विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ००१

श्रीगणेशाय नमः ।।

श्रीनारायणाय नमः ।।

अथ श्रीविष्णुधर्मोत्तरप्रारम्भः ।।

नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ।।

देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ।। १ ।।

कृतवर्मा तथा भोजः श्वेतो माहिष्मतीपतिः ।।

कुलिन्दः सर्वदमनो मालविश्चन्द्रवर्द्धनः ।। २ ।।

वत्सनाभश्च बाणश्च नन्दीशो दरसत्पतिः ।।

प्रतिसारश्चित्रधनुस्सर्वो वायुरथस्तथा ।। ३ ।।

द्रविडः कुसुमापीड ओत्रश्च समरप्रियः ।।

शम्भुः किरातराजश्च औरसो नन्दिवर्धनः ।। ४ ।।

वटुमूलश्च तूनेशः शाल्वश्च जनमेजयः ।।

सुहृयराजो दधीकर्णो बाह्लीको दमनस्तथा ।। ५ ।।

हिरण्यनाभः कौसल्यो दाशार्हो विजयस्तथा।।

एते चान्ये च राजानः शतशो बहुदक्षिणाः ।। ६ ।।

सम्पूर्णचन्द्रवदना गजराजकरोरवः ।।

उपासांचक्रिरे वज्रं सिहासनगता नृपाः ।। ७ ।।

बहुभिर्भूमिपालैश्च तथा वज्रेण धीमता ।।

युधिष्ठिरेण च सदा शोभिता शुशुभे सभा ।।८।।

राजानस्ते ततो दृष्ट्वा ऋषीन्दुर्लभदर्शनान्।।

ब्रह्मलोकस्थमात्मानममन्यन्त यशोभृतः ।। ९ ।।

ऊचुस्ते प्रणयाद्वाक्यं वज्रं भूरिसहस्रदम् ।।

यथा त्रेतायुगे राजन्द्वापरे च यथा नृपाः ।।

ब्राह्मणा ब्रह्मकल्पाश्च तथैव सुसमागताः ।। 1.1.१० ।।

अस्मिंस्तिष्ये च संप्राप्ते तव राजन्प्रसादतः ।।

राजन् कृष्णसगोत्रोऽसि तेनेयन्ते सभा नृप ।। ११ ।।

उपास्यते महाभागैर्ब्रह्मकल्पैस्तपोधनैः ।।

.... न तथा वीर्यनिर्जिता ।। १२।।

भक्त्या यथा तु तस्यैव कृष्णस्यामिततेजसः ।।
तेन कृष्णेन ये चक्रुर्व्यतीताः पूर्वपार्थिवाः ।। १३ ।।
वर्त्तता तेन कृष्णेन ते राजन्मोक्षमाप्नुयुः।।
अथ तिष्ययुगः प्राप्तो घोरः परमदारुणः ।। १४।।
दुर्लभं दर्शनं यत्र नृपसंघे महात्मनाम् ।। १५ ।।
तस्मात्त्वं राजशार्दूल प्रष्टुमर्हो द्विजोत्तमान् ।।
वैष्णवान्विविधान्धर्मान्सरहस्यान्ससंग्रहान्।। १६।।
इत्येवमुक्तो वज्रस्तैस्त्यक्त्वा सिंहासनं तदा ।।
वज्रं तु प्राञ्जलिं दृष्ट्वा सर्व एव नराधिपाः ।। १७ ।।
वरासनान्विहायाशु तस्थुः प्राञ्जलयस्तदा ।।
वज्र उवाच ।। भवद्भिर्नृपशार्दूलाः प्रार्थिता ये द्विजाः श्रिताः ।। १८ ।।
अनुग्रहार्थं भूपानां जगतो हितकाम्यया ।।
भवन्तो वक्तुमर्हन्ति विष्णुधर्मान्सनातनान् ।। १९ ।।
तस्मात्तिष्ययुगे नास्ति भवतो दर्शनं नृपैः ।।
ऋषय ऊचुः ।।
उत्तिष्ठ त्वं महीपाल अलङ्कुरु स्वमासनम् ।। 1.1.२० ।।
श्रवणेपि वयं तस्य विशेषेणार्थिता नृप ।।
वज्र ते संशयान्सर्वाञ्छेत्स्यत्येष महामुनिः ।। २१ ।।
इत्येवमुक्त्वा वज्रं ते ऋषयस्तपसि स्थिताः ।।
मार्कण्डेयमथोचुस्ते ब्रूहि धर्मान्महीपते।।२२।।
वैष्णवान्विविधान्धर्माँल्लोकानामघहारिणः।।
तथा पार्थिवसंघस्य संशयान् मनसि स्थितान्।।२३।।
मार्कण्डेय उवाच।।
ब्रह्मण्यः सत्यवान् धन्यः सर्वशत्रुनिबर्हणः।।
यद्यत्पृच्छसि मां वज्र तत्तद्वक्तास्म्यसंशयम्।।२४।।
सिहासनस्थो भव भूमिपाल क्वैत्रकारुत्व भवन्तु सर्वेऽपि तथा महीपाः ।।
सुखोपविष्टैरिह भूमिपालैः स्वसंशयान् ब्रूहि यथाप्रकामम् ।। २५ ।।
इत्येवमुक्तः स यदुप्रधानो भृगुप्रबर्हेण महर्षिमध्ये ।।

प्रणम्य विप्रान्स जगाम राजा सिंहासनं रत्नसहस्रचित्रम् ।। २६ ।।

सिंहासनस्थे नृपवर्यमुख्ये सिंहासनस्थाः क्षितिपप्रधानाः ।।

सर्वे बभूवुः प्रणतास्तथा च शुश्रूषवो ब्राह्मणमुख्यवाक्यम् ।। २७ ।।

वज्र उवाच ।।

आचक्ष्व मह्यं भृगुवंशचन्द्र समुद्भवं त्वं जगतो यथावत् ।। ।

शृण्वंति मे ब्राह्मणसंघमुख्या नरेंद्रमुख्याश्च वचस्त्वदीयम् ।। २८ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कथाप्रस्तावनं नाम प्रथमोऽध्यायः ।। १ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ००२

https://sa.wikisource.org/s/zkz

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
नारायणं नमस्कृत्य सर्वभूतपरायणम् ।।
लक्ष्मीसहायं वरदं शेषपर्यङ्कशायिनम् ।। १ ।।
जगतोऽस्य समुत्पत्तिस्थितिनाशैककारणम् ।।
ज्ञानज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्वस्य संस्थितम् ।। २ ।।
वक्ष्यामि जगतां राजन्समुत्पत्तिं निबोध ताम् ।।
सर्वपापप्रशमनीमायुष्यां स्वर्गदां शिवाम् ।। ३ ।।
नारायणोऽस्य जगतः सृष्टिसंहारपालनम् ।।
करोति जगतीपाल यस्य सर्वमिदं महान् ।। ४ ।।
वेदेषु गीयते योऽसौ पुरुषः पञ्चविंशकः ।।
अनादिनिधनो धाता त्वनन्तः पुरुषोत्तमः ।। ५ ।।
यस्योन्मेषस्तु दिवसो ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।।
निमेषस्तु तथा रात्रिस्तच्च कल्पं प्रकीर्तितम् ।। ६ ।।
पुरुषत्वे त्वनन्तस्य न रूपं नृप विद्यते ।।
न च शब्दो न च घ्राणः स्पर्शो वा पृथिवीपते ।। ७ ।।
न तस्य परिमाणं वा न चादिर्निधनं कुतः ।।
सर्वतः पाणिपादान्तः सर्वतोक्षिशिरोमुखः ।। ८ ।।
सर्वतः श्रुतिमाँल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ।।
सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।। ९ ।।
असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च ।।
तं च प्राप्य भवन्तीह ये मुक्ताः पुरुषोत्तमाः ।। 1.2.१० ।।
सुगतिर्योगसिद्धानां तस्मात्सर्वस्य सम्भवः ।।
तस्माद्भवति चाव्यक्तस्तस्मादात्मापि जायते ।। ११ ।।
तस्माद्बुद्धिर्मनस्तस्मात्ततः खं पवनस्ततः ।।
तस्मात्तेजस्ततस्त्वापस्तेभ्योण्डमभवत्किल ।। १२ ।।
अण्डो हिरण्मयो राजंस्तस्यान्तः स्वयमेव हि ।।
शरीरग्रहणं पूर्वं सृष्ट्यर्थं कुरुते प्रभुः ।। १३ ।।
ब्रह्मा चतुर्मुखो देवो रजोमात्राधिकः सदा ।।
शरीरग्रहणं कृत्वा सृजतीदं चराचरम्।। १४ ।।
अण्डस्यान्तर्जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ।।
सप्तलोकान् सपातालान्सप्तद्वीपार्णवां महीम् ।। १५ ।।
सृष्टिं कृत्वा स भगवान् सात्त्विकीमास्थितस्तनुम् ।।
क्षीरोदे केशवो भूत्वा शेषभोगमयः प्रभुः ।। १६ ।।

लक्ष्मीसहायो लोकांस्तु सर्वान्पालयते सदा ।।
योगनिद्रां समास्थाय सर्वसत्त्वशरीरगः ।। १७ ।।
शुभाशुभानि कर्माणि सर्वेषां स हि पश्यति ।।
अन्तकाले हरो भूत्वा जगत्संहरते पुनः ।।१८।।
तामसीं तनुमास्थाय लीलयैव महायशाः ।।
ब्रह्मातो सृष्टिकाले तु जलमध्यगतां महीम् ।। १९ ।।
दृष्ट्वोद्धरति यज्ञात्मा वाराहीमास्थितस्तनुम् ।।
ब्रह्मास्य सर्गे परिपालने च विष्णुर्महात्मा भवतीह नित्यम्।।
संहारकाले च हरत्वमेति त्रैधं विधत्ते स त्रिकालयोगात् ।। 1.2.२० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हिरण्यगर्भोत्पत्तिकथनो नाम द्वितीयोऽध्यायः ।। २ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ००३

https://sa.wikisource.org/s/zlo

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।।मार्कण्डेय उवाच ।।
ब्रह्मरात्र्यां व्यतीतायां विबुद्धे पद्मसम्भवे ।।
विष्णुः सिसृक्षुर्भूतानां ज्ञात्वा भूमिं जलान्तगाम् ।। १ ।।
जलक्रीडारुचि शुभं कल्पादिषु यथा पुरा ।।
वाराहमास्थितो रूपमुज्जहार वसुन्धराम्।। २ ।।

वेदपाद्यूपदंष्ट्रश्च चतुर्वक्त्रश्चतुर्मुखः ।।

अग्निजिह्वो दर्भरोमा ब्रह्मशीर्षो महातपाः ।। ३ ।।
अहोरात्रेक्षणो दिव्यो वेदाङ्गः श्रुतिभूषणः ।।
आज्यनासः स्रुवतुण्डः सामघोषस्वनो महान् ।। ।। ४।।
धर्मः सत्यमहाः श्रीमान्कर्मविक्रमसत्कृतः ।।
प्रायश्चित्तमयो धीरः प्रांशुजानुर्महायशाः ।।
उद्गात्रंत्रो होमलिङ्गः फलबीजमहौषधिः ।। ५ ।।
वाय्वन्तरात्मा मन्त्रास्थिर्विकृतः सोमशोणितः ।।
वेदस्कंधो हविर्गन्धो हव्यकव्यातिवेगवान् ।। ६ ।।
प्राग्वंशकायो द्युतिमान्नानादीक्षाभिरन्वितः ।।
दक्षिणाहृदयो योगी महाक्रतुमयो महान्।। ७ ।।
उपाकर्मेष्टिरुचिरः प्रवर्ग्यावर्तभूषणः।।
मायापत्नीसहायो वै महाशृंङ्ग इवोदिताम् ।।६।।
महीं सागर पर्यन्तां सशैलवनकाननाम् ।।
एकार्णवजलभ्रष्टामेकार्णवगतः प्रभुः ।। ९ ।।
दंष्ट्राग्रेण समुद्धृत्य लोकानां हितकाम्यया ।।
आदिदेवो महायोगी चकार जगतीं पुनः ।। 1.3.१० ।।
एवं ज्ञात्वा वराहेण भूत्वा भूतहितार्थिना ।।
उद्धृता पृथिवी देवी जलमध्यगता पुरा ।। ११ ।।
उद्धृत्य भूमिं स विभुर्महात्मा वराहरूपेण जलान्तरस्थाम् ।।
चक्रे विभागं जगतस्तदीशो यथायथा तच्छृणु राजसिंह ।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोऽत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वराहप्रादुर्भावो नाम तृतीयोऽध्यायः ।। ३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ००४

https://sa.wikisource.org/s/zl1

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
जालान्तरगते भानौ यत्सूक्ष्मं दृश्यते रजः ।।
प्रथमं तत्प्रमाणानां त्रसरेणुं प्रचक्षते ।। १ ।।
त्रसरेणवोऽष्टौ विज्ञेया लिक्षैका परिमाणतः ।।
ता राजसर्षपास्तिस्रस्तास्त्रयो गौरसर्षपाः ।। २ ।।
सर्षपाः षड्यवो मध्ये अङ्गुलं च तदष्टकम् ।।
द्वादशाङ्गुलिकः शङ्कुस्तद्द्वयं हस्त उच्यते ।।३।।
तच्चतुष्कं धनुः प्रोक्तं क्रोशो धनुःसहस्रिका ।।
क्रोशद्वयं च गव्यूतिः योजनं तच्चतुष्टयम् ।। ४ ।।
योजनानां प्रमाणेन चायुतानां शतत्रयम् ।।
अयुतानां च पञ्चाशच्छेषस्थानं मनोहरम् ।। ५ ।।
स एव लोके वाराहः कथितश्च स्वयं प्रभुः ।।
वाराहरूपी भगवाञ्छतरूपधरस्तथा ।।६।।
तत्रास्ते भगवान्विष्णुर्भक्तैः सह महात्मभिः ।।
लोकोऽयमंडसंलग्नश्छत्राकारः प्रकीर्तितः ।। ७ ।।
स्वयं प्रभुर्वीतरजाः सर्वदुःखविवर्जितः ।।
एकान्तभावोपगतास्तं प्रयान्ति हरि जनाः ।। ८ ।।
सर्वाधस्तादयं लोकः कथितस्ते मनोहरः ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।। ९ ।।
कालाग्निरुद्रलोकस्तु कथ्यतेऽग्निसमर्चितः ।।
एक एव स तत्रास्ते स्वप्रभाभास्वरात्मकः ।। 1.4.१०।।
तस्मात्समुत्थितो वह्निर्जगत्प्राप्ते दिनक्षये ।।
भस्मसात्कुरुते सर्वं यच्चेङ्गं यच्च नेङ्गते ।। ११।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।।।
पातालनामा पातालः प्रथमः परिकीर्तितः ।। १२ ।।
योगमायां समास्थाय द्वितीयामास्थितस्तनुम् ।।
सर्वतो भगवानास्ते शेषमूर्तिर्जनार्दनः ।। ।।१३।।
रुक्मभौमः स पातालो धृतो रुद्रस्य तेजसा ।।
तस्मिन्स भगवानास्ते शेषपर्यङ्कमास्थितः ।। १४ ।।
नित्यं तालध्वजो वाग्मी वनमालाविभू षितः ।।
धारयञ्छिरसा नित्यं रत्नचित्रां फणावलीम् ।। १५।।
लाङ्गली मुसली खड्गी नीलाम्बरविभूषितः ।।
स्तूयमानः स गन्धर्वैर्नागैर्ऋषिवरैस्तथा। ।।१६।।

तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।।
सुतलसंज्ञः पाताल शिलाभासः समन्ततः ।।१७।।
बलिस्तु भगवांस्तत्र बहिस्तिष्ठतिसंयतः ।।
रम्यं पुरवरं तस्य विष्णुना निर्मितं स्वयम् ।। १८ ।।
निवासं देवराजस्य विशिष्टं तत्पुरोत्तमम् ।।
सा वैष्णवी कला प्रोक्ता ययेदं धार्यते जगत् ।। १९ ।।
(फणेषु तस्य विश्रान्ता मिलिता च शुभाशुभा ।।
तत्रास्ते स महाभागः श्रिया परमया युतः।।1.4.२०।।
तमुपासन्ति सततं गन्धर्वाप्सरसां गणाः ।।)
तत्रास्ते देवदेवस्य मूर्तिः कृष्णस्य चापरा ।। २१ ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।।
आभासतल इत्येव पातालो नीलमृत्तिकः ।। २२ ।।
तृतीयः स तु विख्यातः सुरभिर्यत्र तिष्ठति ।।
दिग्धेनवस्तथा तत्र चतस्रश्च तथा स्थिताः ।। २३ ।।
सुभद्रा वह्निरूपा च विश्वरूपा तथैव च ।।
रोहिणी च महाभागा याभिर्वृतमिदं जगत् ।। २४ ।।
तासां क्षीरेण सर्वासां कृतः क्षीरार्णवः प्रभो ।।
पातालमध्ये तस्मिंस्तु पुरं विष्णोर्मनोरमम्।। ।। २५ ।।
यत्रास्ते भगवान्विष्णुः शेषपर्यङ्कगस्तथा ।।
अग्निज्वालापरिक्षिप्तः सह लक्ष्म्या परन्तप ।। २६ ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।।
पीतभौमश्चतुर्थस्तु गभस्तितलसंज्ञितः ।। २७ ।।
तत्रास्ते भगवान्विष्णुर्देवो हयशिरोधरः ।।
शशांकशतसंकाशः शातकौंभविभूषणः ।। २८ ।।
पुरं तत्रैव विख्यातं गरुडस्य महात्मनः ।।
(प्रह्लादस्यासुरेन्द्रस्य बाष्कलेश्च महात्मनः) ।। २९ ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।।
महा तलेति विख्यातो रक्तभौमस्तुपञ्चमः ।। 1.4.३० ।।
सरोवरं तस्य मध्ये योजनानां दशायुतम् ।।
जंगमाजंगमैः सर्वैर्जलजैश्च विवर्जितम्।। ३१ ।।
तत्रारूपेण वसति कूर्मरूपधरो हरिः ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।। ३२ ।।
षष्ठश्चैव महाराज नाम्ना भीमतलस्तु सः ।।

तत्रापि सरसी दिव्या योजनानां शतं गता ।।
तस्यां च वसते देवो मत्स्यरूपधरो हरिः ।। ३३ ।।
सप्तमः कृष्णभौमस्तु नाम्ना भीमतलस्तु सः ।।
तत्रास्ते कपिलो देवो वासुदेवः स्वयं प्रभुः ।। ३४ ।।
तत्राश्मनगरं नाम वरुणस्य पुरं स्मृतम् ।।
तथा दानववीराणां नगराणि पृथक्पृथक् ।।३५ ।।
विरोचनस्य कुम्भस्य निकुम्भस्य हरस्य च ।।
शम्बरस्य करालस्य नरकस्य हयस्य च ।। ३६ ।।
हयग्रीवस्य सुन्दस्य घसस्य प्रघसस्य च ।।
बलेः पुरवरं चात्र योगीशस्य तथापरम् ।।३७।।
यत्रस्थमेनं ददृशे रावणो लोकरावणः ।।
तथा पुरवरं तत्र विष्णोरमिततेजसः ।।३८।।
लक्ष्मीसहायो यत्रास्ते चाग्नेयाम्बरसंवृतः ।।
तिस्रः कोट्यस्तु यत्रास्य भक्तानां सुमहात्मनाम् ।। ३९ ।।
शङ्खचक्रगदापद्मधारिणां पीतवाससाम् ।।1.4.४०।।
नीलोत्पल सवर्णानां विष्णोः सदृशतेजसाम् ।।
विष्णोः सुतानां हृष्टानां सततं भूरिवर्चसाम्।। ४१ ।।
तत्रस्थो दृष्टवान्देवो पौलस्त्यो रावणः पुरा ।।
पुरी भोगवती तत्र तथा वासुकिपालिता ।। ४२ ।।
नागानां च पुराण्यत्र तथैव च पृथक्पृथक् ।।
पद्मस्य धृतराष्ट्रस्य विरक्तस्य कुरोस्तथा ।। ४३ ।।
तक्षकस्यैलपत्रस्य तथा कर्कोटकस्य च ।।
धनञ्जयस्य शङ्खस्य तथैवाश्वतरस्य च ।। ४४ ।।
कन्दलस्य सुरासस्य सुमुखस्य गयस्य च ।।
दिशां गजानां च तथा तत्र स्थानं पृथक्पृथक् ।। ४५ ।।
येषां स्कंधगता भूमिः सशैलवनकानना ।।
विरूपाक्षस्य नागस्य महापद्मस्य चाप्यथ ।। ४६ ।।
तथा सुमनसश्चात्र रुद्रस्य च महात्मनः ।।
पश्चायुतपरीमाणा भूमिः सर्वेषु पार्थिव ।। ४७ ।।
पातालेषु विनिर्दिष्टा पठितान्तरवर्तिनी ।।
अण्डस्यार्धमिदं प्रोक्तमधस्तात्तु प्रमाणतः ।। ४८ ।।
तिस्रः कोट्यस्तु राजेन्द्र नियुतानि तथा दश ।।
पञ्चान्यानि महीपाल भूमि पुष्ट्या महानघ ।। ४९ ।।

पञ्चायुतपरीमाणाः पुष्टिर्भूमेः प्रकीर्तिता ।।
भूमेरथोपरिष्टाच्च अण्डस्यार्धमथापरम् ।।
एतावदेव निर्दिष्टा भूमिपाल प्रमाणतः ।। 1.4.५० ।।
चन्द्रार्कभासा रहितं नृवीर स्वयं प्रभेदं कथितं मयैतत् ।।
पातालपूगं विविधं सुरम्यं शृणुष्व लोकान् गदतो ममान्या न् ।। ५१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पातालवर्णनो नाम चतुर्थोऽध्यायः ।। ४ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ००५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
भूर्लोकः प्रथमो राजञ्शृणुष्व गदतो मम ।।
पातालेन तु तत्तुल्यमूर्ध्वतः परिकीर्त्तितः ।। १ ।।
वायुस्कन्धा विनिर्दिष्टास्ते तु सप्त महात्मभिः ।।
एकैकं नियुताः पंच योजनानां प्रकीर्तितम् ।। २ ।।
पशवः पक्षिणः कीटा मनुष्याः किन्नरास्तथा ।।
यक्षराक्षसगन्धर्वाः पिशाचा भूमिगोचराः ।।३।।
सर्व एते विनिर्दिष्टा अन्नादा भूमिगोचराः ।।
विद्याधराणां प्रथमं वायुमार्गः प्रकीर्त्तितः ।। ४ ।।
द्वितीयः सिद्धविद्यानां तृतीयस्तु गरुत्मताम् ।।
चतुर्थो वायुमार्गस्तु गन्धर्वाणां प्रकीर्त्तितः ।। ५ ।।
विनायकाः पञ्चमगा षष्ठे च करिणां गणाः ।।
येषां शीकरतोयेन चावश्यायः प्रकीर्त्तितः ।। ६ ।।
सप्तमे च महाभाग सिद्धास्तिष्ठंति यादव ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः।।७।।
भुवर्लोक इति ख्यातो यत्र तिष्ठंति देवताः ।।
मन्वन्तराधिकारेषु ये भविष्या महीपते ।। ८ ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।।
स्वर्लोको वसतिर्यत्र प्रायशः पुण्यकर्मणाम् ।। ९ ।।
सोमपानां च देवानां शक्रादीनां महीपते ।।
महर्लोकस्थितिर्यत्र देवतानां महात्मनाम् ।। 1.5.१० ।।
विनिवृत्ताधिकाराणां सिद्धानां नृपसत्तम ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।। ११ ।।
जनलोकः स्थितिर्यत्र गवां पार्थिवसत्तम ।।
तिष्ठन्ति ब्रह्मणो रात्र्यां यत्र जीवाः समन्ततः ।। १२ ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।।
तपोलोकः स्थितिर्यत्र प्राणेशानां महात्मनाम् ।। १३ ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।।
सत्यलोकः स्थितिर्यत्र ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।। १४ ।।
इत्येते कथिताः सप्त तव लोका महात्मनाम् ।।
एतावानेव सवितुर्विचरन्ति मरीचयः ।। १५ ।।
एतेषु लोकसंज्ञोक्ता तस्मादेव मनीषिभिः ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।। १६ ।।

स्थानं रुद्रस्य कथितं रुद्रतेजोविराजितम् ।।
ब्रह्मलोकोपरिष्टात्तु रुद्रलोको महत्तमः ।। १७
योजनानां सहस्राणि पञ्चभिर्निर्बिडं मतम् ।।
आदित्यमन्दिरं प्रोक्तं यदेतद्दिवि दृश्यते ।। १८ ।।
यदेतद्दृश्यते नीलं तमस्तत्पृथिवीपते ।।
तमसस्तु परे पारे रुद्रलोकः स्वयं प्रभो ।। १९ ।।
रुद्रत्वं समनुप्राप्तैस्तत्र भक्तैर्महानघ ।।
क्रीडन्नास्ते महादेवः सपत्नीको वृषध्वजः ।। 1.5.२० ।।
तस्योपरिष्टादपरस्तावदेव प्रमाणतः ।।
अगम्यस्सर्वदेवानां विष्णुलोकः प्रकीर्त्तितः ।। २१ ।।
तस्योपरिष्टाद्ब्रह्माण्डः काञ्चनो दीप्तिसंयुतः ।।
भुवर्लोके तु वसतिर्वामनस्य महात्मनः ।। २२ ।।
स्वर्लोके वसतिर्विष्णोर्वैकुण्ठस्य महात्मनः ।।
नृवराहस्य वसतिर्महर्लोके प्रकीर्तिता ।। २३ ।।
नृसिंहस्य तथा प्रोक्ता जनलोके महात्मनः ।।
त्रिविक्रमस्य वसतिस्तपोलोके प्रकीर्तिता ।। २४ ।।
लोकाः सन्तानका नाम सत्यलोके प्रकीर्त्तिताः ।।
एतेषु देवं पश्यन्ति देवाः सेन्द्रपुरोगमाः ।। २५ ।।
तपसा महता राजन् भक्ताश्च सततं प्रभुम् ।।
रुद्रस्थानोपरिष्टात्तु विष्णोः स्थानं मयोदितम् ।। २६ ।।
न कश्चिदेनं शक्नोति द्रष्टुं देववरं हरिम् ।।
न तत्र सूर्यस्तपति चन्द्रमा न विराजते ।। २७ ।।
तेजसा तस्य देवस्य स तु देशो विराजते ।।
तस्योपरिष्टादारभ्य यावदन्तं महीपते ।। २८ ।।
प्रोक्तं वराहस्थानस्य तत्र मानं निबोध मे ।।
योजनानां च षट्कोट्यस्त्रिंशच्च नियुतान्यथ ।। २९ ।।
एतावच्चैव भूतानां वसतिः परिकीर्तिता ।।
एतावदेव चन्द्रस्य तलमुक्तं समंततः ।। 1.5.३० ।।
एतेषु देवं पश्यन्ति देवाः सेन्द्रपुरोगमाः ।।
तपसा महता राजन् भक्ताश्च सततं प्रभुम् ।। ३१ ।।
बाह्यतोऽण्डं दशगुणं त्वद्भिस्तु परिवारितम् ।।
आपो दशगुणेनैव बाह्यतस्तेजसा वृताः ।। ३२ ।।
तेजोदशगुणेनैव बाह्यतः पवनेन च ।।

वायुर्दशगुणेनैव गगनेन तथावृतः ।। ३३ ।।
आकाशं च दशघ्नेन मनसा बाह्यतो वृतम्।।
मनश्च बुद्ध्या सकलं वृतं राजन् दशघ्नया।।३४।।
आत्मना चावृता बुद्धिर्दशघ्नेन समन्ततः।।
अव्यक्तेन तथैवात्मा दशघ्नेनैव चावृतः ।।३५।।
अव्यक्तः पुरुषेणाथ त्वनन्तेनावृतोऽनघ ।।
एवं विधानामण्डानामव्यक्तः पुरुषोत्तमः ।। ३६।।
तिर्य्यगूर्ध्वमधः संख्या वक्तुं राजन्न शक्यते ।।
अनन्तत्वात्प्रधानस्य पुरुषस्य महात्मनः ।।३७।।
एकरूपास्तथैवाण्डाः सर्व एव नराधिप ।।
तुल्यदेशविभागश्च तुल्यजन्तव एव च ।।३८।।
देशेदेशे समाना ये अण्डेषु नृपसत्तम ।।
सुखदुःखे समे तेषां जीवितं मरणं तथा ।।३९।।
सर्वाण्डानां समा ज्ञेया कालसंख्या नराधिप ।।
पौरुषस्य दिनस्यान्ते सर्वे ह्यण्डनिवासिनः ।। 1.5.४० ।।
एकोऽप्यनन्तो राजेन्द्र नान्तरेव प्रकीर्तितः ।।
अयं मयोक्तो नृप सन्निवेशः संक्षेपमात्रेण चराचरस्य ।।
व्यासेन चैवं परिकीर्त्यमानः समाप्यते नैव कदाचिदेव ।। ४१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे लोकवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ।। ५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ००६

https://sa.wikisource.org/s/zl3

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। वज्र उवाच ।।
भूमण्डलस्य कृत्स्नस्य संस्थानेन च भार्गव ।।
वद प्रमाणं कृत्स्नं तत्तत्र मे संशयो महान् ।।१।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
भूमण्डलस्य राजेन्द्र मध्ये मेरुर्महागिरिः ।।
योजनानां सहस्राणि तस्य मध्ये समन्ततः ।।२।।
जम्बूद्वीपस्तु पञ्चाशत्प्रमाणेन प्रकीर्तितः ।।
योजनानां तु नियुतं तस्य पारं महीपते ।। ३ ।।
लवणेन समुद्रेण तेनासौ परिवेष्टितः ।।
लवणद्विगुणेनापि शाकद्वीपेन लावणः ।।४।।
वेष्टितश्च महाराज शाकद्वीपो न संशयः ।।
क्षीरोदेन स्वतुल्येन क्षीरोदोऽपि च वेष्टितः ।। ५ ।।
क्षीरोदद्विगुणेनापि कुशद्वीपेन योजनैः ।।
आज्योदेन कुशद्वीपः स्वतुल्येन च वेष्टितः ।। ६।।
क्रौञ्चद्वीपेन चाज्योदो द्विगुणेन च वेष्टितः ।।
क्रौञ्चद्वीपः स्वतुल्येन दधिमण्डोदकेन च ।। ७ ।।
द्वीपेन शाल्मलेनाथ द्विगुणेन च वेष्टितः ।।
सुरोदो द्विगुणेनाथ गोमेदेन च वेष्टितः ।। ८ ।।
पुष्करद्वीपमध्ये तु द्वीपसंस्थानमण्डपः ।।
पर्वतः सुमहाँल्लोके विख्यातो मानसोत्तरः ।। ९ ।।
नियुतार्धं योजनानां प्रमाणेन प्रकीर्तितः ।।
नानाप्रकारशिखरस्तावदेव समुच्छ्रितः ।। 1.6.१० ।।
मेरोस्तु पूर्वदिग्भागे मानसोत्तरमूर्धनि ।।
पुरी शक्रस्य विख्याता नामतस्त्वमरावती ।। ११ ।।
पूर्वदक्षिणदिग्भागे तथा वह्नेः प्रभावती ।।
यमस्य दक्षिणे भागे नाम्ना संयमनी पुरी ।। १२ ।।
विरूपाक्षस्य विक्रान्ता भागे दक्षिणपश्चिमे ।।
पश्चिमे च तथा भागे वरुणस्य सुखप्रभा ।। १३ ।।
शिवा नाम पुरी वायोर्भागे वै पश्चिमोत्तरे ।।
विभावरी सोमपुरी उत्तरेण प्रकीर्तिता ।। १४ ।।
शर्मदा च पुरी शैवी भागे पूर्वोत्तरे स्मृता ।।
पुष्करश्च स्वतुल्येन वृतः स्वादूदकेन च ।। १५ ।।
स्वादूदकात्परं क्षोणी कार्तस्वरमयी शुभा ।।

योजनानां प्रमाणेन सहस्राणि तु विंशतिः ।। १६ ।।
दश चान्यानि राजेन्द्र पञ्च पञ्च प्रकीर्तिता ।।
समन्ततस्त्वेकशिला देवोद्याने मही शुभा ।। १७ ।।
स्थितस्तां परिवार्योर्वीं लोकालोको महीधरः ।।
अयुतं योजनानां तु विस्तरेणोच्छ्रयेण च ।। १८ ।।
लोकालोके महीपाल लोकपालास्त्वमी स्मृताः ।।
प्राच्यादिषु महावीर्याः कल्पस्थायिन एव ते ।। १९ ।।
सुदामा शेषपादश्च केतुमान्सुमहाबलः ।।
हिरण्यरोमा च तथा विज्ञेयाश्च दिगीश्वराः ।। 1.6.२० ।।
अर्वाक्तस्य महीध्रस्य चन्द्रार्क ग्रहतारकाः ।।
प्रपतन्ति महाराज न तु पारे कदाचन ।। २१ ।।
दर्भोदकसमुद्रस्तु लोकालोकं समन्ततः ।।
परिवार्य स्थितो राजन्नन्धकारे महार्णव ।। २२ ।।
एकषष्टिप्रमाणेन नियुतानि समन्ततः ।।
तस्य पारे ततो राजन्ब्रह्माण्डस्तु समन्ततः ।। २३ ।।
ऊर्द्ध्वेनाधश्च विष्कम्भो यावानण्डस्य कीर्तितः ।।
तावदेव प्रमाणेन तिर्यक्षु परिवारितः ।। २४ ।।
मेरुमध्यात्समुद्रस्य पारं गर्भोदकस्य तु ।।
कोटित्रयं योजनानां नियुतानि तथा दश ।। २५ ।।
पञ्चान्यानि च राजेन्द्र प्रमाणं परिकीर्तितम् ।।
तस्य राज... ब्रह्माण्डस्तु समन्ततः ।। २६ ।।
....तदद्यर्धं द्वितीयस्य महीपते । ।।
एतदेव तु निर्दिष्टं प्रमाणं तत्त्वचिन्तकैः ।। २७ ।।
मेरोस्तु पूर्वदिग्भागे मध्ये तु लवणोदधेः ।।
विष्णुलोको महान्प्रोक्तः सलिलान्तर संस्थितम्।।२८।।
स्वभासयात्र देवस्य सततं नृप राजितम् ।।
तत्र स्वपिति घर्मान्ते देवदेवो जनार्दनः ।। २९ ।।
लक्ष्यीसहायः सततं शेषपर्यङ्कमाश्रितः ।।
एकादश्यामाषाढस्य शुक्लपक्षे जनार्दनम् ।। 1.6.३० ।।
देवाश्च ऋषयश्चैव गन्धर्वाप्सरसां गणाः ।।
अभिष्टुवन्ति ते गत्वा सततं दिनपञ्चकम् ।। ३१।।
उत्सवं चैव कुर्वन्ति गीतनृत्यसमाकुलम्।।
ततस्तु चतुरो मासान्योगनिद्रामुपासते ।।३२।।

सुप्तं च तमुपासंते ऋषयो ब्रह्मसम्मताः ।।
सशरीराणि शास्त्राणि भक्तास्तं देवमानवाः ।।३३।।
कार्तिकस्य सिते पक्षे तदेव दिनपञ्चकम् ।।
विबोधयन्ति देवेशं गत्वा सेन्द्रा दिवौकसः ।।३४।।
देवास्तथैव कुर्वन्ति तदापि च महोत्सवम्।।
मेरोस्तु पूर्वदिग्भागे मध्ये क्षीरार्णवस्य तु ।।३५।।
क्षीराम्बुमध्यगा शुभ्रा देवस्यान्या तथा पुरी ।।
लक्ष्मी सहायस्तत्रास्ते शेषासनगतः प्रभुः ।।३६।।
तत्रापि चतुरो मासान् सुप्तस्तिष्ठति वार्षिकान् ।।
अस्त्रैः स केवलैस्तत्र दृश्यते शाश्वतः प्रभुः ।। ३७ ।।
तस्मिंस्तथैव दिग्भागे मध्ये क्षीरार्णवस्य तु ।।
योजनानां सहस्राणि मण्डलः पञ्चविंशतिः ।। ३८।।
श्वेतदीपस्तु विख्यातो द्वीपः परमशोभनः ।।
नराः सूर्यप्रभास्तत्र शीतांशुसमदर्शनाः ।।३९।।
तेजसा दुर्निरीक्ष्याश्च देवानामपि यादव ।।
पञ्चकालविधानज्ञाः पूजयन्ति जनार्दनम् ।। 1.6.४० ।।
पूजां तु तेषां शिरसा स तु देवः प्रयच्छति ।।
इहस्थैश्च कृतां पूजां पादतश्च प्रयच्छति।।४१।।
एकान्तभावोपगतास्तत्र यान्ति हरिं नराः ।।
तत्र गत्वा न शोचन्ति निवर्त्तन्ते न चाप्यथ।।४२।।
पूजयित्वा चिरं कालं देवदेवं जनार्दनम्।।
आदित्यमण्डलं भित्त्वा ब्रह्माणं प्रविशन्ति ते।।४३।।
ततोऽनिरुद्धं देवेशं प्रद्युम्नं चाप्यनन्तरम् ।।
ततः संकर्षणं देवं वासुदेवं ततः परम् ।। ४४ ।।
वासुदेवं च संप्राप्य मुच्यन्ते सर्ववर्त्तनैः ।।
श्वेतद्वीपगतास्तस्मान्न निवर्तन्ति कर्हिचित् ।।४५ ।।
पूर्वोत्तरे तु दिग्भागे मध्ये क्षीरार्णवस्य तु ।।
वैजयन्त इति ख्यातः पर्वतः सर्वकाञ्चनः ।। ४६ ।।
योजनानां सहस्राणि प्रमाणेन दश स्मृतः ।।
आयामविस्तरोच्छ्रायैः प्रमाणं तस्य कीर्तितम् ।।४७।।
योजनानां सहस्राणि पञ्च तस्य गुहा स्मृता।।
उच्छ्रिता योजनशतं तावदेव च विस्तृता ।। ४८ ।।
तिमिरेणावृता द्वारि योजनानां तथा शतम् ।।

स्वप्रभाभरणा दिव्या ततः परतरं हि सा ।। ४९ ।।
नाम्ना च लोके विख्याता ऋषिभिस्तिमिरावती ।।
तस्यां देववरो विष्णुः स्वपन्नास्ते जनार्दनः ।।1.6.५०।।
तत्रैनमुपतिष्ठन्ति देव्यस्तिस्रो महीपते । ।।
निद्रा च कालरात्रिश्च लक्ष्मीश्च वरवर्णिनी ।।५१।।
उपासते च तं देवं भृग्वाद्या परमर्षयः ।।
शरीरधारिभिश्चास्त्रैस्तथा तत्र च सेव्यते ।।५२।।
तस्य सुप्तस्य वदनान्निश्वासोच्छवासतः क्रमात् ।।
प्रजानां पङ्क्तयो ह्युच्चैर्निपतन्ति पतन्ति च ।। ५३ ।।
तस्योच्छवासश्च जन्तूनां सम्भवः कथितो नृप ।।
निःश्वासकाले च तथा जन्तूनां मरणं स्मृतम् ।। ५४ ।।
मध्ये धृतसमुद्रस्य मेरोः पश्चिमतस्तथा ।।
योजनानां तु नियुतं द्वीपस्तु परिमण्डलः।।५५।।
तत्र गोवर्धनस्योक्ता वसतिः सुमहात्मनः ।।
दिव्यानां तत्र धेनूनां वसतिश्च तथा स्मृता ।। ५६ ।।
सततं कामरूपेण भाभिः स रमते हरिः ।।
मध्ये दधिसमुद्रस्य द्वीपस्तावत्प्रमाणतः ।। ५७ ।।
हेमरूपधरो यत्र नित्यं वसति केशवः ।।
तत्रस्थमेनं पश्यन्ति ऋषयो भूरितेजसः ।। ५८ ।।
सुरासमुद्रमध्ये तु द्वीपः परमविस्तृतः ।।
तत्र संकर्षणो देवो विभुरास्ते सुराऽसुराः ।। ५९ ।।
उपतिष्ठन्ति तत्रैनं दिव्यस्तिस्रो मनोरमाः ।।
कान्तिश्च मदिरा चैव तथा देवी करीषिणी ।।1.6.६०।।
तत्रस्थमेनं पश्यन्ति प्रजानां पतयः सदा।।
क्ष्मामण्डलं कृत्स्नमिदं तवोक्तं क्ष्मापालवृन्दाम्बरपूर्णचन्द्र ।।
समासतो व्यासगिरामशक्यं वक्तुं महेन्द्रोपि न वर्षपूगैः ।। ६१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे द्वीपविभागवर्णनो नाम षष्ठोऽध्यायः ।। ६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ००७

https://sa.wikisource.org/s/zl4

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ।।
जम्बूद्वीपस्य संस्थानं विस्तरेण महामुने । ।।
त्वत्तोहं श्रोतुमिच्छामि यत्र जातोऽसि भार्गव ४१ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
अवगाढावुभयतस्समुद्रौ पूर्वपश्चिमौ ।।
जम्बूद्वीपे महाराज षडिमे कुलपर्वताः ।। २ ।।
हिमवान्हेमकूटश्च निषधो नील एव च ।।
मेरुश्च शृंगवांश्चैव सर्वे रत्नाकराः शुभाः ।। ३ ।।
मध्ये तु मण्डलः शैलो नीलस्य निषधस्य च ।।
सौवर्णः कथ्यते मेरुः प्रमाणं तस्य मे शृणु ।। ४ ।।
चतुराशीतिसाहस्राः कथिताश्चोच्छ्रयेण च ।।
अधस्तात्षोडशैवोक्तः षोडशैव तु विस्तृतः ।। ५ ।।
विस्तारो द्विगुणश्चास्य भूलग्नो मण्डलः स्मृतः ।।
वृन्दपुष्पनिभश्चोर्द्ध्वं द्वात्रिंशच्चैव विस्तृतः ।। ६ ।।
विस्तारो द्विगुणश्चास्य तत्राधिकविधिः स्मृतः ।।
मेरुस्तु नवतिः प्रोक्तः सहस्रः पूर्वतो गिरिः ।। ७ ।।
योजनानां सहस्रं तु माल्यवान् नाम नामतः ।।
आनीलं निषधं यावत्पश्चिमेन तु तावता ।। ८ ।।
तावत्प्रमाणो निर्दिष्टः पूर्वतो गन्धमादनः ।।
मेरोस्तूत्तरतः श्वेतः पूर्वतोऽनन्त उच्यते ।। ९ ।।
दक्षिणे च तथा पीतः कृष्णः पश्चिमतः स्मृतः ।।
अन्तरेण स्मृतो विप्रः पूर्वतः क्षत्रियः स्मृतः ।। 1.7.१० ।।
दक्षिणेन तथा वैश्यः शूद्रः पश्चिमतः स्मृतः ।।
तस्मादुदीची विप्राणां प्राची स्यात्क्षत्त्रजन्मनाम् ।। ११ ।।
दक्षिणा वैश्यजातीनां शूद्राणां पश्चिमा स्मृता ।।
प्राच्यां महेन्द्रस्य पुरी मेरुपृष्ठेऽमरावती ।। १२ ।।
वह्नेः प्रदक्षिणेनोक्ता पुरी नाम्ना सभावती ।।
यमस्य दक्षिणेनोक्ता नाम्ना संयमनी पुरी ।। १३ ।।
प्रोक्ता वै नैर्ऋती भागे पुरी पश्चिमदक्षिणे ।।
पश्चिमेन तथा रम्या सुमुखा वरुणस्य च ।। १४ ।।।
अनन्तरं शिवा नाम पुरी वायोः प्रकीर्तिता ।।
उत्तरेण पुरी रम्या सोमस्योक्ता विभावरी ।। १५ ।।
अनन्तरं शिवस्योक्ता नगरी शङ्करी शिवा ।।।

मेरुपृष्ठे यथा देवाः संश्रितास्तु यथादिशम् ।। १६ ।।
विज्ञेयास्ते तु दिक्पालास्तस्यांतस्यां तथा दिशि ।।
देवः स्वां नगरी नित्यं मानसोत्तरमूर्धनि ।। १७ ।।
मेरुन्तु पश्यति विभुस्तत्स्थो मेरुगतां पुरीम् ।।
उदक्शृङ्गवतोऽर्धे तु याम्येन कुरुसंज्ञितम् ।। १८ ।।
वर्षन्तु कथितं दिव्यं सर्वोपद्रववर्जितम् ।।
शृङ्गवच्छ्वेतयोर्मध्ये वर्षं ज्ञेयं हिरण्यभम् ।। १९ ।।
रम्यन्तु वर्षं विज्ञेयं मध्यतः श्वेतनीलयोः ।।
मध्ये निषधनीलाभ्यां पश्चार्धे गन्धमादनः ।। 1.7.२० ।।
केतुमालः स्मृतो वर्षस्त्वतीव सुमनोहरः ।।
मध्ये निषधनीलाभ्यां पूर्वे माल्यवतो गिरेः ।। २१।।
वर्षो रुद्रमुखो नाम नित्यं मुदित मानवः ।।
मेरोश्चतुर्दिशं नाम्ना वर्षो राजन्निलावृतः ।। २२ ।।
तस्यापि भेदाश्चत्वारो नामतस्तान्निबोध मे ।।
भद्राश्वो जम्बुमालश्च केतुमान्कुरवस्तथा ।। २३ ।।
जम्बूवृक्षस्तु विख्यातो जम्बुमाले तु यादव! ।।
योजनानां सहस्रं तु तत्पूर्वं तस्य कीर्तितम् ।। २४ ।।
तत्फलेभ्यः प्रभवति रम्या जांबूनदी शुभा ।।
मेरोः प्रदक्षिणं कृत्वा स्वमूले सा च नश्यति ।। २५ ।।
वृक्षराजेन तेनेदं जम्बूद्वीपं प्रचक्षते ।।
इलावृतस्तु प्रभया मेरो नित्यं प्रकाशते ।। २६ ।।
न तत्र भ्राजते सूर्यो न चन्द्रो न च तारकाः ।।
मेरोः शरावसंस्थत्वान्नित्यमेव तिरोहितः ।। २७ ।।
हेमकूटादुत्तरतो हरिवर्षं प्रचक्षते ।।
हेमकूटाद्दक्षिणतस्तथा किंपुरुषं स्मृतम् ।। २८ ।।
हिमाचलाद्दक्षिणतो वर्षं यादव भारतम् ।।
कर्मभूमिर्महीपाल यत्र वर्तामहे वयम् ।। २९ ।।
भारतेऽस्मिन्युगावस्था केशवेन विनिर्मिता ।।
वर्षे द्वे चाथ संस्थाने विज्ञेये दक्षिणोत्तरे ।। 1.7.३० ।।
वर्षत्रयं तु विज्ञेयं चतुरस्रं तु मध्यमम् ।।
दीर्घं तथैव विज्ञेयं वर्षाणां च चतुष्टयम् ।। ३१ ।।
वर्षाणां नवसाहस्रो विष्कम्भः कथितो नृप ।।
योजनानां प्रमाणेन कथितस्तत्त्वदर्शिभिः ।। ३२ ।।

विष्कम्भः पर्वतानां तु सहस्रद्वितयं स्मृतम् ।।
मेरोर्योजनसाहस्रो विष्कम्भः कथितस्तथा ।। ३३ ।।
योजनानां तु नियुतं जम्बूद्वीपः प्रकीर्तितः ।।
याम्योत्तरेण तस्येदं प्रमाणं ते मयेरितम् ।। ३४ ।।
पूर्वापरेण तस्यापि प्रमाणं शृणु पार्थिव ।।
योजनानां सहस्राणि द्वात्रिंशच्च शतानि च ।। ३५ ।।
भद्राश्वकेतुमालौ द्वौ प्रत्येकं पार्थिवोत्तम ।।
योजनानां सहस्रेण शतसाहस्रकानि च ।। ३६ ।।
नवमेरुस्तथा प्रोक्तो गन्धमादनमानतः ।।
मेरोर्नवसहस्राणि माल्यवांश्च निगद्यते ।। ३७ ।।
मेरोर्योजनसाहस्रो विष्कम्भः कथितस्तथा ।।
एवमप्येष नियुतं जम्बूद्वीपः प्रकीर्तितः ।। ३८ ।।
हिमाचले यक्षवरा निविष्टा दैत्यप्रधानाः खलु हेमकूटे ।।
गन्धर्वमुख्या निषधे च शैले नागा निविष्टाश्च तथैव नीले ।। ३९ ।।
श्वेते पितॄणां च गतिर्निविष्टा सिद्धास्तथा शृङ्गवतश्च पृष्ठे ।।
सेन्द्रास्तथा देवगणाश्च मेरौ क्रीडाविहारेण सदा वसन्ति ।। 1.7.४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे जम्बूद्वीपवर्णनो नाम सप्तमोध्यायः ।। ७ ।।
।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ००८

https://sa.wikisource.org/s/zl7

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। वज्र उवाच ।।
भगवन्भारतं वर्षं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।।
कर्मभूमिषु मर्त्यानां वर्षं भार्गव भारतम् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
भारतस्यास्य वर्षस्य नव भेदाः प्रकीर्तिताः ।।
अष्टभिर्गिरिभिश्छन्ना येत्वगम्याः परस्परम् ।। २ ।।
हिमाचलादासमुद्रं गिरयस्ते व्यवस्थिताः ।।
याम्योत्तरेण राजेन्द्र नामतस्तान्निबोध मे ।। ३ ।।
स्वमाली हेममाली च शम्भुः कार्तस्वराकरः ।।
वैडूर्यपर्वतश्चैव राजतो मणिमान्भवः ।। ४ ।।
इन्द्रद्युम्नः कदेतश्च ताम्रवर्णो गभस्तिमान् ।।
रागद्वेषस्तथैवान्यो गान्धर्वस्त्वथ वारुणः ।। ५ ।।
तेषां तु नवमो मध्ये द्वीपो नाम्ना तु मध्यमः ।।
अस्मिन्मन्वन्तरे क्षिप्तः सागरैश्च चतुर्दिशम् ।। ६ ।।
वैडूर्यपर्वतः पूर्वमुत्तरेण हिमाचलात् ।।
पश्चार्धे काञ्चनगिरेरुदगेव च लावणात् ।। ९ ।।
वेष्टितः सागरः सर्वो नानासत्त्वाश्रयो नृप । ।।
हिमालयः सागरैस्तु कृतो देशद्वयस्तथा ।। ८ ।।
लवणस्योत्तरे पार्श्वे सागरस्य च दक्षिणे ।।
पुरी लंका सन्निविष्टा यस्यां वै रावणो हतः ।। ९ ।।
लवणेन च संपृक्तः समुद्रो लवणो यतः ।।
हिमाचलस्य यो भागो वर्षेऽस्मिन्नृप भारते ।।1.8.१ ०।।
तत्रास्ति शैलप्रवरो द्वितीयो गन्धमादनः ।।
श्वेतश्च पर्वतश्रेष्ठो मन्दरश्च महागिरिः ।। ११ ।।
एते शैलवरा दृष्टा पाण्डवैश्च महात्मभिः ।।
हिमाचलस्य मध्ये तु कैलासो नाम पर्वतः।।१२।।
हिमवत्येव विख्यातो नरनारायणाश्रमः।।
यत्र सा बदरी रम्या नानाशकुनिसेविता ।।१३।।
उष्णतोयवहा गङ्गा श्वेततोयवहा परा ।।
सुवर्णसिकता राजंस्तापसैरुपशोभिता ।। १४ ।।
इत्येते कथिता द्वीपाः प्राधान्येन तवानघ ।।
एतेषामंतरे द्वीपाः शतशोथ सहस्रशः ।।१५।।
न ते वर्णयितुं शक्या वर्षाणां तु शतैरपि ।।

विवर्जयित्वा भरतस्य वर्षं वर्षेषु सर्वेषु नरेंद्रसिंह ।।
निरामया वीतभया मनुष्या वर्षेषु सर्वेषु तथैव चोक्ताः ।। १६ ।।
आयुःप्रमाणं लभते हि राजन्द्वीपेषु सर्वेषु नरो मयोक्तम् ।।
कृत्वा शुभं कर्म तु भारतेऽस्मिन्द्वीपेषु सर्वेषु नराः प्रयान्ति ।। ।।। १७ ।।
वृक्षेषु तेषां प्रभवन्ति कामाः स्त्रियश्च तेषामपि रूपवत्यः ।।
दण्डश्च तेषां च न दाण्डिकोऽस्ति सन्मार्गगास्तेऽपि तथा च राजन् ।।१८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भारतवर्षवर्णनं नामाऽष्टमोऽध्यायः ।। ८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ००९

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। वज्र उवाच ।।
श्रोतुं जनानिहेच्छामि सागरद्वीपवासिनः ।।
प्राधान्येन भृगुश्रेष्ठ विस्तराद्विस्तरो यतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पाञ्चालाः कुरवो मत्स्या यौधेयाः सवटश्चराः ।।
कुन्तयः शूरसेनाश्च मध्यदेशजनाः स्मृताः ।। २ ।।
वृषध्वजांजनाः पन्नाः सुह्मा मागधचेदयः ।।
काशयश्च विदेहाश्च पूर्वस्यां कोशलास्तथा ।। ३ ।।
कलिङ्गवङ्गपुण्ड्राङ्गवैदर्भा मूलकास्तथा।।
विन्ध्यान्तनिलयाः प्रोक्ताः पूर्वदक्षिणतः स्मृताः ।। ४ ।।
पुलिन्दाश्मकजीमूतनरराष्ट्र निवासिनः ।।
कर्णाटका भोजकटा दक्षिणापथवासिनः ।। ५ ।।
अम्बष्ठा द्रविडा नागाः काम्बोजाः स्त्रीमुखाः शकाः ।।
आनन्तवासिनश्चैव ज्ञेया दक्षिणपश्चिमे ।। ६ ।।
स्त्रीराज्यं सैन्धवा म्लेच्छा नास्तिक्या यवनास्तथा ।।
पश्चिमेन च विज्ञेयाः पटुमानौषधैः सह ।। ७।।
माण्डव्याश्च तुषाराश्च मूलिकाश्च मुखाः खशाः ।।
महाकेशा महानासा देशास्तूरत्तरपश्चिमे ।। ८ ।।
लम्पगास्तालनागाश्च मरुगान्धारजाहुताः ।।
हिमवन्निलया म्लेच्छा ह्युदीचीं दिशमाश्रिताः ।। ९ ।।
त्रिगर्तमीनकौलूता ब्रह्मपुत्रास्सतीगणाः ।।
अभिसाराश्च काश्मीराश्चोदक्पूर्वेण कीर्तिताः ।। 1.9.१० ।।
राजेन्द्रसागरद्वीपा प्रधाना वसुधाधिपाः ।।
भवतेऽहं प्रवक्ष्यामि दिग्देशेन निबोध तत्।। ११।।
पञ्चालनाथो मगधाधिपश्च कलिङ्गराड् भोजकटेश्वरश्च ।।
अनन्तकः सैन्धवकस्तुषारो मद्रेश्वरश्चाथ कुलूतनाथः ।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे जनपदवर्णनो नाम नवमोऽध्यायः ।। ९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०१०

https://sa.wikisource.org/s/zl9

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ।।
निविष्टान्सागरे द्वीपे सप्ताहं कुलपर्वतान् ।।
नामतः श्रोतुमिच्छामि तत्प्रसूताश्च निम्नगाः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
महेन्द्रो मलयः सह्यः शुक्तिमानृक्षपर्वतः ।।
विन्ध्यश्च पारियात्रश्च सप्तास्मिन्कुलपर्वताः ।। २ ।।
त्रिसामा ऋषिकुल्याश्च इक्षुगा त्रिदिवालया ।।
लांगूलिनी वंशधरा नद्यस्त्वेता महेन्द्रजाः ।।३ ।।
कृतमाला ताम्रपर्णी पुष्पजा चोत्पलावती ।।
शीतोदका गिरिवहा नद्यो मलयसम्भवाः ।।४।।
तुङ्गभद्रा सुप्रकारा वाह्या कावेरिका तथा ।।
दक्षिणापथमध्यस्था सह्यपादविनिस्सृताः ।। ५ ।।
ऋषिका सुकुमारी च मन्दगा मन्दवासिनी ।।
नृपमाला शिरी चैव शुक्तिमत्पादनिस्सृताः ।। ६ ।।
मन्दाकिनी दशार्णा च शोणो देवी च नर्मदा ।।
तमसा पिप्पला चेति ऋक्षवत्पादनिःसृताः ।।७।।
वेणा वैतरणी चैव नर्मदा च कुमुद्वती ।।
तोया सेतुशिला चैव विन्ध्यपादविनिस्सृताः ।।८।।
पारा चर्मण्वती पादा विदिशा वेणुवत्यपि ।।
सिप्रा ह्यवन्ती कुन्ती च पारियात्रविनिःसृताः ।। ९।।
नद्यः प्रधानाः कथितास्तवैताः पुण्याः पवित्रा ऋषिसेविताश्च ।।
सन्तीह नद्यश्च सहस्रशोऽन्या वक्तुं न शक्या यदुवृन्दनाथ । ।। 1.10.१० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सप्तगिर्युद्भवनदीवर्णनो नाम दशमोऽध्यायः ।।१
० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०११

https://sa.wikisource.org/s/zla

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ।।
हिमवत्पादसम्भूताः पुण्या ब्रह्मन्विशेषतः ।।
प्राधान्येन समाचक्ष्व नद्यः पापभयापहाः ।।१।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
कौशेयवर्णसलिला कुशेशयविमिश्रिता ।।
कौशिकस्य प्रिया नित्यं कौशिकी निम्नगोत्तमा ।। २ ।।
निमज्जत्पापसंघौघनिर्मलीकरणे शुभा ।।
निश्चरा निम्नगा श्रेष्ठा नित्यं मुनिजनप्रिया ।।३।।
गजेन्द्रभिन्नकूला तु गङ्गातुल्या च पुण्यतः ।।
गन्धर्वगणगीता च गण्डकी गोकुलाकुला ।। ४ ।।
लोकानां पावनायालं लोकनाथेन निर्मिता ।।
लोकदृष्टिमनोहारी लोहित्यश्च महानदः ।।५।।
दिवः सेव्या सदा विप्रैर्दिवि देवगणैर्यथा।।
दृषद्वती समाकीर्णा दर्शनीयोदका तथा ।। ६ ।।
बहुदा बहुसत्त्वाऽथ मेना च प्रलयक्षमा ।।
अनवच्छिन्नवाहा तु लिखितस्य च बाहुदा ।।७।।
धर्मप्रदा सेवकानां धूतपापा महानदी।।
गोमती गोकुलाकीर्णा गजेन्द्रगणगाहिता ।। ८ ।।
गन्धर्वगीतगंभीरा गणयक्षगणैर्युता ।।
कुहूकदम्बकादम्बकेकारवविनादिता ।। ९ ।।
कुमुदोत्पल कह्लारकुसुमैराकुलोदका ।।
देवदेवस्य या देवी दयिता शङ्करस्य च ।। 1.11.१० ।।
देविका सा पुरा राजन्देवलोकगतिप्रदा ।।
विस्तारितमहाकूला विषमद्वीप वीजिता ।। ११ ।।
विष्णुलोकप्रदा देवी वितस्ताघविनाशिनी ।।
चन्द्रभागा च चन्द्रांशुचारुशीतजलाविला ।। १२ ।।
चन्द्रलोकप्रदा स्नाने चामरत्वप्रदायिनी ।।
सरोजाकुलतीर्था च सरयूः सरितां वरा ।।१३ ।।
सततं सेविता सद्भिः सोमलोकमभीप्सुभिः ।।
इन्द्रेभसेविततटा इन्द्रलोक प्रदायिनी ।। १४ ।।
इन्दीवराकुलजला तथा देवी इरावती ।।
विशिष्टपाशविच्छेदे विपाशा कुशला तथा ।। १५ ।।
तथैव सर्वपापानां विपाककारिणी नृणाम् ।।

वशिष्ठविद्रुता देवी शतद्रुर्द्रुतगामिनी ।। १६ ।।
रौद्राणामपि सत्त्वानां रुद्रलोकप्रदा शिवा ।।
कृष्णेन कृष्णतोया च बाल्ये पीतपयोधरा ।। १७ ।।
यमस्वसा च यमुना याम्यदुःखविनाशिनी ।।
सप्तप्रकारा च नदी तथा देवी सरस्वती ।।१८ ।।
तस्याः सप्तसु भागेषु नामानि शृणु मे नृप ।।
सुप्रभा कातराक्षी च विशाला मानसह्रदा ।। १९ ।।
सरस्वत्योघनादा च सुवेणुर्विमलोदका ।।
पुष्करे नैमिषे चैव गयायां कोशलेषु च ।। 1.11.२० ।।
कुरुक्षेत्रे क्रमाज्ज्ञेया गङ्गाद्वारे हिमाचले ।।
नद्यस्तथैता हिमवत्प्रसूताः प्रधानभूताः कथिता नृवीर! ।।
उक्ताश्च नद्यश्च सहस्रशोऽन्याः सर्वाः पवित्रा ऋषिवर्यजुष्टाः ।। २१ ।।
वर्षस्य तस्यापि तथान्तरेऽस्मिन्सप्तप्रकारा च त्रिमार्गगापि ।।
द्वीपं प्रविष्टा भरतस्य राजन् भगीरथाराधितपद्मजोक्ता ।। २२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्म्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेवज्रसंवादे हिमवन्नदीवर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ।। ११ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०१२

https://sa.wikisource.org/s/zlc

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।।वज्र उवाच ।।
भारतस्यास्य वर्षस्य भेदेऽस्मिन्नवमे प्रभो ।।
किमर्थं सागरः खातः स कृतः सगरैस्तथा।।१।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
भारतस्यास्य वर्षस्य भेदेऽस्मिन्नवमे नृप! ।।
नवमे च दिशां भागे पूर्वस्यां दिशि यादव ।।२ ।।
कोशलो नाम विषयः प्रभूतधनधान्यवान् ।।
स्फीतग्रामगुणाढ्योऽस्ति नित्यं मुदित मानवः ।। ३ ।।
पयस्विन्यः पयस्विन्यो यत्र सस्यधरा धरा ।।
मनोऽभिरामा रामाश्च पुरुषाः पौरुषाग्रगाः ।। ४ ।।
विदग्धजनभूयिष्ठा सर्वपुण्य समाकुला ।।
नगरैर्न विशिष्यन्ते यत्र ग्रामा मनोहराः ।। ५ ।।
गवां प्रवेशे सायाह्ने यत्र ग्रामेषु भास्करः ।।
धूलिपुञ्जपरिक्षिप्तः वनसानुविराजितः ।। ६ ।।
पश्चिमे प्रथमे चैव यत्र यामे विराजितः ।।
रात्रौ ब्रह्मध्वनिस्तत्र तिष्ठतीव नभस्तलम् ।। ७ ।।
फलावनतशाखाढ्याश्छायाद्रुमसमा कुलाः ।।
प्रपाकूपतडागाढ्या पन्थानो यत्र यादव ।। ८ ।।
व्याधितस्करदुर्भिक्षपरराष्ट्रभयानि च ।।
जना यत्र न जानन्ति नाकालमरणं तथा ।। ९ ।।
यूपचिह्ना मही यत्र देववेश्मावतंसिका ।।
यत्रोत्पलसमाकीर्णवरवापीविभूषिता ।। 1.12.१० ।।
उद्यानेषु सदा यत्र वेणुगान्धर्वनिःस्वनम् ।।
शिलीमुखरवैर्मिश्रं यात्यसंबाधतां गुणैः ।। ११ ।।
यस्मिन्न कश्चिच्च्यवते स्वधर्माद्दीनो जनो यत्र न चास्ति कश्चित् ।।
न नेत्रहीनो विकलेन्द्रियो वा वसुन्धरा यत्र यथार्थनामा ।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कोसलवर्णनो नाम द्वादशोऽध्यायः ।। १२ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०१३

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
कोसलाविषये स्फीते तस्मिन्मनुजपुङ्गव ।।
देवानामप्ययोध्यास्ति त्वयोध्यानामतः पुरी ।। १ ।।
प्राकारपरिखोपेता सरयूतीरशोभिता ।।
शोभिता भवनैर्मुख्यैः सुविभभक्तमहापथा ।। २ ।।
नित्यप्रसन्नैर्मातङ्गैरंजनाचलसन्निभैः ।।
देवनागकुलोत्पन्नैः शतसंख्यैर्विराजिता ।। ३ ।।
निर्मांसवक्रैस्तुरगैः सुकर्णैश्च मनोजवैः ।।
दीर्घग्रीवाक्षकूटैश्च महोरुजघनैर्वृता।।४।।
पद्मगर्भसवर्णाङ्ग्यः पूर्णचन्द्रनिभाननाः ।।
संलापोल्लासकुशला यत्र वेश्याः सहस्रशः ।। ५ ।।
न तत्पुण्यं न सा विद्या न तच्छिल्पं न सा क्रिया ।।
अयोध्यां प्राप्य यस्यार्थी निराशः प्रतिगच्छति ।। ।। ६ ।।
उद्यानशतसंबाधा समाजोत्सवशालिनी ।।
अरोगवीरपुरुषा सर्वतर्कविवर्जिता ।।७।।
वीणावेणुमृदङ्गानां शब्दैः सततनादिता ।।
सदा प्रहृष्टमनुजा बहुरत्नोपशोभिता ।। ८ ।।
ब्रह्मघोषमहाघोषा द्विजवृन्दोपशोभिता ।।
साज्यधूमोद्गमाढ्येन वायुना नष्टकिल्बिषा ।। ९ ।।
सुगन्धिधूपविक्षेप सुरभीकृतमारुता ।।
सुगन्धिमनुजाकीर्णा नित्यमापणवीथिपु ।। 1.13.१० ।।
यत्र दीनो जनो नास्ति मलिनः कृशितोऽपि वा ।।
वेदनिन्दापरः क्षुद्रो भिन्नसेतुर्न नास्तिकः ।। ११ ।।
विस्तीर्णा दश मध्ये च योजनानां महापुरी ।।
सरयूतीरमाश्रित्य योजनत्रयमायता ।।१२।।
मन्वन्तरेऽस्मिन्पुनरेव राज्ञा विनिर्मिता सा मनुना नृवीर! ।।
मन्वन्तरं येन जगत्समग्रं पाल्यं यथावद्यदुवृन्दनाथ! ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्म्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अयोध्यावर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ।। १३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०१४

।। मार्कण्डेय उवाच ।।

वैवस्वतेन मनुना येन सा निर्मिता पुरी ।।

स तु कृत्वा चिरं राज्यमिक्ष्वाकुमभिषिच्य च ।। १ ।।

पुत्रे भारं समावेश्य सशरीरो दिवं गतः ।।

तत्रस्थः पालयन्नास्ते त्रैलोक्यं सचराचरम् ।। २ ।।

तेन मन्वन्तरं सर्वं पालनीयमिदं जगत् ।।

इक्ष्वाकुस्तस्य तनयः पालयामास मेदिनीम् ।।३।।

धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च सत्यवादी जितेन्द्रियः ।।

सुदर्शः सर्वभूतानां नयापनयकोविदः ।। ४ ।।

ब्रह्मण्यश्च शरण्यश्च दीनानाथानुकम्पकः ।।

दैवमन्त्रप्रभूत्साह शक्तिभिश्च समन्वितः ।।५ ।।

षाड्गुण्यविन्महोत्साहः स्मितपूर्वाभिभाषणः ।।

युक्तदंडो न निर्दंडो न च दण्डरतिस्तथा ।।६।।

वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञो यज्ञयाजी तपोरतिः ।।

अक्षुद्रलीलोऽभिमतः सर्वसत्त्वो न हिंसकः ।। ७ ।।

मान्यो मानयतां शक्यः सुखः पूज्यप्रपूजकः ।।

कामः क्रोधो मदो मानो लोभो हर्षस्तथैव च ।। ८ ।।

नित्यं शरीरप्रभवा रिपवस्तेन षड् जिताः ।।

सर्वत्र विधिना दृश्यः सुभगः प्रियदर्शनः ।। ९ ।।

बहुधान्यो बहुधनो बहुनागाश्वपूरुषः ।।

अयोध्यानिलयो नित्यं देवा रिगणदर्पहा ।।1.14.१ ०।।

स तदा पालयामास पुत्रवत्सकलाः प्रजाः ।।

नाधर्मः कश्चिदप्यासीत्तस्मिन्राजनि मानवः ।। ११ ।।

दीनो वा व्याधितो वापि स्वल्पायुर्वा च दुःखितः ।।

मूर्खो वा मन्दरूपो वा दुर्भगो वा निराकृतिः ।।१२।।

एकत्र देहे सकलं गुणौघं द्रष्टाहमित्येव विशिष्टबुद्धिः ।।

ससर्ज यं राजवरं महात्मा प्रजापतिः सर्वजगत्प्रधानः ।।१३।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे इक्ष्वाकुकुलवर्णनंनाम चतुर्दशोऽध्यायः।। ।।। १४।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०१५

https://sa.wikisource.org/s/zlf

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
इक्ष्वाकोरभवत्पुत्रो विकुक्षिर्न्नाम धार्मिकः ।।
ककुत्स्थस्तनयस्तस्य चानेनास्तस्य चात्मजः ।।१।।
तस्य पुत्रः पृथुः श्रीमान् विश्वदासस्तदात्मजः ।।
तस्य श्रावस्तको नाम श्रावस्ती येन निर्मिता।।२।।
बृहदश्वः सुतस्तस्य कुवलाश्वस्तदात्मजः ।।
कुवलाश्वो महातेजा धुन्धुमारत्वमागतः ।।
धुंधुं हत्वा महाकायमुदके जलराक्षसम् ।। ३ ।।
वज्र उवाच ।।
कथं धुंधुर्महातेजाः कुवलाश्वेन घातितः ।।
कश्चायं धुंधुरित्येष विश्रुतो जलराक्षसः ।। ४।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एकार्णवे पुरा लोके नष्टस्थावरजङ्गमे ।। ५ ।।
नष्टचन्द्रार्कपवने विनष्टग्रहतारके ।।
शेषपर्यङ्कमासाद्य सुप्तो देवो जनार्दनः ।। ६ ।।
नाभौ तस्य समुत्पन्नं देवस्य कमलं शुभम् ।।
तत्र जज्ञे स्वयं ब्रह्मा देवः शुभचतुर्मुखः।।७।।
तत्रास्ते सोऽभ्यसन्वेदान्सुप्ते देवे जनार्दने ।।
उपासांचक्रिरे तस्य वेदा देहभृतस्तथा ।। ८ ।।
वेदभ्यासरते तत्र स्वेदबिन्दुरजायत ।।
सपद्मपत्रमासाद्य द्विधाभूतोभवन्नृप ।। ९ ।।
रजस्तमोमयौ तस्माज्जातौ दैत्यौ बलोत्कटौ ।।
मधुकैटभनामानौ महाबलपराक्रमौ ।। 1.15.१० ।।
ततस्तौ जह्रतुर्वेदान्ब्रह्मणः पापनिश्चयौ ।।
सशरीरेषु वेदेषु हतेष्वथ पितामहः ।। ११।।
बोधयामास देवेशं पद्मनाभं स चानघः ।।
स विबुद्धस्तदा देवः कृत्वा हयशिरोधरम् ।। १२ ।।
शशाङ्कशतसंकाशं नानाभरणशोभितम् ।।
द्वितीयेन शरीरेण रसातलतलं गतः ।। १३।।
तेनाश्वशिरसा गत्वा वेदानादाय शाश्वतान् ।।
पितामहाय प्रददौ भूय एव जगद्गुरुः ।।१४।।
ततो हयशिरोधारी गतोन्तर्धानमीश्वरः ।।
आजग्मतुस्ततो देशं दानवौ मधुकैटभौ ।।१५।।

विष्णुश्चकार देहौ द्वौ विष्णुर्जिष्णु रिति स्मृतौ ।।
मधुना युयुधे जिष्णुर्विष्णुर्वै कैटभेन च ।। १६ ।।
ततस्तयोः सुयुद्धेन तुष्टो देवो जनार्दनः ।।
उवाच तौ महाकायौ दानवौ मधु कैटभौ ।। १७ ।।
वरं वरयतां श्रेष्ठं भवन्तावपराजितौ ।।
तावब्रूतां ततो देवं विष्णुं कमललोचनम् ।। १८ ।।
पुत्रोऽस्माकं भवेद्देव महाबलपराक्रमः ।।
पुत्रे जाते तु यौ तौ द्वौ विष्णुना जिष्णुना पुरा ।। १९ ।।
निहतौ च तदा वीरौ ह्युदकं च समाश्रितौ ।।
मेदो मुमुचतुस्तत्र व्याप्ता येनाभवन्मही ।। ।। 1.15.२० ।।
मेदिनीति ततः ख्याता लोकेऽस्मिंस्तत्त्वचिन्तकैः ।।
वराहरूपेण तदा चोद्धृता वसुधा ततः ।। २१ ।।
तेनैव देवदेवेन पूर्वस्थाने निवे शिता ।।
सर्गं चक्रे ततो ब्रह्मा देवदेवस्य शासनात् ।। २२ ।।
एवं तदा देववरस्य युद्धे निपातितौ तौ मधुकैटभाख्यौ ।।
देवस्य विष्णोः सदनं प्रयातौ क्षीरार्णवे तस्य समीपगौ च ।। २३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मधुकैटभवधोपाख्यानं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ।। १५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०१६

https://sa.wikisource.org/s/zlj

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
भारतस्यास्य वर्षस्य भागेऽस्मिन्नवमे नृप! ।।
समुद्रो वालुकापूर्ण उज्जानक इति श्रुतिः ।। १ ।।
तस्य मध्ये समुद्रस्य धुन्धुप्रस्थपतेः सदा ।।
संवत्सरस्य सोन्ते तु महोच्छ्वासं प्रमुञ्चति ।।२।।
यदा तदा भूः स्खलति सशैलवनकानना।
प्राणिनो येऽल्पसत्त्वाश्च ते यान्ति यमसादनम् ।। ३ ।।
यदा विबुद्धो भवति किञ्चिच्छेषा मही तदा ।।
आहारार्थं करोत्युग्रः पापात्मा जलराक्षसः ।। ४ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु चोत्तङ्कस्तप्यते तपः ।।
तपसोन्ते महात्मानं ददर्श मधुसूदनम् ।। ५ ।।
तमुवाच हरिर्देवो वरं वरय भार्गव । ।।
उत्तंकः प्राञ्जलिर्भूत्वा तुष्टाव मधुसूदनम् ।। ६ ।।
उवाच वरदं देवमेष एव वरो मम ।।
यदहं देवदेवस्य दृष्टवांश्चरणाम्बुजौ ।। ७ ।।
श्रीभगवानुवाच ।।
अवश्यं ते वरो देयो मया भृगुकुलोद्वह ।।
अजरश्चामरश्चैव मत्प्रसादाद्भविष्यसि ।। ८ ।।
यत्रेच्छसि जलं तत्र भविष्यति तथा तव ।।
देवतानां महत्कार्यं तथैव च करिष्यसि ।। ९ ।।
आश्रमस्यास्य ते बाधां यः करोति सदानघ ।।
कुवलाश्वेन तं गत्वा धुंधु घातय मा चिरम् ।। 1.16.१० ।।
अहं चास्य प्रवेक्ष्यामि कुवलाश्वस्य विग्रहम् ।।
तेजसा स मदीयेन धुंधुमाजौ हनिष्यति ।। ११ ।।
न ह्यल्पतेजसा हन्तुं धुंधुः शक्यो भृगूत्तम ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एतावदुक्त्वा भगवान् गतोऽन्तर्धानमीश्वरः ।। १२ ।।
जगाम च तथायोध्यामुत्तंकोऽपि महातपाः ।।
पूजितो बृहदश्वेन बृहदश्वमभाषत ।। १३ ।।
उतङ्क उवाच ।।
कथं निद्रासि राजेन्द्र सुखं पर्यङ्कमास्थितः ।।
धुन्धोश्चरितमालोक्य बद्धकक्षो भवाधुना ।। १४ ।।
वचनान्मम राजेन्द्र धुंधुं हन्तुं तवास्ति भोः ।।

शक्तिः किमुद्यमाद्राज्ञां दुष्करं ते पुनः कथम् ।। १५ ।।
जहि धुंधुं महाकायं नृपते द्विजबाधकम् ।।
श्रुत्वा मुनिवचो राजा कुवलाश्वमभाषत ।। १६ ।।
अहं वनप्रवृत्तस्तु त्यक्तदण्डस्तथैव च ।।
जहि तं दानवश्रेष्ठं त्वमुत्तङ्केन पालितः ।। १७ ।।
एवमुक्तः परिष्वक्तः पित्रा प्रकृतिवत्सलः ।।
उत्तङ्कसहितो गत्वा युद्धायोदकराक्षसम् ।। १८ ।।
युयुधे तं च धर्मात्मा धुंधुं तेनैव केशवः ।।
उतङ्कानुमते पश्चाद्ब्रह्मास्त्रेण जघान तम् ।। १९ ।।
हत्वा तं राक्षसं लेभे त्रिदशेभ्यस्तदा वरान् ।।
कृष्णे भक्तिं स्थितिं धर्मे वासं स्वर्गे तथाक्षयम् ।। 1.16.२० ।।
मधुकैटभयोः पुत्रं घातयित्वा नराधिप ।।
धुन्धुमारत्वमगमदशोभत तथा पुरीम् ।। २१ ।।
तस्मिन्हते दैत्यवरे प्रसन्ना दिशो बभूवुर्मुदिताश्च देवाः ।।
विनष्टविघ्नं च जगत्तदास राजा च कीर्तिं परमामवाप ।। २२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे धुंधुमारोपाख्यानं नाम षोडशोऽध्यायः ।। १६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०१७

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
धुंधुमाराद्दृढाश्वस्तु हर्यश्वस्तस्य चात्मजः ।।
निकुंभस्तस्य तनयः सुहितश्च तदात्मजः।।।।।।
भृशाश्वस्तनयस्तस्य मान्धाता तस्य चात्मजः।।
दैवेन विधिना राजा जातस्तस्यैव चोदरात् ।। २ ।।
पुरुकुत्सः सुतस्तस्य त्रसद्दस्युस्तदात्मजः ।।
शम्भुस्तस्यात्मजः श्रीमाननरण्येति विश्रुतः ।।३।।
रावणेन हतो योऽसौ त्रिलोकविजयी पुरा ।।
दृशदश्वः सुतस्तस्य तस्माद्वसुमना नृपः ।। ४ ।।
तस्य पुत्रस्त्रिधन्वाख्यः तस्मात्त्र्य्यारणिः स्मृतः ।।
तस्य सत्यव्रतः पुत्रः त्रिशङ्कुं यं प्रचक्षते ।। ५ ।।
हरिश्चन्द्रः सुतस्तस्य रोहिताश्वस्तदात्मजः ।।
हरितस्तत्सुतो राजा चञ्चुर्हारित उच्यते ।। ६ ।।
विजयस्तस्य तनयश्चालर्कस्तस्य चात्मजः ।।
अलर्कस्य वृकः पुत्रस्तस्माद्बाहुस्तु जज्ञिवान् ।।७।।
पानस्त्रीमृगयाक्षेषु स बहुव्यसनान्वितः ।।
व्यसने तस्य सक्तस्य नरेन्द्रस्यारिभिस्तदा ।। ८ ।।
हैहयैस्तालजङ्घैश्च सर्वम्लेच्छगणावृतैः ।।
छलेनापहृतं राज्यं हृतराज्यो वनं गतः ।। ९ ।।
पद्भ्यामनुययौ तस्य वनं भार्या गुणान्विता ।।
गुर्विणी प्राग्ददौ यस्याः सपत्नी तु गरं किल ।।1.17.१ ०।।
ततस्सा सगरं पुत्रं सुषाव वनगा शुभा ।।
जातपुत्रो नरपतिः संयुक्तः कालकर्मणा ।।११।।
अन्वारुरोह तं राज्ञी यादवी धर्मवत्सला।।
संस्कृतः सर्वसंस्कारैः सगरश्च्यवनेन च ।।१२।।
शास्त्रग्रामे धनुर्वेदे नीतः पारं तथा परम्।।
स यौवनमनुप्राप्य एक एव नराधिपः।।१३।।
पदातिर्बद्धनिस्त्रिंशश्च्यवनस्य प्रसादतः ।।
हैहयांस्तालजङ्घांश्च निजघान परन्तपः।।१४।।
ततस्त्वयोध्यां संप्राप्य लेभे राज्यमकंटकम्।।
सगरो राज्यमासाद्य बलेन चतुरङ्गिणा ।।१५।।
विजित्य सकलान्म्लेच्छान्वशं चक्रे च पार्थिवान् ।।
विजित्य पृथिवीं कृत्स्नां प्राप्य राज्यमकण्टकम् ।। १६ ।।

च्यवनं पूजयामास सत्कारेण पुनःपुनः ।।
च्यवनेनाभ्यनुज्ञातः स चक्रे दारसंग्रहम् ।। १७ ।।
आसीद्भार्याद्वयं तस्य सगरस्य महात्मनः ।।
स ताभ्यां सहितो राजा पुत्रार्थं तप्तवांस्तपः ।।१८।।
तपसोन्ते हरः प्राह राजानं तपसा कृशम् ।।
एकं वंशकरं पुत्रमेका ते जनयिष्यति ।।१९।।
षष्टिः पुत्रसहस्राणि द्वितीया जनयिष्यति ।।
एवं लब्धवरो राजा सभार्यः स्वपुरं गतः ।। 1.17.२० ।।
पुत्रं पुत्रांश्च धर्माप्मा जनयामास वीर्यवान् ।।
कर्मणा चैव नाम्ना च राजपुत्रोऽसमञ्जसः।।२१।।
पित्रा विवासितो राज्यात्पौराणामहिते रतः।।
तस्य पुत्रोंशुमान्नाम सर्वैः समुदितो गुणैः ।।
तोषयामास पितरं पितुः पृथ्वीपतिं च सः ।। २२ ।।
पौत्रेण तेनानघः सेव्यमानः पुत्रैर्महावीर्यपराक्रमैश्च ।।
स रञ्जयन्राजवरो जितारिः शशास पृथ्वीं सकलां महात्मा ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सगरोपाख्यानं नाम सप्तदशोऽध्यायः ।। १७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०१८

https://sa.wikisource.org/s/zll

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
सगरस्य तु ते पुत्रास्संहता वीर्यसंयुताः ।।
संजाता दैवयोगेन देवब्राह्मणकंटकाः ।। १ ।।
तेषां तु कर्मणोद्विग्ना देवाः सर्वे पितामहम् ।।
अब्रुवन्सागरैः सर्वैर्देव बाध्याम संहतैः ।।२।।
एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ।।
उवाच देवान्सकलान्सागरैः प्रत्यमर्षितान् ।। ३ ।।
यस्त्वस्य जगतो नाथः परमात्मा सनातनः ।।
वासुदेवः स कपिलः सुरास्तान् घातयिष्यति ।। ४ ।।
एवमुक्ताः सुरा स्तेन ययुः सर्वे त्रिविष्टपम् ।।
एतस्मिन्नेव काले तु सगरः स महीपतिः ।। ५ ।।
दीक्षितो वाजिमेधाय विधिवद्वेदपारगैः ।।
तुरङ्गं चारयामासुर्यज्ञियं तनया महीम् ।। ६ ।।
तेषां चारयतां सोऽश्वः कपिलेन तथा हृतः ।।
कपिलेन हृतं नाश्वं ते जानन्ति विमोहिताः ।। ७ ।।
अन्वेषन्तोऽपि यत्नेन नापुस्ते तुरगं यतः ।।
पित्रे निवेद्य ते सर्वे निचख्नुः पृथिवीतलम् ।। ८ ।।
भारतस्यास्य वर्षस्य भेदेऽस्मिन्नवमे नृप! ।।
समन्ततस्ततश्चक्रुः खातकर्मबलान्विताः ।। ९ ।।
विस्तराद्योजनशतं पातालतलगामिनम् ।।
वैडूर्यपवर्तात्पूर्वमुत्तरेण हिमाचलात् ।। 1.18.१० ।।
पश्चार्धे काञ्चनगिरेरुदगेव च लावणात् ।।
हिमाचलश्च तैर्वीरः राजन्देशद्वये क्षतः ।। ११ ।।
हिमाचलस्य खण्डश्च खातस्यान्तः प्रवेशितः ।।
उत्तरः सागरस्तस्माद्धिम शैलेन दुर्गमः ।। १२ ।।
एवंविधेन खातेन ते प्रविश्य पृथक्पृथक् ।।
एकीकृता दैवयोगात्कपिलो यत्र वै स्थितः ।। १३ ।।
कपिलस्य समीपस्थं ददृशुस्ते तुरङ्गमम् ।।
तुरङ्गसहितं दृष्ट्वा कपिलं ते त्वमर्षिताः ।। १४ ।।
कुद्दाललेपिकाहस्तास्तस्य जग्मुर्वधेप्सया ।।
तान्बाधमानान्दुर्बुद्धीन्स ददर्श तदा ऋषिः ।। १५ ।।
चक्षुषा दृष्टमात्रास्ते भस्मीभूतास्तु सागराः ।।
नरकं च गताः सर्वे देवब्राह्मणकण्टकाः ।। १६ ।।

विज्ञाय तनयान्नष्टान्नारदात्सगरो नृपः ।।
प्रेषयामास सततमंशुमन्तं स धार्मिकम् ।।१७ ।।
अंशुमानपि संप्राप्य कपिलं मुनिसत्तमम्।।
अभिवाद्य महातेजास्तुष्टाव यदुनन्दनः ।। १८ ।।
तस्य तुष्टोऽथ तुरगं दत्तवान्कपिलो मुनिः ।।
अंशुमन्तं तदोवाच पितॄणां सलिलार्थिनाम् ।। १९ ।।
पौत्रस्ते भविता राजंस्तपसा तस्य तोषिता ।।
आगमिष्यति सा देवी गङ्गा गगनमेखला ।। 1.18.२० ।।
तया क्लिन्नमिदं भस्म सागराणां दुरात्मनाम् ।। २१ ।।
यदा भविष्यति तदा सागराः स्वर्गगामिनः ।।
अन्यस्यापि यदा त्वस्थि गङ्गातोये पतिष्यति ।। २२ ।।
तस्यापि स्वर्लोकगतिर्भविष्यति न संशयः ।।
एवमुक्तोंशुमाञ्शीघ्रं चाभिवाद्य जगद्गुरुम् ।। २३ ।।
आगम्य योजयामास तुरगेण पितामहम् ।।
यज्ञं समापयामास सगरोऽपि महीपतिः ।। २४ ।।
एवं हि सागरैर्मत्तैः खातको नृपसत्तम ।।
येन क्लृप्तमिदं द्वीपं सागरं नृप कथ्यते।। ।। २५ ।।
लवणोदात्समुद्राच्च तोयेन नृप सागरः।।
यदा पूर्णस्तदा जातो लवणोदो नराधिप! ।। २६ ।।
कृत्स्नं य एवं जयति स सम्राडिति कीर्त्यते ।।
ततो गतः स धर्मात्मा कालेन महता दिवम् ।। २७ ।।
दिलीपे भारमासज्य जगाम तनये स्वके ।।
दिलीपोऽपि समादाय राज्यं पुत्रं भगीरथम् ।। २८ ।।
जगाम त्रिदिवं राजा वने तप्त्वा महत्तपः ।।
आसाद्य राज्यं स भगीरथोऽपि आनीय गङ्गां तपसा च भूमिम् ।। २९ ।।
संप्लावयामास जलेन भस्म तत्सागराणां यदुवृन्दनाथ! ।। 1.18.३० ।।
संप्लाविते भस्मनि राजपुत्रा गङ्गाजलौघेन दिवं प्रयाताः ।।
स्वर्लोकमासाद्य तथाऽक्षयं ते वसन्ति हृष्टास्त्रिदशैः समेताः ।।३१।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सगरोपाख्यानं नामाष्टादशोऽध्यायः ।। १८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०१९

https://sa.wikisource.org/s/zlm

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
राज्यं प्राप्य महातेजा दिलीपतनयो नृपः ।।
नरकस्थान् पितॄञ्श्रुत्वा राज्यं न्यस्याशु वृद्धये ।।१।।
गङ्गामाराधयामास तपसा महता तदा ।।
यमैश्च नियमै राजन्नपर्णाशनकैस्तथा ।। २।।
दशवर्षसहस्राणि तपस्तेपे भृशं नृपः ।।
अथ गंगा महादेवी प्रसन्नाभूद्गतक्लमा ।। ३ ।।
भगीरथोऽपि धर्मात्मा वरं लेभे कुतूहली ।।
ततो लेखनदी देवी प्रावोचत्तं भगीरथम् ।। ४ ।।
पतन्त्या गगनात्सोढुं मम वेगं वसुन्धरा ।। ५ ।।
न समर्था यदा तस्मात्तोषयस्वाशु शंकरम् ।।
स हि शक्तः पतंत्या मे वेगं सोढुं नरेश्वर।।६।।
एवमुक्त्वा ययौ देवी तदान्तर्धानमीश्वरी।।
भगीरथोऽपि धर्मात्मा तपस्तेपे सुदारुणम्।।७।।
आराधनार्थं देवस्य शङ्करस्य महात्मनः।।
तपसोऽन्ते महातेजा दृष्टवाञ्जगदीश्वरम्।।८।।
देवदेव उवाच।।
तपसोग्रेण ते राजन् प्रसन्नोऽस्मि यथेप्सितम्।।
ददामि ते यतो भक्तिं पितॄणां चाक्षयं यशः ।।९।।
मार्कण्डेय उवाच।।
एवमुक्तस्तु देवेन पूजयित्वा महेश्वरम् ।।
जगाम गङ्गां मनसा राजा पूर्णमनोरथः ।।1.19.१०।।
शङ्कराधिष्ठितं ज्ञात्वा नृपतेश्च चिकीर्षितम् ।।
पपात गननाद्गंगा तदा राजीवलोचन! ।।११।।
गंगायाः पतनं ज्ञात्वा ब्रह्मा तं देशमागतः ।।
यमेन्द्रवरुणान्देवान्पुरस्कृत्यामितौजसः ।। १२ ।।
ऋषयो नागगन्धर्वविद्याधरमहोरगाः ।।
सुपर्णकिन्नरगणास्तथैवाप्सरसां गणाः ।। १३ ।।
विमानशतसंबाधं तद्बभूव नभस्तलम् ।।
प्रकीर्यमाणं कुसुमैर्देवनागविराजितम् ।।
सुरप्रभादुर्निरीक्ष्यं तदाभरणभासुरम् ।।१४।।
सुगन्धि चारु पवनं सुरतूर्यनिनादितम् ।।
नभसस्तस्य मध्येन पपात गगनान्नदी ।।१५।।

विशामि भित्त्वा पातालं स्रोतसा गृह्य शङ्करम् ।।
इत्येवं दुष्टभावा सा पपात हरमूर्धनि ।।१६।।
ज्ञात्वा क्रूरमभिप्रायं देव्या देवः पिनाकभृत्।।
जटाकलापे तां देवीं तिरश्चक्रे चतुर्मुखः ।।१७।।
बभ्राम सा तिरो भूत्वा तत्रैव त्वचिरं नदी ।।
तस्याः पतंत्या ये केचिद्बिंदवः क्षितिमागताः।।१६।।
तैः कृतं पृथिवीपाल तदा विन्दुसरः शुभम्।।
देवोपि दृष्ट्वा राजानं क्षुधया व्याकुलेन्द्रियम् ।। १९ ।।
तत्याज तां तदा शीघ्रं जटाग्रेण महेश्वरः ।।1.19.२०।।
धृतगंगो जगामाथ ततोऽन्तर्धानमीश्वरः ।।
महेश्वरशिरोभ्रष्टा प्रविष्टा च सरः शुभम् ।। २१ ।।
तस्माद्विनिःसृता भूयः सप्तधा देवनिम्नगा ।।
ह्लादिनी ह्लादिनी चैव प्लाविनी चेति प्राच्यगाः ।।२२।।
सीतावक्त्रश्च सिन्धुश्च प्रतीच्यभिमुखा गताः ।।
दक्षिणेन तथा गंगा भगीरथपथानुगा ।।
क्वचिद्वेगेन महता क्वचिन्मन्दविसर्पिणी ।। २३ ।।
क्वचित्फेनाकुलजला क्वचिदावर्तमालिनी ।।
क्वचिद्गम्भीरशब्दौघा निःशब्दा च तथा क्वचित् ।। २४ ।।
क्वचिद्धंसरवोद्दामा चक्रवाकयुगा क्वचित ।।
ऊर्मिमालाकुलजला कुसुमोत्करमण्डिता।।२५।।
जलसत्त्वशताकीर्णा सुरसिद्धसुखप्रदा ।।
अमृतस्वादुसलिला हरसंसर्गनिर्मला ।। २६ ।।
विष्णुपादप्रहारोत्था सर्वपात कनाशिनी ।।
एवं संप्राप्य सा विंध्यं प्रविष्टा पूर्वसागरम् ।। २७ ।।
सागरेण समासाद्य पातालं भीमदर्शनम् ।।
प्लावयामास तद्भस्म सागराणां महात्मनाम्।।२८।।
भस्मनि प्लाविते सर्वे गतास्ते सागरा दिवम् ।।२९।।
एवं धरां देवनदी प्रयाता सुपुण्यतोया ऋषिवर्यजुष्टा ।।
महानुभावा नृप जह्नुकन्या निश्रेणिभूता त्रिदिवप्रयाणे ।।1.19.३०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गङ्गावतरणनामैकोनविंशोऽध्यायः।।१९।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०२०

https://sa.wikisource.org/s/zln

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ।।
भागीरथीत्वं गङ्गात्वं देवनद्या मया श्रुतम् ।।
किमर्थं जाह्नवी लोके कथ्यते सागरङ्गमा ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पञ्चालाख्योऽस्ति विषयो मध्यदेशे महीपते ।
स्वधर्मकर्मनिरतैर्युतो वर्णाश्रमैः सदा ।। २ ।।
महोदयं पुरं तत्र कुशस्तम्भेन निर्मितम् ।।
सर्वरत्नसमाकीर्णं कान्यकुब्जेति विश्रुतम् ।। ३ ।।
तस्मिन्बभूव भूपालो जह्नुः परमधार्मिकः ।।
यस्य कीर्तिमतः कीर्तिर्ब्रह्माण्डं व्याप्य तिष्ठति ।। ४ ।।
स कदाचिन्महीपालो हयमेधमुपाहरत् ।।
दीक्षितस्य नरेन्द्रस्य यज्ञवाटं तु निम्नगा ।। ५ ।।
प्लावयामास वेगेन जलौघैर्यदुसत्तम् ।। १।।
प्लाविते यज्ञवाटे तु राजा गङ्गां तदाब्रवीत् ।। ६।।
अस्य गङ्गैऽवलेपस्य सद्यः फलमवाप्नुहि ।।
पिबामि सकलं तोयं तव सागरवल्लभे ।। ७ ।।
एवमुक्त्वा पपौ राजा सर्वं भागीरथीजलम् ।।
तपसा महता राजंस्तथा योगबलेन च ।। ८ ।।
दृष्ट्वैव गङ्गां निस्तोयां दीनैर्मुनिजनैस्ततः ।।
प्रसादितस्तु गङ्गार्थे तत्याज श्रवणेन ताम् ।। ९ ।।
दुहितृत्वे च जग्राह राजा भागीरथीं तदा ।।
तेन सा कथिता लोके जाह्नवी यदुनन्दन ।। 1.20.१० ।।
अतीव दर्पितो राजा गङ्गायाः स यदा नृप ।।
यशोऽर्थं प्लावयामास यज्ञवाटं तदानघ ।।११।।
एवं त्रिलोके नृप जह्नुकन्या प्रोक्ता बुधैर्विष्णुपदी पवित्रा ।।
हिमाचलस्याद्रिपतेस्तनूजा समुद्रपत्नी वरदा विशोका ।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे जह्नुकन्योपाख्यानं नाम विंशतितमोऽध्यायः ।। २० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०२१

वज्र उवाच ।।
गङ्गा विष्णुपदी लोके किमर्थं कथिता बुधैः ।।
तन्ममाचक्ष्व तत्त्वेन भृगुवंशविवर्धन! ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
स्वायम्भुवेन्तरे पूर्वं चत्वारो देवतागणाः ।।
जयाख्याश्चाजिताख्याश्च शुक्राख्याश्च प्रकीर्तिताः ।। २ ।।
तेषां बभूव देवेन्द्रो विश्वभुग्लोकपूजितः ।।
आसंस्तस्या सुरा घोरास्तदा दायादबान्धवाः ।। ३ ।।
बभूव राजा तेषां च बाष्कलिर्न्नाम नामतः ।।
येन विक्रम्य शक्रस्य हृतं राज्यं तदा बलात् ।। ४ ।।
हृतराज्यस्तु देवेन्द्रो ब्रह्माणं शरणं गतः ।।
ब्रह्मापि शक्रमादाय जगाम शरणं हरिम् ।। ५ ।।
निवेदयामास तदा देवदेवाय शार्ङ्गिणे ।।
बाष्कलेर्विजयं सर्वं ब्रह्मा शुभचतुर्मुखः ।। ६ ।।
श्रीभगवानुवाच ।।
ब्रह्मन्प्रत्याहरिष्यामि राज्यमस्य शतक्रतोः।।
दिवि देवेषु धर्मात्मन्निवृत्तो भव मा चिरम् ।।७।।
अहं वामनरूपेण प्रयास्ये बाष्कलिं नृपम् ।।
मां दृष्ट्वा विस्मितं तन्तु गत्वा याचतु देवराट् ।। ८ ।।
लोकत्रयं मम हृतं त्वया विक्रम्य बाष्कले ।।
तत्राग्निशरणार्थाय दीयतां मे क्रमत्रयम् ।। ९ ।।
अतीव ह्रस्वगात्रस्य वामनस्यास्य मा चिरम् ।।
एवमुक्तस्तु शक्रेण तदा दाता क्रमत्रयम् ।। 1.21.१० ।।
मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
इत्येवमुक्तो देवेन ब्रह्मा स्वभवनं गतः ।।
देवोऽपि वामनो भूत्वा प्रयातो यत्र बाष्कलिः ।। ११ ।।
बाष्कलिर्वामनं दृष्ट्वा विस्मयोत्फुल्ललोचनः ।।
निरीक्ष्य तं यथाकाममसुरैर्बहुभिर्वृतः ।। १२ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु शक्रस्तं देशमाययौ ।।
पाद्याघ्र्याचमनीयाद्यैः शक्रं संपूज्य बाष्कलिः ।। १३ ।।
किमागमनकार्यं ते तमुवाच प्रहृष्टवाक् ।।
अत्याश्चर्यमिदं मन्ये तवागमन कारणम् ।। १४ ।।
शक्र उवाच ।।

लोकत्रयं मेऽपहृतं विक्रमेण तु बाष्कले! ।।
तत्राग्निशरणार्थाय दीयतां मे क्रमत्रयम् ।। १५ ।।
अतीव ह्रस्वगात्रस्य वामनस्यास्य पार्थिव ।।
भूमिभागे तु पारक्ये वस्तुं न त्वहमुत्सहे।।१६।।
बाष्कलिरुवाच ।।
क्रमत्रयं वामनके देवराज कृतं शुभम् ।।
तत्रास्स्वमुदितः प्राप्तः सुखी सुरपते भव ।। १७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्तो बाष्कलिना त्यक्त्वा रूपं तु वामनम् ।।१६।।
हरिर्विचक्रमे लोकान्देवानां हितकाम्यया ।।
ब्रह्मलोकं ततो गत्वा..... ।।
देवस्य वामश्चरणो निविष्टो दानवालये ।। १९ ।।
ततः क्रमं स प्रथमं ददौ सूर्य्ये जगत्पतिः ।।
द्वितीयं च ध्रुवे देवस्तृतीयेन च यादव । ।। 1.21.२० ।।
ब्रह्माण्डं ताडयामास ह्यसंपूर्णेन केशवः ।।
ब्रह्माण्डस्ताडितस्तेन छिद्रतामगमत्प्रभो ।।२१।।
ब्रह्माण्डबाह्यतोयेन शतघ्नेनाम्भसावृतम् ।।
तेनच्छिद्रेण तत्तोयं विवेशाण्डं महीपते ।। २२ ।।
अंगुष्ठाग्रक्षतादण्डाद्यत्प्रविष्टं जलं शुचि ।।
प्राप्ता देवनदीत्वं तु सा तु विष्णुपदी नदी ।। २३ ।।
देवनद्या तया व्याप्तं ब्रह्माण्डं सकलं नृप! ।।
विभूतिभिर्महाभाग सर्वानुग्रहकाम्यया ।। २४ ।।
वामनेन समाक्रान्ताः सर्वे लोका यदानघ! ।।
असुरैस्ते तदा त्यक्ता देवानां सत्यबान्धवैः ।। २५ ।।
पातालश्च यदा तेन नाक्रान्तं हरिमेधसा ।।
असुरैस्तैस्तदा घोरैरुष्यते यदुनन्दन! ।। २६ ।।
देवोऽपि हृत्वा त्रैलोक्यं जगामादर्शनं तदा ।।
पातालनिलयश्चापि सुखमास्ते स बाष्कलिः ।। २७ ।।
शक्रोऽपि पालयामास विपश्चिद्भुवनं तदा ।।
इमं त्रिविक्रमं नाम प्रादुर्भावं जगद्गुरोः ।। २८ ।।
गङ्गासंभवसंयुक्तं सर्वकिल्विषनाशनम् ।। २९ ।।
तेनैव देवदेवेन प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे ।।
भूयो लोकास्त्रयः क्रान्ताः पदा संयमिनो नृप ।। 1.21.३० ।।

अनेन कारणेनोक्ता गंगा विष्णुपदी नृप ।।
यया सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।।३१।।
गंगासमुत्पत्तिरियं मयोक्ता श्रुत्वैव यां मुञ्चति सर्वपापम् ।।
पापैर्विशिष्टोऽपि नरो नृवीर साधुव्रतस्तु त्रिदिवं प्रयाति ।। ३२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे त्रिविक्रमोपाख्यानं नामैकविंश तितमोऽध्यायः ।। २१ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०२२

वज्र उवाच ।।
ब्रह्मन्विष्णुपदी गंगा त्रैलोक्यं व्याप्य तिष्ठति ।।
यथा तथा भृगुश्रेष्ठ सर्वमेव प्रकीर्तय ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
प्रविश्य देवी ब्रह्माण्डं विष्णुलोकमुपागता ।।
ब्राह्मीं सभां प्लावयित्वा तपोलोकमुपागता ।। २ ।।
जनलोकं गता तस्मान्महर्ल्लोकं ततो गता ।।
स्वर्गलोकं समासाद्य प्रविष्टा चन्द्रमण्डलम् ।। ३ ।।
चन्द्रमण्डलविभ्रष्टा भुवर्लोकमुपागता ।।
आकाशगंगा कथिता तत्र सा रतिवर्धिनी ।।४ ।।
तस्यास्तु दृश्यते पन्थाः सततं व्योम्नि निर्मले ।।
आकाशगंगामध्ये सा मेरौ निपतिता गिरौ ।। ५ ।।
मेरुमध्याददृश्यन्ती दृश्यन्ती च तथा क्वचित् ।।
प्रयाता सर्ववर्षाणि द्वीपानि च महामते।।।।
सा तु देवी जया नाम कुरुवर्षे ह्रदास्तु ते ।।
तेभ्यः शान्ता च साध्वी च द्विधा गंगा विनिस्सृता ।। ७ ।।
ज्योत्स्ना च मृगमन्दा च स्मृता हैरण्वती शुभा ।।
पुण्डरीका पयोदा च रम्ये वर्षे निगद्यते ।। ८ ।
भद्रा च कथिता देवी गान्धर्वी च मनोऽनुगा ।।
इलावृते तथा सैव प्रोक्ता जाम्बवती शुभा ।। ९ ।।
तस्यास्तीरभवं मूर्ध्नि कनकं धार्यते सुरैः।।
केतुमाले च कथिता निर्मला नड्वला तथा ।। 1.22.१० ।।
मनस्विनी ज्योतिष्मती हरिवर्षे निगद्यते।।
तथा किम्पुरुषाख्ये तु रम्भा चन्द्रवती शुभा ।।११।।
इन्द्रद्युम्नपयोदा सा काशैका मतिपावनी ।।
मनोजवा ताम्रपर्णी गभस्तिमतिमालिनी ।। १२ ।।
नागद्वीपे नागवती सौम्ये सोमप्रभा तथा ।।
रुद्रलोकं ततः प्राप्ता ब्रह्मलोकं ततो गता ।। १३ ।।
गान्धर्वी चैव गन्धर्वी वारुणे वरुणह्रदा ।।
ह्लादिनी ह्लादिनी चैव पुण्यतोया च वर्षिणी ।। १४ ।।
सीता चक्षुश्च सिन्धुश्च गंगा चास्मिन्प्रकीर्तिता ।।
अमरान्निषधान्सर्वान्धीवरानृषिकांस्तथा ।। १५ ।।
ओष्ठप्रावरणान्सौम्यान्कर्णप्रावरणांस्तथा ।।।।

कालोदरान्विकर्णांश्च ह्लादिनी तु निषेवते ।। १६ ।।
इन्द्रद्युम्नसरः पुण्यमुपचारादजायत ।।
तथा खरपदान्देशान्वेत्रशङ्कुपदानपि ।। १७ ।।
तञ्जानकामतं चैव ह्लादिनी तु निषेवते ।।
दरदाञ्जहुडांश्चैव काश्मीरान्नैरसान्कुरून् ।। १८ ।।
गान्धारान्दरदाभीरान्कुपर्वान्भीमरौरवान् ।। ५३।
शिवपर्वानिन्द्रपर्वान्सिन्धुतीरान्निषेवते ।। १९ ।।
देवान्दैत्यान्कालकेयान्गन्धर्वान्किन्नरांस्तथा ।।
विद्याधरांस्तथा नागान्सुपर्वान्सुमनोहरान् ।। 1.22.२० ।।
कलापग्रामकांश्चैव नरनारायणाश्रमम् ।।
किरातांश्च पुलिन्दांश्च मयस्य नगरीं तथा ।। २१ ।।
कुतून्सभारतांश्चैव पुलिन्दाँश्चैव भागशः ।।
पाञ्चालान्काशयान्वत्सान्मागधांस्ताम्रलिप्तकान् ।। २२ ।।
सह्योत्तरांश्च वङ्गांश्च तथा श्रावस्तिवासिन ।।
अङ्गान्वंगान्सपुण्ड्रांश्च गंगा भावयते शुभा ।। २३ ।।
ह्लादिनी ह्लादिनी चैव पावनी जाह्नवी तथा ।।
प्रविष्टा सागरं पूर्वं द्वीपेस्मिन्नृपसत्तम ।। २४ ।।
सीताचक्षुश्च सिन्धुश्च पश्चिमं नृप सागरम् ।।
गङ्गाव्याप्तिस्तव प्रोक्ता जम्बूद्वीपे मयानघ ।। २५ ।।
लोकेषु च तथा राजन्द्वीपेष्वन्येषु मे शृणु ।।
सुकुमारी कुमारी च सुकृता सेविनी तथा ।। २६ ।।
इक्षुश्च वेणुका नन्दा शाकद्वीपे च सप्तधा ।।
शाल्मले त्वथ गोमेदे द्वीपे पुष्करसंज्ञके ।। २७ ।।
नदीत्वं सा समुत्सृज्य चोदधित्वमुपागता ।।
तस्मिन्द्वीपत्रये नद्यो न सन्ति यदुनन्दन ।।२८।।
उदकान्युद्भिदान्येव तेषु सन्ति सहस्रशः ।।
एवं भूमितलं प्लाव्य पातालं कृष्णमृत्तिकम् ।। २९ ।।
एकीभूता प्रविष्टा सा भोगवत्यां समीपतः ।।
श्वेतभौमं गता तस्माद्रक्तभौमं ततो गता ।। 1.22.३० ।।
शिलाभौमं गता तस्माद्रुक्मभौमं ततो गता ।।
रुक्मभौमादपि गता रौद्रं तेजस्सुदारुणम् ।। ३१ ।।
ततोऽपि विलयं गत्वा वाराहं लोकमागता ।।
वाराहलोकाद्ब्रह्माण्डं तदर्थं भिन्न वाहिनी ।। ३२ ।।

छिद्रेण तेन सा देवी स्वां योनिं पुनरागता ।। ३३ ।।
एवं नरेन्द्रेश जगत्समग्रमाक्रम्य गंगा सततं स्थिता या ।।
तस्याः प्रभावश्रवणादशेषं पापं नराणां समुपैति शांतिम् ।। ३४ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गंगाव्याप्तिर्नाम द्वाविंशतितमो ऽध्यायः ।। २२ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०२३

https://sa.wikisource.org/s/zls

वज्र उवाच ।।
भगीरथस्य राजर्षेर्वंशमुत्तमपूरुषं ।।
त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि गङ्गा येनावतारिता ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
भगीरथसुतः श्रीमान्विश्रुतो नाम धार्मिकः ।।
विश्रुतस्यात्मजः श्रीमान्नाभाग इति विश्रुतः ।। २ ।।
अम्बरीषस्तु नाभागिरयुतारिस्तदात्मजः ।।
तत्सुतो ऋतुपर्णश्च राजा नलसखो बली ।। ३ ।।
शर्वकामः सुतस्तस्य सुदासस्तस्य चात्मजः ।।
तस्य मित्रसहः पुत्रः तस्य पुत्रोश्मको नृप ।। ४ ।।
मूलकस्तत्सुतो राजा महाबुद्धिर्नरेश्वरः ।।
क्षत्रियाणां वधे घोरे रामेण विनिपातितः ।। ५ ।।
पुरा पितृवधामर्षाद्रामो भार्गवनन्दनः ।।
त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीं चक्रे निःक्षत्रियामिमाम् ।।६।।
भगीरथकुलोत्पन्नं मूलकं नाम जघ्निवान् ।।
वज्र उवाच ।।
कथं रामेण वसुधा पुरा निःक्षत्त्रिया कृता ।।
किमर्थं च महाभाग तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। ७।।
मार्कण्डेय उवाच।।
सोमवंशसमुत्पन्नो ययातिर्नाम पार्थिवः ।।
तस्यापि संहतः पुत्रो बभूव पृथिवीपतिः ।। ८ ।।
सहस्रजित्सुतस्तस्य नभजित्तस्य चात्मजः ।।
तस्यापि हैहयः पुत्रः कुन्तिस्तस्यापि चात्मजः ।। ९ ।।
तस्यापि संहतः पुत्रो महिष्मांऽस्तस्य चात्मजः ।।
माहिष्मती कृता येन नगरी सुमनोहरा ।। 1.23.१० ।।
भद्रश्रेण्यः सुतस्तस्य दुर्मदस्तस्य चात्मजः ।।
कनकस्तत्सुतो राजा कृतवीर्यस्तदात्मजः ।।१ १।।
अर्जुनस्तनयस्तस्य सप्तद्वीपेश्वरोऽभवत्।।
दत्तात्रेयोऽथ भगवान्विष्णुरूपानुरूपधृक्।।१२।।
आराध्य तपसा येन प्राप्तं राज्यं सुदुर्लभम् ।।
तथा बाहुसहस्रं च मतिं धर्मे तथोत्तमाम् ।। १३ ।।
अधर्मे वर्त्तमानस्य मरणं च जनार्दनात् ।।
युद्धेन पृथिवीं जित्वा धर्मेणैवानुरंजयन् ।। १४ ।।

तेनेयं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सपत्तना ।।
सप्तोदधिपरिक्षिप्ता क्षात्रेण विधिना जिता ।। १५ ।।
पातालनगरे शैले वसुधायां रसातले ।।
तस्य पार्थिवसिंहस्य चक्रं न प्रतिहन्यते ।।१६।।
द्वीपेषु स हि सर्वेषु खातं खातमथाऽकरोत् ।।
यूपचिह्नानि च तथा खड्गी शतशनी रथी ।। १७ ।।
देशाननुचरन्योगात्सदा पश्यति तस्करान्।।
स एव पशुपालोभूत्क्षेत्रपालः स एव च ।। १८ ।।
स एव वृष्ट्या पर्जन्यो योगित्वादर्जुनोऽभवत् ।।
स तु बाहुसहस्रेण ज्याघातकठिनत्वचा ।। १९ ।।
भाति रश्मिसहस्रेण शारदेनेव भास्करः ।।
राक्षसा निर्जितास्तेन तेन बद्धश्च रावणः ।। 1.23.२० ।।
जित्वा भोगवती तेन कर्कोटकसुता हृता ।।
तस्य बाहुसहस्रेण क्षोभ्यमाणे महोदधौ ।।
भवन्ति लीना निश्चेष्टाः पातालस्था महासुराः ।। २१ ।।
मन्दरक्षोभचकिता अमृतोत्पादशङ्किताः ।।
नतनिश्चलमूर्धानो भवन्ति च महोरगाः ।। २२ ।।
दशयज्ञसहस्राणि तेनेष्टानि महीक्षिता ।।
द्वीपे द्वीपे महाराज धर्मज्ञेन महात्मना ।। २३ ।।
सर्वे यज्ञा महाराज तस्यासन्भूरिदक्षिणाः ।।
सर्वे काञ्चनवेदीकाः सर्वे यूपैश्च काञ्चनैः ।।२४ ।।
द्विजानां परिवेष्टारस्तस्य यज्ञेषु देवताः ।।
स्वयमासन्महाराज स्वयं भागहरास्तथा ।। २५ ।।
तस्य यज्ञे जगौ गाथा नारदस्सुमहत्तपाः ।।
न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यन्ति पार्थिवाः ।। २६ ।।
यज्ञैर्दानैस्तपोभिर्वा विक्रमेण श्रुतेन वा ।। २७ ।।
पञ्चाशीतिसहस्राणि वर्षाणां स महीपतिः ।।
सप्तद्वीपेश्वरः सम्राट् चक्रवर्त्ती बभूव ह ।।२८।।
तस्य राज्ञस्तु वसुधा बहुपार्थिवसङ्कुला ।।
भाराक्रान्ता विलुलिता बभूव पृथिवीपते।।२९।।
तस्य राज्ञो गतातङ्कैर्बहुपुत्रैर्नरोत्तम ।।
तेजोयुक्तैः समाकीर्णा वसुधा वसुधाधिप ।। 1.23.३० ।।
बहुनागाश्वसंकीर्णा बहुगोकुलसङ्कुला ।।

न शक्ता नृपते सोढुं तेजस्तदतिमानुषम् ।। ३१ ।।
ज्वालावलिवपुः श्रान्ता खिन्ना नाकमुपागता ।। ३२ ।।
एवं प्रभावे नरदेवनाथे पृथ्वीं समग्रां परिपाल्यमाने ।।
भारेण सन्ना पृथिवी जगाम महेन्द्रलोकं मुनिदेवजुष्टम् ।। ३३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादेऽर्जुनोपाख्यानं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ।। २३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०२४

https://sa.wikisource.org/s/zlt

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ।।
देवकार्यं विना विष्णुर्नोत्पत्स्यति महीतले ।।
कस्मिन्कार्ये बभूवासौ दत्तात्रेय इति श्रुतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
शक्रेण च यदा वृत्रो हतो वीर्योपबृंहितः ।। २ ।।
तस्मिन्हतेऽसुरे त्वष्टा विश्वरूपमवासृजत् ।।
तपस्यन्तं च तं गत्वा जघान च शचीपतिः ।। ३ ।।
तस्मिन्हते ब्रह्महत्या जगाम बलसूदनम् ।।
ब्रह्महत्याभिभूतस्तु राज्यं त्यक्त्वा त्रिविष्टपे ।। ४ ।।
मानसे बिसतन्तुस्थो बभूव स पुरन्दरः ।।
राजा कृतः शक्रहीनैर्देवैस्तु नहुषस्तदा ।। ५ ।।
सोऽकामयत पौलोमीं शक्रस्य महिषीं प्रियाम् ।।
कालालाभपरा प्राह शक्रं देवी तथा शची ।। ६ ।।
अपूर्वेण हि यानेन समीपं मे सुरेश्वर ।।
ऋषिभिः शिबिकां युक्त्वा स जगाम तदन्तिकम् ।। ७।।
शिबिकां वहमानं तु मन्दंमन्दं द्विजोत्तमम् ।।
पादेन ताडयामास सोऽगस्त्यं पापनिश्चयः ।। ८ ।।
अगस्त्येन तथा शप्तो भव सर्पो महीपते ।।
युधिष्ठिरेण संगम्य शापमोक्षमवाप्स्यसि ।। ९ ।।
एवमुक्ते तु मुनिना सर्पत्वं स जगाम वै ।।
नष्टे शक्रे च पतिते नहुषे पापनिश्चये ।। 1.24.१० ।।
रजस्तमोभ्यामाक्रान्ता बभूवुस्त्रिदशालयाः ।।
ततः प्रवृत्ता लोकेऽस्मिन्ननावृष्टिः सुदारुणा ।। ११ ।।
दुर्भिक्षमरकौ चोभौ विषण्णास्त्रिदशालयाः ।।
नष्टोत्सवमहायज्ञं निर्वषट्कारमङ्गलम् ।। १२ ।।
अनावृष्टिहतं सर्वं बभूव वसुधातलम् ।।
क्षुत्क्षाममानुषप्रायं विनष्टपशुसञ्चयम् ।। १३ ।।
कपालास्थिसमाकीर्णं केशशैवालसंकुलम् ।।
स्नायुभग्नद्विजगणैः क्रव्यादैरतिसंकुलम् ।। १४ ।।
निर्गन्धिकुणपाकीर्णं शून्यप्रायं विभीषणम् ।।
क्षुत्क्षामभूतसङ्घाभ्यां विनिवृत्तवणिक्पथम् ।। १५ ।।
प्रनष्टकृषिवार्तं च दातृभिश्च विवर्जितम् ।।
नरकेऽपि महाघोरे निराक्रन्दैर्जनैर्युतैः ।। १६ ।।

दुर्लभान्नं निरानन्दं स्कन्धासक्तकुमारकैः ।।
इतश्चेतश्च यास्यद्भिर्दीनवैरतिसंकुलम् ।। १७ ।।
शुष्कतोयाशयं भीमं नामशेषमहापगम् ।।
तस्मिन्काले महाघोरे चोत्सृष्टनियमा द्विजाः ।। १८ ।।
आर्यावर्तं परित्यज्य म्लेच्छदेशमुपाश्रिताः ।।
भक्ष्याभक्ष्यं परित्यज्य कुर्वाणाः प्राणधारणम् ।। १९ ।।
प्राणधारणसक्तानां क्षुधाव्याकुलचेतसाम् ।।
तेषां ब्रह्म तदा नष्टं धावतां च इतस्ततः ।। 1.24.२० ।।
तदा नष्टेषु देवेषु म्लेच्छीभूतमिदं जगत् ।।
म्लेच्छीभूते जगत्यस्मिन्स्वधास्वाहाविवर्जिताः ।। २१ ।।
यथा मर्त्यास्तथा जाताः सर्वे ते देवतागणाः ।।
क्षुत्क्षामकण्ठैस्त्रिदशैः प्रार्थितश्च जनार्दनः ।। २२ ।।
शक्रार्थं त्रिदशा गत्वा त्रैलोक्यहितकाम्यया ।। २३ ।।
तानुवाच हरिर्देवः सर्वे गच्छन्तु मानसम् ।।
बिसतंतुगतं शक्रं तस्माल्लप्स्यथ मा चिरम् ।। २४ ।।
यजतां सोऽश्वमेधेन मामेव सुरसत्तमाः! ।।
अहमेव करिष्यामि विपाप्मानं बिडौजसम् ।। २५ ।।
तत्कृता ब्रह्महत्यां तु चतुर्धा स करिष्यति ।। २६ ।।
अमेध्यक्षेपके वह्नौ पादेनैकेन यास्यति ।।
तथा चैकेन पादेन ह्यशुचिक्षेपके जले ।। २७ ।।
पादेनैकेन च तथा सर्वकाले द्रुमच्छिदम् ।।
रजस्वलांगं पादेन तथा चैकेन यास्यति।। २८ ।।
अहमंशेन यास्यामि भूतलं सुरकारणात् ।।
नष्टे च भूतले धर्मं स्थापयिष्याम्यहं पुनः ।। २९ ।।
एतत्सर्वं यथोद्दिष्टं देवदेवेन शार्ङ्गिणा ।।
चक्रुस्सुरगणाः सर्वे राज्यं चावाप वृत्रहा ।। 1.24.३० ।।
शक्रेण नित्यं बिसतन्तुगेन ध्यातो महात्मा हरिरप्रमेयः ।।
हत्वापि कामेन स विप्रमुख्यं लेभे त्रिलोकीं पुनरेव तस्मात् ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वृत्रवधोपाख्यानं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ।। २४ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०२५

मार्कण्डेय उवाच ।।
ब्रह्मणोऽत्रिः सुतः श्रीमान्प्रभावाद्ब्रह्मणा समः ।।।
प्रभाकरस्तस्य सुतः पितामहसमो गुणैः ।।१।।
स्वर्भानुना हते सूर्ये पतमाने दिवो महीम् ।।
तमोभिभूते तपसा प्रभा येन विवर्धिता ।। २ ।।
स्वस्त्यस्त्विति स होवाच पतमानं दिवाकरम् ।।
वचनात्तस्य ब्रह्मर्षेः स पपात दिवो महीम् ।।३।।
अत्रिश्रेष्ठानि गोत्राणि यश्चकार महायशाः ।।
यज्ञेष्वत्रिवनं यश्च सुरैर्यस्य प्रकीर्तितम् ।। ४ ।।
तस्य पुत्रत्वमापन्नौ जनार्दनमहेश्वरौ ।।
दत्तात्रेयोऽथ दुर्वासा लोके ख्यातिमुपागतौ ।। ५।।
दत्तात्रेयत्वमासाद्य भगवान्मधुसूदनः ।।
वेदानध्यापयामास ब्राह्मणांश्चरितव्रतान् ।।६।।
तेषु नष्टेषु वेदेषु क्रियासु च मखेषु च ।।
चातुर्वण्ये समाकीर्णे धर्मे शिथिलतां गते ।। ।। ७ ।।
अभिवर्धति चाधर्मे सत्ये नष्टेऽनृते स्थिते ।।
प्रजासु शीर्यमाणासु धर्मे चाकुलतां गते ।। ८ ।।
सयज्ञाः सक्रिया वेदाः प्रत्यानीता हि तेन वै ।।
चातुर्वर्ण्यमसंकीर्णं कृतं तेन महात्मना ।।९ ।।
दुर्भिक्षमरकौ नष्टौ तस्मिञ्जाते महीतले ।।
प्रववर्ष च देवेन्द्रः सहस्रनयनः क्षितौ ।।1.25.१ ०।।
भूय एव जगद्वृत्तं यथापूर्वं जगत्पते ।।
प्रनष्टकलुषे लोके सन्मार्गस्थेषु राजसु ।। ११ ।।
यजत्सु विप्रमुख्येषु तपस्यभिरतेषु च ।।
वार्तासक्तेषु वैश्येषु शुश्रूषुष्वन्त्यजेषु च ।। १२ ।।
मुदितेषु च लोकेषु त्रैलोक्ये देवसाद्गते ।।
विष्णोर्भागे क्षितिगते कार्तवीर्यार्जुनस्तदा ।। १३ ।।
दशवर्षसहस्राणि कृतवान्दुश्चरं तपः ।।
प्रयागवनमासाद्य दत्तात्रेयाश्रमं प्रति ।।१४।।
आराधयामास तदा दत्तं शुश्रूषया नृप।।
तेन दत्तवरश्चक्रे सराज्यं हतकण्टकम् ।।१५।।
आर्यावर्तेषु निर्म्लेच्छा कृता तेन वसुन्धरा ।।
तस्मिन्राजनि धर्मज्ञे दैत्यैर्देवनिपातितैः ।। १६ ।।

संप्राप्तैर्भूमिपालत्वं वसुधा भारपीडिता ।।
नाकपृष्ठं ययौ शीघ्रं शक्रदर्शनलालसा ।। १७।।
वज्र उवाच ।।
आसाद्यलोकं त्रिदिवेश्वरस्य भारेण खिन्ना वसुधा नरेन्द्रैः ।।
किं तत्र चक्रे वद तन्ममाद्य दृष्ट्वा क्षितिं यच्च चकार शक्रः ।।१८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे दत्तात्रेयोपाख्यानंनाम पञ्चविंशत्तमोऽध्यायः ।।२५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०२६

https://sa.wikisource.org/s/zlv

मार्कण्डेय उवाच ।।
नाकपृष्ठगता भूमिर्ददर्श मधुसूदनम् ।।
रत्नासनगतं वीरं श्रिया परमया युतम् ।। १ ।।
उपास्यमानं त्रिदशैर्भासयन्तं सभां शुभाम् ।।
आदित्यैर्वसुभिः साध्यैर्विश्वेदेवैर्मरुद्गणैः ।।२ ।।
रुद्रैर्भृग्वङ्गिरोभिश्च नासत्यैश्च महात्मभिः ।।
ऋषिभिः सूर्यसंकाशैस्तपसा द्योतितप्रभैः ।। ३ ।।
गन्धर्वैरप्सरोभिश्च स्तूयमानं सहस्रशः ।।
किरीटोत्तमसंच्छन्नं हारकेयूरभूषितम् ।। ४ ।।
रत्नाङ्गदकृतोद्द्योतं रत्नगर्भसमप्रभम् ।।
हरिचन्दन दिग्धांगं नीलाम्बरधरं हरिम् ।। ५ ।।
तिर्यग्ललाटकेनाऽक्ष्णा तृतीयेन विराजितम् ।।
पश्यन्तं सर्वलोकस्य सततं धर्मकर्मणी ।। ६ ।।
विष्णोरचिन्त्यमङ्गं तत्त्रैलोक्यस्यैव कारणम् ।।
गोब्राह्मणहितासक्तं ददर्श वसुधा तदा ।। ७ ।।
सन्ध्यासह समासीनं श्रिया चैव जनार्दनम् ।।
तं ववन्दे वसुमती दैत्यभारभरार्दिता ।। ८ ।।
पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः शक्रोऽपि वसुधां तदा ।।
पूजयित्वा सुखासीनां पप्रच्छागमनक्रियाम् ।। ९ ।।
पृष्टा शक्रेण सा देवी वक्तुं समुपचक्रमे ।। 1.26.१० ।।
पृथिव्युवाच ।।
अन्तरिक्षं दिवं यच्च तथैवाऽहं जगत्पते ।।
तवायत्ता महाभाग त्वं हि देवेश्वरो विभुः ।। ११ ।।
त्वयि भारं समासज्य वेदाभ्यसनतत्परः ।।
सुखमास्ते प्रशान्तात्मा ब्रह्मा शुभचतुर्मुखः ।। १२ ।।
त्वयि भारं समासज्य देवदेवोऽपि शङ्करः ।।
आस्ते तपस्यभिरतः कैलासे पर्वतोत्तमे ।। १३ ।।
त्वयि भारं समासज्य सुखं स्वपिति केशवः ।।
क्षीरोदशयने नित्यं शेषपर्यङ्कमा स्थितः ।। १४ ।।
पितामहस्य यत्तेजः केशवस्य शिवस्य च ।।
स्थितं तत्सकलं तुभ्यं त्वं हि सर्वमयोऽरिहा ।। १५ ।।
त्वया विनिहतो वृत्रो बलश्चापि निषूदितः ।।
त्वया च नाशितः पाकस्त्वया दैत्या निषूदिताः ।। १६ ।।

ब्रह्मण्यस्त्वं शरण्यस्त्वं प्रणतार्तिविनाशनः ।।
सहस्रनयनः श्रीमान्वज्रपाणिर्जगत्प्रियः ।। १७ ।।
तेजसा तपसा यज्ञैः श्रुतेन च दमेन च ।।
त्वत्तो विशिष्टं लोकेऽस्मिन्न पश्यामि शचीपते ।। १८ ।।
वेदेषु सरहस्येषु गीयसे त्वं पुनःपुनः ।।
वेदाः प्रवृत्ता यज्ञार्थं तदर्थं क्रतवस्तथा ।। १९ ।।
ये हता दानवा युद्धे त्वया शक्र पुनःपुनः ।।
त इमे नृषु सम्भूताः कार्तवीर्यं समाश्रिताः ।। 1.26.२० ।।
तेऽद्य जाता मम विभो पीडयन्ति च मां भृशम् ।।
साऽहं भारसमाक्रान्ता त्वामद्य शरणं गता ।। २१ ।।
।। शक्र उवाच ।।
जानामि भारखिन्नां त्वां दैत्येभ्यो वरवर्णिनि ।।
तेषां गत्वा वधोपायमहं प्रष्टास्मि वेधसम् ।। २२ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
इत्येवमुक्त्वा त्रिदशप्रधानः पृथ्वीसमेतो गुरुणा च राजन् ।।
ययौ सभां देववरस्य तस्य पितामहस्याप्रतिमस्य वीरः ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पृथ्वीशक्रलोकगमनं नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः ।। २६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०२७

https://sa.wikisource.org/s/zlw

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
ते समेताः समासाद्य पितामहसभां शुभाम् ।।
पद्मासनगतं तत्र ददृशुः पद्मसम्भवम् ।। १ ।।
पद्मपत्रसवर्णांगं पद्मबोधसमप्रभम् ।।
चतुर्वक्त्रं चतुर्वेदं चतुराश्रमपूजितम् ।। २ ।।
चातुर्वर्ण्यधरं देवं चातुर्होत्रप्रवर्तकम् ।।
कृष्णाजिनधरं शान्तं प्रभुं प्रभवतामपि ।। ३ ।।
स्वयंभुवमचिन्त्यं च सर्गसंहारकारकम् ।।
तं समासाद्य जगती शक्रश्च गुरुणा सह ।। ४ ।।
ववन्दुस्ते महाभागं तुष्टुवुश्च जगत्प्रभुम् ।।
शक्रादय ऊचुः ।।
नमस्ते देवदेवेश सृष्टिसंहारकारण! ।।
वेदमूर्ते तदाधार यज्ञ यज्ञांग यज्ञप ।। ५ ।।
यज्ञयोने जगद्योने सर्वसत्त्वाभयप्रद ।।
प्रजापतिपते देव जगद्बीज नमोऽस्तु ते ।। ६ ।।
स्वयम्भुवे स्वयं कर्त्रे सर्वभूतान्तरात्मने ।।
सर्वभूतवरेण्याय सर्वभूतेश्वराय च ।। ७ ।।
अचिन्त्यायाऽप्रमेयाय प्रकाशाय महात्मने ।।
त्वमस्य जगतो नाथस्त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ।। ८ ।।
त्वया विना जगत्यस्मिन्नान्यत्किञ्चन विद्यते ।।
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च तेभ्यः परतरश्च यत् ।। ९ ।।
व्यक्ताव्यक्तो जगन्नाथ त्वमेवैकः प्रकीर्तितः ।।
त्वं तपांसि वरिष्ठानि कृच्छ्राणि नियमानि च ।। 1.27.१० ।।
कलाः काष्ठा मुहूर्ताश्च कालस्यावयवाश्च ये ।।
कालचक्रं जगच्चक्रं त्वमेकः पुरुषोत्तमः।।। ११।।
त्वमेव वरदो दाता देवः शुभचतुर्मुखः ।।
त्वत्तः प्रसूतौ लोकेऽस्मिन्धर्मरुद्रौ जगत्पते ।। १२ ।।
भृग्वंगिरा मरीचिस्तु पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ।।
अत्रिश्चैव वशिष्ठश्च त्वया सृष्टा जगत्पते ।। १३ ।।
सनत्कुमारो भगवान्सनकश्च सनन्दनः ।।
आकृतिश्च रुचिः श्रद्धा त्वया देव विनिर्मिता ।। १४ ।।
पूर्वात्ते वदनाज्जातमृग्वेदममृतप्रभम् ।।
दक्षिणाद्वदनाज्जातं यजुर्वेदं तथैव च ।। १५ ।।

पश्चिमाद्वदनाज्जातं सामवेदं तथा तव ।।
उत्तराद्वदनाज्जातमथर्वाङ्गिरसं शुभम् ।। १६ ।।
ब्राह्मणास्ते मुखाज्जाता बाहुभ्यां क्षत्त्रियास्तथा ।।
ऊरुद्वयात्तथा वैश्याः पद्भ्यां शूद्रास्तथैव च ।। १७ ।।
विद्युतोऽशनिमेघाश्च रोहितेन्द्रधनूंषि च ।।
त्वत्तः प्रभो प्रसूतानि प्रविशन्ति तथा त्वयि ।। १८ ।।
स्वयम्भूर्भगवान्विष्णुर्देवदेवः सनातनः ।।
नाममात्रविभेदेन मोहयस्यखिलं जगत् ।। १९ ।।
त्वत्तेजसा मया दैत्या ये युद्धे विनिपातिताः ।।
ते क्षितौ क्षत्त्रिया जाताः पीडयन्ति तथा क्षमाम् ।। 1.27.२० ।।
तेषां भारेण खिन्नेयं त्वत्सकाशमुपागता ।।
वसुधा वसुधापाल तां त्रायस्व नमोऽस्तु ते ।। २१ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवं पितामहो देवः स्तुतः शक्रेण धीमता ।।
गुरुणा च समेतेन पूजयामास तावुभौ ।। २२ ।।
पूजयित्वा च वसुधां शक्रं वचनमब्रवीत् ।।
व्रजध्वं देवदेवस्य शङ्करस्य महात्मनः ।। २३ ।।
भुवश्चिकीर्षितं सर्वं निवेदयत मा चिरम् ।।
उपायं क्षत्त्रियवधे युष्माकं कथयिष्यति ।। २४ ।।
इत्येवमुक्तास्तु पितामहेन जग्मुस्तदा रुद्रसदः प्रतीताः ।।
शक्रोऽथ देवी च वसुन्धरा च गुरुः सुराणाञ्च स धर्मशीलः ।। २५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ब्रह्मलोकगमनं नाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ।। २७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०२८

https://sa.wikisource.org/s/zlx

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
रुद्रलोकमथासाद्य ददृशुस्त्र्यम्बकं तदा ।।
वह्निपुञ्जप्रकाशेन जटाभारेण राजितम् ।। १ ।।
सूर्यभासा तृतीयेन नयनेन च शोभितम् ।।
भालचन्द्रेण शुभ्रेण जटामण्डलशोभिना ।।२।।
व्यालयज्ञोपवीतश्च नागेश्वरकृतांशुकम् ।।
नीलकण्ठं विशालाक्षदन्तिचर्मोत्तरच्छदम्।। ।। ३ ।।
उमासहायं वरदं सर्वभूतभवोद्भवम् ।।
नन्दिनानुगतं वीरं प्रमथैश्च सहस्रशः ।। ४ ।।
नानावक्त्रशिरोग्रीवैर्नानायुधविभूषणैः ।।
तं दृष्ट्वा प्रणतः प्राह शक्रस्तु गुरुणा सह ।। ५ ।।
शक्र उवाच ।।
नमोऽस्तु देवदेवेश प्रणतार्तिविनाशन ।।
नीलकण्ठ महाभाग ह्युमाभूषणतत्पर ।। ६ ।।
गङ्गातरङ्गनिर्धौतजटामण्डलमण्डित! ।।
शशाङ्कशतसंकाश सूर्यकोटिसमप्रभ ।। ७ ।।
वामनैर्जटिलैर्मुण्डैः प्रमथैरीड्यसे सदा ।।
तैश्च सार्धं महादेव रमसेऽमितविक्रम ।। ८ ।।
घोरं हि ब्रह्मचर्यं ते यथा नान्यस्य कस्यचित् ।।
तव लिङ्गार्चनरताः पूयन्ते सर्वकिल्बिषैः ।।९ ।।
स्मरन्ति ये त्वां सततं ते हि यान्ति परां गतिम् ।।
विष्णोरचिन्त्यभागोऽसि प्रजासंहरणे कृते ।। 1.28.१० ।।
सर्वदेवमयो धाता सर्वदेवमयोऽपि च ।।
सर्वदेववरेण्यस्त्वं सर्वभूतविभावनः ।।११।।
सर्वामरगुरुर्देवः सर्वभूतेश्वरेश्वरः ।।
सर्वदेवो महायोगी महाजयो महाबलः ।। १२।।
महाबुद्धिर्महावीर्यो महातेजा महायशाः।।
चतुष्पात्सकलो धर्मो वाहनस्ते महावृषः ।। १३ ।।
श्मशाने वसतिर्नित्यं चिताधूमसमाकुले ।।
नृत्यद्भूताकुले भूमेर्भूतिश्वेतानुलेपनः ।। १४ ।।
भूखार्कवर्चःसलिलयजमानेन्दुवायवः ।।
मूर्त्तयस्ते स्मृता देव याभिर्व्याप्तमिदं जगत् ।। १५ ।।
त्वया विना जगत्यस्मिन्नान्यत्किञ्चन विद्यते ।।

दैत्यभाराभितप्ताङ्गां पालयस्व नमोऽस्तु ते ।। १६ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्तस्तु शक्रेण देवः शक्रमभाषत ।।
कार्तवीर्यमहं त्वाजौ कर्ता निःक्षत्रियां महीम् ।। १७ ।।
न शक्तस्त्रिदशश्रेष्ठ यतः स्मर्तास्मि तद्वधम् ।।
विष्णुदत्तवरो राजा सोऽवध्यो मम वासव ।। १८ ।।
तमेव प्रार्थयिष्यामि वधं तस्य महात्मनः ।।
सर्वे यात स्वकं स्थानं त्वहमप्यमरेश्वरम् ।। १९ ।।
चन्द्रमण्डलमध्यस्थं यास्ये वरदमीश्वरम् ।।
विष्णुश्चार्धेन भागेन दत्तात्रेयोऽभवत्क्षितौ ।। 1.28.२० ।।
तेन दत्तवरो राजा पालयत्यखिलां महीम् ।। २१ ।।
इत्येवमुक्तस्त्रिदशेश्वरस्तु देवेन साक्षात्त्रिपुरान्तकेन ।।
जगाम शीघ्रं स्वपुरं प्रविष्टो महीं समादाय गुरुञ्च राजन् ।। २२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे हरदर्शनं नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ।। २८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०२९

https://sa.wikisource.org/s/zly

मार्कण्डेय उवाच ।।
गते सुरेश्वरे देवे शक्रे च सपुरोहिते ।।
जगत्याञ्च प्रयातायां देवदेवो महेश्वरः ।। १ ।।
अङ्गुष्ठमात्रको भूत्वा गङ्गातोये न्यमज्जत ।।
सोऽवगाह्य स्वलोकस्थां गङ्गां सर्वगतां नदीम् ।। २ ।।
तयोह्यमानः प्रययौ विस्तीर्णं चन्द्रमण्डलम् ।।
नवयोजनसाहस्रो विष्कम्भो यस्य कीर्तितः ।। ३ ।।
विस्ताराद्द्विगुणश्चैव परिणाहः समन्ततः ।।
तोयसारमयं पिण्ड पितॄणां धाममध्यगम् ।। ४ ।।
प्रजानां भावनं सर्वं चाधारं जगतामपि ।।
शरीरिणां शरोरेषु रसं पञ्चात्मकं स्मृतम् ।। ५ ।।
आलम्बकं क्लेदकं च तथा चैवावबोधकम् ।।
संघातकं तर्पकञ्च देहिनां देहगोचरम् ।। ६ ।।
मनःसर्वेन्द्रियाणाञ्च सर्वेषां नाथकं तथा ।।
ओषधीशं जगद्योनिममृताधारमव्ययम् ।। ७ ।।
यं पिबन्ति सदा देवाः पितरश्चामृतार्थिनः ।।
यश्चक्षुर्देवदेवस्य विष्णोर्वा स प्रकीर्तितः ।।८।।
हव्यकव्याशनो देवो भूतात्मा भूतभावनः ।।
प्रविश्य मण्डलं तस्य देवदेवो महेश्वरः ।।।।।
तस्य यद्व्यापकं तेजः सूक्ष्ममन्नरसं हि तम् ।।
अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं यं बुधाः के शिवं विदुः ।। 1.29.१० ।।
चक्षुर्गोलकमध्यस्था दृक्शक्तिरिव यः स्थितः ।।
चन्द्रगोलकमध्यस्थः पुरुषः स परः स्मृतः ।। ११ ।।
कर्मसाक्षी स लोकानां स चाधारः परः स्मृतः ।।
आदित्यरश्मयश्चंद्रे तमःसंमूर्च्छितं क्षितौ ।। १२ ।।
क्षपयिष्यंति यन्नैशं शीतांशुस्तस्य तेजसी ।।
यस्य रूपमनिर्देश्यं यस्य तेजः सुदुःसहम् ।। १३ ।।
तं तु देववरं दृष्ट्वा तुष्टाव त्रिपुरान्तकः ।।
ईश्वर उवाच ।।
अग्नीषोममयं चैतज्जगदेतत्प्रकीर्तितम् ।।
अग्नीषोमौ जगन्नाथौ देवदेवो जनार्दनः ।। १४ ।।
तस्याग्नेयी तनुर्या च सोऽहं स च दिवाकरः ।।
सौम्या तु या तनुस्तस्य स भवान् स पितामहः ।। १५ ।।

त्वयेदं धार्यते सर्वं नान्यत्पश्यामि कारणम् ।।
त्वद्बिम्बे निर्मले पृथ्वी सशैलवनकानना १।।।
शशाकृतिः सदा दृश्या शशलक्ष्माऽसि चानघ ।।
तेनैव कारणेन त्वमुच्यसे मृगलाञ्छनः ।। १७।।
शशी शशत्वसंबन्धात्सौम्यत्वात्सोम उच्यते ।।
शीतांशुत्वाच्च शीतांशुः निशेशे त्वद्विराजनात् ।। १८ ।।
नक्षत्रनाथस्तत्स्वाम्याद्राजत्वात्त्वं द्विजेश्वरः ।।
वसन्ति ते पितृगणाः पितृनाथस्ततो भवान् ।। १९ ।।
बह्वर्थश्चन्द्र इत्येष धातुरुक्तो मनीषिभिः ।।
शुक्लत्वे ह्यमृतत्वे च शीतत्वे ह्लादनेऽपि च ।।1.29.२०।।
तेन ते चन्द्रताख्याता सततं धर्मवत्सल! ।।
सर्वे चाह्लादमायन्ति दृष्टे त्वयि महाद्युते ।। २१ ।।
प्रजाकार्यं त्वदायत्तं तत्कुरुष्व जगत्प्रभो ।।
दत्तात्रेयत्वमासाद्य त्वया दत्तवरो नृपः ।।२२।।
कार्तवीर्यार्जुनो नाम दानवास्तमुपाश्रिताः ।।
सर्वे क्षत्त्रियतां प्राप्य तद्वधे यत्नवान् भव ।।२३।।
त्वया दत्तवरं हन्तुं नान्यः शक्नोति कश्चन।।
अवश्यं च त्वया कार्यं देवकार्यं सदा विभो ।। २४ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
शंकरेणैवमुक्तस्तु प्रतिपूज्य च शंकरम् ।।
उवाच देवदेवेशं प्रणतार्तिहरं हरम् ।। २५ ।।
चन्द्र उवाच ।।
इयं शङ्कर सौम्या मे तनुः सुविहिता तव ।।
तस्मादर्कस्थितां गच्छ सा ते कामं करिष्यति ।। २६ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
इत्येवमुक्तस्त्रिपुरान्तकारी सोमेन राज्ञा परमेश्वरेण ।।
संपूज्य देवं प्रययौ स शीघ्रं तेजोमयं मंडलमाशु राजन् ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चन्द्रमण्डलदर्शनं नामैकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। २९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०३०

https://sa.wikisource.org/s/zlz

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
स ददर्श ततो गत्वा विपुलं सूर्यमण्डलम् ।।
चन्द्रमण्डलमानेन मानं यस्य च संस्कृतम् ।। १ ।।
यत्तत्प्रज्वलितं पिण्डं पिण्डितस्य विभावसोः ।।
देवदेवस्य यद्धाम वासुदेवस्य धीमतः ।। २ ।।
तस्य धर्मः परं पिण्डं ब्रह्माण्डान्तरदीपनम् ।।
आगारं सर्वभूतानां जठरस्थं हुताशनम् ।। ३ ।।
पञ्चधाऽवस्थितं देहे सर्वेषां प्राणिनां स्मृतः ।।
आलोचकः पाचकश्च रोचको गञ्जकस्तथा ।। ४ ।।
भ्राजकश्च तथा देवः सर्वेषां प्राणिनां तथा ।।
यन्मयं देहिनां चक्षुर्यश्चक्षुर्दक्षिणस्तथा ।। ५ ।।
स वै देवातिदेवस्य वासुदेवस्य कीर्तितः ।।
अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यङ्नित्यं यत्रोपतिष्ठते ।। ६ ।।
यस्य दत्तं सदा तेजः सर्वेषामेव तेजसा ।।
यस्मादम्बुधरोत्पत्तिर्यस्माद्वर्षणसम्भवः ।।७ ।।
यस्मात्प्रवर्तते सर्वं कालचक्रं तथैव च ।।
औषधीनां परः पाकः परं यस्मान्न विद्यते ।। ८ ।।
तन्मण्डलमथासाद्य कृत्वा रूपं तु तैजसम् ।।
विवेश मण्डलं भित्त्वा तन्मध्यं शङ्करस्तदा ।। ९।।
सोऽङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं दृक्शक्तिमिव वेष्टितम् ।।
तैजसं दृष्टवान् रुद्रः तुष्टाव च महाद्युतिः ।। 1.30.१० ।।
रुद्र उवाच ।।
त्वां नमस्यामि देवेश तेजसां तु परं निधिम् ।।
आराध्यस्त्वं वरेण्यस्त्वं सर्वभूतभवोद्भवः ।। ११ ।।
स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं तथा भवान्।।
अनन्तश्चाप्रमेयस्त्वं सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरस्तथा ।। १२ ।।
मया समर्पितं तेजः सकलं त्वयि भास्कर ।।
मत्तस्त्वं न हि भिन्नोऽसि न च देवाज्जनार्दनात् ।।१३।।
अहं विष्णुर्भवान् विष्णुर्ब्रह्मा विष्णुः प्रभाकर ।।
अस्माकं सकलं धाम त्वयि तिष्ठति भास्कर ।। १४ ।।
धामकार्यं हि क्रियते येनास्य जगतः सदा ।।
प्रजानां तु प्रसवनात्सवितेति निगद्यसे ।। १५ ।।
रसानाञ्च तथा दानाद्रविरित्यभिधीयसे ।।

आदित्यस्त्वं तथा दानान्मित्रस्त्वं मैत्रभावतः ।।१६ ।।
पुष्णासि सकलाँल्लोकांस्तेन पूषा निगद्यसे ।।
धारणाच्च तथा धाता यमनादर्यमा तथा ।। १७ ।।
अंशुस्त्वमंशुधारित्वाद्विसर्गाद्वरुणस्तथा ।।
भवः सौभाग्यवाच्यत्वात्त्वष्टा सर्वक्रियाकृतेः ।। १८ ।।
सर्वजन्तुसमत्वाच्च विवस्वानभिधीयते ।।
क्रमणाच्च तथा विष्णुरीशत्वादिन्द्र उच्यते ।। १९ ।।
तस्मात्त्वया प्रजाकार्यं कर्तव्यमविचारितम् ।।
स्थावरैर्जंगमस्थैर्वा भूमिर्भाराभिपीडिता ।। 1.30.२० ।।
कदाचिजङ्गमैर्भूमिः सूर्यभारेणपीडिता ।।
कदाचित्स्थावरैरद्य भारद्वितयपीडिता ।। २१ ।।
अर्जुने नृपतौ वृद्धिः परा भास्कर शाखिनाम् ।।
दैत्याः क्षत्त्रियतां प्राप्य पीडयन्ति च मेदिनीम् ।। २२ ।।
सूर्य उवाच ।।
तव दर्शनकामेन प्रागेव न कृता मया ।।
स्थावरैर्जङ्गमैः सर्वां प्रकृतिस्थां वसुन्धराम् ।। २३ ।।
यथा पूर्वं तथाऽद्याहं करिष्यामि महेश्वर ।।
साम्प्रतं ब्राह्मणो भूत्वा चार्जुनेनेव पादपान् ।।२४।।
सर्वान्विनाशयिष्यामि शासनेन तथार्जुनम् ।।
वसिष्ठाद्योजयिष्यामि ततोंशेन वसुन्धराम्।।२५।।
भृगुवंशे करिष्यामि ततो निःक्षत्त्रियां प्रजाम् ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
इत्येवमुक्तस्त्रिपुरान्तकारी सूर्येण सद्रश्मिविराजितेन ।।
जगाम धाम स्वमसौ बिभेति यत्सर्वलोकाञ्जगतां प्रधानः ।। २६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे आदित्यदर्शनं नाम त्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०३१

https://sa.wikisource.org/s/zmu

मार्कण्डेय उवाच ।।
द्विजरूपमथास्थाय देवदेवोऽपि भास्करः ।।
माहिष्मतीं ययौ शीघ्रं नगरीं रत्नमालिनीम्।।।
स तत्र ददृक्षे वीरं कार्तवीर्यार्जुनं नृपम् ।।
यजमानं सुदोर्दण्डं कल्पवृक्षमिवापरम् ।।२ ।।
पूजितः कृतवीर्येण ब्राह्मणो नृपमब्रवीत् ।। ३ ।।
ब्राह्मण उवाच ।।
महाशनं मां जानीहि ब्राह्मणं क्षुधयार्दितम् ।।
प्रयच्छ तस्य मे तृप्तिं त्वमेको हैहयोत्तम ।। ४ ।।
अर्जुन उवाच ।।
केनाऽन्नेन भवत्तृप्तिः किमन्नं विदधामि त ।।
तन्ममाऽऽचक्ष्व भगवन् सुच्छंदेनैव मा चिरम् ।। ५ ।।
ब्राह्मण उवाच ।।
आदित्यं मां विजानीहि स्थावरान्भोक्तुमुद्यतम् ।।
प्रयच्छ तानि सर्वाणि मम पार्थिवपुंगव ।। ६ ।।
अर्जुन उवाच ।।
स्थावरं भूगतं दातुं शक्तिर्नाऽस्ति ममाऽनघ ।।
कथं हि स्थावरा दग्धुं शक्या मानुष्यतेजसा ।। ७ ।।
आदित्य उवाच ।।
रथस्थः पार्थिवश्रेष्ठ शरान्मुंच यदृच्छया ।।
तेष्वहं प्रज्वलन्राजन्भक्षयिष्यामि पादपान् ।। ८ ।।
तावदेव त्वया कार्यं नृपते शरमोक्षणम् ।।
यावन्न प्रज्वलिष्यामि मुक्तेष्वपि शरेष्वहम् ।। ९ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्त्वा गते सूर्ये कल्पयित्वा रथोत्तमम् ।।
चिक्षेप स शरान्राजा यत्र तत्र द्रुमोत्करम् ।।1.31.१ ०।।
ते क्षिप्ता हैहयेशेन शातकौंभोज्ज्वलाः शराः ।।
जज्वलन्नृपशार्दूल ज्वलयंतो वने द्रुमान् ।।१ १।।
दुंदुभिस्वननिर्घोषो विस्फुलिंगगणाकुलः ।।
आलोलार्चिर्महावेगः सर्वसत्त्वभयंकरः ।।१२।।
निर्दहन्वृक्षपुंजानि तप्तकांचनसुप्रभः ।।
ज्वालामाली तदा भाति सर्वतः पावकः क्षितौ।।१३।।
वनेषु दह्यमानेषु तापतृष्णार्दिता मृगाः ।।

जलाशयेषु चित्रेषु गतच्छायाग्निकेषु च ।। १४ ।।
ददाहाग्निस्तदा वृक्षान्यावदिच्छा जगत्पतेः ।।
बभूवाऽथ प्रशांतार्चिः कृत्वा लघ्वीं वसुंधराम्।। १५।।
न जज्वाल तथा वह्निः कार्तवीर्यशरेष्वपि ।।
कृतकार्यं तदा गत्वा कार्तवीर्यो दिवाकरम् ।। १६ ।।
विनिवृत्य रथं पश्चाद्यावन्माहिष्मतीं पुरीम् ।।
स गच्छन्नेव ददृशे वसिष्ठं सर्वतेजसम् ।। १७।।
तेन शप्तो वने दग्धे स्वकीये नृपपुङ्गवः ।।
यस्मात्त्वया वनं दग्धं मम पार्थिवशासन! ।। १८ ।।
तस्माचेच्छिद्यते बाहून् ब्राह्मणः शंसितव्रतः ।।
तेन शापेन विप्रस्य रामः क्षत्रियनन्दनः ।। १९ ।।
तस्य बाहुवनं सर्वं चिच्छेद भृगुनन्दनः ।। 1.31.२० ।।
वज्र उवाच ।।
रामस्तु कस्मिन्स बभूव वंशे कथञ्च राज्ञस्तु महाबलस्य ।।
चिच्छेद दोर्दण्डवनं नृवीरः सर्वं ममाऽऽचक्ष्व भृगुप्रधान ।। २१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वनदाहो नामैकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३१ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०३२

https://sa.wikisource.org/s/zmv

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
सर्वदेवातिदेवस्य ब्रह्मणस्तनयो भृगुः ।।
पौलोम्यां जनयामास च्यवनं भगवान्भृगुः ।।१।।
ययातिजा सुकन्यापि च्यवनाद्भृगुनन्दनात् ।।
आत्मवानं दधीचञ्च जनयामास धार्मिकौ ।।२ ।।
ॠषिपत्नी महाभागा चाऽऽत्मवानस्य नाहुषी ।।
औंर्वं संजनयामास ॠचीकापरसंज्ञितम् ।। ३ ।।
येन क्रोधाभिभूतेन दृष्टोऽग्निर्वडवामुखः ।।
तस्य सत्यवती भार्या कौशिकी गाधिजा शुभा ।। ४ ।।
तस्यां सञ्जनयामास पुत्राणां शतमूर्जितम् ।।
जमदग्निश्च वत्सश्च तेषां श्रेष्ठतमावुभौ ।। ५ ।।
स्त्रीणां चरुविपर्यासाज्जमदग्निरजायत ।। ६ ।।
वज्र उवाच ।।
कथ्यताम्मे यतो ब्रह्मन्वाडवस्य च संभवः ।।
संभवं जमदग्नेश्च श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।। ७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
भृगूणां हैहयानाञ्च वैरमासीत्सुदारुणम् ।।
धनहेतोस्तदा पापैर्हैहयैर्भृगवो हताः ।। ८ ।।
येऽपि गर्भगता बालास्तेऽपि तैर्विनिषूदिताः ।।
गर्भेषु हन्यमानेषु ॠषिः परमदुःखितः ।। ९ ।।
अरुणं धारयामास गर्भेष्टं दीप्ततेजसम् ।।
पूर्णे काले तदा बाल ऊरुं भित्त्वा व्यजायत ।। 1.32.१० ।।
जातमात्रस्तु चुक्रोध देवतानां महातपा ।।
हैहयैर्हन्यमानानां बन्धूनां सुमहात्मनाम् ।। ११ ।।
भवद्भिर्न कृतं त्राणं तस्मात्सर्वाञ्शपाम्यहम् ।।
तं क्रुद्धं पितरो हन्तुं वारयामासुरोजसा ।।१२।।
क्रोधः पुत्र न कर्तव्यः स हि शत्रुर्नृणां सदा ।।
वयं सर्वे जितक्रोधाः क्षत्रियैर्विनिपातिताः ।।१३।।
अस्माकं न वधे शक्ताः क्षत्रिया हैहयाधिपाः ।।
एवमुक्तः पितृगणैर्ॠचीकस्तानथाऽब्रवीत् ।। १४ ।।
न हि मे शाम्यति क्रोधो युष्मन्निधनकारितः ।।
तस्माद्देवगणान्सर्वान्निहनिष्यामि तेजसा ।।१५।।
एतस्मिन्नेव काले तु महीतोयसमाकुला ।।

जगाम शरणं विष्णुं सर्वभूतभवोद्भवम् ।। ।। १६ ।।
श्रीभगवानुवाच ।।
देवान्प्रति समुत्पन्नं क्रोधमौर्वस्य यच्छुभम् ।।
तं प्रविश्य ग्रसिष्यामि तोयं सर्वं वसुन्धरे।।१७।।
मार्कण्डेय उवाच।।
इत्येवमुक्त्वा वसुधामौर्वं क्रोधं समाविशत् ।।
भूत्वा च वडवावक्त्रस्तच्छरीराद्विनिस्सृतः ।। १८ ।।
न त्रातारो भविष्यन्ति पुत्र सर्वे दिवौकसः ।।
क्रोधश्चाऽयं तव वृथा न भविष्यति पुत्रक ।। १९ ।।
एवमुक्तस्तु भृगुणा ऋचीकाऽग्निमभाषत ।।
पूर्वोत्तरे समासाद्य समुद्रे वस पुत्रक ।। 1.32.२० ।।।
पिबँस्तत्र सदा वेगमम्भसां सुमहाद्युते ।।
अस्माकं तु कुले भावी क्षत्रधर्मा द्विजोत्तमः ।। २१ ।।
क्षत्रियाणां समुच्छेदं यः करिष्यत्यनेकशः ।।।
एवमुक्तस्तु पित्रा वै पिबन्मासाष्टकं जलम् ।। २२ ।।
चैत्रमासं समारभ्य नित्यमास्ते सुखी जले ।।
पीतं मासाष्टकं तोयं जठरे भस्मसाद्गतम् ।।। ।। २३ ।।
कृत्कृत्य मासाँश्चतुरः शिशिराख्ये महीतले ।।
नित्यं हिमोघं सृजति तस्मादपि समीरणः ।।२४ ।।
हिमाचले पातयति प्रवाहो नाम पार्थिव ।।
एषा तोयाद्धिमोत्पत्तिर्हिमतौ यस्य संभवः ।। २५ ।।
वृद्धिक्षयविहीनस्य कथितं तव धार्मिक ।। २६ ।।
उत्पत्तिरेषा तव वाडवाग्नेः प्रोक्ता मया भूमिपतिप्रधान ।।
श्रुत्वाऽपि यां मुञ्चति मोहजालं संसारजातेश्च यथा प्रबुद्धः ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णु धर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वडवाग्न्युत्पत्तिर्नाम द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३२ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०३३

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
और्वस्य भार्या धर्मज्ञा नाम्ना सत्यवती शुभा ।।
वने पर्यचरद्भक्त्या गाधिजा भृगुनन्दनम् ।। १ ।।
तस्या परमया भक्त्या भर्ता तोषमुपागतः ।।
उवाच तां वरारोहामृचीको भृगुनन्दनः ।। २ ।।
।। ऋचीक उवाच ।। ।।
वरं वरय सुश्रोणि यत्ते मनसि वर्तते ।।
तोषितोऽहं त्वया भद्रे वने शुश्रूषया वद ।। ३ ।।
सत्यवत्युवाच ।।
मातुः प्रयच्छ मे पुत्रं भगवन्वीर्यवत्तरम्।।
पुत्रं मम च धर्मज्ञं युतं ब्राह्मणतेजसा ।। ४ ।।
ऋचीक उवाच ।।
चरुद्वयं करिष्यामि मातुरर्थे तथा तव ।।
यस्य संप्राशनात्पुत्रं त्वं चैव जनयिष्यसि ।। ५ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्त्वा तदा चक्रे ऋचीकस्तु चरुद्वयम् ।।
एकस्मिन्सकलं क्षात्रं तेजश्चक्रे सवैष्णवम् ।। ६ ।।
श्वश्र्वर्थे तं चरुं कृत्वा द्वितीये स न्यवेशयत् ।।
ब्राह्मं रौद्रञ्च यत्तेजः पत्न्यर्थे कृतवाञ्चरुम् ।।७।।
ऋचीक उवाच ।।
अयं प्राश्यस्त्वया भद्रे त्वयं मात्रा चरुस्तव ।।
अश्वत्थालिङ्गनं कार्यं मात्रा तत्र तदा शुभे ।। ८।।
तथैवौदुम्बरस्याऽपि त्वया राजीवलोचने ।। ९ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्ता ततो गत्वा मात्रे सर्वं न्यवेदयत् ।। 1.33.१० ।।
ततस्तामब्रवीन्माता गाधेः पत्नी यशस्विनी ।।
ध्रुवं भगवता पुत्रस्तव पुत्रचिकीर्षया ।। ११ ।।
श्रेष्ठेन तेजसा युक्तश्चरुरेष कृतः शुभे ।।
तस्माच्चरुविपर्यासं मदर्थे कुरु मा चिरम्।।१२।।
अलिङ्गने विपर्यासं द्रुमयोः क्रियतां तथा ।।
सा मातुर्वचनं सर्वं चक्रे गौरवयन्त्रिता ।।१३।।
सगर्भा स गते काले भर्ता वचनमब्रवीत् ।। १४ ।।
ऋचीक उवाच ।।

ध्रुवं चरुविपर्यासो द्रुमयोश्च त्वया कृतम् ।।
येन त्वमसितापाङ्गि युक्ता क्षत्रियतेजसा ।। १५ ।।
ब्राह्मेण तेजसा युक्तं कृतवानस्मि ते चरुम् ।।
मातुस्ते चारुसर्वांगि तथा क्षत्त्रियतेजसा ।। १६ ।।
कृतं चरुविपर्यासं सा विप्रं जनयिष्यति ।।
क्षत्रधर्मरतं पुत्रं विप्रं त्वं जनयिष्यसि ।।१७।।
सत्यवत्युवाच।। मातुर्मतात्कृतमिदं भगवन्क्षन्तुमर्हसि ।।
क्षत्रधर्मरतः पुत्रो न मे भवितुमर्हति ।। ।। १८ ।।
ऋचीक उवाच ।।
एवमस्तु न ते पुत्रः क्षत्रधर्मा भविष्यति ।।
पौत्रस्त्ववश्यं भविता भाव्यर्थविधिचोदितः ।। १९ ।।
सत्यवत्युवाच ।।
सर्वेश्वरत्वं भगवन्किमर्थं पौत्रस्य मे क्षत्रियभावमुग्रम्।।
निवर्तितुं नेच्छसि मातुलेन वदस्व तन्मे यदि ते न गुह्यम् ।। 1.33.२० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चरुविपर्यासो नाम त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ।।
३३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०३४

https://sa.wikisource.org/s/zmx

ऋचीक उवाच ।।
ब्रह्मणोऽत्रिः सुतः सौम्यः सुतस्तस्याऽपि चन्द्रमाः ।।
सोमस्य तु बुधः पुत्रो बुधपुत्रः पुरूरवाः ।। १ ।।
श्रुतायुस्तनयस्तस्य पुत्रस्तस्यापि नग्नजित् ।।
तस्याऽपि काञ्चनः पुत्रः सुहोत्रस्तस्य चाऽऽत्मजः ।। २ ।।
तस्य जह्नुः स्मृतः श्रीमान्येन गङ्गा तु जाह्नवी ।।
सुव्रतस्तनयस्तस्य चालर्कस्तस्य चात्मजः ।। ३ ।।
तस्य पुत्रो बलाकश्च कुशिकस्तस्य चाऽऽत्मजः ।।
महोदयपुरवरे स तु नित्यं कृतालयः ।। ४ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु श्वसुरः च्यवनस्तव ।।
स्ववंशसंकरं बुद्ध्वा कुशिकेभ्यो महायशाः ।।५।।
कुशिकानां समुच्छित्यै कुशिकं नृपतिं ययौ ।।
पूजितः कुशिकेनापि कुशिकं वाक्यमब्रवीत्।।६।।
राजन्वक्ष्यामि कार्यं ते यदि शुश्रूषसेनघ ।।
सभार्येण च कर्तव्यं राजञ्छुश्रूषणं त्वया ।।७।।
कुशिक उवाच ।।
स्वमेवेदं तव गृहं यथेष्टं वस भार्गव।।
शक्तितस्तव शुश्रूषां करिष्ये भार्यया सह।।८।।
ऋचीक उवाच।।
गृहोषितं तं च्यवनं शुश्रूषुरनहंकृतः ।।
पूजयामास सततं सर्वकामसमृद्धिभिः।।९।।
बहुसंख्यान्दिनगणांश्च्यवनो नावबुद्ध्यति ।।
निराहारः सभार्यस्तं पर्युपास्ते महीपतिः ।। 1.34.१० ।।
अकाले प्राशयत्यन्नं कदाचिदपि दुलर्भम् ।।
कृतमित्येव तद्राजा निवेदयति सत्वरम् ।।११।।
कदाचिद्बहु भुङ्क्तेन्नं न भुङ्क्ते दिवसान्बहून् ।।
धनेन च तदीयेन तर्पयामास वै द्विजान् ।। १२ ।।
कदाचिद्दीपयत्येव वह्निं तातगृहोद्भवम् ।।
कदाचिच्च रथे युक्तं सभार्यो राजपुङ्गवम् ।। १३ ।।
राजमार्गे प्रतोदेन तुदन्यति यथेच्छया।।
तस्याऽसौ हितमेवेदं कर्मणा मनसा गिरा ।। १४ ।।
समाचरति यत्नेन भार्गवप्रियकाम्यया ।।
यदा न वृजिनं किंचिद्दृष्टवांस्तस्य भार्गव ।। १५ ।।

तदा तस्य वरं प्रादाद्वरं यन्मनसेप्सितम् ।। १६ ।।
च्यवन उवाच ।।
वर वरय भद्रं ते प्रसन्नोऽहं तवानघ ।।
निर्व्याजं तेऽनया राजस्सेवयाऽनघया सदा ।। १७ ।।
कुशिक उवाच ।।
यदि मे त्वं प्रसन्नोऽसि भृगूणां वंशवर्धन ।।
वंशो ब्राह्मणतां यातु वरमेतद्वृणोम्यहम् ।। १८ ।।
च्यवन उवाच ।।
एतदेव ध्रुवं भावी नन्मां वरयसे नृप ।।
अस्मद्वंशानुवंशस्य ब्राह्मण्यं ते भविष्यति।।१९।।
तव वंशकृतोऽस्माकं क्षत्रधर्म्मो द्विजोत्तमः।।
भविष्यति नरेन्द्रेन्द्र चैतत्सुविदितं मम ।। 1.34.२० ।।
एतज्ज्ञात्वा समुत्सेधं चिकीर्षुः स्वकुलस्य ते ।।
विकारैः क्रोधनार्थं ते गृहेऽहमवसं चिरम् ।। २१।।
विकारं न ततो दृष्टं मया भाव्यर्थचोदितम् ।।
तस्मान्मातुस्वया प्राप्तं वरमेतत्सुदुर्लभम् ।।२२।।
कुशास्यनामा पुत्रस्तु भविताऽति स्वधार्मिकः ।।
तस्यापि भविता पुत्रो गाधिरित्येव विश्रुतः ।। २३ ।।
विश्वामित्रः सुतस्तस्य ब्राह्मण्यमुपलप्स्यति ।।
कृत्वा वैरं वसिष्ठेन तपसा महता नृप ।। २४ ।।
स्त्रीणां चरुविपर्यासाद्विश्वामित्रस्य संभवः ।।
अस्मद्वंशानुभविता निर्वृत्तो भव पार्थिव ।। २५।।
यत्ते विनाशितं दग्धं भविता तद्विशेषवत् ।।
भार्यया सहितश्चैव जराहीनो भविष्यसि ।।२६।।
एवमुक्त्वा गते विप्रे राजा पूर्णमनोरथः ।।
उवाच सुमुखीं भद्रे जराशोक विवर्जिताम् ।।२७ ।।
एतत्सुनेत्रे च्यवस्य वाक्यं कस्याऽस्ति शक्तिर्भुवि मानवस्य ।।
कर्तुं मृषा तेन वरोरुमध्ये पौत्रस्तवोग्रो भविता नृलोके ।। ।। २८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कुशिकवरप्रदानं नाम चतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३४ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०३५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्ता सत्यवती काले पूर्णे द्विजोत्तमम् ।।
जनयामास धर्मज्ञं जमदग्निं तपोधनम् ।। १ ।।
ततश्च जनयामास वात्स्यं भृगुकुलोद्वहम् ।।
ततोष्टनवतिं पुत्रान्गोत्रकारान्पृथक्पृथक् ।। २ ।।
गाधेरपि तदा भार्या जनयामास पुत्रकम् ।।
विश्वामित्रमिति ख्यातं युतं ब्राह्मणतेजसा ।। ३ ।।
जितो युद्धे वसिष्ठेन मन्युना यः स पार्थिवः ।।
ब्राह्मण्यं तपसा लेभे धर्मात्मा संशितव्रतः ।।४।।
राजा प्रसेनजिन्नाम सुतां तस्याऽथ रेणुकाम् ।।
पत्न्यर्थे प्रतिजग्राह जमदग्निर्महातपाः ।। ५ ।।
सा तं वनगतं भक्त्या नित्यं पर्यचरद्वने ।।
कदाचिदथ घर्मर्तौ मध्यं प्राप्ते दिवाकरे ।। ।। ६ ।।
क्रीडार्थं प्रास्यति चिरं जमदग्निर्महातपाः ।।
क्षिप्ताःक्षिप्ताः शरास्तेन रेणुका चारुलोचना ।।७ ।।
आनयामास धर्मज्ञा भर्तुर्वचनकारिणी ।।
अथाऽर्कतापसंतप्ता दह्यमानांघ्रिपङ्कजा ।। ८ ।।
पुष्पितस्य च वृक्षस्य छायामासाद्य विष्ठिता ।।
विश्रम्य तु मुहूर्तं सा भर्तुर्निन्ये शरोत्तमम् ।।९।।
तां प्राप्तां कुपितो भर्ता जमदग्निरभाषत ।।
क्रीडतो मे शरैर्भद्रे विघ्नं किं कृतवत्यसि ।।१ ०।।
न बिभेषि च मां भद्रे त्वथ वाप्यवमन्यसे ।। ११ ।।
रेणुकोवाच ।।
अर्काग्नितापसंतप्ता क्षणमात्रं महाव्रत ।।
अपारयंती विश्रान्तो तस्मात्त्वं क्षन्तुमर्हसि ।। १२ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
रेणुकाया वचः श्रुत्वा जमदग्निर्महातपाः ।।
जातरोषस्तदा सूर्ये सायकान्क्षेप्तुमुद्यतः ।। १३ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु विप्ररूपो दिवाकरः ।।
शीघ्रमागम्य तेजस्वी जमदग्निमभाषत ।। १४ ।।
सूर्य उवाच ।। ।।
स्वभाव एष मे ब्रह्मन् यदहं दहनात्मकः ।।
वर्ततश्च स्वभावेन न मे त्वं क्रोद्धुमर्हसि ।। १५ ।।

पुत्रस्तेऽहं भविष्यामि त्वस्यामेव द्विजोत्तम ।।
सुरकार्यं करिष्यामि लोकानाञ्च हितं महत् ।। १६ ।।
इयञ्च पत्नी धर्मज्ञा रेणुका तव सांप्रतम् ।।
छत्रोपानहमेतन्मे गृह्णातु वरवर्णिनी ।। १७ ।।
तस्याऽनुकम्पया छत्रं तथा ब्रह्मन्मुपानहौ ।।
मया सृष्टौ जगत्यस्मिन्नित्यमेव भविष्यतः ।। १८ ।।
छत्रोपानहयोर्दानं लोके श्रेष्ठं भविष्यति।।
छत्रोपानहदानेन नरः स्वर्गं गमिष्यति ।। १९ ।।
एवमुक्तस्तु सूर्येण जमदग्निर्महातपाः ।।
संपूज्य सूर्यं जग्राह सवितुः सकलं वचः ।। २० ।।
ततः सूर्ये गते देवी सूर्यपुत्रा पुरा सती ।।
पुत्रं कनीयसं रामं जनयामास रेणुका ।।
तमन्वावसुषेणश्च वसुर्विश्वावसुस्तथा ।। २१ ।।
तेषां जघन्यजो रामो विष्णुर्मानुषरूपधृक् ।। २२ ।।
अंशेन जाते भुवि देवदेवे सुनिर्वृता भूमिरथो बभूव ।।
हृताञ्च मेने दितिजप्रजातां पीडां नृणां स्वस्य च सा धरित्री ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामोत्पत्तिर्नाम पञ्चत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०३६

https://sa.wikisource.org/s/zn0

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कंडेय उवाच ।। ।।
अथ बाल्यं समुत्तीर्णो रामो भृगुकुलोद्वहः ।।
शुश्रूषमाणः पितरं नित्यमास्ते महायशाः ।। १ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु रामे वनगते तदा ।।
आजगाम महातेजा राजा चित्राङ्गदो वनम् ।। २ ।।
विहर्तुं सह रामाभिर्देवराजसमद्युतिः ।।
तं दृष्ट्वा रेणुका चक्रे स्पृहां भोगेषु भामिनी ।। ३ ।।
जगाम मनसा तं सा राजानं कामसन्निभम् ।।
तस्मिन्नेव क्षणे सा तु भ्रष्टा ब्राह्मणतेजसा ।। ४ ।।
गतश्रियं तु तां दृष्ट्वा जमदग्निर्महातपाः ।।
पुत्रानुवाच तान्क्रोधाद्धन्यतां जननीं स्वकां ।। ५ ।।
ते विचार्य ततः सर्वे मातुर्गौरवमुत्तमम् ।।
नैव चक्रुः पितुर्वाक्यं ताञ्छशाप स भार्गवः ।। ६ ।।
यूयं तिर्यक्सधर्माणो नष्टसंज्ञा भविष्यथ ।।
इध्मभारमुपादाय रामो रतिकरः पितुः ।। ।। ७ ।।
अथाऽऽश्रममनुप्राप्तः पिता तं समचोदयत् ।।
जहीमां मातरं क्षुद्रां राम मा त्वं चिरं कृथाः ।। ८ ।।
एवमुक्तः स पित्रा तु तद्वाक्य समनन्तरम् ।।
शिरश्चिच्छेद तीक्ष्णेन रामः परशुना तदा ।। ९ ।।
तुतोषाथ पिता तस्य ततो धर्मभृतां वरः ।। । १० ।।
जमदग्निरुवाच ।।
स्वच्छन्दमरणं पुत्र तुष्टे त्वं मयि लप्स्यसे ।।
यावच्च वैष्णवं तेजस्त्वयि तिष्ठति पुत्रक।।११।।
तावदैव न ते युद्धे कश्चिज्जेता भविष्यति।।
भविष्यति च धर्मात्मा रामो दशरथात्मजः ।।
रघुवंशे समुत्पन्नो विष्णुर्मानुषरूपधृक् ।। १२ ।।
यदा समेष्यते तेन तदा वैष्णवतेजसा ।।
कृतकर्मा विमुक्तस्त्वं स च युक्तो भविष्यति ।। १३ ।।
ततः परं त्वया पुत्र न कार्यं शस्त्रधारणम् ।।
आर्तत्राणमृते वीर स्त्रीब्राह्मणकृतेऽथ वा ।।
यथेप्सितं चाऽप्यपरं वरं वरय पुत्रक ।। १४ ।।
राम उवाच ।।
गुरुश्रेष्ठ समुत्थानं जनन्याः कथयाम्यहम् ।।

अस्मृतिञ्च तथा तस्यां भ्रातॄणाञ्च तथाऽस्मृतिम् ।।१५।।
जमदग्निरुवाच ।।
एवमस्तु महाभाग तपसा महता तथा ।।
समाराधय देवेशं शङ्करं नीललोहितम्।।१६ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्ते समुत्तस्थौ रेणुका चारुहासिनी ।।
रामस्य भ्रातरः सर्वे मुक्तशापास्तथैव ते ।।१७।।
पित्रा रामस्तथोक्तस्तु हिमवत्यचलोत्तमे ।।
तपस्तेपे महातेजा रुद्राराधनकाम्यया ।। १८ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु देवाः सेन्द्रपुरोगमाः ।।
सैंहिकेयभयत्रस्ताः शङ्करं शरणं गताः ।। १९ ।।
।। देवा ऊचुः ।। ।।
भगवन् देवदेवेश प्रणतार्तिविनाशन ।।
सैंहिकेयैर्वयं सर्वैः स्थानेभ्यस्त्ववरोपिताः ।। २० ।।
सैंहिकेयानथाऽऽश्रित्य दैत्याः शतसहस्रशः ।।
सर्वे वसन्ति सततं तेषां यत्नं वधे कुरु ।। २१ ।।
।। महादेव उवाच ।। ।।
शृण्वन्तु देवताः सर्वा दानवा देवकण्टकाः ।।
रामेणाऽऽहं वधिष्यामि नरबुद्ध्या यतस्तु तान् ।। २२ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
गतेषु देवसंघेषु देवदेवः पिनाकभृत् ।।
आहूय भार्गवं राममिदं वचनमब्रवीत् ।। २३ ।।
महादेव उवाच ।।
सैंहिकेयान्दुराचारानसुराञ्जहि पुत्रक ।।
समर्थस्तान्भवान्हन्तुं नाऽन्यः कश्चन विद्यते ।। २४ ।।
राम उवाच ।।
अस्त्रग्रामं समग्रं मे प्रयच्छ भगसूदन ।।
येन तान्सुदुराचारान्घातयिष्यामि दानवान् ।। २५ ।।
महादेव उवाच ।।
किं तवास्त्रैर्भृगुश्रेष्ठ विष्णुस्त्वं नासि मानुषः ।।
व्यस्त्रस्याऽपि न ते शक्ता योद्धुं प्रमुखतस्तव ।।२६।।
राम उवाच ।।
घातयिष्याम्यहं सर्वान्सैंहिकेयान्दुरासदान् ।।

त्रिपुरारे महाभाग त्वदाज्ञापरिबृंहितः ।। २७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
इत्येवमुक्तस्त्रिपुरान्तकेन रामस्त्रिनेत्रप्रतिम प्रभावः ।।
आदाय तीक्ष्णं परशुं जगाम यत्र स्थितास्ते च रिपुप्रधानाः ।। २८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामस्य महेश्वरादेशो नाम षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०३७

https://sa.wikisource.org/s/zn1

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
एतस्मिन्नेव काले तु काष्ठोदर्काः सुदारुणाः ।।
बभूवुः सुमहोत्पाताः सैंहिकेयनिवेशने ।। १ ।।
चचाल शब्दं कुर्वाणा मही सवनकानना ।।
पपात महती चोल्का मध्येनाऽऽदित्यमण्डलात् ।। २ ।।
अपर्वणि शशाङ्कार्कौ संछन्नौ तमसा तथा ।।
प्रवृष्टाश्च तथा रक्तं भूरि मेघा भयावहम् ।। ३ ।।
शस्त्राणि मुमुचुर्धूममसकृदश्रुवाहनाः ।।
इन्द्रचापसवर्णेन परिवेशेन भास्करः ।। ४ ।।
परिविष्ट उभे सन्ध्ये चन्द्रश्च सकलां निशम् ।।
सैंहिकेयो विपत्न्योपि साल्वस्य सुमहात्मनः ।। ५ ।।
आक्रम्यजन्मन क्षत्रं केतुस्तस्थौ महाग्रहः ।।
ववुस्तीक्ष्णा महावाताः क्षोभयन्तो दिशो दश ।। ६ ।।
भानुश्चाऽऽसीत्कबन्धाङ्गो मृगाश्चासन्नसस्वनाः ।।
न्यलीयन्त ध्वजाग्रेषु दानवानां दुरात्मनाम् ।।७।।
क्रव्यादपक्षिसंघाता ह्यपसव्यं भयानकाः ।।
शुष्केन्धनसमृद्धोऽपि न जज्वाल हुताशनः ।।८।।
वपूंषि दानवेन्द्राणां न प्राकाशंत यादव ।।
उष्णशीतविपर्यास ऋतूनामप्यदृश्यत ।। ९ ।।
प्रसुस्रवुर्द्रुमा रक्तं व्यशीर्यन्त च भूषणाः ।।
खरा गोषु व्यजायन्त मार्जारा मूषिकासु च ।। १० ।।
अकाले पुष्पिता वृक्षा अकाले फलिता द्रुमाः ।।
विना वर्षं महानद्यः प्रतीपं जग्मुरोजसा ।। ११ ।।
भयानकाञ्जातभयः सुघोरानुत्पातसंघान्प्रसमीक्ष्य राजा ।।
साल्वः समाहूय भृगोस्तस्तनूजं दैत्यैः समेतोऽथ चकार मन्त्रम् ।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवाद औत्पातिकं नाम सप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०३८

https://sa.wikisource.org/s/zn2

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
रत्नचित्रां सुविपुलां समासाद्य सभां तदा ।।
सिंहिकातनयः साल्वः शुक्रं वचनमब्रवीत् ।। १ ।।
साल्व उवाच ।।
दृश्यन्त एते भगवन्नुत्पाता घोरदर्शनाः ।।
आचक्षाणा महायुद्धं विनाशमपि दारुणम् ।। २ ।।
रिपुं न चैव पश्यामो येन युद्धं भविष्यति ।।
सर्वज्ञत्वाद्भवान्वेत्ति तन्नः प्रब्रूहि पृच्छताम् ।। ३ ।।
शुक्र उवाच ।।
आराध्य देवं ब्रह्माणं तपसा सिंहिका पुरा ।।
त्रिदशेभ्यो ह्यवध्यत्वं स्वसुतानामलब्ध सा ।। ४ ।।
वरदानकृतोत्साहैर्भवद्भिर्विद्यया मम ।।
निर्जितास्त्रिदशाः सर्वे शंकरं शरणं गताः ।। ५ ।।
तेन युष्मद्वधार्थाय विष्णुर्मानुषरूपधृक् ।।
जमदग्निसुतो रामः प्रेषितो रणकर्कशः ।। ६ ।।
सदा देवो महातेजा मानुषं स तु साम्प्रतम् ।।
मनुष्याच्च भयं घोरं युद्ध्यस्वाऽसुरसत्तम ।। ७ ।।
साल्व उवाच ।।
भगवन्सर्वदेवानामीश्वरो मधुसूदनः ।।
तस्मात्परतरं देवं नाऽन्यं कञ्चन शुश्रुम ।। ८ ।।
किमर्थं स महातेजाः शंकरस्य महात्मनः ।।
आज्ञाकारी भृगुश्रेष्ठ सैंहिकेयं जिघांसति ।।९।।
शुक्र उवाच ।।
यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति दानव ।।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजत्यसौ ।।१०।।
कदाचिद्दैत्यदेवेषु कदाचिन्मनुजेषु च ।।
कदाचिदथ तिर्यक्षु ज्ञात्वा कार्यबलाबलम् ।। ११ ।।
यदा भवति देवेषु देववच्चेष्टते तदा ।।
तिर्यक्षु च यदा देवस्तिर्यग्वच्चेष्टते तदा ।।
यदा भवति मानुष्ये तदा भवति मर्त्यवत्।।
मानुष्यं रूपमासाद्य तपसा त्रिपुरान्तकम्।।१३।।
आराधयामास हरं स्वदेहे परमं नृप ।।
स तु देववरस्याज्ञां पुरस्कृत्य महातपाः ।। १४ ।।

युष्मद्वधार्थमायाति रामेण कृतलक्षणः ।।
तस्माच्छक्रेण संधानं भवतो मम रोचते ।। १५ ।।
त्रिविष्टपञ्च देवानां भवत्वसुरसत्तम ।।
पातालनिलया यूयं निवसध्वं गतज्वराः ।। १६ ।।
अहं निवारयिष्यामि शंकरेण च भार्गवम् ।।
अन्यथा निविशध्वं च मनुष्येण निराकृताः ।। १७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्तास्तु शुक्रेण बुद्ध्वा दैतेयदानवाः ।।
ऊचुर्वाक्यं सुसंरब्धाः शुक्रं भृगुकुलोद्वहम् ।।१८ ।।
दैत्या ऊचुः ।। एकत्राऽधिष्ठितं सर्वं जगत्स्थावरजंगमम् ।।
यद्यस्मात्प्रतियुध्येत न भीस्तत्राऽपि विद्यते ।।१९।।
ते कथं मानुषाद्भीता नाकं त्यक्ष्याम शत्रवे ।।
शंकरं तं विजेष्यामो येनाऽसौ प्रेषितो द्विजः ।। २० ।।
शुक्र उवाच ।।
एकत्र पिंडितं सर्वं जगत्स्थावरजंगमम् ।।
एकत्र भगवान्विष्णुर्जगतः सोऽतिरिच्यते ।। २१ ।।
स न शक्यो युधा जेतुं नैव देवो महेश्वरः ।।
ते यूयं प्राकृतीं बुद्धिं त्यक्त्वा सर्वे महासुराः ।।
संधिं कुरुत देवेन शक्रेणाऽमित्रघातिना ।। २२ ।।
शक्रकार्ये सदोद्युक्तो देवदेवो जनार्दनः ।।
येन दैत्या विनिहताः पूर्वे पूर्वतराश्च ये ।। २३ ।।
शंबरो नमुचिः शम्बुः कार्तवीर्यः कृतागमः ।।
हिरण्यकशिपुः केशी हिरण्याक्षो मदोत्कटः ।। २४ ।।
मधुश्च कैटभश्चैव विटो धूमोऽतिऽकोपनः ।।
हयग्रीवो निसुन्दश्च सुन्दश्चन्द्रार्कलोचनः ।। २५ ।।'
चन्द्रार्कमर्दनश्चैव चन्द्रहर्ता रणप्रियः ।।
सूर्यशत्रुर्जितामित्रो यज्ञहा यज्ञतापनः ।। २६ ।।
मेघनादो महारोमा मेघवादो भयानकः ।।
दशग्रीवः शतग्रीवो महाग्रीवश्च दानवः ।।२७।।
कालकः कालकेयश्च कालनेमि सुलोचनः ।।
कालश्च कालकल्पश्च मकराक्षो जनान्तकः ।। २८ ।।
अन्तः केशमनो भीमो देवान्तकनरान्तकौ ।।
क्रोधहा बहुनेत्रश्च महाकालो जलान्तकः ।।२९।।

एकलव्यः स चाधारो दुर्मुखो दुर्धरो वडिः ।।
इन्दुतापनरम्भो च रणचण्डहरप्रियौ ।। ३० ।।
किरीटी गजवक्त्रश्च महासालो विलोहितः ।।
ह्रादानुह्रादप्रह्रादवृक्षरक्षरदारुणाः ।। ३१ ।।
शतभः शलभश्चैव कूपनश्च महासुरः ।।
विप्रचित्तिः शिवः शङ्करयः शङ्कुस्तथैव च ।। ३२ ।।
अयःशिरा अश्वशिरा भीमदक्षो गुहाशयः ।।
वेगवान्केतुमानुग्रः सोग्रविग्रो महासुरः ।। ३३ ।।
पुष्करः पुष्कलश्चैव साल्वोश्वपतिरेव च ।।
कुम्भो निकुम्भः शतदा संग्रहो गगनप्रियः ।। ३४ ।।
एते चाऽन्ये च विख्याता दैतेया समरोद्धताः ।।
सर्वे लब्धवराः शूराः सर्वे च गतमन्यवः ।। ३५ ।।
सर्वैस्त्रिदशराज्यानि कारितानि बलोद्धतैः ।।
ते हतास्तेन देवेन वासवप्रियकाम्यया ।। ३६ ।।
केचिन्मनुष्यरूपेण तिर्यग्रूपेण चाऽपरे ।।
केचिच्च देवरूपेण निहता भूरितेजसा ।। ३७ ।।
साल्व उवाच ।।
जानामि तस्य माहात्म्यं देवदेवस्य शार्ङ्गिणः ।।
अहं स्वमरणं मत्वा तेन योत्स्यामि भार्गव ।। ३८ ।।
विशिष्टान्मरणं श्रेष्ठं न हीनाद्विजयो रणे ।।
विष्णोः करविनष्टानां भूयो राज्यं भविष्यति ।। ३९ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
इत्येवमुक्तस्त्वसुराधिपेन भृगुप्रधानो भगवान् स शुक्रः ।।
ज्ञात्वा स दैत्यान्सकलान्विनष्टाञ्जगाम काष्ठामपरामभीष्टाम् ।। ४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्र संवादे शुक्रसाल्वसंवादो नामाऽष्टात्रिंशत्तमोऽध्यायः ।।३८।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०३९

https://sa.wikisource.org/s/zn3

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्त्वा गते शुक्रे गविष्ठो वाक्यमब्रवीत् ।।
राजञ्छुक्रस्य वचनं क्रियतामविचारयन्।।१।।
स्वप्ना हि सुमहाघोरा दृश्यन्ते भयवर्धनाः ।'
भवतां हि विनाशाय रात्र्यन्ते सततं विभो ।।२।।
भवान्स्वप्ने मया दृष्टो रक्त स्रगनुलेपनः ।।
उष्ट्रेण शिशुमारेण वराहेण तथा व्रजन्।।३।।
तैलाक्ताश्चापरे दैत्याः खरयानमुपाश्रिताः ।।
पतन्तः पर्वता दृष्टा राजँस्ते भयकारणम्।।४।।
केचित्कृष्णांबरधराः केचित्कृसरभोजिनः।।
केचित्पङ्कगता दृष्टाः केचिद्भस्मशया गताः।।५।।
केचिद्विवस्त्रया नार्या कृष्यन्ते दक्षिणां दिशम् ।।
काचिद्रक्ताम्बरा नारी नीयते दक्षिणां दिशम्।।६।।
केचिन्नृत्यन्ति भूपाला हसन्ति च तथाऽपरे ।।
केचिन्मुण्डा मया दृष्टाः केचित्काषायवाससः ।। ७।।
चण्डालस्कन्धगाः केचित्केचित्किंशुकसंस्थिताः ।।
गजाश्वपत्तिसैन्येन सर्वेण च भवान्युतः ।। ८ ।।
वापीं सुकलुषां प्राप्य निमग्नो गोमये ह्रदे ।।
राजश्रीश्च मया दृष्टा शक्रालिङ्गनतत्परा ।। ९ ।।
तस्य मे रोचते सन्धिस्तव शक्रेण पार्थिव ।।
प्राणान्रक्षत भो राजञ्जीवन्भद्राण्युपाश्नुते ।। १० ।।
साल्व उवाच ।।
यदैव भगवान्विष्णुः श्रुतः शत्रुर्मयाऽनघ ।।
तत्रैव देव तच्छ्रुत्वा राज्यं त्यक्तं तथा मया ।। ११ ।।
इष्टं यज्ञैस्तपस्तप्तं राज्यं कृतमकण्टकम् ।।
मूर्ध्नि स्थितममित्राणां सुहृदः परिपालिताः ।। १२ ।।
धृतो भृत्यजनः सर्वः कृतकृत्यास्ततो वयम् ।।
गोविन्दान्मरणं प्राप्य भूयो राज्यं भविष्यति ।। १३ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
इत्येव वाक्यं तु निशम्य राज्ञो मेने तदायुक्ततमं गविष्ठः ।।
तूष्णीं बभूवाऽथ सुनिश्चितात्मा मेने च दैत्यान्समरे विनष्टान् ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे स्वप्नाध्यायो नामैकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः
।। ३९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०४०

https://sa.wikisource.org/s/zn4

मार्कण्डेय उवाच ।।
एतस्मिन्नेव काले तु साल्वस्य च महात्मनः ।।
शीर्षमात्रावशिष्टस्तु ददृशे चाग्रजस्य च ।। १ ।।
राहुरित्येव विख्यातः पूजयामास तं नृपः ।।
यथार्हं पूजितो राज्ञा निषण्णो वाक्यमब्रवीत् ।। २ ।।
राहुरुवाच।।
न हि मे रोचते वैरं विष्णुना प्रभविष्णुना।।
यस्य क्रोधादनङ्गोहं जातः परबलार्दनः।।३।।
प्रसादाच्च तथा यस्य ग्रहत्वमुपलब्धवान् ।।
किमन्यैः कीर्तितैस्तस्य कर्मभिस्तेऽसुरात्मज ।। ४ ।।
साल्व उवाच ।।
भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि कथं तेन महात्मना ।।
अनंगस्त्वं कृतो वीर ग्रहेशश्च कथं कृतः ।। ५ ।।
राहुरुवाच ।।
अमरत्वमभीप्संतः पुरा देवा सवासवाः
केशवं शरणं गताः ।। ६ ।।
देवा ऊचुः ।।
भगवन् देवदेवेश जगतामार्तिनाशन ।।
निर्विशेषा वयं मर्त्यैस्त्राता तत्रास्तु नो भवान् ।। ७ ।।
श्रीभगवानुवाच ।।
क्षीरोदमथने यत्नं त्रिदशाः कर्तुमर्हथ ।।
दानवैः सहिता भूत्वा ततः श्रेयोऽप्यवाप्स्यथ ।। ८ ।।
राहुरुवाच ।।
एवमुक्ताः सुराः सर्वे देवदेवेन शार्ङ्गिणा ।।
दानवैः सहिता भूत्वा ममन्थुर्वरुणालयम् ।। ९ ।।
साहाय्यमकरोत्तेषां तत्र कर्मणि पार्थिव ।।
विना विष्णुसहायेन न शक्ताः ससुरासुराः ।। 1.40.१० ।।
अनन्तः स ततो भूत्वा चांशः संकर्षणस्य च ।।
उत्पाट्य मंदिरं दोर्भ्यां चिक्षेप पयसां निधौ ।। ११ ।।
अकूपारे ततो भूत्वा कूर्मरूपी जनार्दनः ।।
मन्दरं धारयामास क्षीराब्धिगतमञ्जसा ।। १२ ।।
स्वनैव तेजसा नागं तथा संयोज्य वासुकिम् ।।
चक्रे स नेत्रतां तत्र तत्र कर्मणि दानव ।। १३ ।।

ततो ममन्थुः सहसा समुद्रं देवदानवाः ।।
यतो मुखं ततो दैत्या यतः पुच्छं ततः सुराः ।। १४ ।।
वासुकेरभवद्दैत्या मथ्यमाने महोदधौ ।।
मुखश्च नागराजस्य करेण धृतवान्स्वयम् ।। १५ ।।
आकाशाभिमुखं कृत्वा देवदेवो जनार्दनः ।।
मुखे निःश्वासवातेन सविषेण हि भूपते ।। १६ ।।
अन्यथा दैत्यसंघानां विनाशमभविष्यत ।।
हिमाचलाभाः काल्लोलाः क्षीराब्धेर्गगनस्पृशः ।। १७ ।।
उत्पेतुर्मथ्यमानस्य बलिभिदेवदानवैः ।। १८ ।।
शृङ्गाणि निपतन्ति स्म मन्दरस्य महोदधौ ।।
रत्नचित्राणि रम्याणि शतशोऽथ सहस्रशः ।। १९ ।।
द्रुमाश्च शतशः पेतुर्मृगाः पेतुः सहस्रशः ।।
त्रैलोक्यं पूरयन्नादै ररास पयसां निधिः ।। 1.40.२० ।।
क्षीरकल्लोलवसनः श्वेतमेघकृतांशुकः ।।
राजते मन्दराद्रिस्स नानाधातुविभूषितः ।। २१ ।
चलन्मेघांशुको घूर्णन्नत्यर्थं वायुपूरितैः ।।
गुहामुखैः सप्रणतं गिरिर्मत्तैरिवार्णवः ।।२२ ।।
निर्झराश्रुर्महानादः शृङ्गोच्छ्रितमहाभुजः ।।
अनिशं स गिरिश्रेष्ठः स्थानहान्येव रोदिति ।। २३ ।।
देवोपभोग्यान्सकलान्महान्त इति चिन्तयन् ।।
वाद्यत्सु देववाद्येषु नृत्यतीव स मन्दरः ।। २४ ।।
एवं हि मथ्यमानस्य क्षीराब्धेः सुमहात्मनः ।।
प्रादुर्भूतं विषं घोरं कालानलसमप्रभम् ।। २५ ।।
येन प्रोद्भूतमात्रेण विषण्णा देवदानवाः ।।
तत्पपौ भगवाञ्छंभुस्त्रैलोक्यहितकाम्यया ।।२६।।
विषे कण्ठमनुप्राप्ते नीलकण्ठत्वमागतः ।।
धारयामास तत्कण्ठे शोभार्थं सुरवारितः ।। २७ ।।
ततश्चन्द्रकला जाता त्रैलोक्यस्यैव सुन्दरी ।।
जटाजूटेन तां चक्रे देवदेवो महेश्वरः ।। २८ ।।
रश्मिज्वालावलीपुञ्जविभासितजगत्त्रयम् ।।
वैडूर्यकौस्तुभं जातं यं बभार हृदा हरिः ।। २९ ।।
वातरंहो महाकायः शशाङ्कसदृशच्छविः ।।
उच्चैश्रवाहयो जातस्स च देवानुपाश्रितः ।। 1.40.३० ।।

ततः सुरा समुत्पन्ना सा च पीता महासुरैः ।।
ततस्त्वप्सरसो जाता देवरामा मनोरमाः ।। ३१ ।।
देवी लक्ष्मीस्ततो जाता रूपेणाऽप्रतिमा शुभा।।३२।।
यस्याः शुभौ तामरसप्रकाशौ पादाम्बुजौ स्पृष्टतलाङ्गुलीकौ ।।
जङ्घे शुभे रोमविवर्जिते च गूढास्थिकं जानुयुगं सुरम्यम् ।। ३३ ।।
सुवर्णदण्डप्रतिमौ तथोरू चाभोग्यरम्यं जघनं घनं च ।।
मध्यं सुवृत्तं कुलिशोदराभं वलित्रयं चारु शुभं दधानम् ।।३४ ।।
उत्तुङ्गमाभोगि समं विशालं स्तनद्वयं चारुसुवर्णवर्णम् ।।
बाहू सुवृत्तावतिकोमलौ च करद्वयं पद्मदलाग्रकान्ति ।। ३५ ।।
कण्ठञ्च शङ्खाग्रनिभं सुरम्यं पृष्ठं समं चारु सिराविहीनम् ।।
कर्णौ शुभौ चारुशुभप्रमाणौ सम्पूर्णचन्द्रप्रतिमञ्च वक्त्रम् ।। ३६ ।।
कुन्देन्दुतुल्या दशनास्तथोष्ठौ प्रवालकानां प्रतिपक्षभूतौ ।।
स्पष्टा च नासा चिबुकं च रम्यं कपोलयुग्मं शशितुल्यकान्ति ।। ३७ ।।
उन्निद्रनीलोत्पलसन्निकाशं त्रिवर्णमाकर्णिकमक्षियुग्मम् ।।
शिरोरुहाः कुञ्चितनीलदीर्घा वीणेव वाणी मधुरा शुभा च ।। ३८ ।।
वस्त्रे सुसूक्ष्मे विमले दधाना चन्द्रांशुतुल्येऽतिमनोभिरामे ।।
श्रोत्रद्वयेनाप्यथ कुण्डले च संतानकानां शिरसा च मालाम् ।। ३९ ।।
गङ्गाप्रवाहप्रतिमञ्च हारं कण्ठेन शुभ्रं दधती सुवृत्तम् ।। ४० ।।
तथाङ्गदौ रत्नसहस्रचित्रौ हंसस्वनौ चाऽप्यथ नूपूरौ च ।।1.40.४०।।
करेण पद्मं भ्रमरोपगीतं वैडूर्यनालञ्च शुभं गृहीत्वा ।।
स्वरूपमूढेषु सुरासुरेषु दृष्टिं ददौ चारुमनोभिरामा ।।४१।।
सा देवसंघानसुरांश्च दृष्ट्वा ददर्श देवं जगतां प्रधानम् ।।
देवासुरेभ्यस्त्वतिरिक्तरूपं सूर्यायुताभं भुवनेष्वजेयम् ।।४२ ।।
उन्निद्रनीलनलिनद्युतिचारुवर्णं संतप्तहाटकनिभे वसने वसानम् ।।
दृष्ट्वैव जातपुलकोद्गममात्रकम्पा क्षीराब्धिजा मदनबाणवशं जगाम ।। ४३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे समुद्रमथने लक्ष्मीसमुद्भवो नाम
चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।।४० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०४१

https://sa.wikisource.org/s/zn8

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

राहुरुवाच ।।
सा कामबाणाभिहता समीक्ष्य मधुसूदनम् ।।
स्वयं वृतवती नाथं भर्तारमपराजितम् ।।१।।
प्रकृतिस्सा विनिर्दिष्टा पुरुषः पुरुषोत्तमः ।।
तया वियुज्यते नाऽसौ कदाचिदपि शत्रुहा ।।२।।
शंकरः पुरुषः प्रोक्तः प्रकृतिः पार्वती स्मृता ।।
पुरुषः पाकहा प्रोक्तः प्रकृतिश्च तथा शची ।।३।
हुताशनश्च पुरुषः स्वाहा च प्रकृतिः स्मृता ।।
यमश्च पुरुषः प्रोक्तो धूमोर्णा प्रकृतिः स्मृता ।। ४ ।।
विरूपाक्षश्च पुरुषः प्रकृतिर्निर्ऋतिः स्मृता ।।
वरुणः पुरुषः प्रोक्तो गोरी च प्रकृतिस्तथा ।। ५ ।।
वायुश्च पुरुषो ज्ञेयः प्रकृतिश्च तथा शिवा ।।
पुरुषश्च धर्मो वृक्षस्तद्विश्वप्रकृतिः स्मृता ।। ६ ।।
चन्द्रमा पुरुषः प्रोक्तो ज्योत्स्ना च प्रकृतिस्तथा।।
धर्मश्च पुरुषः प्रोक्तः प्रकृतिश्च करीषिणी।। ७ ।।
यज्ञश्च पुरुषः प्रोक्तो दक्षिणा प्रकृतिस्तथा ।।
दिवसः पुरुषः प्रोक्तो प्रकृतिश्च तथा निशा ।। ८ ।।
आकाशः पुरुषः प्रोक्तः प्रकृतिश्च तथा मही ।।
ॐकारः पुरुषः प्रोक्तः सावित्री प्रकृतिः स्मृताः ।।९।।
प्रकृतिः सा शुभा लक्ष्मीर्विष्णुः पुरुष उच्यते ।।
सा सदेहा विदेहा सा सगुणा निर्गुणा च सा ।। 1.41.१० ।।
तया सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।।
सा कान्तिः सा धृतिः सा श्रीः सा प्रभा च सनातनी ।। ११ ।।
सा निद्रा सा शुभा वाणी सा च देवी सरस्वती ।।
रतिः प्रीतिः क्षितिर्द्यौश्च सा गंगा सा सरस्वती ।। १२ ।।
तुष्टिः पुष्टिर्वपुः प्रज्ञा स्वधा मेधा सरस्वती ।।
सैव नद्यः शुभा सर्वाः सैव देवी वनस्पती ।। १३ ।।
सा वास्तुदेवता दीक्षा सा भक्तिर्वैष्णवी स्मृता ।।
बुद्धिर्लज्जा धृतिः शान्तिः सुधा शोभा जया त्विरा ।। १४ ।।
सिनीवाली कुहू राका त्वेवं चानुमतिः शुभा ।।
कात्यायनी भद्रकाली सुप्रभा विजया तथा ।। ।। १५ ।।
अदितिर्दितिर्दनुः काला स्नायुः सिंहिका मुनिः ।।
कद्रू क्रोधा त्विरा प्रावा विनता सुरभिः खगा ।। १६ ।।

कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिर्मेधा क्षमा श्रद्धा क्रिया रतिः ।।
अनसूया सती भूतिर्विभूतिर्वारुणी तथा ।। १७ ।।
अरुन्धती वसुर्जामी लोभा भानुररुन्धती ।।
संकल्पा च मुहूर्ता च साध्या विश्वा तथैव च ।। १८ ।।
मृगा च मृगमन्दा च हरिभद्रा युवा त्विडा ।।
भूता च कपिला दंष्ट्री सरमा सुरमा तथा ।। १९ ।।
राजश्रीर्भूमिपालानां ब्रह्मश्रीस्तद्विदां शुभा ।।
पुष्पश्रीः काननानां सा जयश्रीर्जयिनां रणे ।। 1.41.२० ।।
स्वर्गश्रीः स्वर्गतानां सा दीक्षा सा यज्ञयाजिनाम् ।।
बुद्धिर्बुद्धिमतां देवी क्षमा देवी क्षमावताम् ।। २१ ।।
शिखा वह्नौ प्रभा सूर्ये ज्योत्स्ना चन्द्रे प्रकीर्तिता ।।
कान्तिस्तारागणस्योक्ता सा सिद्धिः सर्वकर्मणाम् ।। २२ ।।
सहस्रनेत्रजा दृष्टिः सहस्रनयनस्य सा ।।
उपत्यका पर्वतानां फलश्रीः सा च शाखिनाम् ।। २३ ।।
महोदधेश्च सा वेला नक्षत्राणाञ्च कृत्तिका ।।
धनुर्लता च मन्त्राणां हेतीनां चाप्यसेर्लता ।। २४ ।।
गान्धारी सर्वविद्यानां वृष्टिः सा जगतीतले ।।
कार्षकाणां तथा सीता सस्य शोभा महीतले ।। २५ ।।
मदलेखा च नागानां भोगिनाञ्च फणावली ।।
रत्नावली च शेषस्य धृतिर्भूमण्डलस्य सा ।। २६ ।।
सा स्थिता सततं चन्द्रे बिल्वे नीलोत्पले वृषे ।।
कुञ्जरे तुरगे सिंहे खड्गे च विमले शुभे ।। २७ ।।
चामरे व्यजने छत्रे भृंगारे गोमये वने ।।
सहस्रकिरणे सूर्ये शक्रे वैश्रवणे यमे ।। २८ ।।
कमले रजते हेम्नि शंखे भद्रासने शुभे ।।
गोमूत्रे सर्पिषि क्षीरे दधि क्षीरफलेषु च ।। २९ ।।
वरुणे च जलाध्यक्षे समुद्रेषु जलेषु च ।।
कुसुमेषु च शुक्लेषु प्रासादेषु सितेषु च ।। 1.41.३० ।।
हुताशने प्रज्वलिते पार्थिवे चारुशोभिते ।।
रत्नेषु च विचित्रेषु तथैवामलकेषु च ।। ३१ ।।
यथा व्याप्तं जगत्सर्वं देवदेवेन शार्ङ्गिणा ।।
तथा व्याप्तं जगत्सर्वं राजन् क्षीराब्धिकन्यया ।। ३२ ।।
स्वायंभुवेऽन्तरे देवी भृगोः सा दुहिता स्मृता ।।

स्वारोचिषे तथा जाता सैव देवी हुताशनात् ।। ३३ ।।
औत्तमस्यान्तरे जाता सलिलाद्विमलाच्छुभा ।।
तामसस्यान्तरे राजन् भूतलात्सा समुत्थिता ।। ३४ ।।
बिल्वात्समुत्थिता देवी रैवतस्यान्तरे तथा ।।
उत्फुल्लकमलोद्भूता चाक्षुषेऽपि तथान्तरे ।। ३५ ।।
वैवस्वतेऽन्तरे जाता तथैवाऽमृतमन्थनात् ।।
क्षीराब्धिजातां तां प्राप्य हृदयेन जनार्दनः ।। ३६ ।।
दधार दुर्धरां देवीं त्रैलोक्ये तमृते प्रभुम् ।।
आदाय साऽमृतं शुद्धं शुभमर्ककमण्डलुम् ।। ३७ ।।
एतस्मिन्नन्तरे जातो वैद्यो धन्वन्तरिस्तथा ।।
अमृते जातमात्रे तु दैत्यसंघाः समाकुलाः ।। ।। ३८ ।।
धन्वन्तरिमथोन्मथ्य परिभूय च देवताः ।।
अमृतं च समादाय जग्मुर्दैत्या निवेशनम् ।। ३९ ।।
हृतामृतान्देवगणान्विपानानाश्वास्य देवो भुवनस्य गोप्ता ।।
स्थाने च विन्यस्य गिरीन्द्रमुख्यं जगाम देवोऽसुरनाथवेश्म ।। 1.41.४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादेऽमृतमन्थनं नामैकचत्त्वारिंशतत्तमोऽध्यायः ।। ४१ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०४२

https://sa.wikisource.org/s/zn9

।। राहुरुवाच ।। ।।
बभूव नारी कल्याणी स देवो मधुसूदनः ।।
अनिर्देश्यवयोरूपा सर्वलक्षणपूजिता ।। १ ।।
समांगुलितलौ श्लक्ष्णौ रक्ततुंगनखा शुभौ ।।
विभृते चरणौ शुभ्रौ गूढगुल्फो मनोहरौ ।। ।। २ ।।
जंघे मनोहरे शुभ्रे स्पष्टे लोमविवर्जिते ।।
गृहसंध्यस्थिके श्लक्ष्णे जानुनी च तथा शुभे ।। ३ ।।
ऊरू करिकराकारौ कदलीदलकोमलौ ।।
घनमाभोगि जघनं मध्यं कुलिशसन्निभम् ।। ४ ।।
त्रिवलीत्रिपथाधारिनाभीपुष्करमंडितम् ।।
गूढस्फिके समे पार्श्वे समं पृष्ठं मनोरमम् ।। ५ ।।
समौ सुसंहतौ पीनौ कोमलावग्रचूचुकौ ।।
आभोगिनौ मण्डलिनौ स्तनौ कनकसन्निभौ ।। ।। ६ ।।
मृणालसदृशौ बाहू करौ कोमलकोमलौ ।।
कम्बुतुल्यं शुभं कण्ठं चोन्नता च कृकाटिका ।। ७ ।।
मुखं पूर्णेन्दुसंकाशं द्विजाः कुन्दसमप्रभाः ।।
अधरौ विद्रुमाकारौ नासा स्पष्टमनोरमा ।। ८ ।।
मधूकपुष्पसंकाशौ कपोलौ ललितावुभौ ।।
भ्रूयुग्मं कामचापान्तसदृशं सुमनोहरम् ।। ९ ।।
नातिप्रलम्बौ श्रवणौ नात्यचारू च कुण्डलौ ।।
चिबुकं च मनोहारि ललाटं शशिसुप्रभम् ।। 1.42.१० ।।
कृष्णमध्ये सुरक्तान्ते नयने श्वेतभूमिके ।।
नीलोत्पलदलाकारे दीर्घे चाऽतिमनोरमे ।। ११ ।।
कोकिलाऽलिकुलाकारं भिन्नाञ्जनचयप्रभम् ।।
केशपाशं तथा किंचिद्दधार कुटिलं शुभम् ।। १२ ।।
चन्द्ररश्मिप्रकाशेन वस्त्रयुग्मेन भूषिता ।। १३
रूपेणाप्रतिमा राजन्सर्वालंकारभूषिता ।।
यत्रयत्र पदन्यासं करोति गजगामिनी ।। १४ ।।
तत्र तत्रैव वसुधा सपद्मेवोपलक्ष्यते ।।
यत्रयत्राऽतिमधुरां दृष्टिं क्षिपति भामिनि ।। १५ ।।
सितासितोत्पलैस्तत्र किरतीव वसुंधराम् ।।
यत्रयत्र स्थिता भाति देशे कनकवर्णिनी ।। १६ ।।
तत्र तत्रैव सौवर्णं सा करोति नभस्तलम् ।।

तां दृष्ट्वा चारुसर्वांगी मन्मथाविष्टचेतसः ।। १७ ।।
प्रह्लादरहिताः सर्वे बभूवुर्दानवास्तदा ।।
पादयोः पृथिवीं तस्या धृतिं देवीं च जङ्घयोः ।।१८।।
जानुभ्यां च तथा क्षान्तिं कान्तिमूरुयुगे शुभे ।।
आयतिं नियतिं लक्ष्मीं वेलां तु जघने तथा ।।१९।।
मध्ये वाहां सतीं पृष्ठे पार्श्वयोश्च सुधां मुखे ।।
रतिं प्रीतिं कुचयुगे कण्ठे वाणीं तथैव च ।। 1.42.२० ।।
जयां च विजयां चैव करयोर्भुजयोस्तथा ।।
शोभां प्रभां वक्षसि च श्रियं देवीं मनोरमाम् ।। २१ ।।
अरुन्धतीं च चिबुके जिह्वायां च सरस्वतीम् ।।
ज्योत्स्नां कपोलयोर्देवीं निद्रां नेत्रयुगे तथा ।। २२ ।।
केशपाशे तथा रात्रिं दिशं श्रोत्रयुगे तथा ।।
भद्रकालीं ललाटे च नासायां च तथा शचीम् ।। २३ ।।
सर्वाङ्गसन्धिगा नद्यो लोमस्वथ वनस्पतिम् ।।
पार्श्वयोः पर्वताश्चैव दैत्येशः सर्वदेवताः ।। २४ ।।
दृष्टवान्स्त्रीतनुं तत्र प्रह्लादोऽरिकुलान्तकः ।।
विश्वरूपधरां दृष्ट्वा प्रह्लादस्ताश्च योषितम् ।। २५ ।।
विष्णुं मत्वा विशालाक्षीं ज्ञात्वा चैवाऽमृतार्थिनीम् ।।
कामार्त्तदैत्यानुमतः प्रह्लादो दैत्यसत्तम ।। २६ ।।
प्रददावमृतं तस्यै प्रणिपत्य प्रसाद्य च ।।
स्त्रीरूपमास्थितैदेवैस्त्रैलोक्यं सचराचरम् ।। २७ ।।
स्त्रीचेष्टमभवत्सर्वं तस्मिन्काल उपस्थिते ।।
उवाच सा स्त्री प्रह्लादं दैत्य त्वममृतं विना ।। २८ ।।
ब्राह्ममेकमह सौम्य जीवितान्न विमोक्ष्यसे ।।
योद्धुमभ्युदिता दैत्यदेवैर्दितिजकारणात् ।। २९ ।।
न प्रबोध्यास्तमोयुक्तास्त्वया दैत्य जनार्दना ।।
भक्तोसि मे सदा वत्स सदैव विजितेन्द्रियः ।। 1.42.३० ।।
तेन ते दर्शिता सौम्य प्रकृतिर्या परा मम ।।
इत्येवमुक्त्वा प्रह्लादं सोममादाय सत्वरा ।। ३१ ।।
कामार्त्तान्दितिजाँस्त्यक्त्वा जगाम सुरमन्दिरम् ।।
स्त्रीरूपं तत्र संत्यज्य देवरूपमुपाश्रितः ।। ३२ ।।
पाययामास तत्सर्वं सुरान्सर्वान्समाहितान् ।।
मयाऽपि मध्ये देवानां पीतं तत्सूर्यरूपिणा ।। ३३ ।।

आदित्यरूपे दैत्योऽयं ज्ञातोऽहं शशिभास्करैः ।।
निवेदितश्च देवाय तेनाऽपि लघुकारिणा ।। ३४ ।।
चक्रेण पातितं वत्स सभुजं मस्तकं मम ।।
अमृतप्राशनात्प्राणैर्न वियुक्तोऽस्मि दानव ।। ३५ ।।
न मे कण्ठादधोभागमागतं मम चक्रिणा ।।
शिरच्छिन्नं महाराज तत्र प्राणास्ततः स्थिताः ।। ३६ ।।
शिरसश्छेदनाद्दीनं मां दृष्ट्वा मधुसूदनः ।।
जातानुकम्पो भगवानिदं वचनमब्रवीत् ।। ३७ ।।
पीतामृतस्य दैत्यस्य मरणं नाऽस्ति कर्हिचित् ।।
मम हस्तविनष्टानां गतिर्भवति शोभना ।। ३८ ।।
अमरत्वं त्वमासाद्य वरं वरय कांक्षितम् ।।
ततो मयोक्तो भगवान्प्रणम्य मधुसूदनः ।। ।। ३९ ।।
लभेयातां हि सोमार्कौ मत्तो देव पराभवम् ।।
पूजाञ्च प्रार्थये लोकाद्ग्रहत्वञ्च जनार्दन ।। 1.42.४० ।।
एवमुक्तः स भगवान्मामुवाच तदा हरिः ।।
ग्रहत्वं भविता दैत्य पूजां चैवोपलप्स्यसे ।। ४१ ।।
पर्वकाले च संप्राप्ते चन्द्रार्कौ छादयिष्यति ।। ४२ ।।
तमो मूर्त्तिरदृश्यश्च विपरीतं चरिष्यसि।।
भूमिच्छायागतश्चन्द्रं चन्द्रगोऽर्कं च दानवः ।।४३।।
यस्योदयिष्यसि यदा तदा भागमवाप्स्यसि ।।
स्नाने जाप्ये तथा होमे दाने श्राद्धे सुरार्चने ।। ४४ ।।
पुण्यः स कालो भविता नित्यमेवाऽसुरेश्वर ।।
एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवान्तरधीयत ।।४५।।
पीत शेषमथादाय सौमं सुरगणेश्वरः ।।
सुरलोके सन्निहितं चकार बलवृत्रहा।।४६।।
मच्छीर्षपाताभिविवृद्धकोपा हृताऽमृता दैत्यगणाः समस्ताः ।।
व्यर्थश्रमा देवगणान्निहन्तुं सन्नद्धसैन्याः प्रययुस्तदानीम् ।।४७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादेऽमृतविभागो नाम द्विचत्वारिंशत्तमो ऽध्यायः ।।४२ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०४३

https://sa.wikisource.org/s/zna

।। राहुरुवाच ।।
बलिबाणमहाकूर्म शम्बरावर्तभीषणम् ।।
अनुह्लादमहाग्राहं कालकेयमहाजलम् ।। १ ।।
हिरण्याक्षमहारत्नं प्रह्लादाचलनिश्चलम् ।।
तथा नमुचिकल्लोलं ह्लादसंह्लादशब्दवत् ।।२।।
हिरण्यकशिपूद्योतं कालनेमिबलाहकम् ।।
अमृताहरणक्षुब्धं तदा दैत्यमहार्णवम् ३ ।।
क्षुब्धं दैत्यार्णवं श्रुत्वा निर्गतं समराय च ।।
निर्ययुस्त्रिदशाः सर्वे सन्नद्धा युद्धकाङ्क्षिणः ।। ४ ।।
ततः प्रवर्तते युद्धं घोरं भीरुभयंकरम् ।।
देवानां दानवानां च परस्परवधैषिणाम्।।५।।
पात्यमानेषु शस्त्रेषु कवचेषु महात्मनाम्।।
देवानां दानवानाञ्च ह्युत्पेतुर्ज्वलनार्चिषः ।।६।।
गजवाजिखुरक्षुण्णमुत्तस्थौ सुमहद्रजः ।।
युगान्तानलधूमाभं त्रैलोकस्येव दह्यतः ।। ७ ।।
तस्मिन्प्रवृत्ते रजसि घोरे भीरुभयंकरे ।।
निर्मर्यादमभूद्युद्धं देवानां दानवैः सह।।८।।
ततो दैत्यसमुत्थेन तथा देवोद्भवेन च ।।
रुधिरेण मही व्याप्ता प्रशान्तञ्च रजः क्षणात्।।९।।
ध्वजे च्छत्रे रथे नागे चामरे व्यजने हये।।
सर्वत्र दृश्यते दैत्यरक्तं लाक्षारसप्रभम् ।।1.43.१० ।।
तस्मिन्युद्धे महारौद्रे दैत्यदानवनाशने ।।
बभ्रमुः कुञ्जरा मत्ता महामात्रप्रचोदिताः ।।११।।
हतैर्वीरैस्तथै वाऽन्यैः कुञ्जराः पर्वतोपमाः ।।
कुर्वन्तः स्वान्यनीकानि दृश्यन्ते शतशो रणे ।। १२ ।।
छिन्नदन्ता भिन्नध्वजा विहस्तचरणास्तथा ।।
शैलाभापतितास्तत्र शोभयन्तो रणाजिरम् ।। १३ ।।
बभ्रमुः सादिभिर्हीना हयाः सूर्यहयोपमाः ।।
मृताश्च शतशस्तत्र दृश्यन्ते विकृताननाः ।। १४ ।।
आगुल्फमवसीदन्ति दैत्याः शोणितकर्दमे ।।
रथिभिर्निहता नागा नागैश्च निहता रथाः ।। १५ ।।
हयाश्च विद्धा नागैस्तु सादिभिः कुञ्जरा हताः ।।
रथसादिगजारोहैर्निहताश्च पदातयः ।।१६।।

पत्तिना महता सादी कुञ्जरो रथ एव च ।।
ततः प्रावर्तत नदी रुधिरौघतरङ्गिणी ।।१७।।
अस्त्रग्राहा धनुर्मीना चक्रकूर्मा महास्वरा ।।
छत्रहंसा नागवती केशशैवलशाद्वला ।। १८ ।।
दैत्यशीर्षोपला रौद्रा तथा भीरुभयावहा ।।
बाहुसर्पा महावर्ता शराणां हर्षवर्द्धिनी ।। १९ ।।
अपारगम्या पत्तीनां फेनपुञ्जसमाकुला ।।
तस्मिन्युद्धे महाघोरे तुमुले लोमहर्षणे ।। 1.43.२० ।।
आकीर्णा वसुधा भाति वदनैः कमलोपमैः ।।
विवृत्तैश्च महादंष्टैर्दानवानां महात्मनाम् ।। २१ ।।
बाहुभिश्चाङ्गदैश्चैव रक्तचन्दनरूषितैः ।।
हस्तिहस्तैर्महाप्रासैरसिभिश्च महाधनैः ।। २२ ।।
तालवृन्तैस्तथा छत्रैश्चामरैर्यष्टिभिस्तथा।।
मुकुटैः कुण्डलैश्चैव शुशुभे भूर्विभूषिता ।।२३।।
ततस्ते दानवाः क्रुद्धाः स्वयुद्धेन दिएवेप्सवः ।।
अभिद्रवन्ति देवेशं सहस्राक्षं पुरंदरम्।।२४।।
दैत्यानां पततां दृष्ट्वा प्रह्लादं देवसूदनम्।।
प्रत्युद्ययौ गजेना ऽऽजौ देवराजो महाबलः ।। २५ ।।
हुताशनोऽपि नमुचिमनुह्लादं तथा शशी।।
वरुणश्च तथा बाणं यमो देवस्तथा बलिम् ।।२६।।
हिरण्यकशिपुं रुद्रो वायुर्वृत्रासुरं रणे ।।
विरूपाक्षं तथा शंभुर्हिरण्याक्षं धनेश्वरः ।।२७।।
अन्ये च दैत्याः शतशः संयुक्ता देवतागणैः ।।
द्वन्द्वयुद्धसहस्रेषु तेष्ववर्तत दानवैः ।। २८ ।।
प्रायशो विजिता देवा ययुर्भग्ना दिशो दश ।।
दानवाश्च जयं लब्ध्वा देवाननुययुर्बलात् ।।२९ ।।
ते भग्नास्त्रिदशाः सर्वे दानवैश्चाप्यभिद्रुता ।।
त्राणार्थमथ संप्राप्ता नरनारायणाश्रमम् ।। 1.43.३० ।।
देवानामभयं दत्त्वा नरनारायणौ तदा ।।
शंखचक्रायुधधरौ युद्धाय समवस्थितौ ।। ३१ ।।
नरनारायणौ दृष्ट्वा तत्क्षुब्धं दैत्यसागरम् ।।
सर्वायुधविसर्गेण तयोर्युद्धं व्यवस्थितम् ।। ३२ ।।
गजाभ्रजालसंछन्नं शरधारौघवर्षणम् ।।

चलन्खड्गलताविद्युद्दैत्यदुर्दिनमाबभौ ।। ३३ ।।
ततः शरै रुक्मविभूषिताग्रैः सुनेत्रपुंखैर्ज्वलनार्कवर्णैः ।।
बिभेद गात्राणि नरो रिपूणां जहार शीर्षाणि सकुण्डलानि ।। ३४ ।।
नारायणोप्युत्तमवीर्यतेजाश्चक्रेण चक्रे दितिनन्दनानाम् ।।
विदारयामास महानुभावस्तस्मिन्रणे घोरतरे तदानीम् ।। ३५ ।।
वीर्यं तयोरप्रतिमं निरीक्ष्य ते दानवा भग्ननिकृत्तयोधाः ।।
हतामृता जीवितमात्रशेषा वेगेन याता वरुणाधिवासम् ।।३६ ।।
लब्ध्वा जयं देवपतिर्महात्मा प्रह्लादमाजौ च तथा विजित्य ।।
संपूजयामास महानुभावौ धर्मात्मजौ तापससंघमुख्यौ ।। ३७ ।।
संपूज्य तौ धर्मसुतौ जितारिर्देवैः प्रहृष्टैरनुयास्यमानः ।।
जगाम नाकं त्रिदशप्रधानः सुखी बभूवाथ गतज्वरश्च ।। ३८ ।।
एवं प्रभावो भगवान्स विष्णुर्वैरं न मे रोचति तेन नित्यम् ।।
सन्धिं कुरुष्वाऽऽत्महिताय राजञ्छक्रेण तेनारिनिषूदनेन ।। ३९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्क ण्डेयवज्रसंवादे राहुवाक्येन देवदानवयुद्धवर्णनो नाम त्रिचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०४४

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
एवमुक्तस्तदा साल्वो राहुणा भीमविक्रमः ।।
जगाद भ्रातरं वाक्यं सारभूतमहेतुमत् ।। १ ।।
साल्व उवाच ।।
असारे ग्रह संसारे नित्ये सततयायिनि ।।
भवक्षये मतिः कार्या रुजोपकरणेषु वा ।।
जन्तवस्त्रिविधा लोके त्रिधा येषां विचेष्टितम् ।। २ ।।
तामसाराजसाश्चैव सात्त्विकाश्च ग्रहेश्वर ।।
भवक्षये ये विमुखा भवोपकरणेषु च ।। ३ ।।
लोकद्वितयविभ्रष्टास्तामसास्ते प्रकीतिताः ।।
भवक्षयमतिभ्रष्टा भवोपकरणे स्थिताः ।। ४ ।।
राजसास्ते विनिर्दिष्टा मध्यस्थाः सर्वजन्तुषु ।।
भवोपकरणे दैत्य मतिर्येषां न विद्यते ।। ५ ।।
भवक्षये मतिर्येषां सात्त्विकास्ते प्रकीर्तिताः ।।
तामसत्वान्मया दैत्य मतिः पूर्वं भवक्षये ।। ६ ।।
न कृता तेन तप्यामि राज्यतन्त्रमनुष्ठितम् ।।
मन्वन्तरेऽपि सम्पूर्णे मृतिर्येषां ग्रहोत्तम ।। ७ ।।
उद्विजन्त्येव ते मृत्योर्महन्मृत्युकृतं भयम् ।।
अवश्यं दैत्य मर्त्तव्यं सर्वेणेह शरीरिणा ।। ८ ।।
सोऽहं मोक्षपरिभ्रष्टः कामये केशवाद्वधम् ।।
इष्टं यज्ञैस्तपस्तप्तं रिपूणां मूर्धनि स्थितम् ।। ९ ।।
मर्त्तव्ये च ध्रुवे गमान्मरणं कामयाम्यहम् ।।
संप्राप्य केशवान्मृत्युं गतिं प्राप्स्याम्यनुत्तमाम् ।। 1.44.१० ।।
भूयो राज्यमवाप्स्यामि नाकभ्रष्टो ग्रहोत्तम ।।
विवास्य वासवं स्वर्गात्परिभूय पुनःपुनः ।। ११ ।।
कथं सन्धिं करिष्यामि तेनाऽहं जीवितप्रियः ।।
प्रणामं देव राजस्य केशवान्मरणं वरम् ।।।१२।।
समीक्ष्य साधु पश्यामि केशवान्मरणं रणे ।।
शक्रेण कृतसन्धानं पातालनिलयं तथा ।। १३ ।।
त्यक्षन्ति मां दैत्यगणा वृद्धं पतिमिवाऽङ्गनाः ।।
दिवि भूमौ तथा स्वर्गे पाताले गगने जले।।१४।।
देहिनां मृत्युरभ्येति तस्य नाऽस्ति पलायनम् ।।
सर्वे क्षयान्ता निचयाः पतनान्ताः समुच्छ्रयाः।।१५।।

संयोगा विप्रयोगान्ता मरणान्तं हि जीवितम् ।।
अवश्यभाविन्यर्थेऽस्मिन्सर्वेषां ग्रह सर्वदा ।। १६ ।।
पुण्यभाजो हि मरणं संग्रामे यदि जायते ।।
सोऽहं क्षत्रियधर्मेण संपूज्य समरे हरिम् ।। १७।।
तस्मान्मृत्युमनुप्राप्य गतिं प्राप्स्यामि शोभनाम्।।
नैवेद्यैः पुप्पधूपाद्यैर्न तथा पूजितो हरिः ।।१८।।
तोषमायाति दैत्येन्द्र स धर्मेण यथा नृणाम् ।।
भ्रात्रा ज्येष्ठेन यद्वाच्यं सुहृदा हितमिच्छता ।।१९।।
तदुक्तोऽस्मि त्वया नाथ देवात्तन्मे न रोचते ।।
स त्वं गच्छ महाभाग दिविद्रष्टासि मां पुनः ।। 1.44.२० ।।
देहान्तरमनुप्राप्तं ग्रह दिव्येन चक्षुषा ।।
।।मार्कण्डेय उवाच।।
इत्येव साल्वस्य निशम्य वाक्यं कालानुरूपं च तथा विदित्वा।।
न किञ्चिदुक्त्वैव जगाम राहुर्दिवं महात्मा जगतां प्रधानः ।।२१।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे साल्ववाक्यं नाम चतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४४ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०४५

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
राहौ दिवमसंप्राप्ते साल्वे राज्ञि सभां गते ।।
रामेण प्रेषितो दूतः संप्राप्तस्त्वकृतव्रणः ।। १ ।।
स प्रविष्टः सभां रम्यां साल्वराज्ञा च पूजितः ।।
पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैर्निषण्णो वाक्यमब्रवीत् ।। २ ।।
अकृतव्रण उवाच ।।
दूतोऽहं प्रेषितः साल्व रामेणाऽक्लिष्टकर्म्मणा।।
श्रुत्वा रामस्य वचनं ततः कुरु यथेप्सितम् ।।३।।
आह त्वां भार्गवो रामस्त्र्यम्बकेण विसर्जितः।।
त्वया युद्धाय दैत्येन्द्र संग्रामे क्रियतां क्षणम्।।४।।
विवास्य वासवं स्वर्गाद्देवाञ्जित्वा सदाऽऽहवे।।
अनयस्याऽस्य घोरस्य फलं प्राप्नुहि दुर्मते ।।५।।
नाहं प्रमत्ते विश्वस्ते प्रहरामि कदाचन।।
तेन ते प्रेषितो दूतस्तस्माद्युद्धे स्थिरो भव ।।६।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्तस्तदा साल्वो ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ।।
नाऽहं रामकृते ब्रह्मन्सन्नह्यामि कदाचन ।। ७ ।।
किन्तु सैन्येन सर्वेण सन्नद्धेन वरूथिना ।।
महादेवं विजेष्यामि येन रामो विसर्जितः ।। ८ ।।
सन्नद्धसैन्यसहितं महादेवजयैषिणम् ।।
यदि मां योत्स्यते रामो हन्तास्मि तमहं मृधे ।। ९।।
स त्वं गच्छ यथाकामं रामाय विनिवेदय ।।
एतद्वचनमादाय साल्वस्य स महात्मनः ।। 1.45.१० ।।
जगाम रामं धर्मज्ञं साल्ववाक्यनिवेदितः ।।
गत्वा शशंस रामाय सैंहिकेयविचेष्टितम् ।। ११ ।।
तेन वाक्येन रामोऽपि रोषाद्दैत्यपुरं ययौ ।।
रामदूते गते तस्मिन् दैत्यान्साल्वः प्रचोदयत् ।। १२ ।।
सन्नह्यध्वं विजेष्यामः सगणं भगसूदनम् ।।
ततस्ते दानवाः सर्वे साल्ववाक्यप्रचोदिताः ।। १३ ।।
सन्नद्धा स्वगृहेभ्यस्तु राजद्वारमुपागताः।।
कुञ्जराणां निनादेन शङ्खभेरीरवेण च।।१४।।
राजद्वारे महाञ्छब्दस्तुमुलः समपद्यत।।
हुत्वा हुताशनं स्नातः साल्व संपूज्य च द्विजान् ।। १५ ।।

आरुरोह गजं मत्तं शैलाग्रं सविता यथा ।। १६ ।।
विनिर्गतं दैत्यपतिं समीक्ष्य दैत्येश्वराः कालसमानदर्पाः ।।
ऊचुस्तदा तं समरेष्वजेयम जयस्व शम्भुं युधि संप्रगृह्य ।।१७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्रभार्गवरामयुद्धे साल्वनिर्याणं नाम पञ्चचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०४६

https://sa.wikisource.org/s/zov

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
व्यस्पन्दताऽथ साल्वस्य राजन्बाहुरदक्षिणः ।।
हृदयञ्च तथा पृष्ठं नयनञ्चाप्य दक्षिणम् ।।१।।
शून्यचित्तश्च विमनाः कम्पते च मुहुर्मुहुः ।
पपात नायकश्चाऽपि किरीटात्तारकप्रभः।।२।।
आक्रमन्ति गजाः पादं तथा वामेन दक्षिणम् ।।
करेण वेष्टयन्ति स्म तथा दन्तमदक्षिणम् ।।
मदं त्यजन्ति ये मत्तास्तुरगाश्च मुहुर्मुहुः ।। ३ ।।
संस्पृशन्ति तथा वामं पार्श्वं प्रोथेन वामुना।।
वृकाः शृगालाः शार्दूला विडाला गर्दभाः शशाः ।।४।।
वामीभूत्वा दानवानां यान्ति दक्षिणतस्ततः ।।
एणा वराहाः पृषतो यान्ति तेषाञ्च वामतः।।५।।
दीप्तायां दिशि वाशन्ति मृगास्तेषामपस्वनम् ।।
तैलपङ्कगुडाङ्गारचर्मकेशतृणानि च।६।।
दानवानां प्रयातानां संभवन्त्यग्रतस्तथा ।।
एवंविधा दुर्निमित्ता जाताः साल्वस्य पश्यतः ।।७।।
मतिः सुनिश्चितैवाऽऽसीन्मरणं प्रति यादव ।।
स ययौ सह सैन्येन महता चतुरङ्गिणा।।।
कैलासपर्वतं योद्धुं महादेवेन शूलिना ।। ९ ।।
युद्धोत्सुके दैत्यपतौ प्रयाते व्यदृश्यताग्रेचरचण्डवेगः ।।
रामः प्रवालारुणकोमलेन दीप्तप्रतापेन विराजमानः ।। 1.46.१० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे साल्वसेनादुर्निमित्तदर्शनं नाम षट्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।।४६।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०४७

https://sa.wikisource.org/s/zow

मार्कण्डेय उवाच ।।
वह्निज्वालाग्रवर्णेन जटाजूटेन राजितम् ।।
गगनार्द्धमिवाऽऽरूढं निदाघे रविमण्डलम् ।। १ ।।
आधारं सर्वदेवानां तपसा द्योतितप्रभम् ।।
सेवमानमवसनं पीतगात्रमरिन्दमम् ।। २ ।।
एकमेकाकिनं वीरं सहस्रशतमण्डितम् ।।
पिण्डितं सकलं धाम ब्रह्मक्षत्रियतेजसाम् ।। ३ ।।
कृष्णाजिनोत्तरासङ्गभ्राजमानं बलोद्धतम् ।।
स्निग्धया रञ्जितमिव प्रायेण पार्वतीदृशा ।। ४ ।।
विराजमानं दोर्दण्डरुक्मदण्डेन भास्वता।।
परश्वधेन तीक्ष्णेन विमलाकाशवर्चसा ।। ५ ।।
तपस्विनमनादृश्यं यमकालान्तकोपमम् ।।
कम्पमानं पदन्यासैर्वसुधां सकलां तथा ।।६।।
मुष्णन्तं सर्वतेजांसि प्रभाते रविमण्डलम्।।
प्रांशुं कनकवर्णाङ्गं सितयज्ञोपवीतिनम् ।।७।।
गङ्गायाः प्रवहेणैव मेरुशृंगं विराजितम्।।
तेजसा दहनाकारं प्रजासंहारकारकम् ।। ८ ।।
विषमं प्रमथेशस्य तृतीयमिव लोचनम् ।।
अप्रसह्यमनावार्यं दुर्लङ्घ्यं जीवितच्छिदम् ।। ९ ।।
कालेनेव भुजं सव्यं दैत्यहेतोः प्रसारितम् ।।
रामे दृष्टिपथं प्राप्ते दानवानां समन्ततः ।। 1.47.१० ।।
हाहाकारो महानासीत्तमेकं निघ्नतां रणे ।।
शस्त्रधारणविभ्रष्टब्राह्मण्यं स्वपथाच्च्युतम् ।। ११ ।।
घातयध्वं दुराचारमेनमूचुः परस्परम् ।।
एवमाद्रवतां तेषां बहूनामाततायिनाम् ।। १२ ।।
जग्राह वेगं सर्वेषां मरुतामिव पर्वतः ।।
स हन्यमानो नाराचैस्तोमरैर्मुशलैस्तथा ।।१३।।
गदाभिरसिभिः पाशैर्भुशुण्डीभिरयोगुडैः ।।
पट्टिशैर्भिन्दिपालैश्च हुतैः शूलैः परश्वधैः ।।१४।।
न विव्यथे हयमेयात्मा धराधर इवाऽनिलैः ।।१५।।
संवेष्टितं सर्वत एव सैन्यैरदृष्टयुद्धोऽपि रणे महात्मा।।
दैत्यार्णवं गोष्पदतुल्यमात्रममन्यताऽऽजौ रणचण्डवेगः ।।१६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे युद्धे भार्गवरामदर्शनं नाम सप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०४८

मार्कण्डेय उवाच ।।
सिंहिकापुत्रसैन्येन हन्यमानस्तदा रणे ।।
गोचराभ्यागतान्सर्वान्रामो निन्ये यमक्षयम ।। १ ।।
तेन कृत्ताः परशुना यथा परशुना मृगाः ।।
आलिङ्ग्य शेरते क्षोणीं दानवास्ते मदोद्धताः ।।२।।
तीक्ष्णधाराग्रदुष्प्रेक्ष्यकुठारच्छिन्नमस्तकैः ।।
आततार तदा भूमिं कुशैर्वेदिमिवाध्वरे ।। ३ ।।
परश्वधाग्रसंभिन्नदैत्यदेहसमुद्भवम् ।।
प्रसुस्राव तदा रक्तं येनाऽऽसीत्कर्दमं महत् ।। ४ ।।
ते हन्यमाना रामेण राममेवाऽभिदुद्रुवुः ।।
परिपूर्णे यथा काले शलभा जातवेदसम् ।। ५ ।।
रामस्य प्रमुखे दैत्यास्तदा तिष्ठन्ति ये नृप ।।
निमेषान्तरमात्रेण ते प्रयान्ति यमक्षयम् ।। ६ ।।
कुञ्जरस्तुरगः पत्तिर्नाजौ यादव दृश्यते ।।
द्वितीयं प्रददौ यस्य प्रहारं भृगुनन्दनः ।। ७ ।।
एकप्रहाराभिगतान्दानवान्पर्वतोपमान्।।
अपश्याम रणे तत्र ब्रह्मणा सहिता वयम् ।।८।।
रामेण हन्यमानानां दानवानां मुहुर्मुहुः ।।
आरावः श्रूयते घोरो वनानामिव दह्यताम् ।। ९ ।।
आक्रम्य पद्भ्यां तरसा रथस्थानामथाहरत् ।।
शीर्षाणि तेन तीक्ष्णेन तथा परशुना रणे ।। 1.48.१० ।।
रामेणाऽऽक्रम्यमाणेषु रथेषु रथयूथपाः ।।
भूमौ निविष्टमूर्द्धानस्तत्यजुर्जीवितं हयाः ।। ११ ।।
निष्पिपेष रथस्थानां दारयन्कुञ्जरान्रणे ।।
बभ्रमे तत्र तत्रैकः कालोत्सृष्ट इवान्तकः ।। १२ ।।
विच्छिन्दन्योधशीर्षाणि रणे रामो रथाद्रथम् ।।
व्रजन्भाति विशालाक्षो वृक्षादवृक्षमिवाऽण्डज ।। १३ ।।
स शराञ्चितसर्वाङ्गः शोणितेन समुक्षितः ।।
रराज रामः समरे रश्मिमानिव भास्करः ।। १४ ।।
दैत्यबाहुविनिर्मुक्तानायुधाञ्छतशस्तथा ।।
परश्वधाग्रेण रणे चिच्छेद रणकर्कशः ।। १५ ।।
तेषां संछिद्यमानानां प्रादुरासीद्धुताशनः ।।
येन तानेव तरसा क्षितौ चक्रे स भस्मसात् ।। १६ ।।

बहुत्वाद्दैत्ययोधानां रामस्संछादितो रणे ।।
हेतिपुञ्जेन महता शैलाभेन न दृश्यते ।। १७ ।।
हेतिपुञ्जं विधूयोग्रमभ्रपुञ्जं यथा रविः ।।
पुनर्दर्शनमायाति संहर्त्ता दैत्यतेजसाम् ।। १८ ।।
ब्रह्मा सुरगणैः सार्द्धमृषिभिश्च महात्मभिः ।।
पूजयामास तद्युद्धं साधुवादेन यादव ।। १९ ।।
दृष्टवन्तश्च धनुषा युद्धानि च मुहुर्मुहुः ।।
तथैवाऽऽश्चर्यभूतानि लोकानां खड्गचर्मणा ।। 1.48.२० ।।
अपूर्व एष संग्रामो रामस्य बहुभिः सह ।।
परश्वधायुधस्योग्र इति देवास्तथाऽब्रुवन् ।। २१ ।।
पूज्यमानः स रामोऽपि देवपुष्पोत्करैस्तदा ।।
चिच्छेद युधि दैत्यानां शिरांसि शतशो रणे ।। २२ ।।
दैत्यशोणितदिग्धाङ्गं भार्गवं लघुविक्रमम् ।।
अलातचक्रप्रतिमं तदा पश्यति यादव ।। २३ ।।
भ्रमताऽनेन रौद्रेण रणे कालाग्निवर्च्चसा ।।
कृताः समरशौण्डेन भीमा रुधिरनिम्नगाः ।। २४ ।।
परश्वधाग्रविक्षेपगतजीवितकुञ्जरैः ।।
पादोपलैश्च समरे प्रतस्तार स भार्गवः ।। २५ ।।
दन्तिदन्तपदन्यासप्राप्तं कुञ्जरमस्तकम् ।।
विनिघ्नन्स गजारोहाच्छ्येनवद्विचरन् लघु ।। २६ ।।
आरुह्य कुंजरञ्चैकं कुञ्जरात्कुञ्जरान्तरम् ।।
अपश्याम रणे रामं विचरन्तं यथासुखम् ।। २७ ।।
भूयो भूमिगतो रामः कुञ्जराणां परश्वधा ।।
चकार कदनं घोरं प्रलयाग्निरिवोत्थितः ।। २८ ।।
छिन्नाग्रहस्तान्विरदान्द्विरदाञ्छोणितोक्षितान् ।।
क्षितौ गता न पश्यामः श्यामीकृतदिगन्तरान्।। २९ ।।
एवं हि युध्यता तेन रणे कालाग्निवर्चसा ।।
हतानि दानवेन्द्राणां प्रयुतान्यर्बुदानि च ।। 1.48.३० ।।
येषां प्रहारं संसोढुं नेयं शक्ता वसुन्धरा ।।
तेषां प्रहारभिन्नाङ्गो नैव रामो व्यकम्पत ।। ३१ ।।
दृष्ट्वा प्रहारवैक्लव्यं निहतांश्च महासुरान् ।।
प्रदुद्रुवुर्दैत्यगणाः साल्वं शरणमाहवे ।। ३२ ।।
अल्पावशिष्टान्दितिजान्प्रनष्टान्संवीक्ष्य साल्वः स्वहिते निविष्टान् ।।

रामं ययौ तेन गजेन युद्धे रामाद्रणे युद्धमभीप्समानः ।। ३३ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०सं० साल्वसैन्यवधो नामाऽष्टचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०४९

https://sa.wikisource.org/s/zoy

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
ततः साल्वो महातेजाः कुञ्जरेण तरस्विना ।।
अर्पयामास धर्मज्ञ रेणुकानन्दवर्धनम् ।। १ ।।
स्तब्धकर्णो विवृत्ताक्षः कृत्वा कुण्डलिनं करम् ।।
ग्रीवां सञ्चालयन्नागो ययौ गजमदोद्धतम् ।। २ ।।
दृष्ट्वैवापततस्तस्य वेगं रामोऽपि तं गजम् ।।
हुंकारमात्रेण रणे स्तम्भयामास वेगितम् ।। ३ ।।
स्तम्भयामास नागेन्द्रं शैलेन्द्रशिखरोपमम् ।।
तस्थौ स पुरतस्तस्य साल्वस्य समरप्रियः ।। ४ ।।
परशुं रुधिराक्ताङ्गं सकलङ्कमलं करे ।।
धारयन् विष्णुवद्याति सकलं कमलङ्करे ।। ५ ।।
दन्तिना दन्तिनः पृष्ठं रामस्याऽऽरोढुमिच्छतः ।।
जहार वेगवान्वेगं शरैः सन्नतपर्वभिः ।। ६ ।।
साल्वसायकसंघातविमुखीकृतविक्रमम् ।।
रामं रणे दैत्यगणाश्छादयन्ति वरायुधैः ।। ७ ।।
महता सोऽस्त्रपुंजेन रामः संछादितो रणे ।।
निमीलिताक्षश्चिक्षेप साल्वाय परशुं तदा ।। ८ ।।
आगच्छमानं वेगेन साल्वस्तं परशुं रणे ।।
आयुधैर्वारयामास न शशाक च शत्रुहा ।। ९ ।।
स साल्वायुधसंघातं भङ्क्त्वा सर्वमशेषतः ।।
जहार शीर्षं साल्वस्य मुकुटोत्तमभूषितम् ।। 1.49.१० ।।
रामोऽपि भूतलात्प्राप्य गदां हेमविभूषिताम् ।।
आविध्य निजघानोग्रं साल्वं कुञ्जरसंस्थितम् ।। ११ ।।
द्वावङ्कुशधरौ श्रेष्ठौ द्वौ च चर्मासिधारिणौ ।।
पताकाधारिणं चैकं गजस्य जघने स्थितम् ।। १२ ।।
देहं च तस्य साल्वस्य पताकां च मनोरमाम् ।।
एतदादाय सकलमाजगाम वसुन्धराम् ।। १३ ।।
सिंहनादेन रामस्य वित्रस्तो गजयूथपः ।।
आर्त्तनादं महत्कृत्वा प्रदुद्राव नराधिप ।। १४ ।।
रामकर्मणि वृत्ते तु भूतलात्परशुं रणे ।।
जग्राह वेगावान्वेगाद्दानवान्तचिकीर्षया ।। १५ ।।
दृष्ट्वा सपरशुं रामं साल्वं च विनिपातितम् ।।
हतशेषास्तु ते दैत्याः प्रविष्टा वरुणालयम् ।।१६।।

एतस्मिन्नेव काले तु देवाः सेन्द्रपुरोगमाः ।।
आयोधनमुपाजग्मुः पुरस्कृत्य पितामहम् ।। १७ ।।
प्रणाममकरोत्तेषां रामो रतिकरः पितुः ।।
पूजयित्वा तु ते रामं ययुर्देवाः स्वमालयम् ।। १८ ।।
शक्रोऽपि लब्ध्वा त्रिदिवं रामबाहुप्रसाधितम् ।।
विजहार दिवं राजन्पालयानो जगत्त्रयम् ।। १९ ।।
रथेन सिंहयुक्तेन महादेवोऽपि भार्गवम्।।
आदाय प्रययौ शीघ्रं कैलासं पर्वतोत्तमम् ।। 1.49.२० ।।
स्नेहेन चाऽस्य गात्राणां चक्रे सम्मार्जनं हरः ।।
येनाऽऽसीद्बलवान् रामो निर्व्रणश्च महाशयाः ।। २१ ।।
गतव्रणं श्रियोपेतं जयं लब्ध्वा ह्युपस्थितम् ।।
रामं प्रहरतां श्रेष्ठं शंकरो वाक्यमब्रवीत्। २२ ।।
शङ्कर उवाच ।।
रामराम महाभाग त्वयाऽहं परितोषितः ।।
तस्मात्तवाऽहं दास्यामि चास्त्रग्रामं ह्यनुत्तमम् ।। २३ ।।
अस्त्राणां धारणे शक्तस्त्वमेको भुवि भार्गव ।।
तव धैर्यमनौपम्यं तव सत्त्वमनुत्तमम् ।। २४ ।।
अस्त्रयोगमिहस्थस्त्वं कृत्वा पुत्र शनैःशनैः ।।
सर्वास्त्रवित्ततो राम गन्तासि पितरं स्वकम् ।। २५ ।।
यश्चैव परशुर्दिव्यः पित्रा दत्तस्तवाऽनघ ।।
अद्य प्रभृति ते क्षिप्तः करं भूयः समेष्यति ।। २६ ।।
उपलक्षणमेतच्च तथा तव भविष्यति ।।
छेत्स्यामि ते संशयांश्च निर्वृतो भव पुत्रक ।। २७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
इत्येवमुक्तः परिपूर्णकामो रामो महात्मा जितसैन्यनावः ।।
उवास तत्र प्रमथैः समेतः सर्वाण्यथास्त्राण्यनुशिक्षमाणः ।। २८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे साल्ववधो नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ४९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०५०

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
ब्रह्मास्त्रं वैष्णवं रौद्रमाग्नेयमथ वासवम् ।।
अस्त्रञ्च नैर्ऋतं याम्यं कौबेरमथ वारुणम् ।। १ ।।
वायव्यमथ सौम्यञ्च सौरं पार्वतमेव च ।।
चक्रास्त्रमथ वज्रास्त्रं पाशास्त्रं सार्पमेव च ।। २ ।।
गान्धर्वं स्वापनं भौतं तथा पाशुपतं शुभम् ।।
ऐषीकं तर्जनं प्रासं भारुण्डं नर्तनं तथा ।। ३ ।।
अस्त्ररोधनमादित्यं रैवतं मानवं तथा ।।
अक्षिसंतर्जनं भीमं जृम्भणं रोधनं तथा ।। ४ ।।
सौपर्णमथ पार्जन्यं राक्षसं मोहनं तथा ।।
कालास्त्रं दानवास्त्रञ्च अस्त्रं ब्रह्मशिरस्तथा ।। ५ ।।
एतान्यन्यानि चाऽन्यानि रामो निवसने ततः ।।
सप्रयोगरहस्यानि ससंहाराणि चाप्यथ ।। ६ ।।
आजहार महादेवात्प्रसादसुमुखात्ततः ।।
एवं हि वसतः कालो ययौ रामस्य धीमतः ।। ७ ।।
हरप्रसादसंजातविस्रम्भो भृगुनन्दनः ।।
ध्यानासक्तं हरं देवं कदाचिदथ दृष्टवान् ।। ८ ।।
ध्यानप्रसक्तं स हरं समीक्ष्य रामस्तु संजातकुतूहलेन ।।
विसिष्मिये धर्मभृतां वरिष्ठः स चेतसा यादववंशचन्द्र ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखंडे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अस्त्र प्रदानं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०५१

https://sa.wikisource.org/s/zp4

।।मार्कण्डेय उवाच।।

कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविचित्रिते ।।

नानाद्रुमलताकीर्णे नानापक्षिनिनादिते ।। १ ।।

गंगानिर्झरसंजाते सततं चारुनिस्वने ।।

देवदेवं महादेवं पर्यपृच्छत भार्गवः ।। २ ।।

राम उवाच ।।

देवदेव महादेव गंगालुलित मूर्द्धज ।।

शशांकलेखासंयुक्त जटाभारातिभास्वर ।। ३ ।।

पार्वतीदत्तदेहार्ध कामकालाङ्गनाशन ।।

भगनेत्रान्तकाचिन्त्य पूष्णो दशनशातन ।। ।। ४ ।।

त्वत्तः परतरं देवं नाऽन्यं पश्यामि कञ्चन ।।

पूजयन्ति सदा लिंगं तव देवाः सवासवाः ।। ५ ।।

स्तुवन्ति त्वामृषिगणा ध्यायन्ति च मुहुर्मुहुः ।।

पूजयन्ति तथा भक्त्या वरदं परमेश्वर ।। ६ ।।

जगतोऽस्य समुत्पत्तिस्थितिसंहारपालने ।।

त्वामेकं कारणं मन्ये त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ।। ७ ।।

कं त्वं ध्यायसि देवेश तत्र मे संशयो महान् ।।

आचक्ष्व तन्मे भगवन्यद्यनुग्राह्यता मयि ।। ८ ।।

प्रसादसांमुख्यतया मयैतद्विस्रम्भमासाद्य जगत्प्रधान ।।

भवन्तमीड्यं प्रणिपत्य मूर्ध्ना पृच्छामि संजातकुतूहलात्मा ।। ९ ।।

इति श्रीविष्णुधर्म्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे परशुरामोपाख्याने शंकरगीतासु रामप्रश्नो नामैकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५१ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०५२

।। शंकर उवाच ।।

त्वदुक्तोयमनुप्रश्नो राम राजीवलोचन ।।
त्वमेकः श्रोतुमर्होऽसि मत्तो भृगुकुलोद्वह ।। १ ।।
यत्तत्परमकं धाम मम भार्गवनन्दन ।।
यत्तदक्षरमव्यक्तं परं यस्मान्न विद्यते ।।
ज्ञानज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्वस्य चाश्रितम् ।। २ ।।
त्वामहं पुण्डरीकाक्षं चिन्तयामि जनार्दनम् ।।
एतद्राम रहस्यं ते यथावत्कथितं वचः ।। ३ ।।
ये भक्तास्तमजं देवं न ते यान्ति पराभवम् ।।
तमीशमजमव्यक्तं सर्वभूतपरायणम् ।। ४ ।।
नारायणमनिर्देश्यं जगत्कारणकारणम् ।।
सर्वतः पाणिपादन्तं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ।। ५ ।।
सर्वतः श्रुतिमाँल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ।।
सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।। ६।।
असक्तं सर्वतश्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च ।।
बहिरन्तश्च भूतानामचरश्चर एव च ।। ७ ।।
सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चान्तिकं च यत् ।।
अविभक्तं विभक्तेषु विभक्तमिव च स्थितम् ।।८।।
भूतवर्तिं च तज्ज्ञेयं ग्रशिष्णु प्रभविष्णु च ।।
ज्योतिषामपि तज्ज्योतिः तमसां परमुच्यते ।।९।।
अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्तन्नाऽसदुच्यते ।।
प्रकृतिर्विकृतिर्योऽसौ जगतां भूतभावनः।।1.52.१० ।।
यस्मात्परतरं नास्ति तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।।
इच्छामात्रमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।। ११ ।।
यस्य देवादिदेवस्य तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।।
यस्मिन्सर्वं यतः सर्वं यः सर्वं सर्वतश्च यः ।। १२ ।।
यश्च सर्वमयो नित्यस्तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।।
योगीश्वरं पद्मनाभं विष्णुं जिष्णुं जगत्पतिम् ।। १३ ।।
जगन्नाथं विशालाक्षं चिन्तयामि जगद्गुरुम् ।।
शुचिं शुचिपदं हंसं तत्परं परमेष्ठिनम् ।। १४ ।।
युक्ता सर्वात्मनाऽऽत्मानं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् ।।
यस्मिन्विश्वानि भूतानि तिष्ठन्ति च विशन्ति च ।। १५ ।।
गुणभूतानि भूतेशे सूत्रे मणिगणा इव ।।

यस्मिन्नित्ये तते तन्तौ दृष्टे खगिव तिष्ठति ।। १६ ।।
सदसद्ग्रथितं विश्वं विश्वांगे विश्वकर्मणि ।।
हरिं सहस्रशिरसं सहस्रचरणेक्षणम् ।। १७ ।।
प्राहुर्नारायणं देवं यं विश्वस्य परायणम् ।।
अणीयसामणीयांसं स्थविष्ठञ्च स्थवीयसाम् ।। १८ ।।
गरीयसां गरिष्ठञ्च श्रेष्ठञ्च श्रेयसामपि ।।
यं वाकेष्वनुवाकेषु निषत्सूपनिषत्स्वपि ।। १९ ।।
गृणन्ति सत्यकर्माणं सत्यं सत्येषु सामसु ।।
चतुर्भिश्चतुरात्मानं सत्त्वस्थं सात्त्वतां पतिम् ।।1.52.२०।।
यं दिव्यैर्देवमर्चन्ति गुह्यैः परमनामभिः ।।
यमनन्यो व्यपेताशीरात्मानं वीतकल्मषम् ।। २१ ।।
इष्ट्वानन्त्याय गोविन्दं पश्यत्यात्मन्यवस्थितम् ।।
पुराणः पुरुषः प्रोक्तो ब्रह्मा प्रोक्तो युगादिषु ।। २२ ।।
क्षये संकर्षणः प्रोक्तस्तमुपास्यमुपास्महे ।।
यमेकं बहुधात्मानं प्रादुर्भूतमधोक्षजम् ।। २३ ।।
नान्यभक्ताः क्रियावन्तो यजन्ते सर्वकामदम् ।।
यमाहुर्जगतां कोशं यस्मिन्सन्निहिताः प्रजाः ।।२४।।
यस्मिंल्लोकाः स्फुरन्तीमे जाले शकुनयो यथा ।।
ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म यत्तत्सदसतः परम् ।। २५ ।।
अनादिमध्यपर्यन्तं न देवा नर्षयो विदुः ।।
यं सुरासुरगन्धर्वास्संसिद्धर्षिमहोरगाः।।२६।।
प्रयता नित्यमर्चन्ति परमं दुःखभेषजम् ।।
अनादिनिधनं देवमात्मयोनिं सनातनम् ।। २७ ।।
अप्रतर्क्यमविज्ञेयं हरिं नारायणं प्रभुम् ।।
अतिवाय्विन्द्रकर्माणं चाऽतिसूर्याग्नितेजसम् ।। २८ ।।
अतिबुद्धीन्द्रियग्रामं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् ।।
यं वै विश्वस्य कर्त्तारं जगतस्तस्थुषां पतिम् ।। २९ ।।
वदन्ति जगतोऽध्यक्षमक्षरं परमं पदम् ।।
यस्याग्निरास्यं द्यौर्मूर्धा खं नाभिश्चरणौ क्षितिः ।। 1.52.३० ।।
चन्द्रादित्यौ च नयने तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।।
यस्य त्रिलोकी जठरे यस्य काष्ठाश्च वाहनाः ।।३१।।
यस्य श्वासश्च पवनस्तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।।
विषये वर्तमानानां यं तं वैशेषिकैर्गुणैः ।। ३२ ।।

प्राहुर्विषयगोप्तारं तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।।
परः कालात्परो यज्ञात्परस्सदसतश्च यः ।। ३३ ।।
अनादिरादिर्विश्वस्य तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।।
पद्भ्यां यस्य क्षितिर्जाता श्रोत्राभ्याञ्च तथा दिशः ।।३४।।
पूर्वभागे दिवं यस्य तं देवं चिन्तयाम्यहम्।।
नाभ्यां यस्यान्तरिक्षस्य नासाभ्यां पवनस्य च ।। ३५ ।।
प्रस्वेदादम्भसां जन्म तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।।३६।।
वराहशीर्षं नरसिंहरूपं देवेश्वरं वामनरूपरूपम्।।
त्रैलोक्यनाथं वरदं वरेण्यं तं राम नित्यं मनसा नतोऽस्मि।।३७।।
वाक्त्राद्यस्य ब्राह्मणास्संप्रसूता यद्वक्षसः क्षत्रियाः संप्रसूताः ।।
यस्योरुयुग्माच्च तथैव वैश्याः पद्भ्यां तथा यस्य शूद्राः प्रसूताः ।।३८।।
व्याप्तं तथा येन जगत्समग्रं विभूतिभिर्भूतभवोद्भवेन ।।
देवाधिनाथं वरदं वरेण्यं तं राम नित्यं मनसा नतोऽस्मि।।३९।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्रीभार्गवरामप्रश्ने शङ्करगीतासु ध्येयनिर्देशोनाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः५२।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०५३

https://sa.wikisource.org/s/zl5

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

राम उवाच ।।
वराहं नरसिंहं च वामनं च महेश्वर।।
त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि प्रादुर्भावान्महात्मनः ।।१।।
शङ्कर उवाच।।
अदितिश्च दितिश्चैव द्वे भार्ये कश्यपस्य च ।।
अदितिर्जनयामास देवानिन्द्रपुरोगमान् ।।२।।
दितिश्च जनयामास द्वौ पुत्रौ भीमविक्रमौ ।।
हिरण्याक्षं दुराधर्षं हिरण्यकशिपुं तथा ।। ३ ।।
ततोऽभिषिक्तवाञ्छक्रं देवराज्ये प्रजापतिः ।।
दानवानां तथा राज्ये हिरण्याक्षं बलोत्कटम् ।। ४ ।।
अभिषिच्य तयोः प्रादात्स्वर्गं पातालमेव च।।
पातालं शासति तथा हिरण्याक्षे महासुरे ।।५।।
धराधारा धरां त्यक्त्वा खमुत्पेतू रयात्पुरा।।
पक्षवन्तो महाभाग नूनं भाव्यर्थचोदिताः ।। ।।६।।
धराधरपरित्यक्ता धरा चलनिबन्धना ।।
यदा तदा दैत्यपुरं सकलं व्याप्तमम्भसा ।। ७ ।।
दृष्ट्वैव स्वपुरं व्याप्तमम्भसा दितिजोत्तमः ।।
सैन्यमुद्योजयामास जातशङ्कः सुरान्प्रति ।। ८ ।।
उद्युक्तेन स सैन्येन दैत्यानां चतुरंगिणा ।।
विजित्य त्रिदशाञ्जन्ये आजहार त्रिविष्टपम् ।। ।। ९ ।।
हृताधिकारास्त्रिदशा जग्मुः शरणमञ्जसा ।।
देवराजं पुरस्कृत्य वासुदेवमजं विभुम् ।। 1.53.१० ।।
त्रिदशाञ्छरणं प्राप्ता न्हिरण्याक्षविवासितान्।।
संयोज्याऽभयदानेन विससर्ज जनार्दनः ।। ११ ।।
विसृज्य त्रिदशान्सर्वाञ्चिन्तयामास केशवः ।।
किन्नु रूपमहं कृत्वा घातयिष्ये सुरार्दनम् ।।१२।।
तिर्यङ्मनुष्यदेवानामवध्यः स सुरान्तकः ।।
ब्रह्मणो वरदानेन तस्मात्तस्य वधेप्सया ।।१३।।
नृवराहो भविष्यामि न देवो न च मानुषः ।।
तिर्यग्रूपेण चैवाहं घातयिष्यामि तं ततः ।। १४ ।।
एतावदुक्त्वा संगेन नृवराहोऽभवत्प्रभुः ।।
चूर्णिताञ्जनशैलाभस्तप्त जाम्बूनदाम्बरः ।। १५ ।।
यमुनावर्त्तकृष्णाङ्गः तदावर्ततनूरुहः ।।

तदोघ इव दुर्वार्य्यस्तत्पित्रा तेजसा समः ।। १६ ।।
तत्प्रवाह इवाक्षोभ्यस्त त्प्रवाह इवौघवान् ।।
तत्प्रवाहामलतनुस्तत्प्रवाहमनोहरः ।। १७ ।।
सजलाञ्जनकृष्णाङ्गः सजलाम्बुदसच्छविः ।।
पीतवासास्तदा भाति सवि द्युदिव तोयदः ।। १८ ।।
उरसा धारयन्हारं शशाङ्कसदृशच्छविः ।।
शुशुभे सर्वभूतात्मा सबलाक इवाम्बुदः ।। १९ ।।
शशाङ्कलेखाविमले दंष्ट्रे तस्य विरेजतुः ।।
मेघान्तरितबिम्बस्य द्वौ भागौ शशिनो यथा ।। 1.53.२० ।।
कराभ्यां धारयन्भाति शङ्खचक्रे जनार्दनः ।
चन्द्रार्कसदृशे राम पादचारीव पर्वतः ।। २१ ।।
महाजीमूतसंकाशो महाजीमूतसन्निभः ।।
महजीमूतवद्वेगी महाबलपराक्रमः ।। २२ ।।
दानवेन्द्रवधाकाङ्क्षी हिरण्याक्षसभां ययौ ।।
हिरण्याक्षोऽपि तं दृष्ट्वा नृवराहं जनार्दनम् ।। २३ ।।
दानवाँश्चोदयामास तिर्यग्जातमपूर्वकम् ।।
गृह्यतां वध्यतां चैव क्रीडार्थं स्थाप्यतां तथा ।। २४ ।।
इत्येवमुक्तः संरब्धः पाशहस्ताँस्तु दानवान् ।।
जिघृक्षमाणांश्चक्रेण जघान शतशो रणे ।। २५ ।।
हन्यमानेषु दैत्येषु हिरण्याक्षोऽथ दानवान् ।।
चोदयामास संरब्धान्वराहाधिककारणात् ।। २६ ।।
चोदिता दानवेन्द्रेण दान वा शस्त्रपाणयः ।।
प्रववर्षुस्तथा देवं शस्त्रवर्षेण केशवम् ।। २७ ।।
दैत्याः शस्त्रनिपातेन देवदेवस्य चक्रिणः ।।
नैव शेकुर्वृथा कर्तुं यत्नवन्तोऽपि निर्भयाः ।। २८ ।।
हन्यमानोऽपि दैत्येन्द्रैर्दानवान्मधुसूदनः।।
जघान चक्रेण तदा शतशोऽथ सहस्रशः ।।२९।।
हन्यमानेषु सैन्येषु हिरण्याक्षः स्वयं ततः ।।
उत्थाय धनुषा देवं प्रववर्ष सुरोत्तमम् ।। 1.53.३० ।।
हिरण्याक्षस्तु तान्दृष्ट्वा विफलाँश्च शिली मुखान् ।।
शिलीमुखाभान्संपश्यन्समपश्यन्महद्भयम् ।। ३१ ।।
ततोऽस्त्रैर्युयुधे तेन देवदेवेन चक्रिणा ।।
तान्यस्य फलहीनानि चकार भगवान् स्वयम् ।। ३२ ।।

ततो गदां काञ्चनपट्टनद्धां विभूषितां किंकिणिजालसंघैः ।।
चिक्षेप दैत्याधिपतिः स घोरां तां चाऽपि देवो विफलीचकार ।। ३३ ।।
शक्तिं ततः पट्टविनद्धमध्यामुल्कानलाभां तपनीयचित्राम् ।।
चिक्षेप दैत्यस्स वराहकाये हुङ्कारदग्धा निपपात सा च।। ।। ३४ ।।
ततस्त्रिशूलं ज्वलिताग्रशूलं स शीघ्रगं देवगणस्य संख्ये ।।
दैत्याधिपस्तस्य सजर्ज वेगादवेक्षितः सोऽपि जगाम भूमिम् ।। ३५ ।।
शङ्खस्वनेनाऽपि जनार्दनश्च विद्राव्य दैत्यान्सकलान्महात्मा ।।
सकुण्डलं दैत्यगणाधिपस्य चिच्छेद चक्रेण शिरः प्रसह्य ।। ३६ ।।
निपातिते दैत्यपतौ स देवः संपूजितः शक्रपितामहाभ्याम् ।।
मया च सर्वैस्त्रिदशैः समेतैजर्गाम काष्ठां मनसा त्वभीष्टाम् ।। ३७ ।।
शक्रोपि लब्ध्वा त्रिदिवं महात्मा चिच्छेद पक्षान्धरणीधराणाम् ।।
ररक्ष चेमां सकलां त्रिलोकीं धर्मेण धर्मज्ञभृतां वरिष्ठः ।। ३८ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्म्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे शङ्करगीतासु नृवराहप्रादुर्भावे हिरण्याक्षवधो नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०५४

।। शङ्कर उवाच ।।
हिरण्याक्षे हते दैत्ये भ्राता तस्य महात्मनः ।।
हिरण्यकशिपुर्नाम चकारोग्रं महत्तपः ।। १ ।।
दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ।।
जपोपवासनिरतः स्नानमौनाश्रितव्रतः ।। २ ।।
तपःशमदमाभ्यां च ब्रह्मचर्येण चाऽनघ ।।
ब्रह्मा प्रीतमनास्तस्य स्वयमागत्य भार्गव ।। ।। ३ ।।
विमानेनाऽर्कवर्णेन हंसयुक्तेन भास्वता ।।
आदित्यैस्सहितः साध्यैस्सहितो मरुदश्विभिः ।। ४ ।।
रुद्रैर्विश्वसहायैश्च यक्षराक्षसपन्नगैः ।।
दिग्भिर्विदिग्भिश्च तथा खेचरैश्च महाग्रहैः ।।५ ।।
निम्नगाभिः समुद्रैश्च मासर्त्वयनसंधिभिः ।।
नक्षत्रैश्च मुहूर्त्तैश्च कालस्यावयवैस्तथा ।। ६ ।।
देवर्षिभिः पुण्यतमैः सिद्धैः सप्तर्षिभिस्तथा ।।
राजर्षिभिः पुण्यतमैर्गन्धर्वैरप्सरोगणैः ।। ७ ।।
चराचरगुरुः श्रीमान्वृतः सर्वैर्दिवौकसैः ।।
ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो दैत्यं वचनमब्रवीत् ।। ८ ।।
ब्रह्मोवाच ।। प्रीतोस्मि तव भक्तस्य तपसाऽनेन सुव्रत ।।
वरं वरय भद्रं ते यथेष्टं काममाप्नुहि ।। ९ ।।
हिरण्यकशिपुरुवाच ।। न देवासुरगन्धर्वा न यक्षोरगराक्षसाः ।।
न मानुषाः पिशाचा वा हन्युर्मां देवसत्तम ।।1.54.१०।।
ऋषयोपि न मां शापं क्रुद्धा लोकपितामह ।।
शपेयुस्तपसा युक्ता वरमेतद्वृणोम्यहम् ।। ११ ।।
न शस्त्रेण न चास्त्रेण गिरिणा पादपेन च ।।
न शुष्केन न चाऽऽर्द्रेण वधं मे स्यात्कथञ्चन ।। १२ ।।
भवेयमहमेवार्कः सोमो वायुर्हुताशनः ।।
सलिलं चाऽन्तरिक्षञ्च नक्षत्राणि दिशो दश ।। १३ ।।
अहं क्रोधश्च कामश्च वरुणो वासवो यमः ।।
धनदश्च तथाध्यक्षो यक्षः किंपुरुषाधिपः ।। १४ ।।
ब्रह्मोवाच ।।
एते दिव्यवरास्तात मया दत्तास्तवाद्भुताः ।।
सर्वान्कामानिमाँस्तस्मात्प्राप्स्यसि त्वं न संशयः ।। १५ ।।
शङ्कर उवाच ।।

एवमुक्त्वा स भगवाञ्जगामाऽऽकाशमेव हि ।।
वैराजं देवसदनं महर्षिगणसेवितम् ।। १६ ।।
ततो देवाश्च नागाश्च गन्धर्वा मुनयस्तथा ।।
वरप्रदानं श्रुत्वैव पितामहमुपस्थिताः ।। ।। १७ ।।
देवा ऊचुः ।।
वरेणाऽनेन भगवान्वधिष्यति स नोऽसुरः ।।
तन्नः प्रसीद भगवन्वधोऽप्यस्य विचिन्त्यताम् ।। १८ ।।
भगवान्सर्वभूतानां स्वयम्भूरादिकृत्प्रभुः ।।
स्रष्टा च हव्यकव्यानां चाऽव्यक्तः प्रकृतिर्ध्रुवः ।। १९ ।।
शङ्कर उवाच ।।
सर्वलोकहितं वाक्यं श्रुत्वा देवः प्रजापतिः ।।
प्रोवाच वरदो वाक्यं सर्वान्देवगणांस्ततः ।। 1.54.२० ।।
ब्रह्मोवाच ।।
अवश्यं त्रिदशास्तेन प्राप्तव्यं तपसः फलम् ।।
ततस्तस्य वधं विष्णुस्तपसोऽन्ते करिष्यति ।। २१ ।।
शङ्कर उवाच ।।
एवं श्रुत्वा सुराः सर्वे वाक्यं पङ्कजजन्मनः ।।
स्वानि स्थानानि दिव्यानि जग्मुस्ते वै मुदान्विताः ।। २२ ।।
लघुमात्रे वरे तस्मिन्सर्वाः सोऽबाधत प्रजाः ।।
हिरण्यकशिपुर्दैत्यो वरदानेन दर्पितः ।। २३ ।।
आश्रमेषु महात्मानो मुनीन्द्रान्संशितव्रतान् ।।
सत्यधर्मरतान्दान्तान्दुराधर्षोभवंस्तु सः।।२४।।
देवास्त्रिभुवस्थांश्च पराजित्य महासुरः।। ।
त्रैलोक्यं वशमानीय स्वर्गे वसति दानवः ।। २५ ।।
यदा वरमदोन्मत्तो ह्यावासं कृतवान् दिवि ।।
याज्ञियान्कृतवान्दैत्यानयाज्ञेयाश्च देवता ।। २६ ।।
आदित्या वसवो रुद्रा विश्वेदेवास्तथाऽश्विनौ ।।
भृगवोऽङ्गिरसः साध्या मरुतश्च सवासवाः ।। २७ ।।
शरण्यं शरणं विष्णुमुपतस्थुर्महाबलम् ।।
देवं ब्रह्ममयं विष्णुं ब्रह्मभूतं सनातनम् ।। २८ ।।
भूतभव्यभविष्यस्य प्रभुं लोकपरायणम् ।।
नारायणं विभुं देवाः शरण्यं शरणं गताः ।।२९।।
देवा ऊचुः।।

त्रायस्व नोऽद्य देवेश हिरण्यकशिपोर्वधात् ।।
त्वं हि नः परमो देवो ब्रह्मादीनां सुरोत्तम ।। 1.54.३० ।।
प्रोत्फुल्लामलपत्राक्ष शत्रुपक्षक्षयंकर ।।
क्षयाय दितिवंशस्य शरणं त्वं भवस्व नः ।। ३१ ।।
श्रीभगवानुवाच ।।
भयं त्यजध्वममरा अभयं वो ददाम्यहम् ।।
तथैव त्रिदिवं देवाः प्रतिपद्यत मा चिरम् ।। ३२ ।।
एषोऽमुं सबलं दैत्यं वरदानेन दर्पितम्।।
अवध्यममरेंद्राणां दानवेन्द्रं निहन्म्यहम् ।। ३३ ।।
शङ्कर उवाच ।।
एवमुक्त्वा स भगवान्विसृज्य त्रिदिवेश्वरान् ।।
नारसिंहं वपुश्चक्र सहस्रांशुसमप्रभम् ।। ३४ ।।
प्रांशुं कनकशैलाभं ज्वालापुञ्जविभूषितम् ।।
दैत्यसैन्यमहाम्भोधि वडवानलवर्चसम् ।। ३५ ।।
सन्ध्यानुरक्तमेघाभं नीलवाससमच्युतम् ।।
देवदारुवनच्छन्नं यथा मेरुं महागिरिम् ।। ३६ ।।
संपूर्णवक्त्रदशनैः शशाङ्कशकलोपमैः ।।
पूर्णं मुक्ताफलैः शुभ्रैः समुद्रमिव काञ्चनम् ।। ३७ ।।
नखैर्विद्रुमसंकाशैर्विराजितकरद्वयम् ।।
दैत्यनाथक्षयकरैः क्रोधस्यैव यथाङ्कुरैः ।। ३८ ।।
सटाभारं सकुटिलं वह्निज्वालाग्रपिंगलम् ।।
धारयन्भाति सर्वात्मा दावानलमिवाचलः ।। ३९ ।।
दृश्यादृश्यमुखे तस्य जिह्वाभ्युदितचञ्चला ।।
प्रलयान्ताम्बुदस्येव चञ्चला तु तडिल्लता ।। 1.54.४० ।।
आवर्त्तिभिर्लोमघनैर्व्याप्तं विग्रहमूर्जितम् ।।
महाकटितटस्कन्धमलातप्रतिमेक्षणम् ।। ४१ ।।
कल्पान्तमेघनिर्घोषज्वालानिःश्वासमारुतम् ।।
दुर्निरीक्ष्यं दुराधर्षं वज्रमध्यविभीषणम् ।। ४२ ।।
कृत्वा मूर्तिं नृसिंहस्य दानवेंद्रसभां ययौ ।।
ताम्बभञ्ज तु वेगेन दैत्यानां भयवर्धनः।। ४३ ।।
भज्यमानां सभां दृष्ट्वा नृसिंहेन महात्मना ।।
हिरण्यकशिपू राजा दानवान्समचोदयत् ।। ४४ ।।
सत्त्वजातमिदं घोरं चापूर्वं पुनरागतम् ।।

घातयध्वं दुराधर्षं येन मे नाशिता सभा ।।४५।।
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दैत्याः शतसहस्रशः ।।
आयुधैर्विविधैर्जघ्नुर्देवदेवं जनार्दनम् ।। ४६ ।।
नानायुधसहस्राणि तस्य गात्रेषु भार्गव ।।
विशीर्णान्येव दृश्यन्ते मृल्लोष्टानीव पर्वते ।। ४७ ।।
दैत्यायुधानां वैफल्यं कृत्वा हत्वा च दानवान् ।।
करपादप्रहारैश्च शतशोऽथ सहस्रशः ।। ४८ ।।
जग्राह वेगाद्दैतेयं हिरण्यकशिपुं ततः ।।
नृसिंहहेतोर्विक्रान्तमस्त्रवर्षमहाम्बुदम् ।। ४९ ।।
वेगेनोत्संगमारोप्य कदलीदललीलया ।।
दारयामास दैत्येशं वक्षत्स्थलमहागिरिम् ।। 1.54.५० ।।
कृत्वा तमसुभिर्हीनं दैत्येशं केशवः स्वयम् ।।
असुराणां विनाशं च क्रुद्धो नरहरिर्व्यधात् ।। ५१ ।।
हत्वाऽसुरं शोणितबिन्दुचित्रं संपूज्य देवाः सह वासवेन ।।
जग्मुस्स्वधिष्ण्यानि मुदा समेता देवोप्यथान्तर्हितमूर्तिरास ।। ५२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शङ्करगीतासु नरसिंहप्रादुर्भावो नाम चतुष्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५४ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०५५

शङ्कर उवाच ।।
हते हिरण्यकशिपौ दानवे देवकण्टके ।।
हतशेषास्तु दैतेयाः पातालतलमाश्रिताः ।। १ ।।
पातालतलसंस्थेषु दानवेषु महायशाः ।।
प्रह्लादपौत्रो धर्मात्मा विरोचनसुतो बलिः ।। २ ।।
आराध्य तपसोग्रेण वरं लेभे पितामहात् ।।
अवध्यत्वमजेयत्वं समरेषु सुरासुरैः ।। ।। ३ ।।
वरलब्धं बलिं ज्ञात्वा पुनश्चक्रुर्दितेः सुताः ।।
प्रहृष्टा दैत्यराजानं प्रह्लादानुमतेर्बलिम् ।। ४ ।।
संप्राप्य दैत्यराज्यं तु बलेन चतुरंगिणा ।।
जित्वा देवेश्वरं शक्रमाजहाराऽमरावतीम् ।। ५ ।।
स्थानभ्रष्टो महेन्द्रोऽपि कश्यपं शरणं गतः ।।
कश्यपेन तदा सार्धं ब्रह्माणं शरणं गतः ।। ६ ।।
ब्रह्मणाऽभिहितो देवं जगाम शरणं हरिम् ।।
अमृताध्मातमेघाभं शङ्खचक्रगदाधरम् ।। ७ ।।
देवोऽप्यभयदानेन संयोज्य बलसूदनम् ।।
उवाच वचनं काले मेघगम्भीरया गिरा।।८।।
श्रीभगवानुवाच।।
गच्छ शक्र भविष्यामि त्राता ते बलसूदन ।।
देवरूपधरो भूत्वा वञ्चयिष्यामि तं बलिम् ।।९ ।।
शङ्कर उवाच ।।
एवमुक्तस्तदा शक्रः प्रययौ कश्यपाश्रमम्।।
आदिदेशाऽदित्तेर्गर्भं चांशेनाऽथ च सर्वदा ।।1.55.१ ०।।
गर्भस्थ एव तेजांसि दानवेभ्यः स आददे ।।
ततः कालेन सुषुवे अदितिर्वामनाकृतिम् ।। ११ ।।
यस्मिञ्जाते सुरगणाः प्रहर्षमतुलं गताः ।।
ॠषयश्च महाभागास्त्रैकाल्यामलदर्शिनः ।। १२ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु हयमेधाय दीक्षितः ।।
बलिर्दैत्यपतिः श्रीमान्स्पालिग्राममुपाश्रितः ।। १३ ।।
वामस्कन्धे तमादाय तस्य यज्ञे बृहस्पतिः ।।
अनयद्भृगुशार्दूल नूनं तस्यैव मायया ।। १४ ।।
यज्ञवाटं स संप्राप्य यज्ञं तुष्टाव वामनः ।।
आत्मानमात्मना ब्रह्मन्भस्मच्छन्न इवाऽनलः ।। १५ ।।

प्रवेशयामास च तं बलिर्धर्मभृतां वरः ।।
ददर्श च महाभागं वामनं सुमनोहरम् ।। १६ ।।
संयुक्तसर्वावयवैः पीनैः संक्षिप्तपर्वभिः ।।
कृष्णाजिनजटादण्डकमण्डलुविराजितम् ।।।१७।।
विक्रमिष्यन्यथा व्याघ्रो लीयति स्म स्वविग्रहे ।।
विक्रमिष्यँस्तथैवोर्वीं लीनगात्रः स्वविग्रहे ।। १८ ।।
एतन्मिन्नेव काले तु हयमेधाय दीक्षितः ।।
तस्मात्तु प्रार्थयद्राजन्देहि मह्यं क्रमत्रयम् ।। १९ ।।
एवमुक्तस्तु देवेन बलिर्दैत्यगणाधिपः ।।
प्रददावुदकं तस्य पावयस्वेति चाब्रवीत् ।। 1.55.२० ।।
अन्यच्च यदभीष्टं ते तद्गृहाण द्विजोत्तम ।।
प्रतिजग्राह च जलं प्रवात्येव तदा हरिः ।। २१ ।।
उदङ्मुखेर्दैत्यवरैर्वीक्ष्यमाण इवाम्बुदः ।।
आक्रमत्तु हरिर्लोकान्दानवाः शस्त्रपाणयः ।। २२ ।।
अभिद्रवन्ति वेगेन नानवक्त्रशिरोधराः ।।
गरुडाननाः खड्गमुखा मयूरवदनास्तथा ।। २३ ।।
घोरा मकरवक्त्राश्च क्रोष्टुवक्त्राश्च दानवा. ।।
आखुदर्दुरवक्त्राश्च घोर वृकमुखास्तथा ।। २४ ।।
मार्जारशशवक्त्राश्च हंसकाकाननास्तथा ।।
गोधाशल्यकवक्त्राश्च अजाविमहिषाननाः ।। २६ ।।
सिंहव्याघ्रशृगालानां द्वीपिवानरपक्षिणाम् ।।
हस्त्यश्वगोखरोष्ट्राणां भुजगानां समाननाः ।। २६।।
प्रतिग्रहजलं प्राप्य व्यवर्धत तदा हरिः ।।
उदङ्मुखैर्देवगणैरीक्ष्यमाण इवाम्बुदः ।। २७ ।।
विक्रमन्तं हरिं लोकान्दानवाः शस्त्रपाणयः ।।
मत्स्यकच्छपवक्त्राणां दर्दुराणां समाननाः ।। २८ ।।
स्थूलदन्ता विवृत्ताक्षा लम्बोष्ठजठरास्तथा ।।
पिङ्गलाक्षो विवृत्तास्या नानाबाहुशिरोधराः ।। २९ ।।
स्थूलाग्रनासाश्चिपिटा महाहनुकपालिनः ।।
चीनांशुकोत्तरासंगाः केचित्कृष्णाजिनाम्बराः ।। 1.55.३० ।।
भुजङ्गाभरणाश्चान्ये केचिन्मुकुटभूषिताः ।।
सकुण्डलाः सकटकाः सशिरस्त्राणमस्तकाः ।। ३१ ।।
धनुर्बाणधराश्चाऽन्ये तथा तोमरपाणयः ।।

खड्गचर्मधराश्चाऽन्ये तथा परिघपाणयः ।। ३२ ।।
शतघ्नीचक्रहस्ताश्च गदामुशलपाणयः ।।
अश्मयन्त्रायुधोपेता भिण्डिपालायुधास्तथा ।। ३३ ।।
शूलोलूखलहस्ताश्च परश्वधधरास्तथा ।।
महावृक्षप्रवहणा महापर्वतयोधिनः ।। ३४ ।।
क्रममाणं हृषीकेशमुपावर्त्तन्त सर्वशः ।।
स तान्ममर्द सर्वात्मा तन्मुखान्दैत्यदानवान् ।। ३५ ।।
सरसीव महापद्मान्महाहस्तीव दानवान् ।।
प्रमथ्य सर्वान्दैतेयान्हस्तपादतलैस्ततः ।।३६ ।।
रूपं कृत्वा महाभीममाजहाराऽऽशु मेदिनीम्।।
तस्य विक्रमतो भूमिं चन्द्रादित्यौ स्तनान्तरे ।। ३७ ।।
परं प्रक्रममाणस्य नाभिदेशे व्यवस्थितौ ।।
ततः प्रक्रममाणस्य जानुदेशे व्यवस्थितौ ।। ३८ ।।
ततोपि क्रममाणस्य पद्भ्यां देवौ व्यवस्थितौ ।।
जित्वा स मेदिनीं कृत्स्नां हत्वा चासुरपुंगवान् ।। ३९ ।।
ददौ शक्राय वसुधां विष्णुर्बलवतां वरः ।।
स्वं रूपञ्च तथाऽऽसाद्य दानवेन्द्रमभाषत ।। 1.55.४० ।।
श्रीभगवानुवाच ।।
यज्ञवाटं त्वदीयेऽस्मिन्सालिग्रामे महासुर ।।
मया निविष्टपादेन मापितेयं वसुन्धरा ।। ४१ ।।
प्रथमं तु पदं जातं नौर्बन्धशिखरे मम ।।
द्वितीयं मेरुशिखरे तृतीयं नाऽभवत्क्वचित् ।। ४२ ।।
तन्मे वरय दैत्येन्द्र यन्मयाप्तं प्रतिग्रहम्।।
बलिरुवाच ।।
यावती वसुधा देव त्वयैव परिनिर्मिता ।। ४३ ।।
तावती ते न संपूर्णा देवदेव क्रमत्रयम् ।।
न कृतं यत्त्वया देव कुतस्तन्मे महेश्वर ।। ४४ ।।
न च तद्विद्यते देव तथैवाऽन्यस्य कस्यचित् ।।
श्रीभगवानुवाच ।।
न मे त्वयापूर्यते मे दानवेन्द्र यथाश्रुतम् ।। ४५ ।।
सुतलं नाम पातालं वस तत्र सुसंयतः ।।
मयैव निर्मिता तत्र मनसा शोभना पुरी ।।४६।।
ज्ञातिभिः सहधर्मिष्ठैर्वस तत्र यथासुखम्।।

तत्र त्वं भोक्ष्यसे भोगान्विशिष्टान्बलसूदनात् ।।४७।।
अवाप्स्यसि तथा भोगाँलोकाद्विधिविवर्जितान्।।
प्राकाम्ययुक्तश्च तथा लोकेषु विहरिष्यसि ।।४८।।
मन्वन्तरे द्वितीये च महेन्द्रत्वं करिष्यसि ।।
तेजसा च मदीयेन शक्रत्वे योक्ष्यसे बले ।। ४९ ।।
तव शत्रुगणान्सर्वान्घातयिष्याम्यहं तदा ।।
ब्रह्मण्यस्त्वं शरण्यस्त्वं यज्ञशीलः प्रियंवदः ।। 1.55.५० ।।
तपस्वी दानशीलश्च वेदवेदांगपारगः ।।
तस्माद्यशोभिवृद्ध्यर्थं मया त्वमभिसन्धितः ।। ५१ ।।
देवराजाधिकान्भोगान्पातालस्थोऽपि भोक्ष्यसे ।।
सन्निधानश्च तत्राहं करिष्याम्यसुराधिप ।।५२।।
मया च रंस्यसे सार्धं स्पृहणीयः सुरैरपि।।
शक्रत्वं च तथा कृत्वा भाव्ये सावर्णिकेऽन्तरे ।। ५३ ।।
सर्वसंधिविनिर्मुक्तो मयैव सह रंस्यसे ।।५४।।
शङ्कर उवाच ।।
इत्येवमुक्त्वा सजलाम्बुदाभः प्रतप्तचामीकरधौतवस्त्रः ।।
अदर्शनं देववरो जगाम शक्रश्च लेभे सकलां त्रिलोकीम् ।। ५५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०सं० शंकरगीतासु वामन प्रादुर्भावो नाम
पञ्चपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०५६

राम उवाच ।।
तस्य देवातिदेवस्य विष्णोरमिततेजसः ।।
त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि दिव्या आत्मविभूतयः ।। १ ।।
शङ्कर उवाच ।।
न शक्या विस्तराद्वक्तुं देवदेवस्य भूतयः ।।
प्राधान्यतस्ते वक्ष्यामि शृणुष्वैकमना द्विज ।।२ ।।
सर्गे ब्रह्मा स्थितौ विष्णुः संहारे च तथा हरः ।।
वरुणो वायुराकाशो ज्योतिश्च पृथिवी तथा ।। ३ ।।
दिशश्च विदिशश्चाऽपि तथा ये च दिगीश्वराः ।।
आदित्या वसवो रुद्रा भृगवोंऽगिरसस्तथा ।। ४ ।।
साध्याश्च मरुतो देवा विश्वेदेवास्तथैव च ।।
अश्विनौ पुरुहूतश्च गन्धर्वाप्सरसां गणाः ।। ५ ।।
पर्वतोदधिपाताला लोका द्वीपाश्च भार्गव ।।
तिर्यगूर्ध्वमधश्चैव त्विङ्गितं यश्च नेङ्गते ।। ६ ।।
सच्चाऽसच्च महाभाग प्रकृतिर्विकृतिश्च यः ।।
कृमिकीटपतङ्गानां वयसां योनयस्तथा ।। ७ ।।
विद्याधरास्तथा यक्षा नागाः सर्पाः सकिन्नराः ।।
राक्षसाश्च पिशाचाश्च पितरः कालसंधयः । ।८ ।।
धर्मार्थकाममोक्षाश्च धर्मद्वाराणि यानि च ।।
यज्ञाङ्गानि च सर्वाणि भूतग्रामं चतुर्विधम्।।९।।
जरायुजाण्डजाश्चैव संस्वेदजमथोद्भिजम् ।।
एकज्योतिः स मरुतां वसूनां स च पावकः।।1.56.१ ०।।
अहिर्बुध्न्यश्च रुद्राणां नादैवाश्विनयोस्तथा ।।
नारायणश्च साध्यानां भृगूणाञ्च तथा क्रतुः ।।११।।
आदित्यानां तथा विष्णुरायुरङ्गिरसां तथा ।।
विश्वेषाञ्चैव देवानां रोचमानः स कीर्तितः ।।१२।।
वासवः सर्वदेवानां ज्योतिषां च हुताशनः ।।
यमः संयमशीलानां विरूपाक्षः क्षमाभृताम् ।। १३ ।।
यादसां वरुणश्चैव पवनः प्लवतां तथा ।।
धनाध्यक्षश्च यक्षाणां रुद्रो रौद्रस्तथान्तरः ।। १४ ।।
अनन्तः सर्वनागानां सूर्यस्तेजस्विनां तथा ।।
ग्रहाणाञ्च तथा चन्द्रो नक्षत्राणाञ्च कृत्तिका ।। १५ ।।
कालः कलयतां श्रेष्ठो युगानां च कृतं युगम् ।।

कल्पं मन्वन्तरेशाश्च मनवश्च चतुर्दश ।। १६ ।।
स एव देवः सर्वात्मा ये च देवेश्वरास्तथा ।।
संवत्सरस्तु वर्षाणां चायनानां तथोत्तरः ।। १७ ।।
मार्गशीर्षस्तु मासानां ऋतूनां कुसुमाकरः ।।
शुक्लपक्षस्तु पक्षाणां तिथीनां पूर्णिमा तिथिः ।।।१८।।
कारणानां वधः प्रोक्तो मुहूर्त्तानां तथाऽभिजित् ।।
पातालानां सुतलश्च समुद्राणां पयोदधिः ।। १९ ।।
जम्बूद्वीपश्च द्वीपानां लोकानां सत्य उच्यते ।।
मेरुः शिलोच्चयानां च वर्षेष्वपि च भारतम् ।। 1.56.२० ।।।
हिमालयः स्थावराणां जाह्नवी सरितां तथा ।।
पुष्करः सर्वतीर्थानां गरुडः पक्षिणां तथा ।। २१ ।।
गन्धर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः।।
ऋषीणाञ्च भृगुर्देवो देवर्षीणां च नारदः ।।२२।।
तथा ब्रह्मऋषीणाञ्च अंगिराः परिकीर्तितः ।।
विद्याधराणां सर्वेषां देवश्चित्रांगदस्तथा ।।२३।।
कंबरः किन्नराणां च सर्पाणामथ वासुकिः ।।
प्रह्लादः सर्वदैत्यानां रम्भा चाप्सरसां तथा ।। २४ ।।
उच्चैःश्रवसमश्वानां धेनूनां चैव कामधुक् ।।
ऐरावतो गजेन्द्राणां मृगाणां च मृगाधिपः ।। २५ ।।
आयुधानां तथा वज्रो नराणाञ्च नराधिपः ।।
क्षमा क्षमावतां देवो बुद्धिर्बुद्धिमतामपि ।। २६ ।।
धर्माविरुद्धः कामश्च तथा धर्मभृतां नृणाम् ।।
धर्म्मो धर्मभृतां देवस्तपश्चैव तपस्विनाम्।।२७।।
यज्ञानां जपयज्ञश्च सत्यः सत्यवतां तथा ।।
वेदानां सामा वेदश्च अंशूनां ज्योतिषां पतिः ।। २८।।
गायत्री सर्वमंत्राणां वाचः प्रवदतां तथा ।।
अक्षराणामकारश्च यन्त्राणाञ्च तथा धनुः।।२९।।
अध्यात्मविद्या विद्यानां कवीनामुशना कविः ।।
चेतना सर्वभूतानामिन्द्रियाणां मनस्तथा ।। 1.56.३० ।।
ब्रह्मा ब्रह्मविदां देवो ज्ञानं ज्ञानवतां तथा ।।
कीर्तिः श्रीर्वाक् च नारीणां स्मृतिर्मेधा तथा क्षमा ।। ३१ ।।
आश्रमाणां चतुर्थश्च वर्णानां ब्राह्मणस्तथा ।।
स्कन्दः सेनाप्रणेतृणां सदयश्च दया वताम् ।। ३२ ।।

जयश्च व्यवसायश्च तथोत्साहवतां प्रभुः ।।
अश्वत्थः सर्ववृक्षाणामोषधीनां तथा यवः ।। ३३ ।।
मृत्युः स एव म्रियतामुद्भवश्च भविष्यताम् ।।
झषाणां मकरश्चैव द्यूतं छलयतां तथा ।। ३४ ।।
मानश्च सर्वगुह्यानां रत्नानां कनकं तथा ।।
धृतिर्भूमौ रसस्तेजस्तेजश्चैव हुताशने ।। ३५ ।।
वायुः स्पर्शगुणानां च खञ्च शब्दगुणस्तथा ।।
एवं विभूतिभिः सर्वं व्याप्य तिष्ठति भार्गव ।। ३६ ।।
एकांशेन भृगुश्रेष्ठ तस्यांशत्रितयं दिवि ।।
देवाश्च ऋषयश्चैव ब्रह्मा चाऽहं च भार्गव ।। ३७ ।।
चक्षुषा यन्न पश्यंति विना ज्ञानगतिं द्विज ।।
ज्ञाता ज्ञेयस्तथा ध्याता ध्येयश्चोक्तो जनार्दनः ।। ३८ ।।
यज्ञो यष्टा च गोविन्दः क्षेत्रं क्षेत्रज्ञ एव च ।।
अन्नमन्नाद एवोक्तः स एव च गुणत्रयम् ।। ३९ ।।
गामाविश्य च भूतानि धारयत्योजसा विभुः ।।
पुष्णाति चौषधीः सर्वा सोमो भूत्वा रसात्मकः ।। 1.56.४० ।।
प्राणिनां जठरस्थोऽग्निर्भुक्तपाची स भार्गव ।।
चेष्टाकृत्प्राणिनां ब्रह्मन्स च वायुः शरीरगः ।। ४१ ।।
यथादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ।।
यच्चन्द्रमसि यच्चाऽग्नौ तत्तेजस्तत्र कीर्तितम् ।। ४२ ।।
सर्वस्य चाऽसौ हृदि सन्निविष्टस्तस्मात्स्मृतिर्ज्ञानमपोहनञ्च ।।
सर्वैश्च देवैश्च स एव वन्द्यो वेदान्तकृद्वेदकृदेव चाऽसौ ।। ४३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोऽत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शङ्करगीतासु विभूतिवर्णनं नाम षट्पञ्चाशत्तमो ऽध्यायः ।। ५६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०५७

https://sa.wikisource.org/s/zpo

।। राम उवाच ।। ।।
आराध्यते स भगवान्कर्मणा येन शङ्कर ।।
तत्समाचक्ष्व भगवन्सर्वसत्त्वसुखप्रदम् ।। १ ।।
।। शङ्कर उवाच ।।
साधु राम महाभाग साधु दानवनाशन ।।
यन्मां पृच्छसि धर्मज्ञ केशवाराधनं प्रति ।। २ ।।
दिवसं दिवसार्धं वा मुहूर्त्तमेकमेव वा ।।
नाशश्चाऽशेषपापस्य भक्तिर्भवति केशवे ।। ३ ।।
अनेकजन्मसाहस्रैर्नानायोन्यन्तरेषु च ।।
जन्तोः कल्मषहीनस्य भक्तिर्भवति केशवे ।। ।। ४ ।।
नाऽधन्यः केशवं स्तौति नाऽधन्योर्चयति प्रभुम् ।।
नमत्यधन्यश्च हरिं नाऽधन्यो वेत्ति माधवम् ।। ५ ।।
मनश्च तद्धि धर्मज्ञ केशवे यत्प्रवर्तते ।।
सा बुद्धिस्तद्व्रतायैव सततं प्रतितिष्ठति ।। ६ ।।
सा वाणी केशवं देवं या स्तौति भृगुनन्दन ।।
श्रवणौ तौ श्रुता याभ्यां सततं तत्कथाः शुभाः ।। ७ ।।
अवेहि धर्मज्ञ तथा तत्पूजाकरणात्करौ ।।
तदेकं सफलं कर्म केशवार्थाय यत्कृतम् ।। ८ ।।
यतो मुख्यफलावाप्तौ करणं सप्रयोजनम् ।।
मनसा तेन किं कार्य्यं यन्न तिष्ठति केशवे ।। ९ ।।
बुद्ध्या वा भार्गवश्रेष्ठ तया नास्ति प्रयोजनम् ।।
रोगः सा रसना वाऽपि यया न स्तूयते हरिः ।। 1.57.१० ।।
गर्तौ ब्रह्मव्रतौ कर्णौ याभ्यां तत्कर्म न श्रुतम् ।।
भारभूतैः करैः कार्यं कि तस्य नृपशोर्द्विज ।। ११ ।।
यैर्न संपूजितो देवः शङ्खचक्रगदाधरः ।।
पादौ तौ सफलौ राम केशवालयगामिनौ ।। १२ ।।
ते च नेत्रे महाभाग याभ्यां संदृश्यते हरिः ।।
किं तस्य चरणैः कार्यं कृतस्य निपुणैर्द्विज ।। १३ ।।
याभ्यां न व्रजते जन्तुः केशवालयदर्शने ।।
जात्यन्धतुल्यं तं मन्ये पुरुषं पुरुषोत्तम ।। १४ ।।
यो न पश्यति धर्मज्ञ केशवार्चां पुनःपुनः ।।
क्लेशसंजननं कर्म वृथा तद्भृगुनन्दन ।। १५ ।।
केशवं प्रति यद्राम क्रियतेऽहनि सर्वदा ।।

पश्य केशवमाराध्य मोदमानं शचीपतिम् ।। १६ ।।
यमञ्च वरुणञ्चैव तथा वैश्रवणं प्रभुम् ।।
देवेन्द्रत्वमतिस्फीतं सर्वभूतिस्मितं पदम् ।। १७ ऽ।
हरिभक्तिद्रुमात्पुष्पं राजसात्सात्त्विकं फलम् ।।
अणिमा महिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं लघिमा तथा ।। १८ ।।
ईथित्वञ्च वशित्वञ्च यत्र कामावसायिता ।।
आराध्य केशवं देवं प्राप्यन्ते नाऽत्र संशयः ।। १९ ।।
हतप्रत्यङ्गमातङ्गो रुधिरारुणभूतले ।।
संग्रामे विजयं राम प्राप्यते तत्प्रसादतः ।। ।। 1.57.२० ।।
महाकटितटश्रोण्यः पीनोन्नतपयोधराः ।।
अकलङ्कशशाङ्काभवदना नीलमूर्धजाः ।। २१ ।।
रमयन्ति नरं स्वप्ने देवरामा मनोहराः ।।
सकृद्येनार्चितो देवो हेलया वा नमस्कृतः ।। २२ ।।
वेदवेदाङ्गवपुषां मुनीनां भावितात्मनाम् ।।
ऋषित्वमपि धर्मज्ञ विज्ञेयं तत्प्रसादजम् ।। २३ ।।
रमन्ते सह रामाभिः प्राप्य वैद्याधरं पदम् ।।
अन्यभावतया नाम्नः कीर्तनादपि भार्गव ।। २४ ।।
रत्नपर्यङ्कशयिता महाभोगाश्च भोगिनः ।।
वीज्यन्ते सह रामाभिः केशवस्मरणादपि ।। २५ ।।
सौगन्धिके वने रम्ये कैलासपर्वते द्विज ।।
यद्यक्षा विहरन्ति स्म तत्प्राहुः कुसुमं नतेः ।। २६ ।।
रत्नचित्रासु रम्यासु नन्दनोद्यानभूमिषु ।।
क्रीडन्ति च सह स्त्रीभिर्गन्धर्वीभिः कथाश्रुतेः ।। २७ ।।
चतुस्समुद्रवेलायां मेरुविन्ध्यपयोधराम् ।।
धरां ये भुञ्जते भूपाः प्रणिपातस्य तत्फलम् ।। २८ ।।
तस्मात्तवाऽहं वक्ष्यामि यद्यदाचरतः सदा ।।
पुरुषस्येह भगवान्सुतोषस्तुष्यते हरिः ।। २९ ।।
पूज्यः स नित्यं वरदो महात्मा स्तव्यः स नित्यं जगदेकवन्द्यः ।।
ध्येयः स नित्यं सकलाघहर्ता चैतावदुक्तं तव राम गुह्यम् ।। 1.57.३० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शङ्कर गीतासु भक्तिफलप्रदर्शनं नाम सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०५८

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। शङ्कर उवाच ।।
अहिंसा सत्यवचनं दया भूतेष्वनुग्रहम् ।।
यस्यैतानि सदा राम तस्य तुष्यति केशवः ।। १ ।।
मातापितृगुरूणाञ्च यः सम्यगिह वर्त्तते ।।
वर्जको मधुमांसस्य तस्य तुष्यति केशवः ।। २ ।।
वराहमत्स्यमांसानि यो नात्ति भृगुनन्दन ।।
विरतो मद्यपानाच्च तस्य तुष्यति केशवः ।। ३ ।।
न धारयति निर्माल्यमन्यदेवोद्धृतं तु यः ।।
भुंक्ते न चान्यनैवेद्यं तस्य तुष्यति केशवः ।। ४ ।।
अवैष्णवे देवधृतं निर्माल्यं यः प्रयच्छति ।।
नैवेद्यं वा महाभाग तस्य तुष्यति केशवः ।। ५ ।।
बिभर्ति मूर्ध्नि निर्माल्यं केशवार्चाधृतं तु यः।।
अनिवेद्य न चाश्नाति तस्य तुष्यति केशवः ।। ६।।
परपीडाकरं कर्म यस्य नाऽस्ति महात्मनः।।
संविभागी च भूतानां तस्य तुष्यति केशवः ।। ७ ।।
शृणुते सर्वधर्मांश्च सर्वान्देवान्नमस्यति ।।
अनसूयुर्जितक्रोधस्तस्य तुष्यति केशवः ।। ८ ।।
तीर्थोपवाससेवी च द्विजातिगणसेवकः ।।
पूजको विष्णुभक्तानां तस्य तुष्यति केशवः ।। ९ ।।
पञ्चरात्रविदो मुख्यान्यस्तु संपूजयेत्सदा ।।
देववद्भृगुशार्दूल तस्य तुष्यति केशवः ।। 1.58.१० ।।
पितृदेवार्चनरतः स्वदारनिरतः सदा ।।
ऋतुकालाभिगामी च तस्य तुष्यति केशवः ।।११।।
नाम्नां सहस्रेण तथा यश्च गायति तन्मनाः ।।
सततं कल्यमुत्थाय तस्य तुष्यति केशवः ।।१२।।
पौरुषेण च सूक्तेन जप्यहोमादिकं सदा।।
यः करोत्यमितप्रज्ञस्तस्य तुष्यति केशवः ।। १३ ।।
मित्रस्वामिगुरुद्रोहो यस्य नाऽस्ति महात्मनः ।।
परदारधनेच्छा न तस्य तुष्यति केशवः ।। १४ ।।
राजा शास्त्रोपदेशेन राज्यं यश्च प्रशासति ।।
राजधर्मरतिर्नित्यं तस्य तुष्यति केशवः।।१५।।
या तु नारी पतिप्राणा पतिभक्ता पतिव्रता ।।
तस्याः सुतोषो भगवाँस्तोषमायाति केशवः।।१६।।

अग्निहोत्रपरो विद्वान्यज्ञैर्नित्यमतन्द्रितः ।।
यस्तु तर्पयते देवांस्तस्य तुष्यति केशवः।।१७।।
स्ववर्णाश्रमधर्मस्थः पूजयन्मधुसूदनम् ।।
कालं नयति यो ब्रह्मँस्तस्य तुष्यति केशवः ।।१८।।
सोपवासस्तु पक्षान्ते द्वादश्यां वा भृगूत्तम ।।
बौधेऽह्नि श्रवणर्क्षे वा तृतीयायान्तु वा पुनः ।।
सोपवासोऽर्चयति यस्तस्य तुष्यति केशवः ।। १९ ।।
पुष्पं विना हरिं प्राप्य फली रत्नं क्षुमापि वा ।।
निवेदयति यः कृष्णे तस्य तुष्यति केशवः।।1.58.२०।।
कृष्णे पश्यति यत्सर्वं कृष्णं सर्वत्र पश्यति ।।
महात्मा बुद्धिसम्पन्नस्तस्य तुष्यति केशवः ।। २१ ।।
तत्कथायाञ्च रमते तत्कथां यः करोति च ।।
तन्मनास्तद्गतप्राणस्तस्य तुष्यति केशवः ।।२२।।
सर्वभूतहिते युक्तः सर्वभूतहिते रतः ।।
सर्वभूतानुकम्पी च तस्य तुष्यति केशवः ।। २३ ।।
अप्रणम्य क्रियां कांचिद्यस्तु नाऽऽरभते हरिम् ।।
असंभिन्नार्थमर्यादस्तस्य तुष्यति केशवः ।। २४ ।।
नामसंकीर्तनं नित्यं क्षुत प्रस्खलनादिषु ।।
यः करोति महाभागस्तस्य तुष्यति केशवः ।। २५ ।।
नवं पत्रं फलं पुष्पं निवेद्य मधुसूदने ।।
पश्चाद्भुङ्क्ते स्वयं यश्च तस्य तुष्यति केशवः ।। २६
आपद्यपि च कष्टायां देवेशशपथं नरः ।।
न करोति हि यो ब्रह्मंस्तस्य तुष्यति केशवः ।। २७ ।।
देवादुद्धृत्य निर्माल्यं छायां नाक्रमते च यः ।।
धूपाग्निभस्म च तथा तस्य तुष्यति केशवः ।।२८।।
दृष्ट्वा संपूजितामर्चां यश्च भक्त्याभिनन्दति ।।
स्वयं संपूजयेद्यस्तु तस्य तुष्यति केशवः ।। २९ ।।
नित्यं संपूजयेद्यस्तु देवदेवस्य भक्तितः ।।
यथाशक्त्या महाभाग तस्य तुष्यति केशवः ।। 1.58.३० ।।
न राम विविधैर्दानैर्न रत्नधनसंचयैः ।।
तोषमायाति देवेशो भक्त्या तुष्यति केशवः ।। ३१ ।।
दानैर्भृगुश्रेष्ठ बहुप्रकारैस्तीर्थोपवासव्रतदर्शनैश्च ।।
तथा न तोषं भगवान्प्रयाति भक्त्या यथा तद्गतमानसानाम् ।। ३२ ।।

एतावदुक्तं तव राम गुह्यं न देयमेतद्भुवि मत्सराणाम् ।।
न तर्कशास्त्राकुलमानसानां नाऽवैष्णवानां न च नास्तिकानाम् ।। ३३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भक्तिलक्षणो नामाष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः।।
५८।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०५९

https://sa.wikisource.org/s/zpq

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

श्रीराम उवाच।।
उपोषितेन येनेह यंयं कामं प्रयच्छति ।।
तदहं श्रोतुमिच्छामि गदतस्ते वृषध्वज ।। १ ।।
शंकर उवाच।।
पूजितः प्रयतैः स्नानैः सोपवासैर्दिने रवेः।।
संवत्सरं महाभाग दीर्घमायुः प्रयच्छति ।। २ ।।
सोमवारे महाभाग चारोग्यं संप्रयच्छति ।।
तथा भौमदिने राम वैश्वर्यं संप्रयच्छति ।। ३ ।।
वासरे सोमपुत्रस्य सर्वान्कामान्प्रयच्छति ।।
अभीष्टाञ्च तथा विद्यामाखण्डलगुरोर्दिने ।। ४ ।।
सौभाग्यमतुलं लोके भार्गवाह्नि प्रयच्छति ।।
तथा शनैश्चरस्याह्नि रिपून्सर्वान्व्यपोहति ।। ५ ।।
कृत्तिकासु तथाऽभ्यर्च्य यज्ञान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ।।
प्राजापत्ये तथाऽभ्यर्च्य प्रजां प्राप्नोति शोभनाम् ।। ६ ।।
विन्दते ब्रह्मवर्चस्यं मृगशीर्षेऽर्चयन्हरिम् ।।
रौद्रकर्मत्वमाप्नोति सिद्धिं रौद्रे समर्चयन् ।। ७ ।।
च्युतः स्थानमवाप्नोति पूजयानः पुनर्वसौ ।।
पुष्ये संपूजितो देवः पुष्टिमग्र्यां प्रयच्छति ।।८ ।।
अश्लेषायां तथाऽभ्यर्च्य श्रियं विन्दति मानवः ।।
पितृप्रसादमाप्नोति पित्र्ये संपूजन्हरिम् ।। ९ ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति फाल्गुनीष्वर्चयंस्तथा ।।
तथैव चोत्तरायोगे गतिं विन्दति शोभनाम् ।। 1.59.१० ।।
हस्ते संपूजयन्देवं गजान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ।।
चित्रासु च तथाऽभ्यर्च्य वस्त्राण्याप्नोति मानवः ।। ११ ।।
आप्ये समर्चयन्देवं रत्नभागी भवेन्नरः ।।
तथोत्तरास्वाषाढासु कीर्तिं प्राप्नोति शाश्वतीम् ।। १२ ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति श्रवणेऽभ्यर्चयन्हरिम् ।।
धनिष्ठासु तथा वित्तमारोग्यं वारुणे तथा ।। १३ ।।
आजे पशूनवाप्नोति गावश्च तदनन्तरम् ।।
पौष्णे शीलमवाप्नोति चाश्वान्प्राप्नोति चाऽश्विने ।। १४ ।।
दीर्घजीवितमाप्नोति भरणीषु महाभुज ।।
प्रतिपद्यर्थमाप्नोति कुप्यं प्राप्नोत्यनुत्तमम ।। १५ ।।
सर्वान्कामानवाप्नोनि तृतीयायां समर्चयन् ।।

पशूँश्चतुर्थ्यामाप्नोति पञ्चम्यां श्रियमुत्तमाम् ।। १६ ।।
षष्ठयां प्राप्नोत्यथाऽऽरोग्यं सप्तम्यां सुहृदस्तथा ।।
अष्टम्यां च तथा भृत्यान्नवम्यां च तथा यशः ।। १७ ।।
कर्मसिद्धिमवाप्नोति दशम्यां पूजयन्हरिम् ।।
एकादश्यां पूजयानः श्रीभागी स सदा भवेत ।। १८ ।।
अभीष्टां गतिमाप्नोति द्वादश्यां पूजयन्हरिम् ।।
त्रयोदश्यां पूजयानो रूपं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ।। १९ ।।
न दुर्गतिमवाप्नोति पूजयानश्चतुर्दशीम ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति पञ्चदश्यां महामुने ।। 1.59.२० ।।
इत्येतदुक्तं तव मानवानां काम्यं फलं सम्यगुपोषितानाम् ।।
देवेश्वरं पूजयतां यथावत्परं पुराणं पुरुषं वरेण्यम् ।। २१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्रीशंकरगीतासूपवासफलो
नामैकोनषष्टितमोऽध्यायः ।। ५९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०६०

https://sa.wikisource.org/s/zpr

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। राम उवाच ।।
उपवासासमर्थानां किं स्यादेकमुपोषितम् ।।
महाफलं महादेव तत्समाचक्ष्व पृच्छतः ।।१।।
।। शङ्कर उवाच ।।
या राम श्रवणोपेता द्वादशी महती च सा ।।
तस्यामुपोषितः स्नातः पूजयित्वा जनार्दनम् ।। २ ।।
प्राप्नोत्ययत्नाद्धर्मज्ञ द्वादशद्वादशीफलम् ।।
दध्योदनयुतं तस्यां जलपूर्णं घटं द्विजे ।। ३ ।।
वस्त्रसंवेष्टितं दत्त्वा छत्रोपानहमेव च ।।
न दुर्गतिमवाप्नोति गतिमन्याञ्च विन्दति ।। ४ ।।
अक्षय्यं स्थानमाप्नोति नाऽत्र कार्या विचारणा ।।
श्रवणद्वादशीयोगे बुधवारो भवेद्यदि ।। ५ ।।
अत्यन्तं महती नाम द्वादशी सा प्रकीर्तिता ।।
स्नानं जप्यं तथा दानं होमं श्राद्धं सुरार्चनम् ।। ६ ।।
सर्वमक्षय्यमाप्नोति तस्य भृगुकुलोद्वह ।।
तस्मिन्दिने तथा स्नातो यत्र क्वचन संगमे ।। ७ ।।
स क्रतुस्नानजं पुण्यं फलमाप्नोत्यसंशयम् ।।
श्रवणे संगमाः सर्वे फलपुष्टिप्रदाः सदा ।। ८ ।।
विशेषाद्द्वादशीयुक्ते बुधयुक्ते विशेषतः ।।
यथैव द्वादशी प्रोक्ता बुधश्रवणसंयुता ।। ९ ।।
तृतीया च तथा ज्ञेया सर्वकामसमन्विता ।।
यथा तृतीया धर्मज्ञ तथा पञ्चदशी शुभा ।। 1.60.१० ।।
त्र्यहःस्पृशेऽपि दिवसे चोपवासे महाफलः ।।
केशवाभ्यर्चने राम दानजप्यादिकेषु च ।। ११ ।।
राम उवाच ।।
त्र्यहःस्पृग्दिवसः कीदृक्कदा भवति वा प्रभो ।।
तस्य मे संशयं ब्रूहि देवदेव वृषध्वज ।। १२ ।।
शंकर उवाच ।।
दिवा विनिर्गता यत्र व्यतीता स्यात्तिथिर्द्विज ।।
रात्रि शेषे तथावेश्य भविष्या स्पृशती तिथिः ।। १३ ।।
तिथित्रितयसंस्पर्शादहोरात्रे भृगूत्तम ।।
त्र्यहस्पृक्स विनिर्दिष्टः पुण्यः परमपावन ।। १४ ।।
तत्रोपोष्य शिरःस्नातैः कर्त्तव्यं देवतार्चनम् ।।

जपं होमं तथा दानं कामयद्भिर्महत्फलम् ।। १५ ।।
कर्मणां परिशेषाणामकर्म्मण्यं हि तद्दिनम् ।।
भोज्यं त्रिमधुरं राम ब्राह्मणाँस्तत्र भोजयेत् ।। १६।।
महत्पूर्णा भवत्येका पौर्णमासी द्विजोत्तम ।।
प्रतिसंवत्सरं तस्यां सोपवासो जनार्दनम् ।।।३७।।
यः पूजयति धर्मज्ञ तेन संवत्सरं हरि ।।
पूजितः पौर्णमासीषु भवतीति ह निश्चयः ।। १८ ।।
तस्यां दानं स्वल्पमपि महद्भवति भार्गव ।।
दानं जप्यं ततो होमो यश्चान्यत्सुकृतं भवेत् ।। ३९ ।।
राम उवाच ।।
संवत्सरे पौर्णमासी महत्पूर्वा वृषध्वज ।।
कथं ज्ञेया जगन्नाथ तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। 1.60.२० ।।
शंकर उवाच ।।
यस्यां पूर्णेंदुना योगं यायाज्जीवो महाबलः ।।
पौर्णमासी तु सा ज्ञेया महत्पूर्वा द्विजोत्तम ।। २१ ।।
आदित्यग्रहणे राम ग्रहणे वा निशाभृतः ।।
उपवासादवाप्नोति सर्वकिल्विषनाशनम् ।। २२ ।।
स्नानं दानं तथा जप्यं चा क्षय्यं परिकीर्त्तितम् ।।
श्राद्धञ्च भार्गवश्रेष्ठ वह्निसंपूजनं तथा ।। २३ ।।
राम उवाच ।।
नक्षत्रं देवदेवेश तिथिञ्चात्र विनिर्गताम् ।।
दृष्ट्वा यथावत्कर्तव्यं तिथिं शङ्कर जानता ।। २४ ।।
शङ्कर उवाच ।।
सा तिथिस्तदहोरात्रं यस्यामेवोदितो रविः ।।
तया कर्माणि कुर्वीत ह्रासवृद्धिर्न कारणम् ।।२५।।
शुक्लपक्षे तिथिर्ज्ञेया यस्यामभ्युदितो रविः ।।
उपोषितव्यं नक्षत्रं येनास्तं याति भास्करः ।। २६ ।।
यश्च वा युज्यते राम निशीथे शशिना सह ।।२७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डेमार्कण्डेयवज्रसंवादे शङ्करगीतासूपवासविधिर्न्नाम षष्टितमोऽध्यायः।।६०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०६१

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

राम उवाच ।।
तस्य मायाशरीरस्य विष्णोरमिततेजसः ।।
प्राप्नुवन्ति कथं स्थानं नित्यमक्षय्यमव्ययम् ।। १ ।।
शङ्कर उवाच ।।
अखण्डकारिणो राम विष्णोरमिततेजसः ।।
प्राप्नुवन्ति परं स्थानं नित्यमक्षय्यमव्ययम् ।। २ ।।
राम उवाच ।।
अखण्डकारी भगवन्कथं भवति शङ्कर ।।
एतन्मे संशयं ब्रूहि देवदेव वृषध्वज ।। ३ ।।
शङ्कर उवाच ।।
पञ्चकालविधानज्ञस्तत्कर्मकरणे रतः ।।
अखण्डकारी भवति राम दानवनाशन ।। ४ ।।
राम उवाच ।।
भगवन्पञ्च के कालाः कथं तेषां तथा विधिः ।।
एतन्मे देवदेवेश कौतूहलमपानुद ।। ५ ।।
शङ्कर उवाच ।।
रामाभिगमनं पूर्वमुपादानमतः परम् ।।
इज्यास्वाध्यायकालौ च योगकालस्तथैव च ।।६।।
तेषां प्रत्येकशो वक्ष्ये विधिं ते भृगुनन्दन ।।
तन्निबोध महाभाग प्रयतेनान्तरात्मना ।। ७ ।।
राम कल्ये समुत्थाय दन्तधावनपूर्वकम् ।।
स्नानं कृत्वा यथाशास्त्रं स्वाचान्तः सुसमाहितः ।। ८ ।।
यश्चेह भगवन्मन्त्रं पठन्देवगृहं विशेत् ।।
प्रविन्द्याद्राम जानुभ्यां पाणिभ्यां शिरसा तथा ।। ९ ।।
ॐकारं सनमस्कारं प्रयुज्य सुसमाहितः ।।
योगकालं तु सन्दध्यादुपादध्यादनन्तरम्।।1.61.१०।।
रामाभिगमकालं तु तत्र मन्त्रं तथार्पयेत्।।
भगवतो बलेनेति वीर्येणैतेन तेजसा।।११।।
सुप्रकीर्तिततोयेन वेदिं प्रक्षालयेद्बुधः ।।
सौवर्णीं राजतीं ताम्रीं मृन्मयीमायसीं तथा।।१२।।
शिलां चन्दनजां वापि देवदारुभवामथा।
शिंशपाक्षोटसरलकदम्बार्जुनजामथा। ।।१३।।
साल्वाश्वकर्णजां राम त्वायामेन तथैव च ।।

वामप्रवाणां प्रक्षाल्य पूर्णकुम्भान्नवांस्ततः।।१४।।
कल्पनीयास्तु कलशाश्चत्वारो भृगुनन्दन।।
सौवर्णा राजतास्ताम्रा अथवापि ह रीतिजाः।।१५।।
पाद्यमाचमनीयं च त्वर्घ्यं स्नानीयमेव च ।।
पाद्यात्पाद्यं तु दातव्यं स्नानीयात्स्नानमेव च।।१६।।
तथाप्याचमनीयाख्याद्देयमाचमनं भवेत् ।।
दानं प्रणयनं प्रीतिर्विसर्गं विस्तरं तथा ।।१७।।
तर्पणं चार्हणं चैव त्वर्घ्यादेतानि कारयेत् ।।
द्वादशाक्षरकं मन्त्रं ततो जप्त्वा समाहितः ।। १८ ।।
ततः पवित्रमन्त्रेण वेदिमभ्युक्षयेद्द्विज ।।
आत्मानं च तथा भोगान्कुर्यान्मार्गत्रयं ततः।।१९।।
विद्या ज्ञानं ततः कर्म ब्रह्मचक्रं तथैव च ।।
मार्गत्रयञ्च कर्तव्यं नामार्घ्यकलशान्सदा ।। 1.61.२० ।।
पाणिमार्गं कूर्चमार्गं मधुमार्गं तथैव च ।।
उशीरमूलजं कूर्चं जीव न्नोपालसम्भवम् ।।२१।।
जीवश्च मरणं चापि कर्तव्यं भृगुनन्दन ।।
प्रतिस्नानं ततः कार्यं समानानां क्रमाद्भवेत्।।२२।।
तथैव पादपीठानां प्रभावेन महाभुजः ॥
आसनान्यथ कार्याणि रत्नचित्राणि भार्गव ॥ २३ ॥
सौवर्णान्यथ रौप्याणि ताम्रशैलमयानि च ॥
ततस्त्वावाहनं कार्यं ततोऽभि गमनं ततः ॥२४॥
नमस्कारस्ततः कार्यः प्रणीतेन ततः पुनः ॥
ब्रह्मश्वक्रामनौ मन्त्रं प्रभवेनापि येन च॥२९॥
ततो जप्त्वा महाभाग प्रणवेन निवेदयेत् ॥
आसनैरर्चयेद्देवं ततः प्रयतमानसः ॥ २६ ।॥
अर्घ्याभिरद्भिश्च ततो भोगैः सर्वैरनन्तरम् ॥
पाद्यप्रतिग्रहेणाथ पाद्याभिश्चाप्यनन्तरम् ॥ ॥ २७॥
पादुकाभिस्ततो राम देवदेवं समर्चयेत् ॥
ततस्त्वाचमनीयार्थं देवदेवप्रतिग्रहम् ॥ २८ ॥
देवमाचमनीयञ्च पादपीठांस्तथैव च ॥
दन्तकाष्ठं ततो दद्याज्जिह्वानिर्लेखनं ततः ॥ २९ ॥
गण्डूषणं ततो दद्यान्मुखप्रक्षालनं तथा ॥
भूयस्त्वाचमनं देयं तर्पणं चाप्यनन्तरम् ॥ 1.61.३०॥

पुष्पं दीपमलङ्कारं धूपप्रकरमेव च ।
निवेद्य विधिवत्सर्वं ततः पश्चान्निवेदयेत् ॥ ३१ ॥
सेव्यानि राम बीजानि त्वर्हणीयं ततः पुनः ॥
मधुपर्कं ततो दद्याद्दधि सर्पिस्तथा मधु ॥ ३२ ।॥
दध्यलाभे पयः कार्यं मध्वलाभे तथा गुडम् ॥
घृतप्रतिनिधिर्नास्ति तत्र यत्नात्समर्चयेत् ॥ ३३ ॥
एकांगो वा समस्तो वा मधुपर्को विधीयते ॥
व्यंगं वर्ज्यं प्रयत्नेन नित्यमेव विजानता ॥ ३४ ॥
दर्पणं तु ततो दद्यात्ततो निर्भर्त्सनं बुधः ॥
ततस्त्वाचमनीयं च विधिवत्सुसमाहितः ॥३९॥
हस्तनिष्पुंसनार्थाय ततो दद्यात्तु गंधकम् ॥
ततः पशुं बुधः कुर्य्याद्यथावन्माधुपार्किकम् ॥३६॥
माधुपार्किकमश्वत्थपत्रं वा विनिवेदयेत् ॥
घृतावद्यं ततो दद्यात्ताम्बूलञ्चाप्यनन्तरम् ॥ ३७ ॥
मात्राञ्च दक्षिणार्थाय ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
मंगलानि यथाशक्त्या ततो देवे निवेदयेत् ॥३८॥
ततोऽभिगमकालन्तु संदद्यात्पुरुषोत्तमे॥
उपादानमथो दद्यात्कुर्याच्चैव विसर्जनम् ॥ ३९ ॥
ततोऽग्निशरणं गत्वा वह्निं संतर्पदेद्बुधः ॥
ब्राह्मणानां यथाशक्ति दानं दद्यादनन्तरम् ॥ 1.61.४०॥
एतन्मया ते कथितं समग्रं यथानुपूर्व्याभिगमस्य कालम् ॥ गच्छेदुपादानकृतप्रयत्नस्ततो यथावद्भृगुवंशचन्द्र ॥ ४१ ॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शङ्करगीतास्वभिगमकालो नामैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०६२

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

॥ शङ्कर उवाच ॥
भोगानामर्जनं कार्यं ततो राम स्वकर्मणा ॥
स्थिराणामस्थिराणां च यथावद्भृगुनन्दन ॥ १ ॥
आसनाद्यास्तु ये भोगाः कालेनाप्यविनाशिनः ॥
स्थिरास्ते राम निर्दिष्टा परिशिष्टास्तथा चराः ॥ २ ॥
पुष्पं पत्रं फलं मूलं तथा हरितकं शुभम् ॥
उदकं चार्चनीयं स्यात्तस्मिन्नहनि भार्गव् ॥ ३ ॥
उपादानाय निष्क्रान्ते कुटुम्बिन्यथ सत्वरम् ॥
कुटुम्बिनी सुप्रयाता धौतोपस्करभाजना ।।४।।
साध्यानां राम बीजानां पशोश्च सुकृतस्य च ।।
शाकानां व्यञ्जनानां च स्वर्जितानां गतेऽहनि ।।५।।
शक्तिं कुर्यात्सदा तस्य वह्निनोपदमेन च ।।
देशे शुचौ सुप्रयाता सुसहायगुणान्विता ।। ६ ।।
सर्वं प्रक्षालितं कार्यं केशकीटादिवर्जितम् ।।
भूमावनुपलिप्तायां स्थाप्यं राम न किञ्चन ।।७।।
सर्वं साध्यमथान्नाद्यं गन्धवर्णरसान्वितम् ।।
नित्यं परिपचेद्राम नास्वाद्यं केनचित् क्वचित् ।।८।।
उपादानमथादाय प्रविश्य च गृही गृहम् ।।
शुचौ प्रक्षालितं सर्वं चोपादानमुपन्यसेत् ।। ९ ।।
सुप्रक्षाल्य तथा भागं पवित्रेण समुत्क्षिपेत् ।।
एवं कृत्वा ह्युपादानं स्नायात्तु विधिना ततः ।। 1.62.१० ।।
धौतवासा सुप्रयतः स्वाचान्तः सुसमाहितः ।।
प्रविश्य देवतावेश्म प्राग्वद्भृगुकुलोद्वह ।। ११ ।।
नमस्कारादिकं सर्वं प्रयुञ्जीत समाहितः ।।
उपादानानुसंधानं त्वादानं चाप्यनन्तरम् ।। १२ ।।
इज्याकालस्य धर्मज्ञ कुर्यात्प्रयतमानसः ।।१३।।
आसन्नभोगः प्रयनान्तरात्मा कुर्यादथेज्यां रणचण्डवेग ।।
क्रोधं नियम्यात्महिते निविष्टस्तद्भावभावोपहितश्च नित्यम् ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०सं० शङ्करगीतासूपादानकरणो नाम द्विषष्टितमोऽध्याय ।। ६२।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०६३

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। शङ्कर उवाच ।।
पादपीठान्तकं कर्म कृत्वा प्रागुक्तमञ्जसा ।।
निवेद्य दर्पणं देवे ततो मात्रां निवेदयेत ।। १ ।।
बीजैस्तु परिधानार्थं प्रयतः सुसमाहित ।।
तैलमुद्वर्तनं चैव चमसीं चाप्यनन्तरम् ।। २ ।।
ततो निष्पुंसनं कृत्वा देयान्याचमनानि च ।।
रोप्रं कालीयकं चैव तथा वै बीजपूरकम् ।। ३ ।।
वर्णकं तगरं चैव प्रियङ्गुं गौरसर्षपाः ।।
सर्वौषधीर्वृक्षबीजं सर्वगन्धांश्च भार्गव।।४।।
रत्नोदकं च विविधं स्नानीयमुदकं तथा ।।
स्नानीयं च ततो राम सुसुगन्धं च दापयेत्।।५।।
ततः सुघर्मणार्थीयाः कलशा सुमनोहरा ।।
स्वलंकृता प्रदातव्या फलपल्लवपूरिताः।।६।।
पुष्पगन्धयुता राम पवित्रेण पवित्रिताः ।।
शुभानां तीर्थसरितां राम पुण्यजलैः शुभैः।। ।।७।।
यथाविभवतस्तेषां बहुत्वमपि कारयेत् ।।
तस्मिन्काले तथा कार्ये क्ष्वेडितोत्कृष्टनिःस्वनम् ।।८।।
जयशब्दं च विपुलं शङ्खभेरीविमिश्रितम्।।
उदकग्रहणार्थीय ततो दद्याच्च शाटकम् ।। ९ ।।
ततो राम प्रदातव्यं धौतवासायुगं शुभम् ।।
ततस्तु पूर्णकलशमासनानां प्रदक्षिणम् ।।1.63.१ ०।।
कृत्वा राम क्षिपेद्वेद्यां पुष्पपल्लवशोभितम्।।
ततस्त्वाचमनीयं च पूर्ववद्विनिवेदयेत्।।११।।
मङ्गलानि च मुख्यानि ततो दद्याद्विचक्षणः ।।
सत्यासनस्थं देवेशमर्चयिष्याम्यतः परम् ।। १२ ।।
स्नानासनानि त्यज्यन्तामित्येवं परिकीर्तयेत् ।।
मार्गत्रयादथारभ्य पादपीठान्तकं पुनः ।। १३ ।।
कर्तव्यं सकलं कर्म त्वावाहनविसर्जनम् ।।
ततोऽनुलेपनं दद्याद्व्यजनेन च वीजयेत् ।। १४ ।।
ततश्च वीटकं दद्यात्तथा कूर्चप्रसादनम् ।।
वस्त्रं विभूषणं चैव पुष्पाणि विविधानि च ॥ १५ ॥
वेष्टनं च स्रजं चैव कङ्कणं च मनोहरम् ॥
तथा रम्यं प्रतिसरं सुपिष्टं च तथाञ्जनम् ॥ १६ ॥

दर्पणं चोपचारं च प्रदीपं धूपमेव च ॥
तथैवाचमनीयं च गीतवाद्यस्वरं तथा ॥ १७॥
पुण्याहजयशब्दं च स्तोत्रोदीरणमेव च ॥
तथैवोपानहौ देये छत्रं चामरमेव च ॥ १८ ॥
यानं च वाहनं चैव पताकाश्च ध्वजानि च ॥
भोगानां पूरणार्थीयां ततो मात्रां निवेदयेत् ॥ १९ ॥
भोगानां सर्जनं कृत्वा यथाशक्तया द्विजोत्तम ॥
अविद्यमाना ये भोगा मात्रास्वेव प्रकल्पयेत् ॥ 1.63.२० ॥
एवमभ्यर्च्य देवेशं सर्वभोगैस्समाहितः ॥
अर्चयेन्मधुपर्केण पशुयागो न चेद्भवेत् ॥ २१ ॥
पशुयागाभिगमने मधुपर्को विधीयते ॥
अभ्यर्च्य मधुपर्केण ततस्त्वन्येन पूजयेत् ॥ २२ ॥|
अत्रासनान्यपीच्छन्ति केचिदप्यपराणि तु ॥
आदौ स्थालीं च तेनाथ प्रदद्यादर्हणीं ततः ॥ २३॥
अन्नं हरितकोपेतं भक्ष्यं व्यञ्जनसंयुतम् ॥
निवेद्य दर्पणं दद्यात्तथा निष्पुंसनं ततः ॥ २४ ॥
कृत्वा ह्याचमनीयं तु मात्रां च तदनन्तरम् ॥
ततस्तु संविभागार्थं दातव्यं त्वर्हणं ततः ९॥
भूयो निवेदयेदन्नं पूर्ववत्सुसमाहितः ॥
दर्पणं च ततो दद्यात्पाद्यं निष्पुंसनं ततः ॥ २६ ।॥
दत्त्वा चाचमनीयं च शाटकं च निवेदयेत् ॥
हस्तनिष्पुंसनार्थाय मात्रां च तदनन्तरम् ॥ २७॥
निवेद्य पश्चात्ताम्बूलं देवं वह्नौ समर्चयेत् ॥
वह्निसंपूजनं कृत्वा कार्यकारिसमर्पणम् ॥ २८ ॥
अतिथीनां ततः कार्यं भर्तव्यानां च भार्गव ॥
ततोऽनुयागकाले तु पवित्रेण समुत्क्षिपेत् ॥ २९ ॥
आसनं भाजनं चैव सान्नं प्रयतमानसः ॥
उपविश्य ततः पश्चात्प्रभवेनाप्ययेन च ॥ 1.63.३० ॥
इदमग्नेतिमन्त्रेण प्राच्यां ग्रासाष्टकं भवेत् ॥
ततस्तु प्रयतो भूत्वा विशेद्देवगृहं ततः ॥ ३१ ॥
इज्याकालानुसंधानं ततः कुर्यात्समाहितः ॥
कुर्यात्स्वन्यायकालस्य चोपादानमनन्तरम् ॥ ३२ ॥
विसर्जनं ततः कुर्यात्प्रयतेनान्तरात्मना ॥

इज्याकालविधिस्त्वेष मया ते राम कीर्तितः ॥ ३३॥
भगवान्वासुदेवस्तु देवस्संकर्षणस्ततः ॥
प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च प्रभावोऽयमुदाहृतः ॥३४ ॥
संकर्षणस्तथाव्यक्त आत्मा प्रद्युम्न उच्यते ॥
देवस्तत्त्वगतस्सर्वं अनिरुद्धो महायशाः ॥ ३५ ॥
स नाथस्सर्वलोकानां सृष्टिसंहारकारकः॥
(पुरुषोऽपि तथा सत्य अच्युतश्च द्विजोत्तम ॥ ३६॥
भगवान्वासुदेवश्च त्वव्ययोऽयमुदाहृतः ॥
चत्वार एते धर्मज्ञ वासुदेवाः प्रकीर्तिताः ॥३७॥
भगवच्छब्दवाच्याश्च सर्वभूतभवोद्भवाः ॥
यः परः पुरुषो राम वासुदेवः प्रकीर्तितः ॥ ३८ ॥
भगवच्छब्दवाच्यश्च सर्वभूतभवोद्भवः ॥
शेषतत्त्वं गतः सर्वमनिरुद्धो महायशाः ॥ ३९ ॥।
स नाथः सर्वलोकानां सृष्टिसंहारकारणः ॥)
तदेतत्पठ्यते सूक्ते पौरुषे द्विजसत्तम ॥ 1.63.४० ॥
पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ।।
भुजिः प्रीतिस्तथैवार्चिः प्राणस्तर्पणमर्हणम् ।। ४१ ।।
निवेदनञ्चाचमनमष्टधा मन्त्रनिर्णयः ।।
मन्त्रेण चार्हणान्तेन प्रदद्यादर्हणं पुनः ।। ४२ ।।
तथैवाचमनान्तेन देयमाचमनं भवेत् ।।
प्राशनान्तेन मन्त्रेण तर्पणं विनिवेदयेत् ।। ४३ ।।
प्रतिग्रहेषु मात्रासु पादुकासु च दर्पणे ।।
छत्रे च वालव्यजने तालवृन्ते तथैव च ।। ४४ ।।
उपानत्सु तथा याने वाहनेषु भृगूत्तम ।।
अब्धिध्वजेषु च तथा पताकासु च कीर्तिताः ।।४५।।
शेषाणां कामभोगानां नित्यं संकीर्तयेत्तु वै ।।
सर्वत्रप्रीणनं कार्यमेतावान्मन्त्रनिर्णयः ।।४६।।
देवानां पादपीठानां कलशानां तथैव च ।।
वह्नेस्तथासनानां च चतुष्ट्वं विनिवर्तते ।। ४७ ।।
कलशासनवह्नीनां संकरं तु न कारयेत् ।।
तथैव पदपीठानां तेषां चिह्नं च कारयेत् ।। ४८ ।।
प्रापणे मधुपर्के च मात्रासु च भृगूत्तम ।।
सुमनस्तु सदा राम यत्नः कार्यः समर्चने ।। ४९ ।।

सौमनस्यं परं राम देवदेवे निवेदितम् ।।
यस्मात्तु वर्तते तस्मात्प्रोक्ताः सुमनसः सदा ।। 1.63.५० ।।
मां त्रास्यति भयाद्घोरात्तस्मान्मात्रा प्रकीर्तिता ।।
प्रापयिष्यति च स्थाने नित्यं दुःखविवर्जिते ।। ५१ ।।
यस्मात्तस्माद्द्विजश्रेष्ठ प्रोक्तं प्रापणकं सदा ।।
परमं यत्परं राम मधुसंज्ञं तदुच्यते ।। ५२ ।।
तदाप्यते यदा तेन मधुपर्कस्तदा स्मृतः ।।
इज्याविधानोऽयमुदीरितस्ते समासतो भार्गववंशचन्द्र ।।
अतः परं राम निबोध पुण्यं स्वाध्यायकाले गदतो ममाद्य ।। ५३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शङ्करगीतासु इज्याका लविधिर्नाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः ।। ६३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०६४

।। शङ्कर उवाच ।। ।।
आदौ देशे तथा राम प्रयतः सुसमाहितः ।।
स्वाध्यायेनार्चयेद्देवं प्रयतेनान्तरात्मना ।। १ ।।
तावत्कार्यं द्विजश्रेष्ठ स्वाध्यायं विधिवत्सदा ।।
यावदस्तं गतो राम सविता दीप्तदीधितिः ।। २ ।।
ततस्त्वस्तं गते सूर्ये स्वाचान्तः सुसमाहितः ।।
प्रविश्य देवतावेश्म नैराज्यं कर्म कारयेत् ।। ३ ।।
पादपीठान्तकं कर्म कृत्वा प्रागुक्तमञ्जसा ।।
अर्घ्यमाचमनीयं च दत्त्वा पाद्यं च भार्गव ।। ४ ।।
स्थालीमक्लिन्ननैवेद्यादारभ्याभिहितं ततः ।।
कर्तव्यमनुयागान्तं प्रयतः सुसमाहितः ।। ५ ।।
कृत्वानुयागं विधिवत्प्रविश्य सुरमन्दिरम् ।।
स्वाध्यायस्यानुसंधानं ततः कुर्यात्समाहितः ।। ६ ।।
योगकालमुपादाय पश्चात्कुर्याद्विसर्जनम् ।।
कृत्वा विसर्जनं युक्तस्तिष्ठेद्याममतन्द्रितः ।।७ ।।
योगादनन्तरं स्वप्यादेवं युक्तस्य भार्गव।।
स्वयं कालोऽपि सततं योगमध्येऽभिधीयते ।। ८ ।।
स्नानार्हकत्वं यदि नास्ति तस्य यामे विबुद्धस्तु तथा चतुर्थे ॥
युञ्जीत योगं रिपुकालभूतं योगेन बुद्धिः समुपैति सर्गम् ॥९॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० शङ्करगीतासु स्वाध्यायकालकथनं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ।॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०६५

https://sa.wikisource.org/s/zqi
< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

शङ्कर उवाच ॥
जानुतुल्यं मृदुशुभं चैलाजिनकुशोत्तरम् ॥
शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः ॥ १॥
चतुर्णामासनानां च बद्ध्वा तत्रैकमासनम् ॥
योगं युञ्जीत विधिवद्यथावदनुपूर्वशः ॥ २ ॥
राम उवाच ॥
योगासनानि चत्वारि भगवन्कानि ब्रूहि मे ॥
येषामेकमथास्थाय योगं युञ्जीत मानवः ॥ ३ ॥
शङ्कर उवाच ॥
स्वस्तिकं सर्वतोभद्रं पर्यङ्कं कमलासनम् ॥
योगासनानि चत्वारि तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ ४ ॥
आसन्ने जानुनी कृत्वा यथावत्सुसमाहितः ॥
वामं कृत्वेतरे पादे वामजङ्घोरुपीडितम् ॥ ५॥
स्वस्तिकं नाम तत्प्रोक्तमासनं प्रथमं शुभम् ॥
ऊरू च जानुनी जङ्घे यत्रासनगतः समम् ॥६॥
आसनं सर्वतोभद्रं तद्विद्धि मनुजोत्तम ॥
पर्यङ्के योगपट्टेन बध्नीयात्पृष्ठयोगतः ॥ ७ ॥
आकुञ्च्य जानुनी सम्यक्पादं कृत्वा च बाह्यतः ॥
दक्षिणं वामजङ्घायां पर्यङ्कासनकारणम् ॥ ८॥
आसने सर्वतोभद्रे यदा भवति मानवः ॥
ऊरुस्थोत्तानचरणस्तदा स्यात्कमलासनम् ॥ ९ ॥
आसनस्थस्य करणं निबोध गदतो मम।।
समानीयोरुमूलेन हस्तौ भार्गव तिर्यगौ।।1.65.१०।।
कृत्वोत्तानौ समौ विद्वान्वामस्योपरि दक्षिणम्।।
अङ्गुलीच्छादकं विद्वानङ्गुली नां तु विन्यसेत् ॥ ११ ॥।
किञ्चिदाकुञ्चिताङ्गुष्ठौ कर्तव्यौ च तथा करौ ॥
उरश्चोत्थाप्य विततं कृत्वा राम परिश्लथम् ॥ १२॥
पृष्ठमाकुञ्चयेत्स्कन्धे देहमुन्नामयेत्सुधीः ॥
निष्कम्पां सुदृढामृज्वीं नातिस्तब्धां न कुञ्चिताम् ॥ १३॥
ग्रीवां विधारयेद्यत्नाच्छिरः कार्यं समं सदा ॥
संपस्यन्नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् ॥ १४॥
किञ्चिन्निमीलिते नेत्रे दन्तैर्दन्तान्न संस्पृशेत् ॥
तालुमध्यगतेनैव जिह्वाग्रेण समाहितः ॥ १९॥

स बद्धकरणो विद्वानभ्यासात्पवनं जयेत् ॥
जित्वा वायुं यथाशक्ति योगं युञ्जीत बुद्धिमान् ॥ १६ ॥
आदौ तु चिन्तयेत्स्थूलां भूमिं पञ्चगुणान्विताम् ॥
लब्धलक्षो महायोगी भूमियोगं समुत्सृजेत् ॥ १७ ॥
ततश्चतुर्गुणं ध्यानं कर्तव्यमुदके द्विज ॥
लब्धलक्ष अपां योगी जलयोगं समुत्सृजेत् ॥ १८ ॥।
ततस्तु योगं युञ्जीत त्रिगुणं द्विज तेजसि ॥
लब्धलक्षश्च तत्रापि वह्नियोगं समुत्सृजेत् ॥ १९ ॥
ततस्तु योगं युञ्जीत पवने द्विगुणं द्विज ।।॥
लब्धलक्षश्च तत्रापि वायुयोगं समुत्सृजेत् ॥ 1.65.२० ॥।
ततस्त्वेकगुणं योगं युञ्जीत गगने बुधः ॥
लब्धलक्षश्च तत्रापि मनोयोगगतिर्भवेत् ॥ २१ ॥
मनसश्चन्द्रमाः प्रोक्तः प्रथमं चन्द्रमण्डले ॥
ऊर्ध्वलक्षं बुधः कृत्वा चन्द्रमण्डलमध्यगे ॥ २२ ॥
अङ्गुष्ठमात्रे पुरुषे लक्षबन्धं तु कारयेत् ॥
शशाङ्कशतसंकाशे सर्वालङ्कारभूषिते॥२३॥
लब्धलक्षश्च तत्रापि बुद्धियोगगतिर्भवेत्॥
बुद्धिश्च भगवान्सूर्यः प्रथमं सूर्यमण्डले।।२४।।
समग्रमेव संपश्येद्ध्यानयोगेन बुद्धिमान्।।
सूर्यमण्डलमध्यस्थं शतसूर्यसमप्रभम्।।२५।।
अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं सर्वाभरणभूषितम् ॥
चिन्तयेत्प्रयतो नाम तत्परः सुसमाहितः ॥ २६ ।॥
लब्धलक्षश्च तत्रापि नित्यमात्मानमात्मना ॥
आत्मस्थमेव s संपश्येद्ध्यानयोगेन भार्गव ॥ २७ ॥
अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं सूर्यबिम्बगतं यथा ॥
ध्यानयोगेन संपश्येत्तथा पश्येत्तथात्मनि ॥ २८ ॥
अधोमुखे हृत्कमले कर्णिकायां भृगूत्तम।।
लब्धलक्षश्च तत्रापि अव्यक्तं चिन्तयेत्पदम्।।२९।।
बहिरन्तश्च सर्वत्र तेजसा तत्र चिन्तयेत् ॥
नैवार्केण न चन्द्रेण सर्वं व्याप्तमशेषतः ॥ 1.65.३० ।॥
लब्धलक्षश्च तत्रापि पुरुषं चिन्तयेत्परम् ॥
शून्यं तु पुरुषं ध्यानं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ ३१ ।।॥
साकारे बद्धलक्षस्तु शून्यं शक्नोति चिन्तितुम् ॥

अन्यथा तु सुकष्टं स्यान्निरालम्बस्य चिन्तनम् ॥ ३२॥
चित्तवृत्तिनिरोधो हि दुष्करः प्रतिभाति मे ॥
तत्र यत्नः सदा कार्यो विजये पवनस्य च ॥ ३३ ॥
चित्तवृत्तिनिरोधेन पवनस्य जयेन च ॥
उपासनाया शून्यस्य निष्फलत्वं विधीयते ॥ ३४ ॥
अरूपगन्धमनसं शब्दस्पर्शविवर्जितम् ॥
सर्वेन्द्रियगुणं राम सर्वस्थं सर्वगं च यत् ॥३५॥
(तं ध्यायन्पुरुषं तस्य ध्यानं शून्यं प्रकीर्तितम् ॥)
तस्य स्वरूपं विज्ञाय राम शून्यमुपासतः ॥ ३६ ॥
सर्वबन्धनमुक्तस्य निष्फलत्वं विधीयते ॥
अखण्डकारिणस्त्वेवं नित्यं भृगुकुलोद्वह ॥ ३७ ॥
संवत्सरशते पूर्णे सत्रिभागे महाभुज ॥
निष्फलत्वं परं स्थानं ध्रुवं भवति भार्गव ॥ ३८ ॥
राम उवाच ॥
संवत्सरशतं पूर्णं त्रिभागसहितं विभो ॥
अजीवतो निष्फलत्वं कथं भवति शङ्कर ॥ ३९ ॥
शङ्कर उवाच ॥
अखण्डकारी भवति यद्येकमपि जन्मनि ॥
जन्मक्रमादवश्यं हि राम जन्मनिजन्मनि ॥ 1.65.४० ॥
पूरणीयं सत्रिभागं ध्रुवं तेन समाः शतम् ॥
अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परां गतिम् ॥ ४१ ॥
अखण्डकारिणो राम प्रवृत्तस्य द्विजन्मनः ॥
अवश्यमेव तत्स्थानं यद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ४२ ॥
राम उवाच ॥
अखण्डकारिता प्रोक्ता त्वया देव द्विजन्मनाम् ॥
शूद्रो वा यदि वा नारी कथं स्थानमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥
शङ्कर उवाच ॥
अखण्डकारिणी पत्नी प्राप्नोति परमं पदम् ॥
शूद्रः स्वकर्मनिरतः केशवार्पितमानसः ॥ ४४॥
जात्यन्तरमथासाद्य भक्तियोगेन भावितः ॥
अखण्डकारी भवति ततः प्राप्नोति तत्पदम् ॥ ४९ ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥।
एतावदुक्तं देवेन त्र्यम्बकेण महात्मना ॥

तदा तुष्टेन रामाय रहस्यमृषिपूजितम् ॥ १६॥
एतद्बलिविहीनाय न तु वाच्यं यदूत्तम् ॥
न नास्तिकाय मूर्खाय तर्कदुष्टाय वा तथा ॥ ४७॥
एतत्तु शृण्वते वाच्यं शिष्याय च सुताय च ॥
यो वा दद्यान्महीं कृत्स्नां सशैलवनकाननाम् ॥ ४८ ॥
एतद्गुह्यं परं पुण्यं पवित्रं पापनाशनम् ॥
आयुष्यं च यशस्यं च कलिदुःस्वप्ननाशनम् ॥ ४९॥
अध्येतव्यमिदं सम्यग्वचनं शंकरस्य च ॥
सर्वबन्धविनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमं पदम् ॥ 1.65.५० ॥
एतावदुक्तं त्रिपुरान्तकेन तुष्टेन रामस्य महाबलस्य ॥
मया तथा तेऽभिहितं नरेन्द्र धार्यं त्वयेदं सततं यथावत् ॥ ९१ ॥
इति विष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शङ्करगीतासमाप्तिर्नाम पञ्चषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०६६

https://sa.wikisource.org/s/zqj

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥। ॥
कैलासशिखरे रम्ये रामस्य रमतस्तदा ॥
आजगाम हरं द्रष्टुं देवदेवः पुरन्दरः ॥ १ ॥
स समासाद्य देवेशं प्रणम्य वृषभध्वजम् ॥
उवाच वचनं सम्यङ्मुदा रामस्य सन्निधौ ॥ २ ॥
शक्र उवाच ॥
त्वत्प्रसादेन देवेश मया प्राप्तं त्रिविष्टपम् ॥
रामेण घातिताः सर्वे यथा मे देवशत्रवः ॥ ३ ॥
अवध्यास्त्रिदशानां ये वरदानबलोद्धताः ॥
नरवध्याः कृतास्ते हि ब्रह्मणा सुमहात्मना ॥ ४ ॥
पातालनिलया देव अवध्या देवतागणैः ॥
बाधन्ते नरवध्या मे लोकानां च जगत्पते ॥ ५ ॥
तांश्च घातय देवेश रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥
एवं करिष्यतीत्युक्त्वा विसृज्य त्रिदशेश्वरम् ॥ ६ ॥
उवाच वचनं रामं भार्गवं पुरतः स्थितम् ॥
शङ्कर उवाच ॥
गच्छ भार्गव पातालं पातालनिलयाञ्जहि ॥ ७ ॥
शक्रशत्रून्दुराचारान्नरवध्यान्महासुरान्॥
वैष्णवं चापरत्नं ते मया न्यस्तं पितुः करे ॥८॥
तदादाय शरैस्तीक्ष्णैर्जहि तान्राम दानवान् ॥
अक्षयं तूणमादाय शरपूर्णमिदं तथा ॥ ९ ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥।
एवमुक्त्वा ददौ चास्य तूणमक्षयसायकम् ॥
दत्त्वा च भगवानाह रामं परबलार्दनम् ॥ 1.66.१० ॥
शङ्कर उवाच ॥
तूणमेतत्प्रदातव्यं त्वयागस्त्याय भार्गव ॥
चापरत्नं च रामाय कृते कर्मणि सुव्रत ॥ ११ ॥
अगस्त्योऽपि महातेजास्तूणमक्षयसायकम् ॥
राघवायातियशसे रामायैव प्रदास्यति ॥ १२॥
रामसंदर्शनादूर्ध्वं मा कृथाः शस्त्रधारणम् ॥
रामसंदर्शने राम तव तेजो हि वैष्णवम् ॥ १३ ॥
रामं प्रवेक्ष्यति तदा सुरकार्यार्थमूर्जितम् ॥

यावत्त्वं तेजसा युक्तो वैष्णवेन परंतप ॥ १४ ॥
तावच्छत्रुगणान्सर्वान्समरेषु विजेष्यसि ॥
स्थातुं न शक्तास्तव दैत्यसेना अस्तायुधस्य प्रमुखे द्विजेन्द्र ॥
आदाय चापं युधि वैष्णवं तत्तूणं तथेमं जहि देवशत्रून् ॥ १९ ॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे मा० सं० प्रथमखण्डे रामं प्रति शङ्करानुशासने षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०६७

https://sa.wikisource.org/s/zqk

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

राम उवाच ॥।
वैष्णवं चापरत्नं तत्किमर्थं भवता करे ।।
न्यस्तं च तन्मे भगवंश्चापरत्नं च कीदृशम् ।। १ ।।
शङ्कर उवाच ।।
माया हि वैष्णवी राम यया संमोहिताः पुरा ।।
देवाश्च ऋषयश्चैव गत्वान्तः प्रणताः स्थिता ।। २ ।।
यजतां परमाधारं देवं कमलसंभवम् ।।
भूतभव्यभविष्यस्य प्रभुं लोकनमस्कृतः ।। ।। ३।।
देवा ऊचुः ।।
वासुदेवस्य देवस्य महादेवस्य चाप्यथ ।।
अन्तरं ज्ञातुमिच्छामः कः कस्मादतिरिच्यते ।।४ ।।
शङ्कर उवाच ।।
एवमुक्तस्सुरैः सर्वैर्ऋषिभिश्च पितामहैः ।।
विहस्योवाच तान्सर्वांस्तयोर्गत्वा परस्परम् ।। ५ ।।
ब्रह्मोवाच ।।
जनयध्वं सुराः सर्वे विरोधमृषिभिस्सह ।।
विरोधे तु समुत्पन्ने तयोर्युद्धं उपस्थिते ।। ६ ।।
ज्ञास्यध्वमन्तरं देवास्तयोर्नास्त्यत्र संशयः ।।
शङ्कर उवाच ।।
एवमुक्ताः सुराः सर्वे सार्धमृषिगणैस्तदा ।। ७ ।।
आवयोर्जनयामासुर्विरोधं भृगुनन्दन ।।
विष्णोराधिक्यमन्विच्छंस्तस्य मायाविमोहिताः ।। ८ ।।
कृतवानस्मि दैवेन देव वाक्येन विग्रहम् ।।
प्रभावदर्शनार्थाय त्वावयोर्विग्रहे तदा ।। ९ ।।
आसन्नमभवद्युद्धं सर्वसत्त्वभयङ्करम् ।।
आवयोर्भृगुशार्दूल तदा युद्धे उपस्थिते ।। 1.67.१० ।।
आजगामाथ तं देशं ब्रह्मा शुभचतुर्मुखः ।।
देवा ब्रह्मर्षयश्चैव तथा राजर्षयोऽमलाः ।।१ १ ।।
सर्वेषां समवेतानामावयोर्युद्धसंगरे ।।
उवाच वचनं ब्रह्मा सर्वलोकनमस्कृतः ।। १२ ।।
ब्रह्मोवाच ।।
न कर्तव्यं जगन्नाथौ युद्धं परमदारुणम् ।।
युष्मद्युद्धेन सकलं नश्यतीदं जगत्त्रयम् ।। १३ ।।

गृहीतं चापरत्नं यत्स्वयं देवेन चक्रिणा ।।
तदारोपयतां शूली शूलिचापं जनार्दनः ।। १४ ।।
ज्ञास्यामि चान्तरं देवौ चापारोपणकर्मणा ।।
शङ्कर उवाच ।।
एवमुक्ते मम कराद्धनुर्जग्राह केशवः ।।
आरोपितुं न मे शक्तिः सर्वयत्नेन चाभवत् ।। १५ ।।
ततश्च गतमोहेन मया ज्ञातो महेश्वरः ।।
ज्ञात्वा विसृष्टचापेन स्तुतश्च भगवांस्तदा ।। १६ ।।
नमोऽस्तु ते देववराप्रमेय नमोऽस्तु ते सर्वगुणान्तराय ।।
नमोऽस्तु ते देवगणार्चिताय नमोऽस्तु ते सर्वगुणोत्तराय ।। १७ ।।
उन्मेषमात्रेण तवाप्रमेय दिनं समग्रं प्रपितामहस्य ।।
निमेषमात्रेण निशा प्रदिष्टा यस्यां समादाय जगत्स शेते ।। १८ ।।
न कारणं वेद्मि तवेश सृष्टौ संहारकार्यं च तथा न वेद्मि ।।
आद्यं न मध्यं न तथैव चान्तं त्वमेक ईशः पुरुषः पुराणः ।। १९ ।।
सर्वेषु भूतेषु तथा स्थितस्त्वं सर्वाणि भूतानि तथा तवेश ।।
भूतान्तरस्थोऽपि न भूतसंस्थ आश्चर्यमेतन्मम देवदेव ।। 1.67.२० ।।
भूतान्तरस्थोपि न भूतनाथः भूतार्जितैः कर्मभिराप्यसे त्वम् ।।
कर्माणि सर्वाणि जगत्त्रयस्य धर्मे सदा यन्महदद्भुतं तत् ।। २१ ।।
गन्धः पृथिव्यां च रसोऽप्सु देव वायौ यथा स्पर्शगुणस्त्वदीयः ।।
रूपं तथाग्नौ गगने च शब्दो गुणा समग्रास्तव भूतसंघे ।। २२ ।।
मनोगतस्त्वं च तथा वितर्को बुद्धौ गतस्त्वं च विनिश्चयोऽत्र ।।
चिद्रूपमात्मन्यथ देवदेव अव्यक्तसंस्थस्य गुणत्रयस्त्वम् ।। २३ ।।
त्वमेव भूतानि च तद्गुणाश्च मूर्तेर्विभिन्नोसि न भूतभिन्नः ।।
तत्त्वानि सर्वाणि च तद्व्यतीतः त्वमेव देवः पुरुषः प्रदिष्टः ।। २४ ।।
तवेच्छया स्यात्सकला त्रिलोकी तवेच्छया देव तथा विनश्येत् ।।
इत्थंविधस्यानघ कर्मणस्ते स्तुतिः कथं स्यात्परमस्य धाम्नः ।। २५ ।।
एवं स्तुतो देववरो मयासावुवाच मां देवगणस्य मध्ये ।।
योऽहं स देवः परमेश्वरस्त्वं योऽहं स देवः प्रपितामहश्च ।। २६ ।।
आश्रित्य मूर्तित्रितयं मयेदं कर्मत्रयं शङ्कर साध्यते वै ।।
उत्पत्तिनाशौ परिपालनं च कालत्रये शङ्कर देवकार्यात् ।। २७ ।।
मूर्तिर्ममोग्रा जगतां तवेयं संहारकार्यार्थमुदीर्णदर्पा ।।
त्प्रभुर्भवः कारणकारणानां पूज्यश्च सर्वेश्वर सर्वदेवैः ।। २८ ।।
ये त्वां नमस्यन्ति जगत्प्रधानं भक्तिं परा ये च वहन्ति तुभ्यम् ।।

भक्त्या च नित्यं तव पूजयन्ति स्थानं हि तेषां सुलभं मदीयम् ।। २९ ।।
मदीयमेतद्भुवि चापरत्वं प्रदीयतां भार्गवनन्दनाय ।।
ऋचीकपुत्राय गुणाधिकाय तस्मात्समादास्यति तस्य पुत्रः ।। 1.67.३० ।।
स तेन चापेन निहत्य शत्रून्कृत्वा च लघ्वीं वसुधां सुरेश ।।
तच्चापरत्नं भुवि राघवाय प्रदास्यते राम इति श्रुताय ।।३१।।
कृत्वा स रामोपि हि तेन कर्म प्रदास्यते तद्वरुणाय चापम् ।।
तस्मात्समादास्यति फाल्गुनोऽपि देवार्थकार्यैकरतिर्महात्मा ।। ३२ ।।
स्वं चापरत्नं जनकाय देहि निमीतिनाम्ना भुवि शब्दिताय ।।
तेनापि चापेन स तत्प्रसूतो राजा महत्कर्म करिष्यतीति ।।३३।।
...दुक्त्वा भगवान्महात्मा जगाम काष्ठां मनसस्त्वभीष्टाम् ।।
मया तथा ते भुवि चापरत्ने द्विजप्रधान क्षितिपेषु दत्ते ।। ३४ ।।
यद्वैष्णवं चापवरं पितुस्ते न्यस्तं करे वासुकितुल्यरूपम् ।।
तद्देवकार्येण विना न शक्यं केनाप्यधिज्य युधि राम कर्तुम् ।। ३५ ।।
अज्ञातवस्तुरचितं सुरकार्यदक्षं गोविन्दबाहुविटपाश्रयलब्धमानम् ।।
न्यस्तं पुरा पितृकरे तव युद्धशौण्ड चेत्थं मया हरिवचः प्रसमीक्ष्य राम ।।३६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०सं० वैष्णवधनुःप्रादुर्भावो नाम सप्तषष्टितमोऽध्यायः ।। ६७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०६८

https://sa.wikisource.org/s/zql

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
एवमुक्तस्तदा रामो देवदेवेन शम्भुना ।।
प्रणम्य शिरसा देवं पार्वतीं वरदां तथा ।। १ ।।
प्रमथैश्च परिष्वक्तस्सोत्कण्ठेनान्तरात्मना ।।
जगामाश्रममुद्दिश्य पितुः परबलार्दनः ।। २ ।।
सोऽचिरेणैव संप्राप्य ददर्शाश्रममण्डले ।।
वयोवृद्धं तपोवृद्धं पितरं दीप्ततेजसम् ।। ३ ।।
सोऽभिवाद्य पितुः पादौ मातुश्च परवीरहा ।।
भ्रातॄणामानुपूर्व्येण धर्मनित्यो जितेन्द्रियः ।। ।।४ ।।
तैश्च मूर्धन्युपाघ्रातः सान्त्वितस्स महातपाः ।।
स मत्प्रसादं पृष्टश्चेत्युक्त्वा सर्वमशेषतः ।।५।।
आख्यातवाँस्ततः पश्चात्पातालगमनं तदा ।।
आसन्नं देवकार्यं च चापरत्नं च वैष्णवम् ।। ६ ।।
जमदग्निर्महातेजाः श्रुत्वा रामवचस्तदा ।।
चापरत्नं च रामाय प्रददौ देवपूजितम् ।। ७ ।।
दत्त्वोवाच स तं रामं हुताशनसमप्रभम् ।।
पश्चिमेन समुद्रेण प्रविश्य वरुणालयम्।।९ ।।
संपूज्य वरुणं रामस्तस्यैवानुमते तदा।।
शक्रशत्रून्दुराचारान्पातालनिलयञ्जहि ।।
अनेन चापरत्नेन वैष्णवेन महाबल ।।
दैतेयान्समरे हत्वा गत्वा च वरुणालयम्।। 1.68.१० ।।
प्रष्टव्यो वरुणो देवस्त्वया धर्मान्सनातनान् ।।
स पुत्र वरुणाद्धर्माञ्छ्रुत्वा राम यथाविधि ।। ११ ।।
आगच्छेथा यथाकालं मत्समीपं महाभुज ।।
एवमुक्तस्तदा रामः पित्रा धर्मभृतां वरः ।। १२ ।।
पितरं मातरं भ्रातॄनभिवाद्य यथाविधि ।।
जगाम वरुणावासं रामो वैश्वानरद्युतिः ।। १३ ।।
स प्रविश्य समुद्रेण महादेवप्रसादतः ।।
ततोऽश्म नगरं रामो ददर्श पुरमुत्तमम् ।। १४ ।।
मनोऽभिरामं स्फटिकाश्मचित्रं तुरङ्गनागेन्द्रकुलाकुलं च ।।
विभूषितं पन्नगदैत्यनाथैरुद्यानवापीशत संकुलं च ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०सं० रामस्याश्मनगरदर्शनं नामाष्टषष्टितमोऽध्यायः ।। ६८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०६९

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
तस्मिन्पुरवरे रम्ये रत्नचित्रसभागतम् ।।
रत्नासनगतं वीरं चारुकुण्डललोचनम् ।। १ ।।
स्निग्धवैडूर्यसंकाशं शुक्लाम्बरविभूषितम् ।।
हारभारार्पिततनुं चारुकेसरधारिणम् ।। २ ।।
प्रवालमणिमुक्ताढ्यं गम्भीरं भुजगाश्रयम् ।।
किरीटोत्तंससंछन्नं यादोगणसमाश्रयम् ।। ३ ।।
आदित्यमुदकावासमंभसां पतिमूर्जितम् ।।
लोकनाथं महद्भूतं भक्तानामभयप्रदम् ।। ४ ।।
विष्णोर्भागं विशालांसं विशालाक्षं महाभुजम् ।।
सेव्यमानं महाभागैस्त्रिदशैर्ब्राह्मणैस्तथा ।। ५ ।।
दैतेयैश्च महाभागैर्भीमैर्भीमपराक्रमैः ।।
सुन्दोपसुन्दशक्राक्षशम्बरामरकण्टकैः ।। ६ ।।
हयग्रीवमहाग्रीवदशग्रीवसुरान्तकैः ।।
भीमभीमाक्षनरकविकटोत्कटमारणैः ।। ७ ।।
अतिकायमहाकायभीमकायबलोद्धतैः ।।
नागैश्च सुमहाकायैर्महाभोगैर्जगद्धितैः ।। ८ ।।
नागराज्ञा वासुकिना शङ्खेन कुरुणा तथा ।।
(महापद्मेन पद्मेन कर्कोटकधनंजयैः ।। ९ ।।
ऐरावतेन नागेन तक्षकेण बलेन च ।।
कंबलाश्वतराभ्यां च हयार्यकेण महात्मना ।। 1.69.१० ।।)
बालव्यजनहस्तास्तमुपवीजन्ति निम्नगाः ।।
गङ्गा च सरयू राजन् वितस्ता यमुना तथा ।। ११ ।।
इरावती चन्द्रभागा नर्मदा च महानदी ।।
पयोष्णी ब्राह्मणी गौरी विपाशा देविका तथा ।। १२ ।।
शतद्रुः कम्पना सिन्धुस्तथा चान्यास्सहस्रशः ।।
सेव्यमानस्तथा कूपैस्तडागैश्च सविग्रहैः ।। १३ ।।
सरोवरैस्सागरैश्च समुद्रैश्च यदूत्तम ।।
तं दृष्ट्वा वरुणं राजन्स ववन्दे भृगूत्तमः ।।१४।।
पूजयामास च तथा वरुणोऽपि भृगूत्तमम् ।।
पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैरासनेनोदकेन च ।। १५।।
आसीनश्च तदा रामो दैतेयानां वधे वृतः ।।
महादेववचस्सर्वं वरुणाय न्यवेदयत ।। १६ ।।

स च तेनाभ्यनुज्ञातो ययौ दैत्यपुरं महत् ।।
वरुणोऽपि महातेजा रामवाक्येन यादव ।। १७ ।।
संवादयामास तदा रामं रणकृतक्षणम् ।।
तदा वरुणदूतेभ्यो दैतेयाः श्रुतविस्तराः ।। १८ ।।
निष्क्रम्य नगराद्राजँश्चतुरङ्गबलान्विताः ।।
सुसन्नद्धाः प्रतीक्षन्तो राममद्भुतविक्रमम् ।। १ ९।।
ददृशुश्च महाभागं वरचापधरं तदा ।।
मृत्योर्भुजमिवोदग्रं लोकाकर्षणतत्परम । ।। 1.69.२० ।।
दीप्तांशुजालं रणचण्डवेगं धनुर्धरं कालभुजप्रकाशम् ।।
महानुभावं समरेष्वजेयं लेलिह्यमानं भुजगेन्द्रबाहुम् ।।२३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० वरुणादिदर्शनं नामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ।।६९।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०७०

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
सन्नद्धं दानवगणं पताकाशतसंकुलम् ।।
नानाप्रकारवादित्रं सिंहनादबलोद्धतम् ।। १ ।।
दृष्ट्वा रामो महातेजाः सज्जं चक्रे महद्धनुः ।।
शरैस्संछादयामास दैत्यसैन्यं महाबलम ।। २ ।।
अभ्रच्छायेव संजज्ञे राममुक्तैश्शिलीमुखैः ।।
तिर्यगूर्ध्वमधश्चैव शरैर्व्याप्तं समन्ततः ।। ३ ।।
चापमण्डलमध्यस्थः परिवेपीव भास्करः ।।
दृष्टमात्रेण सैन्यानां चक्षूंष्यपहरद्रणे।। ४ ।।
शरान्धकारे मग्नास्ते दानवा दुष्टचेतसः ।।
रामसन्दर्शनादेव दृष्टेऽर्के कौशिका यथा ।। ५ ।।
स दानवानां व्यसृजन्रामो भाति शिलीमुखान् ।।
सदानवानां मधुवत्कुसुमानां शिलीमुखः ।। ६ ।।
शरान्धकारे महति मग्नो मतिमतां वरः ।।
मायां कृत्वा तदाग्नेयीं तं ददाह शरोत्करम् ।। ७ ।।
शरान्धकारगहनान्निष्क्रान्तास्ते दितेः सुताः ।।
भार्गवं कोष्टकीकृत्य रणे बिभिदुरञ्जसा ।। ८ ।।
प्रचण्डैरर्धनाराचैर्वत्सदन्तैस्सचूचुकैः ।।
वराहकर्णैर्भल्लैश्च क्षुरप्रैश्चटकाननैः ।। ९ ।।
तोमरैर्भिण्डिपालैश्च पाषाणैर्लगुडैश्शुभैः ।।
खड्गैः प्रासैस्तथा चक्रैऽर्गदामुसल कम्पनैः ।। 1.70.१० ।।
परिघैरायसैश्शूलैस्त्रिशूलैश्शक्तिभिस्तथा ।।
स बाध्यमानोऽपि रणे दैत्यनाथायुधोत्करैः ।। ११ ।।
न विव्यथे महातेजा हुताहुतिरिवानलः ।।
यदा शस्त्रप्रहारैस्तं न शेकुस्समरे द्विजम् ।। १२ ।।
हन्तुं दैत्यवरा युद्धे चक्रुरस्त्रं तदा महत् ।।
अयश्शङ्कुर्महातेजा राजा दैत्यगणस्य यः ।। १३ ।।
समेतैर्दानवैस्सार्धं रामं रणकृतक्षणम् ।।
शरैः संछादयामास दिव्यास्त्रप्रतिमन्त्रितैः ।। १४ ।।
अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य दानवेन्द्रस्य भार्गवः ।।
चिच्छेद सशरं चापं रुक्मदण्डं तथा ध्वजम् ।। १५ ।।
सारथेश्च शिरः कायाच्छिरस्त्राणविभूषितम् ।।
एतत्कृत्वा रणे कर्म दक्षिणेन स पाणिना ।। १६ ।।

जग्राह परशुं तीक्ष्णं दैत्यकायविदारणम् ।।
पद्भ्यामाक्रम्य वेगेन समरे रथकूबरम् ।। १७ ।।
निर्जीवान्पादवेगेन कृत्वा तुरगसत्तमान् ।।
गदया च रथस्थस्य दानवेन्द्रस्य संयुगे ।। १८ ।।
जहार सशिरस्त्राणं शिरो ज्वलितकुण्डलम् ।।
अयःशङ्कौ हते दैत्ये भार्गवं समरे तदा ।। १९ ।।
सर्वे दैत्यगणाः कुद्धाश्छादयामासुरञ्जसा ।।
अस्त्रपुञ्जं रणे च्छित्वा तेषां भृगुकुलोद्भवः ।। 1.70.२० ।।
रणे चिच्छेद गात्राणि शिरांसि च महातपाः ।।
क्षणमात्रेण रामोऽपि दैत्यदेहसमाकुलाम् ।। २१ ।।
शोणितौघनदीं चक्रे केशशैवालशाद्वलाम् ।।
बाणमीनां चापनक्रां छत्रहंसावलीं तथा ।। २२ ।।
प्रेतलोकार्णवगमां भीरुकल्मषवर्द्धिनीम् ।।
हस्तिशीर्षोपलां रौद्रां चारुतत्पुच्छपन्नगाम ।। २३ ।।
एवं विधेऽपि संवृत्ते रणे कर्मणि दानवाः ॥
तं राममक्षतं दृष्ट्वा हतशेषाः प्रदुद्रुवुः ॥ २४ ॥
मयतारप्रभृतयः पुरं च विविशुस्तदा ॥
पलायमानान्समरे न जघान स भार्गवः ॥२५॥।।
किञ्चिच्छेषेषु दैत्येषु विनिवृत्तस्तदा रणात् ॥
हतदैत्यायुतगणो रामोऽश्मनगरं ययौ ॥ २६ ॥
रामप्रवेशे नगरं वरुणस्याज्ञया तदा ॥
पताकाध्वजसंबाधं कृतं देवैर्विशेषवत्।।२७।।
नागैश्च दानवैश्चैव सिक्तं चन्दनवारिणा।।
धूपपुञ्जसमुत्क्षिप्तं कुसुमोत्करमण्डितम्।।२८।।
ततश्च सुमहातेजा वरुणस्तु विनिर्गतः।।
पुत्रपौत्रैः परिवृतो रामप्रग्रहणकारणात्।।२९।।
संपूज्यमानं वरुणो रथमारोप्य च स्वकम् ॥
प्रवेशयामास पुरं बहुतूर्यपुरस्कृतम् ॥ 1.70.३० ॥।
रामप्रवेशे च तदा नृत्यन्तोऽप्सरसां गणाः ॥
गन्धर्वमुख्या गायन्ति संस्तुवन्ति च बन्दिनः ॥ ३१ ॥
स प्रविश्याथ नगरं वरुणस्य तथा गृहम् ॥
उवास तत्र धर्मात्मा वरुणेन सुपूजितः ॥ ३२ ॥
धर्माणामागमं कृत्वा वरुणात्ससुतात्तदा ॥ ३३ ।॥

एवं स रामः परवीरघाती संप्राप्य यादोगणनाथवेश्म ॥
उवास पुत्रैर्वरुणस्य सार्धं संपूजितस्तेन जलेश्वरेण ॥ ३४ ॥
इति श्रीविष्णुधर्म्मोत्तरे प्रथमखण्डे अयश्शङ्कुवधो नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०७१

https://sa.wikisource.org/s/zqu

॥ वज्र उवाच ॥। ॥
यत्स शुश्राव धर्मात्मा वरुणाद्भृगुनन्दन ॥
तन्ममाचक्ष्व तत्त्वेन परं कौतूहलं हि मे ॥ १ ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥
जमदग्निसुतो रामो वरुणस्य गृहोषितः ॥
कदाचिद्वरुणं देवमिदं वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥।
राम उवाच ॥
नमस्ते देवदेवेश सुरासुरगणार्चित ॥
गोब्राह्मणहितासक्त यादोगणजलेश्वर ॥ ३ ॥
त्वं तस्य देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः ॥
अयनमृषिभिर्येन विष्णुर्नारायणः स्मृतः ॥ ४ ॥
त्वमेवेदं जगत्सर्वं स्थावरं जङ्गमञ्च यत् ॥
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च त्वच्छरीरे समाश्रिताः ॥ ९ ॥
त्वमिन्द्रस्त्वं च धनदस्त्वमीशस्त्वं समीरणः ॥
त्वमग्निस्त्वं यमश्चैव सर्वाधारस्त्वमच्युतः ॥ ६ ॥
देवानामीश्वरश्चैव नागानामीश्वरस्तथा ॥
सागराणां च सरसां सरितां च महाभुज ॥७॥
कूपवापीतटाकानां शौचस्य परमस्य च ॥
विष्णोर्वामस्य नेत्रस्य शशाङ्कस्य महात्मनः ॥ ८ ॥
त्वन्मयं मण्डलं देव त्वन्मयास्सर्वतारकाः ॥
त्वमेव सरितां नाथस्समुद्रो यादसां पतिः ॥ ९॥
आधारस्सर्वरत्नानां विद्यानां च जगत्पते ॥
त्वन्मयो देहिनां प्राणो जीवो रुधिरसंज्ञकः ॥ 1.71.१०॥
रामस्त्वं प्राणिनां देव सर्वदेवमयो विभुः ॥
भवता संयता पाशैर्दानवा देव दारुणैः ॥ ११॥
पातालद्वारमाश्रित्य भवांस्तिष्ठति निर्भयः ॥
मेरुपृष्ठे च भगवन्पुरी ते देवनिर्मिता ॥१२॥
तृतीया च महाभाग मानसोत्तरमूर्धनि ॥
पुरत्रये त्वं वससि प्राकाम्येन जलेश्वर ॥ १३॥
सर्वत्र पूज्यसे देवैस्सर्वभूतभवोद्भव ॥
आधारस्त्वं हि तपसां शौचानां भुवनस्य च ।।१४।।
त्रैलोक्यं सकलं देव प्रकृतिर्विकृतिश्च ते।।
ममापि सुमहाभाग प्रसादसुमुखो ह्यसि।।१५।।

तस्मान्मे भगवंश्छिन्धि संशयान्मनसि स्थितान् ।।

वरुण उवाच ।।

यत्रास्ति ते संशयमस्त्रधारिञ्छेत्तास्मि ते तत्र न संशयोऽत्र ।।

यथा ममेशस्त्रिपुरान्तकोऽसौ तथा भवान्मे रणचण्डवेग।। ।।।१६।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०सं० श्रीपरशुरामवरुणकृतस्तोत्रो नामैकसप्ततितमोऽध्यायः।। ७१।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०७२

https://sa.wikisource.org/s/zqv

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

राम उवाच।।
स्निग्धवैडूर्यसंकाश यादोगणजलेश्वर ।।
त्वत्तोहं श्रोतुमिच्छामि कालसंस्था महाभुज ।। १ ।।
वरुण उवाच ।।
अनादिनिधनः कालो रुद्रस्संकर्षणः स्मृतः ।।
सर्वभूतसमत्वाच्च स तु रुद्रः प्रकीर्तितः ।।२ ।।
अनादिनिधनत्वेन स महान्परमेश्वरः ।।
निमेषादपि सूक्ष्मत्वात्सूक्ष्मसूक्ष्मतरो ह्यति ।। ३ ।।
तस्य सूक्ष्मातिसूक्ष्मस्य कालस्य परमेष्ठिनः ।।
दुर्विभाव्या महाभाग योगिनामपि सूक्ष्मता ।। ४ ।।
पद्मपत्रसहस्रं तु सूच्या वै भिद्यते यदा ।।
समकालं तु तद्भिन्नमबुधो मन्यते जनः ।। ५ ।।
कालक्रमेण तद्भिन्नं सा तस्य द्विज सूक्ष्मता ।।
तस्य सूक्ष्मातिसूक्ष्मस्य न चातिसहते द्विज।। ६ ।।
नामसंख्या बुधैर्ज्ञेया ग्रहगत्यनुसारतः ।।
तत्र ताराग्रहाः पञ्च द्वौ च ज्ञेयौ महाग्रहौ ।। ७ ।।
उपग्रहौ च द्वौ ज्ञेयावेवं प्रोक्ता नव ग्रहाः ।।
भौमज्ञजीवभृगुजसौरास्ताराग्रहास्स्मृताः ।। ८ ।।
चन्द्रादित्यौ तथा राम विज्ञेयौ द्वौ महाग्रहौ ।।
उपग्रहौ च द्वौ ज्ञेयौ राहुः केतुश्च भार्गव ।। ९ ।।
चण्डार्कगत्या कालस्य परिच्छेदमुखो यदा ।।
तदा तयोः प्रवक्ष्यामि गतिमाश्रित्य भार्गव ।। 1.72.१० ।।
भगणेन समग्रेण ज्ञेया द्वादश राशयः ।।
त्रिंशांशश्च तथा राशेर्भाग इत्यभिधीयते ।। ११ ।।
आदित्याद्विप्रकृष्टस्तु भागे द्वादशके तथा ।।
चन्द्रमास्स्यात्तदा राम मासार्धेन न संशयः ।। १२ ।।
भागद्वादशकेनैव तिथ्यांतिथ्यां क्रमेण तु ।।
चन्द्रमाः कृष्णपक्षान्ते सूर्येण सह युज्यते ।। १३ ।।
सन्निकर्षादथारभ्यं सन्निकर्षमथा परम् ।।
चण्डार्कयोर्बुधैर्मासश्चान्द्र इत्यभिधीयते ।। १४ ।।
सावने च तथा मासि त्रिंशत्सूर्योदयास्स्मृताः ।।
आदित्यराशिभोगेन सौरो मासः प्रकीर्त्तितः ।। १५ ।।
सर्वर्क्षपरिवर्तैश्च नाक्षत्रो मास उच्यते ।।

तिथिनैकेन दिवसश्चान्द्रमाने प्रकीर्त्तितः ।। १६ ।।
अहोरात्रेण चैकेन सावनो दिवसस्स्मृतः ।।
आदित्यभागभोगेन सौरो दिवस उच्यते ।। १७ ।।
चन्द्रनक्षत्रभोगेन नाक्षत्रो दिवसस्स्मृतः ।।
माने मासस्तु नाक्षत्रः सप्तविंशतिभिर्दिनैः ।। १८ ।।
परिशेषेषु मासेषु मासस्त्रिंशद्दिनः स्मृतः ।।
सौरेणाब्दस्तु मासेन यदा भवति भार्गव ।। १९ ।।
सावनेन तु मानेन दिवसं केन पूर्यते।।
ऊनरात्राश्च ते राम प्रोक्तास्संवत्सरेण षट् ।। 1.72.२० ।।
सौरसंवत्सरस्यान्ते मानेन शशिजेन तु ।।
एकादशातिरिच्यन्ते दिनानि भृगुनन्दन ।। २१ ॥
समाद्वये साष्टमासे दिनषोडशकान्विते ।
नाडीचतुष्टयान्ते तु तस्मान्मासोऽतिरिच्यते ॥ २२॥
स चाधिमासकः प्रोक्तः काम्यकर्मसु गर्हितः ॥
यदा चान्द्रेण मानेन पूर्णस्संवत्सरो भवेत् ॥ २३॥
तदा नाक्षत्रमानेन स मासो वार्षिको भवेत्॥
एवं कालस्य सूक्ष्मस्य प्रोक्तं मानचतुष्टयम् ॥ २४॥
येनयेन च मानेन यद्यत्कार्यं निबोध तत् ॥ २९ ॥
अब्दायनं तु ग्रहचारकर्म सौरेण मानेन सदा व्यवस्येत् ॥
सत्राण्युपास्यान्यथ सावनेन लोके च यत्स्याद्व्यवहारकर्म ॥ २६ ॥
स्यात्पूर्वकालक्षयपूरणाभ्यां चान्द्रेण मानेन युगं च राहोः ॥
नक्षत्रसत्राण्ययनानि चेन्दोर्मानेन कुर्याद्भगणात्मकेन ॥२७॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० वरुणं प्रति परशुरामप्रश्नेऽर्कादिमासवर्णनं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०७३

वरुण उवाच ॥
लघ्वक्षरसमा मात्रा निमेषः परिकीर्तितः ॥
अतः सूक्ष्मतरः कालो नोपलभ्यो भृगूत्तम ॥१॥
नोपलभ्यं यथा द्रव्यं सुसूक्ष्मं परमाणुतः।।
द्वौ निमेषौ त्रुटिर्ज्ञेया प्राणो दशत्रुटिः स्मृतः।।2।।
विनाडिका तु षट्प्राणास्ताः षष्टिर्नाडिका मता ॥
अहोरात्रं च ताष्षष्ट्या नित्यमेतैः प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥
त्रिंशन्मुहूर्ताश्च तथा अहोरात्रेण कीर्तिताः ॥
तत्र पञ्चदश प्रोक्ता राम नित्यं दिवाचराः ||४||
उत्तरां तु यदा काष्ठां क्रमादाक्रमते रविः।।
तदा तथा भवेद्वृद्धिर्दिवसस्य महाभुज।।५।।
दिवसश्च यथा राम वृद्धिं समधिगच्छति ॥
तदाश्रितमुहूर्तानां ज्ञेया हानिस्तदा तथा ॥ ६ ॥।
दक्षिणां च यदा काष्ठां क्रमादाक्रमते रविः ॥
दिवसस्य तदा हानिर्ज्ञातव्या नित्यमेव तु ॥ ७ ॥
क्षीयन्ते दिनहानौ तु तन्मुहूर्तास्तथैव च ॥
रात्र्याश्रिताश्च वर्धन्ते रात्रिवृद्धौ तथातथा ॥ ८॥
यदा मेषं सहस्रांशुस्तुलां च प्रतिपद्यते ॥
समरात्रिर्दिनः कालो विषुवच्छब्दवाचकः ॥९॥
तत्र दानं स्वल्पमपि महद्भवति भार्गव ॥
श्राद्धं जप्यं हुतं दत्तं यच्चान्यत्सुकृतं भवेत् ॥ 1.73.१० ॥
सूर्यसंक्रमणस्यान्ते सौरो मासस्समाप्यते ॥
सौरमासद्वयं राम ऋतुरित्यभिधीयते ॥ ११ ॥
ऋतुत्रयं चायनं स्यात्तद्द्वयं च समा स्मृता ॥
देवतानामहोरात्रं स च राम प्रकीर्तितः ॥ १२ ॥
मेषादिषट्कगे सूर्ये तेषां दिवस उच्यते ॥।
तुलादिषट्कगे सूर्ये तेषां रात्रिः प्रकीर्तिता ॥ १३॥
पितॄणां चांद्रमासेन अहोरात्रोभिधीयते ॥
कृष्णपक्षाष्टमीमध्ये तेषां रात्र्युदयः स्मृतः ॥ १४ ॥
शुक्लपक्षाष्टमीमध्ये तेषामस्तमयस्तथा।।
अर्धरात्रः पौर्णमास्यां पितॄणां समुदाहृतः।।१५।।
कृष्णपक्षावसाने च तेषां मध्याह्न उच्यते ॥
कृष्णपक्षक्षये तस्मात्तेषां श्राद्धं प्रदीयते ॥

कृष्णपक्षक्षये श्राद्धं यश्च नित्यं करिष्यति ॥
सततं तर्पितास्तेन भवन्ति पितरोऽव्ययाः ॥ १६ ॥
समा शतैर्द्वादशभिर्दिव्यैस्तिष्ययुगं स्मृतम् ॥
द्विगुणं द्वापरं ज्ञेयं त्रेता त्रिगुणमुच्यते ॥ १७ ॥
चतुर्गुणं कृतं प्रोक्तं पिण्डितं चाब्दसंख्यया ॥
चतुर्युगं सहस्राणि राम द्वादश कीर्तितम् ॥१८॥
अतः परं युगावस्थां निबोध गदतो मम ॥
चतुष्पात्सकलो धर्मस्तथा ब्रह्मोत्तरं जगत् ॥ १९॥
श्वेतवर्णो हरिर्देवो ज्ञाननित्याश्च मानवाः ॥
चत्वार्यब्दसहस्राणि तेषामायुः प्रकीर्तितम् ॥ 1.73.२० ॥
समानवीर्य्याश्च नरास्तत्र नास्त्यधरोत्तरम् ॥
त्रिपादविग्रहो धर्मो राम त्रेतायुगे तदा ॥ २१ ॥
केशवे रक्ततां याते नरा दशशतायुषः ॥
यज्ञे शुभे प्रवर्तन्ते नित्यं हिंसात्मकेषु |च ॥ २२ ॥
जगत्क्षत्रोत्तरं चैव तदा भवति भार्गव ॥
द्विपादविग्रहो धर्मः पीततामच्युते गते ॥ २३ ।॥
समाः शतानि चत्वारि तदा जीवन्ति मानवाः॥
युद्धशौण्डा महोत्साहा लोका वैश्योत्तरास्तदा ॥२४ ॥
जायन्ते शास्त्रभेदाश्च मतिभेदास्तथैव च ॥
स्वल्पमायुर्नृणां बुद्ध्वा विष्णुर्मानुषरूपधृक् ॥ २९ ॥
एकमेव यजुर्वेदं चतुर्धा व्यभजत्पुनः ॥
तस्य शिष्यप्रशिष्याश्च वेदमेकं पुनःपुनः ॥ २६ ॥
शाखाभेदसहस्रेण विभजन्ति द्विजोत्तमाः ॥
एकपादस्थिते धर्मे कृष्णतां केशवे गते ॥ २७ ॥
धर्मभेदे समुत्पन्ने देवतानामनिश्चये ॥
न विद्यते तदा राम आयुषस्तु विनिश्चयम् ॥ २८॥
गर्भस्थाश्च म्रियन्तेत्र बाल्ययौवनगास्तथा ॥
शूद्रोत्तरस्तदा लोकस्तिष्ये भवति भ्रार्गव ॥ २९ ॥
सुरप्रतिष्ठा धर्मश्च तदा भवति भूतले ॥
पापिष्ठो वर्धते राम धर्मिष्ठः क्षीयते तदा ॥ 1.73.३० ॥।
राजानः शूद्रभूयिष्ठाश्चौराश्चार्थोपजीविनः ॥
ब्राह्मणास्सर्वभक्ष्याश्च भवन्ति भृगुनन्दन ॥ ३१ ॥
धर्मनिष्ठश्चिरं राजा न तदा राम जीवति ॥

तस्मिन्काले सुकृतिनां भक्तिर्भवति केशवे ॥ ३२ ॥
तेषामल्पेन कालेन तोषमायाति केशवः ॥
धन्याः कलियुगे राम तपस्तप्स्यन्ति मानवाः ॥ ३३॥
तपसाल्पेन ते सिद्धिं प्राप्स्यन्तीति च निश्चयः ॥
चतुर्युगैकसप्तत्या मन्वन्तरमिहोच्यते ॥ ३४॥
कल्पस्तु राम विज्ञेयो मनवस्तु चतुर्दश ॥
आदिमध्यान्तरालेषु मनूनां भृगुसत्तम् ॥ ३९ ॥
कृतमानप्रमाणेन सन्धिर्भवति मानद ॥
चतुर्युगसहस्रं तु कल्पमाहुर्मनीषिणः ॥ ३६ ।॥
कल्पश्च दिवसः प्रोक्तो ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥
तावती च निशा तस्य यस्यां शेते स भार्गव।।३७।।
एवंविधैरहोरात्रैर्दिनमासादिसंख्यया।।
पूर्णं वर्षशतं सर्वं ब्रह्मा भार्गव जीवति।।३८।।
ब्रह्मायुषा परिच्छिन्नः पौरुषो दिवसः स्मृतः ॥
तावती च निशा तस्य यस्येदं सकलं जगत् ॥ ३९ ॥
एवं विधा ये दिवसा व्यतीता न चागता ये च महानुभाव ।।
अनादिसत्त्वात्परमेश्वरस्य ह्यानन्त्यभावाश्च तथा त्वसंख्या ।। 1.73.४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्र० मा० सं० वरुणरामसंभाषणे कालसंख्यावर्णनं नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ।।
७३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०७४

https://sa.wikisource.org/s/zqx

वज्र उवाच ।।
यदेतदुक्तं रामस्य वरुणेन महात्मना ।।
एतच्छ्रुत्वा तु मे जातस्संशयो भृगुनन्दन ।। १ ।।
अस्मिंस्तु भारते वर्षे परिक्षीणे युगे तथा ।।
अवस्था या भवेद्ब्रह्मस्तन्मे व्याख्यातु मर्हसि ।। २ ।।
।।मार्कण्डेय उवाच ।।
युगेयुगे परिक्षीणे वर्षे यादव भारते ।।
संग्रामेण विनश्यंति प्रायो वर्णोत्तमा जनाः ।। ३ ।।
वज्र उवाच ।।
अस्माच्चतुर्युगाद्ब्रह्मन्यदतीतं युगत्रयम् ।।
तेष्वहं श्रोतुमिच्छामि संग्रामं भृगुनन्दन ।। ४ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
आसीत्कृतयुगस्यान्ते विप्राणां क्षत्त्रियैस्सह ।।
वैश्यानां च सशूद्राणां युद्धं परमदारुणम् ।। ५ ।।
वर्णत्रयं तत्र रणे क्षत्त्रियैर्विनिपातितम् ।।
(ततश्च ब्राह्मणाः केचित्क्षत्त्रियानेवमब्रुवन् ।। ६ ।।
अल्पैर्भवद्भिः कार्येण वयं केन विनिर्जिताः ।।)
तानब्रुवन्महाभागाः क्षत्त्रियास्सत्यसंगराः ।। ७।।
एकोऽस्माकं द्विजश्रेष्ठस्सेनानीरिति विश्रुतः ।।
सर्वशस्त्रास्त्रकुशलो वयं तस्य मते स्थिता ।। ८ ।।
भवतां बहुचित्तत्वाद्वयं तस्मात्पदेपदे ।।
जयामो विपुलं सैन्यं नात्र कार्या विचारणा ।। ९ ।।
क्षत्त्रियैरेवमुक्तास्ते ब्राह्मणान्संशितव्रताः ।।
शशाङ्कं शरणं जग्मुर्द्विजेशं सोममञ्जसा ।। 1.74.१० ।।
स तानुवाच धर्मात्मा सोमो राजा द्विजोत्तमान् ।।
प्रयागे भार्गवो विद्वान्ब्राह्मणस्संशितव्रतः ।। ११ ।।
शूर इत्येव विख्यातो नित्यं वसति धार्मिकः ।।
प्रमतिर्नाम तस्यास्ति पुत्रो धर्मभृतां वरः ।। १२।।
सर्वशास्त्रार्थकुशलो धनुर्वेदपरायणः ।।
विष्णुर्मानुष्यमापन्नो युष्मत्कार्यार्थसिद्धये ।। १३ ।।
कृत्वा सेनाप्रणेतारं तं तु कृष्णाजिनध्वजम् ।।
निर्मर्यादान्रणे सर्वान्क्षत्त्रियांस्तान्विजेष्यथ ।। १४ ।।
सोमस्य वचनं सर्वैरेवमुक्तैर्द्विजैः कृतम् ।।

प्रायः क्षत्त्रियहीनेयं लघ्वी वसुमती कृता ।। १५ ।।
आदौ कृता क्षत्त्रबलैर्विट्छूद्रद्विजवर्जिता ।।
एवं कृतयुगस्यान्ते युद्धमासीत्सुदारुणम् ।। १६ ।।
तथा त्रेतायुगस्यान्ते राक्षसैर्युद्धकर्कशैः ।।
राष्ट्रं राष्टमथासाद्य पार्थिवास्सगणा हताः ।। १७ ।।
राजा भीमरथो नाम विष्णुर्मानुष्यरूपधृक् ।।
दिवोदासान्वयं जातो निजघानाथ राक्षसान् ।। १८ ।।
पूर्वं त्रेतायुगस्यान्ते महाविजयकाङ्क्षिभिः ।।
राक्षसैः क्षत्रिया युद्धे केशवेन च ते हताः ।। १९ ।।
तथैव द्वापरस्यान्ते वासुदेवार्जुनौ रणे ।।
चक्रतुर्वसुधां लघ्वीं नरनारायणौ नृप ।। 1.74.२० ।।
द्वापरेद्वापरे राजंस्तथैव मधुसूदनः ।।
एकमेव यजुर्वेदं चतुर्धा व्यभजत्पुनः ।। २१ ।।
द्वापरेस्मिन्नृपातीते वसिष्ठकुलवर्धनः ।।
पाराशरसुतश्श्रीमान्विष्णुर्द्वैपायनः स्मृतः ।। २२ ।।
प्रकाशो जनितो येन लोके भारतचन्द्रमाः ॥
परीक्षित्पुत्रं राज्यस्थं राजानं जनमेजयम् ॥ २३ ॥
वैशम्पायन इत्येव शिष्यो व्यासस्य विश्रुतः ॥
आख्यास्यति महाऽऽख्यानं सर्वपापभयापहम् ॥ २४ ॥
धर्मे चार्थे च कामे च मोक्षे च यदुनन्दन ॥
प्रदीपभूतं सर्वत्र बुधबुद्धिविवर्धनम् ॥ २९ ॥।
यत्र विष्णुकथा देव्याः श्रुतयश्च सनातनाः ॥
तच्छ्रोतव्यं मनुष्येण परं पदमभीप्सता ॥ २६ ॥।
भारतात्पारणं प्राप्य नरकं तु न गच्छति ॥
न चेत्स्याद्यदि भूपाल महापातकसंयुतः ॥ २७ ॥।
दशभिः पारणैः स्थानं प्राप्नोति जगतः पतेः ॥
केशवस्य महाभाग निर्मितं येन भारतम् ॥ २८ ॥
व्यस्य वेदं चतुर्धा तु विष्णुर्द्वैपायनो मुनिः ।
शिष्यानध्यापयामास नामतस्तान्निबोध मे ॥ २९ ॥
ऋग्वेदमथ पैलं तु सामवेदं तु जैमिनिम् ॥
अथर्वणं सुमन्तुं तु यजुर्वेदं महामुनिम् ॥ 1.74.३० ॥।
अध्यापयामास तदा वैशंपायनसंज्ञकम् ॥
वाकोवाक्यं पुराणं च सूतं भारतमेव च ॥ ३१ ॥

अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः ॥ •
धर्मशास्त्रं पुराणं च विद्यास्त्वेताश्चतुर्दश ॥ ॥ ३२ ।
शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषां गतिम् ॥
छन्दोविशेषः षष्ठश्च षडङ्गो वेद उच्यते ॥ ३३ ॥।
सांख्यं योगं पञ्चरात्रं शैवं पाशुपतं तथा ॥
कृतान्तपञ्चकं विद्धि ब्रह्मणः परिमार्गणे ॥ ३४ ॥
संसारक्षयहेत्वर्थे भावोपकरणेषु च ॥
सोत्तरा वैष्णवा धर्मास्सारमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ ३९ ॥।
एतावानेव सकलो विद्याग्रामस्तवेरितः ॥
विद्याः प्रशस्ताश्चैताभ्यः शतशोथ सहस्रशः ॥ ३६ ॥
योसौ व्यासस्य शिष्योभूदारणेयः सुतः शुकः ॥
तेनैव देवदेवेन विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ३७ ॥
त्रेतायुगे चतुर्विंशे भृगुवंशोद्भवेन तु ॥
वाल्मीकिना तु रचितं स्वमेव चरितं शुभम् ॥ ३८ ॥
रामाख्यानं महापुण्यं श्रोतृणां विष्णुलोकदम् ॥
वर्तमाने कलियुगे क्षीणे नृपतिसत्तम् ॥ ३९ ॥
कल्की विष्णुयशो नाम भविष्यति जगत्पतिः।।
घातयिष्यति सर्वान्स म्लेच्छान्परबलार्दनः।।1.74.४०।।
म्लेच्छाक्रान्तां वसुमतीं कृत्वा म्लेच्छाविवर्जिताम् ॥
धर्मसंस्थापनं कृत्वा स्वस्थानमुपयास्यति ॥ ४१ ॥।
प्रजासु धर्मयुक्तासु ततस्संपत्स्यते कृतम् ॥
इत्येवं भगवान्विष्णुर्युगे क्षीणेऽभि जायते ॥ ४२ ॥।
धर्मसंस्थापनार्थाय नित्यमेव यदूद्वह ॥
प्रादुर्भावसहस्राणि समतीतान्यनेकशः ॥ ४३ ॥
भविष्यति तथा तस्य येषां संख्या न विद्यते ॥४४॥।
एतत्तवोक्तं हि नरेन्द्रचन्द्र क्षीणे युगे यद्भवतीह लोके ॥
अतः परं धर्मभृतां वरिष्ठ प्रब्रूहि किं ते कथयामि राजन्॥४९॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० युगान्तवर्णनो नाम चतुस्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०७५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ॥
मन्वन्तरे परिक्षीणे यादृशी द्विज
जायते ॥ समवस्था महाभाग तादृशीं वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥।
मार्कण्डेय उवाच ॥
मन्वन्तरे परिक्षीणे देवा मन्वन्तरेश्वराः ॥
महर्लोकमथासाद्य तिष्ठन्ति गतकल्मषाः ॥ २ ॥
मनुश्च सह शक्रेण देवाश्च यदुनन्दन ॥
ब्रह्मलोकं प्रपद्यन्ते पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ३ ॥
ऋषयश्च तथा सप्त तत्र तिष्ठन्ति ते सदा ॥
अधिकारं विना सर्वे सदृशाः परमेष्ठिनः ॥ ४ ॥
भूतलं सकलं वज्र तोयरूपी महेश्वरः ॥
ऊर्मिमाली महावेगः सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ ९ ॥
भूलोकमाश्रितं सर्वं तदा नश्यति यादव ॥
न विनश्यन्ति राजेन्द्र विश्रुताः कुलपर्वताः ॥ ६॥
महेन्द्रो मलयस्सह्यः शुक्तिमानृक्षवानपि ॥
विन्ध्यश्च पारियात्रश्च माल्यवान्गन्धमादनः ॥ ७ ॥।
हिमवान्हेमकूटश्च निषधो नील एव च ॥
श्वेतश्च शृङ्गवान्मेरुर्न विनश्यन्ति पर्वताः ॥ ८ ॥
शेषं विनश्यति जगत्स्थावरं जङ्गमं च यत् ॥
नौर्भूत्वा तु सती देवी तदा यदुकुलोद्वह ! ॥ ९ ॥
धारयत्यथ बीजानि सर्वाण्येवा विशेषतः ॥
भविष्यश्च मनुस्तस्यां भविष्या ऋषयस्तथा ॥ 1.75.१०॥
तिष्ठन्ति राजशार्दूल सप्त ये प्रथिता भुवि ॥
मत्स्यरूपधरो विष्णुः शृङ्गी भूत्वा जगत्पतिः ॥११॥
आकर्षति तु तां नावं स्थानात्स्थानं स लीलया ॥
कर्षमाणन्तु तां नावं देवदेवं जगत्पतिम्॥१२॥
स्तुवन्ति ऋषयः सर्वे दिव्यैः कर्मभिरच्युतम् ॥
घूर्णमानस्तदा मत्स्यो जलवेगोर्मिसंकुले ॥ १३ ॥
घूर्णमानां तु तां नावं नयत्यमितविक्रमः ॥
हिमाद्रिशिखरं नावं देवदेवो जगत्पतिः ॥ १४ ॥
मत्स्यस्त्वदृश्यो भवति ते च तिष्ठन्ति तत्रगाः ॥ १९ ॥
कृततुल्यं तदा कालं तावत्प्रक्षालनं स्मृतम् ॥
आपस्साम्यमथो यान्ति यथापूर्वं नराधिप ॥

ऋषयश्च मनुश्चैव सर्वं कुर्वन्ति ते तदा ॥ १६ ॥

मन्वन्तरान्ते जगतामवस्था मयेरिता ते यदुवृन्दनाथ ।

अतः परं यत्तव कीर्तनीयं समासतस्तद्वद भूमिपाल॥१७॥

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०सं० मन्वन्तरवर्णनो नाम पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः॥७५॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०७६

https://sa.wikisource.org/s/zr2

वज्र उवाच ॥
ब्राह्मस्य दिवसस्यान्ते यादृशी द्विज जायते ॥
जगतोऽस्य समावस्था तादृशीं वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥
वृत्ते प्रक्षालने राजन्कल्पस्यान्ते चतुर्दिशम् ॥
उत्तिष्ठंति तदा घोरा दिवि सप्त दिवाकराः ॥ २ ॥
ते तु पीत्वा जलं सर्वं शोषयन्ति जगत्त्रयम् ॥
विनाशे सर्वभूतानामयोगुडसमा तदा ॥ ३ ॥
भूमिर्भवति भूपाल दग्धास्सर्वे च जन्तवः ॥
विनष्टकिल्बिषास्सर्वे जीवमात्रावशेषकाः ॥ ४ ॥
जनलोकमथासाद्यतत्र तिष्ठन्ति निर्भयाः।।
भूर्भुवस्स्वर्महश्चैव तदा नश्यन्ति पार्थिव।।५।।
जनलोकादयो लोका न तु नश्यन्ति पार्थिव।।
ततोऽर्कास्ते तु नश्यन्ति संहिता रुद्रतेजसा ॥ ६॥
उत्तिष्ठन्ति महारौद्रास्ततो दिविचरा घनाः ॥
केचिदञ्जनपुञ्जाभाः केचिद्गजकुलोपमाः ॥ ७ ॥
केचित्पुरवराकाराः केचिद्वारिद्रसन्निभाः।।
हरितालाञ्जनप्रख्यास्तथा हिङ्गुलकप्रभाः।।८।।
शुकपत्रनिभाः केचित्केचिन्नीलोत्पलप्रभाः।।
विद्युन्माला विनद्धाङ्गा गर्जन्तोऽथ बलाहकाः ॥ ९ ॥
आक्रम्य गगनं राजन्पूरयन्ति महीतलम् ॥
गङ्गाप्रवाहप्रतिमैर्धारापातैः पुनःपुनः ॥ 1.76.१० ॥
ततस्समुद्रा भूपाल वेलोद्भेदतरङ्गिणः ॥
छादयन्ति महीं सर्वां दग्धां सूर्यगभस्तिभिः ॥ ११ ॥
ततस्संवर्तको वायुर्घनानारुजति क्षणात् ॥
ततो वायुं समादाय स्वशरीरे पितामहः ॥ १२ ॥।
स्वपित्येकार्णवे लोके नष्टस्थावरजङ्गमे ॥
नष्टचन्द्रार्कपवने ग्रहनक्षत्रतारके ॥ १३ ॥
सुप्त्वा युगसहस्रं तु देवदेवो जगत्पतिः ॥
पुनर्विबुद्धः कुरुते सृष्टिं प्राग्वत्पितामहः ॥ १४ ॥
सृष्टिं करोति धर्मज्ञ कल्पेकल्पे पुनःपुनः ॥
पितामहस्य रात्र्यन्ते तस्माद्धि सृजति प्रजाः॥१९॥
जन्तूनां जननाद्राजञ्जन इत्यभिधीयते ॥१६॥

एतावदुक्तं तव भूमिपाल कल्पे गते यद्भवतीह लोके ॥
अतः परं सर्वयदुप्रधान वदस्व किं ते कथयामि राजन् ॥ १७ ॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० कल्पान्तवर्णनो नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०७७

वज्र उवाच ॥
महाकल्पक्षये ब्रह्मन्समवस्थां वदस्व मे ॥
भवाञ्ज्ञाननिधिः स्फीतो यथा ब्रह्मा पितामहः ॥ १ ॥
मार्कण्डेय उवाच॥
पूर्णे संवत्सरशते संहृत्य सकलं जगत् ।
शेते ब्रह्मा महाराज प्राग्वदेकार्णवे तदा । २ ।
संन्यस्य देहं योगेन पुरुषं प्रतिपद्यते ॥
मोक्षस्थानमनुप्राप्ते देवदेवे पितामहे ॥ ३ ॥
ये गता ब्रह्मणः स्थानं मुच्यन्ते सर्व एव ते ॥
अण्डस्याभ्यन्तरं सर्वं तदाम्भोभिः प्रपूर्यते ॥ ४ ॥|
शरीरधारिणस्सर्वे तदा नश्यन्ति पार्थिव ॥
अन्तर्गतेन तोयेन भिन्नमण्डे जगत्पते ॥ ५ ॥
पूर्णे ब्रह्मायुषि तदा बाह्यस्थेऽम्भसि लीयते ॥
एवं सा जगदाधारा धारा तोये प्रलीयते ॥ ६ ॥
ज्योतिष्यापः प्रलीयन्ते ज्योतिर्वायौ प्रलीयते ॥
खे वायुः प्रलयं याति मनस्याकाशमेव च ॥ ७ ॥
मनः प्रलीयते बुद्धौ बुद्धिश्चात्मनि लीयते ॥
अव्यक्ते लीयते चात्मा अव्यक्तः पुरुषे परे ॥ ८ ॥
अनन्तानि तथोक्तानि यान्यण्डानि मया पुरा ॥
सर्वाणि तानि संहृत्य समकालं जगत्पतिः ॥ ९ ॥
प्रकृतौ तिष्ठति तदा सा रात्रिस्तस्य कीर्तिता ॥
ब्राह्मे समाशते पूर्णे पुनरेव जगत्पतिः ॥ 1.77.१० ॥
(सर्वं विधत्ते धर्मज्ञ यथापूर्वमुदाहृतम् ॥
अव्यक्तादिक्रमेणाथ विधायाण्डं महेश्वरः ॥ ११ ॥
अण्डे शरीरे भवति स्वयंभूरमृतद्युतिः ॥)
स्वयं स एव धर्मज्ञ ब्रह्मा शुभचतुर्मुखः ॥ १२ ॥
सर्वेष्वण्डेषु धर्मज्ञस्समकालं जगत्पतिः ॥
स्वयं शरीरे भवति प्राकाम्यान्मनुजेश्वर ॥ १३ ॥
ब्रह्मायुषोन्ते जगतामवस्था मयेरिता ते यदुवृन्दनाथ ॥
अतः परं किं कथयामि तुभ्यं तन्मे वदस्वायतलोहिताक्ष ॥ १४ ॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० महाकल्पवर्णनो नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः।। ।। ७७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०७८

https://sa.wikisource.org/s/zr4

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। वज्र उवाच ।।
सप्तमस्ते महाभाग जातस्य दिवसस्त्वयम् ।।
वर्तते ब्रह्मणो ब्रह्मँस्तत्र मन्वन्तरक्षये ।। १ ।।
कथं कालस्त्वया नीतः पुरा कल्पक्षये तदा ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं समः परमेष्ठिनः ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
नौगतेन मया नीतः कालो मन्वन्तरक्षये ।।
भूयोभूयो महाभाग देवदेवप्रसादतः ।। ३ ।।
कल्पक्षयनुप्राप्य दाहकाल उपस्थिते ।।
जनलोकगतेनाथ कालो नीतस्स वै मया ।। ४ ।।
दाहकाले तदा वृत्ते प्रलयाम्भोधिसंप्लवे ।।
जनलोकादहं भ्रष्टः पतितो धरणीतले ।। ५ ।।
नूनं तस्यैव देवस्य सा माया भीमविक्रमा ।।
एकार्णवे भूमितले पतितस्यापि मे नृप ।। ६ ।।
जीवितं न परिभ्रष्टं नूनं तस्य प्रसादतः ।।
तदाहं नष्टविज्ञानः पतितोऽभसि दारुणे ।। ७ ।।
ऊह्यमानोम्बुकल्लोलैरितश्चेतश्च यादव ।।
अपश्यमानो जगतीं सशैलवनकाननाम् ।। ८ ।।
निर्वेदं जीविते दीर्घे तदा भूतोस्मि शत्रुहन् ।।
सोऽहमार्तोऽथ निर्विण्णस्तस्मिंस्तूदकसंप्लवे ।। ९ ।।
पश्यामि जलमध्यस्थं विपुलं वटपादपम् ।।
महाशाखं घनच्छायं स्निग्धपल्लवशोभितम् ।। 1.78.१० ।।
तमहं बाहुभिर्गत्वा तस्मिन्न्यग्रोधपादपे ।।
(शाखासक्तं तु पश्यामि सवितारं तथोज्ज्वलम् ।। ११ ।।
दिव्यं पश्यामि पर्यङ्कं सर्वरत्नोपशोभितम् ।।)
पर्यङ्के तत्र पश्यामि बालं कमललोचनम् ।।१२।।
अतसीपुष्पसंकाशं पीतवाससमच्युतम् ।।
पद्मपत्राभचरणं तदाकारकरं तथा ।। १३ ।।
अलङ्कृतं चाभरणैः शिखण्डैकविभूषितम् ।।
एकं साहस्रमध्यस्थं भ्राजमानमिव श्रिया ।। १४ ।।
स मां दृष्ट्वा तदा बालः स्मितपूर्वमुवाच ह ।।
यदि श्रान्तोऽसि धर्मज्ञ विग्रहं वदनेन मे ।। १५ ।।
प्रविश्य विश्रमस्वाद्य यावद्वा रुचितं तव ।।

एवमुक्तस्य सञ्जाता व्रीडा यदुकुलोद्वह ।। १६ ।।
ततोऽहमवशस्तस्य प्रविष्टो नृप विग्रहम् ।।
जगतीं तत्र पश्यामि सशैलवनकाननाम् ।। १७ ।।
यथापूर्वं महाभाग नगराकारशालिनीम् ।।
देवदैत्योरगाकीर्णां समुद्रवरभूषणाम् ।। १८ ।।
नृपराष्ट्रसमाकीर्णां वणिग्भिरुपशोभिताम् ।।
द्विजाध्ययनसंघुष्टां वर्णाश्रमसमाकुलाम् ।।१९।।
सरित्पर्वतवृक्षाढ्यां यज्ञोत्सवसमाकुलाम् ।।
तां दृष्ट्वा कौतुकं जातं तस्य बालस्य कर्मणा।।1.78.२०।।
द्रष्टुमिच्छामि तस्यान्तं भ्रममाणस्ततस्ततः ।।
यदा नासादयाम्यत्र तस्य बालस्य चेष्टितम् ।।२१।।
पूर्णे युगसहस्रेऽपि तमेवाहं तदा शिशुम् ।।
संप्राप्तः शरणं राजन्नहं भाव्यर्थेन चोदितः ।। २२ ।।
ततोऽहं वदनात्तस्य निर्गतश्शशिसन्निभात् ।।
यदा तस्योदरेऽपश्यं त्रैलोक्य सचराचरम् ।।२३ ।।
तथा पश्यामि सकलं बहिर्भूमिपसत्तम ॥
ततोऽहं पतितस्तस्य पादयोस्सुमहात्मनः॥२४॥
ततस्सोऽन्तर्हितो बालस्सह तेनैव शाखिना॥
एवं मया तस्य निशा नरेन्द्र संप्राप्य पुण्यं जठरे हि नीता।
महाशरीरस्य महानुभाव महाप्रमेयस्य पितामहस्य॥२९॥
इति श्रीविष्णुधर्मोतरे प्रथमखण्डे मा० सं० बालप्रभावकथनो नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः॥७८॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०७९

वज्र उवाच ॥। ॥
कस्त्वसौ बालवेषेण कल्पान्तेषु पुनःपुनः ॥
दृष्टोऽपि न त्वया ज्ञातस्तत्र कौतूहलं महत् ॥१॥
मार्कण्डेय उवाच ॥
भूयोभूयस्त्वसौ दृष्टो मया देवो जगत्पतिः ॥
कल्पक्षये न विज्ञातस्तन्मायामोहितेन वै ॥२॥
कल्पक्षये व्यतीते तु तं तु देवं पितामहात् ॥
अनिरुद्धं विजानामि पितरं ते जगत्पतिम् ॥ ३ ॥
वज्र उवाच ॥
ज्ञातवानसि तं देवं कथं देवात्पितामहात् ॥
दुर्विज्ञेयं जगद्योनिं सर्वभूतभवोद्भवम् ॥ ४ ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥
मायया मोहितस्तस्य बालस्यामिततेजसः ॥
दृष्ट्वोदरे जगत्कृत्स्नं विस्मयाविष्टचेतनः ॥ ९ ॥
गत्वाहं ब्रह्मसदनं पृष्टवाँस्तं पितामहम् ॥
एकार्णवे मया लोके देवदेवे जगत्पतौ ॥ ६ ॥।
दृष्टो बालो महातेजास्तस्याहमवशस्ततः ॥
प्रविष्टो जठरे तस्य देव सर्वं चराचरम् ॥ ७ ॥
मया दृष्टं जगत्सर्वं न च जानामि बालकम् ॥
ध्रुवं तं भगवान्वेत्ति सर्वज्ञत्वाज्जगद्गुरुः ॥ ८॥
एवं पृष्टो मया ब्रह्मा मामुवाच जगद्गुरुः ॥
मार्कण्डेय विजानामि ह्यनिरुद्धं जगद्गुरुम् ॥ ९॥
त्वं च तं वेत्थ तत्त्वेन न च कल्पक्षये मुने ॥
त्वया दृष्टं यथा तस्य जठरे भुवनं मुने ॥ 1.79.१० ॥
तथा दृष्टं मया तस्य जगद्योनेर्महात्मनः ॥
मदीयस्य दिनस्यान्ते कदाचिद्भृगुनन्दन ॥ ११ ॥
एकार्णवे तदा लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥
नागपर्यङ्कशयने पश्यामि पुरुषं तदा ॥ १२ ॥
तस्मिन्काले न जानामि तमहं तेन मोहितः ॥
ततः पृच्छामि तं देवं को भवानिति विस्मितः ॥ १३ ।॥
स मामुवाच प्रहसन्ममेदं सकलं जगत् ॥
न तु मां वेत्सि तत्त्वेन जगतामीश्वरेश्वरम् ॥ १४ ॥।
मयाप्युक्तः स देवेशो ममेदं सकलं जगत् ॥ .

वृथा प्रलयमध्ये ते मत्समीपे विशेषतः ॥ १५ ।।॥
विप्रत्ययश्च यदि ते प्रविश्य जठरं मम ॥
त्रैलोक्यमखिलं पश्य संहृतं यन्मया स्वयम् ॥ १६ ॥
एवमुक्तस्स तु मया तदा केनापि हेतुना ॥
प्रविश्य जठरं मे स क्षणमात्राद्विनिर्गतः ॥ १७ ॥
निर्गम्य मामब्रवीच्च दृष्टं त्रिभुवनं मया।।
तवोदरे जगन्नाथ त्वं च पश्य ममोदरे।।१८।।
एवमुक्त्वा स सुष्वाप भोगिभोगासने तदा।।
अहमप्यवशस्तस्य प्रविष्टो जठरं तदा ॥१९॥
पश्यामि जगतीं ब्रह्मन्सशैलवनकाननाम्॥
ससमुद्रसरिद्द्वीपलोकपातालभूषिताम्॥1.79.२०॥
दृष्ट्वाहं पृथिवीं तस्य तथा जठरसंस्थिताम् ॥
निर्गमिष्यन्न पश्यामि शरीरं तस्य भार्गव ॥२१ ।॥
अन्तरिक्षं प्रपश्यामि निरालम्बं परिभ्रमन् ॥
परिभ्रमणखिन्नोऽस्मि तमेव शरणं गतः ॥ २२ ॥
ततस्तु तस्य पश्यामि रन्ध्रहीनं तु विग्रहम् ॥।
तस्य देहाद्विनिर्गन्तुं शक्तिनासीत्तथा च मे ॥२३॥
रन्ध्रहीनान्महाभाग तमेव शरणं गतः ॥
ततोऽहं गतवान्ब्रह्मन्रन्ध्रं प्राप्तं मयानघ ॥ २४॥
बालाग्रादपि सूक्ष्मं तत्ततोऽहं तेन निर्गतः ॥
पद्मनालेन निष्क्रान्तं पश्याम्यात्मानमात्मना ॥ २९ ॥
नाभिसरसि तत्पद्मं जातं देवस्य शार्ङ्गिणः ॥
शेषरत्नार्कशैवालि विकासितदलं महत् ॥ २६ ॥
ततोऽहं पद्मजन्मेति लोके ख्यातिमुपागतः ॥||
नाभिजातं च यत्पद्मं तस्य देवस्य भार्गव ॥ २७॥
तन्महामण्डलं कृत्स्नं मेरुस्तस्य च कर्णिका ॥
तत्राहं तस्य संभूतो देवदेवस्य चक्रिणः॥२८॥
देवस्स विष्णुर्जगतामधीशः सर्वेश्वरः सर्वजगत्प्रधानः ॥
यॊ बालरूपी भवतान्तकाले दृष्टोऽस्य सर्वस्य चराचरस्य ॥ २९॥
एवं हि तस्योदरसंस्थितेन मयोषितं जातकुतूहलेन ॥
तस्यैव मायापरिमोहितेन कल्पान्तकालेषु सदा नरेन्द्र ॥ 1.79.३० ॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० पद्मनाभोपाख्यानो नामैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ।॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०८०

https://sa.wikisource.org/s/zr6

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ॥
ब्रह्मणोऽस्य समुत्पत्तिमारभ्य सुमहाद्युते ॥
कालस्य गतिमिच्छामि श्रोतुं भृगुकुलोद्वह।।१।।
मार्कण्डेय उवाच।।
स्वेनाहोरात्रमानेन ब्रह्मणोऽस्य जगत्पतेः।।
समाष्टकं गतं राजन्पञ्चमासास्तथैव च।। ॥ २॥
अहोरात्रचतुष्कं च वर्तमानदिनाद्गतम् ॥
अतः परं प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ ३ ॥
मनवः षड् गतास्सप्त सन्धयश्च तथा गताः ॥
सप्तविंशद्व्यतीताश्च तथैव च चतुर्युगाः ॥ ४ ॥
युगत्रयं तथातीतं वर्तमानचतुर्युगात् ॥
संवत्सराणां दशकं तथा कलियुगाद्गतम् ॥ ५ ॥
वाताश्वमेघकालेऽस्मिन्सह यक्षेण यादव ॥
भविष्याणामतीतानां ब्रह्मणां भूरिदक्षिण ॥ ६ ॥
अनादिमत्त्वात्कालस्य संख्यां वक्तुं न शक्यते ॥
गङ्गायाः सिकता धारा यथा वर्षति वासवः ॥ ७ ॥
शक्या गणयितुं राजन्न व्यतीता पितामहाः
अन्तवत्तां बुधो बुद्ध्वा सर्वस्य जगतीपते ॥ ८॥
तन्मार्गं परिमार्गन्ते यद्विष्णोः परमं पदम् ॥
वज्र उवाच ॥ कियत्कालपरीमाणं मया शास्या वसुन्धरा।।९।।
परिक्षिता च धर्मज्ञ तन्मे ब्रूहि भृगूत्तम।।
मार्कण्डेय उवाच।।
अद्यप्रभृति राजेन्द्र समा पञ्चाशकं गते।।1.80.१०।।
परीक्षिति महाराजे दिवं प्राप्ते कुरूद्वहे ॥
परीक्षिद्धीने लोकेस्मिन्प्राणितुं त्वं तु शक्यसे ॥ ११ ॥
महाप्रस्थानमाविश्य नागलोकं गमिष्यसि ॥
स्वर्गते त्वयि राजेन्द्र परीक्षिति तथा नृपे ॥ १२॥
राजा नागपुरे भावी पारीक्षिज्जनमेजयः ॥
मथुरायां तथा भावी तव पुत्रोऽचलो नृपः ॥ १३ ।॥
नगरं खाण्डवप्रस्थं भयादिविनिवर्जितम् ॥
पालयिष्यति धर्मात्मा पुत्रस्ते भीमविक्रमः ॥ १४ ॥
दानवेन्द्रो मयः पूर्वं फाल्गुनेन प्रयास्यता ॥
महाप्रस्थानमित्युक्तो राजंस्त्वत्प्रियकाम्यया ॥ १५॥

यावद्वज्रो महीं भुङ्क्ते खाण्डवप्रस्थमाश्रितः ॥
तावत्सभेयं संरक्ष्या त्वया मदुपरोधतः॥१६॥
सेयं संरक्ष्यते तेन प्रतिज्ञाय धनञ्जये ।।
त्वयि नाकमनुप्राप्ते सभेयं मयशासनात् ।। १७ ।।
हिमाचलं तु नेष्यन्ति यत्र बिन्दुसरं सरः ।।
राक्षसाः किङ्करा नाम यत्तस्मान्निर्मिता पुरा ।। १८ ।।
उक्तं हि ते कालगतं मयैतदायुःप्रमाणं च तथा तवोक्तम् ।।
अतः परं धर्मभृतां वरिष्ठ वदस्व किं ते कथयामि राजन् ।। १९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० यानकालवर्णनो नामाशीतितमोऽध्यायः ।। ८० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०८१

https://sa.wikisource.org/s/zr9

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ।।
त्वयोदितानां धर्मज्ञ समासेन पृथक्पृथक् ।।
कालस्यावयवानां च श्रोतुमिच्छामि देवताः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पौरुषं यदहोरात्रं श्रुतवानसि यादव ।।
कालात्मा पुरुषस्तस्य सर्वभूतपतिः प्रभुः ।। २ ।।
कल्पस्य दैवतं ब्रह्मा यस्येदं सकलं जगत् ।।
क्रमान्मन्वन्तराणां तु मनवस्तु चतुर्दश ।। ३ ।।
स्वायम्भुवस्तु प्रथमो मनुः स्वारोचिषस्तथा ।।
वैवस्वतोऽथ सावर्णिर्ब्रह्मपुत्रस्तथैव च ।। ४ ।।
धर्मपुत्रो रुद्रपुत्रो दक्षपुत्रश्च यादव ।।
रौच्यो भौत्यश्च विश्वात्मा मनवस्तु चतुर्दश ।।५।।
वज्र उवाच।।
य एते भवता प्रोक्ता मनवश्च चतुर्दश ।।
नित्यं ब्राह्मे दिने प्राप्ते एत एव क्रमाद्द्विज ।।६।।
भवन्त्युतान्ये धर्मज्ञ एतन्मे च्छिन्धि संशयम् ।।
अथवा वर्त्तमानेऽस्मिन्भवता मम कीर्तिताः ।। ७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एत एव महाराज मनवस्तु चतुर्दश ।।
कल्पेकल्पे त्वया ज्ञेया नात्र कार्या विचारणा ।।८।।
एकरूपास्त्रयः कल्पा ज्ञातव्यास्सर्व एव हि ।।
क्वचित्किंचिद्विभिन्नाश्च मायया परमेष्ठिनः ।।९ ।।
ज्ञातव्यमेकरूपत्वमब्दानां च तथा त्वया ।।
कल्पेकल्पे महाराज मनूनां च विशेषतः ।। 1.81.१० ।।
वज्र उवाच ।।
कल्पानां जनसादृश्ये युक्तिनैवोपपद्यते ।।
कदाचिदपि धर्मज तत्र पश्यामि कारणम् ।। ११ ।।
एकस्मिन्नन्तरे मुक्तिं कल्पेकल्पे गते द्विज ।।
प्रभविष्यज्जगच्छून्यं कालस्यादेरभावतः ।। १२ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
जीवस्यान्यस्य सर्गेण नरे मुक्तिमुपागते ।।
अचिन्त्यशक्तिर्भगवाञ्जगन्पूरयते सदा ।। १३ ।।
ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते ब्रह्मलोकमुपागताः ।।

सृज्यन्ते च महाकल्पे तद्विधाश्चापरे जनाः ।। १४ ।।
ते प्राप्ताः परमं स्थानं येषां जन्म न विद्यते ।।
समजीवप्रमाणाश्च सर्वे कल्पास्तथा नृप ।।
ब्रह्मलोके विष्णुलोके रुद्रलोके च ये गताः ।। १५ ।।
विष्णुलोकास्सुबहवो रुद्रलोकास्तथैव च ।।
श्वेतद्वीपगता ये च तेषां जन्म न विद्यते ।। १६ ।।
न तु सर्वेषु राजेन्द्र तेषु मुक्तिः प्रकीर्तिता ।।
ब्रह्मलोकोपरिष्टाच्च ये लोका रौद्रवैष्णवाः ।। १७ ।।
मयोदितास्तयोर्गत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ।।
महाकल्पक्षये जीवाः सर्वे तं परमेश्वरम् ।। १८ ।।
प्राप्यापि विनिवर्तन्ते विना ज्ञानेन यादव ।।
भूय एव तदा लोकान्सर्गे सृजति तान्प्रभुः ।। १९ ।।
कल्पमध्ये तु कल्पान्ते ज्ञानोज्झितकलेवराः ।।
प्राप्नुवन्ति परं परं स्थानं तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ 1.81.२० ॥
जीवबीजान्यसर्गेण तत्स्थानं परमेश्वरः ॥
प्रपूरयति धर्मज्ञ राजन्केनापि हेतुना ॥ २१ ॥
वज्र उवाच ॥
कल्पानां सति सादृश्ये यो भेदो भृगुनन्दन ॥
तमहं श्रोतुमिच्छामि तत्र मे कौतुकं महत् ॥ २२ ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥
कल्पानां सति सादृश्ये शृणु भेदं नराधिप।।
समतीते यथा कल्पे षष्ठे मन्वन्तरे गते ॥ २३ ॥
सप्तमस्य चतुर्विंशे राजंस्त्रेतायुगे तदा ॥
यदा रामेण समरे सगणो रावणो हतः ॥२४॥
रामेणैव तदा राजन्कुम्भकर्णो निपातितः ॥
वर्तमाने तु यद्वृत्तं कल्पे यदुकुलोद्वह ॥ २९॥
रामस्य चरितं बद्धं तदा वाल्मीकिना शुभम् ॥
अतीतकल्पे यद्वृत्तं मया तत्काम्यके वने ॥ २६ ॥
युधिष्ठिराय कथितं धर्मपुत्राय पार्थिव ॥
कल्पानां सति सादृश्ये भेद एष तवेरितः॥२७॥
तेषां स्वरूपं च तथा तथा राजन्ननुक्रमम् ॥
ब्रह्मजन्मनिसर्गाश्च तथा तस्य पृथग्विधाः ॥ २८ ॥
कार्तिकेयस्य लक्ष्म्याश्च तथा देवस्य शूलिनः ॥

एवमाद्याः प्रभेदास्तु त्वया ज्ञेया नु पार्थिव ॥
कल्पादीनां महाराज चान्यत्रापि यदूद्वह ॥ २९ ॥
सादृश्यभेदाविह भूमिपाल कल्पस्यकल्पस्य मयोदितौ ते ॥
युगादिभिन्नस्य च दैवतानि वक्ष्याम्यतस्तानि निबोध राजन् ॥1.81.३०॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० कल्पसादृश्यो नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०८२

https://sa.wikisource.org/s/zra

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ॥। ॥
भगवान्वासुदेवश्च तथा संकर्षणः प्रभुः ॥
प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च कृतादीनां च दैवताः ॥ ॥ १ ॥
तथा खण्डयुगानीह द्वादशोक्तानि भूपते॥
षष्ठाब्दे च विवर्तन्ते पञ्चाब्दानि पृथक्पृथक् ॥ २ ॥
तेषां तव प्रवक्ष्यामि दैवतांस्तु पृथक्पृथक् ॥
विष्णुर्बृहस्पतिश्शक्रो वह्निस्त्वष्टा तथैव च ॥ ३॥
अहिर्बुध्न्यश्च पितरो विश्वेदेवा निशाकरः ॥
इन्द्राग्नी चैव नासत्यौ भगश्चैव महाबलः ॥ ४ ॥
इति द्वादश ते प्रोक्ता मया खण्डयुगेश्वराः॥
अथ षष्ट्यब्दनामानि निबोध गदतो मम ॥ ९ ॥
वर्तमाने तथा कल्पे षष्ठे मन्वन्तरे गते॥
तस्यैव च चतुर्विंशे राजंस्त्रेतायुगे तदा ॥ ६ ॥।
यदा रामेण समरे सगणो रावणो हतः ॥
लक्ष्मणेन तथा राजन्कुम्भकर्णो निपातितः ॥ ७ ॥
माघशुक्लं समारभ्य चन्द्रार्कौ वासवर्क्षगौ ॥
जीवयुक्तौ यदा स्यातां षष्ट्यब्दादिस्तदा स्मृतः ॥ ८॥
प्रभवो विभवः शुक्लः प्रमोदश्च प्रजापतिः॥
वैष्णवे तु युगे पञ्च प्रोक्तास्संवत्सराश्शुभाः । ९
अङ्गिरा श्रीमुखो भावो युवा धाता तथैव च।।
अब्दो जीवयुगे पञ्च येषामाद्याश्शुभास्त्रयः।।1.82.१०।।
ईश्वरो बहुधान्यश्च प्रमाथी विक्रमो वशः।।
शक्राब्दाः पञ्च निर्दिष्टा येषामाद्यावुभौ शुभौ।।११।।
वह्निस्स्वभानुस्तरणो वारिदश्च तथाऽव्ययः ॥
आग्नेयाः पञ्च निर्दिष्टा द्वितीयं तेष्वशोभनम् ॥ १२ ॥
सर्वजित्सर्वधारी च विरोधी विकृतिः खरः ॥
त्वाष्ट्रे पञ्च युगे तेषां द्वितीयं तु शुभप्रदम् ॥ १३ ॥।
नन्दनो विजयश्चैव जयः कामश्च दुर्मुखः ॥
आहिर्बुध्न्ये युगे पञ्च येषामाद्या हितास्त्रयः ॥१४ ॥
हेममाली विलम्बी च विकारी शर्वरी प्लवः ॥
पैत्र्ये पञ्चयुगे तेषां पञ्चमश्च शुभप्रदः ॥ १९॥
शोककृच्छुभकृत्क्रोधी विश्वावसुपरावसू ॥
वैश्वे पञ्च शुभा वैषामब्दौ राजन्द्विपंचमौ ॥१६॥

प्लवङ्गः कीलकस्सौम्यस्सोमो रोधकृदेव च ॥
सौम्ये पञ्च शुभावेषां प्रथमानन्तरावुभौ ॥१७॥
धावनं मथनं वीरं राक्षसं चानलं तथा ॥
इन्द्राग्निदैवते पञ्च सर्वे एव शुभप्रदाः ॥१८॥
पिङ्गलः कालयुक्तश्च सिद्धार्थो रौद्रदुर्मती ॥
आश्विनेऽपि युगे पञ्च चतुर्थस्तेषु शस्यते ॥१९॥
दुन्दुभ्यङ्गारकौ रक्तः क्रोधश्चापि क्षयस्तथा ॥
भाग्ये पञ्च शुभास्सर्वे विशेषेण तु पञ्चमः ॥ 1.82.२० ॥।
अतः परं चारवशाद्देवाचार्यस्य पार्थिव ॥
द्वादशाब्दाधिपांस्तुभ्यं कथयामि फलान्वितान् ॥ २१ ॥
आग्नेयक्षगे जीवे वर्षं स्याद्वह्निदैवतम् ॥
अहितं तद्विनिर्दिष्टं गोद्विजाग्न्युपजीविनाम् ॥२२॥
सौम्यरौद्रोपगे जीवे सौम्यवर्षमुदाहृतम् ।।
ईतयस्सकला यत्र चानावृष्टिभयं तथा ।। २३ ।।
अदित्यपुष्यगे चाब्दो विज्ञेयो गुरु दैवतः ।।
शुभङ्करी हितो लोके क्षेमारोग्यसुभिक्षदः ।। २४ ।।
सार्पपैत्र्योपगे जीवे पैत्र्यं वर्पमुदाहतम् ।।
हार्दं वृष्टिप्रदं लोके शिवसौभिक्ष्यकारकम् ।। २५ ।।
फाल्गुनीद्वयहस्तस्थे वर्षं भाग्यमुदाहृतम् ।।
चौरप्राबल्यकं घोरं नारीदौर्बल्यकारकम् ।। २६ ।।
चित्रास्वातिगते जीवे त्वाष्ट्रः संवत्सरः शुभः ।।
शूकधान्यक्षयकरः शिबिधान्यविवर्धनः ।। २७ ।।
इन्द्राग्निदैवतं जीवे विशाखामैत्रसंस्थिते ।।
यज्ञक्रियाप्रवृत्तानां हितं मुदितमानवम् ।। २८ ।।
ज्येष्ठामूलगते जीवे शाक्तमब्दमुदाहृतम् ।।
शूकधान्यक्षयकरं भूतानां भयवर्धनम् ।। २९ ।।
आषाढाद्वयगे जीवे वैश्वदेवमुदाहृतम् ।।
नाशुभं न शुभं लोके राज्ञां विग्रहकारकम् ।। 1.82.३० ।।
विष्णुवासवसंस्थे तु वैष्णवं परिकीर्तितम् ।।
क्षेमसौभिक्षदं लोके पाषंडिपरिपीडनम् ।। ३१ ।।
प्रोष्ठपदाद्वयगते जीवे वारुणसंस्थिते ।।
पूर्वधान्यप्रदं त्वाजं पश्चाद्धान्यविनाशनम् ।। ३२ ।।
पौष्णाश्वियाम्यगे जीवे वर्षं स्यादश्विदैवतम् ।।

सुवृष्टिक्षेमदं लोके सर्वातङ्कविवर्जितम् ।। ३३ ।।
चैत्रशुक्लसमारम्भे जगतां जगदीश्वर ।।
सर्वं चक्रे तदा राजँस्ततस्तस्मिन्सदा दिने ।। ३४ ।।
संवत्सरेशः क्रियते ब्रह्मणा तु सदा ग्रहः ।।
नागो यज्ञश्च धर्मज्ञ गन्धर्वश्च तथैव च ।। ३५ ।।
सप्त च्छिन्ने तु यः श्लेषः कलिपातसमागणे ।।
आदित्यादिस्स बोद्धव्यो ग्रहः संवत्सराधिपः ।। ३६ ।।
आदित्येन सहानन्तो नागो भवति भूमिप ।।
चित्राङ्गदश्च गन्धर्वो दीर्घभद्रो निशाचरः ।।३७।।
सौम्येन वासुकिर्नागः पूर्णभद्रो निशाचरः ।।
चित्रसेनश्च गन्धर्वः समाश्चामी प्रकीर्तिताः ।।३८।।
भौमेन तक्षको नागो मणिभद्रो निशाचरः ।।
तदा चित्ररथो नाम गन्धर्वश्चाभिषिच्यते ।। ३९ ।।
बुधेन नागः कार्कोटो यक्षभद्रो निशाचरः ।।
तुम्बुरुर्नाम गन्धर्वः समास्वाम्यभिषिच्यते।।1.82.४०।।
जीवेन नागः पद्मस्तु दीर्घबाहुर्निशाचरः ।।
गन्धर्वश्च महातेजास्तथा शालिशिरः प्रभुः ।। ।। ४१ ।।
महापद्मस्तु शुक्रेण नागो भवति भूपते ।।
नारदश्चैव गन्धर्वो महाबाहुर्निशाचरः ।। ४२ ।।
सौरेण नागः शङ्खस्तु महाकर्णो निशाचरः ।।
ऊर्णायुश्चैव गन्धर्वः समास्वाम्यभिषिच्यते ।। ४३ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि समारूपं महीपते ।।
ग्रहस्वामिभवं तुभ्यं शेषास्सर्वे तदाश्रयाः ।। ४४ ।।
तीक्ष्णार्कस्त्वल्पमत्स्यश्च गतमेघोऽतिभास्करः ।।
बहुनागव्याधिगणो भास्कराब्दो रणाकुलः।।४५।।
बहुवर्षोऽतिसस्यश्च गवाक्षीरप्रदायकः।।
चन्द्राब्दः कामिनामिष्टः चित्यङ्कितमहीतलः ।। ४६ ।।
अग्नितस्कररोगाढ्यो नृपविग्रहदायकः ।।
गतसस्यो बहुव्यालो भौमाब्दो बालहा भृशम् ।।४७।।
विप्रक्षत्रियसस्यानां जनानां च कलाभृताम् ।।
बुद्धिप्रदोऽब्दो बौद्धस्तु बहुसस्याकरः क्षितौ ।। ४८ ।।
बहुयज्ञोऽतिसस्यश्च गोगजाश्वहितस्तथा ।।
बहुवृष्टिप्रदः सौम्यो जीवाब्दो द्विजपुष्टिदः ।। ४९ ।।

सस्याढ्यो धर्मबहुलो गतातंको बहूदकः ।।
कामिनां कामदः कामः सिताब्दो नृपशर्मदः ।। 1.82.५० ।।
दुर्भिक्षमरकान्रोगान्करोति पवनस्तथा ।।
शनैश्चराब्दः शोकांश्च विग्रहाणि च भूभुजाम् ।। ५१ ।।
क्रमेण परिवर्त्तन्ते पञ्च यादव वत्सराः ।।
तेषामधिपतीन्वक्ष्ये नामानि च फलानि च ।। ५२ ।।
पञ्च भक्ते तु यच्छेषं तिष्ठेदब्दगणे गते ।।
संवत्सराद्यः संज्ञेयो नित्यं संवत्सरो बुधैः ।। ५३ ।।
आद्यः संवत्सरो नाम द्वितीयः परिवत्सरः ।।
इडाख्यश्च तृतीयोऽत्र चतुर्थश्चानुवत्सरः ।।
इद्वत्सराख्यः कथितः तथा चैवात्र पञ्चमः ।। ५४ ।।
संवत्सरोऽग्निः परिवत्सरोऽर्क इडाभिधानो भगवाञ्छशाङ्कः ।।
ब्रह्मा स्वयंभूरनुवत्सरोऽपि इद्वत्सरः शैलसुतापतिश्च ।। ५५ ।।
वृष्टिः समाख्ये कथिता द्वितीये प्रभूततोया कथिता तृतीये ।।
पश्चाज्जलं मुञ्चति यश्चतुर्थः स्वल्पोदकं पंचममब्दमुक्तम् ।। ५६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० स० अब्दफलनिर्देशो नाम द्व्यशीतितमोऽध्यायः ।। ८२ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०८३

https://sa.wikisource.org/s/zrb

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
उत्तरं त्वयनं दिव्यं पैत्र्यं स्याद्दक्षिणायनम् ।।
वसन्तश्चाग्निदैवत्यः शाक्रो ग्रीष्म उदाहृतः ।। १ ।।
वैश्वदेवी तथा प्रावृट्प्राजापत्या शरत्स्मृता ।।
हेमन्तो वैष्णवः प्रोक्तो मारुतः शिशिरः स्मृतः ।। २ ।।
त्वाष्ट्रश्चैत्रस्तु वैशाखो मासश्चैवाग्निदैवतः ।।
ज्येष्ठश्शाक्रस्स्मृतो मास आषाढो वैश्वदैवतः ।।३।।
श्रावणो विश्वदैवत्य आजो भाद्रपदस्तथा।।
अश्वयुक्ताश्विनो मास आग्नेयः कार्त्तिकः स्मृतः ४।।।
मार्गशीर्षस्तथा सौम्यः पौषस्याज्जीवदैवतः।।
पैत्र्यो मासस्स्मृतो माघः फाल्गुनो भगदैवतः।।५।।
मासेषु मासदैवत्या शुक्लपक्षाः प्रकीर्त्तिताः।।
वक्ष्यामि कृष्णपक्षाणां दैवतानि तवानघ ।। ६ ।।
चैत्रो याम्यस्स्मृतो राजन्नाग्नेयश्चाप्यनन्तरः ।।
ज्येष्ठो रौद्रः स्मृतः पक्षस्त्वाषाढः सार्प उच्यते ।। ७ ।।
पैत्रश्च श्रावणो मासः सावित्रश्चाप्यनन्तरः ।।
मैत्रश्चाश्वयुजो मासः शाक्रश्चाप्यग्निदैवतः ।। ८ ।।
तथा च नैर्ऋतः सौम्यः पौषः स्याद्विष्णुदैवतः ।।
वारुणश्च तथा पैत्रः फाल्गुनः पौष्ण उच्यते ।। ९ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि यद्देवो यद्ग्रहः स्मृतः ।।
अग्निरर्कस्स्मृतस्सोमो वरुणः परिकीर्तितः।।1.83.१०।।
अङ्गारकः कुमारश्च बुधश्च भगवान्हरिः ।।
बृहस्पतिस्स्मृतः शक्रः शुक्रो देवी च पार्वती ।। ११ ।।
प्रजापतिश्शनैश्चारो राहुर्ज्ञेयो गणाधिपः ।।
विश्वकर्मा स्मृतः केतुर्ये ग्रहास्ते पुरः स्मृताः ।। १२ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि तव नक्षत्रदैवताः ।।
कृत्तिका चाग्निदैवत्या रोहिण्यर्केश्वरा स्मृता ।। १३ ।।
इन्द्वर्क्षः सौम्यदैवत्यो रौद्री आर्द्रा तथा स्मृता ।।
पुनर्वसुस्तथादित्यो पुष्यश्च गुरुदैवतः ।। १४ ।।
आश्लेषा सर्पदैवत्या मघा च पितृदैवता ।।
भाग्याश्च पूर्वफाल्गुन्य आर्यमाश्च तथोत्तराः ।। १५ ।।
सावित्रश्च तथा हस्तश्चित्रा त्वाष्ट्री प्रकीर्तिता ।।
स्वातिश्च वायुदैवत्या नक्षत्रे परिकीर्तिता ।। १६ ।।

इन्द्राग्नीदैवता प्रोक्ता विशाखा यदुनन्दन ।।
मैत्रमृक्षमनूराधा शाक्रं ज्येष्ठा प्रकीर्तिता ।। १७ ।।
तथा नैर्ऋत्यदैवत्यो मूलञ्च तदुदाहृतम् ।।
आप्यस्त्वाषाढपूर्वाः स्युश्चोत्तरा वैश्वदैवताः ।। १८ ।।
ब्राह्मी चैवाभिजित्प्रोक्ता श्रवणो वैष्णवः स्मृतः ।।
वासवं च तथा ऋक्षं धनिष्ठा प्रोच्यते बुधैः ।। १९ ।।
तथा शतभिषक्प्रोक्तं नक्षत्रे वारुणं नृप ।।
आजं भद्रापदापूर्वा आहिर्बुध्न्यं तथोत्तरा ।। 1.83.२० ।।
पौष्णं च रेवती चार्क्षमश्विनी चाश्विदैवतम् ।।
भरण्यश्च तथा याम्य प्रोक्तास्ते ऋक्षदैवताः ।। २१ ।।
ब्रह्मा प्रजापतिर्विष्णुर्यमस्सोमस्तथैव च ।।
कुमारो मुनयस्सप्त ह्यष्टौ च मनवस्तथा ।। २२ ।।
पिशाचश्च तथा धर्मो रुद्राश्चैकादश स्मृताः ।।
आदित्या द्वादश तथा कामदेवस्तथैव च ।। २३ ।।
यक्षाश्च पितरश्चैव प्रतिपत्प्रभृतिर्नृप ।।
तिथीश्वरास्तथा प्रोक्ता करणान्नामतः शृणु ।। २४ ।।
तिथ्यर्धभोगि करणं सदा भवति पार्थिव ।।
स्थिराणि तेषां चत्वारि सप्त विद्धि चराणि च ।। २५ ।।
अन्ते कृष्णचतुर्दश्यां द्वितीये शकुनिः स्मृतः ।।
प्रथमे पञ्चदश्यर्धे कृष्णे प्रोक्तं चतुष्पदम् ।। २६ ।।
तस्यैव चापरे राजन्नागाख्यं करणं मतम् ।।
शुक्लप्रतिपदार्धे तु किंस्तुघ्नं करणं मतम् ।।२७।।
एतानि राजन्प्रोक्तानि स्थिराणि करणानि तु ।।
कलिर्धर्मस्तथा सर्पो येषां वायुश्च दैवतम।।२८।।
शुक्लप्रतिपादार्धे तु द्वितीये यदुनन्दन।।२९।।
पञ्चम्यां च तथा ह्यर्धे त्वष्टम्यां च तथा परे ।।
द्वादश्यर्धे तथा पूर्वे पौर्णमास्यां तथा परे।।1.83.३०।।
कृष्णपक्षचतुर्थ्यां तु प्रथमेऽर्धे तथैव च ।।
सप्तम्यां चापरे त्वर्धे ह्येकादश्यां तथाद्यके।।३१।।
करणं तु बवं नाम कथितं शक्रदैवतम् ।।
द्वितीयार्धे तथाद्ये तु पञ्चम्यर्थे तथा परे ।। ३२ ।।
नक्तस्यर्धे तथा पूर्वे द्वादश्यर्धे तथा परे ।।
कृष्णप्रतिपदाद्यार्धे चतुर्थ्यर्धे तथा परे।।३३।।

अष्टम्यर्धे तथा पूर्वे ह्येकादश्यां तथापरे ।।
बालवं नाम करणं कथितं ब्रह्मदैवतम् ।। ३४ ।।
शुक्लपक्षे द्वितीयार्धे षष्ठ्यर्धे प्रथमे तथा ।।
नवम्यर्धे तथैवान्ते त्रयोदश्यां तथाद्यके ।। ३५ ।।
कृष्णप्रतिपदार्धे तु पञ्चम्यां प्रथमे तथा ।।
द्वितीयार्धे तथाष्टम्यां द्वादश्यां प्रथमे तथा ।।३६।।
कौलवं नाम करणं कथितं मित्रदैवतम् ।।
आद्ये शुक्लं तृतीयार्धे षष्ठ्यर्धे च तथा परे ।। ३७ ।।
कृष्णद्वितीयाप्रथमे पञ्चम्यर्धे तथा परे ।।
नवम्यर्धे तथा पूर्वे द्वादश्यर्धे तथा परे ।।३८।।
तौतिलं नाम करणमार्यम्णं कथितं बुधैः ।।
अन्ते शुक्लतृतीयार्धे सप्तम्यां प्रथमे तथा।।३९।।
दशम्यर्धे तथैवान्ते चतुर्दश्यां तथाद्यके ।।
कृष्णपक्षद्वितीयान्ते षष्ठ्यर्धे प्रथमे तथा।।1.83.४०।।
नवम्यां च तथैवान्ते त्रयोदश्यां तथाद्यके।।
गराभिधानं करणं पृथिवीदैवतं स्मृतम्।।४१।।
शुक्लपक्षचतुर्थ्यर्धे सप्तम्यां च तथा परे ।।
एकादश्यां तथा पूर्वे चतुर्दश्यां तथा परे ।। ४२ ।।
कृष्णतृतीयाप्रथमे षष्ठ्यर्धे च तथा परे ।।
दशम्यर्धे तथा पूर्वे त्रयोदश्यां तथा परे ।। ४३ ।।
वणिजं नाम करणं श्रीदेवमभिधीयते ।।
शुक्लपक्षे चतुर्थ्यन्ते ह्यष्टम्यां प्रथमे तथा ।। ४४ ।।
एकादश्यपरे चार्धे पौर्णमास्यां तथाद्यके ।।
अन्ते कृष्णतृतीयार्धे सप्तम्यां प्रथमे तथा ।। ४५ ।।
द्वितीये च दशम्यर्धे चतुर्दश्यां तथाद्यके।।
विष्टिरित्येव करणं कथितं मृत्युदैवतम् ।। ४६ ।।
सर्वकर्मसु राजेन्द्र सर्वदा गर्हितं च तत् ।।
चतुर्विंशत्यहोरात्रे राजन्होराः प्रकीर्त्तिताः ।। ४७ ।।
ग्रहेशदेवगन्धर्वनागयक्षेश्वरप्रभाः ।।
सूर्योदयादथारभ्य दिनपाद्याः क्रमेण ताः।।४८।।
षष्ठक्रमेण च तथा क्रमं तासां निबोध मे।।
अर्कशुक्रर्क्षरात्रीश सौरजीवकुजेश्वराः ।। ४९ ।।
सर्वासां च तथा कालं राहुर्भुङ्क्ते महाग्रहः ।।

कुलिकश्च तथा नागो यक्षः पद्मोऽतिविश्रुतः ।। 1.83.५० ।।
अङ्गारपर्णश्च तथा गन्धर्वश्चाभिधीयते ।।
कुलिकस्य तु या वेला सा वर्ज्या सर्वकर्मसु ।। ५१ ।।
तस्यां भुक्ते भवेद्व्याधिर्विषं भुक्तं न जीर्यते ।।
प्रत्यक्षमपि ताक्ष्र्यस्य तस्यां दष्टो न जीवति ।। ५२ ।।
भुक्तं तस्यां तु भैषज्यं न तु कार्यकरं भवेत् ।।
सा तु कुलिविदा ज्ञेया मन्त्रिणा भिषजा तथा ।। ५३ ।।
अविज्ञाय तु तां वेलां त्रयस्ते राजपुङ्गव ।।
वैफल्यकरणान्मूढाः प्राप्नुवन्त्ययशो महत्।।५४।।
प्रत्येकस्यैव वेलायां राहोर्भागं निबोध मे ।।
एकैका तु भवेद्धोरा सार्धं विघटिकाशतम् ।।५५।।
विनाडिकाः सप्तषष्ट्या रवेः षोडश कीर्त्तिताः ।।
होराकुलिकवेलस्तु शेषः कालो रवेस्स्मृतः ।। ५६ ।।
स्वहोरान्ते तथा वेलाश्चतस्रस्तु विनाडिकाः ।।
राहोश्चक्रस्य कथिताः शेषः कालः सितस्य च ।।५७।।
सौम्यहोरासमारम्भ चपकौ द्वौ प्रकीर्तितौ।।
होरा कुलिकवेला तु शेषः कालो बुधस्य च ।। ५८ ।।
एकसप्ततिमुल्लङ्घ्य होरायां तु निशाभृतः ।।
अष्टौ तु कुलिकस्योक्ताः शेषः कालो निशाभृतः ।। ५९ ।।
षडशीतिमतिक्रम्य चषकान्रविजस्य तु ।।
यच्छेषस्तद्विनिर्दिष्टः कालस्तु कुलिकस्य च ।। 1.83.६० ।।
सप्तसप्तत्यतिक्रम्य सार्धांस्तु चषकान्गुरौ ।।
राहोस्तु चषको होरा शेषकालो गुरोर्मतः ।।६१।।
भौमहोरासमारम्भे द्वात्रिंशत्तु विनाडिकाः ।।
वेला तु कुलिकस्योक्ता शेषः कालः कुजस्य तु ।। ६२ ।।
जीवज्ञशुक्रहोरासु सर्वकर्माणि कारयेत् ।।
क्रूरासु च तथान्यासु न किञ्चित्कुलिकस्य च ।। ६३ ।।
अतः परं मुहूर्तानां दैवतानि निबोध मे ।।
सर्वर्क्षाणि विवर्तन्ते ह्यहोरात्रेण पार्थिव ।।६४।।
सततं ते विनिर्दिष्टा मुहुर्तास्त्रिंशदेव तु ।।
वज्र उवाच ।।
अष्टाविंशतिरुक्तानि त्वया तानि ममानघ ।। ६५ ।।
त्रिंशन्मुहूर्ताश्च कथं त एव द्विजसत्तम ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।
दिनरात्र्योस्समारंभे ह्यर्धं भवति पार्थिव ।। ६६ ।।
तयोर्मध्ये च सततमभिजिच्चाभिधीयते ।।
तयोर्द्वित्वान्मया त्रिंशन्मुहूर्ता विहितास्तव ।। ६७ ।।
नक्षत्रैर्दैवतैस्तेषां देवताः परिकीर्त्तिताः ।।
केवलं क्रमहानिश्च क्रमस्तेषां निबोध मे ।। ६८ ।।
रौद्रस्सार्पस्तथा मैत्रः पैत्रो वासव एव च ।।
आप्यो वैश्वस्तथा राजन्केश्वरः शक्रदैवतः ।। ६९ ।।
ऐन्द्राग्नेयौ नैर्ऋतस्तु वारुणश्च महीपते ।।
आर्यम्णस्तु तथा भोग्यो मुहूर्त्तास्तु दिवाचराः ।। 1.83.७० ।।
रौद्राऽजदेवोहिर्बुध्न्याः पौष्णश्चाश्विन एव च।।
याम्योऽग्निदैवतश्चैव ब्राह्मस्सौम्यस्तथैव च ।। ७१ ।।
आदित्यो जीवदैवत्यो वैष्णवः सूर्यदैवतः ।।
त्वाष्ट्रश्चैवाथ वायव्योः मुहूर्ता रात्रिचारिणः ।। ७२ ।।
अह्नः पञ्चदशो भागो रात्रेश्च यदुनन्दन ।।
मुहूर्तसंज्ञः कथितो मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।। ७३ ।।
महाकल्यादथारभ्य कालावयवदैवताः ।।
उक्तास्तव मुहूर्ताश्च तेषां काले स्वकेऽर्चनम् ।। ७४ ।।
महाफलं हि निदिष्टं स्याद्वियोगे विशेषतः ।।
स्वकाले देवताः पूज्याः सोपचारैर्विशेषतः ।।
तस्यास्सकाशाद्धर्मज्ञ कामयद्भिर्महत्फलम् ।। ७५ ।।
काले स्वके यः प्रयतस्तु भक्त्या देवान्यथावत्समुपैति राजन् ।।
सपर्यया तस्य दिशन्ति देवाः फलानभीष्टान्नृषु लोहिताक्ष ।।७६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० कालावयवदैवतानां -माहात्म्यवर्णनो नाम
त्र्यशीतितमोऽध्यायः ।। ८३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०८४

मार्कण्डेय उवाच ।।
लग्नानि द्वादशोक्तानि दिनरात्रेण नित्यशः ।।
यत्रादित्यः स्थितो राशौ तदाद्यानि नराधिप ।। १ ।।
मेषो वृषोथ मिथुनः कुलीरस्सिंह एव च ।।
कन्या तुला तथा कीटो धन्वी मकर एव च ।। २ ।।
कुम्भो मीनश्च राजेन्द्र लग्ना द्वादश कीर्त्तिताः ।।
कुजश्शुक्रो बुधश्चन्द्रः सूर्यश्चान्द्रिस्सितस्तथा ।। ३ ।।
भौमो जीवश्च सौरश्च शनिर्जीविस्तथैव च ।।
मेषादीनां क्रमेणोक्ताः प्रभावः पृथिवीपते ।।४ ।।
लग्रस्यार्धं स्मृता होरा तयोर्विषमराशिषु ।।
आदित्यचन्द्रौ चन्द्रार्कावीश्वरौ समराशिषु ।। ५ ।।
लग्नत्रिभागो द्रेष्काणः क्रमात्तेषां तथेश्वराः ।।
लग्नेशः पंचमेशश्च नवमेशस्तथैव च ।।६।।
मेषाद्याः कथिता नित्यं मेषसिंहधनुर्धराः ।।
मकराद्यास्तथा प्रोक्ता वृषकन्यामृगास्तथा।।७।।
तुलाद्या मिथुनस्तौली कुम्भश्च वसुधाधिप ।।
कुलीराद्याः कुलीरश्च कीटो मीनस्तथैव च ।।८।।
आद्युक्तराशिप्रभृति गणनीया नवांशकाः।।
राशीनां तु यथोक्तानां क्रमान्नव नवेश्वराः ।। ९ ।।
स्वराशितस्तथारभ्य क्रमेणैव नवेश्वराः ।।
राशीश्वरेश्वराः प्रोक्ता राशीनां द्वादशांशकाः ।। 1.84.१० ।।
पंच भौमस्य सौरस्य पंच त्रिंशांशका मताः ।।
जीवस्याष्टौ विनिर्दिष्टाः सप्त प्रोक्ता बुधस्य तु ।। ११ ।।
शुक्रस्योक्तास्तथा पञ्च राशौ विषम संज्ञके ।।
आद्यास्तु पञ्च शुक्रस्य ततस्सप्त बुधस्य च ।। १२ ।।
जीवस्याष्टौ तथा प्रोक्ताः पञ्च सौरस्य चाप्यथ ।।
कुजस्य तु तथा पञ्च राशौ तु समसंख्यके ।। १३ ।।
लग्नं च होरा च तथा द्रिकाणं नवांशकं द्वादशभागसंज्ञम् ।।
त्रिंशांशकं चाप्यथ षष्ठमत्र षड्भेदमाहुर्मुनयश्च लग्नम् ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० स० षड् लग्नवर्णनो नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ।।८४।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०८५

वज्र उवाच ।।
शुभो वाप्यशुभो वापि कथं कालो महीतले ।।
ज्ञायते भार्गवश्रेष्ठ तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
कृत्तिका याम्यवायव्ये नागवीथ्युत्तरोत्तरे ।।
गजवीथीह्युदङ्मध्ये प्राजापत्यादयस्त्रयः ।।२।।
ऐरावणे ह्युदग्भागे अहोरात्रचतुष्टयम्।।
मध्ये वरे तथा वीथी फल्गुनी ऋक्षयोर्द्वयोः ।।३ ।।
मध्येमध्ये तु गोवीथी अजाद्यं भचतुष्टयम् ।।
मध्ययामे जरद्गः स्यात्त्रितयं श्रवणादिकम् ।। ४ ।।
याम्योत्तरेण तु मृगा हस्तचित्रे प्रकीर्तिते ।।
अजादक्षिणमध्ये तु विशाखा मैत्रयोस्स्मृताः ।।५।।
आविकायाम्ययाम्ये तु शक्राद्यं भचतुष्टयम् ।।
वैश्वानरपथं प्राहुस्तमेवात्यन्तदारुणम् ।।६।।
उदयास्तमयाभ्यां च चारेण च तथा ग्रहाः ।।
उत्तरासु शुभाः प्रोक्ता दक्षिणास्त्वशुभावहाः ।।७।।
सुप्रभारश्मिमन्तश्च नागवीथ्यां यदा ग्रहाः ।।
न तदस्ति शुभं लोके यत्र पश्यन्ति मानवाः ।। ८ ।।
विरश्मयो विवर्णाश्च वैश्वानरपथाश्रिताः ।।
न तदस्ति शुभं राम यन्न कुर्युर्जगत्त्रये ।। ९ ।।
रोहिणीशकटं भिन्द्युर्ग्रहा यदि भवेत्तदा ।।
नाशः प्रजानां कूरश्च विशेषेणात्र लक्ष्यते।।1.85.१०।।
सौरारसूर्याः क्रूरास्तु तथा क्षीणश्च चन्द्रमाः।।
कूरैर्युक्तो बुधश्चैव राहुः केतुस्तथैव च।।११।।
शेषास्सौम्यग्रहाः प्रोक्ता मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।।
रोहिणी कृत्तिका पित्र्यं वैष्णवं मैत्रमेव च।।१२।।
पीडयन्तो ग्रहा हन्युर्दिशं वरुणपालिताम्।।
पूर्वस्यां दिशि दृश्यन्ते सर्वताराग्रहा यदि ।। १३ ।।
प्राच्यानां तु तदा राज्ञां भवेत्पीडा सुदारुणा ।।
मध्ये च यदि दृश्यन्ते मध्यदेशनिवासि नाम् ।। १४ ।।
वारुण्यां यदि दृश्यंते तां दिशं पीडयन्ति च ।।
हीनाधिकं चरन्तश्च व्यभ्रे वाऽदर्शनं गताः ।।१५।।
धूमायन्तो ज्वलन्तो वा वेदयन्ति महद्भयम् ।।

एकान्तरितनक्षत्रगताः स्युश्चेद्ग्रहा दिवि ।। १६।।
मालानाम भवेद्योगो मध्यदेशक्षितीशहा ।।
प्रासश्चक्रं धनुर्वज्रं सस्यानां क्षुद्रवृष्टिदाः ।। ।। १७।।
ग्रहा भयावहा नित्यं शृङ्गाटकपुरोगमाः ।।
भवेयुरेकर्क्षगतास्त्रिभिरूर्द्ध्वं यदा ग्रहाः ।। १८।।
विनाशायैव लोकानां विज्ञेयास्सुमहीक्षिताम् ।।
एकेन यदि वा द्वाभ्यां ग्रहाभ्यां सहितो गुरुः ।। १९ ।।
शनैश्चरो वा दृश्येत तदा दुर्भिक्षमादिशेत् ।।
चित्रायां लोहितो यत्र मूले देवगुरुस्तथा ।। ।। 1.85.२० ।।
भार्गवश्च श्रविष्ठासु तदा घोरं भयं भवेत् ।।
कृत्तिकासु शनैश्चारी विशाखासु बृहस्पतिः ।। २१ ।।
स्थितौ प्रजानां पीडायै वृष्टिमन्तर्दिवं भवेत् ।।
प्राग्द्वारेषु चरन्भेषु सौरो वक्रभियाद्यदि ।। २२ ।।
पृथिवीं पीडयेत्सर्वां पूर्वदेशं विशेषत ।।
रौद्रे हस्ते तथैवाप्ये आहिर्बुध्न्ये शनैश्चरः ।। २३ ।।
यदोदयं प्रपद्येत तदा नश्यन्ति पार्थिवाः ।।
सौम्ये त्वाष्ट्रे श्रविष्ठासु स्थिते सौरे महीक्षितः ।। २४ ।।
सर्वपीडां समर्हन्ति यया यान्ति यमान्तिकम् ।।
पूर्वां पराशां संप्राप्तो भृगुजीवौ परस्परम् ।। २५ ।।
सप्तमर्क्षगतौ स्यातां तदत्र देवो न वर्षति ।।
अपर्वणि शशाङ्कार्कौ त्वष्टानाम महाग्रहः ।। २६ ।।
आवृणोति तमः श्यामः सर्वलोकविपत्तये ।।
उदयास्तमये भानोश्चन्द्रस्य च यदा भवेत् ।। २७ ।।
परिवेषस्तदा राजा क्षिप्रं वधमवाप्नुयात् ।।
सकलं चेदहस्सूयो रात्रिं चेत्सकलां शशी ।। २८ ।।
परिवेषी भवेद्राजा तत्रापि वधमर्हति ।।
द्विसूर्ये गगने वृद्धिं क्षत्त्रियाणां विनिर्दिशेत् ।। २९ ।।
द्विचन्द्रे ब्राह्मणानां तु चाधिक्यं प्रलयाय तु ।।
उदयास्तमयौ यत्र सोमार्कौ रक्तमण्डलौ ।। 1.85.३० ।।
न चात्राभ्राणि दृश्यन्ते तन्महाभयलक्षणम् ।।
चन्द्रमा जन्मनक्षत्रं परित्यजति यस्य तु ।। ३१ ।।
श्यावो रूक्षोपसव्यं तु तस्य विद्यादुपद्रवम् ।।
अत्यन्ता दर्शने राहोस्तथा चात्यन्तदर्शने ।। ३२ ।।

प्रजापीडा विनिर्देश्या व्याधिदुर्भिक्षतस्करैः ।।
यन्नक्षत्रगतो राहुर्ग्रसते चन्द्रभास्करौ ।। ३३ ।।
तज्जातानां भवेत्पीडा ये नराश्शान्तिवर्जिताः ।।
ग्रहोपसृष्टे नक्षत्रे ग्रहणं तु यदा भवेत् ।। ३४ ।।
तदा पीडा विनिर्देश्या सैनिकानां नृपैस्सह ।।
गृहीतो राहुणा चन्द्रः सूर्यो वा गगनाच्च्युतः ।। ३५ ।।
उल्कानि हन्यात्तत्रान्यो राजा राज्यं करिष्यति ।।
गृहीतौ परिवेषे तौ यदा चन्द्रदिवाकरौ।।३६।।
समन्तात्पीड्यते देशः शस्त्रकोपश्च जायते ।।
मेघैस्संछाद्यते राहुस्त्वतिवर्षति वा यदा ।। ३७ ।।
अकालजैस्तदा राज्ञो भयं विद्यादुपस्थितम् ।।
यन्न क्षत्रागते सूर्ये छिद्रं वै संप्रपद्यते ।। ३८ ।।
तज्जातः पार्थिवः क्षिप्रं यमलोकं गमिष्यति ।।
ताम्रकुङ्कुमरूक्षाभो घृतहारिद्रसन्निभः ।। ३९ ।।
बन्धुजीवनिभो भानुः शिशिराद्येषु शस्यते ।।
अस्वच्छवर्णः परुषो वेपनः खण्डमण्डलः ।।1.85.४०।।
सच्छिद्रे रजसा ध्वस्त उल्काद्युपहतोपि वा ।।
मण्डलादन्यसंस्थानं मेघैश्चायुधसन्निभैः।।४१।।
उदयास्तमये च्छन्नः पार्थिवानां न शस्यते।।
पक्षादौ चापसंस्थाने युद्धं शशिनि निर्दिशेत्।।४२।।
लाभस्तेषां जयस्तेषां यत्र दृष्टं भयं ततः ।।
समकोटिविशालश्च किंचिद्वाप्युत्तरोन्नतः ।। ४३ ।।
मासादौ चन्द्रमाः शस्तो वाम एव विपर्ययः ।।
मण्डलेनान्तरीकुर्वञ्शृङ्गे सा यदि वा स्पृशेत् ।। ४४ ।।
ताराग्रहं तदा कुर्याद्भयं जनपदे शशी ।।
शुक्लपक्षस्य या वृद्धिर्लोके क्षेमसुभिक्षदा।।४५ ।।
सा सितेतरपक्षस्य पृथिव्यां नैव गम्यते ।।
श्रवणेभ्युदितो भौमः पुष्ये वक्रमियाद्यदि ।। ४६ ।।
प्राजापत्युदितश्चन्द्रो नाशाय स्यान्महीक्षिताम ।।
गतागतं यदा कुर्यान्मघामध्येन लोहितः।। ४७ ।।
तदा भवत्यनावृष्टिः पाण्ड्यो राजा विनश्यति ।।
फल्गुन्योरुदयं कृत्वा वक्रः स्याद्वैश्वदैवके।।४८।।
प्रजापत्ये प्रवासश्च त्रैलोक्यं तत्र पीड्यते ।।

ध्रुवेषु वैष्णवे मूले शाक्रे च विचरन्कुजः ।। ४९ ।।
घोरां करोत्यनावृष्टिं कृत्तिकासु मघासु च ।।
कार्त्तिकेऽश्वयुजे पौषे चाषाढे श्रावणे बुधः ।।1.85.५०।।
दृष्टो लोके भयाय स्यान्माघवैशाखयोस्तथा ।।
अकस्माद्यत्र दृश्येत दिवा देवपुरोहितः।।५१।।
राजा वा म्रियते तत्र स वा देशो विनश्यति ।।
अहस्सर्वं यदा शुक्रो दृश्यतेऽथ महाग्रहः ।। ५२ ।।
तदा त्वग्न्यादिभिर्ग्रामान्बाधते नगराणि च ।।
कार्त्तिके तु यदा मासि कुर्वातेऽस्तमयादयौ ।। ५३ ।।
तदह्नां नवति पूर्णं भुवि देवो न वर्षति ।।
शनैश्चरो देशपीडां देशनक्षत्रपीडने ।। ५४ ।।
ध्रुवं करोति राजेन्द्र नित्यं चारवशेन तु ।।
सप्ताहान्तर्गता ये वै दिव्यपार्थिवनाभसाः ।।
ग्रहोपरागे तीव्रास्स्युरुत्पाताः स्वफलेषु ते ।। ५५ ।।
एकस्मिन्यदि मासे स्याद्ग्रहणं चन्द्रसूर्ययोः ।।
ब्रह्मक्षत्रविरोधाय विपरीतविवृद्धये ।। ५६ ।।
यस्मिन्दृश्येत नक्षत्रे विशाखायां प्रधूपवत् ।।
तद्देशजाता पीडा स्याद्बुधकेतुमहाग्रहाः ।। ५७ ।।
उल्काद्यभिहते सूर्ये केतुभिर्वा विधूमिते ।।
अगस्त्ये वा ध्रुवे वापि प्रजापीडां विनिर्दिशेत ।। ५८ ।।
उल्कयाभिहता रूक्षा स्फुरणा रजसा युताः ।।
ऋषयस्सप्त लोकानां विनाशाय च भूभृताम् ।। ५९ ।।
कृत्तिकाभिस्सहोदेति शांकरी दिशमाश्रितः ।।
कुमारीप्रीतितो हन्याल्लोके नृपकुमारकान् ।। 1.85.६० ।।
समागमे ग्रहाणां तु चन्द्रमाः शस्यते ह्युदक् ।।
नक्षत्राणां च राजेन्द्र दक्षिणेन न शस्यते ।। ६१ ।।
राहुः केतुः कुजः शक्रश्चन्द्रेण सहयायिनः ।।
बुधो जीवश्च सौरश्च नागरा रविणा सह।।६२।।
यायिना विजिते पौरे राज्ञां स्याद्यायिनां जयः ।।
यायिग्रहे पौरजिते पुरा राज्ञां जयो मृधे ।। ६३ ।।
पौरेण विजिते पौरे पौरैः पौरक्षयं वदेत् ।।
यायिना यायिनि हते यायिभ्यो यायिनां क्षयः ।। ६४ ।।
ग्रहाणां चेद्भवेत्साम्यं साम्यं राज्ञां विनिर्दिशेत् ।।

जयाजयौ नरेन्द्राणां निर्देश्यो ग्रहवद्बुधैः ।। ६५ ।।
ग्रहारूढश्च्युतस्स्थानात्स्फुरेण विजितो ग्रहः ।।
विजितो जयलिङ्गैश्च कृष्णः श्यामद्युतिस्तथा ।। ६६ ।।
उदङ्मार्गगतिः स्निग्धो विमलो विमलप्रभः ।।
बृहद्रूपोतिशुक्रश्च विजयी कथितो ग्रहः ।। ६७ ।।
न देयमेतच्चपलस्य लोके न नास्तिकस्याधमपूरुषस्य ।।
गुह्यं मुनीनामपि पार्थिवेन्द्र मयेरितं कालविनिश्चयं ते।।६८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०सं० ग्रहशुभाशुभपरिज्ञानवर्णनं नाम पञ्चाशीतितमोयायः ।। ८५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०८६

https://sa.wikisource.org/s/zrg

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ।।
प्रतिदेशं महाभाग कथं प्राप्तमुपद्रवम् ।।
विज्ञायते द्विजश्रेष्ठ तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
कृत्तिकां रोहिणीं सौम्यं मध्यदेशस्य निर्दिशेत् ।।
पीडिते त्रितयेऽतस्मिन्मध्यदेशः प्रपीड्यते ।। २ ।।
आर्द्रां पुनर्वसुं पुष्यं पूर्वदेशस्य निर्दिशेत् ।।
पीडिते त्रितये तस्मिन्पूर्वदेशः प्रपीड्यते ।। ३ ।।
आश्लेषां तु मघां पूर्वां चाग्नेय्यां दिशि निर्दिशेत् ।।
पीडिते त्रितये तस्मिन्नाग्नेयी पीड्यतेऽथ दिक् ।। ४ ।।
आर्यम्णमथ हस्तं च त्वाष्ट्रं स्याद्दिशि दक्षिणे ।।
पीडिते त्रितये तस्मिन्पीड्यते दक्षिणा च दिक् ।। ५ ।।
स्वातिं विशाखां मैत्रं च नैर्ऋत्यां दिशि निर्दिशेत् ।
पीडिते त्रितये तस्मिन्पीड्यते नैर्ऋती च दिक् ।। ६ ।।
वायव्यां दिशि निर्दिष्टा वैश्ववैष्णववासवाः ।
पीडिते त्रितये तस्मिन्वायवी पीड्यते च दिक् ।। ७ ।।
वारुणं चाजदैवत्यं चाहिर्बुध्न्यं तथोत्तरे ।।
पीडिते त्रितये तस्मिन्नुत्तरा दिक्प्रपीड्यते ।। ८ ।।
रेवती चाश्विनी याम्यमैशानी दिक् प्रपीडिता ।।
पीडिते त्रितये तस्मिन्नीशानी दिक् प्रपीड्यते ।। ९ ।।
आदित्यो भृगुजो भौमो राहुस्सौरो निशाकरः ।।
बुधो बृहस्पतिश्चैव प्राच्यादीशाः प्रकीर्तिताः ।। ।। 1.86.१० ।।
विध्वस्तवपुषस्ते च ग्रहयुद्धे पराजिताः ।।
नीचाः पितृगृहस्थाश्च स्वां दिशं पीडयन्ति ते ।। ११ ।।
वज्र उवाच ।।
स्वदेशपीडनं कुर्यान्नक्षत्रः पीडितः कथम् ।।
सर्वमेतन्ममाचक्ष्व सर्वधर्मभृतां वर ।। १२ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
शनैश्चरार्कौ चारेण वक्रेणाङ्गारको ग्रहः ।।
उपरागेण राहुश्च केतुश्चाधूमनोदयैः ।। १३ ।।
उदयास्तमयाभ्यां च जीवशुक्रशशाङ्कजाः ।।
संच्छादनेन च शशी ह्यगस्त्यश्चैव योगतः ।। १४ ।।।
तथा यस्मिँश्च नक्षत्रे दिव्यपार्थिवनाभसाः ।।

दृश्यन्ते तु महोत्पाताः स्वां दिशं संप्रपीडयेत् ।। १५ ।।
देशेषु सर्वेषु मयेरितं ते शुभाशुभं यादव मुख्यनाथ ।।
अतः परं धर्मभृतां वरिष्ठ वदस्व किं ते कथयामि राजन् ।।१६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० प्रतिदेशपीडावर्णनं नाम षडशीतमोऽध्यायः ।।८६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०८७

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। वज्र उवाच ।।
शुभाशुभपरिज्ञानं भगवन्पुरुषं प्रति ।।
त्वत्तोहं श्रोतुमिच्छामि तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच।।
जन्माश्रितस्त्रिषष्ठश्च सप्तमो दशमस्तथा ।।
एकादशः शशी येषां तदा तेषां शुभं भवेत्।।२।।
जन्मन्यथ चतुर्थे च साष्टमे दशमे तथा ।।
एकादेशे बुधो येषां तेषामपि शुभं वदेत् ।। ३ ।।
द्विपञ्चमगतो जीवस्सप्तमो नवमस्तथा ।।
एकादशस्तथा ह्येषां तेषामपि शुभं वदेत्।। ।। ४ ।।
षष्ठसप्तमगः शुक्रो दशमे न च शोभनः ।।
द्वादशश्च तथा ह्येषां तेषां पीडां विनिर्दिशेत् ।। ५ ।।
तृतीये दशमे षष्ठे तथा चैकादशे शुभा ।।
सौरारतीक्ष्णकिरणा येषां तेषां शुभं वदेत् ।। ६ ।।
यस्मिन्हि जननं यस्य जन्मर्क्षं तस्य तत्स्मृतम् ।।
चतुर्थं मानसं तस्माद्दशमं कर्मसंज्ञितम् ।। ७ ।।
संगातकं षोडशं स्याद्विंशं स्यात्सामुदायिकम् ।।
वैनाशकं तु नक्षत्रं कर्मर्क्षं यत्त्रयोदशम् ।। ८ ।।।
षण्णक्षत्रस्तु पुरुषस्सर्वः प्रोक्तो महीपते ।।
राजा च नवनक्षत्रो नक्षत्रत्रितयं शृणु ।। ९ ।।
नित्यमभ्यधिकं षड्भ्यः पार्थिवस्य नृपोत्तम ।।।
देशाभिषेकनक्षत्रौ जातिनक्षत्रमेव च ।। 1.87.१० ।।
जात्याश्रितानि वक्ष्यामि नक्षत्राणि तवानघ ।।
पूर्वात्रयमथाग्नेयं ब्राह्मणानां प्रकीर्तितम् ।। ११ ।।।
उत्तरात्रितयं पुष्यं क्षत्त्रियाणां प्रकीर्त्तितम् ।।
पौष्णं मैत्रं तथा पित्र्यं प्राजापत्यं विशां स्मृतम् ।। १२ ।।
आदित्यमाश्विनं हस्तः शूद्राणामभिजित्तथा ।।
सार्पं विशाखा याम्यं च वैष्णवं च नराधिप ।। १३ ।।
प्रतिलोमभवानां च सर्वेषां परिकीर्तितम् ।।
ईहादे ह्यर्थहानिस्स्याज्जन्मर्क्षे चोपतापिते ।। १४ ।।
कर्मर्क्षे कर्मणां हानिः पीडा मनसि मानसे ।।
मूर्त्तिद्रविणबन्धूनां हानिस्संघातिके हते ।। १५ ।।
संतप्ते सामुदायर्क्षे मित्रभृत्यार्थसंक्षयः ।।

वैनाशिके विनाशस्स्याद्देहद्रविणसंपदाम् ।। १६ ।।
पीडिते चाभिषेकर्क्षे राज्यभ्रंशं विनिर्दिशेत् ।।
देशर्क्षे पीडिते पीडां देशस्य च पुरस्य च ।। १७ ।।
पीडिते जातिनक्षत्रे राज्ञो व्याधिं विनिर्दिशेत् ।। १८ ।।
ग्रहर्क्षजाता समवाप्य पीडां पूजा तु कार्या विधिना स्वकेन ।।
ततश्शुभं विन्दति राजसिंह विधूतपापः पुरुषस्सदैव ।।१५
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०सं०प्रतिपुरुषशुभाशुभनिर्देशोनाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ।। ८७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०८८

https://sa.wikisource.org/s/zri

वज्र उवाच ।।
ग्रहाणां भृगुशार्दूल नक्षत्राणां तथैव च ।।
पूजने विधिमाचक्ष्व तत्र मे संशयो महान् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
ग्रहस्साधिपतिः कार्यो नित्यं मण्डलके बुधैः ।।
नक्षत्रश्चन्द्रसहितस्तथा साधिपतिर्नृप ।। २ ।।
संख्याता तारकास्तस्य यथावन्मनुजेश्वर ।।
तेषां तारकसंख्यानं निबोध गदतो मम ।। ३ ।।
रौद्रं पुष्यं तथा त्वाष्ट्रं वायव्यं वारुणं तथा ।।
पौष्णं च पार्थिवश्रेष्ठ कथितं त्वेकतारकम्।।४।।
द्वितारं फल्गुनीयुग्मं तथा भाद्रपदाद्वयम्।।
आदित्यं च तथा मूलं चैन्द्राग्नं चाश्विनं तथा।।५।।
त्रितारं भरणी सौम्यमैन्द्रं ब्राह्मं सवैष्णवम् ।।
चतुस्तारमथाषाढे द्वे मैत्रं यदुनन्दन ।। ६ ।।
पञ्चतारः स्मृतो हस्तः प्राजापत्यं च वासवम् ।।
सार्पं पित्र्यमथाग्नेयं षट्तारं परिकीर्तितम् ।। ७ ।।
आदित्यमण्डलं कार्यं पद्मवर्णं नराधिप ।।
श्वेतं चन्द्रमसः कार्यं रक्तं कार्यं कुजस्य च ।। ८ ।।
नीलं बुधस्य कर्त्तव्यं पीतवर्णं बृहस्पतेः ।।
श्वेतं शुक्रस्य कर्त्तव्यं कृष्णं सौरस्य पार्थिव ।। ९ ।।
आकाशवर्णं तमसः केतोर्धूमप्रभं तथा ।।
रक्तवर्णं कृत्तिकानां फल्गुनीद्वितयस्य च ।। 1.88.१० ।।
हस्तस्य च सपौष्णस्य मैत्रस्य च नराधिप ।।
पीतं पुष्यस्य केशस्य शाक्रवाडवयोस्तथा ।। ११ ।।
श्वेतं सौम्यस्य रौद्रस्य आप्यवारुणयोस्तथा ।।
आदित्यसार्पपित्र्याणां ब्राह्मवायव्ययोस्तथा ।। १२ ।।
प्रोष्ठपाददवयस्याथ श्वेतमेवाभिधीयते ।।
विचित्रवर्णं त्वाष्ट्रस्य वैश्वदेवस्य चाप्यथ ।। १३ ।।
आश्विनस्य तथा कार्यं नित्यमेव नराधिप ।।
कृष्णं याम्यस्य मूलस्य पालाशं श्रवणस्य च ।। १४ ।।
विशाखायां पीतरक्तं कर्त्तव्यं नृपमण्डलम् ।।१५।।
यथोक्तवर्णेन नरेन्द्र कृत्वा पूर्वं ग्रहस्यानघ मण्डलं स्वम् ।।

ऋक्षस्य वा पूज्यतमस्य राजन्पूजा विधेया तदनन्तरं च ।। १६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखंडे मा०स० ग्रहर्क्षमण्डलनिर्देशोनामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ।।८८।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०८९

https://sa.wikisource.org/s/zrm

मार्कण्डेय उवाच ।।
शकृन्मूत्रं तु संगृह्य श्वेतस्य वृषभस्य च ।।
श्वेतगोः पयसा सार्धं स्नातव्यं कुशवारिणा ।।१ ।।
जन्मनक्षत्रपीडायां तस्माद्दोषा द्विमुच्यते ।।
शिरीषचन्दनाश्वत्थताटनागाम्बुभिर्नरः ।। २ ।।
स्नानश्चेन्मानसे तप्ते तस्माद्दोषो विमुच्यते ।।
सिद्धार्थकान्प्रियङ्गुं च शतपुष्पां शतावरीम् ।। ३ ।।
स्नातव्यमम्भसि क्षिप्त्वा कर्मर्क्षे नृप पीडिते ।।
प्रियङ्गुबिल्वसिद्धार्थयवाश्वत्थसुराह्वयान् ।। ४ ।।।
चन्दनोदकसंयुक्ते स्नाने सांघातिके हते ।।
सर्वगन्धोदकैः स्नानं तथा सिद्धार्थकैः शुभैः ।। ५ ।।
पीडिते सामुदायर्क्षे पुंसां कल्मषनाशनम् ।।
वृषशृङ्गोद्धृतमृदा तथा बिल्वोदकैश्शुभैः ।। ६।।
शतपुष्पाससोमाह्वैः स्नानं वैनाशिके भवेत् ।।
पीडिते चाभिषेकर्क्षे सर्वरत्नोदकैस्तथा ।। ७ ।।।
पीडिते देशनक्षत्रे मृद्भिस्स्नानं विधीयते ।।
मृत्तिकाश्च प्रवक्ष्यामि गदतः शृणु मे नृप ।। ८ ।।
नदीकूलद्वयान्मध्यात्संगमात्सरसस्तटात् ।।
अश्व स्थानाद्गजस्थानाद्गोस्थानाद्गिरिमस्तकात् ।। ९ ।।
सर्पस्थानात्सवल्मीकाद्राजस्थानाद्वरालयात् ।।
गजशृङ्गोद्धृतां चैव वृषशृङ्गोद्धृतां तथा।।1.89.१०।।
सर्वबीजोदकस्नातो जातिनक्षत्रपीडने ।।
मुच्यते किल्बिषाद्राजन्नात्र कार्या विचारणा ।। ११ ।।
इदमापः प्रवहतः स्नानमन्त्राः प्रकीर्तिताः ।।१२।।)
स्नातस्तथैवं नृपचन्द्र पश्चात्स्नानं प्रकुर्वीत ग्रहोपदिष्टम् ।।
पीडाकरस्याथ ततस्तु कार्यं नक्षत्रयागाभिहितं यथावत् ।। १३ ।।
पूजा ग्रहेन्द्रस्य नरेन्द्रचन्द्र पीडाकरस्याथ ततस्तु कार्या ।।
तं पूजयेच्चाप्यथ चन्द्रयुक्तं ततः स दोषान्सकलाञ्जहाति । । १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा ० सं० नक्षत्रस्नानं नामैकोननवतितमोऽध्यायः ।। ८९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०९०

https://sa.wikisource.org/s/zrn

।। वज्र उवाच ।।
ग्रहाणां भार्गवश्रेष्ठ नक्षत्राणां तथैव च ।।
पूजाविधिमहं त्वत्तः श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
ग्रहं वाप्यथ नक्षत्रं यं पूजयितुमिच्छति । ।
उपस्पृश्य शुचिर्भूत्वा कृत्वा तस्याथ मण्डलम्।।२।।
मण्डले कल्पितं वापि स्वयं दैवविदा नृप ।।
पूज्यस्नानेन विधिवत्स्नातः प्रयतमानसः ।। ३ ।।
विधिनोपसमादाय प्रयतो जातवेदसम् ।।
अथ वोपसमादाने कृते तत्र पुरोधसा ।। ४ ।।
प्राक्तन्त्रे च कृते तत्र चक्षुष्पत्रे यथाविधि ।।
मण्डलात्पश्चिमे भागे प्राङ्मुखः प्रयतश्शुचिः ।। ५ ।।
मण्डलस्य तु शौचार्थं पञ्चगव्यं प्रकल्पयेत् ।।
अभ्युक्ष्य पञ्चगव्येन मण्डलं प्रयतः शुचिः ।। ६ । ।
अर्घ्यादिकल्पनां कुर्यात्पाद्यान्तां तदनन्तरम् ।।
जीवादानं ततः कुर्याज्जीवस्यावाहनं ततः ।। ७ ।।
पूज्यस्यावाहनं कुर्यात्ततोऽर्घ्यं विनिवेदयेत् ।।
पाद्यं निवेदयेत्पश्चादासनं च निवेदयेत् ।। ८ ।।
दत्त्वैवाचमनीयं च मधुपर्कं निवेदयेत् ।।
ततोऽनुलेपनं दद्यात्ततो दद्याद्विभूषणम् । । ९ ।।
ततो यज्ञोपवीतं च ततः प्रतिसराञ्शुभान् ।।
वस्त्रं तथा पताकां च पुष्पं धूपं तथैव च ।। 1.90.१० ।।
दीपं च दत्त्वा नैवेद्यं मुखवासं च पार्थिव ।।
ततोऽग्निहवनं कुर्याद्यस्य यस्य यथा भवेत् ।। ११ ।।
कृत्वैवोत्तरतन्त्रं च दत्त्वा पूर्णाहुतिं ततः ।।
तदुक्तां दक्षिणां दत्त्वा मण्डले प्रतिपादयेत् ।। १२ ।।
होतुर्वस्त्रयुगं देयं गौस्सुवर्णं तथैव च ।।
ग्राह्यं कालविदा तच्च यद्दत्तं ग्रहमण्डले ।। १३ ।।
यथाशक्ति च दातव्या ब्राह्मणानां च दक्षिणा ।।
विसर्जनं ततः कार्यं ततो ब्राह्मणभोजनम् ।। ।। १४ । ।
भुक्तवत्सु च विप्रेषु प्रमार्ष्टिर्मण्डले भवेत् । ।
अर्घ्यपुष्पादिकं सर्वं जले प्रक्षिप्य पार्थिव ।। १५ ।।
अम्बुना तर्पणं कार्यं पूजा स्यात्तदनन्तरम्।। १६ ।।

पूजाविधिस्ते गदितो मयाद्य समासतः पार्थिवसंघमुख्य ।।
अतः परं किं कथयामि तुभ्यं तन्मे वदस्वाखिलराजसिंह ।। ।। १७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं ० ग्रहर्क्षपूजाविधिवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ।।९० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०९१

वज्र उवाच ।।
ग्रहाणां भार्गवश्रेष्ठ नक्षत्राणां पृथक्पृथक् ।।
स्नानानि श्रोतुमिच्छामि तत्पीडाशमनान्यहम् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
मञ्जिष्ठां मातुलुंगं च कुंकुमं रक्तचन्दनम् ।।
पूर्णकुम्भे कृते ताम्रे सूर्यस्नानं विधीयते ।। २ ।।
उशीरं च शिरीषं च पद्मकं चन्दनं तथा ।।
शंखे न्यस्तमिदं स्नानं चन्द्रदोषनिवारणम् ।। ।। ३ ।।
खदिरं देवदारुं च तिलान्यामलकानि च ।।
पूर्णकुम्भे कृते रौप्ये भौमपीडाविनाशनम् ।। ४ ।।
नदीसंगमतोयानि तन्मृदा सहितानि च ।।
न्यस्तानि कुम्भे माहीये बुधपीडाविनाशनम् ।। ५ ।।
गोरोचनं नागमदं शतपुष्पा शतावरी ।।
विन्यस्य राजते कुम्भे शुक्रपीडानिवारणम् ।। ६ ।।
तिलान्माषान्प्रियंगुं च गन्धपत्रं तथैव च ।।
न्यस्तं कार्ष्णायसे कुम्भे सौरपीडानिवारणम् ।। ७ ।।
गुग्गुलुं हिंगुलं तालं शुभां चैव मनःशिलाम् ।।
शृंगे च माहिषे न्यस्तं राहुपीडाविनाशनम् ।। ८ ।।
वराहनिर्हृतां राजन्पर्वताग्रमृदं तथा ।।
छागं क्षीरं खड्गपात्रे केतुपीडाविनाशनम् ।। ९ ।।
ग्रहस्नानमिदं प्रोक्तमृक्षस्नानमतः शृणु ।।
येन सम्यक्प्रयुक्तेन मुच्यते किल्विषान्नरः ।। ।। 1.91.१० ।।
वटाश्वत्थशिरीषाणां पत्राणि तु तिलैस्सह ।।
सर्वगन्धोपपन्नानि कृत्तिकासु विधीयते ।। ११ ।।
सर्वबीजोदकस्नानं रोहिणीषु प्रशस्यते ।।
सर्वरत्नोदकस्नानं मृगशीर्षे विधीयते ।। १२ ।।
वचा च गन्धा कान्ताभिः स्नानं रौद्रे प्रकीर्तितम् ।।
गोष्ठमृद्गोमयस्नानमादित्ये पापनाशनम् ।। १३ ।।
सर्वौषध्यः पञ्चगव्यं तथा गौराश्च शालयः ।।
सिद्धार्थकास्सर्वगन्धांस्तिष्यस्नाने शुभप्रदाः ।। १४ ।।
वल्मीकाग्रमृदा स्नानं तथा सार्पे शुभप्रदम् ।।
सतिलं देवनिर्माल्यं स्नानं शस्तं मघासु च ।। १५ ।।
फल्गुनीषु च पूर्वासु शाड्वलं लवणं घृतम् ।।

उत्तरासु तथा स्नानं शिम्बिमुस्ताप्रियंगुभिः ।। १६ ।।
हस्ते स्नानं प्रशंसन्ति पर्वताग्रसरोमृदा ।।
चित्रासु देवनिर्माल्यं स्वातौ पुष्पैर्जलोद्भवैः ।। १७ ।।
विशाखासु प्रशंसन्ति रौद्रचन्दनपद्मकैः ।।
नदीकूलद्वयान्मृद्भिर्मैत्रे स्नानं प्रकीर्तितम् ।। १८ ।।
ज्येष्ठोदकेन ज्येष्ठासु सुवर्णसहितं हितम् ।।
सर्वमूलजलैः स्नानमाप्ये मुक्ताफलोदकैः ।। १९ ।।
वैश्वदेवे प्रशंसन्ति पद्मकोशीरचन्दनैः ।।
सर्वौषधैश्चाभिजिति श्रवणे संगमोदकैः ।। 1.91.२० ।।
नदीवापीजलयुतैर्वारुणे तु प्रशस्यते ।।
आजे श्रीवासकं स्नानं कान्ता पुरुहितं हितम् ।। २१ ।।
आहिर्बुध्न्ये तथा स्नानं पद्मकोशीरचन्दनैः ।।
कुङ्कुमागुरुकर्पूरैः सहितं पापनाशनम् ।।
दर्भैर्मूलयुतैः पौष्णे हरिद्राद्वयचन्दनैः ।। २२ ।।
नागाश्वगन्धा मदवन्तिका च क्षौद्रान्विता चाश्विनके प्रदिष्टा ।।
सुराह्व काष्ठं रजनीद्वयं च स्नानं वचाभिः सहितं च याम्यम् ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० ग्रहनक्षत्रस्नानविधिवर्णनं नामैक नवतितमोऽध्यायः ।। ९१ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०९२

https://sa.wikisource.org/s/zrp

।। वज्र उवाच ।। ।।
प्राक्तन्त्रोत्तरतन्त्रौ द्वौ सर्वेषामग्निकर्मणाम् ।।
त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि सर्वधर्मभृतां वर ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
उद्धृत्योर्वीमयीं शुद्धे देशे वेदिं च कारयेत् ।।
प्रागुदक्प्रवणां शुद्धामायामात्पदसप्तकम् ।। २ ।।
पूर्वभागे च विज्ञेया विस्तरात्पदपञ्चकम् ।।
पश्चिमे च तथा भागे विस्तरात्स्याच्चतुष्टयम् ।। ३ ।।
आगारदेशे च तथा विस्तृता सा पदत्रयम् ।।
पूर्वभागादतिक्रम्य पश्चात्पदचतुष्टयम् ।। ४ ।।
याम्येनोत्तरतश्चैव विज्ञेयं तु पदं पदम् ।।
आगारात्पश्चिमे भागे वेदी ज्ञेया पदद्वयम् ।। ५ ।।
वेदिमेवंविधां कृत्वा स्नात्वाचम्य प्रयत्नतः ।।
सौवर्णान्राजताँस्ताम्रानथवापि महीमयान् ।। ६ ।।
सूत्रार्घ्यमाल्यैर्गन्धैश्च सफलैः पल्लवैर्युतान् ।।
पूर्णोदकुम्भांश्चतुरो विदिक्षु सुदृढं न्यसेत् ।। ७ ।।
वेद्यामुल्लिखनं कार्यमैन्द्रीभिर्नृपसत्तम ।।
उदुम्बरस्य शाखाभिः प्रागग्राभिः समन्ततः ।। ८ ।।
शुष्केन्धनसमृद्धस्तु ततः कार्य्यो हुताशनः ।।
न धमेत्तालवृन्तेन न शूर्पेण न वाससा ।। ९ ।।
मुखेनोपधमेदग्निं मुखादग्निरजायत ।।
परिसमुह्य पर्युक्ष्य परिषिच्य परिस्तरेत् ।। 1.92.१० ।।
हुताशनं बोधयित्वा भूयश्चावाहयेद्बुधः ।।
वक्ष्यामि बोधने मन्त्रं तथा चावाहने नृप ।। ११ ।।
उदबुद्ध्याग्ने बोधयन्ति देवतास्तास्सवासवाः ।।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च स्कन्दो वैश्रवणो यमः ।। १२ ।।
वरुणो वायुराकाशं चन्द्रादित्यौ प्रभाकरौ ।।
ऋषयश्च महाभागास्त्रैलोक्यामलदर्शनाः ।। १३ ।।
वेदाश्च वेदमाता च सावित्री पापनाशिनी ।।
ओषध्योऽथ वषट्कारो मन्त्राश्च विविधास्तथा ।। १४ ।।
कालस्यावयवास्सर्वे दिशश्च विदिशस्तथा ।।
उदबुद्ध्य यजमानस्य सर्वान्कामान्प्रयच्छ वै ।। १५ ।।
(ओम्)आवाहयाम्यहं देवं देवदेवं हुताशनम् ।।

जगतोऽस्य समुत्पत्तिस्थितिसंहारकारकम् ।। १६ ।।
वेदमूर्तिं तदाधारं सर्वदेवमुखं विभुम् ।।
पिङ्गेक्षणं पिङ्गजटं धूमकेतुं विभावसुम् ।। १७ ।।
शुकयानगमं देवं सर्वाभरणभूषितम् ।।
सर्वगं वरदं भानुं जठरस्थं च देहिनाम् ।। १८ ।।
तेजोमूर्त्तिं दुराधर्षं सप्तजिह्वं महाबलम् ।।
सप्तार्चिषं सप्तर्षिकं च समित्सप्तकमच्युतम् ।। १९ ।।
विष्णोरंशमनिर्देश्यं भावनं जातवेदसम् ।।
पावनं पुष्टिदं सौम्यं भक्तानां भूतिवर्धनम् ।। 1.92.२० ।।
तद्दत्तमाहुतिगणं संप्रतीच्छ जगद्गुरो ।।
तेन भावय देवेश यथाहं देवतागणान् ।। २१ ।।
याजकं यजमानं च पुष्ट्या विभज सर्वशः ।।
इदमर्घ्यमिदं पाद्यं धूपं दीपं प्रगृह्यताम् ।। २२ ।।
एवमावाहनं कृत्वा पाद्यार्घ्यं विनिवेदयेत् ।।
वेद्यामेव न तौ देयौ वह्नौ यदुकुलोद्वह ।। २३ ।।
गन्धपुष्पादिकं देयं सकलञ्जातवेदसि ।।
धूपं दीपं सनैवैद्यं वेद्यामेव निवेदयेत् ।। २४ ।।
ततस्तु प्रस्तरेद्वेदिमक्षताग्रैः कुशैर्द्विज ।।
उपमूलादधोलूनैः प्रागग्रैः प्रयतः शुचिः ।। २५ ।।
पूर्वे च प्राग्दक्षिणतः पश्चाच्चैवापसव्यतः ।।
उत्तरेण ततः कुर्यात्प्रस्तरस्य समापनम् ।। २६ ।।
मूलच्छिन्नन्तु दातव्यं प्रस्तरे भूभृतां वर ।।
ओषध्यः फलवन्त्यश्च पर्ववत्यस्तथैव च ।। २७ ।।
दर्भाभावे प्रशंसन्ति तिस्रस्तत्र च वर्जयेत् ।।
राजसीरवरूकं च परिबाधमथोत्कटम् ।। २८ ।।
विष्णुर्मनसा पूते स्तो मन्त्रेणानेन सुव्रत ।।
दार्भं पवित्रमुत्सज्य ताभ्यां च तदनन्तरम् ।। २९ ।।
देवोव इत्यथैतेन उत्पूयमुदकं शुचि ।।
स्रुक्स्रुवावथ पालाशौ शमीन्यग्रोधसंभवौ ।। 1.92.३० ।।
उदुम्बरमयौ ताम्रौ रूप्यरुक्ममयौ तथा ।।
आज्यस्थाली च कर्तव्या तैजसद्रव्यसम्भवा ।।३१ ।।
माहेयी वापि भूपाल नित्यसर्वाग्निकर्मसु ।।
हस्तमात्रः स्रुवः कार्यो स्रुव बाहुसमं तथा।।३२।।

अङ्गुष्ठमध्यप्रतिमं होमस्थानं स्रुवस्य तु।।
आज्यस्थाल्याः प्रमाणन्तु यथाकामन्तु कारयेत्।।३३।।
ग्रामं पृश्चापयोसीति मन्त्रेणाज्यं नराधिप।।
आज्यस्थाल्याः पयोत्पूतं पञ्चानामिति पञ्चकम् ।। ३४ ।।
पठन्गृह्णीत राजेन्द्र अर्जेत्यग्नावधिश्रयेत् ।।
आज्यस्याथ पवित्रेण कार्यं मुत्प्लवनं द्विज ।। ३५ ।।
अग्निर्जिह्वेति सततं हविरस्युत्पवनान्तरम् ।।
अक्षीणन्तु न कर्तव्यं सततं पार्थिवोत्तम ।। ३६ ।।
शुभाभ्यां स्रुक्स्रुवौ राजन्प्रत्युष्टमिति भावय ।।
पवित्रस्याग्रदर्भेण आयुरित्येव मानद ।। ३७ ।।
प्रतिमार्ष्टि भुवं पश्चाच्चक्षुरित्येव पार्थिव ।।
प्रतिमार्ष्टि स्रुवं ताँश्च दर्भान्वह्नावथोत्सृजेत् ।।३८।।
दर्भोत्सर्गे पठेन्मन्त्रमिमं पार्थिवसत्तम ।।
दिवि शिल्पमवततं पृथिव्याः कक्षिभिः श्रितम् ।। ३९।।
तेन सहस्रकाण्डेन द्विषन्तं तापयामसि ।।
द्विषन्तस्तप्यतां चोक्त्वा क्षिपेद्दर्भान्हुताशने ।।1.92.४०।।
इध्मद्वयं ततो देयं याज्ञियद्रुमसम्भवम् ।।
पलाशः खदिरो बिल्वः शम्यश्वत्थवटास्तथा ।।४१।।
उदुम्बरमपामार्गः फल्गुश्च क्रमुकस्तथा ।।
चन्दनं देवदारुश्च द्रुमा द्वादश याज्ञियाः ।।४२।।
चतुर्गृहीतं विन्यस्य स्रुचि पूर्वं विचक्षणः ।।
इध्मद्वये प्रज्वलिते सौम्यभागे नराधिप ।।४३।।
प्रजानाम्पतये त्वादावाहुतिं मनसा न्यसेत् ।।
चतुर्गृहीते मूर्द्धेति देया दक्षिणतो भवेत्।। ।।४४।।
युक्तः परस्तादित्यादि पञ्चकं जुहुयात्ततः ।।
सन्ततीश्च जयाद्यास्तास्तथा राष्ट्रभृतो नृप ।।४५।।
वार्त्रघ्नौ चाज्यभागौ च दातव्यौ पार्थिवोत्तम ।।
अथौदुम्बरपत्राणां वेदौ दक्षिणतो नृप ।। ४६ ।।
सञ्चये पद्मपत्राणामथवापि महीपते ।।
आवाहनं तु कर्तव्यं देवस्य परमेष्ठिनः ।। ४७ ।।
आवाहयाम्यहं देवं ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ।।
जगतोऽस्य समुत्पत्तिस्थितिसंहारकारकम् ।।४८।।
चतुर्वेदं चतुर्वक्त्रं चातुर्वण्यप्रभुं प्रभुम् ।।

चतुराश्रमगोप्तारं वरदं भूतभावनम् ।। ४९
पद्मयोनिं जगद्योनिं यज्ञयोनिं जगत्पतिम् ।।
आत्मयोनिमनाधृष्यं यज्ञवाहं जगत्पतिम् ।। 1.92.५० ।।
यज्ञेशं यज्ञमूर्तिं च त्रैलोक्यस्यैककारणम् ।।
सर्वगं वरदं सौम्यं परमं परमेश्वरम् ।। ५१ ।।
भूतभव्यभवं नाथं योगज्ञेयं सनातनम् ।।
आगच्छ भगवन्ब्रह्मन्यजमानस्य वृद्धये ।। ५२ ।।
इदमर्घ्यमिदं पाद्यं धूपं चेदं प्रगृह्यताम् ।।
ब्रह्मलिङ्गांस्ततो मन्त्राञ्जपेद्भक्त्या समाहितः ।। ५३ ।।
आपोहिष्ठेति मन्त्रेण ब्रह्मणोऽर्घ्यं निवेदयेत् ।।
शन्नोदेवीति पाद्यं च प्रयतः सुसमाहितः ।। ५४ ।।
हिरण्यगर्भेति तथा दद्यादाचमनं बुधः ।।
ध्रुवा द्यौरिति मन्त्रेण ह्यासनं विनिवेदयेत् ।। ५५ ।।
गन्धं पुष्पमलङ्कारं वस्त्रं धूपं सदीपकम् ।।
नैवेद्यं च तथा देयं सावित्रेण नराधिप ।। ५६ ।।
प्राक्तन्त्रमेतदुक्तं ते मया सर्वाग्निकर्मसु ।।
प्राक्तन्त्रे तु कृते कार्यं होममन्त्रमयासकम् ।। ५७ ।।
एवं कार्यं महीनाथ सर्वेष्वेवाग्निकर्मसु ।। ५८ ।।
होमस्य विहितस्यान्ते तन्त्रं कार्यमथोत्तरम् ।।
महाकल्पस्य कल्पस्य तथा मन्वन्तरस्य च ।। ५९ ।।
युगस्याथ समायाश्चायनस्य हि तथैव च ।।
ऋतोर्मासस्य पक्षस्य ग्रहनक्षत्रयोस्तथा ।। 1.92.६० ।।
तिथेश्च करणस्याथ मुहूर्तस्य च पार्थिव ।।
वर्त्तमानस्य सर्वस्य देयस्याधिपतिर्भवेत् ।। ६१ ।।
इह गाव अयं यज्ञ आनः प्रजास्तथैव च ।।
धृतिं चैवोपधृतिं च इहाभागं तथैव च ।। ६२ ।।
देयं चतुर्गृहीतेन होमद्रव्येण पार्थिव ।।
त्वन्नो अग्ने वरुणस्य स त्वंनो अग्न एव च ।। ६३ ।।
अयाश्चाग्नेस्तथैवेति तथा व्याहृतयो नृप ।।
त्वन्नो अग्नेति च ततो होतव्यमृक्त्रयं पुनः ।। ६४ ।।
न्यूनं ततेति रिक्तेति न्यूने चैवातिरिक्तकम् ।।
समं समे तथा हुत्वा होतव्यमृक्त्रयं ततः ।। ६५ ।।
अनाज्ञातं यदाज्ञातं स्विष्टिश्चाप्यथ पार्थिव ।।

मनोज्योतिस्तथैवात्र त्रयस्त्रिंशत्तथैव च ।। ६६ ।।
यन्मे च मनसा च्छिद्रं विश्वकर्मा तथैव च ।।
अयाश्चाग्नेस्तथा राजन्त्वन्नो अग्ने तथैव च ।।
सत्वन्नो अग्ने इत्येवं हुत्वा पार्थिवसत्तम ।। ६७ ।।
आश्राविततेति मन्त्रेण देया पूर्णाहुतिर्भवेत् ।। ६८ ।।
इष्टो हि यज्ञो भृगुभिर्मंत्रेणानेन पार्थिव ।।
आज्यस्थालीं स्रुक्स्रुवौ च दर्भैस्तु परिमार्जयेत् ।। ६९ ।।
ताँश्च दर्भान्क्षिपेद्वह्नौ प्रयतः सुसमाहितः ।।
पूर्णमित्येव च स्रुवा कार्यं संवीक्षणं ततः ।। 1.92.७०।।
यथादिशं महीपाल तथा कुर्याद्विमोचनम् ।।
ततो विसर्जनं कार्यं ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।। ७१ ।।
भगवन्देवदेवेश जगतामार्तिनाशन ।।
व्रजस्व पूजामादाय पुनरागमनाय च ।।७२।।
यजमानस्य शान्त्यर्थं सर्वस्य जगतस्तथा ।।
आरोग्यधनधान्येन यजमानं च वर्धय ।।७३।।
हुताशनस्य कर्त्तव्यं ततो राजन्विसर्जनम् ।।
द्रव्यभुक्त्वं वरेण्यस्त्वं प्रणतार्तिविनाशनः ।।७४ ।।
व्रजस्व पूजामादाय पुनरागमनाय च।।
शान्त्यर्थं यजमानस्य राष्ट्रस्य च विवृद्धये ।।७५।।।
गोब्राह्मणहितार्थाय जयाय च महीपतेः ।।
पूर्णपात्रमथादाय वाच्यं स्वस्त्ययनं ततः ।।७६।।
ततस्तु दक्षिणा देया यथा प्रोक्ता मया पुरा ।।
एतदुत्तरतन्त्रं तु प्रोक्तं सर्वाग्निकर्मणाम्।।७७।।
विधानमेतत्कथितं तवाद्य सर्वाग्निकर्मस्वनघोपयोगि।।
अतः परं किं कथयामि राजंस्तन्मे वदस्वायतलोहिताक्ष ।।७८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अग्निकार्ये प्राक्तन्त्रोत्तरतन्त्रविधिर्नाम द्विनवतितमोऽध्यायः।।९२।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०९३

https://sa.wikisource.org/s/zrq

वज्र उवाच ।।
विस्तराच्छ्रोतुमिच्छामि ग्रहनक्षत्रपूजनम् ।।
त्वत्तोऽहं भार्गवश्रेष्ठ तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
कल्पिते मण्डले स्नातः प्राक्तन्त्रे च तथा कृते ।।
मण्डलस्य तु शौचार्थं पञ्चगव्यं प्रकल्पयेत् ।। २ ।।
पयः काञ्चनवर्णाया नीलायाश्च तथा घृतम् ।।
दधि वै कृष्णवर्णायाः श्वेतायाश्चैव गोमयम् ।।३।।
गोमूत्रं ताम्रवर्णायाः पञ्चगव्यं प्रकल्पयेत् ।।
अथैतानि समस्तानि कपिलायास्समाहरेत् ।। ४ ।।
गायत्र्या गृह्य गोमूत्रं रथे अक्षेति गोमयम् ।।
आप्यायस्वेति च क्षीरं दधिक्राव्णेति वै दधि ।। ५ ।।
तेजोसि शुक्रमित्याज्यं सावित्रेण कुशोदकम् ।।
अघमर्षणमन्त्रेण संयोज्य प्रणवेन तु ।। ६ ।।
मण्डलाभ्युक्षणं कार्यं सावित्र्या तदनन्तरम् ।।
पूर्णं क्षीराक्षतोपेतं सर्षपातण्डुलैर्युतम् ।। ७ ।।
शङ्खे रजते ताम्रे वा कुर्यादर्घ्यं विचक्षणः ।।
रथे अक्षेति मन्त्रेण द्रविणेन तथैव च ।। ८ ।।
पाद्यस्य कल्पना कार्या द्रुपदायास्तथैव च ।।
हिरण्यवर्णेत्यारभ्य ऋक्त्रयेण तथैव च ।। ९ ।।
आपो हिष्ठेति तिसृभिः शन्नोदेवीति पार्थिव ।।
जीवदानं ततो देयं मण्डले नृपपुङ्गव ।। 1.93.१० ।।
अर्घ्योदकं पवित्रेण तत्र मन्त्रः प्रकीर्तितः ।।
अग्नेरायुरसीत्येवमनुवाकं नराधिप ।। ११ ।।
जीवस्यावाहनं कार्यं तं च वक्ष्याम्यतः परम् ।।
ओम्-आवाहयाम्यहं देवं जीवं सर्वगतं विभुम् ।। १२ ।।
पञ्चधावस्थितं देहं पञ्चधावस्थितं पुनः ।।
पञ्चाधावस्थितं भूयः पञ्चधावस्थितं ततः ।। १३ ।।
वायव्येन तु भावेन पञ्चधावस्थितस्सदा ।।
आग्नेयेन तु भावेन पञ्चधावस्थितस्तथा ।। १४ ।।
भूतात्मकेन तु तथा पञ्चधावस्थितं प्रभुम् ।।
वारुणेन च भावेन पञ्चधावस्थितं सदा ।। ।। १५ ।।
मण्डलेऽस्मिन्नदृश्यस्त्वं प्रविशाद्य नमोस्तु ते ।।

जीवस्यावाहनं कृत्वा यथावत्पार्थिवोत्तम ।। १६ ।।
वक्ष्याम्यावाहनाध्यायान्पूज्यस्यावाहनं भवेत् ।।
तद्विष्णोः परमित्येवमर्घ्यं देयं नराधिप ।। १७ ।।
ध्रुवा द्यौरिति मन्त्रेण ह्यासनं विनिवेदयेत् ।।
आपोहिष्ठेति तिसृभिः पाद्यं च विनिवेदयेत् ।। १८ ।।
अर्घ्योदकादाचमनं गायत्र्या विनिवेदयेत् ।।
दधि क्षौद्रं घृतं चैव मधुपर्कं निवेदयेत् ।। १९ ।।
तत्र मंत्रत्रयं ज्ञेयं दधि क्राव्णेति पार्थिव ।।
तेजोसि शुक्रमित्येव मधुवाता ऋतायते ।। 1.93.२० ।।
मधुपर्किकमश्वत्थं ततो मात्रां निवेदयेत् ।।
सहिरण्यं बीजपात्रं द्रविणेन सदैव तु ।। २१ ।।
पशुः कलौ न कर्तव्य इत्याह भगवान्भृगुः ।।
रथे अक्षेति मन्त्रेण दातव्यमनुलेपनम् ।। २२ ।।
विभूषणं च तेनैव ततः परतरं नृप ।।
यज्ञोपवीतं तु नवं तथा प्रतिसरं शुभम् ।। २३ ।।
वस्त्रं पताकां च तथा सावित्रेण निवेदयेत् ।।
पुष्पं पुष्पवतीत्येव धूपं धूरसि चाप्यथ ।। २४ ।।
धूपमन्त्रमिदं चान्यं निबोध गदतो मम ।।
वनस्पतिरसो दिव्यो गन्धाढ्यो गन्ध उत्तमः ।। २५ ।।
आह्वानं सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ।।
तेजोसि शुक्रमित्येव दीपं दद्यान्महीपते ।। २६ ।।
हिरण्यगर्भेत्यष्टर्चं देयं सर्वं निवेदयेत् ।।
निबोध गदतो मन्त्रमन्नपाननिवेदने ।। २७ ।।
तुष्टिपुष्टिकरं हृद्यमाहारं सर्वदेहिनाम् ।।
गृहाण वरदाचिन्त्य पानं भक्त्या मयोदितम् ।। २८ ।।
पानेनानेन परमा तृप्तिरस्तु तवानघ ।।
तृप्तस्तर्पय कामैस्तु यजमानं नमोऽस्तु ते ।। २९ ।।
अनुक्तमंत्रं श्रुत्वाऽथ ग्रहेभ्यो यः प्रयच्छति ।।
सावित्रं तस्य निर्दिष्टं मन्त्रं पार्थिवसत्तम ।। 1.93.३० ।।
ततोऽग्निहवनं कृत्वा दत्त्वा राजेन्द्र दक्षिणाम् ।।
सावित्रेण तु मन्त्रेण ततः कार्यं विसर्जनम् ।। ३१ ।।
इमां पूजां समादाय मया भक्त्या निवेदिताम् ।।
पुनरागमनायेह व्रजध्वं नाकमुत्तमम् ।। ३५ ।।

आधयो व्याधयश्चैव प्रशमं यान्तु सर्वशः ।।
रक्षा चाऽस्तु शिवं चास्तु यजमानस्य सर्वतः ।। ३३ ।।
गवां शिवं चास्तु तथा द्विजानां राज्ञां शिवं चास्तु तथा प्रजानाम् ।।
आतङ्कहीनं जगदस्तु सर्वं दोषाः प्रणाशं सकलाः प्रयान्तु ।। ३४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० ग्रहपूजाविधानं नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः ।। ९३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०९४

।। वज्र उवाच ।। ।।
एकैकस्येदमुक्तं ते विधानं द्विजपूजने ।।
सर्वग्रहाणां यजने विधानं मम कीर्तय ।। १ ।। - ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एकैकस्येदमुक्तं ते विधानं राजसत्तम ।।
सर्वग्रहाणां यजने मण्डलस्य विधिं शृणु ।। २ ।।
आदावेव नरव्याघ्र यागं वक्ष्याम्यतः परम् ।।
प्रागायतं तु कर्तव्यमादौ लेखाद्वयं नृप ।। ३ ।।
तस्योपरि तथा कार्यमपरं तूत्तरायतम् ।।
एवं कृते यदुत्पन्नं मध्ये तु चतुरस्रकम् ।। ४ ।।
ततो ग्रहेभ्यः कर्तव्यं तथा लेखाचतुष्टयम् ।।
तच्छक्तिभ्यः प्रकर्तव्यं तथा रेख्या चतुष्टयम् ।।)
एवं कृते सम्भवति भगणं द्वादशक्षयम् ।।५।।
त्रयोदशं तथा तस्य ध्रुवस्थानं तु मध्यमम् ।। ६ ।।
प्राच्यां दिशि महीनाथ मेषं तु परिकल्पयेत् ।।
तदाद्या गणना कार्या परिशेषेषु राशिषु ।।७।।
रेखाविधानं द्विगुणं शोभार्थं परिकल्पयेत् ।।
राशिस्थानानि सर्वाणि राशिवर्णेन रञ्जयेत्।।८।।
राशि वर्णान्यथो वक्ष्ये यथावदनुपूर्वशः ।।
अरुणश्च सितश्चैव हरितः पाटलस्तथा ।।९।।
आपाण्डुश्च विचित्रश्च कृष्णश्च कपिलस्तथा ।।
पिंगलः कर्बुरो बभ्रुर्मलिनश्च यथाक्रमम् ।।1.94.१०।।
मेषादीनां विनिर्दिष्टा वर्णाः पार्थिवसत्तम।।
आकाशवर्णं कर्त्तव्यं ध्रुवस्थानं तथैव च ।।११।।
ध्रुवस्थाने महीनाथ देवतासप्तकं न्यसेत् ।।
मण्डलैश्शुक्लवर्णैस्तु दिग्विभागं निबोध मे।।१२।।
ध्रुवस्य मण्डलं मध्ये प्राग्भागे मण्डलत्रयम् ।।
मण्डलं गगनस्यात्र भागे प्रागुत्तरे भवेत् ।।१३।।
प्राग्भागे च तथा राजन्मण्डलं ब्रह्मणः स्मृतम् ।।
प्राग्दक्षिणे तथा भागे दिशं पूर्वां प्रकल्पयेत् ।।१४।।
भागे वै नेर्ऋते कार्यं भुवो भूपाल मण्डलम् ।।
शेषस्य च तथा कार्यं प्रतीच्यां दिशि मण्डलम् ।। १५ ।।
दिगधस्तात्तथा तस्य मण्डलं पश्चिमोत्तरे ।।

ग्रहश्चारवशाद्राजन्यस्मिन्राशौ व्यवस्थितः ।। १६ ।।
मण्डलं तस्य कर्तव्यं तस्मिन्नेव यथाविधि ।।
न्यासं कार्यं ग्रहेन्द्राणां देवताभिः सहानघ ।।१७ ।।
आदित्यात्सप्तमे राशौ केतोः कार्यं तु मण्डलम् ।।
राशौ सुवर्णे तद्वर्णं यस्य स्यान्मण्डलं नृप ।।१८।।
उत्पाद्यः परिधिस्तस्य रंगेनान्येन पार्थिव ।।
गन्धचूर्णयुता रङ्गाः कर्त्तव्या भूतिमिच्छता ।।१९।।
राशिचक्रं समग्रन्तु रेखया परिवारयेत् ।।
नक्षत्राणां ततः कार्यो न्यासः पार्थिवसत्तम।।1.94.२०।।
राशौ राशौ यथास्थानं रेखया परिवारितम् ।।
राशौ राशावतो वक्ष्ये नक्षत्राणां समाश्रयम् ।।२१।।
अश्विनी भरणी चैव कृत्तिकांशं चतुर्थकम् ।।
मेषराशौ विनिर्दिष्टं नित्यं पार्थिवसत्तम ।। २२ ।।
पादत्रयं कृत्तिकानां रोहिणी सकला तथा ।।
इल्वलानां तथैवार्धं ज्ञेयं वृषसमाश्रयम् ।। २३ ।। इल्वला=मृगशिरा
इल्वलार्द्धं तथैवार्द्रा ह्यदित्याश्चरणत्रयम् ।।
नित्यमेव समुद्दिष्टं मिथुनस्य समाश्रयम् ।। २४ ।।
पादं पुनर्वसोः पुष्यं सार्पं कर्कटकाश्रयम् ।।
पित्र्यं भाग्यं तथार्यम्णं प्रथमं चरणं तथा ।। २५ ।।
सिंहराशौ विनिर्दिष्टं नित्यं पार्थिवसत्तम ।।
पादत्रयमथार्यम्णं हस्तश्चित्रार्धमेव च ।। २६ ।।
कन्याराशौ विनिर्दिष्टं नित्यं पार्थिवसत्तम ।।
चित्रार्धमथ वायव्यं विशाखाचरणत्रयम् ।। २७ ।।
तुलाराशौ विनिर्दिष्टं मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।।
विशाखाचरणं मैत्रं शाक्रं वृश्चिकभे स्मृतम् ।। २८ ।।
मूलमाप्यं तथा पादं वैश्वदेवस्य धन्विनि ।।
पादत्रयं वैश्वदेवाद्राजन्वैष्णवमेव च ।। २९ ।।
धनिष्ठार्धं च मकरे नित्यमेव प्रकीर्तितम् ।।
धनिष्ठार्धं शतभिषगजपाच्चरणत्रयम् ।। 1.94.३० ।।
कुम्भराशौ विनिर्दिष्टं सततं पार्थिवोत्तम ।।
पादमाजस्य सकलं चाहिर्बुध्न्यं नराधिप ।। ३१ ।।
पौष्णन्तु कथितं मीने मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।।
भचक्रपूजने राजन्नक्षत्रस्य पृथक्पृथक् ।। ३२ ।।

राशिचक्रस्य बाह्ये तु ह्येकैकतारकं न्यसेत् ।।
प्रागुक्तवर्णैर्भूपाल न्यासः कार्यो यथाविधि ।। ३३ ।।
ताराचक्रस्य विन्यासं रेखया परिवार्य तम् ।।
नक्षत्रदैवतन्यासं बहिः कार्यं समन्ततः ।। ३४ ।।
यथा नक्षत्रस्वामी स्याद्दक्षवर्णैः पृथक्पृथक् ।।
तस्यापि रेखा कर्त्तव्या वृत्ता चाप्यनु मण्डलम् ।। ३५ ।।
रेखाबाह्येन विन्यासं दिगीशानां तु कारयेत् ।।
दिशश्च पार्थिवश्रेष्ठ यथावदनुपूर्वशः ।। ३६ ।।
स्वाश्रयर्क्षसमं वर्णं दिगीशानां तु कारयेत् ।।
उत्तरायां च कर्त्तव्यं धनदस्य च मण्डलम् ।।३७।।
रुक्मवर्णं प्रयत्नेन दिशो वर्णमतः शृणु ।।
उत्तरा तु भवेच्छुक्ला रक्ता प्राची प्रकीर्तिता ।। ३८ ।।
दक्षिणा पीतवर्णा स्यात्कृष्णा ज्ञेया च पश्चिमा ।।
पद्मवर्णा तथा ज्ञेया ताम्रा स्यात्पूर्वदक्षिणा ।। ३९ ।।
पालाशा च विनिर्दिष्टा तथा दक्षिणपश्चिमा ।।
नीलोत्पलसवर्णा तु वायव्या परिकीर्तिता।।1.94.४०।।
शुक्लवर्णा तथा ज्ञेया चैशानीतत्त्वदर्शिभिः।।
दिङ्मण्डलं तु तद्विद्वाँल्लेखया परिवारयेत् ।। ४१ ।।
वृत्तया वेष्टयेद्वृत्तां लेखया चतुरस्रया ।।
तन्मध्ये शङ्खपद्माद्यैर्मङ्गलैरुपशोभयेत् ।। ४२ ।।
लेखाविधानं द्विगुणं सर्वत्रैव प्रकल्पयेत् ।।
मण्डलस्य तु कोणेषु ह्युदक्कुम्भान्नवान्दृढान् ।। ४३ ।।
फलपल्लवसंछन्नान्गन्धपुष्पादिसंयुतान् ।।
चतुरो विन्यसेद्विद्वान्नित्यमेव विचक्षणः ।। ४४ ।।
लेखासु विन्यसेद्राजन्पताकाश्च ध्वजाँस्तथा ।।
छत्राणि च सवर्णानि ग्रहेन्द्राणां पृथक्पृथक् ।। ४५ ।।
स्थानन्तु विज्ञाय यथावदत्र कार्यं यथा मण्डलकप्रमाणम् ।।
यथा महत्ता नृप मण्डलस्य तथातथा वृद्धिमुपैति कर्ता ।। ४६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० मण्डलकल्पनानाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ।।९४।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०९५

https://sa.wikisource.org/s/zru

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
आवाहनान्यतो वक्ष्ये सर्वेषां पार्थिवोत्तम ।।
सर्वस्यावाहनस्यान्ते श्लोकोऽयं परिकीर्त्यते ।। १ ।।
मण्डले सम्प्रविश्यास्मिन्मया भक्त्या निवेदितम् ।।
इदमर्घ्यमिदं पाद्यं धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ।। २ ।।
ध्रुवमावाहयिष्यामि सर्वग्रहगणेश्वरम् ।।
निरुद्धं भ्राम्यते येन भचक्रं वातरज्जुभिः ।। ३ ।।
एहि मे ध्रुव देवेश केशवाचिन्त्यविक्रम ।।
सर्वग्रहगणाध्यक्ष सर्वलोकनमस्कृत ।। ४ ।।
आवाहयिष्याम्याकाशं विमानशतमण्डितम् ।।
तृतीयं देवदेवस्य पदं विष्णोर्महात्मनः ।। ५ ।।
एहि मे भगवन्सौम्य निरालम्ब नभस्तल ।।
अप्रमेयातिगम्भीर नक्षत्रग्रहमण्डित ।। ६ ।।
आवाहयाम्यहं देवं ब्रह्माणं जगतां पतिम् ।।
जगतोऽस्य समुत्पत्तिस्थितिसंहारकारकम् ।। ७ ।।
एहि सर्वप्रजाध्यक्ष पद्मयोने चतुर्मुख ।।
वेदमूर्ते तदाधार कालनिर्माण तत्पर ।। ८ ।।
ऊर्द्ध्वमावाहयिष्यामि ह्यनन्तां महतीं दिशम् ।।
अप्रमेयां निरालम्बां चन्द्रसूर्यांशुवर्जिताम् ।। ९ ।।
आगच्छेह महाभागे सततं सिद्धसेविते ।।
अनन्ते विपुले देवि निर्मले हितकारिणि ।। 1.95.१० ।।
पृथ्वीमावाहयिष्यामि सर्वसत्त्वहिते रताम् ।।
धरां भूमिं क्षमां क्षोणीं वरदां भूतधारिणीम् ।। ११ ।।
एहि मे वसुधे देवि वाराहेण समुद्धृते ।।
सर्वबीजधरे भद्रे सर्वभूतापहारिणि ।। १२ ।।
शेषमावाहयिष्यामि महीमण्डल धारणम् ।।
फणावलीरत्नजालमरीचिविकसोज्ज्वलम् ।। १३ ।।
एहि शेष महाभाग एह्यनन्तादिकेशव ।।
आहेयी त्वं तनुस्तस्य विष्णोरमिततेजसः ।। १४ ।।
आवाहयाम्यधस्तात्तु दिशं शेषेण पालिताम् ।।
नागदैत्योरगगणैस्सततं च निषेविताम् ।। १५ ।।
एहि मे रत्नबाहुल्ये नित्यं शेषेण पालिते ।।
गम्भीरे विपुले भीमे बहुस्थानाभिमण्डिते ।। १६ ।।

आवाहयिष्ये वरदं देवेशं जातवेदसम् ।।
वेदमूर्त्तिं तदाधारं देवदेवं हुताशनम् ।। १७ ।।
एह्यग्रे सर्वदेवेश सर्वदेवमुखाच्युत ।।
सर्वत्रस्थ महाभाग सर्वभूतहिते रत ।। १८ ।।
आवाहयिष्ये वरदं सहस्राक्षं दिवाकरम् ।।
तेजोमूर्त्तिं दुराधर्षं भक्तानामभयप्रदम् ।। १२ ।।
एहि देव जगन्नाथ ऋक्सामयजुषां पते ।।
त्रैलोक्यमण्डलद्वीप सर्वव्याधिविनाशन ।। 1.95.२० ।।
आवाहयाम्यहं देवमादित्यमुदकेशयम् ।।
स्निग्धवैडूर्यसङ्काशं वरुणं सुमहाद्युतिम् ।। २१ ।।
एहि देव जलाध्यक्ष यादोगणमहेश्वर ।।
नागदैत्योरगगणैस्सततं सेवितान्युत ।। २२ ।।
आवाहयाम्यहं चन्द्रं शीतांशुममृतप्रभम् ।।
ओषधीशं द्विजाध्यक्षं नयनानन्दकारकम् ।। २३ ।।
एहि मे भगवँश्चन्द्र एहि मे मृगलाच्छन ।।
भक्तानुकम्पिन्सततं सर्वनक्षत्रपूजित ।। २४ ।।
स्कन्दमावाहयिष्यामि षण्मुखं वरदं शिशुम् ।।
देवारिसेनामथनं पार्वत्यानन्दवर्द्धनम् ।। २५ ।।
एहि देवतमाराध्य महिषासुरतस्कर ।।
कार्तिकेय जगन्नाथ मयूरवरवाहन ।। २६ ।।
भौममावाहयिष्यामि तेजोमूर्तिं दुरासदम् ।।
रुद्रमूर्तिमनिर्देश्यवक्त्रं रुधिरसप्रभम् ।। २७ ।।
एहि मे भगवन्भौम अङ्गारक महाप्रभ ।।
त्वयि सर्वं समायत्तं भूतलेस्मिञ्छुभाशुभम् ।। २८ ।।
विष्णुमावाहयिष्यामि शङ्खचक्रगदाधरम् ।।
अतसीकुसुमश्यामं पीतवाससमच्युतम् ।। २९ ।।
एहि मे देवदेवेश प्रजानिर्माणकारक ।।
नारायण सुदुष्पार महाशार्ङ्गधनुर्धर ।। 1.95.३० ।।
बुधमावाहयिष्यामि बोधकं जगदीश्वरम् ।।
चान्द्रिं ग्रहगणाध्यक्षं तेजोमूर्तिं दुरासदम् ।। ३१ ।।
एहि शीतांशुजाचिन्त्य जगज्जिष्णो जनार्दन ।।
महाबल महासत्त्व महाबाहो महाद्युते ।। ३२ ।।
शक्रमावाहयिष्यामि देवं सुरगणेश्वरम् ।।

वज्रपाणिं महाबाहुं गोब्राह्मणहिते रतम् ।। ३३ ।।
एहि देव सहस्राक्ष देवारिबलसूदन ।।
ऐरावतस्थधर्मज्ञ शचीहृदयनन्दन ।। ३४ ।।
जीवमावाहयिष्यामि देवेश्वरपुरोहितम् ।।
बृहस्पतिं बृहद्वाचं वेदवेदाङ्गपारगम् ।। ३५ ।।
एहि जीव महाभागजीवभूत महीतले ।।
सस्यवृद्धिस्तवायत्ता सततं भूमिवर्धन ।। ३६ ।।
देवीमावाहयिष्यामि पार्वतीं वरदामुमाम् ।।
हरस्य दयितां भार्यां चार्वङ्गीं भूतिवर्धिनीम् ।। ३७ ।।
एहि देवि जगन्नाथे मेनाहृदयनन्दिनि ।।
पवित्रे वरदे सौम्ये नित्यं भक्तजनप्रिये ।। ३८ ।।
शुक्रमावाहयिष्यामि भार्गवं जगदीश्वरम् ।।
नित्यं सर्वजनाध्यक्षं तपसा द्योतितप्रभम् ।।३९।।
एहि शुक्र महाभाग षोडशार्चिर्वरप्रद ।।
प्रभुस्त्वं वरदाचिन्त्य वर्षावर्षस्य निग्रहे ।। 1.95.४० ।।
आवाहयाम्यहं देवं प्रजाध्यक्षमकल्मषम् ।।
भक्तानुकम्पिनं देवं प्रजानिर्माणकारकम् ।। ४१ ।।
एहि देव प्रजाध्यक्ष पूजानिर्माणकारक ।।
त्वयि देव समायुक्तं प्रजानामभवोद्भवम् ।। ४२ ।।
एहि मे भगवन्ब्रह्मन्प्रजापतिमहाद्युते ।।
सौरिमावाहयिष्यामि शनैश्चारिणमच्युतम् ।। ४३ ।।
तपस्विनमनाधृष्यं भक्तानामभयप्रदम् ।।
एहि तीक्ष्णांशुजाचिन्त्य भावाभावप्रदर्शक ।। ४४ ।।
त्वयि सर्वं समायत्तं राज्ञां भूमौ शुभाशुभम् ।।
आवाहयाम्यहं देवं गजवक्त्रं गणेश्वरम् ।। ४५ ।।
विघ्नेशं विघ्नहर्तारं पार्वतीहृदयप्रियम् ।।
एहि देव गणाध्यक्ष लम्बोदर महाभुज ।। ४६ ।।
कार्यसिद्धिः समायत्ता त्वयि सर्वेश देहिनाम् ।।
राहुमावाहयिष्यामि दैत्येशं ग्रहताङ्गतम् ।। ४७ ।।
केशवाप्तवरं वीरं तपसा दग्धकिल्बिषम् ।।
एह्येहि दैत्यप्रवर वरदाचिन्त्यविक्रम ।। ४८ ।।
तपोमूर्ते दुराधर्ष विपरीतचराम्बरे ।।
आवाहयाम्यहं देवं विश्वकर्माणमच्युतम् ।। ४९ ।।

सर्वासां देवतानां तु सदा शिल्पप्रवर्तकम् ।।
एहि देववराचिन्त्य सर्वशिल्पप्रवर्तक ।। 1.95.५० ।।
त्वयि सर्वैव सर्वेषां कर्मणामाश्रिता गतिः ।।
केतुमावाहयिष्यामि केतुं सर्वदिवौकसाम् ।। ५१ ।।
ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं भक्तानामभयप्रदम् ।।
धूमकेतो इहाभ्येहि हुताशनसमप्रभ ।। ५२ ।।
शिखाकरालविकच पूजिताघविनाशन ।।
वह्नेरावाहनं प्रोक्तं पूर्वमेव मयानघ ।। ५३ ।।
आवाहयिष्यामि शुभां कृत्तिकां देवपूजिताम् ।।
एहि साधारणे देवि ज्येष्ठदक्षसुते शुभे ।। ५४ ।।
प्रजापतेस्तथा प्रोक्तं रोहिण्याः शृणु पार्थिव ।।
आवाहयामि वरदां रोहिणीं चन्द्रवल्लभाम् ।। ५५ ।।
एहि रोहिणि धर्मज्ञे ध्रुवकर्मसु शोभने ।।
चन्द्रस्यावाहनं प्रोक्तमिल्वलाया निबोध मे ।। ५६ ।।
आवाहयामि वरदामिल्वलां शशिवल्लभाम् ।।
एहि मे इल्वले देवि मृदुकर्मसु शोभने ।। ५७ ।।
रुद्रमावाहयिष्यामि त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ।।
एहि शङ्कर सर्वात्मन्महादेव गणेश्वर ।। ५८ ।।
आर्द्रामावाहयिष्यामि नक्षत्रं बाहुसंज्ञिकम् ।।
एह्यार्द्रे चारुसर्वाङ्गि दारुणे रुद्रसम्मते ।। ५९ ।।
आवाहयिष्याम्यदितिं तपसा दग्धकिल्विषाम् ।।
आदित्यारणि धर्मज्ञे एहि देवि महाप्रभे ।। ।। 1.95.६० ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि धर्मज्ञं तु पुनर्वसुम् ।।
पुनर्वसो इहागच्छ चरकर्मप्रसादक ।। ६१ ।।
जीवस्यावाहनं प्रोक्तं पुष्यस्याथ प्रचक्षते ।।
पुष्यमावाहयिष्यामि नक्षत्रं क्षिप्रसंज्ञिकम् ।। ६२ ।।
एहि पुष्य महाभाग पोषं वर्धय सर्वतः ।।
सर्पानावाहयिष्यामि त्रैलोक्यान्तरगोचरान् ।। ।। ६३ ।।
आयान्तु सर्वतः सर्पाः सौम्यरूपा भवन्तु च ।।
आवाहयिष्याम्याश्लेषां भक्तानां श्रीविवर्द्धनाम् ।। ६४ ।।
आश्लेषे त्वमिहाभ्येहि दारुणे विजयप्रदे ।।
पितॄनावाहयिष्यामि मूर्त्यमूर्तिधरानहम् ।। ६५ ।।
आयान्तु पितरश्शीघ्रं सुधाकव्यभुजोऽव्ययाः।।

मघामावाहयिष्यामि उग्रनक्षत्रमञ्जसा ।। ६६ ।।
एहि मे सुभगे देवि मघेऽघविनिषूदने ।।
भगमावाहयिष्यामि पूर्वफल्गुनसंज्ञितम् ।। ६७ ।।।
एहि भाग्ये महाभागे उग्रकर्मप्रसादिके ।।
आवाहयिष्याम्यर्यम्णमादित्यं तेजसां निधिम् ।। ६८ ।।
अर्यमँस्त्वं समम्येहि भक्तपातकनाशन ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि चोत्तराफल्गुनीं शुभाम् ।। ६९ ।।
एहि त्वं सुभगे देवि ध्रुवे सर्वाङ्गसुन्दरि ।।
आवाहनं मया प्रोक्तं सवितुर्दीप्ततेजसः ।। 1.95.७० ।।
हस्तमावाहयिष्यामि सावित्रं क्षिप्रमञ्जसा ।।
एहि सावित्र धर्मज्ञ भक्तानां पापनाशन ।। ७१ ।।
आवाहयाम्यहं देवं त्वष्टारममितद्युतिम् ।।
एहि मे भगवँस्त्वष्टः प्रजापालनतत्पर ।। ७२ ।।
चित्रामावाहयिष्यामि चित्ररूपां मनोहराम् ।।
एहि मे वरदे चित्रे मृदुकर्मप्रसाधिनि ।। ७३ ।।
वायुमावाहयिष्यामि सर्वगं दीप्ततेजसम् ।।
देव वायो त्वमभ्येहि सर्वभूतजगत्प्रिय ।। ७४ ।।
स्वातिमावाहयिष्यामि नित्यमुत्तरमार्गगाम् ।।
देवि स्वाते त्वमभ्येहि चरकर्मसु शोभने ।। ७५ ।।
आवाहयिष्यामीन्द्राग्नी सहितौ दीप्ततेजसौ ।।
इन्द्राभ्येहि जगन्नाथ एह्यग्ने विजयप्रद ।। ७६ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि विशाखां दीप्ततेजसम् ।।
विशाखे त्वमिहाभ्येहि देवि साधारणे शुभे ।। ७७ ।।
मित्रमावाहयिष्यामि देवं दीप्तांशुमूर्जितम् ।।
एहि मित्र महाभाग भक्ताघप्रलयङ्कर ।। ७८ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि ह्यनुराधां वरप्रदाम् ।।
अनूराधे त्वमभ्येहि मृदुकर्मसु शोभने ।।७९ ।।
शक्रस्यावाहनं प्रोक्तं ज्येष्ठायाः शृणु पार्थिव ।।
ज्येष्ठामावाहयिष्यामि नक्षत्रं शक्रदैवतम् ।। 1.95.८० ।।
ज्येष्ठे देवि त्वमभ्येहि दारुणे चारुलोचने ।।
देवमावाहयिष्यामि देवं निर्ऋतिजं प्रभुम् ।। ८१ ।।
एहि देव विरूपाक्ष महाबलपराक्रम ।।
मूलमावाहयिष्यामि नक्षत्रं दारुणं महत् ।। ८२ ।।

एहि मूल महाभाग भक्तानामभयप्रद ।।
अपस्त्वावाहयिष्यामि सर्वगा वरदाः शिवाः ।। ।। ८३ ।।
आपस्त्वायान्तु वरदाः पवित्रा मङ्गलावहाः ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि पूर्वाषाढेतिसंज्ञितम् ।। ८४ ।।
एहि त्वमुग्रे वरदे चाषाढे पूर्व पूर्वके ।।
विश्वानावाहयिष्यामि देवानद्भुततेजसः ।। ८५ ।।
आयान्तु वरदाः सर्वे विश्वेदेवा महाबलाः ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि उत्तराषाढसंज्ञितम् ।। ८६ ।।
एहि त्वमुत्तराषाढे सर्वकर्मसु शोभने ।।
ब्रह्मण आवाहनं प्रोक्तमभिजिति शृणु हे प्रभो ।। ८७ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि यत्तदभिजिदुच्यते ।।
एहि धिष्ण्यवरिष्ठाय क्षिप्रकर्मप्रसाधक ।। ८८ ।।
विष्णोरावाहनं प्रोक्तं श्रवणस्य निबोध मे ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि श्रवणं सर्वकामदम् ।। ८९ ।। ।।
अश्वत्थ त्वं समभ्येहि चरकर्मप्रसाधक ।।
वसूनावाहयिष्यामि देवानष्टौ वरप्रदान् ।। 1.95.९० ।।
आयान्तु वरदा देवा वसवः पापनाशनाः ।।
धनिष्ठामावाहयिष्यामि नक्षत्रं राशिवल्लभम् ।। ९१ ।।
धनिष्ठे त्वमिहागच्छ चरकर्मप्रसाधके ।।
आवाहनं मया प्रोक्तं वरुणस्य महात्मनः ।। ९२ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि नाम्ना शतभिषं शुभम् ।।
आगच्छ त्वं शतभिषे चरकर्मसु शोभने ।। ९३ ।।
अजैकपादं वरदं रुद्रमावाहयाम्यहम् ।।
अहिर्बुध्न्य समभ्येहि जटाजूटोपशोभित ।। ९४ ।।
ध्रुवमावाहयिष्यामि देशे भाद्रपदोत्तरे ।।
एहि त्वं सुमहाभागे मम भाद्रपदोत्तरे।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि रेवतीं चारुदर्शनाम् ।। ९५ ।।
एहि रेवति धर्मज्ञे मृदुकर्मप्रसाधके ।।
आवाहयाम्यहं देवं पूषणं पापनाशनम् ।। ९६ ।।
पूषन्सम्यगिहाभ्येहि सर्वकर्मप्रसादिक ।।
आवाहयाम्यहं देवौ नासत्यौ सूर्यनन्दनौ ।। ९७ ।।
आगच्छेतां महाभागौ वरदावश्विनावुभौ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि चाश्विनी सर्वकामदम् ।। ९८ ।।

यमस्यावाहनं प्रोक्तं भरणीमथ वै शृणु ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि चोग्रं भरणिसंज्ञकम् ।। ९९ ।।
एहि त्वं देवि भरणि सुभगे चारुदर्शिनि ।।
शक्रस्यावाहनं प्रोक्तं पूर्वमेव मया नृप ।। 1.95.१००।।
प्राचीमावाहयिष्यामि सूर्योदयविभूषिताम् ।।
एहि त्वं वरदे पूर्वे शुभकर्मप्रसाधिके ।। १०१ ।।
वह्नेरावाहनं प्रोक्तं पूर्वमेव मया तव ।।
दिशमावाहयिष्यामि वरदां पूर्वदक्षिणाम् ।। १०२ ।।
वह्निप्रिये समभ्येहि वरदे पूर्वदक्षिणे ।।
यमस्यावाहनं प्रोक्तं याम्यायाश्च दिशः शृणु ।। १०३ ।।
अहमावाहयिष्यामि दक्षिणां दक्षिणां दिशम् ।।
दक्षिणे त्वं समभ्येहि सर्वकर्मसु शोभने ।। १०४ ।।
पूर्वमावाहनं प्रोक्तं विरूपाक्षस्य धीमतः ।।
दिशमावाहयिष्यामि शुभां दक्षिणपश्चिमाम् ।। १०५ ।।।
एहि मे नैर्ऋती देवि सततं भूतिवर्धिनि ।।
आवाहनं मया प्रोक्तं वरुणस्य महात्मनः ।। १०६ ।।
दिशमावाहयिष्यामि वारुणीं वरुणीं शुभाम् ।।
आगच्छ पश्चिमे देवि वरदे वरुणप्रिये ।। १०७ ।।
आवाहनं मया प्रोक्तं वायोश्चैव महात्मनः ।।
आवाहयामि विदिशं वायव्यां पश्चिमोत्तराम् ।। ।। १०८ ।।
वरदे त्वं समभ्येहि वायव्ये पश्चिमोत्तरे ।।
आवाहयामि धनदं देवं वैश्रवणं प्रभुम् ।। १०९ ।।
राजराज समभ्येहि सर्वयज्ञधनाधिप ।।
दिशमावाहयिष्यामि सौम्यां धनदपालिताम् ।। 1.95.११० ।।
उत्तरे त्वं समभ्येहि सर्वकर्मसु शोभने ।।
देवस्यावाहनं प्रोक्तं त्र्यम्बकस्य महात्मनः ।। ।। १११ ।।
दिशमावाहयिष्यामि शुभां प्रागुत्तरामहम् ।।
एहि त्वं सुभगे देवि सततं शिवपालिते ।। ११२ ।।
सर्वानावाहयिष्यामि पूर्वकुम्भेषु सागरान् ।।
रत्नाध्यक्षाः समायान्तु चत्वार इह सागराः ।। ११३ ।।
ईशान्यां दिशि यः कुम्भः पूर्वस्तस्य तु सागरः ।।
आग्नेय्यान्तु समायातु दक्षिणे दक्षिणः शिवः ।। ११४ ।।
पश्चिमस्तु समायातु कुम्भे दक्षिणपश्चिमे ।।

उत्तरश्च तथाऽभ्येतु कुम्भे वै पश्चिमोत्तरे ।। ११५ ।।
आवाहितानां कर्तव्यं भूमौ कृत्वा ततः शिरः ।।
प्रणाममभिवाद्यं च ततो मन्त्रमुदीरयेत् ।। ११६ ।।
भवतां हि प्रसादेन भवतां प्रतिपूजनैः ।।
प्रयतिष्ये यथाशक्त्या तन्मेऽनुज्ञातुमर्हथ ।। ११७ ।।
युष्माकं पूजनं कर्तुं केन शक्यं यथाविधि।।
युष्मत्पूजाविहीनेन कुतो लभ्यं महत्पदम् ।। ११८ ।।
ततः कर्तुं यथाशक्त्या भवतां प्रतिपूजने ।।
वरदाः प्रयतिष्यामि तन्मेनुज्ञातुमर्हथ ।। ११९ ।।
भवत्पूजाविधावस्मिन्बहुविज्ञं सदैव तु ।।
स्वांस्वां दिशमधिष्ठाय दिक्पाला दीप्ततेजसः ।।1.95.१२० ।।
उत्सादयन्तु सकलान्विघ्नान्मे समुपस्थितान् ।।
अस्माद्देशात्प्रणश्यन्तु यज्ञघ्ना ब्रह्मराक्षसाः ।। १२१ ।।
विनायका विघ्नकरा ममोग्रा यज्ञद्विषो ये पिशिताशनाश्च ।।
सिद्धार्थकैर्वज्रसमानकल्पैर्मया निरस्ताः स्वगृहं प्रयान्तु ।। १२२।।
एतावदुक्त्वा विकिरेत विद्वान्सिद्धार्थकान्दिक्षु तथा विदिक्षु ।।
रक्षोहणं चात्र तथैव मंत्रं वक्तव्यमुच्चैर्द्विजपुङ्गवेन ।। १२३ ।।
सर्वग्रहाणां यजने प्रदिष्टं सर्वौषधैः स्नानमदीनसत्त्व ।।
बीजैः समग्रैश्च तथैव गन्धैर्मृद्भिश्च रत्नैश्च तथा जलैश्च ।। १२४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ग्रहर्क्षावाहनमन्त्राध्यायो नाम पञ्चनवतितमोऽध्यायः ।। ९५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०९६

वज्र उवाच ।।
सर्वेषां तु समाचक्ष्व गन्धमाल्यं तथैव च ।।
धूपं ब्रह्मन्सनैवेद्यं पानं चैव पृथक्पृथक् ।। १ ।।
होमद्रव्यं तथा मन्त्रं दक्षिणाश्च भृगूत्तम ।।
एकस्त्वं सर्वविद्ब्रह्मन्ब्रह्मा वा जगतां पतिः ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
ध्रुवस्थाननिविष्टानां देवानां च महीपते ।।
सर्वासां चन्दनं देयं नित्यमेव पृथक्पृथक्।। ३।।
सूर्याय कुङ्कुमं देयं कर्पूरं शशिने तथा ।।
भौमाय चन्दनं रक्तं चागुरुं शशिजाय च ।। ४ ।।
जीवाय चन्दनं देयं कुङ्कुमेन विमिश्रितम् ।।
शुक्राय चन्दनं श्वेतं सौराय च मृगोद्भवम् ।। ५ ।।
कुङ्कुमेन युतं दद्याद्दानवाय मृगोद्भवम् ।।
अगुरुं कुङ्कुमं चोभौ सुदेयौ धूमकेतवे ।। ६ ।।
कुङ्कुमं कृत्तिकानां तु रोहिणीनां मृगोद्भवम् ।।
इल्वलानां च कर्पूरं रौद्रे नागमदं तथा ।। ७ ।।
आदित्यस्य प्रदातव्यावुभौ कुङ्कुमचन्दनौ ।।
उशीरचन्दनौ देयावाश्लेषापैत्र्ययोस्तथा ।। ८ ।।
प्रियङ्गुचन्दनौ देयौ तथा भाग्यस्य पार्थिव ।।
अर्यम्णश्च प्रदातव्यौ चन्दनौ श्वेतरक्तकौ ।। ९ ।।
सावित्रस्य प्रदातव्यं कुङ्कुमं पृथिवीपते ।।
त्वाष्ट्रस्य चन्दनं देयं कुङ्कुमं समृगोद्भवम् ।। 1.96.१० ।।
जातीफलयुतं देयं वायव्यस्य च चन्दनम् ।।
विशाखायाः प्रदातव्यं कुङ्कुमं चन्दनं तथा ।। ११ ।।
तुरुष्कसहितं देयं तथा मैत्राय चन्दनम् ।।
ज्येष्ठायाश्च प्रदातव्यं चन्दनं कुङ्कुमं तथा ।। १२ ।।
मूलाय शिंशपासारं तथा देयं मृगोद्भवम् ।।
आप्याय कुष्ठसंयुक्तं दातव्यं चन्दनं भवेत् ।। १३ ।।
वैश्वदेवाय मृगजं चन्दनागुरुणी तथा ।।
ब्राह्माय चन्दनं देयं वैष्णवायागुरुं तथा ।।१४।।
जातीलवङ्गौ दातव्यौ सुपिष्टौ वासवाय तौ ।।
वारुणाय च कर्पूरमाजाहिर्बुध्न्ययोस्तथा ।। १५ ।।
पौष्णाय चन्दनं रक्तमाश्विनाय तथा सितम् ।।

याम्यायागुरुसंयुक्तं तथा देयं मृगोद्भवम् ।। १६ ।।
समानदेवनक्षत्रं कथितं च तथा दिशम् ।।
उत्तरायास्तथा देये चन्दनागुरुणी शुभे ।। १७ ।।
सागराणां प्रदातव्यं सर्वेषामेव चन्दनम् ।।
अलाभे तु तथा देयं सर्वेषामेव चन्दनम्।। १८ ।।
मङ्गल्यं तत्पवित्रं च देवानां दयितं च तत् ।।
धार्यं च देयं तद्राजँस्तत्र लक्ष्मीः प्रतिष्ठिता ।। १९ ।।
यद्यद्ग्रहस्याभिहितं मयैतद्दक्षस्य वा भूमिपतिप्रधान ।।
तद्देवतायाश्च तदेव देयं दिशस्तथा नात्र विचारणास्ति ।। 1.96.२० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अनुलेपकथनो नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ।।
९६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०९७

मार्कण्डेय उवाच ।।
सवर्णानि ग्रहर्क्षाणां दिशां च जगतीपते ।।
नित्यं देयानि वासांसि पताकाश्च विजानता ।। १ ।।
भूषणानि च देयानि काञ्चनानि शुभानि च ।।
रत्नचित्राणि रम्याणि यथाशक्त्या नराधिप ।। २ ।।
ध्रुवस्थाननिविष्टानां देवतानां महीपते ।।
जातीपुष्पाणि देयानि सर्वेषामविशेषतः ।। ३ ।।
रक्तपद्मानि सूर्यस्य श्वेतपद्मानि चेन्दवे ।।
बन्धूकानि च भौमाय बुधायेन्दीवराणि च ।। ४ ।।
जीवाय यूथिका पीता सिताय च तथा सिता ।।
बाणपुष्पाणि सौराय राहवे पाटलानि च ।। ५ ।।
तथा दमनकं देयं केतवे वसुधाधिप ।।
कृत्तिकासु च देयानि राजन्रक्तोत्पलानि च ।। ६ ।।
चम्पकानि च रोहिण्या इल्विलायाः सितोत्पलम् ।।
धत्तूरकाण्यथार्द्राया आदित्यस्य च मल्लिका ।। ७ ।।
चम्पकान्येव पुष्यस्य जाती स्यात्सार्पपित्र्ययोः ।।
भाग्यस्य कान्ता दातव्या अर्यम्णश्च सुवर्चला ।।८ ।।
सावित्रत्वाष्ट्रयोर्नित्यं बन्धूककुसुमानि च ।।
वायव्यस्य च देयानि सिन्धुवाराणि पार्थिव ।। ९ ।।
ऐन्द्राग्न्यस्य च देयानि कुरण्डकुसुमानि च ।।
रक्ताशोकस्य पुष्पाणि तथा मैत्रस्य पार्थिव ।। 1.97.१० ।।
चम्पकानि च शाक्रस्य तथा देयानि भूपते ।।
मूलस्य च तथा देयं राजन्कृष्णकुहेटकम् ।।११।।
कह्लाराणि तथाप्यस्य वैश्वदेवस्य कुब्जकम्।।
ब्राह्मस्य जातीपुष्पाणि वैष्णवस्य च चम्पकम् ।। १२ ।।
पाटला वासवस्यापि वारुणस्योत्पलानि तु ।।
अर्कपुष्पाण्यथाप्यस्य तथा देयानि पार्थिव ।। १३ ।।
आहिर्बुध्न्यस्य देयानि धत्तूरकुसुमानि च ।।
करवीरकपुष्पाणि तथा पौष्णस्य पार्थिव ।। १४ ।।
चूतपुष्पाणि देयानि आश्विनस्य नराधिप ।।
नीलोत्पलानि याम्यस्य तथा देयानि भूपते ।। १५ ।।
समानवेशनक्षत्रकथितानि तथा दिशाम् ।।
उत्तरायाश्च देयानि नागपुष्पाणि पार्थिव ।। १६ ।।

सागराणां च देयानि कमलानि महीपते ।।
उक्तालाभे प्रदेयानि सवर्णानि नराधिप ।।
स्वकालजानि पुष्पाणि सर्वेषामविशेषतः ।। १७ ।।
यद्यद्ग्रहस्याभिहितं मयात्र ऋक्षस्य वा भूमिपतिप्रधान ।।
तद्देवतायाश्च तथैव देयं दिशस्तथा नात्र विचारणास्ति ।।१८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ग्रहर्क्षविशेषपुष्पदेयादेयाध्यायो नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ।। ९७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०९८

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
ध्रुवस्थाननिविष्टानां देवतानां महीपते ।।
गुग्गुलुं घृतसंयुक्तं धूपं दद्याद्विचक्षणः ।। १ ।।
धूपं त्वगुरुरर्काय नमेरुं च तथेन्दवे ।।
भौमाय गुग्गुलुं दद्यात्सर्जं दयाद्बुधाय च ।। २ ।।
शिलाजतु तु जीवाय दातव्यं पार्थिवोत्तम ।।
श्रीवासकं तु शुक्राय नखं सौराय पार्थिव ।।
मदश्च राहवे देयं केतवे च वसा तथा ।। ३ ।।
कृत्तिकानां घृतं देयं रोहिणीनां च चन्दनम् ।।
इल्वलानां च कर्पूरमार्द्रायां च नखं तथा ।। ४ ।।
पुनर्वसोश्चाप्यगुरुं पुष्यस्य च तथाक्षतम् ।।
श्रीवासकं च सार्पस्य पैत्रस्य च तथा घृतम् ।।५ ।।
प्रियङ्गुं मधुना युक्तं भाग्यस्य सघृतं भवेत् ।।
घृतेन मधुना युक्तमार्यम्णस्य शतावरीम् ।। ६ ।।
कुन्दुरुं चैव हस्ताय त्वाष्ट्राय च पलं भवेत् ।।
वायव्याय च कर्पूरमैन्द्राग्न्याय मिसिर्भवेत् ।। ७ ।।
मैत्राय कुङ्कुमं देयं शाक्राय मृगजं भवेत् ।।
शाटीमूलं च मूलाय आप्याय नलदं तथा ।। ८ ।।
गुग्गुलुं वैश्वदेवाय ब्राह्माय घृतचन्दने ।।
वैष्णवायागुरुं दद्याद्वासवाय तथा पलम् ।। ९ ।।
वारुणाय तथोशीरमाजाय च पलं भवेत् ।।
अहिर्बुध्न्याय दातव्यं देवदारुं नराधिप ।। 1.98.१० ।।
कङ्कोलकानि पौष्णाय आश्विनाय च चन्दनम् ।।
यम्याय गुग्गुलुर्देयः सततं भूतिमिच्छता ।। ११ ।।
कर्पूरं कुङ्कुमं चैव चन्दनं मृगजं तथा ।।
तुरुष्कमगुरुं कान्तां गुग्गुलुं च क्रमाद्दिशाम् ।। १२ ।।
प्राच्यादीनां महीनाथ सागराणां च चन्दनम् ।।
सर्वाभावे च दातव्याः सर्वेषामेव गुग्गुलुम् ।। १३।।
वनस्पतिरसो दिव्यो गन्धाढ्यो गन्ध उत्तमः ।।
आघ्राणः सर्वदेवानां गुग्गुलुप्रवरः शुभः ।।१४।।
दीपश्चाज्येन दातव्यः सर्वेषामविशेषतः ।।
तैलेन वा महीनाथ वसाढ्येन विवर्जयेत् ।।१५।।
यद्यद्ग्रहस्याभिहितं मयात्र ऋक्षस्य वा भूमिपतिप्रधान।।

तद्देवतायाश्च तथैव देयं दिशां तथा नात्र विचारमस्ति।।१६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ग्रहर्क्षधूपदीपो नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ।। ९८
।। ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ०९९

https://sa.wikisource.org/s/zsc

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
ध्रुवस्थाननिविष्टानां देवतानां नराधिप ।।
दध्योदनं पायसं च प्रत्येकं विनिवेदयेत् ।। १ ।।
गुडौदनं गुडापूपाः फलानि गुडपायसम् ।।
निवेदनं तु सूर्याय धान्यलाजे मधूत्कटे ।। २ ।।
सर्पिर्दध्योदनं चैव फलानि विविधानि च ।।
मोदकानि च मुख्यानि पायसं शशिनस्तथा ।। ३ ।।
गुडौदनं गुडापूपा यावकं गुडपायसम् ।।
कृसरं च तथा देयं भूमिपुत्राय पार्थिव ।। ४ ।।
क्षीरौदनं ससर्पिष्कं क्षीरवृक्षफलानि च ।।
क्षीरिण्यश्च तथोषध्यो सोमपुत्राय दापयेत् ।। ५ ।।
शिम्बिधान्यविकाराणि बिल्वान्यामलकानि च ।।
घृतौदनं च जीवाय दातव्यं भूतिमिच्छता ।। ६ ।।
दध्योदनं पायसं च मधुना सर्पिषा युतम्।। ।
उत्कारिकं मोदकांश्च भार्गवाय निवेदयेत् ।।। ७ ।।
माषौदनं ससर्पिष्कं कृसरं दधि यावकम्।।
निवेदयेत्तु सौराय कुलत्थं चणकैः सह।।८।।
प्लक्षं दधित्थं च तथा पललं चैव राहवे।।
माषौदनं तथा देयं यवापूपांस्तथैव च।।९।।
तल्लोपिकास्तथा मत्स्याः केतवे कृसरं तथा ।।
वसासर्पींषि च तथा देयानि मनुजेश्वर ।। 1.99.१० ।।
मधुलाजे कृत्तिकानां कुल्माषं दधिसर्पिषी ।।
रोहिणीनां च बीजानि दधिपिष्टवृषाणि च ।। ११ ।।
दध्योदकं चेल्वलानां मृगमांसं तथैव च ।।
रुधिरं कृसरं चोभौ रौद्रस्य विनिवेदयेत् ।। १२ ।।
पुनर्वसोः प्रदातव्यं पललं सविलायनम् ।।
पायसं च ससर्पिष्कं तिष्याय विनिवेदयेत् ।। १३ ।।
पिष्टसर्पाणि सार्पस्य क्षौद्रं दधियुतं तथा ।।
तिलौदनं सपललं पैत्र्यस्य विनिवेदयेत् ।। १४ ।।
षष्टिकान्नं च भाग्यस्य मधुसर्पींषि चाप्यथ ।।
आर्यम्णाय तिलापूपान्षष्टिकान्नं तथैव च ।। ।। १५ ।।
प्रियंगुतण्डुलैः सिद्धं सावित्राय च पायसम् ।।
त्वाष्ट्रस्य चैव पीयूषं द्विजा चित्राण्डजास्तथा ।। १६ ।।

वायव्यस्य च फल्गुनि मूलकानि शुभानि च ।।
कुलत्थानि विशाखासु यवापूपास्तथैव च ।। १७ ।।
कुलत्थभक्तं मित्राय दधिक्षौद्रान्वितं तथा ।।
घृतौदनं च शाक्राय फलानि विविधानि च ।। १८ ।।
मूलानि च विचित्राणि तथा मूलफलानि च ।।
आप्यस्य सक्तवो देया मधुमिश्रोदकैः सह ।। १९ ।।
सक्तवो वैश्वदेवाय मधुलाजे तथैव च ।।
ब्राह्माय पायसं देयं सगुडं भूतिमिच्छता ।। 1.99.२० ।।
दध्योदनं पायसं च वैष्णवाय निवेदयेत् ।।
घृतोदकं च शाकानि वासवाय निवेदयेत् ।।२१।।
पैष्टं बिडालं शाकांश्च वारुणाय तथा दधि ।।
आदाय मांसमाजं तु व्याघ्रं पिष्टकृतं दधि ।।२२।।
आहिर्बुध्न्याय मांसानि तथैव च रसौदनम् ।।
पौष्णाय सक्तवो माषा माषयुक्ताश्च सक्तवः ।।२३।।
अश्वं पिष्टकृतं माषान्यावकं च तथा दधि ।।
आश्विनस्याथ याम्यस्य तण्डुलानि तिलानि च।।२४।।
राजन्पैष्टाश्च पशवो मांसं पक्वामकं तथा।।
पायसं सघृतं क्षौद्रं पूर्वस्यां विनिवेदयेत्।।२५।।
आग्नेय्यां दिशि राजेन्द्र कृसरं क्षीरमिश्रितम्।।
दक्षिणस्यां च दातव्यं कृसरं तैलमिश्रितम्।ा२६।
नैर्ऋत्यां च प्रदातव्यं कृसरं मत्स्यसंयुतम्।
कुल्माषांश्चैव मत्स्यांश्च पश्चिमस्यां निवेदयेत् ।।२७।।
वायव्यायाश्च मत्स्यानि तथा क्षीरोदनानि च ।।
ऐशान्यायाः प्रदातव्यौ घृतक्षीरोदनावुभौ।।२८ ।।
मोदकोल्लोपिकामिश्राः सागराणां बलिर्भवेत् ।।२९।।
यद्यद्ग्रहस्याभिहितं मयात्र ऋक्षस्य वा भूमिपतिप्रधान ।।
तद्देवतायाश्च तदेव देयं दिशस्तथा नात्र विचारणास्ति ।। 1.99.३० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ग्रहर्क्षनैवेद्यदेयादेयविधिर्नाम नवनवतितमोऽध्यायः ।।९९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १००

मार्कण्डेय उवाच ।।
ध्रुवस्थाननिविष्टानां देवतानां पृथक्पृथक् ।।
पानाय दापयेत्क्षीरं प्रीतये वान्तरात्मनः।।
गन्धोदकं तथार्काय पयः सोमाय कीर्तितम् ।। १ ।।
भूमिपुत्राय खर्जूरं मार्द्वीकं शशिजाय च।।
जीवाय च तथा तक्रं शुक्रायेक्षुरसं तथा ।। २ ।।
मांसपानं तु सौराय राहोर्मीनरसं तथा ।।
छागं पयः प्रदातव्यं केतवे मनुजेश्वर ।। ३ ।।
गन्धोदकं च कृत्तिकानां रोहिणीनां सुवीरकम् ।।
इल्वलानां पयः प्रोक्तं रौद्रेः खार्जूरमासवम् ।। ४
आदित्याय तथा गौडं क्षीरं तिष्याय दापयेत्।।
क्षीरमेव च सार्पाय तथा पित्र्याय यादव ।।५।।
गन्धोदकं च भाग्याय तथार्यम्णाय कीर्तितम्।।
सावित्राय तथायस्तु त्वाष्ट्राय च तथा पयः ।।६।।
वायव्याय च मार्द्वीकमैन्द्राग्न्याय च काञ्जिकम् ।।
मित्राय तक्रं देयं च शाक्राय दधि दापयेत् ।। ७ ।।
नारिकेलाम्बु मूलाय तथाप्याय मधूदकम् ।।
खार्जूरं वैश्वदेवाय ब्राह्माय सलिलं हितम् ।। ८ ।।
आम्रैः पानं वैष्णवाय जम्बुभिर्वासवाय च ।।
वारुणाय मधूकैश्च रसमाजस्य पार्थिव ।। ९ ।।
आहिर्बुध्न्यस्य च तथा रसमेव भवेन्नृप ।।
पौष्णाय च भवेच्छागं चाश्विनाय च माहिषम् ।।
याम्याय च तथा देयं स्वच्छं मांसरसं तथा ।। 1.100.१० ।।
समानदेवनक्षत्रं कथितं च तथा दिशाम् ।।
उत्तरायै प्रदातव्यं तथा क्षीरं नराधिप ।। ११ ।।
सागराणां च सर्वेषां सततं भूतिमिच्छता ।। १२ ।।
यद्यद्ग्रहस्याभिहितं मयात्र ऋक्षस्य वा भूमिपतिप्रधान ।।
तद्देवतायाश्च तथैव देयं दिशस्तथा नात्र विचारणास्ति ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रतिग्रहर्क्षदेयादेयपानो नाम शततमोऽध्यायः ।।
१०० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १०१

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
ध्रुवस्थाननिविष्टानां देवतानां महीपते ।।
घृताक्तैरक्षतैर्होमः कार्य्यश्च सतिलैर्भवेत् ।।१।।
अर्कः पलाशः खदिरश्चापामार्गो ऽथ पिप्पलः ।।
उदुम्बरश्शमीदूर्वाः कुशाश्चेति यथाक्रमम् ।। २ ।।
समिदर्थं प्रशस्यन्ते सूर्यादीनां नराधिप ।।
होतव्यास्समिधश्चैव घृताक्ता मनुजेश्वर ।। ३ ।।
तथा प्रादेशमात्राश्च प्रागग्रा नित्यमेव च ।।
ऊर्ध्वशुष्काः सपत्राश्च वित्वचश्च विवर्जयेत् ।। ४ ।।
कृत्तिकानां घृतेनाक्तो होमः पार्थिवसत्तम ।।
रोहिणीनां तथा बीजैरिल्विलानां च पायसैः ।। ५ ।।
माक्षिकैश्च तथार्द्रायामादित्यस्य च तण्डुलैः ।।
पुष्यस्य पायसेनापि सार्प स्य च तथौषधैः ।।६।।
तिलैः सतण्डुलैर्होमः तथा पैत्र्यस्य कीर्तितः ।।
प्रियङ्गुभिश्च भाग्यस्य चार्य्यम्णस्य तथाक्षतैः ।। ७ ।।
सावित्रस्य तथा दध्ना चित्राया पायसेन च ।।
वायव्यस्याक्षतैः कार्य्या सघृतैर्मनुजेश्वर ।।८।।
ऐन्द्राग्नस्य सदा कार्य्यो यावकेन तथैव च ।।
मसूरैश्चैव मैत्रस्य शाक्रस्य चणकेन तु ।। ९ ।।
मूलस्यौषधिभिः कार्य्यस्तथैवाप्यस्य शालिभिः ।।
वैश्वदेवस्य पयसा तथा ब्राह्मस्य पायसैः ।। 1.101.१० ।।
मणिभिस्तण्डुलोपेतैः श्रवणस्य विधीयते ।।
न्यग्रोधोदुम्बरफलैर्वासवस्य विधीयते ।। ११ ।।
वारुणस्योदकैः पुष्पैस्तथा चैवाक्षतैश्शुभैः ।।
आजस्याज्येन मधुना दध्ना च नृपसत्तम ।। १२ ।।
व्रीहीभिश्च तथा कार्य्याश्चाहिर्बुध्न्यस्य पार्थिव ।।
फलैश्च साक्षतैः कार्य्यस्तथा पौष्णस्य पार्थिव।।१३।।
क्षीरवृक्षसमिद्भिश्च आश्विनस्य विधीयते ।।
याम्यस्य मधुसंयुक्तैस्तिलैः पार्थिवसत्तम ।। १४ ।।
आज्य तिलाश्च तैलं च कृशरं मधु पायसम् ।।
दधि क्षीरं घृतं क्षौद्रं प्राच्यादीनां यथाक्रमम् ।। १५ ।।
सागराणां च पयसा होमः कार्यः पृथक्पृथक् ।।
उक्तालाभे च सर्वेषां होमः कार्य्यस्ति लाक्षतैः ।। १६ ।।

सघृतैः पार्थिवश्रेष्ठ द्रव्यशाठ्यं विवर्जयेत् ।।
प्रभोः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्तते ।। १७ ।।
न साम्परायिकं तस्य भवतीह सुदुर्मतेः ।।१८।।
यद्यदग्रहस्याभिहितं मयात्र ऋक्षस्य वा भूमिपतिप्रधान ।।
तद्देवतायाश्च तथैव देयं दिशस्तथा नात्र विचारणास्ति ।। १९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे होमद्रव्यविभागो नामैकोत्तरशततमोऽध्यायः
।। १०१

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १०२

मार्कण्डेय उवाच ।।
ध्रुवा द्यौरिति मन्त्रेण होमः कार्यो ध्रुवस्य तु ।।
ऊर्ध्वो अधर इत्येव ध्रुवायाश्च दिशो भवेत् ।। १ ।।
ब्रह्मयज्ञानमित्येष ब्रह्मणः परिकीर्तितः ।।
द्यौस्त्वा इति च मन्त्रेण दिवः कार्यो महीपते ।। २ ।।
पृथिवी दिवि चेत्येव पृथिव्याः परिकीर्तितः ।।
प्रणवेन च शेषस्य चाधस्ताच्च तथा दिशः ।। ३ ।।
अग्निर्मूर्धेति मन्त्रोऽयमग्नये परिकीर्तितः ।।
उदुत्तमं वरुणपाशं मन्त्रोयं वरुणस्य तु ।। ४ ।।
प्रणवश्च कुमारस्य तद्विष्णोर्विष्णवे भवेत् ।।
त्रातारमिन्द्रं शक्रस्य देव्याश्च प्रणवो भवेत् ।। ५ ।।
प्रजापते न त्वदेता मन्त्रोऽयं स्यात्प्रजापतेः ।।
विनायकाय प्रणवो विश्वकर्मेति चाप्यथ ।। ६ ।।
मन्त्रश्च कथितो राजन्सततं विश्वकर्मणः ।।
आकृष्णेति च मन्त्रोऽयमादित्यस्य प्रकीर्तितः ।। ७ ।।
इमं देवेति सोमस्य अग्निर्मूर्धा कुजस्य तु ।।
उद्बुध्यस्वा बुधस्यापि मन्त्रः प्रोक्तो नरेश्वर ।। ८ ।।
बृहस्पते अति यदर्यो मन्त्र उक्तो बृहस्पतेः ।।
अन्नात्परिस्रुतेत्येवं मन्त्रः शुक्रस्य कीर्तितः ।। ९ ।।
शन्नोदेवीति सौरस्य काण्डात्काण्डेति राहवे ।।
केतुं कृण्वन्निति तथा मन्त्र उक्तश्च केतवे ।। 1.102.१० ।।
अग्निर्मूर्द्धा कृत्तिकानां रोहिणीनां प्रजापते ।।
मधुव्वातेति मन्त्रोऽयमिल्वलानां प्रकीर्तितः ।। ११ ।।
मृडनो रुद्रमार्द्रायाः सुत्रामाणं पुनर्वसोः ।।
तव श्रियेति पुष्यस्य होममन्त्रो विधीयते ।। १२ ।।
नमोऽस्तु सर्पेभ्यश्चेति मन्त्रः सार्पस्य कीर्तितः ।।
अहं पितॄनिति तथा मन्त्रः पित्र्यस्य कीर्तितः ।। १३ ।।
सदासुगेति भाग्यस्य तथा मन्त्रः प्रकीर्तितः ।।
एते अर्य्यमन्नित्येवमार्यम्णस्य च निर्दिशेत् ।। १४ ।।
सावित्रस्य च सावित्री त्वाष्ट्रस्य य इमे तथा।।
वायुरग्रेति च तथा वायव्यस्य नराधिप ।। १५।।
इन्द्राग्नी रोचनेत्येवमिन्द्राग्नस्य प्रकीर्तितः।। १६।।
मित्रोजनेति मैत्रस्य होममन्त्रः प्रकीर्तितः ।।

इन्द्रः सुत्राम इति च शाक्रस्य वसुधाधिप ।। १७ ।।
यन्ते देवीति निर्ऋतिं मूलस्य च तथा भवेत् ।।
शन्न आपस्तथाप्यस्य होममन्त्रः प्रकीर्तितः ।। १८ ।।
विश्वेदेवीति वैश्वस्य तथा च वसुधाधिप ।।
ब्रह्मयज्ञानमित्येवं तथा ब्राह्मस्य निर्दिशेत् ।। १९ ।।
वषट्ते विष्ण इत्येवं वैष्णवस्य तथा भवेत् ।।
आमे ग्रहा भवत्येवं वासवस्य प्रकीर्तितः ।। 1.102.२० ।।
इमं मे वरुणेत्येवं वारुणस्य तथा भवेत् ।।
उपप्रागेतिमन्त्रेण होममाजस्य कारयेत् ।। २१ ।।
मन्त्रश्चाहिरिवेत्येवमाहिर्बुध्न्यस्य कीर्तितः ।।
प्रयादमिति मन्त्रेण अश्विनस्य प्रकीर्तितः ।। २२ ।।
यमो दाधार पृथिवीं तथा याम्यस्य कीर्तितम् ।।
नक्षत्रदेवताहोमे मन्त्रा एते प्रकीर्तिताः ।। २३ ।।
नक्षत्रदेवता तुल्या दिगीशानां तथैव च ।।
प्रणवेन दिशः कार्यस्तथा वैश्रवणस्य च ।। २४ ।।
सागराणां च राजेन्द्र पृथगेव विजानता ।।
एकचक्रेति वा द्व्यर्चं ग्रहाणां च नराधिप ।। २५ ।।
समाग्नेति तथा द्व्यर्च नक्षत्राणां विधीयते ।। २६ ।।
एतावदुक्तो नृपवर्य तुभ्यं होमाश्रयो मन्त्रगणो ग्रहाणाम् ।।
हुतेन येनानघमानवानां कामानभीष्टान्प्रदिशन्ति लोके ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्म्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे होममन्त्राध्यायो नाम द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १०२ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १०३

मार्कण्डेय उवाच ।।
ध्रुवस्थाननिविष्टानां देवतानां पृथक्पृथक् ।।
दक्षिणार्थे प्रदातव्यं सर्वेषामेव काञ्चनम् ।। १ ।।
रक्तां वत्सयुतां धेनुं दद्यादर्काय पार्थिव ।।
शङ्खं दद्यान्नरेन्द्रेण दक्षिणार्थं निशाभृतः ।। २ ।।
रक्तवर्णोह्यनड्वाँश्च दातव्यः क्षितिजस्य तु ।।
काञ्चनीं स्वां प्रतिकृतिं बालक्रीडनकानि च ।। ३ ।।
बुधाय राजन्देयानि दक्षिणार्थे विशेषतः ।।
क्षौमं दुकूलं कार्पासवासांसि गुरवे तथा ।। ४ ।।
सितवर्णं च तुरगं भार्गवाय प्रदापयेत् ।।
कृष्णां धेनुं सवत्सां च दद्यात्सूर्यसुताय वै ।। ५ ।।
उष्णीषं लोहदण्डश्च दातव्यो नृप राहवे ।।
छागश्च केतवे देयं कुतपं च नराधिप ।। ६ ।।
कृत्तिकानां तु कनकं दातव्यं भूतिमिच्छता ।।
सर्वबीजानि देयानि रोहिणीनां तथैव च ।। ७ ।।
दोग्ध्रीं धेनुञ्चेल्वलानामनड्वाहं च राहवे ।।
आदित्याय शुभं वस्त्रं पुण्याय कनकं घृतम् ।।८।।
सार्पाय वृषभं दद्याद्रुक्मशृङ्गं महीपते ।।
पित्र्यस्य च तिलान्दद्याद्वायव्यस्य च चामरम् ।।९।।
भाग्यस्य देया गन्धाश्च आर्यम्णस्य च काञ्चनम् ।।
हस्तस्य कुञ्जरं दद्यात्कनकं वा महीपते ।।1.103.१०।।
त्वाष्ट्रस्य वृषभं दद्यादैन्द्राग्नस्य नराधिप।।
वस्त्राणि चैव मैत्रस्य शाक्रस्य कनकं तथा।।११।।
दद्यान्मूलस्य मूलानि फलानि विविधानि च ।।
आप्यस्य दधिपात्राणि शकटं वासवस्य च।।१२।।
तथा चन्दनकाष्ठञ्च वारुणस्य प्रदापयेत् ।।
अजमाजस्य दातव्यमाहिर्बुध्न्यस्य चौदनम् ।। १३ ।।
धेनुं पौष्णस्य तुरगमाश्विनस्य तथैव च ।।
तिलधेनुञ्च याम्यस्य दद्यात्पापापनुत्तये ।। १४ ।।
कुञ्जरं च तथैवोष्ट्रं रथं शकटमेव च ।।
हयमश्वतरं चैव नरयानं च पार्थिव ।। १५ ।।
प्राच्यादीनां क्रमाद्दद्याद्दक्षिणाश्च नराधिप ।।
सागराणां च दातव्यं कनकं भूरिदक्षिणम् ।। १६ ।।

नक्षत्राणां ग्रहाणाञ्च दिशाश्च मनुजेश्वर ।।
यदुक्तमत्र तद्देयं देवतानां पृथक्पृथक् ।। १७ ।।
उक्ताभावे च दातव्या धेनुः पार्थिवसत्तम ।।
प्रत्येकस्य महाभाग शुभा कांस्योपदोहना ।। १८ ।।
दोग्ध्री सवत्सा शीलाढ्या वस्त्ररत्नोपशोभिता ।।
रुक्मशृङ्गैः खुरै रौप्यैर्मुक्तालांगूलभूषिता ।। १९ ।।
ततो विसर्जनं कार्यं पूर्वोक्तविधिना नृप ।।
दधिक्षीरघृतप्रायं तथा त्रिमधुरान्वितम् ।। 1.103.२० ।।
भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्या प्रत्येकस्य नराधिप ।।
यथाशक्त्या महाराज तेषां दद्याच्च दक्षिणाम् ।।
प्रयतस्ताँश्च याचेत पूजितान्प्रीणनं बुधः ।। २१ ।।
एतावदुक्तं तव शान्तिकर्म समस्तपापप्रशमाय राजन् ।।
कर्त्तव्यमेतत्प्रयतेन शक्त्या न वित्तशाठ्येन न मायया च ।। २२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे दक्षिणाध्यायो नाम त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १०३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १०४

https://sa.wikisource.org/s/zsh

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
एवं शान्त्यवसाने तु यजमानस्य याजकः ।।
हृदि विन्यस्य दर्भाग्रान्स्थितान्स्वे दक्षिणे करे ।। १ ।।
कुर्यात्प्रतिसराबन्धं तन्मे निगदतः शृणु ।।
बद्धप्रतिसरस्यास्य सर्वे नश्यन्तु राक्षसाः ।। २ ।।
ध्रुवस्त्वामूर्ध्वतः पातु पूर्वतः पातु भास्करः ।।
भौमो दक्षिणतः पातु पश्चात्पातु शनैश्चरः ।। ३ ।।
उत्तरेण बुधः पातु केतुः पातु तथा ह्यधः ।।
पूर्वदक्षिणतः शुक्रो दक्षिणापरतस्तमः ।। ४ ।।
पश्चिमोत्तरतश्चन्द्रो जीवः प्रागुत्तरेण तु ।।
उक्तसन्धिषु सर्वाणि नक्षत्राणि तवानघ ।। ५ ।।
स्वांस्वां दिशमधिष्ठाय तव नित्यं दिगीश्वराः ।।
रक्षन्तु सर्वदुष्टेभ्यः शक्रवह्निपुरोगमाः ।। ६ ।।
शात्रवाणां च चोराणां व्याधीनां पातकस्य च ।।
अमङ्गलानां घोराणामरिष्टानां तथैव च ।। ७ ।।
दुस्स्वप्नानां च घोराणां चिन्तितानां तथा मृषा।।
वज्रेण नाशनं शक्रः करोतु बलसूदनः ।। ८ ।।
दण्डेन नाशनं नित्यं विदधातु यमोन्तकः ।।
पाशेन वरुणो देवो गदया च धनेश्वरः ।। ९ ।।
ग्रहसन्नाहसन्नद्धो ग्रहपञ्जरमध्यगः ।।
अदृश्यः सर्वभूतानां सर्वदुःखविवर्जितः ।।1.104.१०।।
सर्वव्याधिविहीनश्च कालकर्णीविवर्जितः ।।
तथा त्वं भव दीर्घायुर्ग्रहेन्द्राणां प्रसादतः ।।११।।
रक्षन्तु ते देवगणाः समन्त्राः धर्मे मतिं चापि सदा दिशन्तु ।।
नाशं तथा शत्रुगणस्य चोग्रं भोगान्मनोज्ञान्विपुलाश्च लक्ष्मीम् ।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शान्त्यवसाने प्रतिसरबन्धाशीर्वादोनाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः ।। १०४ ।। ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १०५

https://sa.wikisource.org/s/zsi

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
हविष्याशी ततस्तिष्ठेद्ब्रह्मचारी च तां निशाम् ।।
ग्रहशान्तिरियं प्रोक्ता मया कल्मषनाशिनी ।। १ ।।
अनावृष्ट्यां प्रयोक्तव्या वृष्टिकामेन भूभुजा ।।
अतिवृष्ट्यां प्रयोक्तव्या वृष्टिं शमयता तथा ।। २ ।।
यात्राकाले तथा कार्य्या रिपूणां क्षयमिच्छता ।।
रणकाले तथा कार्य्या संग्रामे जयमिच्छता ।। ३ ।।
कर्तव्या चाभिचारार्थं शत्रूणां मनुजेश्वर ।।
पुष्टिकामैर्नरैः कार्य्या विद्याकामैस्तथैव च ।। ४ ।।
लाभार्थं च तथा वैश्यैः शूद्रैर्धर्म्मफलेप्सुभिः ।।
राज्यकामेन कर्तव्या राजपुत्रेण पार्थिव ।। ५ ।।
तथा वन्धनमोक्षार्थं बद्धेन च महीपते ।।
स्थानच्युतेन कर्तव्या स्थानलब्धिमथेच्छता ।। ६ ।।
व्याधितेन च कर्तव्या व्याधेः प्रशममिच्छता ।।
मारके च तथा कार्या मारकक्षयमिच्छता ।। ७ ।।
पराभिचारशङ्कायां ग्रहशान्तिं प्रयोजयेत् ।।
दिव्यान्तरिक्षभौमानामुत्पातानां तथोद्भवे ।। ८ ।।
ग्रहाधीनां नरेन्द्राणामुच्छ्रायाः पतनानि च ।।
भावाभावौ च जगतां ग्रहायत्तौ नराधिप ।। ९ ।।
ब्रह्मणैषां वरो दत्तः पूजिताः पूजयिष्यथ ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नृणां पूज्यतमा ग्रहाः ।। 1.105.१० ।।
गुरुभक्तस्य दान्तस्य धर्मार्जितधनस्य च ।।
पूजकस्य ग्रहेन्द्राणां सदा सानुग्रहा ग्रहाः ।।११।।
मानवस्यास्वतन्त्रस्य गोब्राह्मणहितस्य च ।।
मांसभक्षणहीनस्य सदा सानुग्रहा ग्रहाः ।। १२ ।।
ये भक्ताः पुण्डरीकाक्षं देवदेवं जनार्दनम् ।।
नास्ति तेषां जगत्यस्मिन्दोषो ग्रहकृतो नृणाम् ।। १३ ।।
यथा बाणप्रहाराणां कवचं वारणं भवेत ।।
तथा दैवोपघातानां शान्तिर्भवति वारणम् ।।१४।।
ग्रहयागविधिं सम्यग्यश्चाधीते नराधिप ।।
ग्रहपाकितं चैव तस्यापि न भविष्यति ।। १५ ।।
अतीव विस्तरेणेयं ग्रहशांतिरुदाहृता ।।
धन्या यशस्या चायुष्या सर्वकिल्बिषनाशिनी ।। १६ ।।

प्रयुञ्जतः सम्यगिमां नरेन्द्र न जातु लोके भयमस्ति किञ्चित् ।।
आरोग्यमासाद्य चिरं च जीवेत्प्राप्नोति लक्ष्मीं सकलाँश्च भोगान् ।। १७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्म्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ग्रहशान्तिफलवर्णनो नाम पञ्चाधिक शततमोऽध्यायः ।। १०५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १०६

https://sa.wikisource.org/s/zsj

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। वज्र उवाच ।।
ध्रुवस्याहं द्विजश्रेष्ठ ब्राह्मणानां पृथक्पृथक् ।।
सम्भवं श्रोतुमिच्छामि नक्षत्राणां च मानद।। १ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
ब्रह्मणा सृष्टिकामेन पूर्वमेव नराधिप ।।
आदित्यस्तमसां हन्ता तेजसां गोलकः कृतः ।।२।।
तमोमयो गोलकश्च राहुस्तेन तथा कृतः ।।
अम्मयानि तथान्यानि गोलकानि नराधिप।।।
कृतानि तेन धर्म्मज्ञ ग्रहर्क्षाणां पृथक्पृथक् ।।
ध्रुवस्थाननिविष्टाश्च तारकाश्च चतुर्दश ।। ४ ।।
तेषां नामविभागं मे गदतः शृणु पार्थिव ।।
उत्तानपादस्तस्याथ विज्ञेयः सोत्तरो हनुः ।। ५ ।।
यज्ञोऽधरस्तु विज्ञेयो धर्मो मूर्धानमाश्रितः ।।
हृदि नारायणः साध्यावश्विनौ पूर्वपादयोः ।। ६ ।।
वरुणश्चार्यमा तस्य पश्चिमे चैव सक्थिनी ।।
शिश्नः संवत्सरस्तस्य मित्रोऽपानं समाश्रितः ।। ७ ।।
पुच्छेऽग्निश्च महेन्द्रश्च मारीचः कश्यपो ध्रुवः ।।
धुवस्थास्नुर्ग्रहर्क्षाणाम्मेढीभूतः प्रकीर्तितः ।। ८ ।।
ध्रुवेण भ्राम्यते सर्वमायत्तं त्रिदिवे ध्रुवे ।।
ध्रुवो हि भगवान्विष्णुः कालो लोकप्रकालनः ।। ९ ।।
शिशुमारनिबद्धानां तारकाणां पृथक्पृथक् ।।
नामधेयानि विज्ञाय दृष्ट्वा च विमलेऽम्बरे ।। 1.106.१० ।।
आयुरभ्यधिकं जीवेद्वर्षाणि तु चतुर्दश ।।
अहोरात्रकृतात्पापात्तत्क्षणादेव मुच्यते ।। ११ ।।
आम्मयानां ग्रहर्क्षाणां मूर्च्छिताः सूर्यरश्मयः ।।
जनयन्ति प्रकाशत्वं नात्र कार्य्या विचारणा ।। १२ ।।
स्फाटिकानि विमानानि तथा सुकृतिनां नृप ।।
नाके तारकबद्धानि अम्मयानीव यादव ।। १३ ।।
ग्रहर्क्षाणि समस्तानि ध्रुवश्च भगवांस्तथा ।।
कल्पस्थायीनि राजेन्द्र नात्र कार्य्या विचारणा ।। ।। १४ ।।
तेषां तदभिमानिन्यो देवता यदुनन्दन ।।
मन्वन्तरादौ जायन्ते न भवन्ति पुनःपुनः ।। १५ ।।
औत्तानपादिर्धमात्मा ध्रुवस्तेष्वपि यादव ।।

स्वायम्भुवेन्तरे जातस्तिष्ठत्याभूतसंप्लवम् ।। १६ ।।
तस्य ते जन्म वक्ष्यामि सर्वकल्मषनाशनम् ।।
पूर्वं ब्रह्मा महीपाल सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ।। १७ ।।
द्विधा कृत्वात्मनो देहमर्धेन पुरुषोऽभवत् ।।
अर्धेन नारी तस्यासीद्विराजमसृजत्प्रभुः ।। १८ ।।
विराडसृजत्पुरुषं पुरुषो मनुरुच्यते ।।
यस्यैकसप्ततिगुणं मन्वन्तरमिहोच्यते ।। १९ ।।
प्रियव्रतोत्तानपादौ मनोः पुत्रावुभौ स्मृतौ ।।
क्षत्रप्रवर्त्तकौ तौ तु पूर्वे मन्वन्तरे स्मृतौ ।। 1.106.२० ।।
उत्तानपादपुत्रस्तु ध्रुवो विष्णुः प्रकीर्तितः ।।
निबद्धो भ्राम्यते यत्र मरुतां ज्योतिषां गणः ।। २१ ।।
सप्तर्षि मण्डलं नित्यं तस्याधस्तात्प्रकीर्तितम् ।।
मरीचिश्च वसिष्ठश्च अङ्गिराश्चात्रिरेव च ।। २२ ।।
पुलस्त्यः पुलहश्चैव क्रतुस्सप्तर्षयोऽमलाः ।।
वशिष्ठमाश्रिता साध्वी तेषाम्मध्यादरुन्धती ।। २३ ।।
तस्याधस्ताद्भचक्रञ्च तस्याधस्ताच्छनैश्चरः ।।
तस्याधस्तात्तथा जीवस्तस्याधस्तात्कुजः स्मृतः ।। २४ ।।
तस्याधस्ताद्दिनेशश्च तस्याधस्ताच्च भार्गवः ।।
तस्याधस्ताद्बुधः प्रोक्तस्तस्याधस्ताच्च चन्द्रमाः ।। ।। २५ ।।
प्राग्दक्षिणगतिश्चैव ज्योतिषां चक्रमुच्यते ।।
सर्वे ग्रहाः प्राग्गतयस्तुल्यवेगाः प्रकीर्तिताः ।। २६ ।।
शीघ्रत्वेनोपचर्यन्ते यथा सन्नं महीपते ।।
यथा यथा विशिष्टाश्च तथा मन्दाः प्रकीर्त्तिताः ।। २७ ।।
तेषां ते सम्भवं वक्ष्ये प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे ।।
तेषां जननसाहस्रैरतीतैः किं प्रयोजनम् ।। २८ ।।
अनादिनिधनः श्रीमान्विष्णुर्नारायणः प्रभुः ।।
स एव देवकार्यार्थं भूत्वा द्वादशधा पुरा ।। २९ ।।
अदितेर्जनयामास ह्यात्मानं कश्यपात्प्रभुः ।।
तेषां तु मध्यात्सविता आदित्यस्य च देवता ।। 1.106.३०।।
प्रोक्तं ते सवितुर्जन्म शृणु चन्द्रमसस्ततः ।।
दशभ्यश्च दिशाभ्यश्च तथात्रेः सुमहात्मनः ।। ३१ ।।
विष्णुरेवाभवद्राजन्पुत्र स मृगलाञ्छनः ।।
दाक्षायणी वसोर्नाम पत्नी धर्मस्य विश्रुता ।। ३२ ।।

जनयामास धर्मज्ञं वसुमध्ये निशाकरम् ।।
श्रीसहायस्तथा जातः सोमश्चामृतमन्थनात् ।। ३३ ।।
प्राकाम्येन शशाङ्कस्य जन्म तेऽभिहितं त्रिधा।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि तव भौमस्य सम्भवम् ।। ३४ ।।
आसीद्दैत्यो हिरण्याक्षो महाबलपराक्रमः ।।
स वै कन्यामजनयद्विकेशी नाम नामतः ।। ३५ ।।
सा लेभे तस्य केशाँस्तां वै स्थाणुरकामयत् ।।
तस्यां मैथुनसक्तस्य देवेशस्य पिनाकिनः ।। ३६।।
वह्निसम्म्भवभीतेन कृतो विघ्नो ह्यथाग्निना ।।
प्रविष्टं मैथुनागारं वह्निं दृष्टवतस्तदा ।। ३७ ।।
क्रोधायासोद्भवः स्वेदो हरस्य समपद्यत ।।
आननस्वेदजो बिन्दुर्देवस्यामित्रघातिनः ।। ३८ ।।
तस्याः पपात वदने सा पपौ तत्प्रयत्नतः ।।
अन्तर्वत्न्यथ तेनासीन्न शशाक च तेजसा।।३९।।
मोहिता तस्य बालस्य गर्भं धारयितुं तदा।।
उत्ससर्जाथ तं गर्भं दीप्तानलसम द्युतिम् ।। 1.106.४० ।।
तं दधार महीपाल धरा देवीस्वरूपिणी ।।
संस्कारमकरोच्चास्य स्वयमेव च कश्यपः ।। ४१ ।।
अङ्गारनिकटस्थत्वान्नाम्ना चाङ्गारकः कृतः ।।
उक्तं ते जन्म भौमस्य बुधस्यातः परं शृणु ।।४२।।
कश्यपस्य धनुर्नाम पत्नी त्रैलोक्यविश्रुता ।।
जनयामास तनयं रजोनामेति विश्रुतम् ।। ४३ ।।
सोऽकामयत वै कन्यां वरुणस्य महात्मनः ।।
वारुणीमिति विख्यातां त्रैलोक्यस्यैकसुन्दरीम् ।। ४४ ।।
ततस्तपश्च तेजश्च बलं वीर्यं तथैव च ।।
शुल्कार्थं स ददौ तस्यै तानादाय वराङ्गना ।। ४५ ।।
अप्सु लीना तदा जाता पतसोग्रेण दानवः ।।
तामप्सु लीनां विज्ञाय प्रविवेशोदकं तदा ।। ४६ ।।
तस्याः स्पर्शोपलम्भेन द्रवीभूतः स दानवः ।।
द्रवतां समनुप्राप्तां तां विज्ञाय निशाकरः ।। ४७ ।।
ममन्थ सहसा तोयं पुत्रार्थी मनुजेश्वर ।।
मथ्यमाने जले तेन तदा सोमेन पार्थिव ।। ४८ ।।
विवेश तेजसि पयो विष्णुर्देवनमस्कृतः ।।

ततः कुमारस्सञ्जातो बुधस्तु ग्रहबोधनः ।।४९।।
तद्दधार तदा तारा गुरुपत्नी यशस्विनी।।
यदा धारयितुं शक्ता न बालं तेजसान्वितम्।।1.106.५०।।
दाक्षायणी चोत्ससर्ज चन्द्रपत्नी सुतं तदा ।।
एवं जन्म बुधस्योक्तं जीवस्यातः परं शृणु ।।५१।।
सुरूपा नाम दुहिता मारीचेस्तु प्रजापतेः ।।
दत्ता त्वङ्गिरसे सा तु रूपयौवनशालिनी।।५२।।
तस्यां स जनयामास देवाचार्यं बृहस्पतिम् ।।
बृहद्वाचं महाबुद्धिं वेदवेदाङ्गपारगम् ।। ९३ ।।
उक्तं ते जन्म जीवस्य शुक्रस्यातः परं शृणु ।
उषा नाम तथा कन्या हिरण्यकशिपोस्सुता ।। ५४ ।।
भृगुपत्नी विशालाक्षी सर्वलोकैकसुन्दरी ।।
जनयामास धर्मज्ञं ख्यातमौशनसं प्रभुम् ।। ५५ ।।
स जहाराथ योगात्मा धनं वैश्रवणस्य तु ।।
हृते वित्ते तु यक्षेशो जगाम शरणं हरम् ।। ५६ ।।
ततः क्रुद्धो महादेवो भार्गवं हन्तुमुद्यतः ।।
भार्गवोऽपि च योगेन प्रविवेश हरं तदा ।। ५७ ।।
हरोदरस्थस्तुष्टाव देवीं पर्वतनन्दिनीम् ।।
तयोक्तस्तं तु तत्याज तदा शिश्नेन शङ्करः ।। ५८ ।।
शुक्रस्तु नाम चैवास्य तदा चक्रे जगद्गुरुः ।।
धनेशत्वं ददौ चास्य धनेशेन सहानघ ।। ५९ ।।
मैत्र्यं चास्य धनेशेन तथा चक्रे त्रिलोचनः ।।
शनैश्चरस्य वक्ष्यामि जन्मातस्ते नरेश्वर ।। 1.106.६० ।।
ब्रह्मणो मानसः पुत्रस्त्वष्टा नाम प्रजापतिः ।।
संज्ञां तु जनयामास कन्यां त्रैलोक्यसुन्दरीम् ।। ६१ ।।
तां ददौ सवितुः पत्नीं तस्यां सूर्यो महातपाः ।।
जनयामास धर्मज्ञं मनुं वैवस्वतं प्रभुम ।। ६२।।
यमं च यमुनां चैव त्रैलोक्यस्यैकपालिनीम ।।
तेषु ज्ञातेषु पुत्रेषु संज्ञा सा चारुलोचना ।। ६३ ।।
भर्तुस्तेजोऽतिदुर्धर्षमसहन्ती वराङ्गना ।।
सा तु च्छायां समाहूय इदं वचनमब्रवीत् ।। ६४ ।।
मद्रूपेण त्वया भद्रे वस्तव्यमविकारया ।।
पालनीयौ च मे पुत्रौ त्वयेमौ दुहिता च मे ।। ६५ ।।

एवमुक्ता ययौ देवी पितरं वरवर्णिनी ।।
पित्रा निरस्ता भर्तारं गच्छगच्छेति भाषिता ।। ६६ ।।
उत्तरांस्तु कुरून्गत्वा वडवारूपधारिणी ।।
चचार शाद्वलाञ्छुभ्रान्वनेषूपवनेषु च ।। ६७ ।।
छायायां च तथार्कोपि संज्ञेयमिति चिन्तयन् ।।
द्वौ पुत्रौ जनयामास सावर्णं तु शनैश्चरम् ।। ६८ ।।
वज्र उवाच ।।
कथं तामाप्तवान्संज्ञां भूय एव दिवाकरः ।।
एतन्मे संशयं ब्रूहि भृगुवंशविवर्धन ।। ६९ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पुत्रयोः सूतपुत्राँस्तु यथा छायानुवर्तते ।।
न तथा वर्तते देवी संज्ञासूतेषु भामिनी ।। 1.106.७० ।।
ततः कदाचित्तां क्रुद्धः संततर्ज तदा यमः ।।
तं शशाप तदा च्छाया पादस्ते पततामयम् ।। ७१ ।।
यमः शशंस तत्सर्वं पितुः परबलार्दनः ।।
श्रुत्वा यमस्य वचनं यमं प्रोवाच भास्करः ।। ७२ ।।
कृमयो मांसमादाय तथा यास्यन्ति भूतलम् ।।
एवं शाम्येच्च शापस्ते त्वं च त्रातो भविष्यसि ।। ७३ ।।।
एतच्छ्रुत्वा पितुर्वाक्यं चकार सुमहत्तपः ।।
आराधयामास तदा देवदेवं जनार्दनम् ।। ७४ ।।
तस्मात्स लेभे धर्मात्मा धर्मराजत्वमञ्जसा ।।
सूर्योऽप्यविन्दँस्तत्त्वेन पुत्रशापस्य कारणम् ।।७५।।
क्रोधाविष्टस्तदा छायां पप्रच्छामित्रघातनः।।
शशंस तस्य सा सर्वं यथावृत्तमनिन्दिता ।।७६।।
श्रुत्वा तु वचनं तस्यास्त्वष्टुर्वेश्मागमद्रविः ।।
न ददर्श च तत्रस्थां तां भार्यां शुभचारिणीम् ।। ७७ ।।
त्वष्ट्रा चाशंसितं तस्य वडवारूपधारिणी।।
असहन्ती तु तेजस्ते कुरूनावसते शुभा ।। ७८ ।।
भ्रमिमावेश्य देवेशं त्वष्टापि जगतां पतिम् ।।
तेजसः शातनं चक्रे देवस्य सवितुस्तदा।।७९ ।।
कीर्णे तेजसि तद्रूपं भृशं कान्ततरं स्थितम् ।।
शीर्णेन तेजसा चक्रं त्वष्टा चक्रे जगद्गुरोः ।। 1.106.८० ।।
सुदर्शनमिति ख्यातं देवस्य हरिमेधसः ।।

कान्तरूपस्तु सविता हयरूपधरस्तदा ।। ८१ ।।
उत्तरांस्तु कुरून्गत्वा वडवारूपधारिणीम् ।।
स्वां ददर्श तदा भार्यां शीतलद्रव्यसंयुताम् ।।८२ ।।
मैथुनार्थी तु तां देवो जगाम त्वरितस्तदा ।।
वेगवन्तं तु सम्प्राप्तं दृष्ट्वा तुरगमुत्तमम् ।। ८३ ।।
व्यचेष्टत च सा देवी परपुंसोपशङ्कया ।।
मुखे च भावयामास तां सूर्यो दीप्तदीधितिः ।। ८४ ।।
तस्या नासापुटौ पूर्णौ तदा शुक्रेण पार्थिव ।।
तथा तस्यास्तदा जातौ नासत्यावश्विनावुभौ ।। ८५ ।।
भूमौ च पतितं यच्च ताभ्यां शुक्रं विमर्दितम् ।।
तस्मात्सोश्वात्समुत्पन्नः कुमारः सूर्यसन्निभः ।। ८६ ।।
ततः स्वरूपमास्थाय देवदेवोऽपि भास्करः ।।
स्वरूपिणीमथादाय संज्ञां तां स्वगृहं ययौ ।। ८७ ।।
नासत्यौ देवभिषजौ कृतवानश्विनावुभौ ।।
ततो विमर्दनाज्जातं पुत्रं दृष्ट्वा दिवाकरः ।।८८।।
रेवन्तेति तदा तस्य नाम चक्रे जगद्गुरुः ।।
तं च पुत्रमुवाचात्थ सूर्यो ग्रहगणेश्वरः ।।८९।।
यस्मात्सोऽश्वात्समुत्पन्नो मत्तस्त्व द्दीप्तदीधितिः ।।
पूजामाप्स्यसि सोऽश्वेभ्यस्तस्मान्नित्यं जगत्प्रियः ।। 1.106.९० ।।
ये च त्वां पूजयिष्यन्ति तेषां वृद्धिर्भविष्यति ।।
शनैश्चरस्य ते जन्म मयोक्तं नृपसत्तम ।। ९१ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि राहोर्जन्म तथानघ ।।
दाक्षायणी सिंहिकाख्या भार्या वै कश्यपस्य तु ।।९२।।
अकाले वरयामास भर्तारं तपसान्वितम् ।।
भगवन्पुत्रकामाहं तं प्रयच्छ ममानघ।।९३।।
अकालयञ्चासंक्रुद्धस्तां जगाद स कश्यपः ।।
दैत्यदानवसंकाशं पुत्र त्वं जनयिष्यसि।।९४।।
राहुं सा जनयामास वरदानान्महात्मनः।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि केतोस्ते जन्म पार्थिव।।९५।।
प्रजानां महतीं वृद्धिं दृष्ट्वा देवः पितामहः ।।
क्षये तासां तदा चक्रे बुद्धिं बुद्धिमतां वरः ।। ९६ ।।
क्षयं चिन्तयतस्तस्य प्रजानां मनुजेश्वर ।।
प्रादुर्भूता ततः कन्या मृत्युर्नामेति विश्रुता ।। ९७ ।।

तां जगाद तदा ब्रह्मा प्रजाः संहर शोभने ।।
सा तथोक्ता तदा तेन रुरोद वरवर्णिनी ।। ९८ ।।
तदाश्रुबिन्दुभिर्जाता व्याधयोऽथ सहस्रशः ।।
दृष्ट्वा व्याधीन्समुत्पन्नान्संहृत्याश्रूणि भामिनी ।। ९९ ।।
सुदुश्चरं तपस्तेपे पुष्करारण्यमाश्रिता ।।
स्थानेषु च तथान्येषु बहून्वर्षगणाञ्छुभा ।। 1.106.१०० ।।
भूयो जगाद तां ब्रह्मा प्रजाः संहर शोभने ।।
मयोक्तं यत्पुरा भद्रे तत्तथा न तदन्यथा ।। १०१ ।।
तपसा ते वरं ग्राह्यं तदाचक्ष्व सुशोभने ।।
नृणां निमित्तं मरणे लोके यास्यति दोषतः ।। १०२ ।।
न कश्चिद्दोषतो मन्ता त्वां कदाचिदपि ध्रुवे ।।
एवमुक्ता तदा तेन ब्रह्मणा सा शुभानना ।१०३।।
दीर्घमुष्णं च निःश्वासं मुमोच वरवर्णिनी।।
कृष्णसर्पसमाकारस्तस्मात्केतुरजायत।१०४।।
शिखिदीप्तशिखो राजन्कालानलसमप्रभः ।।
धूमप्रभस्य तस्याथ केतुरूपस्य पार्थिव ।। १०५ ।।
संज्ञां चकार सर्वात्मा देवदेवः पितामहः ।।
धूमकेतुरयं नाम्ना भविष्यति जगत्त्रये ।। १०६ ।।
दर्शयिष्यति लोकानां तथैव च शुभाशुभम् ।।
दिव्यन्तरिक्षे भुवि चैक एषः सन्दृश्यते धूमकेतुर्महात्मा ।।
संस्थानरूपैस्तु बहुप्रकारैः शुभाशुभं दर्शयन्मानुषाणाम् ।। १०७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ग्रहसम्भवोनाम षडुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १०७

मार्कण्डेय उवाच ।।
पूर्वं ब्रह्मा महीपाल सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ।।
अभ्ययुङ्क्त तदात्मानं तस्य युक्तस्य पार्थिव ।। १ ।।
ततोऽस्य जघनात्पूर्वमसुराञ्जज्ञिरे सुतान् ।।
असुः प्राणः स्मृतो विप्रैस्तजन्मानस्ततोऽसुराः ।।२।।
यथा सृष्टाः सुरास्तन्वा तां तनुं सोव्यपोहत ।।
अव्यक्तं तत्त्वबहुलं ततस्तान्सोभ्ययुञ्जत ।।३।।
ततस्तान्युञ्जमानस्य प्रियमासीत्प्रभोः किल ।।
ततो मुखात्समुत्पन्ना दिव्यतस्तस्य देवताः ।। ४ ।।
उत्पन्ना दिव्यतस्तस्माद्देवास्तेन ततः स्मृताः ।।
धातुर्देवीति यत्प्रोक्तं क्रीडार्थं संविभाव्यते ।।५।।
तस्माद्देव्यान्तु तन्वायां जज्ञिरे तस्य देवताः ।।
देवान्दृष्ट्वा ततः सो वै तनुमन्यां प्रपद्यत ।।६ ।।
सत्त्वमात्रात्मिकामेव तनुं तां सोऽभ्ययुञ्जत ।।
पितेव मन्यमानस्तान्सुतान्प्रव्याध स प्रभुः ।। ७ ।।
पितरो ह्युपपक्षाभ्यां मध्ये रात्र्यह्नयोः पुरा ।।
तस्मात्ते पितरो देवाः पितृत्वं तेषु तत्स्मृतम् ।। ८ ।।
यया सृष्टास्तु पितरस्तनुं तां स व्यपोहत ।।
सापविद्धा तनुस्तेन सद्यः संध्या व्यजायत।।।।
तस्मादहर्देवतानां रात्रिः स्यादासुरी मता ।।
तयोर्मध्ये तु पितरः सा तनुस्तु गरीयसी ।। 1.107.१० ।।
तस्माद्देवासुराश्चैव ऋषयो मानवास्तथा ।।
युक्तास्ते तामुपासन्ते तथा विष्णोर्यदन्तरम् ।। ११ ।।
तस्माद्रात्र्यह्नयोः सन्धावुपासन्ते द्विजास्तु ताम् ।।
ततोऽन्यस्यां पुनर्ब्रह्मा स तन्वामुपपद्यत ।। १२ ।।
राजसत्त्वात्मिकायां तु मनसा सोऽसृजत्प्रभुः ।।
मनसा तु ततस्तस्य प्रजानाञ्जज्ञिरे प्रजाः ।। १३ ।।
मनसा च मनुष्यास्ते जननात्प्रथिताः प्रजाः ।।
सृष्ट्वा पुनः प्रजाः सौम्यस्यां तनुं सोऽव्यपोहत ।। १४ ।।
सापविद्धा तनुस्तेन ज्योत्स्ना सद्यः प्रजायत ।।
तस्माद्भवन्ति संहृष्टा ज्योत्स्नाया उद्भवे प्रजाः ।। १५ ।।
तामुत्सृज्य ततो ज्योत्स्नां ततोऽन्या प्राविशत्पुनः ।।
मूर्तिं रजस्तमासक्तां ततस्तां सोभ्ययुञ्जत ।। १६ ।।

ततोऽन्यास्सान्धकारे तु क्षुधाविष्टाः प्रजाः सृजन् ।।
ताः सृष्ट्वा तु क्षुधाविष्टा अंगुल्या दातुमुद्यताः ।। १७ ।।
अंभांस्येतानि रक्षाम उक्तवन्तस्तु तेषु ये ।।
राक्षसास्ते स्मृतास्तस्मात्क्षुधात्मानो निशाचराः ।। १८ ।।
ध्रुवं क्षणोमि येम्भांसि तेषु दृष्ट्वा परस्परम् ।।
तेन ते कर्मणा यक्षा गुह्यकाः क्रूरकर्मिणः ।। १९ ।।
रक्षणे पालने चापि धातुरेव विभाव्यते ।।
यक्ष इत्येष धातुर्वै क्षेपणे सन्निरुध्यते ।। 1.107.२० ।।
रक्षणाद्रक्ष इत्युक्ताः क्षपणाद्यक्ष उच्यते ।।
तान्दृष्ट्वा तत्क्षणेनास्य केशाः शीर्यन्त धीमतः ।। २१ ।।
ते शीर्णा व्युत्थिता ह्यूर्ध्वमारोहन्त ततः पुनः ।।
सर्पणात्तु स्मृताः सर्पाः पन्नत्वात्पन्नगाः स्मृताः ।। २२ ।।
बालात्मानः स्मृता व्याला हीनत्वाच्चाहयः स्मृताः ।।
पन्नत्वात्पन्नगाश्चापि सर्पास्तेऽपायसर्पणात् ।। २३ ।।
तेषां लयाः पृथिव्यापः सूर्याचन्द्रमसौ घनाः ।।
तस्य क्रोधोऽभवद्धूममग्निगर्भः सुदारुणः ।। २४ ।।
स तान्सर्पान्समुत्पन्नानाविवेश विषात्मकान् ।।
सर्पान्दृष्ट्वा ततः क्रोधत्क्रोधात्मानो विनिर्ममे ।। २५ ।।
गां धयन्तस्ततो दृष्ट्वा गन्धर्वा अग्निरेतसः ।।
धय इत्येष धातुर्वै पाने ह्येष निरुध्यते ।। २६ ।।
पिबन्तो जज्ञिरे वाचा गन्धर्वास्तेन ते स्मृताः ।।
कर्णेन कपिला भूत्वा पिशाचाः कपिशा ह्यलम् ।। २७ ।।
भूतत्वात्ते स्मृता भूताः पिशाचाः पिशिताशिनः ।।
अष्टासु तासु सृष्टासु देवयोनिषु स प्रभुः ।। २८ ।।
ततः स्वच्छन्दतोऽन्यानि वयांसि वयसा सृजन् ।।
पक्षिणः स तु दृष्ट्वा वै ततः पशुगणान्सृजन् ।। २९ ।।
मुखतोऽजाः सृजन्सो वै वक्षसश्चा वयोऽसृजत् ।।
गावश्चैवोदराद्ब्रह्मा पुनरन्याँश्च निर्ममे ।। 1.107.३० ।।
पादतोऽश्वांस्तुरङ्गांश्च रासभान्गवयान्मृगान् ।।
उष्ट्रांश्चैव वराहांश्च श्वानानन्यांश्च जातयः ।। ३१ ।।
ओषध्यः फलमूलिन्यो रोमभिस्तस्य जज्ञिरे ।।
एवंविधौषधीः सृष्ट्वा न्ययुजत्सोऽध्वरेषु ताः ।। ३२ ।।
अस्य त्वादौ तु कल्पस्य त्रेतायुगमुखे पुरा ।।

गौरजः पुरुषोथाविरथाश्वतरगर्दभाः ।। ३३ ।।
एते ग्राम्याः स्मृताः सप्त आरण्याः सप्त चापरे ।।
महिषो गवयोष्ट्रास्तु द्विखुरः शरभो द्विपः ।। ३४ ।।
मर्कटः सप्तमस्तेषामारण्याः पशवस्तु ते ।।
गायत्रीं च ऋचं चैव त्रिवृत्स्तोमं रथन्तरम् ।। ३५ ।।
अग्निष्टोमं च यज्ञानां निर्ममे प्रथमान्मुखात् ।।
यज्ञोऽपि त्रैष्टुभं छन्दः स्तोमं पञ्चदशस्तथा ।। ३६ ।।
बृहत्साम तथोक्तं च दक्षिणात्सोऽसृजन्मुखात् ।।
सामानि जगती चैव स्तोमं सप्तदशं तथा ।। ३७ ।।
वैरूप्यमतिरात्रं च पश्चिमात्सोऽसृजन्मुखात् ।।
अथर्वमेकविंशं च त्रिष्टुब्वैराजमेव च ।।
अप्तुर्यामं च यज्ञानां चोत्तरात्सोऽसृजन्मुखात् ।। ३८ ।।
विद्युतोऽशनिमेघांश्च रोहितेन्द्रधनूंषि च ।। ३९ ।।
सृष्ट्वा चतुष्टयं पूर्वं देवर्षिपितृमानवान् ।।
ततोऽसृजत्स भूतानि स्थावराणि चराणि च ।। 1.107.४० ।।
सृष्ट्वा यक्षपिशाचांश्च गन्धर्वाप्सरसस्तथा ।।
नरकिन्नररक्षांसि वयः पशुमृगोरगान् ।। ४१ ।।
अव्ययं च व्ययं चैव द्वयं स्थावरजङ्गमम् ।।
जरायुजं चाण्डजं च सस्वेदजमथोद्भिजम् ।। ४२ ।।
भूतग्रामं संकृतवान्देवदेवश्चतुर्विधम् ।।
पशवश्च मृगाश्चैव व्यालाश्चोभयतोदतः ।। ४३ ।।
रक्षांसि च पिशाचांश्च मनुष्यांश्च जरायुजाः ।।
अण्डजाः पक्षिणः सर्पानक्रान्मत्स्यांश्च कच्छपान् ।। ४२ ।।
यानि चैवं प्रकाराणि स्थावराणि चराणि च ।।
स्वेदजं दंशमशकयूकामक्षिकमत्कुणम्।। ४५ ।।
ऊष्मणश्चोपजायन्ते यच्चान्यत्किञ्चिदीदृशम् ।।
उद्भिजास्तरवः सर्वे बीजकाण्डप्ररोहिणः ।। ४६ ।।
ओषध्यः फलपाकान्ता बहुपुष्पफलोपगाः ।।
अपुष्पाः फलवन्तो ये ते वनस्पतयः स्मृता ।।४७।।
पुष्पिणः फलिनश्चैव वृक्षाश्चोभयतः शुभाः ।।
प्रतानाश्चैव वल्ल्यश्च वीरुधः परिकीर्तिताः।।४८।।
गुच्छगुल्मं तु विविधं तथैव तृणजातयः ।।
बीजकाण्डरुहाण्येव प्रताना वल्ल्य एव च ।। ४९ ।।

तमसा बहुरूपेण वेष्टिताः कर्महेतुना ।।
अनुसंज्ञा भवन्त्येते सुखदुःखसमन्विताः ।। 1.107.५० ।।
एकदन्तास्तु गतयो ब्रह्माद्याः समुदाहृताः ।।
घोरेऽस्मिन्भूतसंसारे नित्ये सततयायिनि ।। ५१ ।।
यं तु कर्मणि यस्मिन्स न्ययुङ्क्त प्रथमं प्रभुः ।।
तत्तदेव स्वयं तेजो युज्यमानः पुनःपुनः ।। ५२ ।।
हिंस्राहिंस्रे मृदुक्रूरे धर्माधर्मे ऋतानृते ।।
तद्भाविता प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ।। ५३ ।।
यद्यस्य सोददात्सर्गे स तत्तत्स्वयमाविशत् ।।
यथर्तुलिङ्गान्यृतवः स्वयमेव तु पर्यये ।। ५४ ।।
स्वानिस्वान्यभिपद्यन्ते तथा कर्माणि देहिनाम् ।।
लोकानां तु विशुद्ध्यर्थं मुखबाहूरुपादतः ।। ५५।।
ब्राह्मणं क्षत्रियं वैश्यं शूद्रं च निरवर्तयत्।।
आस्याद्वै ब्राह्मणा जाता बाहुभ्यां क्षत्रियाः शुभाः ।। ५६ ।।
ऊरुभ्यां च विशः सृष्टाः शूद्रः पद्भ्यामजायत ।।
वर्णानामाश्रमाणां च धर्मं चक्रे पृथक्पृथक्।।५७।।
स्वधर्मे च निविष्टानां स्थानानि व्यदधात्प्रभुः ।।
ब्रह्मलोकं ब्राह्मणानां शाक्रं क्षत्त्रियजन्मनाम् ।।५८।।
मारुतं च विशां स्थानं गान्धर्वं शूद्रजन्मनाम् ।।
ब्रह्मचारिव्रतस्थानां ब्रह्मलोकं प्रजापतिः ।। ५९।।
प्राजापत्यं गृहस्थानां यथाविहितकारिणाम् ।।
स्थानं सप्त ऋषीणां च तथैव वनवासिनाम् ।। 1.107.६० ।।
यतीनामकृतं स्थानं यत्रेच्छागामिनां सदा ।।
कृत्वा स सूत्रसंस्थानं प्रजागर्भं तु मानसम् ।। ६१ ।।
अथासृजत्प्रजाकर्तॄन्मानसाँस्तनयान्प्रभुः ।।
धर्मं रुद्रं मनुं चैव सनकं च सनन्दनम् ।। ६२ ।।
भृगुं सनत्कुमारं च रुचिं श्रद्धां तथैव च ।।
मरीचिमत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ।। ६३ ।।
वसिष्ठं च महाभागं नारदं च महामुनिम् ।।
स्वभास्करान्बर्हिषदः अग्निष्वात्तांस्तथैव च ।। ६४ ।।
क्रव्यादांश्चोपहूतांश्च आज्यपांश्च सुकालिनः ।।
आद्या मूर्तिविहीनाश्च त्रयस्तेषां गणाः स्मृताः ।। ६५ ।।
चरमास्ते गणास्तेषां कथितास्तु समूर्तयः ।।

महाभूतशरीराणि सृष्टवान्स तथैव च ।। ६६ ।।
एवं कृत्वा प्रजासर्गं चांगुष्ठाद्दक्षिणात्ततः ।।
ससर्ज दक्षं भगवान्वामांगुष्ठात्तथैव च ।। ६७ ।।
ससर्ज भार्यां तस्यैव देवदेवः पितामहः ।।
तस्यां तु जनयामास दक्षो दुहितरः शुभाः ।।६८।।
ददौ ताश्च स धर्मात्मा ब्रह्मपुत्रेभ्य एव च ।।
सतीं ददौ स रुद्राय रुद्रा यस्याः सुताः स्मृताः ।। ६९ ।।
असंख्येया महावीर्या हरतुल्यपराक्रमाः ।।
यैर्व्याप्तं भुवनं सर्वं सूर्यस्येव गभस्तिभिः ।।1.107.७०।।
भृगवे च ददौ ख्यातिं रूपे णाप्रतिमां शुभाम् ।।
भृगुर्धाताविधातारौ जनयामास सायुधौ ।। ७१ ।।
श्रियं च जनयामास खचराँश्च तुरङ्गमान् ।।
भृगुः प्रादाच्छ्रियं देवीं राजन्नारायणस्य च।।७२।।
तस्यां संजनयामास बलोन्मादौ मदोत्कटौ ।।
मेरोः पर्वतराजस्य द्वे कन्ये भुवि विश्रुते।।७३।।
धातुर्विधातुस्ते दत्ते आयतिर्नियतिस्तथा।।
आयतिर्जनयामास प्राणं यदुकुलोद्वह।।७४।।
नियतिर्जनयामास मृकण्डुं तपसां निधिम्।।
व्यतीते सप्तमे कल्पे मृकण्डोः सुमहात्मनः।।। ।।७५।।
अहं पुत्रः समुत्पन्नो मनस्विन्यां नराधिप ।।
पत्नी मरीचेस्संभूतिर्दक्षस्य तनया शुभा ।।७६।।
प्रजापतिं पूर्णमासं जनयामास भामिनी ।।
पूर्णमासस्य विरजाः सुदामा तु तदात्मजः ।। ७७ ।।
लोकालोकनिविष्टस्तु लोकपालो मयेरितः ।।
पुत्रश्च पौर्णमासस्य सर्वेशो नाम चापरः ।। ७८ ।।
जनयामास पुत्रौ द्वौ स्तम्बः कश्यप एव च ।।
तयोर्गोत्रकरौ पुत्रौ ज्ञेयौ संन्यासनिश्चयौ ।। ७९ ।।
स्मृतिमङ्गिरसं प्रादाद्दक्षः पूर्वं प्रजापतिः ।।
सिनीवाली कुहू राका तथैवानुमतिः शुभा ।। 1.107.८० ।।
तस्यां संजनयामास अग्निं च भरतं तथा ।।
भरतस्य तथा पुत्रः पर्जन्य इति विश्रुतः ।। ८१ ।।
हिरण्यरोमा पर्जन्य उदीचीं दिशमाश्रितः ।।
लोकालोकेऽवतिष्ठँस्ते लोकपालो मयेरितः ।। ८२ ।।

अनुसूयां ददौ दक्षः तथात्रेः सुमहात्मनः ।।
तस्यां स जनयामास तपोराशिकरं परम् ।। ८३ ।।
प्रीतिं दक्षः पुलस्त्याय दत्तोर्णां जननीं ददौ ।।
पुलस्त्या क्षमांम् प्रादात्कर्दमस्य तु मातरम् ।। ८४ ।।
कार्दमिः शङ्खपादश्च दक्षिणामाश्रितो दिशम् ।।
लोकालोकनिविष्टस्ते लोकपालो मयेरितः ।। ८५ ।।
दक्षश्च सन्नतिं प्रादात्क्रतवे भूरितेजसे ।।
षष्टिः पुत्रसहस्राणि वालखिल्या इति स्मृताः ।। ८६ ।।
जनयामास धर्मज्ञान्सर्वां स्तानूर्ध्वरेतसः ।।
दक्षः प्रादादर्थेवोर्णां वसिष्ठाय महात्मने ।। ८७ ।।
तस्यामस्य सुता जाताः सप्त सप्ताश्ववर्चसः ।।
रजोबाहुरूर्ध्वबाहुः पवनश्चानघश्च यः ।। ८८ ।।
सुतपाः शक्तिरित्येते वासिष्ठाः सप्त कीर्तिताः ।।
केतुमान्सुमहातेजा राजसश्च तथा सुतः ।। ८९ ।।
लोकालोकनिवासी ते प्रतीच्यां स मयेरितः ।।
स्वाहां प्रादात्स दक्षोऽपि सशरीराय वह्नये ।। ९० ।।
दिव्यान्तरिक्षभौमानामग्नीनां जननीं प्रभुः ।।
स्वधां प्रादात्पितृभ्यस्तु मेनाया जननीं शुभाम् ।। ९१ ।।
हिमाचलाय मेनापि पितृभिः प्रतिपादिता ।।
चतुर्दशेमाः कन्याश्च दक्षो धर्माय वै ददौ ।। 1.107.९० ।।
कीतिर्लक्ष्मीर्धृतिर्मेधा पुष्टिः श्रद्धा क्रिया मतिः ।।
बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिः तुष्टिः सिद्धिश्चतुर्दश ।। ९३ ।।
कीर्तिपुत्रो यशोदेवो दर्पो लक्ष्मीसुतः स्मृतः ।।
निश्चयश्च धृतेः पुत्रो मेधापुत्रस्तथा श्रुतः ।। ९४ ।।
पुष्टिर्लाभः सुतश्चैव कामः श्रद्धासुतः स्मृतः ।।
क्रियायास्तनयो देवो मतिपुत्रस्तथा दमः ।। ९५ ।।
बुद्धेर्बोधः सुतः प्रोक्तो लज्जाया विनयः स्मृतः ।।
वपुषो व्यवसायस्तु क्षेमः शान्तिसुतस्तथा ।। ९५ ।।
तुष्टेः पुत्रस्तु सन्तोषः सुखः सिद्धेश्च भास्वरः ।।
कामस्य च रतिर्भार्या तत्पुत्रो हर्ष उच्यते ।। ९७ ।।
एवं प्रजाविवृद्ध्यर्थं दक्षो दत्त्वाऽथ कन्यकाः ।।
ईजे कदाचिद्यज्ञेन हयमेधेन पार्थिव ।। ९८ ।।
तस्य जामातरः सर्वे गता यज्ञनिमन्त्रिताः ।।

भार्याभिः सहिताः सर्वे रुद्रं देवं सतीं विना ।। ९९ ।।
रुद्रो नतिं न कुरुते भाव्यर्थविनिचोदितः ।।
कदाचिदपि दक्षश्च तेनासौ न निमन्त्रितः ।। 1.107.१०० ।।
अनाहूतापि च गता पश्चात्तत्र सती शुभा ।।
दक्षान्न लेभे पूजां सा ततः क्रुद्धा शुभानना ।। १०१ ।।
तत्याज दक्षसम्भूतां तां तनुं हिमकन्दरे ।।
विनष्टां तु सतीं श्रुत्वा देवदेवः पिनाकधृक् ।। १०२ ।।
शशाप दक्षं धर्मज्ञं मनुष्यस्त्वं भविष्यसि ।।
ध्रुवस्यान्वयसंभूतो राजा त्रैलोक्यविश्रुतः ।। १०३ ।।
तत्रापि विघ्नं कर्तास्मि यज्ञकर्मण्युपस्थिते ।।
भृगुं मरीचिमत्रिं च पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ।। १०४ ।।
शशाप चैवाङ्गिरसं वसिष्ठं च महामुनिम् ।।
सतीमनुप्रवृत्तस्य दक्षस्यास्य प्रजापतेः ।। १०५ ।।
अनुवृत्तिः कृता यस्माद्भवद्भिर्धर्मकोविदैः।।
तस्माद्वैवस्वते प्राप्ते शुभे मन्वन्तरे द्विजाः ।। १०६ ।।
ब्रह्मणो यजमानस्य जन्म क्रूरमवाप्स्यथ ।।
देहत्यागे कृते राजन्सती देवी महाबला ।। १०७ ।।
उमेति विश्रुता लोके मेनायाः समपद्यत ।।
हिमाचलोऽपि तां देवीं ददौ शर्वाय पार्थिव ।। ।। १०८ ।।
तया वियुज्यते नासौ कदाचिदपि विश्रुता ।।
तस्यां तु जनयामास देवदेवोऽपि शङ्करः ।। १०९ ।।
विनायकं कुमारं च भृङ्गेशं सुमहाबलम् ।।
विघ्नानां च गणानां च पुत्रं राज्येऽभ्यषेचयत् ।। 1.107.११० ।।
विनायकं महादेवो गजवक्त्रं मनस्विनम् ।।
देवसेनापतिं शक्रः कुमारं कृतवाँस्तदा ।। १११ ।।
न तत्याज समीपाच्च भृंगेशं शङ्करस्तदा ।।
वैवस्वतेन्तरे प्राप्ते राजा दक्षो व्यजायत ।। ११२ ।।
ध्रुवस्यान्वयसम्भूतो महाबलपराक्रमः ।।
तत्राश्वमेधे वितते अनाहूतेन शूलिना ।। ११३ ।।
यज्ञो विध्वंसितस्तस्य वीरभद्रेण पार्थिव ।।
स दक्षो जनयामास कन्याः पार्थिवसत्तम ।। ११४ ।।
तासां च मध्यात्प्रददावष्टाविंशतिमिन्दवे ।।
देवतास्त्वभिमानिन्यो नक्षत्राणां पृथक्पृथक् ।। ११५ ।।

उक्तं हि ते ऋक्ष गणस्य जन्म शुभावहं पापभयापहं च ।।
अतः परं किं कथयामि तुभ्यं तत्त्वं वदस्वायतलोहिताक्ष ।।११६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० ग्रहर्क्षादिसंभवाध्यायो नाम सप्तोत्तरशततमोऽध्यायः ।।
१०७ ।। ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १०८

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। वज्र उवाच ।। ।।
दक्षस्य वंशं सकलं नक्षत्राणां च संभवम् ।।
त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि सर्वधर्मभृतां वर ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
औत्तानपादिर्धर्मात्मा ध्रुवः पूर्वं मयोदितः ।।
ध्रुवस्त्वजनयत्सृष्टिं महाबलपगक्रमाम् ।। २ ।।
तस्य प्राचीनगर्भस्तु पुत्रस्तस्याप्युदारधीः ।।
दिवंजयस्तस्य सुतस्तस्य पुत्रो रिपुः स्मृतः ।। ३ ।।
रिपोः पुत्रस्तथा श्रीमांश्चाक्षुषः कीर्तितो मनुः ।।
ऊरुस्तस्य सुतः श्रीमानङ्गस्तस्याप्यथात्मजः ।। ४ ।।
अत्रिर्जग्राह तं पुत्रं दत्तकं तु यशस्विने ।।
अङ्गस्य वेनः पुत्रस्तु नास्तिको धर्मवर्जितः ।। ५ ।।
असच्छास्त्ररतो नित्यं लोकायतिकसत्तमः ।।
चकार लोके मर्यादां धर्मबाह्यो नराधिपः ।। ६ ।।
न यष्टव्यं न होतव्यं न देयं धर्मकारणम् ।।
ऋषयस्तं समागम्य कदाचिद्वाक्यमब्रुवन् ।। ७ ।।
ऋषय ऊचुः ।।
पूर्वप्रवृत्तां मर्यादां पूर्वैः पूर्वतरैः कृताम् ।।
लोकायतिकवाक्येन न त्वं हन्तुमिहार्हसि ।। ८ ।।
कर्मणा सुकृतेनेह सुखं जन्तु समश्नुते ।।
दुःखं जन्तुश्च प्राप्नोति दुष्कृतेन च कर्मणा ।। ९ ।।
ये यजन्ते सदा देवान्गुरुशुश्रूषकाश्च ये ।।
विप्रपूजारता ये च तीर्थयात्नारताश्च ये । 1.108.१० ।।
तपस्विनः सत्यरता ये च दाने सदा रताः ।।
समश्नुवन्ति भूपाल परलोके सुखानि ते ।। ११ ।।
स त्वं सुखपरिभ्रष्टान्नृलोकान्गन्तुमर्हसि ।।
वेन उवाच ।।
भवतां किं प्रलापेन वृथैव द्विजपुङ्गवाः ।। १२ ।।
ये मृतास्ते मृताः सर्वे मृतानां सम्भवः कुतः ।।
प्राणस्य वायुभूतस्य निष्क्रान्तस्य शरीरतः ।। १३ ।।
भूयः शरीरग्रहणं युक्त्या नैवोपपद्यते ।।
तपांसि हायनाश्चित्राः संयमो भोगवञ्चना ।। १४ ।।
अग्निहोत्रादिकं कर्म बालक्रीडेव लक्ष्यते ।।

ग्राम्याणां मूढचित्तानां स्रग्विणां चैव योषिताम् ।। १५ ।।
अन्येषां चैव धनिनां धूर्तैरादि त्सुभिर्धनम् ।।
शास्त्राण्यनेकरूपाणि ग्रथितानि सहस्रशः ।। १६ ।।
देहि नित्यं यजस्वैवं देवास्तेऽनुग्रहीकृताः ।।
धनमाप्स्यसि शत्रूंश्च विजेष्यसि सुखं च ते ।। १७ ।।
मुग्धा एवं प्रतार्यन्ते धूर्तैर्धनजिहीर्षया ।।
यावज्जीवं सुखं जीवेन्नास्ति मृत्योरगोचरम् ।। १८ ।।
भस्मीभूतस्य शान्तस्य पुनरागमनं कुतः ।।
नास्ति दत्तं हुतं चेष्टं न देवा ऋषयो न च ।। १९ ।।
मयाप्तं भुवि राज्यं च भोगाश्चान्ये पृथग्विधाः।।
कथं प्राप्तं हि त्यक्ष्यामि भवतां वचनेन वै ।। 1.108.२० ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य वेनस्य नृपसत्तम ।।
ऋषयस्तमथोचुस्ते राजानं दुष्टचेतसम् ।। २१।।
ऋषय ऊचुः ।।
नैतदौपयिकं वाक्यं ध्रुववंशोद्भवस्य ते ।।
प्रत्यक्षं कर्मणां लोके फलं पार्थिव दृश्यते ।। २२।।
काङ्क्ष्यमाणाञ्जनान्पश्य भोजनाच्छादनं परम् ।।
सहस्रंभरकानन्यान्पश्य भूपाल मानवान् ।।२३।।
शिबिकाभ्यस्तथैवान्यान्गच्छमानान्यथासुखम् ।।
क्षुधया च परीतांश्च शाकोच्छिष्टभुजस्तथा ।। २४ ।।
काष्ठभारसमाक्रान्तान्परिभूतान्परैस्तथा ।।
जुगुप्सिताँस्तथा दीनान्बहुशल्यान्नराँस्तथा ।। २८ ।।
पङ्गूनन्यान्कुब्जकांश्च कुष्ठज्वरविपीडितान् ।।
रोगैर्बहुभिराक्रान्तान्परिभूतान्परैस्तथा।।२६।।
तार्किकान्कृपणान्दीनान्व्याधिग्रस्तान्सुखच्युतान्।।
इष्टबन्धुवियोगार्तान्पश्य पापेन मानवान् ।।२७।।
आरोग्यरूपसत्त्वौजोधनधान्यसमन्वितान् ।।
धर्मेण च जनान्पश्य बन्धुभृत्यसमन्वितान्।।२८।।
राजमार्गमिमं लोकास्तव कर्मानुवर्तते ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
ततस्तेषां वचः श्रुत्वा ऋषीणामुग्रचेतसाम् ।। २९ ।।
हस्तेन हस्तं संघट्य प्रहसँस्तानुवाच ह ।।

वेन उवाच ।।
शुभेन कर्मणा सौख्यं दुःखं पापेन कर्मणा ।। 1.108.३० ।।
नाप्नुवन्ति जना विप्राः प्राप्नुवन्ति स्वभावतः ।।
स्वभावश्च विचित्रोऽयं संसारोद्वेजकः सदा ।। ३१ ।।
नात्र पूर्वकृतं कर्म धूर्तवादो यथा द्विजाः ।।
अश्मानः कर्मणा केन सूक्ष्माश्चान्ये महत्तराः ।। ३२ ।।
विन्यस्ताः कर्मणा केन सुरार्चापापभूमिषु ।।
पाषाणार्चादिदत्तेन कथं तुष्यन्ति देवताः ।। ३३ ।।
के देशा न मया दृष्टा नापि पूर्वं पितामहः ।।
नान्यैर्जन्यैस्तथा तांश्च धूर्तवाक्यात्प्रतीमहे ।। ३४ ।।
अन्यभुक्तेन चान्यस्य तृप्तिश्चैव कथं भवेत् ।।
अन्यभुक्तेन चान्यस्य यदि तृप्तिर्भवि ष्यति ।। ३५ ।।
दद्यात्प्रवसिते श्राद्धं न स पथ्यौदनं महत् ।।
मृतस्य पक्षे दग्धस्य भस्मीभूतस्य वा पुनः ।। ३६ ।।
सर्वभावविनष्टस्य किं नु श्राद्धैः प्रयोजनम् ।।
कृपणैर्यज देहीति धनलुब्धैः प्रकीर्तितम् ।। ३७ ।।
धनिनां धननाशाय सततं स्वार्थतत्परैः ।।
धर्मे निविष्टाः पुरुषा दृश्यन्ते दुःखजीविनः ।। ३८ ।।
सुखान्विता हि दृश्यन्ते पापकर्मरतास्तथा ।।
तस्माद्धर्मेण किं कार्यं सुखं जीवेत्तु पण्डितः ।।
पुरुषार्थः परः कामो धनेन च तदाप्यते ।।३९।।
ऋषय ऊचुः ।।
प्रत्यक्षमेव पश्यन्तः पूर्वजन्मनि मानवाः ।।1.108.४०।।
परलोकं न पश्यन्ति पश्य देवेन वञ्चिताः ।।
जातमात्रो यथा जन्तुस्तनं गृह्णाति पार्थिव ।। ४१ ।।
पूर्वजन्मान्तराभ्यासं विना तत्कस्य चेष्टितम् ।।
प्राणेन वायुभूतेन जन्मन्यस्मिन्यथा नरः ।। ४२ ।।
करोति देहग्रहणं जन्मान्तरगतस्तथा ।।
महीविकारमश्मानः कर्मजीवविवर्जितान् ।। ४३ ।।
सूक्ष्मत्वं च महत्त्वं च तेषामीश्वरकारितम् ।।
मन्त्रेण नीयते श्राद्धं परलोकगते जने ।। ४४ ।।
दृष्टः प्रवासिनो नैव तथा मन्त्रस्य पार्थिव ।।
प्राकाम्ययुक्ता देवाश्च युक्ता लघिमना तथा ।। ४५ ।।

ज्ञानयुक्ताश्च गृह्णन्ति सर्वत्र विनिवेदितम् ।।
धर्ममासेवतां नृणां विपत्तिर्या नराधिप ।। ४६ ।।
पूर्वजन्मकृतेनेह सुकृतेन च कर्मणा ।।
सुतप्तेनेह तपसा ब्राह्मणैर्वसुधाधिप ।। ४७ ।।
शापानि दीयमानानि प्रत्यक्षं किन्न पश्यसि ।।
अमोघाशास्तथा विप्राः सुतप्ततपसो नृप ।। ४८ ।।
किन्न पश्यसि लोकेऽस्मिन्प्रत्यक्षं धर्मदर्शनम् ।।
बीजानि बीजकालेषु यैरेवाप्तानि पार्थिव ।। ४९ ।।
त एव लोके दृश्यन्ते प्रत्यक्षफलभागिनः ।।
दृष्ट्वा मन्त्रप्रभावेण विप्रकर्षणतत्परान् ।। 1.108.५०
विषापहारं कुर्वाणान्धर्मोऽप्यस्तीति चिन्तय ।।
येषामपि वचः क्षुद्रं परलोकं न विद्यते ।। ५१ ।।
तेऽप्युद्विजन्ते पापानां तस्मात्पापं विवर्जय ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एतच्छ्रुत्वा तु वचनमृषीणां भावितात्मनाम् ।। ५२ ।।
हृतोत्तरस्तदा दीनो नोत्तरं प्रत्यभाषत ।।
चिन्तयामास मनसा ब्राह्मणैर्धर्मतत्परैः ।। ५३ ।।
यदेतदुक्तं वचनं मिथ्यैतन्नात्र संशयः ।।
अभिप्रायं नरेन्द्रस्य ज्ञात्वा ब्राह्मणपुङ्गवाः ।। ।।५४।।
विनष्टं मेनिरे सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।।
एतस्मिन्नन्तरे देवैर्ब्राह्मणानां महात्मनाम् ।। ५५ ।।
बुद्धिर्निवेशिता तस्य विनाशाय दुरात्मनः ।।
सर्वेश्वरः सर्वशक्तिः सर्वदृक्सर्वसाधनः ।। ५६ ।।
प्रार्थितश्च तदा विष्णुः पृथिवीराज्यकारणात् ।।
देवा ऊचुः ।।
ध्रुववंशोद्भवं देव वेनं भूपालकिल्बिषम् ।। ५७ ।।
ब्राह्मणा घातयिष्यन्ति मन्त्रपूतैः कुशोदकैः ।।
ऊरू चास्य ततः क्षिप्रं मथिष्यन्ति समाहिताः ।। ५८ ।।
कुरुष्व संभवं तत्र लोकानां हितकाम्यया ।।
कृत्वा तु संभवं तत्र पालयस्व जगत्त्रयम् ।। ५९ ।।
आस्थाय मानुषं रूपं त्वं हि पालय तापतः ।।
एवं करिष्य इत्युक्तं देवदेवेन दक्षिण! ।। 1.108.६० ।।
देवक्रोधेन संक्रुद्धा निजघ्नुर्ब्राह्मणा नृपम् ।।

मन्त्रपूतैः कुशैः सर्वैस्ततस्तस्य दुरात्मनः ।। ६१ ।।
ऊरू ममन्थुः सहसा ततोऽस्य तनयोऽभवत् ।।
ह्रस्वोऽतिमात्रं कृष्णांगो दारुणो दारुणाकृतिः ।। ६२ ।।
निषीदेति तमूचुस्ते ब्राह्मणा वेदपारगाः ।।
सर्वभूतनिषादानामृषिवाक्येन पार्थिव ।। ६३ ।।
निषादवंशकर्तारं वेनकल्मषसम्भवम् ।।
ततोऽस्य दक्षिणं पाणिं ममन्थुः सहसा द्विजाः ।।६४ ।।
तस्मादस्य सुतो जातो विष्णुर्मानुषरूपधृक् ।।
पृथुरित्येव नामान्य चक्रुस्ते द्विजपुङ्गवाः ।।
तेन जातेन पुत्रेण वेनः पापादमुच्यत ।।।६५ ।।
सत्पुत्रलाभात्त्रिदिवं जगाम वेनो दुरात्मा कृतसर्वपापः ।।
दृष्ट्वापि जातमृषयः कुमारं संमेनिरे लोकमिदं कृतार्थम् ।। ६६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पृथूद्भवो नामाष्टोत्तरशततमोध्यायः ।। १०८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १०९

https://sa.wikisource.org/s/zsq

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
आद्यमाजगवं नाम धनुर्गृह्य महायशाः ।।
दृष्ट्वा जातं पृथुं देवाः सर्व एव सवासवाः ।। १ ।।
आजग्मुः पुष्करं तीर्थमभिषेक्तुं तदा पृथुम् ।।
तं चाभिसिषिचुर्देवा रत्नचित्रवरासने ।। २ ।।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च चन्द्रादित्यौ प्रभाकरौ ।।
दिशश्च विदिशश्चैव लोकपालाः सवासवाः ।। ३ ।।
सर्वे देवगणाश्चैव ऋषयश्च तपोधनाः ।।
स्वं स्वं तोयमुपादाय समुद्राश्च नराधिप ।। ४ ।।
सरांसि सरितः शैलाः सर्वे तीर्थवरास्तथा ।।
सोऽभिषिक्तस्तदा श्रीमान्वेनपुत्रः परन्तप ।। ५ ।।
संवत्सरः कृतस्तस्य वृद्धगर्गो महायशाः ।।
स्थिता शिष्यवरा नित्यं तस्योत्पातनिरीक्षणे ।। ६ ।।
पुरोहितः कृतस्तस्य याज्ञवल्क्यो महायशाः ।।
आथर्वगेन यस्तस्य सर्वान्दोषान्व्यपोहत ।। ७ ।।
उशनाश्च तथा मन्त्री कृतस्तस्य महात्मनः ।।
षाड्गुण्ययोगाद्यस्तस्य सर्वान्दोषान्व्यपोहत ।। ८ ।।
कमलाभरणो नाम सुप्रतीकसुतस्तदा ।।
राजहस्ती कृतस्तस्य स्वयं गर्गेण धीमता ।। ९ ।।
श्रीसुतस्तुरगः श्रेष्ठः शशाङ्कसदृशच्छविः ।।
मङ्गलाश्वः कृतस्तस्य वृद्धगर्गेण पार्थिव ।। 1.109.१० ।।
स्वयं देववरैस्तस्य दत्तानि मनुजाधिप ।।
छत्रं सवालव्यजनं खड्गं च वसुधाधिप ।। ११ ।।
तस्य लक्षणसंयुक्तं ददुर्देवा नरेश्वर ।।
इत्येवं चाभिषिक्तस्तु पृथुर्वैन्यो महायशाः ।। १२ ।।
विधिना शास्त्रदृष्टेन ब्राह्मणैर्मन्त्रपारगैः ।।
तस्य पैतामहे यज्ञे हयमेधे पुरातने ।।१३।।
आप्तुर्यामस्य सुत्येऽह्नि सूतो जातः परन्तप ।।
सामगेष्वथ गायत्सु अध्वरे वैश्वदेविके ।। १४ ।।
मागधश्च समुत्पन्नस्तस्मिन्नेव महाक्रतौ ।।
पृथोस्तवार्थं तौ देवौ चोदितावृषिभिस्तथा ।। १५ ।।
ऊचतुस्तौ तदा देवानृषींश्च प्रणतौ स्थितौ ।।
कर्मभिस्तूयते सर्वः कर्म चास्य न विद्महे ।। १६ ।।

कर्मणश्चात्यविज्ञानात्स्तोष्यावस्तत्कथं पृथुम् ।।
ऋषय ऊचुः।।
अस्मत्प्रभावविज्ञातौ स्तुवतामविचारतः ।।१७।।
मार्कण्डेय उवाच।।
ऋषिभिस्तौ नियुक्तौ तु तुष्टुवाते स्वकर्मभिः।।
भविष्यत्पृथिवीपालं दिव्य ज्ञानौ परन्तप।।१८।।
तयोर्वैन्र्यस्तु सुप्रीतः पृथुः प्रादात्प्रजेश्वरः।।
अनूपदेशं सूताय मगधं मागधाय च।।१९।।
ततो वैन्यं महाभागं प्रजास्ताः संप्रदुद्रुवुः।।
त्वन्नो वृत्तं ददस्वेति महर्षिवचनात्तदा ।। 1.109.२० ।।
सोऽभिद्रुतः प्रजाभिस्तु प्रजाहितचिकीर्षया ।।
धनुरादाय बाणांश्च वसुधां मर्दयन्बली ।। २१ ।।
ततो वैन्यभयत्रस्ता गौर्भूत्वा प्राद्रवन्मही ।।
ब्रह्मलोकादिकाँल्लोकान्न च त्राणमविन्दत ।। २२ ।।
सर्वत्रैव पृथुं वैन्यमात्तकार्मुकमच्युतम् ।।
ददर्श सुमहाभागं तेजसा भास्करप्रभम् ।। २३ ।।
अलभन्ती तु सा त्राणं वेन्यमेवान्वपद्यत ।।
कृताञ्जलिपुटा देवी पूज्या लोकैस्त्रिभिस्तदा ।। २४ ।।
उवाच वैन्यं नाधर्मं स्त्रीवधे परिपश्यसि ।।
कथं धारयिता चासि मया हीनास्त्विमाः प्रजाः ।। २५ ।।
पृथुरुवाच ।।
एकस्यार्थाय यो हन्यादात्मनो वा परस्य वा ।।
एकं जीवं बहुत्वेऽपि कामं नैवास्ति पातकम् ।।२६ ।।
यस्मिंस्तु निहते भद्र एधन्ते बहवः सुखम् ।।
तस्मिन्हते नास्ति परं पातकं नोपपातकम् ।। २७ ।।
सोऽहं प्रजानिमित्तं त्वां वधिष्यामि वसुन्धराम् ।।
आत्मानं प्रथयित्वा तु धारयिष्ये प्रजास्त्विमाः ।। २८ ।।
वृत्युपायं न चेदासां प्रजानां त्वं विधास्यसि ।।
विधास्यसि यदा भद्रे तदा त्वं सुखमाप्स्यसि ।। २९ ।।
पृथिव्युवाच ।।
प्रजानां जीवनोपायं विधास्यामि नरेश्वर ।।
विधत्स्व वत्सं धर्मज्ञ क्षरेयं येन वत्सला ।। 1.109.३० ।।
समां च कुरु सर्वत्र मम धर्मभृतां वर ।।

यथा निष्यन्दमानं वै क्षीरं सर्वत्र भावयेत् ।। ३१ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
तत उत्सारयामास शिलाजालानि सर्वतः ।।
पृथुर्वैन्यो महातेजास्तेन शैला विवर्द्धिताः ।। ३२ ।।
ततः प्रभृति राजेन्द्र ग्रामाश्च नगराणि च ।।
कृष्यादिकं च सकलं भुवि कर्म प्रवर्तितम् ।। ३३ ।।
तस्याः सस्यानि सा दुग्धा पृथुना पृथिवी क्षिता ।।
वत्सं स्वायंभुवं कृत्वा मनुं वै दक्षिणे करे ।। ३४ ।।
ततस्तु ऋषिभिर्दुग्धा च्छन्दःपात्रे वसुन्धरा ।।
वत्सः सोमोभवत्तेषां दोग्धा चैव बृहस्पतिः ।। ३५ ।।
ऊर्जं देवगणैर्दुग्धा रुक्मपात्रे वसुन्धरा ।।
वत्सस्तु मघवानासीद्दोग्धा च सविता तथा ।। ३६ ।।
सुधां च पितृभिर्दुग्धा रौप्यपात्रे वसुन्धरा।।
अन्तकश्चाभवद्दोग्धा वत्सो वैवस्वतो यमः ।।३७।।
पयश्चैवायसे पात्रे दुग्धा दैत्यैर्वसुन्धरा ।।
दोग्धा गगनमूर्धा सा वत्सं कृत्वा विरोचनम् ।।३८।।
अलाबुपात्रे सर्पैश्च विषं दुग्धा धरा तथा ।।
तेषां च वासुकिर्दोग्धा वत्सश्चासीच्च तक्षकः ।। ३९ ।।
अन्तर्धानं यदा यक्षे रामपात्रे वसुन्धरा ।।
दुग्धा रजतनाभेन वत्सं कृत्वा धनेश्वरम्।।1.109.४०।।
कपाले रुधिरं दुग्धा राक्षसैर्भीमविक्रमैः ।।
हेतिः प्रहेतिश्च तथा दोग्धा वत्सस्तथाऽभवत्।। ।।४१।।
दुग्धा गन्धान्पद्मपात्रे गन्धर्वाप्सरसां गणैः ।।
वत्सश्चित्ररथस्तेषां दोग्धा वसुरुचिस्तथा।।४२।।
ओषध्यश्च तथा शैलैर्दुग्धा पात्रे शिलामये।।
वत्सस्तु हिमवानासीद्दोग्धा मेरुर्महागिरिः ।। ४३ ।।
पलाशपात्रे वृक्षैस्तु दुग्धा पुष्पफलं शुभम् ।।
कामधुक्च ततः सालं प्लक्षो वत्सस्तु वै स्मृतः ।। ।।४४।।
सर्वकामदुघा दोग्ध्री पृथिवी भूतभाविनी ।।
सैषा धात्री विधात्री च जननी भावनी तथा ।।४५।।
चराचरस्य लोकस्य प्रतिष्ठोत्पत्तिरेव च ।।
सर्वभूतहिरण्या च सर्वभूतहितैषिणी ।। ४६ ।।
वर्गदा मेदिनी भूमिः क्षमा क्षोणी वसुन्धरा ।।

सर्वभूतशरीरस्था सर्वानुग्रहकारिणी ।। ४७ ।।
मन्वन्तरेऽस्मिन्संप्राप्ते वैन्येन पृथिवीक्षिता ।।
प्रथमं वसुधा दुग्धा ततो दुग्धा यथोदितैः ।। ४८ ।।
दुहितृत्वं गता तस्य पृथिवी तेन चोच्यते ।।
एवंप्रभावः स पुरा पृथुरासीन्महीपतिः ।। ४९ ।।
पित्राऽपरञ्जितास्तस्य प्रजास्सेनानुराञ्जनाः ।।
प्रजानां रञ्जनात्तस्य नाम राजेति कीर्तितम् ।। 1.109.५० ।।
राजा भोजो विराट् सम्राट् गोपतिः पार्थिवस्तथा ।।
स एवोक्तो महीनाथ शब्दैः पर्यायवाचकैः ।। ५१ ।।
नमस्कारस्तु कर्तव्यस्तस्य नित्यं द्विजोत्तमैः ।।
वेदकामैर्वेदविद्भिः प्रार्थयद्भिर्महद्यशः ।। ५२ ।।
पार्थिवैश्च महाभागैः प्रार्थयद्भिर्महद्यशः ।।
वृत्तिदाता तथा वैश्यैर्नमस्कार्यस्तथा पृथुः ।। ५३ ।।
शूद्रैरपि नमस्कार्यो धर्मकामैर्महीपतिः ।।
क्षेमेप्सुभिस्तथा ध्याने नमस्कार्यः पृथुर्नृपः ।। ५४ ।।
यो हि योधो रणे याति कीर्तयित्वा पृथुं नृपम् ।।
स घोररूपात्संग्रामात्क्षेमी भवति पार्थिव ।। ५५ ।।
पृथोः कृत्वा नमस्कारं सर्वत्र विजयी भवेत् ।।
तस्मात्तस्य नमस्कारः सदा कार्यो जयेप्सुना ।। ५६ ।।
वैन्यस्य भूपालवरस्य राजञ्छ्रुत्वाभिषेकं प्रयतो मनुष्यः ।।
पापं समग्रं विजहाति शीघ्रं जयं तथाप्नोति यशश्च लोके ।। ५७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पृथ्वभिषेकादिवर्णनं नाम
नवोत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ११०

मार्कण्डेय उवाच ।।
अन्तर्धानः पृथोः पुत्रो हविर्धानस्तदात्मजः ।।
प्राचीनबर्हिस्तत्पुत्रः पृथिव्यामेकराड् बभौ ।। १ ।।
उपयेमे समुद्रस्य लवणस्य स वै सुताम्।।
सुवर्णायां तु सामुद्र्यां दश प्राचीनबर्हिषः ।। २ ।।
सर्वे प्राचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः ।।
अपृथग्धर्मचरणास्तेऽतप्यन्त महत्तपः ।। ३ ।।
दशवर्षसहस्राणि समुद्रसलिलेशयाः ।।
समुद्रगेषु दशसु तपस्यत्सु महीरुहाः ।। ४ ।।
अरक्षमाणां गां वव्रुर्बभूवेत्थं प्रजाक्षयः ।।
न शक्यो मारुतो वातुं वृत्तं खमभवद्द्रुमैः ।। ५ ।।
तदुपश्रुत्य राजानः सर्वे युक्ताः प्रचेतसः ।।
मुखेभ्यो वायुमग्निं च ससृजुर्जातमन्यवः ।। ६ ।।
निर्मूलानथ वृक्षांस्तान्कृत्वा वायुरशोषयत् ।।७।।
तानग्निरदहत्क्रुद्ध एवमासीद्द्रुमक्षयः ।।
द्रुमक्षयमथो दृष्ट्वा किञ्चिद्दग्धेषु शाखिषु ।।
उपगम्याब्रवीदेतान्सोमो राजा प्रचेतसः ।। ८।।
कोपं त्यजत राजानः सर्वे प्राचीनबर्हिषः ।।
कृता मही वृक्षशून्या शाम्येतामग्निमारुतौ ।। ९ ।।
रत्नभूता च कन्येयं वृक्षाणां वरवर्णिनी ।।
भविष्यं जानता ह्येषा धृता गर्भेण वै मया ।। 1.110.१० ।।
मारिषा नाम भवतां पत्न्यर्थे प्रददाम्यहम् ।।
ततः सोमस्य वचनाज्जगृहुस्ते प्रचेतसः ।। ११ ।।
संहृत्य कोपं वृक्षेभ्यः पत्नीधर्मेण मारिषाम् ।।
मनसा च दधुस्तस्यां गर्भं सर्वे प्रचेतसः ।। १२ ।।
दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मारिषायां प्रजापतिः ।।
भवशापेन संभूतो भूयो दक्षप्रजापतिः ।। १३ ।।
असृजन्मनसा दक्षः प्रजाः पूर्वं चतुर्विधाः ।।
नोत्पद्यन्ते च तास्तस्य अपध्याता हरेण तु।। १४ ।।
मैथुनेन ततः सृष्टिं कर्तुमिच्छन्प्रजापतिः ।।
असिक्नीमवहद्भार्यां वीरणस्य प्रजापते. ।। १५ ।।
सुतां सुमहतीं युक्तां तपसा लोकधारिणीम् ।।
तस्य पुत्रसहस्रं तु वीरिण्यां समपद्यत ।। १६ ।।

तांस्तु दृष्ट्वा महातेजा विवर्धयिषवः प्रजाः ।
तानुवाच महातेजा ब्रह्मपुत्रः स नारदः।।१७।।
किं प्रमाणं तु मेदिन्यां स्रष्टव्यस्य तथैव च।।
अज्ञानात्तु कथं सर्गं भवन्तः कर्तुमुद्यताः।।१८।।
महीमानमथान्वेष्टुं गता दक्षसुतास्ततः ।।
लोकालोकस्य परतो गर्भोदस्य तथोपरि ।।१९।।
वायुमण्डलमासाद्य भ्रमणान्नाशमागताः ।।
दक्षोऽपि तेषु नष्टेषु वीरिण्यामेव धर्मवित् ।। 1.110.२० ।।
सहस्रं जनयामास पुत्राणामपरं ततः ।।
विवर्धयिषवस्ते तु शबलाश्वाः पुनः प्रजाः ।। २१ ।।
पूर्वमुक्तं वचस्तद्वै श्रावता नारदेन तु ।।
अन्योन्यमूचुस्ते सर्वे सम्यगाह महानृषिः ।।२२।।
भ्रातॄणां पदवीं चैव गन्तव्या नात्र संशयः।।
गतेऽपि हर्यश्वमार्गेण प्रयाताः पृथिवीमिमाम् ।। २३ ।।
तमेव वायुमासाद्य विनष्टाः शाश्वतीस्समाः ।।
तदाप्रभृति वै भ्रान्ता भ्रातुरन्वेषणे रताः ।। २४ ।।
प्रयातो नश्यति विभो तन्नः कार्यं विजानता ।।
अथ तेषु विनष्टेषु दक्षः कोपसमन्वितः ।।२५।।
शशाप नारदं क्रुद्धः तुल्यं जन्म न चाप्स्यसि ।।
देहं त्यक्त्वा सशापेन तेन दक्षस्य नारदः ।। २६ ।।
भूयो मुनिसुतो जातः कश्यपस्य महात्मनः ।।
अश्वमेधं च विततं दक्षस्याद्भुतकर्मणः ।। २७ ।।
विध्वंसयामास हरः पूर्ववैरेण भ्रावितः ।।
दक्षोऽपि शप्तवानुद्रं शप्तास्ते ब्राह्मणोत्तमाः ।।२८ ।।
अद्यप्रभृति यक्ष्यन्ति नत्वा सार्धं दिवौकसैः ।।
जन्मान्तरेऽपि वैराणि विनश्यन्ति न पार्थिव ।। २९ ।।
तस्माद्वैरं न कर्तव्यं कदाचिदपि केनचित् ।।
हर्यश्वेष्वपि नष्टेषु महात्मसु पुरा तदा ।। 1.110.३० ।।
असिक्न्यां जनयामास दक्षो दुहितरस्तदा ।।
षष्टिः कन्या रूपयुक्तास्तपसा महता युताः ।। ३१ ।।
द्वे ददौ बाहुपुत्राय चतस्रोऽरिष्टनेमिने ।।
द्वे प्रादात्स कृशाश्वाय दश धर्माय चाप्यथ ।। ३२ ।।
चतुर्दश कश्यपाय चाष्टाविंशतिमिन्दवे ।।

प्रददौ बाहुपुत्राय सुप्रभां भामिनीं तदा ।। ३३ ।।
मनोरमां भानुमतीं विशालां बाहुदामथ ।।
दक्षः प्रादान्महाभागश्चतस्रोऽरिष्टनेमिने।।३४।।
स कृशाश्वाय च प्रादात्सुप्रभां च तथा जयाम् ।।
अरुन्धतीं वसुं जामिं लम्बां भानुमिरावतीम् ।।३५।।
संकल्पां च मुहूर्तां च साध्यां विश्वां तथैव च ।।
ददौ स दश धर्माय महात्मा लोकविश्रुतः।।३६।।
अदितिर्दितिर्दनुः काला दनायुः सिंहिका मुनिः ।।
कद्रूः क्रोधा इरा प्राधा विनता सुरभिः खगा ।। ३७ ।।
चतुर्द्दशैताः प्रददौ कश्यपाय प्रजापतिः ।।
नामभिः पूर्व विख्याताः कृत्तिकाद्यास्तथैव च ।। ३८ ।।
ददौ नक्षत्रयोगिन्य अष्टाविंशतिमिन्दवे ।।
देवतास्त्वभिमानिन्यो नक्षत्राणां महीपते ।। ३९ ।।
एतावदुक्तं तव दक्षवंशमृक्षोद्भवं चाप्यथ भूमिपाल ।।
अतः परं किं कथयामि तुभ्यं तन्मे वास्वायत लोहिताक्ष ।।1.110.४०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० दक्षवंशवर्णनं नाम दशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११० ।। ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १११

https://sa.wikisource.org/s/zt0

।। वज्र उवाच ।। ।।
महादेवेन ऋषयः शप्ताः स्वायंभुवेऽन्तरे ।।
तेषां वैवस्वते प्राप्ते संभवं मम कीर्तय ।। १ ।।
दाक्षायणी च तथा प्र कीर्तय मे विभो ।।
ऋषीणां च तथा वंशं भृगुवंश विवर्धन ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
मन्वन्तरेऽस्मिन्संप्राप्ते राजन्वैवस्वते पुरा ।।
अश्वमेधे तु वितते ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।। ३ ।।
महादेवस्य शापेन त्यक्त्वा देहान्स्वयं ततः ।।
ऋषयस्तु समुद्भूता द्रुते शुक्रे प्रजेप्सया ।। ४ ।।
देवानां मातरो दृष्ट्वा देवपत्नीस्तथैव च ।।
स्कन्नं शुक्रं महाराज ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।। ५ ।।
तज्जुहाव ततो ब्रह्मा ततो जातो हुताशनात् ।।
ततो जातो महातेजा भृगुः स तपसां निधिः ।। ६ ।।
अङ्गारेस्वंगिरा जातस्सभार्योऽत्रिस्तथैव च ।।
मरीचिभ्यो मरीचिश्च ततो जातो महातपाः ।।७।।
वसुमध्यात्समुत्पन्नो वसिष्ठश्च महातपाः ।।
भृगुः पुलोम्नश्च सुतां दिव्यां भार्यामविन्दत ।। ८ ।।
यस्यां तस्य सुता जाता देवा द्वादश याज्ञिकाः ।।
भुवनो भावनश्चैव सुजन्यः सुजनस्तथा ।।९।।
क्रतुः सुवश्च पूगश्च व्याजश्च व्यश्नुजश्च ह ।।
प्रसवश्चाव्ययश्चैव दक्षो द्वादशमस्तथा ।। 1.111.१० ।।
इत्येते भृगवो नाम देवा द्वादश कीर्तिताः ।।
पौलोम्यजनयद्विप्र देवानां तु कनीयसम् ।। ११ ।।
च्यवनं तु महाभागमात्मवन्तं तथाप्यसौ ।।
आत्मवानात्मजस्त्वौर्वो जमदग्निस्तदात्मजः ।। १२ ।।
और्वो गोत्रकरस्तस्य भार्गवानां महात्मनाम् ।।
तत्र गोत्रकरान्वक्ष्ये भृगोर्दीप्तोजसस्त्वहम् ।। १३ ।।
भृगुश्च च्यवनश्चैव आत्मवांस्तु तथैव च ।।
और्वश्च जमदग्निश्च वात्स्यो दंभिर्नडायनः ।। १४ ।।
नागायनो वहेतिश्च पेलुश्चेरानुशातिकः ।।
शौनकायनजीवन्तिः कौयोधः पार्षतिस्तथा ।। १५ ।।
वैहीनरिर्विरूपाक्षो रोहिण्यायनिरेव च ।।

वैश्वानरिरुपारीरुर्वशावर्णिर्वृकास्वकः ।। १६ ।।
विष्णुः पौरेयवालाकितौलिकेनान्तभागिनः ।।
मृत भागेयमर्कण्डजिहितोदीधिनस्तथा ।। १७ ।।
मण्डूमाण्डव्यमण्डूकस्फेनसाङ्कृतिनस्तथा ।।
स्थालिपिण्डिः शिलापत्तिः शार्कराक्षिस्तथैव च ।।१८।।
सृकायणो देवमतिः षाण्ढरायिः सिगालवः ।।
सकृत्वश्चातकिः कायिर्याज्ञो दार्भिस्त्रिलायनिः ।। १९ ।।
गार्ग्यायणो ह्वायनश्च ऋषिर्गेहायन स्तथा ।।
गोष्ठ्यायनो वाह्यायनो वैशम्पायन एव च ।। 1.111.२० ।।
वैकर्णेयिः शार्ङ्गरवो याज्ञेयिर्भ्राष्टकायनः ।।
ललाटिर्लकुटिश्चैव लाक्ष्म्यायाः परिमण्डलः ।। २१ ।।
ऊलुम्बिः शैलुकिः कोष्टिस्तथान्यः पैप्पलायनिः ।।
सत्यायनिर्मालयनिः कोटालिः कौचहस्तिकः ।। २२ ।।
शोक्रिः शौक्लिः स कौचाक्षिः कौसिश्चान्द्रमसिस्तथा ।।
जैकहिह्मिर्जिह्वशून्यवापयलेढिकवैरिणः ।। २३ ।।
शारद्वतिकरे नित्यौ लोष्ठाक्षिश्चल वैरिणः ।।
नागायनिश्चानुमतिः पौर्णभागधिकाशिकृत् ।। २४ ।।
समाख्यातास्तथैतेषां पञ्च तु प्रवरा मताः ।।
भृगुश्च च्यवनश्चैव आत्मवानस्तथैव च ।।२५।।
और्वश्च जमदग्निश्च पञ्चैते प्रवरा मताः ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।। २६ ।।
वाज्यावाज्यो न वैवाह्या ज्ञेयास्त्रिप्रवरास्तु ते ।।
भृगुश्च जमदग्निश्च तथैवोर्वश्च पार्थिव ।। २७ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि शृणु चान्यान्भृगूद्वहान् ।।
जमदग्निर्विदश्चैव पौलस्त्यो वैजभृत्तथा ।। २८ ।।
प्राचीनयोग्यो भगवानृषिः क्रौञ्चायनस्तथा।।
ऋषिभयश्चाजातश्च एकायनवटायनौ ।। २९ ।।
आत्रेयोऽभिमतश्चैषां सर्वेषां प्रवरः स्मृतः ।।
भृगुश्च च्यवनश्चैव ह्यात्मवानस्तथैव च ।। 1.111.३० ।।
परम्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
ऋग्वेदीया मार्गपथे ग्रामायणिरथायनिः ।। ३१ ।।
आपस्तम्बिस्तथा ताल्विर्नैकठिः कण्ठिरेव च ।।
आर्ष्टिषेणो गार्दभिश्च कार्द्दमायणिरेव च ।।३२ ।।

अश्वायनिरथान्नापि पंचार्षेयाः प्रकीर्तिताः ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।। ३३।
योविराधो वीतहव्यो नासाथश्चण्डमो दमः ।।
जीवंत्यायनिमौद्गश्च विलिश्चैव खलिस्तथा ।। ३४ ।।
भाविलिर्भागवित्तिश्च कौशाम्बेयिर्वृकाश्चकिः ।।
वालेयिः समदा गेयिर्गौरक्षितिरथैव च ।। ३५ ।।
गौर्गजिश्च सवंशालस्तथा पौष्णायनो मुनिः ।।
रोमादश्च तथैतेषामार्षेयाः प्रवरा मताः ।। ३६ ।।
भृगुश्च वीतहव्यश्च तथा चैव सदेवसः ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।३७।।
खालायनिः शाकटाख्यो मैत्रेयः सातयस्तथा ।।
द्रोणायनो नौक्मायन आशिषिश्च पिकायनिः ।। ३८ ।।
होमजिह्विस्तथैतेषामार्षेयाः प्रवरा मताः ।।
भृगुश्चैवाथ वध्न्यश्वो दिवोदासस्तथैव च ।।३९।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
सकायनो यज्ञपचिर्मध्यगन्धिस्तथैव च ।। 1.111.४० ।।
प्रत्यूहश्च तथा श्रौभ्यक्षोक्षिर्वैकादशायनिः ।।
तथा गृत्समदो राजञ्शुनकश्च महानृषिः ।। ४१ ।।
प्रवरस्तु यथोक्तानां द्व्यार्षेयाः परिकीर्तिताः ।।
भृगुर्गृत्समदश्चैव द्वावेतौ परिकीर्तितौ ।।
परस्परमवैवाह्या इत्येते परिकीर्तिताः ।।४२ ।।
एते तवोक्ता भृगुवंश जाता महानुभावा नृप गोत्रकाराः ।।
येषां च नाम्नां परिकीर्तनेन पापं समग्रं विजहाति जन्तुः ।। ४३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भृगुवंशानुकीर्तनं
नामैकादशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। १११ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ११२

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
मरीचितनया राजन्सुरूपा नाम विश्रुता ।। ।
भार्या ह्यङ्गिरसो दिव्या यस्याः पुत्रा दश स्मृताः ।। १ ।।
आत्मा ह्यायुर्मनुर्दक्षो मदः प्राणस्तथैव च ।।
हविष्मांश्चागविष्ठश्च ऋतः सत्यश्च ते दश ।। ।। २ ।।
इत्येतेऽङ्गिरसो नाम देवा वै सोमपीथिनः ।।
सुरूपा जनयामास ऋषीन्सर्वेश्वरानिमान् ।। ३ ।।
बृहस्पतिं गौतमं च संवर्तं च महाऋषिम् ।।
अयस्यं वामदेवं च उतथ्यमुशिजं तथा ।। ४ ।।
इत्येते ऋषयः सर्वे गोत्रकाराः प्रकीर्तिताः ।।
तेषां गोत्रसमुत्पन्नान्गोत्रकारान्निबोध मे ।। ५ ।।
उतथ्यो गौतमश्चैव तैलजोऽभिजितिस्तथा ।।
बौद्धिर्नैषिः सलौगाक्षिः क्षोरोजो टांकिरेव च ।। ६ ।।
राहोहकिः सौषुरिश्च कैरतिः शारिलौमकिः ।।
पौण्यजिर्भानुभावश्च ऋषिश्चैव बडोबडः ।। ७ ।।
कराटकश्च माचीयः उपबिन्दुरथैषिणिः ।।
रौहिण्यायनिजार्गालिः क्रोष्टा चैवारुणायनिः ।। ८ ।।
सोमो डायनिकाशेकः कौटिल्यः पार्थिवस्तथा ।।
गेहिण्यायनिरौवायुर्मूलयोवांशुरेव च।।।।।।
तथा च गुल्मयोवांशु स्तम्बयोषांशुरेव च ।।
कावाक्षिः पुष्पधश्चैव क्षीरकारण्डिरेव च ।। 1.112.१० ।।
क्षपादिश्च करेरिश्च पारिकारीरिरेव च ।।
इत्यार्षेयास्तु सर्वेषां प्रवराः परिकीर्त्तिताः ।। ११ ।।
आंगिराश्च तथोतथ्यो मुनिर्दीर्घतपास्तथा ।।
परस्परमवैवाह्या इत्येते परिकीर्तिताः ।। १२ ।।
उष्टाजिष्ट अयस्यश्च कक्षीवान्गोतमस्तथा ।।
आर्षेयाः प्रवराश्चैव तेषां च प्रवराञ्शृणु ।। १३ ।।
अंगिरश्च ततोतश्च उषाजिश्च महानृषिः ।।
सौमस्तम्भिर्वितम्भिश्च सालुभिर्वालुभिस्तथा ।। १४ ।।
भारद्वाजिः सौबुद्धिश्च मेघी देवमतिस्तथा ।।
आद्र्ययायणसाविष्ट्यौ ह्यग्निवेशः शलाथलिः ।। १५ ।।
वालिशेयनिश्शैकेयि वाराहिर्वाकलिस्तथा ।।
शाटिश्च ऋषिवर्णश्च प्रावाहिश्चाश्वलायनिः ।।

परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः।। १६ ।।
कावाकिश्च सभाकायिस्तथा चांशुमतिः प्रभुः ।।
भावीकैयूरिनैभुल्विः पुष्पान्वेषी तथैव च ।।१७।।
बाध्यो विच्छिन्दिशाटीकिः खारग्रीविस्तथैव च ।।
देवाद्यारिर्देवस्थानिर्हरिकर्णिः सभ्राङ्गिकः ।। १८ ।।
धौवायिः साभिमुग्रिश्च तथा गोमदगन्धिकः ।।
मात्स्यक्वाथः सालहरो ह्यलो हारस्तथैव च ।। १९ ।।
गागोदयिः कौतपतिः कौरुक्षेत्रिस्तथैव च ।।
ताटाकिर्जैन्यद्रोणिश्च जैवालायनिरेव च ।।1.112.२०।।
आपस्तधर्मोजदृष्टिः कार्ष्णपिङ्गलिरेव च ।।
पौलश्चैव महातेजाः शङ्कलायनिरेव च ।। २१ ।।
आर्षेयो नामतश्चैषां सर्वेषां प्रवरो नृप ।।
अङ्गिराः प्रवरस्तेषां द्वितीयश्च बृहस्पतिः ।। २२ ।।
तृतीयश्च भरद्वाजः प्रवराः परिकीर्तिताः ।।
परस्परमवैवाह्या इत्येते परिकीर्तिताः ।। २३ ।।
काणायनाः कौपयवास्तथा वात्स्यपरायणाः ।।
भ्राष्ट्रकृद् भ्राष्ट्रविन्दी च नेन्द्रालिस्सयकायनः ।।२४।।
क्रोडिः शाक्री च कार्षी च तालकृन्माथुरावताः ।।
लापकृद्बालविप्रेषो मर्कटः पैलुकायनः ।। २५ ।।
मृत्संशश्च तथा चाक्री गर्गः श्यामायनिस्तथा ।।
वाललिः साहरिश्चैव पञ्चार्षेयाः प्रकीर्तिताः ।। २६ ।।
अङ्गिरास्तु महातेजा देवाचार्यो बृहस्पतिः ।।
भरद्वाजस्तथा गर्गश्चैत्यश्च भगवानृषिः ।। २७ ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
कपीतरः स्वस्तितरो दर्भः शक्तिः पतञ्जलिः ।। २८ ।।
भूयसी जलसन्धिश्च बिन्दुदण्डिः कुशीतकिः ।।
भृगुस्तु राजकेशी च शौम्बाटिः शांशिबिस्तथा ।। २९ ।।
शालिश्च शकलः काण्वो मुनिः केरीरयिस्तथा ।।
काद्यो वाध्यायनिश्चैव सावस्यायनिरेव च ।। 1.112.३० ।।
त्यार्षेयो नामतस्तेषां प्रवरो भूमिपोत्तम ।।
अङ्गिरादमवाह्यश्च तथा चैवाप्यतत्क्षयः ।। ३१ ।।
परस्परमवैवाह्याः सर्व एव प्रकीर्तिताः ।।
सकृतिश्च त्रिमार्ष्टिश्च शेधूः शैपविरेव च ।। ३२ ।।

तण्डिश्च जानकिश्चैव तैलकाद्रव्य एव च ।।
नारायणिश्चार्षभिश्च लौक्षिर्गार्गिर्हलस्तथा ।। ३३ ।।
गालविश्चापि त्र्यार्षेयः सर्वेषां प्रवरा मताः ।।
अंगिराः संकृतिश्चैव गौरिवीतिस्तथैव च।।३४।।
परस्परमवैवाह्याः ऋषय परिकीर्तिताः ।।
काण्वायनो हरितकः कौत्स्यः पौंग्यस्तथैव च ।। ३५ ।।
हस्तिदमो वात्स्यमालिर्मान्द्रिर्गालिर्गवेरणः ।।
भीमवेशः शांख्यदर्भिः सर्वे त्रिप्रवरा मताः ।। ३६ ।।
अङ्गिरास्तु तमस्युश्च पुरुकुत्सस्तथैव च ।।
कुत्साः कुत्सैरवैवाह्या एवमाहुः पुरातनाः ।। ३७ ।।
रथीतराणां प्रवराः त्र्यार्षेयाः परिकीर्तिताः ।।
अङ्गिराश्च सुरूपाश्च तथैव च रथेतरः ।। ३८ ।।
रथेतरा अवैवाह्या नितराश्च रथेतरैः ।।
विष्णुवृद्धिः शगे मद्रिर्जत्रिणः कर्त्रिणस्तथा ।। ३९ ।।
प्रडिवश्च महातेजास्तथा चैव परायणः ।।
त्र्यार्षेयश्च मतस्तेषां सर्वेषां प्रवरः शुभः ।।1.112.४०।।
अङ्गिराश्च विरूपाश्च पृथुदश्वस्तथैव च ।।
परस्परमवैवाह्या इत्येते परिकीर्तिताः ।। ४१ ।।
सान्त्यमुग्धिर्महातेजा हिरण्यस्तम्बिमुद्गलो ।।
त्र्यार्षेयोऽपि मतश्चैषां सर्वेषां प्रवरो नृप ।। ४२ ।।
अङ्गिरा गृत्सदश्वश्च मुद्गलश्च महातपाः ।।
परस्परमवैवाह्या इत्येते परिकीर्तिताः ।। ४३ ।।
मोहजिह्वो देवजिह्वो अग्निजिह्वविराडयः ।।
अपानेयस्त्र्यग्रयश्च वैरिण्यास्ताविमौद्गलाः ।। ४४ ।।
त्र्यार्षेयोऽपि मतश्चैषां सर्वेषां प्रवरः शुभः ।।
अङ्गिराश्चैव ताविश्च मौद्गल्यश्च महातपाः ।। ।। ४५ ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
उरुण्डश्च भुरुण्डश्च तृतीयः शाकटायनः ।। ४६ ।।
ततः प्रागधमो नारी मर्कटो रमणः शणः ।।
काण्वमार्कटयश्चैव तया रामवणो मुनिः ।। ४७ ।।
श्यामायनस्तथैतेषां त्र्यार्षेयः प्रवरो मतः ।।
अङ्गिराश्चाजमीढश्च काण्वश्चैव महातपाः ।। ४६ ।।
परम्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।

तित्तिरिः कपिभूश्चैव गार्ग्यश्चैव महानृषिः ।। ४९ ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
आर्षेयो नामतश्चैषां सर्वेषां प्रवरः शुभः।।1.112.५०।।
अङ्गिरास्तित्तिरिश्चैव कपिभूश्च महानृषिः ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्त्तिताः ।। ५१ ।।
अङ्गिराः सभरद्वाजो ऋषिर्वान्दनवस्तथा ।। ५२ ।।
बृहस्पतिर्मैत्रवचाः पञ्चार्षेयाः प्रकीर्तिताः ।।
अङ्गिराः सभरद्वाजस्तथा चैव बृहस्पतिः ।। ५३ ।।
ऋषिर्मित्रवचश्चैव ऋषिर्वान्दतवस्तथा ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।। ५४ ।।
भारद्वाजः कटाशौङ्गः शैथिरेयस्तथैव च ।।
इत्येते कथिताः सर्वे द्व्यामुष्यायणनोत्रजाः ।।५५।।
पञ्चाग्नेयास्तथाप्येषां प्रवराः परिकीर्तिताः ।।
अङ्गिराः सभरद्वाजस्तथैव च बृहस्पतिः ।। ५६ ।।
सौङ्गश्च शैशविश्चैव प्रवराः परिकीर्तिताः ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।५७।।
एते तवोक्ताङ्गिरसस्तु वंशे महानुभावा नृप गोत्रकाराः ।।
येषां च नाम्नां परिकीर्तनेन पापं समग्रं पुरुषो जहाति ।। ५८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अङ्गिरसो वंशानुकीर्तिवर्णनं नाम द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ।। ११२ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ११३

मार्कण्डेय उवाच ।।
अत्रिवंशसमुत्पन्नान्गोत्रकारान्निबोध मे ।।
कर्पूरायणशाखेयास्तथा शाराहणाश्च ये ।।
शैवालकी शौनवर्णिरघोसौद्रुतयश्च ये ।। १ ।।
गौरग्रीवः सकारञ्जिरथ मैत्रायणाश्च ये ।।
आत्मयन्या वामरथ्या गौपनास्ताकिबिन्दवः ।।२।।
ह्वानजिद्बाहुरिन्द्रोविरैन्द्रालिः शाकटायनः ।।
तैलेयश्चैव बौलेयश्चात्रिगौणी मतिस्तथा ।। ३ ।।
जलदो भगपादश्च सोपुष्पिश्च महातपाः ।।
छान्दोगेयस्तथैतेषामार्षेयः प्रवरो मतः ।।४।।
ध्याराश्वाश्च तथात्रिश्च ऋचनानस एव च ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः।।५।।
दक्षिर्बलिः पालकृच्च और्णनाभिः सिलिर्मिलिः ।।
बीजवापी शिरीषश्च मौंजकेशगविष्ठिरौ।।६।।
बलन्धनस्त्तथैतेषां त्र्यार्षेयः प्रवरो मतः ।।
अत्रिर्गविष्ठिरश्चैव तथा पूर्वातिथिः स्मृताः।।७
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
आत्रेयान्पुत्रिकापुत्रानत ऊर्ध्वं निबोध मे ।।८।।
हालेयश्च सवालेयो वाममथ्यस्तथैव च ।।
गोत्रेयश्चैव गोत्रेयाः त्र्यार्षेयाः परिकीर्तिताः ।। ९ ।।
अत्रिश्च वामरथ्यश्च पोत्रिश्चैव महानृषिः ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।। 1.113.१० ।।
इत्यत्रिवंशप्रभवास्तवोक्ता महानुभावा नृप गोत्रकाराः ।।
येषां तु नाम्नां परिकीर्तनेन पापं समग्रं पुरुषो जहाति ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अत्रिवंशानुकीर्तनं नाम त्रयोदशाऽधिकशततमोऽध्यायः ।। ११३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ११४

https://sa.wikisource.org/s/ztc

मार्कण्डेय उवाच ।।
अत्रेरेवापरं वंशं तव वक्ष्यामि पार्थिव ।।
अत्रेः सोमः सुतः श्रीमांस्तस्य वंशोद्भवो नृपः ।। १ ।।
विश्वामित्रस्तु तपसा ब्राह्मण्यं समवाप्तवान् ।।
तस्य वंशमहं वक्ष्ये तन्मे निगदतः शृणु ।। २ ।।
विश्वामित्रो देवरातस्तथा चेकितिगालवौ ।।
वतण्डश्च शलङ्गश्च तथा चाश्वात तायनः ।। ३ ।।
श्यामायनो याज्ञवल्क्यो जाबालिः सैन्धनायनः ।।
दाभ्रव्याश्च कारीषी च सौश्रुत्या अथ सौश्रुताः ।। ४ ।।
औलूषा औपगवयः पाण्योदरयमाञ्चयः ।।
खरबाधा वहलयः पाणतम्बः सकौशिकाः ।। ५ ।।
त्र्यार्षेयाः प्रवरास्तेषां सर्वेषां परिकीर्तिताः ।।
विश्वामित्रो देवरातः उद्दालश्च महायक्षाः ।। ६ ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
मार्गमित्रास्तथाद्याश्च माधुच्छन्दस एव च ।। ७ ।।
त्र्यार्षेयाः प्रवरास्त्वेते ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
विश्वामित्रस्तथा ज्येष्ठो मधुच्छन्दास्तथैव च ।। ८ ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
धनञ्जयः कपर्देयः परिकुष्टश्च पार्थिव ।। ९ ।।
पाणिनिश्चैव त्र्यार्षेयाः सर्व एते प्रकीर्तिताः ।।
विश्वामित्रो मधुच्छन्दस्तथा चैवाघमर्षणः ।। 1.114.१० ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
कामलायनिजाश्चैव आश्मरथ्यास्तथैव च ।। ११ ।।
बन्धुलिश्चैव त्र्यार्षेयाः सर्वेषां प्रवरा मताः ।।
विश्वामित्रश्चाश्मरथो बधुलिश्च महातपाः ।। १२ ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
पूरणाः परिधावन्तः द्व्यार्षेयाः परिकीर्तिताः ।। १३ ।।
विश्वामित्रः पूरणश्च तयोर्द्वौ प्रवरौ स्मृतौ ।।
परिवर्ता अवैवाह्याः पूरणाश्च परस्परम् ।। १४ ।।
लोहिता अष्टकाश्चैव त्र्यार्षेयाः परिकीर्तिताः ।।
विश्वामित्रो लोहितश्च अष्टकश्च महातपाः ।। १५ ।।
अष्टका लोहितैर्नित्यमवैवाह्याः परस्परम् ।।
उदरेण्डः कन्यकश्च ऋषिश्चोदावहिस्तथा ।।१६।।

त्र्यार्षेयोऽपि मतश्चैषां सर्वेषां प्रवरः शुभः ।।
ऋणवान्ग्रथितश्चैव विश्वामित्रस्तथैव च ।। १७ ।।
परस्परमवैवाहया ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
औदुम्बरिः शैशिरटिर्ऋषिस्तार्क्षायणस्तथा ।। १८ ।।
टैकायनिस्तैकायनिस्तार्क्षायणिरथैव च।।
कात्यायनिः करीरामिः शालङ्कायनिलावकी।।१९।।
मौञ्जायनिश्च भगवांस्त्र्यार्षेयाः परिकीर्तिताः ।।
किलिः कलिस्तथा विद्वान्विश्वामित्रस्तथैव च ।।
परस्परमवैवाहया ऋषयः परिकीर्तिताः ।।1.114.२० ।।
एते तवोक्ताः कुशिका नरेन्द्र महानुभावाः सततं द्विजेन्द्राः ।।
येषां तु नाम्नां परिकीर्तनेन पापं समग्रं पुरुषो जहाति ।। २१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे विश्वामित्रवंशानुकीर्तनं नाम
चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ।। ११४ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ११५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
मरीचेः कश्यपः पुत्रः कश्यपस्य तथा कुले ।।
गोत्रकारानृषीन्वक्ष्ये तेषां नामानि मे शृणु ।। १ ।।
आग्रायणा झषगणा मेषकौरीटिकायनाः ।।
गुरुव्रजी माठरश्च गोजाविरथ लक्ष्मणः ।। २ ।।
शालाहलेयाः कोरिज्याश्चौकन्याश्चासुरायणाः ।।
मन्दान्यावै मृगयनो श्रोतसो भौसतायनाः ।।३।।
देवयाता गोपयाता अथोच्छ्रायतयश्च ये ।।
ताकयानाश्चित्रहया अभिर्योगा गदायनाः ।। ४ ।।
कातुवन्दिर्महाचक्रिर्दाक्षपाणय एव च ।।
ग्रीवायणा हर्किरयो हास्तिदासास्तथैव च ।। ५ ।।
वात्स्या वालिन्यकृतहा हास्तलायनिसस्तथा ।।
आग्रायणः पेलुमूली राश्वताताय नस्तथा ।। ६ ।।
कौशीतकाश्च पाकान्ता अग्निशर्मायणाश्च ये ।।
मैषयः कैवमेयाश्च तथा चैव सुबभ्रवः ।।७।।
प्राचीथयो ज्ञानगया आग्रावमथ एव तु ।।
श्यामोचरा नैमिषयः तत्स्था ये शाद्वलायनाः ।।८।।
काष्टहायननामारीचा डौजिहायनहास्तिकाः।।
वैकर्णेयाः काश्यपाश्च शामिशा हारितायनाः ।।९।।
मातंगिनो बभ्रसवः त्र्यार्षेयाः परिकीर्तिताः ।।
वत्सरः कश्यपश्चैव निध्रुवश्च महातपाः ।। 1.115.१० ।।
परस्परमवैवाह्याः ऋषयः पुरिकीर्त्रिताः ।।
रैहाश्च सांख्यमित्राश्च यार्षेयाः परिकीर्तिताः ।। ११ ।।
वत्सारः कश्यपश्चैव रैहाश्चैव महातपाः ।।
परस्परमवैवाह्यौ गोत्रौ द्वौ परिकीर्तितौ ।। १२ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि ह्यामुष्यायणगोत्रजान् ।।
आनुष्टुभो भाक्तरयः स्वातयो राजवल्लयः ।। १३ ।।
शैरेशिरो देवहिश्च सैरन्धी रौपसीवकिः ।।
सालुलिः काटुविङ्गाक्षिः शतशंभिस्तथैव च ।। १४ ।।
दिवा वसिष्ठा इत्येते नक्तं ज्ञेयाश्च काश्यपाः ।।
त्र्यार्षेयाश्च तथा तेषां सर्वेषां प्रवराः शुभाः ।। १५ ।।
वत्सारः कश्यपश्चैव वसिष्ठश्च महातपाः ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।। १६ ।।

सा माता बलिपुत्रश्च भौप्यलोऽथ जलत्वरः ।।
मुञ्जामयूरः पर्यश्च सोऽष्टमो गर्दभीमुखः ।। १७ ।।
हिरण्यबाहुः कैरातः उभौ काश्यपगोभिलौ ।।
आहलो वृषकण्डश्च सृकेतुश्च तथोत्तरः ।। १८ ।।
उदकेभस्तृणो वत्स्यो महाकेरलयश्च ये ।।
शाडीलवैशानवसौ द्रावोलेवलयातवः ।।१९ ।।
पैप्पलादिः पूर्ववरिर्वीरवित्था वरीनिकः।।
त्र्यार्षेयोपि मतश्चैषां सर्वेषां प्रवरः शुभ ।। 1.115.२० ।।
असितो देवलश्चैव कश्यपश्च महातपाः ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।। २१ ।।
ऋषिप्रधानस्य तु कश्यपस्य दाक्षायणाभ्यः सकलं प्रसूतम् ।।
जगत्समग्रं यदुसिंहमुख्य तत्ते च वक्ष्याम्यहमुत्तरत्र ।। २२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कश्यपवंशानुकीर्तनं नाम पञ्चदशाधिकशततमोऽध्यायः ।। ११५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ११६

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
वसिष्ठवंशजान्विप्रान्निबोध गदतो मम ।।
एकार्षेयश्च प्रवरो वसिष्ठानां प्रकीर्तिताः ।। १ ।।
वसिष्ठ एव वासिष्ठा अविवाह्या वसिष्ठजैः ।।
व्याघ्रपादा औपगवाः वैक्लवा शाद्वलायनाः ।। २ ।।
कापिष्ठला क्षैटलोमा आश्वलाः सर्वटाकराः ।।
गोपायना बोधयश्च द्वाकल्पा अपवाह्यकृत् ।। ३ ।।
बालिशेया पालिशिष्यास्तथोमाङ्कुरवश्च ये ।।
आयस्थूणाः शीतवृक्षास्तथा ब्रह्मपुरोहिताः ।। ४ ।।
लोमात्याः स्वस्तिकराः माण्डलिर्गौतलिस्तथा ।।
वाह्नेहण्डिश्च सुमना श्वपादिर्विद्धिरेव च ।। ।। ५ ।।
शौलिर्लोलिर्ब्रह्मबलो वैलिश्रवस एव च ।।
मौण्डवो याज्ञवल्क्यश्च एकार्षेयास्तथा नृप ।। ६ ।।
वसिष्ठ एषां प्रवर अवैवाह्याः परस्परम्।।
शैलालयो महाकर्णो कौरव्यः क्रैवणिस्तथा ।।७।।
कपिञ्जलो बालशिखिर्भागवित्तायनाश्च ये ।।
कौरायणा लाकहया कौलकृद्वागुरायणाः ।। ८ ।।
शाकहव्याः कशापेया अथो उल्वपयाश्च ये ।।
साङ्ख्यायना अनडुहा अथो माषशिराधयः ।। ९ ।।
दामकायना वाहयवो वाक्ययोगोरथस्तथा ।।
आबायनाश्च ऋषयो ये च क्रोडादनायवाः ।। 1.116.१० ।।
प्रलम्बायनाश्च ऋषय औपमन्यव एव च ।।
साङ्ख्यायनाश्च ऋषयस्तथा ये च दशेरकाः ।।।। ११ ।।
पादकायन औद्ग्राहा ऋषयश्चैव लेखयः ।।
मालेया ब्रह्मवलयः पूर्णागांरिस्तथैव च ।। १२ ।।
त्र्यार्षेयोऽपि मतश्चैषां सर्वेषां प्रवरस्तथा।।
भगो वसुर्वसिष्ठश्च इन्द्रः सम्मतिरेव च ।। १३ ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
औपस्वस्थाः स्वस्थलयो वालो हालो हयाश्च ये ।। ।। १४ ।।
मध्यन्दिना अक्षतयः पैप्पला देविचङ्कपी ।।
त्रैशृङ्गा वनगा आलवाः कुण्डिनाश्च नरोत्तम ।। १९ ।।
त्र्यार्षेयोऽपि मतश्चैषां सर्वेषां प्रवरः शुभः ।।
वसिष्ठमित्रावरुणौ कुण्डिनश्च महातपाः ।। १६ ।।

परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
जातूकर्णा यवश्चैव पादपाश्च तथैव च ।। १७ ।।
त्र्यार्षेयोऽपि मतश्चैषां सर्वेषां प्रवरस्तथा ।।
जातूकर्णो वसिष्ठश्च तथैवान्त्यश्च पार्थिव ।।
परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।। १८ ।।
वसिष्ठवंशेऽभिहिता मयैते ऋषिप्रबर्हा नृप गोत्रकाराः ।।
येषान्तु नाम्नां परिकीर्तनेन पापं समग्रं पुरुषो जहाति ।।१९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० वसिष्ठवंशानुकीर्तनं नाम षोडशाधिकशततमोऽध्यायः।। ११६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ११७

https://sa.wikisource.org/s/ztf

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
वसिष्ठस्तु महातेजा निमेः पूर्वपुरोहितः ।। १ ।।
बभूव पार्थिवश्रेष्ठ यज्ञैस्तस्य समन्ततः ।।
शान्तात्मा पार्थिवश्रेष्ठ विशश्राम तदा पुरा ।। २ ।।
तं गत्वा पार्थिवश्रेष्ठो निमिर्वचनमब्रवीत् ।।
भगवन्यष्टुमिच्छामि तन्मा याजय मा चिरम् ।। ३ ।।
तमुवाच महातेजा वशिष्ठः पार्थिवोत्तमम् ।।
कञ्चित्कालं प्रतीक्षस्व तव यज्ञैः समन्ततैः ।। ४ ।।
भृशं श्रान्तोऽस्मि विश्रम्य याजयिष्यामि ते नृप ।।
एवमुक्तः प्रत्युवाच वसिष्ठं नृपसत्तमः ।।५।।
पारलौकिककार्येषु कः प्रतीक्षितुमुत्सहे ।।
न यस्य सौहृदं ब्रह्मन्कृतान्तेन बलीयसा ।। ६ ।।
धर्मकार्ये त्वरा कार्या चलं यस्माद्धि जीवितम ।।
धर्ममार्गरतो जन्तुर्मृतोऽपि सुखमश्नुते ।। ७ ।।
श्वःकार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्ने चापराह्णिकम् ।।
न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वास्य न वा कृतम् ।। ८ ।।
क्षेत्रापत्यगृहासक्तमन्यत्र गतमानसम् ।।
वृकीवोरणमासाद्य मृत्युरादाय गच्छति ।। ९ ।।
न कालस्य प्रियः कश्चिद्द्वेष्यो वास्य न विद्यते ।।
आयुष्ये कर्मणि क्षीणे प्रसह्य हरते जनम् ।। 1.117.१० ।।
प्राणो वायुश्चलत्वञ्च वायोर्विदितमेव च ।।
यत्र यज्जीव्यते ब्रह्मन्क्षणमात्रं तदद्भुतम् ।। ११ ।।
सोऽहं सम्भृतसंभागे भवन्मूलमुपागतः ।।
न चेद्याजयसे मह्यं यास्याम्यन्यं तु याजकम् ।। १२ ।।
एवमुक्तस्तदा तेन निमिना ब्राह्मणोत्तमः ।।
शशाप तं निमिं क्रोधाद्विदेहस्त्वं भविष्यसि ।।१३।।
श्रान्तं मां त्वं समुत्सृज्य यस्मादन्यं द्विजोत्तमम् ।।
धर्मज्ञः सन्नरेन्द्राद्य याजकं कर्तुमर्हसि ।।१४।।
निमिस्तं प्रत्युवाचाथ धर्मकार्यरतस्य मे ।।
विघ्नं करोषि नान्येन याजनं च तथेच्छसि ।। १५ ।।
शापं ददामि तस्मात्त्वं विदेहोऽद्य भविष्यसि ।।
एवमुक्ते तु तौ जातौ विदेहौ द्विजपार्थिवौ ।। १६ ।।
देहहीनौ तयोर्जीवौ ब्रह्माणमुपजग्मतुः ।।

आगतौ तौ समीपेऽथ ब्रह्मा वचनमब्रवीत् ।।१७।।
अद्यप्रभृति ते स्थानं निमे जीवं ददाम्यहम् ।।
नेत्रपक्ष्मसु सर्वेषां मनुष्याणां भविष्यसि ।। १८ ।।
त्वत्सम्बन्धात्तथा तेषां निमेषः सम्भविष्यति ।।
चालयिष्यन्ति तु यदा नेत्रपक्ष्माणि मानवाः ।। १९ ।।
एवमुक्ते मनुष्याणां नेत्रपक्ष्मसु सर्वशः ।।
जगाम निमिजीवं तु वरदानात्स्वयम्भुवः ।। 1.117.२० ।।
वशिष्ठजीवं भगवान्ब्रह्मा वचनमब्रवीत् ।।
मित्रावरुणयोः पुत्रो वशिष्ठ त्वं भविष्यसि ।। २१ ।।
वशिष्ठ इति ते नाम तत्रापि च भविष्यति ।।
जन्मद्वयमतीतं च तत्रापि त्वं स्मरिष्यसि ।। २२ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु मित्रश्च वरुणस्तथा ।।
बदर्याश्रममासाद्य तपस्तेपतुरव्ययम् ।। २३ ।।
तपस्यतोस्तयोरेवं कदाचिन्माधवे ऋतौ ।।
पुष्पितद्रुमसंछिन्ने शुभे दक्षिणमारुते ।। २४ ।।
उर्वश्यथ वरारोहा कुर्वती कुसुमोच्चयम् ।।
ससूक्ष्मरक्तवसना तयोर्दृष्टिपथं गता ।। २५ ।।
तां दृष्ट्वा सुमुखीं सुभ्रूं नीलनीरजलोचनाम् ।।
उभौ चुक्षुभतुर्वीर्यात्तद्रूपपरिमोहितौ ।। २५ ।।
स्कन्नं रेतस्तयोर्दृष्ट्वा शापभीता वराप्सराः ।।
चकार कलशे सुभ्रूस्तोयपूर्णे मनोरमे ।। २७ ।।
तस्मादृषिवरौ जातौ तेजसाप्रतिमो भुवि ।।
वशिष्ठश्चाप्यगस्त्यश्च मित्रावरुणयोः सुतौ ।। २८ ।।
वशिष्ठस्तूपयेमेथ भगिनीं नारदस्य तु ।।
अरुन्धतीं वरारोहां तस्यां शक्तिमजीजनत् ।। २९ ।।
शक्तेः पराशरः पुत्रस्तस्य वंशं निबोध मे ।।
यस्य द्वैपायनः पुत्रः स्वयं विष्णुरजायत ।। 1.117.३० ।।
प्रकाशो जनितो येन लोके भारतचन्द्रमाः ।।
पराशरस्य तस्य त्वं शृणु वंशमनुत्तमम् ।। ३१ ।।
कार्द्रमयो वाहयानो जैमयो मैमतायनः ।।
गोपालिः पञ्चमश्चैषां ज्ञेया कृष्णपराशराः ।। ३२ ।।
प्रारोहयो बाह्यतपाः पार्षयः कौतुजातयः ।।
हार्यश्विः पञ्चमश्चैषां ज्ञेया नीलपराशराः ।। ३३ ।।

काष्र्णायणाः कापिसौधाः कोकेयस्या तयास्तपाः ।।
पुष्करः पञ्चमश्चैषां ज्ञेया रक्तपराशराः ।। ३४ ।।
श्रविष्ठायना वार्ष्णेया दासेयाः श्लोकजाश्च ये ।।
इषीकहस्तः पञ्चमश्च एते श्वेता पराशराः ।। ३५।।
वटिका बादराश्चैव स्कम्भन्याः क्रोशकातयः ।।
क्षामिरेषां पञ्चमश्च एते गौरपराशराः ।।३५ ।।
खल्वायणी वार्ष्पयणी तिल्वणो बैल्वयूथपः ।।
तामिरेषां पञ्चमश्च एते धूम्रपराशराः ।। ३७ ।।
पराशराणां सर्वेषां त्र्यार्षेयः प्रवरो मतः ।।
पराशरश्च शक्तिश्च वशिष्ठश्च महातपाः ।। ३८ ।।
परस्परमवैवाह्याः सर्व एव पराशराः ।। ३९ ।।
उक्तास्तथैते नृप वंशमुख्याः पाराशराः सूर्य समप्रभावाः ।।
येषां तु नाम्ना परिकीर्तनेन पापं समग्रं पुरुषो जहाति ।। 1.117.४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पराशरवंशानुकीर्तनं नाम सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ।। ११७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ११८

।। मार्कण्डेय उवाच ।।

अतः परमगस्त्यस्य वक्ष्ये वंशोद्भवान्द्विजान् ।।

आगस्त्येयः करम्भो यः कौसल्याकुलजास्तथा ।।१।।

स्वमेधसो मयोभुवस्तथा गान्धारकायनिः।।

पौलस्त्याः पुलहाश्चैव क्रतुवंशभवास्तथा।।२।।

वार्ष्णेयोऽपि मतश्चैषां सर्वेषां प्रवराः शुभाः ।।

अगस्त्यश्च महेन्द्रश्च ऋषिश्चैव मयोभुवः ।। ३ ।।

परस्परमवैवाह्या ऋषयः परिकीर्तिताः ।।

पौर्णमासाः पारणाश्च त्र्यार्ष्णेयाः परिकीर्तिताः ।।४।।

अगस्त्यः पौर्णमासश्च पारणश्च महातपाः ।।

परस्परमवैवाह्या पौर्णमासाश्च पारणम् ।। ५।।

एतदुक्तमृषीणां ते वंशमुक्तमपूरुषम् ।।

अतः परं प्रवक्ष्यामि किं तवानघ कथ्यताम् ।।६।।

वज्र उवाच ।।

पुलहस्य पुलस्त्यस्य क्रतोश्चैव महात्मनः ।।

अगस्त्यस्य तथा चैकं कथं वंशं तदुच्यते ।। ७ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

क्रतुः खल्वनपत्योऽस्ति राजन्वैवस्वतेन्तरे ।।

इध्मवाहं स पुत्रत्वे जग्राह नृपसत्तम ।। ८ ।।

अगस्त्यपुत्रं धर्मज्ञ आगस्त्यात्क्रतवस्तथा ।।

पुलहस्य तथा पुत्रः तिरश्चः पृथिवीपते ।। ९ ।।

तेषां ते जन्म वक्ष्यामि उत्तरत्र यथा विधि ।।

पुलहस्त्वप्रजां दृष्ट्वा नातिप्रीतमना ह्यभूत् ।। 1.118.१० ।।

अगस्त्यजं दृढस्युं तं पुत्रत्वे कृतवांस्तदा ।।

पौलहाश्च तथा राजन्नागस्त्याः परिकीर्तिताः ।। ११ ।।

एते तवोक्ताः प्रवरा द्विजानां महानुभावा नृप गोत्रकाराः ।।

येषां च नाम्नां परिकीर्तनेन पापं समग्रं पुरुषो जहाति ।। १२ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अगस्त्यवंशानुकीर्तनं नामाष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ।। ११८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः ११९

https://sa.wikisource.org/s/zth

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
अस्मिन्वैवस्वते प्राप्ते शृणु धर्मस्य पार्थिव ।।
दाक्षायण्याश्च सकलं शृणु त्वं वंशमुत्तमम् ।। १ ।।
एवं तानि महीदुर्गशरीराणि नराधिप ।।
अरुन्धत्या प्रसूतानि धर्मो वैवस्वतेन्तरे ।। २ ।।
अष्टौ च वसवः पुत्रा सोमपाश्च वसोस्तथा ।।
धरो ध्रुवश्च सोमश्च आपश्चैवानलानिलौ ।। ३ ।।
प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ।।
धरस्य पुत्राऽम्बुनिम्बः कालः पुत्रो ध्रुवस्य च ।। ४ ।।
कालस्यावयवानां तु शरीराणि नराधिप ।।
मुहूर्तवर्जं कालाद्धि प्रसूतान्यविशेषतः ।। ५ ।।
सोमस्य भगवान्वर्चाः श्रमस्त्वापस्य कीर्त्यते ।।
अनेकजन्मा जनवः कुमारश्चानलस्य तु ।। ६ ।।
पुरोजवाश्चानिलस्य प्रत्यूषस्य च देवलः ।।
विश्वकर्मा प्रभासस्य त्रिदशानां स वार्धकिः ।। ७ ।।
जामी दुहितरः प्रोक्ता नागवीथ्यादयो नव ।।
लंबापुत्रः स्मृतो घोरो भानोः पुत्रश्च भानवः ।। ८ ।।
ग्रहर्क्षाणां तु सर्वेषां चान्येषामपि तेजसाम् ।।
मरुत्वत्यां मरुत्वन्तः सर्वे पुत्राः प्रकीर्तिताः ।। ९ ।।
संकल्पायाश्च संकल्पास्तथा पुत्राः प्रकीर्तिताः ।।
मुहूर्ताश्च मुहूर्तायाः साध्यात्साध्यासुताः स्मृताः ।। 1.119.१० ।।
मत्तोन्मत्तश्च प्राणश्च नरोपाणश्च वीर्यवान् ।।
चित्तिर्नरो हयश्चैव हंसो नारायणस्तथा ।। ११ ।।
विभुश्चापि प्रभुश्चापि साध्या द्वादश कीर्तिताः।।
विश्वायाश्च तथा पुत्रा विश्वेदेवाः प्रकीर्तिताः ।। १५ ।।
क्रतुर्दक्षो वसुः सत्यः कालः कामो धुनिस्तथा ।।
ऊरवान्मनुजो विश्वेरोमायाश्च हि ते दश ।। १३ ।।
एतावदुक्तं तव धर्मवंशं संक्षेपतः पार्थिवसंघमुख्य ।।
व्यासेन वक्तुं न हि शक्तिरस्ति राजन्विना वर्षशतैरनेकैः ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० धर्मवंशानुकीर्तनं नामैकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ।।
११९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १२०

https://sa.wikisource.org/s/ztk

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।

अतः परं कश्यपस्य शृणु वंशं नराधिप ।।

यत्र प्रायेण संभूतं जगत्स्थावरजङ्गमम् ।। १ ।।

अदितेर्द्वादशादित्या देवपुत्राः प्रकीर्तिताः ।।

धाता पुत्रोऽर्यमा पूषा शक्रोंऽशो वरुणो भगः ।। २ ।।

त्वष्टा विवस्वान्वरुणो विष्णुर्द्वादशमस्तथा ।।

विष्णोरंशेन संभूताः साध्या देवगणा नृप ।। ३ ।।

त एव तेजसोऽर्धेन जाताश्चैवादितेः सुताः ।।

नरनारायणौ चोभौ यौ ते राजन्मयेरितौ ।।४ ।।

इन्द्राविष्णू तथैवोक्ता वादित्येषु नराधिप ।।

मनोरन्तरमासाद्य सर्वत्रैव जनार्दनः ।। ५ ।।

अंशेनैकेन भवति सगणः सोमपायिनाम् ।।

तस्मिन्गणे देववरो विष्णुर्लोक नमस्कृतः ।। ६ ।।

तेजसाऽभ्यधिको नैको भवतीति न संशयः ।।

यस्तेषामार्तिशमनं करोति वसुधाधिप ।। ७ ।।

कर्माण्यतीतेषु तथान्तरेषु वक्ष्ये भविष्येषु तथा नरेन्द्र ।।

मन्वन्तराणां परिकीर्तनेषु शृणुष्व तावद्दितिवंशमुग्रम् ।। ८ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्क ण्डेयवज्रसंवादे आदित्योत्पत्तिर्नाम

विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १२० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १२१

https://sa.wikisource.org/s/ztl

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
दितिः पुत्रद्वयं राजञ्जनयामास विश्रुतम् ।।
हिरण्याक्षं च दुर्धर्षं हिरण्यकशिपुं तथा ।। १ ।।
हिरण्याक्षो हतो राजन्नृवराहेण संयुगे ।।
हिरण्यकश्यपू राजन्नृसिंहेन निपातितः ।। २ ।।
हिरण्यकशिपोः पुत्रः प्रह्लादोऽरिकुलान्तकः ।।
कालनेमिश्च दुर्धर्षो विष्णुना घातितो युधि ।। ३ ।।
आराध्य केशवं देवं प्रह्लादश्च महाबलः ।।
प्राप्तवाञ्जीवितं दीर्घं ब्राह्मं दिनमनुत्तमम् ।। ४ ।।
कालनेमिश्च दुर्धर्षो महाबलपराक्रमः ।।
निहतो वासुदेवेन निवृत्ते तारकामये ।। ५।।
प्रह्लादस्य सुतः श्रीमान्राजन्नाम्ना विरोचनः ।।
विरोचनसुतः श्रीमान्बलिरित्येव विश्रुतः ।। ६ ।।
वामनं रूपमास्थाय बद्धो यो विष्णुना पुरा ।।
बलेर्बाणः सुतो राजन्स्मृतो बाहुसहस्रवान् ।। ७ ।।
पितुस्ते श्वशुरः श्रीमान्पितुरर्थे तवानघ ।।
विवाहं कृतवान्कृष्णो नगरे शोणिताह्वये ।। ८ ।।
यस्मिन्स वै देववरः प्रसह्य स्कन्दं च रुद्रं दितिजैः समेतम् ।।
रणे विजिग्ये नृपतिप्रधान सहानुगं वीर्यबलोपपन्नम् ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे दितिवंशानुकीर्तनं नामैकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १२१।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १२२

वज्र उवाच।।
हिरण्यकशिपोः पुत्रो कालनेमिर्महासुरः।।
कथं कृष्णेन निहतस्तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः।।१।।
मार्कण्डेय उवाच।।
यदा दैत्यवधे वृत्ते दैत्याः पातालमाश्रिताः।।
मयतारौ समाश्रित्य भूयो देवान्प्रदुद्रुवुः ।। २ ।।
तत्र देवगणाः सर्वे मयतारपुरःसरैः ।।
दानवैर्निहता युद्धे देवाचार्यं बृहस्पतिम् ।। ३ ।।
संप्राप्ताः शरणं विप्रं तानुवाच बृहस्पतिः ।।
तारकश्च मयश्चैव महाबलपराक्रमौ ।। ४ ।।
ययुर्जेतुं देवगणाँस्ताविमौ चोदयाम्यहम् ।।
एवमुक्त्वा देवगणान्देवाचार्यो बृहस्पतिः ।।
तुष्टाव देवदेवेशं बहुरूपं हुताशनम् ।। ५ ।।
बृहस्पतिरुवाच ।।
त्वमग्ने सर्वभूतानामन्तश्चरसि पावक ।।
वेदास्त्वदर्थं जाताश्च जातवेदास्तथा ह्यसि ।। ६ ।।
त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वं हवींषि महाद्युते ।।
त्वं स देव चरस्यात्मा विष्णोरमिततेजसः ।। ७ ।।
त्वं मुखं सर्वदेवानां सर्वस्यात्मा तथा भवान् ।।
ऊष्मा त्वं देहिनां देहे भुक्तपीतवतस्तथा।।८।।
यच्छक्तिः सर्वदेवानां त्वदीया भूतभावन।।
प्राप्ता त्वयाहुतिः सम्यगादित्य मुपतिष्ठते ।। ९ ।।
आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ।।
सर्वदेववरेशानः सर्वलोकनमस्कृतः ।। 1.122.१० ।।
त्रैलोक्यस्य समुत्पत्तावेकः कारणतां गतः ।।
कालाग्निरुद्रो भगवाञ्जगत्संहारकारकः।।११।।
स्थितौ निमित्तं च भवान्सर्वेषां देहिनां शमः।।
अतीव दुर्धरं देव तव तेजः सुदारुणम् ।।१२।।

तेजसा तेन दैत्येन्द्राञ्जहि मा त्वं चिरं कृथा ।।

सखा च ते रणे देव भविष्यति समीरणः ।।१३।।

इत्येवमुक्तोङ्गिरसा महात्मा तथेति तं प्राह नृपेन्द्र पूज्यम् ।।

जीवोऽपि गत्वा पवनं जगाद देवेश्वरस्यानघसिद्धिमिच्छन्।।१४।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादेऽग्निस्तोत्रं नाम द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ।।१२२।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १२३

https://sa.wikisource.org/s/i19

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

बृहस्पतिरुवाच।।

जगदायुर्भवान्वायो शरीरस्थः शरीरिणाम्।

अनन्तमूर्तिर्धर्मात्मा देवो नारायणः प्रभुः ।।१।।

अचिन्त्यवीर्यः पुरुषः सदाधारः सनातनः ।।

साक्षिभूतश्च सर्वेषां कर्मणां शुभपापयोः ।।२।।

घ्राणस्त्वं देहिनां देहे चेष्टितञ्च तथा भवान् ।।

भवान्रुद्रो भवान्ब्रह्मा भवान्विष्णुः सनातन ।। ३ ।।

तवायत्तं हि जगतां वर्षावर्षं शुभाशुभम ।।

भवान्विसृजते मेघान्भवान्संहरते पुनः ।। ४ ।।

भवान्धारयते मेघान्वर्षमाणाँस्तथा दिवि ।।

आदित्यरश्मिपीतस्य मेघोदरगतस्य च ।।५।।

रसस्य भङ्क्ता सततं भवानेव नभस्तले ।।

तडिल्लतानां च तथा भवान्कर्ता जगत्त्रये।। ६ ।।

अम्भसां भेदकाले तु सर्वाधारः समीरण ।।

परस्परं हि भवतस्तथा संघटनात्प्रभो ।। ७ ।।

गर्जितं जायते लोके मेघोदर गतं महत् ।।

बलेन त्वत्समं नान्यं भूतं पश्यामि भूतले ।।८ ।।

तस्मात्त्वं कुरु साहाय्यं वेदमूर्तेर्विभावसोः ।। ९ ।।

एतावदुक्तोऽङ्गिरसा महात्मा तथेति तं प्राह समीरणोऽपि ।।

जगाम युद्धं सह पावकेन दैत्येश्वरान्देवरिपून्महात्मा ।। 1.123.१० ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्र संवादे वायुस्तोत्रं नाम त्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १२४

https://sa.wikisource.org/s/ztm

मार्कण्डेय उवाच ।।
वाय्वग्नी सहितौ गत्वा मयतारपुरोगमान् ।।।
जिग्यतुः समरे दैत्यान्नानाप्रहरणोद्यतान ।। १ ।।
विजितास्ते रणे दैत्या मयतारपुरोगमाः।।
त्यक्तदेवालयाः सर्वे वरुणालयमागताः ।। २ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु हिरण्यकशिपोः सुतः ।।
कालनेमिरिति ख्यातः शतशीर्षोनुदृश्यते।।३।।
शतबाहुर्महाकायः पर्वताकारदर्शनः।।
ब्रह्मलब्धवरो रौद्रो दग्धशैलसमच्छविः।।४।।
एकोदरो द्विपादश्च एकग्रीवः सुरान्तकः।।
अङ्गदी बद्धमुकुटः कुण्डलाम्बरभूषणः।।
सर्वायुधधरो रौद्रो गदापाणिर्विभीषणः ।।
दत्त्वाऽभयं स दैत्यानां तस्मै मेरुं सुरालयम् ।। ६ ।।
गत्वा विजिग्ये त्रिदशान्स्थानेभ्यश्चावरोपयत् ।।
त्रैलोक्यमात्मसात्कृत्वा सुखमास्ते त्रिविष्टपे ।। ७ ।।
तस्य ते ह्यनुगाः सर्वे लोकाः स्थावरजङ्गमाः ।।
तदाज्ञाकारिणः सर्वे तद्भावस्यानुवर्तकाः ।। ८ ।।
पञ्च तत्राभ्यवर्तन्त विपरीतेन कर्मणा ।।
वेदो धर्मः क्षमा सत्यं श्रीश्च नारायणाश्रया ।। ९ ।।
सर्वेषामनुसन्धानात्सरोषो दानवेश्वरः ।।
वैष्णवं पदमन्विच्छन्ययौ नारायणान्तिकम्।।1.124.१०।।
ज्ञात्वा दैत्यमथायान्तं देवोपि मधुसूदनः।।
ताक्ष्यमावाहयाञ्चक्रे आरुरोह च तं हरिः।।
स ददर्श हरिं देवं ताक्ष्यस्थं दैत्यराट् तदा।।
सजलजलदनीलं पद्मपत्रायताक्षं खगपतिमवरूढं कल्पवृक्षोपमानम्।।
हलमुसलगदाभिः शोभितं देवदेवं वरपुरुषमजेयं शार्ङ्गचक्रासिपाणिम्।।१२।।
इति श्री विष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कालनेम्युपाख्याने श्रीभगवद्दर्शनो नाम चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १२४ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १२५

https://sa.wikisource.org/s/ztn

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
दृष्ट्वा स पुरतो देवं दानवानभ्यभाषत ।।
अयं स दृश्यते विष्णुर्दानवा येन घातिताः ।। १ ।।
कुतृष्णयेव शक्रार्थे बभूव किल वामनः ।।
यदा वञ्चितवान्पुत्रं भ्रातृव्यस्य बलिं मम ।। २ ।।
नृवराहवपुः कृत्वा लोकचित्तहरं पुरो ।।
हिरण्याक्षं जघानैव पितृव्यं मम विस्मितम् ।। ३ ।।
अपूर्वं रूपमास्थाय नरसिंहस्य दानवाः ।।
पितरं यो जघानैव हिरण्यकशिपुं रणे।। ४ ।।
वराहरूपिणानेन पातालतलमास्थिताः ।।
असम्भाव्यभयेनाजौ दानवा विनिपातिताः ।। ५ ।।
नराश्व वपुषा येन मधुकैटभयोः पुरा ।।
पातालादाहृता वेदास्ततस्तौ युधि घातितौ ।। ६ ।।
अस्याज्ञाकारिणो देवा न संतिष्ठन्ति शासने ।।
अयं स रक्षां देवानामस्माभिर्विप्रकृष्यताम् ।। ७ ।।
त्रैलोक्ये दैत्यमुद्भूतं युद्धेनैव पुनःपुनः ।।
देवसाद्गम इत्येव तेन वध्योऽथ मे रिपुः ।। ८ ।।
अतीतस्याद्य कालस्य दुर्नयस्य कृतस्य च ।।
भोक्ष्यतेऽयं फलं दैत्याः सर्वे पश्यन्तु मा चिरम् ।। ९ ।।
इत्येतद्दैत्यनाथस्य वाक्यं श्रुत्वैव दानवाः ।।
जयशब्दं ततश्चक्रुः सिंहनादरवं तथा ।। 1.125.१० ।।
वाचश्च प्रतिकूलास्तास्तेन दुष्टेन चेतसा ।।
तच्छ्रुत्वा च हरिर्देवः क्रुद्धो नामेदमब्रवीत् ।। ११ ।।
किमिदं गर्जसे दैत्य शारदाम्बुदवद्वृथा।।
प्रजापिकृतं सेतुं कथं लङ्घितुमिच्छसि।।१२।।
एवं कथतोर्देवदैत्ययोः पार्थिवोत्तम।।
प्रावर्तत रणो घोरो गदापातविभीषणः।।१३।।
दानवैर्देवदेवोऽपि कालनेमिपुरःसरैः।।
संछाद्यते महास्त्रौघैर्मेघैरिव नभस्तलम्।।१४।।
संछाद्यमानो दैत्येन्द्रैर्देवदेवो न विव्यथे ।।
योधयामास स रणे गदया दानवान्बहून् ।। १५ ।।
तस्य दैत्यप्रसक्तस्य कालनेमिर्महासुरः ।।
पातयामास वेगेन गदां गरुडमूर्धनि ।। १६ ।।

गदाघातेन रौद्रेण तेन तार्क्ष्यस्य मानद ।।
नासा भग्ना व्यथा जाता रक्तच्छर्दिश्च दारुणा ।। १७ ।।
व्यथितं गरुडं दृष्ट्वा देवेन हरिमेधसा ।।
क्षिप्तं दैत्यविनाशाय तदा चक्रं सुदारुणम् ।। १८ ।।
यत्तत्सुदर्शनं नाम सूर्यतेजःसमुद्भवम् ।।
वज्रनाभं सहस्रारं क्षरपर्यन्तमण्डलम् ।। १९ ।।
च्युतं चक्रिकराच्चक्रं कालनेमिं महासुरम् ।।
शीघ्रं विशिरसं चक्रे विबाहुं च तथा नृप ।। 1.125.२० ।।
विबाहुशिरसं कृत्वा देवहस्तमुपेयिवान् ।।
विबाहुशिरसं कायं क्षरच्छोणितनिर्झरम् ।। २१ ।।
न पपातास्य मेदिन्यां यदा तार्क्ष्यस्ततो रयात् ।।
उरुसा पातयामास देवानां पश्यतां तदा ।। २५ ।।
पतता दैत्यकायेन सशैलवनकानना ।।
कम्पिता वसुधा सर्वा पतिताश्च शिलोच्चयाः ।। २३ ।।
दानवेन्द्रं हतं दृष्ट्वा मयतारपुरोगमाः ।।
तुष्टुवुर्देवदेवशं वरचक्रासिपाणिनम् ।। २४ ।।
तुष्टाव च तदा देवो ब्रह्मा शुभचतुर्मुखः ।।
स्तुतश्च ब्रह्मणा देवो लोकपालान्यथा पुरा ।।२५।।
स्थानेषु योजयामास यज्ञं देवमुखे तथा ।।
जगाम ब्रह्मणा सार्धं ब्रह्मलोकं तदा विभुः ।।२६।।
तत्रात्मानं यज्ञमूर्तिं मिज्यमानं द्विजोत्तमः ।।
दृष्ट्वा स्वयं तु जग्राह यज्ञभागं महात्मनाम् ।। २७ ।।
तत्र पूजामुपादाय जगाम स हिरण्वतीम् ।।
अस्त्रैरनुगतस्तत्र सुष्वाप किल योगवित् ।।।२८।।
एवं स दैत्यप्रवरो नरेन्द्र कृष्णेन चक्रेण पुरा निरस्तः ।।
अतः परं किं कथयामि तुभ्यं तन्मे वदस्वायतलोहिताक्ष ।।२९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कालनेमिवधो नाम
पञ्चविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १२५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १२६

https://sa.wikisource.org/s/zto

वज्र उवाच ।।
यदुक्तं दैत्यनाथेन दैत्यानां कालनेमिना ।।
पातालदैत्यशमनं वपुर्देवस्य चक्रिणः ।। १ ।।
तदहं श्रोतुमिच्छामि तत्र मे संशयो महान् ।।
चरितं तस्य देवस्य भावान्वेत्ति यथातथम्।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
विष्णुना तु बलौ बद्धे पातालतलमाश्रिताः।।
जघ्नुदैत्यगणा लोकान्ब्राह्मणांश्च विशेषतः।।३।। ।
भूतले हन्यमाने तु यज्ञे नाशमुपागते ।।
क्षुत्क्षामस्त्रिदशैर्ब्रह्मा दैत्यहेतोः प्रचोदितः।।४।।
ब्रह्मापि चोदयामास देवदेवं जनार्दनम्।।
ब्रह्मणा चोदितो देवः पातालगमनेच्छया ।।८५।।
चकार रूपं वाराहं भिन्नाञ्जनचयप्रभम् ।।
शशाङ्कलेखादंष्ट्राग्रं वज्रप्रोथखुरं तथा ।।६।।
वज्रसंहननं भीमं त्रैलोक्यक्षोभकारकम् ।।
पीनवृत्तायतस्कन्धं महापीनशिरोधरम् ।। ७ ।।
विवृत्तास्यं महाकायं भीमाक्षं भीमनिस्वनम् ।।
आवर्त्तिरोमसंघातं तेन विग्रहमूर्जितम् ।। ।। ८ ।।
स समुद्रेण पातालं प्रविश्य मधुसूदनः ।।
दैत्यानां दर्शने तस्थौ महाबलपराक्रमः ।। ९ ।।
पाताले सूकरं दृष्ट्वा प्रोथदारितभूतलम् ।।
सुमुस्तगर्भकवलं शुंशुकारकृताननम् ।। 1.126.१० ।।
पङ्कानुलिप्तसर्वाङ्गं निर्ययुर्दानवास्तदा ।।
सततं मृगयाशीला जघ्नुस्तञ्च वरायुधैः ।। ११ ।।
स हन्यमानो दैत्यास्त्रैः पृषतैरिव पर्वतः ।।
स्कन्धकण्डूच्छलेनाजौ दैत्याधिपनिवेशनम् ।। १२ ।।
पातयामास वेगेन महाद्रिशिखरोपमम् ।।
वेश्मनश्च निपातेन देवदेवस्य मायया ।। १३ ।।
हन्यन्ते दानवा घोराः शतशोऽथ सहस्रशः ।।
ते क्षयाद्दैत्यमुख्यानां दैत्यमुख्यक्षयङ्कराः।।१४।।
यथार्थक्षयतां जग्मुः क्षये रौद्र उपस्थिते ।।
क्षीयमाणाः क्षयैर्दृष्ट्वा क्षतजोत्क्षिप्तमूर्धजान् ।। १५ ।।
क्ष्मातलस्थान्क्षतैर्गोत्रैः क्षणेन क्षणदाचरान् ।।

प्रधाना दैत्यमुख्या ये औरसेरन बलेन ते ।।१६।।
जग्मुर्वरायुधैर्देवं शतशोऽथ सहस्रशः ।।
स हन्यमानो दैत्येन्द्रैः प्रोथेन दितिजोत्तमान् ।।१७।।
विदारयामास रणे दंष्ट्राग्रेण तथापरान् ।।
एवं वराहेण रणे हतान्दृष्ट्वा दिते सुतान् ।। १८ ।।
हरिं विज्ञातवान्देवं प्रह्लादो दैत्यसत्तमः ।।
स प्रणम्य हरिं देवं तुष्टाव परवीरहा ।। १९ ।।
तं जगाद महातेजा देवदेवो जनार्दनः ।।
अनुग्राह्योऽसि मे दैत्य भक्तोऽसि सततं यतः ।। 1.126.२०।।
तवाज्ञालङ्घका घोरा प्रायेण निहता मया ।।
तवाज्ञाकारिणो दैत्या न मे वध्या दितेः सुताः ।। २१ ।।
शासनं पालय मह्यं पाताले त्वं सुखी भव ।।
मार्गे स्थापय दैत्याँस्त्वं त्वदाज्ञापरिबृंहितान् ।।२२।।
आभूतसंप्लवं दैत्य जीवं त्वं न विमोक्ष्यसे ।।
धर्मिष्ठानां च दैत्यानां सदा राजा भविष्यसि ।। २३ ।।
मद्भक्त्या परया वत्स पुत्रस्तव विरोचनः ।।
मार्गच्युतोऽपि न हतः कल्पायुश्च तथा कृतः ।। २४ ।।
बलिर्वैरोचनश्चैव मया बद्धः कृते तव ।।
करिष्यति स शक्रत्वं प्राप्ते सावर्णिकेन्तरे ।। २५ ।।
बाणं च तनयं तस्य मम विप्रियकारकम् ।।
त्वत्कृते न हनिष्यामि तस्य च्छेत्स्यामि दोर्द्रुमान् ।। २६ ।।
छिन्नबाहुर्मया युद्धे हरस्यानुचरो बली ।।
महाकाल इति ख्यातो कल्पस्थायी भविष्यति ।। २७ ।।
एकमेकं तु दैत्येन्द्र सन्ताने सततं तव ।।
नाहं वधिष्ये धर्मज्ञ त्वत्कृते व्येतु ते भयम् ।। २८ ।।
भवान्भक्तस्तथा मह्यं भक्तेष्वपि तथा मम ।।
नास्त्यदेयं महाभाग तस्मात्त्वं गच्छ निर्वृत्तः ।। २९ ।।
हतशेषानुपादाय दैत्यान्सत्पथमाश्रितान् ।।
एतावदुक्ता प्रह्लादं तत्रैवान्तरधीयत ।।1.126.३० ।।
एतद्वाराहचरितं तव राजसिंह प्रोक्तं मया सकलकल्मषनाशकारि ।।
उदवृत्तदैत्यशमनस्य ऋषिस्तुतस्य कण्डूविनोदनहतासुरपुङ्गवस्य ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पाताले वराहप्रादुर्भावो नाम षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १२६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १२७

https://sa.wikisource.org/s/ztp

वज्र उवाच ।।
दितिर्विनष्टपुत्रा च यच्चकार द्विजोत्तम ।।
तन्ममाचक्ष्व संक्षेपात्तत्र मे संशयो महान् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
दितिर्विनष्टपुत्रा च तपसा महता नृप ।।
आराधयामास तदा भर्तारं कश्यपं मुनिम् ।।२ ।।
आराधितः सुतपसा च्छन्दयामास भामिनीम् ।।
वरेण च वचः काले पुत्रव्यसनकर्षिताम् ।। ३ ।।
कश्यप उवाच ।।
वरं वरय सुश्रोणि वरदोऽहमुपस्थितः ।।
एवमुक्ता वरं वव्रे देवी पुत्रविनाकृता ।। ४ ।।
दितिरुवाच ।।
शक्रहन्तारमिच्छामि पुत्रं ब्रह्मन्यशस्विनम् ।।
यदि तुष्टोऽसि मे ब्रह्मंस्तं प्रयच्छ सुतं मम ।। ५ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्तस्तदा भर्ता नातिप्रीतोऽब्रवीद्वरम् ।।
एवं ते भविता भद्रे शुचि त्वं चेद्भविष्यसि ।। ६ ।।
पूर्णवर्षसहस्रं च नान्यथा तद्भविष्यति ।।
एवमुक्त्वा तया सार्धमुवास रजनीं द्विजः ।।७।।
ततो जगाम धर्मात्मा तपसे दृढनिश्चयः ।।
आतस्थौ नियमं देवी सगर्भा च दितिस्तदा ।।
नियमस्थां तु तां दृष्ट्वा शक्रो वचनमब्रवीत्।। ८ ।।
शक्र उवाच ।।
अहं देवि करिष्यामि तव शुश्रूषणं सदा ।।
स्थिताया नियमे घोरे तदनुज्ञातुमर्हसि ।। ९।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
बाढमस्त्वित्यथोक्तस्तु तया देवः पुरन्दरः ।।
तत्रोवास च्छलान्वेषी शुश्रूषुर्मातरं सदा ।। 1.127.१० ।।
तदाब्दशेषे काले च दिवा सुप्ताऽदितिर्नृप ।।
मध्याह्नसमये राजन्पादयोः कृतमूर्धजा ।। ११ ।।
तस्याः संप्राप्य तच्छिद्रं वज्री परपुरञ्जयः ।।
विवेश गर्भमार्गेण विवृतेन नरेश्वर ।। १२ ।।
संप्रविश्यैव तं गर्भं वज्रेण शतपर्वणा ।।

कृतवान्सप्तधा वज्री भागंभागं ततः पुनः ।। १३ ।।
एकैकं सप्तधा चक्रे गर्भोऽपि प्रारुदत्तदा ।।
मा रुदस्वेति तं वज्री प्राह कार्ये स्वके स्थितः ।। १४ ।।
एतस्मिन्नेव काले च दैत्येन्द्रजननी तदा ।।
विबुद्धा वारयामास शक्रं दशशतेक्षणम् ।। १५ ।।
वज्रगर्भाञ्जलिः शक्रो मातुर्वचनयन्त्रितः ।।
निश्चक्रामोदरात्तस्याः सह बालैर्महात्मभिः ।। १६ ।।
तं जगाद दितिः शक्रं प्राञ्जलिं पुरतः स्थितम् ।।
न ते शक्रापराधोऽस्ति मम गर्भनिकृन्तने ।। १७ ।।
सर्वोपायैर्नियन्तव्यः शत्रुर्नयविदा सदा ।।
ममापराधाद्गर्भोऽयं त्वयाद्य बहुधा कृतः ।। १८ ।।
भवन्तु मरुतो नाम सर्वे देवाः पृथक्पृथक्।।
मा रुदध्वमिति प्रोक्ता यतः शक्र त्वया सुताः ।।१९।।
ततश्च मरुतो नाम भविष्यन्ति जगत्त्रये ।।
त्वत्सहाया भविष्यन्ति त्वदाज्ञावशवर्तिनः ।। 1.127.२० ।।
न चैतेभ्यो भयं किञ्चित्कदाचित्ते भविष्यति ।।
एषां नामविभागाँस्तु स्थानानि च तथा कुरु ।। २१ ।।
एकज्योतिश्च द्विज्योतिस्त्रिचतुर्ज्योतिरेव च ।।
एकशक्रो द्विशक्रश्च त्रिशक्रश्च महाबलः ।। २२ ।।
प्रथमे पवन स्कन्धे गणोऽयं सुरथः स्मृतः ।।
इन्द्रश्च गव्यो दृश्यश्च इतः प्रतिशिरास्तथा ।। २३ ।।
मितश्च सम्मितश्चैव अमितश्च महाबलः ।।
द्वितीये पवन स्कन्धे गणो नाम प्रघोषणः ।।२४।।
ऋतजित्सत्यजिच्चैव सुषेणः सेनजित्तथा ।।
अतिमित्रो नामित्रश्च पुरुमित्रोऽपराजितः ।। २५ ।।
तृतीये पवनस्कन्धे गणः सन्तापनः स्मृतः ।।
ऋतेश्च ऋतवान्धाता विधाता धरणो ध्रुवः ।। २६ ।।
विधारणः चतुर्थस्तु गृहमेधो गणः स्मृतः ।।
इदृक्षश्च सदृक्षश्च एतादृगमृताशनः ।। २७ ।।
क्रीतनः प्रसदृक्षश्च सरभश्च महायशाः ।।
गृहे च रोषणा नाम वायुस्कन्धे च पञ्चमे ।। २८ ।।
धर्ता दुर्गध्व निर्भीमो ह्यभियुक्तिः कृपा सहः ।।
षष्ठे तु पवनस्कन्धे सास्वी नाम गणः स्मृतः ।।२९ ।।

द्युतिर्वपुरनादृश्यो कामो जयो विराट् ।।
प्रेजेषणो गणो नाम वायुस्कन्धे च सप्तमे ।। 1.127.३० ।।
एषां नामविभागन्तु दत्त्वा स्थानानि चाच्युतः ।।
जगाम स्वगृहं प्रीत्या दितिश्च स्वगृहं ययौ ।। ३१ ।।
एतत्तवोक्तं मरुतां नृवीर जन्मोत्तमं पापभयापहारि ।।
यस्मिञ्श्रुतेनैव जनस्य लोके भवन्तु वृत्त्या न भविष्यतीह ।। ३२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० मरुदुत्पत्तिर्नाम सप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १२७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १२८

https://sa.wikisource.org/s/iv4

।। मार्कण्डेय उवाच ।।

जनयामास राजेन्द्र दनुर्दानवपुङ्गवान् ।।

विप्रचित्तिमुखान्वीरान्दैत्यपक्षमुपाश्रितान् ।। १ ।।

कालं च जनयामास कालकेयान्सुदारुणान् ।।

दैत्यपक्षाश्रितान्क्रूरान्विरुद्धान्देवतागणे ।। २ ।।

दनायुषायाः पुत्रस्तु वृत्रो नाम महासुरः ।।

विरुद्धस्तु सदा देवैर्दैत्यपक्षमुपाश्रितः ।। ३ ।।

सिंहिका जनयामास सैंहिकेयान्महासुरान् ।।

राहुसाल्वमुखान्वीरान्बहूनमिततेजसः ।। ४ ।।

गन्धर्वाप्सरसो दिव्या मुनयस्तान्निवोध मे ।।

चित्रसेनोग्रसेनौ च ऊर्णायुरनघस्तथा ।। ५ ।।

धृतराष्ट्रश्च गोपश्च सूर्यवर्चास्तथैव च ।।

युगपस्तृणपः पार्ष्णिरर्धश्चित्ररथस्तथा ।। ६ ।।

कलिः शालिशिराश्चैव पर्जन्यो नारदस्तथा ।।

तेषां चैव यवीयस्यो दिव्याश्चाप्सरसः शुभाः ।। ७ ।।

अनूचानानवद्या च प्रियमुख्या गणेश्वरी ।।

मिश्रकेशी तथा चापि पर्णाशा पुञ्जिकस्थला ।। ८ ।।

मरीचिः शुचिका चैव विद्युत्पर्णी तिलोत्तमा ।।

आद्विका लक्ष्मणा क्षेमा देवी रम्भा मनोरमा ।। ९ ।।

आसिता च सुबाहुश्च सुव्रता सुवपुस्तथा ।।

पुण्डरीका सुगन्धा च सुदारा सुरसा तथा ।। 1.128.१० ।।

हेमा शरद्वती चैव प्रसूता कमला च या ।।

सुमुखी हंसमार्गा च सौरीयाप्सरसः स्मृताः ।। ११ ।।

कद्रूश्च जनयामास नागास्तीव्रपराक्रमान् ।।

येषां शेषः प्रधानस्तु विष्णुर्नागवपुर्धरः ।। १२ ।।

येनेयं धार्यते भूमिः सशैलवनकानना ।।

आहेयी वासुदेवस्य पूर्वं मूर्तिर्मयेरिता ।। १३ ।।

अनन्त इति विख्याता महाकल्पविनाशिनी ।।

महाकल्पे महासत्त्वे स्वयं भवति सदा ।। १४ ।।

तस्यांशेन समुत्पन्नः शेषो हि धरणीधरः ।।

तस्यानुजांस्ते नागेन्द्रान्प्राधान्येन वदाम्यहम् ।। १५ ।।

वासुकिस्तक्षकश्चैव ऐलापत्रो धनञ्जयः ।।

ऐरावतो महापद्मः कम्बलाश्वतरावुभौ ।। १६ ।।

शङ्खपद्मौ महापद्मो धृतराष्ट्रबलाहकौ ।।

नीलाश्वः पुष्पदन्तश्च सुमुखो दुर्मुखस्तथा ।। १७ ।।

नहुषः कररोमा च कुरुश्च कुलिकस्तथा ।।

क्रोधश्च जनयामास दश कन्या नराधिप ।। १८ ।।

पुलहाय च ता दत्ताः कश्यपेन महात्मना ।।

मृगा च मृगमन्दा च हरिभद्रा मनोहरा ।। १९ ।।

भूता च कशिपा दंष्ट्रा सरसा सुरसा तथा ।।

इरा चैव तृणं सर्वं जनयामास भामिनी ।। 1.128.२० ।।

पञ्चप्रकारं धर्मज्ञ तं मे निगदतः शृणु ।।

वृक्षगुल्मलता वल्यस्त्वक्सारतृणजातयः ।। २१ ।।

अन्तःसंज्ञा भवन्त्येता घोरेण तमसा वृताः ।।

एतेषामभिमानिन्यो देवता यदुनन्दन ।। २२ ।।

जनयामास धर्मज्ञ इरा दाक्षायणी शुभा ।।

प्राधा प्रसूताप्सरसस्तासां नामानि मे शृणु ।। २३ ।।

अनवद्या अनूका च सूनूका करुणप्रिया ।।

मनूना सुभगा चैव सहजन्या च मेनका ।। २४ ।।

घृतस्थूला घृताची च विषूची पूर्वचित्यपि ।।

प्रम्लोचीत्यप्सराश्चैव निम्लोचन्ती तथैव च ।। २५ ।।

अनेनैव प्रसंगेन तथान्यासां महीपते ।।

जन्म तेऽप्सरसां वक्ष्ये तन्मे निगदतः शृणु ।। २६ ।।

सुन्दोपसुन्दनाशाय निर्मिता विश्वकर्मणा ।।

तिलंतिलं समादाय सर्वरत्नैस्तिलोत्तमा ।।२७।।

यस्याः प्रदक्षिणाज्जातश्चतुर्वक्त्रः पिनाकभृत् ।।

सहस्रनयनः श्रीमान्वज्री शक्रश्च पाकहा ।। २८ ।।

शेषैर्देवगणैर्दृष्ट्वा भ्रमद्वक्त्रैः प्रदक्षिणैः ।।

कृते कर्मणि सा प्राप्ता सूर्यलोकं वराङ्गना ।। २९ ।।

एकस्थं रूपसौन्दर्यं द्रष्टुमिच्छन्पितामहः ।।

अहल्यां नाम कृतवांस्त्रैलोक्यस्यैकसुन्दरीम् ।। 1.128.३० ।।

गौतमाय च तां प्रादाद्ब्रह्मा शुभचतुर्मुखः ।।

यस्याः कृते गौतमेन शक्रो निर्वृषणः कृतः ।।३१।।

नारायणोरुसंभूता तथा चैवोर्वशी शुभा ।।

संत्यक्तमानसा वव्रे भर्तारं बुधजं नृपम् ।। ३२ ।। ।

पुरूरवसनामानं रूपेणाप्रतिमं भुवि ।।

तेनैव सार्धमद्यापि दिवं प्राप्ता च तिष्ठति ।। ३३ ।।

आहूत्य इति विख्याता तथैवाप्सरसः शुभा ।।

ब्रह्मणा मनसा सृष्टा देवरामा मनोरमाः ।। ३४ ।।

मनोः सुताः शौचवत्यो विद्युज्जालरुचः स्मृताः ।।

भीरवश्च सुता मृत्योर्भूमिजाता भुवः स्मृताः ।। ३५ ।।

अमृताख्याश्च सम्भूतास्तथैवामृतमन्थने ।।

वह्निजाता सुदा नाम सोमाद्वेकुरयास्तथा ।। ३६ ।।

आयुर्वत्यस्तथा प्रोक्ताः सूर्यरश्मिसमुद्भवाः ।।

यज्ञोत्पन्नास्तथा नाम ऋक्सामभ्यस्तथेष्टयः ।। ३७ ।।

वायूत्पन्ना सुदा नाम देवरामाः प्रकीर्तिताः ।।

इत्येते बहुसाहस्रा विज्ञेयाप्सरसां गणाः ।। ३८ ।।

देवतानामृषीणां च पत्न्यस्ता मातरश्च वै ।।

सुगन्धाश्चाप्यनिष्यन्दा सर्वा ह्यप्सरसः शुभाः ।।३९ ।।

तासामाप्यायते स्पर्शादानन्दं चाश्नुते महत् ।।

विनता जनयामास रुद्रान्वै सोमपीथिनः ।। 1.128.४० ।।

अङ्गारकं तथा सूर्यं निर्ऋतिं च खगं तथा ।।

अजैकपादाहिर्बुध्न्यधूमकेतु ध्वजास्तथा ।। ४१ ।।

हवनं नृश्वरं स्वभ्यं कपालमथ किङ्किणीम् ।।

एकादशैते कथितास्तव रुद्रा महाबलाः ।। ४२ ।।

येषां च जनयामास द्वौ पुत्रौ यक्षराक्षसौ ।।

ययोः सन्तानसंभूता राजन्वै यक्षराक्षसाः ।। ४३ ।।

इमं च वंशं नियमेन यः पठेन्महात्मनां ब्राह्मणदेवसन्निधौ ।।

अपत्यलाभं स लभेत् पुष्कलां श्रियं तथा प्रेत्य च शोभनां गतिम् ।। ४४ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कश्यप सर्गो नामाष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १२८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १२९

।। वज्र उवाच ।। ।।
उर्वशी च कथं जाता बुधजं पार्थिवं कथम् ।।
पतिं कृतवती देवी मानुषं तत्प्रकीर्तय ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
साध्यौ धर्मसुतौ प्रोक्तौ नरनारायणावृषी ।।
यौ तौ पूर्वं महीपालौ तावुभौ यदुनन्दन ।। २ ।।
विष्णोरंशौ महावीर्यौ तपस्यभिरतौ सदा ।।
तयोस्तदाश्रमं रम्यं सुगन्धिविटपद्रुमम् ।। ३ ।।
बदर्याश्रममित्युक्तं मृदुस्पर्शहिमं शुभम् ।।
उष्णतोयवहा गङ्गा शीततोयवहा परा ।। ४ ।।
सुवर्णसिकता रम्या काञ्चनोत्पलमालिनी ।।
तत्र सा बदरी रम्या नित्यपुष्पफलोपगा ।। ५ ।।
तत्र तौ मुनिशार्दूलौ घोरं तप उपाश्रितौ ।।
भवाय सर्वलोकस्य सर्वलोकेश्वरावुभौ ।। ६ ।।
तयोस्तपस्यतोरेवं मौनेयाप्सरसो दश ।।
तयोस्तु तपसा विघ्नं संभूय कृतनिश्चयाः ।। ७ ।।
तं प्रदेशमनुप्राप्ता नानाभरणभूषणाः ।।
पितामहान्न सौम्योऽस्ति कश्चिद्राजञ्जगत्त्रये ।। ८ ।।
तासां दर्शनमासाद्य नरः कामवशो भवेत् ।।
कुसुमानि विचिन्वत्यो ललन्त्यश्च यथासुखम् ।। ९ ।।
दृष्टा नारायणेनाथ सर्वा बालमृगेक्षणाः ।।
तासामन्तर्गतं भावं ज्ञात्वा वेदविदां वरः ।। 1.129.१० ।।
जितक्रोधो महातेजा जितकामोऽर्थधर्मवित् ।।
आदाय सहकारस्य रसं मदनदीपनम् ।। ११ ।।
ऊर्वोश्चित्रेण चार्वङ्गीं निर्ममेऽप्सरसं शुभाम् ।।
ऊर्वोः कृता सा चित्रेण चित्राकरणशालिनी ।।१२।।
तस्मिन्नेव क्षणे नारी बभूवायतलोचना ।।
न देवी न च गन्धर्वी नासुरी न च पन्नगी ।।१३।।
तादृग्विधा त्रिलोकेऽस्मिन्यादृशी सा वराङ्गना ।।
तां दृष्ट्वा व्रीडितास्सर्वा मौनेयाप्सरसो दश ।। १४।।
जग्मुर्यथागतं राजँस्तच्छुश्राव पुरन्दरः।।
द्रष्टुं कौतूहलात्तां च बदर्याश्रममागतः ।। १५ ।।
पादयोर्न्यपतद्वज्री साध्ययोर्धर्मनित्योः ।।

ददर्श च शुभाङ्गीं तां श्रियं देवीमिवापराम् ।। १६ ।।
तमुवाच हसन्साध्यस्तदा नारायणः प्रभुः ।।
ममोरुजाता धर्मज्ञ उर्वशीयं भवेदिति ।। १७ ।।
नयस्व त्रिदिवं चैनां भवत्वप्सरसां शुभा ।।
एवमुक्ते मुदं प्राप्य अभिवाद्य च तावृषी ।। १८ ।।
अनयत्तां ततः स्वर्गं देवीं बालमृगेक्षणाम् ।।
शिष्यत्वे प्रददौ त्वेनां गन्धर्वस्य च तुम्बुरोः।।१९।।
ततः कदाचिच्छक्रस्य ननर्त पुरतस्तु सा ।।
उपदेशमतिक्रम्य तुम्बरोश्चारुहासिनी ।।1.129.२०।।
तां शशाप स गन्धर्वो मानुष्ये वत्स्यसे शुभे ।।
देवलोकमिमं त्यक्त्वा मानुषेण सहानघे ।। २१ ।।
कञ्चित्कालमुपास्यैवं मानुषं तं शुचिस्मिते ।।
आगम्य त्रिदिवे तावत्तस्मादभ्यस्यसे ततः ।। २२ ।।
तेनैव सार्धं त्रिदिवे रंस्यसे त्वं शुभानना ।।
वैवस्वताख्यस्य मनोर्यावदन्तरमुच्यते ।। २३ ।।
एवं हि शप्ता नृपवर्य तेन पपात राजन्गुरुणा नृलोके ।।
उवास राज्ञा सहिता तु तस्मात्स्वर्गं समासाद्य तथैव तेन ।। २४ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे उर्वशीसंभवो
नामैकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ।। १२९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १३०

वज्र उवाच ।।
नाकं त्यक्त्वोर्वशी ब्रह्मन्बुधपुत्रं कथं गता ।।
क्व च सा तं नरेन्द्रेन्द्रं दृष्टवत्यपराजितम् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
मनो वैवस्वतस्यास्य द्वापरे प्रथमे पुरा ।।
वृत्ते देवासुरे युद्धे वृत्ते चामृतमन्थने ।। २।।
संग्रामे कृतकर्माणं तस्मिन्नेव नराधिपम् ।।
शक्रस्यार्धासन गतं रूपेणाप्रतिमं तदा ।। ३ ।।
सम्पूज्यमानं त्रिदशैर्ददर्शायतलोचना ।।
बुधपुत्रं नरेन्देन्द्रं तदा नारायणात्मजा ।। ४ ।।
दृष्ट्वा बभूव चास्वस्था काममार्गणताडिता ।।
ततः प्रभृति भव्येषु मेरुकुञ्जेषु भामिनी ।। ५ ।।
आकारं गूहमाना सा कालं नयति कामिनी ।।
चिन्तयन्ती नरेन्द्रेन्द्रं कन्दर्पप्रतिमं सदा ।। ६ ।।
न सा भुङ्क्ते न स्वपिति श्रान्ता स्वपिति वा यदा ।।
तदा पश्यति तं स्वप्ने नीलनीरजलोचना ।। ७ ।।
मनोरथाँश्च कुरुते याँश्च तं प्रति भूमिपम् ।। ८ ।।
तानि सा पश्यति स्वप्ने कथञ्चित्स्वप्नमोहिता ।।
कदाचित्क्रीडिते राज्ञा कदाचिदनुनीयते ।। ९ ।।
सुप्ता कदाचिद्राजेन्द्र वदती प्रतिबुद्ध्यते ।।
कण्ठे गृहीता सा राज्ञा तया चासौ महीपतिः ।। 1.130.१० ।।
एवं दृष्ट्वा तु सा स्वप्ने निद्रामोहमुपागता ।।
तथैव बाहुपाशेन रचितेन विबुध्यते ।। ११ ।।
स्वप्नसंस्थं यदा दृष्ट्वा मोहमायाति सा चिरम् ।।
कृत्वा चित्रगतं पट्टे कदाचिच्च निरीक्षते ।। १२ ।।
एवं नरेन्द्रे गतसर्वभावां विज्ञाय तां चारुतराङ्गयष्टिम् ।।
आपाण्डुरक्षामकपोलभित्तिं दृष्ट्वैव रम्भां त्वरितं जगाद ।। १३ ।।
यत्नेन चार्वङ्गि निगूहमाना भावं मया त्वं विदितासि सुभ्रूः ।।
तस्मिन्नरेन्द्रे हृदयं तवेदं योऽसौ महात्मा समरेष्वजेयः ।। १४ ।।
पुरूरवा नाम जगत्त्रयेऽस्मिन्ख्यातिं गतः सच्चरितैर्नृवीरः।।
रूपेण कामं व्यतिरिच्य भाति शौर्येण शक्रादतिरिच्यते सः ।। १५ ।।
दाने समस्तस्य च नास्ति कश्चित्स त्येप्यनौपम्यगुणे नृवीरः ।।
देवासुरेऽस्मिन्समरे हतानि तेनासुराणां नियुतानि पञ्च ।। १६ ।।

केशी विशालो मदनस्तथोग्रो महाबलस्तेन तथापि शस्तः ।।
चन्द्रस्य पौत्रश्च बुधस्य पुत्रो मातापि तस्यार्कसुतस्य धात्री ।। १७ ।।
मानं समुत्सृज्य विशालनेत्रं तं गच्छ बाले नृपतिं प्रतीतम् ।।
त्वदाप्तये तस्य च नास्ति यत्नः सुदुर्लभत्वं खलु देवतानाम् ।। १८ ।।
मनोरथानां त्वमगम्यभूमिर्यस्माद्विशालाक्षि सुरासुराणाम् ।।
मृणालशय्या सुतनु त्वयेव संक्लेशिता चन्दनपङ्कयुक्ता ।। १९ ।।
तस्याङ्कमारुह्य भवस्व कान्ते विमुक्ततापा तपनीयवर्णे ।।
यास्याम एह्येहि नरेश्वरस्य तस्याशु भो वेश्म वरप्रयोगे ।। 1.130.२० ।।
पुरं प्रतिष्ठानमिति प्रतीतं मातामहाद्यत्समवाप राजा ।।
इत्येवमुक्ता तपनीयवर्णा तथ्यं विदित्वा त्रपिता बभूव ।। २१ ।।
उवाच रम्भां सखि तथ्यमुक्तं त्वया मतं तदुचितं भृशं मे ।।
यास्याव अद्यैव नरेश्वरस्य तस्यान्तिकं बालमृगाभनेत्रे।। २२ ।।
यद्यद्य तं नीलसरोजनेत्रं सम्पूर्णचन्द्राभमुखं नरेन्द्रम् ।।
पश्यामि नाहं पृथुदीर्घबाहुं ततो गमिष्याम्यवशावसानम् ।। २३ ।।
पञ्चैव कामस्य जनः पृषत्कान्यदाह रम्भे तदलं मृषैव ।।
ममानिशं बाणभरैस्तु विध्यन्न शाम्यते त्वक्षिनिमेषमात्रम् ॥ २४ ॥
कामाग्निमध्ये परिवर्तमानं न याति भस्मत्वमिदं शरीरम् ॥
तस्यैव राज्ञो वदनेन्दुना तत्संरक्ष्यते मे हृदयस्थितेन ॥ २५॥
नयस्व मां तस्य विशालनेत्रे समीपमद्यैव नरेश्वरस्य ।।
इत्येवमुक्ता करुणं हि रम्भा पाणावुपादाय विशालनेत्राम्।।२६।।
बुद्ध्या समुत्प्लुत्य ततोऽन्तरिक्षं जगाम राज्ञो भवनं प्रहृष्टा ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे उर्वशीरम्भासंवादो नाम त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः।।१३०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १३१

मार्कण्डेय उवाच
उर्वशी रम्भया सार्द्धं जगाम त्वरितं तदा ।।
कामार्त्ता सिद्धमार्गेण सा ददर्शाथ नारदम् ।।१ ।।
व्रजन्तं सिद्धमार्गेण देवलोकादुपागतम ।।
सम्पूज्य नारदं सुभ्रूः प्रययावेव सत्वरा।।
व्रजन्तं सिद्धमार्गेण देवलोकादुपागतम् ॥
सम्पूज्य नारदं सुभ्रूः प्रययावेव सत्वरा ॥ २ ॥
तामाह नारदो रम्भे केयं ते प्रस्थिता सखी ॥
रम्भा शापभयात्तस्याः सर्वमेव न्यवेदयत् ॥ ३ ॥
तामाह नारदो भूयः शृणुष्व वचनं मम ॥
उर्वशी गतभावेयं मानुषं तं नरेश्वरम् ॥ ४ ॥
शापेन तुम्बरोर्मोहादुचितं तत्र वत्स्यति ॥
यथा शुभं तथा कार्यं त्वया मे वचनं शुभे ॥९॥
समयेनोर्वशी तस्य वसत्वसितलोचना ॥
समयश्चानया कार्यो यो राज्ञस्तं निबोध मे ॥ ६॥
मेषद्वयं तु पुत्रत्वे पुरा कृतवती शुभा ॥
तन्नित्यं शयनाभ्याशे स्थापनीयं सुलोचने ॥ ७॥
आहारं घृतमात्रं च कर्तव्यमनया तथा ॥
न द्रष्टव्यस्तथा नग्नो राजा रम्भे पुरूरवाः ॥८॥
न कर्तव्यमकामायास्तथा तेन च मैथुनम् ॥
एकस्मिन्नप्यथो भग्ने समये चारुलोचना ॥९॥
यदि वत्स्यति राजानं शिलाभूता भविष्यति ॥
उर्वशी रम्भया सार्धमेवमस्त्विति नारदम् ॥ 1.131.१० ॥
उक्त्वा संपूज्य च मुनिं प्रतस्थे पुनरेव च ॥
नारदो व्यगमद्विप्रः पुरं वैश्रवणस्य च ॥ ११ ।।॥
ददर्श च प्रतिष्ठानं चोर्वशी रम्भया सह ॥
प्राकारेणार्कवर्णेन काञ्चनेन विराजितम् ॥ १२॥
चतुर्भिर्गोपुरैश्शुभ्रै राजतैश्च विराजितम् ॥
शोभनं च तथा रम्यं विद्रुमस्य च तोरणैः ॥ १३॥
सुविभक्तमहारण्यं महाराजपथं शुभम् ॥
परिखाभिर्विचित्राभिः पद्मिनीभिरलंकृतम् ॥ १४॥
खमुल्लिखद्भिः प्रासादैः पाण्डुरैरुपशोभितम् ॥
शूराढ्यजनभूयिष्ठं दिव्यं पुरुषसंयुतम् ॥१५॥

वणिग्भिरुपसंकीर्णं नानापण्यविभूषितम् ॥
ऐरावतकुलोत्पन्नैश्चलत्पर्वतसन्निभैः ॥१६॥
कुञ्जरैर्बहुसाहस्रैस्संयुतं सुमनोहरैः ॥
तुरगैर्वह्निजातैश्च पवनस्य समैर्जवे ॥ १७ ||
पानमत्तैर्नरैर्युक्तमुद्यानेषु ततस्ततः ॥
शङ्खभेरीमृदङ्गानां पटहानां च निःस्वनैः ॥१८॥
विविधानां च वाद्यानां वादित्रं सर्ववेश्मगम् ॥
ब्रह्मघोषं महाघोषं वीणावेणुनिनादितम् ॥१९॥
हृष्टपुष्टजनाकीर्णं सर्वबाधाविवर्जितम् ॥
पद्मकिञ्जल्कवर्णाभिर्युतं स्त्रीभिः सहस्रशः॥1.131.२०॥
श्यामाभिश्च महाराज काण्डगौरीभिरेव च ।। ।।
नानावेषधरैर्युक्तं नानादेशोद्भवैस्तथा ।।२१।।
नरैरनेकरूपैश्च शिल्पज्ञैश्च ह्यनेकशः ।।
पुरस्य तस्य मध्ये सा ददर्श नृपतेर्गृहम् ।२२ ।।
मध्ये हिमाचलस्येव कैलासं पर्वतोत्तमम् ।।
श्रीमद्भिः संयुतं रम्यैर्गृहमेधैः सहस्रशः।।२३।।
सुधावदातैर्विपुलैश्चन्द्ररश्मिसमप्रभैः ।।
क्वचिद्रात्नैः क्वचिद्रौक्मैः क्वचिद्भूपाल राजतैः ।।२४।।
मणिविद्रुमसोपानैर्मुक्ताजालविभूषितैः ।।
क्वचिच्च पुष्पदामाढ्यैर्वैजयन्तीयुतैः क्वचित् ।। २५ ।।
तस्याविदूरे विपुलं वनं चैत्ररथोपमम् ।।
राज्ञः क्रीडावनं रम्यं ददर्श विपुलेक्षणा ।। २६।।
द्रुमैर्बहुविधैर्युक्तं पुष्पपूगफलोपगैः ।।।
पद्मिनीभिर्विचित्राभिः क्रीडाशैलैर्मनोहरैः ।। २७ ।।
प्रासादैश्च तथा रम्यै रम्यैर्मणिगणैस्तथा ।।
तत्तु रम्भावनं दृष्ट्वा सखी वचनमब्रवीत् ।। २८ ।।
राज्ञः क्रीडावने रम्ये गहनेऽस्मिन्सुलोचने ।।
मायाच्छन्ना निवत्स्यावो यावदस्तमयं रवेः ।। २९ ।।
ततो गत्वा नरेन्द्रं तं चोक्त्वा तव चिकीर्षितम्।।
अहं त्वां तु नयिष्यामि सविधे तस्य भूपतेः ।।
एवमुक्त्वा सखी वाक्यं नोदयामास चोर्वशी ।। 1.131.३० ।।
क्रीडावनं ते च ततोऽवतीर्णे तद्देवरामे सुमनोभिरामम् ।।
क्रीडावने तत्र तथोर्वशी सा सूर्यास्तकालं मनसा समैच्छत् ।। ३१ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे क्रीडावनावतरणो नामैकत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३१ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १३२

https://sa.wikisource.org/s/ztu

मार्कण्डेय उवाच ।।
सूर्यास्तमयमिच्छन्ती ज्ञात्वा रम्भा तथोर्वशीम् ।।
विनोदार्थं हि तस्याश्च दर्शयामास तद्वनम् ।।१।।
चारुप्रसूनं पश्येमं सुभगे चम्पकद्रुमम् ।।
त्वद्गात्रवर्णसदृशैः समन्तात्कुसुमैश्चितम् ।।२।।
इमं च दाडिमं पश्य पुष्पितं वामलोचने ।।
योऽयं बिभर्त्ति कुसुमैस्त्वदीयामधरश्रियम्।।३।।
पश्य कामशराकारं सहकारं मनोरमम् ।।
यत्र चात्मसमुत्पन्ना रूढास्तस्य महात्मनः ।। ४ ।।
श्रियं कपोलयोस्तुभ्यमाददानैर्मनोरमैः ।।
पुष्पैरुपेता चार्वङ्गि मधूकं पश्य शोभने।।५।।
त्वत्पयोधरसंकाशै रम्यैरुपचितं फलैः ।।।।।
पश्य तालद्रुमं सौम्ये मनसः प्रीतिवर्धनम् ।।६।।
स्तम्भैस्त्वदूरुसंकाशैः कदलीं पश्य शोभने ।।
सुवर्णा चारुसर्वाङ्गी निर्मिता विश्वकर्मणा ।। ७ ।।।
पश्याविमुक्तकलतां कुसुमाढ्यां मनोहराम् ।।
त्वत्केशपाशसंकाशैर्भ्रमरैरुपशोभिताम् ।। ८ ।।
पश्येमं कुन्दविटपं त्वद्दन्तसदृशैः शुभैः ।।
समन्ताच्छोभितं पुष्पैर्विशालाक्षि मनोहरैः ।। ९ ।।
पश्य चोत्पलिनीमेतामुत्पलैरुशोभिताम् ।।
त्वन्नेत्रसदृशैः फुल्लैर्मनोहृदयनन्दनैः ।।1.132.१० ।।
नलिनीं सुभगे पश्य कमलैः पुष्पितैर्युताम्।।
तव निःश्वासगन्धाढ्यैः सौवर्णैर्वज्रकेसरैः।।११।।
राजहंसानिमान्पश्य नलिनीतीरगोचरान्।।
गमनं सुमनोहारि त्वदीयमिव शिक्षितान् ।। १२ ।।
त्वत्कराग्रविधान्सौम्ये धारयद्भिश्च पल्लवान् ।।
क्रीडाशैलमिमं पश्य युक्तं वहुविधैर्द्रुमैः ।। १३ ।।
क्रीडाशैले चूतगतः कोकिलः कामवर्धनः ।।
कूजत्ययं मनोहारि स्वनेन सदृशेन ते।।१४।।
क्रीडाशैले नदीं पश्य निःसृतां शीतलोदकाम् ।।
तुल्यं ते मनसा सौम्ये वहन्तीं निर्मलं जलम्।।१५।।
बह्वाश्चर्ययुतं सौम्यं दर्शनीयं वनं बहु ।।
किं नु पश्य विशालाक्षि सूर्योऽस्तमुपगच्छति।।१६।।

त्वां तु कामवशां ज्ञात्वा कृपयेव दिवाकरः ।।
संवृत्तांशुधरो देवस्त्वस्तमायाति भामिनि ।।।१७।।
कठोराण्यपि पत्राणि पल्लवानीव सुन्दरि ।।
अस्ततापानुरक्तानि राजन्ते शाखिनां भृशम् ।। १८ ।।
गिरीणां शिखरान्रक्तान्करोत्येव दिवाकरः ।।
जगामास्तं विशालाक्षि कृतकर्मा दिनक्षये ।। १९ ।।
सन्ध्याकालेन रक्तेन प्रतीची पश्य शोभने ।।
आलिङ्गमानां सहसा कामिनीमिव कामिनीम् ।। 1.132.२० ।।
सांप्रतं नियमोपेता द्विजा द्विजवरोद्भवे ।।
सन्ध्याकालमुपासन्ते सतां मार्गमनुव्रताः ।। २१ ।।
अनुयाता रविं सन्ध्या गतमस्तमपि प्रभुम् ।।
साध्वीव वनिता कान्ते कुलजाता मनस्विनी ।। २२ ।।
यास्यमानं सुनासोरु तमसा पश्य भूतलम् ।।
भृङ्गोदरतमालानां तुल्येन वरवर्णिनि ।। २३ ।।
व्याप्तं हि तमसा सर्वं न विराजति किञ्चन ।।
मलिनेनाय तापाङ्गि जगत्सर्वं समीकृतम् ।। २४ ।।
अस्यां हि सखि वेलायां मदनेन वशीकृताः ।।
नीलाम्बरधराः कान्ता यान्ति कान्तानलङ्कृताः ।।२५।।
पश्योदितं च सुभगे सुभगं चन्द्रमण्डलम् ।।
पानमत्तपुरन्ध्रीणां वदनेन समत्विषम् ।। २६ ।।
किञ्चिदाक्रम्य गगनं श्वेततां तु गतं सखि ।।
पश्य चन्द्रमसं सुभ्रु नयनानन्दकारकम् ।। २७ ।।
जगतोऽस्य तमो गत्वा शशाङ्कः सत्त्वसन्निभः ।।
विराजत्यमलः सौम्ये गगने सितसुप्रभे।।२८।।
कामबाणहतायास्ते सदृशं गण्डयोः श्रिया ।।
बिभर्त्युभयतश्चन्द्रो ज्योत्स्नाजालं समुत्सृजन् ।। २९ ।।
चन्द्रराजतकुम्भेन दिशेयं वरवर्णिनि ।।
ज्योत्स्नाच्छलेन क्ष्मा देवी राजतीव विराजते ।। 1.132.३० ।।
चन्द्रमस्युदिते पश्य फुल्लां कुमुदिनीं शुभे ।।
त्वदीयहाससंकाशैः कुसुमैरुपशोभिताम् ।। ।। ३१ ।।
विरही चक्रवाकोऽयं रक्तामुत्पलिनीं शुभे ।।
सितामिव सुदुखार्तो विशत्यायतलोचने ।। ३२ ।।
चन्द्रकान्तगृहादस्माच्चन्द्ररश्मि समप्रभा ।।

चन्द्ररश्मिपरामृष्टाः पतन्त्युदकबिन्दवः ।। ३३ ।।
आलिङ्गिता चन्द्रमसा जहौ रात्रिस्तमःपटम् ।।
कामिनेव विशालाक्षि कामिनी वसनं शुभा ।। ३४ ।।
चन्द्रोदये चन्द्रसमानवक्त्रे नरेन्द्रचन्द्रे प्रमदावनेऽस्मिन् ।।
पश्य त्वमाशंस च जीविताशां त्वद्भाग्यनुन्नं सहसा प्रविष्टम् ।। ३५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे उपवने चन्द्रोदयवर्णनो नाम
द्वात्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३२ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १३३

https://sa.wikisource.org/s/ztv

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
इत्युक्ता रम्भया वाक्यं दृष्ट्वा राजानमागतम् ।।
हृष्टा ससाध्वसा देवी बभूवाथ तथोर्वशी ।। १ ।।
अत्याश्चर्यमभूद्दृष्टे राज्ञि तस्याः शुभानने ।।
रोमाञ्चिततनुत्वं च सप्रस्वेदं समाबभौ ।। २ ।।
तामुवाच ततो रम्भा शृणूर्वशि वचो मम ।
नेहागमेऽस्य नृपतेः कार्यमल्पं भविष्यति ।। ३ ।।
राजा सुखासहायोऽयं प्रविष्टो निशि काननम् ।।
प्रच्छन्ने शृणुवस्तावदस्य वाक्यानि भूपतेः ।। ४ ।।
एवमस्त्वित्युवाचाथ रम्भां नारायणात्मजा ।।
मायाच्छन्नशरीरे ते ततश्चाययतुर्नृपम् ।। ५ ।।
राजानं चारुसर्वाङ्गं पप्रच्छ तु तदा सखा ।।
राज्ञो बहुमतो नित्यं गुणवाँश्चातिधार्मिकः ।। ६ ।।
सखोवाच ।।
यतः प्रभृति राजेन्द्र त्रिदिवात्त्वमिहागतः ।।
ततः प्रभृति चास्वस्थो मया दृष्टोऽसि मानद ।।७।।
तदस्वास्थ्यं कामकृतं ज्ञातवानस्मि ते नृप ।।
तन्ममाचक्ष्व ते गुह्यं न चेन्नरवरोत्तम ।। ८ ।।
पुरूरवा उवाच ।।
तव गुह्यं न मे किञ्चित्कदाचिदपि विद्यते ।।
अस्वास्थ्यकारणं सौम्य तव वक्ष्याम्यथात्मनः ।। ९ ।।
नारायणसुता कान्ता रूपेणाप्रतिमा शुभा ।।
उर्वशीनामतः ख्याता मया दृष्टा वराप्सराः।।1.133.१०।।
यतः प्रभृति चार्वङ्गी ततः प्रभृति मे सखे ।।
कामेनालोड्यते चित्तं न च शाम्यति मे तथा ।। ११ ।।
न चोपायं प्रपश्यामि तस्या लाभे द्विजोत्तम ।।
देवतानामपि शुभा दुर्लभा सा वराङ्गना ।। १२ ।।
एवं दुःखपरीतस्य सखे कालो गतो मम ।।
उपभुक्ता मया स्वप्ने साद्य चार्वसितेक्षणा ।। १३ ।।
चन्द्रकान्तगृहे ह्यस्मिन्काममार्गणताडिता ।।
चन्द्रोदये चारुमुखी त्रैलोक्यस्यैकसुन्दरी ।। १४ ।।
विनोदनार्थं हि सखे मनसोऽति मनोहरम् ।।
चन्द्रोदये ततः प्राप्तं चन्द्रकान्तशिलागृहम् ।। १५ ।।

तदेहि त्वस्ति सौम्य प्रविश्य रुचिरं गृहम् ।।
विनोदयामि हृदयं मन्मथेन वशीकृतम् ।। १६ ।।
सखोवाच ।।
यथा दृष्टं त्वया स्वप्ने तथाद्य भविता ध्रुवम् ।।
सापि कामपरीताङ्गी त्वामुपेश्यति भामिनी ।। १७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्त्वा विवेशाथ चन्द्रकान्तशिलागृहम् ।।
आसाञ्चक्रे तदा तस्मिन्मदनेन वशीकृतः ।। १८ ।।।
उर्वशी रम्भया सार्धं तच्छ्रुत्वा हर्षमागता ।।
आत्मानं दर्शयामास रम्भापि नृपतेस्तदा ।। १९ ।।
जयेत्युक्त्वा महीनाथं रम्भा कामवशात्तदा ।।।
बभूव पुरतस्तस्य शोभयन्तीव तद्गृहम् ।। 1.133.२०।।
तामुवाच ततो राजा स्वागतं ते वरानने ।।
अलङ्कुरुष्व चार्वङ्गि रत्नासनमिदं शुभम् ।। २१ ।।
रत्नासनोपविष्टायां तदागमनविस्मितः ।।
तदा राजीवरक्ताक्षस्तामुवाच वराननाम् ।।२२।।
शक्रस्य नगरं रम्भे राजते नित्यशस्त्वया ।।
पौर्णमास्या यथा रात्रिः शशाङ्केनेव भामिनि ।। २३ ।।
त्वं सभामण्डनं तस्य सच्छिष्या त्वं च तुम्बुरोः ।।
त्वयाभिभूतास्सकलाः स्त्रियः सुप्ताः सुशोभने ।। २४ ।।
त्वयाभिभूताः सकलाः स्त्रियः स्वर्गे सुशोभने ।।
तव नेत्रसहस्रेण पश्यन्नपि तु पाकहा ।। २५ ।।
सर्वत्र चारुसर्वांगि न तृप्यति शुभानने ।।
तन्ममाचक्ष्व सुभगे इहागमनकारणम् ।। २६ ।।
रम्भोवाच ।।
शृणुष्वावहितो राजन्ममागमनकारणम् ।।
श्रुत्वा तच्च नरेन्द्रेन्द्र कुरुष्व वचनं मम ।। २७ ।।
नारायणसुता देवी तत्र त्रैलोक्यसुन्दरी ।।
उर्वशी नाम चार्वङ्गी भूमिपाल सखी मम ।। २८ ।।
सा त्वां दृष्ट्वा महेन्द्रस्य सदने काममोहिता ।।
न शर्म लभते बाला हाहेति वदती मुहुः ।। २९ ।।
सा त्वदर्थमनंगेन मार्गणैर्भृशपीडिता ।।
लावण्य शेषा संवृत्ता दिनैः कतिपयैः शुभा ।। 1.133.३० ।।

क्षामक्षामकपोला सा त्वत्समर्पितमानसा ।।
मदनेनाभितप्तांगी मानमुत्सृज्य भामिनी ।। ३१ ।।
प्रस्थिता सा मया सार्द्धं तव दर्शनलालसा ।।
अन्तरा नारदेनोक्ता यत्र त्वं प्रस्थिता शुभे ।। ३२ ।।
तत्र त्वया तु वस्तव्यं समयेन वरानने ।।
मेषद्वयं तु पुत्रत्वे यत्त्वया परिकल्पितम् ।। ३३ ।।
तत्तु ते शयनाभ्याशे स्थापयेत्सततं यदि ।।
स राजा चारुसर्वाङ्गि नग्नो नेक्षेत भामिनि ।।३४।।
मैथुनं चाप्यकामाया नासौ ते कर्तुमर्हति ।।
घृताहारा तथा तत्र वस त्वं सुभगे सदा ।। ३५ ।।
एकस्मिन्नप्यतिक्रान्ते समये यदि पार्थिवम् ।।
न त्यक्ष्यसि तदा सौम्ये शिलाभूता भविष्यसि ।। ३६ ।।
एतानि समयान्युक्ता नारदेन सखी मम।।
तानि त्वं प्रतिपद्यस्व भजस्व च शुभाननाम्।।३७।।
पुरूरवा उवाच ।।
रम्भे तवाद्य वाक्येन अमृतेनेव भामिनि ।।
मृत्योर्वशमनुप्राप्तो जीवितोऽस्मि शुभानने ।। ३८ ।।
ममापि तत्कृते रम्भे मदनः शरवृष्टिभिः ।।
दुनोति हृदयं सुभ्रूर्दिवारात्रमतन्द्रितः ।। ३९ ।।
सा त्वं जीवय मां शीघ्रं दर्शयस्व वराङ्गनाम् ।।
स्थास्यामि समये तस्मिन्यस्मिन्मां वक्ष्यसे शुभे ।। 1.133.४०।।
कृतं तं समयं विद्धि नारदेन यदीरितम्।।
अनाक्रन्दे निमग्नस्य मम काममहोदधौ ।।४१।।
प्लवो भव विशालाक्षि प्राणदा भव सुन्दरि ।।
मार्कण्डेय उवाच ।। एवमुक्ता नरेन्द्रेण रम्भा चान्तर्दधे तदा ।। ४२ ।।
उर्वशीसहिता चाथ दर्शयामास सा नृपम् ।।
जयेत्युक्त्वा नरेन्द्रं तु तदा नारायणात्मजा ।। ४३ ।।
व्रीडिता पुरतस्तस्थौ तस्य राज्ञो महात्मनः ।।
तां दृष्ट्वा प्रीतिमापाथ स नरेन्द्रो महाद्युतिः ।। ४४ ।।
पुलकांचित सर्वाङ्गो वर्णितुं सा न शक्यते ।।
पाणावादाय त्रपितामुत्सङ्गे चोपवेशयत् ।। ४५ ।।
रत्नासनं तथा भेजे रम्भापि सुमनोहरम् ।।
ततश्चोवाच वचनं राजा मुदितमानसः ।।४६।।

पुरूरवा उवाच ।।
कामदेवः प्रसन्नोऽद्य ममोर्वशि वरावने ।।
अद्य वेदूम्यधिकं सुभ्रूः शक्रादात्मानमात्मना।।४७।।
त्रैलोक्यराज्यलाभेऽपि कुतः सा मे शुभे रतिः ।।
आज्ञाकारित्वमासाद्य या तवाद्य सुलोचने ।। ४८ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवं वदति भूपाले ययौ रम्भा वरानना ।।
क्षणेन मेषसहिता पुनः प्राप्ता नृपान्तिकम् ।। ४९ ।।
मेषौ दत्त्वा नरेन्द्रस्य राजानं वाक्यमब्रवीत् ।।
रम्भोवाच ।।
यास्यामि लङ्कां राजेन्द्र तत्र प्राणेश्वरो मम ।।1.133.५०।।
मत्प्रतीक्षः स्थितः श्रीमान्धनदस्यात्मसंभवः ।।
नलकूबरनामासौ त्रैलोक्यविदितः प्रभो ।।५१ ।।
यथा चेयं सखी मह्यं नोत्कण्ठां कुरुते शुभा ।।
सखीजनस्य स्वर्ग्यस्य तथा कार्यं त्वयानघ ।। ५२ ।।
पुरूरवा उवाच ।।
यतिष्येऽहं तथा कर्तुं निर्वृता भव मानदे ।।
रत्नान्येतान्युपादाय निर्गच्छस्व यथासुखम् ।। ५३ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्ता ततो रम्भा नृपतेः प्रीतिकारणात् ।।
रत्नान्युपादाय ययौ खेन लङ्कां महापुरीम् ।।५४।।
लब्ध्वोर्वशीं नरेन्द्रोऽपि रेमे स सहितस्तया ।।
यथा शच्या सुरारिघ्नो बलवान्पाकशासनः ।। ५५ ।।
संन्यस्तभारः स तु मन्त्रिमुख्ये रेमे तया यादवसिंहमुख्य।।
लक्ष्म्या समेतो भगवाननन्तो यथा स देवो भुवनस्य गोप्ता ।। ५६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे उर्वशीपुरूरवःसमागमो नाम
त्रयस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३३।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १३४

मार्कण्डेय उवाच ।।
प्रासादेषु विचित्रेषु तथा मणिगृहेषु च ।।
पुष्पवेश्मसु रम्येषु तथा वस्त्रगृहेषु च ।। १ ।।
रत्नवेश्मसु मुख्येषु तथा चित्रगृहेषु च ।।
पर्वतानां च दुर्गेषु नदीनां पुलिनेषु च ।। २ ।।
पद्मिनीषु च फुल्लासु तथा चोत्पलिनीषु च ।।
शय्यासु च परार्ध्यासु पुष्पशय्यासु चाप्यथ।। ३।।
रमयामास तां देवीं तथा विरचितेषु च ।।
गृहेषु बहुरत्नेषु धूपोद्गारिषु पार्थिव ।।४।।
रेमे स तु तया सार्धं मानसेषु पुनःपुनः ।।
रमयँस्तां वरारोहां न तृप्यति स नित्यशः ।। ५ ।।
निशासु च सचन्द्रासु चन्द्रकान्ततरं मुखम् ।।
पपौ तस्या यथाकामं नरेन्द्रः स नराधिप।।६।।
निशासु नष्टचन्द्रासु तन्मुखो द्योतितप्रभे ।।
देशे तां रमयामास राजा राजीवलोचनः।।७।।
वर्षयन्ती नरेन्द्रस्य सा तु कामं दिनेदिने ।।
अदृष्टपूर्वेव शुभा भवत्यायतलोचना ।।८।।
राज्ञो दृढं सा दयिता तस्याश्च द्विगुणो नृपः ।।
तयाऽसौ प्रीयते राजा तेन सापि वराङ्गना ।। ९ ।।
वरचन्दनदिग्धाङ्गौ नानाभरणभूषितौ ।।
रेमाते दम्पती हृष्टौ नानारत्नावभूषितौ ।। 1.134.१० ।।
अलङ्करोति तां राजा स्वयमेव कदाचन ।।
तयाऽलंक्रियमाणश्च प्रीतिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।। ११ ।।
वरेषु तौ विचित्रेषु रेमाते मुदितौ भृशम् ।।
केशान्संशोभयन्तौ तौ कुसुमैस्तु परस्परम् ।। १२ ।।
उर्वश्यभ्युदितं पुष्पं तथा च ग्रथितं पुनः ।।
धारयामास शिरसा प्रेम्णा पार्थिवसत्तमः।। १३।।
पत्रच्छेदेन याँश्चक्रे तिलकान्स नराधिपः ।।
ताँश्च सा धारयामास ललाटे चारुहासिनी ।। १४।।
एवं संक्रीडतो राज्ञस्तया सह सुमध्यया ।।
बभूवुस्तनयाः पञ्च नामतस्तान्निबोध मे ।। १५ ।।
आयुर्ज्येष्ठस्ततो धीमाँस्ततश्चान्यस्त्वनामयः ।।
अयुतायुश्चतुर्थोऽभूच्छतायुश्चैव पञ्चमः ।। १६ ।।

एवं तस्याः प्रसूता वै याति काले मनोहरे ।। १७ ।।
गन्धर्वमुख्यास्तु तदा समेता तया विहीना भृशमुत्सुकास्तु ।।
तदागमायाथ सुरेन्द्रलोके यत्र तदा चक्रुरदीनसत्त्वाः ।। १८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमकाण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे उर्वशीसम्भोगवर्णनो नाम
चतुस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३४ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १३५

https://sa.wikisource.org/s/zub

मार्कण्डेय उवाच ।।
उर्वश्यागमने यत्नं चक्रुस्ते मन्त्रमुत्तमम् ।।
गन्धर्वस्तूग्रसेनाख्यस्तदा मन्त्रमभाषत ।। १ ।।
उग्रसेन उवाच ।।
समयेवस्थिता तस्मिन्नुर्वशी चारुभूषणा ।।
व्युत्क्रान्तसमयं सा तु राजानं त्यक्ष्यते च तम् ।।२ ।।
तमहं वेद्मि समयं तत्र यास्यामि चानघ ।।
युष्मत्कार्यं करिष्यामि ससहायो न संशयः ।। ३ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्त्वा ययौ तत्र यत्रासौ नृपतिः स्थितः ।।
रात्रौ जहार मेषं च मायया स नराधिप ।। ४ ।।
मेषं ज्ञात्वा हृतं देवी राजानमिदमब्रवीत् ।।
मेषो हृतो महीपाल केनाप्यद्धा सुतो मम ।। ५ ।।
द्वितीयश्च हृतो राजँस्तमानय सुतं मम ।।
एवमुक्तस्तया राजा नग्न एवाथ संभ्रमात् ।। ६ ।।
उत्थायान्वेषणं चक्रे मेषयोः पुरुषर्षभ ।।
अथापश्यत सा नग्नं राजानमसितेक्षणा ।। ७ ।।
संस्मृत्य नारदवचस्तिरोभूता बभूव सा ।।
गन्धर्वाणां ययौ सापि समीपं दुःखिता तदा ।। ८ ।।
स्वर्गं प्राप्य विशालाक्षी नित्यं नृपपरायणा ।।
कामनुन्नशरीरापि कालं नयति सुन्दरी ।। ९।।
ऋषिशापभयाद्भीता मदनेन वशीकृता ।।
नित्यमास वरारोहा निःश्वासपरमा सती । 1.135.१० ।।
अप्राप्य मेषयुगलं विनिवृत्तो नराधिपः ।।
नापश्यच्छयने देवीं सस्मार समयं तदा ।।११।।
विदित्वा त्यक्तमात्मानं स्मृत्वा समयमात्मनः ।।
कामबाणार्दितो राजा तथापि विजने वने।।१२।।
तां मार्गति वरारोहामुन्मत्त इव सर्वतः ।।
एकाकी विजने राजा प्रियया रहितस्तदा ।। १३ ।।
विललाप महासत्त्वः कुसत्त्व इव कश्चन ।।
पुरूरवा उवाच ।।
क्व गतासि विशालाक्षि विहाय विजनेत्र माम्।।१४।।
कथं प्रवेक्ष्यामि पुरं प्रतिष्ठानं विना त्वया ।।

प्राणास्त्यक्त्वा गमिष्यन्ति शरीरं मम सुन्दरि ।। १५ ।।
अनुगन्तुं शरीरेण न शक्नोमि वरानने ।।
त्वं हि मे चपलापाङ्गि प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ।। १६ ।।
त्वया त्यक्तो ध्रुवं प्राणाँस्त्यक्ष्यामि वरवर्णिनि ।।
क्वासि क्वाहं गमिष्यामि किं करोमि व्रजामि काम् ।। १७ ।।
शरणं कामतप्तस्य को मे संदर्शयेत्प्रियाम् ।।
कं स्वित्पृच्छामि विजने कस्य सा विदिता भवेत् ।। १८ ।।
क्षेमो वा मम कस्य स्याद्यो मे संदर्शयेत्प्रियाम् ।।
प्रियाविरहितस्यैष निशाशेषो गतो मम ।। ३९ ।।
अन्तर्धानं गतास्तारा यथा देवी ममोर्वशी ।।
देवोऽरुणकरस्पर्शाच्छोभां त्यजति चन्द्रमाः ।। 1.135.२० ।।
निशाक्षये क्षामवपुर्यथाहं तद्विनाकृतः ।।
एषा ह्यावर्तते पूर्वा सन्ध्या स्नात्वा द्विजातयः ।। २१ ।।
नूनं नियमसंयुक्तास्तिष्ठन्ति विजितेन्द्रियाः ।।
अयं ह्युदयमायाति सविता रक्तमण्डलः ।। २२ ।।
सर्वसत्त्वसमो देवः सर्वेषां पापनाशनः ।।
उदितश्चाप्ययं सूर्यो विभाति विमलेम्बरे ।। २३ ।।
एकं फुल्लं महापद्मं सरसीवामले यथा ।।
उदितं भास्करं ज्ञात्वा नलिनीपद्मलोचना ।। २४ ।।
उन्मील्यालोकते सर्वं विना तेन निमीलिता ।।
तीक्ष्णार्कः संप्रवृत्तोऽयं दिवसः कामवर्धनः ।। २५ ।।
नैदाघो मां विशेषेण सन्तापयति तां विना ।।
कं पृच्छामि वरारोहां संतप्तकनकप्रभाम् ।। २६ ।।
दृष्टा मयेति सा देवी को मां वक्ष्यति कानने ।।
करीन्द्रस्त्वयमभ्येति तत्कुचाभौ समुद्वहन् ।। २७ ।।
कुम्भौ कठोरौ सुमुखं पृच्छाम्येनं मतङ्गजम् ।।
त्वद्दन्तयुगलप्रख्यं यदूरुयुगलं ह्यभूत् ।। २८ ।।
गतां तां यदि जानीषे कथयस्व ममोर्वशीम् ।।
एष हस्ती गतस्त्रासात्सिंहस्यास्य महात्मनः ।। २९।।
अदत्त्वैवोत्तरं मह्यं सिंहं पृच्छाम्यहं वने ।।
मध्यस्त्वदुपमस्तस्याः क्व सा सम्प्रति केसरिन् ।।1.135.३०।।
उर्वशी दयिता मह्यं यदि जानासि कथ्यताम् ।।
अदत्त्वैवोत्तरं सिंहः कथमेष गतो मम ।। ३१ ।।

दृष्टा कथय हे बिम्ब देवीं बिम्बफलाधराम् ।।
अनेनापि न चाख्याता पृष्टेन सुदती मम ।। ३२ ।।
मयूर यदि जानीषे बालां बालमृगेक्षणाम् ।।
उर्वशीं कथयस्वाद्य क्व प्रिया मम वर्तते ।। ३३ ।।
अन्तःशरीरं कामाग्निर्बहिर्दहति भास्करः ।।
तापार्त्ता निःश्वसन्त्येते सिंहा गिरिगुहागताः ।। ३४ ।।
निरस्तजिह्वाः स्रस्ताङ्गा विवृतास्या मुहुर्मुहुः ।।
यूथानि महिषीणां च शेरते नलिनीजले ।। ३५ ।।
सूर्योद्धतजलास्वन्ये पङ्कशेषा सु शेरते ।।
गगनं चातकश्चायं तृष्णार्तो लोकते मुहुः ।। ३६ ।।
सु भृशं तोयपानार्थी उर्वश्यर्थे यथा त्वहम् ।।
यान्त्येते पद्मिनी खण्डान्कुञ्जरास्तापरूषिताः ।। ३७ ।।
सुहस्तमुक्तैश्च जलैः सिंचन्त्यात्मानमात्मना ।।
महाद्रुमाणां स्कन्धेषु विषण्णाश्चापरे गजाः ।। ३८ ।।
तापं नयन्ति मध्याह्ने मुञ्चन्तः शीकरं मुहुः ।।
शाखापर्णान्तराण्येते विहगास्तापतापिताः ।। ३९ ।।
विशन्ति चैव त्राणार्थं मध्याह्नसमये भृशम् ।।
द्रुमशाखागता ह्येते विहगानां च बालकाः ।। 1.135.४० ।।
रक्तान्तचक्राः सुभृशं विशन्तीह मुहुर्मुहुः ।।
त्यक्ताहारक्रियाश्चैते मृगयूथा महावने ।। ४१ ।।
द्रुमच्छायासु तिष्ठन्ति रोमन्थं कुर्वुतो मुहुः ।।
अन्वेषमाणो दयितां श्रीतोऽस्मि विजये भृशम् ।। ४२ ।।
छायायां विश्रमिष्यामि शिरीषस्यास्य साम्प्रतम् ।।
तद्गात्रसुकुमाराणि पुष्पाण्यस्य वनस्पतेः ।। ४३ ।।
शिरीषवृक्षो रम्योऽयं मनोहृदयनन्दनः।।
किन्तु मां पीडयत्येष शिरीषस्तद्विनाकृतम् ।। ४४ ।।
सूर्यश्चास्तमुपायाति क्व गमिष्यामि शर्वरीम् ।।
अस्तं यातः सहस्रांशुर्निशा प्राप्ता सुदारुणा।।४५।।
रात्रिमेनां विवत्स्यामि न्यग्रोधेऽस्मिन्महाद्रुमे ।।
उर्वश्या ऋद्धिरचिते वरवेश्मनि पार्थिवः ।। ४६ ।।
स क्रीडति तया सार्धं सर्वकामैः सुपूजितः ।।
नूनं मां स जनो वेत्ति प्रतिष्ठानपुरे तु मे ।। ४७ ।।
एतामवस्थां कश्चिन्मे न विजानाति साम्प्रतम् ।।

पौरो जानपदः कश्चिज्जनो मे दयितः सदा ।। ४८ ।।
निद्रे भजस्व मन्नेत्रे ध्रुवं स्वप्ने वराननाम ।।
तां तु प्राप्स्याम्यहं सौम्यां मनसः प्रीतिवर्धिनीम् ।। ४९ ।।
कथमभ्युदितश्चन्द्रः पीडां जनयते मम ।।
तद्वक्त्रविजितः पूर्वं विकरोत्यधुना मयि ।। 1.135.५० ।।
तुद चन्द्र यथाकामं मम देहं विनाकृतम् ।।
त्वया तु नाथं संप्राप्य सापत्न्यं मम दर्शय ।। ५१ ।।
हा हतोऽस्मि विनष्टोऽस्मि उर्वश्या रहितो वने ।।
चन्द्र पौत्रे कुरु दयां दर्शयस्व मम प्रियाम् ।। ५२ ।।
शशाङ्क देव शीतांशो नृणां दृष्टिमनोहर ।।
आक्रन्दामि तवाद्याहं दर्शयस्व प्रियां मम ।। ५३ ।।
अतृप्त दर्शनस्यैव सा गता सुन्दरी मम ।।
अन्तर्धानं विशालाक्षी तां दर्शय ममोर्वशीम् ।।५४ ।।
कदाऽधररसं तस्याः पास्याम्यमृतसन्निभम् ।।
कदा द्रष्टास्मि तां भूयः कमलोदरसन्निभाम् ।।५५।।
मृणालबाहुयुगलां पद्मवक्त्रां कदा प्रियाम् ।।
नीलोत्पलाक्षीमालिङ्ग्य तापं त्यक्ष्याम्यनङ्गजम्।।५६।।
अनङ्गशरनुन्नस्य बाले भव गतिर्मम ।।
ददस्व दर्शनं सुभ्रूः का ममान्या गतिर्भवेत् ।।५७ ।।
काममोहगृहीतस्य त्वमेवाभूर्गतिर्मम ।।
भूयस्त्वमेव सुभगे गतिर्भव ममानघे ।। ५८ ।।
एषा विरलिता रात्रिर्मम वर्षशतोपमा ।।
अन्वेष्टुं क्व गमिष्यामि निर्घृणां तां ममोपरि ।। ५९ ।।
यस्याः कोपं न जानामि स्वप्नेऽपि वरवर्णिनि ।।
दैवेनोपहतस्याद्य त्यक्ता सा सुभगा गता ।। 1.135.६० ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवं स विलपन्राजा त्यक्ताहारः परिभ्रमन् ।
आससाद कुरुक्षेत्रं द्वादशाहेन पार्थिव।।६१।।
पुष्करिण्यास्तटप्लक्षे पुष्करैरुपशोभिते ।
निषसाद तदा श्रान्तः क्षुत्पिपासासमन्वितः।।
विललाप स तत्रापि मदनेन वशीकृतः ।। ६२ ।।
कदा नु तच्चन्द्रमसोऽनुकान्ति मुखं स्मितं चारुविलोचनायाः।।
उन्नाम्य पास्याम्यधरं तृषार्तो वारीव पान्थः पथि कृच्छ्रलभ्यम् ।। ६३ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पुरूरवाप्रलापवर्णनो नाम पञ्चत्रिंशदुत्तरशततमोध्यायः ।। १३५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १३६

https://sa.wikisource.org/s/zuc

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
उर्वश्यपि वरारोहा मदनेनाभिपीडिता ।।
जगाद नारदस्याथ स्वामवस्थां नृपं विना ।। १ ।।
ततस्तां नारदः प्राह सुभगे गच्छ पार्थिवम् ।।
तस्याप्यवस्था महती त्वद्विहीनस्य सुन्दरि ।।२ ।।
एकां रात्रिं नरेन्द्रेण सहोष्य वरवर्णिनि ।।
स्वर्गलोकमुपागच्छ श्रेयः प्राप्स्यसि वै ततः ।। ३ ।।
नारदेनैवमुक्ता सा सखीभिर्बहुभिर्वृता ।।
पुष्करिण्यास्तरुप्लक्षे ययौ स्नातुं वरानना ।। ४ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु निद्रयोपहृतो नृपः ।।
अप्सरोभिरवज्ञातस्तत्र सुष्वाप पार्थिव ।। ५ ।।
अद्य यास्यामि राजानमिति हृष्टा तदोर्वशी।।
क्रीडन्त्यत्र जले तस्मिन्सखीगणवृता तदा ।। ६ ।।
त्यक्तनिद्रो नरेन्द्रोऽपि विललाप चिरं पुनः ।।
शुश्राव विलपन्तं सा सखीभिः सहिता नृपम् ।। ७ ।।
दर्शयामाम चात्मानं पार्थिवस्य शुभा ततः ।।
उवाच च वरारोहा नारदोक्तमशेषतः ।। ८ ।।
तत्रैवोवास तां रात्रिं सह तेन वरानना ।।
रात्रिक्षये विसंज्ञं सा राजानं वाक्यमब्रवीत् ।। ९ ।।
उर्वश्युवाच ।।
आराधयस्व गन्धर्वान्मोहं त्यक्त्वा नरेश्वर ।।
तेषां प्रार्थय मां सौम्य ततः प्राप्स्यसि मा चिरम् ।। 1.136.१०।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्त्वा ययौ स्वर्गं राजा तत्रैव पार्थिव ।।
तपः स विपुलं चक्रे तद्गतेनैव चेतसा ।।११ ।।
अथ संवत्सरे पूर्णे सूर्यस्योदयनं प्रति ।।
नारदं पुरतः कृत्वा गन्धर्वा दर्शनं ददुः ।।१२।।
गन्धर्वा ऊचुः ।।
वरं वरय राजेन्द्र यदिच्छसि महाभुज ।।
वयं हि तव दास्यामः सर्व एवामरप्रभाः ।। १३ ।।
पुरूरवा उवाच ।।
भवन्तश्चेत्प्रसन्ना मे यदि मे रोचते वरम् ।।
उर्वशी सेह चार्वङ्गी भवद्भिर्मम दीयताम्।।१४।।

गन्धर्वा ऊचुः ।।
स्थालीं पूर्णामिमां राजन्गृहाणाग्नेर्महाभुज ।।
अस्मादग्निं त्रिधा कृत्वा यजस्व विगतज्वरः ।। १५ ।।
वेदोक्तेन विधानेन गन्धर्वत्वमवाप्स्यसि ।।
त्रेताग्निपूर्वस्य विधेरस्मिन्मन्वन्तरे भवान् ।।१६।।
भविता दर्शिता लोके गुरुश्च जगतीपतिः ।।
गन्धर्वत्वमवाप्याथ राजन्प्राप्स्यस्यथोर्वशीम् ।। १७ ।।
मन्वन्तरमिमं सर्वं रन्ता च त्वं तया सह ।।
मन्वन्तरे गते राजन्नुर्वश्या सहितो भवान् ।। १८ ।।
प्रवेक्ष्यति निशानाथं सोमं शीतांशुमुज्वलम् ।।
आधारं सर्वलोकस्य पितॄणां स्थानमुत्तमम् ।। १९ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
अग्निस्थालीं नृपे दत्त्वा गन्धर्वास्त्रिदिवं ययुः ।।।
अथाऽऽजगाम तं देशं बालमादाय चोर्वशी ।। 1.136.२० ।।
उर्वश्युवाच ।।
तस्मिन्समागमे सौम्य जातोऽयं तनयः प्रभो ।।
तमादाय प्रतिष्ठानं व्रज पार्थिव माचिरम् ।। २१ ।।
कृतं नामास्य गन्धर्वैर्विश्वायुरति भूमिप ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवं दत्त्वा नृपे बालं सा प्रयाता त्रिविष्टपम् ।। २२ ।।
एकाकी चिन्तयामास बुधपुत्रोप्यनन्तरम् ।।
किन्नु बालमुपादाय गमिष्यामि पुरं स्वकम् ।।२३।।
अथादाय गमिष्यामि स्थालीमेतां विभावसोः।।
श्वापदेभ्यो भयं घोरं बालस्येह भविष्यति ।। २४ ।।
मया विहीनस्य भयं नास्ति किञ्चिद्विभावसोः ।।
एवं स निश्चयं कृत्वा बालमादाय सत्वरः। ।। २५ ।।
जगाम स्वपुरं हृष्टः ससैन्यश्चागमत्पुनः ।।
स्थालीं ददर्श हीनां तु दृष्ट्वा मोहमुपागतः ।। २६ ।।
त्रिदिवादेत्य गन्धर्वा मूढं पार्थिवसत्तमम् ।।
उत्थापयित्वा वचनमूचुस्तद्धितकाङ्क्षिणः ।। २७ ।।
राजन्नस्मिञ्छमीगर्भे प्रविष्टः स हुताशनः ।।
अस्मात्त्वमरणिं कृत्वा जनयस्व हुताशनम् ।। २८ ।।
त्रिधा कृत्वा तु तं वीर यजस्व विधिवत्तदा ।।

तमिष्ट्वा प्राप्स्यसे वीर गन्धर्वत्मसंशयम् ।। २९ ।।
त्रेताग्निं ते नरेन्द्रेह होष्यन्ति सततं द्विजाः ।।
सप्तवर्षाणि तेऽप्येवं यास्यत्यस्मत्सलोकताम् ।। 1.136.३० ।।
त्रयोऽग्नयश्चोपसदं तव राजन्प्रकीर्तिताः ।।
अग्निराहवनीयस्तु वासुदेवो नराधिप ।। ३१ ।।
दक्षिणाग्निस्तथा ज्ञेयो नित्यं संकर्षणो बुधैः ।।
तथा च गार्हपत्योऽग्निः प्रद्युम्नः परिपठ्यते ।।३२।।
तथैवौपसदो राजन्ननिरुद्धः प्रकीर्तितः ।।
तस्मादेव वरो विष्णुश्चतुरात्मा नराधिप ।। ३३ ।।
फलाभिसन्धानहुतो गन्धर्वत्वं प्रयच्छति ।।
कामं विनाग्निहोत्रेण हुतो राजञ्जनार्दनः ।। ३४ ।।
प्रयच्छति परं स्थानममृतं शाश्वतं ध्रुवम् ।।
अग्निहोत्रादृते राजन्गन्धर्वत्वं न विद्यते ।। ३५ ।।
सुहुतेनाग्निहोत्रेण प्राप्यते संशयं विना ।।
एवमुक्त्वा ययुः सर्वे गन्धर्वास्त्रिदिवं ततः ।। ३६ ।।
राजाप्यरणिमादाय शमीगर्भाद्गृहं ययौ।।
ततः प्रभृति राजेन्द्र शमीगर्भाद्धुताशनम्।।।
जनयन्ति द्विजश्रेष्ठास्तत्र सन्निहितस्त्वसौ ।। ३७ ।।
एकोऽग्निरासीन्नृपवर्य पूर्वं वैवस्वतस्यास्य तथान्तरेऽस्मिन् ।।
त्रिधाकृतस्तेन महानुभाव संमंत्रिविप्रैः क्रतुशास्त्रविज्ञैः ।। ३८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे त्रेताग्न्युत्पत्तिर्नाम षट्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। ।। १३६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १३७

https://sa.wikisource.org/s/zud

मार्कण्डेय उवाच ।।
ततः स स्वपुरं प्राप्य चाग्न्युपासनतत्परः ।।
ईजे बहुविधैर्यज्ञैः प्रजा धर्मेण पालयन् ।। १ ।।
अश्वमेधशतैरिष्ट्वा वाजपेयैः सहस्रशः ।।
अग्निष्टोमैश्चातिरात्रैर्द्वादशाहैः पुनःपुनः ।। २ ।।
सप्तद्वीपसमुद्रायां पृथिव्यामेकराड् बभौ ।।
अमानुषैर्वृतः सत्त्वैः स विजिग्ये महीतलम् ।। ३ ।।
दुर्भिक्षं मरणं व्याधिर्नाभवत्कस्यचित्क्वचित् ।।
सर्वो धर्मपरो लोकः सर्व एव सुखी जनः ।। ४ ।।
सर्वे चैव समृद्धार्थास्तस्मिञ्जनपदेश्वरे ।।
नासीत्पशुवधार्हाणां वधस्तस्मिन्वृथा तदा ।। ५ ।।
सर्वभूतानि राजानं भावेनोपगतानि तम् ।।
सर्वस्य च जनन्यासीत्स राजा पितृसन्निभः ।।६।।
दृष्ट्वा तं भूपतिं स्वप्ने प्रसीदन्ति जनास्तदा ।।
यदा निर्यात्यसौ राजा चतुरङ्गबलान्वितः ।।७।।
गृहचर्यारता नार्यस्तदा पश्यन्ति तं सदा ।।
पुष्पैश्चन्दनधूपैश्च तथैव विकिरन्ति तम् ।। ८ ।।
उर्वशी कृतपुण्या सा देवी नारायणात्मजा ।।
यया क्रीडितमस्याङ्के वदन्त्येवं च योषितः ।। ९ ।।
अयमायात्यसौ राजा यदा शृण्वन्ति योषितः ।।
गृहकार्याण्यपि त्यक्त्वा तदा यान्ति ,गवाक्षकान् ।। 1.137.१० ।।
अभ्राणि शारदानीव बहुचन्द्राणि योषिताम् ।।
मुखै राजन्ति वेश्मानि निर्याते पृथिवीश्वरे ।। ११ ।।
या न पश्यति तं यान्तं सा तं ज्ञात्वा तिरोहितम् ।।
मुषितं चैव साऽऽत्मानं वेत्ति निन्दति सा भृशम् ।। १२ ।।
या च पश्यति तं यान्तं कन्दर्पसदृशं नृपम् ।।
तद्गतेन हृदा सापि शून्या तिष्ठति वेश्मनि ।। १३ ।।
यदा यजति यज्ञैश्च तदा शून्या वसुन्धरा ।।
सर्वा भवति राजानं तदा गच्छति वै जनः ।। ।। १४ ।।
यश्च याति जनस्तस्य यज्ञे राज्ञो महात्मनः ।।
किमिच्छकैस्तदा राज्ञा सर्वः संपूज्यते तदा ।। १५ ।।
सभासंस्थस्य वै राज्ञः प्रतीहारो दिने दिने ।।
उद्घोषयति कार्यार्थी तस्य राज्ये कथंचन ।। १६ ।।

इत्येवं शासतो राज्यं गतः कालो महीपतेः ।।
स कदाचिद्द्विजानाह दर्शयध्वं ममोर्वशीम् ।। १७ ।।
द्रक्ष्यसे तां स्वयं राजन्न वयं दर्शयामहे ।।
ततस्तेषां धने लोभं चक्रे कामनिपीडितः ।। १८ ।।
ह्रियमाणे धने विप्रैः शप्तः पञ्चत्वमागतः ।।
जीवितश्चापरैर्विप्रैर्गतरोषैर्महीपतिः ।। १९ ।।
आत्मानं गर्हयित्वाऽसौ लब्धसंज्ञो महीपतिः ।।
आयुं राज्येऽभिषिच्यैव प्रतिष्ठानपुरे स्वके ।। 1.137.२० ।।
साग्निहोत्रस्ततो राजा ययौ नारायणाश्रमम् ।।
तस्याश्रमे तपश्चक्रे राजा संवत्सरत्रयम् ।। २१ ।।
ततो नारायणः प्राह तं नृपं तपसि स्थितम् ।।
अद्य प्राप्स्यसि तां राजन्यत्कृते परितप्यसे ।। २२ ।।
सशरीरोऽद्य गन्तासि त्रिदिवं राजसत्तम ।।
एवं द्विजेन्द्रे वदति विमानं प्रत्यदृश्यत ।। २३ ।।
उर्वश्यधिष्ठितं रम्यं गन्धर्वैश्च सहस्रशः ।।
यस्मिन्युक्तं तुरङ्गाणां सहस्रं चन्द्रवर्चसाम् ।। २४ ।।
विमानादवरुह्याथ गन्धर्वाप्सरसां गणाः ।।
उर्वशी च ववन्दैनमृषिं ज्वलनतेजसम् ।। २५ ।।
अनुज्ञातोऽथ ऋषिणा तदा राजा पुरूरवाः ।।
कृत्वाग्निहोत्रमात्मस्थं विमानं तं समास्थितः ।। २६ ।।
ऋषिं प्रदक्षिणीकृत्य त्रिदिवं स नृपो गतः ।।
सशरीरो नृपः स्वर्गं तदा प्राप्य सुदुर्लभम् ।। ५७ ।।
शक्रेणाभ्यर्चितः काले विजहार यथासुखम्।।
देवोद्यानेषु सर्वेषु उर्वश्या सहितस्तदा ।। २८ ।।
नासौ वियुज्यते साक्षात्कदाचिदपि पार्थिवः ।।
अमावस्याममावस्यां नियतं चन्द्रभास्करौ ।। २९ ।।
द्रष्टुं यातौ महीपालमेकराशिगतौ सदा ।।
उर्वश्या सहितं पौत्रं यदा पश्यति चन्द्रमाः ।।1.137.३०।।
तदा सुधारसं देवः स्नेहात्स्रवति मानद ।।
सुधामृतरसं तं च पिबन्ति पितरः सदा ।। ३१ ।।
श्राद्धकालस्तदाप्युक्तो नृणां नृपवरोत्तम ।।
तदा श्राद्धं हि यद्दत्तं सुधारसविमिश्रितम् ।। ३२ ।।
तदश्नन्ति महीपाल पितरोऽमृतसन्निभम् ।।

अमावस्याममावस्यां तदा श्राद्धं प्रयत्नतः ।। ।। ३३ ।।
कुरुष्व भूमिपश्रेष्ठ सर्वान्कामानवाप्स्यसि ।।
येऽपि श्राद्धं करिष्यन्ति तदा चान्ये नराधिप ।। ३४ ।।
तेषामायुर्यशः सौख्यं दास्यन्ति प्रपितामहाः ।।
देवकार्यादपि श्रेष्ठं पितृकार्यं प्रचक्षते ।। ३५ ।।
पितरो नाम राजेन्द्र देवानामपि देवताः ।।
राज्यकामः स्वर्गकामः पुष्टिकामस्तथैव च ।। ३३६ ।।
पितृन्सन्तर्पयेच्छ्राद्धे चन्द्रसूर्यसमागमे ।।
वसन्ति सततं राजन्पितरश्चन्द्रमण्डले ।। ३७ ।।
तेषां मासमहोरात्रं विभागं तत्र मे शृणु ।।
कृष्णपक्षाष्टमी मध्ये तेषामुदयते रविः ।। ३८ ।।
शुक्लाष्टम्यां तथैवास्तं तेषां याति दिवाकरः ।।
अमावस्या तदा तेषां मध्याहनं जायते नृप ।।
तस्माच्छ्राद्धानि देयानि तस्मिन्काले प्रयत्नतः ।। ३९।।
एतावदुक्तं नृपवर्य तस्य धर्मात्मजस्याऽप्रतिमस्य वृत्तम् ।।।
धन्यं यशस्यं रिपुनाशनं च सौभाग्यदं पापहरं सुखञ्च ।। 1.137.४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पुरूरवसः स्वर्गप्राप्तिर्नाम
सप्तत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १३८

https://sa.wikisource.org/s/zug

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। वज्र उवाच ।।
वर्तन्ते पितरः स्वर्गे केषांचिन्नरके तथा ।।
नरकस्थाः फलं दातुं कथं शक्ता वदस्व मे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पितॄणां तु गणाः सप्त नामतस्तान्निबोध मे ।।
त्रयोऽमूर्तिमतश्चैषां चत्वारश्च समूर्तयः ।। २ ।।
सुभासुरा बर्हिषदोऽग्निष्वात्तास्तथैव च ।।
त्रयो मूर्तिमतश्चैषां चत्वारश्चाप्यमूर्तयः ।। ३ ।।
क्रव्यादाश्चोपहूताश्च आज्यपाश्च सुकालिनः ।।
मूर्तिमन्तः पितृगणाश्चत्वारश्च प्रकीर्तिताः ।। ४ ।।
सुभास्वरा ब्रह्मसुताः सोममाप्याययन्ति ये ।।
ब्रह्मलोकचरा राजन्नित्यं मूर्तिविवर्जिताः ।।५।।
तथा बर्हिषदो नाम राजपुत्रा मरीचिनः ।।
आप्याययन्ति ते देवाँल्लोके सोमपदे स्थिताः ।। ६ ।।
विभ्राजलोके तिष्ठन्ति अग्निष्वात्ता नराधिप ।।
पुलस्त्यस्य ऋषेः पुत्रा भविष्यन्ति जगन्ति ते ।। ७ ।।
दानवान्यक्षगन्धर्वान्पिशाचोरगराक्षसान् ।।
दैत्यान्भूतपिशाचांश्च विद्याधरगणांस्तथा ।।८ ।।
नागान्सर्पान्सुपर्णांश्च पर्वतान्सरितस्तथा ।।
क्रव्यादाँश्चोपहूतांश्च अज्यपाँश्च सुकालिनः ।। ९ ।।
ब्राह्मणान्क्षत्रियान्वैश्यान्भावयन्त्यन्त्यजाँस्तथा ।।
कवेराङ्गिरसश्चैव कर्दमस्य प्रजापतेः।। 1.138.१० ।।
वसिष्ठस्य तथा पुत्राः क्रमेणैते प्रकीर्तिताः ।।
ज्योतिर्भासः स्मृता लोके ये च लोका मरीचिनः ।।११।।
तेजेस्विनो मान साश्च क्रमेणैते प्रकीर्तिताः ।।
एते श्राद्धस्य भोक्तारो विश्वेदेवैः सदा सह ।। १२ ।।
एते श्राद्धं सदा भुक्त्वा पितॄन्संतर्पयन्त्यतः ।।
यत्र क्वचन धर्मज्ञ वर्तमाना हि योगतः ।।१३ ।।
एते च पुष्ट्या विनियोजयन्ति श्राद्धस्य दातारमदीनसत्त्वाः ।।
तृप्तास्तथैते विनियोजयन्ति दातुः पितॄन्सर्वगतान्महीप ।।१४।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे
पितृस्वर्गनरकनिवासहेतुनिर्णयोनामाष्टत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।।।१३८।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १३९

https://sa.wikisource.org/s/zuh

।। वज्र उवाच ।।
वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते प्रथमे भृगुनन्दन ।।
श्राद्धं प्रदर्शितं केन तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
हिरण्याक्षवधे पूर्वं यदा त्यक्त्वा धराधराः ।।
धरां सपक्षा खगमाः खं गता मनुजेश्वर ।। २ ।।
धराधरपरित्यक्ता तदा चलितबन्धना ।।
धरा स्थानाच्च्युता वेगात्प्रविवेश रसातलम् ।। ३ ।।
हिरण्याक्षं तदा हत्वा नृवराहो जनार्दनः ।
प्रोथेन च कराभ्यां च विधार्य वसुधां बलात् ।।४ ।।
संपूज्यमानस्त्रिदशैः प्रविवेश रसातलम् ।।
रसातलतलं गत्वा शेषमूर्तौ स्वके स्थितः ।। ५ ।।
दंष्ट्राग्रेण समुद्धृत्य महीं दध्रे तदा भुजे ।।
वामबाहुनिविष्टांतां कृत्वा त्रिदशपुङ्गवः ।। ६ ।।
उज्जहार महातेजा लोकानां हितकाम्यया ।।
रत्नज्वालावलीपुञ्जदुर्विभाव्यमुखाम्बुजः ।। ७ ।।
शेषस्तुष्टाव देवेशं तस्मिन्काले जगद्गुरुम्।।
पुरंध्रिवेशा वसुधा देवं तद्बाहुसंस्थिता।।८।।
तदा तुष्टाव भूपाल रमणीयतमाकृतिः ।।
उद्धृत्य वसुधां स्थाने स्थापयित्वा तथा स्वके।।९।।
जगाम भूमौ धर्मज्ञ वराहं नाम पर्वतम् ।।
कल्पारम्भे वराहस्य परमूर्तेः सशैलताम् ।। 1.139.१० ।।
तां समासाद्य धर्मात्मा देवः सर्वगतः प्रभुः ।।
दंष्टाग्रलग्नं मृत्पिण्डं गृहीत्वा दक्षिणे करे।। ११ ।।
प्रस्वेदाच्च तिलान्कृत्वा दर्भान्रोमभ्य एव च ।।
जलप्रस्रवणाभ्याशे तस्मिन्गिरिवरे तदा ।। १२ ।।
दक्षिणाग्राँस्तु विन्यस्य दर्भांस्तान्मधुसूदनः ।।
मृत्पिण्डान्सतिलाँस्तेषु दत्तवाँस्त्रीन्नराधिप ।। १३ ।।
दत्त्वा च गन्धपुष्पाद्यैः पूजयामास धार्मिकः ।।
पूजयित्वा च मर्यादां कृतवान्स नराधिप ।। १४ ।।
अद्यप्रभृति लोकेषु प्रेतानुद्दिश्य वै पितॄन् ।।
ये तु श्राद्धं करिष्यन्ति तेषां पुष्टिर्भविष्यति ।। १५ ।।
श्राद्धकाले तथा तेन पिण्डनिर्वपणं तथा ।।

पितॄणां ये करिष्यन्ति तेषां पुष्टिर्भविष्यति ।। १६ ।।
पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ।।
पूजया ते भविष्यन्ति स्वयं पिण्डेषु नित्यदा ।। १७ ।।
तेषां त्रयः पूजिताश्च भविष्यन्ति तथाग्नयः ।।
त्रयो लोकास्त्रयो देवास्तथैव च युगत्रयम् ।। १८ ।।
पूजिताश्च त्रयो देवा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।।
पूजितैस्तैर्भविष्यामि चतुरात्मा तथाप्यहम्।। १९।।
पितुः पैतामहः पिण्डो वासुदेवः प्रकीर्तितः ।।
पैतामहश्च निर्दिष्टस्तथा संकर्षणः प्रभुः ।। 1.139.२० ।।
पितृपिण्डश्च विज्ञेयः प्रद्युम्नश्चापराजितः ।।
आत्माऽनिरुद्धो विज्ञेयः पिण्डनिर्वपणं बुधैः।।२१।।
श्राद्धं कर्तुं कथं शक्यं शक्यं विना वैष्णवतेजसा ।।
एवं संपूजितस्तेन चतुरात्मा त्वहं स्थितः ।। २२ ।।
भविष्यामि प्रदास्यामि तस्य कामान्यथेप्सितान्।।
चत्वारः पूजिता वेदाश्चत्वारश्च तथाग्नयः ।। २३ ।।
चत्वारश्च युगास्तेन चतस्रश्च दिशस्तथा ।।
चत्वारश्च तथा वर्णाश्चत्वारश्च तथाश्रमाः।। २४ ।।
चत्वारो लोकपालाश्च भविष्यन्तीह पूजिताः ।।
एवं कृत्वा स मर्यादां तत्रैवान्तरधीयत ।।
ततः प्रभृति लोकेऽस्मिञ्छ्राद्धं सद्भिः प्रकीर्तितम् ।।२५ ।।
स्वर्गं च मोक्षं च यशः सुखानि राज्यं च पुत्रानथ भूमिपाल ।।
स्त्रियश्च मुख्या विविधांश्च कामान्देवेश्वरः श्राद्धकृतो विधत्ते ।। २६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे
श्राद्धोत्पत्तिर्नामैकोनचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १४०

https://sa.wikisource.org/s/zui

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ।।
भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि कथ्यमानमहं त्वया ।।
विधिं श्राद्धस्य धर्मज्ञ तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
वक्ष्यमाणगुणान्विप्रान्पूर्वेद्युरुपमन्त्रयेत् ।।
कर्त्रा समेतैस्तैर्भाव्यं संयतैश्च निमन्त्रितैः ।। २ ।।
श्राद्धाहे प्रयतः स्नातः स्वाचान्तः सुसमाहितः ।।
शुक्लवासाः समभ्यर्च्य नृवराहं जनार्दनम् ।। ३ ।।
आमश्राद्धेषु काम्येषु हुत्वा प्रथमपञ्चकम् ।।
(मध्यमं पञ्चकं हुत्वा पशुश्राद्धेष्वसंशयम् ।। ४ ।।
अमावस्यासु सर्वासु हुत्वा चोत्तमपञ्चकम् ।।)
हुत्वा च पञ्चकानेतानष्टकात्रितयं क्रमात् ।। ५ ।।
अन्वष्टकासु च तथा भोजयेत्प्रयतो द्विजान् ।।
द्वौ दिव्ये प्राक्त्रयः पित्रे चैकैकमुभयत्र वा ।। ६ ।।
उदङ्मुखाँश्च पित्रर्थे स्नातान्विद्याद्गुण क्रमात् ।।
तिलदर्भावकीर्णेषु चासनेषूपवेशयेत् ।। ७ ।।
पितॄनावाहयामीति स्वयमुक्त्वा समाहितः ।।
आवाहयस्वेति ततो द्विजैरुक्तोऽथ तन्मनाः ।। ८ ।।
अपयान्त्वसुरा द्वाभ्यां यातुधानविसर्जनम् ।।
तिलैः कुर्यात्प्रयत्नेन त्वथवा गौरसर्षपैः ।। ९ ।।
एते पितर इत्येव सर्वांस्तानग्न आवह ।।
आग्नेयन्तु तथोदीर्य एतद्वः पितरस्तथा ।। 1.140.१० ।।
कुशाँस्तिलावमिश्रेण तथा गन्धयुतेन च ।।
यास्तिष्ठन्ति धारयन्ति अमृतावागिति त्र्यृचा ।। ११ ।।
यन्मे मातेति च तथा पाद्यमर्घ्यञ्च कारयेत् ।।
निवेद्य विप्रेषु तथा पाद्यार्थं प्रयतः क्रमात् ।। १२ ।।
गन्धैर्वस्त्रैश्च पुष्पैश्च धूपैश्चाप्यथ भूषणैः ।।
अर्चयेद्ब्राह्मणाञ्छक्त्या श्रद्दधानः समाहितः ।। १३ ।।
आदौ समर्चयेद्विप्रान्वैश्वदेवनिवेशितान् ।।
निवेशिताँश्च पित्रर्थे ततः पश्चात्समर्चयेत् ।। १४ ।।
वैश्वदेवनिविष्टानां चरमं हस्तधावनम् ।।
विसर्जनं च निर्दिष्टं तेषु रक्षा यतः स्थिता ।। १५ ।।
सर्वमन्यत्प्रदातव्यमादौ तेषां नराधिप ।।

संपूज्य गन्धपुष्पैश्च ब्राह्मणान्प्रयतस्तदा ।। १६ ।।
आदित्या वसवो रुद्रा द्विजान्वीक्ष्य ततो जपेत् ।।
अग्नौ च करवाणीति तैरुक्तं च कुरुष्विति ।। १७ ।।
परिस्तीर्य ततो वह्निमग्निमुद्धृत्य सर्वतः ।।
आहिताग्निस्तु जुहुयाद्दक्षिणाग्नौ समाहितः ।। १८ ।।
अनाहिताग्निश्चौपसदे अग्न्यभावे तथाप्सु वा ।।
सोमायादौ पितृमते कव्यवाहनाय चाग्नये ।। १९ ।।
यमाय चैवाङ्गिरसे हुत्वा प्रयतमानसः ।।
ये मामकाश्च पितर एतद्वः पितरस्तथा ।। 1.140.२० ।।
अयं यज्ञस्तथैवेति एषा वो गीतिरप्यथ ।।
प्रयतस्तन्मनाः कृत्वा राजँश्चैवाभिमन्त्रणम् ।। २१ ।।
आमा सुपक्वेति ततो घृतं वाप्यथवा पयः ।।
निषिच्य रौप्यपात्रेषु रजताक्तेषु भावतः ।। २२ ।।
यथोपपन्नेष्वथवा तूष्णीमन्नं निवेदयेत् ।।
नमो विश्वेभ्य इति च सतिलेनोदकेन च ।। २३ ।।
प्राङ्मुखेषु च यद्दत्तं तदन्नमुपमन्त्रयेत् ।।
उदङ्मुखेषु यद्दत्तं नामगोत्रप्रकीर्तनैः ।। २४ ।।
मन्त्रयेत्प्रयतः प्राज्ञः स्वधान्तैः सुसमाहितः ।।
यन्मे प्रकामाहोरात्रैर्यद्वा क्रव्यात्तथैव च ।। २५ ।।
इतिहासपुराणानि धर्मशास्त्राणि चाप्यथ ।।
सप्तर्चं परमं मन्त्रं श्रावयेदग्रतो द्विजान् ।। २६ ।।
दक्षिणाग्रांस्ततो दर्भांल्लूनांश्चैवोपमूलतः ।।
मन्त्रितान्ब्रह्ममन्त्रेण विकिरेत्सुसमाहितः ।। २७ ।।
पिण्डनिर्वपणं कुर्यात्तेषु दर्भेष्वसंशयम् ।।
मध्वाज्यतिलमिश्रेण चान्ने नाग्र्येण यादव ।। २८ ।।
पितृपिण्डे भवेन्मन्त्रः पृथिवी दर्विरक्षिता ।।
पैतामहे भवेन्मन्त्रस्त्वन्तरिक्षेति पार्थिव ।। २९ ।।
प्रपितामहके मन्त्रं द्यौर्दर्विरिति कीर्तयेत् ।।
ये तत्र पितरः प्रेता मन्त्रेणानेन धर्मवित् ।। 1.140.३० ।।
सूत्रं निवेदयेद्भक्त्या क्षीरान्नं च निवेदयेत् ।।
ऊर्जं वहन्तीति ततः सान्नं दद्यादथोदकम् ।। ३१ ।।
अपसव्येन पिण्डेषु श्रद्धया परया युतः ।।
गन्धैः पुष्पैस्तथा धूपैर्दीपैर्भक्ष्यैश्च भोजनैः ।। ३२ ।।

पानैः समर्चयेत्पिण्डान्सादरः प्रयतः सदा ।।
यत्किञ्चित्पच्यते गेहे भक्ष्यं वा भोज्यमेव वा ।। ३३ ।।
अनिवेद्य न भोक्तव्यं तस्मिन्नायतने सदा ।।
भुक्तवत्स्वथ विप्रेषु विधिं मे गदतः शृणु ।। ३४ ।।
अन्नं सतृणमभ्युक्ष्य मामेक्षिष्ठेति यत्नतः ।।
उदङ्मुखानां विप्राणां पुरतः सोदकं ततः ।। ३५ ।।।
अन्नन्तु विकिरेद्भक्त्या पितृभागस्तु सः स्मृतः ।।
प्रष्टव्या ब्राह्मणा भक्त्या भूनिविष्टेन जानुना ।। ३६ ।।
तृप्ता भवन्तः संपन्नो भवतां कश्चिदेव तु ।।
तृप्ताः स्मेति च तैरुक्तः संपन्नमिति चाप्यथ ।। ३७ ।।
दद्यादाचमनं भक्त्या श्रद्दधानः समाहितः ।।
यन्मे रामश्च शक्रश्च इति कृत्वा प्रदक्षिणाम।।३८।।
प्रत्येकं तर्पयेद्विद्वान्दक्षिणाभिः स्वशक्तितः ।।
भवन्तोऽभिरमन्विति वाच्या विप्रास्त्वनन्तरम् ।। ३९ ।।
तैरुक्तोऽभिरताः स्मेति द्विजानां पुरतः स्थितः ।।
देवाश्च पितरश्चेति जपेन्मन्त्रमतन्द्रितः ।। 1.140.४० ।।
पितॄणां नामगोत्रेण जलं देयमनन्तरम् ।।
ब्राह्मणानां द्विजैर्वाच्यं चाक्षयं मनुजेश्वर ।। ४१ ।।
ततस्तु प्रार्थना कार्या मन्त्रेणानेन भूमिप ।।
दातारो नोऽभिवर्धन्तां वेदाः सन्ततिरेव च ।।
श्रद्धा च नो मा व्यगमद्बहु देयं च नोस्त्विति ।।
वाजेवाजेति तूत्थाप्य कृत्वा चैषां प्रदक्षिणाम् ।। ४३ ।।
जानुभ्यामवनिं गत्वा प्रणिपत्य, विसर्जयेत् ।।
अपसव्येन कर्तव्यं पितृकार्यं नराधिप ।। ४४ ।।
ब्राह्मणैर्नैव वक्तव्या यदि पृष्टा हविर्गुणाः ।।
यावदूष्मा भवत्यन्ने यावदश्नन्ति वाग्यताः ।।।४५।।।
तावदश्नन्ति पितरो यावन्नोक्ता हविर्गुणाः।।
उच्छिष्टमार्जनं यावन्न कृतं नृपसत्तम ।।४६।।
तावदश्नन्ति पितरः स्वधा रसविमिश्रितम् ।।
हस्तदत्तानि लेह्यानि लवणं व्यञ्जनानि च।।४७।।
दातारं नोपतिष्ठन्ति भोक्ता भुङ्क्ते च किल्बिषम् ।।
सौवर्णराजताभ्यान्तु फल्गुपात्रेण चाप्यथ ।। ४८ ।।
दत्तमक्षयता याति खड्गेनोदुम्बरेण वा ।।

मांसं नाश्नाति यः पङ्क्त्यां यथावद्विनियोजितम्।।४९।।
स प्रेत्य नरकं याति नात्र कार्या विचारणा ।। 1.140.५० ।।
श्राद्धे दाता च भोक्ता च मैथुनं यदि गच्छतः ।।
तन्मांसं पितरस्तस्य भुञ्जते रेतसा युतम् ।।
एवं श्राद्धं तथा कार्यं शूद्रेणापि नराधिप ।। ५१ ।।
मन्त्रवर्ज्यं हि शूद्रस्य सर्वमेतद्विधीयते ।।
वज्र उवाच ।।
यस्य जीवेत्पिता श्राद्धं कस्यासौ कर्तुमर्हति ।। ५२ ।।
त्वमेव संशयच्छेत्ता संशयं छिन्धि मे द्विज ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
येषां श्राद्धं पिता कुर्यात्तेषामेव स कारयेत् ।।
मन्त्रहीनं प्रकर्तव्यं तेन श्राद्धं यथा विधि ।।५३।।
मातामहानां श्राद्धं तु मन्त्रहीनं च कारयेत् ।।
श्राद्धं च सुहृदां कुर्यात्स्त्रीणां चाक्षयवाचकम् ।। ५४ ।।
वज्र उवाच ।।
पिता पितामहश्चैव जीवेतां यस्य देहिनः ।।
तेन श्राद्धं कथं कार्यं तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।।५५।।
मार्कण्डेय उवाच।।
येषां पितामहः कुर्यात्तेषां श्राद्धं नराधिप ।।
तेन कार्यं महाप्राज्ञ यथावदनुपूर्वशः ।। ५६ ।।
वज्र उवाच ।।
पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ।।
यस्य जीवन्ति कर्तव्यं तेन श्राद्धं कथं द्विज ।। ५७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
तेन श्राद्धं न कर्तव्यं विधिलोपं तु यादव ।।
पूजनीयाश्च पितरः पितामहपितुः स्वयम् ।। ५८ ।।
वज्र उवाच ।।
जीवेत्पितामहो यस्य पितुश्चैव पितामहः ।।
पिता प्रेतस्तथा यस्य तस्य श्राद्धविधिं वद ।। ५९ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पिण्डनिर्वपणं कृत्वा स पितुर्मनुजेश्वर ।।
पितुः पितामहादूर्ध्वं द्वाभ्यां पिण्डं निवेदयेत् ।।1.140.६० ।।
वज्र उवाच ।।

पिता पितामहौ प्रेतौ यस्य स्यातां द्विजोत्तम ।।
पितुः पितामहो जीवेत्तस्य श्राद्धविधिं वद ।।६१।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पित्रे सपित्रे कृत्वा तु पिण्डनिर्वपणं ततः ।।
पिण्डनिर्वपणं कुर्यात्पितामहपितामहे।।६२।।
वज्र उवाच ।।
प्रेतः पिता भवेद्यस्य पितुश्चैव पितामहः ।।
तेन कार्यं कथं श्राद्धं तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः।।६३।।
मार्कण्डेय उवाच।।
स तु दत्त्वा पितुः पिण्डं ततः ऊर्ध्वं पितामहात् ।।
द्वाभ्यां दद्यात्सदा पिण्डं त्वेवमाहुर्मनीषिणः ।। ६४ ।।
वज्र उवाच ।।
प्रेतः पितामहो यस्य पिता जीवेद्द्विजोत्तम ।।
पितुः पितामहो जीवेत्तस्य श्राद्धविधिं वद ।। ६५ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
दत्त्वा पितामहे पिण्डं स तूर्ध्वं प्रपितामहात् ।।
पिण्डनिर्वपणं कुर्याद्द्वाभ्यान्नित्यमतन्द्रितः।।६६।।
वज्र उवाच।।
सप्तार्चिषमहं मन्त्रं श्रोतुमिच्छामि भार्गव ।।
श्राद्धकालेपु नियतं रक्षोघ्नं यस्य कीर्तितम्।।६७।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पापापहं पावनीयमश्वमेधसमं तथा ।।
मन्त्रं वक्ष्याम्यहं तस्मादमृतं ब्रह्मनिर्मितम् ।। ६८ ।।
देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च ।।
नमः स्वधायै स्वाहायै नित्यमेव भवत्विह ।।६९।।
आद्येवसाने श्राद्धस्य त्रिवारं तु जपेत्सदा ।।
अश्वमेधफलं ह्यतेद्द्विजैः सत्कृति पूजितम् ।।1.140.७०।।
पिण्डनिर्वपणे चापि जपेदेतत्समाहितः ।।
पितरः क्षिप्रमायान्ति राक्षसाः प्रद्रवन्ति च ।।७१।।
पितॄँश्च त्रिषु लोकेषु मन्त्रोऽयं तारयत्युत ।।
पठ्यमानः सदा श्राद्धे नियतैर्ब्रह्मवादिभिः ।।७२।।
राज्यकामो जपेदेतत्सदा मन्त्रमतन्द्रितः ।।
वीर्यसर्वार्थशौर्यादिश्र्यायुर्बुद्धिविवर्धनम् ।। ।।७३।।

प्रीयन्ते पितरोनेन जपेन नियमेन च ।।
सप्तार्चिषं प्रवक्ष्यामि सर्वकामप्रदं शुभम्।।७४।।
अमूर्तानां समूर्तानां पितॄणां दीप्ततेजसाम्।।
नमस्यामि सदा तेषां ध्यानिनां योगचक्षुषाम् ।। ७५ ।।
इन्द्रादीनां च नेतारो दक्षमारीचयोस्तथा ।।
सप्तर्षीणां पितॄणां च तान्नमस्यामि कामदान् ।।७६ ।।
मन्वादीनां च नेतारः सूर्याचन्द्रमसोस्तथा ।।
तान्नमस्कृत्य सवान्वै पितॄनप्स्वर्णवेषु च ।। ७७ ।।
नक्षत्राणां ग्रहाणां च वाय्वग्निपितरस्तथा ।।
द्यावापृथिव्योश्च तथा नमस्ये तान्कृताञ्जलिः ।। ७८ ।।।।
देवर्षीणां च नेतारः सर्वलोकनमस्कृतान् ।।
त्रातारः सर्वभूतानां नमस्ये तान्पितामहान् ।। ७९ ।।
प्रजापतेर्गवां वह्नेः सोमाय च यमाय च ।।
योगेश्वरेभ्यश्च तथा नमस्ये तान्कृताञ्जलिः ।।1.140.८०।।
पितृगणेभ्यः सप्तभ्यो नमो लोकेषु सप्तसु ।।
स्वयम्भुवे नमस्कृत्य ब्रह्मणे लोकचक्षुषे ।।८१।।
एतत्तदुक्तं सप्तार्चिर्ब्रह्मर्षिगणपूजितम्।।
पवित्रं परमं ह्येतच्छ्रीमद्रक्षोविनाशनम्।। ८२ ।।
एतेन विधिना युक्तः त्रीण्येव लभते नरः ।।
अन्नमायुः सुताँश्चैव वदन्ति पितरो भुवि ।। ८३ ।।
भक्त्या परमया युक्तः श्रद्दधानो जितेन्द्रियः ।।
सप्तार्चिषं जपेद्यस्तु नित्यमेव समाहितः ।।
सप्तद्वीपसमुद्रायां पृथिव्यामेकराड् भवेत्।।८४।।
वज्र उवाच।।
ब्रह्मन्मन्त्रं समाचक्ष्व सर्वरक्षोनिबर्हणम्।।
पिण्डनिर्वपणे येन मन्त्रणीयाः कुशोत्तमाः ।। ८५ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
निहन्मि सर्वं यदमेध्यवद्भवेद्धताश्च सर्वे सुरदानवा मया ।।
ये राक्षसा यक्षपिशाचगुह्यका हता मया यातुधानाश्च सर्वे ।। ८६ ।।
एतेन मन्त्रेण सुसंयतात्मा तिलान्किरेद्दिक्षु तथा विदिक्षु।।
यस्मिन्देशे पठते मन्त्र एष तं वै देशं राक्षसा वर्जयन्ति ।। ८७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्राद्धविवरणो नाम चत्वा
रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १४१

।। वज्र उवाच ।। ।।

कस्मिन्देशे न कर्तव्यं श्राद्धं भृगुकुलोद्वह ।।

किञ्च देयमदेयं च तन्मे ब्रूहि द्विजोत्तम ।। १ ।।

।। मार्कण्डेय उवाच ।।

त्रिशङ्कुं वर्जयेद्देशं सर्वं द्वादशयोजनम् ।।

उत्तरेण पतङ्गस्य दक्षिणेन च कैकटम् ।। ।। २ ।।

देशस्त्रैशङ्कवो नाम विवर्ज्यः श्राद्धकर्मणि ।।

कारस्कराः कलिङ्गाश्च सिन्धोरुत्तरमेव च ।। ३ ।।

चातुर्वर्ण्य विहीनाश्च ये च देशा नराधिप ।।

अन्येष्वपि च देशेषु तद्देशजनदर्शनम् ।। ४ ।।

वर्जयेच्छ्राद्धकाले तु पतितानां विशेषतः ।।

रजस्वलाश्च षण्डाश्च श्वानसूकरकुक्कुटाः ।। ५ ।।

यथा श्राद्धं न पश्यन्ति तथा कार्यं विजानता ।।

रक्षार्थं चाप्यथैतेषां गुप्तिः कार्या नरेश्वर ।।६।।

तिलाविकिरणं कार्यं यातुधानविनाशनम्।।

पिण्डाँश्च गोऽजविप्रेभ्यो दद्यादग्नावथ क्षिपेत्।।७।।

मध्यमं पुत्रकामा वा पत्नी पिण्डं च भक्षयेत्।।

तीर्थश्राद्धे सदा पिण्डान्क्षिपेत्तीर्थे विचक्षणः।। ८।।

दक्षिणाभिमुखो भूत्वा पैत्री दिक्सा प्रकीर्त्तिता।

पिण्डनिर्वपणं कार्यं कुशालाभे विचक्षणैः।। ९।।

कुशेषु राजन्सर्वेषु पवित्रे ते परे मते।।

सूत्रं प्रदेयं वासोऽर्थे क्षौमकार्पाससम्भवम्।।1.141.१०।।

दशां विवर्जयेत्प्राज्ञो यद्यप्यहतवस्त्रजा।।

क्षौमकार्पासजं त्यक्त्वा सूत्रमन्यन्न दापयेत् ॥ ११ ॥

घृतेन दीपो दातव्यस्त्वथवाप्यौषधीरसैः ॥

वसामेदोद्भवं दीपं प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥ १२ ॥

चन्दनागुरुकर्पूरकुङ्कुमाँश्च प्रदापयेत् ॥

अश्वमेधसमा ह्येते पितॄणामनुलेपनाः ॥ १३ ॥

न दातव्यं मनुष्येन्द्र यदन्यच्चानुलेपनम् ।।

धूपो गुग्लुजो देयस्तथा चन्दनसारजम् ।। १४ ।।

अगुरुं च सकर्पूरं तुरुष्कं च प्रदापयेत् ।।

अतोऽन्यदपि यत्किंचिद्धूपार्थे तद्विवर्जयेत्।।१५।।

सघृतं गुग्गुलुं धूपं धूपार्थे यः प्रयच्छति

अश्वमेधफलं तस्य धूपदातुस्तथैव च।।१६।।
जात्यश्च सर्वा दातव्या मल्लिकाश्वेतयूथिका।।
जलोद्भवानि सर्वाणि कुसुमानि विवर्जयेत् ॥ १७ ॥
यानि कण्टकिजातानि न देयानि नराधिप ॥
यानि कण्टकिताग्राणि शुक्लानि सुरभीणि च ॥ १८ ॥
तानि राजेन्द्र देयानि लताजानि विशेषतः ॥
रक्तानि जलजातानि तथा देयानि यादव ॥ १९ ॥
विपुलां श्रियमाप्नोति पितॄन्पुष्पैः समर्चयन् ॥
अभक्ष्याणि विवर्ज्यानि श्राद्धे नित्यमतन्द्रितैः ॥ 1.141.२० ॥
भक्ष्येष्वपि न देयानि यानि तानि निबोध मे ।।
भूस्तृणं सुमुकं शिग्रुं पालक्यं तण्डुलीयकम् ।। २१ ।।
कूष्माण्डालाबुवृन्ताकपिप्पलीमरिचानि च ।।
श्राद्धेषु नागरं देयं लवणं सैन्धवं तथा ।। २२ ।।
सैन्धवव्यतिरेकेण लवणानि न दापयेत् ।।
नक्तं गृहीतमुदकं तथा पल्वलसम्भवम् ।। २३ ।।
श्राद्धकाले विवर्ज्यं च माहिषं क्षीरमेव च ।।
राजमाषमसूराश्च चणका कोरदूषकाः ।। २४ ।।
वर्ज्याश्चाभिषवो नित्यं शतपुष्पं गवेधुकम् ।।
करम्भाणि कुसुम्भं च पटोलं बृहतीफलम् ।। २५ ।।
करीरसुरभी चोभौ पूतिगन्धि च यद्भवेत् ।।
जम्बीरजफलं वर्ज्यं कोविदारं च पार्थिव ।। २६ ।।
वस्तुसंदर्शनं शस्तं श्राद्धे नित्यमरिन्दम ।।
कुतपस्य च सान्निध्यं तथा कृष्णाजिनस्य च ।। २७ ।।
कृष्णाजिनस्य दानं च रजतस्य विशेषतः ।।
कृष्णाजिनं सकुतपं कृष्णानि च तिलानि च ।। २८ ।।
श्राद्धकर्मणि शस्तानि विट्पतिस्तत्सुतस्तथा ।।
सोमः सदैव मासान्ते रविणा सह संगतः ।। २९ ।।
आपश्चैवौषधीश्चैव तदा विशति पार्थिव ।।
अमायां तु पयः पीत्वा भुक्त्वा चैवौषधीः शुभाः ।। 1.141.३० ।।
पयः क्षरन्ति यद्दिव्यं गावोऽमृतरसोपमम् ।।
तत्पवित्रं परं राजन्कापिलं चेद्विशेषतः ।। ३१ ।।
हव्ये कव्ये च तद्राजन्सोमतुल्यं प्रकीर्तितम् ।।
तिलैर्व्रीहियवैर्माषैरद्भिर्मूलफलेन च ।। ३२ .।।

प्रियङ्गुभिस्तथा दारैः शृङ्गाटकफलैः शुभैः ।।
गोधूमैश्चेक्षुभिर्मुद्गैः सचीनचणकैस्तथा ।। ३३ ।।
श्यामाकैर्हस्तिश्यामाकैर्मधूकैर्हव्यदाडिमैः ।।
पनसैर्नारिकेरैश्च खर्जूराम्रफलैस्तथा ।। ३४ ।।
आम्रातैश्चाम्रनारंगैर्बिल्वैर्दीर्घैश्च मूलकैः ।।
विदार्यानिर्भरूटैश्च विशेषश्च वराटकैः ।। ३५ ।।
पिचुकैश्च तथा कर्दैर्बदरैः करकन्दुभिः ।।
पालेवतै राष्ट्रकैश्च अक्षोटैः पनसैस्तथा ।। ३६ ।।
काकोलैः क्षीरकाकोलैस्तथा पिण्डालुकैः शुभैः ।।
सुवर्चलामधूकैश्च वास्तुकेन च पार्थिव ।।३७।।
सिताखण्डगुडैर्मुख्यैः फणितेन च सक्तुभिः ।।
लाजाभिश्च सदानाभिस्त्रपुसैर्वारुचिर्भटैः ।। ३८ ।।
सर्षपाराजशाकाभ्यामिङ्गुदै राजजम्बुभिः ।।
प्रियालामलकैर्मुख्यैः फल्गुभिश्च तिलोलकैः ।। ३९ ।।
वेत्राङ्कुरैस्तालदर्भैश्चुक्रीकाक्षीरिकाधवैः ।।
चोचैः समीचैर्लकुचैस्तथा वै बीजपूरकैः ।। 1.141.४० ।।
छत्रातिच्छत्रक्षीराकैः कलण्डुककशेरुकैः ।।
सुजातकैः पद्मफलैर्भक्ष्यैर्भोज्यैः सुसंस्कृतैः ।। ४१ ।।
रागषाढवचोण्यैश्च त्रिजातकसमन्वितैः ।।
दत्तेन मासं प्रीयन्ते श्राद्धेन पितरो नृणाम् ।। ४२ ।।
द्वौ मासौ मत्स्यमांसेन त्रीन्मासान्हारिणेन तु ।।
औरभ्रेणाथ चतुरः शाकुनेन च पञ्च वै ।। ४३ ।।
षण्मासाञ्छाशिकेनापि सप्त पारिशतेन च ।।
तथाष्टौ छागमांसेन पयसा पायसेन च ।। ४४ ।।
वाराहेण नवैवाहू रौरवेण तथा दश ।।
मासानेकादशैवाहुर्गवयेन नराधिप ।। ४५ ।।
संवत्सरं तु गव्येन पयसा पायसेन च ।।
पयोविकारैश्च तथा हृद्यैश्च मनुजेश्वर ।। ४६ ।।
पानकैश्च तथा हृद्यैस्त्रिसुगन्धैः सुशीतलैः।।।
वार्ध्रीणसस्य मांसेन तृप्तिर्द्वादशवार्षिकी ।। ४७ ।।
वज्र उवाच ।।
वार्ध्रीणसमहं ब्रह्मञ्छ्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।।
यस्य मांसेन कथिता तृप्तिर्द्वादश वार्षिकी ।। ४८ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।
त्रिपिबन्त्विन्द्रियक्षीणं यूथस्याग्रसरं तथा।।
रक्तं वर्णेन राजेन्द्र छागं वार्ध्रीणसं विदुः ।।४९।।
कालशाकं महाशल्कं खड्गमांसं तथैव च ।।
आनन्त्याय भवेद्दत्तं सर्वं च मधुसंयुतम् ।। 1.141.५० ।।
खड्गा विषाणैः परिवर्जिता ये तेषां हि मांसेन भवत्यनन्तम् ।।
श्राद्धं महाराज ततः प्रदेयं खड्गस्य मांसेन हिताय तेषाम् ।। ५१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० श्राद्धहविर्वर्णनो नामे कचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४१ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १४२

https://sa.wikisource.org/s/zuk

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। वज्र उवाच ।। ।।
श्राद्धकालं समाचक्ष्व सर्वधर्मभृतां वर ।।
कस्मिन्काले कृते श्राद्धे प्रीयन्ते पितरो नृणाम् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
श्राद्धकालस्त्वमावस्यां नित्यं पार्थिवसत्तम ।।
पौर्णमासी तथा माघी श्रावणी च नरोत्तम ।।२।।
प्रोष्ठपद्यामतीतायां तथा कृष्णत्रयोदशी ।।
आग्रहायण्यतीतायां कृष्णास्तिस्रोऽष्टकास्तथा ।।३।।
शाकैश्च प्रथमं कार्या मांसैश्च तदनन्तरा ।।
तृतीया च तथाऽपूपैर्नित्यमेव विजानता ।। ४ ।।
अन्वष्टकासु च स्त्रीणां श्राद्धं कार्यं तथैव च ।।
अष्टकाविधिना हुत्वा क्रमेणैतास्तु पञ्चकाः ।। ५।।
मात्रे राजन्पितामह्यै श्राद्धं कार्यं यथाविधि ।।
तथैव प्रपितामह्यै विश्वेदेवपुरस्सरम् ।।६।।
पिण्डनिर्वपणं कार्यं तासां च पितृवन्नृप।।
भुक्तवत्सु च विप्रेषु तत्र कर्म निबोध मे ।। ७ ।।
प्रादेशमात्रा राजेन्द्र चतुरंगुलमायताः ।।
तावदेव समुत्सेधाः षट्कर्षूस्तत्र कारयेत् ।। ८ ।।
प्रत्येककर्षुमूले तु परिस्तीर्य हुताशनम् ।।
अग्निसोमयमानां च यागं कृत्वा यथा पुरा ।। ९ ।।
कर्षुत्रितयमूले तु पुरुषाणां तु कारयेत् ।।
पिण्ड निर्वपणं प्राग्वदेकैकस्मिन्यथाविधि ।। 1.142.१० ।।
कर्षूभिस्त्रितयं तच्च क्षीरान्नाद्भिः प्रपूरयेत् ।।
कर्षुत्रितयमूले तु स्त्रीणां निर्वपणं भवेत् ।। ११ ।।।
दध्ना मांसेन पयसा कर्षूणां चैव पूरणम् ।।
अन्नोदकविमिश्रेण कार्यं मनुजपुङ्गव ।। १२ ।।
भवन्तीभ्यो भवत्वेतदक्षयं परिकीर्तितम् ।।
एतानि श्राद्धकालानि नित्यान्याह प्रजापतिः ।। १३ ।।
श्राद्धमेतेष्वकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते ।।
वृद्धौ श्राद्धं नरः कुर्वन्नित्यं वृद्धिमुपाश्नुते ।। १४ ।।
वृद्धौ समर्चयेद्विद्वान्नित्यं नान्दीमुखान्पितॄन् ।।
वृदिश्राद्धेषु कर्तव्यास्तिलस्थाने यवास्तथा ।। १५ ।।
कर्कन्धुदधिसंमिश्राँस्तथा पिण्डाँश्च निर्वपेत् ।।।

अच्छिन्ननाभ्यां कर्तव्यं श्राद्धं वै पुत्रजन्मनि ।। १६ ।।
आशौचोपरमे कार्यमथवाऽपि नराधिप ।।
विवाहदिवसे श्राद्धं तथा कार्यं विचक्षणैः ।।१७ ।।
वृद्धिश्राद्धं विधानेन चन्द्रे जन्मर्क्षमाश्रिते ।।
श्राद्धं प्रयत्नात्कर्तव्यं भूतिकामेन पार्थिव ।। १८ ।।
उत्तरादयनाच्छ्राद्धं श्रेष्ठं स्याद्दक्षिणायने ।।
चातुर्मास्यं च तत्रापि प्रसुप्ते केशवे हितम् ।।१९ ।।
प्रोष्ठपद्यपरं पक्षं तथापि च विशेषवत् ।।
पञ्चम्यूर्ध्वं च तत्रापि दशम्यूर्ध्वं ततोऽप्यति।।1.142.२०।।
मघायुता च तत्रापि शस्ता राजंस्त्रयोदशी ।।
तत्राक्षय्यं भवेच्छ्राद्धं मधुना पायसेन च ।। २१ ।।
सर्वस्वेनापि कर्तव्यं श्राद्धमत्र नराधिप ।।
परान्नभोजी त्वपचः श्राद्धमत्र तु कारयेत् ।। २२ ।।
यस्तु श्राद्धं सदा कुर्यात्सोऽश्वमेधफलो भवेत् ।।
निद्रां त्यजति सर्वात्मा यस्मिन्काले जनार्दनः ।। २३।।
तत्र श्राद्धमथानन्त्यं नात्र कार्या विचारणा ।।
श्राद्धं संक्रमणे भानोः कर्तव्यं पृथिवीपते ।। २४ ।।
विषुवद्द्वितयं तत्र अयने द्वे विशेषतः ।।
व्यतीपाते तथा श्राद्धं ज्ञेयं बहुफलं नृप ।। २५ ।।
अक्षय्यं च तथा श्राद्धं विज्ञेयं राहुदर्शने ।।
व्रीहिपाके च कर्तव्यं यवपाके तथैव च ।। २६ ।।
न तानद्युर्महाराज विना श्राद्धं कथंचन ।।
आश्विनस्यापरे पक्षे प्रथमे कार्तिकस्य च ।। २७ ।।
पूर्वाह्ने शुक्लपक्षस्य श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणः ।।
अपराह्णे तथा कार्यं कृष्णपक्षे नराधिप ।। २८ ।।
संध्ययोर्वर्जस्तेच्छ्राद्धं तत्र रात्रौ नरेश्वर ।।
रात्रावपि च कर्तव्यं यदा स्याद्राहुदर्शनम् ।। २९ ।।
अक्षय्यं तत्समुद्दिष्टं यद्दत्तं राहुदर्शने ।।
अतः काम्यानि वक्ष्यामि श्राद्धानि तव पार्थिव।। 1.142.३० ।।
अरोग्यमथ सौभाग्यं समरे विजयं तथा ।।
सर्वान्कामाँस्तथा विद्यां धनं जीवितमेव च ।। ३१ ।।
आदित्यादिदिनेष्वेव श्राद्धं कुर्वन्सदा नरः ।।
क्रमेणैतदवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। ।। ३२ ।।

स्वर्गं ह्यपत्यानि तथा ब्रह्मवर्चसमेव च ।।
रौद्रेण कर्मणा सिद्धिं भुवं पुष्टिं तथा श्रियम् ।। ३३ ।।
सर्वान्कामाँश्च सौभाग्यं धनं ज्ञाति प्रधानताम् ।।
रूपयुक्ताँश्च तनयान्वाणिज्याद्धनसंपदम् ।। ३४ ।।
कनकं सुहृदो राज्यं सफलां च तथा कृषिम् ।।
समुद्रयानाल्लाभं च सर्वान्कामाँन्तथैव च ।। ३५ ।।
श्रैष्ठ्यकामांस्तथा सर्वान्बलमारोग्यमेव च ।।
रूप्यं द्रव्यं गृहं गाश्च तुरगाँश्चैव जीवितम् ।। ३६ ।।
कृत्तिकादिभरण्यन्तं क्रमात्तु भगणे नरः ।।
एकैकस्मिन्क्रमात्कुर्वञ्छ्राद्धं प्राप्नोत्यसंशयम् ।। ३७ ।।
स्त्रियः सुरूपाः स्वगृहे कन्यानां च तथा वरान्।।
सर्वान्कामान्यशश्चैव श्रियं द्यूतजयं कृषिम् ।। ३८ ।।
वाणिज्यं पशवश्चैव वाजिनश्च तथा सुतान् ।।
सुवर्णरौप्यसौभाग्यं प्राप्नोति श्राद्धदः क्रमात् ।। ३९।।
प्रतिपत्प्रभृति ह्येतद्यावद्राजँस्त्रयोदथी ।।
चतुर्दश्यां तु कर्तव्यं ये नराः शस्त्रघातिताः ।। 1.142.४० ।।
श्राद्धं सदा पञ्चदशीषु कार्यं कामान्समग्राँल्लभते मनुष्यः ।।
तस्मात्प्रयत्नेन नरेन्द्र कार्यं श्राद्धं सदा पञ्चदशीषु तज्ज्ञैः ।। ४१ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे श्राद्धकालवर्णनो नाम
द्विचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४२ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १४३

।। वज्र उवाच ।। ।।
कस्मै श्राद्धं न दातव्यं केन भुक्तं महाफलम् ।।
भवतीह द्विजश्रेष्ठ तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
अनूढातनयो राजन्यश्च पौनर्भवः सुतः ।।
शूद्रापतिर्दुराचारो वाणिज्यायुधजीवकः ।। २ ।।
तथा वार्धुषिको यश्च शूद्रस्य च पुरोहितः ।।
पर्वकारस्तथा सूची यस्य चोपपतिर्गृहे ।। ३ ।।
कृत्वा नक्षत्रनिर्देशं यश्च जीवति पार्थिव ।।
चिकित्सितेन च तथा यस्य वृत्तिर्नरेश्वर ।।४।।
वेदविक्रयको यश्च वेदनिन्दक एव च ।।
तर्कशास्त्रेण दग्धश्च नास्तिको धर्मवर्जितः ।। ५ ।।
पित्रा विवदमानश्च यश्चैवोपनयेद्बहून् ।।
अयाज्ययाजी स्तेनश्च यक्ष्मी कितव एव च ।। ६ ।।
श्वित्री च यस्तथा काणो बधिरोऽन्धः कुणिस्तथा ।।
परपूर्वापतिश्चैव ग्रामप्रेष्यो निराकृतिः ।। ७ ।।
अवकीर्णी कुण्डगोलौ कुनखी श्यावदन्तकः ।।
कन्यादूष्यभिशप्तश्च मित्रधुक्पिशुनस्तथा ।। ८ ।।
परिवित्तिः परिवेत्ता तस्य कन्याप्रदश्च यः ।।
याजकश्च तथा तस्य सोमविक्रयकस्तथा।।९।।
कूटसाक्षी च वाग्दुष्टः परदारो विकर्मकः ।।
तथा दैवापविद्धाग्निः विरुद्धजनकस्तथा ।। 1.143.१० ।।
यश्च हीनातिरिक्ताङ्गो दुश्चर्मा दमकस्तथा ।।
यश्च युक्तस्तथा राजन्पातकैश्चोपपातकैः ।। ११ ।।
द्विषन्मित्रे उभे चैव प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि ब्राह्मणान्पङ्क्तिपावनान् ।। १२ ।।
ब्रह्मदेयानुसन्तानः तपस्वी विजितेन्द्रियः ।।
पारगो यजुषां यश्च सामवेदस्य पारगः ।। १३।।
ऋग्वेदपारगो यश्च भृग्वङ्गिरसपारगः ।।
अथर्वशिरसोऽध्येता त्रिसुपर्णस्य पारगः ।। १४ ।।
त्रिणाचिकेतः पञ्चाग्निधर्मशास्त्रविशारदः ।।
पुराणपारगो यश्च इतिहासविशारदः ।। १५ ।।
अधीते सोत्तरं यश्च विष्णुधर्ममिदं शुभम् ।।

विजानाति यथावच्च यश्च व्याकरणं नृप ।। १६ ।।
ज्योतिषश्च तथा वेत्ता आयुर्वेदस्य च द्विजः ।।
ताभ्यां वृत्तिं न चेत्कुर्याद्वृत्तिस्ताभ्यां विगर्हिता ।। १७ ।।
आहिताग्निश्च यो विद्वान्सोमपश्च द्विजोत्तमः ।।
गुरुशुश्रूषणपरस्तीर्थपूतश्च यादव ।।
गायत्रीजापनिरतो योगी ध्यानपरायणः ।। १८ ।।
यस्याप्यनन्ते जगतामधीशे भक्तिः परा यादव देवदेवे ।।
तस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित्पात्रं त्रिलोके पुरुषप्रवीर ।। १९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पात्रापात्रपरीक्षाविधिर्नाम त्रिचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १४४

वज्र उवाच ।।
कस्मिन्बहुफलं श्राद्धं देशे ब्राह्मणपुङ्गव ।।
एतत्सर्वं समाचक्ष्य भवान्ब्रह्म इवापरः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
गयाशीर्षवटे श्राद्धमक्षय्यं परिकीर्तितम् ।।
यदर्थमेषा चरति गाथा लोके पुरातनी ।। २ ।।
एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्येकोपि गयां व्रजेत् ।।
यजेत वाश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ।। ३ ।।
पुष्करेष्वक्षयं श्राद्धं प्रयागे नैमिषे तथा ।।
वाराणस्यां प्रभासे च कुरुक्षेत्रे समन्ततः ।। ४ ।।
सन्निहत्यां विशेषेण राहुग्रस्ते निशाकरे ।।
(राहुग्रस्ते दिनकरे सन्नीत्यां पार्थिवोत्तम) ।। ५ ।।
श्राद्धं कृत्वा समाप्नोति राजसूयशतं नरः ।।
अश्वमेधसहस्रस्य सम्यगिष्टस्य यत्फलम।।६।।
स्नात एव तदाप्नोति कृत्वा श्राद्धं स मानवः।।
सर्वेषु देवलोकेषु कामचारी विराजते।।७।।
पद्मवर्णेन यानेन किङ्किणीजालमालिना ।।
देवरामागणाढ्येन वीणामुरजनादिना ।। ८।।
दिव्यश्वेताश्वयुक्तेन कामगेन यथासुखम् ।।
आभूतसंप्लवं यावत्क्रीडत्यप्सरसां गणैः ।। ९ ।।
कृतकृत्यश्च भवति पितॄणामनृणस्तथा ।।
श्राद्धं तथा पितॄणां च नोपयुज्येत वै पुनः ।। 1.144.१० ।।
यत्र क्वचन गङ्गायां श्राद्धस्यानन्त्यमुच्यते ।।
यमस्य भगिनी देवी यमुना पापनाशिनी ।। ११ ।।
यत्र क्वचन तस्यां हि श्राद्धस्यानन्त्यमुच्यते।।
पितॄणां दुहिता राजन्नर्मदा सरितां वरा ।। १२ ।।
तस्यास्तीरे तथानन्तं श्राद्धं सर्वत्र पार्थिव ।।
अक्षय्यं च तथा श्राद्धममरान्तिकपर्वते ।। १३ ।।
वराहपर्वते राजञ्छ्राद्धस्यानन्त्यमुच्यते ।।
हिमवान्पर्वतश्रेष्ठः शङ्करश्वशुरो गिरिः ।। १४ ।।
आकरः सर्वरत्नानां सर्वसत्त्वसमाश्रयः ।।
तापसानामधीवासः श्राद्धं तत्राऽक्षयं भवेत् ।।१५।।
एवमादिषु तीर्थेषु पर्वतेषु सरित्सु च ।।

सरोवरेषु मुख्येषु ऋषीणामाश्रमेषु च।।१६।।
निर्झरेषु तथारण्ये नदीनां प्रभवेषु च ।।
सङ्गमेषु च मुख्येषु पुलिनेषु विशेषतः ।।१७।।
उद्यानेषु विचित्रेषु सैकतेषु समेषु च।।
शाद्वलेषु च रम्येषु गिरीणां कन्दरासु च ।। १८ ।।
गह्वरेषु नितम्बेषु च्छायायां कुञ्जरस्य च ।।
महीगतान्तरन्यस्तगजच्छायासु पार्थिव ।। १९ ।।
यः कुर्यादपराह्णे तु सकृच्छ्राद्धं प्रयत्नतः ।।
अक्षय्यमन्नपानं तु पितॄणां चोपतिष्ठते।।1.144.२०।।
गोमयेनोपलिप्तेषु श्राद्धं कार्यं गृहेषु च।।
मनोज्ञेषु विचित्रेषु रुचिरेषूत्तमेषु च।।२१।।
देवायतनगोष्ठेषु श्राद्धं बहुफलं भवेत् ।।२२।।
तीर्थानि यानीह नरेन्द्रचन्द्र लोके पुराणैः परिकीर्तितानि ।।
तीरेषु तेषां विधिवत्प्रदाय श्राद्धं न शोचेन्मरणं जितात्मा ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे मार्कण्डेवज्रसंवादे श्राद्धदेशानुकीर्तनो नाम चतुश्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४४ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १४५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि पितृभिर्याः प्रकीर्तिताः ।।
गाथाः पार्थिवशार्दूल कामयद्भिः पुरे स्वके ।। १ ।।
अपि स्यात्स कुलेऽस्माकं यो नो दद्याज्जलाञ्जलिम् ।।
नदीषु बहुतोयासु शीतलासु विशेषतः ।। २ ।।
अपि स्यात्स कुलेऽस्माकं हिममिश्रं जलाञ्जलिम् ।।
तिलमाक्षिक संयुक्तं यो नो दद्यात्समाहितः ।। ३ ।।
अपि स्यात्स कुलेऽस्माकं यो नो दद्याच्च भक्तितः ।।
पायसं मधुसंमिश्रं वर्षासु च मघासु च ।।४।।
दाल्भ्य उवाच ।।
पत्न्यो नृणां मुनिश्रेष्ठ योषितां च तथा नराः ।।
तच्छ्रोतुमिच्छामि विप्रर्षे विधवा स्त्री न जायते ।। ५ ।।
उपोषितेन येनाग्र्य पत्न्या न रहितो नरः ।।
पुलस्त्त्य उवाच ।।
अशून्यशयनां नाम द्वितीयां शृणु भो द्विज ।।६ ।।
यामुपोष्य न वैधव्यं प्रयाति स्त्री द्विजोत्तम ।।
पत्नीविमुक्तश्च नरो न कदाचित्प्रजायते ।। ७ ।।
शेते जलनिधौ कृष्णः श्रिया सार्धं यदा द्विज ।।
अशून्यशयना नाम तदा श्राद्धे हि सा तिथिः ।। ८ ।।
कृष्णपक्षद्वितीयायां श्रावणे मुनिसत्तम ।।
इममुच्चारयेन्मन्त्रं प्रणम्य जगतः पतिम् ।। ९ ।।
श्रीवत्सधारिणं श्रीशं भक्त्याभ्यर्च्य श्रिया सह ।।
श्रीवत्सधारिञ्छ्रीकान्त श्रीधाम श्रीपतेऽच्युत ।। 1.145.१० ।।
गार्हस्थ्यं मा प्रणाशं मे यातु धर्मार्थकामद।।
अग्नयो मा प्रणश्यन्तु मा प्रणश्यन्तु देवताः ।। ११ ।।
पितरो मा प्रणश्यन्तु मत्तो दाम्पत्यभेदतः ।।
लक्ष्म्या वियुज्यते देव न कदाचिद्यथा भवान् ।। १२ ।।
तथा कलत्रसंबन्धो देव मे नैव भिद्यतु ।।
लक्ष्म्या ह्यशून्यं वरद यथा ते शयनं सदा ।। १३ ।।
शय्या ममाप्यशून्यास्तु तथैव मधुसूदन ।।
एवं प्रसाद्य पूजां च कृत्वा लक्ष्म्यास्तथा हरेः ।।१४।।
फलानि दद्याच्छायायामभीष्टानि जगत्पतेः ।।
नक्तं प्रणम्यायतने हविर्भुञ्जीत वाग्यतः ।। १५ ।।

ब्राह्मणाय द्वितीयेऽह्नि शय्यां दयात्सदक्षिणाम्।।
एवं करोति यः सम्यङ्नरो मासचतुष्टयम्।।१६।।
तस्य जन्मत्रये दाल्भ्य गृहभङ्गो न जायते।।
अशून्यशयनश्चासौ धर्मकर्मार्थसाधकः ।।१७।।
भवत्यव्याकृतैश्वर्यः पुरुषो नात्र संशयः ।।
नारी च दाल्भ्य धर्मज्ञ व्रतमेतद्यथाविधि ।।१८।।
या करोति न सा शोच्या बन्धुवर्गस्य जायते ।।
वैधव्यं दुर्भगत्वं वा भर्तृव्यङ्ग्यं च सत्तम।।१९।।
नाप्नोति जन्मत्रितयमेतच्चीर्त्वा पतिव्रता ।। 1.145.२० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अशून्यशयनद्वितीयावर्णनो नाम पञ्चचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १४६

https://sa.wikisource.org/s/zuo

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

दाल्भ्य उवाच ।।
उपवासाश्रितं सम्यग्लोकद्वयफलप्रदम् ।।
कथितं भवता सर्वं यत्पृष्टोऽसि मया द्विज ।। १ ।।
अन्यदिच्छाम्यहं श्रोतुं तद्भवान्प्रबवीतु मे ।।
संसारहेतुं मुक्तिश्च संसारान्मुनिसत्तम ।। २ ।।
पुलस्त्य उवाच ।।
अविद्याप्रभवं कर्म हेतुभूतं द्विजोत्तम।।
संसारस्यास्य तन्मुक्तिः संक्षेपाच्छ्रूयतां मम ।। ३ ।।
स्वजातिविहितं कर्म रागद्वेषविवर्जितम् ।।
कुर्वतः क्षीयते पूर्वमन्यबन्धश्च नेष्यते ।। ४ ।।
अपूर्वसंभवाभावात्क्षयं याते तु कर्मणि ।।
दाल्भ्य संसारविच्छेदः कारणाभावसंभवः ।। ५ ।।
भवत्यसंशयं चान्यच्छ्रूयतामत्र कारणम् ।।
संसारविच्युतेर्दाल्भ्य समासाद्वदतो मम ।। ६ ।।
गृहीता कर्मणा येन पुंसा जातिर्द्विजोत्तम ।।
तत्प्रायश्चित्तभूतं वै शृणु कर्मक्षयावहम् ।। ७ ।।
ब्राह्मणक्षत्त्रियविशां शूद्रान्त्यानां च सत्तम ।।
स्वजातिविहितं कर्म रागद्वेषविवर्जितम् ।। ८ ।।
जातिप्रदस्याक्षयदं तदेवाद्यस्य कर्मणः ।।
ज्ञानकारणभावं च तदेव प्रतिपद्यते ।। ९ ।।
पुमाँश्चाधिगतज्ञानो भेदं नाप्नोति सत्तम ।।
ब्रह्मणा विष्णुसंज्ञेन परमेणाव्ययात्मना ।।1.146.१०।।
एतत्ते कथितं दाल्भ्य संसारस्य समासतः ।।
कारणं भवमुक्तिश्च जायते योगिनो यथा ।। ११ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
इति दाल्भ्यः पुलस्त्येन यथावत्प्रतिबोधितः ।।
आराधयामास हरिं लेभे कामाँश्च वाञ्छितान् १२ ।।
तथा त्वमपि राजेन्द्र केशवाराधनं कुरु ।।
आराध्य तं जगन्नाथं न कश्चिदवसीदति ।। १३ ।।
एतन्मयोक्तं सकलं तव भूमिप पृच्छतः ।।
अनाराध्याच्युतं देवं कः कामानाप्नुयान्नरः ।। १४ ।।
वज्र उवाच ।।
भगवानवतीर्णोऽभून्मर्त्यलोकमिहाच्युतः ।।

भारावतारणार्थाय भुवो भूमिपतिर्हरिः ।।१५।।
मानुषत्त्वे च गोविन्दो मम पूर्वपितामहः ।।
चकार प्रीतिमतुलां पाण्डुपुत्रैः सह द्विज ।।१६।।
सारथ्यं कृतवाँश्चैव तेषां सर्वेश्वरो हरिः ।।
निस्तीर्णो येन भीष्मौघो कुरुसैन्यमहोदधिः ।।१७।।
उपकारी महाभागः स तेषां सर्ववस्तुषु ।।
केशवः पाण्डुपुत्राणां सुतानां जनको यथा ।। १८ ।।
धन्यास्ते कृतपुण्याश्च ते मे पाण्डुसुता मताः ।।
विविशुर्ये परिष्वङ्गैर्गोविन्दभुजपञ्जरम् ।। १९ ।।
राज्यहेतोररीञ्जघ्नुर कस्मात्पाण्डुनन्दनाः ।।
सप्तलोकैकनाथेन ये भवन्त्येकशायिनः ।। 1.146.२० ।।
आत्मानमनुगच्छामि भगवन्गतकल्मषम् ।।
जातं निर्धूतपापेऽस्मिन् कुले विष्णुपरिग्रहे ।। २१ ।।
एवं देववरस्तेषां प्रसादसुमुखो हरिः।।
पृच्छतां कच्चिदाचष्ट किञ्चिद्गुह्यं महात्मनाम् ।। २२ ।।
गुह्याञ्जनार्दनं याँस्तु धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ।।
पप्रच्छ धर्मानखिलाँस्तान्समाख्यातुमर्हसि ।। २३ ।।
धर्मार्थकाममोक्षेषु यद्गुह्यं मधूसूदनः ।।
तेषामवोचद्भगवाञ्छ्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।। २४ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
बहूनि धर्मगुह्यानि धर्मपुत्राय केशवः ।।
पुरा प्रोवाच राजेन्द्र प्रसादसुमुखो हरिः। ।। २५ ।।
शरतल्पगताद्भीष्माद्धर्माञ्छ्रुत्वा युधिष्ठिरः ।।
पृष्टवान्यज्जगन्नाथं तन्मे निगदतः शृणु ।। २६ ।।
पञ्चमेनाश्वमेधेन यदा स्नातो युधिष्ठिरः ।।
युधिष्ठिर उवाच ।। ।।
भगवन्वैष्णवा धर्माः किंफलाः किंपरायणाः ।। २७ ।।
किं कृत्यमधिकृत्यैते भवतोत्पादिताः पुरा ।।
यदि ते पाण्डवस्नेहो विद्यते मधुसूदन ।। २८ ।।
श्रोतव्यास्ते मया धर्मास्ततस्तान्कथयाखिलान् ।।
पवित्राश्चैव ये धर्माः सर्वपापप्रणाशनाः ।। २९ ।।
तव वक्त्रच्च्युता देव सर्वधर्मेष्वनुत्तमाः ।।
याञ्छ्रुत्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृघ्नो गुरुतल्पगः ।। 1.146.३० ।।

सुरापो वा कृतघ्नश्च मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।।
एतन्मे कथितं सर्वं सभामध्ये सुरोत्तम ।। ३१ ।।
वसिष्ठाद्यैर्महाभागैर्मुनिभिर्भावितात्मभिः ।।
ततोऽहं तव देवेश पादमूलमुपागतः ।। ३२ ।।
धर्मान्कथय तान्देव यद्यहं भवतः प्रियः ।।
श्रुत्वा मे मानवान्धर्मान्वासिष्ठान्वा महाफलान् ।। ३३ ।।
पराशरकृताँश्चैव तथाऽत्रेयस्य धीमतः ।।
श्रुत्वा शङ्खस्य गार्ग्यस्य लिखितस्य यमस्य च ।। ३४ ।।
जाबालेश्च महाबाहोर्मुनेर्द्वैपायनस्य च ।।
उमामहेश्वराश्चैव जातिधर्माश्च पावनाः ।। ३५ ।।
गुणस्य गुणबाहोश्च काश्यपेयास्तथैव च ।।
बह्वायनकृताश्चैव शाकुनेयास्तथैव च ।। ३६ ।।
अगस्त्यगीता मौद्गल्याः शाण्डिल्याः सौरभास्तथा ।।
भृगोरङ्गिरसश्चैव कश्यपोद्दालकोदिताः ।। ३७ ।।
सुमन्ता जैमिनीयाश्च पैलस्य च महात्मनः ।।
वैशम्पायनगीताश्च पिप्पलादकृताश्च ये ।। ३८ ।।
ऐन्द्राश्च वारुणाश्चैव कौबेरा वात्स्यपोणकाः ।।
आपस्तम्बकृता धर्मास्तथा गोपालकस्य च ।। ३९ ।।
भृग्वङ्गिरःकृताश्चैव सौरा हारीतकास्तथा ।।
श्रीभगवानुवाच ।।
शृणु राजन्महाबाहो धर्मात्मन्कुरुनन्दन ।।1.146.४०।।
धर्मवृद्धिकरं वच्मि वृषभस्य तु लक्षणम् ।।
ऋषभः स समुद्राख्यः सततं कुलवर्धनः ।। ४१ ।।
मल्लिकापुष्पचित्रश्च धन्यो भवति पुङ्गवः ।।
कामलैर्माण्डलैश्चापि चित्रो भवति भोगदः ।। ४२ ।।
अतसीपुष्पवर्णश्च तथा धन्यतरः स्मृतः ।।
एते धन्यास्तथा धन्यान्कीर्तयिष्यामि ते नृप ।। ४३ ।।
कृष्णताल्वोष्ठ दशना रूक्षशृङ्गशफाश्च ये ।।
अव्यक्तवर्णा ह्रस्वाश्च व्याघ्रभस्मनिभाश्च ये ।। ४४ ।।
ध्वाङ्क्षगृध्रसवर्णाश्च तथा मूषकसन्निभाः ।।
कुब्जाः काणास्तथा खञ्जाः केकराक्षास्तथैव च ।। ४५ ।।
विषमश्वेतपादाश्च उद्भ्रान्तनयनस्तथा ।।
न ते वृषाः प्रोक्तव्या न च धार्यास्तथा गृहे ।। ४६ ।।

मोक्तव्यानां च धार्याणां भूयो वक्ष्यामि लक्षणम् ।। ४७ ।।
स्वस्तिकाकारशृङ्गाश्च मेघौघसदृशस्वनाः ।।
महाप्रमाणाश्च तथा मत्तमातङ्गगामिनः ।। ।। ४८ ।।
महोरस्का महोच्छ्वासा महाबलपराक्रमाः ।।
शिरः कर्णौ ललाटं च वालधिश्चरणानि च ।। ४९ ।।
नेत्रपार्श्वे च कृष्णानि शस्यन्ते चन्द्रमस्त्विषः ।।
चिह्नान्येतानि शस्यन्ते कृष्णस्य तु विशेषतः ।। 1.146.५० ।।
भूमिं कर्षति लांगूलात्प्रशस्तः स्थूलवालधिः ।।
पुरस्तान्न तथा नीचो वृषभश्च प्रशस्यते ।। ५१ ।।
शक्तिध्वजपताकाभा येषां राजिर्विराजते ।।
अनड्वाहस्तु ते धन्या ऋद्धिसिद्धिजयावहाः ।। ५२ ।।
प्रदक्षिणं निवर्तन्ते स्वयं ये विनिवर्तिताः ।।
समुन्नतशिरोग्रीवा धन्यास्ते कोशवर्धनाः ।। ५३ ।।
रक्तशृङ्गाग्रनयनाः श्वेतवर्णा भवन्त्यपि ।।
शफैः प्रवालसदृशैर्नास्ति धन्यतरस्ततः ।। ५४ ।।
एते धन्याः प्रयत्नेन मोक्तव्या यदि वा वृषाः ।।
धारिताश्च तथा मुक्ता धनधान्यविवर्धनाः ।। ५५ ।।
चरणानि मुखं पुच्छं यस्य श्वेतानि गोपतेः ।।
लाक्षारससवर्णश्च तं नीलमिति निर्दिशेत् ।। ५६।।
वृष एव स मोक्तव्यो न सन्धार्यो गृहे भवेत् ।।
यदर्थमेषा चरति गाथा लोके पुरातनी ।। ५७ ।।
एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् ।।
यजेत वाश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत ।।५८।।
एवं वृषं लक्षणसंप्रयुक्तं गृहोद्भवं क्रीतमथापि राजन् ।।
मुक्त्वा न शोचेन्मरणं महात्मा मोक्षे विधिं चाहमतो विधास्ये ।। ५९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वृषलक्षणवर्णनो नाम षट्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। ।। १४६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १४७

मार्कण्डेय उवाच ।।
आश्वयुक् कृष्णपक्षस्य पञ्चदश्यां नराधिप ।।
कार्तिकेप्यथवा मासि वृषोत्सर्गं तु कारयेत् ।। १ ।।
ग्रहणे द्वे महापुण्ये तथा चैवायनद्वयम् ।।
विषुवद्द्वितयं चैव मृताहो बान्धवस्य च ।। २।।
मृताहो यस्य तस्यार्थे तस्मिन्नहनि शङ्करम् ।।
सुसमिद्धे गवां मध्ये परिस्तीर्य हुताशनम् ।। ३ ।।
पयसा श्रपयेद्विद्वाँश्चरुं पौष्णं समाहितः ।।
पूषा गा अन्वेतु नश्च पूष्णे हुत्वा नराधिप ।। ४ ।।
इह राडिति हुत्वा च जपेद्रुद्रान्समाहितः ।।
तथैव पौरुषं सूक्तं कूष्माण्डानि नराधिप ।। ५ ।।
ततः कोष्णेन वृषभमयस्कारः सुशिल्पवान् ।।
शूलेन दक्षिणे पार्श्वे वामे चक्रेण निर्दहेत् ।। ६ ।।
अङ्कितं स्नापयेत्पश्चात्स्नाने तस्य तथा पठेत् ।।
हिरण्यवर्णेति ऋचश्चतस्रो मनुजेश्वर ।। ७ ।।
आपो हि ष्ठेति तिस्रश्च शन्नो देवीति चाप्यथ।
वत्सतर्यश्चतस्रश्च तं वृषं च नराधिप।।८।।
अलङ्कुर्यात्ततः पश्चाद्गन्धमाल्यैश्च शक्तितः।।
किङ्किणीभिश्च रम्याभिस्तथा चीनांशुकैः शुभः ।। ९ ।।
ततः कर्ता जपेन्मन्त्रमिमं प्रयतमानसः ।।
वृषो हि भगवान्धर्मश्चतुष्पादः प्रकीर्तितः ।।
वृणोमि तमहं भक्त्या स मे रक्षतु सर्वतः ।।1.147.१० ।।
एवं युवानं वृषभं ददामि गवां पतिं यूथपतिं सधर्मम् ।।
अनेन सार्धं चरत प्रकामं यथा तथा प्राप्नुत वत्सतर्यः ।। ।। ११ ।।
एवं युवानं गोपतिं वो ददामि अनेन क्रीडन्तीश्चरतीः प्रियेण ।।
सहास्माभिः प्रजया मा तनूभिर्मा वधाम द्विषतं सोमराजन् ।। १२।।
मन्त्रं पिता वत्स इति प्रतीतं जपेत कर्णे वृषभस्य सव्ये ।।
प्रचालयेत्तं वृषभं ततस्तु पूर्वां दिशं वत्सतर्यश्च सर्वाः ।।१३।।
वासोयुगं ग्रहीतुरथ प्रदेयं सुवर्णयुक्तं सघृतं च कांस्यम् ।।
शिल्पप्रधानस्य तथैव सत्यं देयं यथा तुष्टिमुपैति राजन् ।। १४ ।।
विप्रास्तथान्नं दधिसर्पिषा युतं संभोजनीयाः पयसा च मिश्रम् ।।
उत्सृष्टमात्रे वृषभे व्रजन्ति तृप्तिं परां तस्य पितामहा ये ।। १५ ।।
यस्मिँस्तडागे स जलं तृषार्तः पातुं समागच्छति तत्पितृणाम् ।।

दिव्याम्बुपूर्णं कलशं महीपते लोकं परं तृप्तिमन्तः प्रयान्ति।। १६ ।।
सरिद्वरां काञ्चिदथोपयाति तृष्णान्वितस्तस्य पितामहानाम् ।।
तृप्तिं विधत्ते सरितां वरिष्ठा सुदीर्घकालं विमलाम्बुवाहैः ।। १७ ।।
दर्पेण पूर्णः सविषाणघातैर्धरां यदा धारयते नरेन्द्र ।।
पितॄंस्तदा तस्य तदन्नकूटं ध्रुवं स यातीति न संशयोऽत्र ।। १८ ।।
रोम्णां च तुल्यानि शतानि राजन्भोक्ता तथा तस्य दिवं प्रयाति ।।
संवत्सराणां परिपूर्णकामः संसेव्यमानस्त्रिदशाङ्गनाभिः ।। १९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वृषोत्सर्गवर्णनो नाम
सप्तचत्वारिंशदुत्तरशततमो ऽध्यायः ।। १४७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १४८

।। वज्र उवाच ।।
चरितं बुधपुत्रस्य मार्कण्डेय मया श्रुतम् ।।
श्रुतः श्राद्धविधिः पुण्यः सर्वपापप्रणाशनः ।। १ ।।
धेन्वाः प्रसूयमानायाः फलं दाने तथा श्रुतम् ।।
कृष्णाजिनप्रदानं च वृषोत्सर्गस्तथैव च ।। २ ।।
श्रुत्वा रूपं नरेन्द्रस्य बुधपुत्रस्य भार्गव ।।
कौतूहलं समुत्पन्नं तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। ३ ।।
केन कर्मविपाकेन स तु राजा पुरूरवाः ।।
अवाप तादृशं रूपं सौभाग्यमपि चोत्तमम् ।। ४ ।।
देवांस्त्रिभुवन श्रेष्ठान्गन्धर्वांश्च मनोरमान् ।।
उर्वशी संगता त्यक्त्वा सर्वभावेन तं नृपम् ।। ५ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
शृणु कर्मविपाकेन येन राजा पुरूरवाः ।।
पुरूरवा इति ख्यातो मद्रेष्वासीन्महीपतिः ।। ६ ।।
चाशुषस्यान्वये जातश्चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ।।
सर्वैर्नृपगुणैर्युक्तः केवलं रूप वर्जितः ।। ७ ।।
वज्र उवाच ।।
पुरूरवा मद्रपतिः कर्मणा केन भार्गव ।।
बभूव कर्मणा केन कुरूपश्च तथा द्विज ।। ८ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
द्विजग्रामे द्विजश्रेष्ठो नाम्नैवाऽऽसीत्पुरूरवाः ।।
नद्याः कूले महाराज पूर्वजन्मनि पार्थिवः ।। ९ ।।
स तु मद्रपतिर्नाम्ना योऽभूद्राजा पुरूरवाः ।।
अस्मिञ्जन्मन्यसौ विप्रो द्वादशीषु सदानघ ।। 1.148.१० ।।
उपोष्य पूजयामास राज्यकामो जनार्दनम् ।।
चकार सोपवासं च स्नानमभ्यङ्गपूर्वकम् ।। ११ ।।
उपवासफलं प्राप्य राज्यं मद्रेष्वकण्टकम् ।।
उपोषितस्तदाभ्यङ्गाद्रूपहीनोऽभ्यजायत ।। १२ ।।
उपोषितो नरस्तस्मात्स्नानमभ्यङ्गपूर्वकम् ।।
वर्जयेत्तत्प्रयत्नेन रूपघ्नं तत्परं नृणाम् ।। १३ ।।
एतत्ते कथितं तस्य यद्वृत्तं पूर्वजन्मनि ।।
मद्रेश्वरत्वे चरितं शृणु तस्य महीपतेः ।। १४ ।।
तस्य राजगुणैः सर्वैः समुपेतस्य पार्थिव ।।

जनानुरागो नैवासीद्रूपहीनस्य यादव ।। १५ ।।
रूपकामः स मद्रेशस्तपसे कृतनिश्चयः ।।
राज्यं मन्त्रिगतं कृत्वा जगाम हिमपर्वतम् ।। १६ ।।
व्यवसायद्वितीयस्तु पद्भ्यामेव महायशाः ।।
ऊर्ध्वं संतीर्य स नदं विषयान्ते स्वकीं नदीम् ।।
इरावतीमिति ख्यातां ददर्शातिमनोहराम् ।। १७ ।।
तुहिनगिरिभवां महोघवेगां तुहिनसगर्भसमानशीतलोदाम् ।।
तुहिनसदृशवर्णफेनयुक्तां तुहिनयशाः सरितं ददर्श राजा ।। १८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मद्रेश्वरस्य तपोवन गमनं नामाष्टचत्त्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १४९

मार्कण्डेय उवाच ।।
स ददर्श नदीं पुण्यां रम्यां हैमवतीं शुभाम् ।।
गन्धर्वगणसंकीर्णां नित्यं शक्रेण सेविताम् ।। १ ।।
सुरेभमदसिंदूरैर्यस्यां राजिर्विराजते ।।
मध्येन शक्रचापाभा तस्यां मज्जति सर्वदा ।। २ ।।
तपस्विशरणायातां मुख्यब्राह्मणसेविताम् ।।
ददर्श शीतपानीयां महाराजः पुरूरवाः ।। ३ ।।
प्लुतहंसावलीछन्नां काशचामरवीजिताम् ।।
साभिषेकामिव स तां पश्यन्प्रीतिं परां ययौ ।। ४ ।।
पुण्यां सुशीतलां हृद्यां मनसः प्रीतिवर्धिनीम् ।।
क्षयवृद्धियुतां सौम्यां सोममूर्तिमिवापराम् ।। ५ ।।
सुशीतशीघ्रपानीयां द्विजपुञ्जनिषेविताम् ।।
सुतां हिमवतः श्रेष्ठां चञ्चद्वीचिविराजिताम् ।। ६ ।।
अमृतस्वादुसलिलां तापसैरुपशोभिताम् ।।
स्वर्गारोहणनिःश्रेणीं सर्वकल्मषनाशिनीम् ।। ७ ।।
अग्र्यां समुद्रमहिषीं महिषीगणगाहिताम् ।।
हितां सर्वस्य लोकस्य कस्य नौत्सुक्यकारिणीम् ।। ८ ।।
गोकुलाकुलतीरां तां रम्यां शैवालवर्जिताम् ।।
हंससारससंघुष्टैर्जलजैः सेवितां शुभैः ।। ९ ।।
आवर्तनाभिगम्भीरां द्वीपोरुजघनस्थलाम् ।।
नीलनीरजनेत्रां तामुत्फुल्लकमलाननाम् ।। 1.149.१० ।।
हिमाभफेनवसनां चक्रवाकाधरां शुभाम् ।।
बलाकापङ्क्तिदशनां चलन्मत्स्यावलिभ्रुवम्।। ११।। स्वजलोद्धतमातङ्गरम्यकुम्भपयोधराम् ।।
हंसनूपुरसंघुष्टां मृणालवलयावलीम् ।। १२ ।।
यस्यां रूपमदोन्मत्तगन्धर्वानुगतः सदा ।।
मध्याह्नसमये राजन्क्रीडत्यप्सरसां गणः ।। १३ ।।
तामप्सरोविनिर्मुक्तान्वहन्ती कुसुमाञ्शुभान् ।।
स्वतीरद्रुमसंभूतान्नानावर्णान्सुगन्धिनः ।। १४ ।।
तरङ्गशतसंक्रान्तसूर्यमण्डलदुर्दशम् ।।
सुरेभजनिताघातवप्रद्वयविभूषिताम् ।। १५ ।।
शक्रेभगण्डसलिलैर्देवस्त्रीकुच चन्दनैः ।।
संयुतं सलिलं यस्याः षट्पदैरुपसेव्यते ।। १६ ।।
यस्यास्तीरभवा वृक्षाः सुगन्धिकुसुमान्विताः ।।

तथा प्रकृष्टभ्रमरा भ्रमरैस्ते निराकुलाः ।। १७ ।।
यस्यास्तीरे रतिं यान्ति सदा कामवशानुगाः ।।
तपोधनाश्च ऋषयस्तथा देवाः सवासवाः ।। १८ ।।
लभन्ते यत्प्लुताङ्गास्तु देवेभ्यः प्रतिमाननाः ।।
स्त्रियश्च नाके बहुलाः पद्मेन्दुप्रतिमाननाः ।। १९ ।।
या बिभर्ति सदा तोयं देवसंघैरपीडितम् ।।
पुलिन्दमृगवृन्दैश्च व्याधसंघैरपीडितम् ।। 1.149.२० ।।
सतामरसपानीयां सतारागगनामलाम् ।।
स तां पश्यन्ययौ राजा सतामीप्सितकामदाम् ।। २१।।
यस्यास्तीररुहैः काशैः फुल्लैश्चन्द्रांशुसन्निभैः ।।
राजद्भिर्विवृताकाशै रम्यैस्तत्क्षीरसंस्थितैः ।।२२।।
या च सदा दिवि सेव्यति देवैर्या च सदा भुवि सेव्यति विप्रैः ।।
या च सदा सकलाघविनाशं भक्तजनस्य करोत्यचिरेण ।।२३।।
या च गता सरितां हि कदम्बैर्या च नुता सततं हि महीनैः ।।
या च युता शततोयकदम्वैर्या च गता सततं हिमहीनैः ।। २४ ।।
युक्तापि केसरिगणैः करिवृन्दयाता सन्नागयुक्तसलिलापि सुवर्णयुक्ता ।।
सूर्यांशुतापपरिवृद्धिविवृद्धिशीला शीतांशुतुल्ययशसा ददृशे नृपेण ।। २५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे इरावतीवर्णनो नामैको
नपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्याय ।। १४९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १५०

मार्कण्डेय उवाच ।।
आलोकयन्नदीं पुण्यां तत्समीरहतक्लमः ।।
स गच्छन्नेव ददृशे हिमवन्तं महागिरिम् ।। १ ।।
खमुल्लिखद्भिर्बहुभिर्वृतं शृङ्गैः सुपाण्डुरैः।।
पक्षिणामथ संचारैर्विना सिद्धगतिं शुभाम् ।।२ ।।
नदीप्रपातसंजातमहाशब्दैः समन्ततः ।।
असंश्रुतान्यशब्दन्तं शीततोयं मनोरमम् ।। ३ ।।
देवदारुवनैर्नीलैः कृताधोवसनं शुभम् ।।
मेघोत्तरीयं तं शैलं ददृशे स नराधिपः ।। ४ ।।
श्वेनमेघकृतोष्णीषं चन्द्रार्कमुकुटं क्वचित् ।।
हिमानुलिप्तसर्वाङ्गं क्वचिद्धातुविचित्रितम् ।। ५ ।।
चन्दनेनानुलिप्ताङ्गदत्तपञ्चाङ्गुलिं यथा ।।
शीतप्रदं निदाघेऽपि शिलाविषमसंकटम् ।। ६ ।।
सालक्तकैरप्सरसां मुद्रितं चरणैः क्वचित् ।।
क्वचिदस्पृष्टसूर्यांशु क्वचिच्च तमसा वृतम् ।। ७ ।।
दरीमुखैः क्वचिद्भीमैः पिबन्तमनिलं बहु ।।
क्वचिद्विद्याधरगणैः क्रीडद्भिरुपशोभितम् ।। ८ ।।
उपगीतं तथा मुख्यैः किन्नराणां गणैः क्वचित् ।।
आपानभूमौ च गणैर्गन्धर्वाप्सरसां क्वचित् ।। ९ ।।
गीतादिभिः समाकीर्णं गन्धर्वीणां मनोहरम् ।।
निरुद्धपवनैर्देशैर्नीलशाद्वलमण्डितैः ।। 1.150.१० ।।
क्वचिच्च कुसुमैर्युक्तं चात्यन्तरुचिरैः शुभम् ।।
तपस्विशरणं शैलं कामिनामपि दुर्लभम् ।। ११ ।।
मृगयूथानुचरितं दन्तिभिन्नमहाद्रुमम् ।।
यत्र सिंहनिनादेन त्रस्तानां भैरवं रवम् ।। १२ ।।
श्रुत्वोत्पश्यति विभ्रान्तं गजानामाकुलं कुलम् ।।
तपश्च तापसैर्यस्य कूलदेशेष्वलंकृतम् ।। १३ ।।
रत्नैर्यतः समुत्पन्नैस्त्रैलोक्यं चाप्यलंकृतम् ।।
अहीनशरणं नित्यमहीनजनसेवितम् ।। १४ ।।
अहीनः पश्यति गिरिमहीनं रत्नसम्पदम् ।।
अल्पेन तपसा यत्र सिद्धिः प्राप्येत तापसैः ।। १५ ।।
यश्च दर्शनमात्रेण सर्वकल्मषनाशनः ।।
महाप्रपातसंपातप्रभीतखगबन्धुभि. । १६ ।।

वायुनीत सदावृष्टिः कृतदेशं क्वचित्क्वचित् ।।
अलब्धजलदैः शृङ्गैः क्वचिच्चातिसमुच्छ्रितैः ।। १७ ।।
नित्यार्कतापविषमैरगम्यैर्मनसा युतम् ।।
देवदारु महावृक्षपुञ्जशाखानिरन्तरैः ।। १८ ।।
समस्तभुवनाकारैः प्रदेशैरुपशोभितम् ।।
हिमच्छन्नमहाशृंगं प्रपातमितनिर्झरम् ।।
शब्दलभ्याम्बुविषमं हिमसंरुद्धकन्दरम् ।। १९ ।।
दृष्ट्वैव तां चारुनितम्बभूमिं महानुभावः स महीन्द्रनाथः ।।
बभ्राम तत्रैव मुदा समेतः स्थानं ततः किञ्चिदथा ससाद ।। 1.150.२० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हिमवद्वर्णनो नाम
पञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १५१

https://sa.wikisource.org/s/zut

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
तस्यैव पर्वतेन्द्रस्य प्रदेशं सुमनोहरम् ।।
अगम्यं मानुषैरन्यैर्दैवयोगादुपागतः ।। १ ।।
इरावती सरिच्छ्रेष्ठा यस्माद्देशा द्विनिर्गता ।।
मेघश्यामं च तं देशं द्रुमखण्डैरनेकशः ।। २ ।।
सालैस्तालैस्तमालैश्च कर्णिकारैः सशाल्मलैः ।।
न्यग्रोधैश्च तथाश्वत्थैः शिरीषैः शिंशपाद्रुमैः ।। ३ ।।
श्लेष्मातकैरामलकैर्हरीतकविभीतकैः ।।
रम्यैश्चन्दनवृक्षैश्च कपित्थै रक्तचन्दनैः ।।४।।
वटमाहिषकाक्षोटैरश्वकर्णैस्तथार्जुनैः ।।
हस्तिकर्णैः सपनसैः कोविदारैः सुपुष्पितैः ।।५।।
देवदारुमहावृक्षैस्तथा कालीयकद्रुमैः ।।
पद्मकैश्चन्दनैर्बिल्वैः कुटजैर्हरिचन्दनैः ।। ६ ।।
प्राचीनागुरुकैश्चैव स्थूणिकैः समशण्डिकैः ।।
खर्जूरैर्नारिकेरैश्च प्रियाल्वाम्रातकेङ्गुदैः ।।७।।
तेरुमानैर्वटैर्भन्यैः काश्मीरैः फलिभिस्तथा ।।
जातीफलैः पूगफलैः कट्फलैर्लवलीफलैः ।। ८ ।।
मन्दारैः कोविदारैश्च किंशुकैः कुसुमांशुभिः ।।
पलाशैः शमिसूल्लासैर्वेतसैरम्लवेतसैः ।। ९ ।।
रक्तातिरङ्गनारिङ्गैरिंगुदैः सप्रियंगुभिः ।।
रक्ताशोकैस्तथाऽशोकैरारुकैः सचिरारुकैः।।1.151.१०।।
मुचुकुन्दैस्तथा कुन्दैराटरूषपरूषकैः ।।
किंकरातैः किरातैश्च केतकैश्च सकेतकैः।।११।।
शोभाञ्जनैरञ्जनैश्च मुकूलकनिकोचकैः ।।
सुपूर्णचारुवसनैर्द्रुमैः श्रेष्ठैस्तथासनैः ।। १२ ।।
मन्मथस्य शराकारैस्सहकारैर्मनोहरैः ।।
पीतयूथिकया राजञ्श्वेतयूथिकया तथा ।।१३।।
जात्या चम्पकजात्या च तुम्बुरैश्चाप्युदुम्बरैः ।।
माषैश्चोच्चैस्सलकुचैस्तिलम्बलकुशम्बलैः ।। १४ ।।
तथा सुपुष्पाव रणैर्वरणैः कामिवल्लभैः।।
पुष्पाकुलैश्च बकुलैः पारिभद्रकभद्रकैः।।१५।।
धाराकदंबैः कुटजैः कदंबैर्गिरिकूटजैः।।
आक्रान्तसर्वककुभैः ककुभैः कमनीयकैः।। ।।१६।।

कर्कन्धुबदरैर्नीपैः दीपैरिव महोज्ज्वलैः ।।
रक्तैः पालीवतैः श्वेतैर्दाडिमैश्चण्यकद्रुमैः ।।१७ ।।
प्रतानैः पिप्पलीनां च नागवल्याश्च भागशः ।।
मरिचस्य तथा गुल्मैर्नवमल्लिकया तथा ।। १८ ।।
मृद्वीकामण्डलैर्मुख्यैरतिमुक्तकमण्डलैः ।।
त्रपुसैर्वारुकानां च प्रतानैः सफलैः शुभैः ।। १९ ।।
कूष्माण्डानां प्रतानैश्च अलाबूनां तथा क्वचित्।।
चिर्भटस्य प्रतानैश्च पटोलैः कारवेल्लकैः ।। 1.151.२० ।।
कर्कोटकैः प्रतानैश्च वार्ताकैर्बृहतीफलैः ।।
कह्लारैर्मूलकैर्मुख्यैः शाकैश्च विविधैस्तथा ।।२१।।
सुवर्चलाभिः सर्वाभिः सर्षपाभिस्तथैव च ।।
काकोलीक्षीरकाकोली छत्रया चातिच्छत्रया ।।२२ ।
काकमाचीमहाबद्धिशशकर्द्दलकन्दलैः ।।
तथा क्षीरिकशाकेन कालशाकेन चाप्यथ ।। २३ ।।
शिम्बिधान्यैस्तथा धान्यैः सर्वैर्निरवशेषतः ।।
ओषधीभिर्विचित्राभिर्दीप्यमानाभिरेव च ।। २४ ।।
कन्दैर्विदार्या च तथा तरूटैः स्वादुसंयुतैः ।।
सुनिषण्णाशटीशेषाराजक्षयकवास्तुकैः ।। २५ ।।
आयुष्याभिर्यशस्याभिर्वर्ण्याभिश्च नराधिप ।।
जरामृत्युभयघ्नाभिः क्षुद्भयघ्नाभिरेव च ।। २६ ।।
सौभाग्यजननीभिश्च वृष्याभिश्चाप्यनेकशः ।।
वेत्रवेणुलताभिश्च तथा कीचकवेणुभिः ।। २७।।
काशैः शशाङ्कसंकाशैः शरगुल्मैस्तथा क्वचित् ।।
कुशगुल्मैस्तथा रम्यैर्गुल्मैश्चेक्षुमनोहरैः ।। २८ ।।
कार्पासया तुवर्या च दुकूलेन शुभेन च ।।
तथा च कदलीखण्डैर्मनोहारिभिरुत्तमैः ।। २९ ।।
तथा मरकतप्रख्यैः प्रदेशैः शाद्वलान्वितैः ।।
इरापुष्पसमायुक्तैः कुङ्कुमस्य च भागशः ।। 1.151.३० ।।
तगरातिविषामांसीग्रन्थिपर्णीसुरागदैः ।।
सुवर्णपुष्पैश्च तथा भूमिपुष्पैस्तथा परैः ।। ३१ ।।
जम्बीरिकाभूस्तृणैश्च सरसैः सृमुकैस्तथा ।।
शृङ्गवेराजमोदाभिः कुठेरकप्रियालुकैः ।। ३२ ।।
जलजैश्च तथा पद्मैर्नानावर्णैः सुगन्धिभिः ।।

उदयादित्यसंकाशैः पूर्णचन्द्रनिभैस्तथा ।। ३३ ।।
तपनीयसवर्णैश्च अतसीपुष्पसन्निभैः ।।
शुकपत्रनिभैश्चान्यैः स्थलपद्मैश्च भागशः ।। ३४ ।।
पञ्चवर्णैः समाकीर्णं बहुवर्णैस्तथैव च ।।
दुष्टदृष्ट्याहितमुदैः कुसुमैश्चन्द्रसन्निभैः ।। ३५ ।।
तथा वह्निशिखाकारै राजन्रक्तोत्पलैः शुभैः ।।
नीलोत्पलैः सकह्लारैर्दुर्ज्जातककशेरुकैः ।। ३६ ।।
शृङ्गाटकैर्मृणालैश्च कावाटै राक्षसोत्पलैः ।।
जलजैः स्थलजैर्मूलैः फलैः पुष्पैरशेषतः ।। ३७ ।।
विविधैश्चैव नीवारैर्मुनिभोज्यैर्नराधिप ।।
न तद्धान्यं न तत्सस्यं न तच्छाकं न तत्फलम् ।। ३८ ।।
न तन्मूलं न तत्कन्दं न तत्पुष्पं नराधिप ।।
नागलोकोद्भवं यच्च नाकलोकोद्भवं च यत् ।। ३९ ।।
अनूपबन्धनोत्थं च तन्न यत्रास्ति यादव ।।
सदा पुष्पफलं सर्वमजस्रमृतुयोगतः ।। 1.151.४० ।।
महेश्वरः स ददृशे तपसोऽर्थाय वो गतः ।।
ददृशे च तथा तत्र नानारूपान्पतत्रिणः ।। ४१ ।।
मयूराञ्शतपत्राँश्च कलवाचककोकिलान् ।।
तथा कादम्बकान्हंसान्कुक्कुटाञ्जलकुक्कुटान् ।।8२।।
कृकरान्बर्कशाञ्श्यामांस्तित्तिरान्सकपिञ्जलान् ।।
धार्तराष्ट्रान्प्लवान्मद्गून्कलविङ्काञ्छुकान्बकान् ।। ४३ ।।
चटकांश्चक्रवाकांश्च आटकांष्टिट्टिभान्सटान् ।।
पुत्रप्रियांल्लोहपृष्टान्गोनन्दगिरिवर्तकान् ।। ४४ ।।
पारावतान्कामलांश्च शारकाञ्जीवजीवकान् ।।
लाववर्तकवत्तीरान्रक्तधर्मप्रभद्रकान् ।।४५।।
ताम्रचूडान्वर्णचूडान्कोयष्टीन्खञ्जरीटकान् ।।
ऋषिपुत्रान्सहारीतान्कुक्कुटान्काष्ठकुक्कुटान् ।। ४६ ।।
लट्वाँल्लटेषून्गोक्ष्वेडांस्तथा कुङ्कुमचूडकान् ।।
भृङ्गराजाञ्छारपादान्भूलिङ्गान्पिण्डिमालवान्।।४७।।
मंजूलीयकदात्यूहगोपपुत्रान्त्सवञ्जुलान् ।।
भारद्वाजांस्तथा चाषान्सुवर्णान्रजनीयकान् ।।४८।।
एतांश्चान्यांश्च हि बहून्पक्षिसंघान्मनोहरान् ।।
श्वापदान्विविधाकारान्मृगांश्चैव महामृगान् ।। ४९ ।।

व्याघ्रान्केसरिणः सिंहान्वीचिनः शरभान्वृकान् ।।
ऋक्षांस्तरक्षून्बन्धूकान्गोलाङ्गूलान्सवानरान् ।। 1.151.५० ।।
शशाँल्लोकाच्छशपलान्मार्जारान्मायवः शुनः ।।
मृषिकान्नाकुलान्काचान्सिंहान्नोड्रसुरोमकान् ।। ५१ ।।
तथा मत्तांश्च मातङ्गान्महिषान्गवयान्वृ षान्।।
चरमान्सृमरांश्चैव तथा गोरान्नखानपि ।।५२।।
उरभ्रांश्च तथा मेषान्सारङ्गानथ कर्कशान् ।।
रुरून्जमृष्पदानृष्पान्मर्कटान्कर्कटान्मृगान् ।।
नीलांश्चैव महानीलान्करालमृगमार्दकान् ।।५३।।
श्वदंष्ट्रान्ग्रामशरभान्कोडकाकपशम्बरान् ।।५४।।
करालान्कृतमालांश्च कालपुच्छाँस्तथारुणान् ।।
उष्ट्रान्गजान्वराहाँश्च तुरगान्खरगर्दभान्।। ५५ ।।
एतान्पश्यन्स मद्रेशो विरुद्धांश्च परस्परम् ।।
अविरुद्धान्वने तस्मिन्निर्वृतिं च परां ययौ ।।।। ५६ ।।
तदाश्रमपदे मुख्यो बभूवात्रिः पुरा नृप ।।
तत्प्रसादात्सदा युक्तं स्थावरैर्जङ्गमैस्तथा ।। ५७ ।।
हिंसन्ति न तथाऽन्योन्यं हिंसकास्तु परस्परम् ।।
क्रव्यादाः प्राणिनस्तत्र सर्वे क्षीरफलाशनाः ।। ५८।।
निर्मितास्तत्र रत्यर्थमत्रिणा सुमहात्मना ।।
शिलानां निम्नदेशेषु तत्र गावः स्वयं नृप ।। ५९ ।।
पयः क्षरन्ति तद्दिव्यममृतस्वादुसन्निभम् ।।
क्वचिद्राजमहिष्यश्च क्वचिद्राजा च भागशः ।। 1.151.६० ।।
शिलाः क्षीरेण संपूर्णा दध्ना चान्यत्र यादव ।।
स पश्यन्परमां प्रीतिमवाप वसुधाधिपः ।।६१।।
सरांसि तत्र दिव्यानि नद्यश्च विमलोदकाः ।।
मृणालकानि दिव्यानि शीतलानि च भागशः ।। ६२ ।।
कन्दराणि च शैलस्य सुखसेव्यानि यादव ।।
हिमपातो न तत्रास्ति समन्तात्पञ्चयोजनम् ।। ६३ ।।
उपत्यकासु शैलस्य शिखरेषु तु विद्यते ।।
तत्रापि राजञ्छिखरं पर्वतेन्द्रस्य पाण्डुरम् ।। ६४ ।।
हिमपातं सदा तत्र घनाः कुर्वन्ति संहताः ।।
तत्रास्ति चापरं शृङ्गं यत्र तोयं घना घनाः ।। ६५ ।।
नित्यमेवाभिवर्षन्ति शिलाभिः शिखरं खरम् ।।

तदाश्रमं मनोहारि यत्र कामधरा धराः ।। ६६ ।।
सुरमुख्योपभो ग्यत्वाच्छाखिनः सफलाः सदा। ।।
सदोपगीतभ्रमरं सुरस्त्रीसेवितामरम् ।। ६७ ।।
सर्वपापक्षयकरं शैलस्येव महाकरम् ।।
वानरैः क्रीडमानैश्च देशे देशे नराधिप।।६८।।
हंसपुञ्जाः कृतास्तत्र चन्द्रबिम्बसमप्रभाः।।
तदाश्रमसमन्ताच्च हिमसंरुद्धकन्दरम्।।६९।।
शैलवाटैः परिवृतमगम्यं मनुजैः सदा।।
पूर्वाराधितदेवेशो महाराजः पुरूरवाः।।1.151.७०।।
तदाश्रममनुप्राप्तो देवदेवप्रसादतः।।
तदाश्रमं श्रमशमनं मनोहरं मनोहरैः कुसुमशतैरलंकृतम्।।
कृतं च तत्स्वयमथ चात्रिणा शुभं शुभप्रदं तं ददृशे स मद्रराट्।।७१।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे
महर्ष्याश्रमवर्णनन्नामैकपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः।।१५१।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १५२

https://sa.wikisource.org/s/j4u
< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच।।
तत्र यौ तौ महाशृङ्गौ महावर्षमहाहिमौ।।
तृतीयं तु तयोर्मध्ये शृङ्गमत्यन्तमुच्छ्रितम् ।। १ ।।
नित्यातपं तप्तशिलं सदा भगतिवर्जितम् ।।
तस्याधस्ताद्द(?)क्षगणे देशे भागे च पश्चिमे ।। २ ।।
जातीलतापरिक्षिप्तं विवरं चारुदर्शनम्।।
दृष्ट्वैव कौतुकाविष्टस्तं विवेश महीपतिः।।३।।
तमसा चातिनिबिडं नल्वमात्रं महीपतिः।।
नल्वमात्रमतिक्रम्य स्वप्रभाभरणोज्वलम् ।।।। ४ ।।
समुच्छ्रितमथात्यन्तं गम्भीरं परिवर्तुलम् ।।
न तत्र सूर्यस्तपति न विराजति चन्द्रमाः ।। ५ ।।
तथापि दिवसाकारं प्राकाश्यं तदहर्निशम् ।।
क्रोशाधिकपरीमाणं सरसा च विराजितम् ।।६।।
समन्तात्सरसस्तस्य शैललग्ना तु वेदिका।।
सौवर्णै राजतैर्वृक्षैर्विद्रुमैरपि शोभिता ।। ७ ।।
नाना माणिक्यकुसुमैः स्वप्रभाभरणोज्ज्वलैः ।।
तस्मिन्सरसि पद्मानि पद्मरागच्छदानि च ।। ८ ।।
वज्रकेसरजालानि सुगन्धीनि तथाप्यति ।।
पत्रैर्मरकतैर्नीलवैदूर्यैश्च महीपते ।। ९ ।।
कर्णिकाश्च तथाशेषा जातरूपस्य पार्थिव ।।
तस्मिन्सरसि या भूमिर्न सा कर्दमसङ्कुला ।। 1.152.१० ।।
नानारत्नैरुपचिता जलजानां समाश्रया ।।
कपर्दकानां शुक्तीनां शङ्खानां च महीपते ।। ११ ।।
मकराणां च मत्स्यानां पैण्डानां कच्छपैः सह ।।
तत्र मरतकखण्डानि वज्राणि च सहस्रशः ।।१२।।
पद्मरागेन्द्रनीलानि महानीलानि पार्थिव ।।
पुष्परागाणि रम्याणि तथा कर्केतकानि च ।।१३।।
तुरूकस्य च खण्डानि तथा शेप(?)स्य भागशः ।।

गजावर्त्तस्य मुख्यस्य रुधिराख्यस्य चाप्यथ ।। १४ ।।

सूर्येन्दुकान्तयोश्चैव पीलोर्भल्लातकस्य च ।।

ज्योतीरसस्य रम्यस्य शङ्खकस्य च भागशः ।। १५ ।।

मसारगवलङ्कानां स्फटिकस्य तथैव च।।

गोमेदपित्तकानां च धूली मरकतस्य च ।। १६।।

वैदूर्यसौगन्धिकयोस्तथा राजमणेर्नृप ।।

खञ्जस्य चैव मुख्यस्य तथा ब्रह्ममणेरपि ।।१७।।

मुक्ताफलानां मुख्यानां ताराविग्रहधारिणाम् ।।

सुखोष्णं चैव तत्तोयं स्नानाच्छीतविनाशनम् ।।१८।।

वैदूर्यस्य शिलामध्ये सरसस्तस्य शोभना।।

प्रमाणेन तथा सा च द्वे च राजन्धनुःशते।।१९।।

चतुरस्रा तथा रम्या तपसा निर्मितात्रिणा ।।

बिलद्वारसमे देशे केतुस्तत्र हिरण्मयः ।।1.152.२०।।

प्रदेशः स तु राजेन्द्र द्वीपे तस्मिन्मनोहरे ।।

तथा पुष्करिणी रम्या तस्मिन्राजञ्छिलातले ।।२१।।

सुशीतामलपानीया जलजैश्च विराजिता ।।

आकाशविमला राजंश्चतुरस्रा मनोहरा ।। २२ ।।

तस्यास्तदुदकं स्वादु लघु शीतं सुगन्धि च ।।

न क्षिणोति तथा कायं कुक्षिमापूरयत्यपि ।।२३।।

तृप्तिं विधत्ते परमां शरीरे च महत्सुखम् ।।

मध्ये च तस्याः सुकृतं प्रासादं तपसात्रिणा ।। २४ ।।

रुक्मसेतुप्रवेशं तत्सर्वरत्नमयं शुभम् ।।

शशाङ्करश्मिसङ्काशं प्रासादं राजतं हितम् ।।२५।।

रम्यं वैदूर्यसोपानं विद्रुमामलतारकम् ।।

इन्द्रनीलमहाचक्रञ्जातरूपविभूषितम्।।२६।।

पद्मरागमहास्तंभं तथा मरकतवेदिकम् ।।

वज्रांशुजालैश्छुरितं रम्यं दृष्टिमनोहरम् ।।२७।।

प्रासादे तत्र भगवान्देवदेवो जनार्दनः ।।

भोगिभोगावलीसुप्तः सर्वालङ्कारभूषितः ।। २८ ।।
जानुमाकुञ्चितस्त्वेकं देवदेवस्य चक्रिणः ।।
फणीन्द्रसन्निविष्टांघ्रि द्वितीयश्च तथा नृप ।। २९ ।।
लक्ष्म्युत्सङ्गगतांघ्रिस्तु शेषभोगप्रसारितः ।।
फणीन्द्रभोगविन्यस्तबाहुकूर्परशोभितः ।। 1.152.३० ।।
स्वाङ्गुलीपृष्ठविन्यस्त देवशीर्षधरं विभुम्।।
एकं तु देवदेवस्य द्वितीयं संप्रसारितम् ।। ३१ ।।
समाकुञ्चितजानुस्थमणिबन्धसुशोभितम् ।।
किञ्चिदाकुञ्चितं चैव नाभिदेशे करस्थितम् ।।३२।।
तृतीयं च भुजं तस्य चतुर्थं तु तथा शृणु ।।
आत्तसन्तानकुसुमं प्राणदेशानुसर्पिणम् ।।३३।।
लक्ष्म्या संवाह्यमानांघ्रिः फुल्लपद्मनिभैः करैः ।।
सन्तानमालामुकुटहारकेयूरभूषितम्।। ३४ ।।
भूषितं च तथा देवमङ्गुलीयकैः ।।
फणीन्द्रफणविन्यस्तचारुरत्नशिखोज्ज्वलम् ।। ३५ ।।
अज्ञातवस्तुचरितं प्रतिष्ठितमथात्रिणा ।।
सिद्धान्तपूज्यं सततं समन्तात्कुसुमार्चितम्।।३६।।
दिव्यगन्धावलिप्ताङ्गं दिव्यधूपेन धूपितम् ।।
गोरसैः सफलैर्हृद्यैः सिद्धैरुपहृतैः सदा ।। ३७ ।।
संशोभितं पुरःपार्श्वं देवमुत्तमशीर्षकम्।।
तथा पश्चान्मुखं दृष्ट्वा ववन्दे स नराधिपः ।।३८।।
जानुभ्यां शिरसा चैव गत्वा भूमिं यथाविधि ।।
नाम्नां सहस्रेण तथा तुष्टाव मधुसूदनम् ।। ३९ ।।
प्रदक्षिणमथो चक्रे स तूत्थाय पुनः पुनः ।।
रम्यमायतनं दृष्ट्वा तत्रोवासाश्रमे नृपः ।। 1.152.४० ।।
विशालां हि गुहां काञ्चिदाश्रित्य सुमनोहराम् ।।
तपश्चचार तत्रैव पूजयानो जनार्दनम् ।।४१।।
नानाविधैः सदा पुष्पैः फलैर्मूलैः सगोरसैः ।।

नित्यं त्रिषवणस्नायी वह्निपूजापरायणः ।। ४२ ।।

देववापीजलैः कुर्वन्सततं प्राणधारणम् ।।

सर्वाहारपरित्यागं स कृत्वा मनुजेश्वरः ।। ४३ ।।

अनाश्रितगुहाशायी कालं नयति पार्थिवः ।।

त्यक्ताहारक्रियस्यास्य केवलाम्भोऽशिनस्तथा ।।

ग्लानिस्तस्य समायाति न शरीरे तदद्भुतम् ।।४४।।

एवं स राजा तपसि प्रसक्तः सम्पूजयन्देववरं सदैव ।।

तत्राश्रमे कालमुवास कश्चित्स्वर्गोपमे दुःखमविन्दमानः ।। ४५।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे आश्रमवर्णनो नाम द्विपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ।। १५२ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १५३

https://sa.wikisource.org/s/j4v

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।

गत्वाश्रमपदे राजा त्यक्ताहारपरिच्छदः ।।

क्रीडाविहारैर्गन्धर्वैः पश्यत्यप्सरसस्सह ।। १ ।।

कृत्वा पुष्पोच्चयं भूरि ग्रथयित्वा तथा स्रजः ।।

अग्रे निवेद्य देवाय गन्धर्वेभ्यस्तथा ददौ ।।२ ।।

पुष्पोच्चयप्रसक्तानां क्रीडन्तीनां यथासुखम् ।।

चेष्टा नानाविधाकाराः पश्यन्नपि न पश्यति ।। ३ ।।

काश्चित्पुष्पोच्चये सक्ता लताजालेन वेष्टिताः ।।

सखीजनेन सन्त्यक्ताः कान्तेन परमोक्षिताः ।। ४ ।।

मकरन्दसमाक्रान्तनयनाः काश्चिदङ्गनाः ।।

कान्तनिःश्वासवातेन नीरजस्कीकृतेक्षणाः ।। ५ ।।

काचिदुच्चित्य पुष्पाणि ददौ कान्तस्य भामिनी ।।

कान्तसङ्ग्रथितैस्तैश्च रराज कृतशेखरा ।। ६ ।।

स्वयमुच्चित्य सङ्ग्रन्थ्य रमणकृतशेखरा ।।

कृतकृत्यमिवाऽऽत्मानं मेने मन्मथवर्धिनी ।। ७ ।।

अन्यस्मिन्गहने कुञ्जे विशेषकुसुमा लता ।।

काचिदेवं रहो नीता रमणेन रिरंसुना ।। ८ ।।

कान्तसन्नामितलताकुसुमानि विचिन्वती ।।

सर्वाभ्यः काचिदात्मानं मेने सर्वगुणाधिकम् ।। ९ ।।

क्वचित्पश्यति भूपालो नलिनीषु पृथक्पृथक् ।।

क्रीड्यमानास्तु गन्धर्वैर्देवरामा मनोरमाः ।। 1.153.१० ।।

काचिच्चाताडयत्कान्तमुदकेन शुचिस्मिता ।।

ताड्यमाना तथैवान्या कान्तेन रतिमाययौ ।। ११ ।।

कान्ता तु ताडयामास जातखेदा वराङ्गना ।।

अदृश्यत वरारोहा श्वासनृत्यत्पयोधरा ।। १२ ।।

कान्ताम्बुताडन भ्रष्टकेशपाशनिबन्धना ।।

श्वासाकुलमुखी भाति मधुपैरिव पद्मिनी ।। १३ ।।

स्ववक्त्रसदृशैः पुष्पैः संछन्ननलिनीवने ।।

छन्ना काचिच्चिरात्प्राप्ता कान्तेनान्विष्य यत्नतः ।। १४ ।।

स्नाता शीतापदेशेन काचित्प्रौढाङ्गना भृशम् ।।

रमणालिङ्गनं चक्रे मनोभिऽलषितं चिरम् ।। १५ ।।

जलार्द्रं वसनं सूक्ष्ममङ्गलीनं शुचिस्मिता ।।

धारयन्ती जनं चक्रे काचित्तत्र समन्मथम् ।।१६।।

गन्धमाल्यगुणैः काचित्कान्त्तेनाकृष्य चाम्भसि ।।

त्रुट्यत्स्रग्दामपतितं रमणं प्राहसच्चिरम् ।।१७।।

काचिन्मग्नसखीदत्तजानुदेशनखक्षता ।।

सम्भ्रमात्कान्तरमणमग्ना सापि न्यमज्जत ।। १८ ।।

काचित्पृष्ठीकृतादित्या केशनिस्तोयकारिणी ।।

शिलातलगता भर्त्रा दृष्टा कामार्तचक्षुषा ।।१९।।

हृतमाल्यं सुललितं संक्रान्तकुचकुङ्कुमम् ।।

रतान्तक्लान्तकान्ताभमभवत्तत्सरोदकम् ।।1.153.२०।।

सुस्नातदेवगन्धर्वदेवरामागणेन च ।।

पूज्यमानं स ददृशे देवदेवं जनार्दनम् ।। २१ ।।

क्वचिच्च ददृशे राजा लतागृहगताः स्त्रियः ।।

मण्डयन्त्यः स्वगात्राणि कान्तसन्यस्तमानसाः ।।२२।।

काचिदादर्शसुव्यग्रकरा दूतीमुखोद्गतम् ।।

शृण्वती कान्तवचनमतिक्लान्तमुखा बभौ ।।२३ ।।

काचित्सत्वरिता दूत्या भूषणानां विपर्ययम् ।।

कुर्वाणा नैव बुबुधे मन्मथाविष्टचेतना ।। २४ ।।

वायुनुन्नांतसुरभि कुसुमोत्करमण्डिते ।।

क्वचित्पिबन्त्यो ददृशे प्रदेशे नीलशाद्वले ।।२९।

पाययामास रमणं स्वयं काचिद्वराङ्गना ।।

काचित्पपौ वरारोहा कान्तपाणि समर्पितम्।।२६।।

काचित्स्वनेत्रसंक्रान्तनीलोत्पलयुतं वधूः।।

पीत्वा पप्रच्छ रमणं क्व गते ते महोत्पले।।२७।।

त्वयैव पीते ते नूनमित्युक्ता रमणेन सा ।।

सत्यं विदित्वा मुग्धत्वाद्बभूव व्रीडिता चिरम् ।।२८।।

काचित्कान्तार्पितं सुभ्रूः कान्तपीतावशेषितम् ।।

सविशेषरसं पानं पपौ मन्मथवर्धनम्।।२९।।

आपानगोष्ठीषु तदा तासां स नरपुङ्गवः ।।

शुश्राव विविधं गीतं तन्त्रीस्वरविमिश्रितम् ।। 1.153.३० ।।

प्रदोषसमये ताश्च देवदेवं जनार्दनम् ।।

राजन्सदोपनृत्यन्ति नानावाद्यपुरःसराः ।। ३१।।

याममात्रे गते रात्रौ विनिर्गत्य गुहामुखात् ।।

आयान्ति संयुताः कान्तैः स्वऋद्धिरचितान्गृहान् ।।३२।।

नानागन्धार्चिततलान्नानागन्धसुगन्धिनः ।।

नानाविचित्रशयनान्कुसुमोत्करमण्डितान् ।। ३३ ।।

एवमप्सरसां पश्यन्क्रीडितानि स पर्वते ।।

तपस्तेपे महाराजः केशवार्पितमानसः ।। ३४ ।।

तमूचुर्नृपतिं गत्वा गन्धर्वाप्सरणां गणाः ।।

राजन्स्वर्गोपमं देशं प्राप्तस्त्वमरिमर्दन ।। ३५।।

वयं हि ते प्रदास्यामो मनसः काङ्क्षितान्वरान् ।।

तानादाय गृहं गच्छ तिष्ठेह यदि वा पुनः ।। ३६ ।।

पुरूरवा उवाच।।

अमोघदर्शनाः सर्वे भवन्तस्त्वमितौजसः ।।

वरं वितराद्यैव प्रसादं मधुसूदनात् ।। ३७ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

एवमस्त्वित्यथोक्तस्तैः स तु राजा पुरूरवाः ।।

तत्रोवास सुखी मासं पूजयानो जनार्दनम् ।। ३८ ।।

प्रिय एव सदैवासीद्गन्धर्वाप्सरसां नृप ।।

तुतोष स जनो राज्ञस्तस्यालौल्येन कर्मणा ।। ३९ ।।

मघस्य मध्ये स नृपः प्रविष्टस्तदाश्रमं रत्नसहस्रचित्रम्।।

तोयाशनस्तत्र उवास मासं यावत्सितान्तं नृप फाल्गुनस्य ।। 1.153.४० ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसम्वादे जलक्रीडावर्णनं नाम त्रिपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ।। १५३।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १५४

https://sa.wikisource.org/s/j4w

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।

फाल्गुनामलपक्षान्ते राजा स्वप्ने पुरूरवाः ।।

तस्यैव देवदेवस्य शुश्राव गदितं शुभम् ।।१।।

रात्र्यामस्यां व्यतीतायां मन्त्रिणा त्वं समेष्यसि।।

तेन राजन्समागम्य कृतकृत्यो भविष्यसि ।। २।।

स्वप्नमेवं स राजर्षिर्दृष्ट्वा विपुलविक्रमः ।।

प्रत्यूषकाले विधिवत्स्नातः प्राग्वदतन्द्रितः ।। ३ ।।

कृतकृत्यो यथाकामं पूजयित्वा जनार्दनम् ।।

स्वप्नं तद्देवदेवस्य न्यवेदयत धार्मिकः ।। ४ ।।

ततः शुश्राव वचनं देवतार्चासमीरितम् ।।

एवमेतन्महीपाल नात्र कार्या विचारणा ।।

।। ५ ।। एवं प्रसादं संप्राप्य देवदेवाज्जनार्दनात् ।।

कृतकृत्यमिवात्मानं मेने स नरपुङ्गवः ।। ६ ।।

कृतदेवार्चनो राजा तदा हुतहुताशनः ।।

जगाद सुहृदां तेषां प्रसादं मधुसूदनात् ।। ७ ।।

तमूचुश्च तदा सर्वे राजानमपराजितम् ।।

विदधातु प्रसन्नस्ते देवदेवो जनार्दनः ।। ८ ।।

अप्रसन्ने जगन्नाथे देशेऽस्मिन्नृप कस्यचित् ।।

न गतिर्विद्यते राजंस्त्वं च देशमिहागतः ।। ९ ।।

सुखं प्राप्नुहि भद्रन्ते भूय एव हितेप्सितान् ।।

स सादयित्वा ते कामान्देवः सर्वगतः प्रभुः ।। 1.154.१० ।।

एवमुक्त्वा नरेन्द्रं तं गन्धर्वाप्सरसां गणाः ।।

जग्मुः क्रीडाविहारार्थं यथापूर्वमरिन्दम ।। ११ ।।

अथाजगाम तं देशं ब्रह्मणो मानसः सुतः ।।

त्रिजगद्यशसां स्थानमत्रिः सुरगणार्चितः ।। १२।।

तमागतं मुनिवरं दृष्ट्वा राजा पुरूरवाः ।।

पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैरासनेनाभ्यपूजयत् ।। १३ ।।

सम्पूज्य च महाभागमिदं वचनमब्रवीत् ।।

अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः ।। १४ ।।

यत्ते देवगणैर्वन्द्यौ वन्दितौ चरणौ मया ।।

श्रेयः प्रसूतिवृक्षस्य प्ररोहस्तव दर्शनम ।। १५ ।।

सर्वपापान्तकरणं सर्वकल्याणकारणम् ।।

किं वा न लभ्यमस्तीह तेषां द्विजवरोत्तम ।। १६ ।।

अमोघदर्शने दृष्टे भवत्यमिततेजसि ।।

एवमुक्तस्तदा राज्ञा संप्रसन्नो जगाद तम् ।। १७ ।।

शृणु राजन्वचो मह्यं यत्ते वक्ष्यामि सुव्रत ।।

देवदेवसमादेशाद्दत्तं ते दर्शनं मया ।। १८ ।।

सुप्रसन्नो हि भगवान्देवस्ते मधुसूदनः ।।

द्वादशीषु सदा राजन्सोपवासेन नित्यश ।। १९।।

पूजितो भगवान्विष्णुस्त्त्वयातीते तु जन्मनि ।।

राजसेन तु भावेन त्वया देवः समर्चितः ।। 1.154.२० ।।

अवरं काममाश्रित्य राजन्निहतकण्टकम् ।।

सात्त्विकेन तु भावेन पूजयित्वा जनार्दनम ।। २१ ।।

राज्यं मद्रेषु संप्राप्तं निष्कण्टकमरिन्दम ।।

द्वादश्यर्चाप्रसन्नेन देवदेवेन चक्रिणा ।। २२ ।।

प्रदर्शितमिदं स्थानं मदीयं स्वर्गसन्निभम् ।।

इह राजँस्तपस्तप्त्वा देवदेवं जनार्दनम् ।।२३।।

आराध्य दृष्टवानस्मि पुरा वरर्षगणान्बहून् ।।

प्राप्यानुज्ञां हृषीकेषात्तत्कृते विवरे शुभे ।।२४।।

नित्यं सन्निहिता राजंस्तस्यैवार्चा विनिर्मिता ।।

नियोगाद्देवदेवस्य पूज्यते सिद्धमत्तमैः ।। २५ ।।

नेयं दृष्टा मनुष्येन्द्र मनुष्यैर्न च राक्षसैः ।।

पिशिताशैस्तथैवान्यैर्दृष्टपूर्वा कथञ्चन ।। २६ ।।

अस्मिन्स्वर्गोपमे देशे त्वया लौल्येन कर्मणा।

आराधितो जगन्नाथो देवश्चक्रगदाधरः।।२७।।

आसन्नफलमूलेऽपि बहुगोरससंयुते।।

क्षौद्रयुक्तशिलाप्राये समाक्षिकफलैर्युते।।२८।।

केवलाम्भोशिना तप्तं यत्त्वया परमं तपः।।

तेन तेऽहं वरं दद्मि यदभीष्टं तवानघ।।२९।।

अचिरेणैव कालेन त्वया राजन्कृतं तपः।।

रूपार्थं रूपलाभाय प्राप्तं मे गदतः शृणु।।1.154.३०।।

तद्व्रतं ये करिष्यन्ति मनुजेश्वर मानवाः।।

स्त्रियो वापि नरश्रेष्ठ प्राप्स्यन्ते रूपमुत्तमम्।।३१।।

सौभाग्यमतुलं लोके लावण्यमपि चोत्तमम्।।

धर्मिष्टतां तथारोग्यं कुले जन्म तथोत्तमे।।३२।।

जन्मान्तरमथासाद्य स्वर्गलोकं तथाविधम्।।

स्वर्गलोकात्परिभ्रष्टा मानुष्ये गुणसंयुताः।।३३।।

ब्राह्मणा धनसम्पन्ना भविष्यन्त्यथवा नृपाः।।

जन्मान्तरमथासाद्य सर्वेस्यैव फलप्रदाः।।३४।।

रूपवंतो महाराज इहामुत्र च तेऽनघाः।।

यस्मात्त्वया तपस्तप्तं केशवश्चाथ पूजितः।।३५।।

मया समागतश्चापि गंधर्वैश्च सहस्रशः।।

इहैव कृत्वा धर्मज्ञ रूपसत्रं महाफलम्।।

दिव्यरूपधरो भूत्वा स्वराष्ट्रं गन्तुमर्हसि।।३६।।

एतावदुक्तः स तु मद्रनाथो महात्मना तेन नरेन्द्रसिंह।।

पप्रच्छ तं धर्मभृताम्वरिष्ठः सत्रस्य तस्यानुशयं विधानम्।।३७।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पुरूरवसोऽत्रिदर्शनं नाम चतुःपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः।। १५४।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १५५

https://sa.wikisource.org/s/j4x

पुरूरवा उवाच।।

श्रोतुमिच्छामि भगवन्नूपसत्रं महाफलम्।।

यत्समाप्तौ भविष्यामि दिव्यरूपधरो मुने।।१।।

अत्रिरुवाच ।। तत्सत्रं कर्तुकामेन चान्वेष्यो ब्राह्मणो गुरुः ।।

ज्योतिषं यो विजानाति इतिहासांश्च कृत्स्नशः ।।२ ।।

तत्प्रदिष्टेन विधिना पादर्क्षात्प्रभृति क्रमात् ।।

उपोषितव्यं नक्षत्रं प्रत्येकं तन्निबोध मे ।। ३ ।।

फाल्गुन्यां समतीतायां कृष्णपक्षाष्टमी तु या ।।

समूलां तां तु सम्प्राप्य व्रतं गृह्णीत मानवः ।। ४ ।।

उपोषितव्यं नक्षत्रं नक्षत्रस्य च दैवतम् ।

वरुणं च तथा चन्द्रं पूजयेद्विधिना नरः ।। ५ ।।

पूजयेद्देवदेवेशं भगवन्तं जनार्दनम् ।।

उपोष्य सङ्गं देवस्य प्रयत्नेन च पूजयेत् ।। ६ ।।

ततोऽग्निहवनं कृत्वा पूजयित्वा तथा गुरुम् ।।

उपवासस्तु कर्तव्यो द्वितीयेऽहनि पार्थिव ।। ७ ।।

उपोष्य ऋक्षे विगते स्नात्वा सम्पूज्य केशवम् ।।

कृत्वाग्निहवनं शक्त्या पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ।। ८ ।।

हविष्यमन्नं भोक्तव्यं शृणु चाङ्गक्रमं मम ।।

पादयोः कथितं मूलं प्राजापत्यं तु जङ्घयोः ।। ९ ।।

आश्विनं जानुयुगलं चोरुयुग्मं च पार्थिव ।।

सहिते द्वे तथाषाढे गुह्ये च सहिते स्मृते ।। 1.155.१० ।।

पूर्वोत्तरे च फाल्गुन्यौ कृत्तिकासु कटिर्भवेत् ।।

पार्श्वयोः कुक्षियुतयोर्नक्षत्रत्रितयं मतम् ।। ११ ।।

उभे प्रोष्ठपदे राजन्रेवती च तथा भवेत ।।

उरोऽनुराधासु तथा पृष्ठं निष्ट्यासु कीर्तितम् ।। १२ ।।

भुजौ ज्ञेयौ विशाखासु हस्ते प्रोक्तौ तथा करौ ।।

अङ्गुल्यश्च तथा प्रोक्ता राजसिंह पुनर्वसौ ।। १३ ।।

आश्लेषायां तथा प्रोक्ता ज्येष्ठायां नृप कन्धरा ।।

श्रवणौ श्रवणौ ज्ञेये मुखं पुष्ये प्रकीर्तितम् ।। १४ ।।

दन्ताः स्वातौ शतभिषा हनू प्रोक्तौ तथा नृप ।।

मघायां नासिका प्रोक्ता मृगशीर्षे च लोचने ।। १५ ।।

चित्रा ललाटे विज्ञेया भरण्यश्च तथा शिरः ।।

शिरोरुहास्तथार्द्रासु बतस्यान्ते नराधिप ।। १६ ।।

माघशुक्लावसाने तु सत्रं परिसमाप्यते ।।

यद्यन्तरायं न भवेत्किञ्चिच्छौचनिमित्तजम् ।। १७ ।।

अन्तरायं महाराज यदि शौचनिमित्तजम् ।।

उपोष्यमेवोपवसेन्नक्षत्रमपरं पुनः ।। १८ ।।

क्रमप्राप्तं हि नक्षत्रं चाशुद्ध्यामपवर्जितम् ।।

उल्लङ्घयन्महीपाल प्रत्यवायं समश्नुते ।।।३९।।।

अङ्गक्रमेण सकलमृक्षवर्गमुपोषितः।।

व्रतान्ते प्रयतः स्नात्वा पूजयेन्मधुसूदनम् ।। 1.155.२० ।।

चन्दनागुरुकर्पूरमृगदर्पैः सकुङ्कुमैः ।।

जातीफलैः सकंकोलैर्लवङ्गकुसुमैस्तथा ।। २१ ।।

बोलगुग्गुलनिर्यासैः पुष्पैः कालोद्भवैः शुभैः ।।

धूपो नरेन्द्रागुरुणा चन्दनेन सुगन्धिना ।। २२ ।।

दीपाश्च देया राजेन्द्र तिलतैलप्रपूरिताः ।।

दीपेषु वर्तयः कार्य्या महारञ्जनरञ्जिताः ।। २३ ।।

नैवेद्यं च तथा कार्यं परमान्नेन भूरिणा ।।

दध्ना क्षीरामृताभ्यां च मधुना च गुडेन च ।। २४ ।।

सितया च तथा भक्ष्यैः फलमूलैर्यथाविधि।।

अपूपैः पानकैर्हृद्यैः शीतलैश्च सुगन्धिभिः ।। २५ ।।

लवणस्य च पात्राणि कृसरं च निवेदयेत् ।।

सर्वबीजानि राजेन्द्र भूषणानि च शक्तितः ।। २६ ।।

महार्हाणि च वस्त्राणि भक्त्या प्रयतमानसः ।।

तद्विष्णोः पग्ममिति होमः कार्यो ह्यनन्तरम् ।। २७ ।।

द्वादशाक्षरकं मन्त्रं स्त्रीशूद्रेषु विधीयते ।।

घृतं माक्षिकसंयुक्तं जुहुयात्तिलतण्डुसम् ।। २८ ।।

ततस्तु दक्षिणा देया गुरवे नृपसत्तम ।।

नागाश्च मदमत्ता वै ग्रामाश्च विविधास्तथा ।। २९ ।।

तुरगाश्च तथा मुख्या रत्नानि विविधानि च ।।

ब्राह्मणश्च पिता ज्ञेयो रूपसत्रप्रदर्शकः ।। 1.155.३० ।।

रूपसौभाग्यलावण्यजन्मभोगप्रदायकः ।।

राज्यस्य वा द्विजत्वस्य बहुवित्तस्य दायकः ।।।। ३१ ।।

न तस्य निष्कृतिः शक्या गन्तुं दानेन भूरिणा ।।

गुरुप्रसाद एवात्र दक्षिणानां तु कारणम् ।। ३२ ।।

तस्मात्प्रसादमाकाङ्क्षेद्रूपसत्र प्रदर्शकात ।।

अवश्यं तस्य दातव्यं घृतपूर्णं तु भाजनम् ।। ३३ ।।

चतुष्पलं तु कांस्यस्य सुवर्णं काञ्चनस्य च ।।

ततः परं भोजनीयाः स्वशक्त्या द्विजपुङ्गवाः ।।३४।।

लवणक्षीरमध्वाज्यगुडभक्ष्यसितोत्कटम् ।।

भोजनं पानकोपेतं पश्चाद्देया च दक्षिणा ।। ३०८३ ।।

वस्त्रयुग्मं प्रदातव्यं ब्राह्मणाय नवं शुभम् ।।

ब्राह्मणाय च दातव्यं महाराजतरञ्जितम् ।। ३६ ।।

सप्तबीजानि देयानि लवणं रूप्यमेव च ।।

यच्चान्यदप्यभीष्टं स्याच्छत्रोपानत्कमेव च ।। ३७ ।।

वित्तशाठ्यं न कर्तव्यं सत्रदाने महीपते ।।

अवश्यदेयं सत्रेऽस्मिन्घृतपूर्णं च भाजनम् ।। ३८ ।।

चतुष्पलं तु कांस्यस्य सुवर्णं काञ्चनस्य च ।।

व्रतेनानेन चीर्णेन देहत्यागे दिनं गतः ।।३९।।

तत्रोष्य सुचिरं कालं मानुष्ये यदि जायते ।।

राजा भवति धर्मात्मा ब्राह्मणो वा धनान्वितः ।। 1.155.४० ।।

कुले महति सम्भूतो रूपेणाऽप्रतिमो भुवि ।।

आरोग्यं महदाप्नोति सौभाग्यमपि चोत्तमम् ।। ४१ ।।

लावण्यं बुद्धि मेधे च मतिं धर्मे च शाश्वतीम् ।।

सम्पूर्णचन्द्रप्रतिमः सर्वसत्त्ववशङ्करः ।। ४२ ।।

नरो भवति राजेन्द्र नारी चाप्सरसोपमा ।।

सुभगा दर्शनीया च लावण्यगुणसंयुता ।। ४३ ।।

बहुधान्या बहुधना बहुभूपणसंयुता ।।

भर्तुश्चात्यन्तदयिता लोके ख्याता च सद्गुणैः ।।

नित्यारोग्यवती शान्ता सर्वदोषविवर्जिता ।।४४।।

चन्द्रानना नीलसरोजनेत्रा त्रैलोक्यकान्ता पतिवल्लभा च ।।४५।।

भवत्यवश्यं सुभगा सुनीला लावण्ययुक्ता यशसा श्रिया च ।। ४६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रूपसत्रवर्णनं नाम पञ्चपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ।। १५५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १५६

https://sa.wikisource.org/s/j4y

।। पुरूरवा उवाच ।।

भगवन्सर्वधर्मज्ञ पितामह महाद्युते ।।

गुरुत्वं मे व्रते तस्मिन्कर्तुमर्हसि मानद ।। १ ।।

व्रतावसाने च तथा सामग्र्यं द्विजपुङ्गव ।।

एवं शक्योस्म्यरण्येस्मिन्कर्तुं ब्रह्मन्महद्व्रतम् ।। २ ।।

अत्रिरुवाच ।। तव प्रसादं भगवान्सर्वात्मा मधुसूदनः ।।

कुरुतेऽहं करिष्यामि गुरुत्वमपराजितः ।। ३ ।।

व्रतावसाने च तथा सामग्र्यं द्विजपुङ्गवैः ।।

कामास्सन्निहिताश्चान्यैर्देशेऽस्मिन्नृप सर्वदा ।। ४ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

एवमुक्त्वा स धर्मात्मा सप्तमे च दिने तदा ।।

ज्येष्ठायां सप्तमीयोगे ग्राहयामास तं व्रतम् ।। ५ ।।

पादर्क्षात्तु प्रभृत्येवमृक्षेऋक्षे नराधिपः ।।

कारयामास देवस्य कथिताङ्गादिपूजनम् ।। ६ ।।

स्नानं नक्षत्रनिर्दिष्टं नक्षत्रस्य च पूजनम् ।।

नक्षत्रदैवतस्यापि सोमस्य वरुणस्य च ।। ७ ।।

पूजनं च तथा विष्णोर्देवदेवस्य चक्रिणः ।।

होमं तथैव सर्वेषां यथावन्मनुजेश्वर ।। ८ ।।

माघशुक्लमघां प्राप्य द्वादशीं च तथा तिथिम् ।।

अत्रिर्व्रतावसाने तमागतो ब्राह्मणैः सह ।। ९ ।।

व्रतावसाने संपूज्य केथवाङ्गार्चिसोमजान ।।

राज्यं निवेदयामास सोऽत्रेः सकलमेव हि ।। 1.156.१० ।।

प्रतिगृह्य च तद्राज्यं तस्माद्वै मन्त्रविन्नृप ।।

भूयः प्रादात्स तस्यैव वचनञ्चेदमब्रवीत् ।। ११ ।।

न मे राज्येन कर्तव्यं किञ्चिदेवास्ति पार्थिव ।।

न धनेन न कामेन याजिता ध्रुवयाज्ञियाः ।। १२ ।।

समत्वं राजशार्दूल स्वस्ति गच्छ गृहान्प्रति ।।

एवमुक्त्वा ययावत्रिरन्तर्धानमथेश्वरः ।। १३ ।।

सर्वैर्द्विजगणैः सार्धं तदा गत्वा स पार्थिवः ।।
देवपुष्कारणीतोये स्नातमात्रो बभूव ह ।। १४ ।।
तप्तजाम्बूनदाकारो नीलकुञ्चितमूर्धजः ।।
पृथुवक्षा महाबाहुस्तनुकुक्षिर्महाकटिः ।। १५ ।।
गन्धर्वराजप्रतिमः सर्वसत्त्ववशङ्करः ।।
रूपं तु तादृशं तस्य दृष्ट्वा गन्धर्वसत्तमाः ।। १६ ।।
तथैवाप्सरसो मुख्या दिष्ट्या दिष्ट्येति तेऽब्रुवन् ।।
सभाज्य पार्थिवं तेन पूजिताः प्रययुः सुखम् ।। १७ ।।
नीत्वा संवत्सरं तत्र पूर्णे संवत्सरं नृपः ।।
देवतांश्चाप्यथामन्त्र्य पूजयित्वा यथाविधि ।। १८ ।।
तथा पुष्करिणीं पुण्यां गुहां पद्मसरस्तथा ।।
आश्रमं शैलमुख्यं च तथैव च वनस्पतिम् ।। १९ ।।
गन्धर्वाप्सरसश्चैव प्रययौ स्वपुरं ततः ।।
उच्चसङ्गमसम्प्राप्ता दृष्टो वैषयिकैस्ततः ।। 1.156.२० ।।
स्तुतो देवप्रसादाच्च भक्त्या तैश्चाभिनन्दितः ।।
सत्त्वरैश्च तथा कैश्चिदमात्यानां निवेदितः ।। २१ ।।
अमात्याश्चागतं श्रुत्वा लब्धकामं नराधिपम् ।।
निर्ययुर्नगरात्तस्माच्चतुरङ्गबलान्विताः ।।२२।।
राज्ञः प्रतिग्रहार्थं ते गणमुख्यपुरःसराः ।।
तैः समेत्य स राजर्षिर्यथावन्मनुजेश्वर ।।२३।।
कल्पितेन गजेन्द्रेण पताकाध्वजशोभिना ।।
प्रविवेश पुरं हृष्टः शाकलं नाम नामतः ।। २४ ।।
राज्ञः प्रवेशे तत्पौरैः सितचन्दनवारिणा ।।
बहुवर्णैस्तथा पुष्पैयथास्थाने विभूषितम् ।। २५।।
चन्दनागुरुसाराणां धूपनैः सुरभीकृतम् ।।
महोच्छ्रितपताकाढ्यं माल्यदामपरिष्कृतम्।। २६ ।।
माल्यमोदकहस्तैश्च पौरजानपदैर्युतम् ।।
अतीव जनसंबाधमतीव सुमनोहरम् ।। २७ ।।

प्रासादवरसंस्थाश्च गवाक्षकगतास्तथा ।।
वेदिकास्थाश्च पश्यन्ति स्त्रियस्तं मन्मथार्दिताः ।। २८ ।।
स मुष्णन्योषितां चित्तं दृशश्च मनुजाधिपः ।।
लाजाचन्दनचूर्णैश्च कीर्यमाणः समन्ततः ।। २९ ।।
पुष्पैश्च स्त्रीकरोन्मुक्तैः पूर्यमाणो नराधिपः ।।
अभिगम्य च तत्रासौ देवतायतनांस्ततः ।। 1.156.३० ।।
प्रविवेश गृहं श्रीमच्छारदाभ्रचयोपमम् ।।
तत्राभिगमनं कृत्वा देवतानां यथाविधि ।। ३१ ।।
संपूज्य ब्राह्मणान्भक्त्या विविधैर्धनसञ्चयैः ।।
सभास्थं सान्त्वयामास पौरजानपदं जनम् ।। ३२ ।।
आश्वास्य प्रेषयामास गृहान्योधजनं तथा ।।
जनानुरागसंयुक्तस्ततः प्रभृति पार्थिवः ।। ३३ ।।
राजशास्त्रोपदेशेन पालयामास मेदिनीम् ।।
रेमे च सह रामाभिर्गन्धर्वप्रतिमो युवा ।। ३४ ।।
स तु कालेन महता राजा पञ्चत्वमागतः ।।
उवास सुचिरं कालं पूज्यमानः सुरोत्तमैः ।। ३५ ।।
मन्वन्तरे ह्यतीते तु चाक्षुषस्य महात्मनः ।।
वैवस्वतेऽथ सम्प्राप्ते बुधपुत्रत्वमागतः ।। ३६ ।।
तत्र तस्य तु यद्रूपं सौभाग्यादेव विश्रुतम् ।।
सशरीरस्य च तथा स्वर्लोके गमनं नृप ।। ३७ ।।
स्वर्गतोऽपि स राजर्षिः क्षीणे वैवस्वतेऽन्तरे ।।
प्रविश्यातिपुरं विष्णोश्चन्द्रमण्डलमध्यगम् ।। ३८ ।।
एतत्ते सर्वमाख्यातं कर्मणा येन पार्थिवः ।।
अवाप तादृशं रूपं सौभाग्यमपि चोत्तमम् ।। ३९ ।।
पूजयन्ति हरिं देवं सात्त्विकास्तु निराशिषः ।।
राजसाः कामकामाश्च क्रूरकामाश्च तामसाः ।। 1.156.४० ।।
हरिं सम्पूज्य मनसा राजसेन पुरूरवाः ।।
सप्तद्वीपसमुद्रायां पृथिव्यामेकराड् बभौ ।। ४१ ।।

स्वर्गं सुदुर्लभं प्राप्य स्थानं प्राप्स्यति शाश्वतम् ।।

नास्ति विष्णुसमो नाथो नास्ति विष्णुसमा गतिः ।। ४२ ।।

नास्ति विष्णुसमं त्राणं नरस्यार्तस्य भेषजम् ।।

सत्कृतं पूजनं येन कृतं देवस्य चक्रिणः ।। ४३ ।।

आरात्रिकं कृतं तेन संप्राप्तं परमं पदम् ।।

येन संकीर्तितं राजन्हरिरित्यक्षरद्वयम् ।। ४४ ।।

बद्धः परिकरस्तेन मोक्षाय गगनं प्रति ।।

एतत्ते बुधपुत्रस्य त्रिषु जन्मसु पार्थिव ।।

चरितं सकलं प्रोक्तं येन सम्पूजितो हरिः ।। ४५ ।।

धन्यं यशस्यं रिपुनाशनं च सौभाग्यदं पुष्टिविवर्धनं च ।।

श्रोतव्यमेतन्नियतं च सद्भिराख्यानमूर्जस्करमृद्धिकामैः ।। ४६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसम्वादे पुरूरवसस्स्वपुरगमनं नाम षट्पञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ।।१५६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १५७

।। वज्र उवाच ।।
द्वादशीषु कथं विष्णुः सोपवासेन पूजितः ।।
राज्यप्रदः स्याद्धर्मज्ञ तन्मे त्वं ब्रूहि तत्त्वतः ।। १ ।।
पश्य राज्यस्य माहात्म्यं यत्र धर्मसखावुभौ ।।
शृणु तस्य च धर्मस्य फलभाग्धार्मिको नृपः ।। २ ।।
ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ।।
राज्ञा संरक्षिताः सर्वे शक्या धर्मं निषेवितुम् ।। ३ ।।
मानुषेण शरीरेण राजा देववपुर्धरः ।।
क्षत्त्रियोऽपि सदा पूज्यो ब्राह्मणानां महात्मनाम् ।। ४ ।।
विना राज्यं हि या लक्ष्मीः परतन्त्रा हि सा मता ।।
तस्माद्राज्यं प्रशंसन्ति तत्राज्ञा न विहन्यते ।। ९ ।।
तुल्यधातुशरीराणां तुल्यावयवजीविनाम् ।।
नरेन्द्राणां नरैर्ब्रह्मन्देववद्भुवि मन्यते ।। ६ ।।
राज्यदां द्वादशीं तस्माद्वक्तुमर्हति मे भवान् ।।
यामुपोष्य महद्राज्यं प्राप्नुयात्स तु वै द्विजः ।। ७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
शृणुष्वावहितो राजन्राज्यदां द्वादशीं शुभाम् ।।
यामुपोष्य नरो लोके राज्यमाप्नोत्यकण्टकम् ।। ८ ।।
मार्गशीर्षस्य मासस्य शुक्लपक्षे नराधिप ।।
दशम्यां प्रयतः कृत्वा स्नानमभ्यङ्गपूर्वकम् ।। ९ ।।
उपवासस्य संकल्पं श्वोभूतस्य तु कारयेत् ।।
देवागारे कुशास्तीर्णामेकवस्त्रोत्तरच्छदाम् ।।1.157.१ ०।।
अध्यासीत महीं तत्र तां रात्रिं प्रयतो नयेत् ।।
द्वितीयेऽह्नि ततः कुर्याद्बहिः स्नानमतन्द्रितः ।। ११ ।।
पूजनं देवदेवस्य सर्वं शुक्लेन कारयेत् ।।
कर्पूरं चन्दनं देयं मल्लिका श्वेतयूथिका ।।१२।।
जात्या च शुक्ला राजेन्द्र धूपे कर्पूरमेव च ।।
घृतेन दीपा दातव्या शुक्लवर्तिसमन्विता । ।। १३ ।।
घृतौदनं दधि क्षीरं परमान्नं तथैव च ।।
इक्षुमिक्षुविकारांश्च देवदेवे निवेदयेत् ।। १४ ।।
कालोद्भवं मूलफलं वर्णं तत्र न चिन्तयेत ।।
यथालाभेन तद्देयं शुक्लं चेत्स्याद्विशेषतः ।। १५ ।।
हवनं च ततः कार्यं परमान्नेन पार्थिव ।।

तद्विष्णोः परं इत्येवं होममन्त्रो विधीयते ।। १६ ।।
द्वादशाक्षरकं मन्त्रं स्त्रीशूद्रस्य विधीयते ।।
ततोऽग्निहवनं कृत्वा शक्त्या सम्पूज्य च द्विजान् ।। १७ ।।
सितरंगेन कर्तव्या भूमिशोभा सुरालये ।।
रात्रौ जागरणं कार्यं गीत नृत्यं च पार्थिव ।। १८ ।।
कर्मणा चैव देवस्य कर्तव्यं श्रवणं तथा ।।
द्वादश्यां विधिनाऽनेन भूयः पूज्यो जनार्दनः ।।। ।। १९ ।।
राजलिङ्गं प्रदातव्यमेकं विप्राय दक्षिणा ।।
ततस्तु पश्चाद्भोक्तव्यं हविष्यं पार्थिवोत्तम ।।1.157.२०।।
एकादशी यथा मध्ये स्नानयोरन्तरे नृप ।।
कष्टं मौनं तु कर्तव्यं जप्यं कार्यं तु मानसम् ।। २१ ।।
द्वादशीष्वेव शुक्लासु सर्वास्वेवाविशेषतः ।।
विधिस्तवायं निर्दिष्टः कृष्णास्वेव च कारयेत् ।। २२ ।।
विशेषं ते प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ।।
रक्तवर्णेन कर्तव्या देवपूजा यथाविधि ।। २३ ।।
रक्तं च देयं नैवेद्यं पुष्पगन्धानुलेपनम् ।।
तिलतैलेन दीपाश्च महारञ्जनरञ्जिताः ।। २४ ।।
दीपेषु वर्तयो देया होमः कार्यस्तथा तिलैः ।।
भूमिशोभा च कर्तव्या रक्तैर्भूपालवर्णकैः ।। २५ ।।
अनेन विधिना कृत्वा राजन्संवत्सरं ततः ।।
कार्तिक्यां समतीतायां कृष्णा या द्वादशी भवेत् ।। २६ ।।
व्रतावसाने तस्यां तु महावर्तिं तु दापयेत् ।।
वाससा च समग्रेण तुलया च घृतस्य वै ।। २७ ।।
ब्राह्मणाय प्रदातव्या धेनुः कांस्योपदोहना ।।
हेमशृङ्ग्री रौप्यखुरा मुक्तालांगूलभूषिता ।। २८ ।।
वस्त्रोत्तरीया दातव्या शक्त्या द्रविणसंयुता ।।
संवत्सरेण राजा स्यान्नरः पर्वतगह्वरे ।। २९ ।।
त्रिभिः संवत्सरैः पूर्णैर्जायते सफलं ततः ।।
तथा द्वादशभिः पूर्णे राजा भवति पार्थिवः ।। 1.157.३० ।।
राज्यप्रदा तेऽभिहिता मयैषा सुद्वादशी पापहरा वरिष्ठा ।।
उपोष्य यां भूमितले नरेन्द्रो भवत्यजेयश्च रणेऽरिसंघैः ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे राज्यप्रदद्वादशीविधिर्नाम सप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ।। १५७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १५८

https://sa.wikisource.org/s/zuv
< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।

मार्गशीर्षस्य मासस्य शुक्लपक्षाज्जनाधिप ।।
आरऽभ्याभ्यर्चयेद्देवं द्वादशीषु सदैव तु ।। १ ।।
पक्षयोरुभयोर्नित्यं सोपवासो जितेन्द्रियः ।।
फलैः पुष्पैर्यथाकामं नैवेद्यैर्होमकर्मणा ।। २ ।।
पूजने ब्राह्मणानां च शक्त्या दानं च पार्थिव ।।
अभीष्टनामजप्येन पूर्णात्संवन्सरान्नरः ।। ३ ।।
तदेवाप्नोति राजेन्द्र यत्र गत्वा न शोचति ।।
अकामाः सात्त्विका देवं पूजयन्ति जनार्दनम् ।। ४ ।।
तस्मादकामेन नरेन्द्रचन्द संपूजनीयो भुवनस्य गोप्ता ।।
त्यक्त्वा वणिज्यं नरदेव लोके देवेश्वरो विष्णुरुपासनीयः ।। ५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कामद्वादशीवर्णनं नामाष्ट पञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ।। १५८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १५९

https://sa.wikisource.org/s/zuw

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

।। वज्र उवाच ।। ।।
भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि द्वादशीषु पृथक्पृथक् ।।
उपोष्य कि फलं लोके शुक्लपक्षे विधीयते ।। १ ।।
अनेकजन्मसाहस्रैर्येषां पापं क्षय गतम् ।।
अकामास्ते प्रवर्तन्ते देवदेवार्चने नराः ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
द्वादश्यां मार्गशीर्षस्य शुक्लपक्षे उपोषितः ।।
नाम्ना केशवमभ्यर्च्य वह्निष्टोमफलं लभेत् ।। ३ ।।
नारायणं तथाभ्यर्च्य पौषे मासे जगत्पतिम् ।।
अत्यग्निष्टोममाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। ४ ।।
माघे माधवमभ्यर्च्य द्वादशाब्दफलं लभेत् ।।
गोविन्दं फाल्गुने मासि पूजयित्वा मही धर ।। ५ ।।
अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् ।।
चैत्रे विष्णुमथाभ्यर्च्य वाजपेयफलं लभेत् ।। ६ ।।
द्वादश्यां मासि वैशाखे सम्पूज्य मधुसूदनम् ।।
गोसवस्य तु यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ।। ७ ।।
ज्येष्ठे मासे तथाभ्यर्च्य देवदेवं त्रिविक्रमम् ।।
पुण्डरीकस्य यज्ञस्य फलं विन्दति मानवः ।। ८ ।।
आषाढे वामनं देवं पूजयित्वा जगत्पतिम् ।।
क्षिप्रमेव समाप्नोति यज्ञं बहुसुवर्णकम् ।। ९ ।।
श्रीधरं श्रावणे मासि पूजयित्वा महेश्वरम् ।।
वैष्णवस्य तु यज्ञस्य फलं विन्दत्यसंशयम् ।। 1.159.१० ।।
मासे भाद्रपदे देवं हृषीकेशं समर्चयन् ।।
अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ।। ११ ।।
आश्विने मासि संप्राप्ते पद्मनाभं समर्चयन् ।।
राजसूयमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। १२ ।।
दामोदरमथाभ्यर्च्य कार्तिके मासि यादव ।।
सर्वमेधमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।। १३ ।।
मासोक्तेन सदा नाम्ना शुक्लपक्षे ह्युपोषितः ।।
द्वादशीषु सदा कुर्याज्जप्यहोमान्समाहितः ।। १४ ।।
संवत्सरान्ते दातव्यं घृतपूर्णं च भाजनम् ।।
कांस्यस्य वैनतेयं च रुक्मपत्रनिवेशितम् ।। १५ ।।
क्रमोपवासतस्त्वेते प्रोक्ता यज्ञफला नृप ।।

पूर्णं संवत्सरं कृत्वा व्रतमेतन्नराधिप ।। १६ ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ।।
देवरामागणस्थेन वीणागुरुजनादिना ।। १७ ।।
हंससारसयुक्तेन विमानेनार्कवर्चसा ।।
किङ्किणीशतघोषेण विहरत्यमरप्रभः ।। १८ ।।
यावज्जीवं नरः कुर्याद्व्रतमेतत्समाहितः ।।
श्वेतद्वीपमवाप्नोति यत्र चन्द्रप्रभा नराः ।। १९ ।।
चतुर्भुजा महासत्त्वा नित्यतृप्ताः सुगन्धिनः ।।
अनिष्यन्दा निराहाराः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ।। 1.159.२० ।।
तत्रोष्य कालं सुचिरं नरेन्द्र भित्त्वार्कबिम्बं सहसा प्रयाति ।।
स्थानं पुरो देववरस्य विष्णोर्नित्यस्य तस्यानघ सर्वगम्य ।। २१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शुक्लपक्षद्वादशीविधिर्नामैकोनषष्ट्यधिक
शततमोऽध्यायः ।। १५९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १६०

https://sa.wikisource.org/s/zux

वज्र उवाच ।।
केवलं कृष्णपक्षस्य द्वादशीषु जनार्दनम् ।।
कदाप्रभृति धर्मज्ञ विधिना केन चार्चयेत् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
माग्र्यां तु समतीतायां द्वादशी या भवेन्नृप ।।
ततः प्रभृति कर्तव्यं व्रतमेवमुपोषितः ।। २ ।।
द्वादशीषु च कृष्णासु नाम कृष्णस्य कीर्तयेत् ।।
तेनैव नाम्ना कर्तव्यौ जपहोमौ तथैव च ।। ३ ।।
तिलैर्निवेदनं कार्यं होमः कार्यस्तथा तिलैः ।।
पौष्यां तु समतीतायां कृष्णा या द्वादशी भवेत् ।। ४ ।।
तस्यां व्रतावसाने तु तिलान्ददद्याद्द्विजातिषु ।।
सुवर्णं च महीपाल रक्तवस्त्रं तथैव च ।। ५ ।।
सम्वत्सरमिदं कृत्वा व्रतं मनुजपुङ्गव ।।
तिर्यग्योनिं न चाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।। ६ ।।
यावज्जीवं व्रतमिदं यः करोति समाहितः ।।
न स दुखं समाप्नोति नरकं न नराधिप ।। ७ ।।
यत्र वैतरणी दुर्गा क्षुरधाराश्च पर्वताः ।।
पापानां यातना यत्र तत्रासौ न गमिष्यति ।। ८ ।।
यस्यां गणाः भीमबला महोग्रा दंष्ट्राकराला विकटोग्रवेषाः ।।
विद्रावणाः पापकृतां नराणां न येन तस्या नृप यन्ति मार्गम् ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रतिकृष्णपक्षद्वादशीविधिर्नाम षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १६० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १६१

वज्र उवाच ।।
उपवासासमर्थानां शुक्लपक्षे द्विजोत्तम ।।
एका या द्वादशी पुण्या तां वदस्व ममानघ ।।१।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता।।
महती द्वादशी ज्ञेया उपवासे महाफला ।। २ ।।
सङ्गमे सरितोः पुण्ये द्वादशीं तामुपोषितः ।।
अयत्नादेवमाप्नोति द्वादशद्वादशीफलम् ।। ३ ।।
बुधश्रवणसंयुक्ता सैव चेद्द्वादशी भवेत् ।।
अत्यन्तमहती यस्यां सर्वं कृतमथाक्षयम् ।। ४ ।।
द्वादशी श्रवणोपेता यदा भवति पार्थिव ।।।
सङ्गमे तु तदा स्नात्वा सत्तीर्थस्नानजं फलम् ।।५।।
सोपवासः समाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
वारिधानीं तदा दत्त्वा जलपूर्णां द्विजातये ।।६।।
छन्नां वस्त्रयुतां राजञ्छत्रोपानहसंयुताम् ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकम् ।। ७ ।।
स्वर्गं समासाद्य चिरं च भोगान्भुक्त्वा महेन्द्रोपम देवतुल्यान् ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो धनान्वितो धर्मपरो मनस्वी ।।८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्रावणाद्वादशीप्रशंसावर्णनं नामैकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ।।१६१।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १६२

मार्कण्डेय उवाच ।।
अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।।
महत्यरण्ये यद्वृत्तं भूमिपाल पुरातनम् ।।१।।
देशा दाशेरका नाम तेषां भागे तु पश्चिमे ।।
अस्ति राजन्मरुर्देशः सर्वसत्त्वभयङ्करः ।।२।।
सुतप्तसिकता भूमिर्यत्र दुष्ट महोरगा ।।
स्वल्पच्छायासमाकीर्णा मृतप्राणिसमाकुला।।३।।
शमीखदिरफुल्लासकरीराः पैलुभिः सह ।।
तत्र भीमा द्रुमगणाः कण्टकैरावृताः समम्।।४।।
चण्डप्राणिगणाकीर्णा तत्र भूमिस्तथा क्वचित् ।।
अत्यन्तततापविषमा निस्तृणा परुषोपला ।। ५ ।।
नाश्रयस्तत्र नाहारो ज्वलिताग्निसमे भृशम् ।।
तथापि तत्र जीवन्ति जनाः कर्मनिबन्धनात् ।। ६ ।।
नोदकं नोदकधरा राजंस्तत्र बलाहकाः ।।
कदाचिदपि दृश्यन्ते देशे निरयसन्निभे ।। ७ ।।
तत्र पक्षान्तरगतैस्तृषितैः शिशुभिः सह ।।
उत्क्रान्तजीविता राजन्दृश्यन्तेऽथ विहङ्गमाः ।। ८ ।।
उत्प्लुत्योत्प्लुत्य सहसा मृगाः सैकतमालयात ।।
सैकतेष्वेव नश्यन्ति जले सैकतसेतुवत् ।।९।।
तस्मिंस्तथाविधे देशे कश्चिद्दैववशाद्वणिक् ।।
वनमातपविभ्रष्टः प्रविष्टस्तु परिभ्रमन् ।।1.162.१०।।
स तत्र ददृशे प्रेतान्क्षुत्तृष्णाव्याकुलेन्द्रियान् ।।
उत्कचान्मलिनान्रूक्षान्निर्मांसान्भीमदर्शनान् ।। ११ ।।
स्नायुबद्धस्थिराकायान्धावमानानितस्ततः ।।
कञ्चित्समांसं तत्रैकं प्रेतस्कन्धगतं तदा ।। १२ ।।
ददर्श बहुभिः प्रेतैः समन्तात्परिवारितम् ।।
तत्स्कन्धादपरं स्कंधं नीयमानं क्रमात्कमात् ।।१३।।
प्रेतोऽपि दृष्ट्वा तां घोरामटवीं नरमागतम् ।।
प्रेतस्कन्धान्महीं गत्वा तस्यान्तिकमुपागमत् ।। १४ ।।
सोऽभिवाद्य वणिकछ्रेष्ठमिदं वचनमब्रवीत् ।।
अस्मिन्घोरे महारण्ये प्रवेशो भवतः कथम् ।। १५ ।।
तमुवाच वणिग्धीमान्सार्थभ्रष्टस्य मे वने ।।
प्रवेशो दैवयोगेन पूर्वकर्मकृतेन तु ।। १६ ।।

तृष्णा मे बाधतेऽत्यर्थं क्षुत्क्षामश्च भृशं तथा ।।
प्राणाः कण्ठमनुप्राप्ता वदनं भ्रश्यते च मे ।। १७ ।।
अत्रोपायं न पश्यामि ध्रियेऽहं येन केन चित् ।।
इत्येवमुक्तः प्रेतस्तु वणिजं वाक्यमब्रवीत् ।। १८ ।।
पुन्नागमिममाश्रित्य प्रतीक्षस्व क्षणं मम ।।
कृतातिथ्यो मया यावद्गमिष्यसि यथासुखम् ।।१९ ।।
एवमुक्तस्तदा चक्रे स वणिक्तृष्णयान्वितः ।।
मध्याह्नसमये प्राप्ते प्रेतस्तं देशमागमत् ।। 1.162.२० ।।
पुन्नागवृक्षाच्छीतोदां वारिधानीं मनोरमाम् ।।
दध्योदनसुयुक्तेन वर्धमानेन संयुताम् ।। २१ ।।
अवतार्य ततस्त्वग्रं प्रददाति च यत्तदा ।।
ततोऽग्रमात्रेण वणिक्परां तृप्तिमुपागतः ।। २२ ।।
वितृष्णो विज्वरश्चैवं क्षणेन समपद्यत ।।
ततः प्रेतेषु सर्वेषु क्रमाद्भागं तदा ददौ ।। २३ ।।
दध्योदनात्सपानीयात्तेऽपि तृप्तिं परां ययुः ।।
अथ सन्तर्पयित्वा तु प्रेतांस्तान्स तु सर्वशः ।। २४ ।।
प्रेताधिपः स बुभुजे पश्चादन्नं यथासुखम् ।।
तस्य भुक्तवतस्त्वन्नं पानीयं च क्षयं ययौ ।। २५ ।।
प्रेताधिपं ततस्तृप्तं वणिग्वचनमब्रवीत् ।।
आश्चर्यमेतत्परमं वनेऽस्मिन्प्रतिभाति मे ।। २६ ।।
अन्नपानस्य सम्प्राप्तिः परमस्य कुतस्तव ।।
स्तोकेन च तथान्नेन बिभर्षि च बहून्कथम् ।। २७ ।।
तृप्ता अपि कथं सर्वे निर्मांसा भिन्नकुक्षयः ।।
कश्चित्त्वमस्यां घोरायामटव्यां तु कृतालयः ।। २८ ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि परं कौतूहलं हि मे ।।
एवमुक्तः स वणिजा प्रेतो वचनमब्रवीत् ।। २९ ।।
वाणिज्यसक्तस्य पुरा कालो ऽतीतो ममानघ ।।
शाकले नगरे रम्ये नास्तिकस्य दुरात्मनः ।। 1.162.३० ।।
धनलोभान्मया तत्र न कदाचिदपि प्रभो ।।
दत्तासीद्भिक्षवे भिक्षा कृपणेन कथञ्चन ।। ३१ ।।
प्रातिवेश्यश्च तत्रासीद्ब्राह्मणो गुणवान्मम ।।
श्रवणद्वादशीयोगे मासि भाद्रपदे तदा ।। ३२ ।।
स कदाचिन्मया सार्धं तौषीं नाम नदीं ययौ।।

तस्याश्च सङ्गमः पुण्यो यत्रासीच्चन्द्रभागया ।।३३।।
चन्द्रभागासरिच्छ्रेष्ठा यत्र शीतामलोदका ।।
महादेवजटाजूटे गङ्गा निपतिता पुरा ।।३४।।
चन्द्रेण भागतो न्यस्ता चन्द्रभागा स्मृता ततः ।।
तत्कालतप्तसलिला तौषी तत्रार्कनन्दिनी ।। ३५ ।।
शीतोष्णे चोदके तस्मिन्संगमे सुमनोहरे।।
तं स देशं समासाद्य प्रातिवेश्यमसौ द्विजः।।३६।।
श्रवणद्वादशीयोगे स्नानार्चन उपोषितः।।
चान्द्रभागस्य तोयस्य वारिधानी नवा दृढा ।।३७।।
दध्योदनयुतैः सार्धं सम्पूर्णैर्वर्धमानकैः ।।
छत्रैश्चोपानहै रम्यैर्वस्त्रैश्च विविधैर्युता।३८।।
प्रददौ विप्रमुख्येभ्यो रहस्यज्ञो महीपतिः।।
चित्तसंरक्षणार्थाय तस्यापि च तदा मया ।।३९।।
सोपवासेन दत्तैका वारिधानी नवा दृढा।।
चान्द्रभागस्य तोयस्य दध्योदनयुता तदा।।1.162.४०।।
गत्वा गृहमनुप्राप्य ततः कालेन केनचित्।।
पञ्चत्वमहमासाद्य नास्तिक्यात्प्रेततां गतः।।४१।।
अस्यामटव्यां घोरायां यो वा ह्यकुशलस्तदा ।।
श्रवणद्वादशीयोगे दत्ता यासौ मयानघ।। ।४२।
दध्योदनयुता रम्या वारिधानी नवा दृढा।।
सेयं मध्याह्नसमये दिवसे दिवसे मम।।४३।।
उपतिष्ठेत्सदैवेह यथा दृष्टा त्वयानघ ।।
ब्रह्मस्वहारिणस्त्वेते पापाः प्रेतत्वमागताः ।।४४।।
परिदाररताः केचित्स्वामिद्रोहरता परे।।
मित्रद्रोहरताः केचिद्देशेऽस्मिन्भृशदारुणे।।४५।।
ममानुयानं कुर्वन्ति अन्नपान कृतेऽनघ ।।
अक्षयो भगवान्विष्णुः परमात्मा सनातनः ।।४६।।
तमुद्दिश्य तु यद्दत्तं तदक्षय्यं प्रकीर्तितम्।।
अक्षय्येन तथान्नेन तृप्ता अपि हि मानद ।। ४७ ।।
प्रेतभावेन दौर्बल्यं न विमुञ्चन्ति कर्हिचित् ।।
अहं च पूजयित्वा त्वामतिथिं समुपस्थितम् ।। ४८ ।।
प्रेतभावाद्विनिर्मुक्तो यास्यामि परमां गतिम् ।।
मया विहीनाः प्रेतास्तु वनेऽस्मिन्भृशदारुणे ।। ४९ ।।

पीडामनुभविष्यन्ति दारुणां कर्मयोगजाम्।।
एतेषां त्वं महाभाग भदनुग्रहकाम्यया ।। 1.162.५० ।।
प्रत्येकं गोत्रनामानि गृहणीष्व लिखितेन च ।।
अस्ति कक्ष्यागतवेषा तव सा पुस्तिका शुभा ।। ५१ ।।
हिमवन्तमथासाद्य तत्र त्वं लप्स्यसे निधिम् ।।
गयाशीर्षे ततो गत्वा श्राद्धं कुरु महामते ।।५२।।
एकैकं त्वमथोद्दिश्य प्रेतं प्रेतं यथासुखम् ।।
ततस्तु ते विमोक्ष्यन्ति प्रेत भावमसंशयम् ।। ५३ ।।
इत्येवं स वदन्नेव तप्तजाम्बूनदप्रभः ।।
विमानवरमास्थाय स्वर्गलोकं ततो गतः ।। ५४ ।।
स्वर्चिते प्रेतनाथे तु प्रेतानां स वणिक्क्रमात् ।।
नामगोत्राणि सङ्गृहय प्रयातः स हिमालयम् ।। ५५ ।।
तत्र प्राप्य निधिं गत्वा निक्षिप्य च तथा गृहे ।।
धनं किञ्चिदुपादाय गयाशीर्षं ततो ययौ ।। ५६ ।।
प्रेतानां क्रमशस्तत्र चक्रे श्राद्धं दिनेदिने ।।
यस्ययस्य यदा श्राद्धं करोति स महान्वणिक् ।। ५७ ।।
सस तस्य तदा स्वप्ने दर्शयत्यात्मनस्तनुम् ।।
ब्रवीति च महाभाग प्रसादेन तवानघ ।। ५८ ।।
प्रेतभावो मया त्यक्तः प्राप्तोऽस्मि त्रिदिवं ध्रुवम् ।।
कृत्वा स धनदानेन प्रेतानां निष्कृतिं वणिक् ।। ५९ ।।
जगाम स्वगृहं तत्र मासि भाद्रपदे तदा ।।
श्रवणद्वादशीयोगे पूजयित्वा जनार्दनम् ।। 1.162.६० ।।
धनं च दत्त्वा विप्रेभ्यः सोपवासो जितेन्द्रियः ।।
पुण्येषु सततं राजन्नदीनां सङ्गमेषु च ।।६१।।
गङ्गासरय्वोर्गङ्गायाः शोणस्य च महामतिः ।।
इक्षुमत्याश्च गङ्गाया गङ्गायमुनयोस्तथा ।। ६२ ।।
गोमत्याश्च सरय्वाश्च कौशिकीगण्डक्योस्तथा ।।
विपाशया देवह्रदा यत्र योगं प्रपद्यते ।। ६३ ।।
विपाशा च तथा योगं यत्र याति शतद्रुणा ।।
इरावती तथा योगं यत्र व्रजति सिन्धुना ।। ६४ ।।
चन्द्रभागा च व्रजति यत्र योगं वितस्तया ।।
महासिन्धुश्च संयोगं यत्र याति वितस्तया ।। ६५ ।।
प्रत्यब्दं यावदेतेषु संगमेषु महावणिक् ।।

करोति विधिवद्दानं यावद्दिष्टान्तमागतः ।। ६६ ।।
अवाप परमं स्थानं दुर्लभं यत्तु जन्तुभिः ।।
यत्र कामफला वृक्षा नद्यः पायसकर्दमाः ।। ६७ ।।
शीतलामलपानीयाः पुष्करिण्यो मनोहराः ।।
सुवर्णसिकता राजन्मणिसोपानभूषिताः ।।६८।।
आनन्त्याय स संप्राप्तो देशं तं भूरिदक्षिणः ।।
तं देशमासाद्य वणिङ्महात्मा सुतप्तजाम्बूनदभूषिताङ्गः ।।
कल्पं समग्रं मुदितो यदात्मा रेमे स रामाभियुतः कृतात्मा ।। ६९ ।।
विमानैरप्सरोभिश्च सिद्धगन्धर्वसेवितः ।।
विष्णुलोकमवाप्नोति यावदाभूतसंप्लवम्।।1.162.७०।।
राजसूयादिभिर्यज्ञैर्यत्फलं समवाप्यते ।।
श्रवणद्वादशीं कृत्वा तत्फलं लभते नरः।।७१।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पिशाचमोक्षणे श्रवणद्वादशीमाहात्म्यवर्णनं नाम द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः।।१६२।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १६३

https://sa.wikisource.org/s/zv0

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच।।
एकामुपोष्य कृष्णां यां द्वादशीं विधिना नरः ।।
महत्फलमवाप्नोति तां समाचक्ष्व भार्गव ।।१ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पौष्यान्तु समतीतायां श्रवणेन तु संयुता ।।
द्वादशी या भवेत्कृष्णा प्रोक्ता सा तिलद्वादशी ।। २ ।।
तिलैः स्नानं तिलैर्होमं नैवेद्यं तिलमोदकैः ।।
दीपाश्च तिलतैलेन तथा देयं तिलोदकम् ।। ३ ।।
तिलाश्च देया विप्रेभ्यस्तस्मिन्नहनि पार्थिव ।।
उपवासदिने राजन्होतव्याश्च तथा तिलाः ।। ४ ।।
उपोषितेनापरेऽह्नि होतव्याश्च विशेषतः ।।
इन्धनं च प्रदातव्यं ब्राह्मणेभ्यस्तथाऽनघ ।।५।।
तिलप्रस्थं तदा हुत्वा सोपवासो जितेन्द्रियः ।।
न दुर्गतिमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।६ ।।
तद्विष्णोः परमं पदं होममन्त्रः प्रकीर्तितः ।।
पौरुषं च ता सूक्तं श्रीसूक्तेन च संयुतम।।७।।
होमः कार्योऽथ राजेन्द्र सावित्र्या च यतात्मना ।।
एतत्प्रोक्तं द्विजातीनां स्त्रीशूद्रेषु तथा शृणु ।। ८ ।।
द्वादशाष्टाक्षरो मंत्रस्तेषां प्रोक्तो महात्मनाम् ।।
हितौ तौ च द्विजातीनां मन्त्रश्रेष्ठौ नराधिप ।। ९ ।।
ताभ्यामभ्यधिको मन्त्रो विद्यते नेह कुत्रचित् ।।
वज्र उवाच ।।
द्वादशाष्टाक्षरौ मन्त्रौ कथयस्व ममानघ ।। 1.163.१० ।।
पुण्यौ पवित्रौ मङ्गल्यौ सर्वपापप्रणाशनौ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय।।
ॐ नमो नारायणाय ।। ११ ।।
एतौ मया ते कथितौ पवित्रौ मन्त्रोत्तमौ पापहरौ वरेण्यौ ।।
पारायणौ सर्वतपस्विनां च रहस्यभूतौ भुवनेषु नित्यम् ।। १२ ।।
यथा तिथिस्ते श्रवणेन युक्ता माघस्य मासस्य तथा तवोक्ता ।।
कार्या तथेयं नृपते विशेषाद्योगे पवित्रे सरितोर्द्वयस्य ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तिलद्वादशीप्रशंसावर्णनं नाम त्रिषष्ट्यधिक शततमोऽध्यायः ।। १६३ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १६४

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।।
मागधेषु तु यद्वृत्तं तच्छृणुष्व नराधिप ।। १ ।।
बभूव मागधो राजा चण्डवेग इति श्रुतः ।।
तस्यासीद्रूपसंपन्ना भार्या नयनसुन्दरी ।। २ ।।
सर्वधर्मान्परित्यज्य प्रतसंवत्सरं तु सा ।।
तिलान्होमयते विप्रैर्जुहोति च तथा स्वयम् ।। ३ ।।
श्रवणद्वादशीयोगे माघे मासि हुताशने ।।
देवस्य चैव नैवेद्यं करोति तिलमोदकैः ।। ४ ।।
अर्चनेन च वासोभिः पूजयत्यपि माधवम् ।।
महारञ्जितरक्तानि वासांसि विविधानि च ।। ५ ।।
ब्राह्मणीनां च गेहेषु विसर्जयति तत्परा ।।
महावर्तिप्रदानं च विधत्ते केशवालये ।। ६ ।।
तां कदाचित्सुखासीनां ब्राह्मणीं तु वसन्तिका ।।
पप्रच्छ सखिभावेन रहस्यं निर्जने स्थिता ।। ७ ।।
वसन्तिकोवाच ।।
सर्वधर्मान्परित्यज्य माघे मासि शुभानने ।।
द्वादश्यां कृष्णपक्षस्य कस्मादर्चयसे हरिम् ।। ८ ।।
कस्मात्तथा बहुतिलं हावयस्यनले तथा ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि रहस्यं चेन्न ते शुभे ।। ९ ।।
नयनसुन्दर्युवाच ।।
रहस्यमेतत्परमं न रहस्यं तथा त्वयि ।।
त्वं मे सखीश्वरी प्राणस्त्वं मे प्राणधनेश्वरी ।। 1.164.१० ।।
अस्ति वैतस्तिको नाम देशः परमधामिकः ।।
तत्र ग्रामवरं चासीद्वसतिर्मे सुशोभना ।। ११ ।।
चण्डवेगश्च विप्रोऽभूद्भर्ता मे पूर्वजन्मनि ।।
नास्तिको निरनुक्रोशस्तर्कशास्त्ररतः सदा ।।१२।।
तत्रैव विषये राजा बभूव दधिवाहनः ।।
तस्य भार्या वयस्या मे बभूव कमला शुभा ।। १३ ।।
सा कदाचिन्मामुवाच रहस्यं वरवर्णिनी ।।
नारी भर्तृकृतादर्धं पुण्यं प्राप्नोति सुन्दरी ।। १४ ।।
नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञो न व्रतं नाप्युपोषितम् ।।
पतिं शुश्रूषते या तु तेन स्वर्गे महीयते ।। १५ ।।

कर्तव्यं योषिता पुण्यं पृथग्वापि तदिच्छया ।।
पतिस्ते नास्तिको भद्रे किञ्चिन्नाचरते शुभम् ।। १६ ।।
न चाचरसि धर्मं त्वं तथा च तदनुज्ञया ।।
का गतिः परलोके ते भविष्यति शुभानने ।।१७।।
इह यत्क्रियते कर्म प्रेत्य तत्रोपभुज्यते ।।
येनोप्तं फलकाले तु स एवाश्नाति भामिनि ।। १८ ।।
मानुष्यं दुर्लभं प्राप्य विद्युत्सम्पातचञ्चलम् ।।
नाचरन्ति शुभं ये तु तेषां जन्म निरर्थकम् ।। १९ ।।
कदाचिदपि वामोरु योनिष्वथ परिभ्रमन् ।।
मानुष्यं नाम जायेत यत्रायत्तं शुभाशुभम् ।। ।। 1.164.२० ।
चण्डालत्वेऽपि मानुष्यं सर्वथा सखि दुर्लभम् ।।
आत्मा शक्यस्तया त्रातुं मानुष्यान्नान्यतः शुभे ।। २१ ।।
तवोपरि तथा जाता सखी भावेन मे कृपा ।।
कदर्य्यस्यास्य भार्या त्वं सुस्वभावा पतिव्रता ।। २२ ।।
तत्र तेऽनुग्रहं किञ्चित्करिष्यामि निबोध तत् ।।
हरस्य दयिता भार्या शैलेन्द्रतनया उमा ।। २३ ।।
विस्तारितमहाकूला सा वितस्ता महानदी ।।
अवृत्तिकर्षितः पापं कृत्वैव ॠतुपञ्चकम् ।। २४ ।।
स्नानेनैकेन सकलं शैशिरेण व्यपोहति ।।
यस्यां यस्यां तिथौ स्नातः स्वर्गमाप्नोत्यसंशयम् ।। २५ ।।
तस्यां सम्वत्सरं स्नात्वा मोक्षोपायं तु विन्दति ।।
या च सुस्वादुसलिला या च पापक्षयङ्करी ।। २६ ।।
तस्यास्तीरे मया नित्यं प्रति सम्वत्सरं शुभे ।।
उपोष्य माघकृष्णस्य द्वादश्यां श्रवणे तथा ।। २७ ।।
पूजितो भगवान्विष्णुर्ब्राह्मणाश्च हुताशनः ।।
तिलैस्तस्मात्तु ते ख्यातं ब्राह्ममेतद्व्रतं मम ।।२८ ।।
तस्मात्स्कन्नं तिलं यच्च यदग्नौ पतितं न च ।।
ततः पुण्यफलं सर्वं त्वमाप्नुहि वरानने ।। २९ ।।
इत्येवमुक्तया गत्वा भर्ता पृष्टस्तदा मया ।।
हसता तेन चास्म्युक्ता गच्छ गृहणीष्व तत्फलम् ।। 1.164.३० ।।
स्वयं कृत्वा शुभं कर्म कमला सा सखी मम ।।
सह भर्त्रा विशालाक्षि विष्णुलोकमितो गता ।। ३१ ।।
तल्लोकमक्षयं तस्याः श्रुतं वैवस्वतान्मया ।।

तस्माद्दृष्टफलं भद्रे करोमि तिलद्वादशीम् ।। ३२ ।।
एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां पृच्छसि सुन्दरि ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं ब्राह्मण्यपि वसन्तिका ।। ३३ ।।
श्रवणद्वादशीयोगे पूजयामास केशवम् ।।
माघकृष्णे महाभाग तिलैर्नित्यमतन्द्रिता ।। ३४ ।।
पूजयित्वापि सा देवं श्वेतद्वीपमितो गता ।।
सापि राज्ञो महाभागा तथा नयनसुन्दरी ।। ३५ ।।
अमलं स्थानमासाद्य विरराज शशिप्रभा ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तदा पूज्यो जनार्दनः ।। ३६ ।।
तिलैर्नित्यं महाभाग होतव्याश्च तथा तिलाः ।।
तिलाश्च देया विप्रेभ्यस्तस्मिन्नहनि पार्थिव ।। ३७ ।
एकैकस्मात्तिलाद्राजंस्तिलबीजोद्भवे यथा ।।
सुकृष्टक्षेत्रजाद्दृष्टं देवे कालप्रवर्षिणि ।। ३८ ।।
एकैकस्मात्तिलात्तद्वत्फलमक्षय्यमश्नुते ।।
स्वर्लोके विष्णुलोके वा मानुष्ये यदि वा नृप ।।
अक्षय्यं फलमाप्नोति एकैकस्मात्तिलात्तिलात् ।। ३९ ।।
तस्मात्प्रयत्नेन नरेन्द्रचन्द्र तस्या समभ्यर्चय वासुदेवम् ।।
उपोषितः प्रीतमना यथावत्त्राणं स देवः प्रथितो नराणाम् ।। 1.164.४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चण्डवेगोपाख्याने तिलद्वाद शीमाहात्म्यवर्णनं नाम चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १६४ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १६५

।। वज्र उवाच ।।
होतव्ये विष्णुदैवत्ये सावित्री मे त्वयोदिता ।।
होमकर्मणि सन्देहो महान्मे भृगुनन्दन ।। १ ।।
सविता दैवतं तस्याः सावित्रीत्युच्यते ततः ।।
तया कथं तु कर्तव्यं होमकर्म च वैष्णवम् ।। २ ।।
प्रभावमार्षेश्च तथा तस्यास्त्वं मम कीर्तय ।।
वेदमाता तु सा प्रोक्ता सर्वपापप्रणाशिनी ।।३।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
रविमध्ये स्थितः सोमः सोममध्ये हुताशनः ।।
तेजोमध्ये स्थितं सत्त्वं सत्त्वमध्ये स्थितोऽच्युतः ।। ४ ।।
अंगुष्ठमात्रः पुरुषः पूर्वमेव मयेरितः ।।
शङ्करेण तदा दृष्टः प्रभवः सर्वतेजसाम् ।। ५ ।।
स विष्णुर्भुवनाधारो यस्येदं सकलं जगत् ।।
वरेण्यं तच्च सवितुर्भर्गवाच्यं तु योगिनाम् ।।६।।
येयं परं तदुद्दिष्टं बहिरन्तश्च यादव ।।
धीशब्दवाच्यं ब्रह्माणं प्रचोदयति यः सदा ।। ७ ।।
सृष्ट्यर्थं भगवान्विष्णुः सविता स प्रकीर्तितः ।।
सर्वलोकप्रसवनात्सविता स तु कीर्त्यते ।। ८ ।।
यतस्तद्देवदेवत्या सावित्रीत्युच्यते ततः ।।
गानाद्वा त्रायते यस्माद्गायत्री वा तदा स्मृता ।। ९ ।।
एतस्मात्कारणाद्राजन्सावित्री कीर्तिता मया ।।
तव धर्मभृतां श्रेष्ठ नित्यं वैष्णवकर्मसु ।। 1.165.१० ।।
सव्याहृतीकप्रणवां गायत्रीं शिरसा सह ।।
ये जपन्ति सदा तेषां न भयं विद्यते क्वचित् ।। ११ ।।
दशकृत्वा प्रजप्ता सा रात्र्यह्ना यत्कृतं लघु ।।
तत्पापं प्रणुदत्याशु नात्र कार्या विचारणा ।। १२ ।।
शतं जप्ता तु सा देवी पापोपशमना स्मृता ।।
सहस्रजप्ता सा देवी चोपपातकनाशिनी ।। १३ ।।
लक्षजापेन च तथा महापातकनाशिनी ।। १३ ।।
कोटिजाप्येन राजेन्द्र यदिच्छति तदाप्नुयात् ।। १४ ।।
विद्याधरत्वं यक्षत्वं गन्धर्वत्वमथापि वा ।।
देवत्वमथवा राज्यं भूर्लोके हतकण्टकम् ।। १५ ।।
कोटिसाहस्रजाप्येन निष्कामः पुरुषोत्तम ।।

विधिना राजशार्दूल प्राप्नोति परमं पदम् ।। १६ ।।
यथा कथञ्चिज्जप्तैषा देवी परमपावनी ।।
सर्वकामप्रदा प्रोक्ता विधिना किम्पुनर्नृप ।। १७ ।।।
।। वज्र उवाच ।।
विधिना केन जप्तव्या गायत्री पापनाशिनी ।।
महापवित्रा परमा सर्वकल्याणकारिता। ।। १८ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
कुशशय्यां निविष्टस्तु कुशपाणि जितेन्द्रियः ।।
अर्कमध्यगतं ध्यायेत्पुरुषं तं महाद्युतिम् ।। १९ ।।
अथवार्कं महीपाल बहिः स्नातस्त्वतन्द्रितः ।।
अनन्यचित्तो मेधावी पूर्वाह्ने तु विशेषतः ।। 1.165.२० ।।
भैक्ष्ययावकशाकाशी पयोमूलाशनोऽथवा ।।
फलपुष्पाशनो वापि नक्तं वापि हविष्यभुक् ।। २१ ।।
अनेन विधिना जप्यं यः करोति महीपते ।।
स याति परमं स्थानं वायुभूतः खमूर्तिमान् ।। २२ ।।
अकामः कामकामस्तु काममाप्नोत्यभीप्सितम् ।।
सव्याहृतीकप्रणवाः प्राणायामास्तु षोडश ।। २३ ।।
अपि भ्रूणहणं मासात्पुनन्त्यहरहः कृताः ।।
सव्याहृतीकप्रणवां गायत्रीं शिरसा सह ।। २४ ।।
त्रिः पठेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते ।।
प्राणायामत्रयं कार्यं कल्यमुत्थाय वै द्विजः ।। २५ ।।
अहोरात्रकृतात्पापात्तत्क्षणादेव मुच्यते ।।
सर्वदोषहरं प्रोक्तं प्राणायामं द्विजन्मनाम् ।। २६ ।।
ततस्त्वभ्यधिकं नास्ति राजन्परमपावनम् ।।
प्राणसंधारणं मासं कुशाग्रच्युतबिन्दुना ।। २७ ।।
यः कुर्यादम्भसां पानं प्राणायामं तु तत्समम् ।।
निरोधाज्जायते वायुस्तस्मादग्निस्ततो जलम् ।। २८ ।।
त्रिभिः शरीरं सकलं प्राणायामैश्च शुध्यति ।।
आकेशाग्रान्नखाग्राच्च तपस्तप्येत्स उत्तमम् ।। २९ ।।
आत्मानं शोधयेद्यस्तु प्राणायामैः पुनःपुनः ।।
श्रावण्यां पौर्णमास्यां तु सोपवासो जितेन्द्रियः ।। 1.165.३० ।।
प्राणायामशतं कृत्वा मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।।
अन्तर्जले त्रिरावर्त्य गायत्रीं प्रयतो जपन् ।। ३१ ।।

मुच्यते पातकैः सर्वैर्यदि न ब्रह्महा भवेत् ।।
नास्ति सत्यात्परो धर्मो नास्ति कृष्णसमा गतिः ।। ३२ ।।
गायत्र्याश्च परं नास्ति दिवि चेह च पावनम् ।।
हुता च वरदा देवी सर्वकामफलप्रदा ।। ३३ ।।
गायत्र्याः सुतिलैर्होमः सर्वपापप्रणाशनः ।।
शान्तिकामो यवैः कुर्यादायुष्कामो घृतेन च ।। ३४ ।।
कर्मणां सिद्धिकामस्तु कुर्यात्सिद्धार्थकैर्नरः।।
ब्रह्मवर्चसकामस्तु पयसा स समाचरेत् ।। ३५ ।।
पुत्रकामस्तथा दध्ना धान्यकामस्तु शालिभिः ।।
क्षीरवृक्षसमिद्भिश्च ग्रहपीडाप्रशान्तये ।। ३६ ।।
धनकामस्तथा बिल्वैः श्रीकामः कमलैस्तथा ।।
आरोग्यकामः क्षीराक्तैः कुर्याद्दूर्वाङ्कुरैः शुभैः ।। ३७ ।।
देशोपसर्गे संप्राप्ते तदेव च विधीयते ।।
गुग्गुलोर्गुलिकाभिस्तु कृत्वा होममतन्द्रितः ।। ३८ ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
पायसेन तथा हुत्वा विद्यां समधिगच्छति ।।
येनयेन तु कामेन लक्षहोमं समाचरेत् ।। ३९ ।।
तदेव काममाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
कृच्छ्रेण शुद्धिमुत्पाद्य प्राणायामशतेन च ।। 1.165.४० ।।
अन्तर्जलेन वा जप्त्वा स्नातो नित्यमतन्द्रितः ।।
प्राणायामांस्ततः कृत्वा विधिनैव स षोडश ।। ४१ ।।
पूर्वाह्णे जुहुयाद्वह्नौ सुसमिद्धे यथाविधि ।।
भैक्ष्ययावकशाकाशी फलमूलाशनोऽथवा ।। ।। ४२ ।।
क्षीरसक्तूघृताहारी भवेदथ विचक्षणः ।।
आहाराणां यथोक्तानामेकाहारं समाश्रयेत् ।। ४३ ।।
यावत्समाप्तिर्भवति लक्षहोमस्य पार्थिव ।।
लक्षहोमावसाने तु ब्राह्मणानां तु दक्षिणा ।। ४४ ।।
देया भवति राजेन्द्र गावो वस्त्राणि काञ्चनम् ।।
सर्वोत्पातसमुत्पत्तौ ब्राह्मणैरनुपूजितैः ।। ४५।।
पञ्चभिर्दशभिर्वापि लक्षहोमं समाचरेत् ।।
असङ्कीर्णैस्तथा हारैर्नृपतिस्तत्प्रशान्तये ।। ४६ ।।
नास्ति लोके स उत्पातो यो ह्यनेन न शाम्यति ।।
मङ्गलं परमं नास्ति यत्तस्मादतिरिच्यते ।। ४७ ।।

कोटिहोमं तु यो राजा कारयेत्पूर्ववद्द्विजैः ।।
न तस्य शत्रवः सङ्ख्ये जातु तिष्ठन्ति कर्हिचित् ।। ४८ ।।
न तस्य मरणं देशे न व्याधिर्जायते तथा ।।
अतिवृष्टिरनावृष्टिर्मूषकाः शलभाः शकाः ।। ४९ ।।
राक्षसाश्च प्रशाम्यन्ति सर्वास्तत्र तथेतयः ।।
रसवन्ति च तोयानि सस्यानि स्वादुवन्ति च ।। 1.165.५० ।।
जायन्ते तस्य देशे तु धर्मिष्ठश्च जनो भवेत् ।।
कोटिहोमे तु वरयेद्ब्राह्मणान्विंशतीन्नृप ।। ५१ ।।
शतं वाथ सहस्रं वा य इच्छेद्भूतिमात्मनः ।।
कोटिहोमं स्वयं यस्तु कुर्याद्ब्राह्मणसत्तमः ।। ५२ ।।
क्षत्रियो वाथवा वैश्यस्तस्य पुण्यफलं महत् ।।
यद्यदिच्छति कामानां तत्तदाप्नोत्यसंशयम् ।। ५३ ।।
सशरीरोऽपि चेद्गन्तुं दिवमिच्छेत्तदाप्नुयात् ।।
सावित्री परमा देवी सावित्री पावनी परम् ।। ५४ ।।
सर्वकामप्रदा देवी सावित्री कथिता तथा ।।
अभिचारेषु तां देवीं विपरीतां प्रयोजयेत् ।।५५ ।।
कार्या व्याहृतयश्चात्र विपरीताक्षरास्तथा ।।
विपरीताक्षरं कार्यं शिरश्च मनुजेश्वर ।। ५६ ।।
आदौ शिरः प्रयोक्तव्यं प्रणवान्ते च यादव ।।
स्वाहास्थाने च फट्कारं साध्यनामसमन्वितम् ।। ५७ ।।
गायत्रीं चिन्तयेत्तत्र दीप्तानलसमप्रभाम् ।।
घातयन्ती च शूलेन केशेष्वाकृष्य वैरिणम् ।। ५८ ।।
निर्दहन्तीं च तं क्रोधाद्भ्रुकुटीभीषणाननाम् ।।
उच्चाटने च तां देवीं वायुभूतां विचिन्तयेत् ।। ५९ ।।
वहमानां तथा साध्यं तस्माद्देशात्सुदूरतः ।।
अभिचारे च होतव्या राजिका विषमिश्रिताः ।।1.165.६० ।।
स्वरक्तमिश्रं होतव्यं कटुतैलमथापि वा ।।
तत्रापि च विषं देयं होमकाले च यत्नतः।।६१ ।।
मध्ये जह्याद्यदि क्रोधं ध्रुवं नश्येत्स एव तु ।।
अनागसि न कर्तव्यमभिचारमतो बुधैः ।।
अल्पागसि न कर्तव्यमभिचारं तथैव तु ।। ६२ ।।
महापराधं बलिनं देवब्राह्मणकण्टकम् ।।
अभिचारेण यो हन्यान्न स दोषेण लिप्यते ।। ६३ ।।

धर्मप्रधाने तु नरे अल्पागसि तथैव च ।।
अभिचारं न कुर्वीत बहूपायं विचक्षणः ।। ६४ ।।
बहूनां कण्टकं यं तु पापात्मानं सुदुर्मतिम् ।।
हन्यात्प्राप्तापराधं तु तस्य पुण्यफलं लभेत् ।। ६५ ।।
ये भक्ताः पुण्डरीकाक्षं देवदेवं जनार्दनम् ।।
न तानभिचरेज्जातु तत्र तद्विफलं भवेत् ।। ६६ ।।
न हि केशवभक्तानामभिचारेण कर्हिचित् ।।
विनाशमभिपद्येत तस्मात्तत्र समाचरेत् ।। ६७ ।।
सेयं धात्री विधात्री च सावित्र्यघविनाशिनी ।।
प्राणायामेन जप्येत तथैवान्तर्जलेन च ।। ६८ ।।
सव्याहृतीकप्रणवा जप्तव्या शिरसा सह ।।
प्रणवेन तथाऽभ्यस्ता वाच्या व्याहृतयः पृथक् ।। ६९ ।।
दैवतं सविता त्वस्या गायत्रं छन्द एव च ।।
विश्वामित्र ऋषिश्चैव प्रोच्यते वसुधाधिप ।। 1.165.७० ।।
कर्मेन्द्रियाणि पञ्चैव पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि च ।।
पञ्चेन्द्रियार्थान्महतां भूतानां चैव पञ्चकम् ।। ७१ ।।
मनो बुद्धिस्तथैवात्मा अव्यक्तं च यदूत्तम ।।
चतुर्विंशत्यथैतानि गायत्र्या अक्षराणि तु ।। ७२ ।।
प्रणवं पुरुषं विद्धि सर्वगं पञ्चविंशकम् ।।
सप्तलोकानि यानीह महाव्याहृतयस्तथा ।। ७३ ।।
शिरसश्च तथा वाच्यः पुरुषः परमेश्वरः ।।
एवंविधा सा सावित्री जप्तव्या सततं बुधैः ।। ७४ ।।
होतव्या च तथा शक्त्या सर्वकामसमृद्धिदा ।।
गायत्रीमात्रशरणो वरं विप्रः सुयन्त्रितः ।। ७५ ।।
नायन्त्रितश्चतुर्वेदी सर्वाशी सर्वविक्रयी ।।
गायत्रीं जपते यस्तु कल्यमुत्थाय वै द्विजः ।। ७६ ।।
लिप्यते न स पापेभ्यः पद्मपत्रमिवाम्भसा ।।
कामकामो लभेत्कामं गतिकामस्तु सद्गतिम् ।।
अकामस्तदवाप्नोति यद्विष्णोः परमं पदम् ।। ७७ ।।
एवं प्रभावा वरदा पवित्रा गायत्र्यथोक्ता तव राजसिंह ।।
जपन्ति ये तां परमं प्रयान्ति स्थानं परस्याऽप्रतिमस्य पुंसः ।। ७८ ।।
इति श्रीविष्णु धर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गायत्रीमाहात्म्यवर्णनं नाम
पञ्चषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १६५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १६६

।। वज्र उवाच ।।
महावर्तिप्रदानस्य यत्फलं भृगुनन्दन ।।
तन्ममाचक्ष्व तत्त्वेन विधिं कालं तथैव च ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
महावर्तिः सदा देया भूमिपाल महाफला ।।
कृष्णपक्षे विशेषेण तत्रापि च विशेषतः ।। २ ।।
अमावास्या च निर्दिष्टा द्वादशी च महाफला ।।
आश्वयुज्यामतीतायां कृष्णपक्षस्य या भवेत् ।। ३ ।।
अमावस्या तदा पुण्या द्वादशी वा विशेषतः ।।
देवस्य दक्षिणे पार्श्वे देया तैलतुला नृप ।। ४ ।।
पलाष्टकयुतां राजन्वर्तिं तत्र तु दापयेत् ।।
महारजनरक्तेन समग्रेण तु वाससा ।। ५ ।।
वामपार्श्वे च देवस्य देया घृततुला नृप ।।
पलाष्टकयुतां शुक्लां वर्तिं तत्र तु दापयेत् ।। ६ ।।
वाससा तु समग्रेण सोपवासो जितेन्द्रियः ।।
महावर्तिद्वयमिदं सकृद्दत्त्वा महीपते ।। ७ ।।
स्वर्लोकं सुचिरं भुक्त्वा जायते भूतले यदा ।।
तदा भवति लक्ष्मीवान्रूपसौभाग्यमाश्रितः ।। ८ ।।
राष्ट्रे च जायते यस्मिन्देशे च नगरेऽथवा ।।
कुले च राजशार्दूल तत्र स्याद्दीपवत्प्रभा ।। ९ ।।
अत्युज्ज्वलश्च भवति युद्धेषु कलहेषु च ।।
ख्यातिं याति तथा लोके सज्जनानां च सद्गुणैः ।। 1.166.१० ।।
एकामप्यथ यो दद्यादभीष्टमनयोर्द्वयोः ।।
मानुष्ये सर्वमाप्नोति तदुक्तं ते मयाऽनघ ।। ११ ।।
स्वर्गे तथार्धमाप्नोति भागं कालं च यादव ।।
सामान्यस्य तु दीपस्य राजन्दाने महत्फलम् ।। १२ ।।
किं पुनर्महतो यस्य फलस्यान्तो न विद्यते ।।
दीपदानं परं पुण्यमन्यदेवेष्वपि ध्रुवम् ।। १३ ।।
किं पुनर्देव देवस्य त्वनन्तस्य महात्मनः ।।
गिरिशृङ्गेषु दातव्या नदीनां पुलिनेषु च ।। १४ ।।
चतुष्पथेषु रथ्यासु ब्राह्मणानां गृहेषु च ।।
वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु कान्तारगहनेषु च ।। १५ ।।
दीपदानेन सर्वत्र महत्फलमुपाश्नुते ।।

यावन्त्यक्षिनिमेषाणि दीपः प्रज्वालितो नृप ।। १६ ।।
तावन्त्येव स राजेन्द्र वर्षाणि दिवि मोदते ।।
दीपदानेन राजेन्द्र चक्षुष्मानिह जायते ।। १७ ।।
रूपसौभाग्ययुक्ताश्च धनधान्यसमन्विताः ।।
दीपमालां प्रयच्छन्ति ये नराः शार्ङ्गिणो गृहे ।। १८ ।।
भवन्ति ते चन्द्रसमाः स्वर्गमासाद्य मानवाः ।।
दीपागारं नरः कृत्वा कूटागारनिभं शुभम् ।। १९ ।।
केशवालयमासाद्य नाके भाति स शक्रवत् ।।
यथोज्ज्वलः सदा दीपो दीपदातापि यादव ।। 1.166.२० ।।
तथा नित्योज्ज्वलो लोके नाकभ्रष्टोऽभि जायते ।।
समीपे तु यथा लोके चक्षूंषि फलवन्ति हि ।। २१ ।।
तथा दीपस्य दातारो भवन्ति सफलेक्षणाः ।।
यथैवोर्ध्वगतिर्नित्यं राजन्दीपशिखा शुभा ।। २२ ।।
दीपदातुस्तथैवोर्ध्वगतिर्भवति शोभना ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन दीपा देया नरेश्वर।। २३ ।।
आश्वयुज्यामतीतायां यावद्राजेन्द्र कार्तिकी ।।
तावद्दीपप्रदस्योक्तं फलं राजन्विशेषतः ।।२४।।
तावत्कालं प्रयच्छन्ति ये तु दीपं सदा निशि ।।
तुंगे देशे महत्तेषां बहिः पुण्यफलं भवेत् ।। ।।२५।।
यस्यान्धकारे गहने प्राकाश्यं तेन जायते।
प्राकाश्ये यदुशार्दूल तेन यान्ति हि तत्सुखम् ।।२६।।
श्रवणे दीपकं दत्त्वा नदीद्वितयसंगमे ।।
तेजस्वी च यशस्वी च रूपवानभिजायते ।। २७ ।।
दीपा नदीषु दातव्याः कार्तिक्यां च विशेषतः ।।
आश्वयुक्कृष्णपक्षस्य या तु पञ्चदशी भवेत् ।। २८ ।।
बिल्वद्वारेषु दातव्यास्तथा दीपा यथाविधि ।।
अन्यत्रापि तदा दीपैर्महत्पुण्यफलं लभेत् ।। २९ ।।
श्रवणद्वादशीयोगे कृष्णपक्षे तथैव च ।।
घृतेन दीपा दातव्यास्तिलैर्वा यदुनन्दन ।। 1.166.३० ।।
वसामज्जादिभिर्देया न तु दीपाः कथञ्चन ।।
दत्त्वा दीपं न कर्तव्यं तेन कर्म विजानता ।। ३१ ।।
निर्वापणं च दीपस्य हिंसनं च विगर्हितम् ।।
यः कुर्यात्तेन कर्माणि स्यादसौ पुष्पितेक्षणः ।। ३२ ।।

दीपहर्ता भवेदन्धः काणो निर्वापको भवेत् ।।
दीपदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ।। ३३ ।।
दीपदानं तु कर्तव्यं विप्रवेश्मसु पण्डितैः।।
द्विजवेश्मनि यो दद्यात्कार्तिके मासि दीपकम् ।। ३४ ।।
अग्निष्टोमफलं तस्य प्रवदन्ति मनीषिणः ।।
प्राणिजां नीलरक्तां च दीपे वर्तिं विवर्जयेत्।। ३५ ।।
विशेषेण प्रदातव्या पद्मसूत्रभवा नृप ।।
पद्मसूत्रोद्भवां वर्तिं गन्धतैलेन दीपके ।। ३६ ।।
विरोगः सुभगश्चैव दत्त्वा भवति मानवः ।।
दातव्यं देवदेवस्य कर्पूरेण च दीपकम्।।
अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत्।।३७।।
एतन्मयोक्तं तव दीपदाने फलं समग्रं यदुवंशचन्द्र ।।
श्रुत्वा यथावत्सततं तु देया दीपास्त्वया विप्रसुरालयेषु ।। ३८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे दीपदानप्रशंसानाम
षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १६६ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १६७

मार्कण्डेय उवाच ।।
अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।।
दीपदानाल्ललितिका यदवाप पुरा नृप ।। १ ।।
आसीच्चित्ररथो नाम विदर्भेषु महीपतिः ।।
तस्य पुत्रशतं राज्ञो जज्ञे पञ्चदशोत्तरम् ।। २ ।।
एकैव कन्या तस्यासील्ललिता नाम नामतः ।।
सर्वलक्षणसम्पूर्णा रूपेणाप्रतिमा भुवि ।। ३ ।।
तां ददौ काशिराजाय स पिता चारुधर्मिणे ।।
शतानि तस्य भार्याणां त्रीण्यासंश्चात्र धर्मिणः ।। ४ ।।
तासां मध्येऽग्रमहिषी ललितास्य तदाऽभवत् ।।
विष्णोरायतने तस्याः सहस्रं राजसत्तम ।। ५ ।।
प्रदीपानां प्रज्वलति दिवारात्रमरिन्दम ।।
तामिस्रमाश्वयुक्पक्षं शुक्लपक्षं च कार्तिकात् ।। ६ ।।
तस्याः प्रज्वलितं दीपमुच्चस्थानकृतं तथा ।।
तस्मिन्काले तथा नित्यं ब्राह्मणावसथेषु सा ।।७।।
नित्यं भवति सायाह्ने दीपप्रेषणतत्परा ।।
चतुष्पथेषु रथ्यासु देवतायतनेषु च ।। ८ ।।
चैत्यवृक्षेषु गोष्ठेषु पर्वतानां च मूर्धसु ।।
पुलिनेषु नदीनां च कूपमूलेषु यादव ।। ९ ।।
तस्मिन्भवति साकाले दीपदानपरायणा ।।
तां सपत्न्योऽथ सङ्गम्य पप्रच्छुरिदमादृताः ।।1.167.१०।।
सपत्न्य ऊचुः ।।
सर्वान्धर्मान्परित्यज्य ललिते त्वं सदैव तु ।।
विष्णोरायतने सुभ्रूर्दीपदानपरायणा।। ११ ।।
तदेतत्कथयास्माकं ललिते कौतुकं परम् ।।
मन्यामहे त्वयावश्यं दीपदानफलं श्रुतम् ।। १२ ।।
ललितिकोवाच ।।
नाहं मत्सरिणी भद्रा न च रागादिदूषिता ।।
एकपत्याश्रया याता भवत्यो मम मानदाः ।। १३ ।।
अपृथग्धर्मचरणाः शृण्वन्तु गदितं मम ।।
मयैतद्दीपदानस्य यथा वै भुज्यते फलम् ।। १४ ।।
हरस्य दयिता भार्या शैलराजसुता वरा ।।
उमादेवीति मद्रेषु देविका या सरिद्वरा ।। ।।१५।।

नराणामनुकम्पार्थं ब्राह्मणैरवतारिता ।।
तीरयोरुभयोस्तस्याः क्षेत्रं क्रोशचतुष्टयम् ।। १६ ।।
तस्मिँस्तीर्थे तु पानीयं सर्वतीर्थप्रकल्पितम् ।।
तस्मिंस्तीर्थे मृता मर्त्याः प्राप्नुवन्ति शुभां गतिम् ।।१७।।
श्रुताभिलाषिता दृष्टा देविका पापनाशिनी ।।
तस्यां स्नात्वा सकृन्मर्त्यो गाणपत्यमवाप्नुयात्।।१८।।
तस्यास्तीर्थं नृसिंहाख्यं सर्वकल्मषनाशनम्।।
नृसिंहवपुषा स्नानं कृतं यत्र पुरा शुभा।।१९।।
सौवीरराजस्य पुरा मैत्रेयोऽभूत्पुरोहितः।।
तस्मिँस्तीर्थे तदा तेन विष्णोरायतनं कृतम् ।। 1.167.२० ।।
अहन्यहनि शुश्रूषां पुष्पधूपादिलेपनैः ।।
दीपदानादिभिश्चैव चक्रे तत्र स वै द्विजः ।।२१।।
कार्तिके दीपकास्तत्र प्रदत्तास्तेन चैकदा ।।
आसीन्निर्वाणभूयिष्ठो देवार्चापुरतो निशि ।। २२ ।।
देवतायतने चासं तथाहमपि मूषिका।।
प्रदीप वर्तिहरणे कृतबुद्धिर्वरानना ।।२३।।
गृहीता च मया वर्तिर्वृषदंशो रुराव च ।।
नष्टा चाहं तदा तस्य मार्जारस्य भयात्तदा ।। २४ ।।
वर्तिप्रान्तेन नश्यन्त्या दीपकः प्रेरितो मया ।।
जज्वाल पूर्ववद्दीप्त्या तस्मिन्नायतने पुनः ।। २५ ।।
मृता चाहं तदा जाता विदर्भराजकन्यका ।।
जातिस्मरा महीपस्य महिषी चारुधर्मिणः ।। २६ ।।
एष प्रभावो दीपस्य कार्तिके मासि शोभनाः ।।
दत्तस्यायतने विष्णोर्यस्येयं व्युष्टिरुत्तमा ।। २७ ।।
यदि वो नास्ति मात्सर्यं दीपो देयः सदा शुभाः ।।
असङ्कल्पितमप्येतत्प्रेरणं यत्कृतं मया ।। २८ ।।
केशवालयदीपस्य तस्येदं भुज्यते फलम् ।।
एतस्मात्कारणाद्दीपानहमेतानहर्निशम् ।। २९ ।।
प्रयच्छामि हरेर्धाम्नि ज्ञातस्य च हि यत्फलम् ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्ताः सपत्न्यस्ता दीपदानपरायणाः ।। 1.167.३० ।।
बभूवुर्देवदेवस्य केशवस्य सदा गृहे ।।
ततः कालेन महता तेन राज्ञा महात्मना ।।

विष्णुलोकमनुप्राप्ताः पञ्चत्वं प्राप्य मानद ।। ३१ ।।
तं लोकमासाद्य नृपेण सार्धं सा राजपुत्री कमलाभरूपा ।।
रेमे महीपाल मुदा समेता दीपप्रदानाच्च्यवनाद्विमुक्ता ।। ३२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसम्वादे दीपमाहात्म्ये ललितिकोपाख्यानं नाम सप्तषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १६७ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १६८

https://sa.wikisource.org/s/zv6

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ।।
उपवासासमर्थानां हीनानां द्रविणेन च ।।
कर्मणा केन धर्मज्ञ तोषमायाति शङ्करः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच।।
सन्ति पुष्पाण्यरण्येषु मूलानि च फलानि च ।।
स्वयं ग्राह्याणि राजेन्द्र यैस्तुष्यति जनार्दनः ।। २ ।।
चन्द्रः सामान्यदीपोऽयं विभवैः किम्प्रयोजनम् ।।
यथालभ्येन राजेन्द्र यैस्तुष्यति जनार्दनः ।।३।।
फलमूलाशनोऽरण्ये कुसुमैर्मधुसूदनम् ।।
सम्पूज्य सततं कामानभीष्टान्प्रतिपद्यते ।। ४ ।।
अकामस्तदवाप्नोति यद्विष्णोः परमं पदम् ।।
अरण्येषु नरः कृत्वा देवदेवस्य चार्चनम् ।।५।।
अतीतमुद्धरेद्राजन्फलेन स शतं नृणाम् ।।
भविष्याणां शतं चैव नराणां यदुनन्दन ।। ६ ।।
नगरेऽपि वसन्यस्तु भैक्ष्याशी संशितव्रतः ।।
अरण्यादाहृतैः पुष्पैर्मूलपत्रफलाङ्कुरैः।।७।।
यथोपपन्नैः सततमभ्यर्चयति केशवम् ।।
सर्वकामप्रदो देवस्तस्य स्यान्मधुसूदनः ।। ८ ।।
तस्याप्यकामकामस्य परं स्थानं प्रकीर्तितम् ।।
यत्र गत्वा न शोचन्ति तद्विष्णोः परमं पदम।।।।।।
स्वयमाहृत्य पुष्पाद्यैभैक्ष्याशी केशवार्चनम् ।।
कृतं येन स राजेन्द्र वंशानुद्धरते शतम् ।। 1.168.१० ।।
वंशानतीतान्पञ्चाशत्तावतश्चाप्यनागतान् ।।
उद्धरेदात्मनो राजन्नात्र कार्या विचारणा ।। ११ ।।
(गृहस्थोऽपि नरो राजन्धर्मागतधनागमः ।।
अरण्यादाहृतैः पुष्पैर्यः कुर्यात्केशवार्चनम् ।। १२।।
एतदेव समाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
धर्मार्जितधनः क्रीत्वा यः कुर्वन्केशवार्चनम् ।। १३ ।।)
स्वयमुप्तैश्च कुसुमैर्यः कुर्यात्केशवार्चनम् ।।
उद्धरिष्यत्यसन्देहं सप्तपूर्वापरान्नरान् ।। १४ ।।
यथाकथञ्चिदाहृत्य कथञ्चित्पूजयेद्धरिम् ।।
नाकपृष्ठमवाप्नोति न मेऽत्रास्ति विचारणा ।। १५ ।।
मानुष्ये च परां राजञ्छ्रियमाप्नोत्यसंशयम् ।।

वनादाहत्य कुसुमैः कर्तव्यं देवतार्चनम् ।। १६ ।।
पत्रं पुष्पं फलं तोयं दूर्वाङ्कुरमथापि वा ।।
निवेदयित्वा कृष्णाय भोक्ता नाकमवाप्नुयात ।।
अक्षमैस्तूपवासानां तथा धनविवर्जितैः ।। १७ ।।
वनादाहृत्य कुसुमैः कर्तव्यं देवतार्चनम् ।।
अरण्यादाहृतैः पुष्पैः सम्पूज्य मधुसूदनम् ।।१८।।
पूर्वजन्मनि सम्प्राप्तं राज्यं शृणु नराधिप ।।
नृगो ययातिर्नहुषो विष्वगश्वः करन्धमः ।। १९ ।।
दिलीपो यवनाश्वश्च ऋतुपर्णो भगीरथः ।।
सोमकः सहदेवश्च महामालो महाहनुः ।।1.168.२०।।
रेवकः कालकाख्यश्च कृतवीर्यो गुणाकरः ।।
देवरातः ककुत्स्थश्च विनीतो विक्रमे रघुः ।। २१ ।।
महोत्साहो वीतभयो निरमित्रः प्रभाकरः ।।
कपोतरोमा पर्जन्यश्चन्द्रसेनः परान्तकः ।। २२ ।।
भीमसेनो दृढरथः कुशनाभः प्रभद्रकः ।।
एते चान्ये च बहवः पूर्वजन्मनि केशवम् ।। २३ ।।
पूजयित्वा क्षितावस्यां प्रापू राज्यमकण्टकम् ।।
यक्षत्वमथ देवत्वं गन्धर्वत्वं तथैव च ।। २४ ।।
विद्याधरत्वं नागत्वं ये गता मनुजोत्तम ।।
बहुत्वात्ते कथं शक्या मया वक्तुं तवानघ ।। २५ ।।
तस्माद्यत्नः सदा कार्यः पुरुषैः कुसुमार्चने ।।२६।।
अरण्यजातैः कुसुमैः सदैव संपूजयित्वा स्वयमाहृतैस्तु ।।
सर्वेश्वरत्वं फलमाप्नुवन्ति राजेन्द्र तद्वर्णयितुं न शक्यम् ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पुष्पाहरणफलवर्णनं नामाष्टषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १६८ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १६९

https://sa.wikisource.org/s/zv9

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

वज्र उवाच ।।
अटव्यो दारुणा ब्रह्मन्सिंहव्याघ्रनिषेविताः ।।
तस्कराचरिता घोराः सरीसृपविमिश्रिताः ।। १ ।।
नित्योत्थितस्य चाध्वानं दाहक्षयकरं परम् ।।
अतः स्वल्पतरं कर्म ब्रूहि मे केशवार्चने ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः स्वल्पतरं राजन्देववेश्मानुलेपनम् ।।
महाफलं विनिर्दिष्टं ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ।। ३ ।।
सम्मार्जनं तु यः कुर्यात्पुरुषः केशवालये ।।
रजस्तमोभ्यां निर्मुक्तः स भवेन्नात्र संशयः ।। ४ ।।
पांसूनां यावतां राजन्कुर्यात्सम्मार्जनं नरः ।।
तावन्त्यब्दानि स सुखी नाकमासाद्य मोदते ।।५ ।।
अभ्युक्षणं तु यः कुर्यात्पानीयेन सुरालये।।
स शान्तपापो भवति नात्र कार्या विचारणा ।।६।।
कृत्वोपलेपनं विष्णोर्नरस्त्वायतने सदा ।।
गोमयेन शुभाँल्लोकानयत्नादेव गच्छति ।। ७ ।।
हस्तप्रमाणं भूभागमुपलिप्य नराधिप ।।
देवरामाशतं नाकं लभेत सततं नरः ।। ८ ।।
ततोऽनुसारेण फलं विस्तृतायां क्षितौ स्मृतम् ।।
नित्यासमर्थस्तु तथा देववेश्मोपलेपने ।। ९ ।।
त्रिः पक्षस्य तु कुर्वीत देववेश्मोपलेपनम् ।।
पञ्चमीं दशमीं चैव तथा पञ्चदशीं नृप ।। 1.169.१० ।।
त्रिः पक्षस्य सदा कृत्वा देववेश्मोपलेपनम् ।।
संवत्सरात्तदाप्नोति यत्फलं तन्निबोध मे ।।११ ।।
जन्मान्तरमथासाद्य गृहं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ।।
सर्वोपभोगसंयुक्तं गृहप्रासादसङ्कुलम् ।।१२।।
वृक्षोद्यानलतागुल्मतोयवापीविभूषितम् ।।
गवाश्वधनधान्याढ्यं सर्वोपकरणैर्युतम् ।। १३ ।।
प्रियंवदाभिर्हृद्याभिः स्वरूपाभिश्च पार्थिव ।।
वृतं च बहुभिः स्त्रीभिश्चारुवंशाभिरेव च ।। १४ ।।
गार्हस्थ्यं च दृढं तत्र स चाप्नोति महीतले ।।
न च प्रच्यवनं तस्माज्जीवन्नाप्नोति कर्हिचित् ।। १५ ।।
तस्य ये बान्धवास्तत्र सर्वे ते दीर्घजीविनः ।।

भवन्ति न भवन्त्यस्य आधयो व्याधयस्तथा ।।१६।।
न तस्य मृतनिष्क्रान्तिर्गृहे भवति कर्हिचित्।।
यावज्जीवत्यसौ तत्र गृहे श्रीमान्मुदा युतः ।। १७ ।।
चौरजं न भयं तस्य न च व्याधिकृतं भयम् ।।
व्यालभूपालजं वापि न च तस्य फलं भवेत् ।। १८ ।।
स्वरूपः सर्वसिद्धार्थो दीर्घायुर्व्याधिवर्जितः ।।
आज्ञाविधेयभृत्यश्च ध्रुवं स्यान्मनुजेश्वर ।। १९ ।।
भुञ्जानो यः सदा कुर्यात्तस्यैतत्कथितं फलम् ।।
नक्तभोजी तथा कृत्वा द्विगुणं फलमाप्नुयात् ।। 1.169.२० ।।
उपोषितस्तु रिक्तासु पूर्णासु तु हरेर्गृहे ।।
कृत्वोपलेपनं नित्यं चानन्त्यं फलमश्नुते ।। २१ ।।
उपलेपनकृद्यस्तु कृष्णस्यायतने भवेत् ।।
पापसंमार्जनं तस्य शीघ्रमेव भविष्यति ।। २२ ।।
निष्पाद्यमेतत्ससुखं नरेन्द्र आराधनं देववरस्य विष्णोः ।।
प्रोक्तं मया ते धनवर्जितानां धनान्वितानां सफलं विशेषम् ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे उपलेपनफलप्रशंसनो
नामैकोनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १६९ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायः १७०

https://sa.wikisource.org/s/zva

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

मार्कण्डेय उवाच ।।
अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।।
फलमासाद्य यद्गीतं देववेश्मोपलेपने ।। १ ।।
बभूव शूद्रजातीयः कश्चिद्भाग्यविवर्जितः ।।
कृतवान्स तु वाणिज्यं धनशेषेण केनचित् ।। २ ।।
तस्मिन्विपन्ने स कृषिं चकार नृपसत्तम ।।
तस्यामपि विपन्नायां चक्रे सेवां पुनःपुनः ।। ३ ।।
ततोऽप्यनासाद्य फलं सिद्धिं तीरमुपाश्रितः ।।
गङ्गायाः सप्तमो भागः सिन्धुर्नरनरोत्तम ।। ४ ।।
शीतलामलपानीयः स्वर्गलोकप्रदायकः ।।
यत्र स्नात्वा गतिं यान्ति ब्राह्मणाश्च तपस्विनः ।।५।।
तस्य तीरे वराहार्चा पुराणर्षिविनिर्मिता ।।
तां समासाद्य शूद्रस्तु नित्यं भैक्ष्यपरायणः ।। ६ ।।
नित्योपलेपनपरस्तदर्चादेववेश्मनि ।।
उवास भार्यया सार्धं तत्र नित्यानुरक्तया ।। ७ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु वराहार्चादिदृक्षया ।।
सौवीरराजः सम्प्राप्तस्तं देशं चित्रवाहनः ।। ८ ।।
सिन्धौ स्नानं समासाद्य पूजयित्वा जगत्पतिम् ।।
सभार्यः पृथिवीपालः प्रायाद्राजन्यथागतः ।। ९ ।।
श्रियं तस्य तु तां दृष्ट्वा स शूद्रो भार्यया सह ।।
भूपालत्वस्पृहां कृत्वा कालात्कालवशङ्गतः ।। 1.170.१० ।।
वनात्काष्ठान्युपाहृत्य कृत्वा भर्तुस्ततश्चितिम् ।।
अन्वारुरोह तं भार्या शूद्रं पञ्चत्वमागतम् ।। ११ ।।
स शूद्रो भार्यया सार्धं नाकपृष्ठमितो गतः ।।
सततं धर्मशीलस्तु देववेश्मोपलेपनात् ।। १२ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु युवनाश्वो महीपतिः ।।
विष्णुं सम्पूजयामास पुत्रीयेण व्रतेन तु ।। १३ ।।
राज्ञस्तस्य व्रतस्यान्ते स्वप्ने प्राह जनार्दनः ।।
भार्गवं च्यवनं गच्छ ततः पुत्रमवाप्स्यसि ।। १४ ।।
युवनाश्वस्तथोक्तस्तु स्वप्ने देवेन चक्रिणा ।।
प्रातः पद्भ्यां ययौ तस्य च्यवनस्याश्रमं शुभम् ।। १५ ।।
सम्पूजयित्वा च्यवनं च्यवनेन च पूजितः ।।
व्रतस्वप्नावुभौ तस्य जगाद नृपसत्तमः ।। १६ ।।

ऋषिसङ्घानुपादाय च्यवनोऽपि महातपाः ।।
अविज्ञातं नरेन्द्रेण पुत्रीयं कृतवाञ्जलम् ।। १७ ।।
कलशस्थं जलं तच्च स्थापयामास भार्गवः ।।
ततो निशीथे संप्राप्ते तृषार्तः स महीपतिः ।। १८ ।।
ऋषिमध्ये तु स सुप्तानृषीन्वाक्यमथाऽब्रवीत् ।।
तृषार्तोऽस्मि भृशं विप्राः पानीयं मे प्रयच्छत ।।१९ ।।
ऋषिस्तस्य न शुश्राव कश्चिद्वाव्यर्थचोदितः ।।
ततः खिन्नो महीपालः कलशस्थं जलं पपौ ।। 1.170.२० ।।
पीत्वा सुष्वाप ऋषयः प्रातः सर्वे समुत्थिताः ।।
अपश्यमानाः कलशं पप्रच्छुस्ते पर स्परम् ।। २१ ।।
पुत्रीयं कलशं राज्ञः कृतं यत्तद्गतं क्व नु ।।
तदोवाच स राजेन्द्रस्तानृषीन्संशितव्रतान् ।। २२ ।।
तृषार्तेन मया पीतः कलशस्त्वपवाहितः ।।
ते होचुस्तं नृपश्रेष्ठं भाव्यं कर्म कृतं त्वया ।। २३ ।।
भार्या पीत्वैव तत्तोयं पुत्रं ते जनयिष्यति ।।
इत्येवं मन्त्रकलशः सोऽस्माभिर्भूपते कृतः ।। २४ ।।
पुत्रीयमुदकं तच्च त्वया पीतमबुद्धिना ।।
तस्मात्त्वमेव तनयं स्वकुक्षौ जनयिष्यसि ।। २५ ।।
नावाप्स्यसि तथा मृत्युं वरदानाद्द्विजन्मनाम् ।।
एवमुक्तस्तु सम्पूज्य ब्राह्मणान्स्वगृहङ्गतः ।। २६ ।।
राज्ञः कुक्षिं विनिर्भिद्य जज्ञे बालार्कसन्निभः ।।
पुनः पुत्रवतां श्रेष्ठ शूद्रोऽसौ नाकविच्युतः ।। २७ ।।
जातमात्रस्य तस्येन्द्रो ददौ प्रादेशिनीं मुखे ।।
आसाद्य यां स बालत्वं शिशुस्तत्याज तत्क्षणात् ।। २८ ।।।।
कुक्षिं पस्पर्श राज्ञस्तु राजसिंहशतक्रतुः ।।
राजा शक्रकरामृष्टो विज्वरश्चाव्रणोऽभवत् ।। २९ ।।
युवनाश्वः स तस्यापि नाम चक्रे शतक्रतुः ।।।
मां धास्यतीति मान्धाता ख्यातिं त्रिभुवने गतः ।।1.170.३० ।।
तमाविवेश भगवांस्तेजसा स्वेन माधवः ।।
सापि स्वर्गच्युता भार्या तस्य शूद्रस्य यादव ।। ३१ ।।
काशिराजसुता जाता भीमवेगस्य मानद ।।
नाम्ना प्रभावती सुभ्रूस्त्रैलोक्यस्यैकसुन्दरी ।। ३२ ।।
युवनाश्वस्तु तां वव्रे मान्धातुर्लक्षणान्विताम् ।।

स राजा प्रददौ तां तु मान्धातुश्चित्रवाहनः ।। ३३ ।।
एकैव भार्या सा तस्य बभूवात्यन्तसुन्दरी ।।
रूपयौवनसम्पन्ना प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ।।
कृत्वोद्वाहमयोध्यायामभिषिच्य स तं नृपम् ।। ३४ ।।
युवनाश्वो वनं प्रायाद्वनादपि त्रिविष्टपम् ।।
राज्यस्थोऽपि स मान्धाता त्रैलोक्यं सप्तभिर्दिनैः ।। ३५ ।।
रथेनैकेन वशगं चकार खड्गदर्पितः ।।
पाताले गगने शैले समुद्रे च महात्मनः ।। ३६ ।।
आसीत्तस्याप्रतिहता गतिश्चक्रस्य पार्थिव ।।
चक्रवर्ती स धर्मात्मा वैष्णवश्च तथाऽभवत् ।। ३७ ।।
समायुतानां बुभुजे स राज्यं दश मानद ।।
ब्रह्माण्डमण्डपं यावत्सूर्यस्तपति रश्मिभिः ।।
तावत्क्षेत्रं महीभर्तुर्युवनाश्वस्य कीर्त्यते ।। ३८ ।।
एवं स राजा विजितारिपक्षो देवाजिरालेपनकृद्बभूव ।।।
भार्या च सा तस्य बभूव भार्या लोके वरिष्ठा प्रमदावराभ्यः ।। ३९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मान्धात्रुपाख्यानं नाम सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १७० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः १७१-१७५

1.171
।। वज्र उवाच ।। ।।
स तु राजा मया ब्रह्मन्मांधाता भुवनेश्वरः ।।
माहेश्वरेण शूलेन लवणेन हतः श्रुतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
अजेयं वैष्णवं तेजस्तत्र नित्यं च जन्तुषु ।।
नाशमायान्ति ते सर्वे हीना वैष्णव तेजसा ।।२ ।।
अविनाशि जगत्यस्मिन्न किञ्चिदथ विद्यते ।।
ऋते तु महतस्तस्मात्तेजसो नृप वैष्णवात् ।। ३ ।।
तेजस्तस्य सुदुर्वाह्यं देहिभिर्नप सर्वदा ।।
तस्मात्तेन विहीनास्ते क्षयं गच्छन्ति मानद ।। ४ ।।
मत्स्यः कूर्मो वराहश्च नरसिंहोऽथ वामनः ।।
ब्रह्मा शम्भुस्तथैवार्कश्चन्द्रमाश्च शतक्रतुः ।। ५ ।।
एवमाद्यास्तथैवान्ये युक्ता वैष्णवतेजसा ।।
गजच्छायानुमानेन वियुज्यन्ते च तेजसा ।। ६ ।।
वितेजसश्च ते सर्वे पञ्चत्वमुपयान्ति च ।।
पञ्चभूतात्मकं स्थूलं यत्किञ्चिज्जगतीगतम् ।। ७ ।।
सर्वं विनाशि तज्ज्ञेयं त्वया पार्थिवसत्तम ।।
अविनाशि तु तद्विद्धि येन विश्वमिदं ततम् ।। ८ ।।
यत्तु गन्धगुणैर्हीनं रूपस्पर्शविवर्जितम् ।।
शब्दहीनं च विरसं सर्वेशं सर्वगं च यत् ।। ९ ।।
निर्गुणं तद्गुणातीतमन्तिकस्थं च दूरगम् ।।
सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।। 1.171.१० ।।
सर्वतः पाणिपादान्तं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ।।
सर्वेन्द्रियगुणं देवं सर्वतः परमेश्वरम् ।।११।।
अविनाशि तदेवैकं यस्योदरगतं जगत् ।।
सदाशिवेति तं केचिदाहुर्देवं जगत्पतिम् ।।१२।।
वासुदेवेति चाप्यन्ये कालमित्येव चापरे।।
देवमित्यपरे तं च स्वभावमिति चापरे ।। १३ ।।
कर्मेति चापरे प्राहुः पुरुषेति तथा परे ।।
प्रणवाख्यं तथा तं च विदुर्वेदविदो जनाः ।। १४ ।।
तदेकमजमव्यक्तमविनाशं नराधिप ।।
ऋते तमेकमीशानमंतवत्सकलं जगत् ।। १५ ।।

एतत्तवोक्तं भुवनस्य पत्युर्मया स्वरूपं यदुवंशचन्द्र ।।
भक्तिं विना बुद्धिमतापि यस्य शक्यं न वक्तुं ग्रहणं नरेण ।। १६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसम्वादे पुरुष स्वरूपवर्णनं
नामैकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १७१ ।।
1.172
।। वज्र उवाच ।।
प्रादुर्भावा वराहाद्याः सर्वेशस्यामितात्मनः ।।
महाभूतचयाः सर्वे जन्ममृत्युयुताश्च ये ।। १ ।।
यद्येवं प्राणिभिस्तेषां को विशेषो भृगूत्तम ।।
एतत्त्वं संशयं छिन्धि परं कौतूहलं हि मे ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
सर्वे जीवा महीपाल कर्मबन्धनिबन्धनाः ।।
जायन्ते च म्रियन्ते च परतन्त्राः सदैव च ।। ३ ।।
ईश्वरप्रेरितैर्नित्यं कर्मबन्धैः शुभाशुभैः ।।
जन्मान्तरकृतैर्भूप सुखदुःखसमन्विताः ।। ४ ।।
वासुदेवस्तु धर्मात्मा प्रादुर्भावेषु यादव ।।
आत्मनः स्वेच्छया जन्म विधत्ते मरणं तथा ।। ५ ।।
कर्माणि न च लिम्पन्ति प्रादुर्भावेष्वपि प्रभुम् ।।
कर्मस्वपि सदा सक्तं पद्मपत्रमिवाम्भसा ।। ६ ।।
फलानां कर्मजातानां भोगं तत्रापि यादव ।।
नृणां दर्शयते मिथ्या मर्यादाभेदभीर्नृप ।। ७ ।।
यदायदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति यादव ।।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजत्यसौ ।। ८ ।।
देवतिर्यङ्मनुष्येषु गन्धर्वोरगपक्षिषु ।।
योनिष्वन्येष्वपि तथा बुद्ध्वा कार्यबलाबलम् ।। ९ ।।
यस्यां यस्यां यदा योनौ प्रादुर्भवति कारणात् ।।
तद्योनिसदृशं तत्स तदा लोके विचेष्टते ।। 1.172.१० ।।
संहर्तुं जगदीशानः समर्थोऽपि तदा नृप ।।
तद्योनिसदृशोपायैर्वध्यान्हिंसति यादव ।। ११ ।।
हार्दं तमस्तथा नैशं मूर्तं च पुरुषोत्तमः ।।
एक एव स लोकानां नाशयत्यमलद्युतिः ।। १२ ।।
हार्दं ध्वस्तं तमस्तेन जगतो देवमूर्तिना ।।
ज्योतीरूपेण च ध्वस्तं तमो नैशं सुदारुणम् ।। १३ ।।
तमो नाशयितुं मूर्तं प्रादुर्भावगतः सदा ।।

मूर्तं तमश्च राजेन्द्र दैत्यदानवराक्षसाः ।। १४ ।।
वन्ध्यानामपि दैत्यानां देहस्थोऽपि जनार्दनः ।।
न विमुञ्चति देहानि युक्त्या तांश्च जिघांसति ।। १५ ।।
दैवतानां गुरूणां च द्विजानां च गुरुप्रियः ।।
शास्त्रदृष्टेन विधिना भवत्याराधने रतः ।। १६ ।।
न च तस्यास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चन ।।
नैवानाप्तमवाप्तव्यं वर्ततेऽथ च कर्मसु ।। १७ ।।
सर्वज्ञः सर्वदर्शी च सर्वशक्तिरपि प्रभुः ।।
तथाप्यधीते यजते तपस्तप्यति पार्थिव ।। १८ ।।
मर्यादास्थापनार्थाय जगतो हितकाम्यया ।।
करोति राजन्कर्माणि कीनाश इव दुर्बलः ।। १९ ।।
यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः ।।
स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनु वर्तते ।। 1.172.२० ।।
एतत्कारणमास्थाय सदा कर्मसु वर्तते ।।
प्रादुर्भावकृतो विष्णुर्यथान्यः प्राकृतस्तथा ।। २१ ।।
देवेभ्यश्च ऋषिभ्यश्च वरान्प्रार्थयते सदा ।।
वरांश्च वरदस्तेषां मानयत्यपि पाण्डव ।। २२ ।।
प्रादुर्भावरतस्तस्मात्परोऽयमिति मानवाः ।।
पुरुषं नाधिगच्छन्ति मोहितास्तस्य मायया ।। २३ ।।
प्रादुर्भावं गतोऽप्येवं संहत्य स चराचरम् ।।
निमेषान्तरमात्रेण शक्तिमाञ्जगतः प्रभुः ।।२४ ।।
प्रादुर्भावगतस्यापि तस्य सर्वगता स्मृता ।।
स्वतन्त्रता च सर्वत्र नात्र कार्या विचारणा ।। २५ ।।
महद्विशेषमेतत्ते प्राणिभिः प्राणिनां पतेः ।।
मयोक्तं तस्य देवस्य सर्वगस्य स्वयम्भुवः ।। २६ ।।
आक्षिप्ताः कर्मभिः पुण्यैः कैश्चिद्यदुवरोत्तम ।।
तेषामाविशते देवस्तेजसा तेन सर्वशः ।। २७ ।।
आविष्टास्तेजसा तेन देवेन परमेष्ठिना ।।
तद्वत्कर्माणि कुर्वन्ति पूज्यमाना महर्षिभिः ।। २८ ।।
तथा तु काले संन्यस्तास्तेन वैष्णवतेजसा ।।
दिष्टान्तवशमायान्ति तस्यैव रुचितं यथा ।। २९ ।।
ये च केचन लोकेऽस्मिन्दृश्यन्ते तेजसान्विताः ।।
तेषां तद्वैष्णवं तेजस्त्वया ज्ञेयं महीपते ।। 1.172.३० ।।

यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ यच्च सूर्ये जगत्पतौ ।।
तेजः पश्यति तत्सर्वं वैष्णवं विद्धि पार्थिव ।। ३१ ।।
अगस्त्यप्रमुखानां च या च शक्तिरतीन्द्रिया ।।
तत्स्थस्य राजन्सा ज्ञेया त्वया वैष्णवतेजसा ।। ३२ ।।
यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा ।।
तत्तदेवावगच्छ त्वं युक्तं वैष्णवतेजसा ।। ३३ ।।
ब्राह्मणानां सुराणां च साध्वीनां च तथा गवाम् ।।
जगतां धारिणीं शक्तिं विद्धि तां वैष्णवीं विभो ।।३४।।
राजानस्तेजसा युक्ता वैष्णवेन वसुन्धराम् ।।
पालयन्ति महीपाल वीर्योदग्रा यशस्विनः ।। ३५ ।।
ऋषयश्च तथा विप्रा वेदवेदाङ्गपारगाः ।।
पालयन्ति जगत्कृत्स्नं युक्ता वैष्णवतेजसा ।।३६।।
त्रेतायुगादौ ये केचिज्जायन्ते चक्रवर्तिनः ।।
गुरुणा विद्धि तान्सर्वान्संयुक्तान्विष्णुतेजसा ।।३७।।
आजानुबाहवः सर्वे न्यग्रोधपरिमण्डलाः ।।
जिह्वया सकलं वक्त्रं परिमार्जन्ति ते तथा ।।३८।।
षष्ट्या दन्तैश्च संयुक्ता दंष्ट्राभिश्च तथाष्टभिः ।।
और्णेयं च शुभं तेषां भवत्यन्तर्भ्रुवोर्नृप।।३९।।
चक्राङ्कितैः पादतलैः करैश्चापि शराङ्कितैः ।।
जालपादकराश्चैव तथा तुरगमेहनाः ।।1.172.४०।।
रूपवन्तः प्रभावन्तो वपुष्मन्तश्च यादव ।।
अतीन्द्रियज्ञानबलाः पृथिव्यां चक्रवर्तिनः।।४१।।
तेषां तु सप्त रत्नानि भवन्तीह महीतले।।
हस्त्यश्वरथरत्नानि भार्यारत्नं तथैव च ।।४२।।
तथैवायुधरत्नं च मणिरत्ननिधिस्तथा ।।
चतस्रश्चाप्रतिहतास्तेषां तु गतयस्तथा।।४३।।
पाताले गगने शैले समुद्रे च महीपते।।
समुद्रः स्तम्भितजलः प्रयाणे चक्रवर्तिनाम् ।। ४४ ।।
भूसमाश्च तथा शैला मार्गे तेषां भवन्ति तु ।।
भूमिर्ददाति विवरं पातालमुपयास्यताम् ।। ४५ ।।
न विषीदन्ति गगने तथा तेषां तुरङ्गमाः ।।
श्रुतेन तपसा यज्ञैर्वीर्येणास्त्रबलेन च ।। ४६ ।।
सर्वेभ्यस्तेऽतिरिच्यन्ते प्राणिभ्यो मनुजेश्वर ।।

आराधितजगन्नाथाः प्राप्नुवन्तीह तत्पदम् ।। ४७ ।।
वर्षायुतानि जीवन्ति षडष्टौ सप्त वा नृप ।।
तेषां च तेजसा विष्णुः करोत्याप्यायनं सदा ।। ४८ ।।
येन ते कथितं सर्वं प्राप्नुवन्ति गुणोदयम् ।।
स्थानान्तरगतेनापि तेऽपि वैष्णवतेजसा ।। ४९ ।।
संहारमुपगच्छन्ति क्षयकाल उपस्थिते ।।
क्षयकाले च मान्धातुस्तेजस्तदतिदुःसहम् ।। 1.172.५० ।।
वैष्णवं शूलिशूलाग्रमाश्रयामास यादव ।।
अर्जुनस्य नरेन्द्रस्य युक्तस्य हरितेजसा ।। ५१ ।।
हरिरेवान्तकृच्चासीद्रामो भृगुकुलोद्वह ।।
भार्गवस्य च रामस्य तेजस्तदतिदुःसहम् ।। ५२ ।।
आदत्ते वैष्णवं घोरं रामो दशरथात्मजः ।।
काञ्चित्तनुमधिष्ठाय तेन घोरेण तेजसा ।। ५३ ।।
करोति देवकार्याणि कृतकर्मा ततः प्रभुः ।।
आदानं तेजसस्तस्य विधत्ते स स्वतेजसा ।। ५४ ।।
नान्यः शमयिता लोके नृप वैष्णवतेजसः ।।५५।।
तस्यावतारेषु मया स्वरूपमेतत्तवोक्तं भुवनस्य पत्युः ।।
रहस्यमेतत्परमं मुनीनां ज्ञानामृतं कल्मषनाशकारि ।। ५६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसम्वादे प्रादुभावस्वरूपवर्णनं नाम
द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १७२ ।।
1.173
वज्र उवाच ।।
युवनाश्वेन यद्राज्ञा पुत्रीयं तु कृतं व्रतम् ।।
तमहं श्रोतुमिच्छामि जनानां हितकाम्यया ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पुत्रीयं ते प्रवक्ष्यामि व्रतं भूपाल सत्तम ।।
अनन्तव्रतमित्युक्तं सेवतां पुत्रजन्मदम् ।। २ ।।
मासिमासि तु नक्षत्रं मासनाम्ना तु चिह्नितम् ।।
सम्प्राप्य पूजयेद्देवं सोपवासो नरोत्तम ।। ३ ।।
एकैकमङ्गं देवस्य प्रतिमासं विशेषतः ।।
पूजयेत्प्रयतः शुद्धः शृणु चाङ्गक्रमं मम ।। ४ ।।
मार्गशीर्षादथारभ्य व्रतमेतत्समारभेत् ।।
देवस्य मार्गशीर्षे तु वामं जानुं समर्चयेत्।।५ ।।
कटिभागं तथा वामं पौषे मासि समर्चयेत् ।।

माघे मघासु वामं च भुजं देवस्य पूजयेत् ।।६।।
उत्तराफल्गुनीऋक्षे स्कन्धं वामं प्रपूजयेत् ।।
चतुर्ष्वेतेषु वामेषु गोमूत्रस्नानमाचरेत् ।। ७ ।।
पूजनं देवदेवस्य रक्तैः पुष्पादिभिस्तथा ।।
होमो घृतेन कर्तव्यस्तिलदानं द्विजातिषु ।। ८ ।।
ताम्रस्य च तथा दानं गोमूत्रप्राशनं ततः ।।
हविष्यान्नेन चाहारं ततः कार्यं विजानता ।। ९ ।।
देवस्य दक्षिणं स्कन्धं चैत्रे चित्रासु पूजयेत् ।।
वैशाखे च विशाखासु बाहुं देवस्य दक्षिणम् ।। 1.173.१० ।।
दक्षिणं कटिभागं च ज्येष्ठे ज्येष्ठासु पूजयेत् ।।
दक्षिणं च तथा जानुमाषाढे वैश्वदेवके ५। १।।
चतुर्ष्वेतेषु मासेषु क्षीरस्नानं विधीयते ।।
पीतपुष्पादिपूजा च देवदेवस्य चक्रिणः ।। १२ ।।
होमं च शालिभिः कुर्याद्यवा देया द्विजातिषु ।।
रजतं च तथा देयं यथान्नेन भुजिक्रिया ।।१३।।
तथा कार्या मनुष्येन्द्र श्रावणेश्रावणे ततः ।।
पादादौ पूजयेत्तस्य यस्येदं सकलं जगत् ।। १४ ।।
गुप्तं भाद्रपदे मासि आश्विने हृदयं ततः ।।
शिरसः पूजनं कार्यं कार्तिके कृत्तिकासु च ।। १५ ।।
चतुर्ष्वेतेषु एतेषु मासेषु दध्ना स्नानं विधीयते ।।
पूजनं देवदेवस्य शुक्लैः पुष्पादिभिस्तथा ।। १६ ।।
क्षीरेण होमः कर्तव्यो घृतं देयं द्विजातिषु ।।
सुवर्णं तु तथा राजन्दध्ना कार्या भुजिक्रिया ।। १७ ।।
अनन्तनाम जप्तव्यं सर्वमासेषु पार्थिव।।
तेनैव नाम्ना देवस्य होमकर्माणि निर्दिशेत् ।। १८ ।।
व्रतावसाने दातव्यं ब्राह्मणेभ्यस्तु भोजनम् ।।
दानं शक्त्या च दातव्यं ब्राह्मणेभ्यो नराधिप ।। १९ ।।
संवत्सरादवाप्नोति सर्वानेव मनोरथान् ।।
पुत्रार्थिभिर्वृत्तिकामैर्भृत्यदारधनेप्सुभिः ।। 1.173.२० ।।
प्रार्थयद्भिश्च कर्तव्यं बलमारोग्यसम्पदम् ।।
एतद्व्रतं महाराज पुण्यं स्वस्त्ययनं परम् ।। २१ ।।
अनन्तव्रतमित्युक्तं सर्वकल्मषनाशनम् ।।
व्रतमेतत्पुरा कृत्वा युवनाश्वो महीपतिः ।।२२ ।।

मान्धातारं सुतं लेभे राजानं चक्रवर्तिनम् ।।
कृतवीर्यस्य राजेन्द्र भार्या शीलधरा तथा ।। २३ ।।
व्रतेनानेन सा लेभे पुत्रं बाहुसहस्रिणम् ।।
कार्तवीर्यार्जुनं नाम राजानं चक्रवर्तिनम् ।। २४ ।।
यमाविवेश भगवांस्तेजसा स्वेन माधवः ।।
नमस्ते कार्तवीर्याय अर्जुनाय महात्मने ।। २५ ।।
सप्तद्वीपसमुद्रायां मेदिन्यामीश्वराय च ।।
एतावदुक्ता पुण्येन तिलप्रस्थस्य युज्यते ।।२६।।
राजन्दत्तस्य विधिवद्ब्राह्मणाय यतात्मने ।।
यस्य वै जातमात्रस्य प्रववावनिलः शुभः ।। २७ ।।
नीरजस्कमभूद्व्योम मुदं प्रापाखिलं जगत्।।
समाश्रयार्थं नृपतिं दैत्या मानुष्यतां गताः ।।२८ ।।
आश्रयामासुरव्यग्राश्शतशोऽथ सहस्रशः ।।
यस्मिन्राजन्वतीवार्ता भूमिर्भारावपीडिता ।।
दधार कृच्छ्रेणात्मानं जलाविलवपुर्नृप ।।२९।।
पुत्रीयमेतत्तव राजसिंह मया व्रतं ते कथितं पुराणम् ।।
कर्तव्यमेतद्भुवि पुत्रकामैः पापापहं धर्मविवर्धनं च।।1.173.३०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादेऽनन्तव्रतमाहात्म्यवर्णनो नाम
त्रिसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः।।१७३।।
1.174
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि मासनक्षत्रपूजनम् ।।
यत्फलं देवदेवस्य पुरुषः समुपाश्नुते ।। १ ।।
आरभ्य कार्तिकादेतद्व्रतं कार्यं विजानता ।।
पारणत्रितयेनैतद्व्रतं परिसमाप्यते ।। २ ।।
चातुर्मास्यं तथैवात्र पारणं नृप कीर्तितम् ।।
पारणेपारणे राजन्प्रतिमासविधिं शृणु ।। ३ ।।
पञ्चगव्यजलस्नानं सदैव च समाचरेत् ।।
पुष्पादिपूजा कर्तव्या यथालाभमुपाहृतैः ।। ४ ।।
नैवेद्यं कृसरं पूर्वमत्र मासचतुष्टयम् ।।
यावकेन तथा कार्यं मध्यमं च चतुष्टयम् ।। ५ ।।
चतुष्टये तृतीये च नैवेद्यं पायसं भवेत् ।।
तेनैवान्नेन राजेन्द्र ब्राह्मणान्भोजयेद्बुधः ।। ६ ।।
नक्तं नैवेद्यमश्नीयाद्वाग्यतः सुसमाहितः ।।

संयतस्तां भवेद्रात्रिं तथा स्थण्डिलशायकः ।। ७ ।।
एवं कुर्यात्पुनस्तावद्यावत्कार्तिककृत्तिका ।।
तत्र सम्पूज्य देवेशमारम्भ विधिना नृप ।। ८ ।।
भाजनं घृतसंपूर्णं सहिरण्यं द्विजातये ।।
दातव्यं भोजनं कार्यं ब्राह्मणानां विशेषतः ।। ९ ।।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पुरुष सत्तमः ।।
लब्ध्वा स्थानं च मोदेत तथा नारी च यादव ।। 1.174.१० ।।
स्थिरां श्रियं धर्ममतिं बलं च सौभाग्यमोजः स्थिरसत्त्वतां च ।।
आस्थां सुदीर्घां त्रिदिवे च कुर्याद्व्रतं नृणामेतदतीव पुण्यम् ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मासनक्षत्रपूजनं नाम चतुस्सप्त
त्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १७४ ।।
1.175
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
अत्र ते वर्णयिष्यामि कथां पापप्रणाशिनीम् ।।
स्वर्गे वृत्तां समाश्रित्य मासनक्षत्र पूजनम् ।। १ ।।
पूर्वैस्तु चरितं शक्र नाहं जानामि किञ्चन ।।
भवतः समकालीनं विद्धि मां सुरसत्तम ।।२ ।।
इयं सिद्धा विजानाति प्रख्याता शाम्बरायणी ।।
एवमुक्तस्ततः शक्रः पप्रच्छ बलसूदनः ।। ३ ।।
जगाद सा च शक्रस्य पूर्वेन्द्रचरितं महत् ।।
शक्राणां सा व्यतीतानां शतशोऽथ सहस्रशः ।। ४ ।।
जगाद तत्र चरितं कल्पेष्वन्येष्वपि प्रभो ।।
शाम्बरायण्युवाच ।।
सर्वेषामपि शक्राणां ये तु दायादबान्धवाः ।। ५।।
सर्वे विनाशितास्तेन विष्णुना प्रभविष्णुना ।।
सर्वे शक्रास्तथा युक्तास्तेन वैष्णवतेजसा ।। ६।।
भूतेभ्यस्त्वतिरिच्यन्ते तेन ते गुणसम्पदः ।।
दानेन यज्ञैः शौर्येण तपसा च बलेन च ।। ७ ।।
श्रुतेन धर्मिष्ठतया देवदैत्यमहोरगान् ।।
ऋषयश्च महाभागास्तेपि पार्थिवसत्तम ।। ८ ।।
वरं सम्पावनं तैश्च कृतं सर्वं स्वयंभुवा ।।
पराजयं यतः प्राप्ता दायादेभ्यः पुनःपुनः ।। ९ ।।
सर्वेश्वरा वीर्यबलोपपन्ना धर्मे निविष्टा जगतः प्रधानाः ।।
त्यक्ताधिकाराश्च ततः क्रमेण सर्वे गता विष्णुसहायतां च ।।1.175.१०।।

इति विष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शक्रचरिताख्यानं नाम पञ्चसप्तत्यधिकशततमोध्यायः ।। १७५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः १७६-१८०

1.176
।। इन्द्र उवाच ।।
यस्मिन्काले व्यतीता ये षडिन्द्रा भूरितेजसः ।।
तेषां चरितमिच्छामि श्रोतुं विस्तरशः शुभे ।। १ ।।
प्रति शक्रं मनुं भद्रे मनुपुत्रांस्तथैव च ।।
देवान्सप्तऋषींश्चैव तथा दायादबांधवान् ।। २ ।।
शक्रस्य तेषां च वधं तथा देवाज्जनार्दनात् ।।
त्वत्तोहं श्रोतु मिच्छामि सर्वं त्वं वेत्सि सुन्दरि ।।३।।
शाम्बरायण्युवाच।।
ब्रह्मणो मानसः पुत्रः प्रथमस्तु मनुः स्मृतः ।।
दश पुत्राश्च तस्येमे ख्यातास्त्रिभुवनेश्वर ।। ।।४।।
अग्नीध्रश्चातिबाहुश्च मेधा मेधातिथिर्वसुः ।।
ज्योतिष्मान्द्युतिमान्हव्यः सवनः सत्र एव च ।।५।।
मरीचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ।।
वसिष्ठश्च महातेजा ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।।६।।
जयाख्याश्चाजिताख्याश्च शुक्रयामास्तथैव च ।।
गणा द्वादशका एते चत्वारः सोमपीथिनः ।। ७ ।।
विश्वभुङ्नाम देवानां तेषामिन्द्रो बभूव ह ।।
आसंस्तस्यासुरा घोरास्तदा दायादबान्धवाः ।। ८ ।।
बभूव नृपतिर्येषां बाष्कलो नाम नामतः ।।
यस्य हस्तादुभौ लोकौ वामनेन हृतौ पुरा ।। ९ ।।
क्रमद्वयेन तु हृतं पातालं च सुरेश्वर ।।
यस्य पुत्रवतस्त्वासीत्केशी नाम बलोत्कटः ।। 1.176.१० ।।
जहार भूयस्त्रैलोक्यं शक्रस्याक्रम्य दुर्मतिः ।।
तमाहूय रणे विष्णुस्ताक्ष्र्यप्रवरवाहनः।।११।।
द्विधा चकार चक्रेण त्रैलोक्यहितकाम्यया ।।१२।।
एवं हतस्तेन पुरारिमुख्यो महात्मना कालसमप्रभावः ।।.
शक्रप्रियार्थं जगतां हितार्थं देवेश्वरेणाप्रतिमेन तेन ।।१३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शाम्बरायणीवाक्ये प्रथममन्वंतरवर्णनं नाम षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १७६ ।।
1.177
।। शाम्बरायण्युवाच ।।
मनुः स्वारोचिषो नाम बभूव तदनन्तरम ।।
यस्यासन्सुमहाभागाः पुत्रा भूमण्डलेश्वराः ।। १ ।।

चैत्रः कविरुतश्चैव कृतान्तो विद्युतो रविः ।।
बृहद्ग्रहो नभश्चैव महाबलपराक्रमः ।। २ ।।
ऊर्जस्तस्य तथा प्राण ऋषभो निश्चलस्तथा ।।
दन्तोभिः शाक्वरीवांश्च ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।। ३ ।।
भूषिता द्वादश प्रोक्तास्तथा पारावताश्च ये ।।
तेषामिन्द्रो विपश्चिच्च महात्मा लोकविश्रुतः ।। ४ ।।
आसंस्तस्यासुरा घोरास्तदा दायादबान्धवाः ।।
तेषामासीत्तदा राजा पुरुकुत्सो बलाधिकः ।। ५ ।।
शक्रस्य विप्रियासक्तो मृगयायै वनङ्गतः ।।
व्यधमत्कुञ्जरान्मत्तान्बहुवीर्यसमाश्रयः ।।
हस्ती भूपालसचिवः स जघान हरीन्वने ।। ६ ।।
जघान सः शैल इवातिवर्ष्मा नीलाञ्जनाभो रचिताग्रहस्तः ।।
जघान तं दैत्यवरं प्रसह्य देवासुराणां समरेष्ववध्यम् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शक्रम्प्रति शाम्बरायण्युपाख्याने द्वितीयमन्वन्तरकथावर्णनन्नाम सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १७७ ।।
1.178
।। शाम्बरायण्युवाच ।। ।।
औत्तमस्य मनोः पुत्रास्तृतीयस्य निबोध मे ।।
अजश्च परशुश्चैव देवदेवो वृधो नयः ।। १ ।।
देवावृधश्चाप्रतिमो महोत्साहो गजस्तथा ।।
विनीतश्च सुकेतुश्च सुमित्रः सुबलः शुचिः ।। २ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि ऋषयः सप्त वै तदा ।।
रजोबाहूर्ध्वबाहू च सवनश्चानघश्च यः ।। ३ ।।
सुतपाः शक्तिरित्येते ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।।
वशवर्तिनः स्वधासानो वशा सत्यहा मतार्दनाः ।। ४ ।।
पञ्च देवगणाः प्रोक्ताः सर्वे द्वादशकास्तु ते ।।
तेषां सुचित्तिर्नामाऽभूच्छक्रः परपुरञ्जयः।।५।।
आसंस्तस्यासुरा घोरास्तदा दायादबान्धवाः ।।
येषामासीद्बली राजा प्रलम्बो नाम नामतः ।। ६ ।।
शक्रस्य विप्रियासक्तं तं समुद्राम्बुवाहिनम् ।।
मत्स्यरूपधरो विष्णुर्ग्रस्तवान्बलवत्तरम् ।। ७ ।।
कालानलाभं तु विदेशशत्रुं रूपेण मात्स्येन जगत्प्रचारः ।।
जघान तं पर्वतकूटमात्रं समुद्र मध्ये शरदानतृप्तम् ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे

तृतीयमन्वन्तरवर्णनन्नामाष्टसप्तत्यधिकशततमो ऽध्यायः ।। १७८ ।।
1.179
।।शाम्बरायण्युवाच ।। ।।
तामसस्य मनोः पुत्रांश्चतुर्थस्य निबोध मे ।।
जानुजङ्घः शान्तभयो नरः ख्यातिर्नरस्तथा ।। १ ।।
प्रियभृत्यो ह्यविक्षिच्च प्रस्थिलश्च दृढेषुधिः ।।
कृतश्च कृतगन्धश्च तामसस्य मनोः सुताः ।। २ ।।
ऋषिर्वनः कठीयान्वै गात्रश्चैत्रोऽग्निरेव च ।।
ज्योतिर्वासाः पृथुः कार्य ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।। ३ ।।
सत्याः सुपादाः सुरिहा हरश्चेति प्रकीर्तिताः ।।
देवतानां गणा एते चत्वारः पञ्चविंशकाः ।।४।।
सत्यानामपि भेदौ द्वौ सत्या विश्वाश्च कीर्तिताः ।।
सत्या द्वादश निर्दिष्टा विश्वा प्रोक्तास्त्रयोदश।।५।।
तेषामासीन्महातेजा शिबिरिंद्रः प्रतापवान्।।
आसंस्तस्यासुरा घोरास्तदा दायादबान्धवाः ।।६।।
येषामासीन्महातेजा राजा भीमरथः प्रभुः ।।
प्रसाद्य येन ब्रह्माणमवध्यत्वं स्थले वृतम् ।। ।।७।।
जलं स वर्जयामास ततः प्रभृति दुर्मतिः ।।
स ददर्श मरौ कूर्मं पर्वताकारदर्शनम् ।। ८ ।।
तमारुरोह दुर्बुद्धिः कौतूहलसमन्वितः ।।
समारूढं महाकायमादाय भगवान्हरिः ।। ९ ।।
कूर्मरूपधरो वेगात्पातालजलमाविशत् ।।
पातालजलमानीय मज्जयित्वा जघान तम् ।।
आक्रम्य तं महाकायं महता कूर्मवर्ष्मणा ।। 1.179.१० ।।
एवं स कूर्मेण जले प्रसह्य देवेश्वरस्याप्रतिमस्य शत्रुः ।।
निपातितः सर्वसुरप्रधानः सर्वेश्वरेणा प्रतिमेन तेन ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे
चतुर्थतामसमन्वन्तरवर्णनन्नामैकोनाशीत्यधिकशततमोऽ ध्यायः ।। १७९ ।।
1.180
शाम्बरायण्युवाच ।।
रैवतस्य मनोः पुत्रान्पञ्चमस्य निबोध मे ।।
महापुराणः सम्भाव्यः प्रत्यङ्गः परहा शुचिः ।। १ ।।
चलबिन्दुर्निरामित्रः केतुशृंगो दृढव्रतः ।।
रैवतस्य मनोः पुत्रा ऋषयस्तस्य वच्मि ते ।। २ ।।

वेदश्रुतिर्वेदबाहुरूर्ध्वबाहुर्यजुस्तथा ।।
हिरण्यरोमा पर्जन्यः सत्यनेत्रस्तथैव च ।। ३ ।।
आभूतराजसश्चैव तथा देवाः सुमेधसः ।।
वैकुण्ठाश्चामृताश्चैव चत्वारो देवतागणाः ।। ४ ।।
एकैकस्मिन्गणे देवाः कथितास्तु चतुर्दश ।।
तेषामिन्द्रो विभुर्नाम लोके विख्यातविक्रमः ।। ५ ।।
आसंस्तस्यासुरा घोरास्तदा दायादबान्धवाः ।।
तेषामसीन्महातेजाः शंभुर्नाम महेश्वरः ।। ६ ।।
ब्रह्मलोकेन मरणं वृतं येन पितामहात् ।।
स कदाचिन्महाकायं समुद्रजलचारिणम् ।। ७ ।।
हंसं दृष्ट्वैव जग्राह तञ्चारोहति दुर्मतिः ।।
आरूढमात्रमादाय ब्रह्मलोकं जगाम सः ।।
हंसरूपेण तत्रैव जघान भगवान्हरिः ।। ८ ।।
एवं स हंसेन हतो महात्मा सर्वेश्वरेणाप्रतिमेन तेन ।।
महाबलः पर्वतमात्रकायः सुरान्तकारी समरेष्वजेयः ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे इन्द्रशाम्बरायणीयसंवादे
पञ्चमरैवतमन्वन्तरवर्णनन्नामाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १८० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः १८१-१८५

https://sa.wikisource.org/s/zvv

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

1.181

।। शाम्बरायण्युवाच ।।

चाक्षुषस्य मनोः पुत्रान्षष्ठस्य शृणु वासव ।।
ऊरुः पूरुः शतद्युम्नः तपस्वी सत्यवान्धृतिः ।। १ ।।
अग्निष्टुदतिरात्रश्च सुद्युम्नश्च तथानघ ।।
हविष्मानुन्नतः श्रीमान्सुधामा विजयस्तथा ।। २ ।।
अभिमानः सहिष्णुश्च मधुश्रीर्ऋषयः स्मृताः ।।
आढ्याः प्रसूता भाव्याश्च लेखाश्च पृथुकास्तथा ।। ३ ।।
अष्टकाश्च गणाः पञ्च तदा प्रोक्ता दिवौकसाम् ।।
तेषां मनोजवो नाम बभूवेन्द्रः प्रतापवान् ।। ४ ।।
आसंस्तस्यासुरा घोरास्तदा दायादबान्धवाः ।।
येषां बभूव नृपतिर्महामालो बलाधिकः ।। ५ ।।
स कदाचिद्वनं यातो मृगयां पापनिश्चयः ।।
तत्र चन्द्रांशुसंकाशं ददर्शाश्वं मनोहरम् ।। ६ ।।
तमारुरोह दुर्बुद्धिर्मृगाघातचिकीर्षया ।।
तमारूढं समादाय तदा वेगात्तुरङ्गमः ।। ७ ।।
गत्वा पारे समुद्रस्य चिक्षेपोपरि दुर्मतिम् ।।
क्षिप्तमात्रः स दुर्बुद्धिः पवनेनापवाहितः ।। ८ ।।
अनासादिततोयश्च पवनेन स तृह्यते ।।
अद्यापि सुमहातेजा लोकालोकस्य बाह्यतः ।। ९ ।।
अमृत्युवरदानेन स तु पापः स्वयम्भुवः ।।
वायुमार्गं समाश्रित्य न तु प्राणैर्वियुज्यते ।। 1.181.१० ।।
एवं स घोरो वरदानदर्पादमृत्युरस्तीति कृतापराधः ।।
देवद्विजानां हयरूपधारी चिक्षेप विष्णुः पवनप्रवाहे ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्र संवादे
षष्ठचाक्षुषमन्वन्तरवर्णनन्नामैकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १८१ ।।

1.182

।। शाम्बरायण्युवाच ।।

अथान्यस्य भविष्यस्य मनोवैर्वस्वतस्य च ।।
सप्तमस्य प्रवक्ष्यामि तव पुत्रान्यशस्विनः।।१।।
इक्ष्वाकुरथ नाभागो विष्णुः शर्यातिरेव च ।।
अवृध्यतुस्तथा प्रांशुर्महात्मा दिष्ट एव च ।। २ ।।
करूषश्च पृथुध्रश्च सुद्युम्नश्च मनोः सुताः ।।
अत्रिर्वसिष्ठो भगवाञ्जमदग्निश्च कश्यपः ।। ३ ।।

गौतमश्च भरद्वाजो विश्वामित्रोऽथ सप्तमः ।।
देवा ह्येकोनपञ्चाशन्मरुतः परिकीर्तिताः ।। ४ ।।
द्वावश्विनौ विनिर्दिष्टौ विश्वेदेवास्तथा दश ।।
दशैवाङ्गिरसो देवा ह्येवं देवगणा नव ।। ५ ।।
येषां शक्रस्तु मोजंबी नाम्ना शत्रुक्षयङ्करः ।।
घोरास्तथापि ये त्वासन्दैत्या दायादबान्धवाः ।। ६ ।।
तेषां बभूव नृपतिर्हिरण्याक्षो महाबलः ।।
नृवराहेण वपुषा तं जघान हरिः पुरा ।।७।।
दैत्येश्वरं तं सुरसंघभीमं महाबलं पर्वतमात्रकायम् ।।
जघान चक्रेण हरिः प्रसह्य रूपं समास्थाय वराहशीर्षम् ।।८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सप्तमवैवस्वतमन्वन्तरवर्णनन्नाम द्व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। ।।१८२ ।।
1.183
शक्र उवाच ।।
अस्मिन्कल्पे महाभागे भविष्या मनवस्तु ये ।।
तेषां पुत्रान्नृषीन्देवाञ्छक्र दायादबान्धवान् ।। १ ।।
तस्य घातं तथा कृष्णात्सर्वमेतत्प्रकीर्तय ।।
सर्वज्ञकल्पा भवती दिव्यज्ञाना मता मम ।। २ ।।
शाम्बरायण्युवाच ।।
अष्टमस्य भविष्यस्य सावर्णस्य मनोः सुतान् ।।
कथयिष्यामि ते शक्र महाबलपराक्रमान् ।। ३ ।।
विजयश्चावरीवांश्च निर्दोहस्सत्यवाक्कृतिः ।।
चरिष्णुश्चाप्यधृष्णुश्च वाचः समतिरेव च ।। ४ ।।
सावर्णस्य मनोः पुत्रानृषींश्चैव निबोध मे ।।
अश्वत्थामा कृपो व्यासो गालवो दीप्तिमानथ ।। ५ ।।
ऋष्यशृङ्गस्तथा राम ऋषयः परिकीर्तिताः ।।
सुतपा अमृताभाश्च आत्रेयाश्च गणास्त्रयः ।। ६ ।।
सर्वे विंशतिभिर्देवगणैर्युक्ता महात्मनाम् ।।
येषामिन्द्रो भविष्यस्तु बलिर्दानवसत्तमः ।। ७।।
त्वत्कृते देवदेवेन बद्धो यस्त्रिदशेश्वरः ।।
दायादा बान्धवास्तस्य न भविष्यन्ति वासव ।। ८ ।।
शक्रत्वं तेन कर्तव्यं मन्वन्तरमकण्टकम् ।।
देवदेवकरन्यस्तं दानमेत न्महासुरः ।। ९ ।।
त्रैलोक्यराजा भवति सावर्णस्यान्तरे मनोः ।। ।।

तस्मिन्मन्वन्तरे प्राप्ते हिमशैलालयो बली ।। 1.183.१० ।।
भविष्यति दुराचारो नानोलो नाम राक्षसः ।।
ब्रह्मलब्धवरो रौद्रस्त्रैलोक्योत्सादने रतः ।। ११ ।।
तं वधिष्यति धर्मात्मा विष्णुर्गरुडवाहनः ।।
चक्रेण शतधारेण जगतां हितकाम्यया ।। १२ ।।
दंष्ट्राकरालं विकटोग्रवेषं नीलाञ्जनाभं भयदं त्रिलोके ।।
चक्रेण देवः प्रविदार्य कर्ता लोकं समग्रं भयविप्रयुक्तम् ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे
शक्रशाम्बरायणीसंवादेऽष्टमसावर्णिमन्वन्तरवर्णनन्नाम त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १८३ ।।
1.184
शांबरायण्युवाच ।।
ब्रह्मपुत्रस्य तु मनोर्नवमस्य सुताञ्छृणु ।।
धृतिकेतुर्दीप्तिकेतुः पञ्चहस्तो निराकृतिः ।। १ ।।
पृथुश्रवा बृहद्द्युम्न ऋचीको बृहतां गणः ।।
ब्रह्मपुत्रस्य ते पुत्रा ऋषयश्च निबोध मे ।। २ ।।
मेधातिथिर्द्युतिश्चैव सवनो वसुरेव च ।।
ज्योतिष्मान्हव्यसत्यौ च ऋषयः परिकीर्तिताः ।। ३ ।।
पारा मरीचिगर्भाश्च स्वधर्माणश्च ते त्रयः ।।
गणा द्वादशकाः प्रोक्ता येषामिन्द्रो भविष्यति ।। ४ ।।
विभुर्नाम महातेजाः सर्वदेवेश्वरो वली ।।
दायादा बान्धवास्तस्य ये भविष्यन्ति धार्मिकाः ।। ५ ।।
कालकक्ष इति ख्यातास्तेषां राजा भविष्यति ।।
तस्मिन्मन्वन्तरे राजा वसुनाभो भविष्यति।।६।।
पुत्रस्तु भावता तस्य वासुदेवो महीपतिः ।।
चक्रवर्ती महातेजाः पद्मनाभ इति श्रुतः ।। ७ ।।
देवासुरे तु संग्रामे कालकाक्षं रणोत्कटम् ।।
नरवध्यं महातेजाः पद्मनाभो वधिष्यति।। ८ ।।
शरेण जाम्बूनदभूषितेन ब्रह्मास्त्रयुक्तेन रणप्रचण्डम्।।
हत्वासुरं कालसमप्रभावं राजा स लोकस्य भयं निहन्ता ।। ९ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शक्रशाम्बरायणी संवादे
नवमब्रह्मपुत्रमनन्वन्तरवर्णनन्नाम चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८४।।
1.185
शाम्बरायण्युवाच ।।
धर्मपुत्रस्य तु मनोर्दशमस्य सुताञ्छृणु ।।

सुक्षेत्र उत्तमौजाश्च भूरिशोणश्च वीर्यवान् ।। १ ।।
शतानीको निमिर्मित्रो वृषसेनो जयद्रथः ।।
भूरिद्युम्नः सुवर्मा च धर्मपुत्रमनोः सुताः ।। २ ।।
आपोमूर्तिर्हविष्मांश्च सृतिकिश्चाव्ययस्तथा ।।
नाभागः प्रमितश्चैव सौरभा ऋषयस्तथा ।। ३ ।।
प्राणाख्याः शतसंख्याश्च देवतानां गणास्तथा ।।
भविता तस्य भविता शान्तिरिन्द्रः प्रतापवान् ।। ४ ।।
दायादाबान्धवास्तस्य भविष्यन्त्यसुराश्च ये ।।
तेषां च भविता राजा बाली नाम महासुरः ।। ५ ।।
द्योतयिष्यति तं विष्णुर्गदया भीमवेगया ।।
देवासुरे तु संग्रामे देवानां हितकाम्यया ।। ६ ।।
गदानिपाताभिहते सुरेन्द्रे महाबले देववरेण तेन ।।
त्रैलोक्यमेतद्भविता समग्रं विनष्टदोषं सुरविप्रजुष्टम् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शक्रशाम्बरायणीसंवादे दशमधर्मपुत्रमन्वन्त्ववर्णनं नाम पञ्चाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। ।। १८५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः १८६-१९०

https://sa.wikisource.org/s/zvw

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

1.186
शाम्बरायण्युवाच ।।
रुद्रपुत्रस्य ते पुत्रान्वक्ष्याम्येकादशस्य तु ।।
धर्मनित्यान्महाभागांस्त्रैलोक्यस्य परायणान् ।। १ ।।
सर्वर्तुगः सुशर्मा च सेनानीकः पुरोद्धतः ।।
क्षेमधन्वा दृढेन्द्रश्च चादर्शः पुण्ड्रकस्तथा ।।२।।
मनुपुत्राः स्मृता ह्येते ऋषयश्च निबोध मे।।
हविष्मांश्च वपुष्मांश्च वरुणाब्धिश्च निस्तरः ।।३।।
विष्णुश्चैवाग्नितेजाश्च ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।।
निर्मथ्या रथयश्चैव कामगाश्च गणास्त्रयः ।। ४ ।।
त्रिंशत्त्रिंशत्तथा देवा एकैकस्मिन्गणे स्मृताः ।।
तेषामिन्द्रो वृषो नाम भविष्यति महाबलः ।। ५ ।।
दायादा बान्धवाश्चैव भविष्यन्ति सुराश्च ये ।।
तेषां तु भविता राजा दशग्रीवः प्रतापवान् ।। ६ ।।
घातयिष्यति तं विष्णुस्त्रैणं रूपमुपाश्रितः ।।
शूलाग्रेण विनिर्भिद्य रणे देवाऽसुरे तदा ।। ७ ।।
तमवध्यं दुराधर्षं पुरुषाणां स्वयम्भुवा ।।
गतं तपःप्रभावे सा विष्णुस्तं घातयिष्यति ।। ८ ।।
नीलोत्पलाभं तपनीयवर्णं सुवृत्तजानूरुयुगं स्वरूपम् ।।
रूपं स्त्रियांश्चारुतरं स कृत्वा सुरारिमुग्रं सहसाऽरिहन्ता ।। ९।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथम खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शक्रशाम्बरायणीसंवादे
एकादशमन्वन्तरवर्णनन्नाम षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १८६ ।।
1.187
शाम्बरायण्युवाच ।।
मनोस्त्वं दक्षपुत्रस्य द्वादशस्यात्मजाञ्छृणु ।।
देववानुपदेवश्च देवश्रेष्ठो विदूरथः।।१।।
मित्रवान्मित्रदेवश्च मित्रसेनश्च वीर्यवान्।।
मित्रबाहुः सुवर्चाश्च दक्षपुत्रमनोः सुताः ।। २ ।।
सत्तमो द्यौर्द्युतिश्चैव तपनः सुतपास्तथा ।।
तपोरतिस्तपस्वी च ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।। ३ ।।
सुशर्माणः सुतपसो हरिता रोहितास्तथा ।।
सुताराख्या गणाः पञ्च प्रत्येकं दशको गुणः ।। ४ ।।
ऋतधामा च धर्मात्मा तेषामिन्द्रः प्रतापवान् ।।
दायादा बान्धवास्तस्य भविष्यन्त्यसुराश्च ये ।।५।।

तेषां च भविता राजा नरको नाम नामतः ।।
स्त्रीपुंसोः सत्त्ववध्यश्च वरदानात्स्वयम्भुवः ।।६ ।।
हरिर्नपुंसको भूत्वा घातयिष्यति तं तदा ।।७।।
देवान्तकं कालसमप्रभावं महासुरं क्लीबवपुर्महात्मा ।।
निहत्य तं लोकमिदं समग्रं भीत्या विहीनं भगवान्स कर्ता ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे द्वादशस्य दक्षपुत्रस्य मनोर्वंशानुकीर्तनन्नाम सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १८७ ।।
1.188
शाम्बरायण्युवाच ।।
त्रयोदशस्य रौच्यस्य मनोः पुत्रन्निबोध मे ।।
चित्रसेनो विचित्रश्च नयो धर्मभृतो धृतिः ।।१।।
सुनेत्रो वृक्षवृद्धिश्च सुनयो धर्मयो दृढः ।।
रौच्यस्यैते मनोः पुत्राः शृणुष्व ॠषयो मम।।२।।
धृतिमानव्ययश्चैव निःप्रकोपो निरुत्सुकः ।।
निर्माणस्तत्त्वदर्शी च दवयायत कीर्तिताः ।।३।।
सुत्रामाणः सुधर्माणः शुभकर्माण एव च ।।
एते शक्र तदा प्रोक्ता देवतानां गणास्त्रयः।।४।।
एकैकस्मिन्गणे देवा एकादश तदा शुभाः।।
देवेन्द्रश्च तदा तेषां भविष्यति बृहस्पतिः ।। ५ ।।
दायादा बान्धदास्तस्य ये भविष्यन्ति वासव ।।
टिट्टिभो नाम दुष्टात्मा तेषां राजा भविष्यति ।। ६ ।।
तस्यापि भविता मृत्युर्देवदेवाज्जनार्दनात् ।।
मायूरेण च रूपेण सततं पन्नगाशिना ।। ७ ।।
स तु देवासुरे युद्धे सर्परूपेण दुर्मतिः ।।
युद्धं कृत्वा निरुत्साहान्सर्वान्देवगणांस्तथा ।। ८ ।।
निष्प्रयत्नेषु देवेषु मायूरं रूपमाश्रितः।।
घातयिष्यति तं दुष्टं देवदेवो जनार्दनः।।९।।
महाकलापः सशिखी महात्मा प्रबुद्धनीलोत्पलचारुकण्ठः ।।
तं दानवं तत्र रणे प्रसहय हत्वा त्रिलोकीं मुदितां हि कर्ता ।। 1.188.१० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे त्रयोदशरौच्यमन्वन्तरवर्णनो नामाष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १८८ ।।
1.189
शाम्बरायण्युवाच ।।
चतुर्दशस्य भौत्यस्य शृणु पुत्रान्मनोर्मम ।।

तरङ्गे भेदभिद्बुध्न्यस्तरस्वानुग्र एव च ।। १ ।।
अभिमानी प्रवीरश्च जिष्णुः संक्रन्दन स्तथा ।।
तेजस्वी सुलभश्चैव भौत्यस्यैते मनोः सुताः ।। २ ।।
अग्नीध्रश्चातिबाहुश्च मागधश्च तथा शुचिः ।।
अजितो युक्तगोशक्यं ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।। ३ ।।
चाक्षुषाश्च कनिष्ठाश्च पवित्रा भजिरास्तथा ।।
वयोवृद्धा देवगणाः पञ्च प्रोक्तास्तु सप्तकाः ।। ४ ।।
तेषामिन्द्रः शुचिर्नाम तस्य दायादबान्धवाः ।।
ये भविष्यन्ति भविता राजा तेषां महासुखः ।। ५ ।।
दिव्यं वर्षसहस्रं तु युद्धं देवासुरं तदा ।।
भविष्यति महाघोरं तस्यान्ते तं महासुरम् ।। ६ ।।
आस्थितं तामसीं मायां घातयिष्यति केशवः ।।
आरूढः कुञ्जरं दिव्यं चरत्पर्वतसन्निभम् ।। ७ ।।
उत्खातपर्वतसमं चक्रेण मधुसूदनः ।।
रथस्थं तं महादैत्यं घातयिष्यति दुर्मतिम् ।। ८ ।।
तस्मिन्हते वासवदेवशत्रौ महाबले कालसमप्रभावे ।।
त्रैलोक्यमेतद्विरुजं समन्तात्तदा भविष्यत्यमलप्रतापम् ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्दशभौत्यमनुवर्णनन्नाम नवाशीत्यधिक शततमोऽध्यायः ।। १८९ ।।
1.190
शक्र उवाच ।।
अस्मिन्मन्वन्तरे भद्रे गरुडस्य च सम्भवः ।।
मया दृष्टमतीतेषु कथं गरुडवाहनः ।। १ ।।
असुरान्घातयामास भविष्येषु तथैव च ।।
गरुडं तु समारुह्य घातयिष्यति तत्कथम् ।। २ ।।
मन्वन्तरान्ते सर्वेषां क्षयो यस्मात्प्रकीर्तितः ।।।
तस्मादेतन्ममाचक्ष्व कुशला ह्यसि धार्मिका ।। ३ ।।
शाम्बरायण्युवाच ।।
देवानामसुराणां च प्रतिमन्वन्तरं यथा ।।
सम्भवस्त्रिदशश्रेष्ठ गन्धर्वाणां तथा स्मृतः ।। ४ ।।
नागानां राक्षसानां च यक्षाणामथ पक्षिणाम् ।।
सुपर्णानां तथा शक्र प्राणिनामप्यशेषतः ।। ५ ।।
सुपर्णानां प्रधानस्तु तत्र मन्वन्तरे तदा ।।
सदैव राजन्भवति गरुडः पततां वरः ।। ६ ।।

वाहनत्वे तथा तस्य देवेशस्य प्रपद्यते ।।
प्रादुर्भावाण्यथोक्तानि यथा विष्णोर्मया तव ।। ७ ।।
तथैव तस्य ज्ञेयानि गरुडस्य महात्मनः ।।
देवास्तु कृतकर्माणः शक्र मन्वन्तरक्षये ।। ८ ।।
त्यक्ताधिकारा गच्छन्ति परलोकमितः प्रभो ।।
तल्लिङ्गाश्च तथा मन्त्रास्तैरेव सहिताः सुरैः ।। ९ ।।
समूहश्चैव मन्त्राणां देवस्त्रिदशपूजितः ।।
शरीरी ब्रह्मसदने स तु नित्यः प्रकीर्तितः ।। 1.190.१० ।।
यावज्जीवति वै ब्रह्मा सर्वलोकनमस्कृतः ।।
तदा तु पुरुषं ब्रह्मा देवदेवं प्रपद्यते ।। ११ ।।
त्यक्त्वा शरीरं देवोऽपि पुरुषं प्रतिपद्यते ।।
पुरुषोऽपि महासृष्टिं महाभूतगणं तथा ।। १२ ।।
करोति तद्वदेवेह देवः प्राग्वच्छतक्रतो ।।
एवं सर्वमिदं नित्यं त्वनित्यं वा तवेरितम् ।। १३ ।।
नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ।।
उभयोरपि दृष्टोऽन्तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः ।। १४ ।।
अविनाशि तु तद्विद्धि येन सर्वमिदं ततम् ।।
विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति ।। १५ ।।
तस्याविनाशिनः शक्र सूक्ष्मस्यापि महात्मनः ।।
प्रादुर्भावसहस्राणि समतीतान्यनेकशः ।। १६ ।।
भूयश्चैव भविष्यति नात्र कार्या विचारणा ।।
वैवस्वतेऽस्मिन्देवेश यथा मन्वन्तरे शुभे ।। १७ ।।
प्रादुर्भावानि दृष्टानि मया तस्य महात्मनः ।।
वराहं वामनं चैव तथा शक्र त्रिविक्रमम् ।। १८ ।।
नारसिंहं तथा मात्स्यं कूर्मं हंसं तथैव च ।।
नृवराहं तथा रामं रामं च सुरसत्तम ।। १९ ।।
मान्धातारं पृथुं चैव कार्तवीर्यार्जुनं तथा ।।
धातारं च तथा मित्रं चांशुमर्यमणं तथा ।। 1.190.२० ।।
पूषणं च भवन्तं च वरुणं भगमेव च ।।
त्वष्टारं च विवस्वन्तं सवितारं तथैव च ।। २१ ।।
विष्णुं चन्द्रमसं रुद्रं ब्रह्माणं यममेव च ।।
हुताशनं वैश्रवणं शेषं नागेश्वरं तथा ।। २२ ।।
ग्रहमुख्यं बुधं चैव अपः खं पृथिवीं तथा ।।

वायुस्तेजश्च देवेश तथैवान्यानि वासव ।। २३ ।।
प्रादुर्भावसहस्राणि तस्य दृष्टानि यानि ते ।।
मन्वन्तरेष्वतीतेषु तस्यातीतान्यनेकशः ।। २४ ।।
भविष्यन्ति भविष्येषु शतशोऽथ सहस्रशः ।।
मन्वन्तरमथासाद्य चैकमेकं तथा तव।।२५।।
प्रादुर्भावमिदं प्रोक्तं द्विगुणं द्विगुणं यतः ।।
प्रादुर्भावान्यशेषेण वासुदेवस्य चक्रिणः ।।
कः समर्थो भवेद्वक्तुमिह वर्षशतैरपि ।। २६ ।।
एकः स देवो भुवनस्य गोप्ता परः पुराणः पुरुषो महात्मा ।।
तस्यांशमात्रं भुवनं समग्रं भागास्त्रयस्तस्य न वर्णनीयाः ।। २७ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शकशांबरायणीसंवादेऽनेकविष्णुप्रादुर्भाववर्णनं नाम नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १९० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः १९१-१९५

1.191
।। शक्र उवाच ।। ।।
केन कर्मविपाकेन स्वर्गता त्वं वरानने ।।
दीर्घकालमिहस्थासि तथा चैवाप्यनागतान् ।। १ ।।
कथं मन्वन्तरान्वेत्सि तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।।
त्वत्समा दिवि नैवान्या काचिदस्ति चिरन्तनी ।।२।।
एकरूपः कथं कर्ता त्वया दृष्टः सुरेश्वरि ।।
मन्वन्तराणां जानासि भविष्याणां तथा गतिम् ।।३।।
शाम्बरायण्युवाच ।।
त्रिदिवे सप्तमः कल्पो ममायं त्रिदिवेश्वर।।
देवदेवप्रसादेन वसन्त्या वर्ततेऽनघ ।। ४ ।।
परार्धश्च तथा ब्राह्म्यो जनलोके गतो मम ।।
एकरूपास्तथा कल्पा मया दृष्टाः सुरेश्वर ।। ५ ।।
मन्वन्तराणां जानामि भविष्याणां तथा गतिम् ।।
मया मानुष्यमासाद्य मासनक्षत्रपूजनम ।। ६ ।।
प्रतिमासं कृतं विष्णोर्यावज्जीवं सुरेश्वर ।।
तेन कर्मविपाकेन त्रिदिवे वसतिश्चिरम् ।।
मयेयं समनुप्राप्ता देवदेवप्रसादजा ।। ७ ।।
अस्मादपि महाभाग ब्रह्मलोकं नयत्युत ।।८।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एतदुक्त्वा महाभाग शक्रं सा शाम्बरायणी ।।
जगामादर्शनं राजंस्तत्रैव सुरपूजिता ।।९ ।।
मासर्क्षपूजामधिकृत्य विष्णोर्मया तवेदं कथितं समग्रम् ।।
तस्मात्प्रयत्नेन नरेन्द्रचन्द्र मासर्क्षपूजां प्रयतेत कर्तुम् ।। 1.191.१० ।।
श्रोतव्यमेतत्प्रयतेन वज्र पापापहं धर्मविवृद्धिदं च ।।
संवादमग्र्यं त्रिदशेश्वरस्य सिद्धाङ्गनायाश्च परं पवित्रम् ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शक्रशाम्बरायणीकथानकं नामैकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १९१ ।।
1.192
।। वज्र उवाच।।
श्रुतवानस्मि धर्मज्ञ देववेश्मोपलेपने ।।
फलं गदति ते ब्रह्मञ्छ्रोतुमिच्छाम्यहं पुनः ।। १ ।।
लेपनादपि यत्स्वर्गफलदं च यथा भवेत् ।।
तन्मे कर्म त्वमाचक्ष्व सर्वज्ञोऽसि भृगूत्तम ।।२ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।
स्तुतिर्लघुतरा तस्य लेपनादपि यादव ।।
तथा बहुफला प्रोक्ता तां कुरुष्व यदीच्छसि ।। ३ ।।
ये स्तुवन्ति महादेवं शङ्खचक्रगदाधरम् ।।
तेषां न दुर्लभं किञ्चिदिह लोके परत्र च ।। ४ ।।
वासुदेवं स्तुवन्मर्त्यः सर्वपापं व्यपोहति ।।
स्वर्गं चानन्त्यमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा।।५।।
धर्मार्थी प्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थी चाप्नुयाद्धनम् ।।
कामानवाप्नुयात्कामी प्रजार्थी प्राप्नुयात्प्रजाः ।। ६ ।।
रोगार्तो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् ।।
भयान्मुच्येत भीतश्च मुच्येदापन्न आपदः ।। ७ ।।
दुर्गाण्यतितरत्याशु पुरुषः पुरुषोत्तमम् ।।
स्तुवन्मनुजशार्दूल नात्र कार्या विचारणा ।। ८ ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन दिव्यैर्ऋषिकृतैः स्तवैः ।।
स्तूयान्नरेन्द्र सततं देवदेवं सुभाषितैः ।। ९।।
कमलपत्रशुभामललोचनं हरिमरिघ्नमचिन्त्यपराक्रमम् ।।
शरणमेत्य महाभयपीडिता भुवि भवन्ति नरा भयवर्जिताः ।। 1.192.१० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे स्तुतिमाहात्म्यवर्णनो नाम द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १९२ ।।
1.193
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।।
स्तुतेन देवदेवेन गजेन्द्रस्य तु यत्कृतम् ।। १ ।।
पुरा वज्र महाबाहू गन्धर्वौ यौ हाहा हूहू ।।
गीतैः परस्परं स्पर्धां चक्रतुस्तौ परन्तप ।।२ ।।
स्पर्धमानौ परं राजंश्चक्रतुस्तौ परस्परम् ।।
आवयोः प्राश्निकः साधुः कोऽस्मिँल्लोके भविष्यति ।। ३ ।।
तयोरथाहुर्गन्धर्वा देवलोऽयं भविष्यति ।।
एवमुक्तौ ततस्तौ तु नेच्छेतां देवलं मुनिम् ।। ४ ।।
नायं जानाति गीतस्य विशेषमिति मोहितौ ।।
तौ शशाप महाक्रुद्धो देवलः सुमहातपाः ।। ५ ।।
अवज्ञा जानतो यस्माद्भवद्भ्यां मम वै कृता ।।
तस्माच्छापं प्रदास्यामि युवयोर्देवगायनौ ।। ६ ।।
हाहा भविष्यति करी हूहू नक्रो भविष्यति ।।

नक्रं च देवदेवेशो गजाकर्षणतत्परम् ।। ७ ।।
नागस्तुतस्तु चक्रेण द्विधा कर्ता तदा युवाम् ।।
उभौ स्व लप्स्यथो रूपं शापस्यान्ते तु गायनौ ।। ८ ।।
शापेन तौ तस्य ततस्तु जातौ मया यथोक्तौ तव राजसिंह ।।
गजस्तु तेनापि जनार्दनेन सम्मोचितौ तौ द्विजवर्यशापात् ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गन्धर्वयोर्गजनक्रीकरणं नाम त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १९३ ।। ।।
1.194
।। वज्र उवाच ।। ।।
भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि गजेन्द्रस्य विमोक्षणम् ।।
विस्तरेण महाभाग शापान्नक्रस्य चोभयोः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
अस्त्यस्मिञ्छृङ्गवान्नाम जम्बूद्वीपे कुलाचलः ।।
महाधातुसमुन्नद्धैर्युतः शृङ्गैर्नभङ्कषैः ।। २ ।।
यस्य शृङ्गत्रयं मध्यं भाति राजन्विशेषवत् ।।
ब्रह्मार्कसोमनिलयं मनोहारि दिवं गतम् ।। ३ ।।
तेषामथैकं सौवर्णमपरं राजतं महत् ।।
सर्वरत्नमयं चैकं मध्यमं ब्रह्मणः क्षयम् ।। ४ ।।
काञ्चनं सूर्यनिलयं राजतं शशिनः क्षयम् ।।
त्रिकूटं शैलराजाभं रत्नपक्षद्रुमैर्युतम् ।। ५ ।।
न तत्कृतघ्नाः पश्यन्ति न नृशंसा न नास्तिकाः ।।
नातप्ततपसः केचिन्नैव पापकृतो जनाः ।। ६ ।।
तस्य सानुमतः पृष्ठे सरो व्याकोशपङ्कजम् ।।
कारण्डवसमाकीर्णं राजहंसोपशोभितम् ।।७।।
सच्चित्तमिव गम्भीरं सच्चित्तमिव निर्मलम् ।।
बहूपयोग्यं च तथा सतान्निष्कृतिकृन्नृप ।। ८ ।।
मीनच्छिन्नाभ्रशकलस्फुटकह्लारतारकम् ।।
महाकुमुदरात्रीशं द्वितीयमिव चाम्बरम् ।। ९ ।।
उत्फुल्लपद्मरजसा मधुपैः परि पिञ्जरैः ।।
समन्ताद्व्याप्य सत्पद्मं तपनीयसमैरिव ।। 1.194.१० ।।
च्युतेन पद्माद्रजसा हंसैः केशरमन्थनैः ।।
वायुना भ्राम्यमाणेन दुर्विभाव्योदकोम्बुजम् ।। ११ ।।
महान्तः पद्मिनीपत्रा वायुभ्रस्ताभ्रशीकरैः ।।
युक्ता मुक्ताफलाकारैर्यत्र भान्ति सहस्रशः ।। १२ ।।

नृत्यन्ति कमला यत्र शफरी स्फुरणाहताः ।।
भ्रमरोद्गीतसंघोषै रसत्सारसनादिकम् ।। १३ ।।
हसन्तमिव हंसौघैर्नृत्यन्तमिव चोर्मिभि ।।
उद्गीथमिव कुर्वाणं कारण्डवरवैः शुभैः ।। १४ ।।
मध्ये त्वगाधं चतुरः प्रतीहारैरिवोद्धतैः ।।
उत्सारयन्तं कल्लोलैर्वायुक्षिप्तद्रुमोद्भवान् ।। १५ ।।
भ्रमरान्तरसंलीनकह्लारकुसुमाक्षुभिः।।
पश्यन्तमिव शैलस्य शृङ्गाणां तन्महोच्छ्रयम् ।। १६ ।।
यत्रातिशीतलं तोयं लघु स्वादु सुधानिभम् ।।
अन्यच्छ्रङ्गं मनोहारि भृङ्गनाद निनादितम् ।। १७ ।।
तस्मिन्सरसि दुष्टात्मा विरूपोऽन्तर्जलेशयः ।।
हूहूर्जगाम ग्राहत्वं शापाद्वै देवलस्य तु ।। १८ ।।
तस्मिन्नेव तथा शैले हाहा गन्धर्वसत्तमः ।।
बभूव यूथपो हस्ती चलत्पर्वतसन्निभः ।। १९ ।।
अथ दन्तोज्ज्वलवपुः कदाचिद्गजयूथपः ।।
आजगाम महीपाल चोत्फुल्ल कमलं सरः ।। 1.194.२० ।।
वंशदण्डैः स कलभैर्वृतश्चैव कररेणुभिः ।।
वासयन्मदगन्धेन तं त्रिकूटं महीधरम् ।। २१ ।।
स गजोऽञ्जनसंकाशो मदाकुञ्चितलोचनः ।।
सलीलं पङ्कजवने यूथमध्यगतो व्रजम्। २२ ।।
गृहीतस्तेन रौद्रेण ग्राहेणाव्यक्तमूर्तिना ।।
पश्यतः सर्वयूथस्य क्रोशतश्चाति दारुणम् ।। २३ ।।
स चकार महायत्नमात्मनः परिमोक्षणे ।।
ग्राहोऽपि यत्नमातिष्ठत्कुञ्जराकर्षणे महान् ।। २४ ।।
ग्राहोऽपि बलिनं नागं न शशाक महाम्भसि ।।
आक्रष्टुं न च नागोऽपि तथात्मानं विमोक्षितुम् ।। २५ ।।
विस्फूर्ज्य च यथाशक्ति विक्रुष्य च महारवान् ।।
व्यथितः स निरुद्योगः पश्चिमामागतो दशाम् ।।२६।।
स तु नागवरः श्रीमान्नारायणपरायणः ।।
जगाम शरणं विष्णुं तुष्टाव च परन्तपः।।२७।।
गृहीत्वा स कराग्रेण सरसः कमलोत्तमम् ।।
निवेद्य भक्त्या कृष्णाय गजः स्तोत्रमुदीरयत् ।।२८।।
गज उवाच ।।

नमोनमः कारणवामनाय नारायणायासुरदारणाय ।।
श्रीशार्ङ्गचक्रासिगदाधराय नमोऽस्तु तस्मै पुरुषोत्तमाय ।। २९ ।
आद्याय वेदनिलयाय महोरगाय सिंहाय दैत्यनिलयाय चतुर्भुजाय ।।
ब्रह्मेन्द्ररुद्रमुनिचारणसंस्तुताय देवोत्तमाय वरदाय नमोऽच्युताय ।। 1.194.३० ।।
नागेन्द्रभोगशयनासनसुप्रियाय गोक्षीरहेमशुकनीलघनोपमाय ।।
पीताम्बराय मधुकैटभनाशनाय भक्तप्रियाय वरदीप्तसुदर्शनाय ।। ३१ ।।
नाभिप्रजातकमलस्थचतुर्मुखाय क्षीरोदकार्णवनिकेतयशोधराय ।।
नानाविचित्र मुकुटाङ्गदभूषणाय सर्वेश्वराय विजयाय नमो वराय ।। ३२ ।।
(विश्वात्मने परमकारणकारणाय फुल्लारविन्दविपुलायतलोचनाय ।।
देवेन्द्रभावन परीक्षितपौरुषाय योगीश्वराय विजयाय नमो वराय ।।३३।।)
लोकायनाय त्रिदशायनाय ब्रह्मायणायात्मगुणायनाय ।।
धर्मायणायैकजनायनाय महावराहाय सदा नतोऽस्मि।।३४।।
अचिन्त्यमव्यक्तमनन्तरूपं नारायणं कारणमादिदेवम् ।।
युगान्तशेषं पुरुषं पुराणं तं वासुदेवं शरणं प्रपद्ये ।। ।। ३५ ।।
अदृश्यमच्छेद्यमनादिमध्यं महर्षयो ब्रह्मनिधिं सुरेशम् ।।
वदन्ति यं वै पुरुषं सनातनं तं वासुदेवं शरणं प्रपद्ये ।। ३६ ।।
यमक्षरं ब्रह्म वदन्ति सर्वगं निशम्य यं मृत्युमुखात्प्रमुच्यते ।।
तमीश्वरं तृप्तमनुत्तमैर्गुणैः परायणं विष्णुमुपैति शाश्वतम् ।। ३७ ।।
कार्यक्रियाकारणमप्रमेयं हिर ण्यनाभं कनकारविन्दम् ।।
महाबलं वेदनिधिं सुरोत्तमं व्रजामि विष्णुं शरणं जनार्दनम् ।। ३८ ।।
विचित्रकेयूरमहार्हनिष्कं रत्नोत्तमालङ्कृतसर्व गात्रम् ।।
पीताम्बरं काञ्चनभक्तिचित्रं मालाधरं केशवमभ्युपैमि ।। ३९ ।।
भवोद्भवं वेदविदां वरिष्ठं योगात्मनां साङ्ख्यविदां वरिष्ठम् ।।
आदित्यचन्द्राश्विवसुप्रभावं प्रभुं प्रपद्येऽच्युतमात्मभूतम् ।। 1.194.४० ।।
श्रीवत्साङ्कं महादेवं वेदगुह्यमनुत्तमम् ।।
प्रपद्ये सूक्ष्ममचलं भक्तानामभयप्रदम् ।। ४१ ।।
प्रभवं सर्वलोकानां निर्गुणं च गुणात्मनाम् ।।
प्रपद्ये मुक्तसङ्गानां यतीनां परमां गतिम् ।। ४२ ।।
भगवन्तं सुराध्यक्षमक्षरं पुष्करेक्षणम् ।।
शरण्यं शरणं भक्त्या प्रपद्ये ब्राह्मणप्रियम् ।। ४३ ।।
ब्रह्मादेशं त्रिलोकेशमाद्यमेकमनामयम् ।।
भूतात्मानं महात्मानं प्रपद्ये मधुसूदनम् ।। ४४ ।।
क्षेत्रज्ञं पुरुषं विष्णुं त्रिगुणातीतमव्ययम् ।।

नारायणमणीयांसं प्रपद्ये शरणं हरिम् ।। ४५ ।।
एकाय लोकतन्त्राय परतः परमात्मने ।।
नमः सहस्रशिरसे अनन्ताय महात्मने ।। ४६ ।।
वरेण्यमनघं देवमृषयो वेदपारगाः ।।
कीर्तयन्त्यभवं सर्वे तं प्रपद्ये सनातनम् ।। ४७ ।।
नमस्ते पुण्डरीकाक्ष भक्तानामभयप्रद ।।
सुब्रह्मण्य नमस्तेऽस्तु त्राहि मां शरणाऽगतम् ।। ४८ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
भक्तिं तस्य तु सञ्चिन्त्य नागस्याऽमोघसंस्तवः ।।
प्रीतिमानभवद्राजन्सद्यश्चक्रगदाधरः ।। ४९ ।।
सान्निध्यं कल्पयामास ग्राहं चक्रेण माधवः ।।
मोक्षयामास च गजं पाशेभ्यः शरणागतम् ।। 1.194.५० ।।
स हि देवलशापेन हाहा गन्धर्वसत्तमः ।।
गजत्वमभवत्त्यक्त्वा मोक्षं प्राप्य दिवं गतः ।।५१।।
ग्राहाद्विमुक्तः सद्यस्तु गजो गन्धर्वतां गतः ।।
ग्राहो गन्धर्वतां प्राप्तो यः कृष्णेन निपातितः ।। ।। ५२ ।।
तस्यापि देवलकृतः शापदोषोऽभवत्पुरा ।।
प्रीतिमांस्त्रायते विष्णुः सद्यः संसारसागरात् ।। ।। ५३ ।।
कुद्धोऽपि निघ्नन्देवत्वमरातीनां प्रयच्छति ।।
तौ च स्वं स्वं वपुः प्राप्य प्रणिपत्य जनार्दनम् ।। ५४ ।।
गन्धर्वाधिपती शीघ्रं परां निर्वृतिमागतौ ।।
इदं चैव महाबाहो पुरा देवोऽभ्यभाषत ।। ५५ ।।
दृष्ट्वा मुक्तौ गजग्राहौ भगवान्मधुसूदनः ।।
योऽग्रहीन्नागराजं च मां चैव प्रणिधानवान् ।। ५६ ।।
स्मरिष्यति सरश्चेदं युवयोर्मोक्षणं तथा ।।
गुल्मं कीचकवेणूनामिमं शैलवरं तथा ।। ५७ ।।
अश्वत्थं भास्करं गङ्गां नैमिषारण्यमेव च ।।
प्रयागं ब्रह्मतीर्थं च दण्डकारण्यमेव च ।। ५८ ।।
संस्मरिष्यन्ति ये मर्त्या सम्यक्छ्रोष्यन्ति चापि ये ।।
न ते दुःस्वप्नपापस्य भोक्तारो मत्परिग्रहात् ।। ५९ ।।
सर्वपापैर्विमोक्ष्यन्ति कल्याणानां च भागिनः ।।
भविष्यन्ति तथा पुण्यां गतिं यास्यन्ति मानवाः ।। 1.194.६० ।।
दुःस्वप्नं च नृणां तेषां सुस्वप्नत्वं प्रयास्यति ।।

कौर्म्यं मात्स्यं च वाराहं वामनं ताक्ष्यर्मेव च ।। ६१ ।।
नारसिंहं तथा रूपं सृष्टिप्रलयकारकम् ।।
एतानि प्रातरुत्थाय संस्मरिष्यन्ति ये नराः ।। ६२ ।।
सर्वपापैर्विशुद्धास्ते यास्यन्ति परमां गतिम् ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्त्वा तु राजेन्द्र देवदेवो जनार्दनः ।। ६३ ।।
अस्पृशद्गजगन्धर्वं ग्राहगन्धर्वमेव च ।।
तेन स्पृष्टौ तु तौ सद्यो दिव्यमाल्याम्बरान्वितौ ।। ६४ ।।
विमानेऽभिमते प्राप्ते जग्मतुस्त्रिदशालयम् ।।
तत्र देवपतिः कृष्णो मोक्षयित्वा गजोत्तमम् ।। ६५ ।।
ऋषिभिस्तूयमानस्तु गुह्यैर्वेदपदाक्षरैः ।।
गतः स भगवान्विष्णुर्दुर्विज्ञेयगतिर्विभुः ।। ६६ ।।
गजेन्द्रमोक्षणं दृष्ट्वा सर्वे सेन्द्रपुरोगमाः ।।
ब्राह्मणानग्रतः कृत्वा सर्वे प्राञ्जलयोऽभवन् ।। ६७ ।।
गजेन्द्रमोक्षणं पुण्यं सर्वपापविमोचनम् ।।
श्रावयन्प्रातरुत्थाय सर्वपापैः प्रमुच्यते ।। ६८ ।।
श्रद्धया हि यदुश्रेष्ठ स्मृतेन कथितेन च ।।
गजेन्द्रमोक्षणेनैव दीर्घमायुरवाप्नुयात् ।। ६९ ।।
मया ते कथितं दिव्यं पवित्रं पापनाशनम् ।।
(कीर्तयस्व महाबाहो महादुःस्वप्ननाशनम् ।। 1.194.७० ।।)
कीर्त्यमानं च विप्रेभ्यः शृणु भक्त्या यथोदितम् ।।७१।।
वरं वरेण्यं वरपद्मनाभं नारायणं पद्मनिधिं सुरेशम् ।।
तं देवगुह्यं पुरुषं पुराणं ववन्दिरे ब्रह्मविदां वरिष्ठाः ।। ७२ ।।
एतत्पुण्यं यदुश्रेष्ठ नराणां पापकर्मिणाम् ।।
दुःस्वप्नदर्शने घोरे श्रुत्वा पापात्प्रमुच्यते ।। ७३ ।।
भक्तिमान्पुण्डरीकाक्षे गजो दुःखाद्विमोचितः ।।
तथा त्वमपि राजेन्द्र प्रपद्य शरणं हरिम् ।। ७४ ।।
विमुक्तः सर्वपापेभ्यः प्राप्स्यसे परमां गतिम् ।।७४।।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गजेन्द्रमोक्षणं नाम
चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १९४ ।।
1.195
।। वज्र उवाच ।।
भगवन्कीदृशीं रक्षां स चकार द्विजोत्तमः ।।
यथा निर्धूतवीर्योऽसौ निस्तरो रजनीचरः ।। १ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।
एकाग्रचित्तो गोविन्दे तज्जपँस्तत्परायणः ।।
सर्वदुष्टोपशमनं प्रविष्टो विष्णुपञ्जरम् ।। २ ।।
वज्र उवाच ।।
विष्णुपञ्जरमिच्छामि श्रोतुं धर्मभृतां वर ।।
सदा सर्वभयेभ्यस्तु रक्षायां परमा भवेत् ।। ३ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
त्रिपुरं जघ्नुषः पूर्वं ब्रह्मणा विष्णुपञ्जरम् ।।
शङ्करस्य यदुश्रेष्ठ रक्षणाय निरूपितम् ।। ४ ।।
वागीशेन तु शक्रस्य बलं हन्तुं प्रयास्यतः ।।
तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि तन्निबोध महीपते ।। ५ ।।
विष्णुः प्राच्यां स्थितश्चक्री विष्णुर्दक्षिणतो गदी ।।
प्रतीच्यां शार्ङ्गभृद्विप्णुर्विष्णुः खड्गी ममोत्तरे ।। ६ ।।
हृषीकेशो विकोणेषु तच्छिद्रेषु जनार्दनः ।।
क्रोडरूपी हरिर्भूमौ हन्तुं प्रेतनिशाचरान्।।७।।
गदा चेयं सहस्रांशुरुद्वमत्पावकोल्बणा ।।
रक्षोभूतपिशाचानां डाकिनीनां च शातनी ।। ८ ।।
शार्ङ्गविस्फूर्जितं चैव वासुदेवस्य मद्रिपून् ।।
तिर्यङ्मनुष्यकूष्माण्डप्रेतादीन्हन्त्वशेषतः ।। ९ ।।
खड्गधारामलज्योत्स्ना निर्धूता ये समाहिताः ।।
ते यान्तु सौम्यतां सद्यो गरुडेनेव पन्नगाः ।। 1.195.१० ।।
(ये कूष्माण्डास्तथा यक्षा ये दैत्या ये निशाचराः ।।
प्रेता विनायकाः क्रूरा मनुष्या जम्बुकाः खगाः ।। ।। ११ ।।
सिंहादयो ये पशवो दन्दशूकाश्च पन्नगाः ।।
सर्वे भवन्तु ते सौम्याः कृष्णशार्ङ्गरवाहताः ।। १२ ।।
चित्तवृत्तिहरा ये मे ये जनाः स्मृतिहारकाः ।।
बलौजसां च हन्तारश्छायाविभ्रंशकाश्च ये ।। १३ ।।
ये चोपभोगहर्तारो ये च लक्षणनाशकाः ।।
कूष्माण्डास्ते प्रणश्यन्तु विष्णुचक्ररयाहताः ।। १४ ।।
बुद्धिस्वास्थ्यं मनःस्वास्थ्यं स्वास्थ्यमैन्द्रियकं तथा ।।
ममास्तु देवदेवस्य वासुदेवस्य कीर्तनात् ।। १५ ।।
पृष्ठे पुरस्तान्मम दक्षिणोत्तरे विकोणतश्चास्तु जनार्दनो हरिः ।।
तमीड्यमीशानमनन्तविक्रमं जनार्दनं प्रणिपतितो न सीदति ।। १६ ।।

यथा परम्ब्रह्म हरिस्तथा परं जगत्स्वरूपं च स एव केशवः ।।
सत्येन तेनाच्युतनामकीर्तनात्प्रणाशमेतु त्रिविधं ममाशुभम् ।। १७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे विष्णुपञ्जरस्तोत्रवर्णनंनाम पञ्चनवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १९५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः १९६-२००

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

1.196
वज्र उवाच ।।
आत्मरक्षा त्वयोक्ता मे सर्वबाधाविनाशिनी ।।
कृपान्वितैः कथं कार्या पररक्षा भृगूत्तम ।। १ ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं विज्ञानमयो निधिः ।।
वैष्णवानि रहस्यानि सर्वाणि विदितानि ते ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
स्तोत्रेणानेन धर्मज्ञ कुशाग्रैर्मार्जयन्नरम् ।।
उपस्पृश्य शुचिः कुर्याद्रक्षा पार्थिवसत्तम ।।३।।
सोपवासेन सम्पूज्य देवदेवं जनार्दनम् ।।
अमोघैषा भवेद्रक्षा कृता नास्त्यत्र संशयः ।।४।।
यथाकथञ्चित्कृत्वैनां नरो मोचयते रुजः ।।
आधिव्याधिगृहीतानां रक्षैषा भेषजं परम् ।। ५ ।।
ॐ नमः परमार्थाय पुरुषाय महात्मने ।। ६ ।।
अरूपबहुरूपाय व्यापिने परमात्मने ।।
निष्कल्मषाय शुद्धाय ध्यातृपापहराय च।।७।।
नमस्कृत्य प्रवक्ष्यामि यत्तत्सिध्यतु मे वचः ।।
वराहनारसिंहाय वामनाय महात्मने ।। ८ ।।
वक्ष्यामि त्वां नमस्कृत्य यत्तत्सिध्यतु मे वचः ।।
त्रिविक्रमाय रामाय वैकुण्ठाय नराय च ।।९।।
वक्ष्यामि त्वां नमस्कृत्य यत्तत्सिध्यतु मे वचः ।। 1.196.१० ।।
वराह नरसिंहेश वामनेश त्रिविक्रम ।। ११ ।।
हयग्रीवेश सर्वेश हृषीकेश हराऽशुभम् ।।
अपराजित चक्राद्यैश्चतुर्भिः परमायुधैः ।। १२ ।।
अखण्डितानुभावैस्त्वं सर्वदुःखहरो भव ।।
हराऽमुकस्य दुरितं दुष्कृतं दुरुपोषितम् ।। १३ ।।
मृत्युबन्धातिभयदं दुरिष्टस्य च यत्फलम् ।।
परापध्यानसहितं प्रयुक्तं चाभिचारिकम् ।। १४।।
गरस्पर्शमहारोगप्रयोगं जरयाजर ।।
ॐनमो वासुदेवाय नमः कृष्णाय शार्ङ्गिणे ।। १५ ।।
नमः पुष्करनेत्राय केशवायादिचक्रिणे ।।
नमः कमलकिञ्जल्कपीतनिर्मलवाससे ।। १६ ।।
महाहवरिपुस्कन्धपृष्ठचक्राय चक्रिणे ।।

दंष्ट्रोद्धृतक्षितिभृते त्रयीमूर्तिमते नमः ।। १७ ।।
महायज्ञवराहाय शेषभोगोरुशायिने ।।
तप्तहाटककेशाय ज्वलत्पावकलोचन ।। १८ ।।
वज्राधिकनखस्पर्श दिव्यसिंह नमोऽस्तु ते ।।
काश्यपायातिह्रस्वाय ऋग्यजुःसामरूपिणे ।। १९ ।।
तुभ्यं वामनरूपाय क्रमते गां नमोनमः ।।
वराहाऽशेषदुष्टानि सर्वपापफलानि वै ।। 1.196.२० ।।
मर्दमर्द महादंष्ट मर्दमर्द च यत्फलम् ।।
नरसिंह करालास्य दन्तप्रान्तानलोज्ज्वल ।। २१ ।।
भञ्जभञ्ज निनादेन दुष्टान्भक्तार्तिनाशन ।।
ऋग्यजुःसामगर्भाभिर्वाग्भिर्वामनरूपधृक् ।। २२ ।।
प्रशमं सर्वदुःखानि नयैतस्य जनार्दन ।।
एकाह्निकं द्व्यह्निकं च तथा त्रिदिवसज्वरम् ।। ५३ ।।
चातुर्थिकं तथात्युग्रं तथैव सततज्वरम् ।।
दोषोत्थं सन्निपातोत्थं तथैवागन्तुकं ज्वरम् ।। २४ ।।
शमं नयतु गोविन्दश्छित्त्वा छित्त्वास्य वेदनाम् ।।
नेत्रदुःखं शिरोदुःखं दुःखं चोदरसम्भवम् ।। २५ ।।
अनुच्छ्वासमतिश्वासं परितापं च वेपथुम् ।।
गुदघ्राणादिरोगांश्च कुष्ठरोगं तथा क्षयम् ।। २६ ।।
कामलादींस्तथा रोगान्प्रमेहांश्चातिदारुणान् ।।
भगन्दरातिसारांश्च मुखरोगं सवल्गुलिम्।। २७।।
अश्मरीमूत्रकृच्छ्रांश्च रोगानन्यांश्च दारुणान् ।।
ये वातप्रभवा रोगा ये च पित्तसमुद्भवाः ।। २८ ।।
कफोद्भवाश्च ये केचिद्ये केचित्सान्निपातिकाः ।।
आगन्तवश्च ये रोगा लूताविस्फोटकादयः ।। २९।।
ते सर्वे प्रशमं यान्तु वासुदेवापमार्जिताः ।।
विलयं यान्तु ते सर्वे विष्णोरुच्चारणेन च।।1.196.३० ।।
क्षयं गच्छन्तु चाशेषास्ते चक्राभिहता हरेः।।
अस्तुतानन्तगोविन्दनामोच्चारणभेषजात् ।। ३१ ।।
नश्यन्ति सकला रोगाः सत्यंसत्यं वदाम्यहम् ।।
स्थावरं जङ्गमं चैव कृत्रिमं चापि यद्विषम् ।। ३२ ।।
दन्तोद्भवं नखभवमाकाशप्रभवं विषम्।।
लूतादिप्रभवं यच्च विषमत्यन्तदुःखदम् ।। ३३ ।।

शमं नयतु तत्सर्वं कीर्तितो हि जनार्दनः ।।
ग्रहान्प्रेतग्रहांश्चैव तथा चैवार्यकग्रहान् ।। ३४ ।।
मुखमण्डलिकान्क्रूरान्रेवतीं वृद्धरेवतीम् ।।
वृद्धिकाख्यान्ग्रहांश्चोग्रांस्तथा मातृग्रहानपि ।।३५।।
बालस्य विष्णोश्चरितं हन्तु बालग्रहानिमान् ।।
वृद्धानां ये ग्रहाः केचिद्ये च बालग्रहाः क्वचित् ।।३६।।
नरसिंहस्य दृष्ट्या ते दग्धा ये चापि यौवने ।।
सटाकरालवदनो नरसिंहो महारवः ।। ३७ ।।
ग्रहानशेषान्निःशेषान्करोतु जगतो हितः ।।
नरसिंह महासिंह जिह्वाज्वालोज्ज्वलानन ।। ३८ ।।
ग्रहानशेषान्सर्वेश खादखादाग्निलोचन ।।
ये रोगा ये महोत्पाता यद्विषं ये महाग्रहाः ।। ३९ ।।
यानि च क्रूरभूतानि ग्रहपीडाश्च दारुणाः ।।
शस्त्रक्षतेषु ये दोषा ज्वालागर्दभिकादयः ।। 1.196.४० ।।
तानि सर्वाणि सर्वात्मन्परमात्मञ्जनार्दन ।।
कञ्चिद्रूपं समास्थाय वासुदेवाशु नाशय ।। ४१ ।।
क्षिप्त्वा सुदर्शनं चक्रं ज्वालामालाविभीषणम् ।।
सर्वदुष्टोपशमनं कुरु देववराऽच्युत ।। ४२।।
सुदर्शन महाज्वाल च्छिन्धिच्छिन्धि च मारय ।।
सर्वाणि दुष्टरक्षांसि क्षपयाऽतिविभीषण ।। ४३ ।।
प्राच्यां प्रतीच्यां दिशि दक्षिणोत्तरतस्तथा ।।
रक्षां करोतु सर्वस्मान्नरसिंहः स्वगर्जितैः ।। ४४ ।।
भुव्यन्तरिक्षे च दिवि पार्श्वतः पृष्ठतोऽग्रतः ।।
रक्षां करोतु भगवान्बहुरूपी जनार्दनः ।। ४५ ।।
यस्माद्विष्णुर्जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ।।
तेन सत्येन दुष्टानि शममस्य व्रजन्तु वै ।। ४६ ।।
यथा विष्णुस्मृतौ सद्यः संक्षयं याति पातकम् ।।
सत्येन तेन सकलं दुष्टमस्य प्रशाम्यतु ।। ४७ ।।
परमात्मा यथा विष्णुर्वेदान्तेष्वभिगीयते ।।
तेन सत्येन सकलं यन्मयोक्तं तथाऽस्तु तत् ।। ४८ ।।
शान्तिरस्तु शिवं चास्तु प्रणश्यत्वसुखं च यत् ।।
वासुदेवशरीरोत्थैः कुशैः संमार्जितो मया ।। ४९ ।।
अपामार्जति गोविन्दो नरो नारायणस्तथा ।।

तथास्तु सर्वदुःखानां प्रशमो वचनाद्धरेः ।। 1.196.५०।।
शान्ताः समग्ररोगास्ते ग्रहाः सर्वे विषाणि च ।।
भूतानि च प्रशान्तानि संस्मृते मधुसूदने ।। ५१ ।।
एतत्समस्तरोगेषु सर्वभूतभयेषु च ।।
अपामार्जनकं शस्त्रं विष्णुनामाऽभिमन्त्रितम् ।। ५२ ।।
शान्तिरस्तु शिवं चास्तु दुष्टमस्य प्रशाम्यतु ।।
यदस्य दुरितं किञ्चित्तत्क्षिप्तं लवणाम्भसि ।। ५३ ।।
स्वास्थ्यमस्य सदैवाऽस्तु हृषीकेशस्य कीर्तनात् ।।
यत एवाऽऽगतं पापं तत्रैव प्रतिगच्छतु ।। ५४ ।।
एतद्रोगादिपीडासु जन्तूनां हितमिच्छता ।।
विष्णुभक्तेन कर्तव्यमपामार्जनकं परम् ।। ५५ ।।
अनेन सर्वदुःखानि प्रशमं यान्त्यसंशयम् ।।
सर्वभूतहितार्थाय कुर्यात्तम्मात्सदैव हि ।। ५६ ।।
नाद्यन्तवन्तः कवयः पुराणास्सूक्ष्मा बृहन्तो ह्यनुशासितारः ।।
सर्वज्वरान्द्यन्तु तवानिरुद्धप्रद्युम्नसंकर्षणवासुदेवाः ।। ५७ ।।
एते कुशा विष्णुशरीरसम्भवा जनार्दनोऽहं स्वयमेव चागतः ।।
हतं मया दुष्टमशेषमस्य स्वस्थो भवत्वेष यथा वचो हरेः ।। ५८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सत्त्वबाधाप्रशमनं नाम षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।।१९६।।
1.197
वज्र उवाच ।।
जगत्सष्टिप्रसंगेन चोर्वशीसम्भवस्त्वया ।।
कथितस्तु महाभाग तत्प्रसङ्गेन चापराः।।। ।।१।।
कथिताश्च कथा ब्रह्मन्धर्मयुक्ता मनोहराः ।।
विष्णोर्माहात्म्यसंयुक्ताः सर्वपापभयापहाः ।।२।।
कश्यपस्य तु या पत्नी खशानाम्नी त्वयेरिता।।
यस्याः पुत्रौ महात्मानौ कथितौ यक्षराक्षसौ ।। ३ ।।
तयोरुत्पत्तिमिच्छामि श्रोतुं वंशं तथैव च ।।
प्रस्तुता जगदुत्पत्तिं निखिलेन प्रकीर्तय ।।४।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
राक्षसं पूर्वसन्ध्यायां जनयामास सा खशा ।।
दंष्ट्राकरालवदनं पिङ्गलोद्बद्धलोचनम् ।। ५ ।।
आकर्णदारिताऽस्यं च स्थूलनासाग्रमुल्बणम् ।।
विकचं विकटाटोपं शङ्कुकर्णं विभीषणम् ।। ६ ।।

तथैवापरसन्ध्यायां सैव यक्षं व्यजायत ।।
तादृशेनैव रूपेण यादृशेनैव राक्ष सम् ।। ७ ।।
क्षिणोमि मातरं यक्षः क्षुभितस्तामभाषत ।।
रक्षेति मातरं तां तु यक्षं वै राक्षसोऽब्रवीत् ।। ८ ।।
रक्षणाद्राक्षसः प्रोक्तः क्षणाद्यक्षः स उच्यते ।।
भार्या बभूव यक्षस्य देवरामा कृतस्थला ।। ९ ।।
यक्षो राजतनाभाख्यस्तस्यास्तस्य सुतः स्मृतः ।।
अनुह्लादसुता भार्या तस्यासीन्नृप गुह्यका ।।1.197.१०।।
वीरो मणिचरश्चैव वीरभद्रस्तथैव च।।
तस्याः पुत्रावुभौ ख्यातौ देवतुल्यौ मनीषिणौ ।।११।।
ककुत्स्थतनये भार्ये तयोरास्तां नराधिप।।।
राजन्पुण्यजनीनाम प्रथमस्य बभूव सा ।।१२।।
तथा देवजनीनाम द्वितीयस्याऽपि यादव ।।
तस्याः पुण्यजना यक्षा देव देवजनास्तथा ।।
कथिता बहुसाहस्रा महाबलपराक्रमाः ।। १३ ।।
शुभैर्विवाहैर्नृप यक्षवंशैर्यक्षास्तु जाता बहुशीलयुक्ताः ।।
धर्मस्थिताः सत्यपरा विनीता महानुभावा वरदा वरेण्याः ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे यक्षोत्पत्तिर्नाम
सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १९७ ।।
1.198
मार्कण्डेय उवाच ।।
अजः षण्डः पिशाचौ द्वौ भूपाल कपिशासुतौ ।।
पिशाची ब्रह्मधानाख्या तत्राजस्य सुता मता ।।१।।
पिशाची यातुधानाख्या षण्डस्य तनया मता ।।
अजश्च राजषण्डश्च निशीथे क्षुधितावुभौ ।।२।।
बहिर्भृत्यौ तु सहितौ दृष्टवन्तौ नरेश्वर ।।
राक्षसं क्षुधिताकारं पतन्तं क्षुधितं निशि ।।३।।
गृहीतः स पिशाचाभ्यां क्षुधिताभ्यां यदा बली ।।
पृष्टः स ताभ्यां यत्नेन दृष्ट्वा तस्य तदा बलम् ।। ४ ।।
जगाद भूमिपश्रेष्ठ चोभयोर्जन्मकारणम् ।।
जन्म कर्म च तौ तस्य श्रुत्वा पिशितभोजनौ ।। ५ ।।
ददतुः कन्यके तस्य राक्षसस्य नराशिनः ।।
भार्याद्वयस्य वंशौ द्वौ राक्षसस्य प्रकीर्तितौ ।। ६ ।।
ब्रह्मधानान्वये तस्य ब्रह्मधाना निशाचराः ।।

यातुधानान्वये तस्य यातुधानाः प्रकीर्तिताः ।। ७ ।।
ब्रह्मधानान्वये जातानादौ वक्ष्यामि राक्षसान् ।।
यज्ञहा निर्धनिक्षेपा ब्रह्मपूतोऽथ निघ्नवान् ।। ८ ।।
श्वानकृत्कुन्तलः सर्पो ब्रह्मधानात्मजाः स्मृताः ।।
तेषामन्वयसम्भूताः शतशोऽथ सहस्रशः ।। ९ ।।
श्लेष्मातकवनस्थानाः कथिता ब्रह्मराक्षसाः ।।
हेतिः प्रहेतिरुग्रश्च पौरुषादो वधस्तथा ।। 1.198.१० ।।
विद्युत्स्फूर्जश्च वातश्च नसो व्याघ्रस्तथैव च ।।
सुसकृच्च करालश्च यातुधानात्मजा दश ।। ११ ।।
सूर्यस्यानुचरा ह्येते सह तेन भ्रमन्ति वै ।।
तेषामन्वयसम्भूता यातुधानाः प्रकीर्तिताः ।। १२ ।।
हेतिप्रहेतिवंशौ द्वौ तव वक्ष्यामि यादव ।।
हेतिपुत्रः स्मृतो लङ्कुर्यस्य सालकटङ्कटाः ।। १३ ।।
सन्ध्यासुता स्मृता भार्या सुकेशस्तत्सुतः स्मृतः ।।
माली सुमाली च तथा माल्यवांश्च महाबलः ।। १४ ।।
सुकेशतनया ह्येते देवासुरभयङ्कराः ।।
तपसा तैः समाराध्य देवदेवं जनार्दनम् ।। १५ ।।
वीर्यमप्रतिमं प्राप्तं लङ्का चैव महापुरी ।।
सुमालितनया तत्र कैकसी नाम राक्षसी ।। १६ ।।
भार्या विश्रवसः पुत्रो यस्या रावणसंज्ञकः ।।
त्रिलोकविजयी तस्य रावणस्य दुरात्मनः ।। १७ ।।
सुमाली वसुना युद्धे धरेण विनिपातितः ।।
माली च देवदेवेन केशवेन निपातितः ।। १८ ।।
माल्यवांस्तत्र वर्षात्मा जीवत्यद्यापि यादव ।।
श्रावितौ भ्रातरौ येन पुरा देवरणोत्सुकौ ।। १९ ।।
हितं धर्म्यं शुभं वाक्यं न च तातस्य चक्रतुः ।।
तेन तौ निधनं प्राप्तौ राक्षसौ समरद्वये ।। 1.198.२० ।।
संश्रावितस्तेन तथैव वाक्यं स रावणो नाम विरोधकाले ।।
उल्लंघ्य वाक्यं निधनं जगाम धर्मे स्थितस्या प्रतिमप्रभावः ।।२१।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हेतिवंशवर्णनं नामाष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।।।१९८।।
1.199
मार्कण्डेय उवाच ।।
प्रहेतितनयो राजन्पुलोमा नाम विश्रुतः ।।

क्रोधदृष्ट्या तु यः शीघ्रं च्यवनेन विनाशितः ।।१।।
वज्र उवाच ।।
च्यवनेन किमर्थं वै पुलोमा राक्षसो हतः ।।
कथं च भृगुशार्दूल तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पुलोम्नो दानवेन्द्रस्य द्वे कन्ये भुवि विश्रुते।।
पुलोमा भृगवे दत्ता शची दत्ता च वासवे ।।३ ।।
कन्याभावे रुदन्तीं तु कदाचिद्यदुनन्दन ।।
पुलोमामुक्तवान्राजन्पुलोमा दानवेश्वरः ।। ४ ।।
हे रक्षः कन्यकामेतां गृहणीष्व रुदतीं बलात् ।।
एतस्मिन्नेव काले तु पुलोम्नो भवनाजिरे ।। ५ ।।
छिद्रान्वेषी दुराचारः पुलोमा स व्यतिष्ठत ।।
अनुसृत्य च जग्राह तां कन्यां चारुलोचनाम् ।। ६ ।।
निर्भर्त्स्य तं दुराचारं पुलोमा दानवोत्तमः ।।
कालेन प्रददौ कन्यां भृगवे तां सुमध्यमाम् ।। ।७ ।।
अन्तर्वत्नीं तु रहितां भृगुणा तामनिन्दिताम् ।।
अग्निहोत्रगतां दृष्ट्वा पुलोमाग्निमथाब्रवीत् ।। ८ ।।
पौलोमी यदि मत्पूर्वा सेयं पावक शंस मे ।।
तामग्निरब्रवीत्तस्य सेयं पत्नी भृगोः शुभा ।। ९ ।।
एवमग्नेर्भृगोः श्रुत्वा तां जहार स राक्षसः ।।
तस्यां तु दृश्यमानायां गर्भः कुक्षेस्तदा च्युतः ।। 1.199.१० ।।
च्यवनाच्च्यवनो नाम बभूव स महातपाः ।।
दृष्टमात्रस्तु तेनाऽसौ पुलोमा भस्मसाद्गतः ।। ११ ।।
पुलोमाश्रुनिपातेन नदी जाता वधूवरा ।।
वह्निश्च सर्वभक्ष्यत्वं भृगुशापादुपागतः ।। १२ ।।
हुताशनस्तु संक्रुद्धश्शापं प्राप्य द्विजोत्तमात् ।।
लोककार्यरतिर्ब्रह्मा स्वयं वचनमब्रवीत् ।। १३ ।।
वह्ने तवार्चिभिः स्पृष्टं शुचि सर्वं भविष्यति ।।
शुचिभूतं ततः पश्चाद्भक्षयिष्यत्यसंशयम् ।। १४ ।।
एतत्तवोक्तं च्यवनस्य जन्म नाशस्तथा राक्षसपुङ्गवस्य ।।
वह्नेः शुचित्वं च तथार्चिषां वै वंशं पुलोम्नोऽथ निबोध राजन् ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे च्यवनोत्पत्तिवर्णनो नाम
नवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १९९ ।।
1.200

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
पुलोम्नस्तनयः श्रीमान्मधुर्नाम निशाचरः ।।
विनिष्कृष्य स्वकाच्छूलाच्छूलं प्रादाद्वृषध्वजः ।। १ ।।
तपसा तोषितो यस्य सपुत्रस्य महात्मनः ।।
त्रैलोक्यविजयासक्ते तेन राजेन्द्र रावणे ।।२ ।।
दीक्षिते मेघनादे च तथा याते निकुम्भिलाम् ।।
अन्तर्जलगते वीरे तथैव च विभीषणे ।। ३ ।।
निद्रावशगते राजन्कुम्भकर्णे सुरद्विषि ।।
मालिनस्तनया तेन रावणस्य स्वसा हृता ।। ४ ।।
कुम्भीलसी महाभागा रूपद्रविणसंयुता ।।
यस्यामस्य सुतो जज्ञे लवणो नाम राक्षसः ।। ५ ।।
येन शूलप्रभावेण मान्धाता विनिपातितः ।।
न तस्य पुत्रो भार्या वा बभूवातिदुरात्मनः ।। ६ ।।
प्राणिनां पुरुषाद्यानां सहस्रैर्दशभिर्नृप ।।
आहारमाह्निकं तस्य भवत्यौदरिकस्य तु ।। ७ ।।
रामाज्ञया तस्य बभूव राजन्नामानुजो मृत्युरदीनसत्त्वः।।
शत्रुघ्ननामा भुवनस्य वीरो महान्तरस्थो हरिरप्रमेयः ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रहेतिवंशानुकीर्तनं नाम द्विशततमोऽध्यायः ।।
२०० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २०१-२०५

https://sa.wikisource.org/s/zw0

1.201

मार्कण्डेय उवाच ।।

यक्षे राक्षसे जाते ततः कालेन केनचित् ।।

एषा सुषाव गन्धर्वं शैलूषमिति विश्रुतम् ।।१ ।।

कोट्यस्तिस्रस्तु पुत्राणां तस्यासन्सुदुरात्मनः ।।

एतस्मिन्नेव काले तु विसृष्टासु प्रजासु च ।। २ ।।

ब्रह्मादिदेश राज्यानि जात्यां जात्यां यथाक्रमम् ।।

गन्धर्वाणामधिपतिं चक्रे चित्ररथं तथा ।। ३ ।।

शैलूषपुत्रा गन्धर्वा संघशः कृतनिश्चयाः ।।

शासनेनैव तिष्ठन्ति तस्य चित्ररथस्य तु ।। ४ ।।

सिन्धोरुभयकूलेषु देशमुत्साद्य ते तदा ।।

हत्वा च मनुजांस्तत्र निवसन्ति गतव्यथाः ।। ९ ।।

उत्सादयन्तो राष्ट्राणि राज्ञां विप्रियकारकाः ।।

ताञ्शशाप स गन्धर्वराजश्चित्ररथः प्रभुः ।। ६ ।।

अधर्मनिरताः सर्वे मानुषाद्वधमाप्स्यथ ।।७।।

शापेन तस्याप्रतिमेन राजन्गन्धर्वराजाति बलस्य संख्ये ।।

बभूव मृत्युर्भरतस्तु तेषां देहान्तरस्थो हरिरप्रमेयः ।। ८ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषवंशवर्णनं नामैकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २०१ ।।

1.202

वज्र उवाच ।।

शैलूषपुत्रा गन्धर्वा भरतेन कथं हताः।।

किमर्थं तु महाभाग तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।।१।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

अयोध्यायामयोध्यायां रामे दशरथात्मजे ।।

कैकेयाधिपतिः श्रीमान्युधाजिन्नाम पार्थिवः ।। २।।

रामाय प्रेषयामास दूतं भरत मातुलः ।।

वृद्धं पुरोहितं गार्ग्यं येन कार्येण तच्छृणु ।।३।।

सिन्धोरुभयकूलेषु रामदेशो मनोहरः ।।

हत्वा रणे मनुष्येन्द्रान्गन्धर्वैर्विनिवेशित।।४।।

गन्धर्वास्ते च राजेन्द्र राज्ञां विप्रियकारकाः ।।

लक्ष्मणं भरतं वापि शत्रुघ्नमथवा नृप ।। ५ ।।

विसर्जयित्वा गन्धर्वांस्तान्विनाशय राघव ।।

राजानो निर्भयाः सन्तु देशश्चास्तु तथा तव ।। ६ ।।

दूतस्य वचनं श्रुत्वा चिन्तयामास राघवः ।।
मेघनादवधे कर्म लक्ष्मणेन महत्कृतम् ।। ७ ।।
शत्रुघ्नेन कृतं कर्म लवणं च विनिघ्नता।।
प्रेषयिष्यामि भरतं गन्धर्वस्य च निग्रहे ।।८।।
इत्येवं मनसि ध्यात्वा रामो भरतमब्रवीत् ।।
गच्छ गार्ग्यं पुरस्कृत्य वत्स राजगृहं स्वयम् ।।९।।
मातुलेन समायुक्तः कैकयेन्द्रगृहात्ततः ।।
जहि शैलूषतनयान्गन्धर्वान्पापनिश्चयान् ।। 1.202.१० ।।
एवमुक्तः स धर्मात्मा भरतो भ्रातृवत्सलः ।।
रामस्य पादौ शिरसा चाभिवन्द्य कृताञ्जलिः ।। ११ ।।
गृहं गत्वा चकाराथ सर्वं प्रास्थानिकं विधिम् ।।
ओषधीनां कषायेण तदोत्प्लावितविग्रहः ।। १२ ।।
गौरसर्षपकल्केन प्रसादितशिरोरुहः ।।
तीर्थसारसनादेयैः सलिलैश्च स सागरैः ।। १३ ।।
चन्दनस्रावसम्मिश्रैः कुंकुमाक्षोदसंयुतैः ।।
सर्वौषधिसमायुक्तैः सर्वगन्धसमन्वितैः ।। १४ ।।
मन्त्रपूतैर्महातेजाः सस्नौ राघववर्धनः ।।
शङ्खभेरी निनादेन पणवानां स्वनेन च ।। १५ ।।
आनकानां च शब्देन निस्वनेन च बन्दिनाम् ।।
सूतमागधशब्देन जयकारैस्तथैव च ।। १६ ।।
तुष्टवुः स्नानकाले तं स्तवैर्मङ्गलपाठकाः ।।
तथोपतस्थुर्गीतेन गन्धर्वाप्सरसां गणाः ।। १७ ।।
स्नातः स भरतो लक्ष्म्या युवराजाभिरूपया ।।
विलिप्य चारुसर्वाङ्गं चन्दनेन सुगन्धिना ।। १८ ।।
अहताम्बरसंवीतः श्वेतमाल्यविभूषणः ।।
कुण्डली साङ्गदी मौली सर्वरत्नविभूषितः ।। १९ ।।
अन्तस्थं पूजयामास देवदेवं त्रिविक्रमम् ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपादिकर्मणा।।1.202.२०।।
पूजयित्वा जगन्नाथमुपतस्थे हुताशनम् ।।
सुहुतं ब्राह्मणेन्द्रेण राघवाणां पुरोधसा ।। २१ ।।
गोभिर्वस्त्रैर्हिरण्यैश्च तुरङ्गकरिपुङ्गवैः ।।
मोदकैः सफलैर्दध्ना गन्धैर्माल्यैस्तथाक्षतैः ।। २२ ।।
स्वस्तिवाद्यांस्तथा विप्रान्महात्मा भूरिदक्षिणः ।।

व्याघ्रचर्मोत्तरे रम्ये सूपविष्टो वरासने ।। २३ ।।
आयुधानन्तरं चक्रे ध्वजच्छत्राभिपूजनम् ।।
स्वस्तिकान्वर्धमानांश्च नन्द्यावर्तास्तथैव च ।। २४ ।।
नद्यः काञ्चनविन्यस्ताः शङ्खः सत्कमलाञ्जनम् ।।
पूर्णकुम्भं गजमदं दूर्वाः सार्द्रं च गोमयम् ।। २५ ।।
रत्नान्यादाय बिल्वं च चापमादाय सत्वरः ।।
सशरं राघवश्रेष्ठः पदद्वात्रिंशकं ययौ ।। २६ ।।
श्रेष्ठमश्वं सुचन्द्राभं हेमभाण्डपरिच्छदम् ।।
आरुह्य निर्ययौ श्रीमाञ्जयकाराभिपूजितः ।। २७ ।।
पौरजानपदामात्यैर्वाद्यघोषेण भूरिणा ।।
ह्लादेन गजघण्टानां बृंहितेन पुनःपुनः ।। २८।।
हेषितेन तुरङ्गाणां नराणां क्ष्वेडितेन च ।।
द्विजपुण्याहघोषेण प्रयातो भूरिदक्षिणः ।। २९ ।।
भरतस्य प्रयाणे तु देवाः शक्रपुरोगमाः ।।
मुमुचुः पुष्पवर्षाणि वाच ऊचुः शुभास्तथा ।। 1.202.३० ।।
एष विग्रहवान्धर्म एष सत्यवतां वरः ।।
एष वीर्यवतां श्रेष्ठो रूपेणाप्रतिमो भुवि ।। ३१ ।।
अनेन यत्कृतं कर्म रामे वनमुपागते ।।
न तस्य कर्ता लोकेऽस्मिन्दिवि वा विद्यते क्वचित् ।। ३२ ।।
अनेन राज्यं सन्त्यक्तं गृहं दग्धमिवाग्निना ।।
अनेन दुःखशय्यासु शयितं समहात्मना ।। ३३ ।।
नित्यमासन्नभोगेन जटावल्कलधारिणा ।।
फलमूलाशिनानेन रामराज्यं हि पालितम् ।। ३४ ।।
शृण्वन्सुवाक्यानि सुरेरितानि रामानुजो रामगृहं जगाम ।।
शूरार्यविद्वत्पुरुषोपकीर्णं रत्नैर्यथा सागरमप्रमेयम् ।। ३५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भरतप्रस्थानवर्णनं नाम द्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २०२ ।।

1.203

मार्कण्डेय उवाच ।।
गृहात्प्रयाते भरते प्रस्थानार्थिनि यादव ।।
प्रागेव लक्ष्मणं रामो नित्योद्युक्तमभाषत ।। १ ।।
अनुयानं कुमारस्य भरतस्य महात्मनः ।।
प्रेषयाश्वसहस्राणां शतानि त्रीणि राघव ।। २ ।।
दश दन्तिसहस्राणि रथानां षड्गुणानि च ।।

कोट्यः पञ्च पदातीनां समरेष्वनिवर्तिनाम् ।। ३ ।।
धनाध्यक्षास्तथा वत्समनुगच्छन्तु लक्ष्मण ।।
गोरथैश्च तथा पुष्टैर्गोभिरुष्ट्रैस्तथैव च ।। ४ ।।
व्यायतैः पुरुषैरश्वैर्गर्दभैश्च तथा वरैः ।।
वस्त्ररूप्यसुवर्णानां मणीनामपि भागशः ।। ५ ।।
विसर्गाय कुमारस्य परिपूर्णा यथासुखम् ।।
ब्राह्मणाः कथया मुख्यास्तथैव नटवर्तकाः ।। ६ ।।
गीते नृत्ते तथा लास्ये प्रवीणाश्च वराङ्गनाः ।।
प्रास्थानिकाश्च ये केचित्पानविक्रयिणश्च ये ।। ७ ।।
रूपाजीवाश्च वणिजो नानापण्योपजीविनः ।।
नानारूपमुपादाय बहुपण्यं व्रजन्तु वै।।८।।
विषवैद्याः शल्यवैद्यास्तथा कायचिकित्सकाः ।।
कर्मन्तिका स्थपतयो मार्गिणो वृक्षरोपकाः ।। ९ ।।
कूपकाराः सुधाकारा वंशकर्मकृतस्तथा ।।
वाणिक्काराश्च ये केचित्कूर्चकाराश्च शोभनाः ।। 1.203.१० ।।
परिकर्मकृतश्चैव तथा वस्त्रोपजीविनः ।।
मायूरिकास्तैत्तिरिकाश्चेतका भेदकाश्च ये ।। ११ ।।
रञ्जका दन्तकाराश्च तथा दन्तोपजीविनः ।।
एरण्डवेत्रकाराश्च कटकाराश्च शोभनाः ।। १२ ।।
आरकूटकृतश्चैव तात्रकूटास्तथैव च ।।
भूर्जकूटाः खड्गकारा गुडसीधुप्रपाचकाः ।। १३ ।।
औरभ्रका माहिषकास्तुन्नवायाश्च लक्ष्मण ।।
ये चाभिष्टावकाः केचित्सूतमागधबन्दिनः ।। १४ ।।
चैलनिर्णेजकाश्चैव चर्मकारास्तथैव च ।।
अङ्गारकोराश्च तथा लुब्धका ये च धीवराः ।। १५ ।।
कबन्धधारिणो ये च ये च काष्ठप्रपाटकाः ।।
वस्त्रसीवनसक्ताश्च गृहकाराश्च ये नराः ।। १६ ।।
कुम्भकाराश्च ये केचिच्छमश्रुवर्धकिनश्च ये ।।
लेखका गणका ये च तथा तन्दुलकारकाः ।। १७ ।।
सक्तुकाराश्च ये केचिच्छाकपण्योपजीविनः ।।
तैलिका गान्धिकाश्चैव तीर्थसंशुद्धिकारकाः ।।१६।।
चित्रकर्मविदो ये च ये च लाङ्गूलिका जनाः ।।
सूताः पौरोगवाश्चैव सौविदल्लाश्च लक्ष्मण ।। १९ ।।

गोपा वनचरा ये च नदीतीरविचारणाः ।।
गोसंघैर्महिषीसंघैस्तेऽनुयान्तु यथासुखम् ।। 1.203.२० ।।
श्रेणीमहत्तरा ये च ग्रामघोषमहत्तराः ।।
तथैवाटविका ये च ये च शैलविचारिणः ।। २१ ।।
सौमित्रे सर्व एवैते सुभृताश्च सुपूजिताः ।।
अनुयान्तु कुमारं मे भरतं भ्रातृवत्सलम्।। २२ ।।
इत्येवमुक्तः स तु तान्समस्तानाज्ञापयामास नरेन्द्रवाक्यात् ।।
आमन्त्र्य रामं शिरसा च सर्वे विनिर्ययुस्ते नगरात्प्रहृष्टाः ।।२३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे आनुयात्रिकवर्णनन्नाम त्र्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २०३ ।।
1.204
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
एतस्मिन्नेव काले तु रामः शुश्राव तन्महत्।।
शङ्खवाद्यरवोन्मिश्रं भरतस्यानुयात्रिकम् ।। १ ।।
राजद्वारमुपागत्य भरतोऽपि महायशाः ।।
पदभ्यां जगाम राजानमवतीर्य तुरङ्गमात्।।२।।
स ददर्श तदा रामं रत्नसिंहासनस्थितम्।।
अनुलिप्तं परार्ध्येन चन्दनेन सुगन्धिना।।३।।
सूक्ष्मं वसानं वसनं सर्वाभरणभूषितम।।
तेजसा भास्कराकारं सौन्दर्येणोडुपोपमम् ।। ४ ।।
क्षमया पृथिवीतुल्यं क्रोधे कालानलोपमम् ।।
बृहस्पतिसमं बुद्ध्या विष्णुतुल्यं पराक्रमे ।।५।।
सत्ये दानेऽप्यनौपम्यं दमे शीले च राघवम् ।।
पुरोहितैरमात्यैश्च युतं प्रकृतिभिस्तथा ।। ६ ।।
दृष्ट्वा तं भरतः श्रीमाञ्जगाम शिरसा महीम् ।।
भरतं युवराजानं रामाय विदितात्मने ।। ७ ।।
न्यवेदयत धर्मात्मा प्रतीहारः सलक्ष्मणम् ।।
उत्थाय कण्ठे जग्राह रामोऽपि भरतं तदा ।। ८ ।।
मूर्ध्नि चैनमुपाघ्राय आदिदेशास्य शासनम् ।।
भरतं तु सुखासीनं रामो वचनमब्रवीत् ।। ९ ।।
गन्धर्वपुत्रांस्तान्हत्वा कर्तव्यं नगरद्वयम् ।।
सिन्धो रुभयपार्श्वे तु पुत्रयोरुभयोः कृते ।। 1.204.१० ।।
अभिषिच्य तदा वत्स पुत्रौ नगरयोस्तयोः ।।
युधाजिति परीधाय क्षिप्रमागन्तुमर्हसि ।।११।।

त्वया विना नरव्याघ्र नाहं जीवितुमुत्सहे ।।
क्षत्रधर्मं पुरस्कृत्य तत्र त्वं प्रेषितो मया ।।१२।।
स त्वं गच्छ महाभाग मा ते कालात्ययो भवेत् ।।
स्वस्त्यस्तु तेन्तरिक्षेभ्यः पार्थिवेभ्यश्च गच्छतः ।। १३ ।।
दिव्येभ्यश्चैव भूतेभ्यः समरे च तथानघ ।। १४ ।।
स्वांस्वां दिशमधिष्ठाय दिक्पाला दीप्ततेजसः ।।
पालयन्तु सदा तुभ्यं दीप्तविग्रहधारिणः ।। १५ ।।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च साध्याश्च समरुद्गणाः ।।
आदित्या वसवो रुद्रा अश्विनौ च भिषग्वरौ ।। १६ ।।
भृगवोङ्गिरसश्चैव कालस्यावयवास्तथा ।।
सरितः सागराः शैलाः समुद्राश्च सरांसि च ।। १७ ।।
दैत्यदानवगन्धर्वा पिशाचोरगराक्षसाः ।।
देवपत्न्यस्तथा सर्वा देवमातर एव च ।। १८ ।।
शस्त्राण्यस्त्राणि शास्त्राणि मङ्गलाय भवन्तु ते ।।
विजयं दीर्घमायुश्च भोगांश्चान्यान्दिशन्तु ते ।। १९ ।।
इति स्वस्त्ययनं श्रुत्वा राज्ञा स समुदीरितम् ।।
रामस्य पादौ शिरसा त्वभिवन्द्य धनुर्धरः ।। 1.204.२० ।।
निर्गत्य राजभवनाद्रामाज्ञाकल्पितं जगत ।।
हिमाद्रिकूटसंकाशं चारुदंष्ट्रोज्ज्वलाननम् ।। २१ ।।
मदेन सिञ्चमानं च नृपवेश्माजिरं नृप ।।
समाक्रान्तकटं चापि पानलुब्धशिलीमुखैः ।। २२ ।।
स्तब्धचारुमहाकर्णं मधुपकृपयैव तु ।।
दीर्घाग्रमध्वक्षकृतं कृतशृङ्गावतंसकम् ।। २३ ।।
स्वासनं व्यूढकुम्भं च तथोदग्रं महाबलम् ।।
नक्षत्रमालां शिरसा धारयानं तु काञ्चनीम् ।। २४ ।।
पटुस्वने तथा घण्टे दर्शनीये मनोहरे ।।
कुथं विचित्रं रम्यं च कोविदारं महाध्वजं ।। २५ ।।
वैजयन्त्यः पताकाश्च किङ्किणीजालमालिताः ।।
समारूढं नयविदा महामात्रेण धीमता ।। २६ ।।
वैडूर्यदण्डतीक्ष्णाग्र काञ्चनाङ्कुशधारिणा ।।
जघनस्थेन चान्येन वरतोमरधारिणा ।। २७ ।।
तथा वैजयिकैर्मन्त्रैर्देवज्ञेनाभिमन्त्रितम् ।।
आरुरोह महातेजा जयत्काराभिनन्दिनः ।।२८।।

पूर्णेन्दुमण्डलाकारं रुक्मदण्डं मनोहरम् ।।
छत्रमादाय तं प्रेम्णा चारुरोह स लक्ष्मणः ।। २९ ।।
चामरौ द्वौ समादाय चन्द्ररश्मिसमप्रभौ ।।
आरूढं योषितोर्युग्मं रूपेणाऽप्रतिमं भुवि ।। 1.204.३० ।।
तं समारुह्य नागेन्द्रं मदलेखाभिगामिनम् ।।
जगाम सह गार्ग्येण रथारूढेन यादव ।। ३१ ।।
तमन्वयौ महाभाग चतुरङ्गमहाबलम् ।।
पताकाध्वजसम्बाधं कल्पयन्तं वसुन्धराम् ।। ३२ ।।
श्येनाः काकवहाः कङ्काः पिशाचा यक्षराक्षसाः ।।
ययुः पुरःसरास्तस्य भरतस्य महात्मनः ।। ३३ ।।
गन्धर्वपुत्रमांसानां लुब्धा मांसोपजीविनः ।।
तूर्यघोषेण महता बन्दिनां निःस्वनेन च ।। ३४ ।।
वायुना चानुलोमेन सेव्यमानः सुगन्धिना ।। ।
मङ्गलानां च मुख्यानां दर्शनाद्धृष्टमानसः ।। ३९ ।।
निर्ययौ राजमार्गेण जनसम्बाधशालिना ।।
तेजस्विनां च तेजांसि हृदयानि च योषि ताम् ।। ३६ ।।
आददानो महातेजा नगरात्स विनिर्ययौ ।।
क्रोशमात्रं ततो गत्वा समे देशे च सोदके ।। ३७ ।।
प्रशस्तद्रुमसंकीर्णे शिबिरं प्राङ्निषेवितम् ।।
सेनाध्यक्षैः सुनिपुणैर्विवेश भरतस्तदा ।। ३८ ।।
स प्रविश्य महातेजाः शिबिरं स्वं निवेशनम् ।।
मङ्गलालम्भनं कृत्वा वरासनगतः प्रभुः ।। ३९ ।।
पौरजानपदं सर्वं प्रेषयामास यादव ।।
परिष्वज्य ततः पश्चाल्लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ।। 1.204.४० ।।
मूर्ध्नि चैवमुपाघ्राय प्रेषयामास धर्मवित् ।।
प्रायाणकं च श्वोभूते दुन्दुभिस्ताड्यतां मम ।। ४१ ।।
दैशिकाः पुरतो यान्तु ये च वृक्षावरोहकाः ।।
आज्ञाप्य सकलं चैव शिबिरं च तथाविधम् ।। ४२ ।।
अवृक्षेषु तु देशेषु रोपयन्तु द्रुमाञ्जनाः ।।
द्रुमाः कण्टकिनश्चैव ये च मार्गप्ररोधकाः ।। ४३ ।।
छिन्दन्तु गत्वा तानद्य तीक्ष्णैः शीघ्रं परश्वधैः ।।
तोयहीनेषु देशेषु कूपान्कुर्वन्तु मे तथा ।। ४४ ।।
विषमांश्च तथा देशान्समान्कुर्वन्तु मे पथि ।।

तीराणि सरितां चैव कुर्वन्तु पुलिनानि च ।। ४५ ।।
न भवेद्येन संघट्टो जनस्य पथि यास्यतः ।।
पुरः प्रयान्तु सैन्येन विजये रतिवर्धनाः ।। ४६ ।।
नीलश्च नक्रदेवश्च वसुमान्मुनयस्तथा ।।
मध्यप्रयाणे गान्धारो जयनाभो रणोत्कटः ।। ४७ ।।
सुशीलः कामपालश्च यान्तु सैन्येन दंशिताः ।।
जघनं कटकस्याहं पालयानो यथासुखम् ।। ४८ ।।
सैन्येन सह यास्यामि विजयाय नृपस्य तु ।।
पश्यन्तु दैशिकाः स्थानं प्रभूतयवसेन्धनम् ।। ।। ४९ ।।
सोदकं च समं यत्र सेनावासो भवेन्मम ।।
एवमाज्ञाप्य भरतो विजहार यथासुखम् ।। 1.204.५० ।।
सुष्वाप च निशां तत्र घर्मकाले मनोहराम् ।।५१।।
सुप्तस्य सा तत्र रघूद्वहस्य पुण्या ययौ रात्रिरदीनसत्त्वा ।।
सम्पूर्णचन्द्राभरणा प्रतीता ज्येष्ठस्य मासस्य रणोत्सुकस्य ।। ५२।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भरतनिर्याणवर्णनं नाम चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २०४ ।।
1.205
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
प्रभातायां तु शर्वर्यां दुन्दुभिः समहन्यत ।।
प्रयाणिको महाराज भरतस्य महास्वनः ।। १ ।।
तस्य शब्देन महता विबुद्धः कटके जनः ।।
अवश्यकरणीयानि कृत्वा राजंस्त्वरान्विताः ।। २ ।।
त्वरिता गमनार्थाय समाहूयेतरेतरम् ।।
पटवेश्मानि रम्याणि सहन्तुमुपचक्रमुः ।। ३ ।।
महान्ति सुमनोज्ञानि वर्तितोर्णाकृतानि च ।।
चक्रुस्तानि च राजेन्द्र सुखवाह्यान्ययत्नतः ।। ४ ।।
ततस्त्वारोपयाञ्चक्रुः करभेषु खरेषु च ।।
गोरथेषु तु मुख्येषु तथा दन्तिषु सत्वराः ।। ५ ।।
भाण्डमुच्चावचं चैव शयनानि मृदूनि च ।।
आसनानि च मुख्यानि भाण्डं यच्च महानसे ।। ६ ।।
पेयं च यवसं चैव शस्त्राणि विविधानि च ।।
कवचानि तुरङ्गाणां शिल्पभाण्डानि यानि च ।। ७ ।।
धनं च विविधं राजन्सर्वोप करणानि च ।।
आरोप्यमाणे भाण्डे तु करभाणां विकृष्यताम् ।। ८ ।।

शुश्रुवे तुमुलः शब्दः खराणां च खरस्वनः ।।
गजानां युज्यमानानां तुरङ्गाणां रथैः सह ।। ९ ।।
वाद्यानां हन्यमानानां शुश्रुवे तुमुलं स्वनम् ।।
नादेन गजघण्टानां बृंहितेन च पार्थिव ।। 1.205.१० ।।
ह्रेषितेन तुरङ्गाणां बभूव तुमुलः स्वनः ।।
प्रायाणिकमुपादाय ताडयन्नेव दुन्दुभिम् ।। ११ ।।
अग्रे प्रयाणमान्येन ययौ दुन्दुभिभिः सह ।।
पण्यानि च समादाय वणिजस्त्वरिता ययुः ।। १२ ।।
ग्रहीतुकामाश्चान्यानि सोदकानि समानि च ।।
स्थानानि वरमुख्यानां ययुश्चाग्रेसरा नराः ।। १३ ।।
महानसिकमुख्यास्तु त्वरिताश्च तथा ययुः ।।
सुखयानासु रम्यासु तथैवाश्वतरीषु च ।। १४ ।।
आरोप्य योषितो जग्मुः प्रत्यूषे मुदिता जनाः ।।
आरूढाश्चापरा नार्यः सवितानाः करेणवः ।।१५।।
कञ्चुकोष्णीषिभिर्गुप्ता गुप्ता वर्षवरैस्तथा ।।
ययुः ससैन्या राजेन्द्र गीतवाद्य पुरस्सराः ।। १६ ।।
दीनान्धकृपणानाथांस्तर्पयन्त्यो धनेन ताः ।।
नरेन्द्रयोषितो राज्ञां दिव्यालङ्गारभूषिताः ।। १७ ।।
तथान्ये बद्धनिस्त्रिंशाः पुरुषाश्च कलापिनः ।।
आदीप्य तृणवेश्मानि जग्मुस्त्वरितमानसाः ।। १८ ।।
भरतोऽपि समारुह्य शिबिकां रत्नभूषिताम् ।।
विनिर्ययौ महातेजा स्तूर्यघोषपुरःसरः ।। १९ ।।
शून्यं च शिबिरस्थानं गृध्रमण्डलसंकुलम् ।।
बहुक्रव्यादसङ्कीर्णं क्षणेन समपद्यत ।। 1.205.२० ।।
गजोष्ट्रगर्दभाश्वानां शरीरावयवैर्युतम्।।
भग्नभाण्डसमाकीर्णं शरीरावयवैर्युतम्।।२१।।
बहुक्रव्यादसङ्कीर्णं करीषोत्करसंयुतम् ।।
खातैर्महानसस्थानैर्दग्धमृत्तिकया युतैः ।। ।।।२२।।
समण्डकर्दमोपेतैर्मक्षिकासहितैर्युतम् ।।
संत्यज्य निर्ययुः सर्वे भरतस्य तु सैनिकाः।।२३।।
प्रयाणे तस्य सैन्यस्य बलीवर्दाञ्छ्रमान्वितान् ।।
नागानुत्थापयामासुरुपविष्टान्प्रयत्नतः ।।२४।।
केचिदुष्ट्रपरित्रस्तातान्गार्दभेन निपातितान् ।।

भाण्डमारोपयाञ्चक्रुर्भूय एव नरोत्तमाः ।। २५ ।।
नद्युत्तारेषु महिषान्केचित्सूर्यांशुतापितान् ।।
निषण्णान्सह भारेण ताडयाञ्चक्रिरे जनाः ।। २६ ।।
केचिदश्वतरांस्त्रस्तान्नागबृंहितनिस्वनैः ।।
आरूढयोषितो यत्नाज्जगृहुर्नृप रश्मिषु ।। २७ ।।
केचिदश्वैर्गजत्रस्तैराक्षिप्ता भुवि मानवाः ।।
जानुविश्रमणार्थाय वाजिग्रीवकृताङ्घ्रयः ।। २८ ।।
तुरङ्गांश्च तदोद्भ्रान्तान्स्रस्तचर्मांश्च सादिनः ।।
केचिदाक्रम्य वेगेन जगृहुस्तत्र यादव ।। २९ ।।
विशश्रमुस्तथा केचिद्वृक्षच्छायासु मानवाः ।।
केचिच्चोदकतीरेषु चक्रिरे भोजनक्रियाम् ।। 1.205.३० ।।
केचित्सन्त्रस्ततुरगसन्निकृष्टसमुत्थितैः ।।
द्रुतान्कापिञ्जलैर्यत्नाज्जगृहुस्तांस्तुरङ्गमान् ।। ३१ ।।
केचित्कटकसंत्रस्तान्मृगयूथान्प्रधावतः ।।
वेगेनाक्रम्य विशिखैर्जघ्नुर्यदुकुलोद्वह ।। ३२ ।।
केचिच्च यवसं चक्रुः केचिच्चक्रुरथेन्धनम् ।।
तथान्यैर्द्विगुणीभूतं तथा दुन्दुभिनिस्वनम् ।। ३३ ।।
प्रायाणिकं जहुः शीघ्रं श्रमं यदुकुलोद्वह ।।
केचिदापणवीथ्यग्रमहावंशसमुच्छ्रितम् ।।३४ ।।
सपताकं नरा दृष्ट्वा प्राप्ताः स्म इति मेनिरे ।।
चक्रुः केचिच्च च्छन्दांसि सहायानां पुनःपुनः ।।३५ ।।
पुरोगतानां राजेन्द्र स्थानलब्धिचिकीर्षया ।।
केचित्पटकुटीं दृष्ट्वा स्वकीयां त्वरिता ययुः ।। ३६ ।।
वर्तितोर्णाकृतं दृष्ट्वा गृहांश्चान्ये ययुर्द्रुतम् ।।
केषाञ्चित्तत्र वेश्मानि तीर्णानि नृपसत्तम ।। ३७ ।।
कृतानि क्रियमाणानि ददृशुस्तत्र मानवाः ।।
द्रुमैर्विश्राम्यमाणैश्च क्रियमाणैस्तथा कटैः ।। ३८ ।।
गृहैरारोप्यमाणैश्च पटोर्णातृणसंस्कृतैः ।।
शुशुभे तन्महाराज कटकं शुभकर्मणः ।। ३९ ।।
शस्त्रेण संशोधयतां भुवं भूमिपते नृणाम् ।।
राजसाक्रान्तवपुषामप्रकाशं वपुर्बभौ ।। 1.205.४० ।।
पार्श्वस्थतोयसम्पूर्णदृतयश्च तथा जनाः ।।
धावमानाः प्रदृश्यन्ते वर्धिता गृहशोधने ।। ४१ ।।

अभ्युक्षयन्ति चाप्यन्ये तृणवेश्मानि पार्थिव ।।
तप्तानां शीतकामानां दृतिवक्त्रोद्गतैर्जलैः ।। ४२ ।।
अभिश्रयेण धूपेन समन्तादाकुलीकृतम् ।।
बभूव तस्य कटकं नीहारेणैव संयुतम् ।। ४३ ।।
अवरोपितभाण्डानां दान्तानां यदुनन्दन ।।
पृष्ठान्यभ्युक्षयामासुर्गोमयेन जलेन च ।। ४४ ।।
खरोष्ट्रसबलीवर्द चरणार्थे विनिर्गतम् ।। ४५ ।।
ददृशे बहुसाहस्रं कटके भरतस्य तु ।।
रथेभ्यस्तुरगानन्ये विमुच्य हयकोविदाः ।। ४६ ।।
अवरोपितभाण्डानि सान्त्वयाञ्चक्रिरे शनैः ।।
समुत्थाय रजो भौमं तुरङ्गपरिवर्तनैः ।। ४७ ।।
खमारुरोह राजेन्द्र कपोतारुणपाण्डुरम् ।।
स्थापयाञ्चक्रिरे चान्ये जलस्थाने च वाजिनः ।। ४८ ।।
श्रेणी चक्रुस्तथैवान्ये कटच्छायासु पार्थिव ।।
वितानाधस्तथा केचित्स्थापयाञ्चक्रिरे हयान् ।। ४९ ।।
हयेभ्यो यवसं दत्त्वा केचिद्बुभुजिरे जनाः ।।
कटच्छायाश्च नागानां चक्रुश्चान्ये सहस्रशः ।।1.205.५० ।।
वितानानि च मुख्यानि सूर्यतापप्रशान्तये ।।
स्नाताञ्जलाशये नागाँल्लब्धतोयाञ्जनाधिप ।। ५१।।
सच्छन्नान्स्वपरीधानकुम्भान्निन्युः स्वमालयम् ।।
कटकाद्दूरतश्चक्रुरालानं नृपदन्तिनाम्।। ५२।।
आलानानि महाराज महावृक्षेषु मानवाः ।।
आदाय गोपिनस्तत्र कटकाच्च विदूरतः ।। ५३ ।।
गोसङ्घान्महिषीसङ्घांश्चक्रुर्व्यस्तान्यथासुखम् ।।
कटके च तथा निन्युर्गोरसानि नराधिप ।। ५४ ।।
कटकापण्यवीथीं च सर्वपण्यविभूषिताम् ।।
ददृशुः पुरुषास्तत्र अयोध्यामिव चापराम् ।। ५५ ।।
स्थानानि सर्ववैद्यानांसध्वजानि नराधिप।।
सागदानि च दृश्यन्ते कटके भरतस्य तु।।५६।।
सेनाध्यक्षेण वीरेण विजयेन महात्मना।।
कृतं शास्त्रानुसारेण स्कन्धावारनिवेशनम् ।। ५७ ।।
विवेश भरतः श्रीमांश्चतुरङ्गबलान्वितः ।।
अन्वीयमानो वीराभ्यां पुत्राभ्यां यदुनन्दन ।। ५८ ।।

पुष्करेण च वीरेण तक्षेण सुमहात्मना ।।
बलमुख्यैस्तथैवान्यैः सूतमागधबन्दिभिः ।। ५९ ।।
शङ्खवादित्रशब्देन पटहानां स्वनेन च ।।
भरतस्य गृहद्वारतोरणान्तिकमागताः ।। 1.205.६०।।
बभूबुर्बलमुख्यास्ते दिक्षु ये यदुनन्दन ।।
सन्त्यज्य मध्यमां वीथीं प्रवेशाय महामनाः ।। ६१ ।।
बन्दिभिः ख्याप्यमानांस्तान्नामकर्मावदानतः ।।
शिरःकम्पेन भरतः प्रैरयत्स्वान्निवेशनान् ।। ६२ ।।
बलमुख्यान्विवेशाथ स्वगृहं सर्वऋद्धिमत् ।।
द्वियोजनाध्वना श्रान्ता भरतस्य तु सैनिकाः ।। ६३ ।।
विविशुर्भवनान्स्वान्स्वान्भेजिरे शयनानि च ।।
प्रविश्य वेश्मप्रवरं भरतोऽपि यथासुखम् ।।। ।। ६४ ।।
विजहार महाराज देवराजसमद्युतिः ।।
क्रमेणानेन धर्मात्मा भूमिपाल दिनेदिने ।।
आससाद व्रजन्नेव गङ्गां त्रिपथगां नदीम् ।। ६५ ।।
सुराङ्गनापीनपयोधरस्थसच्चन्दनक्षालनलब्धलक्ष्मीम् ।।
ग्रीष्मार्कतापाद्विगलत्तुषारविवृद्धशीतोदपटोत्तरीयाम् ।। ६६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रयाणवर्णनो नाम
पञ्चाधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २०५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २०६-२१०

https://sa.wikisource.org/s/zxb

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

1.206

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।

निवेशमकरोद्राजन् गङ्गातीरे स राघवः ।।
भरतस्य तदा चक्रुर्गङ्गायां जलमण्डपान् ।। १ ।।
तथैव बलमुख्यानां प्राधान्येन नराधिप ।।
सैनिकश्च जनस्तस्य प्राप्य तां सुरनिम्नगाम् ।। २ ।।
साफल्यं जन्मनो मेने तत्याज च तथा क्लमम् ।।
सस्नौ पपौ पयः कामं हर्षेण महता युतः ।। ३ ।।।
स्नापयाञ्चक्रिरे तत्र तुरगांस्तुरगप्रियाः ।।
कुञ्जरान्स्नापयमासुर्महामात्रास्तथैव च ।। ४ ।।
मज्जद्भिर्बहुसाहस्रैः कुञ्जरैर्जाह्नवी नदी ।।
किरातविषयैः सैव विरराज यथोपलैः ।। ५ ।।
समुत्थितमहामात्रान्दृष्ट्वाभ्युक्षणछद्मना ।।
चिक्रीडुर्दृतिभिः केचिद्विविशुर्बाहुभिस्तथा ।। ६ ।।
गङ्गामासाद्य संहृष्टा भरतस्य तु सैनिकाः ।।
भरतोऽपि तथा स्नातः कृतदैवतपूजनः ।।७।।
श्राद्धं चक्रे महातेजा ददौ दानं तथैव च ।।
दत्त्वा तत्र महादानानाज्ञापयति यादव ।।८।।
शिल्पिनो मम कुर्वन्तु कूटागारान्मनोरमान् ।।
रात्रौ दीपनिवेशार्थं शतशोऽथ सहस्रशः ।।९।।
आनीयन्तां तथा नावः सैन्यस्य तरणाय मे ।।
क्रियन्तां चर्मनावश्च प्लवाश्च शतशस्तथा ।।1.206.१०।।
उत्तरं पारमासाद्य निवेशः क्रियतां तथा ।।
परं पारं जना यान्तु उदयास्तमयान्तरे ।।११।।
एवमाज्ञाय भरतो विजहार यथासुखम् ।।
प्रसारितकरो राजन्सर्वत्रैव दिवाकरः ।। १२ ।।
ययावदर्शनं तत्र भरतस्यैव लज्जया ।।
पद्मपत्रदलाग्राभा प्रतीची चाभवत्क्षणात् ।।१३।।
आदित्येस्तमनुप्राप्ते सन्ध्यारागानुरञ्जिता ।।
ततस्तु तमसा व्याप्ते न प्राज्ञायत किञ्चन ।। १४ ।।
भरताज्ञाकृतान्पूर्वं कूटागारान्सदीपकान् ।।
ध्वजमालापरिक्षिप्तांश्चिक्षिपुर्जाह्नवीजले ।।१५।।
सैनिकैश्च तथा मुख्यैर्भरतस्य पृथक्पृथक् ।

गङ्गाम्भसि परिक्षिप्ता दीपवृक्षाः सहस्रशः ।।१६।।
सा दीपमालिनी गङ्गा तीरद्योतितविग्रही ।।
जहास फेनहासेन जिह्वेव गगनप्रिया ।। १७ ।।
जलान्तरागतै र्दीपैर्दीपवृक्षैर्मनोहरैः ।।
तथा कल्लोलसंक्रान्तैर्गङ्गा दीप्तेव लक्ष्यते ।। १८ ।।
एवं हि क्रीडतां तत्र गङ्गातीरे तथा नृणाम् ।।
रात्रावेवाञ्जसा जग्मुर्नावो बहुविधा नृप ।। १९ ।।
शशाङ्कराजहंसेन दृष्ट्वा खसरसीं जनाः ।।
आक्रम्यमाणा सुषुपुर्निशीथे निद्रयान्विताः ।। 1.206.२० ।।
शशाङ्कोदयसंसुप्तबलं पद्मवनोपमम् ।।
निबोधयामास तथा दिवाकरकरोत्करम् ।। २१ ।।
चकृषुस्ते तदा नावः कर्णधारा यथा स्वकाः ।।
बलं च सकलं पारं तारया ञ्चक्रिरे तदा ।। २२ ।।
नावस्तां किङ्किणीजालैः पताकाभिश्च राजिता ।।
निन्युर्बलं परं पारं कर्णधारस्फिगाहताः ।। २३ ।।
भाण्डैः पूर्णास्तथा काश्चित्काश्चित्पूर्णा जनेन च ।।
तुरङ्गमैस्तथा पूर्णा गोखरोष्ट्रैस्तथा पराः ।। २४ ।।
काश्चित्सकुञ्जरा नावो ययुः पारं तदा परम् ।।
तथा पद्मदलाक्षीणां स्त्रीणां नावश्च पूरिताः ।। २५ ।।
विमानाभाः प्रदृश्यन्ते गङ्गाम्भसि नरेश्वर ।।
कर्णधारवरोपेता दण्डिभिः पुरुषैर्वृताः ।। २६ ।।
लोकसन्तारणार्थाय भूयो जग्मुस्तथा पराः ।।
चर्मनौभिस्तथा केचित्प्लवैः केचित्सुयन्त्रितैः ।। २७ ।।
जग्मुरादाय भाण्डानि दृतिभिश्च तथा क्वचित् ।।
नरैर्दृतिसमारूढैः कृष्यमाणास्तुरङ्गमाः ।। २८ ।।
जग्मुः केचित्परं पारं बाहुभिर्मनुजेश्वर ।।
जग्मुरन्ये परं पारं संगृहीताश्च रश्मिभिः ।। ।। २९ ।।
नौस्थैरेव परैः शीघ्रं तुरगा नृपबाहुभिः ।।
महिषीणां च सङ्घानि गवां च यदुनन्दन ।। 1.206.३० ।।
जग्मुर्गोपालकैः सार्धं परं पारं च बाहुभिः ।।
उष्ट्रगर्दभसंघानि तार्यमाणानि बाहुभिः ।। ३१ ।।
भूयोभूयो न्यवर्तन्त तत्र रावो महानभूत् ।।
तीर्णस्य तार्यमाणस्य नरस्य यदुसत्तम ।। ३२ ।।

आसीत्कोलाहलो घोरस्तीरयोरुभयोरपि ।।
भरतोऽपि महातेजाः स्नातो हुतहुताशनः ।। ३३ ।।
मत्स्यरूपधरं विष्णुं पटे सम्पूज्य यादव ।।
स्वस्तिवाच्यांस्ततो विप्रान्गोभिर्वस्त्रैर्धनेन च ।। ३४ ।।
सम्पूज्य जाह्नवीं देवीं गन्धमाल्यानुलेपनैः ।।
सम्पूजयामास तदा भूय एव द्विजोत्तमान्।। ३५ ।।
गोभिरश्वैस्तथा निष्कैर्वस्त्रैर्गन्धैस्तथैव च ।।
आरुरोह तदा नावं पाण्डुकम्बलसंवृताम् ।।३६।।
किङ्किणीजालवितता पताकाध्वजमालिनीम् ।।
भरते तु समारूढे कर्णधारस्फिगाहता ।। ३७ ।।
जगाम सा परं पारं नौर्विमानोपमा नृप ।।
सम्प्राप्य स परं पारं सम्पूर्णकटकस्तदा ।।
उवास राजंस्तत्रैव दिवि देवेश्वरो यथा ।। ३८ ।।
देवीं महादेवजटातटस्थां शशाङ्कसंसर्गविवृद्ध शीताम् ।।
उत्तीर्य राजा भरतः स चैनां निन्ये क्षयं शक्रसमप्रभावः ।। ३९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गङ्गावतरण वर्णनो नाम षडुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २०६ ।।
1.207
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
भरते तु समुत्तीर्णे गङ्गां गगनमेखलाम् ।।
विवेश कटकं तस्य तमन्यः कौरवो नृप ।। १ ।।
बलेन चतुरङ्गेण समुद्राभेन संयुतः ।।
ईश्वरश्च किरातानां दमनो नाम पार्थिवः ।। २ ।।
गन्धिनां बहुसाहस्रैर्बलैर्युक्तो व्यदृश्यत ।।
यथार्हं पूजयित्वा तं भरतो धर्मवत्सलः ।। ३।।
आससादार्कतनयां यमुनां पापनाशिनीम् ।।
यमस्य भगिनीं पुण्यां नीलमालां मनोहराम् ।। ४ ।।
यत्र क्वचन नद्यां हि कृत्वा श्राद्धन्नराधिप ।।
अक्षयं फलमाप्नोति नाकपृष्ठे च मोदते।।५।।
यत्र कृष्णचतुर्दश्यां स्नातः सम्पूज्य भानुजाम् ।।
मुच्यते पातकैः सर्वैर्नाकलोकं स गच्छति ।। ६ ।।
अनर्काभ्युदिते काले माघकृष्णचतुर्दशीम् ।।
यस्यां स्नातस्तु सम्पूज्य धर्मराजं तिलांभसा ।। ७ ।।
न दुर्गतिमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ।।

यत्र क्वचन नद्यां हि माघकृष्णचतुर्दशीम् ।। ८ ।।
नादेयाम्भसि सर्वस्मिन्स्नातः पापैर्विमुच्यते ।।
यमुना तु विशेषेण यमस्य भगिनीति सा ।। ९ ।।
स्नातश्च यामुने तोये सन्तर्प्य पितृदेवताः ।।
न दुर्गतिमवाप्नोति नाकलोकं च गच्छति ।। 1.207.१० ।।
तां समासाद्य यमुनां यथा गङ्गाजलं तथा ।।
विहृत्य भरतस्तद्वदुत्ततार महानदीम् ।। ११ ।।
समुत्तीर्णस्य यमुनां भरतस्य महात्मनः ।।
विवेश कटकं राजा मत्स्यानां सुरथस्तदा ।। १२ ।।
गोरसेनश्च साल्वानां शिबीनां च प्रभद्रकः ।।
स तैर्नृपतिभिः सार्धं कुरुक्षेत्रमुपाययौ ।। १३ ।।
यदर्थमेषा चरति लोके गाथा पुरातनी ।।
पांसवोऽपि कुरुक्षेत्रे वायुना सममीरिताः ।। १४ ।।
अपि दुष्कृतकर्माणो नयन्ति परमां गतिम् ।।
समन्तपञ्चके पुण्ये ये मृता मनुजेश्वर ।। १५ ।।
ते सर्वे नाकमासाद्य राजन्ते दिवि देववत् ।।
सन्नीतिर्यत्र राजेन्द्र तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ।। १६ ।।
तीर्थसन्नयनादेव सन्नीतिरिति विश्रुतम् ।।
पृथिव्यां यानि तीर्थानि आसमुद्रसरांसि च ।। १७ ।।
मासान्ते सततं तत्र नित्यमायान्ति यादव ।।
तत्र श्राद्धं तु यः कुर्याद्राहुग्रस्ते दिवाकरे ।। १८ ।।
अश्वमेधशतस्याग्र्यं फलं विन्दति मानवः ।।
भरतस्तु समासाद्य तत्रोवास सुखी तदा ।।१९।।
पप्रच्छ ब्राह्मणांस्तत्र तीर्थसन्नीतिकारणम् ।।
पृष्टस्तु भरतेनाथ ब्राह्मणस्तु घटोदरः ।। 1.207.२० ।।
उवाच भरतं तत्र कथां पापप्रणाशिनीम् ।।
घटोदर उवाच ।।
शक्रे वृत्रवधाक्रान्ते त्रैलोक्ये दैत्यसाद्गते ।। २१ ।।
सब्रह्मकाः सुराः सर्वे विष्णुं शरणमाययुः ।।
तानुवाच हरिर्देवश्च्यवनस्यात्मसम्भवः ।। २२ ।।
भार्गवो ब्राह्मणः श्रीमान्दधीच इति विश्रुतः ।।
अस्थिभिः क्रियतां तस्य देवेन्द्रस्य वरायुधम् ।। २३ ।।
प्रविश्य देवांस्तत्राहं हन्ता वृत्रमसंशयम् ।।

एवमुक्ताः सुराः सर्वे दधीचस्याश्रमं ययुः ।। २४ ।।
ददृशुश्च महाभागं दधीचं तपसां निधिम् ।।
पूजयित्वा महाभागं तमूचुः संहताः सुरा. ।। २५ ।।
त्वदस्थिभिः करिष्यामो वज्रं दैत्यनिबर्हणम् ।।
अन्यानि च तथास्त्राणि सुरकार्यार्थसिद्धये ।। २६ ।।
तत्र त्वं देवकार्यार्थं संन्यासं द्विज रोचय ।।
एवमुक्तो दधीचस्तु प्रत्युवाच स तान्सुरान् ।। २७ ।।
तीर्थयात्रा प्रतिज्ञाता सर्वतीर्थेषु वै मया ।।
तां तु कृत्वा करिष्यामि देहन्यासं सुरोत्तमाः ।। २८ ।।
देवा ऊचुः ।।
शक्तस्त्वं सर्वतीर्थानामाह्वाने द्विजपुङ्गव ।।
इहाद्यैव समायान्तु सर्वतीर्थानि तेऽनघ ।। २९ ।।
तेजसा च त्वदीयेन तथास्माकं च भार्गव ।।
घटोदर उवाच ।।
एवमुक्तः सुरैः सर्वैस्तीर्थानि सरितस्तथा ।। 1.207.३० ।।
सरांसि च समुद्राश्च तत्राजग्मुर्नराधिप ।।
काम्येन महता राजन्योगेन परमेण च ।। ३१ ।।
ज्ञात्वा च तेषां सान्निध्यं तत्र स्नातो द्विजोत्तमः ।।
तर्पणं च तथा कृत्वा सुराणां पितृभिः सह ।। ३२ ।।
उवाच देवांस्तत्रस्थानिदं वचनमर्थवत् ।।
दधीच उवाच ।।
अद्य प्रभृति मासान्ते भवद्भिः सततं सुराः ।। ३३ ।।
सान्निध्यमिह कर्तव्यं तीर्थैश्चैव यथागतैः ।।
घटोदर उवाच ।।
एवमुक्तैस्तथेत्युक्तो देवैस्तीर्थैश्च स त्वथ ।। ३४ ।।
त्यक्त्वा देहं दिवं यातो दधीचः स्वेन तेजसा ।।
विश्वकर्मा च तस्यास्थ्नां भागैर्वज्रमथा करोत् ।। ३५ ।।
आयुधानि च देवानां तथैव च पृथक्पृथक् ।।
तेन वज्रेण महता वृत्रं हत्वा महासुरम् ।। ३६ ।।
जघान दैत्यमुख्यानां नवतिर्नवतिस्तथा ।।
ततः प्रभृति मासान्ते नित्यमेव रघूद्वह ।। ३७ ।।
सान्निध्यमिह तीर्थानां देवतानां च कल्पितम् ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।

एतच्छ्रुत्वा महातेजा दत्त्वा दानानि राघवः ।। ३८ ।।
ययौ सैन्येन महता भरतोऽमरकण्टकम् ।।
तत्र विष्णुपदं प्राप्य पूजयित्वा च राघवः ।।३९।।
आससाद नदीं गौरीं पुण्यां पापभयापहाम् ।।
विश्वामित्राज्ञया रक्षः प्रविवेश पुरा नृपम् ।। 1.207.४० ।।
कशाहतेन मार्गस्थं शप्तं भूपाल शक्तिना ।।
सौदासं स प्रविष्टस्तु भक्षयामास शक्तिनम् ।। ४१ ।।
ततः पुत्रशतं राजन्वसिष्ठस्यैव सत्वरः ।।
हृते पुत्रशते दुखाद्वसिष्ठो भगवानृषिः ।। ४२ ।।
विवेश निम्नगां गौरीं प्राणत्यागचिकीर्षया ।।
विप्रस्य भूप यातस्य विद्रुता सा तदाभवत् ।। ४३ ।।
ततः प्रभृति लोकेऽस्मिञ्छतद्रुरिति शब्दिता ।। शतद्रु
सर्वपापप्रशमनी सर्वकल्याणकारिणी।।४४।।
स्नातानां च तथा राजन्दशधेनुफलप्रदा ।।
तां समासाद्य तत्रापि दत्त्वा दानं स राघवः।।४५।।
उत्तीर्य तां ययौ तत्र सा चान्त्या यत्र निम्नगा ।।
यस्यां स्नात्वा विमुच्यन्ते सर्वपापभयैर्नराः ।।४६।।
यस्यां स्नानादवाप्नोति दशगोदानजं फलम् ।।
आषाढे च तथा कृत्वा गोसहस्रफलं लभेत् ।। ४७ ।।
गौरीतोयाद्विनिर्मुक्तो वसिष्ठो भगवानृषिः ।।
पाशबन्धभरैर्यस्यां पपात सहसा नृप ।।४८।।
विपाशश्च तथा देव्या कृत्वा तीरे विसर्जितः ।। विपाशा
शक्तिपुत्रं ततो दृष्ट्वा वसिष्ठोऽपि पराशरम् ।। ४९ ।।
अस्ति सन्तानमित्युक्त्वा मरणाद्विनिवर्तत ।।
सा चान्त्या च तथा लोके विपाशेत्यभिधीयते ।। 1.207.५० ।।
विपाशां च समुत्तीर्णे भरते धर्मवत्सले ।।
विवेश कटकं तस्य कुणिदेशो महोदयः ।। ५१ ।।
त्रैगर्तो वसुधानश्च कुलूताधिपतिर्जयः ।।
दाशेरकस्तथा राजा गोवाशन इति श्रुतः ।। ५२ ।।
इरावतीं शीघ्रगमां भरतोऽपि तदा ययौ ।।
दशधेनुफलं यत्र स्नात एव समश्नुते ।। ५३ ।।
षष्टितीर्थसहस्राणि वहत्येका इरावती ।।
अष्टम्यां तु विशेषेण यत्र युज्येत रेवती ।। ५४ ।।

तत्र दत्त्वा बहुविधं दानं रघुकुलोद्वहः ।।
उत्तीर्य तां ययौ शीघ्रं देविकां पापनाशिनीम् ।। ५९ ।।
दृष्टमात्रैव या देवी सर्वकल्मषनाशिनी ।।
शरीरबहुला सा तु हरस्य दयिता उमा ।। ५६ ।।
तत्रापि दत्त्वा दानानि पूजयामास शङ्करम् ।।
भरते चाथ तत्रस्थे विविशुः पञ्च पार्थिवाः ।। ५७ ।।
पार्वतीया महाराज पदातिगणसङ्कुलाः ।।
कुमारः श्रेणिमाञ्छूरो बलबन्धुः सुयोधनः ।। ५८ ।।
मद्रराजोंऽशुमांश्चैव तथैव च महाबलः ।।
पूजितो मद्रराजेन शाकलेन नरोत्तमः ।। ५९ ।।
त्रिरात्रमुषितः श्रीमांश्चन्द्रभागां नदीं ययौ ।।
चन्द्रांशुशीतलजलां सर्वपापप्रणाशिनीम् ।। 1.207.६० ।।
बहुतीर्थसमायुक्तां स्नानात्सर्वप्रदां नृणाम् ।। ।
विशेषेण महाराज माघपुष्यत्रयोदशीम् ।। ६१ ।।
भरते तां समुत्तीर्णे विवेश कटकं ततः ।।
एतच्छ्रुतञ्जयः श्रीमानभिचारः कृतञ्जयः ।। ६२ ।। ।
काश्मीरकश्च धर्मात्मा सुबाहुरिति विश्रुतः ।।
आससाद स तैः सार्द्धं वितस्तां तु महानदीम् ।।६३।।
स्वर्गलोकप्रदां स्नाने सर्वकल्मषनाशिनीम् ।।
प्रोष्ठपादस्य मासस्य शुक्लपक्षत्रयोदशीम् ।। ६४ ।।
विशेषेण महाराज पुण्यां परमपावनीम् ।।
भरतस्तां समुत्तीर्य सुदामां चैव निम्नगाम् ।। ६५ ।।
आससाद महातेजाः कैकेयान्यदुनन्दन ।।
बलेन चतुरङ्गेण युधाजित्कैकयाधिपः ।। ६६ ।।
निर्ययौ भरतं प्राप्तं श्रुत्वा भरतमातुलः ।।
नागराश्च तथा मुख्या राजगृहनिवासिनः ।। ६७ ।।
ब्राह्मणाः क्षत्त्रिया वैश्या ये च वर्णवरा जनाः ।।
यानैरुच्चावचैः सर्वै नगरात्तु विनिर्गताः ।। ६८ ।।
वादित्रान्पुरतः कृत्वा गणिकाश्च विनिर्गताः ।।
प्रतिग्रहनिमित्तं तु राघवस्य महात्मनः ।। ६९ ।।
भरतोऽपि महातेजाः स समेत्य युधाजिता ।।
अभ्यधावत तत्प्रीत्या मातुलं कैकयाधिपम् ।।1.207.७०।।
कण्ठे गृहीत्वा भरतं मूर्ध्न्युपाघ्राय चासकृत् ।।

भरतोऽपि समादाय राजगेहमुपागमत्।।७१।। ।।
समे मनोरमे देशे प्रभूतयवसेन्धने ।।
शिबिरं भरतश्चक्रे नगरस्याविदूरतः ।। ७२ ।।
पृथक्पृथक्तदा चक्रुः स्कन्दावारनिवेशनम् ।।
मनःप्रियेषु देशेषु नानादेश्या नराधिपाः ।। ७३ ।।
कृत्वा निवेशान्मनुजेश्वराणामादिश्य भोगान्सकलान्स तेषाम् ।।
विवेश नागेन स मातुलस्य पुरं प्रहृष्टो रघुवंशचन्द्रः ।। ७४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे राजगृहगमनो नाम
सप्तोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २०७ ।।
1.208
मार्कण्डेय उवाच ।।
ततः स्वल्पपरीवारो भरतो धर्मवत्सलः ।।
अभ्यधाय ततः प्रीत्या मातुलः केकयाधिपः ।। १ ।।
कण्ठे गृहीत्वा भरतं मूर्ध्न्युपाघ्राय चासकृत् ।।
भरतोऽपि समादाय राजन् गृहमुपागतम्।।२ ।।
प्रविवेश पुरं हृष्टो मातुलस्य युधाजितः ।।
पताकाध्वजसंबाधं सिक्तं चन्दनवारिणा ।।३ ।।
धूपेनाऽगुरुसाराणां समन्तादाकुलीकृतम् ।।
कृतोपहारं सर्वत्र कुसुमैः पञ्चवर्णकैः ।। ४ ।।
सर्वपण्यविसंयुक्तं समालंकृतबालकम् ।।
खमुल्लिखद्भिः प्रासादैः श्वेतमेघगणैर्युतम् ।।५ ।।
विन्यस्तबलिपूजञ्च देवतायतनेषु च ।।
महावादित्रघोषेण समन्तात्कृतनिःस्वनम् ।।६।।
पौरैर्दिदृश्रुभिः सर्वैराकीर्णापणवीथिकम् ।।
राजमार्गे महाराज पिण्डीकृतमहाजनम् ।।७।।)
राजमार्गादपाकृष्टशून्यसर्वनिवेशनम् ।।
योषिद्वृन्दसमाक्रान्त राजमार्गमहागृहम् ।। ८ ।।
प्रविवेश पुरं श्रीमान्भरतो नागधूर्गतः ।।
तस्य कामाभवपुषः प्रवेशे भरतस्य तुं ।। ९ ।।
गृहकार्याणि संत्यज्य ययुर्नार्यो गवाक्षकान् ।।
काश्चिदर्धानुलिप्तांग्यः काश्चिदेकाञ्जितेक्षणाः ।। 1.208.१० ।।
केशैः संयमितैकार्धैः काश्चिदर्धनिवेशितैः ।।
एकस्मिंश्चरणे काश्चिद्गृहीत्वा काष्ठपादुकाः ।।११।।
त्वरिताशा ययुर्नार्यो द्वितीये चर्मपादुकाः ।।

तथा पराः समाक्षिप्य पूर्वाक्रान्तगवाक्षकाः ।।१२।।
व्रजन्तीषु तथान्यासु काश्चिन्नार्यो गवाक्षकात् ।।
वेगवत्यो ययुः शीघ्रं संत्यक्त्वा चर्मपादुकाः ।। १३ ।।
नार्यः स्ववदनैश्चक्रुः सुवक्त्राँस्तान्गवाक्षकान् ।।
अर्धप्रविष्टसत्कम्बुपाणिवारिजकुड्मलाः ।। १४ ।।
द्वितीयपाणिसंदर्शसमाक्रान्तैर्ययुः करैः ।।
नीवीबन्धनविश्लेषसमाकुलितचेतनाः ।। १५ ।।
ययुरेवापरास्तत्र पाणिसंश्लिष्टनीवयः ।।
कुसुमप्रकरं काश्चिदूहमानाः शिरोगतैः ।। १६ ।।
ययुरेवांशुकैर्दीर्घैस्त्वरमाणा गवाक्षकान् ।।
सितासितेन रामाणां रमणीयेन राघवः ।। १७ ।।
ययौ दृष्टिनिपातेन रज्यमान इवांशुमान् ।।
स चकर्ष तदा तासां पतितैर्नेत्ररश्मिभिः ।।१८ ।।
हृदयान्निगृहीत्वेव गच्छमानः स राघवः ।।
स तु दृग्विषये यासां यासां तस्मात्परागतः।।१९।।
न ता बुबुधिरे काञ्चित्क्रियां चित्रगता इव ।।
भरते दूरयातेऽपि निश्चेष्टाः काश्चिदेव ताः ।। 1.208.२० ।।
आकृष्टास्ता ययुः क्षोणीं प्रेर्यमाणैः सखीजनैः ।।
प्रद्युम्नांशसमुत्पन्नः प्रद्युम्नसमदर्शनः ।। २१ ।।
आदाय तासां चेतांसि ययौ गजगृहं द्रुतम् ।।
तस्मिन्राजगृहे राजन्राघवो राजमन्दिरम् ।। २२ ।।
आससाद महातेजाः कैलासमिव चापरम् ।।
प्रविश्य स गृहं मुख्यं प्रेषयामास भूभुजम् ।। २३ ।।
पानभोजनवासांसि सैनिकानां च यादव ।।
उवास स सुखं तत्र पूजितश्च युधाजिता ।।
जगाम चास्तं सविता जपापुष्पोत्करप्रभः ।। २४ ।।
जाम्बूनदे रत्नसहस्रचित्रे स राजपुत्रः शयने विचित्रे ।।
सुष्वाप रात्रौ भवने विचित्रे निदाघरात्रिं पवने विचित्रे ।। २५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भरतस्य राजगृहप्रवेशवर्णनो
नामाष्टोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २०८ ।।
1.209
मार्कण्डेय उवाच ।।
तस्मिन्रात्र्यवसाने तु भूमिपानां पृथक्पृथक् ।।
कटकेष्वभ्यहन्यन्त संज्ञातूर्याणि यादव ।। १ ।।।

बहूनां बलमुख्यानां नानालिङ्गानि भागशः ।।
तेषां कोलाहलः शब्दो बभूव गगनङ्गमः ।। २ ।।
विविशुर्भरतस्यापि ततः प्राबोधिका जनाः।।
वेणिका गायना मुख्या वंशवाद्यविदश्च ये ।। ३ ।।
मार्दङ्गिका पाणविकाः शङ्खवादनकाश्च ये ।।
रक्तकण्ठाः सुमधुरा ये च मङ्गलपाठकाः ।। ४ ।।
सूतमागधमुख्याश्च बन्दिनश्च नराधिप ।।
तुष्टुवुर्भरतं वीरं सुखसुप्तं महामतिम् ।। ५ ।।
सुप्रभातं समुत्तिष्ठ प्रभाता रजनी शुभा ।।
दिक्प्राची रघुशार्दूल वर्ततेऽरुणरञ्जिता ।। ६ ।।
नूनमस्यां हि वेलायां मातलिस्त्रिदशाधिपम् ।।
विबोधयति राजेन्द्र सुखाय जगतां विभुम् ।। ७ ।।
त्वयि सुप्ते जगत्सुप्तं विबुद्धे च सुखान्वितम् ।।
तस्मादुत्तिष्ठ लोकानां शिवाय रघुनन्दन ।। ८ ।।
त्वं हि सर्वगुणारामो यथा रामो महीपतिः ।।
गुणैः शशाङ्करश्म्याभैस्त्वया वै रञ्जितं जगत् ।।९।।
अत्याश्चर्यं महाबाहो यशसा सुसितेन ते ।।
मुखान्यरातिवृन्दानां क्रियन्ते मलिनानि यत् ।।1.209.१०।।
कृपाणधारापानीयं दृष्ट्वाऽरातिगणस्तव ।।
तृष्णयैव भवत्याशु रञ्जितानिलयो भयात् ।। ११ ।।
अक्षोभ्यश्चातिगम्भीरो भवान्रत्नाकरस्तथा ।।।।।
अग्राह्यत्वात्समुद्रेण न समः प्रतिभाति नः ।।१२।।
सौम्यः कलावाँल्लक्ष्मीवान्नयनानन्दकारकः ।।
(दोषाकरेण क्षयिणा नौपम्यं ते नराधिप) ।।१३।।
बाहुभोज्यातिविस्तीर्णा सर्वाश्रयवती दृढा ।।
नौपम्यं याति ते सम्यक् क्षोणी विन्ध्येन कम्पिना ।। १४ ।।
यत्तेऽस्ति तदवश्यं त्वं ददासि रिपुसूदन।।
अविद्यमाना भीर्दत्ता भवतारिगणे कुतः ।।१५ ।।
निमेषमपि यो दृष्टस्त्वयापाङ्गनिरीक्षणैः ।।
समग्रदृष्ट्या य दृष्टो नित्यमेवेक्षणैः श्रियः । ।। १६ ।।
क्षुरपर्यन्तधारेण चक्रेणारिगणस्य ते ।।
शिरांस्यपहरत्याजौ देवदेवो जनार्दनः ।। १७ ।।
कपालमाली खट्वाङ्गी शशाङ्ककृतभूषणः ।।।

वामार्धदयिताकारः शङ्करः शं करोतु ते ।।१८।।
पद्मासनः पद्मजन्मा सर्वलोकपितामहः ।।
ऋद्धिं मेधां धृतिं लक्ष्मीं बलं च विदधातु ते ।। १९।।
नभश्चरोऽम्बुजो देवो दिग्वधूकरपूरकः ।।
ब्रह्माण्डमण्डपे दीपः सुप्रभातं करोतु ते ।। 1.209.२० ।।
केशयक्षेशदेवेशप्रेतेश्वरनिशाचराः ।।
सर्वदेवगणैः सार्धं सुप्रभातं दिशन्तु ते ।। २१ ।।
ऋषयः सरितः शैलाः सागराश्च दिशो दश ।।
कालस्यावयवाश्चैव सुप्रभातं दिशन्तु ते ।। २२ ।।
इति शृण्वन्गिरं पुण्यामेषां मङ्गलवादिनाम् ।।
महापुण्याहघोषेण तत्याज शयनं तदा ।।२३।।
आयव्ययं स शुश्राव लेखकैर्गणकैः सह ।।
वेगोत्सर्गं ततः कृत्वा ययौ स्नानगृहं शुभम् ।। २४ ।।
स्नानारम्भं ततश्चक्रे दन्तधावनपूर्वकम् ।।
उत्सादितः कषायेण बलवद्भिर्नरैस्तदा ।। २५ ।।
सुखं भद्रासनासीनः सूक्ष्माम्बरधरः प्रभुः ।।
सस्नौ स विविधैस्तोयैर्नदीसागरजैः शुभैः ।। २६ ।।
कुम्भैः सुवर्णमाहेयैस्ताम्रै रौप्यमयैस्तथा ।।
शताधिकैर्महाराज सर्वौषधि समन्वितैः ।। २७ ।।
क्षीरप्रवाहसंयुक्तैर्माल्यकण्ठैः सुपूजितैः ।।
आवर्जितैर्महीपाल सुस्नातालङ्कृतैर्नरैः ।। २८ ।।
चन्दनस्रावसम्पूर्णैर्द्विजमन्त्रानुमन्त्रितैः ।।
बभार वसनं चारु स्नानतोयौघसङ्कुलम् ।। २९ ।।
शशाङ्कमण्डलं पूर्णं तन्वभ्रैरिव संवृतम् ।।
वाद्यपुण्याहघोषेण तथा गीतस्वनेन च ।। 1.209.३० ।।
स्नात्वोपस्पृश्य विधिवत्पूर्वां सन्ध्यां समाहितः ।।
ददर्श वदनं चारु दर्पणे चाथ सर्पिषि ।। ३१ ।।
स सुवर्णे महाराज दैवज्ञेनाभिमन्त्रिते ।।
दिनेशं तिथिनक्षत्रं ततः शुश्राव राघवः ।। ३२ ।।
सांवत्सरमुखोद्गीर्णं कलिदुःस्वप्ननाशनम् ।।
चकाराभ्यर्चनं चाथ देवदेवस्य चक्रिणः ।। ३३ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
स्तवैर्बलिप्रदानैश्च गीतवाद्यस्वनेन च ।। ३४ ।।

संपूज्य देवदेवेशं विवेशाग्निगृहं शुभम् ।।
तत्राग्निं समुपस्थाय हुतं पूर्वं पुरोधसा ।। ३५ ।।
दुःस्वप्ननाशनं कर्म सिद्धिवृद्धिजयप्रदम् ।।
प्रागेव तस्य कृतवान्विद्वान्नृपपुरोहितः ।। ३६ ।।
(ततस्त्वौपसमे वह्नौ भरतः प्रीतमानसः ।।)
श्रीसूक्तं पौरुषं सूक्तं जुहाव प्रयतस्तदा ।। ३७ ।।
आज्येन मन्त्रपूतेन विधिना सुसमाहितः ।।
दत्त्वा पूर्णाहुतिं चाग्नौ कृतजप्यो महामतिः ।। ३८ ।।
उदकेनार्चनं चक्रे देवानां पितृभिः सह ।।
ततः स निर्ययौ तस्माद्भरतो वह्निवेश्मनः ।। ३९ ।।
निष्क्रम्य पूजयामास ब्राह्मणान्वसुना तदा ।।
गोभिरश्वैः सुवर्णेन दधिपुष्पफलान्वितैः।।1.209.४०।।
मोदकैश्च तथा रत्नैर्वस्त्रैश्च रघुनन्दनः ।।
पूजितानां द्विजेन्द्राणां भरतेन महात्मना ।। ४१ ।।
पुण्याहघोषस्त्रिदिवं जगाम मधुरस्वरः ।।
स पूजयित्वा विप्रेन्द्रान्प्रविश्य च तथा गृहम् ।। ४२ ।।
नित्यकर्म च कृत्वेदं चन्दनेन सुगन्धिना ।।
सूक्ष्मशुक्लपरीधानो वरधूपेन धूपितः।। ४३ ।।
आभूष्य सर्वगात्राणां भूषणानि रघूद्वहः ।।
शुक्लं सुगन्धि माल्यं च स्रजश्च विविधास्तथा ।। ४४ ।।
मङ्गलालम्भनं कृत्वा निश्चक्राम सभागृहम् ।।
क्लृप्तं शय्यासनं तत्र वररत्नविभूषितम् ।। ४५ ।।
महार्घतोरणोपेतं सोत्तरच्छदमृद्धिमत् ।।
वितानञ्च तथा दत्तं तस्योपरि महर्द्धिमत् ।। ४६ ।।
आसीनमासने तस्मिन्भरतं सत्यसंगरम् ।।
प्रांशवो बद्धनिस्त्रिंशाः कवचोत्तमभूषिताः ।। ४७ ।।
रक्ताम्बरधरा वीरा ररक्षुः पृष्ठसंस्थिताः ।।
तथैवोभयपार्श्वस्थाः पूर्णचन्द्रनिभाननाः ।। ४८ ।।
वारमुख्याः सुवेशास्तमुपासांचक्रिरे तदा ।।
बालव्यजनधारिण्यस्तालवृन्तकराः पराः ।। ४९।।
ताम्बूलभाण्डधारिण्यो नीलनीरजलोचनाः ।।
कुण्डली बद्धनिस्त्रिंशो दण्डपाणिः सुवेशवान् ।। 1.209.५० ।।
उवाच भरतं क्षत्ता भूमिविन्यस्तजानुकः।।

दिदृक्षवस्ते संप्राप्ता ब्राह्मणाः संशयच्छिदः ।। ५१ ।।
श्रेणीमहत्तरा ये च बलमुख्यास्तथैव च ।।
प्रवेशयैनानित्युक्तो द्वास्थान्क्षत्ता ततोऽब्रवीत ।। ५२ ।।
ब्राह्मणान्बलमुख्यांश्च प्रवेशयत सत्वरम् ।।
आशीर्भिरभिनन्द्यैनं संप्रविष्टा द्विजोत्तमाः ।। ५३ ।।
बृसीषु दन्तपीठेषु विविशुश्च यथासुखम् ।।
ततस्तु बलमुख्यानां नमतां भरतं तदा ।। ५४ ।।
क्षत्ता जग्राह नामानि कण्ठारक्तस्वरान्वितः ।।
ततस्तेषूपविष्टेषु द्वारेषु विवृतेषु च ।। ५५ ।।
प्रविवेश जनः सर्वो न न्यवार्येत कश्चन ।।
एतस्मिन्नेव काले तु शुश्रुवे तुमुलो ध्वनिः ।। ५६ ।।।
भरतं द्रष्टुकामानां भूमिपानां महात्मनाम् ।।
ह्लादेन गजघण्टानां बृंहितेन तथैव च ।। ५७ ।।
ह्रेषितेन तुरङ्गाणां रथनेमिस्वनेन च ।।
नामभिः कीर्त्यमानैश्च बन्दिभिः पृथिवीक्षिताम् ।। ५८ ।।
शङ्खवादित्रघोषेण पटहानां स्वनेन च ।।
(आजग्मुर्भरतं द्रष्टुं नरेन्द्राः प्रियदर्शनाः ।। ५९ ।।
तोरणादवतीर्यैव वाहनेभ्यो महीक्षितः) ।।
सर्वे स्वल्पपरीवारा विविशुस्ते सभां शुभाम् ।। 1.209.६० ।।
शिरःकम्पेन भरतं नमस्कृत्य निवेदिताः ।।
प्रतीहारेण दक्षेण तेन चकुर्वरासनम् ।। ६१ ।।
सिंहासनस्थान्नृपतीन्भरतस्त्वनुरूपयन् ।।
गिरा पप्रच्छ कुशलं पूजयामास चाप्यथ ।। ६२ ।।
तुष्टुवुर्वन्दिनस्तत्र नानादेश्यान्नराधिपान् ।।
निवेदयन्तः स्तुत्यन्ते भरताय महात्मने ।।६३।।
स्तुवतां भरतं तत्र बन्दिनां स महास्वनः ।।
प्रासादभोगसंरुद्धो विपुलः समपद्यत ।। ६४ ।।
क्ष्मापालमौलिमाणिक्यमरीचिविकटोज्ज्वलम् ।।
बालातपांशुच्छुरितं बभूव च सभागृहम् ।। ६५ ।।
ततः स भरतः श्रीमान्विससर्ज नराधिपान् ।।
स्वहस्तदत्तताम्बूलान्प्रतीहारनिवेदितान् ।। ।। ६६ ।।
ततः समुत्थाय ययौ द्वितीयगृहमुत्तमम् ।।
तत्र चक्रे तदा मन्त्रं मातुलेन युधाजिता ।। ६७ ।।

पुरोधसा च गार्ग्येण स्वेन कालविदा तथा ।।
युधाजिदुवाच ।।
काले त्वमीप्सिते प्राप्तो गन्धर्वाणां वधेच्छया ।। ६८ ।।
तत्र यावन्न जानन्ति गन्धर्वास्ते त्वदागमम् ।।
अवस्कन्देन तानद्य तावद्रात्रौ जहि प्रभो ।। ६९ ।।
अवस्कन्देन निधनं सुखं तेषां भविष्यति ।।
कालविदुवाच ।।
सुप्ते प्रमत्ते विश्वस्ते तथा राजञ्च्छ्रमा न्विते ।। 1.209.७० ।।
अवतीर्णे बले चैव सरितं वहतीं तथा ।।
रात्रौ जागरणश्रान्ते छद्मयुद्धं विधीयते ।। ७१ ।।
रात्रौ विहारशीलास्ते गन्धर्वाः सततं प्रभो ।।
न तेऽवस्कन्दमर्हन्ति रात्रौ कैकेयिनन्दन ।। ७२ ।।
विजयश्च दिवा युद्धे भरतस्य प्रदृश्यते ।।
गार्ग्य उवाच ।।
आदौ दूतेन वक्तव्यं गन्धर्वाणां प्रयोजनम् ।। ७३ ।।
यथा देशमिमं त्यक्त्वा व्रजध्वं तुहिनाचलम् ।।
गन्धर्वाणां निवासस्तु हिमवत्यचलोत्तमे ।। ७४ ।।
पूर्वमेव कृतस्तेन येनेदं निर्मितं जगत् ।।
स्थानमेतन्मनुष्याणां त्यक्तुमर्हथ मा चिरम् ।। ७५ ।।
ते च दूतवचः श्रुत्वा स्थानं दद्युर्नराधिप ।।
असंशयमुपारुह्य चैतन्मम मतं भवेत् ।। ७६ ।।
भरत उवाच ।।
राघवाः सत्यसन्धास्तु कूटयुद्धं न शिक्षिताः ।।
तस्मात्तेषां वधः कार्यः सुयुद्धेन मया नृप ।। ७७ ।।
गार्ग्यवाक्यं तथा बुद्ध्या रोचतेऽतिशयेन मे।।
प्रयातु तेषां दौत्येन गार्ग्य एव महायशाः ।। ७८ ।।
युधाजिदुवाच ।।
गच्छ गार्ग्य महाभाग गन्धर्वाधिपतिं प्रति ।।
तं च श्रावय वाक्यानि त्वयोक्तानीह यानि मे ।। ७९ ।।
अक्रियायां तथा तेषां श्रावयाऽग्र्याणि मा चिरम् ।।
अस्यैव नाम्ना धर्मज्ञ भरतस्य महात्मनः ।। 1.209.८० ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमस्त्वित्यथोक्तोऽसौ ययौ गार्ग्यो महायशाः ।।

रथेन काञ्चनाङ्गेन गन्धर्वनगरं प्रति ।। ८१ ।।
गते पुरोहिते गार्ग्ये भरतोऽपि महाशयाः ।।
हस्तिपृष्ठे रथे चाश्वे शस्त्रे शास्त्रे तथैव च ।। ८२ ।।
व्यायामं च तथा चक्रे नियुद्धे च यदूत्तम ।।
उत्सारितस्तथा पदभ्यां धावद्भिः कुशलैर्जनैः ।।८३।।
स्नातैः संपूजितो विष्णुर्विधिवत्सात्त्वतोत्तमैः ।।
नमस्कृत्य तथैवाग्निं हुतं सुष्ठु पुरोधसा ।। ८४ ।।
तथा भुक्तवतां श्रुत्वा पूजितानां द्विजन्मनाम् ।।
पुण्याहघोषं वित्तेन भूमिपाल विसर्ज्य तान् ।। ८५ ।।
पराध्यर्यचन्दनाक्ताङ्गस्तनुचारुसिताम्बरः ।।
सर्वालङ्करणोपेतः स्रग्वी धूपेन धूपितः ।। ८६ ।।
आसीनस्त्वासने दिव्ये बुभुजे स्वजनैर्युतः ।।
मातुलस्य महार्घाणि शुचीनि गुणवन्ति च ।। ८७ ।।
अपरीक्षितपूर्वाणि पुरुषैराप्तकारिभिः ।।
नरपक्षिमृगाणान्तु लिङ्गैर्वह्नौ तथैव च ।। ८८ ।।
भक्ष्यं भोज्यं च लेह्यं च पेयं चोष्यं तथैव च ।।
पात्रेषु रुक्मरौप्येषु तथा मणिमयेषु च ।। ६९ ।।
भुक्त्वान्नं गीतशब्देन चाप्तैः कतिपयैः सह ।।
तथोपस्पृश्य धर्मात्मा दन्तधावनपूर्वकम् ।। 1.209.९० ।।
चक्रस्य शयनं भेजे वामपार्श्वेन शत्रुहा ।।
इतिहासं स शुश्राव तत्रस्थः पुरुषोत्तमः ।। ९१ ।।
ततः स शयनं त्यक्त्वा शास्त्राभ्यासं महायशाः ।।
चकार रघुशार्दूलः सतां मार्गमनुव्रजन् ।। ९२ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु सह गार्ग्यो युधाजिता ।।
विवेश भरतं द्रष्टुं रथरेणुपरिप्लुतः ।। ९३ ।।
सुखासीनश्च भरतं वाक्यमेतत्ततोऽब्रवीत् ।।
गार्ग्य उवाच ।।
ततो वाक्यानि सर्वाणि शैलूषः श्रावितो मया ।। ९४ ।।
न तानि तस्य रोचन्ते संग्रामस्तस्य रोचते ।।
भरतेन समागम्य श्वोभूते द्विजपुङ्गव ।। ९५ ।।
भरतं नाशयिष्यामि नीहारं चन्द्रमा यथा ।।
इत्युक्त्वा स तु मां राजा प्रेषयामास सत्वरः ।। ९६ ।।
आह्वानदुन्दुभिस्तत्र निष्क्रान्ते मयि चाहतः ।।

एतज्ज्ञात्वा स युद्धाय प्रातः सज्जो भवेत्तव ।। ९७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
इति गार्ग्यवचः श्रुत्वा भरतो गार्ग्यमब्रवीत्।।
गच्छ शीघ्रं गृहं ब्रह्मञ्छ्रान्तो रथबलाध्वतः ।।९८।।
अहमाज्ञापयिष्यामि सर्वं सांग्रामिकं विधिम् ।।
एतावदुक्त्वा विजयं सेनाध्यक्षमथाऽब्रवीत्।।९९।।
ममोष्ट्रवाहिभिः शीघ्रं शिबिरेषु मही्क्षिताम् ।।
योधानाज्ञापयत्वद्य श्वोभूताय रणाय वै ।। 1.209.१०० ।।
युद्धावधानिकं सर्वं कर्तव्यं च तथा त्वया ।।
एवमाज्ञाप्य नागानां तुरगाणां तथैव च ।। १०१ ।।
प्रत्यावेक्षां ततः कृत्वा सन्ध्यामन्वास्य पश्चिमाम् ।।
रहोगतः स शुश्राव नराणां मूढभाषितम् ।।१०२ ।।
आरुरोह तदा श्रुत्वा प्रासादं हिमपाण्डुरम् ।।
कैलासशिखराकारं निर्वातं रजनीमुखे ।। ।। १०३ ।।
ततस्तु सैनिकः कश्चिच्छिबिरे भरतस्य तु ।।
तलं तलेनाभ्यहनत्पवनार्थं यदृच्छया ।। १०४ ।।
ततस्तु सैनिकैः सर्वैस्तलतालैर्महास्वनम् ।।
चक्रिरे पुरुषव्याघ्र तस्मिन्काले दिवं गतम् ।। १०५ ।।
प्रववौ च तदानीतो वायुर्मनुजपुङ्गव ।।
एतस्मिन्नेव काले तु मद्रराजस्तदांशुमान् ।। १०६ ।।
प्रासादवरमारूढो ज्ञातवान्भरतं तदा ।।
दीपालोकेन लक्ष्म्या च प्रासादस्य विवृद्धया ।। १०७ ।।।
स जगाम तदा राजा प्रहसन्सैनिकं जनम् ।।
भरतस्य प्रदास्यामि युक्त्यैव बलदर्शनम् ।। १०८ ।।
तृणमुष्टिमुपादीप्य सर्वोऽपि कटके जनः ।।
पाणावादाय मुदितः क्ष्वेडाशब्दं करोतु वै ।। १०९ ।।
पार्थिवेनैवमुक्ते तु कटके तस्य धीमतः ।।
सोल्काहस्तो जनः सर्वः क्षणेन समपद्यत ।। ।। 1.209.११० ।।
शिबिरं मद्रराज्ञस्तु द्वितीयमिव चाम्बरम् ।।
बभूव तारकाचित्रमुल्काहस्तैस्तदा नरैः ।। १११ ।।
तद्बलौघमपर्यन्तं सोल्काहस्तैर्जनैर्वृतम् ।।
दृष्ट्वा जगाम धर्मात्मा परां प्रीतिं रघूद्वहः ।। ११२ ।।
क्ष्वेडाः किलकिलाश्चैव श्रुत्वा हर्षमुपागतः ।।

तस्मिन्प्रशान्ते ज्वलने मन्दीभूते च निस्वने ।। ११३ ।।
अभ्यहन्यन्त भूपानां शिबिरेषु पृथक्पृथक् ।।
संज्ञातूर्याणि रम्याणि नानालिङ्गानि चाप्यथ ।। ११४ ।।
सुबहूनि महाराज तेन कोलाहलं महत् ।।
बभूव प्रीतिजननं भरतस्य महात्मनः ।। ११५ ।।
मन्त्रयित्वा ततः श्रीमान्क्षणमात्रं युधाजिता।।
तेनैव सह भुक्त्वा च सुष्वाप शयनोत्तमे ।।
मधुरेण सुगीतेन वीणावेणुरवेण च ।। ११६ ।।
हिमावदाते वरमाल्यचित्रे वितानकाधोविहिते मनोज्ञे ।।
सुष्वाप रात्रिं स महानुभावो भोगीन्द्रभोगे मधुजिद्यथैव ।। ११७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे युद्धप्रसङ्गवर्णनोनाम
नवोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २०९ ।।
1.210
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
आह्वानदुन्दुभिं श्रुत्वा शैलूषतनयास्ततः ।।
आसेदुः पार्थिवं सर्वे शैलूषं तं समागताः ।। १ ।।
नमुचिः कामपालश्च गवेषणसुदर्शनौ ।।
वीरबाहुः सुबाहुश्च वायुवेगसुवर्चसौ ।।२।।
निकुम्भः कुम्भनामा च बलाको बलकस्तथा ।।
हरिकेशो महोजाश्च सूर्यरश्मिप्रभङ्करः ।। ३ ।।
वृन्दारको ज्यौतिषिको दृढस्युरपराजितः ।।
कुमुदः कुमुदापीडो वसुनाथः सुलोचनः ।। ४ ।।
चन्द्रापीडो गदी मौली किन्नरोऽजगरो रुहः ।।
केसरी वरवाणश्च भानुरागावहो रयिः ।।५।।
एकलव्यो विशालश्च कलविङ्कः कलाप्रियः ।।
भीमनादो महानादो वासुकिः पनसो गदः ।। ६ ।।
चन्द्रवर्मा महावर्मा वसुषेणोऽग्रजारकः ।।
एते चान्ये च गन्धर्वाः शैलूषस्य सुताः प्रभोः ।। ७ ।।
दिव्यमाल्याम्बरधरा दिव्यचन्दनभूषिताः ।।
आसनेषु महार्हेषु सभायां विविशुस्तदा ।। ८ ।।
शैलूषस्य सुतैर्गुप्ता सभा सा रत्नचित्रिता ।।
रराज तारका चित्रा निशेव नृप शारदी ।। ९ ।।
तेषां समुपविष्टानां शैलूषस्तानथाब्रवीत् ।।
गार्ग्यस्य वचनं सर्वमनुमानं तथा स्वकम् ।। 1.210.१० ।।

तेऽभियोगं तदा श्रुत्वा मानुषान्मनुजेश्वर ।।
चक्रुर्नानाविधाश्चेष्टा मन्युना क्रोधचेतसः ।। ११ ।।
गन्धर्वराजपुत्रास्ते क्रोधादश्रुप्रवर्षिणः ।।
रेजुर्युगान्तमेघाभा अचिराभासदृग्दृशा ।। १२ ।।
बभार नमुचिर्वक्त्रं क्रोधरागानुरञ्जितम् ।।
दिक्सौम्येव दिशादाहं महासंग्रामसूचकम् ।। १३।।
कामपालललाटस्था त्रिशिखा भ्रुकुटी बभौ ।।
त्रिभिः प्रपातैर्गङ्गेव निपतन्ती हिमाचलम् ।। १४ ।।
कृष्णे स शुक्लपर्यन्ते क्रोधरागानुरञ्जिते।।
कुमुदापीडनेत्रे तु सन्ध्या ताम्रे बभूवतुः ।। १५ ।।
क्रोधाक्रान्तेन वपुषा कुमुदः कुमुदप्रभः ।।
रक्तोत्पलनिभाकारः क्षणेन समपद्यत ।। १६ ।।
चन्द्रापीडमुखं चारु क्रोधधूम्रानुकारितम् ।।
बभार रूपं तन्वभ्रसंभृतस्य निशाभृतः ।। १७ ।।
क्रोधनिश्वासधूमेन भानोर्वक्त्रमथावृतम् ।।
बभूव भानोः सदृशमुपरागे यदूत्तम ।। १८ ।।
करनिष्पेषसंजातधूमधूम्रमुखाङ्गकः ।।
अन्वर्थनामतामाप तस्मिन्काले सुदर्शनः ।। १९ ।।
गवेषणप्रवेगेन वह्निगर्भोज्ज्वलात्मना ।।
ताराभिवर्षणेनैव सूचितो भूपतिक्षयः ।। 1.210.२० ।।
वीरबाहुभुजाघातरत्ननिष्पेषरेणुना ।।
विजृम्भितमथास्थाने क्रोधेनेव वपुष्मता ।। २१ ।।
सुबाहुबाहुनिष्पेषो बभूवाशनिनिस्वनः ।।
निर्घात इव गम्भीरो राज्ञां निधनसूचकः ।। २२ ।।
वायुवेगमहावेगचरणोल्लिखिता क्षितिः ।।
विदद्रे पृथिवीपाल विनाशभयशंसिनी ।। २३ ।।
आयासजातसंस्वेदपुलकोद्गमभूषितम् ।।
सुवर्चा धारयामास ललाटतटपट्टकम् ।। २४ ।।
प्रस्विन्नगात्रसंक्रान्तकाञ्चनस्तम्भपिङ्गलः ।।
बभूव कुम्भनाभस्तु क्रोधो विग्रहवानिव ।। २५ ।।
सुविनिःसृतरोमाग्निज्वालाकेसरमालिना ।।
नृसिंहवपुषश्चक्रे रविणानुकृतिर्हरेः ।। २६ ।।
प्रस्वित्रगात्रसंक्रान्तसर्वगन्धर्वमण्डलः ।।

विश्वरूपधरं मौलः प्रजहास जनार्दनम् ।। २७ ।।
गन्धर्वराजपुत्रास्ते मन्युना हृतचेतसः ।।
तदा बभूवुर्भूपाल सर्व एव विशेषतः ।। २८ ।।
इत्थं सुतानां प्रसमीक्ष्य कोपं संस्मृत्य वाक्यानि पुरोहितस्य ।।
जगाम मन्युं सुतरां स राजा सन्दष्टदन्तच्छदभीमवक्त्रः ।। २९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गन्धर्वसभाक्षोभवर्णनो नाम दशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २११-२१५

https://sa.wikisource.org/s/zxc

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

1.211

।। मार्कण्डेय उवाच ।।

दृष्ट्वा गन्धर्वराजस्य क्रोधेनाकुलितं मनः ।।
तमूचुर्नृप गन्धर्वाः स्वबाहुबलदर्पिताः ।। १ ।।

अपराजित उवाच ।।

सर्वमालभते राजन्नशोकः शूरबाहुषु ।।
तस्माच्छौर्येण निधनं रघूणां मम रोचते ।। २ ।।

निकुम्भ उवाच ।।

योऽयं मन्युः समुद्भूतः काकुत्स्थान्प्रति मे प्रभो ।।
अविनाशि जगत्कृत्स्नं विनाशं समुपैष्यति ।। ३ ।।

।। किन्नर उवाच ।।

या लक्ष्मीरनुलिप्ताङ्गी वैरिशोणितकुङ्कुमैः।।
कान्तापि सरसां प्रीतिं न सा धत्ते मनस्विनाम्।। ४ ।।

वसुनाभ उवाच ।।

कृपाणधाराविध्वस्तशत्रुसङ्घसमुद्भवा ।।
न या श्रीः किं तया कार्यं राजन्सत्त्ववतां नृणाम् ।। ५ ।।

।। अजगर उवाच ।।

अजितारिगणोपान्तसम्पदो भूषणक्रिया ।।
विपद्वरीयसी ताभिर्या न सम्पद्विभूषणा ।। ६ ।।

।। रुह उवाच ।।

शोभन्ते कर्कशाः शूराः स्तना इव समुन्नताः ।।
शूराणां च स्तनानां च परावज्ञाकरी रतिः ।। ७ ।।

।।केश उवाच ।।

तेजस्विनामभ्युदयं वन्दनीयं जगत्त्रये ।।
यथा भास्करमुद्यन्तं जनः सर्वोऽभिनन्दति ।। ८ ।।

।। परवारण उवाच ।।

सत्त्वाधिकस्य सिंहस्य लीलोन्मथितपादपाः ।।
न शक्ताः पुरतः स्थातुं शैलकूटोपमा गजाः ।। ९ ।।

।। आभावह उवाच ।।

न जातु शमनं यस्य तेजस्तेजसि तेजसाम् ।।
वृथा जातेन किं तेन मातुर्वार्द्धक्य कारिणा ।। 1.211.१० ।।

एकलव्य उवाच ।।

नाम्नि संकीर्तिते यस्य न भवन्त्यरयो भयात् ।।

विवर्णवदनच्छायाः का दया तस्य जीवने ।। ११ ।।
विशाल उवाच ।।
लक्ष्मीसङ्गमलुब्धानां शूराणां च रणोद्भवा ।।
कीर्तिर्भवति सैवाशु संयोगकरणा सखी ।। १२ ।।
।। कलिप्रिय उवाच ।।
रिपुरक्तपरा सिक्ता रिपुस्त्रीनेत्रवारिणा ।।
न यस्य सिञ्चिता कीर्तिः का स्पृहा तस्य जीवने ।। १३ ।।
।। भीमनाद उवाच ।।
तेजसैव समाक्रान्तसमस्तभुवनो रविः ।।
करोति पदविन्यासं सर्वेषामेव मूर्धसु ।। १४ ।।
।।महाधर्म उवाच ।।
शत्रुमस्तकविन्यस्तपदक्रमविलासिनी ।।
कविदत्तकरालम्बा कीर्तिर्यातु दिवं तव ।। १५ ।।
।। वासुकिरुवाच ।।
मायानिहतमातङ्गमध्यद्वीपविदारिताम् ।।
क्षितिं भित्त्वाविशत्कन्या कीर्तितो वसुधातलम् ।। १६।।
।। पनस उवाच ।।
हतारिलक्ष्मीसंयोगविकसद्वदनस्य ते ।।
प्रयातु त्वरिता कीर्तिः क्रोधनेव दिशो दश ।।१७।।
गद उवाच।।।
सतोयतोयदाकारैर्नागैर्दानप्रवर्षिभिः ।।
आक्रान्तदिङ्मुखे युद्धे विद्युत्त्वम्मे करोत्वसिः ।। १८ ।।
महानाद उवाच ।।
मदीयसिंहनादेन वित्रासितगजाकुलम् ।।
बलं निपातयारीणां शरैः सन्नतपर्वभिः ।। १९ ।।
वसुरुवाच ।।
गजाश्वरथपादातचरणोल्लिखितं रजः ।।
द्रष्टासि प्रशमं यातं परितस्त्वरिशोणितैः ।। 1.211.२० ।।
वृन्दारक उवाच ।।
गजकुम्भसमुद्रस्थमुक्ताफलविकासिषु ।।
तिष्ठत्सु राजन्खड्गेषु कः सहेत पराभवम् ।। २१ ।।
।। ज्योतिषिक उवाच ।।
कापिशभ्रूलताभङ्गकुटिलद्वयकोटिषु ।।

विद्यमानेषु चापेषु कः सहेत पराभवम् ।। २२ ।।
दृढस्युरुवाच ।।
राजंस्तीक्ष्णाः सन्ति यस्य विशिखाः पञ्च मानिनः ।।
किमन्यैस्तस्य कर्तव्यं पक्षपातिभिराहवे ।। २३ ।।
चन्द्रापीड उवाच ।।
किमायुधैः सत्त्ववतां चारुदोर्दण्ड शालिनाम् ।।
सद्यः सञ्जातमन्यूनां युद्धव्याक्षेपकारकैः ।। २४ ।।
गद्युरुवाच ।।
खड्गास्तिष्ठन्तु मे तुच्छा भुक्तभङ्गाट्टहासिनः ।।
एकदोर्दण्डशेषोऽपि कः सहेत पराभवम् ।। २५ ।।
कलविङ्क उवाच ।।
मद्बाहुमन्दरक्षुब्धवैरिसैन्यमहार्णवात् ।।
भुङ्क्ष्व लक्ष्मीं समुत्पन्नां चिराय जगतीपते ।। २६ ।।
।। गज उवाच ।।
किमायुधैः सत्त्ववतां कुपुंसां च किमायुधैः ।।
अरातिशस्त्राण्येकेषामन्येषामफलानि हि ।। २७ ।।
बलक उवाच ।।
दुर्बलोत्खात शक्रेभदशनाभिहते हरौ ।।
मयाद्य सुरराडस्तु भवांस्त्रिभुवनेश्वरः ।। २८ ।। ।।
प्रनष्टदेवतापूजं बलिहीनं सुदुर्दशम् ।।
मया कृतमथाद्यास्तु त्रैलोक्यमपि सुप्रभो ।। २९ ।।
हरिक उवाच ।।
कीनाशमहिषेणाद्य हरस्य वृषभेण तु ।।
अयोध्यां वाहयिष्यामि शेषाहेर्लाङ्गलेन च ।। 1.211.३० ।।
महोदर उवाच ।।
निरस्तमयमार्तण्डे मया लोके चराचरे ।।
यमस्य महिषं पश्य क्रमन्तं सूर्यवाजिषु ।। ३१ ।।
सूर्य उवाच ।।
निःशेषदेवतासंघे मया लोकत्रये कृते ।।
दुर्गासिंहविनिर्भिन्नं पश्याद्य मघवद्गजम् ।। ३२ ।।
प्रभस उवाच ।।
निरस्ताम्बुपिपासेन समाकृष्ट धनेश्वराः ।।
प्रणमन्तु तवाद्यैव देवसंघा हतत्विषः ।। ३३ ।।

भद्रक उवाच ।।
स्कन्दशङ्करशून्येऽस्मिन्मया त्रिभुवने कृते ।।
शिखी संभक्षयत्वद्य शर्वाभरणपन्नगान् ।। ३४ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
क्रोधान्धकारकलुषीकृतचारुवक्त्रान्गन्धर्वराजतनयान्प्रसमीक्षमाणः ।।
जगाद राजानमदीन सत्त्वो नाडायनाख्यस्तु तदा पुरोधाः ।। ३५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गन्धर्वगर्जनं नामैकादशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २११ ।।
1.212
।। नाडायन उवाच ।। ।।
एकया द्वे विनिश्चित्य त्रींश्चतुर्भिर्वशीकुरु ।।
पञ्च जित्वा विजित्वा षट् सप्त हित्वा सुखी भव ।। १ ।।
एकया प्रज्ञया राजन्कार्याकार्यद्वयं नरः ।।
विनिश्चित्य तु यः कुर्यात्कार्यं तत्र स पण्डितः ।। २ ।।
मध्यस्थं यदि वा मित्रं शत्रुं वा कार्यगौरवात् ।।
ज्ञात्वा देशं च कालं च ह्युपायैरभ्युपक्रमेत् ।। ३ ।।
सामभेदप्रदानाश्च उपायाः परिकीर्तिताः ।।
उपायश्च चतुर्थो ऽत्र दण्डस्त्वगतिका गतिः ।। ४ ।।
पञ्चेन्द्रियजयो येन कृत आदौ जिगीषुणा ।।
त्रिलोकविजयं तस्य न दूरे प्रतिभाति मे ।। ५ ।।
पञ्चेन्द्रिय जयं कृत्वा गुणषट्कमुपाश्रयेत् ।।
बुद्ध्वा बलाबलं सम्यगात्मनश्चापरस्य च ।। ६ ।।
राजदोषाः परित्यक्ता येन सप्त नराधिप ।।
सिद्धिं तस्य समायान्ति यथाकालं गुणा नृप ।। ७ ।।
मृगयायानमुख्याश्च स्त्रियश्च पुरुषा गिरः ।।
अर्थसन्दूषणं चैव दण्डपारुष्यमेव च ।। ८ ।।
राजदोषैः परित्यक्ता राघवास्तत्र पार्थिव ।।
गुणाश्रयविभागज्ञा विग्रहस्तैर्न रोचते ।। ९ ।।
भरतेन वयं साम्ना बले महति तिष्ठता ।।
प्रथमं समुपाक्रान्तं तदेव तव रोचताम् ।। 1.212.१० ।।
भरतस्य वयं साम्ना यदि गच्छेम पर्वतम् ।।
हितं तत्स्यान्महाभाग सकुलस्य तवाऽनघ ।। ११ ।।
त्वया कृत्वा समुच्छेदं राज्ञां जननिवासिनाम् ।।
अकारणान्महद्वैरं कृतं भूपतिभिः सह ।। १२ ।।

जने निवासादस्माकं केवलं लघुता भवेत् ।।
मानुषैः संगमश्चैव विग्रहश्च पुनःपुनः ।। १३ ।।
न कृषिर्न च वाणिज्यं जनोऽस्माकं प्रयोजनम् ।।
ते वयं सजनां भूमिं त्यक्त्वा यामः शिलोच्चयम् ।। १४ ।।
अपेक्ष्य देशकालौ च संधिं विग्रहमेव च ।।
फलं च बुद्ध्वा यः कुर्यात्स राजन्पण्डितो नरः ।। १५ ।।
भूमिर्हिरण्यं मित्रं च त्रिविधं विग्रहास्पदम् ।।
स्वयंग्राहो यदस्माकं मेरुः कनकपर्वतः ।। ।। १६ ।।
हिरण्येन तदा कार्यं न नोऽस्ति रिपुसूदन ।।
कृषिर्नास्ति यतोऽस्माकं ततो भूर्निष्प्रयोजना ।। १७ ।।
तस्माद्भरतमन्विच्छ मित्रं साम्ना नराधिप ।।
मित्रं रघुकुलं कृत्वा निवासस्तु हिमाचले ।। १८ ।।
अदृश्यं देवसैन्यानां सुखं चिरमवाप्नुहि ।।
न मानुषोऽयमित्येवं भरतं मन्तुमर्हसि ।। १९ ।।
दुष्टानां निग्रहार्थाय चतुर्मूर्तिर्जनार्दनः ।।
जातो रघुकुले राजन्पुत्रो दशरथस्य तु ।।1.212.२०।।
अंशेन वासुदेवस्य जातो रामो महायशाः ।।
संकर्षणस्य चांशेन लक्ष्मणः परवीरहा ।। २१ ।।
प्रद्युम्नस्य तथांशेन भरतो धर्मवत्सलः ।।
अनिरुद्धस्य चांशेन शत्रुघ्नः सुमहाबलः ।। ।। २२ ।।
तत्र राघवसिंहेन रामेणाक्लिष्टकर्मणा ।।
रावणोऽभिहतः संख्ये सर्वसत्त्वभयङ्करः ।। २३ ।।
मेघनादो निरस्तश्च संग्रामे लक्ष्मणेन च ।।
शत्रुघ्नेन निरस्तश्च लवणो दुष्टराक्षसः ।। २४ ।।
मन्ये विशिष्टभावत्वं भरतस्य महात्मनः ।।
येन माली हतः पूर्वं लङ्कावासी स राक्षसः ।। २५ ।।
स एष भरतो विष्णुरस्ति ते तु रणंगमः।।२६।।
हिते स्थितो यः सततं सुराणां दैत्येन्द्रनाशाय निविष्टबुद्धिः ।।
तेनाऽप्रमेयेण जनार्दनेन समं व्रजस्वाशु महानुभाव ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे नाडायनवाक्ये शैलूषं प्रति नाडायनानुशासनवर्णनो नाम द्वादशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१२ ।।
1.213
।। शैलूष उवाच ।।
सुमाली विष्णुना पूर्वं कथं युद्धे निपातितः ।।

एतन्मे संशयं छिन्धि श्रूयते स महाबलः ।। १ ।।
नाडायन उवाच ।।
कथेयं राजशार्दूल पुरागस्त्येन धीमता ।।
रामाय कथिता वीर तां मे निगदतः शृणु ।।२।।
पुरा विनिहते वृत्रे दैत्या विगतनायकाः ।।
अब्दुर्गं सागरं कृत्वा रात्रौ निघ्नन्ति वै प्रजाः ।। ३ ।।
सुरैः सर्वैः समागम्य तथाऽयं न परैर्वधम् ।।
समुद्रोदकपानाय अगस्त्यश्चोदितस्तदा ।। ४ ।।
देवकर्मप्रमुदितस्तदागस्त्यमुनिर्नृप ।।
पीत्वा चकार राजेन्द्र निस्तोयं सलिलाशयम्। ।। ५ ।।
देवैश्च निहता दैत्या निस्तोये सलिलाशये ।।
ततः कदाचिद्विन्ध्यस्तु जगादार्कनिशाकरौ ।। ६ ।।
मेरुं त्यक्त्वा महाभागौ मम यात प्रदक्षिणम् ।।
ऊचतुस्तौ तदा विन्ध्यमावयोस्तु वशं गिरे ।। ७ ।।
तेन पन्थाः कृतोऽस्माकं येनेदं निर्मितं जगत् ।।
एतच्छ्रुत्वा तु विध्न्यस्तु तपस्तप्त्वा पितामहात् ।। ८ ।।
इषुपातमथोच्छ्रायं प्रत्यहं समवाप्तवान् ।।
ततः कतिपयाहेन दिशमावृत्य दक्षिणाम् ।। ९ ।।
आवृत्य तस्थौ पन्थानं दिवाकरनिशाभृतोः ।।
ततोऽन्धमभवत्सर्वो भूर्लोकः पार्थिवोत्तम ।। 1.213.१० ।।
प्रेरितो देववाक्येन ततोऽगस्त्यो महातपाः ।।
गत्वोवाच तदा विन्ध्यं तीर्थयात्रां करोम्यहम् ।। ११ ।।।
मत्कृते ह्रस्वतां गच्छ येन यास्याम्यहं सुखी ।।
ज्ञात्वा ततः प्रभावं तु सोऽगस्त्यस्य महागिरिः ।। १२ ।।
जगाम ह्रस्वतां शीघ्रमगस्त्योऽपि तदा ययौ ।।
दक्षिणाशां परित्यज्य न यावदहमागतः ।। १३ ।।
सपुत्रदारस्तावत्त्वं ह्रस्व एव भवाऽचल ।।
एवमुक्त्वा स विन्ध्यन्तु सदारापत्यबान्धवम् ।। १४ ।।
जगाम दक्षिणामाशां तमुवाच पितामहः ।।
देवकार्यं महद्ब्रह्मंस्त्वया कृतमिदं शुभम् ।। १५ ।।
तस्मात्स्थानं च ते दद्मि वैश्वानरपथाद्बहिः ।।
दिव्यदेहो भवांस्तत्र विमानवरमास्थितः ।। १६ ।।
दक्षिणां भूषय दिशमस्तोदयसमन्वितः ।।

प्रसादमम्भसां शैत्यं निर्विषत्वं तवोदये ।। १७ ।।
भविष्यत्यमलप्रज्ञ मत्प्रसादात्तवैव तु ।।
शरत्सु मुदितो वसन्तेस्तमयं व्रज ।। १८ ।।
प्राकाम्ययुक्तश्च तथा समग्रां वसुधां चर ।।
प्रधानमूर्तिर्यावत्त्वं सदारापत्यबान्धवः ।। १९ ।।
नाक्रमिष्यति वै विन्ध्यं तावद्विन्ध्याचलः स्थितः ।।
प्राकाम्यमूर्तियुक्ते तु यत्र क्वचन संस्थिते ।। 1.213.२० ।।
त्वयि विन्ध्यो महाशैलो वृद्धिं न स गमिष्यति ।।
इल्वलश्चापि दुर्मेधा भ्रात्रा वै मेषरूपिणा ।। ।। २१ ।।
यदा भोजयते विप्रान्भुक्तवत्सु द्विजातिषु ।।
कुक्षिभेदन्तु वातापी कृत्वा निर्गच्छते पुनः ।। २२ ।।
एवं विनिघ्नतस्तस्य ब्राह्मणान्यत्त्वया कृतम् ।।
शरणं तेन तुष्टोऽस्मि विन्ध्यसंस्तम्भनेन च ।। २३ ।।
शरत्समयमासाद्य यस्माद्विप्र नवोदये ।।
पूजां त्वमाप्स्यसे लोके मत्प्रसादाद्द्विजोत्तम ।। २४ ।।
ये च त्वां पूजयिष्यन्ति गन्धमाल्यफलाक्षतैः ।।
दधिकाञ्चनरत्नैश्च परमान्नेन भूरिणा ।। २५ ।।
पूर्णकुम्भैः सकूष्माण्डैश्छत्रोपानहयष्टिभिः ।।
धेन्वा वृषेण भक्ष्यैश्च वासोभिः कनकेन च ।। २६ ।।
संवत्सरं च त्यागेन फलस्यैकस्य चाप्यथ ।।
पूजनैर्ब्राह्मणेन्द्राणां त्वत्कर्मपरिकीर्तनैः।। २७ ।।
ते प्राप्स्यन्ति सदा पुत्रान्धनमारोग्यमेव च ।।
आयुरग्र्यं तथा लोके शत्रुभिश्चापराजयम्।। २८ ।।
सौभाग्यं विपुलान्कामान्धर्मवृद्धिं तथैव च ।।
एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवान्तरधीयत ।। २९ ।।
आससाद तथा स्थानमगस्त्योऽपि महातपाः ।।
येन क्रतुशतैरिष्टं तपस्तप्तं तथा महत् ।। 1.213.३० ।।
तेन स्वतपसा सृष्टा लोपामुद्रा प्रियंवदा ।।
विदर्भराजतनया धर्मपत्नी तथात्मनः ।। ३१ ।।
दृढस्युस्तनयस्तस्य तपस्वी च महातपाः ।।
प्रमुचुर्मुमुचुश्चैव तन्मुचुश्च महातपाः ।। ३२ ।।
स्वस्त्यात्रेयस्तथा विद्वांस्तस्य शिष्यो महात्मनः ।।
अभेद्यं कवचं दत्तं तथाऽक्षय्ये महेषुधी ।। ३३ ।।

रामलक्ष्मणयोस्तेन धनुषी च महाबले ।।
घोरेणाप्यथ संयुक्तः स च वैष्णवतेजसा ।। ३४ ।।
कर्मणा कीर्तनं यस्य नरो वर्षशतैरपि ।।
कर्तुं शक्तो न सहते प्राकाम्ये चैव रावणे ।। ३५ ।।
अयोध्यां राघवं द्रष्टुं जगाम त्वरितो मुनिः ।।
तमागतमभिप्रेक्ष्य पूजयामास राघवः ।। ३६ ।।
पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः सर्वै राज्यनिवेदनैः ।।
संपूजितस्तदा तेन तत्र चक्रे कथाः शुभाः ।। ३७ ।।
ततः कथान्ते कस्मिंश्चित्तमपृच्छत्तु राघवः ।।
विष्णुना मालिनिधनं तेनोक्तं तस्य तच्छृणु ।। ३८ ।।
यदुक्तवान्राघवनन्दनस्य चन्द्रार्कवह्निप्रतिमप्रभावः ।।
रक्षोगणेशस्य वधं सुघोरं मुनिर्महात्मा तदिदं निबोध ।। ३६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे नाडायनवाक्ये शैलूषं प्रति नाडायनोक्तागस्त्यमाहात्म्यवर्णनो नाम त्रयोदशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१३ ।।
1.214
अगस्त्य उवाच ।।
माली सुमाली राजेन्द्र माल्यवांश्च रणोत्कटः ।।
लङ्कादुर्गमथासाद्य चित्रमूषुः परस्परम् ।। १ ।।
माली सुमाली दुर्वृत्तौ पीडयन्तौ च देवताः ।।
वार्यमाणावपि सदा तेन माल्यवता नृप ।। २ ।।
तयोर्भीतैः सुरैर्ब्रह्मा ज्ञापितः सप्रयोजनम् ।।
ब्रह्मणा सहितैर्गत्वा ज्ञापितस्त्रिपुरान्तकः ।। ३ ।।
ब्रह्मेशसहिता देवा विष्णुं शरणमीयुषः ।।
जग्मुर्लवणतोयस्थं विज्ञापयितुमच्युतम् ।। ४ ।।
ददृशुश्च रघुश्रेष्ठ समुद्रं पीतमम्भसाम् ।।
ऊर्मिवर्गैः प्रनृत्यद्भिर्वल्गन्तमिव वायुना ।। ५ ।।
हसन्तमिव फेनौघैः स्खलन्तं कन्दरासु च ।।
अपारमिव गर्जन्तं नानायादोगणावृतम् ।। ६ ।।
वीचिहस्तैः प्रचलितैराह्वयानमिवाऽमराद् ।।
फेनवत्यः प्रकीर्णाश्च संहताश्च समुच्छ्रिताः ।।७।।
ऊर्मयश्चास्य दृश्यन्ते चलन्त इव पर्वताः ।।
तिमिङ्गिलाः कच्छपाश्च तथा तिमि तिमिङ्गिलाः ।। ८ ।।
मकराश्चापि दृश्यन्ते जले मग्ना इवाद्रयः ।।
शङ्खानां च सहस्राणि मग्नान्यप्सु समन्ततः ।।।९।।

दृश्यन्ते स्म यथा रात्रौ तारास्तन्वभ्रसंवृताः ।।
क्वचित्सुप्तः क्वचिद्गर्जन्क्वचिद्घूर्णन्क्वचित्स्खलन्।। 1.214.१० ।।
क्षीबोपमं तं ददृशुः समुद्रं त्रिदशाधिपाः ।।
क्वचिच्चावासितैर्दैत्यैः क्वचिद्दैत्यारिणा तथा ।।। ११ ।।
क्वचिच्च भुजगैर्भीमैर्महागाम्भीर्यसंयुतम् ।।
विष्णोर्वराहवपुषा विक्षोभितजलाविलम् ।। १२ ।।
अनासादितबाधं च वर्षाणां शतपत्रिणा ।।
तेन देवातिदेवेन विष्णुना प्रभविष्णुना ।।१३।।
नित्यमन्तरसंस्थेन निर्मलीकृतविग्रहम् ।।
शक्रवज्रभयत्रस्यमानशैलशता कुलम् ।। १४ ।।
विद्रुमाम्बरमाप्लुष्टसदृशाकारविद्रुमम् ।।
पूर्णचन्द्रकलङ्कस्य क्षालनेप्सुरिवोद्धतैः ।। १५ ।।
खमाक्रमति कल्लोलैः पौर्णमासीषु यः सदा ।।
असंख्यातं तरङ्गौघैः संक्रान्तशशिमण्डलम् ।। १६।।
हसन्तं वान्तरिक्षस्य श्रियमेवेन्दुधारिणः ।।
दिग्भागदानकालेषु युक्तश्चन्दनवा रिणा ।।
सुप्यते च यथा यत्र सततं दानवारिणा ।। १७ ।।
तमन्तरिक्षप्रतिमं विशाललोलोर्मिमालाकुलदिग्विभागम् ।।
समुद्रमासाद्य दिवौकसस्त मातस्थुरुग्रं तपसोग्रसत्त्वाः ।। १८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये समुद्रवर्णनो नाम चतुर्दशो त्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२१४।।
1.215
अगस्त्य उवाच ।।
तपसा तोषितो देवैर्देवदेवो जनार्दनः ।।
महोदवासं संत्यज्य सुराणां दर्शनं ददौ ।।१।।
ते च तं विबुधारिघ्नं धरणीपातपांसुलैः ।।
जानुपाणिललाटान्तैः प्रणेमुर्मुदिता हरिम्।।२।।
तुष्टुवुश्च तथा वाग्भिरथोचुः स्वप्रयोजनम् ।।
वधार्थं देवदेवस्य सुकेशतनयान्प्रति ।। ३ ।।
प्रतिजज्ञे तदा तेषां देवो मालिवधं हरिः ।।
यूयं सुमालिनिधने शक्ताः स्थ सुरसत्तमाः ।। ४ ।।
माल्यवानप्यवध्योऽसौ सततं धर्मवत्सलः ।।
एवमुक्त्वा ततस्तार्क्ष्यमाह्वयामास केशवः।।५।।
तमारुरोह सर्वात्मा काञ्चनं विनतासुतम् ।।

शंखचक्रगदापद्मलाच्छितो मधुसूदनः।। ।।६।।
अतसीकुसुमश्यामः काञ्चने खगमे स्थितः ।।
श्रियमूहे सतोयस्य तोयदस्य सविद्युतः ।।७।।
किरीटकौस्तुभधरं वरभूषणभूषितम् ।।
विहङ्ग वरमारूढमनुजग्मुर्दिवौकसः ।। ८ ।।
सुधावदातसत्पक्षैर्विततताम्बरधाविभिः ।।
हंसैस्तमन्वयाद्ब्रह्मा जटामण्डलदुर्दृशः ।। ९ ।।
चन्द्ररश्मिप्रतीकाशनिबिडाङ्गककुद्मिकः ।।
हरस्तृतीयनेत्रार्चिर्विदारितनभो ययौ ।। 1.215.१० ।।
महेन्द्रनेत्रसंकाशकलापाटोपरोधिना ।।
स्कन्दस्तमन्वयौ तस्मा न्मयूरेण षडाननः ।। ११ ।।
विनायकान्कर्तुमना राक्षसेन्द्रान्विनायकः ।।
वायुमण्डलमारूढः प्रययावनुमाधवम् ।। १२ ।।
वह्निज्वालावली पुञ्जसमकेसरमालिना ।।
सिंहेनानुययौ देवी भद्रकाली जनार्दनम् ।। १३ ।।
वरस्त्रीकुचसंकाशकुम्भैरावणपृष्टगः ।।
किरीटी वज्रपाणिस्तमन्वयौ त्रिदशाधिपः ।। १४ ।।
वह्निस्तमन्वयौ देवं शुकयानेन पार्थिव ।।
सेन्द्रगोपगणाकीर्णशाद्वलस्थलशोभिना ।। १५ ।।
गिरिकूटसमाकारं शृङ्ग भूषितमस्तकम् ।।
वैवस्वतोऽपि महिषमारुह्यानुययौ हरिम् ।। १६ ।।
शङ्कुकर्णो महाग्रीवो वरेभस्कन्धसंस्थितः ।।
पश्चादनुययौ देवं विरूपाक्षो महाबलः ।। १७ ।।
महायानेन रम्येण मनोमारुतरंहसा ।।
वरुणोऽनुययौ पश्चात्स्निग्धवैदूर्यसन्निभः ।। १८ ।।
मनःशीघ्रगतिर्देवो वायु मण्डलमध्यगः ।।
वायुश्चानुययौ पश्चाद्वायुपूर्णशुभांशुकः ।। १९ ।।
धनदो नरयानेन सर्वरत्नोज्वलात्मना ।।
गोविन्दमनुवव्राज श्रिया परमया युतः ।। 1.215.२० ।।
सप्ताश्वमेकचक्रं च रथमारुह्य भानुमान् ।।
तथैवानुययौ देवं प्रभामण्डलदुर्दृशः ।। २१ ।।
चन्द्रश्चण्डप्रभावारो दशभिस्तुरगो त्तमैः ।।
मनोजवेन च तथा रथेनानुययौ हरिम् ।। २२ ।।

तुरङ्गवरमारुह्य भास्करप्रतिमाकृतिः ।।
तमन्वयौ तदा राजन्प्रचण्डो रविनन्दनः ।। ।। २३ ।।
चतुर्भिः कुञ्जरैर्युक्तं रथमास्थाय सत्वरा ।।
तमन्वयौ धरादेवी देवं त्रिदशपूजितम् ।। २४ ।।
सङ्कल्परथमारुह्य व्यवसाय पुरःसरः ।।
मनोरथेनानुययौ कामदेवोऽपि केशवम्।। २५ ।।
पुष्पेषोरपि यस्याज्ञां बिभर्ति सकलं जगत् ।।
अनालस्यं समारूढा तथा देवी सरस्वती ।। ।। २६ ।।
अन्यया पुण्डरीकाक्षं शरणागतवत्सलम ।।
भौमज्ञजीवशुक्राश्च राहुः केतूः शनैश्चरः ।। २७ ।।
वाजियुक्तै रथैः शीघ्रमन्वयुः पुरुषो त्तमम्।।
देवाश्चैकोनपञ्चाशन्मरुतश्चारुमण्डलाः।।२८।।
अनुजग्मुः सुराः कृष्णं वायुमण्डलमध्यगाः ।।
अनुजग्मुस्तमादित्या रथैः काञ्चन सुप्रभैः ।। २९ ।।
वसवोऽङ्गिरसः साध्या विश्वेदेवास्तथाश्विनौ ।।
भृगवश्चाश्वसंयुक्तै रथैस्तं देवमन्वयुः ।। 1.215.३० ।।
रुद्राश्चानुययुर्देवं बलोदग्रैः ककुद्मिभिः ।।
तथैवान्ये बलोदग्रा देवा देवानुयायिनः ।। ३१ ।।
गर्दभैः शिशुमारैश्च महोष्ट्रैर्महिषोरगैः ।।
सिंहव्याघ्रतरक्ष्वृक्षगजवानर मर्कटैः ।। ३२ ।।
चमरैः सृमरैश्चैव गोधामार्जारशल्लकैः ।।
विविधैः पक्षियानैश्च तेऽनुजग्मुर्जनार्दनम् ।। ३३ ।।
सिद्धमार्गेण सिद्धाश्च प्रययुर्मुनयस्तथा ।।
स्तुवन्तः पुण्डरीकाक्षं देवसंघभयापहम् ।। ३४ ।।
गीतवाद्यैः सुमधुरैः सेवमाना जनार्दनम् ।।
प्रहृष्टाः प्रययुस्तत्र गन्धर्वाप्सरसां गणाः ।। ३५ ।।
तपः सत्यं क्षमा दानं व्रतानि विविधानि च ।।
यज्ञाङ्गानि च सर्वाणि कालस्यावयवास्तथा ।। ३६ ।।
संवत्सरास्तथा मासाः पक्षौ च करणैः सह ।।
युगायनमुहूर्ताश्च शास्त्राणि विविधानि च ।। ३७ ।।
मूर्तिमन्ति तथास्त्राणि शस्त्राणि च जगत्पतेः ।।
समुद्रपथतद्द्वीपशाखिनां विग्रहाणि च ।। ३८ ।।
वर्षाणां च शरीराणि पितॄणां च तथा गणाः ।।

नक्षत्राणि दिशश्चैव विदिशश्च महीपते ।। ३९ ।।
देवा वनस्पतिश्चैव याश्च लोकस्य मातरः ।।
देवदैत्यगणा ये च तथा पितृगणाश्च ये ।। 1.215.४० ।।
गन्धर्वयक्षनागानां गणा ये च नरेश्वर ।।
घोरा व्याधिगणाश्चैव कालपाशैः सुदारुणैः ।। ४१ ।।
मृत्युर्दण्डस्तथा क्रोधो जरा च मनुजेश्वर ।।
अन्वयुः पुण्डरीकाक्षं रक्षोगणवधैषिणम् ।। ४२ ।।।
जयश्रीरग्रतस्तस्य प्रयाति रघुनन्दन ।।
सरितश्च तथा यानैः सर्वलोकस्य मातरः ।।४३।।
मकरेण ययौ गङ्गा कालिन्दी कच्छपेन तु।।
सारसेनापि सरयूः शिशुमारेण गोमती ।। ४४ ।।
गोदावरी च खड्गेन मयूरेण सरस्वती ।।
ककुद्मिना शतद्रुश्च विपाशा तुरगेण च ।। ४५ ।।
चन्द्रभागा च सिंहेन दन्तिनेरावती तथा ।।
सिन्धुर्व्याघ्रेण मत्स्येन वितस्ता च तथा ययौ ।। ४६ ।।
देविका चैव हंसेन पुरुषेण च गण्डकी ।।
महिषेण पयोष्णी च कावेरी वृषभेण तु ।। ४७ ।।
हिरण्वती सुपर्णेन चक्रेणेक्षुमती नदी ।।
भुजगेन च पार्णाशा वराहेण च कौशिकी।। ४८ ।।
वेदस्मृतिर्मयूरेण सारङ्गेण च नर्मदा ।।
जीवजीवकमारूढा सीतापि प्रययौ नदी ।। ४९ ।।
ह्रादिनी च सरोरूढा सृमरेण च पावनी ।।
शशकेनापि लौहित्या नदी सिन्धुर्गजेन च ।। 1.215.५० ।।
उरभ्रेण तथा चक्षुः सीता चाजेन राघव ।।
गौतमी कुक्कुटेनापि चाषेण च दृषद्वती ।। ५१ ।।
स्वैः स्वैर्यानैस्तथैवान्याः प्रययुर्निम्नगा हरिम ।।
देवानुयात्राघोषेण वादित्राणां रवेण च ।।५२।।
स्तूयमानो द्विजाग्र्यैश्च प्रययौ कमलेक्षणः ।।
तद्बलो यमपर्यन्तं देवगन्धर्वसंकुलम् ।। ५३ ।।
आतपत्रैः पताकाभिः स्वचिह्नैश्च विराजितम् ।।
किङ्किणीशतसंघोषं प्रययावनुकेशवम् ।। ५४ ।।।
रश्म्युत्करैर्देवविभूषणानां प्रदीप्यमानं कलनकादिचित्रम्।।
बलं ययौ तत्त्रिदशोत्तमानां नारायणेनाऽप्रतिमेन गुप्तम्।।५५।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तर पुराणे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे देवप्रयाणवर्णनो नाम पञ्चदशोत्तरशततमोऽध्यायः।।२१५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २१६-२२०

1.216
अगस्त्य उवाच ।।
देवतानां समुद्योगं श्रुत्वा मालिसुमालिनौ ।।
चक्रतुः पृतनां घोरां त्रिदशैर्युद्धकाङ्क्षिणौ ।। १ ।।
तौ क्रुद्धौ भ्रातरौ श्रीमान्माल्यवान्वाक्यमब्रवीत् ।।
आश्रयस्त्रिदशेन्द्राणां सर्वात्मा मधुसूदनः ।। २ ।।
तेन युद्धं न कर्तव्यं स तु पूज्यो जगत्पतिः ।।
अग्रे तु प्रणिपातेन तं यजामो जगत्पतिम् ।। ३ ।।
प्रणिपातप्रसन्नो हि कामान्दास्यति केशवः ।।
विष्णुर्हि मलिने चित्तेऽत्वस्माकं नृप दुर्जयः ।। ४।।
जीवेम सुचिरं कालं स्थिता देवस्य शासने ।।
प्रसीद राजन्मा युद्धं व्रज देवेन विष्णुना।।५।।
यक्षाणां राक्षसानां च कुरु श्रेयस्तथात्मनः ।।
एतदुक्तं हितं भ्रात्रा रुरुचे न च तस्य तत् ।। ६ ।।
महता च स सैन्येन प्रययौ येन केशवः ।।
तमन्वयौ महातेजा सुमाली राक्षसाधिपः।।७।।
पितृतुल्यश्च साधूनां ज्येष्ठभ्राता गुरुर्मतः।।
आदौ वाच्यं हितं तस्य कार्यं तदनुचेष्टितम्।।८।।
एतां बुद्धिं समास्थाय निर्यातो माल्यवानपि।।
ते राक्षसा सह भ्रात्रा भीमनेत्राग्निभूषणाः ।।९ ।।
कोटीशतेन मुख्यानां राक्षसानां विनिर्गताः ।।
नानाविधोग्रवसना नानाप्रहरणायुधाः ।। 1.216.१० ।।
नानावादित्रघोषेण प्रयाता राक्षसाधिपाः ।।
नानाप्रकारैर्विविधैः प्राणिभिर्बलवत्तरैः ।। ११ ।।
वाहनैः प्रययुर्घोरा राक्षसास्त्रिदशाधिपम् ।।
गच्छतस्तु बलौघस्य तदा तस्योत्तरां दिशम ।।
बभूवाऽभिमुखं घोरं वनं त्रिदशपालितम् ।। १२ ।।
हिमाचलस्योत्तरदिग्विभागे खस्थे बले ते पुरुषौ प्रवीर ।।
जयार्थमभ्युद्यतचापदण्डौ प्रचक्रतुर्युद्धमदीनसत्त्वौ ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनानुशासने
राक्षससेनानिर्याणवर्णनो नाम षोडशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१६ ।।
1.217
अगस्त्य उवाच ।।
ततः प्रावर्तत रणं खस्थयोर्बलयोस्तयोः ।।

नानाप्रहरणोदग्रभुजयोर्जयमिच्छतोः ।। १ ।।
तदा बलाभ्रसंच्छन्ने गगने खड्गविद्युति ।।
तस्मिन्नेव क्षणे जातो भानुमान्नृप विद्यतिः ।।२।।
चलत्खड्गलताविद्युत्समुद्योतितविग्रहात् ।।
रक्तवृष्टिः पपातोर्व्यां बलमेघानुविग्रहात्।।३।।
ततः शोणितवर्षेण सिच्यमाने महीतले ।।
ग्राववृष्टिर्महत्यासीच्छादितं भूतलं यया ।। ४ ।।
आसीदगम्या वसुधा शोणितौघपरिप्लुता ।।
रजस्वलेव युवतिस्तदा तत्र नराधिप ।। ५ ।।
स्फुरमाणा विदृश्यन्ते बाहवश्चन्दनोक्षिताः ।।
खड्गप्रहारपतिताः पञ्चशीर्षा इवोरगाः ।। ६ ।।
मुखानि दन्त पूराणि तथा सरुधिराणि च ।।
(विरेजुर्दाडिमानीव पाकप्रस्फुरितानि वा ।। ७ ।।
निपतद्भिस्तथा छत्रैश्चामरैर्व्यजनैस्तथा ।।
विच्छिन्नवाहनाङ्गैश्च खमासीत्संकुलं तथा ।। ८ ।।)
किरीटैः कुण्डलैर्हारैः केयूरैरङ्गदैस्तथा ।।
पात्यमानैः खमभवद्रश्मिपुञ्जविराजितम् ।। ९ ।।
क्षुरप्रविनिकृत्तानि रुधिराक्ते महीतले ।।
लुठन्ति नागहस्तानि भोगिभोगनिभानि च ।। 1.217.१० ।।
अदृष्ट्वा पतितानीह शिरांसि वसुधातले ।।
हत्वा वंशान्खमाजग्मुरन्वेषन्त इवासवः ।।११।।
शरीरैर्भूतलं प्राप्ता दिवं प्राप्ता शरीरिभिः ।।
अन्तरिक्षे विनिहिता लोकत्रयजिगीषवः।।
छिन्नराक्षसमूर्धानो गलद्रुधिरबिन्दवः ।।
न्यपतन्नुत्तरादेव श्येनैरुपहृताशयात् ।। १३ ।।
श्येनानां भ्रमतां तत्र राक्षसामिषलिप्सया ।।
बभूव सदृशं रूपं शीर्षाणां भ्रमतां तथा ।। ।। १४ ।।
निकृत्ताङ्गनिपातेन पतिता बहवस्तदा ।।
सुषुपुर्गां समालिङ्ग्य क्रव्यादा रुधिराविलाः ।। १५ ।।
निपतन्मत्तमातङ्गप्रस्फुरत्कुम्भनिर्गता ।।
मुक्ताफलैर्जहासोर्वी शूरालिङ्गननिर्वृता ।। १६ ।।
हृतकुञ्जरदंताग्रविनग्नाङ्गास्तुरङ्गमाः ।।
आसेदुः सुचिरेणोर्वी नभस्येव गतासवः ।।१७ ।।

संप्राप्तरुधिरां भूमिं रक्तास्यास्तु निशाचराः ।।
ययुः शरीरैर्निहताः समरे रुधिरप्रियाः ।। १८ ।।
वर्तमाने तथा भीमे युद्धे भीरुभयंकरे ।।
लोकपालशरव्रातनिर्भिन्ना रजनीचराः ।। १९ ।।
दुद्रुवुर्भयसंविग्नास्तदा राम दिशो दश ।।
विप्रद्रुतं बलं दृष्ट्वा राक्षसानां दिवौकसैः ।। 1.217.२० ।।
सुमालिर्माल्यवद्गुप्तो माली देवानथाब्रवीत् ।।
किरञ्छरौघैर्विमलैस्तैलधौतैः शिलाशितैः ।। २१ ।।
सानुजेन रणे मुक्ता शरवृष्टिर्दुरासदा ।।
संछादयामास दिशः प्रदिशश्च दिवौकसाम् ।। २२ ।।
यथाशक्तिशरव्रातान्वारयन्तोऽपि देवताः ।।
राक्षसेन्द्रशरैर्भिन्नाः केशवं शरणं ययुः ।। २३ ।।
स निवार्य तदा सर्वं देवसैन्यं पतत्रिणा ।।
प्रत्युद्ययौ युगे योधान्धनुषा सपतत्रिणा ।। २४ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु रक्षसां पीनवक्षसाम् ।।
विनिवृत्तं बलं सर्वममरैः समरोत्सुकम् ।। २५ ।।
तद्बलं सकलं चक्रे शरैः शार्ङ्गप्रचोदितैः ।।
छादयामास समरे गोभिः सूर्य इवानिशम् ।। २६ ।।
नानाप्रहरणोदग्रगर्जमानो जनार्दनम् ।।
संछादयां तदा चक्रुः सर्वैः प्रहरणोत्करैः ।। २७ ।।
संछाद्यमानैस्तैर्घोरैः केशवो रजनीचरैः ।।
जहार शीर्षाणि तदा तेषां सन्नतपर्वभिः ।। २८ ।।
रथनीडे धनुर्न्यस्य माली राक्षसपुङ्गवः ।।
सुपर्णं ताडयामास गदया भीमवेगया ।। २९ ।।
गदाप्रहाराभिहतस्ताक्ष्र्यः परपुरञ्जय ।।
पराङ्मुखं रणाच्चक्रे वेदनार्तो जनार्दनम् ।। 1.217.३० ।।
पराङ्मुखे तदा ताक्ष्र्ये परिवृत्ताननो हरिः ।।
शीर्षं जहार चक्रेण राक्षसेन्द्रस्य मालिनः ।। ३१ ।।
सकुण्डलं चारुकिरीटजुष्टं निशाचरेशस्य शिरः पृथिव्याम् ।।
निपातितं वीक्ष्य मुदान्वितान्ता नार्यो बभूबुस्त्रिदशोत्तमानाम् ।।३२।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनानुशासने
मालिराक्षसवधवर्णनो नाम सप्तदशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१७ ।।
1.218
।। अगस्त्य उवाच ।।

हते मालिनि दैवेन सान्त्वितः पक्षिराडसौ ।।
जहार पक्षवातेन निवृत्तो रक्षसां बलम् ।।१।।
ते ताक्ष्र्यपक्षवातेन शुष्कपर्णचयो यथा ।।
द्रुता राक्षसशार्दूलास्तदा राम दिशो दश ।। २ ।।
अविन्दमानास्ते शर्म वासुदेवभयार्दिताः ।।
पातालतलमासेदुः सर्व एव पृथक्पृथक् ।। ३ ।।
त्रिदशान्त्सान्त्वयित्वा च विष्णुस्त्रिदशपूजितः ।।
अन्तर्धानं ययौ तत्र सर्वेषामेव पश्यताम् ।। ४ ।।
लङ्कापि शून्या राजेन्द्र दत्ता वैश्रवणाय सा ।।
स्वयं विश्रवसस्तस्यः रावणेन हृता बलात् ।। ५ ।।
विभीषणाय सा दत्ता त्वया हत्वा च रावणम् ।।
राम विष्णुः समुत्पन्नस्त्वं वधायेह रक्षसाम् ।। ६ ।।
त्वयैव युद्धे निहता ये तु मातुलसङ्कटाः ।।
पौलस्त्यराक्षसा ये तु ते हताः सम्मतं त्वया ।। ७ ।।
हन्ता न विद्यते राम रक्षसां केशवं विना ।।।
दृष्टोऽस्मि भाषितश्चेति प्रययौ स यथागतम् ।। ८ ।।
।। नाडायन उवाच ।।
एवमुक्त्वा ततोऽगस्त्यो यथागतमरिन्दम ।।
तस्माद्युद्धं न मे राजन्नद्य वै तव रोचते ।। ९ ।।
उत्साहशक्त्या सम्पन्नो मन्त्रशक्त्या च राघवः ।।
प्रभुशक्त्या तथा युक्तो देवशक्त्या तथैव च ।। 1.218.१० ।।
साधुसाध्येषु कार्येषु कः कुर्याद्विग्रहं बुधः ।।
केवलं कोपमास्थाय विग्रहं नृपदोषदम् ।। ।१ ।।
कामक्रोधौ जितौ येन तेनात्मा विजितस्तथा ।।
येनात्मा विजितस्तेन विजितेयं वसुन्धरा ।। १२ ।।
राज्ञोऽविजितचित्तस्य परचक्रजयः कुतः।।
न चकस्य जयं कर्तुं शक्नोत्यविजितेन्द्रियः।।१३।।
नावज्ञा कस्यचित्कार्याऽबलो वा बहुमन्यते ।।
नित्यं लोके हि दृश्यन्ते शक्तेभ्यः शक्तिमत्तराः ।। १४ ।।
यथाशक्ति चिकीर्षन्ति यथाशक्ति च कुर्वते ।।
न कश्चिदवमन्यन्ते नराः पण्डितबुद्धयः ।। १५ ।।
द्वाविमौ कण्टकौ तीक्ष्णौ शरीरपरिशोषणौ ।।
यश्चाधनः कामयते यश्च कुप्यत्यनीश्वरः ।। १६ ।।

द्वाविमौ पुरुषौ लोके स्वर्गस्योपरि तिष्ठतः ।।
प्रभुश्च क्षमया युक्तो दरिद्रश्च प्रदानवान् ।। १७ ।।
कः कुर्याद्दुर्बले क्रोधं स्वभावादेव निर्जिते ।।
बलवत्यपि कः क्रोधं कुर्यात्प्राणहरं नरः ।। १८ ।।
अपहारप्रवृत्तस्य कोपस्तेजस्वितोच्यते ।।
यस्मात्तस्मादबुधैः कोपः कोपं कृत्वा विनिर्जितः ।।१९।।
त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ।।
कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत्।।1.218.२०।।
अनुबन्धं च संप्रेक्ष्य विपाकं चैव कर्मणाम् ।।
उत्थानमात्मनश्चैव ततः कर्मसमारभेत् ।। २१ ।।
न राज्यं लब्धमित्येवं वर्तितव्यं च साम्प्रतम् ।।
श्रियं ह्यविनयो हन्ति जरारूपमिवोत्तमम् ।। २२ ।।
त्यक्त्वा जनपदे वासं याहि राजन्हिमाचलम् ।।
अविषह्यतमं हत्वा रावणं लोकरावणम् ।।
लङ्कां त्यक्त्वा धनाध्यक्षं पश्य कैलासमाश्रितम् ।। २३ ।।
स रावणो राघवसायकार्त्तस्त्यक्त्वा श्रियं भूमिपते विपन्नः ।।
धनाधिपोऽद्यापि विशाल कीर्तिः करोति राज्यं क्षणदाचराणाम्।।२४।।
इति श्रीविष्णु० प्रथ० मा०सं० राक्षसपातालप्रवेशवर्णनो नामाष्टादशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः।।२१८।।
1.219
।। शैलूष उवाच ।। ।।
कथं वैश्रवणे दत्ता पुरा लङ्का द्विजोत्तम ।।
कथं चापहता तस्य रावणेन महात्मना ।। १ ।।
चरितं रावणस्याहं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।।
त्रैलोक्यं विजितं येन तपसा पौरुषेण च ।। २ ।।
।। नाडायन उवाच ।। ।।
ब्रह्मणो मानसः पुत्रः पुलस्त्यो विदितस्तथा ।।
तस्यासीद्विश्रवा नाम पुत्रस्त्रैलोक्यविश्रुतः ।। ३ ।।
पौत्री बृहस्पतेः पत्नी भरद्वाजसुता शुभा ।।
बभूव तस्य राजेन्द्र नाम्ना वै देववर्णिनी ।। ४ ।।
तस्यां स जनयामास पुत्रं वैश्रवणं प्रभुम् ।।
आराधितः सुतपसा प्रादात्तस्य पितामहः ।। ५ ।।
यक्षेशत्वं धनेशत्वं लोकपालत्वमेव च ।।
पुष्पकं च तथा यानं कामगं कामरूपिणम् ।। ६ ।।
पुत्रं लब्धवरं राजन्विश्रवा अभ्यभाषत ।।

त्रिकूटे पर्वतश्रेष्ठे निर्मिता विश्वकर्मणा ।। ७ ।।
लङ्का नाम पुरी रम्या देवराजकृते पुरा ।।
हृत्वा तां देवराजस्य सुकेशतनयैः पुरा ।। ८ ।।
आयासिता महाराज तेषां ज्येष्ठं तु मालिनम् ।।
निपात्य वासुदेवेन ते तु विद्रावितास्ततः ।। ९ ।।
पातालतलमाश्रित्य ते वसन्तीह निर्भयाः ।। 1.219.१० ।।
तां त्वं लङ्कां समासाद्य वस यक्षसमन्वितः ।।
धर्मेण पालयन्राज्यं सततं राक्षसेश्वर ।। ११ ।।
धर्मे ते दीयतां बुद्धिः सर्वावस्थस्य सर्वदा ।।
धर्मादर्थश्च कामश्च धर्ममूलमिदं जगत् ।। १२ ।।
श्रुत्वा पितुर्वाक्यमदीनसत्त्वो लङ्कां समासाद्य धनाधिनाथः ।।
धर्मेण लोकं स तु रञ्जयानश्चकार राज्यं क्षणदाचराणाम् ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनानुशासने लङ्काकथायां वैश्रवणाख्यानं वर्णनो नामैकोनविंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१९ ।।
1.220
।। नाडायन उवाच ।। ।।
एतस्मिन्नेव काले तु सुमाली वसुधातलम् ।।
चचारादाय तनयां कैकसीं नाम नामतः ।। १ ।।
चरन्स वसुधां स्फीतां ददर्शाथ नराधिपम् ।।
पुष्पकं यानमारूढं श्रिया परमया युतम् ।। २ ।।
तं दृष्ट्वा कैकसीं वाक्यं चोवाच रजनीचरः ।।
पुत्रि प्रदानकालस्ते न कश्चित्त्वां वृणोति माम् ।। ३ ।।
अप्रार्थितप्रदानं च धर्षणाभयशङ्कया ।।
न करोमि विशालाक्षि तवार्थं वरवर्णिनि ।। ४ ।।
कष्टं कन्यापितृत्वं हि नराणां मानकाङ्क्षिणाम् ।।
ध्रुवं कन्यापितृत्वं हि शक्रस्यापि प्रधर्षणम् ।। ५ ।।
मातुः कुलं पितृकुलं यत्र कन्या प्रदीयते ।।
कुलत्रयं संशयितं कन्या कृत्वेह तिष्ठति ।। ६ ।।
तेनाहं त्वां न दास्यामि सा त्वं गच्छ स्वयं शुभे ।।
भर्तारं वरयस्वाशु मुनिं विश्रवसं विभुम् ।। ७ ।।
यतः सोऽयं धनाध्यक्षः श्रिया परमया युतः ।।
तादृशं तनयं तस्माज्जनयिष्यसि भामिनि ।। ८ ।।
जगाम कैकसी राजंस्ततो विश्रवसं मुनिम् ।।
रौद्रे मुहूर्ते संप्राप्ते सन्ध्यायां नृपसत्तम ।। ९ ।।

साभिवन्द्य ततः पादौ तस्य विश्रवसो मुनेः ।।
बभूव पुरतस्तन्वी व्रीडमानेव लज्जया ।। 1.220.१० ।।
उवाच तां मुनिः प्रह्वां कैकसीं चारुहासिनीम् ।।
विज्ञातस्त्वदभिप्रायो मयाद्य वरवर्णिनि ।। ११ ।।
पुत्रार्थं त्वमनुप्राप्ता मत्समीपमनिन्दिते ।।
रौद्रे काले यथा प्राप्ता तादृशं जनयिष्यसि ।। १२ ।।
एवमस्त्वित्यथोक्ता सा तत्रोवास सुखं तदा ।।
ततः कालेन सा पुत्रं जनयामास भामिनी ।। १३ ।।
दशास्यं विंशतिभुजमेकदेहं महाबलम् ।।
नाम तस्य पिता चक्रे दशग्रीवेति बुद्धिमान् ।। १४ ।।
ततो द्वितीयं तनयं महाकायं सुषाव सा ।।
कुम्भकर्णेति तस्यापि नाम चक्रे तदा पिता ।। १५ ।।
तत्र शूर्पणखां कन्यां जनयामास सा तदा ।।
ततः कदाचित्सा पुत्रं कैकसी ज्येष्ठमब्रवीत् ।। १६ ।।
दर्शयन्ती धनाध्यक्षं सव्रीडेव परन्तप ।।
पश्य स्वीयाग्रजस्यास्य श्रियं भ्रातुर्दशानन ।। १७ ।।
स त्वं यत्नमथास्थाय भव वैश्रवणोपमः ।।
एवमुक्तस्तु गोकर्णं प्रययौ भ्रातृभिः सह ।। १८ ।।
शीर्णपर्णाशनस्तत्र चकार सुमहत्तपः ।।
पूर्णे वर्षसहस्रे तु शिरश्छित्वा दशाननः ।। १९ ।।
जुहावाग्नौ महाभाग एकैकं तपसा कृशः ।।
ग्रीष्मे पञ्चतपा भूत्वा वर्षास्वाकाशशायिकः ।। 1.220.२० ।।
आर्द्रवासश्च शिशिरे कुम्भकर्णोऽप्यतप्यत ।।
विभीषणस्ततः काले षष्ठे षष्ठे फलाशनः ।। २१ ।।
परिचर्यां तदा तेषां चक्रे शूर्पणखा स्वसा ।।
दशवर्षसहस्रान्ते तदा काले दशाननः ।। २२ ।।
दशमं मस्तकं वह्नौ जुहूषति यदा प्रभो ।।
ततस्तं देशमागम्य ब्रह्मा वचनमब्रवीत् ।। २३ ।।
।। ब्रह्मोवाच ।।
वरं वरय भद्रन्ते परितुष्टोऽस्मि पुत्रक ।।
तपसा ते सुतप्तेन सत्त्वेन विपुलेन च ।। २४ ।।
।। नाडायन उवाच ।।
देवादीनि स भूतानि कीर्तयामास राक्षसः ।।

सर्वाण्येवाविशेषेण वर्जयित्वा तु मानुषम् ।। २५ ।।
संकीर्त्य तेभ्योऽवध्यत्वं वरयामास भूमिप ।।
त्रैलोक्यविषयं चैव तच्च तस्य ददौ प्रभुः ।। २६ ।।
छन्दयित्वा वरेणाऽथ दशग्रीवं निशाचरम् ।।
न्यस्त्वा सरस्वतीं वक्त्रे कुम्भकर्णं स राक्षसम् ।। २७ ।।
वरेणच्छन्दयामास तदागत्य विभीषणम् ।।
स वव्रे नित्यकालं तु मतिं धर्मे सनातनीम् ।।२८।।
तेन तस्य तदा तुष्टस्त्वमरत्वं ददौ प्रभुः ।।
वरेणच्छन्दयित्वा तान्ब्रहमा स्वभवनं गतः।। २९।।
वरलब्धं दशग्रीवं ज्ञात्वा रक्षोगणस्तदा ।।
पातालात्तु विनिष्क्रम्य महाराज्येऽभ्यषेचयत् ।।1.220.३०।।
स तु राज्यं तदा लब्ध्वा प्रेषयामास राक्षसान् ।।
कुबेराय तदा दूतं प्रहस्त नाम नामतः ।।३१।।
राक्षसानामधीवासो लङ्केयं निर्मिता पुरा ।।
तां त्यजस्व धनाध्यक्ष साम्नैव मम मा चिरम्।। ३२ ।।
प्रहस्तवचनं श्रुत्वा धनाध्यक्षो महामतिः ।।
दशग्रीवं वरोन्मत्तं ज्ञात्वा तत्याज तां पुरीम् ।।३३।।
कैलासं पर्वतं गत्वा तदा चक्रे पुरीं शुभाम् ।।
अलकां नाम राजेन्द्र यत्रास्ते स सुखी सदा ।।३४।।
दशग्रीवो महाराज त्रिलोकविजयं तथा ।।
चक्रे लङ्कामथासाद्य वरदानात्स्वयम्भुवः ।।३५।।
मन्दोदरीं नाम भार्यां तदा लेभे मयात्मजाम् ।।
तस्यां स जनयामास मेघनादं तथा सुतम् ।। ३६ ।।
त्रिलोकविजयी श्रीमान्देवब्राहमणकण्टकः ।।
निहतः स तु कालेन विष्णुना नररूपिणा।। ३७ ।।
राघवेण महाराज रामेणाक्लिष्टकर्मणा ।।
लङ्कां त्यक्त्वा धनाध्यक्षः कैलासे पर्वतोत्तमे ।। ३८ ।।
अद्यापि पालयन्नास्ते राज्यं निहतकण्टकम्।।
तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र त्यक्त्वा देशमिमं स्वयम्।।
हिमवन्तमथासाद्य वस वैश्रवणोपमः ।।३९।।
तस्मान्न कार्यं भरतेन वैरं महाबलास्त्रा रघवः प्रतीताः।।
प्रसीद जीवन्तु सपुत्रपौत्राः पुत्रास्तवेमे तुहिनाद्रिसंस्थाः ।।1.220.४०।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रावणवरप्राप्तिवर्णनो नाम विंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२२०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २२१-२२५

https://sa.wikisource.org/s/zxe

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

शैलूष उवाच ।।
श्रोतुमिच्छाम्यहं तस्य दशग्रीवस्य रक्षसः ।।
त्रिलोकविजयं ब्रह्मंस्तत्र मे संशयो महान् ।। १ ।।
नाडायन उवाच ।।
वरप्रदानात्संमत्तो दशग्रीवो निशाचरः ।।
देवगन्धर्वदैत्यानां नागेन्द्रोरगरक्षमाम्।।२।।
आक्रम्याऽक्रम्य रत्नानि स जहार तदा बलात् ।।
पत्न्यश्च राजशार्दूल तदा दुहितरः शुभाः।। ३ ।।
नरेन्द्रान्धर्मसंसक्तान्ब्राह्मणांश्च जिघांसति ।।
अयोध्यावासिनं वीरमनरण्यं च जघ्निवान् ।। ४ ।।
संग्रामे निहतस्तेन दशग्रीवं स शप्तवान् ।।
उत्पत्स्यति कुले नीच पुरुषो मम वीर्यवान् ।। ५ ।।
यस्तवादास्यति प्राणान्समरे समरप्रिय ।।
युयुधे च तथा राज्ञा मांधात्रा रणशालिना ।। ६ ।।
तत्रैनं वारयामास नारदो मुनिसत्तमः ।।
मयूरस्य ततो यज्ञे भक्षयामास वै द्विजान् ।। ७ ।।
इन्द्रो मयूररूपेण तस्माद्यज्ञादपाक्रमत् ।।
मयूरस्य वरं प्रादान्मेघे वर्षति सर्वदा ।। ८ ।।
गमिष्यस्यतुलां प्रीतिं मम नेत्रगणाकृतिम् ।।
धारयिष्यसि लोकेऽस्मिन्कलापं सुमनोहरम् ।। ९ ।।
कृकलासस्य रूपेण धनाध्यक्षो व्यपाक्रमत् ।।
वर्णं तस्य सुवर्णाभं सद्रव्यं च तथा शिरः ।। 1.221.१० ।।
प्रादाद्द्वयममेयात्मा राजराजेन दानव ।।
वरुणश्च तदा राजन्हंसरूपेण निर्गतः ।। ११ ।।
हंसस्य च वरं प्रादात्तोये रतिमवाप्स्यसि ।।
वर्णतश्चन्द्ररश्म्याभो भविष्यसि तथैव च ।। १२ ।।
यमो वायसरूपेण तस्याद्यज्ञादपाक्रमत् ।।
वायसस्य वरं प्रादादमरत्वं विना वधात्।। १३।।
युष्मद्दत्तेन चान्नेन घोरा मद्विषये स्थिताः ।।
परां तृप्तिं गमिष्यन्ति तदा पुण्येन योक्ष्यसे ।। १४ ।।
वक्ष्यध्वं बलिदातॄणां दिग्देशगतचेष्टितैः ।।
शुभाशुभं मनुष्याणां तत्रातिथ्यं भविष्यति ।।१५।।

वज्रतुण्डाश्च ये काका घोरा मद्विषये स्थिताः ।।
बलिपिण्डाँश्च दातृणां भविष्यन्ति ततः शिवम् ।। १६ ।।
मरुत्तयज्ञे वित्रासं जनयित्वा दिवौ कसाम् ।।
बभ्राम वसुधां राजा राक्षसानां प्रतापवान् ।। १७ ।।
ददर्श स तदा कन्यां तपस्यन्तीं महत्तपः ।।
रूपेणाप्रतिमां लोके यौवने प्रथमे स्थिताम्।।१८।।
दशग्रीवः स पप्रच्छ तां कन्यां लोकसुन्दरीम्।।
का त्वं किमर्थं सुश्रोणि चास्थिता यौवने तपः।।१९ ।।
श्रुत्वा तस्य तु सा कन्या सत्यं वचनमब्रवीत् ।।
बृहस्पतिसुतो विद्वान्पिता मम कुशध्वजः ।।1.221.२०।।
वेदाभ्यासप्रवृत्तस्य तस्याहं नृपबान्धवा।।
सुतापरा समुत्पन्ना तत्पत्न्या विदिता तथा ।। २१ ।।
नाम्ना वेदवतीत्येवं ख्याता लोकेषु राक्षस ।।
विष्णोर्मयेयं दातव्या तस्यासीन्मे पितुर्मतिः ।। २२ ।।
मद्याचना निरस्तेन दैत्यनाथेन शम्भुना ।।
पिता मम हतो रात्रौ तमालिङ्ग्य विभावसुम् ।। २३ ।।
प्रविष्टा जनयित्री मे यथाहं विधृता चिरम् ।।
स्वर्गस्थस्य पितुः कामं साहं सत्यमभीप्सती ।। २४ ।।
आराधयामि तपसा पत्यर्थं मधुसूदनम् ।।
ततस्तामब्रवीद्रक्षो मा त्वं क्लेशे मतिं कृथाः ।।२५ ।।
भवस्व मे वरारोहे भार्या त्रैलोक्यसुन्दरी ।।
रूपस्य वयसश्चैव नानुरूपं तपस्तव ।। २६ ।।
त्वां कृत्वोपरतो मन्ये रूपं कृत्वा स विश्वकृत् ।।
न हि रूपोपमा त्वन्या तथास्ति सदृशी यतः ।। २७ ।।
संपूर्णकान्तिमत्सौम्यं वदनं ते वरानने ।।
सकलंकेन चन्द्रेण कथमोपम्यमर्हति ।। ।।२८।।
भव भूषणजातानां भूषणं त्वं शुचिस्मिते ।।
वृणुष्व मां वरारोहे पतित्वे वरवर्णिनि ।। २९।।
आक्रम्याक्रम्य लोकस्य प्रधाना या मया हृताः।।
स्त्रियः कुरुष्व सर्वासां तासां स्वाम्यमनिन्दिते ।।1.221.३०।।
जटामालाजिनधरी त्वमेवं रतिवर्धिनी ।।
न जाने मण्डनां प्राप्य कथं भीरु भवि ष्यसि ।। ३१ ।।

रूपेण वयसा लक्ष्म्या तथैव गुणसम्पदा ।।
विक्रमे मे वरारोहे न समो हि जनार्दनः ।। ३२ ।।
जन्म तस्य न जानन्ति परेभ्यो ये परे जनाः ।।
तेन त्वमकुलीनेन किङ्करिष्यसि सुन्दरि ।। ३३ ।।
अनिन्द्रं लोकमिच्छन्ती सुराणां हितकाम्यया ।।
हता येनानुवृत्तेन योषित्काव्या रणिः पुरा ।। ३४ ।।
पुराणा ये जगत्यस्मिँस्तेभ्यः पूर्वतराश्च ये ।।
तेभ्योऽप्यति पुराणं तं भर्तारं कथमिच्छसि ।। ३५ ।।
ब्रह्मणो वरदानेन यस्त्ववध्यो दिवौकसाम् ।।
ते दैत्यनाथाः सबलाश्छद्मना तेन घातिताः ।। ३६ ।।
तत्प्रताप?निविष्टेन चेतसा रक्षसां श्रियम् ।।
यो बिभर्त्यपि तां तेन किं करिष्यति भामिनि ।। ३७ ।।
वृद्धेभ्यो न श्रुतं तस्य त्वया रूपमनिन्दिते ।।
विदितं सर्वलोकानां विश्वरूपधरस्त्वसौ ।। ३८ ।।
शेपाहिभोगपर्यङ्के तेन त्वं शयिता सह ।।
सविषैर्भोगनिश्वासैः परां ग्लानिमुपैष्यसि ।। ३१।।
कण्ठग्रहेण निहतौ येन तौ मधुकैटभौ ।।
कथं कण्ठग्रहं तस्य समुपैष्यसि सुन्दरि ।। 1.221.४० ।।
हिरण्यकशिपुर्येन नखैरुत्कान्तजीवितः ।।
कथं रत्यन्तरे तस्य नखाघातं सहिष्यसि ।। ४१ ।।
तस्माद्भावं समुत्सृज्य चारुगात्रि जनार्दने ।।
भजस्व भजमानं मां चिरं प्रीतिमवाप्नुहि ।। ४२ ।। ।।
वेदवत्युवाच ।।
गुणा एव सुरेशस्य दोषास्ते रजनीचर ।।
जगत्प्रकाशका भानोरुलूकस्येव रश्मयः ।। ४३ ।।
किं त्वया सह वादेन वरणीयः स मे प्रभुः ।।
यादृशस्तादृशो वापि पतित्वे रजनीचर ।। ४४ ।।
इति वेदवतीवाक्यं श्रुत्वा कोपसमन्वितः ।।
कामेन राक्षसेन्द्रन्तां केशपाशे परामृशत ।। ४५ ।।
त्वया संधर्षिता पाप प्रवेक्ष्यामि हुताशनम् ।।
अयोनिजा भविष्यामि वधार्थं न तथा तव ।। ४५ ।।
एवमुक्त्वा चितां कृत्वा प्रविष्टा जातवेदसम्।।

भूय सीता समुत्पन्ना जनकस्य महात्मनः ।। ४७ ।।
अयोनिजा महाभागा कर्षतो यज्ञमेदिनीम् ।।
भर्तारं तपसा विष्णुं रामं लब्धवती यथा ।। ४८ ।।
यस्या अर्थे स रामेण दशग्रीवो हतो रणे ।।
लोकापवादभीतेन दशग्रीवगृहोषिता ।। ४९ ।।
अतः पत्नी परित्यक्ता सीता भूयो जनेश्वर ।।
वाल्मीकेराश्रमे सा तु प्रसूता दारकद्वयम् ।। 1.221.५० ।।
कुशं लवं च विक्रान्तौ ययोः सर्वाः क्रियाः कृताः ।।
वाल्मीकिना महाभागौ वेदमध्यापिता यथा ।। ५१ ।।
प्रकर्षं च धनुर्वेदे पारं नीता तु तौ शिशू ।।
वाल्मीकिना तथा कृत्वा रामस्य चरितं शुभम ।। ५२ ।।
अध्यापितो विशालाक्षौ दारकौ प्रियदर्शनौ ।।
अगायतां ततस्तौ तु रामयजे कुमाग्का ।। ५३ ।।
रामस्य चरितं कृत्स्नं रामस्य पुरतः स्थितौ ।।
तस्मात्काव्यात्तु विज्ञाय पुत्रौ तौ प्रियदर्शनौ ।। ५४ ।।
यज्ञे तां च तथाभूतामानयामाम सत्वरः ।।
उवाच च वरारोहां प्रत्ययं कुरु मे शुभे ।। ५५ ।।
रामस्य वचनं श्रुत्वा सीता वचनमब्रवीत ।।
यथाऽहं राघवादन्यं मनसापि न कामये ।। ५६ ।।
तेन सत्येन मे देवी विवरं संप्रयच्छतु ।।
एतस्मिन्नेव काले तु भुवं भित्त्वा समुत्थितम् ।। ५७ ।।
धृतं सिंहासनं नागैस्तत्रैनामुपवेशयत् ।।
स्वयं वसुमती देवी पातालं सा ततो गता ।। ५८ ।।
अविच्छिन्नेन पतता पुष्पवर्णेन पार्थिव ।।
तस्यां भूमिप्रविष्टायां राघवं क्रोधसंयुतम् ।। ५९ ।।
सान्त्वयामास वै ब्रह्मा सर्वलोकनमस्कृतः ।।
रामोऽपि कृत्वा सौवर्णीं सीतां पत्नीं यशस्विनीम् ।। 1.221.६० ।।
ईजे यज्ञैर्बहुविधैः सह भातृभिरच्युतः ।।
नापद्भयं न विधवा न च व्यालकृतं भयम ।। ६१ ।।
न च व्याधिकृतं किञ्चिद्रामे राज्यं प्रशासति ।।
आजानुबाहुर्धर्मात्मा सिंहस्कन्धो नरेश्वरः ।। ६२ ।।
पृथ्वी ससागरां रामो धर्मेणान्वशिपत्प्रभुः ।।

देवाश्च ऋषयश्चैव गन्धर्वाप्सरसां गणाः ।। ६३ ।।
यक्षाश्च भूतानि तथा किन्नराश्चैव राक्षसाः ।।
मानुष्याणां दर्शनं ते सौम्याः सन्तो ययुस्सदा ।। ६४ ।।
यदर्थमेषा चरति गाथा लोके पुरातनी ।।
आजानुबाहुः सिंहास्यः कम्बुग्रीवो महाबलः ।। ६५ ।।
सर्वभूतशरण्यश्च विष्णुर्मानुष्यतां गतः ।।
सत्यवाननृशंसश्च जातो भक्तजनप्रियः ।। ६६ ।।
धृतियुक्तो दयाशीलो धर्मयुक्तो जितेन्द्रियः ।।
मितवागपि कार्येषु वक्ता वाचस्पतेः समः ।। ६७ ।।
वीर्यवान्न च वीर्येण महता तेन विस्मितः ।।
तेजसा भास्करसमः क्षमया पृथिवीसमः ।। ६८ ।।
महेश्वरसमः क्रोधे नीतावुशनसा समः ।।
एवं सर्वेषु भूतेषु गुणैर्दाशरथिर्बभौ ।। ६९ ।।
वर्णानामाश्रमाणां च न साङ्कर्यं नृपोत्तमे ।।
धर्मिष्ठाश्च जनाः सर्वे रामे राज्यं प्रशासति ।। 1.221.७० ।।
निर्दस्युरभवल्लोको नानर्थः किञ्चिदस्पृशत ।।
नाकालवर्षी पर्जन्यः सर्वसस्यधरा धरा ।।
जनानुरागश्च महान्रामस्य विदितात्मनः ।।७१।।
न ते क्षमं तेन नरेन्द्रचन्द्र वैरं महात्मा स तु लोकपूज्यः ।।
तस्यास्त्रवेगस्य रणे च वेगं सोढुं न शक्तास्त्रिदशाः सशक्राः ।।७२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये रावणस्य भूर्लोकविजयं नामैकविंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२२१।।
1.222
शैलूष उवाच ।।
वह्निप्रविष्टां संप्रेक्ष्य तदा वेदवतीं द्विज ।।
किं चकार महातेजा दशग्रीवः प्रतापवान्।।१।।
नाडायन उवाच।।
जगाम स तदा लङ्कां पूज्यमानो निशाचरैः ।।
तत्रस्थं प्रेरयामास दूतं धनपतिः स्वयम् ।। २ ।।
अकार्याद्विनिवर्तस्व सुरैस्ते चिन्त्यते वधः ।।
दूतस्य वचनं श्रुत्वा दूतं हत्वा निशाचरः ।।३।।
गत्वा विजिग्ये धनदं विजहाराऽस्य पुष्पकम् ।।

पुष्पकेण विमानेन कैलासं स तदा ययौ ।। ४ ।।
पुष्पकस्य गतिं रुद्धां तत्र वीक्ष्य निशाचरः ।।
ददर्श शैलशृङ्गस्थं नन्दिनं वानराकृतिम् ।। ५ ।।
तं दृष्ट्वा मुमुचे हासं नन्दी तं शप्तवांस्ततः ।।
गिरावस्मिन्दशग्रीव स्वयं क्रीडति शङ्करः ।।६।।
विमानेन यदा तस्य समीपमुपयास्यसि।।
करोषि चावहास्यं मां तस्माच्छप्स्याम्यहं तव ।। ७ ।।
मद्वक्त्रसदृशा घोराः पुलहस्य प्रजापतेः ।।
उत्पत्स्यन्ति कुले भीमाः क्षयार्थं वानरास्तव ।। ८ ।।
श्रुत्वैनं नन्दिनो वाक्यं सकैलासं त्रिलोचनम् ।।
नेतुकामस्तदा लङ्कां भुजाञ्चिक्षेप पर्वते ।। ९ ।।
पौलस्त्यभुजसंक्षुब्धकैलासचलितासना ।।
जग्राह निर्भरं कण्ठे तदोमा त्रिपुरान्तकम् ।। 1.222.१० ।।
ततो गर्जन्महादेवो देवानां प्रवरो हरः ।।
पादाङ्गुष्ठेन तं शैलं पीडयामास लीलया ।। ११ ।।
रक्षसा तेन रोषाच्च भुजानां रुजया तथा ।।
मुक्तो विरावः सुमहांस्त्रैलोक्यं येन रावितम् ।। १२ ।।
मेनिरे वक्त्रनिष्पेषं तस्यामात्या युगक्षयम् ।।
आसनेभ्यः प्रचलिता देवाः शक्रपुरोगमाः ।। १३ ।।
तेन शब्देन वित्रस्ता सुतरां पर्वतात्मजा ।।
हरस्यालिङ्गनं चक्रे भयलोलेक्षणा भृशम् ।। १४ ।।
अकृत्रिमालिङ्गनजां प्रीतिं प्राप्य तदा हरः ।।
मुक्त्वा चास्य भुजान्राजन्प्राह वाक्यं दशाननम् ।। १५ ।।
प्रीतोऽस्मि तव वीर्यैश्च शौण्डीर्यैश्च दशानन ।।
यस्मादराक्षसो रावस्त्वया मुक्तो भयङ्करः ।। १६।।
तस्मात्त्वं रावणो नाम भविष्यसि जगत्त्रये ।।
ततः प्रभृति राजेन्द्र रावणो लोकरावणः ।। १७ ।।
शातकुम्भमयं लिङ्गं देवदेवस्य शूलिनः ।।
सम्पूजयति राजेन्द्र नित्यं श्रद्धासमन्वितः ।।१८।।
यत्रयत्र यथा याति तत्रतत्रास्य पार्थिव ।।
सौवर्णं तस्य देवस्य लिङ्गं तदनु नीयते ।। १९ ।।
ततस्तु रावणो राजा ययौ संयमनीं पुरीम् ।।

युयुधे कालपाशेभ्यो यागैश्च सह मृत्युना ।।1.222.२०।।
जित्वा पितृगणांश्चैव मोक्षयित्वा च नारकान् ।।
यमेन युयुधे सार्धं क्रोधाद्वैवस्तस्ततः ।। २१ ।।
हन्तुमिच्छन्महीपाल दण्डास्त्रेण निशाचरम्।।
वारयामास तं ब्रह्मा वाक्यं चेदमुवाच ह ।। २२ ।।
अमोघस्तव दण्डोयमवध्यश्चैव रावणः ।।
एकस्मिन्नपि निष्क्रान्ते भूयामनृतवागहम् ।। २३ ।।
पितामहवचः श्रुत्वा देवस्सोऽन्तर्दधे ततः ।।
रावणः सह सैन्येन ययौ कैलासपर्वतम् ।। २४ ।।
उवास शर्वरीं तत्र योद्धुकामो दिवालयैः ।।
स तु चन्द्रोदये रात्रौ भ्रातृपुत्राभिसारिकाम् ।। २५ ।।
ददर्श रम्भां राजन्तीं मेघस्येव शतह्रदाम् ।।
अकामां कामसंतप्तो विध्वंस्य सुरयोषितम् ।। २६ ।।
अद्यप्रभृति मूर्धा ते शतधा तु गमिष्यति ।।
प्रभातसमये गत्वा सुरसद्म स राक्षसः ।। २७ ।।
मेघनादेन सहितः कुम्भकर्णेन रक्षसा ।।
देवानां कदनं चक्रे तथान्ये राक्षसोत्तमैः ।। २८ ।।
तस्मिन्रणमुखे घोरो सावित्रेण तदाऽनघ ।।
सुमाली निहतः संख्ये रावणस्यार्भको बलात ।। २९ ।।
अजेयान्राक्षसाञ्ज्ञात्वा पुलोमा नाम दानवः ।।
जयन्तमिन्द्रतनयं दौहित्रं स्वं रणाजिरात् ।। 1.222.३० ।।
रक्षार्थमनयच्छ्रीमान्स्वगृहं वसुधातले ।।
अपश्यमानं पुत्रं स्वं शक्रं विह्वलचेतसम् ।। ३१ ।।
बबन्ध मेघनादस्तु ब्रह्मलब्धवरः शनैः ।।
अनयच्च तथा लङ्कां ततो देवः पितामहः ।। ३२ ।।
गत्वा तं मोचयामास शक्रं त्रिभुवनेश्वरम् ।।
मेघनादस्य चास्त्राणि मायाश्च विविधास्तथा ।। ।। ३३ ।।
अमरत्वं तदा प्रादाद्वह्निकर्मान्तरं विना ।।
नाम चक्रे तदा चास्य शक्रजित्त्वं भविष्यसि ।। ३४ ।।
मेघनादं सान्त्वयित्वा मोचयित्वा शतक्रतुम् ।।
उवाच भगवान्ब्रह्मा देवं दशशतेक्षणम् ।। ३५ ।।
गौतमस्य प्रिया भार्या मनसा निर्मिता मया ।।

रूपेणाप्रतिमा शक्र त्वया विध्वंसिता यदा ।। ३६ ।।
तदा गौतमशापेन विफलत्वं गतः स्वयम् ।।
देवैः कृतस्त्वं सम्भूय शेपस्तम्भः पुरन्दर ।। ३७ ।।
अहल्या च तदा शप्ता गौतमेन महात्मना ।।
अदृश्या सर्वभूतानां विचरिष्यसि दुःखिता ।। ३८ ।।
परदाररतश्चासौ द्वे पापं समवाप्स्यति ।।
तेन शापेन संयोगा परदारैश्च वासव ।। ३९ ।।
बन्धनं तत्त्वया प्राप्तं तस्य पापस्य कर्मणः ।।
फलात्त्रिभुवनश्रेष्ठ समरेषु पराजयम् ।। 1.222.४० ।।
तस्माद्धर्मेण धर्मज्ञ त्पालयस्व जगत्त्रयम् ।।
धर्मो धारयते लोकान्यतो धर्मस्ततो जयः ।। ४१ ।।
गते स्वलोकं भुवनप्रधानं पद्मोद्भवे दानवपूगहर्ता ।।
त्रिविष्टपं प्राप्य शशास राज्यं महानुभावस्त्रिदशाधिनाथः ।। ४२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे स्वर्गविजयो नाम द्वाविंशत्युत्तर द्विशततमोऽध्यायः ।। २२२ ।।

1.223

।। शैलूष उवाच ।। ।।
पातालविजयं तस्य रावणस्य महात्मनः ।।
श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन तत्र कौतूहलं हि मे ।। १ ।।
नाडायन उवाच ।। ततः स गत्वा पातालं युयुधे दैत्यसत्तमैः ।।
कालखञ्जैर्महाभागैः कालकेयैश्च दारुणैः ।। २ ।।
निवात कवचैश्चैव संवत्सरमतन्द्रितः ।।
पतिं शूर्पणखायास्तु विद्युज्जिह्वं तु दानवम् ।। ३ ।।
अजावक्त्रवतस्तत्र जघान रणगर्वितम् ।।
तत्रागम्य तदा ब्रह्मा निवातकवचैः सह ।। ४ ।।
चकार सख्यं सर्वात्मा दशग्रीवस्य रक्षसः ।।
ततस्तु युयुधे नागैर्घोररूपैर्विषोल्बणैः ।। ५ ।।
वशी कृत्वा ततो नागान्वरुणस्य पुरं ययौ ।।
ब्रह्मलोकगते राजन्वरुणे सुमहात्मनि ।। ६ ।।
पुष्करः प्रददौ युद्धं रावणस्य दुरात्मनः ।।
वरुणस्य सुतः श्रीमाञ्जामाता बलिनस्तथा ।। ७ ।।
सोमपुत्र्या महाराज ज्योत्स्नया यः स्वयं वृतः ।।

अर्थशास्त्रं विजानाति यः समग्रं महायशाः ।। ८ ।।
अस्त्रग्रामं समग्रं च तथा शस्त्राण्यनेकशः ।।
रूपदाक्षिण्यलावण्यधर्मचर्यैः समन्विते ।। ९ ।।
बले शौर्ये तथा दाने तुल्यो यस्य न विद्यते ।।
भ्रातृभिर्भ्रातृपुत्रैश्च सैन्येन महता यथा ।। 1.223.१० ।।
दत्त्वा युद्धं महाघोरं सान्त्वयामास राक्षसम् ।।
ततः स नगरं जित्वा वरुणं सुमहाबलम् ।। ११ ।।
सैन्यैर्विश्रवसः पुत्रो मानुष्यं पुनरागतः ।।
किष्किन्धां स ततो गत्वा पुरीं वानरपालिताम् ।। १२ ।।
पप्रच्छ वानरांश्चैव क्वासौ वाली महाबलः ।।
तं जगाद महातेजा तारो गहनगोचरः ।। १३ ।।
किं स्यात्ते वालिना कार्यं तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।।
रावण उवाच ।।
युद्धातिथ्यमहं तस्मात्प्रार्थयामि वलीमुखात ।। १४ ।।
बलवाञ्श्रूयते राजा जिज्ञासा तस्य मे बले ।।
तार उवाच ।।
जिज्ञासितो यदा वाली त्वत्तोऽन्यैर्बलवत्तरैः ।। १५ ।।
निहताः शतशस्तेन त्वत्तो वीर्यबलाधिकाः ।
इदानीमेव निहतो दुन्दुभिस्तेन राक्षसः ।। १६ ।।
प्रविश्य विवरं घोरं मायावी तेन घातितः ।।
बिले प्रविष्टस्य तदा राजन्संवत्सरसं गतम् ।। १७ ।।
सुग्रीवेण तदा तस्य द्वारं पिहितमात्मना ।।
स तु संवत्सरस्यान्ते हत्वा मायाविनं रणे ।। १८ ।।
ददर्श राजन्सुग्रीवं किष्किन्धायां तदाऽनुजम् ।।
स्वपत्न्या रुमया सार्धं वालिपत्न्या च तारया।।१९।।
क्रीडमानं यथा शक्रं क्रोधस्य वशमन्वगात् ।।
रुमां तारां तथा हृत्वा तेन निर्वासितस्त्वसौ ।। 1.223.२० ।।
निर्वासिते तु सुग्रीवे पश्चात्ताप समन्वितः ।।
हन्तुकामस्तु सुग्रीवं वाली पर्यचरन्महीम् ।।२१।।
तदा वालिभयत्रस्तः सुग्रीवोऽपि पलायितः ।।
न स लेभे सदा त्राणं तदा सस्मार राक्षसम् ।। २२ ।।
मतङ्गशापं राजेन्द्र वालिनः स तथा स्वयम् ।।

हत्वा तु दुन्दुभिं वाली पादाङ्गुष्ठेन योजयत्। २३ ।।
चिक्षेप राक्षसश्रेष्ठं मतङ्गस्याश्रमं प्रति ।।
मतङ्गस्याश्रमं दृष्ट्वा रुधिरेण समन्वितम् ।। २४ ।।
शशाप वालिनं रोषात्तस्यास्मिन्मे महद्वने ।।
सद्यः प्रविष्टमात्रस्य जीवितं न भविष्यति ।। २५ ।।
अगम्यं वालिनो ज्ञात्वा मतङ्गस्य महद्वनम् ।।
चतुर्भिः सचिवैः सार्धं सुग्रीवस्तमुपाश्रितः ।। २६ ।।
नलेन राजन्नीलेन तारेण च हनूमता ।।
हनूमान्सचिवस्तस्य देवानामपि निर्भयः ।। २७ ।।
जातमात्रस्तु यो बाल्ये वीक्ष्य सूर्यं खमाप्लुतः ।।
भक्ष्यार्थी तस्य पार्श्वस्थं राहुं दृष्ट्वा निशाचरम् ।। २८ ।।
सूर्यमुत्सृज्य भक्ष्यार्थी तदा राहुं प्रदुद्रुवे ।।
राहुर्जगाम शरणं भयाद्भीतं च वासवम् ।। २९ ।।
तस्यानु प्रययावेव स तु बालो महाबलः ।।
स ददर्श महाकायं तदा शक्रस्य दन्तिनम् ।। 1.223.३० ।।
तं प्रदुद्राव भक्ष्यार्थी सशक्रं कुञ्जरोत्तमम् ।।
प्राहरत्त्वरया वज्रं ततस्तस्य सुराधिपः ।। ३१ ।।
तस्य वज्रप्रहारेण वामो हनुरभज्यत ।।
हनुमानिति तेनास्य नाम चक्रे पितामहः ।। ३२ ।।
क्रुद्धं च जगतां वायुं सान्त्वयित्वा पितामहः ।।
वरेण च्छन्दयामास हनुमन्तं महाबलम् ।।३३।।
सर्वैर्देवगणैः सापि लोकानां हितकाम्यया ।।
अजरामरतां तस्य अजेयत्वं तथा रणे ।।३४।।
प्रददुर्देवताः सर्वे बलं चाप्रतिमं तथा ।।
स्वयं भगवता तस्य सूर्येण सुमहात्मना ।।३५।।

1.224

- - - - -

1.225
... ...विनायकं तु तुष्टाव ततः शम्भुस्त्रिलोकधृक् ।।
पुराणां सङ्गमार्थाय अविद्येनेति मानद ।। १ ।।
शङ्कर उवाच ।।
नमस्यामि महाबाहुं देवदेवं गणेश्वरम् ।।
हस्तिवक्त्रं महाकायं व्याघ्रचर्माम्बरच्छदम् ।। २ ।।

चन्द्ररश्मिप्रतीकाशं चारुदंष्ट्रोज्वलाननम् ।।
भक्तानां विघ्नशमनं सुराद्यं पार्वतीसुतम् ।।३।।
परश्वधधरं वीरमक्षमाला विभूषितम् ।।
ब्रह्मण्यं वरदं सौम्यं विघ्नानां पतिमूर्जितम् ।।४।।
पीनास्यं लम्बजठरं हारभारार्पितोदरम् ।।
अष्टमी च चतुर्थी च वृता येन चतुर्दशी ।।५।।
कुल्माषोत्क्लोपिकापूपैर्मोदकैरोदनेन च ।।
पूजयन्ति जना लोके धूपमाल्याऽनुलेपनैः ।। ६ ।।
स्वस्तिवाचनकैश्चैव तेषां नास्तीह दुर्लभम् ।।
पुत्रार्थी लभते पुत्रान्धनार्थी धनमुत्तमम् ।। ७ ।।
व्याधितश्च तथारोग्यं बद्धो मुच्येत बन्धनात् ।।
त्वां तु संपूजयित्वा वै वरदं कामरूपिणम् ।। ८ ।।
इष्टान्कामानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
यश्चाधीते स्तवमिमं तव नित्यं गणेश्वर ।। ९ ।।
तस्यापि सर्वकामानां सदा दाता भविष्यसि ।।
नाडायन उवाच ।।
इत्येवं संस्तुतः श्रीमाञ्शंकरेण विनायकः ।। 1.225.१० ।।
एकस्थानगतं चक्रे विना विघ्नं पुरत्रयम् ।।
एकस्थं त्रिपुरं विष्णुः शराग्रस्थो धनुश्च्युतः ।।
शंकरप्रेरितः शीघ्रं तदा चक्रे स भस्मसात् ।। ११ ।।
पुरत्रये देववरेण तेन विनिर्मितेऽभूज्जगतां प्रहर्षः ।।
जग्मुस्तदा देवगणाः प्रहृष्टाः स्थानानि राजेन्द्र तथा स्वकानि ।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये त्रिपुरदाहवर्णनो नाम पंचविशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २२६-२३०

1.226
।। नाडायन उवाच ।। ।।
तस्यैव देवदेवस्य शृणु कर्मेदमुत्तमम ।।
आसीद्दैत्योन्धको नाम भिन्नाञ्जनचयोपमः ।। १ ।।
तपसा महता युक्तस्त्ववध्यश्च दिवौकसाम् ।।
स कदाचिन्महादेवं पार्वत्या सहितं प्रभुम् ।। २ ।।
क्रीडमानं तदा दृष्ट्वा हर्तुं देवीं प्रचक्रमे ।।
तस्य युद्धं तदा घोरमभवत्सह शंभुना ।। ३ ।।
रुद्रवर्णविनिर्भेदे रुधिरादन्धकस्य तु ।।
अंधकाश्च समुत्पन्ना शतशोथ सहस्रशः ।। ४ ।।
तेषां च दार्यमाणानां रुधिरादपरे पुनः ।। ५ ।।
बभूवुरंधका घोरा यैर्व्याप्तमखिलं जगत् ।।
एवं मायाविनं दृष्ट्वा देवदेवस्तदान्धकम् ।। ६ ।।
पानार्थमंधकास्रस्य ससृजे मातरस्तथा ।।
माहेश्वरीं तथा ब्राह्मीं कौबेरीं चानलीं तथा ।। ७ ।।
सौपर्णीमथ वा यव्यां शाक्रीं वै नैर्ऋतीं तथा ।।
सौरीं सौम्यं शिवां दूतीं चामुंडामथ वारुणीम् ।। ८ ।।
वाराहीं नारसिंहीं च वैष्णवीं च ललत्थिकाम् ।।
शतानन्दां भगानन्दां पिच्छिलां भगमालिनीम् ।। ९ ।।
बलामतिबलां रक्तां सुरभीं मुखमुण्डिकाम् ।।
मातृनन्दां सुनन्दां च विडालीं शाकुनीं तथा ।। 1.226.१० ।।
रेवतीं च महारक्तां तथैव पिलिपिच्छिकाम् ।।
जयां च विजयां चैव जयन्तीं चापराजिताम् ।। ११ ।।
कालीं चैव महाकालीं कालदूतीं तथैव च ।।
सुभगां दुर्भगां चैव करालीं देहनीं तथा ।। १२ ।।
अदितिञ्च दितिञ्चैव मालिनीं मृत्युमेव च ।।
कर्णमोटीं तथा याम्यां उलूकीं च घटोदरीम् ।। १३ ।।
कपालीं वज्रहस्तां च पिशाचीं राक्षसीं तथा ।।
भुरुण्डीं हाङ्करीं चण्डां शैवां च कटकीं तथा ।। १४ ।।
घंटां सुलोचनां धूम्रामेकवालीं कपालिनीम् ।।
विशालां दष्टिकां श्यामां त्रिजटीं कुकुहं तथा ।। १५ ।।
विनायकीं च वैतालीमुन्मत्तां शुभनां तथा ।।
सिद्धिञ्च लेलिहानां च केकरां गर्दभीं तथा ।। १६ ।।

तर्कटीं बहुपुत्रां च प्रेतयानां विटंपुराम्।।
क्रौञ्चीं सूकरमुखीं च विततां सरमां दनुम् ।। ।। १७ ।।
उषारंभां पिनाकां च ललितां चित्ररूपिणीम् ।।
स्वधाकारां वषट्स्वाहां धृतिं ज्येष्ठां कपर्दिनीम् ।। १८ ।।
मायाविचित्ररूपां च कामरूपां वशंगमाम् ।।
स्वकंबिलां सिञ्जिकां च महानासां महामुखीम् ।। १९ ।।
कौमारीं रोचनां भीमां सदाहासां मदोद्धताम् ।।
आरक्ताक्षीं कालकर्णीं भर्त्तुकर्णीं महास्वनीम् ।। 1.226.२० ।।
केशिनीं शिखिनीं लम्बां पिंगाक्षीं लोहितामुखीम् ।।
घण्टारवां च दंष्ट्रालां लोचनां काचजङ्घिकाम् ।।२१ ।।
गोकर्णिकां गोमुखिकां महाग्रीवां महामुखीम्।।
उल्कामुखीं धूम्रशिखां कवनां परिकंपिताम् ।। २२ ।।
मोहिनीं कुण्डिनीं त्वेडां निर्भयां बाहुशालिनीम् ।।
शूर्पकर्णीं तथैकाक्षीं विशोकां नन्दिनीं रुचम् ।। २३ ।।
ज्योस्नामुखीं वरपरां निकुम्भां रक्तकम्पनाम् ।।
अविकारां महाचित्रां चित्रसेनां मनोरमाम् ।। २४ ।।
सुदर्शनां हरत्पापां मातङ्गीं लंबमेखलाम् ।।
सुबालां बालतर्कारीं प्रेमोदां लाङ्गलावतीम्।।२५।।
चित्तां वित्तां जडां कोणां शान्तिकां भसिताशनीम् ।।
लंबस्तनीं लंबघण्टां विसतां वामचूडिनीम् ।।२६।।
स्वलतिर्दीर्घकेशी च सुलता सुन्दरी समा ।।
अधोमुखी कटुमुखी क्रोधनी वसुवाशिनी ।। २७ ।।
विराविणी वत्सरुता माषाभाजिनशालिनी ।।
कुटुम्बिका शुक्तिका च चण्डिका बलमोहिनी ।। २८ ।।
मांसान्यहासिनी लम्बा गोविधारी समागधी ।।
एताश्चान्याः स देवेन्द्र ससृजे मातरस्तदा ।। २९ ।।
अन्धकानां महाघोरं पपुस्तद्रुधिरं तदा ।।
ततोन्धकासृजा सर्वाः परां तृप्तिमुपागताः ।।1.226.३०।।
तास्तु तृप्ताः सुसम्भूता भूय एवांधकास्रजा ।।
अर्दितोयैर्महादेवः शूलमुद्गरपट्टिशैः ।। ३१ ।।
ततः स शङ्करो देवस्त्वन्धकैर्व्याकुलीकृतः ।।
जगाम शरणं देवं वासुदेवमजं विभुम् ।। ३२ ।।
ततस्तु भगवान्विष्णुः सृष्टवाञ्छुष्करेवतीम् ।।

सा पपौ सत्वरं तेषामन्धकानामसृक्क्षणात् ।। ३३ ।।
यथायथा च रुधिरं पिबत्यन्धकसम्भवम् ।।
तथा तथाऽधिकं देवी संशुष्यति जनाधिप ।। ३४ ।।
पीयमाने तदा तेषामन्धकानां तथासृजि ।।
अन्धकास्तु क्षयं नीता सर्वे ते त्रिपुरारिणा ।। ३५ ।।
मूलान्धकं तु विक्रम्य तदा सर्वत्र लोककृत् ।।
चकार वेगाञ्छूलाग्रे तदा तुष्टाव शङ्करम् ।। ३६ ।।
अन्धकः सुमहावीर्यः तस्य तुष्टोऽभवद्भवः ।।
सामीप्यं प्रददौ नित्यं गणेशत्वं तथैव च ।। ३७ ।।
ततो मातृगणाः सर्वे शङ्करं वाक्यमब्रुवन् ।।
भगवन् भक्षयिष्यामः सदेवासुरमानुषम् ।। ३८ ।।
त्वत्प्रसादाज्जगत्सर्वं तदनुज्ञातुमर्हसि ।।
शङ्कर उवाच ।।
भवतीभिः प्रजाः सर्वा रक्षणीया न संशयः ।। ३९ ।।
तस्माद्घोरादभिप्रायान्मनः शीघ्रं निवर्त्यताम् ।।
नाडायन उवाच ।।
इत्येवं शङ्करेणोक्तं त्वनादृत्य वचस्तु ताः ।। 1.226.४० ।।
क्षोभयामासुऽव्यग्रास्त्रैलोक्यं सचराचरम् ।।
त्रैलोक्ये भक्ष्यमाणे तु तदा मातृगणैर्नवैः ।। ४१ ।।
नृसिंहमूर्तिं देवं च प्रदध्यौ भगवाञ्छिवः ।।
अनादिनिधनं देवं सर्वलोकभवोद्भवम ।। ४२ ।।
दैत्येन्द्रवक्षोरुधिरप्रोक्षितोरुमहानखम ।।
विद्युज्जिह्वं महादंष्ट्रं स्फुटकेसरसङ्कटम् ।। ४३ ।।
कल्पान्तमारुतक्षुब्धसप्तार्णव महास्वनम ।।
वज्राग्रतीक्ष्णनखरमाकर्णाद्दारिताननम्।। ४४ ।।
मरुशैलप्रतीकाशमुदयार्कसमेक्षणम ।।
हिमाद्रिशिखराकारं चारुदंष्ट्रोज्ज्वलाननम् ।। ४५ ।।
खविनिस्सृतरोमाग्निं ज्वालाकेसरमालिनम् ।।
बद्धाङ्गदं सुमुकुटं चारुकेयूरभूषणम ।। ४६ ।।
श्रोणीसूत्रेण महता काञ्चनेन विराजितम ।।
नीलोत्पलदलश्यामं वामोयुगविभूषितम ।। ४७ ।।
तेजसाक्रान्तसकलं ब्रह्माण्डान्तरमंडपम ।।
सादरभ्राम्यमाणानां हुतहव्य घनार्चिषाम् ।। ४८ ।।

आवर्त्तैः सदृशाकारैः संयुक्तं दैहलोमजैः ।।
सर्वपुप्पविचित्रां च धारयानं महास्रजम ।। ४९ ।।
स ध्यातमात्रो भगवान्प्रददौ तस्य दर्शनम् ।।
यादृशेनैव रूपेण यातो रुद्रेण भक्तितः ।। 1.226.५० ।।
तादृशेनैव रूपेण दुर्निरीक्ष्येण दैवतैः ।।
प्रणिपत्य तु देवेशं तदा तुष्टाव शङ्करः ।। ५१ ।।
शङ्कर उवाच ।।
नमस्तेस्तु जगन्नाथ नरसिंहवपुर्धरः ।।
दैत्यनाथास्थिसंपूर्ण नखशुक्तिविराजित ।। ५२ ।।
तदस्रकणसंलग्नहेमपिङ्गलविग्रहं ।।
मेरोः सपद्मरागस्य शोभां धत्से जगद्गुरो ।। ५३ ।।
कल्पान्ताम्भोदनिर्घोष सूर्यकोटिसमप्रभ ।।
सहस्रयम संक्रोध सहस्रेन्द्रपराक्रम ।। ५४ ।।
सहस्रधनदस्फीत सहस्रवरुणात्मक।।
सहस्रकालचरित सहस्रनियतेन्द्रिय।।५५।।
सहस्रभूमिसद्धैर्य सहस्रानन्तमूर्त्तिमत् ।।
सहस्रचन्द्रप्रतिम सहस्रहरिविक्रम ।। ५६ ।।
सहस्ररुद्रतेजस्क सहस्रब्रह्मसंस्तुत।।
सहस्रवायुवेगोग्र सहस्रज्योतिरीषण।।५७।।
सहस्रयन्त्रमथन सहस्राबाधमोचन ।।
अन्धकस्य विनाशाय सृष्टा या मातरो मया ।। ५८ ।।
अनादृत्य तु मद्वाक्यं भक्षयंत्यश्च ताः प्रजाः ।।
कृत्वा ताश्च न शक्तोऽहं संहन्तुमपराजित।।५९।।
स्वयं कृत्वा कथं तासां विनाशमपि रोचये ।।
नाडायन उवाच ।।
एवमुक्तः स रुद्रेण नारसिंह वपुर्धरः ।। 1.226.६० ।।
ससर्ज देवीं जिह्वातः तदा वागीश्वरीं हरिः ।।
हृदयाच्च तथा मायां गुह्याच्च भगमालिनीम् ।। ६१ ।।
अस्थिभ्यश्च तथा काली सृष्टा पूर्वं महात्मना ।।
यया तद्रुधिरं पीतमन्धकानां महात्मनाम् ।। ६२ ।।
या त्वस्मिन्कथिता लोके नामतः शुष्करेवती ।।
द्वात्रिंशन्मातरः सृष्टा गात्रेभ्यश्चक्रिणा ततः ।। ६३ ।।
तासां नामानि वक्ष्यामि तानि मे गदतः शृणु ।।

सर्वक्लिष्टा महाभागा कण्ठकर्णी तथैव च ।। ६४।।
त्रैलोक्य मोहिनी पुण्या सर्वसत्त्ववशङ्करी ।।
तथा च चक्रहृदया पञ्चमा व्योमचारिणी ।।६५।।
शंखिनी लेखिनी चैव कालसङ्कर्षिणी तथा ।।
इति देव्यष्टकं राजन्वागीश्यनुचरं स्मृतम् ।। ६६ ।।
अजिता सूक्ष्महृदया वृक्षावेशाश्मदर्शना ।।
नृसिंहभैरवा चिल्ला गरुत्पक्षहृदानया ।। ६७ ।।
भगमालिन्य ऽनुचरा इत्यष्टौ नृप मातरः ।।
आकर्षिणी च भारूटी तथैवोत्तरमालिका ।। ६८ ।।
ज्वालामुखी भीषणिका कामधेनुश्च बालिका ।।
तथा पद्मकरा राजन्रेवत्यनुचराः स्मृताः ।। ६९ ।।
अष्टौ महाबलाः सर्वा देवगात्रसमुद्भवाः ।।
त्रैलोक्यसृष्टिसंहारसमर्थाः सर्वदेवताः ।। 1.226.७० ।।
ताः सृष्टमात्रा देवेन क्रुद्धा मातृगणस्य तु ।।
प्रधाविता महाराज क्रोधविस्फूर्जितेक्षणाः ।। ७१ ।।
अविषह्यतमं तासां दृष्ट्वा तेजः सुदारुणम् ।।
भयेन शरणं प्राप्ता देवेशं पूर्वमातरः ।। ७२ ।।
शरणार्थमनुप्राप्ता नृसिंहो वाक्यमब्रवीत् ।।
नरसिंह उवाच ।।
यथा मनुष्याः पशवः पालयन्ति वराननाः ।। ७३ ।।
यजन्ति तैश्च पशुभिः तथा वै देवतागणान् ।।
भवत्यश्च तथा लोकान्पालयन्तु मयेरिताः ।।७४ ।।
मनुजैश्च तथा देवं यजध्वं त्रिपुरान्तकम्।।
ये च मां संस्मरंतीह ते च रक्ष्या सदा नराः ।।७५।।
बलिकर्म करिष्यंति युष्माकं ये सदा नराः ।।
सर्वकामप्रदास्तेषां भविष्यध्वं तथैव च।।७६।।
तत्सादनादिकं ये च करिष्यंति हरेरितम् ।।
ते च रक्ष्या सदा लोके रक्षितव्यं च शासनम्।।७७।।
रौद्रां चैव परां मूर्तिं महादेवः प्रदास्यति।।
युष्मभ्यं समया सार्धं तेन सार्धं वरस्यथ ।।७८।।
मया मातृगणः सृष्टो योयं विगतसाध्वसः ।।
एष नित्यं विशालाक्ष्यो मयैव सह रंस्यति ।।७९।।
मया सार्धं तथा पूजां वीरेभ्यश्चैव लप्स्यसि ।।

पृथक् च पूजितो लोके सर्वान्कामान्प्रदास्यति ।। 1.226.८० ।।
शुष्कां संपूजयिष्यन्ति ये तु पुत्रार्थिनो जनाः।।
तेषां पुत्रप्रदा देवी भविष्यति न संशयः।।८१।।
नाडायन उवाच।।
एतावदुक्त्वा भगवान्सह मातृगणेन च ।।
ज्वालामालाकुलवपुस्तत्रैवांतरधीयत ।।८२।।
समातृवर्गोपि हरस्य मूर्ति सदा यजंस्तिष्ठति तत्समीपे ।।
देवेश्वरस्यापि नृसिंहमूर्तेः पूजां विधत्ते त्रिपुरान्तकारी ।। ८३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये अन्धकजयवर्णनोनाम षड्विंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२६ ।।
1.227
।। शैलूष उवाच ।।
मातृदोषप्रशमनान्महेश्वरमुखोद्गतान् ।।
प्रयोगाञ्छ्रोतुमिच्छामि वदतस्ते द्विजोत्तम ।। १ ।।
नाडायन उवाच ।।
चोचकं तु वचा कुष्टं ब्रह्मभूतजटे शुभे ।।
कालमञ्जा हरिद्रे द्वे यवचूर्णविमिश्रितम्।।२।।
उद्वर्तनमिदं प्रोक्तं मातृदोषविनाशनम् ।।
अरिष्टारिष्टपत्राणि तालजीतकयोस्तथा ।। ३ ।।
शिंशिपामलकीबिल्वकपित्थानां तथैव च ।।
बहुकारत्वचं पूर्वां तथैव च पुनर्नवाम् ।। ४ ।।
भार्ङ्गीक्वाथमिदं स्नानं मातृदोषविनाशनम् ।।
अरिष्टकं तथा बिल्वं पद्माक्षं फलिनीफलम् ।। ५ ।।
वचा कुष्टं च मुस्तञ्च वालकं रजनीद्वयम् ।।
चन्दनं कुंकुमं चैव नागदानं च रोचना ।। ६ ।।
एतानि सर्वाण्याहृत्य पूर्णकुम्भे विनिक्षिपेत् ।।
स्नानमेतत्प्रयोक्तव्यं मातृदोषविनाशनम् ।। ७ ।।
कुसुमैः पञ्चवर्णैस्तु धूपैर्निर्यासजैस्तथा ।।
कुंकुमागुरुकर्पूरचन्दनैश्च मनोरमैः ।। ८ ।।
दीपैर्भक्ष्यैस्तथा क्षीरैः कुल्माषोल्लोपिकागुडैः ।।
पायसैर्मधुसंमिश्रैः पललेनोदनेन च ।। ।।९।।
बलिः सुविहितो राजन्मातृदोषविनाशनम् ।।
दूर्वाप्रवालमञ्जिष्ठानागरं नागकेशरम्।।1.227.१०।।
रोचनाकुंकुमं चैव चन्दनं च तथा वचा ।।

विलेपनमिदं श्रेष्ठं मातृदोषविनाशनम् ।। ११ ।।
गजाश्वकपिवाराहनखानि च घृतं तथा ।।
श्रेष्ठोऽयं कथितो धूपो मातृदोषविनाशनः ।। १२ ।।
सिद्धं घृतं चाप्यथ पञ्चगव्यं पुराणमश्नन्ति हि ये नरेन्द्र ।।
तेषां भयं नैव हि मातृजातं भाव्यं कदाचिद्ग्रहसंभवं वा ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथम खण्डे मा० सं० मातृबाधाप्रतिषेधोनाम
सप्तविंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२७ ।।
1.228
।। नाडायन उवाच ।।
तस्य देवादिदेवस्य प्रभावमपरं शृणु ।।
कथ्यमानं मया राजन्सर्वकल्मषनाशनम् ।। १ ।।
शङ्करः पार्वती चैव स्पर्धमानौ परस्परम् ।।
चक्रतुर्मैथुनं राजन्साग्रं वर्षशतं किल।। २ ।।
तयोरन्यतरस्यासीद्यदा नैव पराजयः ।।
ततस्तु देवता खिन्नाः परस्परमथाब्रुवन् ।। ३ ।।
अत्रोत्पत्स्यति यो गर्भस्त्रैलोक्यं सचराचरम् ।।
तेजसा मोहितं तस्य भविष्यति न संशयः ।। ४ ।।
तस्मात्त्वमत्र प्रविश देवदेव हुताशन ।।
एवमुक्तस्तदा वह्निः प्रविवेश सुरोत्तमम्।। ५ ।।
तं दृष्ट्वा संभ्रमादेव समुत्तस्थौ त्रिलोचनः ।।
तेजोभिः क्षुभितं तत्र वह्नेरास्यमथाविशत् ।।६।।
शशाप पार्वती देवी भार्यासु स्वासु देवताः ।।
नैवावाप्स्यथ पुत्रान्वै मत्कोधकलुषीकृताः ।। ७ ।।
हुताशनोपि शर्वस्य दह्यमानो हि तेजसा ।।
तत्याज गर्भं गङ्गायां सापि कालेन केनचित् ।। ८ ।।
तत्याज पर्वते श्वेते गर्भं वह्निसमप्रभम् ।।
तेन जातेन संवृत्तं सौवर्णं श्वेतपर्वतम् ।। ९ ।।
सुवर्णरेतसस्तस्य शंकरस्य तु तेजसा ।।
ददृशुः कृत्तिका बालं संत्यक्तं तत्र गङ्गया ।। 1.228.१० ।।
स्तनानि प्रददुस्तस्य कृपया राजसत्तम ।।
षडाननस्तदा भूत्वा षण्णामेव स्तनं पपौ ।। ११ ।।
तासां क्षीरेण धर्मात्मा विवृद्धश्चारुतेजसा ।।
कृत्तिकानां वरं प्रादाद्यत्तद्वक्ष्यामि ते नृप ।। १२ ।।
नाडायन उवाच ।।

यदा चन्द्रसमायोगं गमिष्यथ शुभाननाः ।।
तदा पूजां करिष्यंति भवतीनां तु ये नराः ।। १३ ।।
वह्नेश्चन्द्रमसश्चैव वरुणस्य तथा मम ।।
गन्धमाल्यैस्तथा पुष्पैर्धूपैर्दीपैस्तथैव च ।। १४ ।।
गन्धोदकेन पुण्येन लाजाभिर्मधुना सह ।।
अपूपैः परमान्नेन दध्ना गव्येन चाप्यथ। ।। १५ ।।
कुल्माषैः सफलैर्भक्ष्यैर्मोदकैः पानकैस्तथा ।।
प्राप्स्यन्त्यभिमतान्कामानिह लोके परत्र च ।। १६ ।।
नक्ताशनस्तथा भूत्वा युष्मत्पूजापरायणः ।।
क्रीडित्वा सुचिरं नाके मानुष्ये तु भविष्यति ।। १७ ।।
रूपान्वितः सत्यपरो द्यावान्धर्मे स्थितः सन्बहुभृत्ययुक्तः ।।
कुलेन शीलेन समन्वितश्च नारीविशेषात्सुभगा भवित्री ।। १८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे
कृत्तिकापूजाविधिर्नामाष्टाविंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२८ ।।
1.229
।। नाडायन उवाच ।।
ततस्तु प्रययौ गङ्गा कुमारो यत्र पावकिः ।।
मया त्वं जनितः पुत्र तमुवाच सुरेश्वरम् ।। १ ।।
असहन्त्या महातेजस्त्वदीयं पर्वतोत्तमे ।।
मया स्कन्द परित्यक्तं तदा गर्भगतं मम ।। २ ।।
तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा पावकिर्वाक्यमब्रवीत् ।।
।। स्कन्द उवाच ।।
नाहं गृहं ते यास्यामि शम्भुर्मे दैवतं पिता ।। ३ ।।
अनुग्रहं करिष्यामि तवाहं सुरनिम्नगे ।।
वैशाखमासशुक्लस्य तृतीयायां वरानने ।। ४ ।।
मानुष्यमवतीर्णासि तदा पूजामवाप्स्यसि ।।
तमिन्नहनि यः स्नानमाचरिप्यति ते शुभे ।। ५ ।।
राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलेन स तु योक्ष्यति।।
तस्मिन्नहनि यः पूजां यत्र तत्र व्यवस्थितः ।।६।।
गन्धमाल्योपहाराद्यैर्धूपदीपान्नसंपदा ।।
कर्ता तव महाभागे त्वत्तोयस्नानजं फलम् ।। ७ ।।
ध्रुवमाप्स्यति धर्मज्ञे नात्र कार्या विचारणा ।।
तस्मिन्नहनि यत्किञ्चित्प्रदद्याच्छ्रद्धयान्वितः ।। ८ ।।
अक्षयं तत्फलं तस्य भविष्यति न संशयः ।।

अक्षया सा तिथिर्ज्ञेया कृत्तिकाभिर्युता यदि ।। ९ ।।
भविष्यति महाभाग विशेषेण फलप्रदा ।। 1.229.१० ।।
तस्मिन्दिने ये तव चारुगात्रि पूजां करिष्यंति तथेरितां प्राक् ।।
ते नाकलोके सुचिरं निरुप्य लोकान्गमिष्यन्ति जलाधिपस्य ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवचने अक्षयतृतीयामहालयं नामैकोनत्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२९ ।।
1.230
नाडायन उवाच ।।
ततस्तु जातकर्माद्याः क्रियास्तस्य महात्मनः ।।
विश्वामित्रस्तु कृतवान्मङ्गलानि तथैव च ।। १ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु देवनाथाय वज्रिणे ।।
श्वेतजातमथाचख्युः कुमारं दीप्ततेजसम् ।। २ ।।
निधनाय मतिं चक्रे तदा तस्य पुरन्दरः ।।
दैवतैः पितृभिर्यज्ञैः प्रभुर्दानवराक्षसैः ।। ३ ।।
भूतनागपिशाचैश्च पितृगन्धर्वमानुषैः ।।
संमन्त्र्य निधने तस्य सृष्टवान्स महाग्रहान् ।। ४ ।।
देवदैत्यग्रहान्घोरान्पितृदानवराक्षसान् ।।
यक्षगन्धर्वनागानां नृणां च पिशिताशिनाम् ।। ५ ।।
ते ग्रहा बहुसाहस्रा नानाप्रहरणोद्यताः ।।
अभिजग्मुः श्वेतगिरिं कुमारवधकाम्यया ।। ६ ।।
ते ग्रहा बहुसाहस्रा ग्रहांश्च शतशः शिवः ।।
स्कंदो ग्रहान्वै ससृजे पूर्वग्रहनिशाचरान् ।। ७ ।।
महाबलान्महावीर्यान्कामगान्कामरूपिणः ।।
अनेकशतसाहस्रान्नानावेशान्मनोजवान् ।। ८ ।।
तेषां प्रधानान्वक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ।।
स्कंदो विशाखश्च तथा नैगमेयस्तथैव च ।।
भीमो भीमकरः क्रव्यो निरतः क्रोश एव च ।। ९ ।।
क्रव्यादोथ हविर्बुद्धिः कोटिमुद्गरिकः पृथुः ।।
कालश्चाप्युपकालश्च सिद्धार्थः पुष्पकस्तथा ।। 1.230.१० ।।
पुष्पमित्रः कोकिलकः सिद्धो लंबोदरस्तथा ।।
खल्यूः कपोतो लम्बोष्ठः तथा नायास एव च ।। ११ ।।
यदण्डो गृद्ध्रनासाश्च गृद्ध्रवृत्तुक एव च ।।
क्षुद्रकः कालकालश्च कालस्तत्पुरुषस्तथा ।।१२।।
विद्युद्भूतोऽथ संवर्तो वर्तश्चावर्त एव च ।।

शितिकण्ठः कपर्दी च कच्छपः परिकण्टकः ।। १३ ।।
परिप्रकाशो मत्तश्च मातङ्गवसनस्तथा ।।
गदराक्षः पिशाचश्च वीरनाशो वलीमुखः ।। १४ ।।
महाभूतश्च नन्दश्च सोमानन्दः प्रमोदकः ।।
आनन्दो व्यवसायश्च निश्चयोऽथ पराक्रमः ।। १५ ।।
जयश्च विजयश्चैव सञ्जयः कल्प एव च ।।।
पुष्पदन्तो दन्तवक्रो हेगुण्डिर्भीषणस्तथा ।। १६ ।।
वसुभूतिर्वसुस्त्रातो जीवकस्तापसस्तथा ।।
वीरबाहुः सुबाहुश्च सुन्दरो गण्ड एव च ।। १७ ।।
तुण्डा विचेला गोदंतः कलशः कलशोचरः ।।
शीर्यग्राहो ललाटस्थो ग्रीवाग्राभरतो ग्रहः ।। १८ ।।
परिलेपकजात्यन्धौ करालः कुञ्जनामनौ ।।
अन्येद्युकः सततगस्त्रैतीयकचतुर्थकौ ।। १९ ।।
व्यरोचको नेत्ररोगः कासश्वासानुगस्तथा ।।
धूतपापः पापहितः पापाचारस्तथैव च ।। 1.230.२० ।।
काण्डो धनञ्जयश्चैव शठो नैष्कृतिकस्तथा ।।
वसुधाता वसुमना गौरः शोथो गलग्रहः ।। २१ ।।
भ्रमश्च चित्तमोहश्च तथा कार्यविघातकः ।।
सर्वकार्यकरश्चैव जृंभकश्चार्यकस्तथा ।। २२ ।।
एते चान्ये च बलिनः कामरूपा विहङ्गमाः ।।
त्रैलोक्यसृष्टिसंहारसमर्था विविधायुधाः ।। २३ ।।
नानारूपधरा वीरा नानाविविधवाससः ।।
प्रादुद्रवन्महान्घोरान्पूर्वदेवैर्विसर्जितान् ।।२४।।
अविषह्यतमात्मानो ग्रहाः स्कन्दग्रहास्तथा ।।
स्कन्दं देववरं सर्वे तदा शरणमागताः ।।२५।।
तांस्तु वै शरणं प्राप्तान्स्कंदो वचनमब्रवीत् ।।
स्कंद उवाच।।
शरणं वै प्रपन्नानां वरं दास्यामहं ग्रहाः ।।२६।।
वरयध्वं यथाकामं पूज्या मे शरणार्थिनः ।।
ग्रहा ऊचुः ।।
भगवन्भक्षयिष्यामस्त्वत्प्रसादेन मानुषान् ।।२७।।
एतद्वरमभीष्टं नः सर्वेषां दीप्तविग्रह ।।
स्कंद उवाच ।।

दुराचारांस्तथा लोके गन्धमाल्यानुलेपने।।२८।।
तेषां शरीरे रत्यर्थं वसध्वं नात्र संशयः।।
ये भक्तास्त्र्यम्बके देवे तथा देवे जनार्दने।।२९।।
आस्तिकाञ्छ्रद्दधानांश्च वर्जयध्वं प्रयत्नतः ।।
वरार्थमपि सङ्गृह्य न्यस्ता कर्मादिभिः क्रमः ।। 1.230.३० ।।
त्यक्षध्वं पुरुषाञ्शीघ्रं मम विज्ञाय शासनम् ।।
।। नाडायन उवाच ।।
एवमुक्ता ग्रहाः सर्वे स्वाम्ये चक्रुस्तदा शिशुम् ।। ३१ ।।
कुमारं शर्वतनयं महाबलपराक्रमम् ।।
स्कन्देनैव यथोक्तं तु स्कन्दं स्कन्दग्रहास्तदा ।। ३२ ।।
समेता सर्वे वचनमिदमुचुर्नराधिप ।।
अस्माकमपि देवेश प्रसादं कर्तुमर्हसि ।। ३३ ।।
एवमुक्तोऽथ धर्मात्मा ग्रहा न्स्कन्दस्त्वभाषत ।।
यावत्षोडशवर्षाणि मानवानां भवन्त्युत ।। ३४ ।।
तावद्भवन्तो बाधन्तु मनुष्याणां तथा प्रजाः ।।
तत्रापि बलिकर्माद्यैः क्षेमं तेषां करिष्यथ ।।
ततः पूर्वं ग्रहाणां तु पूज्या लोके भविष्यथ ।। ३५ ।।
एतावदुक्त्वा भगवान्कुमारो ददौ ग्रहाणामपरं शरीरम् ।।
देहान्स्वकान्नायक उग्रसत्त्वो लोकस्य रक्षार्थमतीव हृष्टः ।। ३६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये त्रिंश
दुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २३० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २३१-२३५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

1.231
।। शेष उवाच ।। ।।
नृणां ग्रहगृहीतानां लक्षणं कथयाशु मे ।।
प्रतिषेधं च धर्मज्ञ तत्र मे संशयो महान् ।। ।। १ ।।
।। नाडायन उवाच ।। ।।
देवर्षिपितृभूतानां सततं चावमाननात् ।।
गुरुवृद्धद्विजाचार्यसिद्धतापसमर्दनात् ।। २ ।।
बलिमंगलहोमादि नियमाचारवर्जनात् ।।
व्रताध्ययनधर्मादिध्यानयोगव्यतिक्रमात् ।। ३ ।।
गुडामिषतिलक्षौद्रमेध्यैरुच्छेषितस्य वा ।।
श्मशानायतनाभ्यासविण्मूत्रोत्सर्जनादपि ।। ४ ।।
रात्रौ चतुष्पथारण्यशून्यवेश्मनिवेशनात् ।।
भोजनाद्भिन्नभाण्डेषु तथा मंत्रच्छलादपि ।। ५ ।।
श्मशानचैत्यवृक्षादि मैथुनादिनिषेवणात् ।।
अवमानादभीघातान्मङ्गलानामदर्शनात् ।। ६ ।।
ईर्ष्यया बन्धुशापाच्च रथ्यावस्कन्धसेवनात ।।
ऐश्वर्यनाशाच्छोकाच्च दर्पोत्सेकातिहर्षणात् ।। ७ ।।
निर्लज्जनास्तिकानां हि त्रासितानां विशेषतः ।।
गुरुभिः सम्परित्यागात्कार्त्तघ्न्यात्साधुनिन्दनात् ।। ८ ।।
दुःखात्प्रजननात्स्त्रीणां मिथ्या चैव प्रभाषणात् ।।
तुषकेशकपालास्थिकार्पासादिष्वधिष्ठितात् ।। ९ ।।
प्राणिनां सुखदुःखेषु तथा मृतकसूतके ।।
अत्यर्थनक्तस्नानेषु ग्रहा गृह्णन्ति मानवान् ।। 1.231.१० ।।
बलैश्वर्यविसंयोगाद्देहमाविशति ग्रहः ।।
जीवः कुक्षिं यथा दृश्यः प्रविशन्नेव दृश्यते ।। ११ ।।
वनस्पतीन्वा ऋतवो विज्ञेयाश्च तथा ग्रहाः ।।
कारणैर्नवभिर्देहं ग्रहो गृह्णाति देहिनाम् ।।१२।।
रौद्रस्वभावाद्धिंसार्थी रत्यर्थी बलिकामुकः ।।
वित्रासार्थी बलोद्रेकाद्रौद्रात्प्राग्दैहिकाद्भयात् ।। १३ ।।
प्रयुक्तोन्येन मन्त्रैश्च ग्रहो गृह्णाति मानवान् ।।
कारणानि तवोक्तानि यद्यप्येतानि पार्थिव ।। १४ ।।
तथापि त्रय एवात्र विज्ञेयानि विपश्चिता ।।
तेषामन्तर्भवन्त्येते यस्मात्पार्थिवसत्तम ।। १५ ।।

बलिकामस्तु रत्यर्थी हिंसार्थी च तथा ग्रहः ।।
असाध्यं बलिकामं तु कृच्छ्रसाध्यं रतिग्रहम् ।। १६ ।।
हन्तुकाममसाध्यन्तु विना मन्त्रबलं महत् ।।
सांत्वपूर्वं ग्रहो विष्टो मधुरं यः प्रजायते ।। १७ ।।
ततश्चान्तरमासाद्य विचित्रं याचते बलिम् ।।
पानमाल्यानुलेपांश्च वैद्यं दृष्ट्वा नमस्यति ।। १८ ।।
बलिकामस्य लिङ्गानि प्रोक्तान्येतानि वै मया ।।
रमते नृत्यति शुचिस्तथा हसति गायति ।। १९ ।।
गंधमाल्याम्बरस्नानधूपोद्वर्त्तनसेवकः ।।
कथा विचित्राः कुरुते मधुरं सम्प्रभाषते ।। 1.231.२० ।।
अलंकृतं चाविशति वर्जयत्यनलंकृतम् ।।
रतिकामस्य रूपाणि ज्ञेयान्येतानि बुद्धिना ।। २१ ।।
यश्चाविष्टो विद्रवति सिंहव्याघ्रतरक्षुपम् ।।
युद्धमारभते कर्त्तुं गजादिभिरभीतवत् ।। २२ ।।
भृशं ताडयति स्वाङ्गं पतत्यग्नौ पतङ्गवत् ।।
राजद्वेषाणि कुरुते विजने रमतेऽधिकम् ।। २३ ।।
करोति मरणोपायान्हन्तुं कामार्दितो नरः ।।
लोमहर्षोङ्गमांद्यं च छायावैकृत्यमेव च ।। २४ ।।
अमानुषोत्साहबलं विहाराहारचेष्टितम् ।।
द्वौ वा त्रयो वा नेत्रेऽस्य संपश्यन्ते कुमारकाः ।। २५ ।।
निमीलिताक्षितात्यर्थं रक्तादिवमनं तथा ।।
सामान्यमेतदुद्दिष्टं गृहीतस्य तु लक्षणम् ।। २६ ।।
मुक्तस्य लक्षणं चातः प्रवक्ष्यामि निबोधत ।।
भूमौ विनिपतत्याशु तथा संज्ञां प्रपद्यते ।। २७ ।।
परामृशति केशांश्च वासांस्याभरणानि च ।।
शुभाशुभं चात्मकार्यं पृच्छति स्म सुहृज्जनम् ।। २८ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि देवादिग्रहलक्षणम् ।।
चिकित्सितेन संयुक्तं तन्निबोध जनाधिप ।। २९ ।।
नदीकूलाद्रिशिखररुचिः प्रासादमेव च ।।
शुचिशील समाचारो ज्ञेयो देवग्रहार्द्दितः ।। 1.231.३० ।।
देवानां पूजनं तस्य पुष्पधूपफलाक्षतैः ।।
गन्धदीपप्रदानैश्च वह्निसन्तर्पणैस्तथा ।। ३१ ।।
गोरसैश्च स शाल्यन्नैर्ब्राह्मणैः स्वस्तिवाचनैः ।।

कर्त्तव्यं विदुषा नित्यं ततः संपद्यते सुखी ।। ३२ ।।
उच्छिष्टान्भैरवान्नावान्विरसं कुरुतेऽधिकम् ।।
तस्मिंस्तथोत्सवान्यक्षान्व्रतानध्ययनानि च ।। ३३ ।।
बहुशो वटुचाश्नाति वस्त्रं पाटयति स्वकम् ।।
असुरग्रहदुष्टस्य रूपमेतद्विनिर्द्दिशेत् ।। ३४ ।।
दैत्यसंपूजनं तस्य कार्यं मांससुरासवैः ।।
रक्तैः पुष्पैर्धूपदीपैस्तथा बीजसमुद्भवैः ।। ३५ ।।
गन्धर्ववाद्यनिर्घोषं श्रुत्वा हृष्टः प्रनृत्यति ।।
तीर्थोद्याननदीतीरगन्धमाल्यादिसेवनात् ।। ३६ ।।
यथाकामं विचरति गन्धर्वोन्मादितो नरः ।।
गन्धैर्माल्यैश्च विविधैर्गीतवाद्यैस्तथैव च ।। ३७ ।।
गन्धर्वपूजनं कार्यं तेन संपद्यते सुखी ।।
निद्रालुरलसो दुष्टो दर्वीवत्कुरुते करौ ।। ३८ ।।
गर्भवासगुहासेवी नरोन्मत्तं विदुर्बुधाः ।।
नागानां पूजनं तस्य कार्यं कुल्माषपर्पटैः ।। ३९ ।।
पायसोल्लोपिकापूपैः पद्मोत्पलबिसैस्तथा ।।
अमत्सरी मृदुर्वीरः प्रियवाग्बहुभोजनः ।। 1.231.४० ।।
पृथुविह्वलताम्राक्षः तथा वै गोरसप्रियः ।।
भूतोन्मादसमाविष्टो लिङ्गैरेतैर्विनिर्दिशेत् ।। ४१ ।।
कुसुमैर्बहुवर्णैश्च गोरसैर्विविधैस्तथा ।।
भूतपूजा तु कर्त्तव्या तेन सम्पद्यते सुखी ।। ४२ ।।
शून्यागारश्मशानाद्रिचतुष्पथनिषेवकः ।।
रात्रौ चरति योच्छिष्टः पिशाचोन्मादितो नरः ।। ४३ ।।
पिशाचयजनं तस्य कर्त्तव्यं पललामिषैः ।।
कण्टकीसम्भवैः पुष्पैः कृष्णवर्णैस्तथैव च ।। ४४ ।।
अव्यक्तभाषी रक्ताक्षो हास्ये चोच्चस्वरस्तथा ।।
रौद्रं निरीक्षतेऽत्यर्थं यक्षेनोन्मादितो नरः ।।४५।।
कुल्माषघृतपिण्याकपललोल्लोपिकागुडैः ।।
यक्षाणां पूजनं तस्य कर्तव्यं दोषशान्तये ।। ४६ ।।
उद्विग्नचेताः शीतश्च नातिशोकपरायणः ।।
राक्षसेन गृहीतश्च भवत्योष्ठविलेहकः ।। ४७ ।।
पक्वामिषेण मांसेन रुधिरेण तथैव च ।।
राक्षसानां बलिः कार्यस्तस्य दोषप्रशान्तये ।। ४८ ।।

भस्मपांशुरजोध्वस्तो मलिनो मलिनाम्बरः ।।
प्रेतगृहीतो भवति विकृतो ध्वस्तमस्तकः ।। ४९ ।।
ओदनं मधुपानीयं सर्पिः क्षीरसमन्वितम् ।। 1.231.५० ।।
प्रेतानां तत्र दातव्यं तेन संपद्यते सुखी ।।
शुचिः शुचिसमाचारः सन्ध्याचारी तिलप्रियः ।। ५१ ।।
पितृग्रहगृहीतस्य रूपमेतद्विनिर्दिशेत ।।
तिलगोरसपुष्पान्नमधुमूलफलैः शुभैः ।। ५२ ।।
दीपैर्दानैस्तथा नित्यं प्रणिपातेन चाज्ञया ।।
पितॄणां पूजनं तस्य कर्त्तव्यं दोषशान्तये ।। ५३ ।।
अधीते जपते चैव शुचिस्तिष्ठति चाप्यथ ।।
योगासक्तस्तथार्षेण गृहीतो मानवो भवेत् ।। ५४ ।।
हविर्गोरसपुष्पाद्यैस्तथाऽध्ययनसंस्तवैः ।।
ऋषीणां पूजनं कार्यं तस्य दोषप्रशान्नये ।। ५५ ।।
कर्मप्रसक्तो भवति न निद्रां भजते दिवा ।।
पौरुषेण गृहीतस्य लक्षणं समुदाहृतम ।। ५६ ।।
ब्राह्मणान्भोजयेत्तत्र मिष्टमन्नं सुसंस्कृतम् ।।
गन्धमाल्योज्वलान्राजंस्तस्य दोषप्रशान्तये ।। ५७ ।।
स्कन्दग्रहगृहीतानां बालानां शृणु लक्षणम ।।
रोदिति स्तनति ध्याति भूमौ स्वपिति चासकृत् ।। ५८ ।।
असम्बद्धप्रलापी वा ज्ञेयः स्कन्दग्रहार्द्दितः ।।
रक्तैः पुष्पैः फलैर्मूलैः बालक्रीडनकैस्तथा ।। ५९ ।।
घण्टा च कुक्कुटैः पूजा बलिना विविधेन च ।।
पताकाभिश्च कर्त्तव्या कुमारस्य महात्मनः ।। 1.231.६० ।।
अतः परं लोकहितं तवाद्य सर्वग्रहघ्नान्निपुणान्प्रयोगान् ।।
वक्ष्यामि येषां हि निषेवणेन ग्रहैर्विमुच्यन्ति नरा नरेन्द्रान् ।। ६१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायन वाक्ये ग्रहलिङ्गानि नामैकत्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २३१ ।।
1.232
।। नाडायन उवाच ।।
अभ्यङ्गोत्सादनं स्नानं धूपो रक्षाबलिर्घृतम ।।
नेत्राञ्जनं प्रधवनं नवग्रहहराः क्रियाः ।। १ ।।
सर्पगन्धा वचा कुष्ठमुस्ताक्षेपणचन्दनैः ।।
सक्षीरमूत्रैर्विपचेत्तैलं सर्वग्रहापहम् ।। २ ।।
बिल्वमध्यं ब्रह्मदत्त गवाक्षीबृहतीफलम् ।।

उत्सादनमिदं श्रेष्ठं श्लक्ष्णपिष्टं जलेन तु ।। ३ ।।
उशीरकुष्ठमञ्जिष्ठादेवदारुमनःशिलाः ।।
श्रीवेष्टकस्तथा कौन्ती हरितालैलवालुके ।। ४ ।।
एतच्चूर्णीकृतं सर्वं पञ्चगव्यांशमिश्रितम् ।।
सर्वग्रहप्रशमनं स्नानमायुष्यमुत्तमम् ।।५।।
सर्षपाश्च खुरं कुष्टं घृतं भल्लातकं वचा।।
पूतीकमजमोदा च धूपः सर्वग्रहापहः ।।६।।
शस्त्रं वा रोचनं शस्तं सुवर्णं मणिमौक्तिकम् ।।
विषं सवत्सां धेनुं च मत्तं छागं तथैव च ।। ७ ।।
पूर्णकुम्भं च मंत्राश्च वीणा चन्दनमेव च ।।
मयूरपक्षान्रजतं समार्गणगुणं धनुः ।। ८ ।।
भल्लातकानि सर्पिश्च रक्षार्थं धारयेद्गृहे ।।
पुष्पैर्धूपैस्तथा गन्धैर्भक्ष्यैर्नानाविधैस्तथा ।। ९ ।।
पूर्णकुम्भैः सकुल्माषैर्गोरसैश्चन्दनेन च ।।
धूपैरन्नप्रकारैश्च बलिः कार्यो विजानता ।। 1.232.१० ।।
कायस्थां ज टिलां वीरां वयस्थां नकुलीद्वयम् ।।
जयां च विजयां चैव मानां पर्पटकम्बरीम् ।। ११ ।।
मर्कटीं सूकरीं छत्रामतिच्छत्रां पलङ्कषाम् ।।
रामां पूतनकां केशीं मारटां कटुकां वचाम् ।।१२।।
चौरकां विष्णुदत्तां च वृष्टिकाण्डीं च चूर्णयेत् ।।
पुराणमेभिर्विपचेद्घृतं तोये चतुर्गुणे ।। १३ ।।
महापैशाचकं नाम सर्वग्रहनिवारणम् ।।
रसाञ्जनं त्रिकटुकं मञ्जिष्ठा समनःशिला ।। १४ ।।
समानि च्छागमूत्रेण पिष्ट्वा वर्तिन्तु कारयेत् ।।
छाया शुष्कं तु तं कुर्यादञ्जनं ग्रहनाशनम् ।। १५ ।।
श्वेतज्योतिष्मतीं व्योषं वस्त्रसूत्रेण वेष्टितम् ।।
छायाशुष्के पुनः पिष्टं ज्ञेयं प्रशमनं हितम् ।। ।। १६ ।।
संपूजनं देवगुरुद्विजानां भक्तिः परा चक्रगदाधरस्य ।।
येषां न तेषां प्रभवन्ति दीपा ग्रहोद्भवा भूमिपतिप्रधान ।। १७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ग्रहबाधाप्रतिषेधो नाम द्वात्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २३२ ।।
1.233
।। शैलूष उवाच ।। ।।
स्कन्दस्य शरणं प्राप्तान्ग्रहाञ्श्रुत्वा शतक्रतुः ।।

यश्चकार महाभाग तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
।। नाडायन उवाच ।।
स्कन्दस्य शरणं प्राप्ताञ्श्रुत्वा शतमखो ययौ ।।
देवदेवगणैः सार्द्धं स्कन्दो यत्र व्यवस्थितः ।। २ ।।
स्कन्दं देवेश्वरो दृष्ट्वा दीप्ततेजःसमद्युतिम् ।।
तुष्टाव राजशार्दूल प्रयतः सुसमाहितः ।। ३ ।।
।। शक्र उवाच ।। ।।
देवदेवं नमस्यामि कुमारं वरमच्युतम् ।।
कार्तिकेयं दुराराध्यं वह्नितेजः समुद्भवम् ।। ४ ।।
उमाशङ्करजं भीमं गङ्गया जठरे धृतम् ।।
शक्तिहस्तं विशालाक्षं षण्मुखं दीप्ततेजसम् ।। ५ ।।
भक्तानुकम्पिनं दांतं ब्रह्मण्यं वरदं प्रभुम् ।।
काकपक्षधरं शांतं शिखण्डकविभूषितम् ।। ६ ।।
रक्ताम्बरं महाबाहुं मयूरवरगामिनम् ।।
घण्टाप्रियं गणाध्यक्षं महाबलपराक्रमम् ।। ।। ७ ।।
देवसेनापतिं देवं सर्वलोकहितेप्सया ।।
षष्ठ्यान्तु शुक्लपक्षस्य ये च त्वां भौमवासरे ।।८।।
कृत्तिकास्वर्चयिष्यन्ति यथालाभं पृथक्पृथक् ।।
न तेषां दुर्ल्लभं किञ्चिद्भविष्यति सुरोत्तम ।। ९ ।।
द्वियोगे द्विगुणं तेषां फलं स्कन्द भविष्यति ।।
त्रियोगे पूजनं कृत्वा भवतः सुरसत्तम ।। 1.233.१० ।।
अक्षयं फलमाप्स्यन्ति नात्र कार्या विचारणा ।।
वैशाखमासादारभ्य पञ्चम्यां य उपोषितः ।। ११ ।।
भवन्तं पूजयेत्षष्ठ्यां संवत्सरमतन्द्रितः ।।
पुत्रार्थी लभते पुत्रान्धनकामो धनानि च ।। १२ ।।
मृतश्च प्राप्नुयात्स्वर्गं त्वयि तुष्टे हरात्मज ।।
स्तोत्रेण च मदीयेन ये स्तोष्यन्ति तव प्रभो ।। ।। १३ ।।
लोकद्वयेऽपि ते कामान्प्राप्स्यन्ति मनसेप्सितान् ।।
।। स्कन्द उवाच ।। ।।
पिता मे दैवतं शक्र महादेवः प्रतापवान् ।। १४ ।।
तस्याज्ञया करिष्यामि यन्मां वक्ष्यति वासव ।।
।। नाडायन उवाच ।। ।।
ततः प्रादुरभूत्तत्र देवदेवस्त्रिलोचनः ।। १५ ।।

अभ्यषिञ्चत्कुमारं च ब्रह्मणा सहितः प्रभुः ।।
सेनापत्येन देवानां सोऽभिषिक्तस्तदा प्रभो ।। १६ ।।
जघान महिषं नाम दानवं देवकण्टकम् ।।
महिषेन समान्वीर्ये जघानायुतशोऽपरान् ।। १७ ।।
बहुत्वाद्दानवान्वीरः स्कन्दः परबलार्द्दनः ।।
यदा हन्तुं न शक्नोति तदा देवस्त्रिलोचनः ।। १८ ।।
जघान मनसा तत्र ततः शूलवरायुधः ।।
जघान दानवानन्याञ्शतशोऽथ सहस्रशः ।। १९ ।।
भक्ताऽनुकम्पी भगवांस्त्रिनेत्रो देवारिसंघान्विनिपात्य संघे ।।
कृत्वा त्रिलोकीं च तदा प्रहृष्टां जगाम कैलासगिरिं महात्मा ।। 1.233.२० ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमकाण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे महिषवधो नाम
त्रयस्त्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २३३ ।।
1.234
।। नाडायन उवाच ।। ।।
तस्यैव देवदवस्य प्रभावमपरं शृणु ।।
यष्टुकामैः सुरैः पूर्वं यज्ञे भागो न कल्पितः ।। १ ।।
यदा राजंस्त्रिनेत्रस्य तदा क्रुद्धेन शंभुना ।।
यज्ञवाटं ततो गत्वा देवा वित्रासिता बलात् ।। २ ।।
पुरोडाशं भक्षयित्वा पूष्णो दन्तानशातयत ।।
भगस्य नयनं वामं बभञ्ज परवीरहा ।। ३ ।।
क्रुद्धं दृष्ट्वा महादेवं मृगरूपधरस्तदा ।।
प्राद्रवत्सहसा यज्ञो नरनारायणाश्रमम् ।। ४ ।।
तमन्वयो महातेजा बाणचापधरो हरः ।।
यज्ञानुसारिणं प्राप्तं हरं बाणधनुर्धरम् ।। ५ ।।
नारायणस्तु तं चक्रे विह्वलं कण्ठपीडनात् ।।
विह्वले तु महादेवे यज्ञो दिवमथाश्रितः ।। ६ ।।
हरोऽपि लब्धसंज्ञस्तमन्वयौ दिवि सत्त्वरः ।।
न शशाक मृगं वेद्धुं यदा धर्मश्च तेजसा ।। ७ ।।
ततस्तं बोधयामास ब्रह्मा शुभचतुर्मुखः ।।
भगस्य पूर्णं च तदा प्रसादमकरोत्पुनः ।। ८ ।।
यज्ञस्य चाभयं दत्त्वा क्रीडयान्वेति तं पुनः ।।
तारामृगश्च गगने महादेवानुगः सदा ।। ९ ।।
दृश्यते स महाभाग रात्रौ गगनभूषणः ।।1.234.१०।।
क्रुद्धेन रुद्रेण सुरा निरस्ताः स्वस्थाः प्रसन्नेन कृताश्च भूयः ।।

तस्मात्प्रसन्नास्तु भवाय लोके क्रुद्धश्च लोकान्तकरः प्रदिष्टः ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे यजविध्वंसनो नाम चतुस्त्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्याय ।।२३४।।
1.235
।। नाडायन उवाच ।।
तस्यैव देवदेवस्य प्रभावमपरं शृणु ।।
तेन विध्वंसितो यज्ञो यदा दक्षस्य धीमतः ।। १ ।।
दक्षस्य यजमानस्य गङ्गाद्वारे पुरा प्रभो ।।
अनाह्वाने च शर्वस्य देवीप्रकुपिताऽभवत ।। २ ।।
देव्याः प्रकोपाच्च तथा क्रुद्धः शूलधरस्तदा ।।
वीरभद्रेति विख्यातं क्रोधजं सृष्टवान्गणम् ।। ३ ।।
भद्रकाली स्वकाद्देहात्सृष्टवत्यथ पार्वती ।।
गणैरनुगतो राजन्वीरभद्रो महायशाः ।। ४ ।।
भद्रकालीं तथा गत्वा दक्षयज्ञमशातयत् ।।
विध्वस्यमानं यज्ञन्तु पार्वत्या सहितः शिवः ।। ५ ।।
दृष्टवांस्तत्र राजेन्द्र भद्रकर्णेश्वरः स्थितः ।।
विध्वस्यमाने यज्ञे तु दक्षो वचनमब्रवीत् ।। ६ ।।
वीरभद्रं महाभागं भद्रकालीं तथैव च ।।
कौ भवन्ताविह प्राप्तौ मम यज्ञोपघातकौ ।। ७ ।।
वीरभद्र उवाच ।।
क्रुद्धेन शङ्करेणावां भागस्यापरिकल्पनात् ।।
यज्ञविध्वंसनार्थाय प्रेषितौ ते परन्तपौ ।। ८ ।।
भद्रकर्णेश्वरं शर्वं गच्छ शीघ्रं प्रसादय ।।
नाडायन उवाच ।।
वीरभद्रवचः श्रुत्वा गत्वा तुष्टाव शङ्करम् ।। ९ ।।
अश्वमेधसहस्राग्र्यं फलं लेभे त्रिलोचनात् ।।
त्रिलोचनस्तदा तुष्टो वीरभद्रमभाषत ।। 1.235.१० ।।
यत्रस्थेन त्वया यज्ञो दक्षस्याद्य विनाशितः ।।
तत्र स्थाने तु सततं सान्निध्यं त्वं करिष्यसि ।। ११ ।।
पूजां च विपुलां तत्र प्रास्प्यसे मत्प्रसादजाम् ।।
ये च त्वां पूजयिष्यन्ति वीरभद्र गणेश्वर ।। १२ ।।
ते नाकपृष्ठं यास्यन्ति नात्र कार्या विचारणा ।।
दक्षेण च समाहूता भद्रकर्णेश्वरे त्वया ।। १३ ।।
सरस्वती महाभागा प्रविष्टा जाह्नवीजलम् ।।

सङ्गमे च तयोः स्नात्वा पूजां मम करिष्यति ।। १४ ।।
यः पुमान्स गणेशत्वं मम प्राप्स्यत्यसंशयम्।।
गङ्गाद्वारं कुशावर्तं बिल्वकं नीलपर्वतम् ।।१५।।
तथा कनखलं तीर्थं सर्वपापप्रमोचनम् ।।
भविष्यति महाभाग तथैव च मनोहरम् ।। १६ ।।
प्रजापतेर्यज्ञभुवं समासाद्य यतस्ततः ।।
मोक्ष्यते पातकं सर्वं त्रिदिवं च गमिष्यति ।। १७ ।।
भूमिष्ठमुद्धृतात्पुण्यं तस्मात्प्रस्रवणोदकम्।।
तस्मादपि तथा पुण्यं सारसं परिकीर्तितम् ।।
सारसान्नैर्झरं पुण्यं नादेयमपि नैर्झरात् ।। १८।।
तस्मादपि च गाङ्गेयं तदिहापि विशेषतः ।।
सर्वत्र दुर्लभा गङ्गा त्रिषु स्थानेषु दुर्लभा।।।१९।।
गङ्गाद्वारे प्रयागे च गङ्गासागरसङ्गमे।।
गङ्गाद्वारे कुशावर्त्ते बिल्वके नीलपर्वते ।।1.235.२०।।
स्नात्वा कनखले तीर्थे न पुनर्जन्मभाग्भवेत् ।।
तीर्थपञ्चकमेतद्धि यत्रैव गणनायकः ।। २१ ।।
तत्र सन्निहितो ब्रह्मा तत्राहं तत्र केशवः ।।
तत्र देवगणाः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः ।। २२ ।।
तत्समीपे च ते स्थानं त्विदं दत्तं मया तव ।।
तत्र त्वं सततं वत्स लोकात्पूजामवाप्स्यसि ।। २३ ।।
एवमुक्त्वा महातेजा वीरभद्रं महेश्वरः ।।
उवाच वचनं देवो भद्रकालीं महेश्वरः ।।२४ ।।
महेश्वर उवाच ।।
नमोस्तु ते महाभागे वरदे कामरूपिणि ।।
अष्टादशभुजे स्वस्ति शूलमुद्गरधारिणि ।। २९ ।।
पीतकौशेयवसने शशाङ्कसदृशानने ।।
नीलोत्पलदलश्यामे गजकुम्भोपमस्तनि ।। २६ ।।
वरदे चारुसर्वाङ्गि सर्वाभरणभूषिते।।
कमण्डलुधरे देवि देवारिबलनाशिनि।।२७।।
अदितिश्च दितिश्चैव वनिता सिद्धिरेव च।।
रात्रिर्निद्रा प्रभा कान्तिर्बुद्धिर्लक्ष्मीः सरस्वती।।२८।।
धृतिः कीर्तिः स्वधा स्वाहा त्वमेव वरवर्णिनी ।।
त्वां जनाः पूजयिष्यन्ति सर्वकामप्रदां शुभाम्।।२९।।

नवम्यां शुक्लपक्षस्य लोकात्पूजामवाप्स्यसि ।।
नवम्यां पूजयिष्यन्ति ये त्वा सम्यगुपोषिताः।।1.235.३०।।
तेषां त्वं काम्यदा सौम्ये भविष्यसि न संशयः ।।
कन्दरेषु च शैलानां वनानां गहनेषु च ।। ३१ ।।
रंस्यसे त्वं विशालाक्षि तदा पूजामवाप्स्यसि ।।
ये च त्वां मत्प्रभावज्ञाः पूजयिष्यन्ति मानवाः ।।३२।।
न तेषां दुर्लभं किञ्चिदिहलोके परत्र च ।।
ये चेदं मत्कृतं स्तोत्रमभिदास्यन्ति भक्तितः।।३३।।
ते सर्वे भयनिर्मुक्ता भविष्यन्ति न संशयः ।।
नाडायन उवाच।।
एतावदुक्त्वा वचनं तत्रैवान्तरधीयत।।३४।।
दक्षोपि च वरं लब्ध्वा मुदं लेभे त्रिलोचनात्।।३५।।
एवं प्रभावो वरदः स देवो भक्तानुकम्पी जगतो निवासः ।।
कस्यास्य वक्तुं नृपवर्य तस्य गुणान्प्रवक्तुं सकला हि शक्तिः ।। ३६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये दक्षयज्ञविध्वंसनो नाम पञ्चत्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २३५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २३६-२४०

1.236

।। नाडायन उवाच ।।

प्रभावमपरं तस्य शृणु देवस्य शूलिनः।।

यथा विमोक्षितस्तेन श्वेतो मृत्युवशं गतः ।। १ ।।

श्वेतो नाम महातेजा ऋषिः परमधार्म्मिकः ।।

पूजयामास सततं लिङ्गं त्रिपुरघातिनः ।। २ ।।

तस्य पूजाप्रसक्तस्य कदाचित्पृथिवीपते ।।

आजगाम तमुद्देशं कालः परमदारुणः ।। ३ ।।

रक्तवृत्तत्रिनयनः सर्पवृश्चिकरोमवान् ।।

दंष्ट्राकरालो विकटः चूर्णिताञ्जनसप्रभः ।। ४ ।।

रक्तवासा महाकायः सर्पाभरणभूषितः ।।

पाशहस्तस्तथाभ्येत्य श्वेते पाशमथासृजत् ।। ५ ।।

कण्ठार्पितेन पाशेन श्वेतः कालमथाब्रवीत् ।।

क्षणमात्रं प्रतीक्षस्व मम त्रिभुवनान्तक ।। ६ ।।

निवर्त्तयाम्यहं यावत्पूजनं मन्मथद्विषः ।।

तमब्रवीत्तदा कालः प्रहसन्वसुधाधिप ।। ७ ।।

न श्रुतं तु त्वया मन्ये वृद्धानां श्वेत जल्पितम् ।।

श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्णे चापराह्णिके ।। ८ ।।

न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वा स्यान्न वा कृतम् ।।

गर्भे वाप्यथ बाल्ये वा यौवने वार्धकेपि वा ।। ९ ।।

आयुष्ये कर्मणि क्षीणे लोकोऽयं नीयते मया ।।

नौषधानि न मंत्राश्च न होमो न पुनर्जपः ।। 1.236.१० ।।

त्रायन्ति मृत्युनोपेतं् जरया वापि मानवम् ।।

बहूनीन्द्रसहस्राणि पितामहशतानि च ।। ११ ।।

मया नीतानि कर्त्तव्यो नात्र मन्युस्त्वयानघ ।।

विधत्से पूजनं यस्य महादेवस्य शूलिनः ।। १२ ।।

देहन्यासं स बहुधा मया वै श्वेत कारितः ।।

स्वयं प्रभुर्न चैवाहं कर्मायत्ता मतिर्मम ।। १३ ।।

कर्मणां हि तथा नाशं नास्ति भूतस्य कस्यचित् ।।

कर्ममार्गानुसारेण धात्राहं संप्रचोदितः ।। १४ ।।

नयामि सर्वमाक्रम्य त्रैलोक्यं सचराचरम् ।।

एवमुक्तस्तु कालेन नीयमानस्त्रिलोचनम् ।। १५ ।।

जगाम सर्वभावेन शरणं भक्तवत्सलम् ।।

श्वेते तु शरणं प्राप्ते लिङ्गस्य त्रिपुरान्तकः ।। १६ ।।

भूतभव्यभविष्यद्भिः प्रादुर्भावैस्तु शार्ङ्गिणः ।।

आत्मनः कवचं कृत्त्वा कृतरक्षो महेश्वरः ।। १७ ।।

भित्त्वा लिङ्गं समुत्तस्थौ क्रोधविस्फारितेक्षणः ।।

तृतीयलोचनज्वालाप्रकाशितजगत्त्रयः ।।१८।।

दृष्टमात्रस्तदा तस्य कालो जज्वाल तेजसा ।।

स शान्तो भस्मभूतश्च सर्वभूतविधिर्ग्रहः ।। १९ ।।

श्वेतस्य दत्त्वा सामीप्यं गणेशत्वं तथैव च ।।

कृत्वा विधिग्रहं कालं तत्रैवान्तरधीयत ।। 1.236.२० ।।

ततः प्रभृति राजेन्द्र कालः स कलयन्प्रजाम्।।

न कैश्चिद्दृश्यते लोके विदेहत्वाज्जगत्त्रये ।।२१ ।।

।। शैलूष उवाच ।। ।।

वैष्णवं कवचं ब्रह्मन्सर्वबाधानिवारणम् ।।

त्वत्तोहं श्रोतुमिच्छामि तत्र मे संशयो महान् ।। २२ ।।

।। नाडायन उवाच ।।

अदृश्यमेतत्परमं पवित्रं पूर्वेरितं कल्मषनाशनं च ।।

दुःखापहं ते कवचं ब्रवीमि रक्षा कृता येन महेश्वरेण ।। २३ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथम खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कालदारणो नाम षटत्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २३६ ।।

1.237

।। महेश्वर उवाच ।। ।।

प्रणम्याजरमीशानमजं नित्यमनामयम् ।।

देवं सर्वेश्वरं विष्णुं सर्वव्यापिनमव्ययम् ।। १ ।।

बध्नाम्यहं प्रतिसरं नमस्कृत्य जनार्द्दनम् ।।
अमोघमप्रतिहतं सर्वदुःष्टनिवारणम् ।। २ ।।
विष्णुर्ममाग्रतः पातु कृष्णो रक्षतु पृष्ठतः ।।
हरिर्मे रक्षतु शिरो हृदयं च जनार्द्दनः ।। ३ ।।
मनो मम हृषीकेशो जिह्वां रक्षतु केशवः।।
पातु नेत्रे वासुदेवः श्रोत्रे संकर्षणस्तथा ।। ४ ।।
प्रद्युम्नः पातु मे घ्राणमनिरुद्धो मुखं मम ।।
वनमाली गलं पातु श्रीवक्षो रक्षतात्पुरः ।।
पार्श्वं तु पातु मे चक्रं वामं दैत्यविदारणम् ।। ५ ।।
दक्षिणं तु गदा देवी सर्वासुरनिवारिणी ।।
उदरं मुसली पातु पृष्ठं पातु च लाङ्गली ।। ६ ।।
ऊरू रक्षतु शार्ङ्गी मे जङ्घे रक्षतु चर्मकी ।।
पाणी रक्षतु शंखी च पादौ मे चरणावुभौ ।।
सर्वकार्यार्थसिद्ध्यर्थं पातु मां गरुडध्वजः ।।७।।
वराहो रक्षतु जले विषमेषु च वामनः ।।
अटव्यां नरसिंहस्तु सर्वतः पातु केशवः ।। ८ ।।
हिरण्यगर्भो भगवान्हिरण्यं मे प्रयच्छतु ।।
सांख्याचार्यस्तु कपिलो धातुसाम्यं करोतु मे ।। ९ ।।
श्वेतद्वीपनिवासी च श्वेतद्वीपं नयत्वजः ।।
सर्वाञ्शत्रून्सूदयतु मधुकैटभसूदनः ।। 1.237.१० ।।
विकर्षतु सदा विष्णुः किल्बिषं मम विग्रहात् ।।
हंसो मत्स्यस्तथा कूर्मः पातु मां सर्वतो दिशम् ।। ११ ।।
त्रिविक्रमस्तु मे देवः सर्वान्पाशान्निकृन्ततु ।।
नरनारायणो देवो बुद्धिं पालयतां मम ।। १२ ।।
शेषो शेषामलज्ञानः करोत्वज्ञाननाशनम् ।।
वडवामुखो नाशयतु कल्मषं यन्मया कृतम् ।। १३ ।।
विद्यां ददातु परमामश्वमूर्द्धा मम प्रभुः ।।
दत्तात्रेयः पालयतु सपुत्रपशुबान्धवम् ।। १४ ।।

सर्वान्रोगान्नाशयतु रामः परशुना मम ।।
रक्षोघ्नो मे दाशरथिः पातु नित्यं महाभुजः ।। १५ ।।
रिपून्हलेन मे हन्याद्रामो यादवनन्दनः ।।
प्रलम्बकेशिचाणूरपूतनाकंसनाशनः ।। १६ ।।
कृष्णो यो बालभावेन स मे कामान्प्रयच्छतु ।।
अन्धकारं तमो घोरं पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।। १७ ।।
पश्यामि भयसंतप्तः पाशहस्तमिवान्तकम्।।
ततोऽहं पुण्डरीकाक्षमच्युतं शरणं गतः ।। १८ ।।
योगीशमतिरूपस्थं शुभशीतांशुनिर्मलम् ।।
धन्योऽहं विजयी नित्यं यस्य मे भगवान्हरिः ।। १९ ।।
स्मृत्वा नारायणं देवं सर्वोपद्रवनाशनम् ।।
वैष्णवं कवचं बद्ध्वा विचरामि महीतले ।। 1.237.२० ।।
अप्रधृष्योस्मि भूतानां सर्वं विष्णुमयो ह्यहम् ।।
स्मरणाद्देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः ।। २१ ।।
सिद्धिर्भवतु मे नित्यं तथा मंत्र उदाहृतः ।।
यो मां पश्यति चक्षुर्भ्यां यं च पश्यामि चक्षुषा ।। २२ ।।
सर्वासां समदृष्टीनां विष्णुर्बध्नातु चक्षुषा ।।
वासुदेवस्य यच्चक्रं तस्य चक्रस्य ये अराः ।। २३ ।।
ते च च्छिन्दन्तु मे पापं मा मे हिंसन्तु हिंसकाः ।।
राक्षसेषु पिशाचेषु कान्तारेष्वटवीषु च ।। २४ ।।
विवादे राजमार्गेषु द्यूतेषु कलहेषु च ।।
नदीसन्तरणे घोरे संप्राप्ते प्राणसंशये ।। २५ ।।
अग्निचौरनिपाते च सर्वग्रहनिवारणे ।।
विद्युत्सर्पविषोद्योगे खातोदे रिपुसङ्कटे ।।२६।।
तथ्यमेतज्जपेन्नित्यं शारीरे भय आगते।।
अयं भगवतो मन्त्रो मंत्राणां परमो महान् ।।२७।।
विख्यातं कवचं गुह्यं सर्वपापप्रणाशनम् ।।
स्वमायाकृतनिर्माणं कल्पांतगृहलोपकृत् ।।

अनाद्यं तज्जगद्बीजं पद्मनाभ नमोस्तु ते ।। २८ ।।

ॐकालाय स्वाहा ।।

ॐकालपुरुषाय स्वाहा ।।

ॐप्रचण्डाय स्वाहा ।।

ॐप्रचण्डपुरुषाय स्वाहा ।।

ॐसर्वाय स्वाहा ।।

ॐसर्वसर्वाय स्वाहा ।।

ॐनमो भुवनेशाय त्रिलोकधाम्ने इतिटिपिरिटि स्वाहा ।।

ॐउत्तमेनअघे तु मे वायु तु मे ये सत्त्वाः पापानुचारास्तेषां दैत्यदानव यक्षराक्षसभूतप्रेतपिशाच कूष्माण्डापस्मारोन्मादनज्वराणां एकाहिक द्वितीयक तार्तीयक चातुर्थिक मौहूर्त्तिक दिनज्वर रात्रिज्वर सततज्वर सन्ध्याज्वर सर्वज्वरादीनामुत्सादन लूताकीटकंकटककटपूतनाभुजगस्थावरविषविषमविषादीनामिदं शरीरं ममाप्रधृष्यं भवतु ॐ सुकारे प्रकरोत्कटकविकटद्रंष्ट्रपूर्वतो रक्ष ।।

ॐ हैं हैं हैं हैं दिनकरसहस्रकान्तसमोग्रतेजः पश्चिमतो रक्षरक्ष ।।

ॐ निरिनिरिप्रदीप्तज्वलन ज्वालाकालमहाकपिलजटिल उत्तरत्तो रक्ष ।।

ॐ चिलिचिलि मिलिमिलि चेकडि गौरिगांधारि विषोहनि विषं मां मोहयतु स्वाहा ।।

दक्षिणतो रक्ष माममुकस्य सर्वभूतभयोपद्रवेभ्यः स्वाहा ।।

जयति विजयदानं जायतां रिपुपुरहासनुनवध्यते भयहृदयभयदोभयेभयं दिशतु ममायमुदारमच्युतः।।

यदुदरमखिलं विशन्ति रश्मयः ।।

आद्यन्तवन्तः कवयः पुराणाः सूक्ष्मा बृहन्तो ह्यनुशासितारः ।।

सर्वज्वरान्घ्नन्तु ममानिरुद्धप्रद्युम्नसंकर्षणवासुदेवाः।।२९।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०सं० शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये विष्णुकवचं नाम सप्तत्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः।।२३७।।

1.238

।। वज्र उवाच ।।

श्रुत्वा कालाङ्गदहनं ब्राह्मणेन समीरितम् ।।

किं पप्रच्छ तदा ब्रह्मन्शैलूषो मृत्युचोदितः।।१।।

मार्कण्डेय उवाच।।

श्रुत्वा कालाङ्गदहनं ब्राह्मणेन समीरितम् ।।
रावणस्यैव चरितं भूयः पप्रच्छ तं तदा ।। २ ।।
शैलूष उवाच ।। चरितस्यावशेषं यद्दशग्रीवस्य रक्षसः ।।
तदहं श्रोतुमिच्छामि तत्र मे संशयो महान्।।३।।
नाडायन उवाच ।।
ततोऽस्य नगरं भूयः परिचक्राम रावणः ।।
स ददर्श तदा तत्र प्रासादं सर्वकाञ्चनम्।।४।।
मुक्ताजालपरिक्षिप्तं तथा विद्रुमतारणम् ।।
गारुडेन च रक्तेन समन्तात्कृतवेदिकम् ।। ५ ।।
वैडूर्यरुचिरस्तम्भं पद्मरागप्रभोज्ज्वलम् ।।
इन्द्रनीलप्रभाच्छन्नं निर्यूहशतशोभितम् ।। ६ ।।
महाभुवनसंबाधं महोद्यानविभूषितम् ।।
सुखारोहणसोपानं दीर्घिकाशतसंकुलम् ।। ७ ।।
सर्वर्तु कुसुमैर्वृक्षैः समन्तादुपशोभितम् ।।
सर्वासनयुतं रम्यं महेन्द्रभवनाधिकम ।। ८ ।।
तन्तु दृष्ट्वा गृहं राजन्प्रहस्तं वाक्यमब्रवीत् ।।
प्रहस्त शीघ्रं जानीहि कस्येदं भवनोत्तमम् ।। ९ ।।
एवमुक्तः प्रहस्तस्तु प्रविवेश गृहोत्तमम् ।।
संप्राप्तायां च कक्षायां भिन्नाञ्जनचयोपमम् ।।1.238.१० ।।
सर्वाभरणसंवीतं सर्वलक्षणलक्षितम् ।।
गृहीत्वा लोहमुसलं द्वारदेशे व्यवस्थितम् ।। ११ ।।
ददर्श पुरुषं भीमं ज्वालामण्डलदुर्दृशम् ।।
तं तु दृष्ट्वा तथाभूतं स विवेश दशाननः ।। १२ ।।
समाप्तायां च कक्षायां स ददर्श तमेव हि ।।
तमुवाच महातेजा निशाचरगणेश्वरः ।। १३ ।।
युद्धार्थ्यहमनुप्राप्तो युद्धातिथ्यं प्रयच्छ मे ।।
अथ वा तस्य शंस त्वं गृहे योस्मिन्व्यवस्थितः ।। १४ ।।
ततो राक्षसराजस्य पुरुषो वाक्यमब्रवीत् ।।

तिष्ठत्यस्मिन्गृहे राजा दानवानां बलिर्बली ।। १५ ।।

तेन चेद्योत्स्यसे वीर प्रविशेदं गृहोत्तमम् ।।

योद्धुं नार्हसि तेन त्वं स महात्मा महाबलः ।। १६ ।।

ब्रह्मण्यश्च शरण्यश्च शूरः सत्यपराक्रमः ।।

वीरो बहुगुणोपेतो बलवान्दृढविक्रमः ।।

बालार्क इव तेजस्वी समरेष्वनिवर्त्तकः ।। १७ ।।

प्रियंवदः संविभागी गूढ साक्ष्याय तत्परः ।।

एवमुक्तो दशग्रीवः प्रविवेश गृहोत्तमम् ।। १८ ।।

अथ संदर्शनादेव बलिना सुमहात्मना ।।

शीघ्रमुत्सङ्गमारोप्य पृष्टस्त्वागमनं ततः ।। १९ ।।

तस्योवाच महातेजा रावणो राक्षसाधिपः ।।

श्रुतं मया महाभाग बद्धस्त्वं किल विष्णुना ।। 1.238.२० ।।

सोऽहं मोचयितुं शक्तो बन्धनात्त्वां न संशयः ।।

एवमुक्तस्ततो हासं बलिर्मुक्त्वेदमब्रवीत् ।। २१ ।।

एते मे कुण्डले दिव्ये महारत्नोपशोभिते ।।

अनयोरेकमानीय चात्रोपविश मा चिरम् ।। २२ ।।

अत्रोपविष्टस्य च ते व्याख्यास्ये विष्णुविक्रमम् ।।

एवमुक्तो दशग्रीवः कुण्डलानयने ततः।।२३।।

चकार परमं यत्नं न शशाक च शत्रुहा ।।

यदा चालयितुं स्थानान्न शशाक स कुण्डलम् ।। २४ ।।

प्रस्विन्नसर्वगात्रस्तु संदष्टदशनच्छदः ।।

भ्रकुटीसंकटमुखः परं विस्मयमागतः ।। २५ ।।

उत्सङ्गे तदवस्थे तु बलिः कृत्वेदमब्रवीत् ।।

हिरण्यकशिपुर्नामाभवन्मे प्रपितामहः ।। २६ ।।

यदा बभूव तस्येमे कुण्डले वै बभूवतुः ।।

एताभ्यां कुण्डलाभ्यां तु सोऽभूत्पूर्व विभूषितः ।। २७ ।।

ऊर्वोरारोप्य नखरैः करैस्तेन विदारितः ।।

कथमद्य महाभागं तं त्वं जेतुं व्यवस्यसि ।। २८ ।।

स एव पुरुषः श्यामो द्वारि तिष्ठति नित्यशः ।।

एतेन दानवेन्द्राश्च तथान्ये बलदर्पिताः ।। २९।।

वशं नीता बलवता पूर्वपूर्वतराश्च ये ।।

बद्धश्चाहमनेनैव कालोऽयं दुरतिक्रमः ।।1.238.३० ।।

क एनं पुरुषं लोके वञ्चयिष्यति राक्षस ।।

लोकत्रयस्य सर्वस्य कर्ता हर्ता तथैव च ।। ३१ ।।

संहरत्येष भूतानि स्थावराणि चराणि च ।।

पुनश्च सृजते सर्वमनाद्यन्तो महेश्वरः ।। ३२ ।।

इष्टं चैव हुतं चैव तपस्तप्तं तथैव च ।।

सर्वस्येव हि लोकेशो धाता गोप्ता न संशयः ।। ३३ ।।

सर्वदेवमयश्चैव सर्वभूतमयस्तथा ।।

सर्वलोकमयश्चैव सर्वज्ञानमयस्तथा ।। ३४ ।।

सर्वरूपी महारूपी महाबालो महाभुजः ।।

स्मृत्वा स्तुत्वा तथेष्ट्वा च सर्वमस्मादवाप्नुयात् ।। ३५ ।।

एतच्छ्रुत्वा च वचनं रावणो निर्ययौ तदा ।।

न च तं पुरुषं तत्र ददर्श रजनीचरः ।। ३६ ।।

समेत्य रक्षोधिपतिः सहायश्चचार भूयः पृथिवीसमग्राम्।।

न चाप्यसौ कञ्चिदपश्यतान्यं लोकेषु धीरं त्रिदशारिमुख्यः ।। ३७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये बलिरावणसमागमो नामाष्टत्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २३८ ।।

1.239

।। नाडायन उवाच ।। ।।

स कदाचिन्महीं सर्वां विचरन्धनदानुजः ।।

पश्चिमे सागरद्वीपे ददर्श पुरुषं शुभम् ।। १ ।।

जांबूनदसमप्रख्यं ज्वलितानलसुप्रभम् ।।

विश्वरूपधरं देवं वरदं कामरूपिणम् ।। २ ।।

धर्मस्तस्य तपश्चैव जगतः सिद्धिहेतुके ।।

ऊरू चाश्रित्य तस्थाते मन्मथः शिश्नमाश्रितः ।। ३ ।।

विश्वेदेवाः कटीभागे मरुतो बस्तिशीर्षके ।।
पादयोश्च धरादेवी पिशाचाश्च नखाश्रिताः ।। ४ ।।
मध्येष्टौ वसवस्तस्य समुद्राः कुक्षिमाश्रिताः ।।
पार्श्वेषु च दिशः सर्वाः सर्वस न्धिषु मारुतः ।। ५ ।।
पितरश्चाश्रिताः पृष्ठे हृदये च पितामहः ।।
गोदानानि पवित्राणि भूमिदानानि यानि च ।। ६ ।।
सुवर्णस्य च दानानि यकृल्लोमान्तराणि च ।।
अस्थिभागेषु शैलाश्च शिरासु सरितस्तथा ।। ७ ।।
मणिवक्षोऽभवत्तस्य शरीरे द्यौरव स्थिता ।।
कृकाटिकायां सन्ध्याश्च तलवाहाश्च ये घनाः ।। ८ ।।
बाहू धाता विधाता च भगः पूषा तथा करौ ।।
नागा घोरविषाः सर्वे करजेषु व्यवस्थियताः ।। ९ ।।
अग्निरास्यमभूत्तस्य स्कन्धौ रुद्रैरधिष्ठितौ ।।
दन्ता मासर्तवश्चैव दंष्ट्रास्तस्य तु वत्सरः ।। 1.239.१०।।
नासायां चाप्यमावस्या तच्छि द्रेषु च वासराः ।।
ग्रीवा तस्याभवद्वेदी वाणी चाथ सरस्वती ।। ११ ।।
नासत्यौ श्रवणौ चोभौ नेत्रे शशिदिवाकरौ ।।
वेदाङ्गानि च यज्ञाश्च तारा रूपाणि यानि च ।। १२ ।।
एतानि नररूपस्य तस्य देहाश्रितानि वै ।।
तेनातिकायेन तदा राक्षसः पाणिपीडितः ।।१३।।
मुमूर्च्छ सचिवाश्चास्या पलायन्त दिशो दश ।।
ऋग्वेदप्रतिमः श्रेष्ठः पद्ममालाविभूषितः ।। १४ ।।
क्रमेण च विवेशाथ पातालं गिरिसन्निभः ।।
उत्थाय च दशग्रीवश्चाहूय सचिवत्रयम्।।१५।।
क्व गतः सहसा ब्रूत प्रहस्तशुकसारणाः।।
एवमुक्ते राक्षसेन्द्रे राक्षसास्तमथाब्रुवन्।।१६।।
प्रविष्टः स नरोत्रैव देवदानवदर्पहा।।
तलेन तेनैव ततः प्रविवेश निशाचरः।। १७ ।।

एक एव महातेजा वरदानात्स्वयंभुवः ।।
प्रविश्य ददृशे तत्र सर्वाभरणभूषितान् ।। १८ ।।
नित्यो त्सवाच्छांतभयान्निष्कलान्पावकप्रभान् ।।
चतुर्भुजान्महारूपाञ्छ्रीवत्सकृतलाच्छनान् ।। १९ ।।
एकरूपधरान्यर्वान्रक्तमाल्यानुलेपनान् ।।
रागद्वेषविनिर्मुक्तान्सर्वशक्तीञ्जगत्प्रभून् ।। 1.239.२० ।।
नृत्येन गीतवाद्येन सेवमानाञ्जनार्दनम् ।।
मानुष्यं पूजनं कृत्वा देवदेवस्य चक्रिणः ।। २१ ।।
समीपं समनुप्राप्तास्तस्यैव परमेष्ठिनः ।।
दृष्टाः कोट्यः सहस्राणां दृष्ट्वा च रजनीचरः ।। २२ ।।
ऊर्ध्वरोमास्ततस्तस्माद्देशाद्देशमपासरत ।।
जगाम ददृशेऽप्यत्राप्यनौपम्यगुणं गृहम् ।। २३ ।।
ददर्श च तदा तत्र पुरुषं शयने स्थितम् ।।
पाण्डुरेण महार्घेण शयनासनवाससा ।। २४ ।।
शेते स पुरुषव्याघ्रः पावकेनावगुण्ठितः ।।
दिव्यगन्धानुऽलिप्तांगो दिव्याभरणभूषितः ।।२५।।
दिव्याम्बरधरा साध्वी त्रैलोक्यस्यैकभूषणम् ।।
बालव्यजन हस्ता वै रूपेणाप्रतिमा भुवि ।। २६ ।।
पादावुत्संग आरोप्य तस्य देवस्य चक्रिणः ।।
जिघृक्षुः सहसा साध्वीं राक्षसेभ्योऽपतद्बलात् ।। २७ ।।
अवगुण्ठनमात्रं वै दृष्टं तेन महात्मनः ।।
जहासोच्चैस्तदा देवो दृष्ट्वा तं राक्षसेश्वरम् ।। २८ ।।
तेजसा स तु दैवस्य रावणो लोकरावणः ।।
कृन्तमूलो यथा शाखी निपपात महीतले ।। २९ ।।
पतितं राक्षसेन्द्रं तं देवो वचनमब्रवीत् ।।
उत्तिष्ठ मरणं नास्ति साम्प्रतं ते निशाचर ।। 1.239.३० ।।
प्रजा पतिवरो रक्षो येन जीवसि साम्प्रतम् ।।
तमब्रवीत्तदा राजा राक्षसानां तु विह्वलः ।। ३१ ।।

को भवाच्छयने शेते युगान्तानलसन्निभः ।।
एवमुक्तः स तेनाथ प्रत्युवाच निशाचरम् ।। ३२ ।।
कि ते मया दशग्रीव वध्योसि न चिरान्मम ।।
एवमेव च मृत्युस्ते भविष्यति दशानन ।। ३३ ।।
यां जिघृक्षसि मोहात्त्वं भूयश्चैनां हरिष्यसि ।।
मानुष्यमहमासाद्य त्वां वधिष्यामि रावण ।। ३४ ।।
अस्याः कृते विशालाक्ष्याः साम्प्रतं गच्छ राक्षस ।।
श्रुत्वैतद्वचनं देवाद्रावणो वाक्यमब्रवीत् ।। ३५ ।।
नास्ति धन्यतरो लोके मया लोकत्रये विना ।।
त्वद्धस्तान्मरणं यस्य भविष्यति जगत्प्रभो ।। ।। ३६ ।।
यशस्यं श्लाघनीयं च त्वद्धस्तान्मरणं मम ।।
अथास्य गात्रे संपश्यद्रावणो भीमविक्रमः ।। ३७ ।।
त्रैलोक्यं सकलं राजन्विश्वरूपधरस्य तु ।।
दृष्ट्वैतद्रावणो राजन्विस्मयोत्फुल्ललोचनः ।। ३८ ।।
बहुमेने तथात्मानं निर्जगाम तथैव च ।।
देवदेवाभ्यनुज्ञातः स जगाम तदा गृहम् ।।३९।।
तस्य देवो वधार्थाय चतुर्मूर्त्तिर्जनार्दनः ।।
मानुष्यमागतं राजंस्तेन मा विग्रहं कृथाः ।। 1.239.४० ।।
रामो जनार्दनः साक्षात्सीता लक्ष्मीस्तथैव च ।।
तथा भरतशत्रुघ्नौ लक्ष्मणोऽपि महायशाः ।। ४१ ।।
विष्णोर्भागास्त्वया ज्ञेया विष्णुतुल्यपराक्रमाः ।।
शत्रुघ्नेन महत्कर्म लवणस्य वधे कृतम् ।।
तस्मादभ्यधिकं मन्ये भरतं धर्मवत्सलम् ।। ४२ ।।
न देवसङ्घैर्मनुजैर्न यक्षैर्न राक्षसैर्नागवरैर्न दैत्यैः ।।
रणे विजेतुं रघवस्तु शक्या येषां स नाथो हरिरप्रमेयः ।। ४३ ।। ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये रावणस्य महापुरुषदर्शनं नामैकोनचत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २३९ ।।

1.240

।। शैलूष उवाच ।। ।।

लवणस्य वधं ब्रह्मञ्श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।।

शत्रुघ्नेन कथं युद्धे लवणो विनिपातितः ।।१।।

।। नाडायन उवाच ।। ।।

अयोध्यायामयोध्यायां राजन्दाशरथौ स्थिते ।।

अनतीते कदाचित्तु वसन्ते रतिवर्धने।।२।।

नात्युष्णशीते ससुखे सर्वप्राणिमनोहरे ।।

उत्फुल्लशाखिसंलीनचारुस्वनशिलीमुखे ।। ३ ।।

कोकिलारावबहुले सप्रवालवनस्पतौ ।।

सुखार्ककिरणे काले विभूषितधरातले ।। ४ ।।

पत्रचूताग्रशाखास्थपरपुष्टनिनादिते ।।

गन्तुकामाः प्रवसिताः पन्था भूयो निवर्तिताः ।। ५ ।।

मञ्जर्यः सहकाराणां यत्र लग्ना शिलीमुखाः ।।

कामनामाङ्किता बाणाः कामस्येव शरीरिणाम् ।। ६ ।।

कामिन्यः कामिनां कामं यत्र त्यजयतो दृढम् ।।

समीरणेन दाक्षिण्यं सर्वत्र प्रकटीकृतम् ।। ७ ।।

मृदुप्रवातसंनुन्नप्रसूनयवशालिनी ।।

क्ष्वेडपङ्क्तिः सुरुरुचे वहमानेव निम्नगा ।। ८ ।।

आलिङ्गितास्तु मधुना समन्ताद्वनराजयः ।।

फुल्लैः पलाशैः प्रकटं रागं बभ्रुस्तदा स्वयम् ।। ९ ।।

समीरणेन मृदुना पुष्पपत्रार्चिता मही ।।

रात्रौ व्यभ्रस्य नभसः श्रियमूहे सशाद्वला ।। 1.240.१० ।।

वञ्चितैर्नवजातानां वत्सानां मृदुभाषिणाम् ।।

गोष्ठेषु शोभा महती यस्मिन्गंधर्वसत्तम ।। ११ ।।

हम्भारवविराविण्यः स्त्वरमाणपदक्रमाः ।।

यस्मिन्वत्सोत्सुका गावः प्रविशन्ति दिनक्षये ।।१२।।

स्तनं पिबद्भिर्मातॄणां वत्सैरुत्क्षिप्तपुच्छकैः ।।

मुहुर्मुदं परां यत्र मातृलीढैस्तु गोपिनः ।।१३।।

यत्र पुष्पोच्चयं चक्रुः कामिनीपाणिपल्लवाः ।।

पल्लवानां तु सादृश्याद्विज्ञाता नैव कामिभिः ।।१४।।

ऋतुकोकिलसंगीतौ द्विरेफध्वनिवल्लकीम् ।।

श्रुत्वैव ननृतुर्यत्र मृदुवातहता लताः ।।१५।।

तस्मिन्व्यतीते तु मधौ नरेन्द्र संतापयामास जगत्समग्रम् ।।

निदाघकालो लवणोपमस्तु संरुद्धमार्गोऽतिबृहत्पलाशः ।। १६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्येष्वयोध्यावसन्त वर्णनं नाम चत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२४०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २४१-२४५

https://sa.wikisource.org/s/zxg

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

1.241
।। नाडायन उवाच ।।
वर्तमाने तदा ग्रीष्मे विकसन्मल्लिकाकुले ।।
निवृत्तपान्थसंचारे संतप्तसिकतोत्करे।।१।।
प्रफुल्लदाडिमाक्रान्ते ज्वलिताभवनान्तरे।।
चारुचम्पकपुष्पाढ्यवनराजिविराजिते।।२।।
पाटलापुष्पसंलीनद्विरेफगणमण्डिते।।
संतप्तमहिषीक्रोडलुठत्पङ्कजभूषणे ।। ३।।
पार्वतोत्तुङ्गमातङ्गविलोडितजलाशये ।।
स्वादुगावच सलिले नीहारावृतपर्वते ।।४ ।।
कर्पूरचन्दनार्द्रांग्यो मृणालवलयाः प्रियाः ।।
रमयन्ति प्रियान्यत्र वनमालाकृतस्रजः ।।५।।
सेव्याश्चन्द्रांशवो यत्र कामिनां कामवर्धनाः ।।
रमणीयप्रदोषाश्च सुतरां यत्र रात्रयः ।। ६ ।।
रात्र्यन्ते शीतलान्वातान्कुसुमाशयगन्धिनः ।।
समाघ्रायाभिजायन्ते कामिनस्तु रिरंसवः ।। ७ ।।
रात्रयः शीघ्रगामिन्यो दिवसा मन्दगामिनः ।।
मिथुनोपगमाद्भानोः संप्रतप्ता भृशं कराः ।। ८ ।।
विलीनहिमतोयौघ फेनपुञ्जसमाकुलाः ।।
अत्यर्थशीताः सरितस्तथा हैमेन पर्वताः ।। ९ ।।
तथा बहुलनिर्याससुरभीकृतचन्दनैः ।।
वर्धयन्ति तथा कामं कामिनीनां तु कामुकाः ।। 1.241.१० ।।
रत्यन्तरसमुत्पन्नमायासश्रमजं जलम् ।।
कर्पूररजसा यत्र नाशयन्ति स्म कामिनः ।। ११ ।।
यस्मिन्निदाघे सफलाम्रवृक्षे विभूषणाढ्यो नृप वत्सरस्य ।।
दिदृक्षवस्तं रघुवृन्द मुख्यं तदा प्रयाता पुनयस्त्वयोध्याम् ।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्येष्वयोध्या दर्शने ग्रीष्मवर्णनं नामैकचत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४१ ।।
1.242
नाडायन उवाच ।।
ततः सभागतं रामं द्वाःस्थो वचनमब्रवीत् ।।
द्वारि तिष्ठन्ति मुनयो यमुनातीरवासिनः ।।१।।
भार्गवं तु पुरस्कृत्य च्यवनं दीप्ततेजसम् ।।
महानुभावा वरदास्तपसा दग्धकिल्बिषाः ।। २ ।।

द्वाःस्थात्तु वचनं श्रुत्वा तदा रामः पुरोधसा ।।
सहितस्त्वरया द्रष्टुं तापसाँस्तान्विनिर्गतः ।। ३ ।।
सोऽभिगम्य महातेजा ऋषिसङ्घांस्तपस्विनः ।।
अभिवाद्य प्रणम्यैतान्पुरस्कृत्य तदा गृहम् ।। ४ ।।
प्रावेशयत्ततस्तेषां पाद्यार्घ्याचमनादिकम् ।।
आसनं मधुपर्कं च तथा राज्यं न्यवेदयत् ।। ५ ।।
प्रतिगृह्य तु ते सर्वे राज्यं तस्मै पुनर्ददुः ।।
तद्वच्च तीर्थतोयानि फलानि विविधानि च ।। ६ ।।
प्रतिगृह्य च रामस्तान्पृष्ट्वा कुशलमव्ययम् ।।
पप्रच्छ तान्महाभागस्ततस्त्वागमनक्रियाम् ।। ७ ।।
रामस्य वचनं श्रुत्वा च्यवनो वाक्यमब्रवीत् ।।
राक्षसो लवणो नाम राजन्मधुवने वसन्।।८।।
लोकांस्तापयते सर्वांस्तस्य यत्नं वधे कुरु ।।
दशप्राणिसहस्राणि चाहारस्तस्य नैत्यिकः ।। ९ ।।
वधार्थं भरतं तस्य शत्रुघ्नं सहलक्ष्मणम् ।।
समा दिश महाभाग लोकाः सन्तु निरामयाः ।। 1.242.१० ।।
तथा मधुवने स्फीते देशं राम निवेशय ।।
नगरीञ्च यथा पुण्यां लोकानां हितकाम्यया ।।११ ।।
त्वया स भाज्यो रक्ष्याश्च मुनिसंघा महामते ।।
एवमुक्तस्तदा रामश्चिन्तयामास धर्मवित् ।। १२ ।।
लक्ष्मणेन महत्कर्म कृतं निवसता वने ।।
राज्यं पालयता कर्म भरतेन महत्कृतम् ।। १३ ।।
शत्रुघ्नं प्रेरयाम्यद्य लवणस्य वधेप्सया ।।
इत्येवं चिन्तयित्वा तु रामः शत्रुघ्नमब्रवीत् ।। १४ ।।
मुनींश्चैतान्पुरस्कत्य गच्छ शत्रुघ्न मा चिरम् ।।
घातयस्व दुराचारं लवणं पापकारिणम् ।। १५ ।।
घातयित्वा च लवणं जनांस्तत्र निवेशय ।।
नगरी च तथा तत्र त्वया कार्या मनोरमा ।। १६ ।।
तस्यां वस महाभाग पालयँस्त्वं वसुन्धराम् ।।
तत्राहमभिषेक्ष्यामि राज्ये त्वामृषिभिः सह ।। १७ ।।
एतावदुक्त्वा रामस्तद्वाक्यं ऋषिगणान्वितम्।।
अभिषेकेन दिव्येन योजयामास तं तदा ।। १८ ।।
उवाच च महातेजा भ्रातरं दीप्ततेजसम् ।।

इमान्यश्वसहस्राणि चत्वारि भवतोऽनघ ।। १९।।
रथानां द्वे सहस्रे च द्विपोत्तमशतं तथा ।।
अयुतं च पदातीनां सुवर्णस्य च सञ्चयम् ।। 1.242.२० ।।
अन्तरापणवीथ्यश्च नानापण्योपशोभिताः ।।
आदाय गच्छ शत्रुघ्न पर्याप्तबलवाहनः ।। २१ ।।
बलं च सुभृतं वीर तुष्टपुष्टमनुद्धतम् ।।
वशं च सान्त्वदानाभ्यां कुरुष्व रघुनन्दन ।। २२ ।।
न ह्यर्थास्तत्र तिष्ठन्ति न मित्राणि न बान्धवाः ।।
सुप्रीतो भृत्यवर्गस्तु यत्र तिष्ठति राघव ।। २३ ।।
स त्वं दुष्टजनाकीर्णां संस्थाप्य महतीं चमूम् ।।
एक एव धनुष्पाणिर्योधयेथा मधोः सुतम् ।। २४।।
यथा च त्वां न जानाति गच्छ तं युद्धकाङ्क्षिणम् ।।
लवणः स मधोः पुत्रस्तथा निःशङ्कनो व्रज ।। २५ ।।
आख्यातो न च तस्यास्ति कश्चिन्मृत्युभयान्वितः ।।
दर्शनं योऽभिगच्छेत हन्यते लवणेन सः ।। २६ ।।
माहेश्वरेण शूलेन वियुक्तं मृगयागतम् ।।
द्वारमावृत्य लवणं युध्यस्व रघुनन्दन ।। २७ ।।
माहेश्वरममोघं तु शूलं च परिवर्जितम् ।।
गृहाणेमं शरं वत्स सर्वायुधविनाशनम् ।। २८ ।।
अनेन लवणं युद्धे घातयिष्यस्यसंशयम् ।।
गच्छ त्वं ग्रीष्मशेषेण लवणस्य जिघांसया ।। २९ ।।
काले तथा प्रावृषि संप्रवृते विवृद्धतोयासु सरिद्वरासु ।।
मद्दत्तबाणेन निशाचरस्य व्यसुं क्षिप्तौ पातय तस्य देहम् ।। 1.242.३० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्येषु लवणवधे शत्रुघ्नं प्रति रामानुशासनं नाम द्विचत्वारिंशदुत्तर द्विशततमोऽध्यायः ।। २४२ ।।
1.243
राम उवाच ।।
संप्राप्य प्रावृषं वत्स भीमतोयदनिःस्वनाम् ।।
निषिद्धपान्थसंचारां विद्युत्क्षुभिततोयदाम् ।। १ ।।
मेघैस्तोयभरानम्रैः स्थगितार्कनिशाकराम् ।।
प्रवर्षणजलाघातविकासितसरोरुहाम् ।। २ ।।
यस्यां घनवरत्रासात्पीनोत्कम्पिपयोधराः ।।
कुर्वन्त्यालिङ्गनं कान्ताः कान्तानां मनसः प्रियम्।।३।।
भूमिर्नवतृणच्छन्ना शक्रगोपाद्यभूषिता।।

भीमौघनादविस्तीर्णा फेनवत्यश्च निम्नगाः ।।४।।
सतोयतोयदाक्रांतं स्निग्धनीलं नभस्तलम् ।।
बलाकाः शोभयन्ति स्म शारदं तारका इव ।। ५ ।।
घना घनागमारूढा धृतवासवकार्मुकाः ।।
तोयौघबाणधाराभिः प्रववर्षुर्महीतलम् ।। ६ ।।
धाराकदम्बबकुलकुटजार्जुनशोभिताः ।।
पक्वजम्ब्वाम्रशालिन्यो वनराज्यो मनोहराः ।। ७ ।।
निदाघतापसंतप्ता नवतोयसमुक्षिता ।।
मही विसृजते यस्यां गन्धमाल्यगुणं स्वकम् ।। ८ ।।
गर्जमानेषु मेघेषु मृदङ्गध्वनिसन्निभम् ।।
अस्यां मयूरा नृत्यंति विकसत्सत्कलापिनः ।। ९ ।।
समीरणेन मृदुना नुन्नाः खे च पयोधराः ।।
महिष्यश्च विसर्पन्ति पयःपूर्णपयोधराः।।1.243.१०।।
प्रत्यूषे संचरन्तीनां महिषीणां तदा समम् ।।
घण्टानिनादो मधुरः श्रूयते तृणगह्वरे।।११।।
स्थलयः कृष्णसारङ्गक्षेत्रैरनिमिषैरिव ।।
यस्यां पश्यन्ति शत्रुघ्न जलपूर्णमहीतलम् ।। ।१२ ।।
मेघपातेन हद्येन पृषतोत्करशालिना ।।
कामिन्यः कामिनां सार्धं त्याजिता रघुनन्दन ।। १३ ।।
अपारगम्याः सरितो राजानो गतविग्रहाः ।।
बलाहकगणच्छत्रा द्यौस्तथैव सविग्रहा ।। १४ ।।
न निर्वृतसुखोद्वाहकाम्याकाम्यक्रिया मही ।।
प्रहृष्टपौरानुगतैः संवत्सरपुरोहितैः ।। १५ ।।
व्यग्रा भवन्ति राजनः शक्रयष्टिप्रवेशने ।।
शैलैर्नवतृणच्छन्नैस्तथा नीलाभ्रशेखरैः ।। १६ ।।
कान्तिमद्भिर्विशेषेण विराजति वसुन्धरा ।।
तां प्रावृषं प्राप्य नदत्पयोदप्रनर्तिताशेषशिखण्डिवृन्दाम् ।।
द्वारं समाश्रित्य मधोस्तनूजं धनुर्धरस्त्वं जहि राजपुत्र ।।१७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये प्रावृड्वर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४३ ।।
1.244
राम उवाच ।।
हत्वा प्रावृषि तं पापं यमुनातीरगोचरः ।।
नय त्वं शारदं कालं यावत्सुप्तो जनार्दनः ।। १ ।।

रमणीयतरा यत्र नद्यः प्रकटसैकताः ।।
सुस्वादुशीतसलिला स्सारसैरुपशोभिताः ।। २ ।।
बालार्कसदृशैः पद्मैः पद्मिन्यो यत्र भूषिताः ।।
सरसां विमलं यत्र तोयं मधुरशीतलम् ।।३।।
वरस्त्रीनयनाकारचारुपत्र विभूषणैः ।।
पश्यंतीवोत्पलैर्व्योम उत्पलिन्यः सुनिर्मलम् ।। ४ ।।
नभःसरसि विस्तीर्णे तारानुगुणचित्रिते ।।
शोभते च निशीथेषु हंसवद्विचरञ्शशी ।। ५ ।।
आदधानो महच्चापं संदधानश्च दृश्यते ।।
यावत्संपूर इत्येव बाणैर्भूमितलं शरत् ।।६।।
जातीकुसुमहृद्यासु बन्धुजीवोज्ज्वलासु च।।
मनः प्रसादमायाति हृद्यासु वनराजिषु ।। ७ ।।
पक्वसस्या वसुमती परां धारयति श्रियम् ।।
कलविङ्काः प्रहृष्टाश्च पक्वकेदारपङ्क्तिषु ।। ८ ।।
निम्नगा काथवसनाश्चक्रवाकयुगस्तनाः ।।
सारसारावहासिन्यः सुतरां रतिवर्द्धनाः ।। ९ ।।
हंसैः संघट्टनोपेतकह्लाररजसोत्करैः ।।
सरांसि दुर्विभाव्यानि कुशलैरपि मानवैः ।। 1.244.१० ।।
पाण्डुराभ्रकृतन्यासाः सर्व एव शिलोच्चयाः ।।
श्रियं विडम्बयंतीव तुषाराद्रेः समुज्ज्वलाम् ।। ११ ।।
शरत्प्रभूतोत्पलचारुपद्मां विपक्वकेदारविभूषितोर्वीम्।।
नीत्वा ततः प्राप्य हिमस्य कालं कार्यस्त्वया पत्तनसन्निवेशः।।१२।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथम खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्येषु शत्रुघ्नं प्रति रामानुशासने शरद्वर्णनंनाम चतुश्चत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२४४।।
1.245
।। राम उवाच ।।
प्रबुद्धे पुण्डरीकाक्षे हेमन्ते वैष्णवे ऋतौ ।।
कार्यः पुरनिवेशस्ते तथा जनपदस्य वा ।। १।।
पक्वनारङ्गसुभगे नीहारावृतनिम्नगे ।।
प्रलूनधान्यकेदारे गततुन्दशिलीमुखे ।। २ ।।
कृतसंग्रहणे काले प्रवृत्तनृपविग्रहे ।।
विपङ्कवसुधे रम्ये स्वादुशीतजलाशये ।। ३ ।।
विशाला यत्र यामिन्यः सुतरां सुरतक्षमाः ।।
भृशं मनोहरा यूनां पीडितालिङ्गनक्षमाः ।। ४ ।।

यत्र शीतापदेशेन मानिनीभिरपि स्वयम् ।।
क्रियते त्यक्तमानाभिः प्रियकण्ठग्रहोत्सवः ।। ५ ।।
सुखोष्णोदकगान्धर्वरम्यप्रस्रवणोदके ।।
प्ररूढपवनोद्धूते काले नीलधरातले ।। ६ ।।
वासोद्गमनसंरुद्धदुर्विभाव्यनदीतटे ।।
सारसारावविज्ञेये काले कामिजनप्रिये ।। ७ ।।
यत्रेक्षुपीडयन्त्राणां यष्ट्यः पुरुषचोदिताः ।।
भाग्यानीव मनुष्याणामुन्नमन्ति नमन्ति च ।। ८ ।।
कृताग्रायणपूजाश्च हुतहव्या द्विजातयः ।।
यत्र प्रवेशहृष्टाश्च तथा यत्र च कर्षकाः ।। ९ ।।
गृहेषु च सुखोष्णेषु गवां निःश्वास मारुतैः ।।
स्वाध्यायघोषो विप्राणां नृणां यत्र सुखावहः ।। 1.245.१० ।।
सिताभिः पच्यमानाभिः क्रियमाणैस्तथा गुडैः ।।
रम्यः सुशीतलः कालः प्राणिप्रियहुताशनः ।। ११ ।।
विचरन्ति नरा यत्र गुरुप्रावरणाम्बराः ।।
कुंकुमेनानुलिप्ताङ्गा धनिनः प्रियदर्शिनः ।। १२ ।।
अश्वायामक्षमे काले यत्र यूनां विशेषतः ।।
मृगया दयिता वत्स मन्दरश्मौ दिवाकरे ।। १३ ।।
रोहिताशनपुष्टानां साधुनारङ्गवासितम् ।।
महिषीणां तु मथितं गन्धवर्णरसान्वितम् ।। १४ ।।
इक्षवश्च विदार्यश्च तथैव मूलकानि च ।।
रसवन्ति विशेषेण यत्र पिष्टकृतानि च ।। १८ ।।
प्रवृत्तमेखलाबन्धविवाहादिक्रिये जने ।।
प्रबुद्धे पुण्डरीकाक्षे प्रवृत्ते यज्ञसंस्तरे ।। १६ ।।
काले प्रहृष्टाश्वकरीन्द्रमुख्ये कार्या त्वया राघव वास्तुपूजा ।।
आरम्भणीयं नगरस्य कर्म शिवाय सर्वस्य जनस्य वत्स ।।१७ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्येषु शत्रुघ्नं प्रति रामसमुपदेशे हेमन्तवर्णनं नाम पञ्चचत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २४६-२५०

https://sa.wikisource.org/s/102n

1.246
राम उवाच ।।
ततस्तु शैशिरे प्राप्ते काले तपनवल्लभे ।।
हिमालीपटलच्छन्नदुर्विभाव्यदिशामुखे ।।१।।
सुपक्वमातुलुङ्गाढ्यवनराजिसुगन्धिनि ।।
प्रफुल्लवृत्तकुसुमचारुरागोज्ज्वलत्विषि ।। २ ।।
हिमप्रयातसञ्जातसर्वरत्नतृणोल्बणे।।
अत्यर्थशीतकुसुमे कुङ्कुमागुरुवल्लभे।।३।।
कामिन्यः कुङ्कुमार्द्राङ्ग्यः पीनोन्नवपयोधराः ।।
आलिङ्गनेन कान्तानां यत्र शीतभयापहाः ।।४।।
पुष्पितैरतसीवाटैर्नीलनीरजनिर्मलैः ।।
पूर्णतोयाशयाशङ्का जायते सुधियामपि ।।५।।
माध्यकुन्दकपुष्पाढ्या वनराज्यो मनोहराः ।।
सुशीर्णपर्णसरलानमेरुकविभूषणाः ।।६।।
संत्यक्त्वा दक्षिणामाशां व्रजमाने तथोत्तराम ।।
सूर्ये मुमोच पवनं निःश्वाममिव दक्षिणा।।७।।
रम्याश्च गंधमंजर्यः शोभयन्ति वनस्थलीः ।।
मन्मथस्य शराः कांता कामिमन्मथवर्धनाः ।। ८ ।।
हयानां मधुरः शब्दः श्रूयते दशनोद्भवः ।।
शब्दो यवभुजां यत्र स्वामिनां रतिवर्धनः ।। ९ ।।
निर्मलानां तु सरसां विनिविष्टा जलेचराः ।।
ब्रुवन्तौ मधुरं पांथा जनयन्ति परां मुदम्।।1.246.१ ०।।
जनयन्ति परां प्रीतिं कामिनीनां तु कामुकाः ।।
यत्र मेध्यैर्नवैर्वत्स मातुलुङ्गाधिवासितैः ।। ११ ।।
वापीकूपतडागेषु ह्रदप्रस्रवणेषु च ।।
यत्र काले रटन्त्यापः कम्पयन्त्यः पुरीं महत् ।। १२ ।।
तस्मिंस्त्वं शिशिरे काले कृत्वा गृहवरे स्वके ।।
प्रावेशयतु विधिना शिल्पिभिर्यन्त्र निर्मितैः ।। १३ ।।
धर्मेण पालयन्क्षोणीं वस राजीवलोचन ।।
हृदि कार्यस्त्वया धर्मो नित्यमेव नरोत्तम ।। १४ ।।
उत्तिष्ठ शीघ्रं विजयाय गच्छ दीप्तां श्रियं प्राप्नुहि राजपुत्र ।।
रक्षन्तु देवास्तव सर्वकालं पदं विधत्स्वारिगणस्य मूर्ध्नि ।। १५ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्येषु शत्रुघ्नं प्रति

रामानुशासने लवणं प्रति शत्रुघ्नप्रस्थानं नाम षट्चत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४६ ।।
1.247
।। नाडायन उवाच ।। ।।
इति रामवचः श्रुत्वा बाढमुक्त्वा स सत्वरः ।।
अभिवाद्य वसिष्ठस्य पादौ रामस्य चाप्यथ ।। १ ।।
पुरस्कृत्य महाभागान्भार्गवप्रमुखानृषीन् ।।
यथोक्तसेन्यानुगतः प्रययौ भीमविक्रमः ।। २ ।।
वाल्मीकेराश्रमं प्राप्य तामुवास तदा निशाम् ।।
पूजयित्वा तु वाल्मीकिमृषिणा प्रतिपूजितः ।। ३ ।।
यस्मिन्नहनि शत्रुघ्नो वाल्मीकेराश्रमं गतः ।।
उभौ प्रसूतौ तनयौ तस्मिन्नेवाह्नि जानकी ।। ४ ।।
सीताप्रसवसंहृष्टः क्रमेण रघुनन्दनः ।।
निदाघशेषेण नदीमुत्ततार स सूर्यजाम् ।। ५ ।।
शिबिरं समवस्थाप्य यथावद्यमुनातटे ।।
एक एव धनुष्पाणिः प्रविवेश मधोर्वनम् ।। ।। ६ ।।
प्रविश्य च युधा तत्र लवणस्य निवेशनम् ।।
तस्थौ द्वारमथाश्रित्य वीरो विततकार्मुकः ।। ७ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु मृगान्हत्वा सहस्रशः ।।
बहुना मृगभारेण स ददर्श मधोः सुतम् ।। ८ ।।
वृत्ताक्षमुत्कटं भीमं दन्तोत्कृत्तोत्तरच्छदम् ।।
दंष्ट्राकरालवदनं दंतिवत्परुषच्छविम् ।। ९ ।।
स तु दृष्ट्वैव शत्रुघ्नमुवाच परुषं बहु ।।
विप्रधावत दुष्टात्मा शत्रुघ्नवधकाम्यया ।। 1.247.१० ।।
त्यक्त्वा मृगसहस्राणि द्रुमविक्षेपतत्परः ।।
द्रुमवृष्टिं सुघोरां तां लवणेन विसर्जिताम् ।। ११ ।।
चिच्छेद बाणैः सौमित्रिः शतशोऽथ सहस्रशः ।।
छिन्ने द्रुममहावर्षे लवणः शत्रुतापनः ।। १२ ।।
जघान सुरशत्रुघ्नं शत्रुघ्नं मुष्टिना भृशम् ।।
मुष्टिप्रहारनिश्चेष्टं शत्रुघ्नं लवणस्तदा ।। १३ ।।
न जग्राह च तच्छूलं मृत्युपाशवशङ्गतः ।।
प्रवेशयामास गृहं मृगसंघाननेकशः ।। १४ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु लब्धसंज्ञः स राघवः ।।
वितत्य कार्मुकं तस्थौ द्वारमावृत्य वेश्मनः ।। १५ ।।
ततः पादपवर्षेण च्छादयन्तं निशाचरम् ।।

चकार विमुखं बाणैश्छित्त्वाश्छित्त्वा महीरुहान् ।। १६ ।।
रामदत्तं ततो बाणं सन्धाय वरकार्मुके ।।
निर्बिभेद महातेजा लवणं रघुनन्दनः ।।१७।।
सन्धीयमाने बाणे तु त्रस्तं त्रिभुवनं तदा ।।
आश्वासयामास विभुर्ब्रह्मा कमलसम्भवः ।।१८।।
तेन बाणप्रहारेण निर्भिन्नहृदयः क्षितौ ।।
व्यसुः पपात मेदिन्यां शैलो वज्राहतो यथा ।। १९ ।।
तस्मिन्निपतिते भूमौ दैत्ये देवभयङ्करे ।।
त्रैलोक्यं विगतातङ्कं क्षणेन समपद्यत ।। 1.247.२० ।।
तं च देशमथाजग्मुः सुराः सब्रह्मकास्तदा ।।
पूजितास्तेन वीरेण शत्रुघ्नं वाक्यमब्रुवन् ।। २१ ।।
।। देवा ऊचुः ।।
वरं वरय शत्रुघ्न यत्ते मनसि कांक्षितम् ।।
अपनीतं त्वयास्माकं भयं शूलवरायुधात् ।। २२ ।।
त्वया तु निहते तस्मिँल्लवणे पापराक्षसे ।।
पश्य शूलवरं यांतमेनं शार्वं विहायसा ।। २३ ।।
।। शत्रुघ्न उवाच ।। ।।
अस्मिन्देशे करिष्यामि पुरीं रामाज्ञया त्वहम् ।।
मासे समाप्यतां शीघ्रं वरमेतत्प्रदीयताम् ।। २४ ।।
।। देवा ऊचुः ।। ।।
निष्पत्तिं यास्यते धीर स्थिरा चैव भविष्यति ।।
पुण्या च रमणीया च मथुरा नामतः शुभा ।। २५ ।।
।। नाडायन उवाच ।। ।।
एवमुक्त्वा सुराः सर्वे जग्मुर्नाकमतंद्रिताः ।।
आजगाम स तं देशं सैन्येन च्यवनः सह ।। २६ ।।
संवर्द्धयित्वा शत्रुघ्नं जगामाश्रममंजसा ।।
सर्वं रामवचश्चक्रे शत्रुघ्नोऽपि महायशाः ।। २७ ।।
कृत्वा पुरीनिवेशं च गृहप्रावेशनं तथा ।।
उषित्वा द्वादश समाः सम्प्राप्ते सुरकर्मणि ।। २८ ।।
जगाम भ्रातरं द्रष्टुं वाल्मीकेराश्रमं पुनः ।।
तत्र शुश्राव धर्मात्मा शुभां रामकथां कृताम् ।। २९ ।।
वाल्मीकिना प्रहृष्टेन गीयमानां कुशीलवैः ।।
तत्रोष्य रजनीमेकां रामं दृष्ट्वा तथैव च ।। 1.247.३० ।।

तत्रोष्य पञ्चरात्रं च भूयो रामविसर्जितः ।।
मथुरायां च वसुधां पालयामास धर्मवित् ।। ३१ ।।
एवंविधः स शत्रुघ्नो भरतोऽप्यधिकस्ततः ।।
मा तेन विग्रहं गच्छ भरतेन महात्मना ।।
अजेया रघवो येषां सहाया वानरोत्तमाः ।।३२।।
सुग्रीवनीलाङ्गदवायुपुत्रसुषेणमैन्ददद्विविदप्रधानाः ।।
महाबलाः पर्वतमात्रकायाः सुरासुरैर्युद्धगता अजेयाः ।। ।। ३३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्येषु लवणवधो नाम सप्तचत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽ ध्यायः ।। २४७ ।।
1.248
।। शैलूष उवाच ।। ।।
पुलहस्य प्रजासर्गं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।।
यस्य वंशे समुत्पन्ना वानरा बलदर्पिताः ।। १ ।।
नाडायन उवाच ।। ।।
मृगा च मृगमंदा च हरिस्ताम्रा तथा इरा ।।
भूता च कपिशा दंष्ट्री सुरसा सरमा तथा।।२।।
कश्यपो जनयामास क्रोधात्तु दश कन्यकाः ।।
कश्यपेन च ता दत्ताः पुलहाय महात्मने ।। ३ ।।
प्रजास्तासां प्रवक्ष्यामि सर्वासां त्वं निबोध मे ।।
मृगायास्तु मृगा जाता हरिणैणाः शशास्तथा।। ४ ।।
रुरव पृषतश्चैव न्यङ्कवः शशकास्तथा ।।
सृमरा मृगमंदाया गवया महिषास्तथा।।५।।
चमरोष्ट्रवराहाश्च खड्गा गौरखरास्तथा ।।
हर्याश्च वानरा जाता गोलाङ्गूला सकिन्नराः ।। ६ ।।
मण्डूका नकुलाश्चैव ये चाप्यन्ये बिलेशयाः ।।
पञ्च कन्याश्च ताम्रायाः पत्न्यस्ता वरुणस्य च ।। ७ ।।
प्रादाद्धर्मभृतां श्रेष्ठः पुलहस्तपसां निधिः ।।
श्येनी भासी तथा क्रौञ्ची धृतराष्ट्री शुकी तथा ।। ८ ।।
श्येनी तु जनयामास पुत्रं संपातिनं तथा ।।
जटायुषं च राजानं गृध्राणां बलदर्पितम् ।। ९ ।।
संपाती जनयामास श्येनगृध्रवटांस्तथा ।।
भासीपुत्राः स्मृता भाणाः क्रौञ्चाः क्रौञ्चीसुताः स्मृताः ।। 1.248.१० ।।
धृतराष्ट्रीसुता हंसा धार्त्तराष्ट्रास्तथैव च ।।
चक्रवाकमुखाश्चान्ये तथा ये जलचारिणः ।। ११ ।।

शुकीपुत्राः शुका ज्ञेयाः पक्षिणश्चापि कीर्तिताः ।।
कश्यपस्य तु या पत्नी इरा नाम प्रकीर्तिता ।। १२ ।।
कुञ्जरं जनयामास सुरकार्योद्यतं सदा ।।
भूतापुत्रास्तथा भूता महादेवमनुव्रताः ।। १३ ।।
उपवीरोलूखलिका आस्यकर्णा कुषण्डिका ।।
पांसवः पाणिपात्राश्च चैतन्यानि पुनस्तथा ।। १४ ।।
सूचीमुखा शोषणिकाः कुलान्येतानि षोडश ।।
कुलेष्वेतेपु जायन्ते नानाकारविचेष्टिताः ।। ३५।।
निष्कुटेषु प्रतोलीषु चत्वरेषु गुहासु च ।।
तेषां प्रादात्तदा स्थानमन्तर्धानं प्रतापिताः ।। १६ ।।
अणिमा लघिमा प्राप्तिर्यत्र कामावसायिता ।।
दंष्ट्रीपुत्रास्तथालोके दंष्ट्रिणो ये प्रकीर्तिताः ।। १७ ।।
सरमायास्तथा सर्पाः कीटजात्यश्च सर्वशः ।।
श्यामश्च धवलश्चैव सारमेयौ तथा शुनौ ।। १८ ।।
यमस्यानुचरौ तौ च महाबलपराक्रमौ ।।
इति क्रोधादुहितॄणां प्रजातिः कीर्तिता मया।। १९ ।।
कश्यपस्य तु या पत्नी सुरभिर्नाम विश्रुता ।।
कनीयसं तु शूद्राणां तस्यासीद्दुहितृद्वयम् ।। 1.248.२० ।।
रोहिणी चैव भद्रं ते गन्धर्वी च महीपते ।।
पुलहायैव ते दत्ते कश्यपेन महात्मना ।। २१ ।।
सुरुपा हेमरूपा च सर्वकामदुघा तथा ।।
रोहिण्यां जनयामास पुलहः स महातपाः ।। २२ ।।
ब्रह्मचर्यव्रतास्तास्तु धेनवो दश कीर्तिताः ।।
मानसी तु प्रजा तासां यथासंख्येन मे शृणु ।। २३ ।।
गावश्चैव महिष्यश्च अजाश्चैवावयस्तथा ।।
गन्धर्वी जनयामास तुरगान्वातरंहसः ।। २४ ।।
गरुडी च मयूरी च द्वे तु कन्ये मनोरमे ।।
पुलहेन तु ते दत्ते गरुडाय महात्मने ।। २५ ।।
गरुडी जनयामास सुपर्णान्भीमविक्रमान् ।।
मयूरी जनयामास मयूराद्यान्विहङ्गमान् ।। २६ ।।
गरुडान्वयसम्भूताः सर्वे पन्नगभोजिनः ।।
पक्षिणस्तु वया ज्ञेयाः सुपर्णान्गरुडाञ्छृणु ।। २७ ।।
सुवर्णचूडो नागश्च दारुणश्चूडतुण्डकः ।।

अनिलश्चानलश्चैव विशालाक्षोऽथ कुण्डली ।। २८ ।।
कर्कशो ध्वजविष्कम्भी विनतो वामनस्तथा ।।
वातवेगो दिशाचक्षु र्निमिषोऽनिमिषस्तथा ।। २९ ।।
त्रिवारः सप्तवारश्च वाल्मीकिर्विपुकिस्तथा ।।
दैत्यद्वीपः सरिद्द्वीपः सारसः पद्मकेतनः ।। 1.248.३० ।।
सुमुखश्चित्रकेतुश्च चित्रबर्हस्तथानघ ।।
मेघः सत्कुमुदो दक्षः सर्वभुक्सामभोजनः ।। ३१ ।।
गुरुभारः कपोतश्च पूर्वनेत्रश्चिरातकः ।।
विष्णुगन्धाः कुमारश्च परिबर्हो हरस्तथा ।। ३२ ।।
अश्वाम्बरो मधुपर्कश्च हेमवर्णस्तथैव च ।।
मलयो मातरिश्वा च निशाकरदिवाकर्गे ।। ३३ ।।
एते प्रदेशमात्रेण मयोक्ता गरुडात्मजाः ।।
कुलमेतत्सुपर्णानां धन्यानां नृपसत्तम ।। ३४ ।।
सर्व एते श्रिया युक्ताः सर्वे श्रीवत्सलक्षणाः ।।
कुलमेतद्धि शैलूष श्लाध्यं विष्णुपरिग्रहम् ।। ३५ ।।
दैवतं विष्णुरेतेषां विष्णुरेव परायणम् ।।
हृदि येषां सदा विष्णुर्विष्णुर्येषां परा गतिः ।। ।। ३६ ।।
एतत्तवोक्तं पुलहस्य वंशं पुत्रैः सुताभिश्च समन्वितं यत् ।।
वंशे तु सर्वोत्तमवीर्ययुक्ता जाता खगेन्द्रा हरयश्च वीराः ।। ३७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्येषु पुलहवंशानुकीर्तनं नामाष्टचत्वारिंशदु त्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४८ ।।
1.249
।। वज्र उवाच ।।
कथाप्रसङ्गैर्बहुभिर्भवता मम कीर्तितम् ।।
सम्भवं सर्वभूतानां सर्वकल्मषनाशनम् ।।१।।
तेषां विकारेष्वाचक्ष्व राजानो मम भार्गव ।।
पालयन्ति द्विजश्रेष्ठ सकलं ये जगत्त्रयम् ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवं प्रजासु सृष्टासु स्वयमेव पितामहः ।।
निकायेषुनिकायेषु सोऽभ्यषिंचत पार्थिवान् ।। ३ ।।
ओषधीनां द्विजातीनां नक्षत्राणां तथैव च ।।
यज्ञानां तपसां चैव सोमं राज्ये ऽभिषेचयत्।।४।।
प्रजापतीनां सर्वेषां दक्षं प्राचेतसं यथा ।।
वलीमुखानां श्वेतानामृक्षाणां धूम्र एव च।।५।।

मनः सर्वेन्द्रियाणां च सुरस्त्रीणां च मन्मथम् ।।
प्रह्लादं सर्वदैत्यानां पितृणां च तथा यमम्।।६।।
अपां तु वरुणं राज्ये तथैव जलवासिनाम ।।
यक्षाणां राक्षसानां च पार्थिवानां धनस्य च।।७।।
पुत्रं विश्रवसो ज्येष्ठं कुबेरं नरवाहनम्।।
विप्रचित्तिं च राजानं दानवानां महाबलम्।।८।।
सर्वभूतपिशाचानां गिरीशं शूलपाणिनम्।।
शैलानां हिमवन्तं च निम्नगानां च लावणम् ।।९।।
भारतं सर्ववर्षाणां द्वीपानामथ मध्यमम् ।।
स्वादूदकं समुद्राणामश्वत्थं सर्वशाखिनाम् ।। 1.249.१० ।।
कर्मणां व्यवसायं च मेरुं सर्वशिलाभृताम् ।।
गन्धर्वाणां चित्ररथं गरुडं च पतत्रिणाम् ।। ११ ।।
उच्चैःश्रवसमश्वानां गोवृषं च तथा गवाम् ।।
सुवर्णं सर्वरत्नानामोषधीनां तथा यवम् ।। १२ ।।
सत्यलोकं च लोकानां पातालानां रसातलम् ।।
शास्त्राणां च यजुर्वेदं सर्वेषामविशेषतः ।। १३ ।।
गायत्रीं सर्वमन्त्राणां छन्दसां च यदूत्तम ।।
मृगाणामथ शार्दूलं पन्नगानाञ्च तक्षकम् ।। १४ ।।
ऐरावतं गजेन्द्राणां धर्मं सर्वसुखस्य च ।।
वासुकिं सर्वनागानामृषीणां च तथा भृगुम् ।। १५ ।।
विद्याधराणां सर्वेषां तथा देवीं सरस्वतीम् ।।
उत्पातानां तथा राहुं ग्रहाणां च दिवाकरम् ।। १६ ।।
कालस्यावयवञ्चैव कालं संवत्सरं तथा ।।
व्याधीनां च ज्वरं राज्ये नृणामर्कनिशाकरौ ।। १७ ।।
अभिषिक्तो नरेन्द्रेन्द्र ब्रह्मणा स्वयमेव हि ।।
भारतेऽस्मिन्पुरा वर्षे प्राप्ते वैवस्वतेन्तरे ।। १८ ।।
तस्माददद्यापि च तयोरंशजाताश्च पार्थिवाः ।।
ततोऽभिषिक्तो देवानां राज्ये देवः शतक्रतुः ।।
संभूय राजभिः सर्वैस्त्रैलोक्यपतिरूर्जितः ।। १९।।
वज्र उवाच ।।
राज्येऽभिषिक्तः स कथं महात्मा सम्भूय सर्वैस्त्रिदशारिहर्त्ता ।।
एतन्ममाचक्ष्व भृगुप्रधान भक्तिर्ममेयं त्रिदशेन्द्रशत्रौ।।1.249.२०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा० सं० शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये प्रतिसमूहे राजकीर्तनं नामैकोन

ण्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४९ ।।
1.250
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
सुमेरौ पर्वतश्रेष्ठे नानारत्नोज्वलत्विषि ।।
प्रजापतिरथादाय राजसंघान्प्रकीर्तितान् ।। १ ।।
अभ्यषिञ्चत देवानां राज्ये कश्यपनन्दनम् ।।
तेजस्विनमथादित्यं जज्ञे निर्धूतकल्मषम् ।। २ ।।
तस्याभिषेके प्रददौ विश्वकर्मा मनोहरम् ।।
रत्नोज्ज्वलं भद्रपीठं कामरूपधरं शुभम्।।०।।
अत्रैवमुपदिश्याथ स्वयं ब्रह्मा जगद्गुरुः ।।
अभ्यषिञ्चत देवानामाधिपत्ये शतक्रतुम् ।।४।।
ब्रह्मा विष्णुश्च शम्भुश्च साध्याश्च समरुद्गणाः।।
आदित्या वसवो रुद्रा विश्वेदेवा मरुद्गणाः।। ५ ।।
भृगवोऽङ्गिरसः साध्या अश्विनौ च भिषग्वरौ ।।
ऋषयश्च महाभागास्त्रैकाल्यामलदर्शिनः।।६।।
यानि तोयान्युपादाय समुद्रः सरितस्तथा ।।
सरांसि च सतीर्थानि गन्धर्वाप्सरसस्तथा ।।७।।
तस्येन्दुमण्डलाकारं छत्रं जग्राह केशवः ।।
श्वेतौ च बालव्यजनौ तथा चन्द्रदिवाकरौ ।। ८ ।।
भृङ्गारं यादसां भर्ता दण्डं दण्डधरः प्रभुः ।।
मेनका चैव रंभा च तालवृन्तौ मनोहरौ ।। ९ ।।
विधिवच्च जुहावाग्निं देवाचार्यो बृहस्पतिः ।।
ततस्तस्य ददौ प्रीत्या वाहनार्थे मदोत्कटम् ।। 1.250.१० ।।
ऐरावणं चतुर्दन्तं नागं च पुलहः स्वयम् ।।
पुलहः स्वसुतं प्रादाच्छ्वेतं तुरगमेव च ।। ११ ।।
तुरगाणां सहस्रं च हरीणां वातरंहसाम् ।।
श्रिया दत्तं ततः प्रीत्या रथवाहनमुत्तमम् ।। १२ ।।
तमग्निर्योजयामास काञ्चनेन रथेन च ।।
इन्द्रायुधसवर्णाभिः पताकाभिरनन्तरम् ।। १३ ।।
वायुस्तं योजयामास ध्वजं नागेन शङ्करः ।।
बबन्ध मुकुटं तस्य स्वयं ब्रह्मा जगद्गुरुः ।। १४ ।।
उपानहौ ददौ तस्य विरूपाक्षस्तथानघ ।।
खड्गश्च विमलोदत्तस्तस्य शुक्रेण यादव ।। १५ ।।
चन्दनानि च मुख्यानि गन्धानि विविधानि च ।।

हिमालयः स्वयं तस्य प्रादाल्लोकगुरुर्गुरुः ।। १६ ।।
रत्नानि सुविचित्राणि समुद्रः स्वयमेव हि ।।
ददुश्च ऋतवस्तस्य पुष्पाणि च फलानि च ।। १७ ।।
ननृतुदेवगन्धर्वा जगुश्चाप्सरसां गणाः ।।
हृष्टं प्रमुदितं चासीत्त्रैलोक्यं सचराचरम् ।। १८ ।।
सर्वगन्धानुपादाय सुरभिर्मारुतो ववौ ।।
महता स वरौघेन तर्पयित्वा बृहस्पतिम् ।। १९ ।।
वरौघैस्तर्पयामास सर्वानेव द्विजोत्तमान् ।।
सप्ताहं मानसीं सिद्धिं प्रादात्सर्वेषु जन्तुषु ।। 1.250.२० ।।
व्याधिमृत्युजराशोकविनिवृत्ता जगत्त्रयी ।।
सप्ताहं नरकस्थानां नैव सर्वाश्च यातनाः ।। २१ ।।
सर्वं मुदितमेवासीत्त्रैलोक्यं सचराचरम् ।।
किरीटी स्वनुलिप्ताङ्गः कुण्डलोत्तमभूषितः ।। २२ ।।
कौशेयवसनस्तत्र श्वेतमाल्यविभूषणः ।।
श्रियं दधार सोमस्य श्वेतस्थस्य शतक्रतुः ।। २३ ।।
भद्रासनगतं शक्रं प्रणेमुः सर्वदेवताः ।।
ख्याप्यमानो महाराज तदा देवेन दण्डिना ।। २४ ।।
ऋषयस्तुष्टुवुस्तं च गन्धर्वाप्सरसस्तथा ।।
मङ्गलालंभनं चक्रे ततः शक्रः सुरारिहा ।। २५ ।।
पूर्णकुम्भं सुमनसो रत्नान्याज्यं तथा दधि ।।
फलानि श्रीफलं चैव उद्धृतानि वसुंधरा ।। २६ ।।
स्वस्तिकान्रुचिरांश्चैव नन्द्यावर्तांश्च काञ्चनम् ।।
कांचनोल्लिखिताश्चैव याश्च मुख्याः सरिद्वराः ।। २७ ।।
उदग्दानं तथा दूर्वां दर्पणं चाज्यमेव च ।।
धर्मः सत्यं च शूलं च बलं च यदुनन्दन ।। २८ ।।
उपासन्त महाभागं सशरीराः शतक्रतुम् ।।
कांतिर्लक्ष्मीर्धृतिः श्रद्धा पुष्टिर्मेधा क्रिया मतिः ।। २९ ।।
बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिरनसूया तथैव च ।।
उपासन्त तदा देवं सर्वराजेश्वरं विभुम ।। 1.250.३० ।।
ततो ववन्दे पितरं मातरं शङ्करं हरिम् ।।
ब्रह्माणं वरदं सौम्यमृषींश्च यदुनन्दन ।। ३१ ।।
ततो रथेन शुक्रेण स तु मातलियंत्रिणा ।।
विनाशयामास रणे देवतानामरातयः ।। ३२ ।।

पालयामास सकलं तथैव च जगत्त्रयम् ।।
शक्राभिषेकमेतत्ते कथितं यदुनन्दन ।। ३३ ।।
श्रोतव्यमभिषेकं तु यात्राकालेषु चाप्यथ ।।।
गृहप्रवेशे वैवाह्ये पुण्याहेषु परेषु च ।। ३४ ।।
एतत्पवित्रं मङ्गल्यं धन्यं श्रुतिसुखावहम् ।।
पाप्मालक्ष्मीप्रशमनं दुःस्वप्नकिल्बिषापहम् ।। ३९ ।।।
पुण्याहकालेषु नरेन्द्रचन्द्र श्रुत्वाभिषेकं बलसूदनस्य ।।
धर्मार्थकामान्पुरुषा लभन्ते व्याधिप्रणाशं च यशस्तथाग्र्यम् ।। ३६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शक्राभिषेको नाम
पञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २५१-२५५

1.251
वज्र उवाच ।।
पुलहस्य प्रजासर्गं श्रुत्वा गन्धर्वराट् तदा ।।
पप्रच्छ किं तदा भूयस्तत्र नाडायनं द्विजम् ।। १ ।।
श्रोत्रामृतं कथयतो नन्दस्यापि तवानघ ।।
त्वं हि ज्ञाननिधिर्विप्रैः प्रोच्यसे वेदपारगैः ।।२।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पुलहस्य प्रजासर्गं श्रुत्वा गन्धर्वसत्तमः ।।
भूयः पप्रच्छ तं विप्रं गजोत्पत्तिं सविस्तराम् ।।३।।
शैलूष उवाच ।।
कुञ्जराणां समुत्पत्तिं श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् ।।
कुञ्जरा हि महाभाग भृशं च दयिता मम ।।४।।
नाडायन उवाच ।।
यदा प्रसूता मार्त्तण्डमदितिर्भास्करारणिः ।। ५ ।।
तदा तदण्डमुत्पाद्य दृष्टवान्कश्यपः स्वयम् ।।
तेजोऽधिकत्वादंडस्थं नापश्यत यदा शिशुम् ।। ।। ६।।
उवाच देव्या अण्डेऽस्मिन्किमसौ बालको मृतः ।।
ततः स भासः सकलं तेजसा भासयज्जगत ।।७।।
तेन मार्त्ताण्डताथास्य कथिता द्विज सत्तमैः ।।
ततस्त्वण्डकपाले द्वे गृहीत्वा तु प्रजापतिः।।८।।
पृथक्पृथगवस्थाप्य रथन्तरमगायत ।।
मन्दः प्रवेशयामास इरायास्तौ प्रजेप्सया ।। ९।।
उदरे पुलहान्तेन जनयामास सा गजान् ।।
अष्टौ महावलान्नागांस्तेषां नामानि मे शृणु ।। 1.251.१० ।।
ऐरावणस्तथा पद्मः पुष्पदन्तश्च वामनः ।।
सप्रतीकोऽञ्जनो नीलः कुमुदश्च मतङ्गजः ।। ११ ।।
शक्राद्यानां दिगीशानां यथासंख्येन वाहनाः ।।
चत्वारो जातयस्तेषामेकैकस्यान्वये स्मृताः ।। १२ ।।
भद्रा मन्दा मृगा चैव संकीर्णा च जनाधिप ।।
भद्रा श्रेष्ठा भवेत्तासां मन्दा मध्या कनीयसी ।। १३ ।।
मृगा ज्ञेया च बाहुल्यात्सं कीर्णा पार्थिवोत्तम ।।
भद्रमन्दमृगाणां च तथा वक्ष्यामि लक्षणम् ।। १४ ।।
संकीर्णानां च संकीर्णं लक्षणं भविता तथा ।।

गूढोष्ठमस्तकः स्वक्षः पृथ्वायतमुखाङ्गुलिः ।।१५।।
उदग्रश्चोग्रसत्त्वश्च समसाध्यो महाकरी ।।
ताम्रताल्वीक्षणः स्निग्धः सहिष्णुः स्वासनस्तथा ।।१६।।
अन्वर्थवेदी बलवान्भद्रो ज्ञेयो मतङ्गजः ।।
गम्भीरवेदी निःशङ्कस्तीक्ष्णसाध्यो महोदरः ।। १७ ।।
दीर्घमेढ्राङ्गुलिश्चैव सुविभक्तशिरोधरः ।।
स्थिरः कचबलस्थूलो दीर्घबालधिपुष्करः ।। १८ ।।
हर्यक्षः सूक्ष्मनाभिश्च मन्दो ज्ञेयो मतङ्गुजः ।।
ह्रस्वः शुष्कवटुहनुर्भीरुर्बह्वाशनस्तथा ।। १९ ।।
ह्रस्वोप्तनखी दुर्मेधा यूथस्यानुचरस्तथा ।।
दीर्घजिह्वविषाणश्च दीर्घकक्षासनस्तथा ।। 1.251.२० ।।
क्लेशाक्षमश्च दीर्घाशी मृगो ज्ञेयो मतङ्गजः ।।
संकीर्णलक्षणो नागः संकीर्णश्च निगद्यते ।। २१ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि गजानां ते वनाष्टकम् ।।
हिमवत्प्रयागलौहित्य गङ्गामध्ये महद्वनम् ।। २२ ।।
प्राच्यामे रावणस्योक्तं वनं यत्र मतङ्गजाः ।।
किञ्चित्कमलवर्णाभाश्चपलाः पृथुमस्तकाः ।। २३ ।।
कुनखा रूपवन्तश्च तथा मन्दमदागजाः ।।
उन्मत्तगङ्गा स्त्रिपुरी दशार्णं मेकलास्तथा ।।२४।।
तेषां मध्ये करूषाख्यं वनं पद्मस्य कीर्तितम् ।।
ह्रस्वाश्चण्डास्तथा श्यामाः शीत्रोदग्रमहास्वनाः।।२५।।
सूक्ष्म बिन्दुचितास्तत्र भवन्त्यत्यर्थवेदिनः।।
बिल्वशैलं वेत्रवती दशार्णं च महागिरिम्।।२६।।
तेषां दशार्णकं मध्ये पुष्पदन्तस्य काननम् ।।
सवृत्तजघनश्या माः सूक्ष्मबिन्दुविचित्रिताः।।२७।।
स्थूलहस्तशिरोग्रीवास्तत्र जाता मतङ्गजाः।।
पारियात्रकवैदेश्यनर्मदाब्रह्मवर्धनम् ।।२८।।
वामनस्य वनं मध्ये तेषां वै मार्गरेयकम्।।
सुप्रमाणाश्च मध्याक्षाः शीघ्रगाश्च सुविग्रहाः।।२९।।
करेणुनामधेयाश्च तत्रोक्ताश्च सुगन्धिनः।।
विन्ध्यसह्योत्कलानां च दक्षिणस्यार्णवस्य च।।1.251.३०।।
वनं च मध्ये कालेशं सुप्रतीकस्य कीर्त्तितम् ।।
चापवंशावृतनखाः पीनह्रस्वशिरोधराः ।। ३१ ।।

तनुत्वगुत्तरा दीर्घाः पद्माभास्तत्र दन्तिनः।।
सेवादेशः समुद्रश्च प्रेमहारं च नर्मदा ।।३२।।
तेषां मध्येञ्जनाख्यस्य वनं खल्वपरान्तकम् ।।
पीनायतविषाणास्या महाकाया बलाधिकाः ।। ।।३३।।
रक्तताल्वोष्ठजिह्वाश्च जायन्ते तत्र दन्तिनः ।।
कुशस्थली महीपाल अवन्त्यर्बुदनर्मदाः।।३४।।
तेषां मध्ये तु सौराष्ट्रं वनं नीलस्य कीर्त्तितम्।।
तस्य वंशे तु जायन्ते चण्डाश्चैवाल्पदेहकाः ।। ३५ ।।
सूक्ष्मरूक्षत्वचो व्यालास्तथा शिक्षात्यजा गजाः ।।
हिमवत्कालिकासिन्धकुरुजाङ्गलमेव च।। ।। ३६ ।।
तेषां पञ्चनदं मध्ये कुमुदस्य महद्वनम् ।।
स्फुटिताग्रद्विजास्तत्र जायन्ते मलविद्विषः ।। ३७ ।।
दानशीलाश्च भूताश्च दुर्विधेयाश्च वारणाः ।।३८।।
एतत्तवोक्तं तु मतङ्गजानां कुलाष्टकं चैव वनाष्टकं च ।।
अतः परं किं कथयामि तुभ्यं तन्मे वदस्वायतलोहिताक्ष ।। ३९ ।।
इति श्री विष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्येषु गजोत्पत्तिर्नामैकपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५१ ।।

1.252
शैलूष उवाच ।। ।।
विस्तरेण समाचक्ष्व वानराणां तु संभवम् ।।
अलंकृत इवाभाति यैर्वंशः पुलहस्य च ।। १ ।।
नाडायन उवाच ।।
काश्यपेयी हरिर्नाम या भार्या पुलहस्य च ।।
पुलहाज्जनयामास श्वेतं नाम वलीमुखम् ।। २ ।।
श्वेतस्तदोर्ध्वदृष्टिं च जनयामास वानरम् ।।
ऊर्ध्वदृष्टिस्तथा व्याघ्रं व्याघ्रश्च शरभं तथा।।३।।
शरभश्च तथार्क्षी च सिंहमृक्षश्च वानरम् ।।
ऋक्षी च जनयामास ऋक्षांश्चैव जनाधिप।।४।।
वानरांश्च महाका याञ्शतशोऽथ सहस्रशः ।।
येषामन्वयसम्भूता देवपुत्रा महाबलाः ।।५।।
उत्पन्ना रामसाहाय्ये रावणस्य वधैषिणः ।।
ऋक्षस्य भगिनी ऋक्षी प्रजापतिसुतावुभौ ।। ६ ।।
धूम्रं च जाम्बवन्तं च जनयामास ऋक्षजौ ।।

जाम्बवाञ्जनयामास मार्जारं भीमविक्रमम् ।। ७ ।।
मार्जारस्य च मार्जारा कुले जाता महाबलाः ।।
ऋक्षस्य वानरेन्द्रस्य दुहितां मानसीं स्वयम् ।। ८ ।।
ददौ प्रजापतिः श्रीमान्रूपयौवनसंयुताम् ।।
कामयामास तां शक्रस्ततो वालिरजायत ।। ९ ।।
तामेव कामयामास भास्करः स्वयमेव तु ।।
सुग्रीवं जनयामास भास्करात्सा सुमध्यमा ।। 1.252.१० ।।
तत्र वानरराजोऽभूद्वालिर्विक्रान्तपौरुषः ।।
यस्तु रामेण निहतः सुग्रीवस्त्वभिषेचितः ।। ११ ।।
तस्यासन्वशगाः सर्वे वानरा देवयोनयः ।।
वालिपुत्रोऽङ्गदो नाम हनुमान्वायुनन्दनः ।। १२ ।।
नीलो वह्निसुतः श्रीमान्विश्वकर्मसुतो नलः ।।
धर्मपुत्रः सुषेणश्च ऋषभो गरुडात्मजः ।। १३ ।।
द्वावश्विन सुतौ वीरौ मैन्दो द्विविद एव च ।।
धूम्रश्च जाम्बवांश्चैव वेगदर्शी च वानरः ।। १४ ।।
मृत्योः पुत्रा महावीर्या मृत्युतुल्यपराक्रमाः ।।
गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ।। १५ ।।
यमस्य तनयाः पञ्च गोलांगूला महाबलाः ।।
श्वेतो ज्योतिर्मुखश्चान्यो भास्करस्यात्मजावुभौ ।। १६ ।।
वरुणस्यावरः पुत्रो हेमकूटः प्रतापवान् ।।
देवपुत्रास्तथैवान्ये ऋक्षगोपुच्छवानराः ।। १७ ।।
शतसाहस्रयूथानां राजानो भीमविक्रमाः ।।
हिमवन्मेरुनिलयाः श्वेतनीलनिवासिनः ।। १८ ।।
शृङ्गवन्माल्यवद्विन्ध्यऋक्षवन्तनिवासिनः ।।
ये वसन्ति सदा सह्ये ऋषभे गन्धमादने ।। १९ ।।
सागरानूपपर्यन्ते तथा द्वीपेषु सप्तसु ।।
ब्रह्मण्या बलवन्त शूरा धर्मपरायणाः ।। 1.252.२० ।।
नीतिशास्त्रेषु कुशलाः सर्वशास्त्रविशारदाः ।।
सुनीताः सत्त्ववन्तश्च दृप्ता नीतिग्रहे रताः ।। २१ ।।
सखायो रामभद्रस्य रावणस्य वधैषिणः ।।
हस्तिवानरसंग्रामे पुरा रुधिरकर्दमे ।। २२ ।।
गिरिकूटनिभा नागा विजिता यैः सहस्रशः ।।
सहाया रामभद्रस्य ते वीरा भरतस्य च ।।

मा गच्छ संयुगं तस्माद्भरतेन महात्मना ।। २३ ।।
सर्वास्त्रविज्ञानविशारदेन संग्रामशौण्डेन जितेन्द्रियेण ।।
धर्माच्च रामस्य परायणेन शक्राधिकेन त्वतिपौरुषेण ।। २४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायन वाक्येषु वानरोत्पत्तिर्नाम द्विपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५२ ।।
1.253
।। शैलूष उवाच ।।
किंनिमित्तमभूद्वैरं वानराणां तु कुञ्जरैः ।।
कीदृशं चाभवद्युद्धं तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
नाडायन उवाच ।।
वनाष्टकं करीन्द्राणां यन्मयोक्तं पुरा तव ।।
तदुक्तं भारताद्वर्षाद्भागस्य नवमस्य च ।। २ ।।
द्वीपेषु राजन्सर्वेषु वर्षेषु च पृथक्पृथक् ।।
वनेषु निवसन्त्येते करीन्द्रा वानरास्तथा ।। ३ ।।
रक्षन्ति वानरास्तत्र काननेषु च शाखिनः ।।
पातयन्ति द्रुमान्नागा लीलयैव जनाधिप ।। ४ ।।
द्रुमेषु पात्यमानेषु कुञ्जराणां तरस्विनाम् ।।
वानराः कदनं चकुः क्रोधाविष्टाः पुनः पुनः ।। ५ ।।
हन्यमानेषु नागेषु करीन्द्राश्च वलीमुखान् ।।
पातयन्ति महाराज शतशोऽथ सहस्रशः ।। ६ ।।
एवं प्रवृद्धे वैरे तु वानरैः कुञ्जरैस्तथा ।।
राज्ञे निवेदितं गत्वा ऋक्षैरावणयोस्तदा ।।७।।
ततस्तौ पार्थिवौ क्रुद्धौ चक्रतुर्यत्नमुत्तमम् ।।
वानरास्तु महाकाया वीराः परमरंहसः ।।८।।
ऋक्षाश्चैव सगोपुच्छाः किष्किन्धां पुनरागताः ।।
ऐरावणाज्ञां ये नागाः सपक्षाः पर्वतोत्तमाः ।। ९ ।।
प्राच्यां वनमथाजग्मुः सर्वतः पृथिवीपते ।।
बलार्णवावुभौ क्षुब्धौ क्रोधाविष्टौ परस्परम् ।। 1.253.१० ।।
अन्तर्वेदी तदा तौ तु जग्मतुर्बलदर्पितौ ।।
ततः प्रावर्तत रणं घोररूपं भयानकम् ।। ११ ।।
भूमौ चैवान्तरिक्षे च नागानां सह वानरैः ।।
द्रुमप्रहाराभिहताः कुञ्जरा वानरोत्तमैः ।। १२ ।।
पतन्तो गगनाद्भूमिं चालयन्ति मुहुर्मुहुः ।।
खुरेषु वानरं गृह्य द्वौ नागौ गगने तथा ।। १३ ।।

पातयन्ति महाराज भिन्दन्ति दशनैस्तथा ।।
ममन्थुरपरे पादैर्देहेनाताडयँस्तथा ।। १४ ।।
वृक्षान्करैरथोन्मूल्य चुक्षुभुर्येन वानराः ।।
ऐरावणेन निहताः कोटिशस्तत्र वानराः ।। १५ ।।
पद्मेन सुप्रतीकेन वामनेनाञ्जनेन च ।।
कुमुदेन च नीलेन पुष्पदन्तेन चाप्यथ ।। १६ ।।
तेषामन्वयसम्भूतैस्तथैवान्यैश्च कुञ्जरैः ।।
भद्रेण चाथ मन्देन मृगेण च महीपते ।। १७ ।।
भद्रमन्देन मिश्रेण सार्वभौमेन वेधसा ।।
राज्ञा सुमनसा राजंस्तथैव च सुवर्चसा ।। १८ ।।
बलाहकेन मत्तेन भीमेनेन्दीवरेण च ।।
हेमकूटेन कूटेन शंखेन निषधेन च ।। १९ ।।
श्वेतेन राजन्नक्तेन काञ्चनेनांङ्ग सुप्रज ।।
विरूपाक्षेण चोग्रेण षड्दन्तेनासितेन च ।। 1.253.२० ।।
चतुर्दन्तेन यक्षेण रक्षसा भीममालिना ।।
ऋक्षेण वानरेन्द्रेण कोटिशः कुञ्जरा हताः ।। २१ ।।
शरभेण गवाक्षेण तथा कनकबिन्दुना।।
ऋक्षराजेन धूम्रेण तथा जाम्बवता नृप ।।२२ ।।
सुषेणदधिवक्त्राभ्यां तथा केसरिणा रणे ।।
रणचण्डेन वीरेण वानरेन्द्रेण जानुना ।। २३ ।।
तथा शतबलिर्यश्च तेनापि कदनं कृतम् ।।
पनसेन विशालेन गजेन गवयेन च ।।२४।।
हेमकूटेन विभुना भानुरोम्णा निशाभृता ।।
गन्धमादननाम्ना च विजयेन जयेन च ।।२५।।
कुमुदेनाथ पद्मेन कनकाक्षेण शम्भुना ।।
इत्येवं दृश्यमानेषु वानरेषु गजेषु च ।।२६।।
चचाल मेदिनी राजँस्तस्मिन्काले मुहुर्मुहुः ।।
खस्थैर्भूस्थैश्च विक्रान्तैर्वानरैः कुञ्जरैस्तथा ।। २७ ।।
हतैश्च हन्यमानैश्च घोरमायोधनं बभौ ।।
शरीरैर्यत्र संरुद्धा स्रवन्तो रुधिरापगाः ।। २८ ।।
वानराणां गजानां च महाशैलोपमैर्नृप ।।
तस्मिंस्तथाविधे युद्धे गजवानरसंक्षये ।। २९ ।।
आजगामाथ तं देशं स्वयं देवः शतक्रतुः ।।

अभ्येत्य वारयामास वानराँश्चैव कुञ्जरान् ।। 1.253.३० ।।
ततश्च वानराः सर्वे शक्रगौरवयन्त्रिताः ।।
संन्यवर्तन्त संग्रामात्प्रह्वाः प्राञ्जलयः स्थिताः ।। ३१ ।।
त्यक्तयुद्धान्रणे जघ्नुर्वानरान्कुञ्जरांस्तथा ।।
कुद्धस्तेषां महेन्द्रस्तु वज्रेण शतपर्वणा ।। ३२ ।।
पक्षाँश्चिच्छेद नागानां निहता यैर्वलीमुखाः ।।
छिन्नपक्षाँस्तदा नागान्वाहनार्थं महीतले ।। ३३ ।।
प्रददौ लोमपादाय तदाङ्गेशाय पार्थिव ।।
लोमपादोऽपि नृपतिस्तदा तेषां चिकित्सितम् ।। ३४ ।।
शिक्षां स्वस्त्ययनं चैव चक्रे सूत्रनिबन्धनम् ।।
ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन्वाहनत्वं गता गजाः ।। ३५ ।।
गुर्विणीभिर्वनस्थाभिः करिणीभिर्जनेश्वर ।।
वने विवर्धिता वंशाः कुञ्जराणां पुनःपुनः ।। ३६ ।।
वनेष्वपि तदा जाता विपक्षाः कुञ्जरोत्तमाः ।।
छिन्नपक्षेषु जातेषु प्रभावेण शतक्रतोः ।। ३७ ।।
वानराश्च जयं लब्ध्वा प्रणिपत्य पुरन्दरम् ।।
स्थानानि जग्मुः स्वान्येव राज्ञा ऋक्षेण पूजिताः ।। ३८ ।।
एवंविधैरभूत्तेषां वानराणां तु कुञ्जरैः ।।
युद्धमासीन्महाघोरं विजिता यत्र कुञ्जराः ।। ३९ ।।
वानराश्च महाभागा वानरेन्द्रप्रमर्दनाः ।।
दैवयोगेन विजिते भरतेऽपि यदृच्छया ।।
क्षिप्रमेवोद्धरिष्यन्ति त्वां समेत्य सबान्धवम् ।। 1.253.४० ।।
तस्मान्न युद्धं मम रोचते ते रघूद्वहेनाप्रतिमेन राजन् ।।
नयात्मना च प्रतिपूरुषेण धर्माभिरामेण जनप्रियेण ।। ४१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषं प्रति नाडायनवाक्ये गजवानरयुद्धवर्णनं नाम त्रिपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५३ ।।
1.254
शैलूष उवाच ।।
श्रुतमेतन्मया सर्वं यत्त्वयोक्तं पुनःपुनः ।।
प्रणिपातमहं कर्तुं न शक्तो भरताय तु ।।१।।
उद्यच्छेदेव न नमेदुद्यमश्चैव पौरुषम् ।।
अद्य सर्वनिरुद्योगं न नमे चेह कस्यचित् ।। २ ।।
अतिक्लेशेन येऽर्थाः स्युर्धर्मस्यातिक्रमेण च ।।
अरेर्वा प्रणिपातेन मास्म तेषु मनः कृथाः ।। ३ ।।

आज्ञाफलं यदा राज्यं प्रणिपत्य तदा परम् ।।
किं नो राज्येन कर्त्तव्यं सामान्यजनधर्मिणा ।। ४ ।।
प्रणिपत्य नरः शत्रुं मानी शौण्डीर्यवर्जितः ।।
कथं शक्नोत्यवस्थातुं भार्याद्दग्विषयेष्वपि ।। ५ ।।
अरेर्वा प्रणिपातस्य संग्रामे मरणस्य च ।।
यदन्तरं तद्भवति ब्रह्महत्याश्वमेधयोः ।।६।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
शैलूषवचनं श्रुत्वा तदा नाडायनो द्विजः ।।
जगाम स्वगृहायैव हतं मत्वा जनेश्वरम् ।।७।।
नाडायने तदा याते राजा गन्धर्वसत्तमान् ।।
समाहूयाब्रवीत्काश्चित्काश्चित्तत्र कृताञ्जलीन् ।।
अवज्ञाय नरः शत्रुं क्षिप्रमेव विनश्यति ।। ८ ।।
तस्मात्कार्यमवज्ञानं न कदाचिदरातिषु ।।
केचिदयोध्यां गच्छन्तु गन्धर्वा बलदर्पिताः ।। ९ ।।
आनयन्तु स्त्रियः शीघ्रं तत्र गत्वा च मायया ।।
ये मुख्याः सैनिकास्तस्य भरतस्य समत्विषः ।।1.254.१०।।
सैनिकानां स्त्रियस्तेषां कृत्वा प्रमुखतो रणम् ।।
एवं विमनसां तेषां कर्तास्मि कदनं महत् ।। ११ ।।
घातयिष्यामि भरतं हतसैन्यमनन्तरम् ।।
शिबिरं चापरे यान्तु भरतस्य सुविद्विषः ।। १२ ।।
निघ्नन्तु योधान्संसुप्तान्रात्रौ तस्य सहस्रशः ।।
हतसैन्यं हनिष्यामि ततोऽहं भरतं रणे ।। १३ ।।
राज्ञो गृहं तथैवान्ये प्रविशन्तु महाबलाः ।।
निघ्नन्तु तत्र संसुप्तान्सैनिकाँस्तु युधाजितः ।। १४ ।।
हतसैन्यं हनिष्यामि भरतं सयुधाजितम् ।।
अदृश्यैर्मायया गत्वा गन्धर्वैर्बलदर्पितैः ।। १५।।
यथोक्तमेतत्कर्तव्यं वचनं मम सत्वरैः ।।
एवमुक्तास्तु गन्धर्वाः प्रणिपत्य महीपतिम्।।१६।।
राजाज्ञां शिरसाऽऽगृह्य जग्मुस्त्वरितविक्रमाः।।
दिनशेषेण संप्राप्य यथोद्दिष्टं महीक्षिता ।। १७ ।।
व्यचेष्टन्निशि राजेन्द्र यथाज्ञप्तं चिकीर्षवः ।।
विसर्जयित्वा गन्धर्वाञ्शैलूषोऽप्यथ सत्वरः।।१८।।
आज्ञापयत सैन्यानि श्वो युद्धमिति पार्थिव ।।

जगाम चास्तं सविता कमलानि विशीलयन् ।।
छादिते तमसा लोके प्रवृत्ता यामिनी तथा ।।१९।।
गन्धर्वराजोऽपि तदा विजह्रे स्त्रीभिः सहान्तःपुरमेत्य साकम् ।।
गन्धर्वपुत्राश्च तथा विजह्रुः श्वो युद्धमित्येव विवृद्धदर्पाः ।। 1.254.२० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गन्धर्वप्रेषणं नाम चतुष्पञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५४ ।।
1.255
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
आज्ञप्ता ये त्वयोध्यायां गन्धर्वास्तेन भूभुजा ।।
अयोध्यां ते समासेदुर्निशीथे लघुविक्रमाः ।। १ ।।
मायाच्छन्नशरीराश्च विचेरुस्ते महीपते ।।
अयोध्याय महाराज पराञ्च ददृशुः श्रियम् ।। २ ।।
शशाङ्ककन्शुभ्राणि बहुभौमानि यादव ।।
ददृशुर्गृहमुख्यानि शतशोऽथ सहस्रशः ।। ३ ।।
सर्वरत्नोपपन्नानि शयनासनवन्ति च ।।
सुवर्णदामचित्राणि मुक्ताजालचितानि च ।। ४ ।।
प्रज्वलद्भिर्महादीपैर्दीपितानि समन्ततः ।।
बहुमाल्यानि मुख्यानि दीपोद्गारेण पार्थिव ।। ५ ।।
प्रविष्टा गृहमुख्येषु ददृशुस्तेषु मानवान् ।।
चन्दनागुरुदिग्धाङ्गान्सर्वाभरणभूषितान् ।। ६ ।।
क्रीडमानान्सह स्त्रीभिर्दिवि देवगणानिव ।।
भरतानुगतानाञ्च सैनिकानां गृहेषु च ।। ७ ।।
स्त्रीणां भर्तृविहीनानां ददृशुर्बलचेष्टितम् ।।
काचिन्न लेभे शयने निद्रामुद्भ्रान्तलोचना ।। ८ ।।
आकुलं शयनं चक्रे काचिद्भूयो विवर्त्तनैः ।।
मृणालशयने काचित्कदलीपर्णसंस्तरे ।। ९ ।।
चन्दनं चन्द्रपादेषु मृणाल वलयेषु च ।।
कामाग्निनाशाशक्तेषु काचिच्चक्रे तथा रुषम् ।। 1.255.१० ।।
अश्रुधारा निपतिताः कामाग्निपरीदीपिते ।।
अम्बरीषे यथा नाशं कस्याश्चिद्याति वक्षसि ।। ११ ।।
काचिन्मुमोह शयने वर्णयन्ती सखीजने ।।
लब्धनिद्रा तदा दैवात्कान्तसम्भोगजं सुखम् ।। १२ ।।
तालवृन्तानिलैः शीतैर्वीज्यमाना सखीजनैः ।।
दह्यताभ्यधिकं काचित्स्वनिःश्वासविनिस्सृतैः ।। १३ ।।

स्वप्नेऽपि कान्तसंयोगकारिण्यां हि सखी मम ।।
दैवान्मयि हता निद्रा सापि काचिदभाषत ।। १४ ।।
केयूरस्थानसंप्राप्ता वराङ्गदविभूषणा ।।
कामक्षामवपुः काचिज्जगाम सखि शोच्यताम् ।। १५ ।।
दत्तध्यानतया कान्ते शोच्यमाना सखीजनैः ।।
अविज्ञानात्तथा काचिन्नाभाषत सखीजनम् ।। १६।।
चित्रभित्तिगतं कान्तं काचिच्चानिमिषेक्षणा।।
बभूव चित्रन्यस्तेव पश्यन्ती विगतक्रिया ।। १७ ।।
इति गन्धर्वमुख्यानां पश्यतां रजनीमुखे ।।
नासीत्स्त्रीहरणे शक्तिः प्रभावाद्राघवस्य च।।१८।।
हितेच्छुरासां स यदा निविष्टो देवेश्वरश्चक्रधरो नृरूपी ।।
ततः प्रभावो न बभूव तेषां हर्तुं स्त्रियश्चारुशशाङ्कवक्त्राः ।। १९ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे विरहिणीवर्णनं नाम पञ्चपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २५६-२६०

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः १

1.256
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
गन्धर्वाः कटकं केचिद्विविशुर्भरतस्य तु ।।
पुरस्कृत्य नृपस्याज्ञां सैनिकानां वधेप्सवः ।। १ ।।
मायाच्छन्नशरीरास्ते ददृशुर्निशि चेष्टितम् ।।
प्रातः समरकामानां कान्तोत्कण्ठितचेतसाम् ।। २ ।।
मनोरथरथारूढः कश्चित्प्राणेश्वरीं व्रजन् ।।
न लेभे शयने निद्रां कल्ये रणसमुत्सकः ।। ३ ।।।
कश्चिच्चन्द्रकरस्पर्शाद्विशेषपरिपीडितः ।।
ददर्श चन्द्रं दिव्याक्षिप्रियावदननिर्जितम् ।। ४ ।।
कश्चिच्च चिन्तयन्नेव प्रियां प्राणधनेश्वरीम् ।।
उत्तान शयनं चक्रे तारकागणकं दिवि ।। ५ ।।
पश्यन्नानिष्कृतं दिश्यं पत्रच्छेदं विसर्जितम् ।।
प्रियया स्वकृतं कश्चिन्मुदा नयति शर्वरीम् ।। ६ ।।
निर्वेदमतिरम्येण दह्यते चन्द्ररश्मिभिः ।।
कश्चिद्विहीनस्तन्वङ्ग्या शयनीयेऽपि खिद्यते ।। ७ ।।
स्वप्नोपलब्धतन्वङ्गिसमागममनोरथः ।।
सुप्तोऽनुमितो गन्धर्वैः कश्चिद्रोमाञ्चसम्भवात् ।। ८ ।।
प्रियां संप्रेषिता प्रेष्य समालापपरायणः ।।
न वेद कश्चिद्राजेन्द्र गतामपि विभावरीम् ।। ९ ।।
ज्वलन्तमनिशं कश्चिच्छरीरे विरहानलम् ।।
सहसा शमयामास ध्यायँश्चन्द्रमुखीं प्रियाम् ।। 1.256.१० ।।
श्यामां विकञ्चुकां तन्वीं यूनां प्राणापहारिणीम् ।।
प्रियां च खड्गयष्टिं च कश्चित्स्मरति सूत्सुकः ।। ११ ।।
सगुणां तनुमध्यां च नवकाञ्चनभूषणाम् ।।
सस्मार दयितां कश्चिच्चापयष्टिं तथैव च ।।१२।।
विचिन्तानपि गन्धर्वा भरतस्य च सैनिकान् ।।
न शेकुराधर्षयितुं भरतस्य समाश्रयात् ।। १३ ।।
अन्येऽपि ये देववरस्य विष्णोः स्मरंति नित्यं यदुनाथपादौ ।।
गन्धर्वयक्षासुरराक्षसेभ्यो भयं न तेषां भवतीह किञ्चित् ।। १४ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे विरहिवर्णनं नाम
षट्पञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५६ ।।
1.257
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।

अथ राजगृहाख्यं तु नगरं ये विसर्जिताः ।।
गंधर्वा ददृशुस्तत्र पुरश्रियमनुत्तमाम् ।। १ ।।
चन्द्रसापत्न्यभूतानि गृहमुख्यानि सर्वशः ।।
ददृशुर्बहुरत्नानि वहुधान्यधनानि च ।। २ ।।
पुरोद्यानानि रम्याणि ददृशुश्च समन्ततः ।।
अलंकृतानि वापीभिर्द्रुमखण्डैश्च यादव ।। ३ ।।
उद्यानेषु विचित्रेषु नरमुख्यानुगामिनाम् ।।
पश्यन्ति तत्र सङ्घानि गंधर्वाः पानपायिनाम् ।। ४ ।।
वल्लकीनां निनादेन गीतेन मधुरेण च ।।
एकतामिव संयातं चारुषट्पदशिञ्जितम् ।। ५।।
वेश्याश्चैवोपनृत्यन्ति क्वचित्तत्र च कामुकान् ।।
क्वचित्साभरणाः सुप्ताः कान्तैः सह मदोत्कटाः ।। ६ ।।
सुप्तानां नरनारीणां गन्धर्वास्तत्र चेष्टितम् ।।
ददृशुर्बहुदाराणां मायाच्छादितविग्रहाः ।। ७ ।।
गायन्त्यन्ये रुदन्त्यन्ये हसन्त्यन्ये तथैव च।।
आश्लिष्यन्ति तथैवान्ये मदमत्ताः परस्परम् ।। ८ ।।
भाषन्ते केचिदव्यक्तं विह्वलार्ताः पदेपदे ।।
शयने भ्रममाणैश्च क्वचिदस्थितदृष्टयः ।। ९ ।।
कामिनीस्कन्धविन्यस्तबाहवश्च तथा परे ।।
कलहं चक्रिरे चान्ये स्तुवन्त्यन्ये निरर्थकम् ।। 1.257.१० ।।
स्खलमानपदा यान्ति स्थानं हृद्यनवस्थितम् ।।
आह्वयन्ति गणान्केचित्प्रणमन्ति तथा परे ।। ११ ।।
एवं सन्तजनाकीर्णे नगरे गीतनादिते ।।
ददृशुर्गृहमुख्येषु नरनारीविचेष्टितम् ।। १२ ।।
सञ्चोद्यमाना दूतीभिस्त्वराकृत मृजाः धियः ।।
यान्ति कान्तासु सम्भ्रान्ता मदपानसमुत्सुकाः ।। १३ ।।
पपुः काश्चित्प्रियैः सार्धं पानं मदसमीरणम् ।।
पाययन्त्यपराः कान्तान्भोजयन्त्यपराः प्रियान् ।। १४ ।।
प्रासादेषु विचित्रेषु तथा वातायनेषु च ।।
रतिश्रान्तास्तथा सुप्ताः काश्चित्कान्तैः सह स्त्रियः ।। १५ ।।
काचिद्गौरी प्रियं श्याममालिङ्ग्य शयने स्थिता ।।
उत्पलस्रगिवाभाति युक्ता जातिस्रजा सह ।।१६।।
गौरीगौरसमाश्लिष्टा काचिदाभाति सुन्दरी।।

आलिङ्गिता चन्द्रकरैश्चन्द्रकान्तशिला यथा ।। १७ ।।
श्यामा श्यामसमाश्लिष्टा काचिदाभाति पार्थिव ।।
पयोदपङ्क्तिर्गगने यथा पार्थिव सोदका ।। १८ ।।
अलीकसुप्तमप्रौढा काचिच्चुम्बयते प्रियम् ।।
प्रियेण गाढमाश्लिष्टा विलक्षमुदिताभवत् ।। १९ ।।
काचिच्च वनिता प्रौढा कर्पूर रजसा स्वयम् ।।
अवाकिरति कान्ताङ्गं रतिस्वेदपरिप्लुतम् ।। 1.257.२० ।।
पश्येमां तारकां चन्द्रो ह्यङ्केनालिङ्ग्य तिष्ठति ।।
इत्याह दयितं काचित्प्रौढा रतिसुखार्थिनी ।। २१ ।।
काचिदूरुपरामर्शाद्विदित्वा सुरतार्थिनी ।।
कान्तेनालिङ्गिता गाढं मुदितेन रिरंसुना ।। २२ ।।
कान्तेन काचिद्दष्टौष्ठी चुम्बनायार्पिते मुखे।।
न यास्ये तव विश्वासं भूयश्चेदन्यथाकृथाः ।। २३ ।।
काचित्प्रसुप्ता कान्तेन परामृष्टा रतार्थिनी ।।
कान्तमालिङ्गतात्यर्थं त्यक्तनिद्रा ससम्भ्रमा ।। २४ ।।
इत्येवमपि विश्वस्तान्सैनिकाँस्तान्युधाजितः।।
हर्तुं न शेकुर्गन्धर्वा भरतस्य समाश्रयात् ।। २५ ।।
एषां पुरे सन्निहितः स विष्णुर्महानुभावो रघुवंशगोप्ता ।।
तेषां पुरे नास्ति भयं नरेन्द्र गन्धर्व यक्षासुरपन्नगेभ्यः ।। २६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे निशोपभोगवर्णनो नाम
सप्तपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽ ध्यायः ।। २५७ ।।
1.258
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
अयोध्यातस्तदाभ्येत्य गन्धर्वाः शिबिरात्तथा ।।
तथा राजगृहात्सर्वे शैलूषाय न्यवेदयन् ।। १ ।।
न विग्रहकथा तत्र न रक्षा काचिदीदृशी ।।
केवलं तु प्रभावेण रामस्य भरतस्य च ।। २ ।।
नास्माभिः किं कृतं राजन्प्रहर्तुं क्वचिदित्यपि ।।
यत्तत्र शेषं कर्त्तव्यं तत्करोतु महीपतिः।।३।।
एवमुक्तः स गन्धर्वैर्यामिनीविगमे तदा ।।
योगयोगमतिक्षिप्रमाज्ञापयत सत्वरः ।।४।।
भेरी सान्नाहिकी चैव ततः शीघ्रमहन्यत ।।
यस्याः शब्देन गन्धर्वा राजद्वारमुपागताः ।। ५ ।।
गजवारेण महता तुरगाणां बलेन च ।।

रथैश्च मेघसन्नादैः पत्तिभिश्च मदोत्कटैः ।। ६ ।।
क्ष्वेडितास्फोटितरवैः शङ्खभेरीनिनादितैः ।।
ह्लादेन गजघण्टानां गजानां चैव बृंहितैः ।। ७ ।।
ह्रेषितैस्तुरगाणां तु बभूव तुमलं महत ।।
शैलूषोऽपि तदा स्नात्वा हुत्वाग्निं द्विजपूजनम् ।। ८ ।।
कृत्वा विनिर्ययौ श्रीमान्वरचन्दनभूषितः ।।
मौली वपुष्मान्सन्नद्धः स्रग्वी रुचिरभूषणः ।। ९ ।।
आमपात्रप्रतीकाशैस्तुरगैर्योजितं रथम् ।।
आरुरोह महातेजा विमानं सुकृती यथा ।। 1.258.१० ।।
यथोक्तस्य रथस्यासीत्पुरो रणविशारदः ।।
नरकेतुरिति ख्यातस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ।। ११ ।।
केतौ तस्य रथे भाति वसन्तो मूर्तिमान्कृतः ।।
ततः स सह सैन्येन निर्ययौ नगराद्बहिः ।। १२ ।।
व्यूहं च सर्वतोभद्रं समाधाय बलं तथा ।।
कृत्वा प्रत्यैक्षत तदा भरतागमनं रुषा ।। १३ ।।
सैन्येन महता राजन्भास्करस्योदयं प्रति।।१४।।
आत्तायुधाः क्ष्वेडितशङ्खनादैरानन्दयन्तः सुहृदां मनांसि ।।
गन्धर्वमुख्या रणचण्डवेगाः प्रतीक्षमाणा भरतस्य तस्थुः ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गन्धर्वसैन्यवर्णनं नामाष्टपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५८ ।।
1.259
मार्कण्डेय उवाच ।।
विबुद्धा यामिनीशेषे सर्व एव महीक्षितः ।।
निर्ययुर्नगराकारै रथैः संग्रामलालसाः ।।१।।
बलेन चतुरङ्गेण नानावादित्रवादिना ।।
बन्दिभिः स्तूयमानाश्च वन्द्यमानाश्च सैनिकैः ।। २ ।।
पृथक्पृथक्सुसन्नद्धा नगरद्वारमागताः ।।
कृत्वा चावश्यकं सर्वं भरतोऽपि महायशाः ।। ३ ।।
रथेन काञ्चनाङ्गेन निर्ययौ नगराद्बहिः ।।
यन्ता रथस्य तस्यासीद्युधाजिन्मातुलः स्वयम्।। ।। ४ ।।
विरराज ध्वजं तस्य कोविदारमहाद्रुमम् ।।
स तेन रथमुख्येन बहिर्निर्गम्य पार्थिवः ।। ५ ।।
समेत्य पार्थिवैः सर्वैः पूजयित्वा च तान्नृपान् ।।
वज्रं कृत्वा महाव्यूहं प्रययौ लघुविक्रमः ।। ६ ।।

प्रयाणे तस्य सैन्यस्य कम्पन्तीव वसुन्धरा ।।
शब्देन महता तस्य दीर्यते च नभस्तलम् ।। ७ ।।
बभूव रजसैवान्यः निशाकालः सुदारुणः।।
नृपाभरमाणिक्यतेजसा भुवि राजिता ।। ८ ।।
रजोन्धकारेऽपि चमूः सा प्रयाति यथासुखम् ।।
स गत्वा दूरमध्वानं सूर्यस्योदयनं प्रति।। ९ ।।
आससाद महत्सैन्यं गन्धर्वाणां दुरत्ययम् ।।1.259.१०।।
तौ सैन्यतोयौघमहादुरन्तौ संहारनागाविव तुल्यरूपौ ।।
बलार्णवौ गाढमथ प्रहारं प्रचक्रतुर्मन्युवशानुयातौ ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भरतसैन्यनिर्याणं नामैकोनषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः।।२५९।।
1.260
मार्कण्डेय उवाच।।
ततः प्रववृते युद्धं तुमुलं लोमहर्षणम् ।।
शूराणां हर्षजननं भीतानां भयवर्धनम्।।१।।
सेनाविनिर्गमे तत्र रजसाच्छादितं जगत्।।
न प्रज्ञायत राजेन्द्र किञ्चिदेव समन्ततः ।। २ ।।
कूजतां धनुषां शब्दः श्रूयते तुमुलो महान्।।
शङ्खभेरीनिनादश्च कुञ्जराणां च बृंहितम् ।।३।।
हयानां ह्रेषमाणानां शूराणां चैव गर्जताम् ।।
शस्त्राणां पात्यमानानां योधानां कवचेष्वपि ।।४।।
तिष्ठतिष्ठ न मे जीवन्गन्तासि रणमूर्धनि ।।५।।
स्थितोऽस्मि प्रहरस्वेति किं न जानाति मां भवान् ।।६ ।।
प्रहरस्व तथा छिन्धि भिन्धि घातय मा चिरम् ।।
एवमादीनि वाक्यानि श्रूयन्ते रणमूर्धनि।। ७ ।।
तथा तुमुलसंग्रामे वर्तमाने सुदारुणे ।।
प्रशशाम रजो भौममुत्थितं रणशोणितैः ।। ८ ।।
पूर्वोत्थितेन रजसा मेघेनेव नभस्तलम् ।।
व्याप्तं तद्विरजस्केन तदा राजन्रणाङ्गणे ।।९।।
ततो युयुधिरे वीराः पश्यमाना परस्परम् ।।
गोत्रापदाननामानि कीर्तयन्तः पुनःपुनः ।। 1.260.१० ।।
सेनानां भज्यमानानां सैन्यखण्डैर्बलीयसाम् ।।
भूयश्चावर्तमानानां शुश्रवे तमुलः स्वनः ।।११।।
चित्राणां च ध्वजानां च पताकानां च भूभुजः ।।

अदृश्यत समासिक्तं रुधिरं रणमूर्धनि ।। १२ ।।
स्वभ्रे तदा महाराज रजोमेघे क्षयं गते ।।
निर्मलासु ततो दिक्षु प्रावर्तत महारणम् ।। १३ ।।
तथा प्रवृत्ते संग्रामे देवगन्धर्वदानवैः ।।
सिद्धैर्विद्याधरैश्चैव मुनिसंघैः समन्ततः ।।३४।।
आवृतं सहसा व्योम वज्रयुद्धकुतूहलैः ।।
व्यदृश्यन्त विमानानि तेषां खे विमलान्यपि ।। १५ ।।
किङ्किणीशतघुष्टानि पताकाशोभितानि च ।।
शुभं गन्धमथादाय सुरभिर्मारुतो ववौ ।। १६ ।।
पपात पुष्पवर्षं च योधानां तत्र मूर्धनि ।।
तथा प्रवृत्ते तुमुले क्ष्वेडितोत्कृष्टनादिते ।। १७ ।।
पदातयस्तदा जघ्नुः पदातीनि च संयुगे ।।
खङ्गधारानिकृत्तानां पदातीनां पदातिभिः ।। १८ ।।
द्विधा कृतानि गात्राणि निपतन्ति महीतले ।।
गृहीत्वा खङ्गपातानि रेजुः केचिच्च वर्मिणः ।। १९ ।।
खङ्गमुद्धरतां तेषां चिच्छिदुर्नृप विग्रहान् ।।
केचिद्गदाविनिर्भिन्नमस्तका गदिभिः क्षितौ ।। 1.260.२० ।।
पतितास्तत्र दृश्यन्ते रणे शतसहस्रशः ।।
भग्नासिशेषनिक्षेप निहताराातयस्तथा ।। २१ ।।
सिंहनादरवांश्चक्रुः परसैन्यविदारणान् ।।
केशेष्वन्योन्यमाकृष्य खड्गैः केचित्परस्परम् ।। २२ ।।
आसेदुर्वसुधां कृत्वा गतप्राणास्तथा परे ।।
पृष्ठविन्यस्तवर्माणः सन्नद्धांस्तुरगांस्तथा ।। २३ ।।
कृत्वा विपादान्समरे निजघ्नुः सादिनां गणम् ।।
आरुह्य वर्मिणः केचिद्वेगाच्छत्रुरथान्रणे ।। २४ ।।
सारथीन्विगतप्राणाँश्चकुर्युद्धविशारदाः ।।
चिच्छिदुर्वारणेन्द्राणां करान्केचित्पदातिनः ।। २५ ।।
केचिद्दशनविन्यस्तपादाश्चारुरुहुर्गजान् ।।
सादिनश्च तथा केचिद्विशिरस्कान्रणाजिरे ।। २६ ।।
चक्रुः पदातिनो ध्माताः खड्गैराकाशसन्निभैः ।।
केचिच्च सादिनः प्रासैः पञ्च सप्त तथा शरान् ।। २७ ।।
श्रेणीकृतान्वै बिभिदुः शिक्षया रणकोविदाः ।।
केचिच्छार्ङ्गधनुर्न्यस्तबाणजालाकुलीकृतान् ।। २८ ।।

पदातीन्समरे चक्रुर्वायुवेगैस्तुरङ्गमैः ।।
सादिनश्च तथैवान्ये सादिभिः सह संगताः ।। ।। २९ ।।
दर्शयन्तो रणे भिक्षां चक्रुर्युद्धमनेकधा ।।
केचित्पाशाग्रनिर्भिन्नहतसारथिनायकाः ।। 1.260.३० ।।
विनेदुरुच्चैः सहसा सिंहनादरवान्वनान् ।।
कुञ्जरैराकुलीकृत्य हययानविशारदाः ।। ३१ ।।
विपुच्छहस्तान्समरे चक्रुः सादिगणान्रणे ।।
निहतं व शरव्रातैः पादातं बहुधा रणे।।३२।।
रथिभिर्भाति भूपाल कमलोत्करसन्निभम् ।।
तुरगास्तुरगारोहा रथिभिर्विनिपातिताः ।। ३३ ।।
आवव्रुर्वसुधां तत्र शतशोऽथ सहस्रशः ।।
रथिनां रथिभिः सार्धं युद्धमासीत्सुदारुणम् ।।३४।।
बाणतोमरपातैश्च गदाकम्पनमुद्गरैः ।।
रथिनां च महद्युद्धमासीत्कुञ्जरधूर्गतैः ।।३५।।
प्रासबाणमहापात दुर्निरीक्ष्यं समन्ततः ।।
निहतं बहु पादातं कुञ्जरैस्तत्र दृश्यते।।३६।।
रणे नृपतिशार्दूल विनिकीर्णं सहस्रधा ।।
सादिनां सतुरङ्गाणां सुमहत्कदनं कृतम् ।। ३७ ।।
महामात्रप्रमुदितैः कुञ्जरैर्बलदर्पितैः ।।
आक्रम्य रथवृन्दानि चूर्णितानि तुरङ्गमैः।।३८।।
व्यदृश्यन्त महाराज विप्रकीर्णानि भूतले।।
एवं मध्याह्नसमये तीक्ष्णं तपति भास्करे ।। ३९ ।।
बभूवाकुलसंग्रामं घोरं रुधिरकर्दमम् ।।
रथाश्वकुञ्जरैः सार्धं पत्तयश्च समागताः ।। 1.260.४० ।।
कुञ्जराश्च महाकाया पत्त्यश्वरथिनस्तथा ।।
पत्तिभिश्च पदातीनां सादिनां सह सादिभिः ।। ४१ ।।
रथिनां रथिभिर्युद्धं कुञ्जराणां च कुञ्जरैः ।।
बभूव राजँस्तुमुले संग्रामे शोणितोदके ।। ४२ ।।
शूराणां रणलुब्धानाममर्षाक्रान्तचेतसाम् ।।
पत्तिना निहतः सादी गजेन निहतो नरः ।। ४३ ।।
रथिना निहतो नागः क्वचिदासीदघातितः ।।
हताः पदातिभिश्चान्ये व्यदृश्यन्त रणाजिरे ।। ४४ ।।
पदातिरथनागाश्च सादिभिर्विनिपातिताः ।।

रथनागहया युद्धे निहताश्च पदातिभिः ।। ४५ ।।
नरेण च हतो हस्ती शूरेण कृतबुद्धिना ।।
सादिना च हतो हस्ती सादी चैव पदातिना ।।४६।।
रथिना च हतः पत्तिः पत्तिना च हतो रथी ।।
रथिना निहतः सादी संग्रामे लोमहर्षणे ।। ४७ ।।
रेणुना च दिशो व्याप्तास्तुमुले भृशसंकुले ।।
व्यराजन्त महाराज समरे गतजीविताः ।। ४८ ।।
पततां बाणजालानां धनुषां चैव कूजताम् ।।
मुद्गराणां भुशुण्डीनां तोमराणां तथैव च ।।४९।।
पट्टिशानां च ऋष्टीनां क्षेपणानां च यादव ।।
अयोगुडानां प्रासानां चर्मणामथ वर्मणाम् ।। 1.260.५० ।।
अनिशं श्रूयते शब्दो घोरस्तस्मिन्रणाजिरे ।।
हयैश्च विगतारोहैर्धावमानैरितस्ततः ।। ५१ ।।
भग्नेषाकूबराक्षैश्च रथैर्विगतनायकैः ।।
छिन्नदन्तैश्च मातङ्गैर्भिन्नकुम्भघटाननैः ५२ ।।
लतावेष्टित वृक्षाभैः शोभां याति रणाजिरम् ।।
कुञ्जरैर्विगतारोहैस्त्रासितैर्दृढधन्विभिः ।। ५३ ।।
मर्द्यमानानि सैन्यानि शतशोऽथ सहस्रशः।।
भिन्नान्सुदन्तैः पुरुषान्दन्तासक्तांस्तथा गजाः।।५४।।
वहमाना व्यराजन्त कर्णव्यजनवीजिताः ।।
लग्नान्त्रजालैर्दशनैर्दन्तिनः पर्वतोपमाः।।५५।।
लतावेष्टितवृक्षाभैः शोभयन्ति रणाजिरम् ।।
तस्मिँस्तथाविधे रौद्रे संग्रामे घोरदर्शने ।।५६।।
नराश्वनागरुधिरैर्विसस्रुः शोणितापगाः ।।
खड्गमीना महाछत्रराजहंसविभूषिताः ।।
योधमस्तकपाषाणाः केशशैवालभूषणाः।।५७।।
महाफेनौघवत्यश्च भीतानां भयवर्धनाः ।।
तास्तरन्ति तदा योधाः शूरा जयधनैषिणः।।५८।।
राजन्वाहननौभिस्ते व्यवसायपरस्पराः ।।
छिन्नानि स्वानि गात्राणि न जानन्ति रणे परैः ।। ५९ ।।
तत्र शूरा महाभागास्त्वमर्षाक्रान्तचेतसः ।।
आयुधक्षयमासाद्य मुष्टियुद्धानि चक्रिरे ।। 1.260.६० ।।
केशाकेशि तथा केचिद्दन्तादन्ति नखानखि ।।

चक्रुर्युद्धं महाराज ब्रह्मलोकजिगीषवः ।।६१ ।।
क्रन्दन्तोऽन्ये पितॄन्पुत्रान्भ्रातॄनन्ये पितामहान् ।।
मातुलान्भागिनेयांश्च स्यालान्सम्बन्धिनस्तथा ।। ६२।।
पितृव्यानार्यकानन्ये दौहित्रानपरे तथा ।।
धावन्त्यन्ये पतन्त्यन्ये गर्जन्त्यन्ये जिगीषया ।। ६३ ।।
स्वनन्त्यन्ये पतन्त्यन्ये म्रियन्ते चापरे तथा ।।
शोचन्त्यन्ये तथा बन्धूञ्शोच्यास्त्वन्ये तु बन्धुभिः ।। ६४ ।।
याचन्तेऽन्ये महाराज तृष्णार्त्ताश्च तथा जलम् ।।
वाहनेषु समारोप्य नीयन्त्यन्ये च बन्धुभिः ।। ६५ ।।
शिबिराय महाराज शतशोऽथ सहस्रशः ।।
अन्ये संवृत्य चात्मानं भीता जग्मुरुपह्वरम् ।। ६६ ।।
जलार्थमन्ये च नरा बान्धवैश्च प्रचोदिताः ।।
आगम्य दृष्ट्वा च मृतं भाण्डं भङ्त्वा विचुक्रुशुः ।। ६७ ।।
हतबन्धुमनादृत्य स्वामिकार्यैकतत्पराः ।।
परानभिमुखानेव तत्रायुध्यन्त मानवाः ।। ६८ ।।
युध्यतामेव तेषां तु शतशोऽथ सहस्रशः ।।
उत्थितानि गणे यानि कबन्धानि महीपते ।। ६९ ।।
कश्चिन्ननर्त समरे कबन्धस्तु धनुर्धरः ।।
गदापाणिस्तथैवान्यः खड्गचर्मधरोऽपरः ।। 1.260.७० ।।
परश्वधधरः कश्चित्प्रासपाणिस्तथा परः ।।
नृत्यत्कबन्धभूयिष्ठे देवदुन्दुभिनादिते ।। ७१ ।।
प्रवर्तमाने संग्रामे शूराणां स्वर्गलोकदे।।
व्यदृश्यन्त महाराज पिशाचा घोरदर्शनाः ।।७२।।
राक्षसाश्च महाकायाः क्रव्यादाश्च तथा परे ।।
जगाम चास्तं सविता तदा रक्तवपुर्धरः ।।
संग्रामात्सर्वयोधानां पीत्वेव रुधिरं करैः ।।७३।।
ततोऽस्तशैलं भगवत्यथार्के गते जपापुष्पकदम्बकाभे ।।
सेनाद्वयं तच्छिबिराय यानं कृत्वावरोहं परबाणतप्तम् ।। ७४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे संकुलयुद्धो नाम षष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २६१-२६५

https://sa.wikisource.org/s/102z

1.261
मार्कण्डेय उवाच ।।
निशावसाने गन्धर्वाः कृत्वा व्यूहं सुदुर्जयम् ।।
संप्रतीक्ष्यन्त भरतमायान्तं रणकोविदम् ।। १ ।।
भरतोऽपि च रात्र्यन्ते वज्रव्यूहेन दंशितः ।।
आससाद महत्सैन्यं गन्धर्वाणां सुदुर्जयम् ।।। २ ।।
ततः प्रववृते युद्धं यमराष्ट्रविवर्द्धनम्।।
देवासुरसमप्रख्यं त्रैलोक्यभयकारकम ।। ३ ।।
पत्तीनां पत्तिभिः सार्धं सादिनां चैव सादिभिः ।।
रथिनां रथिभिश्चैव कुञ्जराणां च कुञ्जरैः ।। ४ ।।
भाषतां नामगोत्राणि शूराणां चैव गर्जताम् ।।
धनुषां कूजतां चैव शब्दः समभवत्तदा ।। ५ ।।
ततः प्रवृत्ते संग्रामे भारतिः पुष्करो रणे ।।
आससाद विशालाक्षं गन्धर्वं रणगर्वितम् ।। ६ ।।
तक्षश्च भारतिः श्रीमान्युयुधे वीरबाहुना ।।
सेनानीर्विजयः श्रीमान्नमुचिश्च तमागतः ।। ७ ।।
भूमन्युः कौरवः श्रीमान्कामपालेन संगतः ।।
किरातराजो दमनश्चन्द्रापीडेन संगतः ।। ८ ।।
प्रभद्रकेण शिबिना तथैवाजिकरो रणे ।।
महोदयः मुनिर्देशो हरिकेशेन संगतः ।। ९ ।।
त्रैगर्तो वसुदानश्च सूर्यरश्मिश्च संगतौ ।।
गन्धर्वः कुमुदापीडः कुलूताधिपतिर्जयः ।। 1.261.१० ।।
चक्रतुस्तुमुलं युद्धं देवासुरसमं तदा ।।
दाशेरकस्तथा राजा यवनो वाशनः परः ।। ११ ।।
एकलव्यश्च संग्रामे तेनासीत्सुमहात्मना ।।
कुमुदः शोणिमा शूरो बलबन्धुः सुयोधनः ।। १२ ।।
गन्धर्वैः पञ्चभिः पञ्च पार्वतीयाः समागताः ।।
बलाकाबलकाभ्यां तु गदिना मौलिना तथा ।। १० ।।
कुमुदेन तु वीरेण सदसीष्वनिवर्त्तिना ।।
मद्रराजोंऽशुमान्नाम चतुर्भिः संगतो रणे ।। १४ ।।
भीमनादमहानादवसुषेणगजाकरैः ।।
दार्वः श्रुतञ्जनः श्रीमानभिमानः कृतञ्जयः ।। १५ ।।
युद्धं तौ चक्रतुर्घोरं सहितौ चन्द्रवर्मणा।।

काश्मीरकः सुबाहुश्च गन्धर्वेण सुबाहुना ।। १६ ।।
चकार तुमुलं युद्धं भीरूणां भयवर्द्धनम् ।।
भरतस्यापरं योधा गन्धर्वैर्भीमविक्रमैः ।। १७ ।।
समागतास्तदा युद्धे शतशोऽथ सहस्रशः ।।
भरतश्च महातेजाः शैलूषेण समागतः ।। १८ ।।
चकार तुमुलं युद्धं सर्वभूतभयङ्करम् ।।
पर्वताभेन नागेन त्रिधा प्रस्रवता मदम् ।। १९ ।।
बाधमानमरीन्संख्ये महेन्द्रमिव दानवान् ।।
विशालो वरयामास रथेनाभ्येत्य पुष्करम्।।1.261.२० ।।
बाणौघेन रणे भित्त्वा वेगं पुष्करदन्तिनः ।।
पुष्करं ताडयामास नाराचैर्बहुभिस्तदा ।। २१ ।।
रिपुभिस्ताड्यमानस्तु भारतिर्भीमविक्रमः ।।
ववर्ष शरसंघातैर्विशालं सेनया सह ।। २२ ।।
पुष्करस्य विशालोऽथ मध्ये चिच्छेद कार्मुकम् ।।
छिन्नधन्वा विशालस्य स जघानाथ सारथिम् ।। २३ ।।
आक्रम्य योधयामास विशालस्य महारथम् ।।
यदा रणे महाराज पुष्करस्य रथोत्तमम् ।। २४ ।।
हन्तुं स रथमुत्सृज्य विशालोपि महीपतेः ।।
गदया योधयामास पुष्करस्य तु वारणम् ।। २५ ।।
पुष्करोऽपि गदापाणिर्विशालाभिमुखं ययौ ।।
गदाभिस्तौ ततो वीरौ परस्परजिगीषया ।। २६ ।।
सव्यदक्षिणतस्तत्र मण्डलानि विचेरतुः ।।
प्रजह्रतुस्तथान्योन्यमन्योन्यस्य वधैषिणौ ।। २७ ।।
पुष्करेण रणे योगाद्विशालस्य गदा हता ।।
मुमोच पावकं तीक्ष्णं सस्फुलिङ्गं महीपते ।। २८ ।।
विशालेन ततो युद्धे गदया पुष्करो हतः ।।
हिमवत्सन्निकाशस्तु न चचाल पदात्पदम् ।।२९।।
पुष्करेण महाराज विशालो गदया हतः ।।
ततः शैलूषवचनान्महामात्रप्रचोदितम् ।। 1.261.३० ।।
आरुरोह महानागं विशालो रणदर्पितः ।।
आरुरोह रथं श्रीमान्गन्धर्वस्य च पुष्करः ।। ३१ ।।
तावेकरथमारूढो तदा राजेन्द्रपुष्करौ ।।
निजघ्नतुर्विशालस्य संग्रामे वरवारणम् ।। ३२ ।।

यस्यावर्जि तन् स्य कुञ्जरान्निपतिष्यतः ।।
चिच्छेदाथ विशालस्य शिरो ज्वलितकुण्डलम्।। ३३ ।।
हत्वा विशालं संग्रामे रथमारुह्य चापरम् ।।
छादयामास तत्सैन्यं गन्धर्वाणां शरोत्करैः ।। ३४ ।।
विशालं निहतं दृष्ट्वा रुहः परमकोपनः ।।
सादी जघान प्रासेन गान्धारं रणगर्वितम्।। ३५ ।।
तस्य चिच्छेद गान्धारः सप्रासं तु भुजद्वयम् ।।
शिरश्च सशिरस्त्राणं क्षुरप्रेण महीपते ।। ३६ ।।
तक्षो रथेन शुभ्रेण किङ्किणीजालमालिना ।।
आससाद महाबाहुं वीरबाहुं रणाजिरे ।। ३७ ।।
एकच्छाय इवाकाशस्तयोरासीच्छरोत्करैः ।।
न वाति पवनस्तत्र न विभ्राजति भास्करः ।। ३८ ।।
तक्षः सपुङ्खमाकृष्य बाणं भास्करप्रभम् ।।
चिच्छेद सारथेस्तस्य शिरो ज्वलितकुण्डलम् ।। ३९ ।।
निर्यन्तृणा रथेनासौ समरादपवाहितः ।।
तस्मिन्रणाजिरान्नीते तक्षं कुञ्जरधूर्गतः ।। 1.261.४० ।।
आजगाम महाराज गन्धर्वस्तु सुदर्शनः ।।
तस्यापतितमात्रस्य शरेण नतपर्वणा ।। ४१ ।।
चिच्छेद नागमूर्धानं भारतिर्भीमविक्रमः ।।
सेनानीर्विजयः श्रीमान्नमुचिश्च समागतौ ।। ४२ ।।
सारथिं तुरगान्केतुमदृश्यं चक्रतुः शरैः ।।
अन्योऽन्यस्य महाराज समरे भीमविक्रमौ ।। ४३ ।।
चतुर्भिः सायकैर्हत्वा नमुचेः स तुरङ्गमान् ।।
पञ्चमेन शिरः कायाज्जहार रथसारथेः ।। ४४ ।।
नमुचिर्विरथः खड्गमादाय परवीरहा ।।
जगामाभिमुखस्तूर्णं सेनापतिमरिन्दम ।। ४५ ।।
वेगेनापततस्तस्य चक्रमादाय भास्वरम् ।।
विवृत्ताक्षन्तु चिच्छेद तस्य मूर्धानमञ्जसा ।। ४६ ।।
भूमन्युः कामपालश्च चक्रतुर्युद्धमुत्तमम ।।
यथा देवासुरे युद्धे बलशक्रौ महाबली ।। ४७ ।।
तावुभौ कुञ्जरारूढौ परस्पग्वधैषिणौ ।।
तोमरैश्चक्रतुर्युद्धं सूर्यांशुसदृशप्रभैः ।। ४८ ।।
युध्यतामेव तेषां तु भूमन्युर्वरवारणः ।।

पार्श्वे जघान दन्ताभ्यां कामपालस्य वारणम् ।।४९।।
सहितस्तेन नागेन कृत्वा रावं भयानकम् ।।1.261.५०।।
आसीत्पराङ्मुखो युद्धे वर्त्तमानः स्वकं बलम् ।।
कामपालं रणे जित्वा भूमन्युर्भीमविक्रमः ।।५१।।
गन्धर्वसेनां सहसा जघान निशितैः शरैः ।।
किरातराजो दमनश्चन्द्रापीडश्च संगतौ ।। ५२ ।।
चक्रतुस्तुमुलं युद्धं समरे रथधूर्गतो ।।
चन्द्रापीडशरव्रातनिहतौ पार्ष्णिसारथी ।। ५६ ।।
किरातराजस्तुरगाणां स्वयं रश्मिग्रहोऽभवत् ।।
विव्याध स शरव्रातैश्चन्द्रापीडं रणे तदा ।। ५४ ।।
चन्द्रापीडशरव्रातैः कृतापीडो रणाजिरे ।।
जघान तुरगास्तस्य दमनस्य महीपतेः ।। ५५ ।।
शक्त्या वेगाच्च विव्याध तदा तं भीमविक्रमम् ।।
शक्त्या विभिन्नहृदयः पपात वसुधातले ।। ५६ ।।
जघान भारतं सैन्यं चन्द्रापीडोऽपि सायकैः ।।
आरोप्य स्वरथे वीरं मधुमान्दमनं तथा ।। ५७ ।।
चकार विरुजं शीघ्रमव्रणं च महौषधैः ।।
युयुधे च निकुम्भेन मत्स्यराट् सरथस्तथा ।। ५८ ।।
रथस्थितौ महावीरौ वरचापमहाकरौ ।।
अन्योऽन्यं शरवर्षेण छादयेतां घनाविव ।। ५९ ।।
सुरथस्तु निकुम्भस्य शरेण नतपर्वणा ।।
चापमृष्टौ प्रचिच्छेद भुजदंडं तथाहवे ।। 1.261.६० ।।
निकुम्भोऽपि प्रचिच्छेद सुरथस्य तु कार्मुकम् ।।
तावन्ये धनुषी सज्ये कृत्वा वीरौ परस्परम् ।। ६१ ।।
छादयेतां तथान्योऽन्यं वीरौ सायकवृष्टिभिः ।।
अन्योऽन्यस्य हयान्हत्वा चिच्छेद धनुषी ततः ।। ६२ ।।
हयान्रथाभ्यां कालस्य निर्जित्यावशमोजसा ।।
धनुषो मध्यभागे तु अन्योऽन्यस्य न्यकृन्तताम् ।। ५३ ।।
विरथावसियुद्धाय चक्रतुर्यत्नमुत्तमम् ।।
आदाय विपुलं चर्म शतचन्द्रं च भास्वरम् ।। ६४ ।।
आदधाते खड्गवरावन्योऽन्यवधकांक्षिणौ ।।
खड्गमाकाशसदृशमन्योऽन्यं प्रविजघ्नतुः ।। ६५ ।।
मण्डलानि विचित्राणि गतप्रत्यागतानि च ।।

कैशिकानि तु मार्गाणि दर्शयामासतुस्तदा ।। ६६ ।।
भ्रान्तमुद्भ्रान्तमाविद्धमाप्लुतं विसृतं सृतम् ।।
संपातसमुदीर्णं च खड्गवर्मविदारणम ।। ६७ ।।
ईक्षितृप्रीतिजननं युद्धमासीत्तयोस्तदा ।।
कृत्वा तौ सुचिरं युद्धं परस्पररणे हतौ ।। ६८ ।।
जग्मतुर्वसुधां वेगाच्छक्रचापसमावुभौ ।।
ततः स्वरथमारोप्य सुरथो रथिवर्धनः ।। ६९ ।।
तस्माद्देशादपोवाहय सर्वसैन्यस्य पश्यतः ।।
निकुम्भे चाथ समरे सुरथेन तदा रुषा ।। 1.261.७० ।।
गोवासनेन साल्वेन त्वरमाणः समागतः ।।
बाणजालेन समरे चक्रुर्युद्धं सुभैरवम् ।। ७१ ।।
तावुभौ रथगौ वीरौ रेजतुर्दिव्यधन्विनौ ।।
ततक्षतुः शरव्रातैस्तदान्योऽन्यं तथान्वितौ ।।७२।।
अन्योन्यस्य हयान्हत्वा छित्त्वा च धनुषी तथा।।
विरथौ चक्रतुर्युद्धं गदाभिरितरेतरम् ।। ७३।।
विचेरतुस्तौ संग्रामे गदाहस्तौ मदोद्धतौ ।।
वासितार्थे वने मत्तौ कुञ्जराविव यूथपौ ।।७४।।
सुचिरं तौ तदा युद्धं कृत्वा व्यायामकर्षितौ ।।
प्रहारवरसंतप्तौ जग्मतुर्वसुधातलम् ।। ७५ ।।
विह्वलौ रथयोः कृत्वा नीतौ तौ स्वस्वसैनिकैः ।।
विरुजौ च कृतौ भूयो रणशीर्षमुपागतौ ।। ७६ ।।
प्रभद्रकश्च संग्रामं चकाराजगरेण ह ।।
ईक्षितृप्रीतिजननशरसंछादिताम्बरम ।। ७७ ।।
सुमुखे वर्त्तमानस्य तदा गजाप्रभद्रकः ।।
चिच्छेदाजगरस्याजौ शिरो ज्वलितकुण्डलम् ।। ७८ ।।
महोदयः कुणिदेशो हरिकेशस्य संयुगे ।।
गजेन पोथयामास सुरथं सरथसारथिम् ७९ ।।
हताश्वरथमुत्सृज्य गदया सुदृढं रणे ।।
हरिकेशं महाबाहुं चकार गतजीवितम् ।। 1.261.८० ।।
त्रैगर्तो वसुधानश्च सूर्यरश्मिश्च संगतौ ।।
चक्रतुस्तुमुलं युद्धं बलि शक्राविवापरौ ।।८१।।
कृत्वा तौ सुचिरं युद्धं परस्परसमाहतौ ।।
विचेतसौ रथोपस्थे निषेदतुररिन्दमौ ।। ८२।।

विसंज्ञौ तु तदा नीतौ सारथिभ्यां रणाजिरात् ।।
गन्धर्वः कुमुदापीडः कुलूताधिपतिर्जयः ।।८३।।
चक्रतुस्तुमुलं युद्धं देवासुरसमं तदा ।।
अन्योऽन्यस्य हयान्हत्वा छित्त्वा च धनुषी दृढे ।। ८४ ।।
खड्गयुद्धं चिरं कृत्वा छिन्नखड्गौ परस्परम् ।।
नियुद्धं चक्रतुर्वीरौ बाहुद्रविणशालिनौ ।। ८५ ।।
नियुद्धस्यावसाने तु कुलूताधिपतिं जयम् ।।
गन्धर्वः कुमुदापीडो निष्पिपेष महीतले ।। ८६ ।।
ततः खड्गं रयाद्गृह्य शिरश्छेत्तुं समुद्यतः ।।
नृशंसं तं समालोच्य सेनापतिमरिन्दम ।। ।। ८७ ।।
विजयस्तस्य मूर्धानं पातयामास भूतले ।।
दाशेरकस्तथा राजा यश्च गोवाशनोशनः ।। ८८ ।।
एकलव्यस्य संग्रामं तैरासीत्सुमहात्मनः ।।
तस्यैकलव्यस्तुरगाञ्जघानाथ शिलीमुखैः ।। ८९ ।।
गदया घातयामास स च तस्य तुरङ्गमान् ।।
तयोर्विरथयोर्भृत्यैरुपनीतौ तुरङ्गमौ ।। ।। 1.261.९० ।।
पृष्ठतश्च तथा रूढौ वरप्रासधरावुभौ ।।
प्रासविभ्रामणोत्क्षेपपरिवर्त्तविवर्त्तनौ ।। ९१ ।।
चक्रतुस्तुमुलं युद्धं चित्रं लघु च सुष्ठु च ।।
मण्डलानि विचित्राणि तयोश्चक्रुस्तुरङ्गमाः ।। ९२ ।।
ईक्षितृप्रीतिजननं चिरं कृत्वा ततो रणम् ।।
अन्योन्यवेगाभिहतौ पेततुस्स तुरङ्गमौ ।। ९३ ।।
भृत्यैश्च रथमारोप्य समरादपवाहितौ ।।
कुमारः श्रेणिमाञ्छूरो बलबन्धुः सुयोधनः ।। ९४ ।।
गन्धर्वैः पञ्चभिः पञ्च पर्वतीयाः समागताः ।।
बलाका बलकाभ्यां तु गदिना मालिना तथा।।९५।।
कुमुदेन च वीरेण समरेष्वनिवर्त्तिना ।।
चतुर्भिः सायकैस्तीक्ष्णैः कुमारो बलदर्पितः ।।९६।।
हयाँश्चकार निर्जीवान्बलाकस्य महात्मनः ।।
हताश्वरथमुत्सृज्य बलाकाभ्रातुरञ्जसा।।९७।।
आरुरोह रथं श्रीमद्बलाकस्य सुसंयुतम् ।।
तावेकरथमारूढौ भ्रातरौ समरप्रियौ ।।९८।।
छादयामास विशिखैः कुमारो बलदर्पितः ।।

बलकस्तु कुमारस्य मध्ये चिच्छेद कार्मुकम् ।। ९९ ।।
स च्छिन्नधन्वा वेगेन गदामादाय वेगवान्।।
तामादाय जघानाथ बलाकं समरप्रियम्।।1.261.१००।।
बलाकं निहतं दृष्ट्वा रोषादश्रु निवर्तयन् ।।
कुमारं प्रति चिक्षेप बलकश्चैव तोमरम्।।१०१।।
तोमरेण च निर्भिन्नो रथोपस्थ उपाविशत् ।।
तं विसंज्ञमथोवाह सारथिर्हययानवित् ।। १०२ ।।
श्रोणिमानथ संक्रुद्धो बलकस्य तदा रणे ।।
क्षुरपर्यन्तधारेण चक्रेणापहरच्छिरः !। १०३ ।।
निपातितोऽथ तत्रैव शरेण गदया गदी ।।
तं निहत्य तदा शूरो मौलिनः सारथिं रणे।।१०४।।
गदया पोथयामास मेरुगौरवया तदा ।।
कुमुदस्य जघानाथ गदया स तुरङ्गमान् ।। १०५।।
हताश्वं रथमुत्सृज्य कुमुदो गदिनो रथम् ।।
आरुरोह तदा शीघ्रं खड्गबाणधनुर्धरः ।। १०६ ।।
रथारूढस्य तस्याथ बलकश्च महारथः ।।
जघान चतुरो वाहांश्चतुर्भिस्सायकैस्तदा ।। १०७ ।।
जहार पञ्चमेनाथ शिरस्तस्य सकुण्डलम् ।।
सारथिं तु रथात्तस्मान्मौलिनो रथमुत्तमम् ।। १०८ ।।
हतसारथिनं पूर्वमारुरोह महारणे ।।
मौली युद्धाय तस्थौ च महाबलपराक्रमः ।। १०९।।
आरुह्य सरथं दिव्यं किङ्किणीजालनादितम् ।।
ततः स मौलिनाक्रान्तः सुयोधनरथो रणे ।।1.261.११०।।
अवाकिरदमेयात्मा शरैस्सन्नतपर्वभिः ।।
सुयोधनोऽपि विक्रम्य मौलिनं मौलिभूषितम् ।। १११ ।।
जहार सशिरस्त्राणं शिरो ज्वलितकुण्डलम् ।।
मद्रराजोंशुमान्नाम चतुर्भिः सायकोत्तमैः ।। ११२ ।।
भीमनादमहानादवसुमेषरुजाकरैः ।।
चत्वारस्ते महाराज मद्रराजस्य सायकैः ।। ११३ ।।
निजघ्नुश्चतुरो वाहान्सारथिं च तथा रणे ।।
अंशुमान्रथमुत्सृज्य गदामादाय वीर्यवान् ।। ११४ ।।
जघान चतुरो वाहान्भीमनादस्य संयुगे ।।
सारथिं पोथयामास महानादरथांस्तथा ।। ११५ ।।

गताश्वं रथमुत्सृज्य गदावेगेन यादव ।।
महोदयस्य तं नागं पोथयामास वीर्यवान् ।। ११६ ।।
सारथिर्भीमनादस्य महानादरथं ययौ ।।
भीमनादं च गदया निजघानाथ मद्रराट् ।। ११७ ।।
स मद्रराजो गदया समरे ताडितो भृशम् ।।
जगाम त्रिदिवं राजँस्त्यक्त्वा देहं रणप्रियः ।। ११८ ।।
महानादोऽपि समरे सायकैर्लोमवाहिभिः ।।
बिभेद मद्रराजानं शतशोथ सहस्रशः ।। ११९ ।।
स बाध्यमानो नाराचैर्महानादभुजच्युतैः ।।
आरुरोह रथं शीघ्रं वसुषेणस्य सत्वरः ।। 1.261.१२० ।।
रथमारुह्य वेगेन गदया भीमवेगया ।।
चकार युद्धे निर्जीवं वसुषेणं समरप्रियम् ।। १२१ ।।
अवरुह्य रथात्तस्माद्गदया भीमवेगया ।।
गजाकरस्य तुरगान्सारथिं चाहनद्भृशम् ।। १२२ ।।
हतेषु तेषु राजेन्द्र तदा वीरो गजाकरः ।।
रथं तं तु समारुह्य भूय एव तदंशुमान् ।। १२३ ।।
चकार युद्धे निर्जीवं गान्धर्वं तं गजाकरम् ।।
उत्प्लुत्य तुरगात्तस्मान्महानादरथं गतः ।। १२४ ।।
गदया पोथयामास महानादं तदा रणे ।।
रोषदीर्घांकुशं कृत्वा कुञ्जरं भरताज्ञया ।।१२५।।
आरुह्य निजघानाथ गन्धर्वाञ्शतशो रणे ।।
दार्वः श्रुतञ्जयः श्रीमानाभिसारः कृतञ्जयः ।। १२६ ।।
युद्धं तौ चक्रतुर्वीरौ सहितौ चन्द्रवर्मणा ।।
चन्द्रवर्मा महातेजाः श्रुतञ्जयरथाद्ध्वजम् ।। १२७ ।।
शरेण पातयामास वटवृक्षमिवोच्छ्रितम् ।।
श्रुतञ्जयोपि संक्रुद्धश्चन्द्रवर्मकरस्थितम् ।। १२८ ।।
द्विधा चकार तीक्ष्णेन सायकेन महद्धनुः ।।
तं छिन्नधनुषं वीरं शरैः सन्नतपर्वभिः ।। १२९ ।।
छादयामास समरे पार्वतीयः कृतञ्जयः ।।
चन्द्रवर्मा समादाय ततः शक्तिं सुदारुणाम् ।। 1.261.१३० ।।
बिभेद समरे राजन्राजानं तं कृतञ्जयम् ।।
सविभिन्नस्तया शक्त्या रथोपस्थ उपाविशत् ।। १३१ ।।
तं विसंज्ञमपोवाह संग्रामादथ सारथिः ।।

कृतञ्जयं महाराज रणे दृष्ट्वा विचेतसम्।।१३२।।
सकुण्डलं समुकुटं चारुचन्द्रसमप्रभम् ।।
शिरश्चिच्छेद तीक्ष्णेन सायकेन महात्मना ।। १३३ ।।
समरे यतमानस्य सुभृशं चन्द्रवर्मणा ।।
काश्मीरकः सुबाहुश्च गन्धर्वेण सुबाहुना ।। १३४ ।।
चकार तुमुलं युद्धं भीरूणां भयवर्द्धनम् ।।
उभौ तौ तरुणौ वीरावुभौ समरदुर्मदौ ।।१३५।।
दर्शनीयावुभौ वीरावुभौ बाणधनुर्धरौ ।।
तावुभौ सदृशौ वीर्ये शम्बरामरराजयोः ।।१३६।।
उभौ प्रकारैश्चलितौ तथोभौ दृढविक्रमौ ।।
चिच्छिदुस्ते तथान्योन्यं ध्वजच्छत्रे नराधिप ।। १३७ ।।
अन्योन्यस्य हयान्हत्वा तथोभौ पार्ष्णिसारथी ।।
अन्योन्यं धनुषी छित्त्वा सुदृढे समरप्रिये।।१३८।।
कृते प्रतिकृतं चैव कुर्वाणौ भीमविक्रमौ ।।
विरथावसियुद्धाय चक्रतुर्यत्नमुत्तमम् ।। १३९ ।।
असियुद्धं चिरं कृत्वा खड्गमाविध्य सत्वरः ।।
पातयामास मूर्धानं गन्धर्वस्य नराधिप।।1.261.१४०।।
आरुरोह रथं चान्यं सुशीघ्रं भरताज्ञया ।।
तत्रारूढस्स गन्धर्वाञ्जघान शतशो रणे ।। १४१ ।।
एतस्मिन्नन्तरे क्रुद्धः शैलूषः स सहायवान् ।।
चकार युधि निर्जीवान्नरनागतुरङ्गमान् ।। १४२ ।।
बभूव भारती सेना शैलूषेणोपमर्दिता ।।
निदाघे पुष्पशबलद्विरदेनेव पद्मिनी ।। १४३ ।।
एतस्मिन्भारते सैन्ये कश्चिदासीन्महारथः ।।
प्रत्युद्ययौ यः समरे शैलूषं रणकर्कशम् ।। १४४ ।।
शैलूषशरसम्पातरुद्धगोमण्डले रवौ ।।
न प्राज्ञायत राजेन्द्र तदा किञ्चिद्रणाजिरे ।। १४५ ।।
अश्रूयत महाच्छब्दस्तालानां पततामिव ।।
नरनागाश्वकायेभ्यो विसस्रुः शोणितापगाः ।। १४६ ।।
एवं तु भारतं सैन्यं काल्यमानमितस्ततः ।।
शैलूषेण महाराज भरतं शरणं ययौ ।। १४७ ।।
भरतोऽपि महातेजा दृष्ट्वा शैलूषमागतम ।।
प्रत्युद्ययौ रथेनाजौ किङ्किणीजालमालिना ।। १४८ ।।

ततस्तौ चक्रतुर्युद्धं घोररूपं भयानकम् ।।
त्रैलोक्यविजयासक्तौ यथोभौ बलिवासवौ ।। १४९ ।।
गन्धर्वराट् ततः क्रुद्धः सिंहवद्विनदन्मुहुः ।।
भरतस्य रथं तूर्णं शरवर्षैरवाकिरत् ।।1.261.१५०।।
क्रमेण सरथस्तस्य सहयः सह सारथिः ।।
शरवर्षेण महता संछन्नो न प्रकाशितः ।। १५१ ।।
युधाजित्खल्वसम्भ्रान्तो धैर्यमासाद्य वीर्यवान् ।।
चोदयामास तानश्वान्विभुग्नान्रिपुसायकैः ।। १५२ ।।
भरतोऽथ धनुर्गृह्य दिव्यं जलदनिःस्वनम् ।।
शैलूषस्य द्विधा चक्रे क्षुरप्रेण महद्धनुः ।। ।। १५३ ।।
गन्धर्वश्छिन्नधन्वा स पुनरन्यन्महद्धनुः ।।
निमेषान्तरमात्रेण सज्जं चक्रे महाबलः ।। १५४ ।।
विचकर्ष ततो दोर्भ्यां चिक्षेप च ततः शरान् ।।
अथास्य तदपि क्रुद्धश्चिच्छेद भरतो धनुः ।। १५५ ।।
तस्य तत्पूजयामास लाघवं त्रिदशाधिपः ।।
शैलूषोऽपि ततः क्रुद्धः प्रगृऽह्यान्यन्महद्धनुः ।। १५६ ।।
मुमोच समरे बाणान्भरतस्य रथं प्रति ।।
युधाजिन्मातुलस्तस्य सह यानेन लाघवम् ।। १५७ ।।
दर्शयामास समरे मोघान्कुर्वञ्शरव्रजान् ।।
तुरगाश्चोद्यमानास्ते मण्डलानीव बभ्रमुः ।। १५८ ।।
यथायथा शरव्राता मोघा यान्ति महीतलम् ।।
भरतोऽपि महातेजा मण्डलीकृतकार्मुकः।। १५९ ।।
वीरकेतुं शरव्रातैर्विव्याध रणमूर्धनि ।।
ताडितं सारथिं दृष्ट्वा वीरकेतुं तथा सुतम् ।। 1.261.१६० ।।
गन्धर्वस्ताडयामास सायकैस्तु युधाजितम् ।।
युधाजिति महाबाहौ समरे भृशविक्षते ।।१६१।।
चिच्छेद च्छत्रं बाणेन शैलूषस्य तु राघवः ।।
द्वितीयेन तु बाणेन लसन्तं ध्वजमुच्छ्रितम् ।। १६२ ।।
तृतीयेन धनुर्मुष्टौ तथा जलदनिःस्वनम् ।।
स च्छिन्नधन्वा वेगेन शक्तिमादाय सत्वरः ।। १६३ ।।
विव्याध भरतं वीरं भुजे वामे नराधिप ।।
प्रहारवरभिन्नस्य भरतस्य महात्मनः ।। १६४ ।।
करात्पपात वेगेन चापश्चापधरस्य च ।।

अवान्यद्धनुरादाय भरतो रघुनन्दनः।।१६५।।
शरैरनेकसाहस्रैर्गंधर्वं तमवाकिरत् ।।
पातयामास च तथा कवचं रत्नभूषितम्।।१६६।।
आपदं परमां प्राप्तः शैलूषोप्यथ सत्वरः।।
आग्नेयमस्त्रं चिक्षेप भरतं प्रति वीर्यवान् ।। १६७ ।।
वारुणेन तदस्त्रं तु शमयामास राघवः ।।
वायव्यमस्त्रं शैलूषस्तदा चिक्षेप पार्थिव ।। १६८ ।।
शैलास्त्रेणाथ भरतः शमयामास तत्पुनः ।।
शैलास्त्रमथ चिक्षेप गन्धर्वनृपतिस्तथा ।। १६९ ।।
वज्रेणास्त्रेण तत्क्रुद्धः शमयामास राघवः ।।
उत्ससर्ज ततो राजा ब्रह्मास्त्रं प्राणसंशये ।। 1.261.१७० ।।
काकुत्स्थः शमयामास ब्रह्मास्त्रेणैव तत्तदा ।।
अस्त्रयुद्धे व्यतिक्रान्ते क्रोधादारक्तलोचनः ।। १७१ ।।
जघान चतुरो वाहान्भरतस्य स सायकैः ।।
वीरकेतोश्च चिच्छेद शिरो ज्वलितकुण्डलम् ।। १७२ ।।
तस्य राज्ञश्च चिच्छेद मुकुटं रत्नभूषितम् ।।
उवाच भरतश्रेष्ठः शैलूषं प्रहसंस्तदा ।। १७३ ।।
कृतकर्मा रणश्रांतो गच्छाद्य स्वं निवेशनम् ।।
तत्र गत्वा ततो यातः पर्वतं गन्धमादनम् ।।१७४।।
अन्यथा श्वो न मे जीवन्गन्तासि रणमूर्धनि ।।
अस्तं च सविता याति कृतकर्मा दिनक्षये ।। १७५ ।।
वयञ्च शिबिरायैव गमिष्यामो जनाधिप ।।
एतावदुक्त्वा शैलूषं चोत्सृज्य भरतस्तदा ।।
कृत्वावहारं प्रययौ शिबिरायैव यादव ।। १७६ ।।
गन्धर्वराजोऽथ गृहं प्रविश्य निश्चित्य कार्यं मरणाय बुद्धिम् ।।
कृत्वा रणायैव मनश्चकार रात्रिं तथोवाह गृहे नरेन्द्रः ।। १७७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मा०वज्रसंवादे द्वन्द्वयुद्धवर्णनं नामैकषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६१ ।।
1.262
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
ततो रजन्यां व्युष्टायां मरणे कृतनिश्चयः ।।
सन्नह्यत विना व्यूहं भरतं प्रत्युदैक्षत ।। १ ।।
भरतोऽपि महातेजाः कृतपूर्वाह्णिकक्रियः ।।
निर्गम्य नगरात्सर्वान्पार्थिवानिदमब्रवीत् ।। २ ।।

गन्धर्वैर्भवतां युद्धं मम बुद्ध्या न रोचते ।।
एक एव समर्थोऽहं युष्माकं तेजसा नृपाः ।। ३ ।।
हन्तुं गन्धर्वसैन्यं तद्भवद्भिः परिपीडितम् ।।
युध्यमाना भवन्तश्च रक्षितव्या मया रणे ।। ४ ।।
सकलत्राँस्ततो भूपानेताञ्शक्नोमि घातितुम्।
भवतामार्जवं युद्धे गन्धर्वाः कूटयोधिनः ।। ५ ।।
अद्य तान्सायकैः सर्वान्दिव्यास्त्रप्रतिमन्त्रितैः ।।
घातयिष्यामि भूपालांस्तदनुज्ञातुमर्हथ ।। ६ ।।
भरतेनैवमुक्तास्तु राजानो वाक्यमब्रुवन् ।।
त्वया कलत्रमस्माकं रक्ष्यं स्वामिन्प्रयत्नतः ।। ७ ।।
भवतो रक्षणं कार्यं समस्तैर्वसुधाधिपैः ।।
पत्रच्छेदे फलच्छेदे वृक्षः शाखावकर्तने ।। ८ ।।
भूयो वृद्धिमवाप्नोति मूलच्छेदे विनश्यति ।।
ते वयं भवतां वीर्यं जानन्तोऽपि रघूद्वह ।। ९ ।।
नैकं संत्यक्तुमिच्छामो भवन्तं रणमूर्धनि ।।
एकैकस्य तथास्माकं गन्धर्वाणां महद्बलम् ।। 1.262.१० ।।
वयं रणे हि पर्याप्ताः किं पुनस्तव पार्थिव ।।
किन्तु भृत्येषु तिष्ठत्सु स्वामिनो गर्हितं रणम् ।। ११ ।।
ते वयं घातयिष्यामो गन्धर्वानद्य सत्वरम् ।।
एवमुक्तो महातेजा भरतो नृपसत्तमैः ।। १२ ।।
वारयामास सान्त्वेन ततस्तु वसुधाधिपान् ।।
शापिताः स्थ मम प्राणै राज्ञो रामस्य चाप्यथ ।।१३।।
अद्यैव विनिवर्तध्वं संग्रामात्पृथिवीक्षितः ।।
संयतैश्च महद्युद्धं पश्यद्भिर्मम पार्थिवैः ।। १४ ।।
इत्येवमुक्ताः कृच्छ्रेण रणं मुक्त्वा नराधिपाः ।।
एकान्तस्थाः सुसन्नद्धा ददृशुस्तन्महद्रणम् ।। १५ ।।
एकस्य च बहूनां च यमराष्ट्रविवर्धनम् ।।
रथेन काञ्चनाङ्गेन किङ्किणीजालमालिना ।। १६ ।।
युधाजिता गृहीतेन सतोयाम्बुदचारिणा ।।
चञ्चद्बहुपताकेन कोविदारध्वजेन च ।। १७ ।।
आससाद रणे यक्षान्गन्धर्वान्रणकर्कशान्।
शरैः सञ्छादयामास गभस्तिभिरिवांशुमान् ।। १८ ।।
एतस्मिन्नेव काले च सहसा गगनच्युता ।।

उल्का पपात मध्येन भित्त्वा सूर्यस्य मण्डलम् ।। १९ ।।
आसीद्घोरो महीकम्पः शैलूषाङ्गविदारणः ।।
आदित्यमण्डले राजन्कबन्धश्चाप्यदृश्यत ।। 1.262.२० ।।
ववर्ष च तदा देवो गन्धर्वान्रक्तवृष्टिभिः ।।
गन्धर्वाणां च दीप्तायां दिश्यवाशन्त पक्षिणः।। २१ ।।
मृगाश्च घोरा राजेन्द्र शिवाश्चाशिवनिःस्वनाः।।
प्रतिलोमस्तथैवासीद्वायुस्तेषां सुशङ्ककृत् ।। २२ ।।
न्यलीयत तथा गृधः शैलूषस्य ध्वजाग्रतः ।।
समे पथि निराबाधे प्रस्खलन्तस्तुरङ्गमाः।।२३।।
शतपत्राश्च चाषाश्च हंसाश्चैव प्रदक्षिणम् ।।
भरतस्य तदा चक्रुः सव्यो बाहुरथास्फुरत् ।। २४ ।।
दृष्ट्वा निमित्ताँस्तु शुभान्युधाजित्सुमहायशाः ।।
चोदयामास तुरगान्गन्धर्वाणां चमूं प्रति ।। २५ ।।
भरतोऽपि शरव्रातैर्घातयामास वाहिनीम् ।।
गन्धर्वाणामुदीर्णानां घोरैः शतसहस्रशः ।। २६ ।।
वध्यमानास्तु गन्धर्वा भरतेन महात्मना ।।
तमेवाभिमुखा जग्मुः शलभाः पावकं यथा।।२७।।
तेषामापततामेव शरैः सन्नतपर्वभिः ।।
पातयामास शीर्षाणि भरतो वाहिनीपतिः ।। २८ ।।
भरतं कोष्ठकीकृत्वा गन्धर्वाः सुमहारथाः ।।
ववर्षुरायुधैस्तीक्ष्णैर्मेघा वृष्ट्येव पर्वतम् ।। २९ ।।
तान्यायुधानि मुख्यानि गन्धर्वैर्भरतस्तथा ।।
चिच्छेद राजन्नाराचैर्गन्धर्वांश्चावधीद्बली ।। 1.262.३० ।।
मस्तकान्सशिरस्त्राणान्बाहूनपि च साङ्गदान् ।।
हस्तिहस्तोपमन्नूरूंश्चिच्छेद भरतो रणे ।। ३१ ।।
नावधान न सन्धानं न मुञ्चन्तं च सायकान् ।।
ददर्श भरतं कश्चिल्लाघवाद्रणमूर्धनि ।। ३२ ।।
केवलं दृश्यते युद्धे गन्धर्वाणां महाचमूः ।।
दह्यमाना शरव्रातैर्युगान्ताग्निरिव ज्वलन् ।। ३३ ।।
बाणगोचरमायातान्भरतस्य विनिघ्नतः ।।
शात्रवान्सायकैस्तीक्ष्णैर्जगामास्तं दिवाकरः ।। ३४ ।।
रणे जयं प्राप्य ततो निवृत्तः समागतश्चापि नरेन्द्रमुख्यैः ।।
प्रायान्महात्मा शिबिराय राजन्संस्तूयमानस्त्रिदशद्विजेन्द्रैः ।। ३५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तृतीययुद्धदिवसवर्णनं नाम द्विषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। ।। २६२ ।।
1.263
मार्कण्डेय उवाच ।।
चतुर्थेऽहनि संप्राप्ते कृतपूर्वाह्णिकक्रियः ।।
शैलूषस्तु विनिष्क्रम्य गन्धर्वानिदमब्रवीत् ।। १ ।।
योधयध्वं रणे सर्वे भरतं रिपुमागतम् ।।
अहं मध्ये प्रवेक्ष्यामि भरतस्य बलार्णवम् ।। २ ।।
तत्र तान्घातयिष्यामि भरतस्यानुयायिनः ।।
एतदुक्ते तथेत्युक्त्वा संप्रतीक्षन्त राघवम् ।। ३ ।।
भरतोऽपि महातेजा रथेनैकेन दृश्यते ।।
भरतस्यानुसैन्यं च भूभुजा समपद्यत ।। ४ ।।
तत्सैन्यं प्राविशदघोरं शैलूषो रणदर्पितः।।
चकार कदनं तत्र नरवारणवाजिनाम् ।। ५ ।।
गन्धर्वसैन्ये च तथा भरतोऽपि शरोत्करैः ।।
चकार कदनं घोरं वैश्वानरसमप्रभैः ।। ६ ।।
राजानं कोष्ठके कृत्वा शैलूषं विविधैः शरैः ।।
छादयामासुरव्यग्रा मेघा इव महीधरम् ।। ७ ।।
गोवासनस्तु सप्तत्या बिभेद समरे शरैः ।।
द्विजिह्वश्च त्रिसप्तत्या राजा दाशेरकस्तु यः ।। ८ ।।
सुबाहुस्तं चतुष्षष्ट्या दशभिस्तं सुयोधनः ।।
कुमारः सप्तसप्तत्या श्रेणिमान्दशभिस्त्रिभिः ।।९ ।।
शूरः षष्ट्या च निर्भिद्य बलबन्धुः शतेन च।।
द्वाविंशत्या ततस्तक्षः पुष्करो नवभिः शरैः ।। 1.263.१० ।।
शतेन विजयश्चैनं जयो जित्वा त्रिभिः शरैः ।।
प्रत्यविध्यत तान्सर्वाच्छैलूषो दशभिः शरैः ।। ११ ।।
नृत्यन्निव रथोपस्थे महाबलपराक्रमः ।।
धनुश्चिच्छेद भल्लेन सुबाहोः सुमहात्मनः ।। ।। १२ ।।
हयाँश्चकार निर्जीवांस्तथैवांशुमतो नृप ।।
पद्मं रथस्थं चिच्छेद चिह्नं गोवासनस्य तु ।। १३ ।।
सुयोधनरथात्क्षिप्रं पातयामास सारथिम् ।।
बलबन्धोस्तथा छत्रं पातयामास यादव ।। १४ ।।
तथान्यान्विमुखाँश्चक्रे शरैः सन्नतपर्वभिः ।।
ततस्तस्य क्षुरप्रेण धनुश्चिच्छेद पुष्करः ।। १५ ।।

अथान्यं चापमादाय पुष्करस्य रणे रुषा ।।
चकार तुरगान्सर्वान्निर्जीवान्समरप्रियः ।। १६ ।।
पुष्करश्च समारुह्य तक्षस्य रथमुत्तमम् ।।
ववर्ष शरवर्षेण शैलूषरणमूर्धनि ।। १७ ।।
शैलूषोपि जघानाश्वान्रथात्तक्षस्य यादव ।।
विरथौ तौ गदापाणी भ्रातरौ युद्धदुर्मदौ ।। १८ .।।
शैलूषेण समारूढौ गदाहस्तौ तरस्विनौ ।।
अभ्याशे भ्रातरौ दृष्ट्वा जगामादर्शनं ततः ।। १९ ।।
मायावी स तु गन्धर्वो रथमुत्सृज्य यादव ।।
शून्यं दृष्ट्वा रथोपस्थं विलक्षौ भ्रातरौ तदा ।। 1.263.२० ।।
आदित्येऽस्तमनुप्राप्ते विनिवृत्तौ रणाजिरात् ।।
भरतोऽपि तथा कृत्वा गन्धर्वाणां महाहवम् ।।
न्यवर्तत महाराज सन्ध्याकाले रणाजिरात् ।। २१ ।।
गत्वैव राजन्स च राजवेश्म तत्रोष्य रात्रिं रघुवंशनाथः ।।
निशावसाने पुनरेव बुद्धश्चकार युद्धं सहितो नृवीरः ।। २२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्थदिवसयुद्धवर्णनं नाम त्रिषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६३ ।।
1.264
मार्कण्डेय उवाच ।।
ततोऽह्नि पञ्चमे प्राप्ते भरतो युद्धदुर्मदः ।।
कल्यमुत्थाय राजेन्द्र कृतपूर्वाह्निकक्रियः ।। १ ।।
जगाम हन्तुं गन्धर्वान्बलमुत्सृज्य पृष्ठतः ।।
शैलूषोऽपि रणं त्यक्त्वा नरेन्द्रनिधनेप्सया ।। २ ।।
जगामैकरथेनैव रणकर्मविशारदः ।।
तयोरासीन्महाघोरः संप्रहारः सुदारुणः ।। ३ ।।
देवासुररणप्रख्यः सूर्यस्योदयनं प्रति ।।
तयोस्तु युध्यतो राजन्गन्धर्वाणां बलार्णवम्।।४।।
छादयामास भरतः शरैः सन्नतपर्वभिः ।।
तच्च राज्ञामुदीर्णानां बलं सागरसन्निभम् ।। ५ ।।
छादयामास गन्धर्वः शरैराशीविषोपमैः ।।
बलमेधे विनिर्याते शरवृष्टिसदारुणे ।।६।।
धारयेतां महाराज शैलूषभरतावुभौ।।
अन्तरिक्षे शरव्रातांश्चिच्छिदतुररिन्दमौ ।।७।।
सैन्ययोश्च तथा चक्रुः कदनं घोरदर्शनम्।।

तयोश्चापच्युतैर्बाणैर्निपातितहयद्विपैः ॥८॥
रणे विसस्रुर्भूपाल स्रवन्त्यो रक्तनिम्नगाः ॥
वहन्त्यो नरदेहानि यक्षराक्षसेविताः ॥ ९ ॥
ताभ्यां मुक्तै शरव्रातैर्गगने सूर्यरश्मयः ॥
न प्राकाशन्त राजेन्द्र एकच्छाये नभस्तले ॥
सैनिकान्घातयन्तौ तौ रक्षमाणौ च सारथी ॥ 1.264.१० ॥
छिन्दमानौ रणे वीरौ परमुक्ताँस्तथायुधान् ॥
जनयामासतुर्वीरौ सुगणामपि विस्मयम् ॥ ११ ॥
तद्युद्धं पूजयामास पुष्पवर्षेण वासवः ॥
तौ प्रबुद्धौ दिनं सर्वं वरबाणधनुर्धरौ ॥ १२ ॥
नासीदेकतरस्यपि रणे तस्मिन्त्पराजयः ॥
ततोऽस्तं भगवत्यर्के प्रयाते पृथिवीपते ॥
परस्परस्यानुमते शिबिरायैव जग्मतुः ॥ १३॥
अथोष्यरात्रिं गृहयोः प्रविष्टौ रात्र्यन्तमासाद्य तदा रणाय ॥
भूयो महेन्द्रोपम संप्रयातौ प्रहर्षयन्तौ स्वबलानि वीरौ ॥ १४ ॥॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भरतशैलूषयुद्धे पञ्चमदिवसयुद्धवर्णनं नाम चतुष्षष्टयुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥
1.265
मार्कण्डेय उवाच ॥
ततस्तु षष्ठे संप्राप्ते दिवसे भूरिदक्षिणे ॥
चक्रतुः समरं वीरौ शैलूषभरतावुभौ ॥ १॥
ससैन्यौ पृथिवीपाल शरैराशीविषोपमैः ॥
शैलूषेण समासक्तो भरतो वाहिनीपतिः ॥२॥
सूर्यरश्मेश्शरेणाजौ शिरश्चिच्छेद शत्रुहा ॥
सूर्यरश्मिं रणे हत्वा एकलव्यं महारथम् ॥ ३ ॥
शरेण पातयामास रथोपस्थादरिंदमम् ॥
गन्धर्वनृपतिर्दृष्ट्वा प्रधानौ तौ सुतौ हतौ ॥ ४ ॥
शक्त्या बिभेद विजयं तथा चक्रेण पुष्करम् ॥
तोमरेण तथा तक्षं गदया च सुयोधनम् ॥ ॥ ५ ॥
विविशुस्ते रथोपस्थं विसंज्ञाः सर्व एव तु ॥
नियन्तृभिश्च समरात्सर्व एवापवाहिताः ॥ ६ ॥
ततस्तु भरतः क्रुद्धश्चतुर्भिस्तस्य सायकैः ॥
चकार युधि निर्जीवांस्तुरगांश्चैव यादव ॥ ७ ॥
चकार च शरव्रातैर्विमुखीकृतविक्रमम् ॥

ततो धैर्येण संधार्य शरवेगं महात्मनः ।। ८ ।।
आरुरोह रथं शीघ्रं सुसन्नद्धो महाबलः ।।
रथमारुह्य विव्याध शरेणानतपर्वणा ।। ९ ।।
भरतो हृदये गाढं मुमोह स च ताडितः ।।
एतस्मिन्नन्तरे मुक्तो हाहाकारः सुरासुरैः ।। 1.265.१० ।।
अप्रहृष्टैः प्रहृष्टैश्च विमूढे रघुनन्दने ।।
हाहाकारेण महता लब्धसंज्ञः स राघवः ।। ११ ।।
आकृष्य बलवच्चापं शैलूषस्य महद्धनुः ।।
द्विधा चकार राजेन्द्र शैलूषं चाहनद्धृशम् ।। १२ ।।
स च्छिन्नधन्वा वेगेन गदामादाय सत्वरः ।।
प्रेषयामास धर्मज्ञ भरतस्य महात्मनः ।। १३ ।।
आपतन्तीं गदां दृष्ट्वा भरतो रणमूर्धनि ।।
द्विधा चकार चक्रेण सर्वसैन्यस्य पश्यतः ।। १४ ।।
ततः स परिघं शीघ्रं चिक्षेप भरतं प्रति ।।
तमापतन्तं चिच्छेद चतुर्भिः सायकैर्दृढम् ।। १५ ।।
ततोऽन्यद्धनुरादाय सायकानेकविंशतिम् ।।
चिक्षेप स महाराज भरतस्य रथं प्रति।। १६ ।।
छित्त्वा तान्भरतः सर्वान्नवधीत्तस्य सारथिम् ।।
तथा च चतुरो वाहाननयद्यमसादनम् ।। १७ ।।
शैलूषं विरथं दृष्ट्वा गन्धर्वाणां महाचमूः ।।
ववर्षायुधवर्षेण मेघो वृष्ट्येव पर्वतम् ।। १८ ।।
स मोहयित्वा भरतं मोक्षयामास पार्थिव ।।
मोक्षयित्वा च राजानं गतेऽस्तं रविमण्डले ।।१९।।
कृत्वावहारं तु गतः शिबिराय नराधिपः ।।1.265.२०।।
हत्वा रथे नागरथाश्वयोधान्संप्राप्य मध्ये निशितैः पृषत्कैः ।।
रघुप्रवीरोऽपि गृहाय यातः संपूज्यमानो भुवि मानवेन्द्रैः ।। २१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्ड मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषभरतयुद्धे षष्ठयुद्धदिवसो नाम
पञ्चषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः १/अध्यायाः २६६-२६९

https://sa.wikisource.org/s/1030

1.266

।। मार्कण्डेय उवाच ।।

ततस्तु सप्तमे प्राप्ते दिवसे युद्धदुर्मदौ ।।
समीयतुर्महात्मानौ शैलूषभरतावुभौ ।। १ ।।
ततस्तु भरतः प्राह शैलूषं युद्धदुर्मदम् ।।
आवयोः प्रस्तुतं सैन्यं किमेतैस्सैनिकैर्मृतैः ।। २ ।।
निवारयस्व सैन्यं स्वं वारयिष्याम्यहं स्वकम् ।।
आवयोर्द्वैरथं युद्धं पश्यन्तु वसुधाधिपाः ।। ३ ।।
त्वदीयाः सैनिका ये च सुरनाथाः सहामरैः ।।
हते मयि मदीयन्त सैन्यं कामं प्रयुध्यताम् ।। ४ ।।
संग्रामं वा करोत्वाजौ त्वदीयन्तु हते त्वयि ।।
एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा वारयामास सैनिकान् ।। ५ ।।
गन्धर्वराट् स शैलूषो भरतोऽपि तथा स्वकान् ।।
ततः प्रववृते युद्धं तयोर्देवासुरोपमम् ।। ६ ।।
पश्यतां सर्व सैन्यानां देवानामपि पश्यताम् ।।
शरजालेन महता छादितार्ककरे रणे ।। ७ ।।
ततक्षतुस्तावन्योऽन्यं शरैः सन्नतपर्वभिः ।।
परस्परशराघात विसरच्छोणितोक्षितौ ।। ८ ।।
विरेजतुस्तौ राजेन्द्र पुष्पिताविव किंशुकौ ।।
उभौ महारथौ वीरौ चोभौ विश्रुतपौरुषौ ।। ९ ।।
तथोभौ वरधानुष्कौ चोभौ समरदुर्मदौ ।।
काञ्चनाङ्गरथस्थौ तौ चोभौ सद्ध्वजशोभितौ ।। 1.266.१० ।।
वीज्यमानौ तथैवोभौ योधाभ्यां वरचामरैः ।।
छत्रयोस्तौ तदाधस्ताच्छुशुभाते महारथौ ।। ११ ।।
उभावस्त्रप्रतापेन चक्रतुस्तुमुलं रणम् ।।
अस्त्रयुद्धं चिरं कृत्वा शरयुद्धं प्रचक्रतुः ।। १२ ।।
शरयुद्धे व्यतिक्रान्ते अस्त्रयुद्धं पुनःपुनः ।।
एवं तौ दिवसं कृत्वा युद्धं संश्रान्तवाहनौ ।। १३ ।।
रोपयन्तौ श्रमं राजन्समरेषु जितश्रमौ ।।
ततो गन्धर्वराजस्तु लम्बमाने दिवाकरे ।। १४ ।।
चकार तामसीं मायां ययान्धमभवज्जगत् ।।
अन्धकारे ततो जाते वाचोऽश्रूयन्त दारुणाः ।। ।। १५ ।।
भरतो हन्यतां शीघ्रं भक्ष्यतां पात्यतां तथा ।।

अभ्यवर्तन्त भरतं सर्पवृश्चिककर्कटाः ।। १६ ।।
मर्कटा वानरा घोराः सृगाला द्वीपिनस्तथा ।।
सिंहव्याघ्रवराहाश्च क्रव्यादा ये च जातयः ।। १७ ।।
अर्द्यमानः स धर्मात्मा भरतस्तैः सुदुर्मुखैः ।।
सौरेणास्त्रेण तां मायां बभञ्ज परवीरहा ।। १८ ।।
ततस्तु महतीं मायां स चकार महाभुजः ।।
उत्तस्थौ सुमहान्मेघश्छादयित्वा नभस्तलम्।।१९।।
प्रववर्ष च घोराणि शस्त्रजालान्यनेकशः ।।
नाराचानर्धनाराचाँस्तथैव चषकाननान् ।। 1.266.२० ।।
वत्सदन्ताँस्तथा वल्लान्कर्णिनालीकगोमुखान् ।।
क्षुरप्रानर्धचन्द्रांश्च वराहवदनांस्तथा ।। २१ ।।
गदाभुशुण्डीः प्रासांश्च भिण्डिपालान्परश्वधान् ।।
हुडान्गुडान्सलगुडाँश्चक्रखड्गांस्तथा परान् । ।। २२ ।।
एतानन्यांश्च विविधान्ववर्ष परमायुधान्।।
पतद्भिरायुधैर्घोरैर्बाध्यमानः स राघवः ।। २३ ।।
वायव्यास्त्रेण तां मायां नाशयामास शत्रुहा ।।
ततो बभूव राजेन्द्र गन्धर्वः पर्वतो महान् ।। २४ ।।
क्षरत्प्रस्रवणो घोरः शिखरैश्च समुच्छ्रितैः ।।
मायां तां पार्वतीं श्रीमान्वज्रास्त्रेण रघूद्वहः ।। २५ ।।
नाशयामास राजेन्द्र सर्वसैन्यस्य पश्यतः ।।
हन्यमानासु मायासु रूपाँश्चक्रे सुदारुणान् ।। २६ ।।
यक्षाणां राक्षसानां च पिशाचानां पतत्त्रिणाम् ।।
सिंहव्याघ्रतरक्षूणां कुञ्जराणां तथैव च ।। २७ ।।
बभञ्ज तस्य मायास्ता दिव्यास्त्रैर्भरतो रुषा ।।
हन्यमानासु मायासु लाघवाद्भरतं रणे ।। २८ ।।
मोहयामास राजेन्द्र शैलूषो रणदर्पितः ।।
भरतोऽपि धनुष्कोट्यां शराग्रे च निलीयते।।२९।।
ध्वजाग्रे च रथाग्रे च तुरगाग्रे पुनः पुनः ।।
सायकान्भारताञ्शैघ्र्याद्ध्वंसयामास यादव ।। 1.266.३०।।
राघवास्तुतुषुस्तस्य देवदैत्याश्च संघशः ।।
असुरा मुमुचुर्घोरमट्टहासं सुदारुणम ।।३१।।
दैत्यानामट्टहासेन भरतः कुपितो भृशम् ।।
नारायणास्त्रं संयोज्य शरेणानतपर्वणा।।३२।।

इयेष हन्तुं तं क्रोधाद्गन्धर्वं रणगर्वितम् ।।
अस्त्रं तत्संहृतं ज्ञात्वा जगाम स्वं रथं त्वरन् ।।३३।।
इयेष हन्तुं तं चास्त्रं रुद्रास्त्रेण तु दारुणम्।।
एतस्मिन्नेव काले तु मुमोच भरतः शरम्।।३४।।
कालानलसमप्रख्यं सपुङ्खं सफलं तथा ।।
राजितं वैनतेयस्य पक्षैः शत्रुविनाशनम् ।। ३५ ।।
हत्वा रुद्रास्त्रवेगन्तु रथस्थस्य महीपतेः ।।
बिभेद हृदयं राजन्वर्म भित्त्वाथ काञ्चनम् ।। ३६ ।।
राज्ञश्च हृदयं भित्त्वा भित्त्वा च वसुधातलम् ।।
स्नात्वा रसातलाम्भःसु तूणं पुनरुपागमत् ।।३७।।
गन्धर्वराजोऽभिहतः शरेणा नतपर्वणा ।।
रथनीडे धनुस्त्यक्त्वा ममार परवीरहा ।। ३८ ।।
पितरं निहतं दृष्ट्वा शैलूषतनया रणे ।।
क्रोधदुःखपरीतान्ते भरतं रणकर्कशम् ।। ।। ३९ ।।
विव्यधुर्भूपतिश्रेष्ठ बाणैराशीविषोपमैः ।।
आयुधैर्विविधाकारैस्तदा ते वै रणाजिरे ।। 1.266.४० ।।
मायाश्च विविधाश्चक्रुर्भरतस्य विपत्तये ।।
अन्तरिक्षं च तैर्व्याप्तं नानाहेतिप्रवर्षिभिः ।। ४१ ।।
अस्त्रैश्च केचिद्भरतं प्रववर्षुर्महारथाः ।।
भूरिभावात्स योधानां महास्त्राणां महाबलात् ।। ४२ ।।
प्रतापादस्त्रजालानां संशयं परमं गताः ।।
कालास्त्रमथ सांवर्तं मुमोच भरतस्तदा ।। ४३ ।।
तस्मादस्त्रात्सहस्राणि शस्त्राणां निर्ययुस्तदा ।।
गन्धर्वसैन्यं सकलमस्त्रैस्तैः प्रत्यहन्यत ।। ४४ ।।
शस्त्रैः केचिद्विशिरसः कृत्वा गन्धर्वसत्तमाः ।।
विवाहाश्च कृताः कैचित्केचिद्राजन्द्विधा कृताः ।। ४५ ।।
केचिद्विवाहवश्चैव केचिद्व्यङ्गाश्च यादव ।।
गन्धर्वाणां च ताः कोट्यस्तिस्रः संग्रामशालिनाम् ।। ४६ ।।
क्षणेनास्त्रप्रपातेन भरतेन निपा तिताः ।।
गन्धर्वसैन्ये निहते प्रववुर्मारुताः शिवाः ।। ४७ ।।
पुष्पवर्षं पपाताथ भरतस्य तु मूर्धनि ।।
दिशश्च निर्मलीभूता देवानां विगतं भयम् ।। ४८ ।।
ततो देवः सहस्राक्षः सर्वैः सुरगणैः समम् ।।

विमानस्थो बभाषेदं भरतं धर्मवत्सलम् ।। ४९ ।।
इन्द्र उवाच ।। ।।
पितामहवरोद्रेकादवध्यं देवतागणैः ।।
हतवानसि शैलूषं देवब्राह्मणकण्टकम् ।। 1.266.५० ।।
यस्मात्तस्माद्वरं मत्तो गृहाण रघुनन्दन ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
शतक्रतोर्निशम्यैतद्भरतो वाक्यमब्रवीत् ।। ५१ ।।
।। भरत उवाच ।। ।।
त्वमीशः सर्वदेवानां तवेदं सकलं जगत् ।।
अचिरेणैव मरणं त्वदाज्ञाभङ्गकारणाम ।। ५२ ।।
भवंतीह सदा लोके निमित्तं मद्विधो जनः ।।
प्रजापतिकृतं भेदं को मोक्तुं जगति क्षमः ।। ५३ ।।
वरश्च यदि मे देयस्त्वया देव प्रदीयताम ।।
सिन्धोरुभयकूलेषु करिष्यामि पुरद्वयम् ।। ५४ ।।
गंधर्वरक्षिते देशे पुत्रयोरुभयोः कृते ।।
निर्वेशं तदवाप्नोतु प्रसादेन शतक्रतो ।। ५५ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
एवमस्त्विवत्यथोक्त्वैव स्वर्लोकं वासवो ययौ ।।
वासवे तु गते नाकं राजा चित्ररथस्ततः ।। ५६ ।।
गंधर्वाणां महातेजा भरतं वाक्यमब्रवीत् ।।
।। चित्ररथ उवाच ।। ।।
गंधर्वा निहता वीरा मदाज्ञाभङ्गकारिणः ।। ५७ ।।
त्वया ते धर्मनित्येन देवब्राह्मणकण्टकाः ।।
तन्मे समुद्धृतं शल्यं देवानाञ्च प्रियं कृतम् ।। ५८ ।।
तस्मात्सभाजयित्वा त्वां यास्यामि त्रिदिवं पुनः ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
भरतस्तमुवाचाथ गन्धर्वा निहता मया ।। ५९ ।।
तत एनं जनं तेषां स्त्रियश्च परिपालय ।।
गन्धर्वाः परिपाल्यास्ते तेषां त्वं परिपालकः ।। 1.266.६० ।।
मदीयेनानुरोधेन विशेषात्कर्तुमर्हसि ।।
सर्वेषाञ्च तथा स्थानं पर्वते गन्धमादने ।। ६१ ।।
प्रयातास्तव तत्रस्थाः पालयिष्यन्ति शासनम् ।।
एवं करिष्य इत्युक्त्वा परिष्वज्य च पीडितम् ।। ६२ ।।

सर्वज्ञं भरतं श्रीमान्गन्धर्वस्त्रिदिवं ययौ ।। ६३ ।।
रघुप्रवीरोऽपि रणे मघोनः शत्रून्निहत्वा वरदानयुक्तम ।।
विराजमानो यशसा परेण जगाम राजन्स्वपुरं प्रहृष्टः ।।६४।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शैलूषवधो नाम षट्षट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६६ ।।

1.267

।। मार्कण्डेय उवाच ।।

आदित्येऽस्तमनुप्राप्ते सन्ध्याकाले सुदारुणे ।।
निवर्तयामास रथं युधाजिद्भरतस्य च ।। १ ।।
निवर्तयानश्च रथं भरतं वाक्यमब्रवीत् ।।
संग्राममेदिनीं पश्य स्वकृतां रघुनन्दन ।। २ ।।
गन्धर्वाङ्गसमाकीर्णां हतकुञ्जरभूषणाम ।।
तुरङ्गमगणाकीर्णां वरायुधधरां धराम् ।। ३ ।।
संपूर्णचन्द्रप्रतिमैर्दष्टोष्ठै श्चारुकुण्डलैः ।।
भृकुटीतटदुष्प्रेक्ष्यैर्मस्तकैर्भाति मेदिनी ।। ४ ।।
पञ्चशीर्षोरगाकारैर्वराङ्गदविभूषणैः ।।
बाहुभिर्भाति शूराणां वसुधा वसुधाधिप ।। ५ ।।
पद्मपत्रदलाकारैर्गन्धर्वाणां तथा करैः ।।
भाति सायकविच्छिन्नैः सपद्मेव वसुन्धरा ।। ६ ।।
हस्तिहस्तसमाकारैर्गन्धर्वाणां तथा करैः ।।
विभाति वसुधाकीर्णा वरचन्दनभूषितैः ।। ७ ।।
त्वदेकशरनिर्भिन्नैर्गण्डशैलोपमैर्गजैः ।।
उद्भ्रान्तजीवितैः पश्य विनिकीर्णधरातलम् ।। ८ ।।
आविष्कृतरदैश्चाश्वैर्विवृताक्षैस्तथैव च ।।
पतितैरावृता पश्य तुरङ्गैर्मेदिनी रणे ।। ९ ।।
आतपत्रैः शशाङ्काभैश्चामरैश्च विराजिताम्।।
योक्त्रैः खलीनैः पल्याणैः कुथाभिः कम्बुभिस्तथा ।। 1.267.१० ।।
केशैर्दण्डैस्तथा चापैः प्रासैः खडगैः परश्वधैः ।।
शरैर्नानाप्रकारैश्च नानानामाङ्कितैः शुभैः ।। ११ ।।
मुकुटैरङ्गदैर्हारैः कुण्डलैरपि शोभिताम् ।।
रघुनाथ भुवं पश्य कारुण्येऽपि मनोहराम् ।। १२ ।।
गन्धर्वान्भक्ष्यमाणांश्च क्रव्याद्भिर्मृगपक्षिभिः ।।
पश्य त्वं चारुसर्वाङ्गं सर्वाभरणभूषितम ।। १३ ।।
आकृष्यमाणं निम्नेषु क्रव्याद्भिः कुणवद्रणे ।।

गात्रैश्चलद्भिर्दृश्यन्ते जीवन्तैरिव पार्थिव ।। १४ ।।
सन्निधानं तु योधानां विद्रुतं करपङ्कजम् ।।
धनुर्ग्राहाज्जातकिणं भक्षितेन पतत्रिभिः ।। १५ ।।
अर्धसम्भक्षितैर्वक्त्रैस्तथा सम्पूर्णभक्षितैः ।।
दुर्वृत्तान्पश्य गन्धर्वाञ्शापादिव महीक्षिताम ।। १६ ।।
अनागसां नरेन्द्राणां गन्धर्वैर्यत्पुरा कृतम् ।।
भूयस्तदेव समरे गन्धर्वाणां त्वया कृतम् ।।
रणाजिरे पिशाचानां गन्धर्वान्पश्य राघव ।। १७ ।।
यक्षाणां राक्षसानां च शतशोऽथ सहस्रशः ।।
गन्धर्वमांसलुब्धानां सततं क्षतजाशिनाम् ।। १८ ।।
समुद्रदाराः सम्प्राप्ताः क्रव्यादाः क्षुधिता भृशम् ।।
त्वयैतेषां परा तृप्तिः कृताद्य रणमूर्धनि ।। १९ ।।
नानाविधानि रूपाणि पश्य क्रव्यभुजां रणे ।।
केचित्स्थूलाः कृशाः केचित्प्रांशवो लघवोऽपरे ।।। ।। 1.267.२० ।।
लम्बभ्रूजठराः केचित्तथा चिपिटनासिकाः ।।
वृत्ताक्षाः केकराक्षाश्च दन्तुराः सुविभीषणाः ।। २१ ।।
तथा चैवोर्ध्वरोमाणो महादंष्ट्रा महामुखाः ।।
पुरस्तात्पार्श्वयोर्घोराः पश्चादङ्गदयोः परे ।। ९२ ।।
नानाविधानां सत्त्वानां सदृशैश्च तथाननैः ।।
नानावेशधरा रौद्रा नानाविकृतदर्शनाः ।। २३ ।।
सिंहचर्माम्बरधरा व्याघ्रचर्माम्बरास्तथा ।।
आहूयन्ते दशन्त्यन्ये हरन्त्यन्येऽसृगुत्तमम् ।। २४ ।।
अन्ये स्कन्दं समारोप्य मांसं रक्तं तदागमन् ।।
रक्तापगासु क्रीडन्ति त्वत्कृतासु यथासुखम् ।। २५ ।।
स्नपयन्ति रुधिरैश्चान्ये पाययन्ति परेऽ सृजम् ।।
रक्तं कृत्वा कपालेषु कृत्वोत्सङ्गे पुनःपुनः ।। २६ ।।
भार्याभिश्च सहैवान्ये पिबन्ति रुधिरं रणे ।।
पाययन्ति तथैवान्ये रामा रामानुजः स्वयम् ।। २७ ।।
भार्याकरधृतेष्वन्ये कपालेषु पिबन्त्यसृक् ।।
कौञ्जरेषु कपालेषु पिबन्त्यन्येऽसृगुल्बणाः ।। २८ ।।
शिशून्स्कन्धगतान्कृत्वा तृप्ता नृत्यन्ति चापरे ।।
हस्तमादाय पत्नीनां नृत्यन्त्यन्ये तथैव च ।। २९ ।।
नृत्यन्त्यन्ये हसन्त्यन्ये विकृतैश्च तथा स्वरैः ।।

गायन्त्यन्ये स्वपन्त्यन्ये कलहायन्ति चापरे ।। 1.267.३० ।।
कुणपाँश्च तथैवान्ये त्यजन्त्यन्ये महीतले ।।
अन्यांश्चादातुमिच्छन्ति गृह्णन्ति च तथापरान् ।। ३१ ।।
कुर्वन्ति कलहाँश्चान्ये कुणपार्थाय कुत्सिताः ।।
उत्कृत्य मांसान्यश्नन्ति केचिद्गात्रैर्विभूषिताः ।। ३२ ।।
भुक्त्वा चास्थीनि मज्जाश्च केचिदश्नन्ति राघव ।।
भरतस्य प्रसादेन तृप्ताः स्म इति चापरे ।। ३३ ।।
परस्परञ्च भाषन्ते परं हर्षमुपागताः ।।
नित्यं भवतु राज्ञाञ्च युद्धं वैरं नृशंसता ।। ।। ३४ ।।
बलं सहायाः पुष्टिश्च येन तृप्यामहे वयम् ।।
एवमेते वदन्तश्च स्वरैश्च विविधैर्जगुः ।। ३५ ।।
रथं तथान्ये वीक्षन्ते सस्नेहा भृशदुर्दृशाः ।।
एवं स भरतः श्रीमान्मातुलेन प्रदर्शितम् ।। ३६ ।।
पश्यन्रणाजिरं प्रायाद्येन राजगृहं पुनः ।।
सोऽपश्यन्नगराभ्याशे वायव्यास्त्रविमोहितम्।। ३७ ।।
सैन्यं तत्पार्थिवेन्द्राणां व्रजन्तं समरादिमम् ।।
दृष्ट्वा ते भरतं सर्वे रणरेणुसमुक्षितम ।। ३८ ।।
संग्रामे जयिनं वीरमभ्यनन्दन्त पार्थिवाः ।।
स समेत्य महाभागैः परिष्वज्य च पार्थिवान् ।।
सान्त्वयित्वा च धर्मात्मा शिबिराणि व्यसर्जयत् ।। ३९ ।।
ततः स तां मातुलराजधानीं प्रहृष्टयोधार्यजनाभिरामाम् ।।
विवेश रात्रौ रघुवंशनाथः संस्तूयमानः स्तुतिभिर्नृसिंहैः ।। 1.267.४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे रणभूमिवर्णनो नाम
सप्तषष्ट्युत्तरद्विशततमौऽध्यायः ।। २६७ ।।
1.268
मार्कण्डेय उवाच ।।
तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां गन्धर्वनगराज्जनाः ।।
गन्धर्वपुत्रदाराश्च राजपत्न्यस्तथैव च ।। १ ।।
रणाजिरं तु संप्राप्य रुरुदुर्भृशदुःखिताः ।।
अहो कृतान्तो बलवान्येन नो बलदर्पिताः ।।२।।
अजेयाः सुरसंघानां संग्रामे विनिपातिताः ।।
नातिभारोऽस्ति दैवस्य नाशक्यं तस्य विद्यते ।। ३ ।।
येन नागायुतप्राणा गन्धर्वतनया हताः ।।
ये पुरा शयनीयेषु परार्ध्येषु मदोत्कटाः ।। ४ ।।

न निद्रामभिगच्छन्ति शेरते तेऽद्य भूतले ।।
तालवृन्तानिलैर्ये त वरस्त्रीभिश्च वीजिताः ।।५।।
वीज्यन्ते पतितास्तेऽद्य गृध्रपत्रैर्महीतले ।।
परार्ध्यचन्दनाक्ताङ्गा ये विरेजुः समागताः ।।६।।
न राजन्तेऽद्य ते सर्वे शोणिताक्ता महातले ।।
आलिंग्य सुषुपुः पूर्वं वरोरुजघनाः स्त्रियः ।।७।।
ये तेऽद्यभूमिमालिङ्ग्य दुःखशय्यासु शेरते ।।
हा राजन्देवदर्पघ्न हा राजन्भृत्यवत्सल ।। ८ ।।
हा राजँश्चारु सर्वाङ्ग हा राजन्सूतवत्सल ।।
बाहुच्छायामुपाश्रित्य वयं कस्य जनेश्वर ।।९।।
निर्भया देवदैत्यानां निवत्स्यामो यथासुखम ।।
संपूर्णचन्द्रवदनं पुत्र कोटिभिरावृतम् ।। 1.268.१० ।।
विषमस्थमितो दृष्ट्वा यास्यामो यमसादनम् ।।
सभास्थं त्वामपश्यन्तो यास्यामो यमसादनम ।। ११ ।।
एवं जने तु शोकार्ते करुणं विलपत्यथ ।।
गन्धर्वराजपुत्राणां पत्न्यस्ताः सुमनोहराः ।। १२ ।।
ततस्ता दुःखशोकार्ताः कारुण्ये महति स्थिताः ।।
भर्तारं शिरसा हीनं काचिद्बाहुविनाकृतम् ।। १३।।
द्विधा कृतं तथैवान्या काचित्क्रव्यादभक्षितम् ।।
दृष्ट्वा रुरोद दुःखार्ता काचिन्नासादयत्यपि ।। १४ ।।
कुणपेषु स्खलन्त्यस्ता बभ्रमुस्तत्र दुःखिताः ।।
उरांसि पाणिभिर्घ्नन्त्यो लूनयन्त्यः शिरोरुहान् ।। १५ ।।
नावाप यासां भवने पुरा सूर्योऽपि दर्शनम् ।।
दुःखिता मुक्तकेशास्ता जनः सर्वोऽथ पश्यति ।। १६ ।।
पतन्त्युपरि भर्तॄणां समालिङ्गन्ति चापराः ।।
रुदन्त्यन्यास्तथा राजन्नुत्कृत्यमधुरस्वराः ।। १७ ।।
रुदन्तीनां तथा तासां राजपत्न्यः सुदुःखिताः ।।
रुरुदुः करुणं राजन्विप्रकीर्णशिरोरुहाः ।। १८ ।।
हा कान्त हा महाराज हा महाजनवल्लभ ।।
हा सुरेश्वरदर्पघ्न हा शशाङ्कनिभानन ।। १९ ।।
हे भर्तः केन ते बुद्धिर्मरणं प्रति गाहिता ।।
हा राजँस्त्वमिमां भूमिं समालिङ्ग्य प्रियामिव ।। 1.268.२० ।।
वसुधां प्रियबाहुभ्यां समाजे किं न लज्जसे ।।

किं शेषे पुरतोऽस्माकं विशेषेण रजस्वलाम् ।।२१।।
खेचरस्यापि ते राजन्सततं वसुधा प्रिया ।।२२।।
नाडायनवचस्तद्धि त्वयानर्थाय न श्रुतम् ।।
प्रिया ते यद्यपि मही तथाप्यस्मासु पार्थिव।।
युक्तं हि कर्तुं दाक्षिण्यं यतस्त्वं मत्कुलोद्भवः।।२३।।
अतर्कितप्रयाणेन त्वया स्म परिपीडिताः ।।
वाङ्मात्रेण कुरुष्वास्मान्सान्त्वनं रिपुसूदन ।।२४।।
राज्ञो न युक्तं शयनं विवृते वसुधातले ।।
तस्मादुत्तिष्ठ राजेन्द्र शयनं भज मा चिरम् ।।२५।।
नुन्ना वयं महाराज मदनेन मदेन च ।।
कण्ठे नु कं गृहीष्यामस्त्वया हीना जनेश्वर ।। २६ ।।
कृतान्तो बलवान्राजन्येनाकृष्याद्य नीयसे ।।
नाडायनस्य वचनं त्वया यदि कृतं भवेत् ।। २७ ।।
नाभविष्यद्वियोगस्तु त्वयास्माकं जनाधिप ।।
निश्चेष्टाङ्गः कथं त्वद्य राजन्स्वपिषि भूतले ।। २८ ।।
उत्थाय वीर चास्माकं परिष्वज्य न चुम्बसे ।।
विजित्य समरे वीरान्हत्वा च वसुधाधिपान् ।। २९ ।।
कथमेकेन युद्धे त्वं मानुषेण निपातितः ।।
क्व ते वपुः क्व ते तेजः क्व सा लक्ष्मीः क्व ते बलम् ।। 1.268.३० ।।
क्व ते तद्विमलं छत्रं क्व च ते वरचामरम् ।।
क्व तत्पीठञ्च शृङ्गारं क्व च ते तनया विभो ।। ३१ ।।
क्व सा लीला क्व सा लक्ष्मीः क्व च ते वरवन्दिनः ।।
वरचामरधारिण्यः क्व च ताः परमाङ्गनाः ।। ३२ ।।
अद्यैवस्मस्त्वया हीना अद्यैव स्पृहयामहे।।
अद्यैव स्मरणीयस्त्वं गतोऽसिजनवल्लभ ।। ३३ ।।
नूनं कान्ततरः स्वर्गे राजेन्द्र प्रमदाजनः ।।
यत्त्यक्त्वा स्वजनं तस्य रतिर्बद्धा त्वयानघ ।। ३४ ।।
स्वच्छन्दचारिणा केन मतिः शूरनिषेविता ।।
त्वया प्रार्थयता लोके युद्धश्रद्धा विवर्द्धिता ।।३५।।
वल्लभस्य जनस्यास्य लालितस्य तथा त्वया ।।
दीर्घप्रयाणे कर्तव्यो वाङ्मात्रेणाप्यनुग्रहः।।३६।।
विसर्जय जनं राजन्क्रीडामः सहितास्त्वया ।।
उद्यानेषु विचित्रेषु वनेषूपवनेषु च ।।३७।।

वयमीर्ष्यां न कुरुमः सर्वलोकस्य पश्यतः ।।
वज्रसारमिदं नूनं हृदयं सुदृढं कृतम्।।३८।।
गतासुमपि दृष्ट्वा त्वां शतधा यन्न दीर्यते।।
कर्पूरचन्दनार्द्राङ्ग महार्हशयनोचित ।।३९।।
विराजसे न राजेन्द्र रुधिराक्तो महीतले ।।
क्व ते भिन्नघटा नागास्तुरगाः क्व च ते गजाः ।। 1.268.४० ।।
क्व ते योधा गता राजञ्शक्रविस्पर्धिनो रणे ।।
सैन्ये महति तिष्ठन्तं खड्ग बाणधनुर्धरम् ।। ४१ ।।
कथं त्वामनयद्राजन्परलोकाय राघवः ।।
कृतान्तसमदृष्ट्यैव वेपथुस्ते जनेश्वर ।। ४२ ।।
स कथं मानुषेणाद्य संग्रामे विनिपातितः ।।
तद्वयं किं करिष्यामो निराशास्तव जीविते ।। ४३ ।।
न मेस्ति कल्पो दृष्टिर्वा मे नसोर्दृष्टिसङ्गतिः ।।
एवं विलपमानास्ता. शैलूषस्य तु योषितः ।। ४४ ।।
आलिङ्ग्यालिङ्ग्य तं राजन्निपतन्ति महीतले ।।
शिरांसि च विनिघ्नन्ति ताडयन्ति भुजास्तथा ।। ४५ ।।
पश्यन्ति भूयस्तं वीरं भूमावुत्क्रान्तजीवितम् ।।
दृष्ट्वा भूयश्च निःसंज्ञा निपतन्ति महीतले ।। ४६ ।।
तासां रोदनशब्देन समाक्रान्तमहीतलम् ।।
तासामाश्वासनं चक्रे विद्वान्नाडायनो द्विजः ।। ४७ ।।
एतस्मिन्नेव काले तु तं देशमपराजितः ।।
गन्धर्वेन्द्रः समभ्यागाद्भरतेन प्रचोदितः ।। ४८ ।।
स तत्स्थानमथाभ्येत्य जनं सर्वं यथाविधि ।।
आश्वासयामास तदा राजा चित्ररथः शनैः ।। ४९ ।।
सत्कारं लम्भयामास शैलूषं तनयैः सह ।।
राज्ञा चित्ररथेनाथ गन्धर्वास्ते प्रचोदिताः ।। 1.268.५० ।।
राज्ञश्चक्रुश्चितां काष्ठैः सुशुष्कैर्बहुभिस्तदा ।।
पुत्राणामस्य सर्वेषां योधानामप्यशेषतः ।।
चन्दनागुरुकाष्ठैस्ते तथा कालीयकस्य तु।।५१।।
चितां गन्धैश्च तैलैश्च प्रज्वाल्य च घृतेन ते ।।
संस्कारयित्वा तान्सर्वान्नगराय प्रवव्रजुः ।। ५२ ।।
गन्धर्वराजवचसा ततः सर्वो महाजनः ।।
नाडायनं पुरस्कृत्य प्रययौ गन्धमादनम् ।। ५३ ।।

निवेशं कृतवांस्तत्र रामपर्वतरोधसि ।।
कृत्वा निवेशनं तत्र सर्वे चित्ररथाज्ञया ।।
सुखमूषुर्महाराज पाल्यमाना महात्मना ।। ७४ ।।
बभूव तत्रापि पुरप्रधाने शैलूषपौत्रस्तु जनस्य राजन् ।।
गन्धर्वराजस्तु चकार तस्य संरक्षणं राघवमुख्यवाक्यात ।। ७५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे गन्धर्वस्त्रीविलापो नामाष्टषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६८ ।।
1.269
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
अथाषाढस्य मासस्य शुक्लपक्षावसानिकम् ।।
उत्सवं त्रिदशेन्द्राणां समाप्तं दिनपञ्चकम ।। १ ।।
क्षीरोदथेषशयनं भगवान्मधुसूदनः ।।
योगनिद्रां तदा भेजे लोकानां हितकाम्यया ।। ।। २ ।।
भरतोऽप्युत्सवं कृत्वा पूजयित्वा जनार्दनम् ।।
महीदानं तथा कृत्वा नक्ताशी दिनपञ्चकम् ।। ३ ।।
चातुर्मास्ये निवृत्ते च मधुमांसस्य भक्षणात् ।।
विसर्जयामास गृहात्पूजयित्वा महीपतीन् ।। ४ ।।
उक्त्वा बहुविधैः सान्त्वैः परिष्वज्य सुपीडितम् ।।
गन्धर्वनगरावाप्तैर्विभज्य धन संचयैः ।। ५ ।।
संपूज्य वर्षारात्रौ तु स्वकीयं सैनिकं जनम ।।
संमंत्र्य प्रेषयामास सोत्कण्ठं दयिताजने ।। ६ ।।
प्रेषयित्वा जनं प्रायात्किञ्चिच्छेषं स्वसैनिकैः ।।
उवास मातुलगृहं भरतां देवराजवत ।। ७ ।।
अवसच्चतुरोमासान्प्रीत्या राघवसत्तमः ।।
ततः कार्तिकमासाद्य शुक्लपक्षावसानिकम् ।। ।। ८ ।।
उत्सवं विपुलं चक्रे संप्राप्य दिनपञ्चकम ।।
प्रबोधं देवदेवस्य त्रिदशानां महोत्सवे ।। ९ ।।
तेषु दत्त्वा महादानं कार्तिक्यां च विशेषतः ।।
पूजयित्वा जगन्नाथं शङ्खचक्रगदाधरम् ।। 1.269.१०।।
शुभे दिने सुनक्षत्रे पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ।।
सांवत्सरं पुरस्कृत्य स्थपतींश्च स राघवः ।। ११ ।।
सिंधोरुभयपार्श्वे तु स चकार पुरद्वयम ।।
पुष्करं पुष्करावत्यां तक्षं तक्षशिलां प्रति ।। १२ ।।
आरम्भं पुरयोः कृत्वा सोभिषिच्य सुतावुभौ ।।

पुरद्वये महाराज विधिवद्भूरिदक्षिणः।। १३ ।।
पुष्करे पुष्करं पुत्रं तदा तक्षं च यादव ।।
पुरुद्वये समाकीर्णे वणिग्भिर्ब्राह्मणैस्तथा ।। १४ ।।
शिल्पिभिश्च महाराज नानाशिल्पोपजीविभिः ।।
गृहपुञ्जसमाकीर्णे देवायतनभूषणे ।। १५ ।।
प्रतिष्ठिते तदा राज्ये पुत्रयोर्भरतस्तदा ।।
धनरत्नाश्वनागैश्च विभज्य तनयावुभौ ।। १६ ।।
युधाजिति परीदाय गते संवत्सरे तदा ।।
अतीते कार्तिके मासे नक्षत्रे तु गुणान्विते ।। १७ ।।
जगाम भरतः श्रीमान्रामं द्रष्टुं नराधिप ।।
सोनुयातः सुतैर्वीरो मातुलेन युधाजिता ।। १८ ।।
तीरे स्वधाम्नस्तौ पुत्रौ मातुलं तु युधाजितम् ।। ।
विसर्जयामास गृहान्परिष्वज्य च पीडितम् ।। १९ ।।
भरतः साश्रुनयनो बलेन चतुरङ्गिणा ।।
स्तोकेन काञ्चनाङ्गेन रथेन च तथा ययौ ।। 1.269.२० ।।
संरुध्य च रथात्ते तु गच्छन्तं भरतं तदा ।।
ददृशुर्दीनमनसः किंचिदागतविभ्रमाः ।। २१ ।।
मुहुर्मुहुः परावृत्य भरतः कथमप्यगात् ।।
परस्परमपश्यन्तो त्वरावन्तस्तथा गताः ।। २२ ।।
भरतोपि तथा देशान्सरांसि सरितस्तथा ।।
ग्रामपत्तनसंगाद्यान्व्यतिक्रम्य पुरीं ययौ ।। २३ ।।
अथाससाद चायोध्यां दीर्घकालप्रवासकः ।।
प्रविश्य नगरं तत्र पताकाध्वजसङ्कुलम् ।। २४ ।।
सुधावदातभवनं सिक्तं चन्दनवारिणा ।।
कृतं रामाज्ञया सर्वं पूजितामरबालकम ।। २५ ।।
निर्ययौ पुरतस्तस्य चतुरङ्गबलान्वितः ।।
रामाज्ञया महातेजा नागरैः सह लक्ष्मणः ।। २६ ।।
भरतं लक्ष्मणो दृष्ट्वा चिरकालप्रवासकम् ।।
अभ्यवादयत प्रीत्या शिरः कृत्वा महीतले ।। २७ ।।
भरतो मूर्ध्न्युपाघ्राय सम्परिष्वज्य पीडितम् ।।
सर्वत्र कुशलप्रश्नं तत्र कृत्वा यथाविधि ।। २८ ।।
यथार्हं पूजयामास जनं नगरवासिनम् ।।
कुशलप्रश्नयोगेन स्मितपूर्वाभिभाषिता ।। २९ ।।

स तेन जनवृन्देन पूज्यमानो मुहुर्मुहुः ।।
विवेश नगरं श्रीमान्भरतो नागधूर्गतः ।। 1.269.३० ।।
विमानहर्म्यप्रासादगवाक्षकगतेन तु ।।
स्त्रीजनेन महातेजा वीक्ष्यमाणस्तु सस्पृहम् ।। ३१ ।।
आससाद महातेजा नरेन्द्रद्वारमायतम् ।।
तत्र वादित्रनादोऽभून्महान्कलकलस्तथा ।।।३२ ।।
राजद्वारमथासाद्य सोवरुह्य गजोत्तमात् ।।
आदाय लक्ष्मणं पाणौ प्रविवेश तदा सभाम् ।।३३ ।।
तत्र सिंहासने रामं स ददर्श महाभुजम् ।।
चन्दनेनानुलिप्ताङ्गं सर्वाभरणभूषितम् ।। ३४ ।।
संपूर्णचन्द्रवदनं नीलोत्पलदलेक्षणम् ।।
दृष्ट्वैव रामं भरतः कृत्वा भूमिगतं शिरः ।। ३५ ।।
निपपात महातेजा लक्ष्मणेन विशेषतः ।।
रामोपि भरतं दृष्ट्वा समुत्थाप्य महाभुजम् ।। ३६ ।।
जग्राह पीडितं कण्ठे मूर्ध्न्युपाघ्राय चासकृत् ।।
आदिदेशासनं तस्य पृष्ट्वा कुशलमव्ययम् ।।३७।।
निवेद्य रत्नमुख्यानि गन्धर्वाणां स राघवः ।।
रामाय धर्मनित्याय यथा भेजे वरासनम् ।। ३८ ।।
पृष्टस्स रामेण निवेदयित्वा वृत्तं यथावत्पुरुषप्रवीरः ।।
विसर्जितस्तेन गृहाय गत्वा संपूजयामास तदा स विष्णुम् ।। ३९ ।।
स्वप्ने तथोवास स रामपादौ चासाद्य वीरः समरेष्वजेयः ।।
रामोपि राज्यं सहितस्तु तेन चकार सम्यङ्निहतारिपक्षः ।। 1.269.४० ।।
ततश्चतुर्थे परिवत्सरे तु शुश्राव रामः पुरयोः प्रतापम् ।।
कृत्वा सुताभ्यां भरतस्य विष्णोर्मुदञ्च लेभे परमां प्रहृष्टः ।। ४१ ।।
एषोऽद्य प्रोक्तो विजयो मया ते रणाजिरे राघवनंदनस्य ।।
श्रोतव्यमेतन्नियमेन पुंसा विज्ञानधर्मार्थयशोभिरामम् ।। ४२ ।।
इति श्रीविष्णुमहापुराणे द्वितीयभागे श्रीविष्णुधर्मोत्तरे प्रथमखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्रीरामचंद्रभरतसमागमो नामैकोनसप्तत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६९ ।। ।। ।।

समाप्तश्चायं प्रथमखण्डः ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ००१-००५

https://sa.wikisource.org/s/zt3

2.1

श्रीगणेशाय नमः ।।

वज्र उवाच ।।

आदौ भगवता प्रोक्तो विजयो भरतस्य मे ।।

यच्छ्रुत्वा वेद्मि चात्मानं ब्रह्मन्विगतकल्मषम् ।।१ ।।

सुखश्राव्यश्च हृद्यश्च कथासारस्तु भार्गव ।।

कथाश्च विविधाः प्रोक्तास्तत्प्रसङ्गात्त्वयानघ ।। २ ।।

रसवत्यश्च धर्मज्ञ सर्वपापक्षयङ्कराः ।।

यास्ता ब्रह्मन्प्रसङ्गेन मयापहृतचेतसा ।। ३ ।।

प्रस्तुतास्ताः कथास्त्यक्तास्ता एव कथस्व मे ।।

भगवन्सर्वधर्मज्ञ प्रत्यक्षामलदर्थन ।।

कथानां तु प्रसङ्गेन प्रस्तुता याः कथाः पुरा ।।४।।

सुदूरमन्तरीभूत्वा रामस्य विदितात्मनः ।।

ता एव श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो भृगुकुलोद्वह ।।५।।

लोकं वारुणमासाद्य रामो भृगुकुलोद्वहः ।।

श्रुतवान्देवदेवेशान्किन्नु भूयः प्रचेतसः ।।६।।

एतन्मे सर्वमाचक्ष्व तत्र मे संशयो महान् ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

कालस्य संख्यां तां श्रुत्वा रामप्रोक्तां प्रचेतसा ।। ७ ।।

पप्रच्छ वरुणं देवं राजधर्मानतः परम् ।।

पृष्टस्तु जामदग्न्येन रामं प्राह जलेश्वरः।।८।।

राजधर्माञ्छृणुष्वार्य पुष्करात्तनयान्मम ।।

राजधर्माः श्रुतास्तेन देवाद्दशशतेक्षणान् ।। ९ ।।

स यथावद्विजानाति राजधर्मान्द्विजोत्तम ।।

एवमुक्त्वा तदा राममानाय्य च तथा सुतम् ।। १० ।।

उवाच भार्गवस्यास्य धर्मान्कथय पुत्रक ।।
यत्रयत्रास्य सन्देहो भविष्यति महात्मनः ।। ११ ।।
तदुपानुद भद्रन्ते मम वाक्येन पुत्रक ।।
एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा गृहान्निन्ये भृगूत्तमम् ।।
तत्रास्य कथयामास राजधर्मान्महोदयान् ।। १२ ।।
रामेण पृष्टो वरुणस्य पुत्रो जगाद धर्मान्नृपसत्तमानाम् ।।
द्रव्यान्महार्थान्भुवि पालनाय लोकस्य सर्वस्य नरेन्द्रचन्द्र ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामस्य पुष्करगृहगमनं नाम प्रथमोऽध्यायः ।। १ ।।

2.2

मार्कण्डेय उवाच ।।
सुखासीनो नरश्रेष्ठः पुष्करस्य निवेशने ।।
पप्रच्छ पुष्करं रामो धर्मनित्यो जितेन्द्रियः ।। १ ।।
राम उवाच ।।
राष्ट्रस्य किं कृत्यतमं तन्माचक्ष्व पृच्छतः ।।
आदावेव महाभाग यादोगणनृपात्मज ।। २ ।।
पुष्कर उवाच ।।
राष्ट्रस्य कृत्यं धर्मज्ञ राज्ञ एवाभिषेचनम् ।।
अनिन्द्रमबलं राष्ट्रं दस्यवोऽभिभवन्त्युत ।। ३ ।।
अराजकेषु राष्ट्रेषु धर्मावस्था न विद्यते ।।
वर्णानामाश्रमाणां च व्यवस्थानं च भार्गव ।। ४ ।
अराजकेषु राष्ट्रेषु नैव कन्या प्रदीयते ।।
विद्यते मम ता नैव तथा वित्तेषु कस्यचित् ।। ५ ।।
स्वात्म्यो न्यायः प्रवर्तेत विश्वलोपस्तथैव च ।।
लोके न कश्चिद्विद्येत गुरोर्वचनकारकः ।। ६ ।।।
नाधीयीरँस्त्रयीं विद्यां त्रयो वर्णा द्विजातयः ।।
देवानां यजनं न स्यादनावृष्टिस्ततो भवेत् ।। ७ ।।
नृलोकसुरलोकौ च स्यातां संशयितावुभौ ।।।

जनमारी भवेद्घोरा यदि राजा न पालयेत् ।।८।।

प्रजानां रक्षणार्थाय विष्णुतेजोपबृंहितः ।।

मानुष्ये जायते राजा देवसत्त्ववपुर्धरः ।। ९ ।।

यस्मिन्प्रसन्ने देवस्य प्रसादस्तूपजायते ।।

यस्मिन्क्रुद्धे जनस्यास्य क्रोधः समुपजायते ।। १० ।।

महद्भिः पुण्यसम्भारैः पार्थिवो राम जायते ।।

यस्यैकस्य जगत्सर्वं वचने राम तिष्ठति ।। ११ ।।

चातुर्वर्ण्यं स्वधर्मस्थं तेषु देशेषु जायते ।।

येषु देशेषु राजेन्द्र राजा भवति धार्मिकः ।। १२ ।।

(मारकं न च दुर्भिक्षं नाग्निचौरभयं तथा ।।

न च व्यालभयं तेषां येषां धर्मपरो नृपः) ।। १३ ।।

आदौ विन्देत नृपतिं ततो भार्यां ततो धनम् ।।

कुराजनि जनस्यास्य कुतो भार्या कुतो धनम् ।। १४ ।।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन राष्ट्रमुख्ये नरेश्वरः ।।

परीक्ष्य पूर्वैः कर्तव्यो धार्मिकः सत्य सङ्गरः ।। १५ ।।

येषां हि राजा भुवि धर्मनित्यस्तेषां न लोके भयमस्ति किञ्चित् ।।

तस्मात्प्रयत्नेन नरेन्द्र कार्यो राष्ट्रप्रधानैर्नृपतिर्विनीतः ।।१६।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करवाक्ये राजप्रशंसा नाम द्वितीयोऽध्यायः ।। २ ।।

2.3

पुष्कर उवाच ।।

सर्वलक्षणलक्षण्यो विनीतः प्रियदर्शनः ।।

अदीर्घसूत्री धर्मात्मा जितक्रोधो जितेन्द्रियः ।। १ ।।

स्थूललक्षो महोत्साहः स्मितपूर्वाभिभाषकः ।।

सुरूपः कुलसंपन्नः क्षिप्रकारी महाबलः ।। २ ।।

ब्रह्मण्यश्चाविसंवादी दृढभक्तिः प्रियंवदः ।।

अलोलुपस्संयतवाग्गंभीरः प्रियदर्शनः ।। ।। ३ ।।

नातिदण्डो न निर्दण्डः चारचक्षुरजिह्मगः ।।

व्यवहारे समः प्राप्ते पुत्रस्य रिपुणा सह ।। ४ ।।

रथे गजेऽश्वे धनुषि व्यायामे च कृतश्रमः ।।

उपवासतपःशीलो यज्ञयाजी गुरुप्रियः ।। ५ ।।

मन्त्रिसांवत्सराधीनः समरेष्वनिवर्तकः ।।

कालज्ञश्च कृतज्ञश्च नृविशेषज्ञ एव च ।। ६ ।।

पूज्यं पूजयिता नित्यं दण्ड्यं दण्डयिता तथा ।।

षाड्गुण्यस्य प्रयोक्ता च शक्त्युपेतस्तथैव च ।। ।। ७ ।।

उक्तैरनुक्तैस्तु गुणैरनेकैरलङ्कृतो भूमिपतिश्च कार्यः ।।

सम्भूय राष्ट्रप्रवरैर्यथावद्राष्ट्रस्य रक्षार्थमदीनसत्त्वः ।। ८ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करवाक्ये राजलक्षणं नाम तृतीयोऽध्यायः ।। ३ ।।

2.4

।। पुष्कर उवाच ।।

एवं गुणगणाकीर्णं वरयेयुर्नराधिपम् ।।

सम्भूय राष्ट्रप्रवराः क्षत्रियं तु कुलोद्गतम् ।। १ ।।

वृतश्च तैर्व्रतं राजा गृह्णीयाद्विजितेन्द्रियः ।।

पालयिष्यामि वः सर्वान्धर्मस्थान्नात्र संशयः ।। २ ।।

व्रतं गृहीत्वा राज्यार्थी वृणुयाद्ब्राह्मणोत्तमम् ।।

सांवत्सरं सुखायास्य सर्वस्य जगतो नृपः ।। ३ ।।

सर्वलक्षणलक्षण्यं विनीतं प्रियदर्शनम् ।।

सुरूपं वेशसंपन्नं नित्यमूर्जितदर्शनम ।। ४ ।।

अदीनवादिनं धीरं धर्मनित्यं जितेन्द्रियम् ।।

अव्यङ्गं नाधिकाङ्गं च वेदवेदाङ्गपारगम् ।। ५ ।।

चतुःषष्ट्यङ्गतत्त्वज्ञमूहापोहविशारदम् ।।

भूतभव्यभविष्यज्ञं गणितज्ञं विशेषतः ।। ६ ।।

विचन्द्रा शर्वरी यद्वन्मुकुटं च च्युतोपलम् ।।

गणितेन तथा हीनं ज्योतिषं नृपसत्तम ।। ७ ।।

आस्तिकं श्रद्दधानं च अनुकूलं महीपतेः ।।

सांवत्सरं नृपो गत्वा वरयेत्प्रयतः शुचिः ।। ८ ।।
येनाभिषिक्तो नृपतिर्विनष्टस्तु नराधिप ।।
सांवत्सरं न तं विद्वान्वरयेन्नृपसत्तम।। ९ ।।
न हीनाङ्गं न वाचालं न च निष्प्रतिभं नृपः ।।
कुवेशमलिनं मुण्डं नास्तिकं पापनिश्चयम् ।। १० ।।
भिन्नवृत्तिं च वरयेद्वरयेत्सद्गुणं सदा ।।
वरयित्वा तु वक्तव्याः स्वयमेव महीभुजा ।। ११ ।।
यथैवाग्निमुखा देवास्तथा राजमुखाः प्रजाः ।।
यथैवाग्निमुखा मन्त्रा राज्ञां सांवत्सरास्तथा ।। १२ ।।
त्वं मे माता पिता चैव देशिकश्च गुरुस्तथा ।।
दैवं पुरुषकारश्च ज्ञातव्यौ सततं त्वया ।। १३ ।।
समधर्मज्ञ भद्रं ते राज्यं साधारणं हि नौ ।।
समानेयः शुभो देवस्त्वयैव मम सत्तम ।। १४ ।।
पौरुषेण पदं कार्यं समरं च तथा मया ।।
स चेत्तदभिमन्येत पार्थिवस्य महागुणम् ।। १५ ।।
अथवा गुणदोषेण प्रज्ञया चाशु यो नृणाम् ।।
दैवोपघातसमरे विज्ञानं पौरुषस्य च ।। १६ ।।
वाडवं न च प्राज्ञस्तु तस्यैवानुमते तदा ।।
तेनोद्दिष्टौ तु वरयेद्राजा मन्त्रिपुरोहितौ ।। १७ ।।
तेनोद्दिष्टां च वरयेन्महिषीं नृपसत्तमः ।।
ततोऽभिषेकसम्भाराँस्तस्य कुर्यात्स दैववित् ।। १८ ।।
कुञ्जरं तुरगं कुर्यात्तस्य राज्ञः परीक्षितौ ।।
भद्रासनं च च्छत्रं च वालव्यजनमेव च ।। १९ ।।
खड्गरत्नं तथा चापं रत्नानि विविधानि च ।।
राज्ञो मृतस्य ये त्वासन्सर्वाणि तु नराधिप ।। २० ।।
ते न कार्या नरेन्द्रस्य तेन दैवविदा तथा ।।
कामं संवत्सरं कार्या अलाभेऽन्यस्य भूभुजा ।। २१ ।।
गुणाधिकस्य नो कार्या येऽन्यत्राभिहिता मया ।।२२।।

न तत्र नागाः सुभृता न योधा राज्ञो न माता न पिता न बन्धुः ।।
यत्रास्य साध्यं भवतीह विद्वान्सांवत्सरो धर्मविदः प्रमत्तः ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करकथासु सांवत्सरिक लक्षणं नाम चतुर्थोऽध्यायः ।।४।।

2.5

राम उवाच ।।

राज्ञा पुरोहितः कार्यस्तथा मन्त्री च कीदृशः ।।
महिषी च तथा ज्येष्ठा तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।

अव्यङ्गं लक्षणोपेतमनुकूलं प्रियंवदम् ।।
अथर्ववेदविद्वांसं यजुर्वेदविशारदम् ।। २ ।।
द्विवेदं ब्राह्मणं राजा पुरोहितमथर्वणम् ।।
पञ्चकल्पविधानज्ञं वरयेत सुदर्शनम् ।।३।।
नक्षत्रकल्पो वैतानस्तृतीयः संहिताविधिः ।।
चतुर्थोङ्गिरसां कल्पः शान्तिकल्पस्तु पञ्चमः ।।४।।
पञ्चकल्पविधानज्ञमाचार्यं प्राप्य भूपतिः ।।
सर्वोत्पातप्रशान्तात्मा भुनक्ति वसुधां चिरम् ।।५।।
स च राज्ञस्तथा कुर्यान्नित्यं कर्म सदैव तु ।।
नैमित्तिकं तथा काम्यं दैवज्ञवचने रतः ।।६।।
न त्याज्यस्तु भवेद्राजा दैवज्ञेन पुरोधसा ।।
पतितस्तु भवेत्त्याज्यो नात्र कार्या विचारणा ।।७।।
तथैव पतितौ राम न त्याज्यौ तौ महीभुजा ।।
तयोस्त्यागेन राजेन्द्र राज्यभ्रंशो विनिर्दिशेत ।। ८ ।।
दुर्गतिः परलोके च बहुकालमसंशयम् ।।
सांवत्सरविरुद्धस्तु त्याज्यो राज्ञा पुरोहितः ।।
पुरोहितोऽन्यथा राज्ञो यथा माता यथा पिता ।।
अनिष्टमस्य व्यसनं हन्याद्दैवोपघातजम् ।। १० ।।
ब्राह्मणो निष्कृतिस्तस्य कुत्र शक्या महीभुजा ।।

यावन्न राज्ञा विद्वांसौ सांवत्सरपुरोहितौ ।। ११ ।।

वृत्तिच्छेदे तयो राज्ञः कुलं त्रिपुरुषं व्रजेत् ।।

नरकं वर्जयेत्तस्माद्वृतच्छेदं तयोः सदा ।। १२ ।।

स्थावरेण विभागश्च तयोः कार्यो विशेषतः ।।

अनुरूपेण धर्मज्ञ सांवत्सरपुरोहितौ ।। १३ ।।

भाव्यं सदा भार्गववंशचन्द्र पुरोहितस्यात्मसमस्य राज्ञा ।।

राज्ञो यथापि स्वजनेन भाव्यो विद्वान्प्रभुः स्यान्नृपतेः पुरोधाः ।। १४ ।। ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पुरोहितलक्षणं नाम पञ्चमोऽध्यायः ।। ५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ००६-०१०

।। पुष्कर उवाच ।। ।।

सर्वलक्षणलक्षण्यो मन्त्री राज्ञस्तथैव च ।।

ब्राह्मणो वेदतत्त्वज्ञो विनीतः प्रियदर्शनः ।। १ ।।

स्थूललक्षो महोत्साहः स्वामिभक्तः प्रियंवदः ।।

बृहस्पत्युशनः प्रोक्तां नीतिं जानाति सर्वतः ।। २ ।।

रागद्वेषेण यत्कार्यं न वदन्ति महीक्षितः ।।

लोकापवादाद्राजार्थे भयं यस्य न जायते ।। ३ ।।

क्लेशक्षमस्तथा यश्च विजितात्मा जितेन्द्रियः ।।

गूढमन्त्रश्च दक्षश्च प्राज्ञो भक्तजनप्रियः ।। ४ ।।

इङ्गिताकारतत्त्वज्ञ ऊहापोहविशारदः ।।

शूरश्च कृतविद्यश्च न च मानी विमत्सरः ।। ५ ।।

चारप्रचारकुशलः प्रणिधिप्रणयात्मवान् ।।

षाड्गुण्यविधितत्त्वज्ञ उपायकुशलस्तथा ।। ६ ।।

वक्ता विधाता कार्याणां नैव कार्यातिपातिता ।।

समश्च राजभृत्यानां तथैव च गुणप्रियः ।। ७ ।।

कालज्ञः समयज्ञश्च कृतज्ञश्च जनप्रियः ।।

कृतानामकृतानाञ्च कर्मणां चान्ववेक्षिता।। ८ ।।

यथानुरूपमर्हाणां पुरुषाणां नियोजिता ।।

राज्ञः परोक्षे कार्याणि सम्पराये भृगूत्तम ।। ९ ।।

कृत्वा निवेदिता राजन्कर्मणां गुरुलाघवम् ।।

शत्रुमित्रविभागज्ञो विग्रहास्पदतत्त्ववित् ।। १० ।।

स राज्ञः सर्वकार्याणि कुर्याद्भृगुकुलोद्वह ।।

विदितानि यथा कुर्यान्नाज्ञातानि महीक्षिता ।। ११ ।।

अज्ञातानि नरेन्द्रस्य कृत्वा कार्याणि भार्गव ।।

अचिरेणापि विद्वेषं स मन्त्री त्वधिगच्छति ।।१२।।

करोति यस्तु कार्याणि विविधानि महीपते ।।
भेदो नो तस्य भवति कदाचिदपि भूभुजा ।। १३ ।।
एवंगुणो यस्य भवेच्च मन्त्री वाक्ये च तस्याभिरतस्य राज्ञः ।।
राज्यं स्थिरं स्याद्विपुला च लक्ष्मीर्वंशश्च दीप्तो भुवनत्रयेऽपि ।। १४ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मत्रिलक्षणं नाम षष्ठोऽध्यायः ।। ६ ।।

2.7

।। पुष्कर उवाच ।। ।।
राज्ञाग्र्यमहिषी कार्या सर्वलक्षणपूजिता ।।
विनीता गुरुभक्ता च ईर्षाक्रोधविवर्जिता ।। १ ।।
राज्ञः प्रियहितासक्ता चारुवेशा प्रियंवदा ।।
भृताभृतजनज्ञा च भृतानामनुवेक्षिणी ।। २ ।।
अभृतानां जनानां च भृतिकर्मप्रवर्तिनी ।।
रागद्वेषवियुक्ता च सपत्नीनां सदैव या ।। ३ ।।
भोजनासनपानेन सर्वेषामनुवेक्षिणी ।।
सपत्निपुत्रेष्वपि या पुत्रवत्परिवर्तते ।। ४ ।।
मन्त्रिसंवत्सरामात्यान्या च पूजयते सदा ।।
ब्रह्मण्या च दयायुक्ता सर्वभूतानुकम्पिनी ।। ५ ।।
कृताकृतज्ञा राज्ञश्च विदिता मण्डलेष्वपि ।।
परराजकलत्रषु प्रीयमाणा मुदा युता ।।६।।
दूतादिप्रेषणकरी राजद्वारेषु सर्वदा ।।
तद्द्वारेण नरेद्राणां कार्यज्ञा च विशेषतः ।। ७ ।।
एवंगुणगणोपेता नरेन्द्रेण सहानघा ।।
अभिषेच्या भवेद्राज्ये राज्यस्थेन नृपेण वा ।। ८ ।।
एवं यदा यस्य भवेच्च पत्नी नरेन्द्रचन्द्रस्य महानुभावा ।।
वृद्धिं व्रजेत्तस्य नृपस्य राष्ट्रं सचारकं नात्र विचारणास्ति।।९।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अग्र्यमहिषीलक्षणं नाम सप्तमोऽध्यायः ।। ७ ।।
।।

2.8

राम उवाच ।। पुरुषाणां तथा स्त्रीणां गजानां तुरगैस्सह ।।
वालव्यजनच्छत्राणां तथा भद्रासनस्य च ।। १ ।।
रत्नानां धनुषां चैव खड्गस्य च सुरात्मज ।।
लक्षणं श्रोतुमिच्छामि तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। २ ।।
पुष्कर उवाच ।।
आदावेव प्रवक्ष्यामि पुरुषाणां तु लक्षणम् ।।
निबोध तन्मे गदतो भृगुवंशाविवर्धन ।। ३ ।।
एकाधिको द्विशुक्लश्च त्रिभिर्व्याप्नोति यस्तथा ।।
त्रिवलीवाँस्त्रिविनतः त्रिकालज्ञश्च भार्गव ।। ४ ।।
पुरुषः स्यात्सुलक्षण्यो विपुलश्च तथा त्रिषु ।।
चतुर्लेखस्तथा यश्च तथैव च चतुःसमः ।। ५ ।।
चतुष्किष्कुश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुष्कृष्णस्तथैव च ।।
चतुर्गंधश्चतुर्ह्रस्वः पञ्चसूक्ष्मस्तथैव च ।। ६ ।।
पञ्चदीर्घो भृगुश्रेष्ठ तथैव च षडुन्नतः ।।
सप्तस्नेहोऽष्टवंशश्च नव स्थानामलस्तथा ।। ७ ।।
दशपद्मो दशबृहन्न्यग्रोधपरिमण्डलः ।।
चतुर्दशसमद्वन्द्वः षोडशाख्यश्च शस्यते ।। ८ ।।
राम उवाच ।।
एकाधिकाद्या ये प्रोक्ताः पुरुषस्य त्वया गुणाः ।।
तानहं श्रोतुमिच्छामि यथावद्वरुणत्मज ।। ९ ।।
पुष्कर उवाच ।।
धर्मे चार्थे च कामे च जनः सर्वोऽभिषज्यते ।।
एकाधिकस्तु विज्ञेयो यस्तु धर्मे विशेषतः ।। १ ०।।
तारकाभ्यां विना नेत्रे शुक्लाश्च दशनास्तथा ।।
द्वात्रिंशद्राम यस्य स्युर्द्विशुक्लः स तु कीर्तितः ।। ।।११।।
उरो नाभिस्तथा सक्थिर्गंभीरा यस्य देहिनः ।।
प्रोच्यते स तु धर्मज्ञ त्रिगम्भीरो नरोत्तमः ।।
अनसूया दया क्षान्तिस्त्रिकमेकं प्रकीर्तितम् ।। ।।१२।।

मङ्गलाचारसंस्पर्शः शौचं चेत्यपरं त्रयम् ।।

अनायासमकार्पण्यमैश्वर्यं च त्रयस्त्रिकाः।।

त्रिप्रलम्बो भुजाभ्यां तु वृषणेन च कीर्त्यते ।।

दिग्देशजातिसर्गैश्च तेजसा यशसा श्रिया ।। १४ ।।

व्याप्नोति यो भृगुश्रेष्ठ त्रिभिर्व्याप्नोत्यसौ स्मृतः ।।

उदरे वलयस्तिस्रो गम्भीरा यस्य देहिनः ।। १५ ।।

स उच्यते भृगुश्रेष्ठ त्रिवलीवान्नरोत्तमः ।।

देवतानां द्विजानां च गुरूणां च तथा नतः ।। १६ ।।

पुरुषो भार्गवश्रेष्ठ प्रोक्तस्त्रिविनतः सदा ।।

धर्मस्यार्थस्य कामस्य संपत्कालविभागवित् ।। १७ ।।

सेवते यश्च धर्मज्ञः प्रोच्यते स त्रिकालवित् ।।

उरौ ललाटं वक्त्रं च विस्तीर्णं यस्य देहिनः ।। १८ ।।

कथितः स भृगुश्रेष्ठ विपुलस्त्रिषु मानवः ।।

द्वौ पाणी द्वौ तथा पादौ ध्वजच्छत्रादिभिर्युतौ ।। १९ ।।

लेखाभिर्यस्य निर्दिष्टश्चतुर्लेखः स मानवः ।।

अङ्गुल्यो हृदयं पृष्ठं कटिर्यस्य तथा समाः ।।२० ।।

पुरुषः स भृगुश्रेष्ठ चतुस्सम उदाहृतः ।।

षण्णवत्यङ्गुलोत्सेधश्चतुष्किष्कुः प्रमाणतः ।। २१ ।।

प्रमाणयोगाद्धर्मज्ञ चतुकिष्कुः स कीर्तितः ।।

दंष्ट्राश्चतस्रश्चन्द्राभा दशनेभ्यः समुन्नताः ।। २२ ।।

किञ्चिद्यस्य स धर्मज्ञ चतुर्दंष्ट्रः प्रकीर्तितः ।।

नेत्रतारे भ्रुवौ श्मश्रुः कृष्णाः केशास्तथैव च ।। २३ ।।

यस्येह स चतुष्कृष्णः प्रोच्यते मनुजोत्तमः ।।

नासायां वदने स्वेदे कक्ष्यासु च नरोत्तम ।। २४ ।।

गन्धस्तु सुरभिर्यस्य चतुर्गन्धः स कीर्तितः ।।

बाहू जानूरुगण्डश्च चत्वार्यस्य समानि तु ।। ।। २८९ ।।

पुरुषस्य भृगुश्रेष्ठ चतुस्सम उदाहृतः ।।

आस्यासृङ्मध्यपद्मानां तुल्यो गन्धस्तु यस्य वै ।। २६ ।।

कथितः स भृगुश्रेष्ठ चतुर्गन्ध इति द्विजैः ।।
ह्रस्वं लिङ्गं तथा ग्रीवा जंघे ह्रस्वे तु देहिनः ।। २७ ।।
यस्य भार्गवशार्दूल चतुर्ह्रस्वः स कीर्तितः ।।
अङ्गुलीनां तु पर्वाणि नखकेशद्विजत्वचम् ।।
सूक्ष्मणि यस्य तं राम पञ्च सूक्ष्मं प्रचक्षते ।। २८ ।।
हनू नेत्रे ललाटं च नासा चैव स्तनान्तरम् ।।
दीर्घाणि यस्य तं राम पञ्चदीर्घं विदुर्बुधाः ।। २९ ।।
वक्षः कक्षौ नखा नासा मुखं चैव कृकाटिका ।।
षडुन्नतानि यस्येह तं वदंति षडुन्नतम ।। ३० ।।
त्वक्केशलोमदंताश्च दृष्टिर्वाणी नखास्तथा ।।
स्निग्धा यस्येह तं प्राहुः सप्त स्निग्धं बहुश्रुताः ।। ३१ ।।
जानुवंशावुभौ राम भुजवंशौ तथाप्युभौ ।।
ऊरुवंशद्वयं चैव पृष्ठवंशं च भार्गव ।। ३२ ।।
नासावंशः समो यस्य सोऽष्टवंशः प्रकीर्तितः ।।
नेत्रे नासापुटौ कर्णौ मेढ्रपायू मुखं तथा ।। ३३ ।।
छिद्रा नवैते विमला यस्य तं तु नवामलम् ।।
जिह्वोष्ठतालु नेत्रान्तर्हस्तपादनखाः स्तनौ ।। ३४ ।।
शिश्नाग्रवक्षो यस्यैते पद्माभा दश देहिनाम् ।।
पाणी पादौ मुखं ग्रीवा श्रवणे हृदयं शिरः ।। ३५ ।।
ललाटमुदरं पृष्ठं बृहन्तः पूजिता दश ।।
प्रसारितभुजस्येह मध्यमाग्रत्वयांतरात् ।। ३६ ।।
उच्छ्रायेण समो यः स न्यग्रोधपरिमण्डलः ।।
कथितः स नृपश्रेष्ठः सर्वलक्षणपूजितः ।। ३७ ।।
पादौ गुल्फौ स्फिचौ पार्श्वौ वृषणावक्षिणौ हनू ।।
कर्णोष्ठसक्थिनी जंघे हस्तौ बाहू तथा भ्रुवौ ।। ३८ ।।
द्वन्द्वान्येतानि यस्य स्युः समानि तु चतुर्दश ।।
चतुर्दशसमद्वन्द्वः कथितः स नृपोत्तमः ।। ३९ ।।
विद्यास्थानानि यानीह कथितानि चतुर्दश ।।

प्रपश्यति च यो राम नेत्राभ्यां च नरोत्तमः ।। ४० ।।

सम्यक्स कथितो लोके षोडशाक्षो भृगूत्तम ।।

रूक्षं शिराततं गात्रं तथा मांसविवर्जितम ।।

दुर्गन्धि चाशुभं सर्वं विपरीतं च शस्यते ।। ४१ ।।

दृष्टिः प्रसन्ना मधुरा च वाणी मत्तेभतुल्या च गतिः प्रशस्ता ।।

एकैककूपप्रभवाश्च रोमा सत्त्वं प्लुतं हासमनुल्बणं च ।। ४२ ।।

श्रान्तस्य यानमशनं च बुभुक्षितस्य पानं तृषा परिगतस्य परेषु रक्षा ।।

एतानि यस्य पुरुषस्य भवंति काले तं धन्यमाहुरधिभूमि नरं द्विजेन्द्राः ।। ४३ ।। ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पुरुषलक्षणं नामाष्टमोऽध्यायः ।।८।।

2.9

पुष्कर उवाच ।।

शस्ता स्त्री चारुसर्वाङ्गी मत्तमातङ्गगामिनी ।।

गुरूरुजघना या च मत्तपारावतेक्षणा ।।१ ।।

सुनीलकेशी तन्वङ्गी परपुष्टनिनादिनी ।।

तनुमध्या विलोमाङ्गी स्निग्धवर्णा मनोहरा ।।२।।

समग्रभूस्पृशौ यस्याश्चरणौ कमलोपमौ ।।

नाभिः प्रदक्षिणावर्ता संहतौ च तथा स्तनौ।।३।।

विभक्तमधरोष्ठं च दर्शनं मधुरं तथा ।।

गुह्यं प्रदक्षिणावर्तमश्वत्थदलसन्निभम्।।४।।

गुल्फौ निगूढौ गूढे च तथा यस्याः ककुन्दरे।।

मध्यनाभेश्च यस्याः स्याद्धस्तांगुष्ठप्रमाणतः ।। ५।।

पिण्डिके च न सन्नद्धे न लम्बा च तथा कटिः ।।

जठरं च प्रलंबं च नयने च न केकरे ।।६।।

कचाश्च कपिशा केशाः केशा रूक्षास्तथैव च ।।

न च वृक्षनदीनाम्नी न देवगिरिनामिका ।। ७ ।।

न चैवोरगगन्धर्वभूतप्रेतसनामिका ।।

न वाचाला न लुब्धा च न शठा कलहप्रिया ।।८।।

न लोलुपा न दुर्भावा न वा कुण्ठकपालिका ।।

देवद्विजातिसिद्धानां साधूनां पूजने रता ।। ९ ।।।

शीलोपेता गुणोपेता न शिराला न लोमशा ।। १० ।।

गण्डैर्मधूकपुष्पाभैः स्निग्धैश्च दशनच्छदैः ।।

न संहतभ्रूः संश्लिष्टचरणांगुलिकुड्मला ।।। ।। ११ ।।

पतिप्रिया पतिप्राणा या नारी पतिदेवता ।।

अलक्षणापि संज्ञेया सर्वलक्षणसंयुता ।। १२ ।।

भ्रुवं कनीनिका यस्या न स्पृशेत कथंचन ।।

न तां कुर्वीत भार्यार्थं मृत्युः सा कथिता बुधैः ।।१३।।

सरोममुत्तरोष्ठं च गण्डौ यस्याः सकूपकौ।।

अतिदीर्घा कषाया च चलन्मांसचया तथा ।। १४ ।।

सा विवर्ज्या विशेषेण नरेण हितमिच्छता ।। १५ ।।

संक्षेपतस्ते कथितं मयैतत्स्याल्लक्षणं चारु नितम्बिनीनाम् ।।

रहस्यमेतत्कथितं तु तत्र यत्राकृतिस्तत्र गुणा वसन्ति ।। १६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे स्त्रीलक्षणं नाम नवमोऽध्यायः ।। ९ ।।

2.10

पुष्कर उवाच ।।

नागाः प्रशस्ता धर्मज्ञ प्रमाणेनाधिकास्तु ये ।।

दीर्घहस्ता महोच्छवासा स्वासनाश्च विशेषतः ।। १ ।।

निगूढवंशा मध्वाक्षा मूढा मूढोष्ठमस्तकाः ।।

विंशत्यष्टाधिकनखाः शीतकालमदाश्च ये।।२।।

येषां चैव कराः पादा दीर्घा लाङ्गूलमेव च।।

दक्षिणं चोन्नतं दीप्तं बृंहितं जलदोपमम् ।। ३ ।।

अत्यर्थवेदना ये च शूराः शब्दसहिष्णवः ।।

कर्णौ च विपुलौ येषां सूक्ष्मबिन्दुयुतत्वचः।४।।

ते प्रशस्ता महाभाग ये तथा सप्तसुस्थिताः ।।

दन्तच्छदेषु दृश्यन्ते येषां स्वस्तिकलक्षणाः ।।५।।

शृङ्गारवालव्यजनं वर्द्धमानाङ्कुशास्तथा ।।

ते धार्या न तथा धार्या वामना मत्कुणादयः ।। ६ ।।

हस्तिन्यो याश्च गर्भिण्यो ये च मूढा मतङ्गजाः ।।

अपाकलाश्च कुब्जाश्च सद्दन्ता ये च भार्गव ।। ७ ।।

कुदन्ताश्च तथा वर्ज्या वामकूटाश्च यत्नतः ।।

असृुस्पृशश्च कूटाश्च शठाश्च विकटाश्च य ।। ८ ।।

राम उवाच ।।

वामनाद्यश्च ये नागाः प्रोक्ता निन्दितलक्षणाः ।।

तेषां तु श्रोतुमिच्छामि लक्षणं वरुणात्मज ।। ९ ।।

।। पुष्कर उवाच ।।

आयामेन न संपूर्णो योतिह्रस्वो भवेद्गजः ।।

वामनस्तु समाख्यातो मत्कुणो दन्तवर्जितः ।। १० ।।

दशां चतुर्थीं संप्राप्य वर्धते यस्य न द्विजौ ।।

स्थूलावनायतौ स्यातां स मूढाख्यो गजाधमः ।। ११ ।।

अपाकलो विशालेन दन्तेनैकेन वारणः ।।

संक्षिप्तवक्षोजघनः पृष्ठमध्यसमुन्नतः ।। १२ ।।

प्रमाणहीनतन्नाभिः स कुब्जो वारणाधमः ।।

अत्युन्नतांसः सद्दन्तः कुदन्तः स्यान्नतो बहिः ।। १३ ।।

वामदन्तोन्नतो नागो वामकूटश्च कथ्यते ।।

दन्तौ वक्त्रस्पृशौ यस्य सोऽसृुस्पृक्कथितो गजः ।। १४ ।।

एकदन्तस्तथा नागः कूट इत्यभिधीयते ।।

पादयोः सन्निकर्षः स्याद्यस्य नागस्य गच्छतः ।। १५ ।।

स शठोध्वनि युद्धे च लक्षणज्ञैर्न्न पूजितः ।।

अरत्न्यभ्यधिकं यस्य विस्तरेण स्तनान्तरम् ।। १६ ।।

विकटः स विनिर्दिष्टो दुर्गतिर्निन्दितो गजः ।।

राम उवाच ।।

श्रोतुमिच्छामि धर्मज्ञ कुन्जरं सप्तसुस्थितम् ।। १७ ।।

यं प्राप्य किल राजानो जयन्ति वसुधां नृपाः ।।

।। पुष्कर उवाच ।।

वर्णं सत्त्वं बलं रूपं कान्तिस्संहननं जवम् ।।

सप्तैतानि सदा यस्य स गजः सप्तसुस्थितः ।। १८ ।।

येषां भवेद्दक्षिणपार्श्वभागे रोम्णां च पुंजः पिटकोऽथवापि ।।

ते नागमुख्या विजयाय युद्धे भवन्ति राज्ञां न हि संशयोऽत्र ।। ५९ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे हस्तिलक्षणं नाम दशमोऽध्यायः ।। १० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०११-०१५

https://sa.wikisource.org/s/zt5

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.11

।। पुष्कर उवाच ।।

अश्वानामृषिभिः प्रोक्ता महादोषा भृगूत्तम ।।

यैरन्विता परित्याज्यास्तन्मे निगदतः शृणु ।। १ ।।

हीनदन्तो द्विदन्तश्च कराली कृष्णतालुकः ।।

कृष्णजिह्वश्च यमजो जातमुष्कश्च यस्तथा ।। २।।

द्विशफश्च तथा शृङ्गी नृवर्णो व्याघ्रवर्णकः ।।

खरवर्णो भस्मवर्णो जातवर्णश्च काकुदी ।। ३ ।।

श्वित्री च काकसादी च खरशारस्तथैव च ।।

वानराख्यः कृष्णसटः कृष्णमुष्कस्तथैव च ।। ४ ।।

कृष्णप्रोथश्च मूकश्च यश्च तित्तिरसन्निभः ।।

विषमश्वेतपादश्च ध्रुवावर्तविवर्जितः ।। ५ ।।

अशुभावर्तसंयुक्तो वर्जनीयस्तुरङ्गमः ।।

।। राम उवाच ।।

वाजिनः के ध्रुवावर्ताः केषु स्थानेषु शोभनाः ।।

वाजिनः के तदा शस्तास्तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। ६ ।।

पुष्कर उवाच ।।

रन्ध्रोपरन्ध्रयोर्द्वौद्वौ द्वौद्वौ मस्तकवक्षसोः ।।

प्रमाणे च ललाटे च ध्रुवावर्ता दश स्मृतः ।। ७ ।।

एकोपि न भवेद्यस्य धुवावर्तस्तु वाजिनः ।।

न तं शंसन्ति धर्मज्ञ तस्मात्तं परिवर्जयेत ।।८।।

उत्तरोष्ठे भृगुश्रेष्ठ प्रमाणस्य तथोपरि ।।

नासापुटे तथा प्रोथे गण्डप्रोथाक्षिमध्यगः ।।९ ।।

कथयोरश्रुपातेन भ्रुवोः कण्ठाग्रयोस्तथा ।।

नाभ्यां हनुबला कक्षास्कन्धोपस्कन्धसन्धिषु ।। १० ।।

विदो बाहुप्रदेशे च गलमध्ये तथैव च ।।
आसने ककुदे प्रोथे जानुजंघासु भार्गव ।। ११ ।।
कुष्टिकानाभिकक्षासु मुष्कयोर्मूत्रदेशजः ।।
त्रिके च मूलपुच्छे च उपरि स्थूणयोस्तथा ।। १२ ।।
पिण्डयोर्जठरे चैव सीवनीयोपकुक्षिषु ।।
आवर्तैर्वर्जनीयाः स्युः प्रयत्नेन तुरङ्गमाः ।। १३ ।।
ककुदे कर्णयोश्चैव यस्यावर्तः कुवाजिनः ।।
अत्यन्तमप्रशस्तं तं राजा राष्ट्राद्विवासयेत् ।। १४ ।।
हस्तिदेवमणिः सर्वं पूर्वकायेषु लक्षणः ।।
सुव्यक्तो रोचमानो वा न तु काकुदिनं क्वचित।।१५।।
मेखला वाप्यधःकायाद्धन्यादावर्तसम्भवम् ।।
दोषान्सर्वांस्तुरङ्गस्य न हन्यात्काकसादिनम् ।। १६ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि शुभमावर्तलक्षणम् ।।
सृक्किण्योश्च ललाटे च तथा श्रवणमूलयोः ।। १७ ।।
निगाले च तथा कण्ठे स्तुतकेशान्तयोस्तथा ।।
बाहुमूले तथा शस्ता रोमजातास्तुरङ्गमाः ।। १८ ।।
आवर्तस्तु निगालस्थो ज्ञेयो देवमणिः शुभः ।।
कण्ठजो रोचमानश्च सर्वावर्त्तो जनाधिपः ।। १९ ।।
अर्केन्द्रगोपचन्द्राभा ये च वायस सन्निभाः ।।
सुवर्णवर्णाः स्निग्धाश्च प्रशस्यन्ते सदैव ते ।। २० ।।
दीर्घग्रीवाक्षकूटाश्च ह्रस्ववर्णाश्च ये तथा ।।
ह्रस्वप्रोथाश्च शस्यन्ते मेघौघसदृश स्वनाः ।।
पृथूरुपादजवना मुखपुण्ड्राश्च वै हयाः ।।२१ ।।
चन्द्रांशुशुक्लास्तुरगाः प्रशस्ताः कर्णान्तकेशैर्गवलालिवर्णैः ।।
ये रक्तवर्णाश्च समग्रपादैः शुक्लाश्च वर्णैश्च महानुभावाः ।। २२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अश्वलक्षणं नामेकादशोऽध्यायः ।। ११ ।।

2.12

पुष्कर उवाच ।।

चमरीबालसम्भूताः शशाङ्कांशुसमप्रभाः ।।

संहताः स्निग्धदीर्घाश्च तथा स्थालिनिबन्धनाः ।। १ ।।

दण्डश्च चामरे कार्यो रुक्मरूप्यमयस्तथा ।।

प्रवालवैडूर्यमयस्तथैव कनकान्वितः ।।२।।

क्षीरवृक्षस्य वा कार्यो रुक्मरूप्यनिबन्धनः ।।

रत्नैः प्रशस्तैश्चित्रो वा काञ्चनस्य प्रशस्यते ।। ३ ।।

चन्दनस्याथ दन्तस्य शार्ङ्गः कार्यो यथा भवेत ।।

अर्धहस्तान्न चाप्यूनो मध्यर्धान्न तथाधिकः ।। ४ ।।

कर्तव्यं चामरं राज्ञा न च भार्गव रञ्जितम ।।५।।

आपीतवर्णं तु भवेत्प्रशस्तं सांवत्सरामात्यपुरोहितानाम् ।।

नरेन्द्रपत्नीयुवराजसैन्यस्यालस्य शेषस्य जनस्य कृष्णः ।। ६।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चामरलक्षणं नाम द्वादशोऽध्यायः ।।१२ ।।

2.13

पुष्कर उवाच ।।

हंसपक्षैर्विरचितं मयूरस्य शुकस्य च ।।

पक्षैरथ बलच्छाया च्छत्रं राज्ञः प्रशस्यते ।। १ ।।

मित्रपक्षं न कर्तव्यं हीनं परिमितं तथा ।।

चतुरस्रं तु कर्तव्यं ब्राह्मणस्य भृगूत्तम।। २ ।।

वृत्तं राज्ञां प्रशस्तं स्याच्छुक्लवस्त्रविभूषितम् ।।

सितं दूकूलसंछन्नं पताकाभिर्विभूषितम् ।। ३ ।।

एतस्मिन्दिग्विभागे तु कार्याश्चन्द्रांशुनिर्मलाः ।।

चतस्रस्तस्य धर्मज्ञ पताका रुक्मभूषिताः ।।४।।

दण्डं चामरवत्कार्यं वैणवं च प्रशस्यते।।

त्रिचतुःपञ्चषड्सप्तचाष्टपर्वः प्रशस्यते ।। ५ ।।

दशद्वादशभिर्वापि शेषैस्तु परिवर्जयेत् ।।

छत्रं दण्डोग्रपर्वाणं दण्डः सर्वत्र शस्यते ।। ६ ।।

धारयन्ति च दण्डं वै वैणवं गृहमेधिनः ।।

राज्ञां प्रशस्तं षड्ढस्तं छत्रदण्डं भृगूत्तम ।। ७।।

अथ पञ्चोनहस्तं तु महिषीयुवराजयोः ।।
सेनापतिसुराध्यक्षसांवत्सरपुरोहितैः ।।८।।
पञ्चहस्तस्तु कर्तव्यश्छत्रदण्डो भृगूत्तम ।।
चतुर्हस्तस्तु कर्तव्यो मया येऽत्र न कीर्तिताः ।। ९ ।।
व्यासो दण्डार्धमानेन सदा छत्रस्य शस्यते ।।
छत्रं विभूषयेद्राज्ञां त्वर्धचन्द्रदिवाकरैः ।।१०।।
वज्रेन्द्रनीलैः स्फटिकैश्च राम वैदूर्यमुक्ताफलसत्प्रवालैः ।।
विभूषितं रश्मियुतं प्रशस्तं सदातपत्रं तु महीपतीनाम् ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे छत्रलक्षणं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ।। १३ ।।

2.14

पुष्कर उवाच ।।
भद्रासनं नरेन्द्रस्य क्षीरवृक्षेण कारयेत् ।।
उच्छ्रायश्च तथा तस्य अध्यर्धं तु समं भवेत् ।। १ ।।
हस्तत्रयं तथा विष्टं विस्तरेण तु कारयेत् ।।
आयामश्चास्य कर्तव्यो विस्तरेणार्धसम्मितः ।। २ ।।
चतुरस्रं तु कर्तव्यं राज्ञो भद्रासनं शुभम्।।
नाष्टास्रं न तथा वृत्तं न च दीर्घं भृगूत्तम ।।३।।
सुवर्णरूप्यताम्रैश्च चित्रं कार्यं विशेषतः ।।
रत्नैः प्रशस्तैर्न तथा न रत्नप्रतिरूपकैः ।। ४ ।।
चत्वारः पुरुषास्तत्र विन्यस्ता भृगुनन्दन ।।
द्विगुणाश्च तथा सिंहास्तेभ्यस्तु द्विगुणास्तथा ।। ५ ।।
भद्रासनं तत्र भवेन्नृपस्य तलेन पूर्णं ससुखं परार्ध्यम् ।।
वैयाघ्रचर्मास्तरणं सुखार्थं वरासनं तस्य समामनन्ति ।। ६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भद्रासनलक्षणं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ।। १४ ।।

2.15

पुष्कर उवाच ।।
वज्रं मरकतं चैव पद्मरागं च मौक्तिकम् ।।
इन्द्रनीलं महानीलं वैडूर्यमथ सस्यकम् ।। १ ।।

इन्द्रकान्तं सूर्यकान्तं स्फटिकं पुलकं तथा ।।

कर्केतनं पुष्परागं तथा ज्योतीरसं द्विज।। २ ।।

स्फटिकं राजवर्तं च तथा राजमयं शुभम् ।।

सौगंधिकं तथा सख्यं शङ्खब्रह्ममयं तथा ।। ३ ।।

गोमेधं रुधिराक्षं च तथा बल्लातकं द्विज ।।

धूलीमरकतं चैव तुत्तूकं शेषमेव च ।। ४ ।।

पलुं प्रवालकं चैव गिरिवज्रं च भार्गव ।।

भुजगेशमणिं चैव तथा वज्रमणिं शुभम् ।। ५ ।।

टीटिभं च तु तापिच्छं भ्रामरं च तथोत्पलम् ।।

रत्नान्येतानि धार्याणि सर्वाण्येव महीक्षिता ।। ६ ।।

सुवर्ण प्रतिबद्धानि जयारोग्यसमृद्धये ।।

तेषां गुरुत्वं रागश्च स्वच्छत्वं रश्मिमालिता ।। ७ ।।

सुजातता मसृणता सुसंस्थानत्वमेव च ।।

गुणवन्तो विनिर्दिष्टा धार्यास्ते गुणसंयुताः ।। ८ ।।

खंडास्सशर्करा ये च निष्प्रभा मलिनास्तथा ।।

न ते धार्या नरेन्द्राणां जयश्रीजीवितैषिणाम् ।। ९ ।।

समस्तरत्नवर्गेऽपि वज्रधारणमिष्यते ।।

अम्भस्तरति यद्वज्रमभेद्यं विमलं च यत् ।। १० ।।

तथा च शुद्धं षट्कोणं लघु भार्गवनन्दन ।।

प्रभा च शक्रचापाभा यस्यार्काभिमुखी भवेत् ।। ११ ।।

तं वज्रं धारयन्राजा सर्वाञ्जयति शात्रवान् ।।

शुक्लपक्षनिभः स्निग्धः कान्तिमान्विमलस्तथा ।। १२ ।।

सुवर्णचूर्णसंकाशैः सूक्ष्मैर्बिन्दुभिरन्वितः ।।

शस्तो मरकतो राम गम्भीरश्चोन्नतस्तथा ।। १३ ।।

धार्यश्च पृथिवीशानां सर्वोपद्रवनाशनः ।।

कुरुविन्दाद्भवेज्जन्म तथा सौगन्धिकाद्द्विज ।।१४।।

स्फटिकात्पद्मरागाणां श्रेष्ठास्ते ह्युत्तरोत्तरम् ।।

जहरङ्गा भवन्तीह कुरुविन्दभवाश्च ये ।।१५।।

कषायरङ्गा निर्दिष्टा ये च सौगन्धिकोद्भवाः ।।
स्वच्छाश्च रागवन्तश्च विज्ञेयाः स्फटिकोद्भवाः ।। १६ ।।
मुक्ताफलाः शुक्तिभव बहवो मत्स्यजास्तथा ।।
उत्कृष्टा न तथा तेभ्यो ये तु शङ्खोद्भवा द्विज ।।१७।।
तेभ्यः प्रशस्ता विज्ञेया नागकुम्भसमुद्भवाः ।।
निष्प्रभास्ते समुद्दिष्टाः श्रेष्ठाः क्रोडिभवा द्विज ।।१८।।
तेभ्यो वेणुदलाः श्रेष्ठास्तेभ्यो भुजङ्गसम्भवाः ।।
तेभ्योऽपि भुविदुष्प्राप्यं मौक्तिकं मेघसम्भवम् ।। १९ ।।
धारणात्तस्य नृपतेः सर्वसिद्धिः प्रकीर्तिता ।।
मौक्तिकानां तु सर्वेषां वृत्तत्वं गुण उच्यते ।। २० ।।
सुष्ठुता च सुशुक्लत्वं महत्त्वं च भृगूत्तम ।।
इन्द्रनीलस्तु यः क्षीरं राजते भाजने स्थितम्।। २१ ।।
रञ्जयेत्स्वप्रभावेन तममूल्यं विनिर्दिशेत् ।।
नीलरक्तं तु वैडूर्यं सर्वतः श्रेष्ठमुच्यते ।। २२ ।।
सर्वेषामेव रत्नानां धार्यं कर्केतनं स्मृतम् ।।
पुष्परागास्तथा राम ये चान्ये कीर्तिता मया ।। २३ ।।
प्रशस्तरत्नैर्भूपानां मुकुटान्यङ्गदानि च ।।
हाराणि राम कार्याणि केयूराभरणानि च ।। २४ ।।
अप्रशस्तानि रत्नानि वर्जनीयानि दूरतः ।।
सर्वरत्नोत्तमं राजा विवर्णं मलिनं तथा ।। २५ ।।
न धारयेत धर्मज्ञः सुशुद्धं धारयेत्सदा ।।
धृतिः प्रशस्ता भृगुवंशचन्द्र रत्नोत्तमानां सततं नृपाणाम् ।।
रत्नांशुदग्धं तु नरस्य देहादनर्थमाशु प्रशमं प्रयाति ।। २६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रत्नलक्षणं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ।। १५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०१६-०२०

https://sa.wikisource.org/s/zt6

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.16

।। पुष्कर उवाच ।। ।।

धनुर्द्रव्यत्रयं लोहं शृङ्गं चारु च भार्गव ।।

ज्याद्रव्यत्रितयं चर्म वंशभंगं त्वचस्तथा ।। १ ।।

वंशत्वग्वंशचापं तु कर्तव्यं भृगुनन्दन ।।

अन्येषु राम चापेषु शेषद्रव्यमिदं भवेत ।। २ ।।

प्रमाणं नात्र निर्दिष्टं चापयोः शार्ङ्गलोहयोः ।।

दारुचापप्रमाणं तु श्रेष्ठं हस्तचतुष्टयम् ।। ३ ।।

तदर्धसमहीने तु प्रोक्ते मध्यकनीयसी ।।

मुष्टिग्राह्याणि वृत्तानि मध्ये सर्वाणि कारयेत् ।। ४ ।।

स्वल्पा कोटिस्तु वार्क्षाणां शार्ङ्गलौहमयी द्विज ।।

कामिनीभ्रूलताकारा कोटिः कार्या सुसंस्कृता ।।५।।

पृथग्वा दारुमिश्रो वा लोहशार्ङ्गे तु कारयेत् ।।

शार्ङ्गं स्नायुचितं कार्यं रुक्मबिन्दुविभूषितम् ।। ६ ।।

कुटिलस्फुटितं चापं सच्छिद्रं च न शस्यते ।।

हस्तिभग्ना द्रुमा ये च विद्युद्दग्धास्तथा च ये ।। ७ ।।

आरामदेवतावेश्मतापसाश्रमसंभवाः ।।

श्मशानसंभवा ये च न ते कार्याः कथंचन ।। ८ ।।

प्राणिनां यः सजात्येन शृङ्गी युधि निपातितः ।।

तच्छृङ्गं वर्जयेच्चापं नित्यं शार्ङ्गे विचक्षणः ।। ९ ।।

लोहानि राम चत्वारि शस्यन्ते चापकर्मणि ।।

सुवर्णं रजतं ताम्रं तथा कृष्णायसं द्विज ।। १० ।।

काञ्चनं चापरत्नं तु सरत्नमपि कारयेत् ।।

माहिषं शारभं शार्ङ्गं रौहीजं चापि कारयेत् ।। ११ ।।

वार्क्षं चन्दनजं श्रेष्ठं वैतसं धान्वतं तथा ।।

सालशाल्मलिकाशानां ककुभस्याञ्जनस्य च ।। १२ ।।

वंशस्य च महाभाग सर्वश्रेष्ठतमं विदुः ।।

शरद्गृहीतैः काष्ठैस्तु चापं कार्यं प्रयत्नतः ।। १३ ।।

वंशानामपि तच्छ्रेष्ठं यत्र गङ्गा महानदी ।।

सालानामपि तच्छ्रेष्ठं गोमती यत्र भार्गव ।। १४ ।।

वितस्ताकूलजं श्रेष्ठं वेतसीनां तथैव व ।।

एवं द्रव्यमयं कार्यं चापं लक्षणसंयुतम् ।।१५।।

ग्रहण लक्षणं चास्य भविष्यति च खड्गवत् ।।

सुखग्राहं दृष्टिकान्तं शरमोक्षमुखं तथा ।। १६ ।।

श्लक्ष्णं श्लिष्टं सुसंस्थानं सारवन्तं सुसंहतम् ।।

अवनामसुखं नित्यं पुंनामनवलोत्कटम् ।।१७।।

एतदीदृशकं श्रेष्ठं चापरत्नं विदुर्बुधाः ।।

राज्ञा चापस्य कर्तव्या पूजा बाणवरस्य च ।। १८ ।।

नित्यं देवकुले राम खड्गस्य च विशेषतः ।।

अयसश्चाथ वंशस्य शरस्याथ शरो भवेत् ।। १९ ।।

शरवंशौ ग्रहीतव्यौ शरत्काले भृगूत्तम ।।

शराः किरातजाः श्रेष्ठाः काञ्चीपुरसमीपतः ।। २० ।।

तेभ्योऽपि ते श्रेष्ठतमाः स्कन्दजन्ममहीभवाः ।।

स्निग्धा निमग्नपर्वाणः सारवन्तः समाहिताः ।। २१ ।।

ऋजवो मधुवर्णाभाः सुजाताः शारदा दृढाः ।।

स्नायुश्लिष्टाः सुनेत्राश्च सुपुङ्खाः कलवाससः ।। २२ ।।

तैलधौताश्च कर्तव्या रुक्मपुङ्खविभूषणाः ।।

तथा विषमपर्वाणः फलैश्च व्रणवर्जितैः ।। २३ ।।

एक त्रिपुङ्खं कर्तव्यं राजहंसच्छदोत्तरम् ।।

रुक्मपुङ्खसुवर्णाग्रमयःफलमनुत्तमम् ।।२४।।

स्नायुबद्धं बलं तस्य रुक्मबन्धं तु कारयेत् ।।

वज्रैश्च लक्षणोपेतैश्चित्रितं तं तु कारयेत्।।२५।।

ग्रहणं तस्य कर्तव्यं सांवत्सरकरान्नृपैः ।।

तस्य पूजा सदा कार्या साभिषेकसमा भवेत् ।। २६ ।।
यात्रायामभिषेके च मङ्गलेषु च कर्मसु ।।
सपताके तु तं चापं सपताकं तु कारयेत् ।।
मङ्गल्यं तन्नरेन्द्राणां कथितं भृगुनन्दन ।। २७ ।।
ये चापरत्नं विनतं तु भूपाः सुवर्णरत्नोपचितं सदैव ।।
बाणेन साकं परिपूजयन्ति भवन्ति ते राम विपन्नदुःखाः ।। २८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चापशरलक्षणं नाम षोडशोऽध्यायः ।। १६ ।।

2.17

।। पुष्कर उवाच ।।
पुरा सुमेरुशिखरे काञ्चने रत्नपर्वते ।।
स्वर्गङ्गायास्तटे ब्रह्मा यज्ञं यजति भार्गव ।। १ ।।
तस्मिन्यज्ञे स ददृशे विघ्नं खे लोहदानवम् ।।
विघ्नस्य शमनं तस्य चिन्तयामास तत्त्ववित् ।। २ ।।
तदा चिन्तयतस्तस्य पुरुषः पावकाद्बभौ ।।
नीलोत्पलदलश्यामः स्वरुचा वञ्चितेक्षणः ।। ३।।
प्रांशुः सुवदनः श्रीमान्बलेनाप्रतिमो भुवि ।।
स ववन्दे तदा गत्वा देवं कमलसम्भवम् ।। ४ ।।
अभ्यनन्दन्त जातेन तेन देवास्सवासवाः ।।
तस्मात्स नन्दको नाम खङ्गरत्नमभूत्तदा ।। ५ ।।
तं दृष्ट्वा भगवान्ब्रह्मा केशवं वाक्यमब्रवीत् ।।
खड्गं गृह्णीष्व गोप्तारं धर्मस्य जगतां पते ।। ६ ।।
यज्ञविघ्नकरं हत्वा खड्गेनानेन केशव ।।
निपातय महाबाहो बलिनं लोहदानवम् ।। ७ ।।
इत्येवमुक्तो जग्राह ग्रीवया तं जनार्दनः ।।
गृहीतमात्रे देवेन विकोशः समपद्यत ।। ८ ।।
खड्गः कमलपत्राक्षो नीलोत्पलसमद्युतिः ।।
रत्नमुष्टिर्महान्नाम निर्मलाकाशसन्निभः ।। ९ ।।
एतस्मिन्नन्तरे तत्र व्यदृश्यत तदा महान् ।।

करालः कृष्णवदनः शतबाहुर्महोदरः।। १०।।

प्रांशुः सुवृत्तदंष्ट्राग्रो बलवाँल्लौहदानवः ।।

यज्ञविघ्नार्थिनं प्राप्तं स दृष्ट्वा लोहदानवम् ।। ११ ।।

खड्गमादाय वेगेन ययौ तं प्रति केशवः ।।

स केशवमनादृत्य देवाञ्छक्रपुरोगमान् ।। १२ ।।

विद्रावयामास तदा गदया भीमवेगया ।।

तदा भग्नेषु देवेषु युद्धं कृत्वा हरिश्चिरम् ।। १३ ।।

खड्गेन तस्य गात्राणि चिच्छेद मधुहा रणे ।।

खड्गच्छिन्नानि गात्राणि नानादेशेषु भूतले ।। १४ ।।

निपेतुस्तस्य धर्मज्ञ शतशोऽथ सहस्रशः ।।

नन्दकस्य तु संस्पर्शात्तानि गात्राणि भार्गव ।। १५ ।।

लोहीभूतानि सर्वाणि प्रसादात्केशवस्य तु ।।

हतायास्मै वरं प्रादाद्भगवान्मधुसूदनः ।। १६ ।।

त्वदङ्गानि पवित्राणि भविष्यन्ति महीतले ।।

आयुधानि च तैर्लोके करिष्यन्तीह मानवाः।।१७।।

एवमुक्त्वा हरिर्देवो ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ।।

विना विघ्नं मखमिदं कुरु शीघ्रं जगद्गुरो।।१८।।

एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा यज्ञेन मधुसूदनम् ।।

आत्मना पूजयामास सुसमिद्धमनोरथः।।१९।।

उत्पत्तिरुक्ता खड्गस्य लोहस्य च मया तव ।।

अतः परं प्रवक्ष्यामि खड्गलक्षणमुत्तमम् ।। २० ।।

प्रधानदेहसंभूतैर्दैत्यास्थिभिररिन्दम ।।

लोहं प्रधानं खड्गार्थे प्रशस्तं तद्विशेषतः ।। २१ ।।

कटीकदूरऋषिकं वङ्गे शूर्पाकरेषु च ।।

विदेहेषु तथाङ्गेषु मध्यमं ग्रामचेदिषु ।। २२ ।।

सहग्रामेषु नीपेषु तथा कालञ्जरेपि च ।।

लौहं प्रधानं तज्जानां खड्गानां शृणु लक्षणम् ।।२३।।

कटीकदूरजाता ये दर्शनीयास्तु ते स्मृताः ।।

कायच्छिन्नास्तु ऋषिका मर्मघ्ना गुरवस्तथा ।।२४।।

तीक्ष्णाश्छेदसहा वाङ्गा दृढा शूर्पारिकोद्भवाः ।।

सुहस्ताश्चैव विज्ञेया प्रभावन्तो विदेहजाः ।।२५ ।।

अंगदेशोद्भवास्तीक्ष्णाश्चेदि देशसमुद्भवाः ।।

कालिञ्जरा भारसहास्तथा वक्ष्यामि लक्षणम् ।। २६ ।।

सुप्रमाणांगुलास्ते तु श्रेष्ठा खड्गाः प्रमाणतः ।।

प्रमाणं तत्र विज्ञाय ततो हीनं न धारयेत् ।। २७ ।।

प्रमाणाभ्यधिकं चैव च्छिन्नवंशं तथैव च ।।

शीघ्रः सुमधुरः शब्दो यस्य खड्गस्य भार्गव ।। २८ ।।

किङ्किणी सदृशस्तस्य धारणं श्रेष्ठमुच्यते ।।

खड्गः पद्मपलाशाग्रो मण्डलाग्रश्च शस्यते ।।२९।।

करवीरपलाशाग्रसदृशस्य विशेषतः ।।

महीघृतसुगन्धश्च पद्मोत्पलसुगन्धिकः ।। ३० ।।

वर्णतश्चोत्पलाकारः सवर्णो णगनस्य च ।।

समाङ्गुलस्थाः शस्यन्ते व्रणाः खड्गेषु भार्गव ।। ३१ ।।

श्रीवृक्षपर्वता कारवंशपद्मनिभाश्च ये ।।

मङ्गल्यानां तथान्येषां सदृशा ये च भार्गव ।। ३२ ।।

काकोलूककबन्धाभा विषमाङ्गुलसंस्थिताः ।।

वंशानुगाः प्रभूताश्च न शस्तास्ते कदाचन ।। ३३ ।।

न खड्गे वदनं पश्येद्वृथा विवृणुयान्न च ।

उच्छिष्टो न स्पृशेत्खड्गं निशि कुर्याच्च शीर्षके ।।

दिवा च पूजयेदेनं गन्धमाल्यानुसंपदा ।।३४।।

खड्गं प्रशस्तं मणिहेमचित्रं कोशे सदा चन्दनचूर्णयुक्ते ।।

संस्थापयेद्भूमिपतिः प्रयत्नाद्रक्षेत्तथैनं स्वशरीरवच्च ।। ३५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे खड्गलक्षणं नाम सप्तदशोऽध्यायः ।। १७ ।।

2.18

पुष्कर उवाच ।।

इति सम्भृतसम्भारो राज्ञस्सांवत्सरस्तथा ।।

कालेऽभिषेचनं कुर्यात्तं कालं कथयामि ते ।। १ ।।
मृते राज्ञि न कालस्य नियमोऽत्र विधीयते ।।
तत्रास्य स्नपनं कार्यं विधिवत्तिलसर्षपैः ।। २ ।।
घोषयित्वा जयं चास्य सांवत्सरपुरोहितौ ।।
अन्यासनोपविष्टस्य दर्शयेतां जनं शनैः ।। ३ ।।
स सान्त्वयित्वा स्वजनं भुक्त्वा बन्धनगांस्तथा ।।
अभयं घोषयित्वा च कालाकांक्षी तथा भवेत् ।। ४ ।।
नाभिषेच्यो नृपश्चैत्रे नाधिमासे च भार्गव ।।
न प्रसुप्ते तथा विष्णौ विशेषात्प्रावृषि द्विज ।। ५ ।।
न च भौमदिने राम चतुर्थ्यां न तथैव च ।।
नवम्यां नाभिषेक्तव्यः चतुर्दश्यां च भार्गव ।। ६ ।।
ध्रुवाणि वैष्णवं शाक्रं हस्तपुष्ये तथैव च ।।
नक्षत्राणि प्रशस्यन्ते भूमिपालाभिषेचने ।। ७ ।।
नागश्चतुष्पदं विष्टिः किंस्तुघ्नः शकुनिस्तथा ।।
करणानि न शस्यन्ते व्यतीपातदिनं तधा ।। ८ ।।
नक्षत्रमुल्काभिहतमुत्पाताभिहतं तथा ।।
सौरसूर्यकुजाक्रान्तं परिविष्टिञ्च भार्गव ।। ९ ।।
मुहूर्ताश्चोक्तनक्षत्राः सतां मानहितप्रदाः ।।
कुजहोरा तथा नेष्टा सर्वत्र कुलिकस्तथा ।। १० ।।
वृषोऽथ कीटसिंहौ च कुम्भो लग्ने च शस्यते ।।
एतेषां जन्मलग्नाभ्यां यः स्यादुपचयस्थितः ।। ११ ।।
तारा द्वितीया षष्ठी च चतुर्थी चाष्टमी च या ।।
नवमी च तथा शस्ता अनुकूलश्च चन्द्रमाः ।। १२ ।।
सौम्याः केन्द्रगता लग्ना शुभाश्चैव त्रिकोणयोः ।।
पापाश्चोपचय स्थाने शस्तो लग्ने दिवाकरः ।। १३ ।।
लग्ने नवांशः क्षितिजस्य वर्ज्यो वर्गस्तथा तस्य महानुभाव ।।
सूर्यस्य वर्गः सकलः प्रशस्तो राज्ञोऽभिषेके सग्रहो नृपाणाम् ।। १४ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादेऽअभिषेककालनिर्णयं नामाष्टादशो ऽध्यायः ।।

१८ ।।

2.19

पुष्कर उवाच ।।

कार्या पौरन्दरी शांतिः प्रागेवास्य पुरोधसा ।।

प्राप्तेभिषेकदिवसे सोपवासः पुरोहितः ।। १ ।।

सोष्णीषः श्वेतवसनः सितचन्दनभूषितः ।।

सितमाल्योपवीतश्च सर्वाभरणभूषितः ।।२।।

वेदिमुल्लिख्य यत्नेन कृत्वा च विधिवत्ततः ।।

जुहुयाद्वैष्णवान्मन्त्रांस्तथा शाक्रान्विचक्षणः ।। ३ ।।

सावित्रान्वैश्वदेवांश्च सौम्यां च विधिवत्ततः ।।

शर्मवर्मगणं चैव तथा स्वस्त्ययनं गणम् ।। ४ ।।

आयुष्यमभयं चैव तथा चैवापराजितम् ।।

सपातवन्तं कलशं तथा कुर्याच्च काञ्चनम् ।। ५ ।।

वह्नेर्दक्षिणपार्श्वस्थः श्वेतचन्दनभूषितः ।।

श्वेतानुलेपनः स्रग्वी सर्वाभरणभूषितः ।। ६ ।।

आसनस्थमुखं पश्येन्निमित्तानि हुताशने ।। ७ ।।

पश्येयुरन्ये च तथा नृसिंह दैवज्ञवाक्यान्निपुणं स्वरूपम् ।।

सांवत्सरस्याथ सदस्यमुख्याः सदस्यमुख्याश्च पुरोहितस्य ।। ८ ।। ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पुरंदरशांतिर्नामैकोनविंशतितमोऽध्यायः ।।१९।।

2.20

पुष्कर उवाच ।।

प्रदक्षिणावर्तशिखस्तप्तजाम्बूनदप्रभः ।।

रथौघमेवनिर्घोषो विधूमश्च हुताशनः ।।१ ।।

अनुलोमसुगन्धश्च स्वस्तिकाकारसन्निभः ।।

वर्धमानाकृतिश्चैव नन्द्यावर्तनिभस्तथा ।। २ ।।

प्रसन्नार्चिर्महाज्वालः स्फुलिङ्गरहितो हितः ।।

स्वाहावमाने ज्वलनः स्वयं देवमुखं हविः ।। ३ ।।

यदा भुङ्क्ते महाभाग तदा राज्ञो हितं भवेत् ।।

हविषस्तु यदा वह्नेर्नस्यात्सिमिसिमायितम् ।। ४ ।।

न वर्जेयुश्च मध्येन मार्जारमृगपक्षिणः ।।

पिपीलकाश्च धर्मज्ञ तदा भूयाज्जयी नृपः ।। ५ ।।

मुक्ताहारमृणालाभे वह्नौ राज्ञां जयो भवेत् ।।

तथैव च जयं ब्रूयात्प्रस्तरस्य प्रदायिनि ।। ६ ।।

संक्षेपतस्तेऽभिहितं मयाद्य यल्लक्षणं चारु हुताशनस्य ।।

सर्वाग्निकर्मस्वथ तेन विद्वान्भूयात्त्रिलोके तु जयी द्विजेन्द्र ।। ७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वह्निलक्षणं नाम विंशतितमोऽध्यायः ।। २० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०२१-०२५

https://sa.wikisource.org/s/zt7

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.21
।। पुष्कर उवाच ।। ।।
स्नानं समाचरेद्राज्ञो होमकाले पुरोहितः ।।
आदौ तु स्वेच्छया स्नातः पुनर्मृद्भिः समाचरेत् ।। १ ।।
पर्वताग्रमृदा तावन्मूर्धानं शोधयेन्नृपः ।।
वल्मीकाग्रमृदा कर्णौ चन्दनैः केशबालकान् ।। २ ।।
चन्द्रालयमृदा ग्रीवां हृदयं तु नृपाजिरात् ।।
करिदन्तोद्धृतमृदा दक्षिणं तु तथा भुजम् ।। ३ ।।
वृषशृङ्गोद्धृतमृदा वामं चैव तदा भुजम् ।। ४ ।।
सरोमृदा तथा पृष्ठं चोदरं साङ्गमे मृदा ।।
नदीकूलद्वयमृदा पार्श्वे संशोधयेत्तथा ।। ५ ।।
अश्वस्थानात्तथा जंघे राजा संशोधयेद्बुधः ।।
रथचक्रोद्धृतमृदा तथैव च करद्वयम् ।। ६ ।।
मृत्स्नातः स्नपनीयः स्यात्पञ्चगव्यजलेन तु ।।
ततो भद्रासनगतं मुख्यामात्यचतुष्टयम् ।। ७ ।।
वर्णप्रधानं भूपालमभिषिञ्चेद्यथाविधि ।।
पूर्वतो हेभकुम्भेन घृतपूर्णेन ब्राह्मणः ।। ८ ।।
रूप्यकुम्भेन याम्येन क्षीरपूर्णेन क्षत्रियः ।।
दध्ना च ताम्रकुम्भेन वैश्यः पश्चिमतो द्विज ।। ९ ।।
माहेयेन जलेनो दक्शूद्रामात्योऽभिषेचयेत् ।।
ततोऽभिषेकं नृपतेर्बह्वृचप्रवरो द्विजः ।। १० ।।
कुर्वीत मधुना राम च्छन्दोगश्च कुशोदकैः ।।
सम्पातवन्तं कलशं तथा नुत्वा पुरोहितः ।। ११ ।।
विधाय वह्निरक्षां तु सदस्येषु यथाविधि ।।
राजसूयाभिषेके तु ये मन्त्राः परिकीर्तिताः ।। १२ ।।
तैस्तु दद्यान्महाभाग ब्राह्मणानां स्वनेन तु ।।
ततः पुरोहितो गच्छेद्वेदिमूलं तदैव तु ।। १३ ।।
विभूषितं तु राजानं सर्वतोभद्र आसने ।।
शतच्छिद्रेण पात्रेण सौवर्णेन यथाविधि ।।१४।।
अभिषिञ्चति धर्मज्ञ यजुर्वेदविशारदः ।।
या ओषधीरौषधीभिः सर्वाभिः सुसमाहितः ।।१५।।
रथे अक्षेति गन्धैश्च आब्रह्मन्ब्रह्मणेति च ।।
बीजैः पुष्पैस्तथा चैनं राम पुष्पवतीति च ।।१६।।

तेनैव चाभिमन्त्रेण फलैस्तमभिषेचयेत् ।।
आशुः शिशान इत्येव सर्वरत्नैश्च भार्गव ।।१७।।
ये देवाः पुरस्सदेति कुशाभिः परिमार्जयेत् ।।
ऋग्वेदक्रतुतो राज्ञे रोचनाया यथाविधि ।। १८ ।।
मूर्धानं च तथा कण्ठे गन्धद्वारेति संस्पृशेत् ।।
ततो ब्राह्मणमुख्याश्च क्षत्त्रियाश्च विशस्तथा ।। १९ ।।
शूद्राश्च वारमुख्याश्च नानातीर्थसमुद्भवैः ।।
नादेयैः सारसैः कौपैर्नानाकलशसंस्थितैः ।। २० ।।
चतुस्सागरजैर्लाभादलाभाद्द्विजकल्पितैः ।।
गङ्गायमुनयोश्चैव निर्झरैश्च तथोद्भिजैः ।।२१ ।।
छत्रपाणिर्भवेत्कश्चित्केचिश्चामरपाणयः ।।
अमात्यमुख्यास्तं कालं केचिद्वेत्रकरास्तथा ।। २२।।
शंखभेरीनिनादेन बन्दीनां निस्वनेन च ।।
गीतवादित्रघोषेण द्विजकोलाहलेन च ।। ।। २३ ।।
राजानमभिषिञ्चेयुस्समेत्य सहिता जनाः ।।
सर्वैः स्तुतोऽभिषिक्तश्च संमिश्रजलमिश्रितम् ।। २४ ।।
सर्वौषधियुतं पुण्यं सर्वगन्धयुतं तथा ।।
रत्नबीजसमायुक्तं फलबीजयुतं तथा ।। २५ ।।
ऊर्जितं सितसूत्रेण वेष्टितग्रीवमेव च ।।
श्वेतवस्त्राम्रपत्रैश्च संवीतं सुविभूषितम् ।। ।। २६ ।।
क्षीरवृक्षलताछत्रं सुदृढं कांचनं नवम् ।।
आदाय कलशं राज्ञा स्वयं सांवत्सरस्तथा ।। २७ ।।
मन्त्रावसाने कलशं दद्याद्भृगुकुलोद्वह ।।
ततः पश्येन्मुखं राजा दर्पणे चाथ सर्पिषि ।। २८ ।।
सोष्णीषः सितवस्त्रश्च मङ्गलालम्भनं ततः ।।
कृत्वा सम्पूजयेद्विष्णुं ब्रह्माणं शङ्करं तथा ।। २९ ।।
लोकपालान्ग्रहांश्चैव नक्षत्राणि च भार्गव ।।
ततः स्वपूजां कुर्वीत शयनीयं ततो व्रजेत् ।। ।। ३० ।।
व्याघ्रचर्मोत्तरं रम्यं सितवस्त्रोत्तरच्छदम् ।।
पुरोधा मधुपर्केण तत्रस्थं तं समर्चयेत् ।। ३१ ।।
राजा चैवार्चयेत्तत्र सांवत्सरपुरोहितौ ।।
मधुपर्केण धर्मज्ञस्ततस्तस्य सदैव हि ।। ३२ ।।
पट्टबन्धं प्रकुर्वीत मुकुटस्य च बन्धनम् ।।

ततः स बद्धमुकुटः काले पूर्वं मयेरितम् ।। ३३ ।।
परार्ध्यास्तरणोपेते पञ्चचर्मोत्तरच्छदे ।।
ध्रुवा द्यौ इति मन्त्रेण सोपवेश्य पुरोधसा ।। ३४ ।।
वृकस्य वृषदंशस्य द्वीपिनश्च भृगूत्तम ।।
तेषामुपरि सिंहस्य व्याघ्रस्य च ततः परम् ।। ३५ ।।
तत्रोपविष्टस्य ततः प्रतीहारः प्रदर्शयेत् ।।
अमात्यांश्च तथा पौरान्नैगमांश्च वणिग्वरान् ।। ३६ ।।
ततः प्रकृतयश्चान्या यथावदनुपूर्वशः ।।
ततो ग्रहावरास्त्रेभतुरङ्गकनकोत्तमैः ।। ३७ ।।
गोजाविग्रहदानैश्च सांवत्सरपुरोहितौ ।।
पूजयित्वा ततः पश्चात्पूजयेद्ब्राह्मणत्रयम् ।। ३८ ।।
अनेनैव विधानेन येन राजाभिषेचितः ।।
ततस्त्वमात्यान्संपूज्य सांवत्सरपुरोधसः ।। ३९ ।।
ततो ब्राह्मणमुख्यानां पूजनं तु समाचरेत् ।।
गोवस्त्रतिलरूप्यान्नफलकाञ्चनगोरसैः ।। ।। ४० ।।
मोदकाक्षतपुष्पैश्च महीदानैश्च पार्थिवः ।।
मङ्गलालम्भनं कृत्वा गृहीत्वा सशरं धनुः ।। ४१ ।।
वह्निं प्रदक्षिणीकृत्य प्रणिपत्य तथा गुरुम् ।।
पृष्ठतो वृषमालभ्य गां सवत्सां च पार्थिव ।। ४२ ।।
पूजयित्वा च तुरगं मन्त्रितं चाभिषेचितम् ।।
मन्त्रितं दक्षिणे कर्णे स्वयं वेदविदा ततः ।। ४३ ।।
आरुह्य राजमार्गेण स्वपुरं तु परिभ्रमेत् ।।
मुख्यामात्यैश्च सामन्तैः सांवत्सरपुरोहितैः ।। ४४ ।।
सहितः कुञ्जरारूढैरभिगच्छेच्च देवताः ।।
तासां संपूजनं कृत्वा नगरे या निवेशिताः ।। ४५ ।।
प्रविशेत गृहं राजा प्रहृष्टनरवाहनः ।।
दानमानानि सत्कारैर्गृह्णीयात्प्रकृतीस्ततः ।। ४६ ।।
संपूजितास्तास्तु विसर्जयित्वा गृहे स्वके स्यान्मुदितो महात्मा ।।
विधानमेतत्समवाप्य राजा कृत्स्नां स पृथ्वीं वशगां हि कुर्यात्।।४७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे राज्याभिषेकविधिर्नामैकविंशतितमोऽध्यायः ।। २१।।
2.22
राम उवाच ।।
मंत्रेण येन धर्मज्ञ कुर्याद्राज्ञोऽभिषेचनम् ।।

तमहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो वरुणनन्दन ।। १ ।।
।। पुष्कर उवाच ।।
शृणुष्वाव हितो मन्त्रं राम कल्मषनाशनम् ।।
येनाभिषिक्तो नृपतिश्चिरं यशसि तिष्ठति ।। २ ।।
राज्ञोऽभिषेकशब्दान्ते दैववित्कुशवारिणा ।।
कुम्भादभ्युक्षणं कुर्यान्मन्त्रान्ते सकलं न्यसेत् ।। ३ ।।
सुरास्त्वामभिषिञ्चन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।।
वासुदेवो जगन्नाथस्तथा सङ्कर्षणो विभुः ।। ४ ।।
प्रद्युम्नश्चानिरुद्धस्तु भवन्तु विजयाय ते ।।
आखण्डलोग्निर्भगवान्यमो वै नैर्ऋतिस्तथा ।। ५ ।।
वरुणः पवनश्चैव धनाध्यक्षस्तथा शिवः ।।
ब्रह्मणा सहितः शेषो दिक्पालाः पान्तु ते सदा ।। ६ ।।
भद्रो धर्मो मनुर्दक्षो रुचिः श्रद्धा च पार्थिव ।।
भृगुरत्रिर्वसिष्ठश्च सनकश्च सनन्दनः ।। ७ ।।
सनत्कुमारश्च तथा भगवानपि चाङ्गिरा ।।
पुलहश्च पुलस्त्यश्च मरीचिः कश्यपः प्रभुः ।। ८ ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु प्रजाध्यक्षाः समागताः ।।
प्रभासुरा बर्हिषदो ह्यग्निष्वात्तास्तथैव च ।। ९ ।।
क्रव्यादाश्चोपहूताश्च आज्यपाश्च सुकालिनः ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु पितरश्चाग्निभिः सह ।। १० ।।
लक्ष्मीर्देवी सती ख्यातिरनसूया तथा स्मृतिः ।।
संभूतिस्सन्नतिश्चैव क्षमा प्रीतिस्तथैव च ।। ११ ।।
स्वाहा स्वधा च त्वा राजन्नभिषिञ्चन्तु मातरः ।।
कीर्तिलक्ष्मीर्धृतिर्मेधा पुष्टिः श्रद्धा क्रिया तथा ।। १२ ।।
बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिस्तुष्टिः सिद्धिश्च पार्थिव ।।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु धर्मपत्न्यः समागताः ।। १३ ।।
अरुन्धती वसुर्जामी लम्बा भानुर्मरुत्वती ।।
संकल्पा च मुहूर्ता च साध्या विश्वास्तथैव च ।। १४ ।।
धर्मपत्न्यस्तथान्यास्त्वामभिषिञ्चन्तु पार्थिव ।।
अदितिश्च दितिस्ताम्रा ह्यरिष्टा सुरसा मुनिः ।। ।। १५ ।।
कद्रूः क्रोधवशा प्राधा विनता सुरभिस्त्रिभिः ।।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु कश्यपस्य प्रियाः स्त्रियः ।। १६ ।।
पत्नी ते बहुपुत्रस्य सुप्रभा या च भामिनी ।।

समायात्वभिषेकाय विजयाय च पार्थिव ।। १७ ।।
कृशाश्वपत्नी च तथा सुप्रभा च जया तथा ।।
अस्त्रग्रामस्तयोः पुत्रो विजयं विदधातु ते ।। १८ ।।
मनोरमा भानुमती विशाला या च बाहुदा ।।
अरिष्टनेमी पत्न्यस्त्वामभिषिञ्चन्तु पार्थिव ।। १९ ।।
कृत्तिका रोहिणी दैवी इल्वला बाहुरेव च ।।
पुनर्वसुश्च तिष्यश्च तथाश्लेषा च पार्थिव ।। २० ।।
मघा च फाल्गुनी पूर्वा तथैवोत्तरफाल्गुनी ।।
हस्तश्चित्रा तथा स्वातिर्विशाखा च नराधिप ।। २१ ।।
अनुराधा तथा ज्येष्ठा मूलं च वसुधाधिप ।।
आषाढा च तथा पूर्वा तथैव नृप चोत्तरा ।। २२ ।।
अभिजिच्च तथाश्वत्थो धनिष्ठा च नराधिप ।।
तथा शतभिषक्चैव पूर्वाभाद्रपदा च या ।। २३ ।।
उत्तरा रेवती राजन्नश्विनी भरणी तथा ।।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु सोमपत्न्यः समागताः ।। २४ ।।
मृगी च मृगमन्दा च श्वेता भद्रासना हरिः ।।
भूता च कपिशा दंष्ट्री सुरसा सरमा तथा ।। २५ ।।
एताः पुलहपत्न्यस्त्वामभिषिञ्चन्तु पार्थिव ।।
श्येनी भासी तथा क्रौञ्ची धृतराष्ट्री शुकी तथा ।। २६ ।।
पत्न्यस्त्वामभिषिञ्चन्तु अरुणस्यार्कसारथेः ।।
आयतिर्नियतिश्चैव रात्रिर्निद्रा तथैव च ।। २७ ।।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु लोकसंस्थानहेतवः ।।
उमा मेना शची चैव घूम्रोर्णा निवृतिस्तथा ।। २८ ।।
गौरी शिवा च सिद्धिश्च वेला चैवाथ नड्वला ।।
असिक्नी च तथा ज्योत्स्ना या च देवी वनस्पतेः।।२९।।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु देवपत्न्यः समागताः ।।
महाकल्पश्च कल्पश्च मन्वन्तरयुगानि च ।।३०।।
संवत्सराणि सर्वाणि तथा चैवायनद्वयम् ।।
ऋतवश्च तथा मासाः पक्षौ रात्र्यहनी तथा।।३१।।
संध्याश्च तिथयश्चैव मुहूर्ताः करणानि च ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु कालस्यावयवाः शुभाः ।। ३२ ।।
आदित्यश्चन्द्रमा भौमो बुधो जीवः सितार्कजौ ।।
ग्रहास्त्वामभिषिञ्चन्तु राहुकेतू च पार्थिव ।। ३३ ।।

स्वायम्भुवो मनुः पूर्वमनुः स्वारोचिषस्तथा ।।
औत्तमस्तामसश्चैव रैवतश्चाक्षुषस्तथा ।। ३४ ।।
वैवस्वतो यथाकर्णो दक्षो ब्रह्मसुतावुभौ ।।
धर्मपुत्रो रुद्रपुत्रो रोच्यो भौत्यश्च यो मनुः ।। ३५ ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु मनवश्च चतुर्दश ।।
विश्वभुक्च विपश्चिच्च सुशान्तिश्च शिखी विभुः ।। ३६ ।।
मनोजवस्तथोजस्वी बहिरद्भुतशान्तिकौ ।।
वृषश्च ऋतधामा च दिवस्पाच्छुचिरेव च।।३७।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु देवनाथाश्चतुर्दश ।।
रैवतश्च कुमारश्च तथा वर्चाविनायकः ।। ।। ३८ ।।
वीरभद्रश्च नन्दी च विश्वकर्मा मनोजवः ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु सुरमुख्याः समागताः ।।३९।।
आत्मा चायुर्मनोदक्षो ह्यापः प्राणस्तथैव च।।
हविष्मांश्च गविष्ठश्च ऋतः सत्यश्च पार्थिव।।४०।।
अभिषिञ्चन्तु राजंस्त्वां देवा ह्याङ्गिरसा दश ।।
क्रतुर्दक्षो वसुस्सत्यः कालः कामो मुनिस्तथा।। ।।४१।।
कुरवोन्मनुजश्चैव रोचमानस्तथैव च ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु विश्वेदेवास्तथा दश।।४२।।
अङ्गारकस्तथा सर्पो निर्ऋृतिश्च तथा घसः ।।
अजैकपादहिर्बुध्न्यो धूमकेतुस्तथा द्विजः ।।४३।।
भरतश्च तथा मृत्युः कापालिरथ किङ्किणिः ।।
एकादशैते रुद्रास्त्वामभिषिञ्चन्तु पार्थिव ।।४४।।
भुवनो भावनश्चैव सुजन्यः सुजनस्तथा ।।
क्रतुः सर्वश्च मूर्धा च त्याज्यश्चैव स्तुतस्तथा ।। ४५ ।।
प्रसवश्चाव्ययश्चैव दक्षश्च मनुजाधिप ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु भृगवो नाम देवताः ।। ४६ ।।
मनो मन्ता च प्राणश्च नरोऽपानश्च वीर्यवान् ।।
विनिर्भयो नयश्चैव हंसो नारायणस्तथा ।। ४७ ।।
विभुश्चापि प्रभुश्चापि देवश्रेष्ठा जगद्धिताः ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु साध्या द्वादश पार्थिव ।। ४८ ।।
धाता मित्रोऽर्यमा पूषा शक्रेशौ वरुणो भगः ।।
त्वष्टा विवस्वान्सविता विष्णुर्द्वादशमस्तथा ।। ४९ ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु कश्यपादितिसम्भवाः ।।

एकज्योतिश्च द्विज्योतिस्त्रिचतुर्ज्योतिरेव च।। ।। ५० ।।
एकशक्रो द्विशक्रश्च त्रिशक्रश्च महाबलः ।।
इन्द्राश्च गत्या दृश्यन्ते ततः प्रतिसकृत्तया ।। ५१ ।।
मितश्च सम्मितश्चैव अमितश्च महाबलः ।।
ऋतजित्सत्यजिच्चैव सुषेणः सत्यजित्तथा ।। ५२ ।।
अतिमित्रो नमित्रश्च पुरुमित्रः पुरानितः ।।
ऋतश्च ऋतधाता च विधाता धारणो ध्रुवः ।। ५३ ।।
विधारणो महातेजा वासवस्य परः सखा ।।
ईदृक्षश्चाप्यदृक्षश्च एतादृगमिताशनः ।। ५४ ।।
क्रीतिनः प्रसदृक्षश्च सरभश्च महा यशाः ।।
धातुरुग्रोध्वनिर्भीमो ह्यतियुक्तः क्षिपः सहः ।। ५५ ।।
द्युतिर्वपुरनाधृष्यो वासः कामो जयो विराट् ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु मरुतस्ते समा गताः ।। ५६ ।।
देवा एकोनपञ्चाशन्महाबलपराक्रमाः ।।
चित्राङ्गदश्चित्ररथश्चित्रसेनश्च वीर्यवान् ।। ५७ ।।
ऊर्णायुरनघश्चैव उग्रसेनश्च वीर्यवान् ।।
धृतराष्ट्रश्च गोपश्च सूर्यावर्तस्तथैव च ।। ५८ ।।
युगपस्त्रणयः कार्ष्णिर्नंदश्चित्रस्तथैव च ।।
कलिः शालिः शिरा राजन्पर्जन्यो नारदस्तथा ।। ५९ ।।
वृषपर्वा च हंसश्च तथा चैव हहा हूहूः ।।
विश्वावसुस्तुम्बुरुश्च तथा च सुरुचिश्च यः ।। ६० ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु गन्धर्वाः पृथिवीपते ।।
आहुत्यस्ता भवत्यश्च वर्गवत्यस्तथैव च ।। ६१ ।।
आयुर्वत्यस्तथोर्जाश्च तथा वै कुरवाः स्तवाः ।।
बह्वायुश्चामृतायुश्च भुवश्चैव रुचस्तथा ।। ६२ ।।
भीरवः शोभयंत्यश्च दिव्या याश्चाप्सरोगणाः ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु समागत्य महीपते ।। ६३ ।।
अनवद्या सत्यकामा चानूना वरुणा प्रिया ।।
अनूपा सुभगा चैव सुकेशा च मनोवती ।। ६४ ।।
मेनका सहजन्या च पर्णाशा पुञ्जिकस्थला ।।
कृतस्थला घृताची च विश्वाची पूर्वचित्यपि ।। ६५ ।।
प्रम्लोचा चाप्यनुम्लोचा रंभा चैवोर्वशी तथा ।।
पञ्चचूडा सानुमती चित्रलेखा च पार्थिव ।। ६६ ।।

मिश्रकेशी मरीचिश्च विद्युत्पर्णा तिलोत्तमा ।।
अद्रिका लक्ष्मणा क्षेपा असिता रुचिका तथा ।।६७।।
सुहेमा चाथ हेमा च शाड्वली च वपुस्तथा ।।
सुव्रता च सुबाहुश्च सुगन्धा सुवपुस्तथा।।६८।।
पुण्डरीका सुदाना चासुदाना सुरसा तथा ।।
हेमा शारद्वती चैव सूनृता कमलालया।।६९।।
सुमुखी हंसपादी च वारुणी रतिलालसा ।।
एतास्त्वामभिषिञ्चन्तु राजन्नप्सरसः शुभाः ।। ७०।।
प्रह्लादश्च महातेजास्तथा राजन्विरोचनः ।।
बलिर्बाणस्तथान्ये च दितिपुत्राः समागताः।।।।।
अभिषिञ्चन्तु दैत्यास्त्वां दिव्येनाप्यम्भसा स्वयम् ।।
विप्रचित्तिमुखाः सर्वे दानवास्त्वां समागताः ।। ७२ ।।
अभिषिञ्चन्तु राजेन्द्र राजराज्येन सत्वराः ।।
हेतिश्चैव प्रहेतिश्च माली शङ्कुस्तथैव च ।। ७३ ।।
सुकेशी पौरुषेयश्च यज्ञहा पुरुषाधमः ।।
विद्युत्स्फूर्जस्तथा व्याघ्रो वधश्च रसनस्तथा ।। ७४ ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु समागम्याद्य राक्षसाः ।।
सिद्धार्थो मणिभद्रश्च सुमनो नन्दनस्तथा ।। ७५।।
काण्डभिः पञ्चमश्चैव मणिमानुयमाँस्तथा ।।
सर्वानुभूतः शंखश्च पिङ्गाक्षश्चस्तरस्तथा ।। ७६ ।।
यशो मन्दरशोभी च पद्मचन्द्रप्रभङ्कराः ।।
मेघवर्णः सुभद्रश्च प्रद्योतश्च महाघसः ।।७७।।
द्युतिमान्केतुमांश्चैव मौलिमांश्च सुदर्शनः ।।
श्वेतश्च विपुलश्चैव पुष्पदन्तो जयावहः ।। ७८ ।।
पद्मवर्णो बलाकश्च कुमुदश्च बलाहकः ।।
पद्मनाभः सुगन्धश्च प्रवीरो विजयः कृतिः ।। ७९ ।।
पूर्णमासो हिरण्याक्षः शतजिह्वश्च वीर्यवान् ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु राजन्यक्षेन्द्र सत्तमाः ।। ८० ।।
शंखपद्मस्तु राजेन्द्र मकरः कच्छपस्तथा ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु निधयस्तु समागताः ।। ८१ ।।
पलगाश्चैव वक्राश्च ये च सूचीमुखा नृप ।।
दुःपूरणा विषादाश्च ज्वलनाङ्गारकास्तथा ।। ८२ ।।
कुम्भपाताः प्रतुण्डाश्च तपवीरा उलूखलाः ।।

अकर्णाश्च कुषण्डाश्च तथा ये पात्र पाणयः ।। ८३ ।।
पांसवश्च वितुण्डाश्च निपुणाः स्कन्दनास्तथा ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु पिशाचानाञ्च जातयः ।। ८४ ।।
ब्रह्मचर्ये स्थिता दान्ताः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ।।
नानाप्रकारवदना नानाबाहुशिरोधराः ।।८५।।
चतुष्पथपुराट्टालशून्यालयनिकेतनाः ।।
मधुरत्वे भवेदेवं ये गता मनुजेश्वराः ।। ८६।।
ते त्वामद्याभिषिञ्चन्तु भूता भूतपतेः स्वयम् ।।
महाकालं पुरस्कृत्य नरसिंहं च मातरः ।। ८७ ।।
सर्वास्त्वामभिषिञ्चन्तु राजराज्ये नराधिप ।।
गुहः स्कन्दो विशाखश्च नैगमेयस्तथैव च ।। ८८ ।।
अभिषिञ्चन्तु राजँस्त्वां सर्वे स्कन्दग्रहाः शुभाः ।।
डाकिन्यो याश्च योगिन्यः खेचरीभूचरीश्च याः ।। ८९ ।।
सर्वास्त्वामभिषिञ्चन्तु समेत्य मनुजेश्वर ।।
गरुडश्चारुणश्चैव आरुणिश्च महाखगः ।। ९० ।।
संपाती विनतश्चैव विष्णुगन्धः कुमारकः ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु सुपर्णाः पृथिवीपते ।। ९१ ।।
अनन्तश्च महानागः शेषो वासुकितक्षकौ ।।
सपर्णीरश्च कुम्भश्च वामनश्चाञ्जनस्तथा ।। ९२ ।।
ऐरावतो महानागः कम्बलाश्वतरावुभौ ।।
ऐलमन्त्रश्च शंखश्च कर्कोटकधनञ्जयौ ।। ९३ ।।
महाकर्णमहानीलौ धृतराष्ट्रबलाहकौ ।।
कुमारः पुष्पदन्तश्च सुमुखो दुर्मुखस्तथा ।। ९४ ।।
सूचीमुखो दधिमुखः कालियः शालिपिण्डकः ।।
बिल्वपादः पाण्डुरको नागश्चापूरणस्तथा ।। ९५।।
कपिलश्चाम्बरीषश्च कुमारश्चाथ कश्यपः ।।
प्रह्लादः पुष्पदन्तश्च गन्धर्वश्च मनस्विकः।। ९६ ।।
नहुषः खररोमा च शंखपालस्तथैव च ।।
पद्मश्च कुलिकश्चैव पाणिरित्येवमादयः ।। ९७ ।।
नागास्त्वामभिषिञ्चन्तु राजराज्येन पार्थिव ।।
कुमुदैरावणौ पद्मः पुष्प दन्तोऽथ वामनः ।। ९८ ।।
सुप्रतीकोञ्जनो नीलः पान्तु त्वां सर्वतः सदा ।।
चक्रं त्रिशूलं वज्रश्च नन्दकोस्त्राणि चाप्यथ ।। ९९ ।।

पैतामहास्तथा हंसा वृषभः शङ्करस्य च ।।
दुर्गासिंहश्च पान्तु त्वां यमस्य महिषस्तथा ।।१००।।
उच्चैःश्रवाश्चाश्वपतिस्तथा धन्वन्तरिर्नृप ।।
कौस्तुभः शंखराजश्च पान्तु त्वां सर्वतः सदा ।।१०१।।
सर्वेऽभिषेकं दत्त्वा ते दिशन्तु विजयं धुवम् ।।
धर्मश्च व्यवसायश्च सत्यो दानं तपस्तथा ।। १०२ ।।
यमो यज्ञस्तथा वायुर्ब्रह्मचर्य दमः शमः ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु चित्रगुप्तश्च पार्थिव ।। १०३ ।।
दण्डश्च पिङ्गलश्चैव मृत्युकालावुभौ तथा ।।
वालखिल्यास्तथा सर्वे भवन्तु विजयाय ते ।।१०४।।
दिग्धेनवश्चतस्रस्त्वां सुराभिश्च तथा नृप ।।
अभिषिञ्चन्तु सर्वाभिर्गोभिः सार्धं नरेश्वर ।।१०५ ।।
वेदव्यासश्च वाल्मीकिः कमठोऽथ पराशरः ।।
देवलः पर्वतश्चैव दुर्वासाश्च तथा मुनिः ।। १०६ ।।
याज्ञवल्क्यश्च जाबालिः जमदग्निः शुचिश्रवाः ।।
विश्वामित्रः स्थूलशिराश्च्यवनोऽत्रिर्विदूरथः ।। १०७ ।।
एकतश्च द्वितश्चैव त्रितो गौतमगालवौ ।।
शाण्डिल्यश्च भरद्वाजो मौद्गल्यो वेदवाहनः ।। १०८।।
बृहदश्वः कुटिशठो जटाजानुर्घटोदरः ।।
यवक्रीतोऽर्थरैत्यश्च आत्मवानथ जैमिनिः ।।१०९।।
ऋषिः शार्ङ्गरवश्चैव तथागस्त्यो महातपाः ।।
उन्मुवुर्मुमुवुश्चैव इध्मबाहुर्महोदयः ।। ११० ।।
कात्यायनश्च कण्वश्च वल्वकाम्बोरुनन्दनः ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु ऋषयः पार्थिवोत्तम ।। १११ ।।
पृथुर्दिलीपो भरतो दुष्यन्तः शत्रुजिद्बली ।।
मनुः ककुत्स्थश्चानेना युवनाश्वो जयद्रथः ।। ११२ ।।
मान्धाता मुचुकुन्दश्च तथा राजा पुरूरवाः ।।
आयुश्च नहुषश्चैव ययातिरपराजितः ।। ११३ ।।
इक्ष्वाकुश्च यदुश्चैव पुनर्भूरिश्रवास्तथा ।।
अम्बरीषश्च नाभागो बृहदश्वो महाहनुः ।। ११४ ।।
प्रद्युम्नश्चाथ सुद्युम्नो भूरिद्युम्नश्च सृञ्जयः ।।
एते चान्ये च राजानस्तव राजन्दिवङ्गताः ।।११५ ।।
समायान्त्वभिषेकाय विजयाय तथा श्रिये ।।

पर्जन्याद्यास्तथा सर्वे वास्तुदेवास्समासतः ।। ११६ ।।
द्रुमाश्चौषधयो रत्नबीजानि विविधानि च ।।
सर्वे त्वामभिषिञ्चन्तु राजन्राज्येन सत्वराः ।। ११७ ।।
पुरुषश्चाप्रमेयात्मा महाभूतानि यानि च ।।
पृथिवीवायुराकाशमापो ज्योतिस्तथैव च ।। ११८ ।।
मनोबुद्धिस्तथैवात्मा अव्यक्तश्च महीपते ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु समेता वसुधाधिप ।। ११९ ।।
रुक्मभौमः शिलाभौमः पातालो नीलमृत्तिकः ।।
पीतो रक्तक्षितिश्चैव श्वेतभौमस्तथैव च ।। १२० ।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु विजयाय महीपते ।।
भूलोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकोऽथ महज्जनः ।। १२१ ।।
तपः सत्यश्च राजेन्द्र विजयाय भवन्तु ते ।।
जम्बूशाककुशक्रौञ्चाः शाल्मलिद्वीप एव च ।। १२२ ।।
गोमेधः पुष्करश्चैव स्वसाम्यं प्रदिशन्तु ते ।।
उत्तराः कुरवः पुण्या रम्या हैरण्वतस्तथा ।। १२३ ।।
भद्राश्वः केतुमालश्च वर्षश्चैव इलावृतः ।।
हरिवर्षः किंपुरुषो वर्षो भारतसंज्ञिकः ।। १२४।।
एते त्वामभिषिञ्चन्तु समेत्य वसुधाधिप ।।
इन्द्रद्वीपः कशेरुश्च ताम्रवर्णो गभस्तिमान् ।। १२५ ।।
नागद्वीपस्तथा सौम्यो गान्धर्वो वारुणस्तथा ।।
अयं चरुवसस्तेषां स्वसाम्यं प्रदिशन्तु ते ।। १२६ ।।
हिमवान्हेमकूटश्च निषधो नीलपर्वतः ।।
श्वेतश्च शृङ्गवान्मेरुर्माल्यवान्गन्धमादनः ।।१२७ ।।
महेन्द्रो मलयः सह्यः शुक्तिमानृक्षवांस्तथा ।।
विन्ध्यश्च पारियात्रश्च सर्व एव महीधराः ।। १२८ ।।
समागम्याभिषिञ्चन्तु त्वामद्य वसुधाधिप! ।।
ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदस्तथैव च ।। १२९ ।।
अथर्ववेदो वेदास्त्वामभिषिञ्चन्तु पार्थिव ।।
इतिहासो धनुर्वेदो गन्धर्वश्चायुस्संज्ञितः ।। १३० ।।
वेदोपवेदाश्च तथा विजयाय भवन्तु ते ।।
शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषाङ्गतिः ।। १३१ ।।
छन्दोविचितिषष्ठानि विजयं प्रदिशन्तु ते ।।
अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः ।। १३२ ।।

धर्मशास्त्रं पुराणञ्च विद्या एताश्चतुर्दश ।।
सांख्ययोगः पञ्चरात्रं वेदाः पाशुपतं तथा ।। १३३ ।।
कृतान्नपञ्चकं ह्येतच्छास्त्राणि विविधानि च ।।
गायत्री पापशमनी दुर्गा देवी महाशिवा ।। १३४ ।।
गन्धारी च तथा विद्या विजयं प्रदिशन्तु ते ।।
देवदानवगन्धर्वयक्षराक्षसपन्नगाः ।। १३५ ।।
ऋषयो मनवो गावो देवमातर एव च ।।
देवपत्न्यो द्रुमा नागाः दैत्याश्चाप्सरसाङ्गणाः ।। १३६ ।।
शस्त्राणि सर्वशास्त्राणि राजानो वाहनानि च ।।
औषधानि च रत्नानि कालस्यावयवास्तथा ।।१३७।।
स्थानानि च समस्तानि पुण्यान्यायतनानि च ।।
जीमूतानि च सर्वाणि तद्विकाराश्च ये तथा ।। १३८ ।।
उक्तानि चाप्यऽनुक्तानि विजयाय भवन्तु ते ।।
लवणः क्षारतोयश्च घृतमण्डोदकस्तथा ।। १३९ ।।
दधिमण्डोदकश्चैव सुरोदश्च नराधिप ।।
तथैवेक्षुरसोदश्च तथा स्वादूदकश्च यः ।। १४० ।।
गर्भोदश्च स्वतोयैस्त्वामभिषिञ्चन्तु पार्थिव ।।
चत्वारस्सागराश्चैव स्वेन तोयेन पार्थिव ।। १४१ ।।
समागम्याभिषिञ्चन्तु विजयं प्रदिशन्तु ते ।।
पुष्करश्च प्रयागश्च प्रभासो नैमिषस्तथा ।। १४२ ।।
तथा ब्रह्मसरः पुण्यं गयाशीर्षं च पार्थिव ।।
कालोदको नन्दिकुण्डः तथैवोत्तरमानसः ।। १४३ ।।
स्वर्गमार्गप्रदश्चैव तथा पञ्चनदश्च यः ।।
भृगुतीर्थं चौजसश्च तथैवामरकण्टकः।।१४४।।
आश्रमः कालिकायाश्च तृणबिन्दोस्तथाश्रमः।।
गोपतीर्थं चापतीर्थं विमलः स्वर्ग एव च।।१४५।।
जम्बूमार्गश्च राजेन्द्र पुण्यस्तण्डुलिकाश्रमः ।।
कपिलस्य तथा तीर्थं तीर्थे वाटिकषण्डिके ।। १४६ ।।
महासरस्तथागस्त्यः कुमारी तीर्थ एव च ।।
गङ्गातीरः कुशावर्तो बिल्वको नीलपर्वतः ।। १४७ ।।
वराहपर्वतश्चैव तीर्थः कनखलस्तथा ।।
स्वर्गन्धा वशकुम्भा च तथा शाकम्भरी च या ।। १४८ ।।
भृगुतुङ्गः सकुब्जाम्रः कपिलस्य तथाश्रमम् ।। १४९ ।।

चमसोद्भेदनः पुण्यस्तथा विनशनः शुभः ।।
अजतुङ्गश्च सोमश्च अजोगन्धश्च पार्थिव ।।
कालिञ्जरश्च केदारो रुद्रकोटिस्तथैव च ।। १५० ।।
महालग्नश्च राजेन्द्र वदनाश्रम एव च ।।
नन्दा च सूर्यतीर्थं च सोमतीर्थं शतक्रतोः ।। १५१ ।।
अश्विनोर्वरुणस्यापि वायोवैश्रवणस्य च ।।
ब्रह्मणश्चैव शर्वस्य यमस्य च्यवनस्य च ।।१५२ ।।
विरूपाक्षस्य धर्मस्य तथा चाप्सरसां नृप ।।
ऋषीणां च वसूनां च साध्यानां मरुतां तथा ।। १५३ ।।
आदित्यानां च रुद्राणां तथा चाङ्गिरसां नृप ।।
विश्वेदेवभृगूणां च गन्धर्वाणां च मानद ।। १५४ ।।
प्लक्षप्रस्रवणश्चैव सुषेणश्च नराधिप ।।
शालिग्रामसरश्चैव वाराहो वामनस्तथा ।। १५५ ।।
कामश्रमस्त्रिकूटश्च चित्रकूटस्तथैव च ।।
सप्तर्चः क्रतुसारश्च तथा विष्णुपदं सरः ।। १५६ ।।
कपिलस्य तथा तीर्थं वासुकेस्तीर्थमेव च ।।
सिन्धूत्तमं तपो दानं तथा शूर्पाकरः शुभः ।। १५७ ।।
पौण्डीरकश्च राजेन्द्र गङ्गासागरसङ्गमः ।।
सिन्धुसागरयोश्चैव सङ्गमः सुमनोहरः ।। १५८ ।।
तथा कुन्दावसुन्धश्च मानसं च महत्सरः ।।
तथा बिन्दुसरः पुण्यं सरश्चाच्छोदकं तथा ।। १५९ ।।
धर्मारण्यं फल्गुतीर्थं सविमुक्तं तथैव च ।।
लौहित्यश्च तथा पुण्यो बदरीपावनः शिवः ।। १६० ।।
तीर्थं सप्तऋषीणां च वह्नितीर्थं च पार्थिव ।।
वस्त्रापथस्ततो मेषश्छागलेशश्च पार्थिव ।। ।।१६१।।
पुष्पन्यासस्सकामेशस्तीर्थो हंसपदस्तथा ।।
अश्वशीर्षः स कृष्णाख्यो मणिभद्रस्तथैव च ।। १६२ ।।
देविका सिन्धुमार्गश्च स्वर्णबिन्दुस्तथैव च ।।
आहल्यकस्तथा तीर्थस्तीर्थश्चैरावतस्तथा।।१६३।।
ऐरावतिसमुद्भेदे तीर्थं भोगयशस्तथा ।।
करवीराश्रमश्चैव नागमोदानिकस्तथा।।१६४।।
पापमोचनिकश्चैव ऋणमोचनिकस्तथा ।।
उद्वेजनस्तथा पुण्यः पुण्यश्च हरिशेश्वरः ।। १६५ ।।

देवब्रह्मसरः पुण्यं सर्पिर्दर्वी च पार्थिव ।।
एते चान्ये च बहवः पुण्यसङ्कीर्तनाः शुभाः ।। १६६ ।।
तोयैस्त्वामभिषिञ्चन्तु सर्वपातकनाशनैः ।।
गङ्गा महानदी पुण्या ह्लादिनी ह्लादिनी तथा ।। ।। १६७ ।।
पावनी च तथा सीता चक्षुः सिन्धुश्च नर्मदा ।।
सुप्रभा कातराक्षी च शिथिला मानसी ह्रदा ।। १६८ ।।
सरस्वत्योघनादा च सुवेणुर्विमलोदका ।।
सिप्रा शोणः शतद्रुश्च सरयूर्गण्डकी तथा ।। १६९ ।।
अच्छोदा च विपाशा च चन्द्रभागा इरावती ।।
वितस्ता देविका रम्भा पीता देवह्रदा शिवा ।। १७० ।।
तथैवेक्षुमती पुण्या कौशिकी यमुना तथा ।।
गोमती धूतपापा च बाहुदा च दृषद्वती ।। १७१ ।।
निःशीरा च तृतीया च लौहित्यश्च महानदः ।।
वेदस्मृतिर्वेदसिनी वेत्रघ्नी वरदा तथा ।। १७२ ।।
वर्णा मा चन्दना चैव बहुनीरा कुमुद्वती ।।
पारा चर्मण्वती रूपा विदिशा वेणुवत्यपि ।। १७३ ।।
अवन्ती च तथा कुन्ती सुरसा च पलाशिनी ।।
मन्दाकिनी दशार्णा च चित्रकूटा दृषद्वती ।। ।। १७४ ।।
तमसा पिप्पला सेनी करमोदा पिशाचिका ।।
चित्रोपला चित्त्रवर्णा मंजुला वालुकावती ।। १७५ ।।
शुक्तीमती सिली रन्ध्रा सङ्कुणात्ययकाप्ततः ।।
तापी पयोष्णी निर्विन्ध्या सिता च निषधावती ।। १७६ ।।
वेणा वैतरणी भीमा चर्मा रामा तथा कुहुः ।।
तोया चैव महागौरी दुर्गा मतुशिला तथा ।। १७७ ।।
गोदावरी भीमरथी कृष्णा वेणा च वंजुला ।।
तुङ्गभद्रा सुप्रकारा बाह्या कावेरिरेव च ।। १७८ ।।
कृतमाला ताम्रपर्णी पुष्पजा ह्युत्पलावती ।।
त्रिसमा ऋषिकुल्या च पृथुका त्रिदिवालया ।। १७९ ।।
लाङ्गूलिनी वंशधरा सुकुमारा कुलावती ।।
ऋषिका करिवेगा च मन्दगा मन्दवाहिनी ।। १८० ।।
कृपी दर्वी दया व्योमा परोष्णी कोलवाहिनी ।।
कम्पना च विशल्या च करतोयांशुवाहिनी ।। १८१ ।।
ताम्रारुणा वेत्रवती गोमती चाथ नद्यपि ।।

अद्रिणी त्रिकसा चैव सुप्रकारा हिरण्वती ।। १८२ ।।
आपगा चालका भासी सन्ध्या च मडवा नदी ।।
नन्दा चालकनन्दा च शुद्धा च वसुवाहिनी ।। १८३ ।।
एताश्चान्याश्च राजेन्द्र नद्यस्त्वां विमलोदकाः ।।
सर्वपापप्रशमनास्सर्वलोकस्य मातरः ।।
स्वतोयपूर्णैः कलशैरभिषिञ्चन्तु पार्थिव ।। १८४ ।।
एतैर्यथोक्तैर्नृप राजराज्ये दत्ताभिषेकः पृथिवीं समग्राम् ।।
ससागरां भुंक्ष्व चिरं च जीव धर्मे च ते बुद्धिरतीव चास्तु।।१८५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० भार्गवरामं प्रति पुष्करव्याख्यानेऽभिषेकमन्त्रो नाम द्वाविंशतितमोऽध्यायः।।२२।।
2.23
पुष्कर उवाच ।।
मन्त्रा ये कीर्तिता राम मयास्मिंस्तव भार्गव ।।
तेषां संकीर्तनं धन्यं सर्वपापप्रणाशनम् ।।१।।
ऐतेषां कल्यमुत्थाय यः कुर्यात्कीर्तनं नरः ।।
सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोकमवाप्नुयात्।।२।।
तिर्यग्योनिं न गच्छेत्तु नरकं संकराणि च ।।
न च दुःखं न च भयं मरणं न स च मुह्यति ।। ३ ।।
एतेषां च नमस्कारं यः कुर्यात्प्रयतो नरः ।।।
न तस्य तिष्ठते पापमब्बिन्दुरिव पुष्करे ।। ४ ।।
एतेषां तर्पणं कृत्वा स्नातः प्रयतमानसः ।।
महापातकयुक्तोऽपि त्वचेवाहिर्विमुच्यते ।। ५ ।।
एतेषां पुष्पदानेन महतीं श्रियमश्नुते ।।
एतेषां चार्घ्यदानेन पूज्यो भवति मानवः ।। ६ ।।
एतेषां दीपदानेन भ्राजन्ते चन्द्रवद्दिवि ।।
एतेषामाहुतिं दत्त्वा कामानाप्नोति पुष्कलान् ।। ७ ।।
नैवेद्यं च बलिं दत्त्वा भोगान्प्राप्नोत्यनुत्तमान ।।
एतानुद्दिश्य विप्रेषु दत्त्वा भार्गव भोजनम् ।। ८ ।।
संतर्प्य दक्षिणाभिश्च त्रिदिवं प्राप्नुयाच्चिरम् ।।
अभिषेकदिने राज्ञां पुष्पस्नाने तथैव च ।। ९ ।।
तथा संवत्सरग्रन्थौ सर्वे पूज्या हितैषिणा ।।
यानि तीर्थानि चोक्तानि सरितश्च समासतः ।। १० ।।
तेषां गमेन पूज्यन्ते येऽपि पातकिनो जनाः ।।
स्नानं महाफलं तेषां तपः श्राद्ध क्रियास्तथा ।। ११ ।।

दानं बहुफलं प्रोक्तं दर्शनं पापनाशनम् ।।
कीर्तनं भार्गवश्रेष्ठ न मे चास्ति विचारणा ।। १२ ।।
तीर्थेष्वथैतेषु भृगुप्रधान स्नाता नरा यान्ति नरेन्द्र सद्यः।।
तीर्थानि गम्यानि ततः प्रयत्नात्पुण्याश्च सर्वास्सरितश्च राम।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तीर्थफलवर्णनो नाम त्रयोविंशतितमोध्यायः ।। २३ ।।
2.24
।। राम उवाच ।। ।।
राज्ञोऽभिषिक्तमात्रस्य किन्नु कृत्यतमं भवेत् ।।
एतन्मे सर्वमाचक्ष्व सर्वं वेत्ति यतो भवान् ।। १ ।।
।। पुष्कर उवाच ।। -
अभिषेकार्द्रशिरसा राज्ञा राजीवलोचन ।।
सहायवरणं कार्यं तत्र राज्यं प्रतिष्ठितम् ।। २ ।।
यदप्यल्पतरं कर्म तदथैकेन दुष्करम् ।।
पुरुषेणासहायेन किन्नु राज्यं महत्पदम् ।। ३।।
तस्मात्सहायान्वरयेत्कुलीनान्नृपतिः स्वयम् ।।
शूरानुत्तमजातीयान्बलयुक्ताञ्छ्रुतान्वितान् ।। ४ ।।
रूपसत्वगुणौदार्यसंयुक्तान्क्षमया युतान्।।
क्लेशक्षमान्महोत्साहान्धर्मज्ञांश्च प्रियंवदान् ।। ५ ।।
हितोपदेशिकान्प्राज्ञान्स्वामिभक्तान्यशोर्थिनः ।।
एवं विधान्सहायांस्तु शुभ कर्मणि योजयेत् ।। ६ ।।
गुणहीनानपि तथा विज्ञाय नृपतिः स्वयम् ।।
कर्मस्वेव नियुञ्जीत यथायोग्येषु भार्गव ।। ७ ।।
कुलीनाः शीलसंपन्ना धनुर्वेदविशारदाः ।।
हस्तिशिक्षाश्वशिक्षासु कुशलाश्श्लक्ष्णभाषितैः ।। ८ ।।
निमित्ते शकुनज्ञाने वित्तवैद्यचिकित्सके ।।
पुरुषान्तरविज्ञाने षाड्गुण्येन विनिश्चिताः ।। ९ ।।
कृतज्ञाः कर्मणां शूरास्तथा क्लेशसहा ऋजुः ।।
व्यूहतत्त्वविधानज्ञः फल्गुसारविशेषवित् ।। १० ।।
राज्ञां सेनापतिः कार्यो ब्राह्मणः क्षत्रियोऽथवा ।।
प्रांशुः सुरूपो दक्षश्च प्रियवादी न चोद्धतः ।। ११ ।।
चित्तग्राहश्च सर्वेषां प्रतीहारो विधीयते ।।
यथोक्तवादी धूर्त्तः स्याद्देशभाषाविशारदः ।। १२ ।।
शाब्दः क्लेशसहो वाग्मी देशकालविभाषिता ।।

विज्ञाय देशं कालं वा हितं यत्स्यान्महीक्षितः ।। १३ ।।
वक्तापि तस्यः यः काले स दूतो नृपतिर्भवेत् ।।
प्रांशवो व्यायताः शूरा दृढभक्ता निराकुलाः ।। १४ ।।
राज्ञा तु रक्षिणः कार्यास्तदा क्लेशसहा हिताः ।।
अहार्याश्चानृशंसाश्च दृढभक्ताश्च पार्थिवे ।। १५ ।।
ताम्बूलधारी भवति नारी चाप्यथ तद्गुणा ।।
षाड्गुण्यविधि तत्त्वज्ञो देशभाषाविशारदः ।। १६ ।।
सन्धिविग्रहकः कार्यो राज्ञा नयविशारदः ।।
आयव्ययज्ञो लोकज्ञो देशोत्पत्तिविशारदः ।। १७ ।।
कृताकृतज्ञो भृत्यानां ज्ञेयः स्याद्दक्षरक्षिता ।।
सुरूपस्तरुणः शूरो दृढभक्तः कुलोचितः ।। १८ ।।
शूरः क्लेशसहश्चैव खड्गधारी प्रकीर्तितः ।।
शूरश्च बहुयुक्तश्च गजाश्वरथकोविदः ।। १९ ।।
कोशधारी भवेद्राज्ञः सदा क्लेशसहश्च यः ।।
निमित्तशकुनज्ञानहयशिक्षाविशारदः ।।२० ।।
हयायुर्वेदतत्त्वज्ञो भूमिभागविशेषवित् ।।
बलाबलज्ञो रथिनां स्थिरदृष्टिर्विशारदः ।। २३ ।।
शूरश्च कृतविद्यश्च सारथिः परिकीर्तितः ।।
अनाहार्यः शुचिर्दक्षः चिकित्सकवचोरतः ।। २२ ।।
सूदशास्त्रविधानाज्ञः सूदाध्यक्षः प्रशस्यते ।।
सूदशास्त्रविधानज्ञाः पराभेद्याः कुलोद्गताः ।। २३ ।।
सर्वे महानसे कार्या नीचकेशनखा जनाः ।।
समः शत्रौ च मित्रे च धर्मशास्त्रविशारदः ।। २४ ।।
विप्रमुख्यः कुलीनश्च धर्माधिकरणो भवेत् ।।
कार्यास्तथाविधास्तत्र द्विजमुख्याः सभासदः।।२५।।
सर्वदेशाक्षराभिज्ञाः सर्वशास्त्रविशारदाः ।।
लेखकाः कथिता राम सर्वाधिकरणेषु वै।।२६।।
शीर्षोपेतान्सुसंपूर्णान्समद्रोणीगतान्समान् ।।
अक्षरान्विलिखेद्यस्तु लेखकः स वरः स्मृतः ।। २७ ।।
उपायवाक्यकुशलः सर्वशास्त्रविशारदः ।।
बह्वर्थवक्ता चाल्पेन लेखकः स्याद्नृगूत्तम ।। २८ ।।
पुरुषान्तरतत्त्वज्ञाः प्रांशवश्चाप्यलोलुपाः ।।
धर्माधिकरणे कार्या जनाह्वानकरा नराः ।। २९।।

एवंविधास्तथा कार्या राज्ञो दौवारिका जनाः ।।
लोहवस्त्रादिधातूनां रत्नानां च विभागवित् ।।३०।।
विज्ञाता फल्गुसाराणां त्वनाहार्यः शुचिस्सदा ।।
निपुणश्चाप्रमत्तश्च धनाध्यक्षः प्रकीर्तितः ।। ३१ ।।
आयद्वारेषु सर्वेषु धनाध्यक्षसमा नराः ।।
व्ययद्वारेषु सर्वेषु कर्तव्याः पृथिवीक्षिता ।। ३२ ।।
परं पारं गतो यः स्यादष्टाङ्गेषु चिकित्सिते ।।
अनाहार्यस्स वैद्यः स्याद्धर्मात्मा च कुलोद्गतः ।। ३३ ।।
प्राणाचार्यस्स विज्ञेयो वचनं तस्य भूभुजा ।।
राम स्नेहात्सदा कार्यं यथा कार्यं पृथग्जनैः ।। ३४ ।।
हस्तिशिक्षाविधानज्ञो वनजातिविशारदः ।।
क्लेशक्षमस्तथा राज्ञो गजाध्यक्षः प्रशस्यते ।। ३५ ।।
एतैरेव गुणैर्युक्तो स्वाधीनश्च विशेषतः ।।
गजारोहो नरेन्द्रस्य सर्वकर्मसु शस्यते ।। ३६ ।।
हयशिक्षाविधानज्ञ स्तच्चिकित्सितपारगः ।।
अश्वाध्यक्षो महीभर्त्तुः स्वासनश्च प्रशस्यते ।। ३७ ।।
अनाहार्यश्च शूरश्च तथा प्राज्ञः कुलोद्गतः ।।
दुर्गाध्यक्षः स्मृतो राम उद्युक्तः सर्वकर्मसु ।। ३८ ।।
वास्तुविद्याविधानज्ञो लग्नहस्तो जितश्रमः ।।
दीर्घदर्शी च शूरश्च स्थपतिः परिकीर्तितः ।। ३९ ।।
यन्त्रमुक्ते पाणिमुक्ते अमुक्ते मुक्तधारिते ।।
अस्त्राचार्यो नियुद्धे च कुशलश्च तथेष्यते ।। ४० ।।
पञ्चाशदधिका नार्यः पुरुषाः सप्ततिस्तथा ।।
अन्तःपुरचराः कार्या राज्ञा सर्वेषु कर्मसु ।। ४१ ।।
स्थविरा जातितत्त्वज्ञाः सततं प्रतिजाग्रतः ।।
राज्ञः स्यादायुधागारे दक्षः कर्मसु चोद्यतः ।। ४२ ।।
कर्माण्यपरिमेयानि राज्ञां भृगुकुलोद्वह ।।
उत्तमाधममध्यानि बुद्ध्वा कर्माणि पार्थिव ।। ४३ ।।
उत्तमाधममध्याँस्तु पुरुषान्विनियोजयेत ।।
न कर्मणि विपर्यासाद्राजा नाशमवाप्नुयात् ।। ४४ ।।
नियुक्तपुरुषे भक्तिं श्रुतं शौर्यं बलं कुलम् ।।
ज्ञात्वा वृत्तिर्विधातव्या पुरुषाणां महीक्षिता ।। ४५ ।।
पुरुषान्तरविज्ञाने तत्त्वमात्रनिबन्धनाः ।।

नरेन्द्रलक्ष्या धर्मज्ञास्तत्रायत्तो भवेन्नृपः ।।४६।।
स्वभृत्याश्च तथा पुष्टास्सततं प्रतिमानिताः ।।
राज्ञा सहायाः कर्तव्याः पृथिवीं जेतुमिच्छता ।।४७।।
यथार्हं चाथ सुभृतान्राजा कर्मसु योजयेत ।।
धर्मिष्ठान्धर्मकार्येषु शूरान्संग्रामकर्मणि ।। ४८ ।।
निपुणानर्थकृत्येषु सर्वत्र च तथा शुचीन् ।।
स्त्रीषु षण्ढान्नियुञ्जीत तीक्ष्णान्दारुणकर्मसु ।।४९।।
धर्मे चार्थे च कामे च भये च भृगुनन्दन ।।
राजा यथार्हं कुर्यात्तान्ह्युपधाभिः परीक्षितान् ।। ५० ।।
समतीतो यथार्हायां कुर्याद्धस्तिवने चरान् ।।
उत्पादान्वेषणं यत्तानध्यक्षाँस्तत्र कारयेत् ।। ५१ ।।
एवमादीनि कर्माणि यत्नैः कार्याणि भार्गव ।।
सर्वथा नेष्यते राज्ञस्तीक्ष्णोपकरणक्षयः ।। ५२ ।।
पापसाध्यानि कर्माणि यानि राज्ञां भृगूत्तम ।।
सन्तस्तानि न कुर्वन्ति तस्मात्तान्बिभृयान्नृपः ।। ५३ ।।
नेष्यते पृथिवीशानां तीक्ष्णोपकरणक्षयः ।।
यस्मिन्कर्मणि यस्य स्याद्विशेषेण च कौशलम् ।। ५४ ।।
तस्मिन्कर्मणि तं राजा परीक्ष्य विनियोजयेत् ।।
पितृपैतामहान्भृत्यान्सर्वकर्मसु योजयेत् ।। ५५ ।।
विना दायादकृत्येषु तत्र ते हि समासतः ।।
राजा दायादकृत्येषु परीक्ष्य स्वकृतान्नरान् ।। ५६ ।।
नियुञ्जीत महाभागः तस्य ते हितकारिणः ।।
परराजगृहान्प्राप्ताञ्जनसंग्रहकाम्यया ।। ५७ ।।
उष्टान्वाप्यथ वा दुष्टान्संश्रयेत प्रयत्नतः ।।
दुष्टं विज्ञाय विश्वासं न कुर्यात्तत्र भूमिपः ।। ६८ ।।
वृत्तिं तस्यापि वर्त्तेत जनसंग्रहकाम्यया ।।
राजा देशान्तरप्राप्तं पुरुषं पूजयेद्भृशम् ।। ५९ ।।
सहायं देशसंप्राप्तं बहुमानेन चिन्तयेत ।।
कामं भृत्यार्जनं राजा नैव कुर्याद्भृगूत्तम ।। ६० ।।
न वै वासं विभक्तं तु भृत्यं कुर्यात्कथञ्चन ।।
शस्त्रमग्निं विषं सर्पान्निस्त्रिंशमपि चैकतः ।। ६१ ।।
भृत्या मनुजशार्दूल कुभृत्याश्च तथैकतः ।।
तेषां चारेण विज्ञानं राज्ञा विज्ञाय नित्यशः ।। ६२ ।।

गुणिनां पूजनं कुर्यान्निर्गुणानां च शासनम् ।।
कथिताः सततं राम राजानश्चारचक्षुषः ।। ।। ६३ ।।
स्वदेशे परदेशे च जातिशीलान्विचक्षणान् ।।
अनाहार्यान्क्लेशसहान्नियुञ्जीत सदा चरान् ।। ६४ ।।
जनस्याविततान्सौम्यांस्तथा ज्ञातान्परस्परम् ।।
वणिजो मन्त्रकुशलान्सांवत्सरचिकित्सितान् ।। ६५ ।।
तथा प्रव्रजिताकारान्राजा चारान्नियोजयेत ।।
नैकस्य राजा श्रद्दध्याच्चारस्यापि च भाषितम् ।। ६६ ।।
द्वयोस्संवादमाज्ञाय सन्दध्यान्नृपतिस्ततः ।।
परस्परस्याविदितौ यदि स्यातां न तावुभौ ।। ६७ ।।
तस्माद्राजा प्रयत्नेन गूढांश्चारान्प्रयोजयेत ।।
राज्यस्य मूलमेतावद्यद्राज्ञश्चारदृष्टिता ।। ६८ ।।
चाराणामपि यत्नेन राज्ञा कार्यं परीक्षणम् ।।
रागापरागौ भृत्यानां जनस्य च गुणागुणान् ।। ६९ ।।
शुभानामशुभानां च विज्ञानं राम कर्मणाम् ।।
सर्वं राज्ञां चरायत्तं तेष्वायत्तस्सदा भवेत् ।। ७० ।।
कर्मणा केन मे लोके जनस्सर्वोऽनुरज्यते ।।
विरज्यते तथा केन विज्ञेयं तन्महीक्षिता ।।
विरागजननं सर्वं वर्जनीयं प्रयत्नतः ।। ७१ ।।
जनानुरागप्रभवो हि लक्ष्यो राज्ञां यतो भार्गववंशचन्द्र ।।
तस्मात्प्रयत्नेन नरेन्द्रमुख्यैः कार्योऽनुरागो भुवि मानवेषु ।। ७२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सहायसम्पत्तिर्नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ।। २४ ।।
2.25
।। पुष्कर उवाच।।
यथानुवर्तितव्यं स्याद्राम राजोपजीविभिः ।।
तथा ते कथयिष्यामि निबोध गदतो मम ।। १ ।।
आज्ञा सर्वात्मना कार्या स्वशक्त्या भृगुनन्दन ।।
आक्षिप्य वचनं तस्य न वक्तव्यं तथा वचः ।। २ ।।
अनुकूलं प्रियं तस्य वक्तव्यं जनसन्निधौ ।।
रहोगतस्य वक्तव्यमप्रियं यद्धितं भवेत् ।। ३ ।।
परार्थमथ वक्तव्यं स्वस्थे चेतसि भार्गव ।।
स्वास्थ्यं सुहृद्भिर्वक्तव्यं न स्वयं तु कथंचन ।। ४ ।।
कार्यातिपातकं कार्यं रक्षितव्यं प्रयत्नतः ।।

न च हिंस्यधनं किञ्चिन्नियुक्तेन च कर्मणि ।। ५ ।।
नोपेक्ष्यं तस्य मानं च तथा राज्ञा प्रियो भवेत् ।।
राज्ञश्च न तथा कार्यं वेशभाषितचेष्टितम् ।।६।।
राजलीला न कर्तव्या तद्विष्टं च विवर्जयेत् ।।
राज्ञस्समाधिकौ वेशौ न तु कार्यौ विजानता ।। ७ ।।
द्यूतादिषु तथैवास्य कौशलं तु प्रदर्शयेत् ।।
प्रदर्श्य कौशलं चास्य राजानं न विशेषयेत् ।। ८ ।।
अन्तःपुरधनाध्यक्षैर्वैरिदूतैर्निराकृतैः ।।
संसर्गं न व्रजेद्राम विना पार्थिवशासनम् ।। ९ ।।
निम्नेहतां चावमानं तत्प्रयुक्तं च गोपयेत् ।।
यच्च गुह्यं भवेद्राज्ञस्तन्न लोके प्रकाशयेत् ।। १० ।।
नृपेण श्रावितं यत्स्याद्गुह्याद्गुह्यं भृगूत्तम ।।
न तत्संश्रावयेल्लोके तथा राज्ञः प्रियो भवेत् ।। ११ ।।
आज्ञप्यमाने चान्यस्मिन्समुत्थाय त्वरान्वितः ।।
अहं किङ्करवाणीति वाच्यो राजा विजानता ।। १२ ।।
कार्यावस्थां च विज्ञाय कार्यमेतत्तथा भवेत् ।।
सततं क्रियमाणेस्मिँल्लाघवं तु व्रजेद्बुधः ।। १३ ।।
राज्ञः प्रियाणि वाक्यानि न चात्यर्थं पुनःपुनः ।।
न हास्यशीलश्च भवेन्न चापि भृकुटीमुखः।। ।। १४ ।।
नातिवक्ता न निर्वक्ता न च मात्सरिकस्तथा ।।
आत्मसम्भावितश्चैव न भवेत्तु कथञ्चन ।। १५ ।।
दुष्कृतानि नरेन्द्रस्य न च संकीर्तयेत्क्वचित् ।।
वस्त्रं पत्रमलङ्कारं राज्ञा दत्तं तु धारयेत् ।। १६ ।।
औदार्येण न तद्देयमन्यस्मिन्भूतिमिच्छता ।।
न चैवाध्यशनं राज्ञः स्वपनं चापि कारयेत् ।। १७ ।।
नानिर्दिष्टे तथा द्वारे प्रविशेत कथञ्चन ।।
न च पश्येत राजानमयोग्यासु च भूमिषु ।। १८ ।।
राज्ञस्तु दक्षिणे पार्श्वे वामे चोपविशेत्तदा ।।
पुरस्तात्तु यथा पश्चादासनं तु विगर्हितम्।।१९।।
जृम्भा निष्ठीवनं कामं कोपं पर्यंकिकाश्रयम्।।
मुकुटं वातमुद्गारं तत्समीपे विवर्जयेत्।।
स्वयं तथा न कुर्वीत स्वगुणाख्यापनं बुधः।।
स्वगुणाख्यापने कुर्यात्परानेव प्रयोजकान्।।२१।।

हृदयं निर्मलं कृत्वा परं भक्तिमुपाश्रितैः ।।
अनुजीविगणैर्भाव्यं नित्यं राज्ञामतन्द्रितैः ।। २२ ।।
शाठ्यं लौल्यमपैशुन्यं नास्तिक्यं क्षुद्रतां तथा ।।
चापल्यं च परित्याज्यं नित्यं राजानुजीविना ।। २३ ।।
श्रुतेन विद्याशिल्पैश्च संयोज्यात्मानमात्मना ।।
राजसेवां ततः कुर्याद्भूतये भीतिवर्धनः ।। २४ ।।
नमस्कार्यास्सदा चास्य पुत्रवल्लभमन्त्रिणः ।।
सचिवैश्चास्य विश्वासं न तु कार्यं कथञ्चन ।। २५ ।।
अपृष्टश्चास्य न ब्रूयात्कामं ब्रूयात्तथापदि ।।
हितं पथ्यं च वचनं हितैस्सह सुनिश्चितम् ।। २६ ।।
चित्तं चैवास्य विज्ञेयं नित्यमेवानुजीविना ।।
भर्तुराराधनं कुर्याच्चित्तज्ञो मानवः सुखम् ।। २७ ।। ।
रागापरागौ चैवास्य विज्ञेयौ भूतिमिच्छता ।।
त्यजेद्विरक्तं नृपतिं रक्ताद्वृत्तिं तु कामयेत् ।। २८ ।।
कर्मोपकारयोर्नाशं विपक्षाभ्युदयं तथा ।।
आशासंवर्धनं कृत्वा फलनाशं करोति च ।। २९ ।।
अकोपोपि प्रकोपाभः प्रसन्नोपि च निष्फलः ।।
वाक्यं समन्दं वदति वृत्तिच्छेदं करोति च ।। । ।। ३० ।।
प्रवेशवाक्यानुदितौ न संभावयतीत्यथ ।।
आराधनासु सर्वासु सुप्तवच्च विचेष्टते ।। ३१ ।।
कथासु दोषैः क्षिपति वाक्यच्छेदं करोति च ।।
लक्ष्यते विमुखश्चैव गुणसङ्कीर्तने कृते ।। ०५२ ।।
दृष्टिं क्षिपत्यथान्यत्र क्रियमाणे च कर्मणि ।।
विरक्तलक्षणं श्रुत्वा शृणु रक्तस्य लक्षणम् ।। ३३ ।।
दृष्ट्वा प्रसन्नो भवति वाक्यं गृह्णाति चादरात् ।।
कुशलादिपरिप्रश्ने संप्रयच्छति चासनम् ।। ३४ ।।
विविक्तदर्शने चास्य रहस्ये न च शङ्कते ।।
जायते हृष्टवदनः श्रुत्वा तस्य तु सङ्कथाम् ।। ३५ ।।
अप्रियाण्यपि वाक्यानि तदुक्तान्यभिनन्दति ।।
उपायनं च गृह्णाति स्तोकमप्यादरात्तथा ।। ३६ ।।
कथान्तरेषु सरति प्रहृष्टवदनस्तथा ।।
इति रक्तस्य कर्तव्या सेवा भृगुकुलोद्वह ।।
आपत्सु न त्यजेत्पूर्वं विरक्तमपि सेवितम्।।३७।।

मित्रं न चापत्सु तथा न भृत्यं व्रजन्ति ये निर्गुणमप्रमेयम् ।।
प्रभुं विशेषेण च ते व्रजन्ति सुरेन्द्रधामासुरवृन्द जुष्टम् ।। ३८ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अनुजीविवृत्तं नाम पञ्चविंशोध्यायः ।। २५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०२६-०३०

https://sa.wikisource.org/s/zt8

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.26

।। पुष्कर उवाच ।। ।।

राजा सहायसंयुक्तः प्रभूतयवसेन्धनम् ।।

रम्यमानतसामन्तः पशव्यं देशमावसेत् ।। १ ।।

वैश्यशूद्रजनप्रायमनाहार्यं तथा परैः ।।

किञ्चिद्ब्राह्मणसंयुक्तं बहुकर्मकरं तथा ।। २ ।।

अदेवमातृकं कर्मस्वनुरक्तजनाचितम् ।।

करैरपीडितं चापि बहुपुष्पं फलं तथा ।। ३ ।।

अगम्यं परचक्राणां तद्वादसहमापदि ।।

समदुःखसुखं राज्ञः सततं च प्रिये स्थितम् ।। ४ ।।

सरीसृपविहीनं च व्याधितस्करवर्जितम् ।।

एवंविधं यथालाभं राजा विषयमावसेत ।। ५ ।।

तत्र दुर्गं नृपः कुर्यात्षण्णामेकतमं बुधः ।।

धन्वदुर्गं महीदुर्गं नरदुर्गं तथैव च ।। ६ ।।

वार्क्षं चेवांबुदुर्गं च गिरिदुर्गं च भार्गव ।।

सर्वेषामेव दुर्गाणां गिरिदुर्गं प्रशस्यते ।। ७ ।।

दुर्गं च परिखोपेतं नृपाट्टालकसंयुतम् ।।

शतघ्नीयन्त्रमुख्यैश्च शतशश्च तथा युतम् ।। ८ ।।

गोपुरं सङ्कपाटं च तत्र स्यात्सुमनोहरम् ।।

सपताकगजारूढो येन राजा विशेत्पुरम् ।। ९ ।।

चतस्रश्च तथा तत्र कार्याश्चापणवीथयः ।।

एकस्मिँस्तत्र वीथ्यग्रे देववेश्म भवेद्दृढम् ।। १० ।।

वीथ्यग्रे च द्वितीये वै राजवेश्माभिधीयते ।।

धर्माधिकरणं कार्यं वीथ्यग्रे च तृतीयके ।। ११ ।।

चतुर्थे चैव वीथ्यग्रे गोपुरं च विधीयते ।।

आयतं चतुरस्रं वा वृत्तं चाकारयेत्पुरम् ।। १२ ।।
मुक्तिहीनं त्रिकोणं च यवमध्यं तथैव च ।।
अर्धचन्द्रप्रकारं च वज्राकारं च वर्जयेत् ।। १३ ।।
अर्धचन्द्रं प्रशंसन्ति नदीतीरं तु तद्वशात् ।।
अन्यत्र तन्न कर्तव्यं प्रयत्नेन विजानता ।। १४ ।।
राज्ञः कोशगृहं कार्यं दक्षिणे राजवेश्मनः ।।
तस्यापि दक्षिणे भागे गजस्थानं विधीयते।।१५।।
गजानां प्राङ्मुखी शाला कर्तव्या चाप्युदङ्मुखी ।।
आग्नेये च तथा भागे आयुधागार इष्यते ।। १६।।
महानसं च धर्मज्ञः कर्मशालास्तथापराः ।।
गृहं पुरोधसः कार्यं वामतो राजवेश्मनः ।। १७ ।।
मन्त्रिदैवविदां चैव चिकित्साकर्तुरेव च ।।
तत्रैव च तथा भागे कोष्ठागारं विधीयते ।। १८ ।।
गवां स्थानं तु कर्त्तव्यं तुरगाणां तथैव च ।।
उत्तराभिमुखी श्रेणी तुरगाणां विधीयते ।। १९ ।।
प्राङ्मुखी चापि धर्मज्ञ परिशेषा विगर्हिता ।।
तुरगाश्च तथा धार्या प्रशस्तैः सार्वरात्रिकैः ।। ।। २० ।।
कुक्कुटान्वानरांश्चैव मर्कटांश्च नराधिप ।।
धारयेदथ शालासु सवत्सां धेनुमेव च ।। २१ ।।
अजाश्च धार्या यत्नेन तुरगाणां हितैषिणा ।।
गोगजाश्वविशालासु तत्पुरीषस्य निष्क्रमम् ।। २२ ।।
अस्तङ्गते न कर्तव्यं देवदेवे दिवाकरे ।।
ततस्तत्र यथान्यायं राजा विज्ञाय सारवित् ।। २३ ।।
दद्यादावसथस्थानं सर्वेषामनुपूर्वशः ।।
योधानां शिल्पिनां चैव सर्वेषामविशेषतः ।। २४ ।।
दद्यादावसथान्दुर्गे मन्त्रकालविदां सताम ।।
गोवैद्यानश्ववैद्यांश्च गजवैद्यांस्तथैव च ।। २५ ।।
आहरेत भृशं राजा दुर्गे परबलारुजः ।।

कुशीलवानां विप्राणां दुर्गे स्थानं विधीयते ।। ।। २०५ ।।
न बहूनां न तैर्दुर्गं विना कार्यं तथा भवेत् ।।
दुर्गे च यन्त्राः कर्तव्या नानाप्रहरणान्विताः ।। २७ ।।
सहस्रघातिनो राम तैस्तु रक्षा विधीयते ।।
दुर्गे द्वाराणि गुप्तानि कार्याण्यपि च भूभुजा ।। २८ ।।
सञ्चयश्चात्र सर्वेषां चायुधानां प्रशस्यते ।।
धनुषां क्षेपणीयानां तोमराणां च भार्गव ।। २९ ।।
शराणामथ खड्गानां खनकानां तथैव च ।।
लगुडानां गुडानां च हुडानां परिघैः सह ।। ३० ।।
अश्मनां च प्रभूतानां मुद्गराणां तथैव च ।।
कणियानां त्रिशूलानां पट्टिशानां च भार्गव ।। ३१ ।।
प्रासानां च त्सरूणां च शक्तीनां च नरोत्तम ।।
परश्वधानां चक्राणां चर्मणां चर्मभिः सह ।। ३२ ।।
कुद्दालरज्जुवेत्राणां पिटिकानां तथैव च ।।
ह्रस्वकानां च पात्राणामगरस्य च संश्रयम ।। ३३ ।।
सर्वेषां चित्रभाण्डानां सञ्चयश्चात्र इष्यते ।।
वादित्राणां च सर्वेषामौषधानां तथैव च ।। ३८४ ।।
यवसानां प्रभूतानां चेन्धनस्य च सञ्चयम् ।।
गुडस्य सर्वशैलानां गोरसानां तथैव च ।। ३९ ।।
चर्मणां च ससज्जानां स्नायूनामस्थिभिः सह ।।
गोरसस्य पटानां च धान्यानां सर्वतस्तथा ।। ३६ ।।
तथैव प्रपटानां च यवगोधूमयोरपि ।।
रत्नानां सर्ववस्त्राणां लोहानां चाप्यशेषतः ।।३७ ।।
कलायमुद्गमाषाणां चणकानां तिलैः सह ।।
तथा च सर्वसस्यानां पांशुगोमययोरपि ।।३८८।।
सणसर्जरसं भूर्जजतुलाक्षाकटंकटाम् ।।
राजा सञ्चिनुयाद्दुर्गे यच्चान्यदपि किञ्चन ।। ३९ ।।
कुम्भाः साषीविषा धार्या व्याघ्रसिंहादयस्तथा ।।

मृगाश्च पक्षिणश्चैव पशवश्च पृथग्विधाः ।।४ ० ।।

सञ्चेयानि विरुद्धानां सुगुप्तानि पृथक्पृथक ।।

कर्तव्यानि महाभाग यत्नेन पृथिवीक्षिता ।। ४१ ।।

उक्तानि चाप्यनुक्तानि राजद्रव्याण्यशेषतः ।।

सुगुप्तानि पुरे कुर्याज्जनानां हित काम्यया ।। ४२ ।।

जीवकर्षभकाकोलीरामलक्यः परूषकम् ।।

शालिपर्णी पृश्निपर्णी मुद्गपर्णी तथैव च ।। ४३ ।।

माषपर्णी तथा चैव सारिवे द्वे बलाभयम ।।

वीराश्वगन्धा वृथ्वीका बृहती कण्टकारिका ।।४४।।

शृङ्गाटिका रोद्रगोधी वर्षाभूदर्भगुन्द्रका ।।

मधुपर्णीविदार्यौ द्वे महादुर्गा महा तथा ।। ४५ ।।

धन्वना महऋग्व्याह्वा त्रिकोटी रण्डकं विषम् ।।

पर्णासनाह्वी मृद्वीका फल्गुः खर्जूरयष्टिका ।। ४६ ।।

शुक्रातिशुक्रकाश्मर्यश्छत्रातिच्छत्रवीरणा ।।

इक्षुरिक्षुविकारश्च फाणिताद्याश्च भार्गव ।। ४७ ।।

सहाश्च सहदेवाश्च विश्वेदेवाढरूपकम् ।।

मधूकपुष्पं हंसाख्या शतपुष्पमधूलिका ।। ४८ ।।

शतावरी मधूकं च प्रियालं तालमेव च ।।

आत्मगुप्ता कट्फलाख्या दरदा राजसेरुका ।।४९।।

राजर्षभकधानक्या ऋष्यप्रोक्ता तथोत्कटा ।।

कटंकटा पद्मबीजं गोवल्ली मधुवल्लिका ।।५० ।।

शीतपाकी कुलिङ्गाक्षी काकजिह्वोरुपत्रिका ।।

एर्वारुम्रपसौ चोभौ मुञ्जातकपुनर्नवा ।।५१ ।।

काशेरुका तुगाक्षीरा बिल्वेशालूककेसरम् ।।

शूकधान्यानि सर्वाणि शम्बीधान्यानि यानि च ।। ५२ ।।

क्षीरं क्षौद्रं तथा शुक्लं मज्जा तैलं वसा घृतम ।।

निकोचाभिषुकाक्षोटं वातापं सोरुखाणकम् ।। ५३ ।।

एवमादीनि चान्यानि विज्ञेयो मधुरो गणः ।।

राजा सञ्चिनुयात्सर्वं पुरे निरवशेषतः ।। ५४ ।।

दाडिमांम्रातकां लीनं तितन्तिडीकाम्लवेतसम् ।।

भव्यकः कण्डलीकश्च मकरन्दकरूपकम् ।।५५।।

बीजपूरककाण्डीरमालती राजधन्वना ।।

कोलकद्वयपर्णानि द्वयोरल्लीकयोरपि।।५६।।

पालेवतं भागरिकं प्राचीनारूकमेव च ।।

कपित्थामलकं चुक्रं कलिन्दं च शठस्य च।।५७।।

जाम्बवं नवनीतं च सौवीरकतुपोचके ।।

सुरासवं च मद्यानि मण्डं तक्रदधीनि च ।। ५८ ।।

शुक्लानि चैव सर्वाणि ज्ञेयान्यम्लगणानि वै ।।

सैन्धवोद्भेदनादेयपाक्यसामुद्ररोचसम् ।।

कूप्यसौवर्चलविडं वालकैलोपबाहुकम् ।। ५९ ।।

ऊषक्षारं कालभस्म विज्ञेयौ लावणो गणः ।।

एवमादीनि चान्यानि राजा सञ्चिनुयात्पुरे ।। ६० ।।

पिप्पली पिप्पलीमूलं चव्यचित्रकनागरम् ।।

कुठेरकं समरिचं शिग्रुं भल्लात दुर्गं सुगुप्तं नृपतिस्सदैव।।८८।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्कराख्याने दुर्गसम्पत्तिर्नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः।।२६।।

2.27

राम उवाच ।।

रक्षोघ्नानि विषघ्नानि यानि कार्याणि भूभुजा ।।

अगदानि समाचक्ष्व तानि धर्मभृतां वर ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।

बिल्वाढकी यवक्षारपाटलीबाह्लिकोषणाः ।।

श्रीपर्णी सल्लकीयुक्ता निष्क्वाथः प्रोक्षणं परम् ।। २ ।।

सविषं प्रोक्षितं तेन सद्यो भवति निर्विषः ।।

यवसैन्धवपानीयवसुशय्यासनौदनम् ।। ३ ।।

कवचाभरणच्छत्रबालव्यजनमेव च ।।

शैलूपाटल्यतिविषाशिग्रुगोपीपुनर्नवाः ।। ४ ।।

ससङ्गावृक्षमूलत्वक्कपित्थं वृक्षशोणितम् ।।

सहदन्तशठं तद्वत्प्रोक्षिणं विषनाशनम् ।। ५ ।।

लाक्षा प्रियङ्गुमञ्जिष्ठासमङ्गा सहरेणुका ।।

सयष्ट्याह्वमधूपेता बभ्रुपित्तेन कल्किताः ।। ६ ।।

निखनेद्गोविषाणस्था सप्तरात्रं महीतले ।।

ततः कृत्वा मणिं हेम्ना बद्धं हस्तेन धारयेत् ।। ।। ७ ।।

संस्पृष्टस्सविषस्तेन सद्यो भवति निर्विषः ।।

मनोह्वालशमीपुष्पत्वङ्निशाश्वेतसर्षपाः ।। ८ ।।

कपित्थकुष्ठमञ्जिष्ठाः पित्तेन श्लक्ष्णकल्किताः ।।

धनोगवः कपिल्लायाः सौम्याख्योऽयं पुरो गदः ।। ९ ।।

विषजित्परमः प्रोक्तो मणिरत्र च पूर्ववत् ।।

मूषकाजिरका चापि हस्ते बद्ध्वा विषापहा ।। १० ।।

हरेणुमासी मंजिष्ठा रजनीमधुकं मधु ।।

अक्षत्वक्सुरसं.... ..श्वपित्तं पूर्ववर्मणि ।। ११ ।।

वादित्राणि पताकाश्च विष्टैरेतैः प्रलेपिता ।।

श्रुत्वा दृष्ट्वा समाधाय सद्यो भवति निर्विषः ।। १२ ।।

तत्पूषणं पञ्चलवणं मञ्जिष्ठारजनीद्वयम् ।।

सूक्ष्मैला त्रिवृतापत्रं विरुङ्गानींद्रवारुणी ।। १३ ।।

मधुकं चेति सक्षौद्रं गोविषाणैर्निधापयेत् ।।

तस्मादुष्णाम्बुना मात्रां प्रागुक्तां योजयेत्तथा ।। ।।१४।।

विषं भुक्तं जरां याति निर्विषोपि न दोषकृत् ।।

संतुसर्जरसोशीरसर्षपापत्रवालुकैः ।।१५।।

सवेल्लारुष्करपुरैः कुसुमैरर्जुनस्य च।।

धूपोवासो गृहे हन्ति विषं स्थावरजङ्गमम् ।। १६ ।।

न तत्र कीटा न विषा दर्दुरा न सरीसृपाः ।।

न कृत्याः कर्म नाऽन्यच्च धूपोयं यत्र दह्यते ।। १७ ।।

कल्कितैश्चन्दनक्षीरपलाशद्रुमवल्कलैः ।।

पूर्वैलवालुसुरसानाकुलीतण्डुलीयकैः ।। १८ ।।

क्वाथः सर्वोदकार्येषु काकमाचीजलैर्वृतः ।।

रोचनापत्र नैपालीकुंकुमैस्तिलकं वहन् ।। १९ ।।

विषं न बाधते स्याच्च नरनारीनृपप्रियः ।।

चूर्णैर्हरिद्रामंजिष्ठाकिणिहीकणनिम्बकैः ।। २० ।।

जिघ्रं न्निर्विषतामेति गात्रं सर्वविषार्दितम् ।।

शिरीषस्य फलं पत्रं पुष्पं त्वङ्मलमेव च ।। २१ ।।

गोमूत्रपिष्टो ह्यगदः सर्वकर्मकरः स्मृतः ।।

एता वीरमहौषध्यः शृणु चातः परं द्विज ।। २२ ।।

वन्ध्या कर्कोटकी राम विष्णुक्रान्ता तथोत्कटा ।।

शतमूला शतानन्दा बलास्फोटा पटोलिका ।। २३ ।।

सोमा पिण्डा निशा चैव तथा दग्धरुहा जया ।।

स्थले कमलिनी या च पिंगली शृङ्गमूलिका ।। २४ ।।

चण्डाली हस्तिचण्डाली गोचण्डाली कवन्धिका ।।

रक्ता चैव महारक्ता तथा बर्हिशिखा च या ।। २५ ।।

कोशातकी नक्रमालं पियालं च स्वलक्षणा ।।

चारणा च सुगन्धा च तथा वै गन्धनाकुली ।। २६ ।।

ईश्वरी च सलिङ्गी च सोमली वंशनालिका ।।

जतुकारी तथा श्वेता श्वेता च मधुयष्टिका ।। २७ ।।

वज्जटः पारिभद्रश्च तथा वै सिन्धुवारिका ।।

जीवानन्दी वसुमती न तं नागकटं कटम् ।। २८ ।।

तालना जालपातालं तथा च वटपत्रिका ।।।

करक्षीरा महानीली कह्लारं हंसपादिका ।। २९।।

मण्डूकपर्णी वाराही द्वे तथा तण्डुलीयके ।।

सर्पाक्षी लवणा ब्राह्मी विश्वरूपा सुखंकरी ।। ३० ।।

रुजापहा शुद्धिकरी तथा शल्यापहा च या ।।

पत्रिका रोहिणी चैव रक्तला च महौषधी ।। ३१ ।।

तथामलकवन्दारु यावचित्रा पटोलिका ।।

काकोली क्षीरकाकोली पीलुपर्णी मनोवती ।। ३२ ।।
केशनी वृश्चिका काली महानागा शतावरी ।।
तथा गरुडवेगा च स्थलेकुमुदिनी च या ।। ३३ ।।
स्थले चोत्पलिनी या च महाभूमिलता च या ।।
उन्मादिनी सोमराजी सर्वरत्नानि भार्गव ।। ३४ ।।
विशोषामरकतं तत्र कीटपक्षं विशेषतः ।।
जीवजाताश्च मणयस्सर्वे धार्या विशेषतः ।। ३५ ।।
रक्षोघ्नाश्च यशस्याश्च कृत्या वेतालनाशिनः ।।
विशेषान्तरनागाश्च गोखरोष्ट्रसमुद्भवाः ।। ३६ ।।
सर्पतित्तिरगोमायुबभ्रुमण्डूकजाश्च ये ।।
सिंहव्याघ्रर्क्षमार्जारद्वीपवानरसम्भवाः ।। ३७ ।।
कपिञ्जलाजगोधाविमहिषैणभवाश्च ये ।। ३८ ।।
इत्येवमेतैस्सकलैरुपेतं द्रव्यैः पुरं रक्षितसञ्चयं च ।।
राजा वसेत्तत्र गृहं च शुभ्रं गुणान्वितं लक्षणसंप्रयुक्तम् ।। ३९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे मा०सं० द्वितीयखण्डे अगदङ्कराध्यायो नाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ।। २७ ।।
2.28
।। राम उवाच ।।
राजरक्षारहस्यानि यानि दुर्गे निधापयेत् ।।
कारयेद्वा महीभर्ता कथयस्वाशु तानि मे ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
शिरीषोदुम्बरशमीबीजपूरं घृतप्लुतम् ।।
क्षुद्योगः कथितो राम मासार्धस्य पुरातनैः ।। २ ।।
कषेरूत्पलमूलानि इक्षुमूलं तथा विमम् ।।
दूर्वाक्षीरघृतैर्मण्डः सिद्धोऽयं मासिकः परम् ।। ३ ।।
शूलप्रोतं नरं प्राप्य तस्यास्थ्नामरणी भवेत् ।।
कल्माषवीणुना तत्र जनयेत्तु विभावसुम् ।। ४ ।।
गृहे त्रिरपसव्यं तत्क्रियते यत्र भार्गव ।।
नान्योग्निर्ज्वलते तत्र नात्र कार्या विचारणा ।। ५ ।।

कर्पासास्थि भुजङ्गस्य तथा निर्मोचनं परम् ।।
सर्पनिर्वासने धूपः प्रशस्तः सततं गृहे ।। ६ ।।
सान्द्रसत्त्वा च वयसा विद्युद्दग्धा च मृत्तिका ।।
तयानुलिप्तं यद्वेश्म नाग्निना दह्यते द्विज ।। ७ ।।
दिवा च दुर्गे रक्षोऽग्निर्वाति वाते विशेषतः ।।
विषाच्च रक्ष्यो नृपतिस्तत्र युक्तिं निबोध मे ।। ८ ।।
क्रीडानिमित्तं नृपतेर्धार्याः स्युर्मृगपक्षिणः ।।
अन्नं च प्राक्परीक्षेत वह्नावथ नरेषु च ।। ९ ।।
वस्त्रं पत्रमलङ्कारं भोजनाच्छादने तथा ।।
नापरीक्षितपूर्वं तु स्पृशेदपि महीपतिः ।। १० ।।
श्यावास्यवक्त्रः सन्तप्तः सोद्वेगं च परीक्षते ।।
विषदेन विषं दत्तं यत्र तत्र निरीक्षते ।। ११ ।।
स्रस्तोत्तरीयो विमनाः स्तम्भकुण्ड्यादिभिस्तथा ।।
प्रच्छादयति चात्मानं खिद्यते लज्जते तथा ।। १२ ।।
भुवं विलिखते ग्रीवां तथा चालयते द्विज ।।
कण्डूयति च मूर्धानं परिलेढ्यधरं तथा ।। १३ ।।
क्रियासु त्वरते राम विपरीतास्वपि ध्रुवम् ।।
एवमादीनि चिह्नानि विषदस्य परीक्षयेत् ।। १४ ।।
ततो विचायेदग्नौ तदन्नं त्वरयान्वितः ।।
इन्द्रायुधसवर्णस्तु वृक्षस्फोटसमन्वितः ।। १५ ।।
एकावर्तोऽथ दुर्गन्धी भृशं चटचटायते ।।
तद्धूमसेवनाज्जन्तोः शिरोरोगश्च जायते ।। १६ ।।
सविषेऽन्ने निलीयन्ते न च भार्गव मक्षिकाः ।।
निलीनाश्च विपद्यन्ते दृष्टे च सविषे तथा ।। १७ ।।
विरज्यति चकोरस्य दृष्टिर्भार्गवसत्तम ।।
विकृतिं च स्वरो याति कोकिलस्य तथा द्विज ।। १८ ।।
गतिः स्खलति हंसस्य भृङ्गराजश्च कूजति ।।
क्रौंचो मदमथाभ्येति कृकवाकुर्विरौति च ।। १९ ।।

विक्रोशति चकोरश्च शारिका वाशते तथा ।।
चामीकरोऽन्यतो याति मृत्युं कारण्डवस्तथा ।। २० ।।
मेहते वानरो राम ग्लायते जीवजीवकः ।।
हृष्टरोमा भवेद्बभ्रुः पृषतश्चैव रोदिति ।। २१ ।।
हर्षमायाति च शिखी सविषे दर्शने द्विज ।।
अन्नं च सविषं राम चिरेण च विपच्यते ।। २२ ।।
तथा भवत्यतिस्रावं पक्वं पर्युषितोपमम् ।।
व्यापन्नरसगन्धं च चन्द्रिकाभिस्तथा युतम् ।। २३ ।।
व्यञ्जनानां च शुष्कत्वं द्रवाणां बुद्बुदोद्भवः ।।
ससैन्धवानां द्रव्याणां जायते फेनमालिका ।। २४ ।।
रसस्य राजी नीला स्यात्ताम्रा च पयसस्तथा ।।
कोकिलाभा च सध्यस्य तोयस्य च भृगूत्तम ।। २५ ।।
धान्याम्लस्य तथा कृष्णा कपिला कोद्रवस्य च ।।
मधुश्यावा च तक्रस्य नीला पीता तथैव च ।। २६ ।।
घृतस्योदकसंकाशा कपोताभा च मस्तुनः ।।
हरिता साक्षिकस्यापि तैलस्य च तथारुणा ।। २७ ।।
फलानामप्यपक्वानां पाकः क्षिप्रं प्रजायते ।।
प्रकोपश्चैव पक्वानां माल्यानां म्लानता तथा ।।२८।।
मृदुता कठिनानां स्यान्मृदूनां च विपर्ययः ।।
सूक्ष्मतन्तूपसदनं तथा चैवातिरोमता ।।२९।।
श्याममण्डलता चैव वस्त्राणामविशेषतः ।।
लोहानां च मणीनां च मलपङ्कोपदिग्धता ।। ३० ।।
अनुलेपनगन्धानां स्नानानां च भृगूत्तम ।।
विगन्धता च विज्ञेया पर्णानां म्लानता तथा ।। ३१ ।।
पीता नीला सिता ज्ञेया तथा रामाञ्जनस्य च ।।
दन्तकाष्ठत्वचः शान्तास्तन्तुसत्त्वं तथैव च ।। ३२ ।।
एवमादीनि चिह्नानि विज्ञेयानि भृगूत्तम ।।
तस्माद्राजा सदा तिष्ठेन्मणिमन्त्रौषधीगणैः ।। ३३ ।।

आप्तैः संरक्षितो राम प्रमाद परिवर्जकैः ।। ३४ ।।

प्रजातरोर्मूलमिहावनीशस्तद्रक्षणाद्वृत्तिमुपैति राष्ट्रम् ।।

तस्मात्प्रयत्नेन नृपस्य रक्षा सर्वेण कार्या भृगुवंशचन्द्र ।। ३५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० राजरक्षावर्णनन्नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ।। २८ ।।

2.29

राम उवाच ।। ।।

वास्तुविद्यां समाचक्ष्व यादोगणनृपात्मज ।।।

हिताय मानवेन्द्राणां तथान्येषां च मानद ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।। ।।

भूमिमादौ परीक्षेत शुभलक्षणलक्षिताम् ।।

पूर्वोदक्प्रवणां धन्यां तथा वै दक्षिणोन्नताम् ।।२।।

न तथा शिकटच्छिन्नां नान्यत्तोयपरिप्लुताम् ।।

वल्मीकमूषिकावासश्वभ्रकण्टकितैर्द्रुमैः।। ३।।

विहीनां मृदुसंस्पर्शां कठिनां चाप्यनूषराम् ।।

न तथा यवसंस्थानां नेभवज्रोपमां तथा ।।४।।

न शूर्पकूर्मसंस्थानां शक्तिहीनां तथैव च।।

सम्पूर्यमाणां कृमिभिस्तथाधिकमृदं शुभाम् ।। ५ ।।

गर्भे च कुसुमं यस्यां न म्लानिमुपगच्छति ।।

न निर्वाणमवाप्नोति यस्यां दीपश्च भार्गव ।। ६ ।।

उदकं च तथा यस्यां शीघ्रं राम न जीर्यते ।।

सा प्रशस्ता क्षितिस्तस्यां निवेशं कारयेद्बुधः ।। ७ ।।

श्वेता रक्ता तथा पीता कृष्णा चैव यथाक्रमम्।।

विप्रादीनां प्रशस्ता स्यान्मृत्तिका च ततो द्विज ।।८।।

घृतासृगन्नमद्यानां तुल्यगन्धा तथैव च ।।

मधुरा च कषाया च अम्लोषणरसा तथा ।।९।।

कुशैः शरैस्तथा काशैर्दूर्वाभिर्या च सम्भृता ।।

परीक्ष्य यत्नतो भूमिं तिथिनक्षत्रसम्पदा ।।१०।।

सम्पूज्य ब्राह्मणान्पूर्वं निश्शल्यां तां तु कारयेत्।।

खातपूर्वां ततः कृत्वा देवभागांश्च कल्पयेत् ।। ११ ।।
चतुःषष्टिपदं कृत्वा वास्तुपूर्वं यथाविधि ।।
चतुःषष्टिविभागेन कल्पयित्वा समन्ततः ।। ।। १२ ।।
एकैकं तु गृहं तत्र तथैव परिकल्पयेत् ।।
यस्मात्पुरविभागेन द्वारन्यासः प्रकीर्तितः ।। १३ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि देवभागान्यथाविधि।।
मध्ये चतुष्पदः स्वामी ब्रह्मा शुभचतुर्मुखः ।। १४.।।
प्राक्तथा निग्रहः स्वामी कथितश्च तथार्यमा ।।
दक्षिणेन विवस्वांश्च मित्रः पश्चिमतः स्थितः ।। १५ ।।
उदक्पृथ्वीधरश्चैव विकोणेष्वथ मे शृणु ।।
विकोणे शिवदैवत्ये कामपक्षावुभौ सुरौ ।। १६ ।।
सावित्रीसवितारौ तु तथाग्नेये प्रकीर्तितौ ।।
तथा नैर्ऋतकोणे तु जयेन्द्रौ राम कीर्तितौ ।। १७ ।।
भद्रव्याधी तु वायव्ये कथितौ भृगुनंदन ।।
देवतानां तथैतासां भूयो बाह्ये तु मण्डले ।।१८।।
पूर्वादिषु यथा दिक्षु देवतास्तान्निबोध मे ।।
महेन्द्रश्च रविस्सत्यो भृशः प्राग्राम कीर्तिताः ।। १९ ।।
गृहक्षितो यमो भृङ्गो गन्धर्वश्चैव याम्यतः ।।
भल्लाटश्च तथा सोम अदितिर्धनदस्तथा ।। २० ।।
उत्तरेण स्मृता देवा विकोणेष्वथ मे शृणु ।।
दितिरीशौ मेघजयौ शिवकोणे प्रकीर्तितौ ।। २१ ।।
व्योमाग्नी पूषवितथौ शिखिकोणे च भार्गव ।।
मृगपित्रीशदौवारिसुग्रीवाश्चैव नैर्ऋते ।। २२ ।।
रोगानायुश्च नागश्च मुख्याश्चानिलदिक्स्थिताः ।।
ततोऽपि बाह्यतश्चाष्टौ शृणुष्व गदतो मम ।। २३ ।।
अष्टावष्टौ विनिर्दिष्टा देवा दिक्षु विदिक्षु च ।।
आद्यन्तौ तु तयोर्देवौ प्रोक्तावथ ग्रहेश्वरौ।
पर्जन्यः प्रथमो देवो द्वितीयश्च करग्रहः ।।

महेन्द्ररविसत्याश्च भृशोऽथ गमनस्ततः ।। २५ ।।

पवनश्च महाभागाः पूर्वेणैते प्रकीर्तिताः ।।

पुष्योऽथ त्रितुदश्चैव तथैव च ग्रहर्क्षतः ।। २६ ।।

यमो भृशश्च गन्धर्वो मृगोऽथ पितरस्तथा ।।

दक्षिणेन विनिर्दिष्टा देवा भृगुकुलोद्वह ।। २७ ।।

दौवारिकश्च सुग्रीवः पुष्पदंतस्तथा सुरः ।।

वरुणस्तु तथा यक्षो रोगः शोषस्तथैव च ।। २८ ।।

पश्चिमेन विनिर्दिष्टा देवा दानवनाशनाः ।।

नागराजस्तथा मुख्यो भल्लाटश्च तथा शशी ।। २९ ।।

अदितिश्च कुबेरश्च नागश्चाथ हुताशनः ।।

एते देवा विनिर्दिष्टास्तथा चोत्तरतो द्विज ।। ३० ।।

एतेषामेव देवानां भागे द्वाराणि कारयेत् ।।

शुभानि तेषु वक्ष्यामि शेषाणि परिवर्जयेत् ।। ३१ ।।

महेन्द्रसोमदैवत्यौ पूर्वतः शुभदौ स्मृतौ ।।

गृहर्क्षतश्च पुष्पश्च तथा दक्षिणतः शुभौ ।। ३२ ।।

सुग्रीवः पुष्पदन्तश्च शुभौ पश्चिमतो द्विज ।।

भल्लाटः सोमदेवश्च द्वारे श्रेष्ठौ तथा ह्युदक् ।।३३।।

द्वात्रिंशच्च बहिर्देवास्तथान्तर्द्वादश स्मृताः ।।

मध्ये ब्रह्मा तथा प्रोक्त एवं ते पिण्डदेवताः ।। ३४ ।।

चत्वारिंशद्विनिर्दिष्टास्तथा पञ्च च भार्गव ।।

विन्यस्याजिरमेवादौ चतुष्षष्टिपदं द्विज ।। ३५ ।।

तत्र देवविभागेन गृहकर्म विधीयते ।।

चन्द्रसुग्रीवपर्जन्यसत्येन्द्रार्यमवारुणे ।। ३६ ।।

भगवत्संग्रहं कुर्याद्यथासंस्थानतो द्विज ।।

सूर्यान्तरिक्षसत्याग्निभागेषु च महानसम् ।। ३७ ।।

वाय्वन्तरिक्षसुग्रीवभल्लाटपितृदैवते ।।

गंधर्वपुष्पदन्ताख्ये भागे कूपं तु कारयेत् ।। ३८ ।।

एकवृक्षाधिकं तत्र तथा कुर्याद्द्विजोत्तम ।।

अथवा दिग्विभागेन गृहकर्म विधीयते ।। ३९ ।।
ऐशान्यां देवतावेश्म तथाग्नेय्यां महानसम् ।।
अग्न्यागारं च तत्रैव भ्रमं नैर्ऋतके तथा ।। ४० ।।
कोष्ठागारायुधागारौ वायव्यां च तथा स्मृतौ ।।
कूपादिस्थोदकं शस्तं दिक्षु चैवोत्तरासु च ।। ४१ ।।
अन्यासु गर्हितं राम प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।।
पुराणं नवमिश्रं तु दारुवेश्मनि वर्जयेत् ।। ४२ ।।
सकुड्यं परकुड्यं च नैव कार्यं विजानता ।।
विनार्कचन्द्रग्रहणं द्वारसम्परिवर्तनम् ।। ४३ ।।
वृद्धिक्षयौ न कर्तव्यौ भूयः कर्मणि वेश्मनः ।।
प्रागुत्तरेऽथवा कार्यौ ब्राह्मणानुमते तथा ।।
ब्रह्मस्थानं शुचिर्नित्यं कार्यं भवति भार्गव ।। ४४ ।।
न पीडनीयं च तथा नागदन्तादिभिर्भवेत् ।।
मर्माणि राम जानीयाद्देवतापदसन्धिषु ।। ४५ ।।
न पीडयेत्तथा तानि नागदन्तादिभिर्द्विज ।।
ये द्रुमा वटसंसिक्तास्तथा ये च सकोटराः ।।४६ ।।
हस्तिविद्युद्धता ये च देवतावेश्मजाश्च ये ।।
वह्निस्पृष्टाः श्मशाने च ये च जाताश्चतुष्पथे।।४७।।
रोकवृक्षाश्च ये केचिन्न ते शस्ताः कथञ्चन ।।
वृक्षस्य महतीं पूजां कृत्वा तद्वासकस्य च ।। ४८ ।।
मध्वाज्यदिग्धेन तथा छिन्द्यात्परशुना द्विजः ।।
पूर्वोत्तरेण पतनं प्रशस्तं परिकीर्तितम् ।।४९।।
शेषासु पतनं दिक्षु गर्हितं द्विजसत्तम ।।
वटाश्वत्थौ च निर्गुण्डी कोविदारविभीतकौ ।।५० ।।
पुष्यकं शाल्मलिश्चैव पलाशं च विवर्जयेत ।।
विस्तारद्द्विगुणोच्छ्रायं द्वारं कार्यं तथा गृहे।।५१ ।।
निधिप्रथमको नागहंससारसचित्रितम् ।।
द्वारको नेत्रमद्वाभ्र चतुष्पथसुरालयैः।।५२।।

कूपैकवृक्षरथ्याभिर्विद्धं द्वारं विवर्जयेत्।।

द्विगुणात्तु गृहोच्छायाद्भूमिं त्यक्त्वा न दोषभाक्।।५३।।

आध्मातं सकटं राम तथाम्बुप्लवि यद्भवेत्।।

द्वारं न तत्प्रशंसन्ति तस्मात्तु परिवर्जयेत्।।५४।।

पुरद्वाराधिकं श्रीदं भागेषु च तथा भ्रमम्।।

धनदस्य तथा भागैर्धनवेश्म विधीयते।।५५।।

इन्द्रसत्येन्द्रसुग्रीवद्वारमन्यत्र कारयेत् ।।

स्तम्भं तु नवधा कृत्वा पीठे भागं तु कारयेत् ।। ५६ ।।

भागे कुम्भस्तथा कार्यो भागे पद्मं निवेशयेत् ।।

स्तम्भं भागत्रये कार्यमष्टास्रमथ वर्तुलम् ।। ५७ ।।

तस्योपरि तथा भागे भवत्यामलसारकम् ।।

भागदोषे तुला कार्या भागे कार्या तथा तुला ।। ५८ ।।

एकशालचतुश्शालौ कर्तव्यौ स्वेच्छया सदा ।।

पूर्वोत्तराभिः शालाभिर्हीनं कार्यं द्विशालकम् ।। ५५ ।।

अन्यथा गर्हितं राम सुतार्थक्षयदं मतम् ।।

अष्टहस्तोच्छ्रयादूर्ध्वं भूमिकां तु न कारयेत् ।। ६० ।।

वास्तूच्छ्रायं न कर्तव्यं तथा हस्तशताधिकम् ।।

आरम्भं सशिलान्यासं द्वारस्तम्भोच्छ्रयावुभौ ।। ६१ ।।

तथारोहणनिष्पत्ती तथा वास्तुप्रवेशनम् ।।

सर्वाण्येतानि कार्याणि दिवसे राम पूजिते ।।६२।।

शेषेष्वेतेषु कर्तव्यं देवब्राह्मणपूजनम् ।।

कालज्ञपूजनं चैव स्थपतीनां च भार्गव ।। ६३ ।।

प्रावृट्काले न कर्तव्यं वास्तुकर्म विजानता।।

कृष्णपक्षत्रिभागान्ते शुक्लाद्ये च भृगूत्तम ।। ६४ ।।

तिथिं चतुर्थी नवमीं वर्जयेच्च चतुर्दशीम् ।।

अङ्गारकदिनं राम करणं विष्टिसंज्ञितम् ।। ६५ ।।

दिव्यान्तरिक्षक्षितिजैरुत्पातैर्भं च पीडितम् ।।

ग्रहोपस्पृष्टं च तथा व्यतीपातहतं च यत् ।। ६६ ।।

चन्द्रतारानुकूले भे वास्तुकार्यं विजानता ।।
ध्रुवाणि तानि शस्तानि शाक्रं वै नैर्ऋतं तथा ।।६७।।
सौम्यं च वैष्णवं पुष्यं पौष्णं सावित्रमेव च ।।
स्थिरलग्ने स्थिरांशे च कर्तुश्चोपचयात्मके ।।६८ ।।
यस्य सौम्यग्रहाः केन्द्रे त्रिकोणे चापि भार्गव ।।
पापाश्चोपचयस्थाने तस्मिन्कार्यं प्रवेशनम् ।। ६९ ।।
केन्द्रस्थं वर्जयेत्पापं सर्वयत्नेन कर्मसु ।।
केन्द्रं सौम्ययुतं देवं न तु शून्यं कदाचन ।। ७० ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि शिलान्यासविधिं तव ।।
चतुःषष्टिपदं कृत्वा समे स्थाने तु मण्डलम् ।।७१।।
कृत्वा तु देवतान्यासं तत्र मण्डलके द्विज ।।
श्रियः सम्पूजनं कृत्वा वासुदेवस्य चाप्यथ ।। ७२ ।।
पूजनं मण्डले कार्यं वास्तुदेवगणस्य च ।।
गन्धार्धपुष्प नैवेद्यधूपदीपैर्भृगूत्तम ।। ७३ ।।
तेषां सम्पूजनं कृत्वा समादाय हुताशनम् ।।
ओंकारपूर्वमाज्यं तु जुहुयाच्छ्रीधरस्य तु ।। ७४ ।।
श्रियः कृत्वा ततो होमं ब्रह्मणः कारयेत्ततः ।।
ब्रह्माणं तु पुरस्कृत्य वास्तुदेवगणस्य च ।। ७५ ।।
होतव्यमाज्यं धर्मज्ञ यस्य देवस्य हूयते ।।
तत्कालमाशु भजते लक्षणेग्नौ द्विजोत्तम ।। ७६ ।।
तस्य देवस्य यत्स्थानं तत्र शल्यं विनिर्दिशेत् ।।
शल्यस्योद्धरणं कार्यं राम यत्नेन जानता ।। ७७ ।।
मध्ये शैलमयं कुम्भं शंकुं च स्थापयेद्बुधः ।।
ऐशाने च ततः कोणे शिलां पूर्वं प्रतिष्ठयेत् ।। ७८ ।।
प्रदक्षिणं ततो राम शिलान्यासं विधीयते ।।
कुम्भस्य च शिलानां च ततः स्नानं विधीयते ।।७९।।
वटाश्वत्थकषायेण सर्वौषधिजलैस्ततः ।।
ततोऽनुलेपनं कार्यं चन्दनेन सुगन्धिना ।।८०।।

आच्छादनं ततः कार्यं वासोभिः कुसुमैः शुभैः ।।
धूपं प्रदीपं नैवेद्यं तेषां राम निवेदयेत् ।। ८१ ।।
दक्षिणाभिर्द्विजेन्द्राणां ततः पूजा विधीयते ।।
कालवित्स्थपती पूज्यौ ततो राम विजानता ।। ८२ ।।
ततो मन्त्रं जपेत्कर्ता कालज्ञः स्थपतिः स्वयम् ।।
गृहं पुष्टिकरं राम मुनिवक्त्राद्विनिस्सृतम् ।। ८३ ।।
नन्दे नन्दय वासिष्ठे वसुभिः प्रजया सह ।।
जये जयावहे देवि प्रजानां जयमावह ।। ८४ ।।
पूर्णेऽङ्गिरसदायादे पूर्णकामं कुरुष्व माम ।।
भद्रे कश्यपदायादे कुरु भद्रां मतिं मम ।। ८५ ।।
सर्वबीजसमायुक्ते सर्वरत्नौषधैर्वृते ।।
रुचिरे नन्दने नन्दे वासिष्ठे रम्यतामिह ।। ८६ ।।
प्रजापतिसुते देवि चतुरग्रे महीमये ।।
सुभगे सुव्रते भद्रे गृहे काश्यपि रम्यताम् ।। ८७ ।।
पूजिते परमाचार्यैर्गन्धमाल्यैरलंकृते ।।
भवभूतिकरी देवि गृहं भार्गवि रम्यताम् ।। ८८ ।।
अव्यङ्गे चाकृते पूर्णे सुनेत्र्यङ्गिरसः सुते ।।
इष्टके त्वं प्रयच्छेष्टं प्रतिष्ठां कामयाम्यहम् ।। ८९।।
देशस्वामिपुरस्वामिगृहस्वामिगृहे वस ।।
मनुष्यधनहस्त्यश्वपशुवृद्धिकरी भव ।। ९० ।।
गृहप्रवेशेऽपि तथा शिलान्याससमो विधिः ।।
कर्तव्यः सकलो राम शिलान्यासविवर्जितः ।। ९१ ।।
पूजितापरलक्ष्मीकं हुत्वाग्निं चाप्यलंकृतम् ।।
पञ्चरङ्गेन सूत्रेण बद्धप्रतिसरं तथा ।। ९२ ।।
सफलेषु च बाणेषु दिशासु विदिशासु च ।।
गवाक्षकेषु कर्तव्याश्चक्रा रक्षोहणास्तथा ।। ९३ ।।
सर्वस्यास्य तथा न्यासं मन्त्रै रक्षोहणैर्भवेत् ।।
गोपृष्ठविन्यस्तकरः प्रविशेच्च गृही गृहम् ।। ९४ ।।

स्वऽनुलिप्तस्सुखी स्रग्वी सपत्नीकस्तथैव च ।।

द्विजपुण्याहघोषेण वीणावेणुरवेण च ।।

बन्दिनां च निनादेन पटहानां स्वनेन च ।। ९५ ।।

काले शुभे कालविदा प्रदिष्टे सतोरणं पूर्णघटाभिरामम् ।।

प्रविश्य कालज्ञसमर्चितानां कृत्वार्चनं तत्र सुरोत्तमानाम् ।। ९६ ।।

सम्पूज्य वह्निं द्विजपुङ्गवांश्च माङ्गल्यमालभ्य च भोजयित्वा ।।

विप्रान्मधुक्षीरघृतोत्कटान्नैः सदक्षिणांस्तांश्च तथा विसर्ज्य ।। ९७ ।।

सप्ताहमग्निं परिचर्य तत्र सम्पूज्य विप्रान्विधिवच्च राम ।।

गृहे वसेत्पूजितदेवविप्रे शुचौ सदा सर्वगुणोपपन्ने ।। ९८ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करकथासु वास्तुविद्यावर्णनन्नामैकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। २९ ।।

2.30

।। पुष्कर उवाच ।। ।।

उत्तरेण शुभः प्लक्षो वटः प्राग्भार्गवोत्तम ।।

उदुम्बरश्च याम्येन सौम्येनाश्वत्थ एव च ।। १ ।।

एते क्रमेण नेष्यन्ति दक्षिणादिसमुद्भवाः ।।

समीपजाताश्च तथा वर्ज्याः कण्टकिनो द्रुमाः ।। २ ।।

वामभागे तथोद्यानं कुर्याद्वासगृहाच्छुभम् ।।

वापयेत्प्राक्तिलांस्तत्र मृन्दीयात्तांश्च पुष्पितान् ।। ३ ।।

ततस्तु रोपयेद्वृक्षान्प्रयतः सुसमाहितः ।।

स्नातो द्रुममथाभ्यर्च्य ब्राह्मणांश्च शिवं तथा ।। ४ ।।

ध्रुवाणि पञ्च वायव्यं हस्तः पुष्यः सवैष्णवः ।।

नक्षत्राणि तथा मूलं शस्यते द्रुमरोपणे ५५।।

उद्यानं सजलं राम नाभिरामं यदा तदा ।।

प्रवेशयेन्न विपट (कुरुहान्)पुष्करिण्यश्च कारयेत् ।। ६ ।।

संस्कार्यमुद्भिदं तोयं कूपाः कार्याः प्रयत्नतः ।।

हस्तं मघा तथा मैत्रं सौम्यं पुष्यं च वासवम् ।। ७ ।।

उत्तरात्रितयं राम तथा पूर्वा च फल्गुनी ।।

जलाशयसमारंभे प्रशस्ते वारुणं तथा ।। ८ ।।

सम्पूज्य वरुणं देवं विष्णुं पर्जन्यमेव च ।।

तर्पयित्वा द्विजान्कामैस्तदारंभकरो भवेत् ।। ९ ।।

अथोद्याने प्रवक्ष्यामि प्रशस्तान्पादपान्द्विज ।।

अरिष्टाशोकपुन्नागशिरीषाम्रप्रियङ्गवः ।। १० ।।

पनसाशोकदचलीजम्बूलकुचदाडिमाः ।।

माङ्गल्याः पूर्वमारामे रोपणीया गृहेषु वा ।। ११ ।।

कृत्वा बहुत्वमेतेषां रोप्यास्सर्वे ह्यनन्तरम् ।।

शाल्मलिं कोविदारं च वर्जयित्वा विभीतकम् ।। १२ ।।

असनं देवदारुं च पलाशं पुष्करं तथा ।।

न विवर्ज्यस्तथा कश्चिद्देवोद्यानेषु जानता ।। १३ ।।

तत्रापि बहुता कार्या माङ्गल्यानां द्विजोत्तम ।।

सायं प्रातस्तु घर्मान्ते शीतकाले दिनान्तरे ।। १४ ।।

वर्षाकाले भुवः शोषे सेक्तव्या रोपिता द्रुमाः ।।

उत्तमं विंशतिर्हस्तं मध्यमं षोडशांतरम् ।। १५ ।।

स्थानात्स्थानान्तरं कार्यं वृक्षाणां द्वादशावरम् ।।

अभ्याशजातास्तरवः संस्पृशन्तः परस्परम् ।। १६ ।।

अव्यक्तमिश्रमूलत्वाद्भवन्ति विफला द्विज ।।

तेषां व्याधिसमुत्पत्तौ शृणु राम चिकित्सितम् ।। १७ ।।

आदौ संशोधनं तेषां किञ्चिच्छस्त्रेण कारयेत् ।।

विडङ्गघृतपङ्काक्तान्सेचयेच्छीतवारिणा ।। १६ ।।

फलनाशे कुलुत्थैश्च माषैर्मुद्गैस्तिलैर्यवैः ।।

श्रितशीतपयस्सेकः फलपुष्पाय सर्वदा ।। ।। १९ ।।

आविकाजशकृच्चूर्णं यवचूर्णं तिलानि च ।।

गोमांसमुदकं चेति सप्तरात्रं निधापयेत् ।। २० ।।

उत्सेकं सर्ववृक्षाणां फलपुष्पादिवृद्धिदम् ।।

रंगतोयोषितं बीजं रंगतोयाभिषेचितम् ।। २१ ।।

उदग्रपुष्पं भवति यौवने नात्र संशयः ।।

मत्स्याम्भसा तु सिक्तेन वृद्धिर्भवति शाखिनाम् ।। २२ ।।

ततः प्रधानतो वक्ष्ये द्रुमाणां दोहदान्यहम् ।।

मत्स्योदकेन शीतेन चाम्राणां सेक इष्यते ।। २३ ।।

मृद्वीकानां तथा कार्यस्तेनैवं रिपुसूदन ।।

पक्वासृग्रुधिरं चैव दाडिमानां प्रशस्यते ।। २४ ।।

तुषं देयं च भव्यानां मद्यं च बकुलद्रुमे ।।

विशेषात्कामिनीवक्त्रसंसर्गात्तु गुणं च यत् ।। २५ ।।

प्रशस्तं चाप्यशोकानां कामिनीपादताडनम् ।।

सृगालमांसतोयं च नारङ्गाक्षोटयोर्हितम् ।। २६ ।।

मधुयष्ट्युदकं चैव बदराणां प्रशस्यते ।।

गन्धोदकं च गोमांसं कतकानां प्रशस्यते।। २७ ।।

क्षीरसेकेन भवति सप्तपर्णो मनोहरः ।।

मांसपूतो वसामज्जासेकः कुरबके हितः ।। २८ ।।

पूतिमत्स्यघृतं पूतिकर्पासाफलमेव च ।।

अरिमेदस्य सेकोऽयं पाटलेषु च शस्यते ।। २९ ।।

कपित्थबिल्वयोः सेकं गुडतोयेन कारयेत् ।।

जातीनां मल्लिकायाश्च गन्धतोयं परं हितम् ।। ३० ।।

तथा कुब्जकजातीनां कूर्ममांसं प्रशस्यते ।।

खर्जूरनारिकेराणां वंशस्य कदलस्य च ।। ३१ ।।

लवणेन सतोयेन सेको वृद्धिकरः स्मृतः ।।

विडङ्गः तण्डुलोपेतं मत्स्यमांसं भृगूत्तम ।।

सर्वेषामविशेषेण दोहदं परिकल्पयेत ।। ३२ ।।

एवङ्कृते चारुपलाशपुष्पाः सुगन्धिनो व्याधिविवर्जिताश्च ।।

भवन्ति नित्यं तरवः सरस्याश्चिरायुषः साधुफलान्विताश्च ।। ३३ ।। ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वृक्षायुर्वेदवर्णनं नाम त्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०३१-०३५

https://sa.wikisource.org/s/zt9

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.31

।। पुष्कर उवाच ।।

दुर्गे सर्वगुणोपेते वास्तुलक्षणसंयुते ।।

वसन्विवर्धयेत्कोशं धर्मेण पृथिवीपतिः ।। १ ।।

प्रजानां पालनं कार्यं तत्र स्थाने महीक्षिता ।।

स्वदेशे देवतायाश्च कृता राज्ञः पुरातनैः ।। २ ।।

दायं वित्तं जनं तासां प्रयत्नेन च पालयेत् ।।

देवद्रव्यापहारेण राजा नरकमृच्छति ।। ३ ।।

अस्मिन्नपि तथा लोके प्राप्नोति च पराभवम् ।।

पालयन्ति महीं देवाः पूजिताः पृथिवीक्षिता ।। ४ ।।

दैवायत्तमिदं सर्वं भूतलं द्विजपुङ्गव ।।

धूपदीपनमस्कारपुष्पमाल्यानुलेपनैः ।। ५ ।।

रत्नानुसम्प्रदानैश्च पूजनीयाः सुरोत्तमाः ।।

पूजिताः पूजयन्त्येते चायुषा यशसा श्रिया ।। ६ ।।

प्राप्यते देवताभक्त्या चानुष्ठाने महत्पदम् ।।

पूजिताः संप्रयच्छन्ति कामान्नृणामभीप्सितान् ।। ७ ।।

एकमप्याश्रितो देवं राजा भार्गवनन्दन ।।

सर्वासां पूजनं कुर्याद्देवतानामसंशयम् ।।८ ।।

देवतानां न चोच्छिन्द्यात्पूर्वदायं कथञ्चन ।।

प्राक्स्थितं तन्न चोच्छिंद्यान्न च च्छिंद्यात्तथा नवम् ।। ९ ।।

तच्छेत्ता नरकं याति सह पूर्वैः पितामहैः ।।

अपि स्वल्पं न हर्तव्यं देवद्रव्यं विजानता ।। १० ।।

स्वल्पस्यापि फलं घोरं यस्माज्जन्मान्तरे भवेत् ।।

षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च ।। ११ ।।

देवद्रव्यापहरणान्नरकं प्रतिपद्यते ।।

सन्तीह देवताः सौम्याः सन्त्युग्राश्चापि भार्गव ।। १२ ।।
दर्शयन्ति रुषं सौम्य राज्यभ्रंशादिभिर्नृणाम् ।।
अस्मिँल्लोके रुषं क्रूरां नैव कुर्वन्ति देवताः ।। १३ ।।
तासां वित्तापहरणाद्राजा नरकमृच्छति ।।
पूर्वैः पितामहैस्सार्धं प्रागुक्तं फलमेव तु ।। १४ ।।
देवद्रव्यापहरणं नैव जातु भवेद्वृथा ।।
सर्वस्वरहितान्कृत्वा देवद्रव्यापहारिणः ।। १५ ।।
अङ्कयित्वा द्विजश्रेष्ठ स्वराष्ट्राद्विप्रवासयेत् ।।
त्रैविद्या वणिजो वैश्या लिङ्गिनो देवपालकाः ।। १६ ।।
तथा तत्प्रतिबद्धाश्च न कुर्युः कलहं मिथः ।।
तेषां सहायकः स्वामी निग्रहानुग्रही भवेत् ।। १७ ।।
रागद्वेषवियुक्तस्तु विवास्यश्चान्यथा भवेत् ।।
दण्डं च देवतागामि देवद्रव्यस्य सूचकम् ।। १८ ।।
सर्वान्विवासयेद्राजा धार्मिको धर्मकारणात् ।।
राज्ञा सर्वप्रयत्नेन पालनीयाः सुरालयाः ।। १९ ।।
कर्तव्याश्च महाभाग सुरलोकमभीप्सता ।।
देवतास्तु प्रतिष्ठाप्य तल्लोकं ध्रुवमाप्नुयात ।। २० ।।
कृत्वा देवगृहं शुभ्रं स्वर्गमाप्नोत्यनुत्तमम् ।।
तदा भोगप्रमाणेन लक्ष्मीस्तत्रापि भार्गव ।। २१ ।।
मृत्प्रासादाद्दशगुणं स्थूलदारुकृते भवेत् ।।
फलं दशगुणं तस्मात्तथा पक्वेष्टकाकृते ।। २२ ।।
तस्माद्दशगुणं शैले नात्र कार्या विचारणा ।।
यावत्संख्यं नरः कुर्याद्देववेश्म सुधासितम् ।। २३ ।।
तावज्जन्मान्तराणीह यशसा स विराजते ।।
कृत्वा च चित्रविन्यासं गन्धर्वैः सह मोदते ।। २४ ।।
कृत्वा संशोधनं तत्र विरोगः समपद्यते ।।
प्रोक्षयित्वा मनस्तापान्मानवः प्रतिमुच्यते ।। २५ ।।
कृत्वोपलेपनं राम नाकमाप्नोत्यनुत्तमम् ।।

गान्धर्वलोकमाप्नोति कृत्वा वर्णकरञ्जितम् ।। २६ ।।

गन्धैः समुक्षितं कृत्वा गन्धर्वैस्सह मोदते ।।

उपकारप्रदानेन श्रियमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।। २७ ।।

गीतवाद्यप्रदानेन सुखमाप्नोत्यनुत्तमम् ।।

प्रेक्षणीयप्रदानेन रूपवानभिजायते ।। २८ ।।

तथा औज्ज्वल्यमाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।।

स्नापयित्वा घृतेनार्चां सर्वपापैः प्रमुच्यते ।। २९ ।।

स्नापयित्वा च तैलेन विरोगः समपद्यत ।।

अम्बुना स्नापयित्वा तु सौभाग्यमधिगच्छति ।। ३० ।।

विरूक्षयित्वा तां राम पापं जहति मानवाः ।।

अनुलेपनदानेन रूपमाप्नोत्यनुत्तमम् ।। ३१ ।।

तथा पुष्पप्रदानेन श्रियमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।

धूपदानेन धर्मज्ञ रतिमाप्नोति शोभनाम् ।। ३२ ।।

तथा दीपप्रदानेन चक्षुष्मानभिजायते ।।

अन्नदः सर्वमाप्नोति यत्किंचिन्मनसेच्छति ।।३३ ।।

पानकानां प्रदानेन तृप्तिमाप्नोत्यनुत्तमाम ।।

वसुदो रूपमाप्नोति रूपमाप्नोति रूप्यदः ।। ३४ ।।

रुक्मदस्सर्वमाप्नोति श्रियमाप्नोति सर्वदः ।।

छत्रदः स्वर्गमाप्नोति तालवृन्तप्रदो दिवम् ।। ३५ ।।

चामराणां प्रदानेन राजा भवति धार्मिकः ।।

पताकायाः प्रदानेन सर्वपापान्व्यपोहति ।। ३६ ।।

ध्वजदानेन लोकेऽस्मिन्ध्वजभूतो भवेन्नरः ।।

नानाविधानां भोगानां तथा राम प्रदायकः ।। ३७ ।।

तानेव भोगानाप्नोति सर्वमाप्नोति भूमिदः ।।

देवमाल्यापनयनाद्गोदानफलमाप्नुयात् ।। ३८ ।।

तदाहुतिप्रदानेन तल्लोकमभिपद्यते ।।

नमस्कारप्रणामाभ्यामेनोभिः प्रतिमुच्यते ।। ३९ ।।

प्रदक्षिणं तथा कृत्वा भवत्याचारवारन्नरः ।।

स्तुत्वा च देवतां राम मनोदुःखात्प्रमुच्यते ।।४०।।
सन्तर्पयित्वा तोयेन तृप्तिं समधिगच्छति ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन विशुद्धेनान्तराप्मना ।। ४१ ।।
अर्चास्थाः पूजयेत्सर्वा देवता भूरिदर्शन ।।
तदाश्रितांश्च युञ्जीत तदा तद्विधिपारगान् ।। ४२ ।।
तत्पूजने तथा राम तांश्च सम्पूजयेत्सदा ।।
ब्राह्मणाश्च नियोक्तव्या वेदोक्तसुरपूजने ।।४३ ।।
यस्य राज्ञस्तु विषये देववेश्म विशीर्यते ।।
तस्य सीदति तद्राष्ट्रं देववेश्म यथा तथा ।। ४४ ।।
संस्कारं लम्भयेद्यस्तु देववेश्म पुरातनम् ।।
स च सौख्यमवाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।। ४५ ।।
वापीकूपतडागानां सदा त्रिदशवेश्मनाम् ।।
भूयः संस्कारकर्ता च लभते मुक्तिजं फलम् ।। ४६ ।।
देवसम्पूजनाद्राम वृद्धिं समुपगच्छति ।।
राज्ञस्तु विषये यस्य पूज्यन्ते सततं सुराः ।।४७ ।।
अतिवृष्टिरनावृष्टिर्मूषकाः शलभाः शुकाः ।।
राक्षसाश्च पिशाचाश्च रिपवश्च सुदारुणाः ।।४८।।
ईतयश्च तथैवान्या न भवन्ति द्विजोत्तम।।४९।।
तस्मात्प्रयत्नेन सदा नरेन्द्रैः पूजा विधेया विषये सुराणाम्।।
सुरार्चनात्पूतसमस्तपापास्स्वर्गं क्षितीशाश्चिरमाप्नुवन्ति ।।५०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं०सुरपूजामाहात्म्यवर्णनं नामैकत्रिंशोऽध्यायः।।३१।।

2.32

पुष्कर उवाच ।।
ब्राह्मणान्पूजयेद्राजा ब्राह्मणान्पालयेत्सदा ।।
ब्राह्मणा हि महाभाग देवानामपि दैवतम् ।।१।।
ब्राह्मणानां क्षितिं दद्याद्भोगानन्यांश्च पार्थिवः ।।
ब्राह्मणेषु तु यद्दत्तं निधिस्तत्पारलौकिकम् ।। २ ।।
वेदलाङ्गलकृष्टेषु द्विजक्षेत्रेषु भारत ।।

उप्तस्य दानबीजस्य फलस्यान्तो न विद्यते ।।३।।

ब्रह्मस्वं चैव नादद्याद्ब्रह्मस्वं पालयेत्तथा ।।

ब्रह्मस्वहरणाद्राम नरकं पश्यते नरः ।। ४ ।।

न विषं विषमित्याहुर्ब्रह्मस्वं विषमुच्यतै ।।

विषमेकाकिनं हन्ति ब्रह्मस्वं सप्तपूरुषम् ।। ५ ।।

ब्रह्मस्वं प्रणयाद्भुक्तं हिनस्त्यासप्तमं कुलम् ।।

द्रोहाद्भुक्तं तदेवेह कुलानां पातयेच्छतम् ।। ६ ।।

सुवर्णमेकं गामेकां भूमेरप्येकमङ्गुलम्। ।।

हरन्नरकमाप्नोति यावदाभूतसम्प्लवम् ।। ७ ।।

दृष्ट्वा विटं दुराचारं ब्राह्मणं न द्विषेत्क्वचित् ।।

ब्राह्मणानां परीवादान्नाशमाप्नोति मानवः ।। ८ ।।

न जातु ब्राह्मणं हन्यात्सर्वपापेष्ववस्थितम् ।।

नैवास्ति ब्राह्मणवधात्पापं गुरुतरं क्वचित् ।। ९ ।।

ब्रह्महा नरकं याति यावदाभूतसम्प्लवम् ।।

वर्षाणामयुतं राम पच्यते स्नायुपूरिते ।। १० ।।

शोणितं यावतः पांशून्गृह्णातीह द्विजन्मनाम् ।।

कर्ता तावन्ति वर्षाणि कृतकृन्नरके वसेत् ।। ११ ।।

उपद्रुतो द्विजो येन त्यजेज्जीवितमात्मनः ।।

ब्रह्महत्या भवेत्तस्य नात्र कार्या विचारणा ।। १२ ।।

देहत्यागाच्च नरकं ब्राह्मणोऽपि प्रपद्यते ।।

तेन चाधिकमाप्नोति राम पापं नराधमः ।।१३।।

अदैवं दैवतं कुर्युः कुर्युर्दैवमदैवतम् ।।

ब्राह्मणाश्च महाभागा नमस्यास्ते सदैव हि ।। १४ ।।

ब्राह्मणानां तथा कार्यं यत्नात्कुर्वीत पार्थिवः ।।

कालातिपातं च तथा विप्रकार्ये न कारयेत् ।। १५ ।।

निष्पीडितस्तूपवसेद्येन विद्वान्निशां जनः ।।

स राम नरकं याति वर्षाणां तु दशायुतम् ।। १६ ।।

ब्राह्मणी रुदती हन्ति कुलं रोदायते ध्रुवम् ।।

तदश्रुवह्निर्दहति कुलं त्रिपुरुषं ध्रुवम् ।। १७ ।।
विद्वानप्यथवाविद्वान्ब्राह्मणो मानमर्हति ।।
प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथाग्निर्द्विजपुङ्गव ।। १८ ।।
प्रतिष्ठां प्राप्नुवन्तीह सुरा विप्रप्रतिष्ठिताः ।। १९ ।।
तन्मुखे तु तथाश्नन्ति देवाश्च पितृभिः सह ।।
वह्नौ हुताच्छ्रेष्ठतमं हुतं विप्रमुखाग्निषु ।। २० ।।
अस्कन्दमविरुद्धं च प्रायश्चित्तैर्विवर्जितम् ।।
यावतो ग्रसते ग्रासान्विद्वान्विप्रः सुसंस्कृतः ।। २१ ।।
अन्नप्रदस्य तावन्तः क्रतवः परिकीर्तिताः ।।
ब्राह्मणानां करान्मुक्तं तोयं शिरसि धारयेत् ।। २२ ।।
ब्राह्मणस्य करे यस्मात्सर्वतीर्थसमागमः ।।
ब्राह्मणेभ्यः समुत्पन्नं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।। २३ ।।
अमोघशापा धर्मज्ञ कथितास्ते जगत्त्रये ।।
आशीर्वादममोघं च ब्राह्मणानां प्रकीर्तितम् ।। २४ ।।
आशीर्वादपराः कार्यास्तस्माद्राज्ञा द्विजोत्तमाः ।।
यैः कृतः सर्वभक्ष्योग्निरपेयश्च महोदधिः ।। २५ ।।
क्षयी सोमोऽजवृषणस्तथैव च शतक्रतुः ।।
येषां कोपाग्निरद्यापि दण्डके नोपशाम्यति ।। २६ ।।
विपुलश्च तथा येषां प्रसादो भृगुनन्दन ।।
येषां प्रसादात्क्षीणोऽपि वृद्धिमिच्छति चन्द्रमाः ।। २७ ।।
येषां प्रसादाद्रक्षोभिर्नाभिभूयेत भास्करः ।।
येषां प्रसादाद्विपुलां कार्तवीर्यः श्रियं गतः ।। २८ ।।
येषां प्रसादाद्धनदो धनाध्यक्षत्वमागतः ।।
अस्नातः स्नानमाप्नोति व्रतमाप्नोत्यथाव्रती ।। २९।।
येषां वचनमात्रेण किम्भूतमधिकं ततः ।।
भोगं राज्यं तथा स्वर्गं येषां वाक्येन लभ्यते ।। ३० ।।
अपावनकरः क्रोधो येषां राम सदा स्थितः ।।
ते पूज्यास्ते च सत्कार्यास्तेषां दाराणि दापयेत् ।। ३१ ।।

धारयन्ति जगत्सर्वं ब्राह्मणा वेदपारगाः।।
देवानाप्याययन्तीह ब्राह्मणा भृगुनन्दन ।।३२।।
ते तृप्तास्तर्पयन्तीह भुवनं सकलं सुराः ।।
ब्राह्मणेनाहुतिर्दत्ता वह्नौ भृगुकुलोद्वह ।। ३३ ।।
आदित्यमाप्नोत्यादित्याद्वृष्टिर्भवति भूतले ।।
अन्नस्य च तथोत्पत्तिरन्नाद्भूतोद्भवः स्मृतः ।। ३४ ।।
तस्मात्त्रिभुवनं सर्वं ब्राह्मणैरेव धार्यते ।।
ब्राह्मणप्रभवा भूमिर्ब्राह्मणप्रभवो दिवः ।। ३५ ।।
ब्राह्मणानामिमे लोकाः परलोकास्तथैव च ।।
इज्यास्वाध्यायतपसामुपरोधाद्यदा द्विजाः ।। ३६ ।।
स्वाम्यं भुवि न विन्दन्ति क्षत्त्रियास्तु तदा कृताः ।।
ब्राह्मणानां वचः कार्यं राजभिः सततोत्थितैः ।। ३७ ।।
धर्ममर्थं च कामं च तेषां वाचि प्रतिष्ठितम् ।।
ब्राह्मणानां तु वाक्येन निग्रहानुग्रहावुभौ ।। ।। ३८ ।।
लोके कार्यौ भूमिभृता भूतिकामेन नित्यदा ।।
राजा ब्राह्मणवाक्येन यः कुर्याच्छासनादिकम् ।। ३९ ।।
सम्यग्वाप्यथवासम्यक्तेन नाके महीयते ।।
उल्लंघ्य शास्त्रं नृपतिर्यो यथारुचि वर्तते ।। ४० ।।
स राम नरकं याति सुकृतेनापि कर्मणा ।।
यत्र ब्राह्मणवाक्यानि न करोतीह यो नरः।।। ४१ ।।
न तत्र दोषवान्विप्रो राजा दोषेण लिप्यते ।।
ब्राह्मणं दशवर्षं च शतवर्षं च भूमिपम् ।। ४२ ।।
पितापुत्रौ विजानीयाद्ब्राह्मणस्तु तयोः पिता ।।
यस्य राज्ञस्तु विषये ब्राह्मणः सीदति क्षुधा ।।
तस्य सीदति तद्राष्ट्रं दुर्भिक्षव्याधितस्करैः ।। ४३ ।।
तस्मात्पूज्या नमस्कार्यास्सं विभाज्यास्तथा द्विजाः ।।
राज्ञा सर्वप्रयत्नेन लोकद्वयमभीप्सता ।। ४४ ।।
यद्ब्राह्मणास्तुष्टतमा वदन्ति तद्देवताः प्रत्यभिनन्दयन्ति ।।

तुष्टेषु तुष्टाः सततं भवन्ति प्रत्यक्षदेवेषु परोक्षदेवाः ।। ४५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वि०खण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करवाक्ये ब्राह्मणप्रशंसावर्णनंनाम द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३२ ।।

2.33

।। पुष्कर उवाच ।।

साध्वीनां पालनं कुर्यात्पूजनं च महीपतिः ।।

एकपत्न्यः स्त्रियः सर्वा धारयन्ति जगत्त्रयम् ।। १ ।।

भर्तृव्रता भर्तृपरा भर्तृपूजनतत्परा ।।

या तु स्त्री सा दिवं याति सह भर्त्रा द्विजोत्तम ।। २ ।।।

एकपत्न्यस्तु यद्दुःखं सहन्ते द्विज सानुगाः ।।

तेन ताः स्वर्गमासाद्य सुखमायन्त्यनेकधा ।। ३ ।।

तासां प्रभावो हि महांस्तेजश्चैवातिदुःसहम ।।।

न कोपनीया नोपेक्ष्या नैव ताश्च विमानयेत् ।। ४ ।।

नाहूयेदपराधेषु दण्ड्यस्तासां पतिर्भवेत् ।।

पुत्रो वाप्यथवा नीतौ नैव राजा प्रभुः क्वचित ।।। ।। ५ ।।

नैव साध्वी विनिर्दिष्टा केवलोपस्थरक्षणात् ।।

विप्रियं नाचरेत्किञ्चित्पत्युः साध्वीति सा स्मृता ।। ६ ।।

कर्मणा मनसा वाचा भर्तुः प्रियहितैषिणी ।।

या नारी सा स्मृता साध्वी पतिपूजनतत्परा ।। ७ ।।

नमस्कार्याश्च पूज्याश्च वन्दनीयाश्च भार्गव ।।

राज्ञा सर्वप्रयत्नेन तथा लोकैश्च सर्वशः ।। ८ ।।

अनाथां च तथा साध्वीं बिभृयात्पार्थिवोत्तमः ।।

तस्यै यद्दीयते दानं तदनन्तं प्रकीर्तितम् ।। ९ ।।

साध्वीनामपमानेन कुलं दहति पूरुषः ।।

तासां सम्पूजनाद्राम स्वकुलं चोन्नतिं नयेत् ।। १० ।।

न धनेन न धान्येन न शीलेन न बन्धुभिः ।।

न यज्ञैर्दक्षिणावद्भिर्नाधीतेन तथैव च ।। ११ ।।

अकुलानि कुलान्याहुः किन्तु स्त्रीणां विचेष्टितैः ।।

येषु साध्व्यः स्त्रियो राम कुलेषु कुलधूर्वहाः ।। ।।। १२ ।।
महाकुलानि तानीह कृशान्यपि धनैर्यदि ।।
पुत्राणामपि तत्पुत्रं साध्वी यस्यारणिर्भवेत् ।। १३ ।।
हव्येषु साध्वीतनयं तथा कव्यषु योजयेत् ।।
तत्राल्पस्यापि दानस्य महत्पुण्यं प्रकीर्तितम् ।। १४ ।।
गायत्री तु यथा राम यथा गङ्गा सरिद्वरा ।।
पावनी कीर्तनादेव तथा साध्वी वराङ्गना ।। १५ ।।
रामास्तु भृगुशार्दूल न प्रदुष्यन्ति कर्हिचित् ।।
मासिमासि रजस्तासां दुष्कृतान्यपकर्षति ।। १६ ।।
सोमस्तासां ददौ शौचं गन्धर्वः शिक्षितां गिरम् ।।
अग्निश्च सर्वमेध्यत्वं तस्मान्निष्कल्मषाः स्त्रियः ।। १७ ।।
ब्राह्मणाः पादतो मेध्या गावो मेध्यास्तु पृष्ठतः ।।
अजाश्चौ मुखतो मेध्यौ स्त्रियो मेध्यास्तु सर्वतः ।। १८ ।।
यामयो यानि गेहानि शपन्त्यप्रतिपूजिताः ।।
तानि कृत्याह तानीव विनश्यन्ति समन्ततः ।। १९ ।।
स्त्रियः श्रियश्च गेहेषु न विशेषोऽस्ति कश्चन ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजनीयाः सदा स्त्रियः ।। २० ।।
मिथ्या न साध्वी भवतीह लोके भवत्यथास्मिन्नपरे च राम ।।
साध्व्यस्तथा पूज्यतमा प्रदिष्टा लोकेषु सर्वेषु चराचरेषु ।। २१ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे साध्वीमाहात्म्यं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ।। ।। ३३ ।।

2.34

राम उवाच ।। ।।
साध्वीनां श्रोतुमिच्छामि देव धर्मानशेषतः ।।
साध्व्यो हि नार्यो लोकानामाधार इह कीर्तितः ।। १ ।।
।। पुष्कर उवाच ।। ।।
एतदेव परं राम रामाणां धर्मकारणम् ।।
यदासां सर्वकार्येषु नित्यं हि परतन्त्रता ।। २ ।।

बाल्ये पितुर्वशे तिष्ठेत्पाणिग्राहस्य यौवने ।।

पुत्राणां भर्तरि प्रेते न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ।। ३ ।।

पित्रा भर्त्रा सुतेनेह नेच्छेद्विरहमात्मनः ।।

तेषां च विरहेण स्त्री गर्ह्ये कुर्यादुभे कुले ।। ४ ।।

सदा प्रहृष्टया भाव्यं गृहकार्ये च दक्षया ।।

सुसंस्कृतोपस्करया व्यये चामुक्तहस्तया ।। ५ ।।

यः प्रदद्यात्पिता त्वेनां तदभावेपि कारकः ।।

तं शुश्रूषेत जीवन्तं संस्थितं न तु लंघयेत् ।। ६ ।।

मङ्गलार्थं स्वस्त्ययनं यज्ञश्चासां प्रजायते ।।

प्रयुज्यते विवाहेषु प्रदानं स्वामिकारितम् ।। ७ ।।

अनृतावृतुकालोक्ते मन्त्रसंस्कारकृत्पतिः ।।

सुखं नित्यं ददातीह परलोके च योषितः ।। ८ ।।

विशीलः कामवृत्तो वा गुणैर्वा परिवर्जितः ।।

उपचर्यः स्त्रिया साध्व्या सततं देववत्पतिः ।। ९ ।।

नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञो न व्रतं नाप्युपोषितम् ।।

पतिं शुश्रूषते यत्तु तेन स्वर्गे महीयते ।। १० ।।

पाणिग्राहस्य साध्वी स्त्री जीवतो वा मृतस्य वा ।।

पतिलोकमभीप्सन्ती नाचरेत्किञ्चिदप्रियम् ।।११।।

कामं तु क्षपयेद्देहं पुष्पमूलफलैः शुभैः ।।

न तु नामापि गृह्णीयात्पत्यौ प्रेते परस्य तु।।१२।।

आसीतामरणात्क्षान्ता नियता ब्रह्मचारिणी ।।

यो धर्म एकपत्नीनां काङ्क्षन्ती तमनुत्तमम्।।१३।।

अनेकानि सहस्राणि सुमुग्धब्रह्मचारिणाम् ।।

दिवङ्गतानां विप्राणामकृत्वा कुलसन्ततिम् ।। १४ ।।

मृते भर्तरि साध्वी स्त्री ब्रह्मचर्ये व्यवस्थिता।।

स्वर्गं गच्छत्यपुत्रापि यथा ते ब्रह्मचारिणः ।। १५।।

अपत्यलोभाद्या तु स्त्री भर्तारमतिवर्त्तते ।।

सेह निन्दामवाप्नोति परलोकाच्च हीयते ।। १६ ।।

नान्योत्पन्ना प्रजास्तीह न चाप्यन्यपरिग्रहा ।।

न द्वितीयश्च साध्वीनां कश्चिद्भर्तोपदिश्यते।।१७।।

पतिं हित्वा निकृष्टं स्वं चोत्कृष्टं या निषेवते।।

निन्द्यैव लोके भवति परपूर्वेति चोच्यते ।। १८ ।।

व्यभिचारात्तु भर्तुः स्त्री लोकान्प्राप्नोति निन्दितान् ।।

शृगालयोनिं चाप्नोति पापरोगैश्च पीड्यते ।। १९ ।।

पतिं या नाभिचरति मनोवाग्देहसंयता ।।

इहाग्र्यां कीर्त्तिमाप्नोति परलोके च शस्यते ।। २० ।।

पत्युरभ्यधिकं नारी नोपवासव्रतं चरेत् ।।

अनायुष्यं द्विजश्रेष्ठ पत्युस्तस्यास्तदुच्यते ।।२१।।

देवताराधनं कुर्यात्कामं वा ब्राह्मणोत्तम ।।

नारी पतिव्रता राम प्राप्तानुज्ञां तु भर्त्तृतः ।। २२ ।।

नारी खल्वननुज्ञाता पित्रा भर्त्रा सुतेन वा ।।

विफलं तद्भवेत्तस्या यत्करोत्यौर्ध्वदैहिकम् ।।२३।।

स्त्रीणां पूज्यतमा लोके देवतागृहवासिनाम् ।।

या स्ताः सम्पूजनीयाः स्युस्तासामेव यथाविधि ।। २४ ।।

तासां च पूजनं कार्यं विदितं स्वामिनस्तथा ।।

अन्यथा चेत्प्रवर्त्तेत निग्राह्या सा प्रकीर्तिता ।। २५ ।।

गत्वान्यपुरुषं नारी नरकं प्रतिपद्यते ।।

कूटशाल्मलिमित्युक्तं यावदाभूतसम्प्लवम् ।। २६ ।।

गर्हिता च तथा पत्युर्नरकं याति भार्गव ।।

दशवर्षसहस्राणि तथैवाप्रियवादिनी ।। २७ ।।

सर्वावस्थास्वपि स्त्रीषु न वधो विद्यते द्विज ।।

परेण शङ्कितामेनां संयतां वासयेद्गृहे ।। २८ ।।

हृताधिकारां मलिनां पिण्डमात्रोपजीविनीम् ।।

परिभूतामधःशय्यां वासयेद्व्यभिचारिणीम् ।। २९ ।।

मूलकर्म न कर्त्तव्यं कथञ्चिदपि योषिता ।।

मूलकर्मरता नारी कल्पं नरकमावसेत ।। ३०।।

दौर्भाग्यं महदाप्नोति तत्र यत्राभिजायते ।।
या च नारी सपत्नीनां कुर्याद्दौर्भाग्यकारणम् ।। ३१ ।।
कुहकैः पश्यति सापि कल्पानां नरके द्विज ।।
पुंस्त्वमूलं तथा लक्ष्मों पत्युर्हिंसति सा तथा ।।३२।।
यक्षरक्षःपिशाचानां मूलकर्मरता सदा ।।
वश्यो भवति लोकेषु भर्ता तस्यास्तथैव च ।। ३३ ।।
नारी कृत्वा पतिं वश्यं सततं मूलकर्मणा ।।
लभतेन्ते तु दौर्भाग्यं भूतैर्वा भक्ष्यते ध्रुवम् ।।३४।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मूलकर्म विवर्जयेत् ।।
आत्मानमथ भर्तारं नाशयेन्मूलकर्मणा ।। ३५ ।।
ब्राह्मणी न पिबेन्मद्यं न च विट्क्षत्रियस्त्रियः ।।
सुरां पिबेयुर्धर्मज्ञ तत्पानान्नाशमाप्नुयुः ।। ३६ ।।
ततो भवति धर्मज्ञ जलौका रक्तपायिका ।।
कल्पावशेषं सकलं तेन घोरेण कर्मणा ।। ३७ ।।
परवेश्मरुचिर्न स्यान्न स्यात्कलहशालिनी ।।
न च तिष्ठेत्तथा द्वारि न च राम गवाक्षके ।।३८।।
मण्डनं वर्जयेन्नारी तथा प्रोषित भर्तृका ।।
देवताराधनपरा भवेद्भर्तृहिते रता ।। ३९ ।।
धारयेन्मङ्गलार्थाय किञ्चिदाभरणं तथा ।।
न जातु विधवा वेषं कदाचिदपि कारयेत् ।।४०।
पतिव्रता तु या नारी सह भर्त्रा दिवङ्गता ।।
कल्पावशेषं मुदिता पूज्यते त्रिदशालये ।। ४१ ।।
पतिव्रतां सवर्णां स्त्रीं द्विजातिः पूर्वमारिणीम ।।
दाहयेदग्निहोत्रेण यज्ञपात्रैश्च धर्मवित् ।। ४२ ।।
भार्यायै पूर्वमारिण्यै दत्वाग्नीनन्त्यकर्मणि ।।
पुनर्दारक्रियां कुर्यात्पुनराधानमेव च ।। ४३ ।।
मृते भर्तरि या साध्वी पुत्रमाश्रित्य भार्गव ।।
तपसा शातयेद्देहं तेन स्वर्गे महीयते ।। ४४ ।।

पतिपक्षे नरं कञ्चित्पुत्राभावे समाश्रयेत् ।।

बिभृयाद्धि स चाप्येनां भोजनाच्छादनैः सदा ।। ४५ ।।

पतिपक्षे समुच्छिन्ने पितृपक्षः प्रभुः स्त्रियः ।।

विषमस्थापि भर्तव्या पितृपक्षे स्वबन्धुभिः ।। ४६ ।।

मृतं भर्तारमादाय यदि वाथ पतिव्रता ।।

प्रविशेद्द्विजशार्दूल ज्वलितं जातवेदसम् ।। ४७ ।।

तिस्रः कोट्योर्द्धकोटी च यानि लोमानि मानवे ।।

तावन्त्येव शताब्दानि स्वर्गलोके महीयते ।। ४८ ।।

व्यालग्राही यथा सर्पं बिलादुद्धरते बलात् ।।

एवं भर्त्तारमादाय सह तेनैव गच्छति ।। ४९ ।

सद्वृत्तमध्यापयितुं गतानां स्त्रीणां वियोगक्षतकातराणाम् ।।

तासां मृते जीवितवल्लभे हि नाग्निप्रवेशादपरो हि धर्म ।। ५० ।।।

इति विष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने स्त्रीधर्मो नाम चतुस्त्रिंशत्तमोध्यायः ।। ३४ ।।

2.35

राम उवाच ।। ।।

स्त्रीणां पूज्यतमा लोके देवतास्त्वं प्रकीर्तय ।।

तासां कालं विधानं च फलं पूजनतस्तथा ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।

श्रियः सम्पूजनं कार्यं स्त्रीभिस्तु सततं गृहे ।।

पुप्पार्घमाल्यनैवेद्यधूपदीपानुलेपनैः ।। २ ।।

गृहसम्मार्जनं राम तथा तस्योपलेपनम् ।।

पुष्पोपहारकरणं सुधाशुक्लत्वमेव च ।। ३ ।।

सर्वमेतद्विजानीयाच्छ्रियः सम्पूजनं द्विज ।।

स्नानानुलेपनं यच्च गन्धवर्णावधारणम् ।। ४ ।।

सुवर्णता च नारीणां श्रियः सम्पूजनाद्भवेत् ।।।

अष्टमीषु च सर्वासु पूजनीयाप्यशोकिका ।। ५ ।।

गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपादिभिस्तथा ।।

तस्मिन्नहनि या भुङ्क्ते नक्तं तैलविवर्जितम् ।। ६ ।।

भवत्यथ विशोका सा यत्रयत्राभिजायते ।।

अष्टमीषु च सर्वासु न चेच्छक्नोति भार्गव ।। ७ ।।

प्रोष्ठपद्यां व्यतीतायां या स्यात्कृष्णाष्टमी द्विज ।।

तस्यामवश्यं कर्त्तव्या देव्याः पूजा यथाविधि ।। ८ ।।

अपामिव त्रिलोकेषु प्रकृतिः स्त्रीषु चोच्यते ।।

या प्रेरयति कर्माणि लोकेषु द्विजसत्तम ।। ।। ९ ।।

तस्यां सम्पूजनं कार्यं शुक्लां पञ्चदशीं तथा ।।

माल्यानुलेपनैः शुक्लैर्धूपेन च सुगन्धिना ।। १० ।।

रक्तवस्त्रप्रदानेन दीपदानेन चाप्यथ ।।

वैदलैश्च तथा भक्ष्यैर्भोज्यैश्चोष्यैस्तथैव च ।। ११ ।।

पूजयित्वा च तां देवीं भोक्तव्यं निशि भार्गव ।।

यदि पञ्चदशीं सर्वां न शक्नोति कदाचन ।।। ।। १२ ।।

देव्याः सम्पूजनं कार्यमवश्यमपि कार्तिके ।।

उपार्तिं पूजयेद्या तु सा तु नारी पतिव्रता ।। १३ ।।

सदा धर्मरता साध्वी लोके भवति भार्गव ।।

नाशुभे च मतिस्तस्याः कदाचिदपि जायते ।। १४ ।।

एकादशीं तथा कृष्णां फाल्गुने मासि भार्गव।।

शुद्धे देवस्य कर्त्तव्या पूजा धर्मभृतां वर ।। १५ ।।

पूजनाच्छन्दोदेवस्य तनयं गुणवर्जितम् ।।

न प्राप्नोति तथाऽप्नोति गुणवन्तमसंशयम् ।। १६ ।।

गन्धमाल्यादिभिर्भक्त्या तथा वै वास्तुदेवताम् ।।

एकादशीं तथा प्राप्य चैत्रशुक्लस्य पूजयेत् ।। १७ ।।

संपूज्य तां महाभाग गृहभङ्गो न जायते ।।

शुक्लाष्टमीं तु सम्प्राप्य मासि भाद्रपदे तथा ।। १८ ।।

दूर्वाप्रतानं लुप्पेत्तदुत्तराशाभिगामिनम् ।।

पूजयेद्गृहमानीय गन्धमाल्यानुलेपनैः ।। १९ ।।

फलमूलैस्तथा राम धूपदीपौ विवर्जयेत् ।।

अग्निपक्वं तथा सर्वं न निवेद्यं कथञ्चन ।। २० ।।
भोक्तव्यं च तथा राम वह्निपाकविवर्जितम् ।।
दूर्वांकुरस्थां सम्पूज्य विधिना यौवनश्रियम् ।। २१ ।।
यौवनं स्थिरमाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।।
सोपवासा तु या नारी कृष्णपक्षस्य कार्तिके ।। २२ ।।
द्वादश्यां पूजयेद्विष्णुं गां सवत्सामनन्तरम् ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।। २३ ।।
नैवेद्यं गोरसं सर्वं वर्जनीयं प्रयत्नतः ।।
भोक्तव्यं च न धर्मज्ञ दोग्धव्या नैव चार्जुने ।।२४।।
गावः प्राप्नोति कृत्वैवं नात्र कार्या विचारणा ।।
धेनुं तां यदि विप्राय प्रददाति यथाविधि।।२५।।
स्वर्गलोकमथासाद्य न ततो विनिवर्तते ।।
कार्तिके च तथा मासि कृत्तिकायां च पूजनम् ।। २६ ।।
कर्तव्यं गन्धकलशैर्गन्धमाल्यानुलेपनैः ।।
भक्ष्यैश्च परमान्नैश्च कुल्माषैः पर्पटैस्तथा।।२७।।
शक्त्या वस्त्रैश्च धर्मज्ञ महारञ्जनरञ्जनैः ।।
गुडेन मधुना चैव सितया लवणेन च।।२८।।
आर्द्रकेणेक्षुणा चैव तथा कालोद्भवैः फलैः।।
सर्वैश्च विविधैरन्नैर्गन्धैर्नानाविधैस्तथा।।२९।।
पानकैश्च तथा हृद्यैः पूजनीयाश्च कृत्तिकाः ।।
सह चन्द्रमसा राम तेन सौभाग्यमश्नुते ।।३० ।।
नारी च रूपलावण्ये धर्मे चाग्र्यां तथा मतिम् ।।
अवैधव्यं च धर्मज्ञ यत्रयत्राभिजायते ।।३१।।
लवणस्य तुलां कृत्वा महारञ्जनरंजिते ।। ।।।
वस्त्रे वस्त्रेण तेनाथ सालङ्कारां सितच्छविम् ।। ३२ ।।
कृत्वा पिण्डं हरिद्राक्तं कृत्तिकानां निवेदयेत् ।।
ग्राहयेद्ब्राह्मणं तां च प्राप्ते चन्द्रोदये तथा ।। ३३।।
अनेन कर्मणा नारी सौभाग्यं महदश्नुते ।।

पुरुषोऽप्यथ वै शुद्धो सौभाग्यं महदश्नुते ।।
कृत्तिकाप्रतिपादे तु तासां कृत्वैव पूजनम्।।३४।। ।
या भुङ्क्ते गोरसप्रायं कृत्वा ब्राह्मणपूजनम् ।।
सप्त जन्मान्तराण्येव सौभाग्यं रूपमेव च ।।३५।।
स्वर्गे तु भोगानाप्नोति सह भर्त्रा तु सा शुभा ।। ।। ३६ ।।
प्राप्य पञ्चदशीं राम तथा शुक्लां च कार्तिकीम् ।।
कार्तिकं कार्तिकीं राम गृहभित्तौ समालिखेत् ।। ३७ ।।
उपद्वारं गृहाद्वाह्यं नानावर्णैस्तु वर्णकैः ।।
गृहोपकरणं शक्त्या तयोश्चैवाभितो लिखेत् ।। ३८ ।।
पीठखड्गासनाद्यत्र शकटोलूखलादिकम् ।।
ततस्तौ पूजयेन्नारी नानाभक्तिपरा शुचिः ।। ३९ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
इक्षुणेक्षुविकारैर्वा विशेषेण च पूजयेत् ।। ४० ।।
तयोस्तु पूजनं कृत्वा मत्स्यं च सिकतायुतम् ।। ।।
शुक्तिनेत्रं न्यसेत्क्षीरे तच्च दद्याद्द्विजातये ।। ४१ ।।
ततश्च नक्तं भुञ्जीत तिलतैलविवर्जितम् ।।
अनयोः पूजनाद्राम गृहभङ्गं न चाप्नुयात्।।४२।।
पतिव्रता महाभाग दीर्घमाप्नोति जीवितम् ।।
कार्तिके च तथा मासि सार्धं चन्द्रमसा सदा ।।४३।।
रोहिण्यां रोहिणीपूजा कर्तव्या विधिना द्विज ।।
सर्वैरविधवाचिह्नैर्लवणेन च भूरिणा ।। ४४ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
तथा कुंकुमरक्तेन शक्त्या भार्गव वाससा ।। ४५ ।।
सौभाग्यं परमाप्नोति कृत्वैतत्परमाङ्गना ।।
शुक्लपक्षत्रयोदश्यां या च नारी पतिव्रता ।। ४६ ।।
पूजयेत्सोपवासा च कामदेवमतन्द्रिता ।।
पट्टवर्णकविन्यासं तस्य भार्या तथा पतिम् ।। ४७ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।

गुडेन मधुना चैव सितया चार्द्रकेण च ।।४८।।
लवणेन रसैश्चान्यैर्गन्धैः सस्यैः पृथक्पृथक् ।।
भक्ष्यैर्नाविधैश्चैव कुंकुमार्द्रेण वाससा ।।४९।।
गन्धतोयाम्बुपूर्णेन द्रुमपल्लवशालिना ।।
पूर्णकुम्भेन भव्येन माल्यकण्ठेन भार्गव ।। ५० ।।
कामदेवाय नो दद्याद्यदम्लं किञ्चिदेव तु ।।
ततश्च पश्चाद्धोक्तव्यं सर्वमम्लविवर्जितम् ।। ५१ ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति कामपूजाविधायिनी ।।
अथ चेन्नैव शक्नोति सर्वां राम त्रयोदशीम् ।। ५२ ।।
चैत्रशुक्लेन सर्वासां फलमाप्नोत्यसंशयम्।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन चैत्रशुक्लत्रयोदशीम् ।। ५३ ।।
कामस्य पूजा कर्तव्या सर्वकामप्रदायिनी ।।
कामदेवं समभ्यर्च्य कार्यमात्माभिपूजनम् ।। ५४ ।।
कुंकुमाङ्कैस्तथा वस्त्रैर्गन्धमाल्यविभूषणैः ।।
भर्तारं पूजयेत्पश्चान्नारी तु कृतमण्डना ।। ५५ ।।
कुकुमांकेन वस्त्रेण गन्धमाल्यैर्मनोहरैः ।।
पुरुषोऽपि समभ्यर्च्य कामदेवमसंशयम् ।। ५६ ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
तथा शुक्लचतुर्थीषु गौरीपूजा सदा भवेत् ।। ५७ ।।
स्नाताभिः सोपवासाभिः सूर्यस्योदयनं प्रति ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।। ५८ ।।
गुडेन सितया चापि मधुना चार्द्रकेण च ।।
सर्वैश्चाविधवाचिह्नैर्लवणेन च भूरिणा ।। ५९ ।।
चतुर्थीद्वितये पूज्या सर्वशक्त्या विशेषतः ।।
आषाढेऽप्यथवा मासि माघे चाप्यथवा द्विज ।। ६० ।।
चतुर्णामपि कुण्डानां मध्ये सूर्यांशुसेविनी ।।
आषाढे सोपवासा तु तृतीयायां तथा वसेत् ।। ६१ ।।
न तस्या दुर्लभं लोके किञ्चिद्भवति भार्गव ।।

माघेऽप्युपोषिता मासि रात्र्यन्ते तुहिनोत्करैः ।।६२।।

शुक्लीकृत्याखिलान्यङ्गान्यध्यास्ते शयनं यया ।।

ततश्च शीततोयेन पश्चात्स्नानं समाचरेत् ।। ।। ६३ ।।

सापि कामानवाप्नोति यान्नाम मनसेच्छति।।

पतिव्रता सदा लोला सुभगा रूपसंयुता ।। ६४ ।।

धर्मप्रिया च भवति गौरीपूजनतत्परा ।।

आषाढे दाडिमं पुष्पं मधौ कर्पाससम्भवम् ।। ६५ ।।

निवेद्य सर्वमार्यायै सौभाग्यं महदश्नुते ।।

शक्राणी च तथा पूज्या मासि भाद्रपदे भवेत् ।। ।। ६६ ।।

स्त्रीणां गौरीविधानेन सर्वकामप्रदा हि सा ।।

प्रोष्ठपदस्य मासस्य चतुर्थ्यां द्विजसत्तम ।। ६७ ।।

शक्राणीपूजनं कृत्वा नाकपृष्ठे महीयते ।।

पूजातिथिषु सर्वासु राम ब्राह्मणपूजनम् ।।६८।।

कर्तव्यं यच्च नैवेद्यं देयं तत्सुभगासु च ।।

अनभ्यचर्च्य तथा गौरीं गौरीदीपं प्रपश्यति ।। ।। ६९ ।।

दौर्भाग्यं महदाप्नोति वर्जितं तस्य दर्शनम् ।।

गौरीपूजनकामा स्त्री तस्मिन्नहनि या द्विज ।। ७० ।।

स्नानमुष्णाम्बुना कुर्यात्सापि सौभाग्यमश्नुते ।।

सम्पूज्य विधिना गौरीं यत्रयत्राभिजायते ।। ७१ ।।

रूपलावण्यसौभाग्ययुक्ता भवति चाप्यथ ।।

नित्यं चाविधवा राम तथैव च पतिव्रता ।। ७२ ।।

एताः पूज्यतमा स्त्रीषु दैवतास्ताः प्रकीर्तिताः ।।

अतः परं तु या कुर्यात्सतीमार्गविवर्जनम् ।। ७३ ।।

हिंसात्मकमनिर्दिष्टमशुद्धं वा द्विजोत्तम ।।

देवताराधनं सा तु चिरं नरकमृच्छति ।। ७४ ।।

ततस्तु चाप्यनायुष्यं ग्रहभूतविवर्धनम् ।।

हिंसात्मका तु या नारी देवताराधने रता ।। ७५ ।।

मूलकर्मरता भर्त्रा सा विवाह्या भृगूत्तम ।।

पौंश्चल्यादपि नारीणां राम हिंसा विवर्जिता ।। ७६ ।।

स्त्रीस्वभावं शुभं राम सौम्यत्वं मार्दवं दया ।।

निर्दया राक्षसी राम पिशाची वा द्विजोत्तम ।। ७७ ।।

अथवा सर्वमुत्सृज्य पतिपूजनतत्परा ।।

केशवाराधनं कुर्याच्छ्रियश्च पुरुषर्षभ ।। ७८ ।।

तेनैव सर्वमाप्नोति यत्किञ्चित्परमृच्छति ।।

अफलं सर्वमेव स्याद्भर्त्रनुज्ञां विना कृतम् ।।७९।।

केशवाराधनं राम तथापि सफलं स्त्रियः ।।

सर्वभूतानि गोविन्दो भर्ता नान्यस्तु योषितः ।।

भर्त्रनुज्ञां विना तस्मात्ततः पूजा विधीयते ।। ८० ।।

नारायणः पूज्यतमो हि लोके नारायणः सर्वगतः प्रधानः ।।

नारायणाराधनतत्परा स्त्री कामानवाप्नोति न संशयोऽत्र ।। ८१ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करवाक्ये स्त्रीदेवतापूजननिरूपणं नाम पञ्चत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०३६-०४०

https://sa.wikisource.org/s/zta

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.36

।। पुष्कर उवाच ।।

वैलोम्यं धर्मराजोऽपि नाचरत्यथ योषिताम् ।।

पतिव्रतानां धर्मज्ञ पूज्यास्तस्यापि तास्सदा ।। १ ।।

अत्र ते वर्णयिष्यामि कथां पापप्रणाशिनीम् ।।

यथा विमोक्षितो भर्ता मृत्युपाशावृतः स्त्रिया ।।२ ।।

मद्रेषु शाकले राजा बभूवाऽश्वपतिः पुरा ।।

अपुत्रस्तप्यमानोऽसौ पुत्रार्थे सर्वकामदम् ।। ३ ।।

सावित्र्याः कारयामास लक्षहोमं द्विजोत्तमैः ।।

सिद्धार्थकैर्हूयमाना सावित्री प्रत्यहं द्विज ।। ४ ।।

शतसंख्यैश्चतुर्थ्यां तु मासाद्दशदिने गते ।।

काले तु दर्शयामास स्वां तनुं मनुजेश्वरे ।। ५ ।।

सावित्र्युवाच ।।

राजन्भक्तोऽसि मे नित्यं प्राप्स्यसे तनयां शुभाम् ।।

मद्दत्तां यत्प्रसादाच्च पुत्रान्प्राप्स्यसि शोभनान् ।। ६ ।।

पुष्कर उवाच ।। एतावदुक्त्वा सा राज्ञः प्रणतस्यैव भार्गव ।।

जगामादर्शनं देवी खे यथा राम चञ्चला ।। ७ ।।

मालव्या नाम तस्यास्ति राज्ञः पत्नी पतिव्रता ।।

सुषाव तनयां काले सावित्रीमेव रूपतः ।। ८ ।।

सावित्र्या हुतया दत्ता तद्रूपसदृशा ततः ।।

सावित्र्येव भवेदेषा जगाद नृपतिर्द्विजान् ।। ।।

कालेन यौवनं प्राप्तां ददौ सत्यवते पिता ।।

नारदस्तु ततः प्राह राजानं दीप्ततेजसम् ।। १० ।।

क्षीणायुरेष वर्षेण भविष्यति नृपात्मजः ।।

प्रदीयते सकृत्कन्या चिन्तयित्वा नराधिपः ।। ११ ।।

तथापि प्रददौ कन्यां द्युमत्सेनात्मजे शुभाम ।।
सावित्र्यपि च भर्तारमासाद्य नृपनन्दनम् ।। १२ ।।
नारदस्य तु वाक्येन दूयमानेन चेतसा ।।
शुश्रूषां परमां चक्रे भर्तृश्वशुरयोर्वने ।। १३ ।।
राज्यभ्रष्टस्सभार्यस्तु नष्टचक्षुर्नराधिपः ।।
तुतोष तां समासाद्य राजपुत्रीं तदा स्नुषाम् ।। १४ ।।
चतुर्थेऽहनि मर्तव्यं यदा सत्यवता द्विज ।।
श्वशुरेणाभ्यनुज्ञाता तदा राज्ञा तु सा स्नुषा ।। १५ ।।
चक्रे त्रिरात्रं धर्मज्ञ प्राप्ते तस्मिंस्तदा दिने ।।
चारुपुष्पफलाहारं सत्यवान्प्रययौ वनम् ।। १६ ।।
श्वशुरेणाभ्यनुज्ञाता याचनाभङ्गभीरुणा ।।
सावित्र्यपि जगामाशु सह भर्त्रा महद्वनम् ।। १७ ।।
चेतसा दूयमानेन गूहमाना च तद्भयम् ।।
वने पप्रच्छ भर्तारं द्रुमांश्च समृगांस्तथा ।। १८ ।।
आश्वासयामास स राजपुत्रीं क्लान्तां वने पद्मपलाशनेत्राम् ।।
सन्दर्शनेनाथ मृगद्विजानां तथा द्रुमाणां विपिने नृवीरः।। १९ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने सावित्र्युपाख्याने वनप्रवेशो नाम षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३६ ।।

2.37

।। सत्यवानुवाच ।। ।।
वनेऽस्मिन्षट्पदाकीर्णं सहकारं मनोहरम् ।।
श्रोत्रघ्राणमुखं पश्य वसन्ते रतिवर्धनम् ।। १ ।।
वने सपुष्पं दृष्ट्वैषा रक्ता श्लोकं मनोहरम् ।।
हसतीव मनः सेर्ष्यं त्वामिवायतलोचने ।। २ ।।
दक्षिणे दक्षिणेनैतां पश्य रम्यां वनस्थलीम् ।।
पुष्पितैः किंशुकैर्युक्तां ज्वलितामिव सप्रभैः ।। ३ ।।
सुगन्धिकुसुमामोदी वनराजिविनिर्गतः।।
करोति वायुर्दाक्षिण्यादावयोः क्लमनाशनम् ।। ४ ।।

अप्युत्पलविशालाक्षि कर्णिकारैः सुपुष्पितैः ।।
काञ्चनैरिव भात्येषा वनराजी मनोहरा ।। ५ ।।
अतिमुक्तलताजालरुद्धमार्गवनस्थलीः ।।
पश्योच्चैश्चारुसर्वाङ्गि कुसुमोत्कर भूषणा ।। ६ ।।
मधुमत्तालिझाङ्कारव्याजेन वरवर्णिनि ।।
चापयष्टिं करोतीव कामः पान्थजिघांसया ।। ७ ।।
फुल्लचंपकसद्वक्त्रा पुंस्कोकिलविनादिनी ।।
विभाति चारुतिलका त्वमिवैषा वनस्थली ।। ८ ।।
कोकिलश्चूतशिखरे मञ्जरीरेणुपिञ्जरः ।।
गदितैर्व्यक्ततामेति कुलीनश्चेष्टितैरिव ।। ९ ।।
पुष्परेण्वनुलिप्ताङ्गः प्रियामनुसरन्वने ।।
कुसुमात्कुसुमं याति कूजन्कामी शिलीमुखः ।। १० ।।
मञ्जरीं सहकारस्य कान्ताचञ्चवग्रखण्डिताम् ।।
स्वादयत्यतिपुष्पेऽपि पुंस्कोकिलयुवा द्रुमे ।। ११ ।।
काकः प्रसूतां वृक्षाग्रे सामिषाग्रेण चञ्चुना ।।
काकीं सम्पाययत्येष पक्षाच्छादित पुत्रकाम् ।। १२ ।।
भूभागं निम्नमासाद्य दयितासहितो युवा ।।
नाहारमपि चादत्ते कामी कामं कपिञ्जलः ।। १३ ।।
कलविङ्कस्तु विरुतैः सप्रियो विटपे स्थितः ।।
मुहुर्मुहुर्विशालाक्षि उत्कण्ठयति कामिनः ।।१४ ।।
क्षुद्रशाखां समारूढः शुकोऽयं कान्तया सह ।।
भारेण नमयञ्शाखां करोति सफलामिव ।। १५ ।।
वनेभपिशितास्वादतृप्तो निद्रामुपागतः ।।
शेते सिंहयुवा कान्ताचरणावरणाननः ।। १६ ।।
व्याघ्रयोर्मिथुनं पश्य शैलकन्दर संस्थितम् ।।
ययोर्नेत्रप्रभालोकैर्गुहा भिन्नेव लक्ष्यते ।। १७ ।।
अय द्वीपी प्रियां लेढि जिह्वाग्रेण पुनःपुनः ।।
प्रीतिमायाति महतीं लिह्यमानश्च कान्त्या ।। १८ ।।

उत्सङ्गकृतमूर्धानं निद्रापहृतचेतसम् ।।
जन्तूद्धरणतः कान्तं सुखयत्येव वानरी ।। १९ ।।
भूमौ निपतिता कान्तं मार्जारी दर्शितोदरा ।।
नखैर्दन्तैस्तुदत्येषा न च पीडयते तथा ।। २० ।।
शशकः शशिका चोभे संसुप्ते पीडिते इमे ।।
सँल्लीनगात्रचरणे कर्णैर्व्यक्तिमुपागते ।। २१ ।।
स्नातं सरसि पद्माढ्ये वारणं मदमन्थरम् ।।
सम्भावयति तन्वङ्गि मृणालशकलैर्वशा ।। २२ ।।
कान्तपोत्रसमुत्खातैः कान्ता मार्गानुसारिणी ।।
करोति कवलं मुस्तैर्वराही पोतकानने ।। २३ ।।
दृढाङ्गसन्धिर्महिषः कर्दमार्द्रतनुर्वने ।।
अनुव्रजति धावन्तीं प्रियां बद्धचतुष्ककः ।।२४।।
पश्य चार्वङ्गि सारङ्गः त्वत्कटाक्षनिभं वने ।।
सभार्यां मां तु पश्यन्तं कौतूहलसमन्वितम् ।। २५ ।।
पश्य पश्चिमपादेन रोही कण्डूयते मुखम् ।।
स्नेहार्द्रभावः कषति भर्ता शृङ्गाग्रकोटिना ।। २६ ।।
दाडिमे चमरीं पश्य सितवालामगच्छतीम् ।।
अन्वास्ते चमरः कामी वीक्षते मां च गर्वितः ।। ।। २७ ।।
आतपे गवयः पश्य निविष्टो भार्यया सह ।।
रोमन्थमास्ये कुर्वाणः काकं ककुदि धारयन् ।। २८ ।।
पश्याजं भार्यया सार्धं न्यस्ताग्रचरणद्वयम् ।।
विपुले बदरीस्कन्धे तच्छदग्रासकाम्यया ।। २९ ।।
हंसं सभार्यं सरसि विचरन्तं सुनिर्मले ।।
सुशुक्लस्येन्दुबिम्बस्य पश्यैनं सदृश श्रियम् ।। ३० ।।
सभार्यश्चक्रवाकोऽयं कमलाकरमध्यगः ।।
करोति पद्मिनीं कान्तां सपुष्पामिव सुन्दरि ।। ३१ ।।
मया फलोच्चयः सुभ्रु त्वया पुष्पोच्चयः कृतः ।।
इन्धनं न कृतं किञ्चित्तत्करिष्यामि सांप्रतम् ।। ३२ ।।

त्वमस्य सरसस्तीरे द्रुमच्छायामुपाश्रिता ।।
क्षणमात्रं प्रतीक्षस्व विश्रमस्व च भामिनि ।। ३३ ।।
।। सावित्र्युवाच ।। ।।
एवमेतत्करिष्यामि मम दृष्टिपथात्त्वया ।।
दूरे कान्त न गन्तव्यं बिभेमि गहने वने ।। ३४ ।।
।। पुष्कर उवाच ।। ।।
तस्य पातयतः काष्ठं जज्ञे शिरसि वेदना ।।
स वेदनार्त्तः सङ्गम्य भार्यां वचनमब्रवीत् ।। ३५ ।।
।। सत्यवानुवाच ।। ।।
आयासेन ममानेन जाता शिरसि वेदना ।।
तमश्च प्रविशामीव न च जानामि किञ्चन ।। ३६ ।।
त्वदुत्सङ्गे शिरः कृत्वा निद्रोपहतलोचनः ।।
पुष्कर उवाच ।।
तदुत्सङ्गे शिरः कृत्वा सुष्वाप गतचेतनः ।। ३७ ।।
पतिव्रता महाभागा ततस्सा राजकन्यका ।।
ददर्श धर्मराजं तु स्वयं तं देशमागतम् । ३८।।
नीलोत्पलदलश्यामं पीताम्बरधरं प्रभुम् ।।
विद्युल्लतानिबद्धाङ्गं सतोयमिव तोयदम् ।। ३९ ।।
किरीटेनार्कवर्णेन कुण्डलाभ्यां विराजितम् ।।
हारभारार्पितोरस्कं तथाङ्गदविभूषितम् ।। ४० ।।
तथानुगम्यमानं च कालेन सह मृत्युना ।।
स तु संप्राप्य तं देशं देहात्सत्यवतस्तदा ।। ४१ ।।
अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं पाशबद्धं वशङ्गतम् ।।
आकृष्य दक्षिणामाशां प्रययौ सत्वरं तदा ।। ४२ ।।
सावित्र्यपि वरारोहा त्यक्त्वा तं गतजीवितम् ।।
अनुवव्राज गच्छन्तं धर्मराजमतन्द्रिता ।। ४३ ।।
तामुवाच यमो गच्छ यथागतमनिन्दिते ।।
और्ध्वदैहिककार्येषु युक्ता भर्तुः समाचर ।।४४ ।।

नानुगन्तुमसौ शक्यस्त्वया लोकान्तरं गतः ।।

पतिव्रतासि तेन त्वं मुहूर्तमनुपश्यसि ।। ।।४५ ।।

गुरुशुश्रूषणाद्भद्रे तथा सत्यवतो महत् ।।

पुण्यं समर्जितं येन नयाम्येनमहं स्वयम् ।। ४६ ।।

एतावदेव कर्तव्यं पुरुषस्य विजानतः ।।

मातुः पितुश्च शुश्रूषा गुरोश्च वरवर्णिनि ।। ४७ ।।

गुरुत्रितयमेतच्च सदा सत्यवता वने ।। ४८ ।।

पूजितं पूजितस्स्वर्गस्तदानेन चिरं शुभे ।।

तपसा ब्रह्मचर्येण त्वग्निशुश्रूषया तथा ।।४९।।

पुरुषाः स्वर्गमायान्ति गुरुशुश्रूषणेन च ।।

आचार्यश्च पिता चैव माता भ्राता च पूर्वजः ।। ५० ।।

नार्तेनाप्यवमन्तव्या ब्राह्मणेन विशेषतः ।।

आचार्यो ब्रह्मणो मूर्तिः पिता मूर्तिः प्रजापतेः ।।५१।।

माता पृथिव्या मूर्तिश्च भ्राता वै मूर्तिरात्मनः ।।

यन्मातापितरौ क्लेशं सहेते सम्भवे नृणाम् ।। ५२ ।।

न तस्य निष्कृतिः शक्या कर्तुं वर्षशतैरपि ।।

तयोर्नित्यं प्रियं कुर्यादाचार्यस्य च सर्वदा ।। ५३ ।।

तेष्वेव त्रिषु तुष्टेषु तपः सत्यं समाप्यते ।।

तेषां त्रयाणां शुश्रूषा परमं तप उच्यते ।। ५४ ।।

न तैरनभ्यनुज्ञातो धर्ममन्यं समाचरेत ।।

त एव हि त्रयो लोकास्त एव त्रय आश्रमाः ।। ५५ ।।

त एव च त्रयो वेदास्त एवोक्तास्त्रयोऽग्नयः ।।

पिता वै गार्हपत्योऽग्निर्माताग्निर्दक्षिणः स्मृतः ।। ५६ ।।

गुरुराहवनीयस्तु अग्नित्रेता गरीयसी ।।

त्रिष्वप्रमाद्यन्नेतेषु त्रींल्लोकाञ्जयते गृही ।। ५७ ।।

स हि दिव्येन वपुषा देववद्दिवि मोदते ।।

इमं लोकं मातृभक्तः पितृभक्तस्तु मध्यमम् ।। ५८ ।।

गुरुशुश्रूषया त्वेवं ब्रह्मलोकं समश्नुते ।।

सर्वे तस्यादृता धर्मा यस्यैते त्रय आदृताः ।। ५९ ।।

अनादृतास्तु यस्यैते सर्वास्तस्याफलाः क्रियाः ।।

यावत्त्रयस्ते जीवेयुस्तावन्नान्यत्समाचरेत् ।। ६० ।।

तनुं निवेदयेत्तेभ्यो मनो वचनकर्मभिः ।।

त्रिष्वेतेष्वितिकृत्यं हि पुरुषस्य समाप्यते ।। ६१ ।।

एष धर्मः परः साक्षादुपधर्मोऽन्य उच्यते ।।

गुरुपूजारतिर्भर्ता त्वं च साध्वी पतिव्रता ।। ६२ ।।

विनिवर्तस्व धर्मज्ञे ग्लानिर्भवति तेऽधुना ।।

सावित्र्युवाच ।।

पतिर्हि दैवतं स्त्रीणां पतिरेव परायणम्।। ६३ ।।

अनुगम्यः स्त्रिया साध्व्या पतिः प्राणधनेश्वरः ।।

मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ।। ६४ ।।

अमितस्य हि दातारं भर्तारं का न पूजयेत ।।

नीयते यत्र भर्ता मे स्वयं वा यत्र गच्छति ।। ६५ ।।

मयापि तत्र गन्तव्यं यथाशक्ति सुरोत्तम ।।

पतिमादाय गच्छन्तमनुगन्तुमहं यदा ।। ६६ ।।

त्वां देव न हि शक्ष्यामि तदा त्यक्ष्यामि जीवितम् ।।

मनस्विनी तथा का च वैधव्याक्षरदूषिता ।। ६७ ।।

मुहूर्तमपि जीवेत मण्डनार्हाप्यमण्डिता ।।

यम उवाच ।।

पतिव्रते महाभागे परितुष्टोऽस्मि ते शुभे ।। ६८ ।।

विना सत्यवतः प्राणान्वरं वरय मा चिरम् ।।

सावित्र्युवाच ।।

विनष्टचक्षुषो राज्यं चक्षुषा सह कामये ।।

च्युतराज्यस्य धर्मज्ञ श्वशुरस्य महात्मनः ।। ६९ ।।

।। यम उवाच ।।

कृतेन कामेन निवर्त भद्रे भविष्यतीदं सकलं त्वयोक्तम् ।।

ममोपरोधस्तव च क्लमः स्यात्तथाध्वना तेन तव ब्रवीमि ।। ७० ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० सावित्र्युपाख्याने सप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।।३७।।

2.38

सावित्र्युवाच।।

कुतः क्लमः कुतो दुःखं सद्भिः सह समागमे ।।

सतां तस्मान्न मे ग्लानिस्त्वत्समीपे सुरोत्तम ।। १ ।।

साधूनां वाप्यसाधूनां सन्त एव परा गतिः ।।

नैवासतां नैव सतामसन्तो नैव चात्मनः ।। २ ।।

विषाग्निसर्पशस्त्रेभ्यो न तथा जायते भयम् ।।

अकारणजगद्वैरिखलेभ्यो जायते यथा ।। ३ ।।

सन्तः प्राणानपि त्यक्त्वा परार्थं कुर्वते यथा ।।

तथाऽसन्तोऽपि मनुजाः परपीडासु तत्पराः ।।४ ।।

त्यजत्यसूनयं लोकस्तृणवद्यस्य कारणात्।।

परोपधानसक्तास्ते परलोकं तथा सता ।। ५ ।।

निकायेषुनिकायेषु पुरा ब्रह्मा जगद्गुरुः ।।

असतामुपघाताय राजानः कृतवान्स्वयम् ।। ६ ।।

चारैः परीक्षयेद्राजा धूर्तान्सम्मार्जयेत्सदा ।।

निग्रहं चासतां कुर्यात्स तु लोकजिदुत्तमः ।। ७ ।।

धान्यसंरक्षणार्थाय निर्मार्ष्टी कक्षमुद्धरन् ।।

यथा वर्धयते धान्यं वर्द्धनीयास्तथा प्रजाः ।। ८ ।।

निग्रहेणा सतां राज्ञा सतां च परिपालनैः ।।

एतावदेव कर्तव्यं राज्ञा स्वर्गमभीप्सता ।। ९ ।।

राजकृत्यं हि लोकेषु नास्त्यन्यज्जगतीपते ।।

असतां निग्रहादेव सतां च परिपालनात् ।। १० ।।

राजानुशासिता तेषामसतां शासिता भवान् ।।

तेन त्वमधिको देव देवेभ्यः प्रतिभासि मे ।। ११ ।।

जगत्तु धार्यते सद्भिः सतामग्र्यस्तथा भवान् ।।

तेन त्वामभियान्त्या मे क्लमो देव न विद्यते ।। १२।।

यम उवाच ।।

तुष्टोस्मि ते विशालाक्षि वचनैर्धर्मसंहितैः ।।

विना सत्यवतः प्राणान्वरं वरय मा चिरम् ।। १३ ।।

सावित्र्युवाच ।।

सहोदराणां भ्रातॄणां कामयामि शतं विभो ।।

अनपत्यः पिता प्रीतिं पुत्रलाभात्प्रयातु मे।।१४।।

यम उवाच ।।

कृतेन कामेन निवर्त भद्रे भविष्यतीदं सकलं तवोक्तम् ।।

ममोपरोधस्तव च क्लमः स्यात्तथाधुना तेन तव ब्रवीमि ।।१५।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० स० सावित्र्युपाख्याने द्वितीयवरलाभो नामाष्टत्रिंशत्तमोध्यायः ।। ३८ ।।

2.39

सावित्र्युवाच ।।

धर्मो हि दैवतं स्त्रीणां पतिरेव परायणम् ।।

अनुगम्यः स्त्रिया साध्व्या पतिः प्राणधनेश्वरः ।। १ ।।

धर्मार्जने सुरश्रेष्ठ कुतो ग्लानिः कुतः क्लमः।।

त्वत्पादमूलमेवेदं परमं धर्मकारणम् ।। २ ।।

धर्मार्जनं सदा कार्यं पुरुषेण विजानता ।।

तल्लाभः सर्वलाभेभ्यो यतो देव विशिष्यते ।। ३ ।।

धर्मश्चार्थश्च कामश्च त्रिवर्गं जीवतः फलम् ।।

धर्महीनस्य कामार्थौ वन्ध्यासुतसमावुभौ ।। ४ ।।

धर्मादर्थस्तथा कामो धर्माल्लोकद्वयं तथा ।।

धर्म एकोऽनुयात्येनं यत्र कुत्र च गामिनम् ।। ५ ।।

शरीरेण समं नाशं सर्वमन्यद्धि गच्छति ।।

एको हि जायते जन्तुरेक एव विपद्यते ।। ६ ।।

धर्मस्तमनुयात्येको न सुहृन्न च बान्धवाः ।।

रूपसौभाग्यलावण्यं सम्पद्धर्मेण लभ्यते।। ७।।

ब्रह्मेन्द्रोपेन्द्रशर्वेन्द्रयमार्काग्न्यनिलाम्भसाम् ।।

वस्वश्विधनदाद्यानां ये लोकाः सर्वकामदाः ।। ८ ।।

धर्मेण तानवाप्नोति पुरुषः पुरुषान्तक ।।
मनोहराणि द्वीपानि वर्षाणि सुमुखानि च।। ९ ।।
प्रयान्ति धर्मेण नरास्तथैवामरतामिताः ।।
नन्दनादीनि मुख्यानि देवोद्यानानि यानि च ।। १० ।।
तानि पुण्येन लभ्यन्ते नाकपृष्ठं तथा नरैः ।।
विमानानि विचित्राणि तथैवाप्सरसः शुभाः ।। ११ ।।
तैजसानि शरीराणि सदा पुण्यवतां फलम ।।
राज्यं नृपतिपूजा च कामसिद्धिस्तथेप्सिता ।। १२ ।।
उपस्कराणि मुख्यानि फलं पुण्यस्य दृश्यते ।।
रुक्मवैडूर्यदण्डानि चन्द्रांशुसदृशानि च ।। १३ ।।
चामराणि सुराध्यक्ष भवन्ति शुभकर्मणाम् ।।
(पूर्णेन्दुमण्डलाभेन रक्तांशुकमितेन च ।।१४।।
धार्यतां यान्ति छत्रेण नरः पुण्येन कर्मणा ।।)
जयशङ्खस्वनादेव सूतमागधनिःस्वनम ।। १५ ।।
वरासनं सभृङ्गारं फलं पुण्या कर्मणः ।।
वरान्नपानं गीतं च नृत्यमाल्यानुलेपनम् ।। १६ ।।
रत्नवस्त्राणि मुख्यानि फलं पुण्यस्य कर्मणः ।।
रूपौदार्यगुणोपेताः स्त्रियश्चातिनोहराः ।। १७ ।।
वासः प्रासादपृष्ठेषु भवन्ति शुभकर्मणाम् ।।
सुवर्णकिंकिणी मिश्रचामराः पीठधारिणः ।। १८ ।।
वहन्ति तुरगा देव नरं पुण्येन कर्मणा ।।
हेमकक्षैः समातङ्गैश्चलत्पर्वतसन्निभैः ।। १९ ।।
खेलांघ्रिपदविन्यासैर्यान्ति पुण्येन कर्मणा ।।
सर्वकामप्रदे देवे सर्वापद्दुरितापहे ।।२० ।।
वहन्ति भक्तिं पुरुषास्सदा पुण्येन कर्मणा ।।
तस्य द्वाराणि यजनं तपो दानं दया क्षमा ।। २१ ।।
ब्रह्मचर्यं च सत्यं च तीर्थानुसरणं शुभे ।।
स्वाध्यायसेवा साधूनां सहवासः सुरार्चनम् ।।२२।।

गुरूणां चैव शुश्रूषा ब्राह्मणानां च पूजनम् ।।
इन्द्रियाणां जयश्चैव मार्दवं ह्रीरमत्सरम् ।। २३ ।।
तस्माद्धर्मः सदा कार्यो नित्यमेव विजानता ।।
न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतमस्य न वा कृतम् ।। २४ ।।
बाल एवाचरेद्धर्ममनित्यं देव जीवितम् ।।
को हि जानाति कस्याद्य मृत्युः केन भविष्यति ।।२५।।
पश्यतोऽप्यस्य लोकस्य मरणं पुरतः स्थितम् ।।
अमरस्येव चरितमत्याश्चर्यं सुरोत्तम ।। २६ ।।
युवत्वापेक्षया बालो वृद्धत्वापेक्षया युवा ।।
मृत्योरुत्सङ्गमारूढः स्थविरः किमपेक्षते ।। २७ ।।
भुवः शैलं समारूढः ततो वृक्षाग्रमाश्रितः ।।
तत्राप्यविन्दतस्त्राणं मृत्योद्भीतस्य का गतिः ।। २८ ।।
न भयं मरणादेव प्राणिनामधिकं क्वचित ।।
तत्रापि निर्भयाः सन्तः सदा सुकृतकारिणः ।।२९ ।।
यम उवाच ।।
तुष्टोऽस्मि ते विशालाक्षि वचनैर्धर्मसङ्गतैः ।।
विना सत्यवतः प्राणान्वरं वरय मा चिरम् ।। ३० ।।
सावित्र्युवाच ।।
वरयामि त्वया दत्तं पुत्राणां शतमौरसम् ।।
अनपत्यस्य लोकेषु गतिः किल न विद्यते ।। ३१ ।।
यम उवाच ।।
कृतेन कामेन निवर्त भद्रे भविष्यतीदं सकलं त्वयोक्तम् ।।
ममोपरोधश्च तव क्लमः स्यात्तथाधुना तेन तव ब्रवीमि ।। ३२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० सावित्र्युपाख्याने तृतीयवरलाभो नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ।।३९।।

2.40

सावित्र्युवाच ।।
सर्वधर्मविधानज्ञः सर्वधर्मप्रवर्तकः ।।

त्वमेव जगतां नाथः प्रजासंयमनो यमः ।। १ ।।

कर्मणामानुरूप्येण यस्माद्यमयसि प्रजाः ।।।

तस्मात्त्वमुच्यसे देव यम इत्येव नामतः ।। २ ।।

धर्मेणेमाः प्रजाः सर्वा यथा रञ्जयसे प्रभो ।।

तस्मात्ते धर्मराजेति नाम सत्यं निगद्यते ।। ३ ।।

सुकृतं दुष्कृतं चोभे पुरोधाय यथा जनाः ।।

त्वत्सकाशमथायान्ति तस्मात्त्वं मृत्युरुच्यसे ।। ४ ।।

सर्वेषामथ भूतानां यस्मादन्तकरो भवान् ।।।।

तस्मात्वमन्तकः प्रोक्तः सर्वदेवैर्महाद्युते ।। ५ ।।

विवस्वतस्त्वं तनयः प्रथमः परिकीर्तितः ।।

तस्माद्वैवस्वतो नाम्ना सर्वदेवेषु कथ्यसे ।। ६ ।।

कालं कलाद्यं कलयन्सर्वेषां त्वं हि तिष्ठसि ।।

तस्मात्कालेति ते नाम प्रोच्यते तत्सुदर्शिभिः ।।७ ।।

आयुष्ये कर्मणि क्षीणे गृह्णासि प्रसभं जनम् ।।।।।

तस्मात्त्वं कथ्यसे लोके सर्वप्राणहरेति वै ।। ८ ।।

तव प्रसादाद्देवेश धर्मे तिष्ठन्ति जन्तवः ।।

तव प्रसादाद्देवेश सङ्करो नैव जायते ।। ९ ।।

सतां सदा गतिर्देव त्वमेव परिकीर्तितः ।।

जगतोऽस्य जगन्नाथ मर्यादापरिपालकः ।।१० ।।

पाहि मां त्रिदशश्रेष्ठ दुःखितां शरणागताम् ।।

पितरौ च तथैवास्य राजपुत्रस्य दुःखितौ ।। ११ ।।

यम उवाच ।।

स्तुतेन भक्त्या धर्मज्ञे मया तुष्टेन सत्यवान् ।।

तव भर्ता विमुक्तोऽयं लब्धकामा व्रजाबले ।। १२ ।।

राज्यं कृत्वा त्वया सार्धं वत्सराशीतिपञ्चकम् ।।

नाकपृष्ठमथारुह्य त्रिदशैस्सह रंस्यते ।। १३ ।।

स्तोत्रेणानेन धर्मज्ञे कल्यमुत्थाय यश्च माम् ।।

कीर्तयिष्यति तस्यापि दीर्घमायुर्भविष्यति ।। १४ ।।

पुष्कर उवाच ।। एतावदुक्त्वा भगवान्यमस्तु विमुच्य तं राजसुतं महात्मा ।।

अदर्शनं तत्र जगाम राम कालेन सार्धं सह मृत्युना च।।१५।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० सावित्र्युपाख्याने चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०४१-०४५

2.41

।। पुष्कर उवाच ।।

सावित्री च ततः साध्वी जगाम वरवर्णिनी ।।

यथायथागतेनैव यत्रासौ सत्यवान्मृतः ।। १ ।।

सा समासाद्य भर्तारं तस्योत्सङ्गगतं शिरः ।।

कृत्वा विवेश तन्वङ्गी लम्बमाने दिवाकरे ।। २ ।।

सत्यवानपि निर्मुक्तो धर्मराज्ञा शनैः शनैः ।।

उन्मीलयति ते नेत्रे प्रस्यन्दत च भार्गव ।। ३ ।।

ततः प्रत्यागतप्राणः प्रियां वचनमब्रवीत् ।।

क्वाऽसौ प्रयातः पुरुषो यो मामाकृष्य गच्छति ।। ४ ।।

जानामि न वरारोहे कश्चासौ पुरुषः शुभे ।।

वनेऽस्मिँश्चारुसर्वाङ्गि सुप्तस्य च चिरं गतम् ।। ५ ।।

उपवासपरिक्लान्ता कर्षिता भवती मया ।।

अस्माद्दुर्हृदयेनाद्य पितरौ दुःखितौ तथा ।। ६ ।।

द्रष्टुमिच्छाम्यहं सुभ्रु गमने त्वरिता भव ।।

सावित्र्युवाच ।।

आदित्योऽस्तमनुप्राप्तो यदि ते रुचितं प्रभो ।। ७ ।।

आश्रमन्तु प्रयास्यावः श्वशुरौ तप्यतो मम ।।

यथावृत्तं च तत्रैव तव वक्ष्याम्यथाश्रमे ।। ८ ।।

पुष्कर उवाच ।।

एतावदुक्त्वा भर्तारं सह भर्त्रा ययौ तदा ।।

आससादाश्रमं चैव सह भर्त्रा नृपात्मजा ।। ९ ।।

एतस्मिन्नवकाशे तु लब्धचक्षुर्महीपतिः ।।

द्युमत्सेनः सभार्यस्तु पर्यतप्यत भार्गव ।। 2.41.१० ।।

सावित्र्यपि वरारोहा सह सत्यवता तदा ।।

ववन्दे तत्र राजानं सभार्यं भृगुनन्दन ।। ११ ।।

परिष्वक्तस्तदा पित्रा सत्यवान्राजनन्दनः ।।

अभिवाद्य ततः सर्वान्वने तस्मिँस्तपोधनान् ।। १२ ।।

उवास तां तदा रात्रिमृषिभिः सह धर्मवित् ।।

सावित्र्यपि जगादाथ यथा वृत्तमनिन्दिता ।। १३ ।।

व्रतं समापयामास तस्यामेव तदा निशि ।।

ततस्तु राम रात्र्यन्ते शाल्वेभ्यस्तस्य भूपतेः ।। १४ ।।

आजगाम जनः सर्वो राज्यार्थाय निमन्त्रणे ।।

आज्ञापयामास तदा तथा प्रकृतिशासनम् ।। १५ ।।

विचक्षुषस्ते नृपते येन राज्यं पुरा हृतम् ।।

अमात्यैः सह भोक्तव्यं राज्यमस्तु पुरे नृप ।। १६ ।।

एतच्छ्रुत्वा ययौ तत्र बलेन चतुरङ्गिणा ।।

लेभे च सकलं वाक्यं धर्मराज्ञो महात्मनः ।। १७ ।।

भ्रातृणां च शतं लेभे सावित्र्यपि वराङ्गना ।।

एवं पतिव्रता साध्वी पितृपक्षं नृपात्मजा ।। १८ ।।

उज्जहार वरारोहा भर्तृपक्षं तथैव च ।।

मोचयामास भर्तारं मृत्युपाशवशीकृतम् ।। १९ ।।

तस्मात्साध्व्यः स्त्रियः पूज्याः सततं देववज्जनैः ।।

तासां राम प्रसादेन धार्यते वै जगत्त्रयम् ।। 2.41.२० ।।

तासां न वाक्यं भवतीह मिथ्या न जातु लोकेषु चराचरेषु ।।

तस्मात्सदा ताः परिपूजनीयाः कामान्समग्रानभिकामयानैः ।। २१ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सावित्र्युपाख्याने एकचत्वारिंशात्तमोऽध्यायः ।। ४१ ।।

2.42

पुष्कर उवाच ।।

गवां हि पालनं राज्ञा कर्तव्यं भृगुनन्दन ।।

गावः पवित्राः संगत्या गोषु लोकाः प्रतिष्ठिताः ।। १ ।।

गावो वितन्वते यज्ञं गावो विश्वस्य मातरः ।।

शकृन्मूत्रं परं तासामलक्ष्मीनाशनं स्मृतम् ।। २ ।।
तद्धि सेव्यं प्रयत्नेन तत्र लक्ष्मीः प्रतिष्ठिता ।।
उद्वेगं च न गन्तव्यं शकृन्मूत्रस्य जानता ।। ३ ।।
गवां मूत्रपुरीषेषु ष्ठीवनाद्यं न सन्त्यजेत् ।।
गोरजः परमं पुण्यमलक्ष्मीविघ्ननाशनम् ।। ४ ।।
गवां कण्डूयनं चैव सर्वकल्मषनाशनम् ।।
तासां शृङ्गोदकश्चैव जाह्नवीजलसन्निभम् ।। ५ ।।
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिश्च रोचनम् ।।
षडङ्गमेतन्माङ्गल्यं पवित्रं तु पृथक्पृथक् ।। ६ ।।
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।।
पवित्रं परमं ज्ञेयं स्नाने पाने च भार्गव ।। ७ ।।
रक्षोघ्नमेतन्माङ्गल्यं कलिदुःखप्रणाशनम् ।।
रोचना च तथा धन्या रक्षोरगगदापहा ।।
यस्तु कल्ये समुत्थाय मुखमाज्ये निरीक्षते ।।
तस्यालक्ष्मीः क्षयं याति वर्धते न तु किल्बिषम् ।। ९ ।।
गवां ग्रासप्रदानेन पुण्यं सुमहदश्नुते ।।
यावत्यः शक्नुयाद्गावः सुखं धारयितुं गृहे ।। 2.42.१० ।।
धारयेत्तावतीर्नित्यं क्षुधितास्तु न धारयेत् ।।
दुःखिता धेनवो यस्य वसन्ति द्विज मन्दिरे ।। ११ ।।
नरकं समवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
दत्त्वा परगवे ग्रासं पुण्यं सुमहदश्नुते ।। १२ ।।
शैशिरं सकलं कालं ग्रासं परगवे तथा ।।
दत्त्वा स्वर्गमवाप्नोति संवत्सरशतानि षट् ।। १३ ।।
अग्रभक्तं नरो दत्त्वा नित्यमेव तथा गवाम् ।।
मासषट्केन लभते नाकलोकं समायुतम् ।। १४ ।।
सायं प्रातर्मनुष्याणामशनं देवनिर्मितम् ।।
तत्रैवमशनं दत्त्वा गवां नित्यमतन्द्रितः ।। १५ ।।
द्वितीयं यः समश्नाति तेन संवत्सरान्नरः ।।

गवां लोकमवाप्नोति यावन्मन्वन्तरं द्विज ।। १६ ।।
गवां प्रचारे पानीयं दत्त्वा पुरुषसत्तमः ।।
वारुणं लोकमासाद्य क्रीडत्यब्दगणायुतम् ।।
परां तृप्तिमवाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।। १७ ।।
गवां प्रचारभूमिं तु वाहयित्वा हलादिना ।।
नरकं महदाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।। १६ ।।
गवां पानप्रवृतानां यस्तु विघ्नं समाचरेत ।।
ब्रह्महत्या कृता तेन घोरा भवति भार्गव ।।
सिंहव्याघ्रभयत्रस्तां पङ्कमग्नां जले गताम् ।। १९ ।।
गामुद्धृत्य नरः स्वर्गे कल्पभोगानुपाश्नुते ।।
गवां यवसदानेन रूपवानभिजायते ।। 2.42.२० ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति लावण्यं च द्विजोत्तम ।।
औषधं च तथा दत्त्वा विरोगस्त्वभिजायते ।। ।। २१ ।।
औषधं लवणं तोयमाहारं च प्रयच्छतः ।।
विपत्तौ पातकं नास्य भवत्युद्बन्धनादिकम ।। २२ ।।
वक्तव्यता दिवापाले रात्रौ स्वामी न तद्गृहे ।।
तत्रापि तन्नियुक्तश्च कश्चिदन्यो न चेद्भवेत् ।। २३ ।।
तासां चेदविरुद्धानां चरन्तीनां मिथो वने ।।
यामुत्पत्य वृको हन्यान्नपालस्तत्र किल्बिषी ।। २४ ।।
संरुद्धासु तथैवासु वृकः पाले त्वनायति ।।
यामुत्पत्य वृको हन्यात्पाले तत्किल्बिषं भवेत ।। २५ ।।
गोवधेन नरो याति नरकानेकविंशतिम् ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्यं तासां तु पालनम् ।। २६ ।।
विक्रयाच्च गवां राम न भद्रं प्रतिपद्यते ।।
तासां च कीर्तनादेव नरः पापाद्विमुच्यते ।। २७ ।।
तासां संस्पर्शनं धन्यं सर्वकल्मषनाशनम् ।।
दानेन च तथा तासां कुलान्यपि समुद्धरेत् ।। २८ ।।
उदक्या सूतिको दोषो नैव तत्र गृहे भवेत् ।।

भूमिदोषास्तथान्येऽपि यत्रैका वसते तु गौः ।। २९ ।।
गवां निश्वासवातेन परा शान्तिर्गृहे भवेत ।।
नीराजनं तत्परमं सर्वस्थानेषु कीर्तितम् ।। 2.42.३० ।।
गवां संस्पर्शनाद्राम क्षीयते किल्बिषं नृणाम् ।।
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।। ३१ ।।
एकरात्रोपवासं च श्वपाकमपि शोधयेत् ।।
पृथक्त्वप्रत्ययाभ्यस्तमतिसन्तपनं स्मृतम् ।। ३२ ।।
सर्वाशुभविमोक्षाय पुरा चरितमीश्वरेः ।।
प्रत्येकं च त्र्यहाभ्यस्तं चातिसांतपनं स्मृतम् ।। ३३ ।।
सर्वकामप्रदं राम सर्वाशुभविनाशनम् ।।
कृच्छ्रातिकृच्छ्रं पयसा दिवसानेकविंशतिम् ।। ३४ ।।
निर्मलास्तेन चीर्णेन भवन्ति पुरुषोत्तमाः ।।
त्र्यहमुष्णं पिबेन्मूत्रं त्र्यहमुष्णं घृतं पिबेत् ।। ।। ३५ ।।
त्र्यहमुष्णं पयः पीत्वा वायुभक्षः परं त्र्यहम् ।।
तप्तकृच्छ्रमिदं प्रोक्तं सर्वाशुभविनाशनम् ।। ३६ ।।
शीतकृच्छ्रस्तथैवैष क्रमाच्छीतैः प्रकीर्तितः ।।
सर्वाशुभविनाशाय निर्मितो ब्रह्मणा स्वयम् ।। ३७ ।।
गोमूत्रेण चरेत्स्नानं वृत्तिं कुर्यात्तु गोरसैः ।।
उत्थितामुत्थितस्तिष्ठेदुपविष्टासु ना स्थितः ।। ३८ ।।
अभुक्तवत्सु नाश्नीयादपीतासु च नो पिबेत् ।।
त्राणं तु रामाकृत्वैव तथा देवे प्रवर्षति ।। ३९ ।।
त्राणं नैवात्मनः कार्यं भया र्ताश्च समुद्धरेत् ।।
आत्मानमपि सन्त्यज्य गोव्रतं तत्प्रकीर्तितम् ।। 2.42.४० ।।
सर्वपापप्रशमनं मासेनैकेन भार्गव ।।
व्रतेनानेन चीर्णेन गोलोकं पुरुषो व्रजेत् ।। ४१ ।।
अभीष्टमथ वा राम यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।।
गवां निर्हारनिर्मुक्तानश्नन्प्रतिदिनं यवान् ।। ४२ ।।
मासेन तदवाप्नोति यत्कि ञ्चिन्मनसेच्छति ।।

गोमतीं च तथा विद्यां सायं प्रातस्तथा जपन् ।। ४३ ।।

गोलोकमाप्नोति नरो नात्र कार्या विचारणा ।।

उपर्युपरि सर्वेषां गवां लोकः प्रकीर्तितः ।। ४४ ।।

निवसन्ति सदा यत्र गावस्त्वाकाशगा दिवि ।।

विमानेषु विचित्रेषु वृतेष्वप्सरसां गणैः ।। ४५ ।।

किङ्किणी जालचित्रेषु वीणामुरजनादिषु ।।

सदा कामजला नद्यः क्षीरपायसकर्दमाः ।। ४६ ।।

शीतलामलपानीयाः सुवर्णसिकतास्तथा ।।

पुष्करिण्यः शुभास्तत्र वैडूर्यकमलोत्पलाः ।। ४७ ।।

मानसी च तथा सिद्धिः तत्र लोके भृगूत्तम ।।

तञ्च लोकं नरा यान्ति गवां भक्त्या न संशयः ।। ४८ ।।

गोमतीं कीर्तयिष्यामि सर्वपापप्रणाशिनीम् ।।

तां तु मे वदतो विप्र शृणुष्व सुसमाहितः ।। ४९ ।।

गावः सुरभयो नित्यं गावो गुग्गु लुगन्धिकाः।।।

गावः प्रतिष्ठा भूतानां गावः स्वस्त्ययनं परम् ।। 2.42.५० ।।

अन्नमेव परं गावो देवानां हविरुत्तमम् ।।

पावनं सर्वभूतानां रक्षन्ति च वहन्ति च ।।५१।।

हविषा मन्त्रपूतेन तर्पयन्त्यमरान्दिवि ।।

ऋषीणामग्निहोत्रेषु गावो होमे प्रयोजिताः ।। ५२ ।।

सर्वेषामेव भूतानां गावः शरणमुत्तमम् ।।

गावः पवित्रं परमं गावो मङ्गलमुत्तमम् ।। ५३ ।।

गावः स्वर्गस्य सोपानं गावो धन्यास्सनातनाः ।।

ॐ नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभेयीभ्य एव च ।। ५४ ।।

नमो ब्रह्मसुताभ्यश्च पवित्राभ्यो नमोनमः ।।

ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधा स्थितम् ।। ५५ ।।

एकत्र मन्त्रास्तिष्ठन्ति हविरेकत्र तिष्ठति ।।

देवब्राह्मणगोसाधुसाध्वीभिः सकलं जगत् ।। ५६ ।।

धार्यते वै सदा तस्मात्सर्वे पूज्यतमा सदा ।।

यत्र तीर्थे सदा गावः पिबन्ति तृषि ता जलम् ।।
उत्तरन्ति पथा येन स्थिता तत्र सरस्वती ।।५७।।
गवां हि तीर्थे वसतीह गङ्गा पुष्टिस्तथा तद्रजसि प्रवृद्धा ।।
लक्ष्मीः करीषे प्रणतौ च धर्मस्तासां प्रणामं सततं च कुर्यात् ।। ५८ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० गोमाहात्म्ये गोमतीविद्या नाम द्विचत्वारिं शत्तमोऽध्यायः ।। ४२ ।।

2.43

।। पुष्कर उवाच ।। ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि तव राम चिकित्सितम् ।।
संक्षेपेण गवां पुण्यं सारभूतं शृणुष्व तत् ।। ।। १ ।।
शृङ्गमूलेषु धेनूनां तैलं दद्यात्ससैन्धवम् ।।
शृङ्गीवीरबलामांसीकल्कसिद्धं समाक्षिकम् ।। २ ।।
सिमिचूर्णयुतं देयमथवापि तथा घृतम् ।।
कर्णमूलेषु सर्वेषु मञ्जिष्ठाहिङ्गुसैन्धवैः ।। ३ ।।
सिद्धं तैलं प्रदातव्यं गोरसो वाथवा पुनः ।।
माक्षिकं सैन्धवं शंखं तगरीं पिप्पलीं सिहाम् ।। ४ ।।
अजाक्षीरेण संपेष्य गुलिकां कारयेद्भिषक् ।।
एतन्नेत्राञ्जनं श्रेष्ठं घृतमाक्षिकसंयुतम् ।। ५ ।।
बिल्वमूलमपामार्गं धातकीं च सपाटलाम् ।।
कुटजं दन्तमूलेषु लेपं तच्छूलनाशनम् ।। ६ ।।
दन्तशूलहरैर्द्रव्यैर्घृतं राम विपाचितम् ।।
मुखरोगहरं ज्ञेयं जिह्वारोगेषु सैन्धवम् ।। ७ ।।
शृङ्गवेरं हरिद्रे द्वे त्रिफलां च गलग्रहे ।।
शृङ्गवेरं हरिद्रे द्वे वल्कलं कुटजस्य च ।। ८ ।।
अपामार्गविडंगांश्च लवणेन विमिश्रितम् ।।
औषधं मुखरोगघ्नं ज्वरदाहविनाशनम् ।। ९ ।।
हृच्छूले बस्तिशूले च वातरोगे क्षते तथा ।।
त्रिफलाघृतसमिश्रं गवां पानं प्रशस्यते ।। 2.43.१० ।।

शतपुष्पायुतं पक्वं तैलं कुटजचित्रकैः ।।
गवां राम प्रदातव्यं सर्वहृद्रोगनाशनम् ।। ११ ।।
अतीसारे हरिद्रे द्वे पाठां चैव प्रदापयेत् ।।
आनाहे घृतसंयुक्तां दापयेत्पद्मचारिणीम् ।। ।। १२ ।।
सर्वेषु कुष्ठरोगेषु तथा शाखागदेषु च ।।
शृङ्गवेरं च दार्वी च कासे श्वासे प्रदापयेत् ।।१३।।
दातव्या भग्नसन्धाने प्रियङ्गुर्लवणान्विता ।
वातरोगेषु सर्वेषु शतपुष्पाविपाचितम् ।। १४ ।।
गवां तैलं प्रदातव्यं सर्ववातगदापहम् ।।
यूषणं मधुसंमिश्रं कफरोगेषु दापयेत् ।। १५ ।।
पित्त रोगेषु सर्वेषु मधुयष्टिविपाचितम् ।।
गव्यमाज्यं प्रदातव्यं सर्वपित्तगदापहम् ।। १६ ।।
शाखोटकरमापानं रक्तपित्ते प्रशस्यते ।।
गोधूमानां च चूर्णानि माषाश्चैव ससर्षपाः ।। १७ ।।
पयसा च समालोड्य गुरुमिश्राः प्रदापयेत् ।।
रक्तस्रावेषु कृच्छ्रेषु गवामेतत्प्रशस्यते ।। १८ ।।
तिलाम्भकरुहांश्चैव हरितालं घृतं तथा ।।
भग्नक्षतानां धेनूनां लेपने तत्प्रशस्यते ।। १९ ।।
वत्सानां च सरोगाणां पाठां तक्रेण पाययेत् ।।
हरिद्रां क्षीरसंयुक्तामथवा रोगशान्तये ।। 2.43.२० ।।
माषास्तिलाः सगोधूमाः पशुक्षीरं घृतं तथा ।।
एषां पिण्डाः प्रदातव्या लवणेन सुसँस्कृताः।।
पुष्टिप्रदा तु वत्सानां वृषभाणां बलप्रदा ।। २१ ।।
देवदारुवचामांसीगुग्गुलुर्हिङ्गुसर्षपाः ।।
एष धूपः प्रदातव्यः किञ्चिद्घृतपरिप्लुतः ।। २२ ।।
सर्वग्रह विनाशाय पलङ्कशयुतः शुभः ।।
घण्टा चापि गवां कार्या धूपेनानेन धूपिता ।। २३ ।।
अश्वगन्धा तिलं चुक्रं वस्तियोगे प्रशस्यते ।।

अश्वगन्धायुतं तक्रं तिलान्वस्ति प्रशस्यते ।।

भवति क्षीरिणी तेन धेनुर्भृगुकुलोद्भव ।। २४ ।।

पिण्याकमेव निर्दिष्टं गवां राम रसायनम् ।।

शीतोदपानमार्द्रञ्च यवसं च विवर्जयेत् ।। २५ ।।

जरान्विता तथा स्थानं तच्च शीतं द्विजोत्तम ।।

धार्यं चैव गवां मध्ये मत्तोजः सर्वथा भवेत् ।। ।। २६ ।।

गवां वेश्मनि दीपास्तु दातव्या राम रात्रिकाः ।। २७ ।।

गवां हि रोगोपशमाय शस्तं गतेऽर्धमासे लवणं सदैव ।।

आनाहशूलारुचिनाशनं तदजाविकस्यापि तथा प्रशस्तम् ।।२८।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं०- रामं प्रति पुष्करोपाख्याने गोचिकित्सितं नाम त्रिच त्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४३ ।।

2.44

पुष्कर उवाच ।।

अतः परं प्रवक्ष्यामि शान्तिकर्म गवां तव ।।

नित्यं नैमित्तिकं काम्यं तथा पुष्टिविवर्धनम् ।। ऽ ।।

पञ्चमीषु च शुक्लासु श्रियः पूजा विधीयते ।।

गवां पुरीषे धर्मज्ञ धूपदीपान्नसम्पदा ।। २ ।।

वन्यैः सुकुसुमैर्भक्त्या ब्राह्मणानां च पूजनम् ।।

तत्रैवाहनि कर्तव्यं वासुदेवस्य पूजनम् ।। ३ ।।

स हि सर्वगतो देवः क्षीरोदधिनिकेतनः ।।

त्रैलोक्याधारभूतानां विशेषेण तथा गवाम् ।। ४ ।।

आश्वयुक्शुक्लपक्षस्य पञ्चदश्यां भृगूत्तम ।।

वृत्रान्तकस्य कर्तव्यस्तदा यागस्तु गोमता ।। '५ ।।

गन्धधूपनमस्कारपुष्पदीपान्नसम्पदा ।।

इह प्रजायाः साम्राधः पृषदश्वा तथैव च ।। ६ ।।

घृतप्रतीकश्च तथा रौद्रीभिश्च भृगूत्तम ।।

नित्याभिश्च तथा वह्निं घृतेन जुहुयाद्बुधः ।। ७ ।।

अम्भस्थेति च मन्त्रेण लवणं चाभिमन्त्रयेत् ।।

दध्ना संप्राशनं कार्यं दधिक्राव्णेत्यनन्तरम् ।। ८ ।।

यजमानेन देया च धेनुः स्याच्छतधेनुना ।।

तदूनवित्तो दद्याच्च होत्रे शक्त्यैव दक्षिणाम्।।९।।

गावः स्वलंकृताः पश्चाद्गन्धमाल्यफलादिभिः ।।

स्वाशिता मुक्तवत्साश्च कुर्युर्वह्निं प्रदक्षिणम् ।। 2.44.१० ।।

क्ष्वेडाकिलकिलाशब्दैः शङ्खवाद्यरवैस्तथा ।।

वृषाणां योजयेद्युद्धं गोपालानां तथैव च ।। ११ ।।

द्वितीयेऽहनि धेनूनां वृषाणां सह वत्सकैः ।।

लवणं तत्प्रदातव्यं ब्राह्मणेनाभिमन्त्रितम।।१२।।

भोजनं गोरसप्रायं ब्राह्मणांश्चात्र भोजयेत् ।।

स्वस्ति वाच्यं ततः पश्चाद्दत्तदायान्विसर्जयेत ।। १ ३।।

नित्यमेतत्तु वो दिष्टं शान्तिकर्म शुभं गवाम् ।।

अतः परं प्रवक्ष्यामि कर्म नैमित्तिकं तव ।। १४ ।।

धेनूनां मारके प्राप्ते तथा रोगाऽद्युपद्रवे ।।

क्षीरक्षये तथान्यस्मिन्प्रकृतेस्तु विपर्यये ।। १५ ।।

त्रिरात्रोपोषितो विद्वानेकरात्रोषितोऽथ वा ।।

गवां मध्ये शुभे देशे स्थण्डिलं परिकल्पयेत।।१६।।

अष्टपत्रं लिखेत्पद्मं कर्णिकाकेसरान्वितम् ।।

पूजयेत्कर्णिकामध्ये वासुदेवं श्रिया सह ।। १७ ।।

कृसरैः पूजन कार्यं देवतानां यथाक्रमम् ।।

यासां तासां प्रवक्ष्यामि तव नामानि भार्गव ।। १८ ।।

सुभद्रां नाम दिग्धेनुं पूर्वभागे समर्चयेत् ।।

पूजनीयस्ततो ब्रह्मा सुरभिस्तदनन्तरम् ।। ।। १९ ।।

ततः सूर्यस्ततो धेनुर्बहुरूपा द्विजोत्तम ।।

ततस्तु पृथिवीं देवीं ततोऽनन्तं प्रपूजयेत् ।। 2.44.२० ।।

ततश्च विश्वरूपाक्षं दिग्धेनुं तदनन्तरम् ।।

ततः सिद्धिं ततो ऋद्धिं ततः शान्तिं समर्चयेत् ।। २१ ।।

रोहिणी नाम दिग्धेनुस्ततः पूज्या द्विजोत्तम ।।

ततश्चन्द्रमसं देवं महादेववृषं ततः ।। २२ ।।
महादेवं ततो देवं पूजयेत्तदनन्तरम् ।।
इत्येता देवताः प्रोक्ताः कृसरे तव षोडश ।। २३ ।।
पत्रेषु पूजनीयाश्च दिक्पालाश्च यथादिशम् ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।। २४ ।।
प्रत्येकां पूजयेद्राम देवतां प्रयतो द्विजः ।।
पूर्णकुम्भानि सर्वाणि प्रत्येकं विनिवेदयेत ।। २५ ।।
भक्त्यास्थगितवक्त्राणि वर्धमानैस्सतण्डुलैः ।।
सहिरण्यैर्यथाशक्ति ततो होमं समारभेत् ।। २६ ।।
वेदिं कृत्वा यथशास्त्रं समिध्य च हुताशनम् ।।
एकैकं दैवतं राम समुद्दिश्य यथाविधि ।। २७ ।।
चतुर्थ्यन्तेन धर्मज्ञ नाम्ना तु प्रणवादिना ।।
होमद्रव्यैस्तथैकैकं शतसंख्यं तु होमयेत् ।। २८ ।।
समिधः क्षीरवृक्षस्य अक्षतानि तिलाँस्तथा ।।
सिद्धार्थकान्यथाज्यं च प्रत्येकं जुहुयात्क्रमात् ।। २९ ।।
ततो रक्षोहणैर्मन्त्रैर्जुहुयाद्गौरसर्षपान् ।।
ततः समापयेद्विद्वानग्निकर्म यथाविधि ।। 2.44.३० ।।
सुवर्णं च तथा कांस्यं धेनुं वस्त्रयुगं तथा ।।
कर्तुर्देयमुपस्रष्टुर्वस्त्रयुग्मं गुरोस्तथा ।। ३१ ।।
भोजनं गोरसप्रायं ब्राह्मणांश्चात्र भोजयेत् ।।
स्वस्ति वाच्यं ततः पश्चाद्दत्तदाया द्विजोत्तमाः ।। ३२ ।।
रक्षोहणैस्तथा मन्त्रैः कुर्युरभ्युक्षणं गवाम् ।।
गवां च पूजा कर्तव्या गन्धमाल्यानुलेपनैः ।। ३३ ।।
मोक्तव्याश्च तदा वत्सा यथाकामं द्विजोत्तम ।।
शान्तिकर्म गवामेतत्सर्वोत्पातप्रशान्तये ।। ३४ ।।
कर्तव्यं भृगुशार्दूल परमं कर्म दारुणम् ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि काम्यं कर्म तवानघ ।। ३५ ।।
कर्ता तूपवसेत्तत्र कारकैश्च तथैव च ।।

पूर्वभाद्रपदायोगमाहिर्बुध्न्यगते तथा ।। ३६ ।।

स्नानं निशाकरे कुर्याद्द्वितीयेऽहनि शास्त्रवित् ।।

उदुम्बरस्य पत्राणि पञ्चगव्यं कुशोदकम् ।। ३७ ।।

रोचनां च समंगां च क्षिपेत्कुम्भद्वये ततः ।।

कुम्भद्वयं बुधः कुर्याद्गन्धमाल्योज्ज्वलं दृढम् ।। ३६ ।।

अकालमूलं संस्थाप्य कर्ता तेन तदा भवेत् ।।

स्नात्वा गोवालचीराणि परिधाय समाहितः ।। ३९ ।।

पूजयेच्चाप्यहिर्बुध्न्यमादित्यं च तथैव च ।।

वरुणं च शशाङ्कं च गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।। ।। 2.44.४० ।।

धूपदीपनमस्कारैस्तथैव बलिकर्मणा ।।

अक्षतानां च पात्राणि ततो राम चतुर्दश ।। ४१ ।।

अहिर्बुध्न्याय रुद्राय सफलांश्च निवेदयेत्।।

खट्वांगेन तु दातव्यं तथा धूपं द्विजोत्तम ।। ४२ ।।

ततस्तु पूजा कर्तव्या देवदेवस्य चक्रिणः ।।

ॐकारपूर्वमाज्यं च सर्वासां जुहुयात्ततः ।। ४३ ।।

देवतानां यथोक्तानामेकैकस्य शतंशतम् ।।

गोवालशफशृङ्गैश्च त्रिवृतं कारयेन्मणिम् ।। ४४ ।।

धारणं तस्य कर्तव्यं कण्ठे मूर्ध्न्यथवा भुजे ।।

कर्त्रे चैवोपद्रष्ट्रे च शक्त्या देया च दक्षिणा ।। ४५ ।।

ब्राह्मणानां च सर्वेषां यथावदनुपूर्वशः ।।

अलंघयन्भद्रपदामथान्त्यां करोति यः स्नानमिदं सदैव ।।

भवन्ति तस्यायुतशश्च गावः परामवाप्नोति तथैव वृद्धिम् ।। ४६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० व० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने गवां शान्तिकर्म नाम चतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४४ ।।

2.45

पुष्कर उवाच ।।

राज्ञां तुरङ्गमायत्तो विजयो भृगुनन्दन ।।

तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन तुरङ्गाणां समर्जनम् ।। १ ।।

राज्ञा यत्नवता भाव्यं पालने च विशेषतः ।।
तावन्तस्तुरगा धार्या यावतां पोषणं सुखम् ।। २ ।।
कर्तुं शक्यं न धार्यास्ते दुःखिताः क्षुधितास्तथा ।।
दुःखितास्ते श्रियं लोके विनिघ्नन्ति जयं तथा ।। ३ ।।
धारणीयाः सुविहिता विधिना यवसादिताः।।
विधृतास्ते तथा कुर्युर्लोकद्वयजयं तथा ।।४।।
मङ्गल्यास्ते पवित्रास्ते रजस्तेषां तथैव च ।।
कैवल्यस्यैव ते भक्ता देवस्य परमेष्ठिनः ।।५।।
अन्ति मध्ये तथा तेन नानुज्ञाता दिवौकसाम् ।।
ततोऽश्वमेधतुरगस्तस्यैवैकस्य हूयते ।। ६ ।।
सर्वरत्नाधिको जातस्तुरगोऽमृतमन्थनात् ।।
उच्चैःश्रवास्तेन हयः सर्वरत्नोत्तमः स्मृतः ।। ७ ।।
सपक्षा देववाह्यास्ते मनुष्याणामपक्षकाः ।।
पद्मना शालिहोत्रेण वाहनार्थं पुरा कृताः ।। ८ ।।
नीराजयन्ति ते देशान्हेषितैर्बलशालिनः ।।
गन्धर्वास्ते विनिर्दिष्टाः श्रियः पुत्रा जितश्रमाः ।। ९ ।।
प्रधानमंगं सैन्यस्य शोभा च परमा हयाः ।।
सुदूरगमने युद्धे यानश्रेष्ठास्तुरङ्गमाः ।। 2.45.१० ।।
वल्गन्तमुच्चैस्तुरगं चामरापीडधारिणम् ।।
आरुह्य या भवेत्तुष्टिर्न सा राम त्रिविष्टपे ।। ११ ।।
सन्नद्धपुरुषारूढैः सुसन्नद्धैस्तुरङ्गमैः ।।
दृष्टैरेवारिसैन्यस्य पतन्ति हृदयान्यलम् ।। १२ ।।
तुरङ्गपादोद्धतधूलिदण्डं यस्यातपत्रानुकृतिं करोति ।।
नभः समग्रा वसुधा तु तस्य शैलावतंसा भवतीह वश्या ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० व० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने अश्वप्रशंसा नाम पञ्चचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०४६-०५०

https://sa.wikisource.org/s/zv7

।। पुष्कर उवाच ।। ।।

अतः परं प्रवक्ष्यामि शृणु तेषां चिकित्सितम् ।।

वृषो निम्ब बृहत्यौ च गुडूची च समांसिका ।। १ ।।

शिङ्घाणकहरापिण्डी स्वेदस्य शिरसस्तथा ।।

यावशूकं समदनं पिप्पली विश्वभेषजम् ।। २ ।।

सर्षपा गृहधूमश्च निर्गुण्डी सुरसा वचा ।।

निम्बपत्रयुता पायौ वर्तिः शूलविनाशिनी ।। ३ ।।

हिङ्गु पुष्करमूलं च नागरं साम्लवेतसम् ।।

पिप्पली सैन्धवयुतं शूलघ्नं तूष्णवारिणा ।। ४ ।।

नागरातिविषौ मुस्ता सानन्ता बिल्वमालका ।।

क्वाथो मासं पिबेद्वाजी सर्वातीसारनाशनम् ।। ५ ।।

प्रियंगुशारिवाभ्यां च युक्तमाजं शृतं पयः ।।

पर्याप्तशर्करं पीत्वा श्रमाद्वाज्यवमुच्यते ।। ६ ।।

द्रोणिकायां तु दातव्या तैलवस्तिस्तुरङ्गमे ।।

कोष्ठजाश्च शिरा वेध्यास्तेन तस्य सुखं भवेत् ।। ७ ।।

दाडिमं त्रिफलां व्योषं गुडं च समभागिकम् ।।

पिण्डमेतत्प्रदातव्यमश्वानां कासनाशनम् ।। ८ ।।

प्रियङ्गुरोध्रमधुभिः पिबन्ति स्म रसं हयाः ।।

क्षीरं वामं च कालोड्यं कश्मलाद्विप्रमुच्यते ।। ९ ।।

प्रस्कन्नेषु च सर्वेषु श्रेय आदौ विशोषणम् ।।

अभ्यङ्गोद्वर्तनस्नेहनस्यवर्तिक्रमस्ततः ।। 2.46.१० ।।

प्रस्कन्नं प्रशमं याति यदि नानेन कर्मणा ।।

उरस्युपान्तपार्श्वे च ततो विस्रावयेच्छिराम् ।। ११ ।।

ज्वलितानां तुरङ्गाणामयमेव क्रियाक्रमः ।।

नस्यमेकं विना राम सर्वमेतत्प्रशस्यते ।। १२ ।।

रोध्रकरञ्जयोर्मूलं मातुलुङ्गाग्निनागराः ।।
कुष्ठहिङ्गुवचारास्नालेपोऽयं शोफनाशनः ।। १३ ।।
समासेन शिरां विध्याद्देया वापि जलौकसः ।।
त्र्यहेत्र्यहे वा धर्मज्ञ नस्यकर्म समाचरेत् ।। १४ ।।
मञ्जिष्ठा मधुकं द्राक्षा बृहत्यौ रक्तचन्दनम् ।।
त्रपुसीबीजमूलानि शृङ्गाटककशेरुकम् ।। १५ ।।
अजापयः शृतमिदं सुशीतं शर्करान्वितम्।।
पीत्वा निरशनो वाजी रक्तमेहात्प्रमुच्यते ।। १६ ।।
मन्याहनुनिगालस्थः शिरःशोफो गलग्रह ।।
अभ्यङ्गः कटुतैलेन तत्र तेष्वेव शस्यते ।। १७ ।।
यवैः स्निग्धकुलत्थैश्च ततः स्वेदं प्रयोजयेत् ।।
मृदूकृते ततः शोफे नस्यकर्म समाचरेत् ।।१८।।
वचा- - - - सैन्धवं स्वरसो रसः ।।
कृष्णाहिङ्गयुतैरेभिः कृत्वा नस्यं न सीदति ।।१९।।
निशा ज्योतिष्मती पाठा कृष्णा कुष्ठा वचा मधु ।।
जिह्वास्तम्भे च लेपोऽयं गुडमूत्रयुतो हितः ।। 2.46.२० ।।
तिलैर्युक्ता रजन्या च निम्बपत्रैश्च योजिता ।।
क्षौद्रेण शोधनी पिण्डी सर्पिषा व्रणरोपिणी ।। २१ ।।
अभिघातेन खञ्जन्ति येनाश्वास्तीव्रवेदनाः ।।
परिषेकक्रिया तेषां तैलेनाशु रुजापहा ।।२२।।
दोषकोपाभिघाताभ्यां तिलजे जृम्भते सदा ।।
शान्तिर्मध्वाज्यबन्धाभ्यां पक्वम्भिन्ने व्रणे क्रमः ।। २३ ।।
अश्वत्थोदुम्बरप्लक्षमधूकवटकल्ककैः।।
प्रभूतसलिलः क्वाथः सुखोष्णो व्रणशोधनः ।। २४ ।।
शताह्वा नागरं रास्ना मञ्जिष्ठाकुष्ठसैन्धवैः ।।
देवदारुवचायुग्मरजनीरक्तचन्दनैः ।। २५ ।।
तैलं सिद्धं कषायेण गुडूच्या पयसा सह ।।
प्रक्षीणे वस्तिनस्ये च योज्यं सर्वत्र लंघने ।। २६ ।।

रक्तस्रावो जलौकाभिर्नेत्रान्ते नेत्ररोगिणः ।।

खदिरोदुम्बराश्वत्थकषायेण च धावनम् ।। २७ ।।

धात्रीदुरालभातिक्ता प्रियङ्गुकुङ्कुमैः समैः ।।

गुडूच्या कृतकः कल्को हितमुष्णावलम्बिते ।। ।। २८ ।।

उपान्ते च शिरास्रावे मुष्कशोफे तथैव च ।।

क्षिप्रकारिणि दोषे च सद्यो वेधनमिष्यते ।। २९ ।।

गोशकृत्सर्जिकाकुष्ठरजनीतिलसर्षपैः ।।

गवां मूत्रेण पिष्टैश्च मर्दनं कण्डुनाशनम् ।। 2.46.३० ।।

सितामधुयुतः क्वाथो वाशिकायाः सशर्करः ।।

रक्तपित्तहरः पानादश्वकर्णात्तथैव च ।। ३१ ।।

आमे परिणते पक्वं पक्वमांसे जरां गते ।।

पक्वमांसयुतं नेष्टं सर्वं जीर्णं प्रशस्यते ।। ३२ ।।

सप्तमेसप्तमे देयमश्वानां लवणं दिने ।।

तथा भुक्तवतां देया परिपाने तु वारुणी ।। ३३ ।।

जीवनीयैः सुमधुरैर्मृद्वीकाशर्करायुतैः ।।

सपिप्पलीकैः शरदि प्रतिमानं सपद्मकम् ।। ३४ ।।

विडङ्गपिप्पलीधान्याशताह्वा रोध्रसैन्धवैः ।।

सावित्रकैस्तुरङ्गाणां प्रतिपानं हिमागमे ।। ३५ ।।।

रोध्रं प्रियङ्गुका रास्ना पिप्पलीविश्वभेषजैः ।।

सक्षौद्रैः प्रतिपानं स्याद्वसन्ते कफनाशनम् ।। ३६ ।।

प्रियङ्गुपिप्पलीरौद्रयष्ट्याह्वैः समहौषधैः ।।

निदाघे सगुडा देया मदिराप्रतिपानके ।। ३७ ।।

भद्रकाष्ठा सलवणं पिप्पल्या विश्वभेषजम् ।।

भवेत्तैलयुतैरेभिः प्रतिपानं घनागमे ।। ३८ ।।

निदाघावृतपित्तानां क्षरन्मदोष्णशोणिताः ।।

प्रावृड्भिन्नपुरीषाश्च पिबेयुर्वाजिनो घृतम् ।। ३९ ।।

पिबेयुर्वाजिनस्तैलं कफवाय्वधिकास्तु ये ।।

स्नेहव्यापद्भवेद्येषां तेषां कार्यं विरूक्षणम् ।। 2.46.४० ।।

त्र्यहं यवागू रूक्षा स्यात्सुरा च लवणान्विता ।।
भोजने तक्रसंयुक्तं ह्येष वै रूक्षणे विधिः ।। ४१ ।।
प्रायोगिकस्तथा देयो वस्तिस्तस्य निरत्ययः ।।
ये पिबन्ति हयाः स्नेहं तेषां वस्तिं न दापयेत् ।। ४२ ।।
शरन्निदाघयोः सर्पिस्तैलं शीतवसन्तयोः ।।
वर्षासु शिशिरे चैव वस्तौ देयमिहेष्यते ।। ४३ ।।
गुर्वभिष्यन्दिभक्तानि व्यायामः स्नानमातपम् ।।
पायुर्वस्तं च वाहस्य स्नेहपीडस्य वर्जितम्।। ४४ ।।
स्नानं पानं सकृद्दृष्टमश्वानां सलिलागमे ।।
अत्यर्थदुर्दिने काले स्नानमेकं प्रशस्यते ।। ४५ ।।
युक्तशीतातपे काले द्विः पानं लवणं सकृत् ।।
ग्रीष्मे त्रिः स्नानपानं स्याच्चिरं तस्यावगाहनम् ।। ४६ ।।
निस्तुषाणां प्रदातव्यं यवानां चतुराढकम् ।।
ववर्णव्रीहिमौदालाकलनां वापि दापयेत् ।। ४७ ।।
अहोरात्रेण चान्द्रस्य यवसस्य तुला दश ।।
अष्टौ शुष्कस्य दातव्याश्चतस्रोऽथ बुसस्य वा ।। ४८ ।।
दूर्वा पित्तं बुसः कार्श्यं तद्बुसः श्लेष्मसञ्चयम् ।।
नाशयत्यर्जुनः श्वासं तथा माषो बलक्षयम् ।। ४९ ।।
वातिकाः पैत्तिकाश्चैव श्लेष्मजाः सान्निपातिकाः ।।
न रोगाः पीडयिष्यन्ति दूर्वाहारं तुरङ्गमम् ।। 2.46.५०।।
द्वौ रज्जुबन्धौ दुष्टानां पक्षयोरुभयोरपि ।।
पश्चाद्बन्धश्च कर्तव्यो हरकीलव्यपाश्रयः ।। ५१ ।।
केशानुरूपमास्यस्य केशपुच्छप्रकल्पनम् ।।
छेदः खुरप्रवृद्धौ च वर्जयेत्तु कनीनिकाम् ।। ५२ ।।
यत्रोपन्यस्तयवसः कृतधूपनभूमयः ।।
वसेयुः सम्भृते स्थाने प्रदीपैः सार्वरात्रिकैः ।। ५३ ।।
शाखामृगोजाः कृकवाकवश्च धार्याश्च शालासु तथैव धेनुः ।।
कुर्युर्निशीथे पुरुषाः सशस्त्राः संरक्षणं राम तुरङ्गमाणाम् ।। ५४ ।। ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने अश्वचिकित्सा नाम षट्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४६ ।। ।। छ ।।

2.47

।। पुष्कर उवाच ।। ।।

नित्यं नैमित्तिकं काम्यं शान्तिकर्म निबोध मे ।।

पञ्चमीषु च सर्वासु श्रीधरं पूजयेद्भृशम् ।।१।।

श्रियश्च पूजनं कार्यं हयराज्ञस्तथैव व ।।

रामोच्चैःश्रवसो नित्यं गन्धमाल्यानुलेपनैः ।। ।। २ ।।

धूपदीपनमस्कारैस्तथा चैवान्नसम्पदा ।।

शरद्वसन्तयोः कार्यमेकदन्तस्य पूजनम् ।। ३ ।।

प्रतिपत्पञ्चमी षष्ठी सप्तमी द्वादशी तथा ।।

प्रशस्तास्तिथयो राम सूर्यवारो विशेषतः ।। ४ ।।

कृत्तिकां रोहिणीं भाग्यं चार्यम्णमश्विनीं तथा ।।

त्वाष्ट्रं सावित्रमादित्यं वायव्यं च भृगूत्तम ।। ।। ५ ।।

नक्षत्राणि प्रशस्तानि शुक्लपक्षस्तथैव च ।।

उद्यानेषु विचित्रेषु नदीनां पुलिनेषु च ।। ६ ।।

देवतायतनं राम पूजनं तस्य कारयेत् ।।

अर्घधूपनमस्कारदीपपुष्पान्नसम्पदा ।। ७ ।।

कुल्माषोल्लोपिकाभक्ष्यमद्यमांससुरासवैः ।।

ओदनैः परमान्नेन फलैः कालोद्भवैः शुभैः ।। ८ ।।

नृत्य गीतेन वाद्येन शङ्खशब्दैस्तथैव च ।।

सावित्रैश्च तथैवाज्यं जुहुयाज्जातवेदसि ।। ९ ।।

ॐकारपूर्वं च तथा रेवन्ताय पुनःपुनः ।।

द्विजातिपूजनं कार्यं माल्यमोदकचन्दनैः ।। 2.47.१० ।।

दक्षिणाभिश्च धर्मज्ञ यथावदनुपूर्वशः ।।

नारीषु वर्जयेत्सर्वं रेवन्तस्य निवेदितम् ।। ११ ।।

एवं सम्पूजितो दद्यात्तुरङ्गमशतान्यपि ।।

बलं तेजस्तथारोग्यं तुरङ्गाणां च भार्गव ।। १२।।

अश्वयुक्शुक्लपक्षस्य पञ्चदश्यां नरोत्तम ।।

तुरङ्गमाणां कर्तव्यं शान्तिकं तन्निबोध मे।।१३।।

दिगीशानीं विनिष्कृष्य ग्रामाद्देशे मनोरमे।।

प्रागुदक्प्रवणे राम स्थण्डिलं परिकल्पयेत् ।।१४।।

नासत्यौ वरुणं देवं तथैवाश्वयुजे द्विज ।।

पूजयेत्प्रयतो विद्वान्गन्धमाल्यानुलेपनैः।।१५।।

धूपैर्दीपैर्नमस्कारैस्तथा चान्नेन भूरिणा ।।

समुल्लिख्य ततो वेदिं शाखाभिः परिवारयेत् ।।१६।।

समन्ततस्तथार्द्राभिर्वस्त्रैश्चाप्यहतैस्तथा ।।

घटान्सर्वरसैः पूर्णान्दिक्षु दद्याद्यथाविधि ।।१७।।

विदिक्षु च तथा दद्याद्ध्वजच्छत्राणि बुद्धिमान् ।।

ततः समुपधायाग्निं जयप्रभृतिभिः पुनः ।। १८।।

हुत्वोक्तदेवतालिङ्गैर्मन्त्रैश्च जुहुयाद्घृतम् ।।

ततः सम्पूजनीयास्तु गन्धमाल्यैस्तुरङ्गमा ।।१९।।

सन्नद्धपुरुषारूढाः सुसन्नद्धास्तुरङ्गमाः ।।

सायुधैः पुरुषैः सार्धं वह्निं कुर्युः प्रदक्षिणम् ।।2.47.२०।।

त्रिः परिक्रामतो वह्निं क्ष्वेडोत्कृष्टनिनादितैः ।।

शङ्खवाद्यरवोन्मिश्रैर्नेतव्याः स्वगृहं ततः ।। २१ ।।

रसानि तानि वासांसि गौः कांस्यं कनकं तथा ।।

दक्षिणायै प्रदातव्यं कर्तुर्द्विजवरोत्तम ।। २२ ।।

कर्मणानेन भवति प्रभूतं राम वाहनम् ।।

हृष्टपुष्टं च धर्मज्ञ गदामयविवर्जितम् ।। २३ ।।

नित्यमेतत्तवोद्दिष्टं शृणु नैमित्तिकं तथा ।।

अश्वानां मारके प्राप्ते व्याधौ वाप्यतिदारुणे ।। २४ ।।

प्रकृतेश्च विपर्यासे तथा भृगुकुलोद्भव ।।

हयचारे शुभे देशे स्थण्डिलं परिकल्पयेत् ।। २५ ।।

विन्यसेत्कमलं तत्र तन्मध्ये पूजयेद्धरिम् ।।

श्रियं च देवीं तत्रैव केसरेषु च देवताः ।। २६ ।।

ब्रह्माणं शङ्करं सोममादित्यं च तथाश्विनौ ।।
रेवन्तमुच्चैःश्रवसं दिक्पालाँश्च दलेष्वपि ।। २७ ।।
सर्वेषां पूजनं कार्यं गन्धधूपान्नसम्पदा ।।
दीपमाल्यनमस्कारपुष्पैर्मूलैः सगोरसैः।।२८।।
प्रत्येकं पूर्णकुम्भैश्च गन्धमाल्याद्यलङ्कृतैः ।।
तथा पिशितवस्त्रैश्च वर्धमानैः सतण्डुलैः ।। २९ ।।
तथा प्रतिसरासूत्रैः पताकाभिश्च भार्गव ।।
तस्यै वोत्तरतो वेदिं कल्पयित्वा यथाविधि ।। 2.47.३० ।।
ततः समुपधायाग्निं यथोक्तानां पृथक्पृथक् ।।
ततोऽग्निहवनस्यानु कांस्यं गां काञ्चनं तथा ।। ३१ ।।
देयं वस्त्रयुगं कर्त्रे कारयित्रे तथैव च ।।
कर्मैतत्सर्वरोगघ्नं सर्वबाधाविनाशनम् ।। ३२ ।।
उपोषितेन कर्तव्यं ब्राह्मणेन यथाविधि ।।
उपोषितस्तदा तिष्ठेद्यजमानोऽपि भार्गव ।। ३३ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि काम्यं कर्म तवानघ ।।
उपोषितौ सदा पौष्णे यजमानपुरोहितौ ।।३४।।
अश्विनर्क्षे सदा स्नानं कुर्युर्यन्मे निबोधत ।।
अकालमूलौ द्वौ कुम्भौ मधूककुसुमोत्कटौ ।। ३५ ।।
अश्वगन्धायुतौ कृत्वा स्नाप्यस्ताभ्यां तदा भवेत् ।।
उत्तमं पूजयेद्विद्वान्नासत्यौ शशिनं तथा ।। ३६ ।।
अश्विनौ वरुणं चैव शुक्लवासास्तथा हरिम् ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।। ३७ ।।
ततोऽश्वमिथुनं कार्यं सर्वौषधियुतं मृदा ।।
प्रणतेन ततो विद्वान्नासत्याभ्यां निवेदयेत् ।। ३८ ।।
धूपमश्वशफं दद्याद्दैवतानां तथैव च ।।
यथोक्तानां द्विजश्रेष्ठ जुहुयाच्च पृथक्पृथक् ।। ३९ ।।
चतुर्थ्यन्तेन नाम्ना तु प्रणवाद्येन भार्गव ।।
स्वाहान्तेनाथ शतशो मन्त्रपूतं घृतं द्विज ।। 2.47.४० ।।

अश्वलोम तथा धार्यं फलमूले तथैव च ।।
एकत्र त्रिवृतं कृत्वा मणिर्धार्यस्तु पूर्ववत् ।। ४१ ।।
अलंघयन्नश्विनतिं सदैव स्नानं च कुर्यात्प्रयता मनुष्यः ।।
अश्वानवाप्नोति सहस्रसंख्यान्कुलोद्भवान्वीर्यबलोपपन्नान् ।।४२।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने अश्वानां शान्तिकर्मविधानन्नाम सप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः।।४७।।

2.48

पुष्कर उवाच ।।
कुञ्जराः परमा शोभा शिबिरस्य बलस्य च।।
आयाति कुञ्जरेष्वेव विजयः पृथिवीक्षिताम् ।। १ ।।
तेषां संमार्जने यत्नं पालने च भृगूत्तम ।।
यथावन्नृपतिः कुर्याद्गन्धर्वाः कुञ्जरा मताः ।।२।।
जयन्ताश्च तथा धार्या यावतां पोषणं सुखम् ।।
कर्तुं शक्यं न धार्यास्ते क्षुधिता दुःखितास्तथा ।। ३ ।।
दुःखितास्ते नृणां हन्युः कुलानि च भृगूत्तम ।।
तस्मात्तेषां सुखं कार्यं यशःश्रीविजयप्रदम् ।। ४ ।।
सन्नद्धपुरुषारूढैः सुसन्नद्धैस्तुरङ्गमैः ।।
अनल्पैरपि यद्युक्तं बलं परबलप्रणुत् ।। ५।।
तदैकस्यापि समरे कुञ्जरस्य सवर्मणः ।।
न शक्यं प्रमुखे स्थातुं वेगादापततो द्विज ।।६।।
अभिन्नानां तु संघानां संहृतानां च भेदनम् ।।
एकः क्रुद्धो रणे कुर्यात्कुञ्जरः साधु चोदितः ।।७।।
मदक्लिन्नकपोलस्य किञ्चिदञ्चितचक्षुषः ।।
बृहदाभोगशुण्डस्य कः शोभां कथितुं क्षमः ।।८।।
वेगेन धावमानस्य प्रसारितकरस्य च ।।
कः समर्थः पुरः स्थातुं स्तब्धकर्णस्य दन्तिनः ।।९।।
यस्य फूत्कारमात्रेण तुरङ्गमशतान्यपि।।
स्वारूढान्यपि वेगेन विद्रवन्ति दिशो दश।।2.48.१०।।

तत्सैन्यं कुञ्जरा यत्र स नृपो यस्य कुञ्जराः ।

मूर्तिमान्विजयो राम कुञ्जरा मदगर्विताः ।। ११ ।।

सपक्षा देववाह्यास्ते मनुजानां त्वपक्षकाः ।।

वाहनार्थं कृता राम स्वयमेव तु वेधसा ।।१२।।

दृष्ट्वा पताकाभिरलंकृतं तु नागेन्द्रसैन्यं प्रबलं यथाद्रिम्।।

पतन्ति शीघ्रं हृदयान्यरीणां तस्मात्प्रधानाः सततं गजेन्द्राः १३ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० गजप्रशंसा नामाष्टचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।।४८।।

2.49

पुष्कर उवाच ।।

अतः परं प्रवक्ष्यामि कुञ्जराणां चिकित्सितम् ।।

पाकलेषु तु सर्वेषु कर्तव्यमनुवासरम् ।। १ ।।

घृततैलपरीषेकः स्थानं वातविवर्जितम् ।।

स्कन्धेषु च तथा कार्या क्रिया पाकलवद्द्विज ।।२।।

गोमूत्रं पाण्डुरोगे तु रजनीभिर्युतं हितम् ।।

आनाहे तैलसिक्तस्य निवातस्थं प्रशस्यते ।।३।।

लवणैः पञ्चभिर्मिश्रा प्रतिपानाय वारुणी ।।

विडङ्गत्रिफलाव्योषसैन्धवैः कवलाः कृताः ।।४।।

मूर्च्छास्वभोजयेन्नागं क्षौद्रतोयं तु पाययेत् ।।

अभ्यङ्गः शिरसः कार्यो नस्यश्चैव प्रशस्यते ।। ५ ।।

नागानां स्नेहकटुकैः पादरोगानुपक्रमेत् ।।

पञ्चकल्ककषायेण शोधनं च विधीयते ।। ६ ।।

.......मन्दनं कार्यं मृदुस्निग्धं च भोजयेत् ।।

शिखितित्तिरलावानां पिप्पलीमरिचान्वितैः ।। ७ ।।

रसैः सम्भोजयेन्नागं वेपथुर्यस्य जायते ।।

बालबिल्वं तथा रोध्रं धातुकीं वितुषा सह ।।८।।

अतीसारविनाशाय पिण्डं भुञ्जीत कुञ्जरः।।

नस्यं करग्रहे देयं घृतं लवणसंयुतम् ।।९।।

मागधी मरिचाढ्या च यवागुर्मस्तुसाधितः।।

तत्कर्णके च दातव्यं वाराहं च तथा रसम्।।2.49.१०।।

दशमूलकुलत्थाम्ल काकमाची विपाचितम्।।

तैलमूषणसंयुक्तं गलग्रहगदापहम् ।।११।।

अष्टभिर्लवणैः पिष्टैः प्रसन्नां पाययेद्युताम् ।।

मूत्रसंघेऽथवा बीजं क्वथितं त्रपुसस्य च ।। १२ ।।

त्वग्दोषेषु पिबेन्निम्बं वृषं वा क्वथितं द्विपः ।।

गवां मूत्रं विडङ्गानि कृमिदोषेषु शस्यते ।। १३ ।।

शृङ्गबेरकणाद्राक्षाशर्कराभिः शृतं पयः ।।

क्षतक्षयहरं पानात्तथा मांसरसः शुभः ।। १४ ।।

मुद्गोदनं व्योषयुतं ह्यरुचौ च प्रशस्यते ।।

द्रोणिकाशान्तये यूषं पटोलीनिम्बदुर्गजम् ।। १५ ।।

त्रिवृद्योषाग्निदन्त्यर्कश्यामक्षीरेभपिप्पली ।।

एष गुल्महरः स्नेहः कृतश्चैव तथासवः ।। १६ ।।

क्षीरवृक्षनदीजम्बुमल्लकीनां त्वचः शुभाः ।।

हृद्रोगशान्तये देया विदार्यश्च रसोदनात् ।। १७ ।।

भेदनश्रावाणभ्यङ्गस्नेहपानानुवासनैः ।।

सर्वानेव समुत्पन्नान्विद्रवेत्समुपाचरेत् ।। १८ ।।

यष्टिकं मुद्गयूषेण शारदेषु तथा पिबेत् ।।

बालबिल्वैस्तथा लेपः कटिरोगेषु शस्यते ।। १९ ।।

विडंगेन्द्रयवा हिङ्गुसरलं रजनीद्वयम् ।।

पूर्वाह्ने दापयेत्पिण्डं सर्वशूलोपशान्तये ।। 2.49.२० ।।

भारेण चलितं दन्तं कुञ्जरस्य समुद्धरेत् ।।

प्रधाना भोजने तेषां यष्टिकाव्रीहिशालयः ।। २१ ।।

मध्यमौ यवगोधूमौ शेषाः प्रत्यवराः स्मृताः ।।

विधौ योगे प्रयत्नेन दग्धिकां तु विवर्जयेत् ।। २२ ।।

यवसेषु तथैवेक्षुर्नागानां बलवर्धनम् ।।

नागानां यवसं शुष्कं कफवातप्रकोपनम् ।। २३ ।।

मदक्षीणस्य नागस्य पयःपानं प्रशस्यते ।।

जीवनीयैस्तथा द्रव्यैः शृतो मांसरसः शुभः ।। २४ ।।

मदवृद्धिकरान्योगान्वक्ष्याम्यहमतः परम् ।।

रणकाले समापन्ने यान्राजा संप्रयोजयेत् ।। २५ ।।

वायसः कुरवश्चोभौ काकोली नाकुली हरिः ।।

भवेत्क्षौद्रेण संयुक्तः पिण्डः सद्यः प्रभेदनः ।। २६ ।।

जातिभंगं समूलश्च कपोतत्वक्तथेङ्गुदी ।।

अश्वसारकभङ्गश्च पिण्डोऽयमपरस्तथा ।। २७ ।।

अजशृङ्ग्यर्कमूलाभ्यां सकुञ्जमधुसंयुतः ।।

मधुमिश्रोप्ययं पिण्डः पुष्पमूलफलान्वितः ।। २८ ।।

युद्धकालेऽत्र नागस्य कर्तव्या मदवर्धिनी ।।

कटुमत्स्या विडङ्गानि क्षारः कोशातकी पयः ।। २९ ।।

हरिद्रा चेति धूपोऽयं कुञ्जरस्य जयावहः ।।

पिप्पल्यः श्वेतलशुनं हरितालं मनःशिला ।। 2.49.३० ।।

अश्वमूत्रोषितो धूपः स्यात्सूर्यपरिशोषितः ।।

मार्द्वीकं कटुमत्स्याश्च तथा कटुकरोहिणी।।३१।।

आभयं च त्रयः शैलं धूपोऽयमपरः शुभः ।।

अग्निकः सर्ववर्णश्च पीलुरित्येष दीपनः।।३२।।

प्रदेयः कवलो युद्धे मनुष्यास्थिप्रधूपितः ।।

जीर्णे विधानो देयः स्यात्पिण्डश्च तृट्क्षयङ्करः ।।३३।।

पिप्पली तण्डुलस्तैलं मार्द्वीकं माक्षिकं तथा ।।

नेत्रयोः परिषेकोऽयं दीपनीयः प्रशस्यते ।। ३४ ।।

पुरीषं वृश्चिकायाश्च तथा पारावतस्य च ।।

क्षीरवृक्षकरीराश्च प्रपन्नाविष्टमञ्जनम् ।। ३५ ।।

अनेनाञ्जितनेत्रस्तु करोति कदनं रणे ।।

उत्पलानि च नीलानि मुस्तं तगरमेव च ।। ३६ ।।

तण्डुलोदकपिष्टानि नेत्रनिर्वापणं परम् ।।

प्रवृद्धये नदीजानां पञ्चमेऽब्दे वनौकसाम् ।। ३७ ।।

दन्तमूलपरीणाहाद्विगुणात्कल्पयेत्परम् ।।

वनेवृद्धैर्न्नवे च्छेदः कर्तव्यश्च तदा भवेत् ।। ३८।।
शय्यास्थानं भवेच्चास्य करीषैः पांसुभिस्तथा ।।
तैलावसेकः शीते स्यान्मासिमासि तथैव च ।। ३९ ।।
शरन्निदाघयोः सेकः सर्पिषा च तथेष्यते ।।
राज्यद्विपादभ्यधिकां तु शोभां नागस्य चान्यस्य न जातु कुर्यात् ।।
शोभाविधानं त्वधिकं सदैव राज्यद्विपस्यैव नृपस्तु कुर्यात् ।। 2.49.४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने हस्तिचिकित्सा नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ४९ ।।

2.50

पुष्कर उवाच ।।
अतः परं तु नागानां शान्तिकर्म निबोध मे ।।
नित्यं नैमित्तिकं काम्यं यथावदनुपूर्वशः ।। १ ।।
पञ्चमीषु च शुक्लासु वासुदेवस्य पूजनम् ।।
श्रियश्च राम कर्तव्यं नागस्यैरावणस्य च ।। २ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
तथा च कृष्णपक्षान्ते मासिमासि द्विजोत्तम ।। ३ ।।
भूतेज्या सततं कार्या तिलमांसपयोगुडैः ।।
मत्स्यैः पक्वामिषैर्भक्ष्यैः सुमनोभिश्च भार्गव ।। ४ ।।
चतुष्पथेषु रथ्यासु तथा शून्यगृहेषु च ।।
एक वृक्षश्मशानेषु गोपुराट्टालकेषु च ।। ५ ।।
सङ्गमेषु नदीनां च पर्वतानां गुहासु च ।।
त्रिकण्टकेषु मुख्येषु शून्यदेवगृहेषु च ।। ६ ।।
शुक्लपक्षावसानेषु देवतेज्या विधीयते ।।
गजस्थानोत्तरे भागे प्रागुदक्प्रवणे शुभे ।। ७ ।।
ब्रह्माणं शङ्करं विष्णुं शक्रं वैश्रवणं यमम् ।।
चन्द्रार्कौ वरुणं वायुं त्वग्निं पृथ्वीं तथा खगम् ।। ८ ।।
शेषं च नागराजं तु भूधराँश्चैव कुञ्जरान् ।।
विरूपाक्षं महापद्मं भद्रं सुमनसं तथा ।। ९ ।।

अष्टौ च दिग्गजा ये वै ते स्मृता देवयोनयः ।।
कुमदैरावणौ पद्मः पुष्पदन्तोऽथ वामनः ।। 2.50.१० ।।
सुप्रतीकाञ्जनौ नील एतेऽष्टौ देवयोनयः ।।
यथोक्तानां सुकर्तव्यं पूजनं वै पृथक्पृथक् ।। ११ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
ॐकारपूतेनाज्येन तथाग्निहवनं भवेत् ।। १२ ।।
पृथक्पृथक् च सर्वेषां चतुर्थ्यन्तैश्च नामभिः ।।
दक्षिणाभिस्ततो राम ब्राह्मणान्स्वस्ति वाचयेत् ।। १३ ।।
ततः शान्त्युदकं कृत्वा मन्त्रै रक्षोहणैर्द्विपान् ।।
अभ्युक्षयेत्कुशाग्रेण पूज्यास्ते च तथा तदा ।। १४ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि कर्म नैमित्तिकं तव ।।
गजानां मरणे प्राप्ते तथा व्याधौ च दारुणे ।। १९ ।।
दन्तच्छेदाशुभोत्पत्तौ मृते गजद्विपे तथा ।।
दन्तभङ्गे तथा जाते वा सुपक्षमृते गजे ।। १६ ।।
कृष्णपक्षे मृते नागे वह्निपृष्ठे मृते तथा ।।
दारुणासु च वेलासु दक्षिणापरमूर्धनि ।। १७ ।।
हस्तिन्याथ मदे जाते प्रकृतेश्च विपर्यये ।।
पूर्वोत्तरे च दिग्भागे नगरात्सुमनोहरे ।। १८ ।।
स्निग्धप्राशन तोयेषु द्रुमवीतवनस्पतौ ।।
प्रागुदक्प्रवणं राम स्थण्डिलं परिकल्पयेत् ।। १९ ।।
कमलं विन्यसेत्तत्र कर्णिकाकमले हरिम् ।।
श्रियं च विन्यसेत्तत्र केसरेषु च विन्यसेत् ।। 2.50.२० ।।
ब्रह्माणं भार्गवं पृथ्वीं तथा स्कन्दं च भार्गव ।।
अनन्तं खं शिवं सोमं सर्वाण्येतानि भार्गव ।। २१ ।।
दलेषु तत्र दिक्पालान्विन्यसेत्सह कुञ्जरैः ।।
पत्रान्तरेषु चास्त्राणि यथावदनुपूर्वशः ।। २२ ।।
वज्रं तु विन्यसेद्धीमान्शक्रपत्रादनन्तरम् ।।
ततश्चक्रं ततो दण्डं तोरणं तदनन्तरम् ।। २३ ।।

ततश्च विन्यसेत्पाशं तोमरं सशरं धनुः ।।
ततो गदां महाभाग ततः शूलं च विन्यसेत् ।। २४ ।।
पद्मञ्च सान्तरदलं वृत्तया लेखया भजेत् ।।
आदित्यैः सह नासत्यौ ततः पूर्वेण विन्यसेत् ।। २५ ।।
वसूनग्निदिशाभागे साध्यान्याम्ये च विन्यसेत ।।
तथा च नैर्ऋते भागे देवानङ्गिरसो न्यसेत् ।। २६ ।।
पश्चिमे भृगवो भागे वायव्ये मरुतस्तथा ।।
विश्वेदेवास्तथोदक् च रुद्राञ्शिवदिशि न्यसेत् ।। २७ ।।
कृत्वैतद्देवतान्यासं वृत्तया रेखया भजेत् ।।
बाह्येन विन्यसेत्तस्याः सूत्रकारानृषीन्द्विज ।। २८ ।।
पूर्वेण राम याम्येन तथा देवीं सरस्वतीम् ।।
नदीः पश्चिमतः शैलांस्तथोदग्भृगुनन्दन।।२९।।
महाभूतानि वेदीषु कोणहस्तगतानि तु।।
पद्मं चक्रं गदां शङ्खमीशान्यादिषु विन्यसेत्।। । ।। 2.50.३० ।।
चतुरस्रं तथा कार्यं चतुर्द्वारं च मण्डलम् ।।
प्रमाणं मण्डलस्यात्र भवेद्भूमिवशात्तथा ।।
विदिक्षु पूर्णकलशान्पूर्णपात्रयुतान्न्यसेत ।। ३१ ।।।
सप्तहस्तेषु दण्डेषु पताकाश्च तथा न्यसेत् ।।
सिता रक्ताः सिताः पीता यथावदनुपूर्वशः ।।
दिक्षु तोरणविन्यासं तोरणानां च वेष्टनम् ।। ३२ ।।
क्षीरवृक्षद्रुमदलैः कुसुमैः सफलैर्भवेत् ।।
तोरणस्य प्रमाणं च षड्ढस्तं परिकीर्तितम् ।। ३३ ।।
उच्छ्रायेण तथा यामाज्ज्ञेयं राम समद्वयम् ।।
ताक्ष्यं तालं च मकरं ऋष्यं चैवानुपूर्वशः ।। ३४ ।।
तोरणोपरि मध्ये तु दानवान्विनिवेशयेत् ।।
कर्णकैर्लक्षणोपेतान्विन्यसेद्देवतागणान् ।। ३५ ।।
सायुधान्सपताकाँश्च सातपत्रं शतक्रतुम् ।।
दिग्गजानां च विन्यासमोषधीभिः प्रकल्पयेत् ।। ३६ ।।

ऐरावणं दले शक्रे लाजाभिर्विन्यसेद्बुधः ।।
नागं पुष्पमयं पद्ममाग्नेये विन्यसेद्दले ।। ३७ ।।
पुष्पदन्तस्तथा याम्ये नागः कार्यः प्रियंगुभिः ।।
तथा च नैर्ऋते भागे नागः पुष्पेण वामनः ।।। ।। ३८ ।।
वायव्ये चाञ्जनं पत्रे माषैः कुर्याद्विचक्षणः ।।
नीलश्च पत्रे कौबेरे शतपुष्पामयो भवेत् ।। ३९ ।।
ऐशान्ये कुमुदं कुर्यान्नागेन्द्रं सिततन्दुलैः ।।
ततस्तु पूजनं कार्यं सोपवासेन भार्गव ।। 2.50.४० ।।
जितेन्द्रियेण दान्तेन शिरःस्नातेन चाप्यथ ।।
शुक्लवस्त्रावृतेनापि सोष्णीषेण तथैव च ।। ४१ ।।
काञ्चनालंकृतेनापि सपवित्रेण भार्गव ।।
सर्वासां पूजनं कुर्याद्देवतानां पृथक्पृथक ।। ४२ ।।
अस्त्राणां कुञ्जराणां च पद्मादीनां तथैव च ।।
तोरणे तु निविष्टानां ताक्ष्यादीनां पृथक्पृथक् ।। ४३ ।।
सागराणां तु कुम्भेषु गन्धमाल्यानुलेपनैः ।।
धूपैर्दीपैर्नमस्कारैर्वासोभिश्च पृथक्पृथक् ।। ४४ ।।
तथा प्रतिसराभिश्च भूषणैश्च पृथक्पृथक् ।।
भूरिणा च तथान्नेन पानैश्च विविधैस्तथा ।। ४५ ।।
कुल्माषपरमान्नाभ्यां पूज्यास्ते कृसरेण च ।।
भूदकोल्लोपिकाभक्ष्यैः सितया गुडफाणितैः ।। ४६ ।।
मासौदनपयःक्षौद्रदधिपायससक्तुभिः ।।
अपूपफलमूलान्नरागखण्डवकैर्दलैः ।। ४७ ।।
एवं सम्पूजनं कृत्वा शङ्खवाद्यरवैर्द्विज ।।
गीतेन च महाभाग सुभगानर्तितेन च ।। ४८ ।।
ततस्तु पूजनं कृत्वा पूजास्थानात्तथाप्युदक्।।
आहिताग्निकुलादग्निं वेदिमुल्लिख्य बोधयेत् ।। ४९ ।।
देवतानां तु सर्वासामेकैकं तु पृथक्पृथक् ।।
चतुर्थ्यन्तेन नाम्ना तु प्रणवाद्येन भार्गव ।। 2.50.५० ।।

शतमाज्येन जुहयान्महाव्याहृतयस्तथा ।।
ततस्तु पूजिता नागा वह्निं देवगणान्द्विजान्।।५१।।
कृत्वा प्रदक्षिणं सर्वे व्रजेयुः स्वगृहाणि ते ।।
उपद्रष्ट्रे तथा कर्त्रे सर्वं तत्र निवेदयेत् ।।५२।।
भवेन्निष्कं च निष्कं च धेनुधेनुं भुवंभुवम् ।।
अश्वमश्वं तथान्या च दक्षिणा शक्तितो भवेत् ।। ५३ ।।
न भवेत्सा महाद्रोणा कथञ्चिदपि कस्यचित् ।।
तथा च हस्तिभिषजा प्रवृत्तेन च भूरिणा ।। ५४ ।।
पूजनीयौ तथैवात्र सांवत्सर पुरोहितौ ।।
हस्तिन्यां मदमत्तायां शान्तिकेऽस्मिन्द्विजोत्तम ।। ५५ ।।
राष्ट्रान्निर्वास्य तां कुर्याच्छान्तिमेतां द्विजोत्तम ।।
नागराज्ञि मृते कृत्वा तत्रैवान्यं मतङ्गजम् ।। ५६ ।।
स्नातं सर्वौषधैर्नागं सर्वगन्धैस्तथैव च ।।
सर्वबीजैश्च रत्नैश्च सर्वतीर्थजलैस्तथा ।। ५७ ।।
आहताम्बरसंवीतदर्शनं श्वेतलक्षणम् ।।
काञ्चनापीडिते वाद्यगीतपुण्याहनिस्वनैः ।। ५८ ।।
अर्चितं दैवतो वह्निं कृतविप्रप्रदक्षिणम् ।।
करिणीं तु समारुह्य वदेत्कर्णे तु कालवित् ।। ५९ ।।
श्रीगजस्त्वत्कृते राजा भवस्वास्य गजाग्रणीः ।।
गन्धमाल्याग्रभक्तैस्त्वां पूजयिष्यति पार्थिवः ।। 2.50.६० ।।
लोकस्तदाज्ञया पूजां करिष्यति तथानघ ।।
पालनीयस्त्वया राजा घोरयुद्धे तथाहवे ।। ६१ ।।
तिर्यग्भावं समुत्सृज्य दिव्यं भावमनुस्मर ।।
देवासुराणां युद्धे च श्रीगजस्त्रिदशैः कृतः ।। ६२ ।।
ऐरावणसुतः श्रीमानरिष्टो नाम रावणः ।।
श्रीगजानां तु तत्तेजः सर्वमेवात्र तिष्ठति ।। ६३ ।।
तत्तेजस्तव नागेन्द्र दिव्यभागसमन्वितम् ।।
उपतिष्ठतु भद्रं ते रक्ष राजानमाहवे ।। ६४ ।।

इत्येवमभिषिक्त्वेन शुभेऽहनि नराधिपः ।।
नित्यं चैवास्य कर्तव्यं ब्राह्मणैः स्वस्तिवाचनम् ।। ६५ ।।
तस्यानुगमनं कुर्युः शस्त्रहस्ताश्च मानवाः ।।
सितवर्णश्च कर्तव्यो राज्ञः पुण्याहकर्मसु ।। ६६ ।।
एतत्ते सर्वमाख्यातं गजानां शान्तिकर्मसु ।।
नक्षत्राणि प्रशस्तानि तिथयश्च तथा शृणु ।। ६७ ।।
चतुर्दशीं चतुर्थी च नवमीं च विवर्जयेत् ।।
अङ्गारकदिने राम दिनं भास्करजस्य च ।। ६८ ।।
ऋक्षाणि वैष्णवं त्वाष्ट्रं शस्यते शक्रदैवतम् ।।
नक्षत्राणि मुहूर्ताश्च एत एव महाबल ।। ६९ ।।
देशकालोपसम्पन्नं विधिना च तथा कृतम् ।।
शान्तिकर्म गजेन्द्राणां सर्वबाधाविनाशनम् ।। 2.50.७० ।।
धन्यं यशस्यमायुष्यं राज्ञां च विजयावहम् ।।
भार्गवश्च्यवनः क्रुद्धो यथा शक्रस्य भार्गव ।। ७१ ।।
मदो नाम समुत्पन्नस्तथा दैत्यः सुदारुणः ।।
इन्द्रनाशाय शक्रार्थी ततः पश्चात्प्रसादितः ।। ७२ ।।
मदं स बहुधा चक्रे प्रजापतिसमो द्विज ।।
स्त्रीष्वक्षेषु तथा पाने मृगयायां धने तथा ।। ७३ ।।
विद्यासु चैव सर्वासु सर्वशिल्पेषु चाप्यथ ।।
जीवेषु राम सर्वेषु तथा रूपे बले कुले ।। ७४ ।।
एकोऽस्य धारणे शक्तो न कश्चिदितिचिन्तयन् ।।
यथोक्तेष्वधिकं भागं किञ्चित्पाने निवेशयेत् ।। ७५ ।।
प्राणिनामथ सर्वेषां नागेष्वभ्यधिकं तथा ।।
मदो यदा समभ्येति नागं ब्राह्मणसत्तम ।। ७६ ।।
राम शान्तिस्तदा कार्या यादृशी तां निबोध मे ।।
शालाप्रागुत्तरे भागे स्थण्डिलं कल्पयेद्बुधः ।। ७७ ।।
स्थण्डिले कमलं कृत्वा दिक्पत्रेषु तथेश्वरान् ।।
केसरं च्यवनं नागान्भुवं कं च सरस्वतीम् ।। ७८ ।।

पूजयेड्डिण्डिमं मध्ये गन्धमाल्यानुलेपनैः ।।

धूपदीपनमस्कारैर्वासोभिश्च पृथक्पृथक् ।। ७९ ।।

सर्वासां पूजनं कृत्वा पाद्याद्यनुरतो द्विज ।।

देवतानां घृतं हुत्वा यथाश्रद्धमनिन्दितम्।। 2.50.८०

रसपूर्णो घटो देयो दक्षिणार्थे च काञ्चनम् ।।

दत्त्वा वासांसि नागस्य गजाध्यक्षं च पूजयेत् ।। ८१ ।।

हस्तिपं कर्मिणश्चान्यान्दक्षिणाभिर्द्विजोत्तमान् ।।

सांवत्सरे च वित्तेन यतः सांवत्सरः स्वयम्।।८२।।

गजाध्यक्षाय तं दद्याद्दिण्डिमं प्रयतः स्वयम्।।

प्राङ्मुखश्च गजाध्यक्षो वादयेत्तं यथाविधि ।। ८३ ।।

उच्चैर्गम्भीरनिर्घोषे डिण्डिमे तु शुभं वदेत् ।।

अन्तरा पातिते तस्मिँस्तथैवाप्यशुभं वदेत् ।। ८४ ।।

डिण्डिमे सम्यगादत्ते शुभमेव विनिर्दिशेत् ।।

तदा प्रभृति मत्तस्य तदा नागस्य वै नृप ।। ८५ ।।

अशुभे लक्षणे जाते भूयस्तत्कर्म चाचरेत् ।।

शुभे तु लक्षणे जाते गजाध्यक्षस्य डिण्डिमम् ।। ८६।।

जये संस्थाप्य नन्दाद्याग्रजपाय.........................सर्वबाधाविनाशनम् ।। ८७ ।।

अतः परं प्रवक्ष्यामि काम्यं कर्म तवानघ ।।

उपोषितस्तथा याम्ये यजमाने पुरोहितः ।। ८८ ।।

शुभप्रदमिदं स्नानं यजमानस्य कारयेत् ।।

न्यग्रोधोदुम्बराश्वत्थमधुकोदकसंयुतैः ।। ८९ ।।

अकालमूलैः कलशैः पञ्चभिर्गजलक्षणैः ।।

स्नातः शुक्लाम्बरो विष्णुं चन्द्रार्कौ वरुणं तथा ।। 2.50.९० ।।

हस्तिनं पूजयेद्विद्वान्गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।।

धूपदीपनमस्कारैर्वासोभिश्च तथैव च ।। ९१ ।।

हस्तिदन्तेन सूर्याय दत्त्वा धूपमतः परम् ।।

चतुर्थ्यन्तेन वै नाम्ना प्रणवाद्येन भार्गव ।।

सहस्रशो गजाश्चात्र दक्षिणा काञ्चनं तथा ।। ९२ ।।

यः स्वासते स्नानमिदं प्रकुर्वन्गजेन्द्रमुख्यान्गिरिसन्निकाशान् ।।

बहूनवाप्नोति तथास्य नागा भवन्त्यरोगा विनिमुक्तदोषाः ।।९३ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने गजानां शान्तिकर्मविधानं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०५१-०५५

2.51

पुष्कर उवाच ।।

दुर्गमायुधसंघातं कुञ्जरास्तुरगास्तथा ।।

पुरुषैश्च विना राम सर्वमेतदपार्थकम् ।। १ ।।

तस्मात्प्रयत्नं कुर्वीत पुरुषाणां समर्जने ।।

तेषां चैवान्तरज्ञाने मूलमेतद्यतः श्रियः ।।२।।

सुसहायार्थसम्पन्न बलं यस्य महीपतेः ।।

संग्रामे तुमुले राम नूनं तस्य जयो भवेत् ।। ३ ।।

सकृद्येन कृतं पापं तस्य राजा न विश्वसेत् ।।

पापं तु सुकरं तस्य सुकृतश्चास्य दुष्करम् ।। ४ ।।

यथा हि मलिनैर्वस्त्रैर्यत्र तत्रोपविश्यते ।।

तथा चलितवृत्तस्तु वृत्तशेषं न रक्षति।। ५ ।।

राजा न वेशयेत्कार्ये जनो यो नास्तिको भवेत् ।।

आस्तिका अपि तत्सङ्गात्प्राप्नुयुः संशयं द्विज ।। ६ ।।

अनाहार्यप्रभस्यापि त्रैलोक्योद्भासितात्मनः ।।

कृष्णता राहुसंसर्गात्किन्न सूर्यस्य वा भवेत् ।।७।।

अकार्यमित्यकार्याणि कुर्यात्कार्यवशेन यः ।।

विचिकित्सुर्ध्रुवं राम पश्चादपि निवर्तते ।। ८ ।।

कार्यं बुद्ध्वा त्वकार्याणि यः करोति नराधमः ।।

अकार्यकरणे श्रद्धा तस्य भूयोभिवर्धते ।। ९ ।।

लोकः सर्वो महाभाग परलोकनिबन्धनः ।।

निरपेक्षस्य तत्रान्या का गतिः स्यान्निबन्धने ।। 2.51.१० ।।

महापातकिनो येऽपि तेभ्योऽपि च महत्तरः ।।

पापकृन्नास्तिको लोकस्तस्मात्तं परिवर्जयेत् ।। ११ ।।

आस्तिकानां च साधूनां संग्रहः शस्यते सदा ।।

ते सहाया नरेन्द्राणां तथा ये राम पण्डिताः ।। १२ ।।
न पण्डितो मतो राम बहुपुस्तकधारणात् ।।
परलोकभयं यस्य तमाहुः पण्डितं बुधाः ।। १३ ।।
अग्निहोत्रफला वेदा दत्तभुक्तफलं धनम् ।।
रतिपुत्रफला दाराः शीलवृत्तफलं श्रुतम् ।। १४ ।।
शीलोपपन्नो नृपतिः सहायैः शरैस्तथाल्पैरपि सम्प्रयुक्तः ।।
प्रभूतनागाश्वबलोत्कटानां करोत्यरीणां कदनं रणेषु ।। १५ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने पुरुषप्रशंसा नामैकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५१ ।।

2.52

।। पुष्कर उवाच ।। ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि नराणां ते चिकित्सितम् ।।
तत्राप्यादौ तथा स्त्रीणां यन्मूलं प्रजनं यतः ।। १ ।।
महाजम्बूद्वयं रोध्रं मधुकं मधु शर्करा ।।
तण्डुलोदकसंयुक्तं शोणितप्रदरे पिबेत् ।। २ ।।
ऊर्ध्वं संवत्सरान्नारीं रक्तगुल्मे विरेचयेत् ।।
स्निग्धस्विन्नशरीराञ्च राम तीक्ष्णौर्विरेचनैः ।। ३ ।।
ज्वरेण च पलाशस्य संसिद्धं यावकं पिबेत् ।।
अग्निसन्धुक्षणं चान्यास्तथा कार्यं प्रयत्नतः ।। ४ ।।
प्रस्थं वृषकमूलस्य तैलं प्रस्थं विपाचयेत् ।।
योनीनां परिकोपेषु वेदनामपकर्षति ।।५ ।।
सौराष्ट्री रोचना रोध्रं मधूकं त्रिफला मधु ।।
भद्रमुस्तानि चूर्णानि वाजीकरणमुत्तम् ।। ६ ।।
अश्वगन्धाविपक्वेन वराहस्य तु मेदसा ।।
ग्रन्थीकरणमभ्यङ्गं योषितां परिकीर्तितम् ।। ७ ।।
एकमामलकं काले सलिलांजलिना पिबेत् ।।
सृष्टं कृष्णायसे भाण्डे तेन शातोदरी भवेत् ।। ८ ।।
त्रिफलां चित्रकं शुण्ठीं मधुना तु लिहेत्सदा ।।

स्थूलानां वरनारीणां कृषीकरणमुत्तमम् ।। ९ ।।
अश्वगन्धां पयस्यां च संसृज्य पयसा पिबेत् ।।
मासमेतत्प्रयुञ्जाना कृशा भवति मांसला ।। 2.52.१० ।।
वराहवसया कार्यमश्वगन्धाविपक्वया ।।
स्तनानां मर्दनं तेन नारी पीनस्तनी भवेत् ।। ११ ।।
मूलकस्य च्युतं बीजं तथैव तगरस्य च ।।
सप्तरात्रं तु गोमूत्रे सिध्मनाशनमुत्तमम् ।। १२ ।।
क्षारेण हस्तिपिण्डस्य अवल्गुजरसेन च ।।
एतेन प्रोक्षितं श्वित्रं त्रिरात्रेण विनश्यति ।। १३ ।।
गुञ्जायाः सफलं मूलं चित्रकं तगरं तथा ।।
भल्लातकानां च फलं मूलं चैवाश्वमारकम् ।। १४ ।।
अर्कक्षीरसमं तैलं द्रव्यैरेतैर्विपाचयेत् ।।
प्रोक्षणेन विनिर्दिष्टं रोमशातनमुत्तमम् ।। १५ ।।
हस्तिदन्तमयीं पिष्ट्वा पयसा लेपयेच्छिरः ।।
अजातेष्वपि केशेषु रोमसञ्जननं परम् ।। १६ ।।
भृङ्गराजरसैस्तैलं सिद्धमभ्यञ्जनादद्भुतम् ।।
दृढमूलानि केशानि कुर्यात्कृष्णासितानि च ।। १७ ।।
कटुकं दन्तकाष्ठं तु गोमूत्रपरिभावितम् ।।
भुक्त्वा तैलेन गण्डूषं वक्त्रगन्धहरं परम् ।। ।।१८।।
इन्दीवराणि शुष्काणि प्राश्यानि तण्डुलैस्सह ।।
सर्वरात्रं मुखे वाति सुगन्धिविशदं शुचि ।।१९।।
सर्षपोन्मथितं कृत्वा शाल्मलीनां तु कण्टकैः ।।
पयःपिष्टैर्मुखे लेपान्मुखं स्यात्कमलोपमम् ।। 2.52.२० ।।
व्यङ्गानां तिलकानां च शमनं तत्प्रकीर्तितम् ।।
यौवने पिटकानां च ये च दोषा मुखे स्मृताः ।। २१ ।।
कषायकल्कसिद्धेन शतावर्या घृतेन च ।।
अभ्यङ्गपानैर्भवति नारी वर्णयुता परम् ।। २२ ।।
षोडशर्तुनिशाः स्त्रीणामाद्यास्तिस्रस्तु निन्दिताः ।।

अस्पृश्या तासु नारी स्यात्स्पृष्ट्वा तां स्नानमाचरेत् ।। २३ ।।

दिनत्रयं तु तन्नारी स्नानाभ्यङ्गौ विवर्जयेत् ।।

आहारं गोरसानां च पुष्पालङ्कारधारणम् ।। २४ ।।

अञ्जनं कङ्कणं गन्धाः पीतं शय्याधिरोहणम् ।।

मृल्लोहभाण्डवर्ज्येषु तथा भाण्डेषु भोजनम् ।। २५ ।।

अग्निसंस्पर्शनं चैव वर्जयेत्तु दिनत्रयम् ।।

चतुर्थेऽहनि कुर्वीत स्नानं सा तु यथाविधि ।। २६ ।।

अभिषेकोदिताभिश्च मृद्भिरद्भिश्च मानसैः ।।

ओषध्यश्च तथा कुम्भे निक्षिप्य स्नापयेत्तु ताम् ।।२७।।

ज्योतिष्मतीं त्रायमाणामभयामपराजिताम् ।।

जीवां विश्वेश्वरीं पाठां समङ्गां विजयां तथा ।। २८ ।।

सहां च सहदेवीं च पूर्णकोशां शतावरीम् ।।

अरिष्टां शिवां भद्रां गोलोमीं विजयप्रदाम् ।। २९ ।।

ब्राह्मीं क्षेत्रामजां चैव सर्वबीजानि चाञ्जनम् ।।

बिल्वं गन्धानि रत्नानि पञ्चगव्यं तथैव च ।। 2.52.३० ।।

कुम्भे निक्षिप्य कुम्भं च गन्धमाल्यानुलेपनैः ।।

पूजयित्वा ततो देवं तस्यात्र शुभवर्धनम् ।। ३१ ।।

मन्त्रं राजाभिषेकोक्तं पठेदत्र च कालवित् ।।

वस्त्रच्छन्नमुखी स्नाता स्नापके च विनिर्गते ।। ।। ३२ ।।

पश्येत्तदेव प्रतिमां वासुदेवस्य रूपिणः ।।

अथवा राम भर्तारं नान्यं कंचन सत्वरम् ।। ३३ ।।

तत्काले वदनं तस्य पश्यत्यथ यथा विधि ।।

सा प्रसूते सुतं राम शुभं वाऽप्यथवा शुचिम् ।। ३४ ।।

पूजनं वासुदेवस्य सा कृत्वात्मन एव च ।।

मण्डनं च यथान्यायं शुक्लवस्त्रोत्तरच्छदा। ।।३५ ।।

षष्टिकान्नं तु पयसा समश्नीयाद् घृतेन सा ।।

घृतस्य पीत्वा प्रसृतिं नागपुष्पावचूर्णितम् ।। ३६ ।।

ऋतुकाले समाप्नोति नारी गर्भं द्विजोत्तम ।।

उपोषितेन शुचिना शुक्लपक्षे समुद्धृतम् ।। ३७ ।।

पुष्येण बृहतीमूलमुत्तरां वा मुखे नयेत ।।

श्वेतपुष्पा तु बृहती द्रुमूलस्यैष निश्चयः ।।३८।।

नस्या देयाश्च चत्वार उन्मूला द्रुमबिन्दवः ।।

तस्मिन्नहनि सा तेन गर्भं धत्ते वरांगना ।। ३९ ।।

एवमप्यभवन्ती तु पुत्रीयां राम सप्तमीम् ।।

पुत्रीयमथवा स्नानं केशवाराधनं व्रतम् ।। 2.52.४० ।।

पुत्रीयमेव वा कुर्यात्केशवाराधनं प्रिया ।।

स्नातानुलिप्ता भर्तारं हृष्टैर्बृंहितमेव च ।। ४१ ।।

यायाद्रात्रौ तथा नारी गन्धधूपादिवासिता ।।

आत्तगर्भां चिकित्सेत ततस्तामपराजित ।। ४२ ।।

मधुरौषधिसिद्धेन पयसा सर्पिषा तथा ।।

इच्छाविमानगाः काश्चिन्नास्याः कार्या कथञ्चन ।। ४३ ।।

कटुतिक्तकषायाणि चात्युष्णलवणानि च ।।

आयासं च व्यवायं च गर्भिणी वर्जयेत्सदा ।। ४४ ।।

विना कर्म न तिष्ठेत तथा सा राहुदर्शने ।।

प्रादुर्भावाणि वेदेस्य विष्णोरमिततेजसः ।। ४५ ।।

शृणुयात्तन्मना भूत्वा चरितं च महात्मनः ।।

पुन्नाम्नि नामनक्षत्रे ह्यासन्नप्रसवा गृहम् ।। ४६ ।।

प्रविशेत्सूतिकासंज्ञं कृतरक्षं समन्ततः ।।

सुभूमौ निर्मितं रम्यं वास्तुविद्याविशारदैः ।। ४७ ।।

प्राग्द्वारमुत्तरद्वारमथवा सुदृढं शुभम् ।।

देवानां ब्राह्मणानां च गवां कृत्वा च पूजनम् ।। ४८ ।।

विप्र पुण्याहघोषेण शंखवाद्यरवेण च ।।

प्रसूता बहुशस्तत्र तथा क्लेशक्षमाश्च याः ।। ४९ ।।

हृद्या विश्वसनीयाश्च परिचरेयुः स्त्रियश्च ताम् ।।

वातानुलोमनैर्हृद्यैस्तत्रैनामुपचारयेत् ।। 2.52.५० ।।

आहारैश्च विहारैश्च प्रसवाय सुखं द्विज ।।

एरण्डमूलमिश्रेण सघृतेन तथैव ताम् ।। ५१ ।।
सुखप्रसवनार्थाय पश्चात्काये तु म्रक्षयेत् ।।
बलाकल्ककषायेण सिद्धं क्षीरं चतुर्गुणम् ।। ५२ ।।
तैलमभ्यञ्जनार्थाय सूतायामुपकल्पयेत् ।।
अथ जातान्न पानेच्छां पञ्चकोलप्रसादिताम् ।। ५३ ।।
पिबेद्यवागूं सस्नेहां तथा वै नीलकुञ्चिकाम् ।।
दशाहं सूतिकागारं चायुधैश्च विशेषतः ।। ५४ ।।
वह्नि कातिन्दुकालातैः पूर्णकुम्भैः प्रदीपकैः ।।
मुसलेन तथा द्वारि वर्णकैश्चित्रितेन च ।। ५५ ।।
रक्षणीया तथा षष्ठी निशा तत्र विशेषतः ।।
राम जागरणं कार्यं जन्मदानां तथार्चनम् ।। ५६ ।।
पुरुषाः शस्त्रहस्ताश्च नृत्यगीतैश्च योषितः ।।
रात्रौ जागरणं कुर्युर्दशमेऽहनि सूतिका ।। ५७ ।।
स्नाता पूर्वविधानेन रक्षणीया समीरणात् ।।
बालस्य जातमात्रस्य नाभिं छित्वा यथाविधि ।। ५८ ।।
तालुमुत्तापयेन्नारी पिचुना शोधयेन्मुखम् ।।
ब्राह्मी सुवर्चला सोमं सैन्धवं पिप्पली वचा ।। ५९ ।।
कनकं सर्पिषा दद्याल्लेह्यमेतद्द्विजोत्तम ।।
लेह्येनानेन मेधावी शूरः पण्डित एव च ।। 2.52.६० ।।
दर्शनीयो यशस्वी च सुभगः स भविष्यति ।।
बिभीतकास्थि क्षौद्रेण घृष्टं श्रेष्ठमथाञ्जनम् ।। ६१ ।।
नेत्ररोगेषु बालानां सहरिद्रं च गोरसम् ।।
शारिवा चन्दनं कुष्ठं समभागानि कारयेत् ।।६२।।
शिरोलेपमिदं दद्यादक्षिरोगविनाशनम् ।।
आम्रास्थि सैन्धवं लाजा मधुना सह लेहयेत् ।।६३।।
एष लेहवरः श्रेष्ठश्छर्दिप्रशमनः शुभः ।।
अपामार्गविडङ्गानि पिप्पली मरिचं तथा ।। ६४ ।।
सैन्धवं तण्डुलं चैव मधुसर्पिःसमन्वितम् ।।

व्याघ्रीरसेन लेहोऽयं हिक्काश्वासविनाशनः ।। ६५ ।।

बिभीतकत्वचा श्रेष्ठं हरितालं मनःशिला ।।

एतत्तैलं पचेद्दद्रुपामाकिटिभनाशनम् ।। ६६ ।।

क्षौद्रेण लेह्या तुवरा पिप्पल्यतिविषापहा ।।

श्लेष्मरोगेषु सर्वेषु बालानां भेषजं परम् ।। ६७ ।।

रोध्रत्वङ्मधुना सार्धमतीसारविनाशिनी ।।

सप्त पर्णत्वक् च दूर्वा तथा कटुकरोहिणी ।। ६८ ।।

एतदुद्वर्तनं श्रेष्ठं सर्वग्रहविनाशनम् ।।

भङ्गां वचां शङ्खपुष्पीमेरण्डसप्तपर्णकम् ।। ६९ ।।

समन्तपुष्पीसंयुक्तमपामार्गं च पुष्करम् ।।

क्वाथयित्वा च दातव्यं स्नानं सद्यः सुखावहम् ।।2.52.७० ।।

सर्पिषा निम्बपत्राणि गोविषाणं घृतं मधु ।।

एतेन धूपितो बालो ग्रहदोषैर्विमुच्यते ।। ७१ ।।

अपामार्गस्य बीजानि बिल्वमूलफलानि च ।।

अगुरुं चन्दनं चैव सप्तपर्णस्य वल्कलम् ।। ७२ ।।

एतदालेपनं कुर्यात्सर्वग्रहविनाशनम् ।।

मातरश्च ग्रहाश्चैव बालं तु बलिकर्मणा ।। ७३ ।।

क्षिप्रमेव प्रमुञ्चन्ति तस्माद्यत्नेन कारयेत् ।।

तरक्ष्वर्क्ष वराहाणां दंष्ट्रा गोरोचना वचा ।। ७४ ।।

रत्नान्ययस्तथा कृष्णं वस्त्रं धार्यं तु बालकैः ।।

जातस्य राम बालस्य हेमन्ते प्रथमेऽथवा ।। ७५ ।।

शिशिरे वापि कर्तव्यं कर्णवेधं तथा शृणु ।।

ग्रहाणां तत्र सर्वेषां दिनवारः प्रशस्यते ।। ७६ ।।

तिथिं चतुर्थीं नवमीं वर्जयित्वा चतुर्दशीम् ।।

सावित्रं वैष्णवं त्वाष्ट्रमादित्यं पौष्णमाश्विनम् ।। ७७ ।।

कर्णवेधे प्रशस्यन्ते सोमदेवं तथैव च ।।

पूर्वाह्णे पूजनं कृत्वा केशवस्य हरस्य च ।। ७८ ।।

ब्रह्मणश्चन्द्रसूर्याभ्यां दिगीशानां तथैव च ।।

नासत्ययोः सरस्वत्या ब्राह्मणानां गवां तथा ।। ७९ ।।
गुरूणां मण्डलं कृत्वा तत्र दत्त्वा सुखासनम् ।।
दत्त्वोपवेशयेत्तत्र धात्रीं शुक्लाम्बरां तथा ।।2.52.८०।।
स्वलंकृतां तदुत्संगे बालं कृत्वा तु सान्त्वितम् ।।
धृतस्य निश्चलं सम्यग्गले कुकरसांकिते।।८१।।
विध्येद्दैवकृते छिद्रे सकृदेव तु लाघवात् ।।
प्राग्दक्षिणं कुमारस्य भिषग्वामं तु योषितः ।।
स्नेहाक्तं सूच्यनुस्यूतं सूत्रं वानुनिधापयेत् ।। ८२ ।।
तैलाभ्यक्ते ततः कर्णे कार्यमाभरणं भवेत् ।।
कर्णवेधदिने विप्रं सांवत्सरचिकित्सकौ ।।
पूज्याश्चाविधवा नार्यः सुहृदश्च तथा द्विजाः ।। ।। ८३ ।।
चतुर्थे मासि कर्तव्यं शिशोर्निष्क्रमणं गृहात् ।।
सौरभौमदिनं चैव तिथिं रिक्तां च वर्जयेत् ।। ८४ ।।
चतुर्थीं नवमीं चैव रिक्तां चैव चतुर्दशीम् ।।
आर्यम्णं वैष्णवं हस्तमादित्यं पौषमश्विनम् ।। ८५ ।।
भाग्यं त्वाष्ट्रं च पुष्यं च तत्र कर्मणि शस्यते ।।
दिगीशानां दिशं तत्र तथा चन्द्रार्कयोर्द्विज ।। ८६ ।।
पूजनं वासुदेवस्य गगनस्य च कारयेत् ।।
तत्र स्वलंकृता धात्री बालमादाय पूजितम् ।। ८७ ।।
बहिर्निष्क्रामयेद्गेहाच्छङ्खपुण्याहनिस्वनैः ।।
ततस्तत्र पठेन्मंत्रं यं तु राम निबोध मे।।८८।।
चन्द्रार्कयोर्दिगीशानां दिशां च गगनस्य च ।।
निक्षेपार्थमिदं दद्मि ते मे रक्षन्तु सर्वदा ।।८९।।
अप्रमत्तं प्रमत्तं वा दिवा रात्रावथापि वा ।।
रक्षन्तु सर्वतः सर्वे देवाः शक्रपुरोगमाः ।। 2.52.९० ।।
स्त्रीणामविधवानां तु द्विजानां सुहृदां तथा ।।
तदा तु पूजा कर्तव्या गीतनृत्यैस्तथोत्सवैः ।। ९१ ।।
पञ्चमे च तथा मासि भूमौ तमुपवेशयेत् ।।

तत्र सर्वे ग्रहाः शस्ता भौमो राम विशेषतः ।। ९२ ।।
तिथिं च वर्जयेद्रिक्तामृक्षाणि शृणु भार्गव ।।
उत्तरात्रितयं सौम्यं चाश्वत्थं शक्रदैवतम् ।। ९३ ।।
प्राजापत्यं च हस्तं च शस्तमाश्विनदैवतम् ।।
वराहं पूजयेद्देवं पृथिवीं च द्विजोत्तम ।। ९४ ।।
पूजनं सर्वतः कृत्वा गुरुदेवद्विजन्मनाम् ।।
भूभागमुपलिप्याथ कृत्वा तत्र तु मण्डलम् ।। ९५ ।।
शङ्खपुण्याहशब्देन भूमौ तमुपवेशयेत् ।।
मन्त्रश्चात्र भवेद्राम तन्मे निगदतः शृणु ।। ९६ ।।
रक्षणं वसुधे देवि सदा सर्वगतं शुभे ।।
आयुःप्रमाणं सकलं निक्षेपस्ते हरिप्रिये ।। ९७ ।।
अन्तरादायुषस्तस्य ये केचित्परिपन्थिनः ।।
जीवितारोग्यवित्तेषु निर्दहस्वाचिरेण तान् ।। ९८ ।।
वरेण्याशेषभूतानां माता त्वमसि कामधुक् ।।
अजरा चाप्रमेया च सर्वभूतनमस्कृता ।। ९९ ।।
चराचराणां भूतानां प्रतिष्ठा त्वं त्वर्हमसि ।।
कुमारं पाहि मातस्त्वं बालं तदनुमन्यताम् ।। 2.52.१०० ।।
तस्योपवेशनं कृत्वा भूमौ ब्राह्मणभोजनम् ।।
शक्त्या कृत्वा ततः कार्यश्चोत्सवः पूर्ववद्द्विज ।। १०१ ।।
षष्ठेऽन्नप्राशनं मासि कर्तव्यं भौमवर्जिते ।।
दिनवारे तिथिं रिक्तां वर्जनीया तथैव च ।। १०२ ।।
नक्षत्राणि तथैवात्र दारुणोग्राणि वर्जयेत् ।।
साधारणे तथा राम ज्येष्ठान्तेष्वपि शस्यते ।। १०३ ।।
ब्रह्माणं शङ्करं विष्णुं चन्द्रार्कौ च दिगीश्वरान् ।।
भुवं दिशश्च सम्पूज्य हुत्वा वह्नौ तथा चरुम् ।। १०४ ।।
एतेषामेव देवानां कृत्वा ब्राह्मणपूजनम् ।।
देवतापुरतस्तस्य धात्र्युत्सङ्गगतस्य च ।। १०५ ।।
अलंकृतस्य दातव्यं वीर कांस्ये तु काञ्चने ।।

मध्वाज्यकनकोपेतं प्राशयेत्पायसं ततः ।। १०६ ।।
ततस्त्वन्नपते राम मन्त्रश्चात्र विधीयते ।।
कृतप्राशं तदोत्सङ्गाद्धात्री बालं तु विन्यसेत् ।। १०७ ।।
देवाग्रतोऽथ विन्यस्य शिल्पभण्डानि सर्वशः ।।
शस्त्राणि चैव शास्त्राणि ततः पश्येत लक्षणम् ।। १०५ ।।
प्रथमं यं स्पृशेद्बालः शिल्पभाण्डं स्वयं तथा ।।
जीविका तस्य बालस्य तेनैव तु भविष्यति ।। १०९ ।।
दन्त जन्मनि बालानां तेनैव तु भविष्यति ।।
दन्तजन्मनि बालानां लक्षणं तु निबोध मे ।। 2.52.११० ।।
उपरि प्रथमं यस्य जायन्ते च शिशोर्द्विजाः ।।
दन्तैर्वा सह यस्य स्याज्जन्म भार्गव जायते ।। १११ ।।
मातरं पितरं वापि खादेदात्मानमेव च.।।
तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ।।। ।।११२।।
गजपृष्ठगतं बालं नौस्थं वा स्थापयेद्द्विज ।।
तदभावे तु धर्मज्ञ काञ्चने तु वरासने ।।११३।।
सर्वौषधैः सर्वगन्धैर्बीजैः पुष्पैः फलैस्तथा ।।
पञ्चगव्ये तु रत्नैश्च पताकाभिश्च भार्गव ।।११४।।
स्थालीपाकेन धातारं पूजयेत्तदनन्तरम् ।।
सप्ताहं चात्र कर्तव्यं तथा ब्राह्मणभोजनम् ।। ११५ ।।
अष्टमेऽहनि विप्राणां तथा देया च दक्षिणा ।।
काञ्चनं रजतं गाश्च भुवं चात्मानमेव वा ।। ११६ ।।
दन्तजन्मनि मासान्यसम्भवे सप्तमादपि ।।
अष्टमेऽहनि विप्राणां शृणु स्नानमतः परम् ।।११७।।
भद्रासने निवेश्यैनं मृद्भिर्मूलैः फलैस्तथा ।।
सर्वौषधैः सर्वगन्धैः सर्वबीजैस्तथैव च ।।११८।।
स्नापयेत्पूजयेच्चात्र वह्निं सोमं समीरणम् ।।
पूर्वतश्च तथा ख्यातान्देवदेवं च केशवम् ।।११९।।
एतेषामेव जुहुयाद्धृतमग्नौ यथाविधि ।।

ब्राह्मणानां च दातव्या ततः पूजा च दक्षिणा ।। 2.52.१२० ।।

ततस्त्वलंकृतं बालं चासने तूपवेशयेत् ।।

आसनं छत्रमूर्धानं बीजैस्तं स्नापयेत्ततः ।। १२१ ।।

सुस्विन्नैर्बालकानां च तैश्च कार्यं च पूजनम् ।।

पूज्याश्चाविधवा नार्यो ब्राह्मणाः सुहृदस्तथा ।। १२२ ।।

प्राप्तेऽथ पञ्चमे वर्षे त्वप्रसुप्ते जनार्दने ।।

प्रतिपदां तथा षष्ठीं वर्जयित्वा तथाष्टमीम् ।।१२३।।

रिक्तां पञ्चदशीं चैव सौरभौमदिने तथा ।।

ध्रुवाणि याम्यं च तथा नक्षत्राणि विवर्जयेत्।।१२४।।

सौम्यवर्गेश्वरे लग्ने हिते तत्र नवांशके ।।

त्रिकोणकेन्द्रगाः सौम्याः पापाश्चोपचये शुभाः ।। १२५ ।।

नक्षत्राणां विवर्ज्यानां मुहूर्ताश्च विवर्जयेत् ।।

एवं सुनिश्चिते काले विद्यारम्भं च कारयेत् ।। १२६ ।।

पूजयित्वा हरिं लक्ष्मीं तथा देवीं सरस्वतीम् ।।

सुविद्यां सूत्रकाराँश्च स्वां विद्यां च विशेषतः ।। १२७ ।।

एतेषामेव देवानां नाम्ना तु जुहुयाद्धृतम् ।।

दक्षिणाभिर्द्विजेन्द्राणां कर्तव्यं चात्र पूजनम् ।। १२८ ।।

धात्र्युत्सङ्गादथादाय बालं तु कृतवापनम् ।।

स्वलंकृतं प्रदातव्यमुत्सङ्गे तु तदा गुरोः ।। १२९ ।।

गुरुश्चात्र भवेद्विद्वान्स्नातः शुक्लाम्बरः शुचिः ।।

प्रगृह्य तं तु निक्षेपं गुरुरप्यथ भार्गव ।। 2.52.१३० ।।

प्राङ्मुखः सुमुखासीनो वारुणाशामुखं शिशुम् ।।

अध्यापयेत्तु प्रथमं कुर्याद्बालोऽपि वन्दनम् ।। १३१ ।।

ब्राह्मणानां गुरूणां च देवतानामनन्तरम् ।।

ततस्तु पूज्या वित्तेन धात्री राम गुरुस्तथा ।। १३२ ।।

दक्षिणाभिर्द्विजेन्द्राणां कर्तव्यं तर्पणं तथा ।।

ततः प्रभृत्यनध्यायान्वर्जनीयान्विवर्जयेत् ।।१३३ ।।

अष्टमीद्वितयं राम पक्षान्ते च दिनद्वयम् ।।

अशौचमिन्द्रयात्रां च भूकम्पं राहुदर्शनम् ।। १३४ ।।

व्यतीतं चाप्यहोरात्रमुल्कापातं च भार्गव ।।

अकालस्तनितं चैव निर्ज्योतिषमथाम्बरम् ।। १३५ ।।

तथा काले प्रचण्डश्च यदा वायुस्तदा भवेत् ।।

प्रदोषे चाप्यसंश्रद्धे चैत्यवृक्षचतुष्पथे ।। १३६ ।।

गोयाने कुन्जरे चाश्वे न च नावि तथा भवेत् ।।

श्वशृगालरवे घोरे तथा च खरनिस्वने।।१३७।।

तथा वादित्रशब्दे च तथैव नगरोत्सवे ।। १३८ ।।

कालेषु देशेषु मयोदितेषु पठन्ति ये नाम न तेषु विद्या ।।

फलं प्रयच्छेत्यथवाऽरिशत्रोर्लोके परे वा यदि वाऽपि चास्मिन् ।। १३९ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने बालतन्त्रो नाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः।।५२।।

2.53

श्रीपरशुराम उवाच ।।

पुत्रीयं भगवन्स्नानं पुत्रीयमथ सप्तमीम् ।।

पुत्रीयं च समाचक्ष्व तथा वै केशवव्रतम्।।१।।

पुष्कर उवाच ।।

उपोषितौ कृत्तिकासु यजमानपुरोहितौ ।।

रोहिण्यां स्नपनं कुर्युर्यजमानस्य भार्गव ।। २ ।।

क्षीरवृक्षप्ररोहाभ्यां सितमाल्यविभूषितम्।।

प्रियङ्गुचन्दनोपेतान्पञ्च कुम्भान्प्रपूजयेत् ।। ३ ।।

प्राङ्मुखं व्रीहिराशिस्थं कुम्भैस्तैरभिषेचयेत् ।।

विष्णुं शशाङ्कं वरुणं रोहिणीं च प्रजापतिम् ।। ४ ।।

पूजयेत्प्रयतः श्रद्धी गन्धमाल्यानुलेपनैः ।।

धूपः प्रजापतेर्देयस्तथैव शटकेशयाः ।।५।।

पञ्चपृष्ठवृषान्दिग्धान्दध्ना च विनिवेदयेत् ।।

प्रजाध्यक्षाय होमञ्च देवतानां तु कारयेत् ।।६।।

घृतेन सर्वबीजैश्च शुक्लवासा जितेन्द्रियः ।।

दक्षिणां गुरवे देयात्काम्यं गौर्वाससी शुभे ।। ७ ।।
सुवर्णं च महाभाग विप्राणामथ शक्तितः ।।
शुक्ला च गौर्वृषः शुक्लस्तयोर्लोम शफं तथा ।।८।।
शृङ्गाणि त्रिवृतं कृत्वा मणिर्धार्यस्ततो भवेत् ।।९।।
अलंकृतं केशमिदं सदैव स्नानं तु कुर्वन्पुरुषोऽथवा स्त्री ।।
पुत्रानवाप्नोति तथेष्टतां च पुष्टिं तथाग्र्यां विपुलां च कीर्तिम्।। 2.53.१० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने पुत्रीयरोहिणीस्नानवर्णनंनाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५३ ।।

2.54

।। पुष्कर उवाच ।।
मार्गशीर्षे शुभे मासि शुक्लपक्षे द्विजोत्तम ।।
पुत्रीयां सप्तमीं राम गृह्णीयात्प्रयतः शुचिः ।। १ ।।
अथवा पुत्रकामा स्त्री विधिना येन तच्छृणु ।।
हविष्याशी शिरःस्नातः कृत्वा ब्राह्मणपूजनम् ।। २ ।।
अधःशायी द्वितीयेऽह्नि गोविषाणोदकेन च ।।
स्नात्वोपविश्य च तथा शुभे देशे तु मण्डलम् ।। ३ ।।
तत्राष्टपत्रं कमलं विन्यसेद्वर्णकैः शुभैः ।।
तस्यैव कर्णिकामध्ये भास्करं चन्दनेन तु ।। ४ ।।
रक्तेन पूजयेद्देवं गन्धमाल्यानुलेपनैः ।।
भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथा पेयैर्धूपैर्दीपैस्तथैव च।।५।।
एवं संपूजनं कृत्वा सर्वकामप्रदस्य तु ।।
नक्तं भुञ्जीत धर्मज्ञ सर्वकर्मविवर्जितः ।।६।।
दन्तोलूखलको भूत्वा कृत्वा संवत्सरव्रतम् ।।
व्रतावसाने दातव्या शक्त्या ब्राह्मणदक्षिणा ।।७।।
तथात्रिमधुरप्रायं कर्तव्यं द्विजभोजनम् ।।
अधःशाय्यनिशं तां च भूय एव तथा भवेत् ।। ८ ।।
पुत्रीयमेतद्व्रतमुत्तमं ते मयोदितं कल्मषनाशकारि ।।
आराधनं देववरस्य राम सर्वामयघ्नं च तथैतदुक्तम् ।। ९ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने पुत्रीयासप्तमीव्रतं नाम चतुष्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५४ ।।

2.55

पुष्कर उवाच ।।

प्रोष्ठपद्यामतीतायां कृष्णपक्षाष्टमी तु या ।।

सोपवासो नरस्तस्यां योषिद्वा तनयार्थिनी ।।१ ।।

स्नाता सरसि धर्मज्ञ तोये चाप्यथ सारसे ।।

पूजनं वासुदेवस्य यथा कुर्यात्तथा शृणु ।। २ ।।

घृतप्रस्थेन गोविन्दं स्नापयित्वा जगद्गुरुम् ।।

क्षौद्रेण च ततः पश्चाद्दध्ना च स्नपयेत्ततः ।। ३ ।।

क्षीरेण स्नपनं कृत्वा ततः पश्चाद्विवक्षितम् ।।

सर्वौषधैश्च गन्धैश्च सर्वबीजफलैस्तथा ।। ४ ।।

स्नापयित्वानुलिप्येत चन्दनागुरुकुङ्कुमैः ।।

कर्पूरेण तथा राम तथा जातीफलैः शुभैः ।। ५ ।।

ततः कालोद्भवैः पुष्पैः पूजयित्वा जनार्दनम् ।।

धूपं चागुरुणा दत्त्वा कृत्वा नैवेद्यमुत्तमम् ।। ।। ६ ।।

विशेषाद्गोरसप्रायं पुन्नागैरन्वितैः फलैः ।।

पौरुषेण च सूक्तेन हुत्वा चानन्तरं घृतम् ।। ७ ।।

शूद्रो वाप्यथवा नारी नाम्ना हुत्वा जगद्गुरुम् ।।

यवपात्राणि दद्यात्तु फल्गुनि कनकं तथा ।। ८।।

पुत्रार्थं प्राशनं कुर्यात्फलैः पुन्नामभिः शुभैः ।।

स्त्रीनामभिश्च कन्यार्थी ततो भुक्त्वा यथेप्सितम् ।। ९ ।।

पुत्रकामानवाप्नोति तथा सर्वमभीप्सितम् ।।

हविष्यं देवदेवस्य भूमिशोभां तु कारयेत् ।। 2.55.१० ।।

संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतमाप्नोत्यभीप्सितम् ।।

पुत्रकामानवाप्नोति तथा सर्वानभीप्सितान् ।। ११ ।।

पुत्रीयमेतद्व्रतमुत्तमं ते मयेरितं यद्यपि धर्मनित्यम् ।।

तथाप्यनेनैव समस्त कामान्कृतेन लोके पुरुषा लभन्ते ।। १२ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने पुत्रीयाष्टमीव्रतं नाम पञ्चपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०५६-०६०

https://sa.wikisource.org/s/zvh

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.56

।। श्रीपरशुराम उवाच ।।

भगवञ्च्छ्रोतुमिच्छामि पुरुषाणां चिकित्सितम् ।।

तन्ममाचक्ष्व देवेश तत्र मे संशयो महान् ।। ३ ।।

पुष्कर उवाच ।।

रक्षन्बलं महाभाग लङ्घयेज्ज्वरितं नरम् ।।

सविश्वं लाजमण्डं तु लंघितं तत्तु भोजयेत् ।। ।।२।।

मुस्तपर्पटकोशीरचन्दनोद्दीप्यनागरैः ।।

घृतं शीतं पयश्चात्र दातव्यं तृट्प्रशान्तये ।। ३ ।।

षडहे च व्यतिक्रान्ते तिक्तकं पाययेद्रसम् ।।

स्नेहयेत्पाकदोषं च ततस्तं च विरेचयेत् ।। ४ ।।

जीर्णषष्टिकनीवाररक्तशालिप्रमोदकाः ।।

तद्विधाश्चतुरः श्रेष्ठाः यवानां विकृतिस्तथा ।। ५ ।।

मुद्गा मसूराश्चणकाः कुलत्थाः समकुण्ठकाः ।।

आढकी च फलं मूले यूषार्थं ज्वरिणां हितम् ।। ६ ।।

कृष्णशुक्लकवन्तीर्कतित्तिरैणकपिञ्जलाः ।।

लावाद्या जाङ्गलश्रेष्ठाः ज्वरिणां तद्विधाश्च ये ।। ७ ।।

पटोलं सफलं निम्बं कर्कोटककटिल्लकम् ।।

शाकं पर्पटकं चाद्यादम्लार्थे दाडिमं हितम् ।। ।। ८ ।।

अयोगे वमनं शस्तमूर्द्धगे च विरेचनम् ।।

रक्तपित्ते तथा पाने षडङ्गं शुण्ठिवर्जितम् ।। ९ ।।

लाजा सिञ्चति कामं तु यवगोधूमशालयः ।।

मसूरमुद्गचणकाः खण्डिताः समकुष्ठिकाः ।। 2.56.१० ।।

हृद्या गोधूमिका भक्ष्या घृतक्षीरोपसाधिताः ।।

सक्षौद्रशर्करोपेतास्तथा वृषरसो हितः।। ११ ।।

अतीसारे पुराणानां शालीनां भक्षणं हितम् ।।
अनभिष्यदि वा चान्यद्रौद्रवत्सकसंयुतम् ।। १२ ।।
मारुतानां जये यत्नः कार्यो गुल्मेषु सर्वथा ।।
वाट्यक्षीरेण चाश्नीयाद्वस्तुकं घृतसाधितम् ।। १३ ।।
कुक्कुटा बर्हिणः श्रेष्ठास्तिक्ता गोधूमशालयः ।।
हिता जठरिणां भोज्ये यवगोधूमशालयः ।।१४ ।।
मुद्गाः कुलत्थाः कौलानि जाङ्गला मृगपक्षिणः ।।
पटोलनिम्बधान्यास्तु शुष्कमूलकसैन्धवैः ।। १५ ।।
मातुलुङ्गरसा जातिहिङ्गुवृक्षाम्लवेतसैः ।।
आहारं जठरे युक्त्या यथादोषं प्रकल्पयेत्।। १६ ।।
कुष्ठिनां च तथा शस्तं पानार्थे खदिरोदकम्।।
मसूरमुद्गौ यूषार्थे भोज्ये जीर्णाश्च शालयः ।। १७ ।।
निम्बपर्पटकौ शाकौ छागलानां तथा रसः ।।
विडङ्गं मरिचं शुण्ठी कुष्ठं रोध्रं ससर्जिकम्।। १८ ।।
मनःशिलैः कृतो लेपः कुष्ठहा मूत्रपेषितः ।।
अपूपसक्तुकुल्माषवाज्याद्या मेहिनां हिताः ।। १९ ।।
यवान्नविकृतिर्मुद्गाः कुलत्थाजीर्णशालयः ।।
तिक्तरूक्षाणि शाकानि तिक्तानि हरितानि च ।। 2.56.२० ।।
तिलानि तिलशिग्रुर्वा बिभीतेङ्गुदजानि तु ।।
अनभिष्यन्दि यच्चान्यद्भोजने तत्प्रशस्यते ।। २१ ।।।
मुद्गाः सयवगोधूमा धान्यं वर्षस्थितं च यत् ।।
जाङ्गालस्वरसः प्रोक्तो भोजने राजयक्ष्मिणाम्।। २२।।
कुलत्थमुद्गकालाबुशुष्कमूलकजाङ्गलैः. ।।
यूषैर्वा वाष्किरैः स्निग्धैर्दधिदाडिमसाधितैः ।। २३ ।।
मातुलुङ्गरसक्षौद्रद्राक्षाव्योषादिसंस्कृतैः ।।
यवगोधूमशाल्यन्नैर्भोजयेच्छावसं परम् ।। २४ ।।।
दशमूलफलारास्नाकुलत्थैरुपसाधितैः ।।
पयोव्यूषरसक्वाथः श्वासहिक्कानिवारणः ।। २५ ।।

शुष्कमूलककौलत्थमौद्गजांगलजै रसैः ।।
यवगोधूमशाल्यन्नं जीर्णाशोंऽशं समाचरेत् ।। २६ ।।
जीर्ण पक्वरसं शीधुमार्द्वीकाँस्त्वथ वा पिबेत् ।।
शोथवान्सगुडां पथ्यां खादेद्वा गुडलावनम् ।। ।। २७ ।।
चित्रं विचित्रकं चोभौ ग्रहणीरोगनाशनौ ।।
पुराणयवगोधूमशालयो जाङ्गलं रसम् ।। २८ ।।
मुद्गामलकखर्जूरमृद्वीकाबदराणि च ।।
मधुसर्पिःपयस्तक्रं निम्बपर्पटकौ वृषम् ।। २९ ।।
तक्रवृद्ध्यानुशस्यन्ते सततं वातरोगिणाम् ।।
हृद्रोगिणे प्रदातव्यं प्रयत्नेन विरेचनम् ।।2.56.३०।।
पिप्पलीनां प्रयोगश्च प्रमृते धर्मिणस्तथा ।।
चकार नाडी शीधूनि युक्ता च शिशिराम्भसा ।। ३१ ।।
युक्तसौवर्चलाजाक्षिमथ शस्तं मदात्यये ।।
सक्षौद्रपयसा लाक्षां पिबेत क्षतवान्नरः ।। ३२ ।।
क्षयं मांसरसाहारो वह्निसंरक्षणाज्जयेत् ।।
शालयो भोजने शक्ता नीवारकलमादयः ।। ३३ ।।
यवान्नविकृतिर्मांसं शाकं सौवर्चलं सुधीः ।।
पथ्यं तथैव तासां च मण्डं तक्रं च वारुणी ।। ३४ ।।
मुस्ताभ्यासस्तथा लेपः चित्रकेण हरिद्रया ।।
यवान्नविकृतिः शालिर्वास्तुकी च सुवर्चलम् ।। ३५ ।।
त्रपुसी चारुगोधूमाः क्षीरेक्षुघृतसंयुताः ।।
मूत्रकृच्छे च शस्ताः स्युः पाने मण्डसुरादयः .।। ३६ ।।
लाजा सक्तु तथा क्षौद्रं शाल्यं मांसपरूषकम् ।।
वृन्ताकालाबुशिखिनश्छर्दिघ्नाः पानकानि च ।। ।। ३७ ।।
शाल्यन्नं तोयपयसी केवलोष्णश्रितेऽपि वा ।।
तृष्णाघ्ना मुस्तगुडयोर्गुलिका वा मुखे धृता ।। ३८ ।।
यवान्नविकृतिर्यूषं शुष्कमूलकजं तथा ।।
शाकं पटोलवेत्राश्रमूरुस्तम्भविनाशनम् ।। ३९ ।।

मुक्ताढकमसूराणामतीरैर्जाङ्गलैस्तथा ।।
ससैन्धवघृतद्राक्षाशुण्ठ्यामलकोलजैः ।। 2.56.४० ।।
यूषैः पुराणगोधूमयवशाल्यन्नमभ्यसेत् ।।
विसर्पं ससिताक्षौद्रमृद्वीकादाडिमोदरः ।। ४१ ।।
रक्तषष्टिकगोधूमयवमुद्गादिवल्लघु ।।
काचमाची च वेत्राग्रं वास्तुकं च सुवर्चला ।। ४२ ।।
वातशोषितनाशाय तोयं शस्तं सिता मधु ।।
नासारोगे च सहितं घृतदूर्वाप्रसाधितम् ।। ४३ ।।
भृङ्गराजरसे सिद्धे तैलं धात्रीरसोऽपि वा ।।
न स्यात्सर्वामयेष्विष्टं मूर्धजत्रूद्भवेष्वथ ।। ४४ ।।
शीततोयान्वपतनं तिलानां राम भक्षणम् ।।
द्विजदार्ढ्यकरं प्रोक्तं तथा पुष्टिकरं शुभम् ।। ४५ ।।
गण्डूषस्तिलतैलेन द्विजदार्ढ्यकरः परः ।।
विडङ्गचूर्णं गोमूत्रं सर्वत्र कृमिनाशनम् ।। ४६ ।।
धात्रीफलान्यथाज्यं च शिरोलेपनमुत्तमम्।।
शिरोरोगविनाशाय स्निग्धशीतं च भोजनम्।।४७।।
तैलं वा वस्ति मूत्रं वा कर्णपूरणमुत्तमम् ।।
कर्णशूलविनाशाय शुद्धं तैलं निषेचयेत् ।। ४८ ।।
गिरिभृच्चन्दनं माल्यं मालतीकालिकास्तथा ।।
संयोज्य याकृतावर्तिः क्षतचक्रहरीतुसा ।।४९ ।।
व्योषं त्रिफलयायुक्तं सुरूकं च रसाञ्जनम् ।।
सर्वाक्षिरोगशमनं तथा चैव रसाञ्जनम् ।। 2.56.५० ।।
आज्यभृष्टं शिलापिष्टरोथकाञ्जिकसैन्धवैः ।।
आश्च्योतनविनाशाय सर्वरोगामयेषु च ।। ५१ ।।
गिरिभृच्चन्दनैर्लेपो बहिर्लेपस्य शस्यते ।।
नेत्रामयविघातार्थं त्रिफलां शीलयेत्सदा ।। ५२।।
रात्रौ तु मधुसर्पिभ्यां दीर्घमायुर्जिजीविषुः ।।
शतावरे रसे सिद्धौ वृष्यौ क्षीरघृतौ स्मृतौ।।५३।।

कलविङ्कानि माषाश्च वृषौ क्षीरं घृतं तथा ।।
आयुष्या त्रिफला चैव पूर्ववन्मधुकान्विता ।। ५४ ।।
मधुकायोरजोपेता वलीपलितनाशिनी ।।
वचसिद्धं घृतं राम तदा भूतविनाशनम् ।। ५५ ।।
कण्ठे बुद्धिप्रदं चैव तथा सर्वार्थसाधकम् ।।
वल्गकल्ककषायेण सिद्धमभ्यञ्जनं हितम्।।५६।।
रास्ना सहचरैर्वापि तैलं वातविकारिणाम् ।।
अनभिष्यन्दि यच्चान्यत्तद्व्रणेषु प्रशस्यते ।। ५७ ।।
पक्वस्य च तथा भेदं निम्बशीलं च रोपणे ।।
तथा तस्योपचारश्च बलिकर्मार्थिशेषतः ।। ५८ ।।
सूतिका च तथा रक्षा व्रणिनां तु सदा हिता ।।
जङ्गमे विषदंशे तु दातव्यं स्थावरं विषम् ।। ।।५९।।
स्थावरे सर्पदष्टस्य हितं मांसस्य भक्षणम् ।।
भक्षणं निम्बपत्राणां सर्पदष्टस्य भेषजम् ।। 2.56.६० ।।
वन्ध्याकार्कोटजं मूलं छागमूत्राभिभावितम् ।।
नस्यं काञ्चिकसंपिष्टं विषवेगविनाशनम् ।।६१।।
बन्धनाद्दूषणं छेददाहस्रावाः प्रकीर्तिताः ।।
पूर्वदष्टस्य पाने च हृदयावरण घृतम् ।। ।।६२।।
तालनिम्बदलं केशा जीर्णचैलं यवा घृतम् ।।
धूपो वृश्चिकविद्धस्य शिखिपत्रं घृतेन वा।।६३।।
अर्कक्षीरेण संपिष्टं लेपबीजं पलाशजम्।।
वृश्चिकार्तस्य कृष्णा वा शिरीषफलसंयुता ।। ६४ ।।
तिलकास्फोटयोर्दूनं गिरिकर्ण्यास्तिलस्य च ।।
शर्करामधुसर्पींषि पानमाखुविषापहम् ।। ।।६५।।
आर्कक्षीरं तिलास्तैलं पललं च गुरु समम् ।।
पानाज्जयति दुर्वारमविषं शीघ्रमेव च।।६६।।
पीत्वा मूलं त्रिवृत्तुल्यं तण्डुलीयस्य सर्पिषा।।
सर्पकीटविषाण्याशु जयत्यतिबलान्यपि ।। ६७ ।।

चन्दनं पद्मकं कुष्ठं नताम्बूशीरपाटलाः ।।
निर्गुण्डीशाखिशैलूषलूताविषहरोऽगदः ।। ६८ ।।
शिरोविरेचनं शस्तं गुडनागरकं द्विज ।।
नस्यकर्मणि वस्तौ च तथा भृङ्गे च भार्गव ।। ६९ ।।
तैलमेव परं विद्यात्स्नेहपाने तथा घृतम् ।।
स्वेदनीयः परो वह्निः सिताम्भःस्तम्भनं परम् ।। 2.56.७० ।।
त्रिवृद्धि रेचने श्रेष्ठा वमने मदनं तथा ।।
वस्तिर्विरेको वमनं तैलं सर्पिस्तथा मधु ।।७१।।
रक्तपित्ते बला रास्ना क्रमेण परमौषधम् ।।
शारीरमानसाग्रं तु सहजा व्याधयो मताः ।। ७२ ।।
शारीरज्वरकुष्ठाद्याः क्रोधाद्या मानसा मताः ।।
आगन्तवोऽभिघातोत्थाः सहजाः क्षुत्तृषादयः ।। ७३ ।।
शारीरागन्तुनाशाय सततं सूर्यवासरे ।।
गुडाज्यलवणोपेतं सहिरण्यं द्विजातये ।।७४।।
दद्याच्च धूपं धर्मज्ञ प्रीणयेच्च दिवाकरम् ।।
आरोग्यमेतेनाप्नोति कामाँश्च मनसेप्सितान् ।। ७५ ।।
सततं दिवसे चान्द्रे स्नानमभ्यङ्गपूर्वकन् ।।
यः प्रयच्छति विप्राय सोऽपि रोगैर्विमुच्यते ।। ।।७६ ।।
शनैश्चरदिने दत्त्वा तैलं विप्रेषु शक्तितः।।
नित्यमेव महाभाग रोगनाशनमाप्नुयात् ।। ७७ ।।
आश्विनं सकलं मासं प्रत्यहं गोरसैर्द्विजान् ।।
भोजयित्वा महाभाग रोगनाशनमाप्नुयात् ।।७८।।
स्नापयित्वा तथा लिङ्गं देवदेवस्य शूलिनः ।।
घृतेन पयसा चैव सर्वरोगैर्विमुच्यते ।। ७९ ।।
गायत्र्यावाहयेद्विद्वान्दूर्वां त्रिमधुनाप्लुताम् ।।
पूतश्च ब्राह्मणाशीर्भिः सर्वरोगैर्विमुच्यते ।। 2.56.८० ।।
यस्मिन्भे व्याधिमाप्नोति कृत्वा तस्य बलिक्रियाम् ।।
भपूजाविधिना राम तस्माद्रोगाद्विमुच्यते।।८१।।

कर्तव्यमथवा स्नानं तथारोग्यविवर्धनम् ।।

आरोग्यदां द्वितीयां वा प्रतिपद्वा भृगूत्तम ।। ८२ ।।

कर्तव्यं वैष्णवं वापि व्रतमारोग्यकारकम् ।।

मानसानां निजानां च तथा चैवाविपत्तये ।।८३ ।।

शरणं देवदेवेशं व्रजेत मधुसूदनम् ।।

सर्वगं तं जगन्नाथमजेयं पुरुषोत्तमम् ।। ८४ ।।

स्तुवन्नामसहस्रेण व्याधीन्सर्वान्व्यपोहति ।।

दोषधातुमलाधारं शरीरं प्राणिनां द्विज ।। ८५ ।।

वातपित्तकफा दोषा धातवश्च तथा शृणु ।।

भुक्तं पक्वाशयादन्नं द्विधा याति भृगूत्तम ।। ८६ ।।

अंशेनैकेन किट्टत्वं रसतां चापरेण च ।।

किट्टभागो मलस्तत्र विण्मूत्रस्वेददूषकः ।। ८७ ।।

नासामलं देहमलं तथा कर्णमलं च यत् ।।

रसभागे रसं तत्र सम्यक्शोणिततां व्रजेत् ।। ८८ ।।

मांसं रक्तन्ततो मेदो मेदसोस्थ्नां च सम्भवः ।।

अस्थ्नो मज्जा ततः शुक्रं शुक्राद्गाम ततो रसः ।।८९ ।।

सर्वेषामेव धातूनां सारमोजः प्रकीर्तितम् ।।

देशं सात्म्यं च यां शक्तिं कालं प्रकृतिमेव च ।।2.56.९० ।।

ज्ञात्वा चिकित्सितं कुर्याद्भेषजस्य तथा बलम् ।।

तिथिं रिक्तां दिनेशं च तथैव च कुजार्कजौ।। ।। ९१ ।।

दारुणोग्राणि चर्क्षाणि वर्जयेद्भेषजे सदा ।।

हरिगोद्विजचन्द्रार्कसुराग्नीन्प्रतिपूज्य च।। ९२ ।।

श्रुत्वा मन्त्रमिमं विद्वान्भेषजारम्भमाचरेत् ।।

ब्रह्मत्र्यक्षाश्विरुद्रेन्द्रभूचन्द्रार्कनलानिलाः ।। ९३ ।।

ऋषय ओषधिग्रामा भूतसर्गाश्च पान्तु ते।।

रसायनमिवर्षीणां देवानाममृतं यथा ।। ९४ ।।

स्वधेवोत्तमनागानां भैषज्यमिदमश्नुते ।।

वातश्लेष्मात्मको देशो बहुवृक्षो बहूदकः ।। ९५ ।।

अनूप इति विख्यातो जाङ्गलस्तद्विवर्जितः ।।
किंञ्चिद्वृक्षाधिको देशस्तथा साधारणः स्मृतः ।।९६।।
जाङ्गलः पित्तबहुलो मध्यः साधारणो मतः।।
रूक्षशीतश्चलो वातः पित्तमुष्णकटुद्रवम् ।। ९७ ।।
स्थिराम्लस्निग्धमधुरं बलासं च प्रचक्षते ।।
वृद्धिः समानैः सर्वेषां विपरीतैर्विपर्ययः ।। ९८ ।।
समाः स्वाद्वम्ललवणाः श्लेष्मला वायुनाशनाः ।।
कटुतिक्तकषायाश्च वातलाः श्लेष्मनाशनाः ।। ९९ ।।
कट्वम्ललवणा ज्ञेयास्तथा पित्तविवर्धनाः ।।
तिक्ताः स्वादुकषायाश्च तथा पित्तविनाशनाः ।। 2.56.१०० ।।
स्वभावतस्तथा कर्म ते च कुर्वन्ति भार्गव ।।
शिशिरे च वसन्ते च निदाघे च तथा क्रमात् ।। १०१ ।।
चयप्रकोपप्रशमास्तथा पित्तस्य कीर्तिताः ।।
निदाघे वारिदा रात्रे तथा शरदि भार्गव ।। १०२ ।।
चयप्रकोपप्रशमास्तथा वातस्य कीर्तिताः ।।
चयप्रकोपप्रशमाः श्लेष्मणश्च प्रकीर्तिताः ।। १०३ ।।
संवत्सरो द्वादशाङ्गो मासभेदेन कीर्तितः ।।
द्विधा तु मतभेदेन भूय एव प्रकीर्तितः ।। १०४ ।।
आदानश्च विसर्गश्च तत्रापि परिकीर्तितौ ।।
वर्षादयो विसर्गाश्च हेमन्ताद्याः स्मृतास्त्रयः ।। १०५ ।।
मेघकाले च शरदि हेमन्ते च यथाक्रमात् ।।
चयप्रकोपप्रशमस्तथा पित्तस्य कीर्तितः ।। १०६ ।।
शिशिराद्यास्तथादानं ग्रीष्मान्ता ऋतवस्त्रयः ।।
सौम्यो विसर्गस्त्वादानं चाग्नेयं परिकीर्तितम् ।। १०७ ।।
वर्षादीन्स्त्रीनृतून्नाम चतुःपर्यायगोरसान् ।।
विवर्धयेत्तथा तिक्तकषायकटुकान्क्रमात् ।। १०८ ।।
यथा रजन्यो वर्धन्ते बलमेवं विवर्धते ।।
क्रमशोऽथ मनुष्याणां हीयमानासु हीयते ।। १०९ ।।

रात्रिभुक्तं दिनान्ते तु दिवसस्य तथैव च ।।
आदिमध्यावसानेषु कफपित्तसमीरणाः ।। 2.56.११० ।।
प्रकोपं यान्ति कोपादौ काले येषां चयः स्मृतः ।।
प्रकोपान्तरजे काले शमस्तेषां प्रकीर्तितः ।। १११ ।।
अतिभोजनतो राम तथा चाभोजनेन च ।।
सर्वेऽपि रोगा जायन्ते वेगोदीरणधारणैः ।। ११२ ।।
अन्नेन कुक्षेर्द्वावंशौ पानेनैकं प्रपूरयेत् ।।
आश्रयं पवनादीनां तथैकमवशेषयेत ।। ११३ ।।
व्याधेर्निदानस्य तथा विपरीतमथौषधम् ।।
कर्तव्यमेतदेवात्र मया सार्धं प्रकीर्तितम् ।। ११४ ।।
नाभेरूर्ध्वमधश्चैव गुदश्रोण्योस्तथैव च ।।
बलासपित्तवातानां देहे स्थानं प्रकीर्तितम् ।। ११५ ।।
तथापि सर्वगा एते देहे वायुर्विशेषतः ।।
देहस्य मध्ये हृदयं स्थानं तु मनसः स्मृतम् ।। ११६ ।।
कृशोल्पकेशश्चपलो बहुवाग्विषमानलः ।।
व्योमगश्च तथा स्वप्ने वातप्रकृतिरुच्यते ।। ११७ ।।
अकालपलितः क्रोधी प्रस्वेदी मधुरप्रियः ।।
स्वप्ने च दीप्तिमत्प्रेक्षी पित्तप्रकृतिरुच्यते ।। ११८ ।।
दृढाङ्गः स्थिरचित्तश्च सुप्रजः स्थिरमूर्धजः ।।
शुक्लाम्बुदर्शी स्वप्ने च कफप्रकृतिको नरः ।। ११९ ।।
तामसा राजसाश्चैव सात्त्विकाश्च तथा स्मृताः ।।
मानुषा भृगुशार्दूल वातपित्तकफाधिकाः ।। 2.56.१२० ।।
रूक्षशीतव्यवायाध्वगुरु कर्म प्रवर्तते ।।
कदन्नभोजनाद्वायुर्देहे शोकाच्च कुप्यति ।। १२१ ।।
विदाहिनां तथोष्णानामुच्चैरध्वनिषेविणाम् ।।
पित्तं प्रकोपमायाति भयेन च तथा द्विज ।। १२२ ।।
अत्यंबुपानविषमभोजिनां भुवि शायिनाम् ।।
श्लेष्मा प्रकोपमायाति तथा ये चाल्पभोजनाः ।। १२३ ।।

वातपित्तकफोत्थानि सर्वरोगाणि देहिनाम् ।।
लक्षयेल्लक्षणं विद्वाञ्शमयेत्तदनन्तरम् ।। १२४ ।।
अस्थिभङ्गः कषायित्वमास्ये शुष्कास्यता तथा ।।
जृंभणं लोमहर्षश्च वातिकव्याधिलक्षणम् ।। १२५ ।।
नखनेत्रशिराणां च पीतता कटुता मुखे ।।।
तृष्णा दाहोऽम्लता चैव पित्तव्याधिनिदर्शनम् ।।। १२६ ।।
आलस्यं च प्रसेकश्च गुरुता मधुरास्यता ।।
उष्णाभिलाषिता चेति श्लैष्मिकं व्याधि लक्षणम् ।। १२७ ।।
स्निग्धोष्णमन्नं ससुखा च शय्या मनोऽनुकूलाः सुहृदः कथाश्च ।।
अभ्यञ्जनं चाप्यतितैलपानं वातप्रकोपप्रशमाय दृष्टम् ।।। ।। १२८ ।।
सरांसि वाप्यः सरितः सुशीताश्चन्द्रांशवश्चन्दनपङ्कलेपाः ।।
संसेवितेनाशु शमं प्रयाति विलासमग्र्यं मनसः प्रहर्षात् ।। १२९ ।।
सर्वामयार्तिप्रशमार्थमेकां त्वमोषधीं राम निबोध गुह्याम्।।
भक्तिः प्रभोर्देववरस्य विष्णोर्या सर्वकामैः पुरुषं युनक्ति ।। 2.56.१३० ।। ।।
इति श्रीविष्णुधमोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० पुरुषचिकित्सानाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५६ ।।
2.57
।। राम उवाच ।। ।।
आरोग्यकरणं नाम द्वितीया प्रतिपत्तथा ।।
आरोग्यदं व्रतं चैव वैष्णवं कथयस्व मे ।। १ ।।
।। पुष्कर उवाच ।। ।।
धनिष्ठासु महाभाग यजमानपुरोहितौ ।।।
उपोष्य वारुणं स्नानं यजमानस्य कारयेत् ।। २ ।।
कृत्वा कुम्भशतं साग्रं शंखमुक्ताफलोदकैः ।।
भद्रासनोपविष्टस्तैः स्नातश्चैवाहताम्बरः ।। ३ ।।।
केशवं वारुणं चन्द्रं नक्षत्रं वारुणं तथा ।।
पूजयेत्प्रयतो राम गन्धमाल्यानुलेपनैः ।। ४ ।।
धूपदीपनमस्कारैस्तथा चैवान्नसम्पदा ।।
देवतानां यथोक्तानां कुर्वीत हवनं तथा ।। ५ ।।

सर्वौषधैस्तथाज्येन यथाशक्ति विधानतः ।।

गुरवे वाससी देये रसकुम्भं च काञ्चनम्।। ६ ।।

ब्राह्मणानां प्रदातव्या वित्तशक्त्या च दक्षिणा ।।

शमीशाल्मलिजैः पत्रैवंशाग्रेण तथैव च ।। ७ ।।

त्रिवृतस्तु बलिः कार्यः सर्वरोगविनाशनः ।।

शाकानि हरितं माल्यं सर्वसस्यानि वाससी ।।

वरुणायाशु निक्षिप्य गन्धैर्धूपैर्निवेदयेत् ।।८ ।।

अलङ्घ्यमानस्य हि वारुणं तं स्नानेन दानेन कृतेन सम्यक् ।।

रोगाः समस्ताः प्रशमं प्रयान्ति बद्धस्तथा मोक्षमवाप्नुयाच्च ।। ९ ।। ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने शतभिषास्नानवर्णनं नाम सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५७ ।।

2.58

।। पुष्कर उवाच ।। ।।

पौषशुक्लद्वितीयायां गवां शृङ्गोदकेन तु ।।

स्नात्वा शुक्लाम्बरो भूत्वा सूर्येस्तं समुपागते ।। १ ।।

बालेन्दोः पूजनं कृत्वा गन्धमाल्यानुलेपनैः ।।

धूपदीपनमस्कारैस्तथा चैवान्नसम्पदा ।। २ ।।

दध्ना च परमान्नेन गुडेन लवणेन च ।।

पूजनैर्ब्राह्मणानां च पूजयित्वा निशाकरम् ।। ३ ।।

यावदस्तं न यातीन्दुस्तावदेव समाचरेत् ।।

आहारं गोरसप्रायमधःशायी निशं नयेत् ।। ४ ।।

ततः संवत्सरे पूर्णे सौम्यमासे द्विजोत्तम ।।

बालेन्दोः पूजनं कृत्वा ब्राह्मणानां च पूजनम् ।। ५ ।।

वाससी रसकुम्भं च काञ्चनं च द्विजातये ।।

दत्त्वा च पूजयित्वा च व्रतपारङ्गतो भवेत् ।। ६ ।।

व्रतेनानेन धर्मज्ञ रोगमेवं व्यपोहति ।।

सर्वसौख्यं तथा द्रव्यं पुष्टिं च मनुजोत्तम ।। ७ ।।

कामं समाप्नोत्यथवैकमिष्टं येन व्रतेनाथ समस्तधर्मम् ।।

अभ्यासतस्तस्य समस्तकामान्नरः समाप्नोति किमत्र चित्रम् ।। ८ ।। ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने आरोयद्वितीयानामाष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५८ ।।

2.59

।। पुष्कर उवाच ।। ।।

संवत्सरावसाने तु पञ्चदश्यामुपोषितः ।।

पूजयेद्भास्करं देवं वर्णकैः कमले कृते ।। १ ।।

शुक्लेन गन्धमाल्येन चन्दनेन सितेन च ।।

तथा कूर्मेण धूपेन घृतदीपेन भार्गव ।। २ ।।

अपूपैः सैकतैर्दध्ना परमान्नेन भूरिणा ।।

ओदनेन च शुक्लेन सितालवणसर्पिषा ।। ३ ।।

क्षीरेण च फलैः शुक्लैर्वह्निब्राह्मणतर्पणैः ।।

पूजयित्वा जगद्धाम दिनभागे चतुर्थके ।। ४ ।।

आहारं प्रथमं कुर्यात्सघृतं मनुजोत्तमः ।।

रसं च मनुजश्रेष्ठ घृतहीनं विवर्जयेत् ।। ५ ।।

भुक्त्वा च सकृदेवान्नं नाहारं समुपाचरेत् ।।

पानीयपानं कुर्वीत ब्राह्मणानुमते पुनः ।। ६ ।।

संवत्सरमिदं कृत्वा ततः कृत्वा त्रयोदशम् ।।

पूजनं देवदेवस्य तस्मिन्नहनि भार्गव ।। ७ ।।

समापयेद्व्रतं पुण्यं राम कुम्भं द्विजातये ।।

सहिरण्यं सवस्त्रं च तथा दद्याद्द्विजोत्तम ।। ८ ।।

व्रतेनानेन धर्मज्ञ रोगमेव व्यपोहति ।।

आरोग्यमाप्नोति गतिं तथाग्र्यां यशस्तथाग्र्यं विपुलांश्च भोगान् ।।

व्रतेन सम्यक्पुरुषो धनार्थी सम्पूजयेद्यश्च जगत्प्रधानम् ।। ९ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने अरोग्यप्रतिपन्नामैकोनषष्टितमोऽध्यायः ।। ५९ ।।

2.60

पुष्कर उवाच ।।

शुक्लपक्षावसाने तु यद्राम दिनपञ्चकम् ।।
तत्र सम्पूजयेद्विष्णुं विधिना येन तं शृणु ।। १ ।।
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिस्तथैव च ।
एकैकेन चरेत्स्नानमेकादश्यादिषु क्रमात ।। २ ।।
कौपताडागनादेयैः पद्मिनीसारसैर्जलैः ।।
कर्तव्यं क्रमशः स्नानं स्नातः सम्पूजयेद्धरिम् ।। ३ ।।
तैलमिक्षुरसं क्षौद्रं क्षीरं सर्पिश्च भार्गव ।।
स्नपयेद्देवदेवस्य कर्तव्यं स्याद्दिनक्रमात् ।। ४ ।।
कालागुरुमुशीरं च तथा जातीफलं द्विज ।।
कर्पूरं चन्दनं चैव कल्पयेदनुलेपने ।।५।।
कुसुमेष्वम्बुजातेषु गन्धवत्सु सितेषु च ।।
एकैकं कल्पयेज्जातिं श्रद्धया दिवसक्रमात् ।।६।।
कृष्णा गौरी तथा ताम्रा कपिला च सिता तथा।। ।।
या धेनुस्तद्धृतं देयं दीपार्थं दिवसक्रमात् ।। ७
माषमुद्गकलापानां चणकस्य तिलस्य च ।।
भक्ष्याणि विनिवेद्यानि तथैव दिवसक्रमात् ।। ८ ।।
फाणितं च गुडं चैव तथा मत्स्यण्डिका शुभा ।।
खण्डं च शर्करां चैव क्रमशो विनिवेदयेत् ।।९ ।।
क्षीरवृक्षस्य समिधस्तथा दूर्वास्तिलानपि ।।।
सिद्धार्थकान्यथाज्यं च भावयेद्दिवसक्रमात् ।। 2.60.१० ।।
अनिरुद्धाय देवाय प्रद्युम्नाय तथैव च ।।
संकर्षणाय देवाय वासुदेवाय चाप्यथ ।। ११ ।।
नाम्ना तु जुहुयाद्वह्निं प्रणवेनान्तिमेऽहनि ।।
अयः सीसं तथा ताम्रं रजतं कनकं तथा ।। १२ ।।
दक्षिणार्थं प्रदातव्यं द्विजेभ्यो दिवसक्रमात् ।।
नक्तं च गोरसप्रायं भोक्तव्यं तैलवर्जितम् ।। १३ ।।
भूशोधनं च कर्तव्यं देवस्य पुरतस्तथा ।।
गीतवाद्यस्तवैश्चैव पूजयेद्दिनपञ्चकम् ।। १४ ।।

एवं संवत्सरं कृत्वा सर्वान्रोगान्व्यपोहति ।।

ग्रहणे च व्रतस्यास्य न कालनियमः स्मृतः ।। १५ ।।

नित्याभ्यासेन चैवास्य विष्णुलोके महीयते।।

व्रतं श्रेष्ठमिदं प्रोक्तं मया ते भृगुनन्दन ।। १६ ।।

धन्यं यशस्यं रिपुनाशकारि सौभाग्यदं पापहरं पवित्रम् ।।

आयुष्यमग्र्यं सुगतिप्रदं च व्रतोत्तमं विघ्नविनाशनं च ।।१७।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने आरोग्यव्रतन्नाम षष्टितमोध्यायः ।। ६० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०६१-०६५

https://sa.wikisource.org/s/zvi

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.61

पुष्कर उवाच ।।

राजधर्मव्रतं श्रेष्ठं कृत्वा पुरुषविग्रहम् ।।

पूरुषान्विनियुञ्जीत चोत्तमाधमकर्मसु ।। १।।

ग्रामस्याधिपतिं कुर्याद्दशग्रामाधिपं तथा ।।

शतग्रामाधिपं चापि तथैव विषयेश्वरम् ।। २ ।।

तेषां भागविभागश्च भवेत्कर्मानुरूपतः ।।

नित्यमेव तथा कार्यं तेषां चारैः परीक्षयेत् ।। ३ ।।

ग्रामदोषान्समुत्पन्नान्ग्रामेशः प्रशमं नयेन् ।।

अशक्तौ देशपालस्य स तु गत्वा निवेदयेत् ।। ४ ।।

श्रुत्वा तु देशपालोपि तत्र युक्तिमुपाचरेत् ।।

सोप्यशक्तः शतेशाय यथावद्विनिवेदयेत् ।। ५ ।।

शतेशो विषयेशाय सोपि राज्ञे निवेदयेत् ।।

अशक्तौ शक्तिमान् राम स्वयं युक्तिमुपाचरेत् ।। ६ ।।

राजा सर्वात्मना कुर्याद्विषये राम रक्षणम् ।।

वित्तमाप्नोति धर्मज्ञ विषयाच्च सुरक्षितात् ।। ७ ।।

रिपुघातसमर्थः स्याद्वित्तवानेव पार्थिवः ।।

परचक्रोपमर्देषु वित्तवानेव मुच्यते ।। ८ ।।

वित्तवानेव सहति सुदीर्घमपि विग्रहम् ।।

बहुदण्डानपि परांस्तथा भिन्द्याद्धनाधिपः ।। ९ ।।

अन्ने प्राणाः प्रजाः सर्वा धने तच्च प्रतिष्ठितम् ।।

धनवान्धर्ममाप्नोति धनवान्काममश्नुते ।। 2.61.१० ।।

यस्यार्थस्तस्य मित्राणि यस्यार्थस्तस्य बन्धवाः ।।

यस्यार्थः स पुमाँल्लोके यस्यार्थः सोपि पण्डितः ।। ११ ।।

अर्थेन हि विहीनस्य पुरुषस्याल्पमेधसः ।।

विच्छिद्यन्ते क्रियाः सर्वा ग्रीष्मे कुसरितो यथा ।।१२।।
विशेषो नास्ति लोकेषु पतितस्याधनस्य च ।।
पतितानां न गृह्णन्ति दरिद्रो न प्रयच्छति ।।१३ ।।
धनहीनस्य भार्यापि नैव स्याद्वशवर्तिनी ।।
गुणौघमपि चैवास्य नैव कश्चित्प्रकाशयेत् ।। १४ ।।
बान्धवा विनिवर्तन्ते धनहीनात्तथा नरात् ।।
यथा पुष्पफलैर्हीनाच्छकुन्ता द्विज पादपात् ।। ।। १५ ।।
दारिद्र्यमरणे चोभे केषांचित्सदृशे मते ।।
सत्यं हासाद्दरिद्रस्य मृतः श्रेयान्मते मम ।। १६ ।।
कोशं राज्यतरोर्मूलं तस्माद्यत्नं तदर्जने ।।
धर्मेणैव ततः कुर्यान्नाधर्मेण कथंचन ।। १७ ।।
धनैरधर्मसम्प्राप्तैर्यद्दृढं हि पिधीयते ।।
तदेव याति विस्तारं विनाशाय दुरात्मनाम् ।।१८ ।।
सुकृतस्य पुराणस्य बलेन बलिनां वर ।।
यद्यधर्मात्फलं शीघ्रं नाप्नुवन्ति दुरात्मनः ।। १९ ।।
तथापि पूर्वकर्मान्ते तेन पापेन कर्मणा ।।
विनश्यन्ति समूलास्ते सपुत्रधनबान्धवाः ।। 2.61.२० ।।
नरकेषु तथा तेषां यातना विविधाः स्मृताः ।।
बहून्यब्दसहस्राणि ये नृपा राष्ट्रपीडकाः ।। २१ ।।
नित्यं राज्ञा तथा भाव्यं गर्भिणीसहधर्मिणा ।।
यथा स्वं सुखमुत्सृज्य गर्भस्य सुखमावहेत् । २२ ।।
गर्भिणी तद्वदेवेह भाव्यं भूपतिना सदा ।।
प्रजासुखं तु कर्तव्यं सुखमुद्दिश्य चात्मनः ।। २३ ।।
किं यज्ञैस्तपसा तस्य प्रजा यस्य सुरक्षिताः ।।
सुरक्षिताः प्रजास्तस्य स्वर्गस्तस्य गृहोपमः ।। ।। २४ ।।
अरक्षिताः प्रजा यस्य नरकं तस्य मन्दिरम् ।।
राजा षड्भागमादत्ते सुकृताद्दुष्कृतादपि ।। २५ ।।
धर्मो नाम महाभाग सम्पद्रक्षण तत्परः ।।

अरक्षितस्तथा सर्वं पापमाप्नोति भार्गव ।। २६ ।।

नैव किञ्चिदवाप्नोति पुण्यभाक्पृथिवीपतिः ।।

आपन्नमपि धर्मिष्ठं प्रजा रक्षत्यथापदि।। २७ ।।

तस्माद्धर्मार्थकामेन प्रजा रक्ष्या महीक्षिता ।।

सुभगैश्चाथ दुर्वृत्तराजवल्लभतस्करैः ।। २८ ।।

भक्ष्यमाणाः प्रजा रक्ष्या कायस्थैश्च विशेषतः ।।

रक्षितास्तद्भयेभ्यस्तु प्रजा राज्ञां भवन्ति ताः ।। २९ ।।

अरक्षिता सा भवति तेषामेवेह भोजनम् ।।

साधुसंरक्षणार्थाय राजा दुष्ट निबर्हणम् ।। 2.61.३० ।।

तृणानामिव निर्माता सदा कुर्याज्जितेन्द्रियः ।।

शास्त्रोक्तं बलिमादद्याद्धर्मं तत्तस्य जीवितम् ।। ३१ ।।

तस्य सन्त्यजनं राजा न समृद्धोपि कारयेत् ।।

आकाराणि च सर्वाणि शुल्कं शास्त्रोदितो बलिः ।। ३२ ।।

दण्डं विनयनाद्राज्ञो धर्म्यं तत्तस्य जीवितम् ।।

धर्ता कराणां सर्वेषां प्रभुरुक्तो महीपतिः ।। ३३ ।।

निधिं पुराणं संप्राप्य केशवं तु प्रवेशयेत् ।।

अर्थं ब्राह्मणसात्कुर्याद्धर्मकामो महीपतिः ।। ।। ३४ ।।

निधिं द्विजोत्तमः प्राप्य गृह्णीयात्सकलं तथा ।।

जगतोस्य समग्रस्य प्रभुरुक्तो द्विजोत्तमः ।। ३५।।

निधिं ज्ञात्वा पुराणं तु क्षत्रविट्शूद्रयोनयः ।।

निवेदयेयुर्भूपाय राजा लब्ध्वापि तं निधिम् ।। ३६ ।।

चतुर्थमष्टमं चांशं तथा षोडशमं द्विज ।।

वर्णक्रमेण विसृजेदाख्यातं धर्म कारणम् ।। ३७ ।।

तेऽपि लब्ध्वा तदा तेन संविभज्य द्विजोत्तमान् ।।

शेषेण कुर्युः कामार्थौ विदितौ पृथिवीपतेः ।। ३८ ।।

प्रकाशविभवो लोके यस्य राज्ञः स भूपतिः ।।

अप्रकाशधनो यस्तु नरकं तस्य मन्दिरम् ।। ३९ ।।

ममेदमिति यो ब्रूयान्निधिं सत्येन मानवः ।।

तस्याददीत नृपतिर्भागमब्राह्मणस्य तु ।। 2.61.४० ।।

चतुर्विंशतिकं राम द्वादशं षष्ठमेव च ।।

क्षत्रियाश्च तथा वैश्याः शूद्राश्च भृगुनन्दन ।। ४१ ।।

अनृतं च वदन्दण्ड्यः स्ववित्तस्यांशमष्टकम् ।।

प्रणष्टस्वामिकं रिक्थं राजा त्र्यब्दं निधापयेत् ।। ४२ ।।

अर्वाक्त्र्यब्दाद्धरेत्स्वामी परेण नृपतिर्हरेत् ।।

ममेदमिति यो ब्रूयादनुयुक्तो यथाविधि ।। ४३ ।।

संपाद्य रूपं द्रव्यादीन्स्वामी तद्द्रव्यमर्हति ।।

अवेदयानो नष्टस्य देशं कालं च तत्त्वतः ।। ।। ४४ ।।

वर्णरूपं प्रमाणं च तत्समं दण्डमर्हति ।।

निधिवद्भागमादद्यात्प्रनष्टाधिगतान्नृपः ।।४५।।

बालदायादिकं रिक्थं तावद्राजा तु पालयेत् ।।

यावत्स स्यात्समावृत्तो यावद्वातीतशैशवः ।। ४६ ।।

बालपुत्रेषु चैवं स्याद्रक्षणं निष्कुलासु च ।।

पतिव्रतासु च स्त्रीषु विधवास्वातुरासु च ।। ।। ४७ ।।

जीवन्तीनां तु तासां ये धारयेयुः स्वबान्धवाः ।।

ताञ्छिष्याच्चौरदण्डेन धार्मिकः पृथिवीपतिः ।। ४८ ।।

सर्वेषामेव वर्णानां चौरैरपहृतं धनम् ।।

तत्प्रमाणं स्वकात्कोशाद्दातव्यमविधारयन् ।। ४९ ।।

ततस्तु पश्चात्कर्तव्यं चौरान्वेषणमञ्जसा ।।

चौररक्षाधिकारिभ्यो राजापि तदवाप्नुयात् ।। 2.61.५० ।।

अहृते च तथा वित्ते हृतमित्येव वादिनम् ।।

निर्धनं पार्थिवः कृत्वा विषयात्स्वाद्विवासयेत् ।। ५१ ।।

न तद्राज्ञा प्रदातव्यं गृहे यत्परिचारकैः ।।

प्रचरद्भिर्हृतं द्रव्यं कार्यं तत्रान्ववेक्षणम् ।। ५२ ।।

स्वराष्ट्रपण्यादादद्याद्राजा विंशतिमं द्विज ।।

शुल्कांशं परदेशाच्च निबोध गदतो मम ।। ५३ ।।

क्षयव्ययप्रवासांश्च यथायामं द्विजोत्तम! ।।

ज्ञात्वा तु कल्पयेत्तत्र शुल्कांशं पृथवीपतिः ।। ५४ ।।

तथा कार्यं यथा लाभं वणिजः समवाप्नुयुः ।।

पुण्यच्छेदश्च नैव स्यात्स्वदेशे पृथवीपतेः ।। ५५ ।।

व्ययं शुल्कप्रवासादि लङ्घयित्वा तथा द्विज ।।

विंशांशभागमादद्युर्दण्डनीया अतोन्यथा ।। ५६ ।।

दिशि दिश्येकमेव स्याच्छुल्कस्थानं नृपस्य तु ।।

तदतिक्रमतो द्रव्यं राजगामि विधीयते ।। ५७ ।।

दूतानां ब्राह्मणानां च राजाज्ञागामिनां तथा ।।

स्त्रीणां प्रव्रजितानां च तारशुल्कं विवर्जयेत् ।। ५८ ।।

भिन्नकर्षापणं शुल्कं न ग्राह्यं पृथिवीक्षिता ।।

तारेषु दाशदोषेण नष्टं दाशात्प्रदापयेत् ।। ५९ ।।

दैवदोषविनष्टं च नष्टं यस्यैव तस्य तत् ।।

शूकधान्येषु षड्भागं शिंबिधान्येष्वथाष्टकम् ।। 2.61.६० ।।

राजा बल्यर्थमादद्याद्देशकालानुरूपकम् ।।

राजांशभागमादद्याद्राजा पशुहिरण्ययोः ।। ६१ ।।

गन्धौषधिरसानां च पुष्पमूलफलस्य च ।।

पत्रशाकतृणानां च वत्सरेण च चर्मणाम् ।। ६५ ।।

वैदलानां च भांडानां सर्वस्याश्ममयस्य च ।।

षड्भागमेव चादद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्तथा करम् ।। ६३ ।।

तेभ्यस्तद्धर्मलाभेन राज्ञो लाभः परं भवेत् ।।

न च क्षुधावसीदेत श्रोत्रियो विषये वसन् ।। ६४ ।।

यस्य राज्ञस्तु विषये श्रोत्रियः सीदति क्षुधा ।।

तस्य सीदति तद्राष्ट्रं दुर्भिक्षव्याधितस्करैः ।। ६५ ।।

श्रुतवृत्ते तु विज्ञाय वृत्तिं तस्य प्रकल्पयेत् ।।

रक्षेच्च सर्वतस्त्वेनं पिता पुत्रमिवौरसम् ।। ६६ ।।

संरक्ष्यमाणो राज्ञा यः कुरुते धर्म संग्रहम् ।।

तेनायुर्वर्द्धते राज्ञो द्रविणं राष्ट्रमेव च ।। ६७ ।।

कर्म कुर्युर्नरेन्द्रस्य मासेनैकं च शिल्पिनः ।।

भक्तमात्रेण ये चान्ये स्वशरीरोपजीविनः ।। ६८ ।।

स्नातानुलिप्ताश्च विभूषिताश्च वेश्याङ्गनावारविवर्तितेन ।।

संवीतगात्रः पृथिवीश्वरस्य सदाभ्युपासां परितस्त्रिकुर्युः ।। ।।६९।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे मा०सं० द्वितीयखण्डे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने राजधर्मवर्णनोनामैकषष्टितमोऽध्यायः ।।६१।।।

2.62

पुष्कर उवाच ।।

धर्मश्चार्थश्च कामश्च पुरुषार्थः परः स्मृतः ।।

अन्योन्यरक्षणात्तेषां सेवा कार्या महीक्षिता ।। १ ।।

धर्ममूलोर्थविटपस्तथा कामफलो महान् ।।

त्रिवर्गपादपस्तस्य रक्षणात्फलभाग्भवेत् ।। २ ।।

धर्माविरोधिनी कार्या कामसेवा सदैव तु ।।

मूलच्छेदे भवेन्नाशो विटपस्य फलस्य च ।।३ ।।

कामसेवाविहीनस्य धर्मार्थावपि निष्फलौ ।।

ओषधीनां फलार्थाय कीनाशो यत्नवांस्तथा ।।४।।

कामार्थी यत्नवानेवं लोभो धर्मार्थयोर्द्विज ।।

कामस्यापि परं नार्यो धर्मरागमदोत्कटाः ।। ५ ।।

तदर्थं रत्ननिधयो विभवाश्च तथा परे ।।

गीतं वाद्यं सुमधुरं भोज्यं पानं स्रजिस्तथा ।।६।।

भूषणानि सुगन्धीनि तदर्थं सर्वमेव हि ।।

तपश्चापि तपस्यन्ति दुःखं परमुपाश्रिताः ।। ७ ।।

दुर्गमाणि च तीर्थानि व्रजन्ति पुरुषास्तथा ।।

त्यजन्ति समरे प्राणान्प्राणेभ्योऽप्यधिकं धनम् ।। ८ ।।

त्यजन्ति ब्रह्मणादिभ्यस्तथा स्वर्गेप्सवो जनाः ।।

स्वर्गस्यापि धनं राम कारणं विद्धि भार्गव ।। ९ ।।

ता एव चपलापाङ्गविक्षेपविजिताः प्रजाः ।।

क्षयमेव क्षयं तस्य यस्य नाध्यसितं सदा ।। 2.62.१० ।।

अधः कृत्वेन्दुबिम्बाग्रवदनाभिः पुरन्ध्रिभिः ।।

तस्यैकं सफलं जन्म सम्पदश्च मनोरथाः ।। ११ ।।
यस्यैताश्चञ्चलापाङ्ग्यस्तरुण्यो वशमागताः ।।
सेव्यास्ता नातिसेव्याश्च भूभुजा विजिगीषुणा ।। १२ ।।
असेवनाद्वृथा जन्म दोषग्रामोऽतिसेवनात् ।।
ऊरुस्तम्भत्रयं प्रोक्तं शरीरेषु शरीरिणाम् ।। १३ ।।
आहारं मैथुनं निद्रा यैर्वृतं सकलं जगत् ।।
असेवनादथैतस्य तथैवात्यन्तसेवनात् ।। १४ ।।
रोगग्रामो नृणां देहे सम्भवत्यतिदारुणः ।।
विश्वासमतिसक्तिं च तीक्ष्णतां स्त्रीषु वर्जयेत् ।। १५ ।।
न चाधिकारे कर्तव्या भूषणाच्छादनाशनैः ।।
सुविभक्ताश्च कर्तव्या लालनीयास्तथैव च ।। १६ ।।
ज्ञेयौ रागापरागौ च तथा तासां विशेषतः ।।
नारी रागवते लोके नानृतेन विशिष्यते ।। १७ ।।
विरक्ताभिर्महीपाल छद्मना बहवो हताः ।।
द्विष्टान्याचरते या तु नाभिनन्दति तत्कथाम् ।। १८ ।।
ऐक्यं द्विषद्भिर्व्रजति गर्वं वहति चोद्धता ।।
चुम्बिता मार्ष्टि वदनं दत्तं न बहुमन्यते ।। १९ ।।
स्वपित्यादौ प्रसुप्तापि तथा पश्चाद्विबुध्यति ।।
स्पृष्ट्वा धुनोति गात्राणि कान्तं चैव रुणद्धि या ।। 2.62.२० ।।
ईषत्स्मितेन वाक्यानि प्रियाण्यपि पराङ्मुखी ।।
नयत्यश्रुतवद्या तु जघनं च विगूहति ।।२१ ।।
दृष्टे विवर्णवदना मित्रेष्वपि पराङ्मुखी ।।
तत्कामितासु च स्त्रीषु मध्यस्थैव च लक्ष्यते ।। २२ ।।
ज्ञातमङ्गलकालापि न करोति च मण्डनम् ।।
या सा विरक्ता रक्ता च निबोध गदतो मम ।। २३ ।।
दृष्ट्वैव हृष्टा भवति वीक्षते च पराङ्मुखम् ।।
दृश्यमाना तथान्यत्र दृष्टिं क्षिपति चञ्चलाम् ।। २४ ।।
तथाप्यपावर्तयति नैव शक्नोत्यशेषतः ।।

विवृणोति तथाङ्गानि सुगुह्यान्यपि भार्गव ।। २५ ।।

गर्हितं च तथैवांगं प्रयत्नेन विगूहते ।।

तद्दर्शनेन कुरुते बालालिङ्गनचुम्बनम् ।। २६ ।।

आभाष्यमाणा भवति सन्नवाक्या तथैव च।।

स्पृष्ट्वा पुलकितैरंगैः सखे दैर्वापि भज्यते ।। २७ ।।

करोति च तथा राम सुलभद्रव्ययाचनम् ।।

ततः स्वल्पमपि प्राप्य प्रयाति परमां मुदम् ।। २८ ।।

नाम संकीर्तनादेव मुदिता बहु मन्यते ।।

करजाङ्काकितान्यस्य फलानि प्रेषयत्यपि ।। २९ ।।

तत्प्रेषितानि हृदये विन्यस्यत्यपि चादरात् ।।

आलिङ्गनैश्च गात्राणि लिम्पन्तीवामृतेन च ।। 2.62.३० ।।

सुप्ते स्वपित्यथादौ तु तथा तस्य विबुध्यते ।।

ऊरू स्पृशति चात्यर्थं सुप्तं चैनं विचुम्बते ।। ३१ ।।

एवं रक्तां तु विज्ञाय कामयेतात्मवान्नरः ।।

कामं च भोजनं सख्यं ज्ञेयाः कृत्रिमपुत्रिकाः ।। ३२ ।।

स्वीकर्तुमिच्छन्बालायाः क्रीडनादिस्तथैव च ।।

गन्धमाल्यप्रदानेन यौवनस्थां वशं नयेत् ।। ३३ ।।

वस्त्रभूषणदानेन तया यौवनविच्युताम् ।।

क्रीडासाधुप्रिया बाला तथा यौवनविच्युता ।। ३४ ।।

रतिप्रिया तु विज्ञेया तरुणी चोभयप्रिया ।।

आत्मसंभावना स्त्रीषु न कर्तव्या कथंचन ।। ३५ ।।

असूया जायतेऽत्यर्थमात्मसंभाविते नरे ।।

न चासां दर्शनं देयं न चात्यन्तमदर्शनम् ।। ३६ ।।

उभयेनाप्यथैतासामुत्कण्ठा तु विहन्यते ।।

हृद्यैः सुविहितैर्भोगैर्गन्धयुक्तैश्च कौशलैः ।।

कार्यमाराधनं स्त्रीणां रतिकामैः सदैव तु ।। ३७ ।।

एवं सदा यस्तु करोति राम स्त्रीचेतसां स्वीकरणं मनुष्यः ।।

तस्यान्तराया न भवन्ति किञ्चित्स्त्रीद्वारमासाद्य सदासपत्नः ।।३८ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने अन्तःपुरचिन्ता नाम द्विषष्टितमोऽध्यायः ।। ६२।।

2.63

राम उवाच ।।

कल्पना भोजनीयानां गन्धानां या च कल्पना ।।

तानहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो धर्मभृतां वर ।।१ ।।

पुष्कर उवाच ।।

भोज्यं भक्ष्यं तथा लेह्यं चोष्यं पानं तथैव च ।।

कल्पना पञ्चधा राम भोज्यस्यैषा प्रकीर्तिता ।। २ ।।

अभ्यासगम्या चाप्येषा वक्तव्यं तत्र मे शृणु ।।

कटुतोयोदकं क्वाथं शोधितानामसंशयम् ।। ३ ।।

पुराणधान्यजातीनां गन्धमाशु विनश्यति ।।

श्रेष्ठं सार्षपकं तैलं शाकानां परिशोधने ।। ४ ।।

मांसं काठिन्यमायाति कौमल्यं चार्द्रकाम्बुना ।।

वरुणक्षारसंयोगान्मत्स्यस्यास्थि विलीयते ।। ।। ५ ।।

गण्डिकाभिः पलाशस्य क्षीरमायाति पक्वताम् ।।

कपित्थचूर्णयोगेन तथा चैव सुजातकैः ।। ६ ।।

घृतैः सुगन्धी भवति दग्धैः क्षिप्तैस्तथा यवैः ।।

पद्मवारिणि योगेन काञ्जिकस्याम्लता भवेत् ।। ७ ।।

गुडाद्यं शुद्धिमाप्नोति क्षीरेण च तथा युतम् ।।

पद्मरागसमं वर्णं चांशुमत्याः प्रजायते ।। ८ ।।

पानकानां महाभाग यस्याप्यन्यस्य चेच्छति ।।

क्षारयोगेन चाम्लस्य तथाम्लत्वं विनश्यति ।। ९ ।।

लवणाधिकविक्षेपं संजातविरसं ध्रुवम् ।।

सिकतापिण्डिकाक्षेपैः सुरसत्वमवाप्नुयात् ।। 2.63.१० ।।

चणकक्षारयोगेन पुष्पाणि च फलानि च ।।

सर्वाणि द्रुतिमायान्ति द्रुतानां कल्पना भवेत् ।। ११ ।।

गन्धवर्णरसाधानं पानकादिषु सर्वतः ।।

यथाकालं यथादेशं यथासात्म्यं च कारयेत् ।। १२ ।।
नात्यर्थदीप्तेन हुताशनेन नात्यन्तमन्देन च साध्यमन्नम्।।
रसं न चाप्यत्र भवेत्प्रभूतं नात्यल्पमेतत्कथितं मया ते।।१३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० श्रीपरशुरामं प्रति पुष्करोपाख्याने भोज्यकल्पनो नाम त्रिषष्टितमोध्यायः।।६३।।

2.64

पुष्कर उवाच।।
शोधनं वसनं चैव तथैव च विरेचनम् ।।
भावना चैव पाकश्च बोधनं धूपनं तथा ।। १ ।।
वासनं चैव निर्दिष्टं कर्माष्टकमिदं शुभम् ।।
कपित्थबिल्वजम्बाम्रबीजपूरकपल्लवैः ।। २ ।।
कृत्वोदकं तु यद्द्रव्यं शोधितं शौचितं तु तत् ।।
तेषामभावे शौचं तु मृतदर्शाम्भसा भवेत् ।। ३ ।।
तदभावे तु कर्तव्यं तदा मुस्ताम्भसा द्विज।।।
शुष्कं शुष्कं पुनर्द्रव्यं पञ्चपल्लववारिणा ।। ४ ।।
प्रक्षालितं चाप्यसकृद्वमितं तत्प्रकीर्तितम् ।।
पञ्चपल्लवतोयेन क्वाथयित्वा पुनःपुनः ।। ५ ।।
द्रव्यं संशोषितं कृत्वा चूर्णं तस्य तु कारयेत् ।।
हरीतकीं ततः पिष्ट्वा पञ्चपल्लववारिणा ।। ६ ।।
तेन पथ्याकषायेण तच्चूर्णं भावयेत्सकृत् ।।
शोषितं शोधयेदेतद्विरेकं तत्प्रकीर्तितम् ।। ७ ।।
ततस्तु गन्धद्रव्येण यथेष्टं कुङ्कुमादिना ।।
भावयेत्तेन तद्द्रव्यं भावना सा प्रकीर्तिता ।। ८ ।।
तेनैव भावयेद्द्रव्यं पञ्चपल्लववारिणा ।।
आश्वत्थेनैव तेनाथ द्रव्यं राम तथास्तु तत् ।। ९ ।।
मृदा पिहितसत्त्वो तु मृण्मये भाजनद्वये।।
विपचेत्तु विधूमाग्नावर्तधूमः पुनःपुनः ।।2.64.१०।।
तावेव क्वाथयेत्तावत्तत्रैवानुगतो रसः ।।

एतत्पाकविधानं ते पञ्चमं परिकीर्तितम् ।।११।।
ततस्तु भावनाद्रव्यं कल्कपिष्टं नियोजयेत् ।।
कल्कपिष्टे तथा द्रव्ये बोधनं परिकीर्तितम् ।। १२ ।।।
ततस्तु पूजयेद्द्रव्यं पूर्वमेव तु पथ्यया ।।
ततस्तु गुरुशुक्तिभ्यां चन्दनागरुभिस्ततः ।। १३ ।।
कर्पूरमृगदर्पाभ्यां ततश्चैनं प्रधूपयेत् ।।
इत्येतद्वासनं राम कर्म तेऽभिहितं मया ।।१४।।
ततस्तु गुलिकां कृत्वा यथाकाममतन्द्रितः ।।
पुष्पैर्बकुलजातीनां तथान्येषां सुगन्धिभिः ।। १५ ।।
छायासु शोष्यमाणस्य वासना क्रियते तु या ।।
वासना सा विनिर्दिष्टा कर्मैतच्चाष्टमं शुभम् ।। १६ ।।
कर्माष्टकमिदं कृत्वा वचां पिण्डनिभां तथा ।।
मुस्तं शैलेयकं वापि सेव्यं वा द्विजसत्तम ।। १७ ।।
शोधयेद्गान्धिको विद्याद्यथान्यत्कर्मसेत्स्यति ।।
निर्यासानां च पुष्पाणां कर्माष्टकमिदं शुभम् ।। १८ ।।
विदुषा नैव कर्तव्यं कार्यमन्यत्र भार्गव ।।
अशोधितैस्तथा धूपाः कार्या द्रव्यैर्यथाविधि ।। १९ ।।
अतः परं तु ते योगान्कांश्चिद्वक्ष्यामि ताञ्छृणु ।।
नखं कुष्ठं धनं मांसीस्पृक्त्वा शैलेयकं जलम् ।। 2.64.२० ।।
तथैव कुङ्कुमं लाक्षा चन्दनागुरुणी नतम् ।।
सरला देवकाष्ठं च कर्पूरं कार्तया सह।।२१।।
बोलं कन्दुरकश्चैव गुग्गुलः श्रीनिवासकः ।।
सह सर्जरसेनेयं धूपद्रव्यैकविंशतिः ।। २२ ।।
धूपद्रव्यगणादस्मादेकविंशाद्यथेच्छया ।।
द्वेद्वे द्रव्ये समादाय सर्जभागे नियोजयेत् ।। २३ ।।
नवे पिण्याकवलयैः संयोज्य मधुना तथा ।।
धूपयोग्या भवन्तीह यथावत्स्वेच्छया कृताः ।। २४ ।।
त्वचं जातीफलं तैलं कुङ्कुमं ग्रन्थिपर्णकम् ।।

शैलेयं तगरं काष्ठं ताम्बूलं तगरं तथा ।।२५ ।।
मांसीसरावकुष्ठं च नव द्रव्याणि निर्दिशेत्।।
एतेभ्यस्तु समादाय द्रव्यं तत्र यथेच्छया ।। २६ ।।
मृगदर्पयुतं स्नानं कार्यं कन्दर्पवर्धनम् ।।
द्रुक्सुरानलदैस्तुल्यैर्वान्यकारसमायुतैः ।। २७ ।।
स्नानमुत्पलगन्धि स्यात्सतैलं कुङ्कुमैर्युतम् ।।
जातीपुष्पसुगन्धि स्यात्तगरार्धेन योजितम् ५२८ ।।
बालकाञ्चनसंयुक्तं पाटलाकुसुमायते ।।
सव्यापकं स्याद्वकुलैस्तुल्यगन्धि मनोहरम् ।। २९ ।।
नालिकावंशसहितं कुट्टिपादेन चार्यकम् ।।
द्विकेसरं वेणुपादं कुन्दपुष्पायते तथा ।। 2.64.३०।।
शैलपादार्थसंयुक्तं व्यक्तं मदनकं भवेत् ।।
मञ्जिष्ठा तगरं बालं द्वयं व्याघ्रनखं नखम् ।। ३१ ।।
गन्धपत्रं च विन्यस्य गन्धतैलं भवेच्छुभम् ।।
तैलं निष्पीडितं राम तिलैः पुष्पाधिवासितैः ।। ३२ ।।
वासनापुष्पसदृशं गन्धने तु भवेद्द्रुतम् ।।
पूर्ववच्छोधयित्वा तु मुस्तं सेव्यं वचां निशाम् ।। ३३ ।।
अभीष्टमन्यत्कलुषं यथावदनुलेपयेत् ।।
उद्धृत्य चन्दनादिं च शोधनं वमनं तथा ।। ३४ ।।
वर्जयित्वा विरेकं च शेषकर्माणि कारयेत् ।।
तद्वा भवति धर्मज्ञ वर्णकं त्रिदिवप्रियम् ।। ३५ ।।
पटवासांसि कार्याणि वर्णकैः श्लक्ष्णचूर्णितैः ।।
एलालवङ्गकक्कोलजातीफलनिशाकराः ।। ३६ ।।
जातिपत्रिकया सार्द्धं स्वतन्त्रं मुखवासकम् ।।
कर्पूरं कुङ्कुमं कान्तं मृगदर्पं हरेणुकम् ।। ३७ ।।
कक्कोलैलालवङ्गं च जाती कोशकमेव च ।।
द्रुक्पत्रं त्रुटिमुस्तं च लताकस्तूरिकं तथा ।। ३८ ।।
कण्टकानि लवङ्गस्य फलपत्रैश्च जातितः ।।

कटुकं च फलं राम कर्षिकाण्डां प्रकल्पयेत् ।।३९।।

तच्चूर्णे खादिरं सारं दद्यात्तुल्यतुलार्पितम् ।।

सहकण्यारसेनास्य कर्तव्या गुलिकाः शुभाः ।। 2.64.४० ।।

मुखे न्यस्ताः सुगंधास्ता मुखरोगविनाशनाः ।।

पूर्वं प्रक्षालितं सम्यक्पद्मपल्लववारिणा ।। ४१ ।।

शक्त्या तु गुलिकद्रव्यैर्वासिकं मुखवासकम् ।।

कटुकं दन्तकाष्ठं च गोमूत्रे वासितं त्र्यहम् ।। ४२ ।।

कृतं च पूगवद्राम मुखसौगन्ध्यकारकम् ।।

त्वक्पथ्ययोः समावंशौ सितभागार्धसंयुतौ ।। ४३ ।।

नागवल्लीसमो भाति मुखवासो मनोहरः ।।४४।।

कटुकफलनताम्बुत्वक्त्रुटिव्याधिपत्त्रैर्नलदनतसुराभिस्तुल्यभागान्वितानि ।।

द्विगुणितकृतमात्राप्रातिकक्कोलसैम्यैः शशिरसरसमोऽयं गन्धपत्रं विदध्यात् ।। ४५ ।।

निहितमिदमनर्घं कर्णपत्रं युवत्याः शमयति विविधानि श्रोत्रपालीगदानि ।।

अपरमपि च यावत्काममामोदमत्तुं भ्रमदलिपटलेन व्याप्यते वक्त्रभागः ।।४६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखंडे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने गन्धयुक्तिर्नाम चतुष्षष्टितमोऽध्यायः ।।६४।।

2.65

पुष्कर उवाच ।।

एवं कुर्यात्सदा स्त्रीणां रक्षणं पृथिवीपतिः ।।

न चेमां विश्वसेज्जातु पुत्रमात्राविशेषतः ।। १ ।।

न स्वपेत्स्त्रीगृहे रात्रौ विश्वासं कृत्रिमं भजेत् ।।

राजपुत्रस्य रक्षां च कर्तव्या पृथिवीक्षिता ।। २ ।।

आचार्यैश्चास्य कर्तव्यं नित्यं युक्त्यैव रक्षणम् ।।

धर्मार्थकाममोक्षाणां धनुर्वेदं च शिक्षयेत् ।। ३।।

रथेऽश्वे कुञ्जरे चैनं व्यायामं कारयेत्सदा ।।

शिल्पानि शिक्षयेच्चैवमाप्तैर्मिथ्या प्रियंवदैः ।। ४ ।।

शरीररक्षाव्याजेन रक्षिणोऽस्य नियोजयेत् ।।

न चास्य सङ्गो दातव्यः क्रुद्धलुब्धविमानितैः ।। ५ ।।

तथा च विनयेदेनं यथायौवनगं सुखे ।।
विषयैर्यैर्न कृष्येत सतां मार्गात्सुदुर्गमात् ।। ६ ।।
गुणाधानं न शक्यं तु यस्य कर्तुं स्वभावतः ।।
बन्धनं तस्य कर्तव्यं गुप्तदेशे सुखान्वितम् ।। ७ ।।
अविनीतकुमारं हि कुलमाशु विशीर्यते ।।
अधिकारेषु सर्वेषु विनीतं विनियोजयेत् ।। ८ ।।
आदौ स्वल्पे ततः पश्चात्क्रमेणाथ महत्स्वपि ।।
मृगयापानमक्षांश्च वर्जयेच्च महीपतिः ।। ९ ।।
एतान्संसेवमानास्तु विनष्टाः पृथिवीक्षितः ।।
बहवो भृगुशार्दूल येषां संख्या न विद्यते ।। 2.65.१० ।।
दिवास्वापं वृथावादं विशेषेण विवर्जयेत ।।
वाक्पारुष्यं न कर्तव्यं दण्डपारुष्यमेव च ।। ११ ।।
परोक्षनिन्दा च तथा वर्जनीया महीक्षिता ।।
अर्थस्य दूषणं राम द्विप्रकारं विवर्जयेत् ।। १२ ।।
अर्थानां दूषणं चैकं तथा चार्थेन दूषणम् ।।
प्राकाराणां समुच्छेदो दुर्गादीनां समक्रिया ।। १३ ।।
अर्थानां दूषणं प्रोक्तं विप्रकीर्णत्वमेव च ।।
अदेशकाले यद्दानमपात्रे दानमेव च ।। १४।।
अर्थैस्तु दूषणं प्रोक्तमसत्कर्मप्रवर्तनम् ।।
कामः क्रोधो मदो मानं लोभो हर्षस्तथैव च ।। १५ ।।
जेतव्यमरिषड्वर्गमाहुस्तु पृथिवीक्षिताम् ।।
एतेषां विजयं कृत्वा कार्यो भृत्यजयस्ततः ।। १६ ।।
कृत्वा भृत्यजयं राजा पौरजानपादाञ्जयेत् ।।
कृत्वा च विजयं तेषां शत्रून्बाह्यांस्ततो जयेत् ।। १७ ।।
बाह्याश्च त्रिविधा ज्ञेयास्तुल्यानन्तरकृत्रिमाः ।।
गुरवस्ते यथापूर्वं तेषु यत्नः सदा भवेत् ।। १८ ।।
पितृपैतामहं मित्रमाश्रितञ्च तथा रिपोः ।।
कृत्रिमं च महाभाग मित्रं त्रिविधमुच्यते ।। १९ ।।

तथापि च गुरुः पूर्वं भवेत्तत्रापि चाश्रितम् ।।
स्वाम्यमात्यजनपदा बलं दुर्गं तथैव च।।2.65.२०।।
कोशो मित्रं च धर्मज्ञ सप्ताङ्गं राज्यमुच्यते ।।
सप्ताङ्गस्यापि राज्यस्य मूलं स्वामी प्रकीर्तितः ।।२१।।
तन्मूलत्वात्तथाङ्गानां स तु रक्ष्यः प्रयत्नतः ।।
षडङ्गरक्षा कर्तव्या तेन चापि प्रयत्नतः ।। २२ ।। ।।
अङ्गेभ्यो यस्त्वथैकस्य द्रोहमाचरतेऽल्पधीः ।।
वधस्तस्य तु कर्तव्यः शीघ्रमेव महीक्षिता ।। २३ ।।
न राज्ञा मृदुना भाव्यं मृदुर्हि परिभूयते ।।
न भाव्यं दारुणेनापि तीक्ष्णादुद्विजते जनः ।। २४ ।।
काले मृदुर्यो भवति काले भवति दारुणः ।।
राजा लोकद्वयापेक्षी तस्य लोकद्वयं भवेत् ।। २५ ।।
भृत्यैः सह महीपालः परिहासं विवर्जयेत् ।।
भृत्याः परिभवन्तीह नृपं हर्षलसत्कथम् ।। २६ ।।
व्यसनानि च सर्वाणि भूपतिः परिवर्जयेत् ।।
लोकसंग्रहणार्थाय कृतकव्यसनी भवेत् ।। ।। २७ ।।
शौण्डीर्यस्य नरेन्द्रस्य नित्यमुत्क्षिप्तचेतसः ।।
जनो विरागमायाति सदा दुःसेव्यभावतः ।। २८ ।।
स्मितपूर्वाभिभाषी स्यात्सर्वस्यैव महीपतिः ।।
मध्येष्वपि महाभागः भ्रुकुटिं न समाचरेत् ।। २९ ।।
भाव्यं धर्मभृतां श्रेष्ठ स्थूललक्ष्येण भूभुजा ।।
स्थूललक्ष्यस्य वशगा सर्वा भवति मेदिनी ।। 2.65.३० ।।
अदीर्घसूत्रश्च भवेत्सर्वकर्मसु पार्थिवः ।।
दीर्घसूत्रस्य नृपतेः कर्महानिर्ध्रुवं भवेत् ।। ३१ ।।
रागे दर्पे च माने च द्रोहे पापे च कर्मणि ।।
अप्रिये चैव वक्तव्ये दीर्घसूत्रः प्रशस्यते ।। ३२ ।।
राज्ञा संवृतमन्त्रेण संभाव्यं द्विजसत्तम ।।
तस्यासंवृतमन्त्रस्य ज्ञेयाः सर्वापदो ध्रुवाः ।। ३३ ।।

कृतान्येव हि कर्माणि ज्ञायन्ते यस्य भूपतेः. ।।
नारब्धानि महाभाग तस्य स्याद्वसुधा वशे ।। ३४ ।।
मन्त्रमूलं सदा राज्यं तस्मान्मन्त्रः सुरक्षितः ।।
कर्तव्यः पृथिवीपालैर्मन्त्रभेदभयात्सदा ।। ३५ ।।
मन्त्रवित्साधितो मन्त्रः संयतानां सुखावहः ।।
मन्त्रभेदेन बहवो विनष्टाः पृथिवीक्षितः ।। ३६।।
आकारैरिङ्गितैर्गत्या चेष्टया भाषितेन च ।।
नेत्रवक्त्रविकारैश्च ज्ञायतेऽन्तर्गतं मनः ।। ३७ ।।
न यस्य कुशलैस्तस्य वशे सर्वा वसुन्धरा ।।
भवतीह महीभर्तुः सदा भार्गवनन्दन ।। ३८ ।।
नैकस्तु मन्त्रयेन्मन्त्रं न राजा बहुभिः सह ।।
बहुभिर्मन्त्रयेत्कामं राजा मन्त्रान्पृथक्पृथक् ।। ३९ ।।
मन्त्रिणामपि नो कुर्यान्मन्त्री मन्त्रप्रकाशनम् ।।
क्वचित्कश्चिच्च विश्वास्यो भवतीह सदा नृणाम् ।। 2.65.४० ।।
निश्चयश्च तथा मन्त्री कार्य एकेन सूरिणा ।।
भवेद्वा निश्चयावाप्तिः परबुद्ध्युपजीवनात् ।। ४१ ।।
एकस्यैव महीभर्तुर्भूयः कार्ये सुनिश्चिते ।।
ब्राह्मणान्पर्युपासीत त्रय्यां राम मुनींश्च तान् ।। ४२ ।।
नासच्छास्त्ररतान्मूढांस्ते हि लोकस्य कण्टकाः ।।
वृद्धांश्च नित्यं सेवेत विप्रान्वेदविदः शुचीन् ।। ४३ ।।
तेभ्यो हि शिक्षेद्विनयं विनीतात्मा हि नित्यशः ।।
समग्रां वशगां कुर्यात्पृथिवीं नात्र संशयः ।। ।। ४४ ।।
बहवोऽविनयान्नष्टा राजानः सपरिच्छदाः ।।
वनस्थाश्चैव राज्यानि विनयात्प्रतिपेदिरे ।। ४५ ।।
त्रैविद्येभ्यस्त्रयीं विद्याद्दण्डनीतिं च शाश्वतीम् ।।
आन्वीक्षिकीं चात्मविद्यां वार्तारम्भं च लोकतः ।। ४६ ।।
इन्द्रियाणां जये योगं समातिष्ठेद्दिवानिशम् ।।
जितेन्द्रियो हि शक्नोति वशे स्थापयितुं प्रजाः ।। ४७ ।।

यजेत राजा क्रतुभिर्बहुभिश्चाप्तदक्षिणैः ।।
धर्मार्थं चैव विप्रेभ्यो दद्याद्भोगान्धनानि च ।।४८।।
सांवत्सरिकैराप्तैश्च राष्ट्रादाहारयेद्वलिम् ।।
स्याच्चाम्नायपरो लोके वर्तेत पितृवन्नृषु ।। ४९ ।।
आवृतानां गुरुकुलाद्द्विजानां पूजनं भवेत्।।
नृपाणामक्षयो ह्येष निधिर्ब्राह्मो विधीयते ।।2.65.५०।।
न तं स्तेना नाप्यमित्रा हरन्ति न च नश्यति।।
तस्माद्राज्ञा निधातव्यो ब्राह्मणेष्वक्षयो निधिः ।। ५१ ।।
समोत्तमाधमै राजा ह्याहूताः पालयन्प्रजाः ।।
न निवर्तेत संग्रामात्क्षात्रं व्रतमनुस्मरन् ५२।।
संग्रामेष्वनिवर्तित्वं प्रजानां परिपालनम् ।।
शुश्रूषा ब्राह्मणानां च राज्ञां निश्रेयसं परम् ।। ५३।।
कृपणानां च वृद्धानां विधवानां च योषिताम् ।।
योगं क्षेमं च वृत्तिं च तथैव परिकल्पयेत् ।। ।। ५४ ।।
वर्णाश्रमव्यवस्था तु तथा कार्या विशेषतः ।।
स्वधर्मप्रच्युतान्राजा स्वधर्मे विनियोजयेत् ।। ५५ ।।
आश्रमेषु यथाकालं तैलभाजनभोजनम् ।।
स्वयमेव नयेद्राजा सत्कृतान्नवमन्य च ।। ५६ ।।
तापसे सर्वकार्याणि राज्यमात्मानमेव च ।।
निवेदयेत्प्रयत्नेन देववच्चैनमर्चयेत् ।। ५७ ।।
द्वे प्रज्ञे वेदितव्ये च ऋज्वी वक्रा च मानवैः ।।
शठाञ्ज्ञात्वा न सेवेत प्रतिबोधं तदा गतान् ।। ५८ ।।
नास्यच्छिद्रं परो विद्याद्विद्याच्छिद्रं परस्य तु ।।
गूहेत्कूर्म इवाङ्गानि रक्षेद्विवरमात्मनः ।। ५९ ।।
न विश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्ते नातिविश्वसेत् ।।
विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निकृन्तति ।। 2.65.६० ।।
विश्वासयेच्चापि परं तत्त्वभूतेन हेतुना ।।
बकवच्चिन्तयेदर्थान्सिंहवच्च पराक्रमेत् ।। ६१ ।।

बकवच्चावलुम्पेत शशवच्च विनिष्पतेत् ।।

दृढप्रहारी च भवेत्तथा सूकरवन्नृपः ।। ६२ ।।

चित्राकारश्च शिखिवद्दृढभक्तस्तथान्धवत् ।।

भवेच्च मधुराभाषी शुककोकिलवन्नृपः ।।६३ ।।

काकशंकी भवेन्नित्यमज्ञातवसतिं वसेत् ।।

नापरीक्षितपूर्वं च भोजनं शयनं स्पृशेत् ।। ६४ ।।

वस्त्रं पुष्पमलङ्कारं यच्चान्यन्मनुजोत्तम ।।

न गाहेज्जनसंबाधं न चाज्ञातं जलाशयम् ।। ६५ ।।

नापरीक्षितपूर्वैस्तु पुरुषैराप्तकारिभिः ।।

नारोहेत्कुञ्जरं व्यालं नादान्तं तुरगं तथा ।। ६६ ।।

नाविज्ञातां स्त्रियं गच्छेन्नैव चाशुभवाससम् ।।

नारोहेद्विषमां नावं नापरीक्षितनाविकाम् ।। ६७ ।।

ये चास्य भूमिं जयतो भवेयुः परिपन्थिनः ।।

तानानयेद्वशं सर्वान्सामादिभिरुपक्रमैः ।। ६८।।

यथा न स्यात्कृशीभावः प्रजानामनवेक्षया ।।

तथा राज्ञा विधातव्यं स्वराष्ट्रं परिरक्षता ।। ६९ ।।

मोहाद्राजा स्वराष्ट्रं यत्कर्षयत्यनवेक्षया ।।

सोऽचिराद्भ्रंशते राज्याज्जीविताच्च सबान्धवः ।। 2.65.७० ।।

भृतो वत्सो जातबलः कर्मयोग्यो यथा भवेत् ।।

तथा राष्ट्रं महाभाग भृतं कर्ममहद्भवेत् ।। ७१ ।।

यो राष्ट्रमनुगृह्णाति राजा सुपरिरक्षति ।।

तं प्रजाश्चोपजीवन्ति विन्दते सुमहत्फलम् ।। ७२ ।।

दुह्याद्धिरण्यं धान्यं च मही राज्ञा सुरक्षिता ।।

नित्यं स्वेभ्यः परेभ्यश्च यथा माता यथा पिता ।। ७३ ।।

गोपिनो हि सदा कार्यः संविभागः प्रियाणि च ।।

अजस्रमुपयोक्तव्यं फलं तेभ्यस्तथैव च ।। ७४ ।।

सर्वं कर्मेदमायत्तं विधानं चैव पौरुषम् ।।

तयोर्दैवमचिन्त्यं हि पौरुषे विद्यते क्रिया ।। ७५ ।।

एवं महीं पालयतोऽस्य भर्तुर्लोकानुरागः परमो भवेत्तु।।
लोकानुरागप्रभवा हि लक्ष्मीर्लक्ष्म्या भवेच्चैव परश्च लोकः ।।७६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं०राम पुष्करसंवादे राजधर्मवर्णनन्नाम पञ्चषष्टितमोऽध्यायः ।।६५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०६६-०७०

https://sa.wikisource.org/s/zvj

2.66

राम उवाच ।।

दैवे पुरुषकारे च किं ज्यायस्तद्वदस्व मे।।

अत्र मे संशयो देव संशयच्छिद्भवाँस्तथा ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।

स्वमेव कर्म दैवाख्यं विद्धि देहान्तरार्जितम् ।।

तस्मात्पौरुषमेवेह श्रेष्ठमाहुर्मनीषिणः ।।२।।

प्रतिकूलं तथा दैवं पौरुषेण विहन्यते।।

मङ्गलाचारयुक्तानां नित्यमुत्थानशालिनाम् ।।३।।

येषां पूर्वकृतं कर्म सात्त्विकं मनुजोत्तम ।।

पौरुषेण विना तेषां केषाञ्चिद्दृश्यते फलम् ।। ४ ।।

कर्मणा प्राप्यते लोके राजन्सम्यक्तथा फलम् ।।

पौरुषेणाप्यते राम मार्गितव्यं फलं नरैः ।। ५ ।।

दैवमेव न जानाति नरः पौरुषवर्जितः ।।

तस्मात्सत्कार्ययुक्तस्य दैवं तु सफलं भवेत् ।। ६ ।।

पौरुषं चैव सम्पत्त्या काले फलति भार्गव ।।

दैवं पुरुषकारश्च कालश्च मनुजोत्तम ।। ७ ।।

त्रयमेतन्मनुष्यस्य पिण्डितं स्यात्फलावहम् ।।

कृषिवृष्टिसमायोगाद्दृश्यन्ते फलसिद्धयः ।। ८ ।।

तास्तु कालेन दृश्यन्ते नैवाकाले कथञ्चन ।।

तस्मात्सदैव कर्तव्यं सधर्मं पौरुषं नृभिः ।। ९ ।।

विपत्तावपि यस्येह परलोके फलं ध्रुवम् ।।

नालसाः प्राप्नुवन्त्यर्थान्न च दैवपरायणाः ।।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पौरुषे यत्नमाचरेत् ।।2.66.१०।।

त्यक्तालसान्दैवपरान्मनुष्यानुत्थानयुक्तान्पुरुषान्हि लक्ष्मीः।।

अन्विष्य यत्नाद्वृणुते द्विजेन्द्र तस्मात्समुत्थानवता हि भाव्यम्।।११।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामपुष्करसंवादे पुरुषकाराध्यायो नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः ।। ६६ ।।

2.67

राम उवाच ।।

उपायांस्त्वं समाचक्ष्व सामपूर्वान्महाद्युते ।।

लक्षणं च तथा तेषां प्रयोगं वरुणात्मज ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।

सामभेदौ तथा राम दण्डं च मनुजोत्तम ।।

उपेक्षा च तथा माया इन्द्रजालञ्च भार्गव ।। २ ।।

प्रयोगाः कथिताः सप्त तन्मे निगदतः शृणु ।।

द्विविधं कथितं साम तथ्यं चातथ्यमेव च ।। ३ ।।

तत्राप्यतथ्यं साधूनामाक्रोशायैव जायते ।।

तच्च साधुप्रियं ते च सामसाध्या न राम ते ।। ४ ।।

महाकुलीना ऋजवो धर्मनिष्ठा जितेन्द्रियाः ।।

सामसाध्या न चातथ्यं तेषु साम प्रयोजयेत् ।। ५ ।।

तथ्यं च साम कर्तव्यं कुलशीलादिवर्णनम् ।।

तथा तदुभयं राम कृतानां चैव वर्णनम्।।६।।

अनयैव तथा युक्त्या कृतज्ञख्यापनं स्वकम् ।।

एवं सान्त्वेन कर्तव्या वशगा धर्मतत्पराः ।। ७ ।।

साम्ना यद्यपि रक्षांसि गृह्णन्तीति परा श्रुतिः ।।

तथाप्येतदसाधूनां प्रयुक्तं नोपकारकम् ।। ८ ।।

अतिसन्धिकमित्येव पुरुषं सामवादिनम् ।।

असाधवो विजानन्ति तस्मात्तत्तेषु वर्जितम्।।९।।

ये शुद्धवंशा ऋजवः प्रतीता धर्मे स्थिताः सत्यपरा विनीताः ।।

ते सामसाध्याः पुरुषाः प्रदिष्टा मानोन्नता ये सततं च राम ।। 2.67.१०।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामपुष्करसंवादे सामविधिर्नाम सप्तषष्टितमोऽध्यायः ।। ६७।।

2.68

पुष्कर उवाच ।।

परस्परं तु ये दुष्टाः क्रुद्धा भीतावमानिताः ।।

तेषां भेदं प्रयुञ्जीत भेदसाध्या हि ते मताः ।। १ ।।

ये तु येनैव दोषेण परस्माद्राम बिभ्यति ।।

ते तु तद्दोषपालेन भेदनीया भृशं ततः ।। २ ।।

आत्मीयाद्दर्शयेदाशां परस्माद्दर्शयेद्भयम् ।।

एवं हि भेदयेद्भिन्नान्यथावद्वशमानयेत् ।। ३ ।।

संहिता हि विना भेदं शक्रेणापि सदःसहा ।।

भेदमेव प्रशंसन्ति तस्मान्नयविशारदाः ।।४।।

स्वमुखेनाथ यद्भेदं भेदं परमुखेन च ।।

परीक्ष्य साधु मन्येऽहं भेदं परमुखाच्छ्रुतम् ।। ५ ।।

भेद्या स्वकार्यमुद्दिश्य कुशलैर्ये हि भेदिताः ।।

भेदितास्ते विनिर्दिष्टा नैव राजार्थवादिभिः ।। ६ ।।

अन्तःकोपबहिःकोपौ यत्र स्यातां महीक्षिताम् ।।

अन्तःकोपो महांस्तत्र नाशनः पृथिवी क्षिताम् ।। ७ ।।

सामन्तकोपो बाह्यस्तु कोपः प्रोक्तो मनीषिभिः ।।

महिषीभ्लवराजाभ्यां तथा सेनापतेर्द्विज ।। ८ ।।

अमात्यान्मन्त्रिपुत्राच्च राजपुत्रात्तथैव च ।।

अन्तःकोपो विनिर्दिष्टो दारुणः पृथिवीक्षिताम् ।। ९ ।।

बहिःकोपे समुत्पन्ने सुमहत्यपि पार्थिवः ।।

शुद्धान्तस्तु महाभाग शीघ्रमेव जयेदरीन् ।। 2.68.१० ।।

अपि शक्रसमो राजा कोपेनान्तर्विनश्यति ।।

स्वान्तःकोपं प्रयत्नेन तस्माद्यत्नात्परीक्षता ।। ११ ।।

परान्तःकोपमुत्पाद्य भेदेन विजिगीषुणा ।।

रक्ष्यश्चैव प्रयत्नेन ज्ञातिभेदस्तथात्मनः ।। १२ ।।

ज्ञातयः परितप्यन्ते सततं यद्यपि श्रिया ।।

तथापि तेषां कर्तव्यं सुगम्भीरेण चेतसा ।। १३ ।।

ग्राहणं दानमानाभ्यां भेदस्तेभ्यो भयङ्करः।।।

नाज्ञातिरनुगृह्णाति नाज्ञातिः स्नेहमिच्छति ।।१४।।।

ज्ञातिभिर्भेदनीयास्तु रिपवस्तेन पार्थिवैः।।१५।।

भिन्ना हि शक्या रिपवः प्रभूताः स्वल्पेन सेन्येन निहन्तुमाजौ ।।

सुसंहितेनाथ ततस्तु भेदः कार्यो रिपूणां नयशास्त्रविद्भिः ।।१६।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० भेदविधानन्नामाष्टषष्टितमोऽध्यायः ।।६८।।

2.69

पुष्कर उवाच ।।

सर्वेषामप्युपायानां दानं श्रेष्ठतमं मतम् ।।

सुदत्तेनैव भवति दानेनोभयलोकजित् ।।१।।

स नास्ति राम दानेन वशगो यो न जायते ।।

दानवान्गोचरं नैति तथा रामापदां क्वचित ।। २ ।।

दानवानेव शक्नोति संहतान्भेदितुं परान् ।।

यद्यप्यलुब्धा गम्भीराः पुरुषाः सागरोपमाः ।।३।।

न गृह्णंति तथाप्येते जायन्ते पक्षपातिनः ।।

अन्यत्रापि कृतं दानं करोत्यन्यांस्तथा परैः ।। ।। ४ ।।

उपायेभ्यः प्रयच्छंति दानं श्रेष्ठतमं नराः ।।

दानं संवर्धनं श्रेष्ठं दानं श्रेयस्करं परम् ।। ५ ।।

दानवानेव लोकेषु पुत्रवत्प्रीयते सदा ।।

न केवलं दानपरा जयन्ति भूलोकमेकं पुरुषप्रवीर ।।

जयन्ति ते राम सुरेन्द्रलोकं सुदुर्जयं यद्विबुधाधिवासम् ।। ६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं०रामपुष्करसंवादे दानविधिर्नामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ।।६९।।

2.70

पुष्कर उवाच।।

न शक्या ये स्वयं कर्तुं चोपायत्रितयेन तु।।

दण्डेन तान्वशीकुर्याद्दण्डो हि वशकृत्परः ।। १ ।।

सम्यक्प्रणयनं तस्य सदा कार्यं महीक्षिता ।।

धर्मशास्त्रानुसारेण सुसहायेन धीमता ।। २ ।।
तस्य सम्यक्प्रणयनं त्रिदशानपि पीडयेत् ।।
वानप्रस्थांश्च धर्मज्ञ निर्देशान्निष्परिग्रहान् ।। ३ ।।
स्वदेशे परदेशे च धर्मशास्त्रविशारदाः ।।
समीक्ष्य प्रणयेद्दण्डं सर्वं दण्डे प्रतिष्ठितम्।।४।।
आश्रमी यदि वा वर्णी पूज्योऽथवा गुरुर्महान्।।
नादण्ड्यो राम राज्ञा तु यः स्वधर्मे न तिष्ठति।।।।।
अदण्ड्यान्दण्डयन्राजा दण्ड्यांश्चैवाप्यदण्डयन् ।।
इह राज्यपरिभ्रष्टो नरकं प्रतिपद्यते ।। ६ ।।
तस्माद्राज्ञा विनीतेन धर्मशास्त्रानुसारतः ।।
दण्डप्रणयनं कार्यं लोकानुग्रहकाम्यया ।। ७ ।।
यत्र श्यामो लोहिताक्षो दण्डश्चरति निर्भयः ।।
प्रजास्तत्र न मुह्यन्ति नेता चेत्साधु पश्यति ।। ८ ।।
बाल वृद्धातुर यति द्विजाति विकलाबलाः ।।
मत्स्यन्यायेन भक्षेरन्यदि दण्डो न पालयेत् ।। ९ ।।
देवदैत्योरगनराः सिद्धभूतपतत्रिणः ।।
उत्क्रामेयुः स्वमर्यादां यदि दण्डो न पालयेत् ।। 2.70.१० ।।
एष ब्रह्माभिशापेषु सर्वप्रहरणेषु च ।।
सर्वविक्रमकोपेषु व्यवसाये च तिष्ठति ।। ११ ।।
पूज्यन्ते दण्डिनो देवा न पूज्यन्ते त्वदण्डिनः ।।
न ब्राह्मणं न धातारं न पूषार्यमणावपि ।। १२ ।।
यजन्ते मानवाः केचित्प्रशान्ताः सर्वकर्मसु ।।
रुद्रमग्निं च शक्रं च सूर्याचन्द्रमसौ तथा ।। १३ ।।
विष्णुं देवगणाँश्चान्ये दण्डिनः पूजयन्ति हि ।।
दण्डः शास्ति प्रजाः सर्वा दण्ड एवाभिरक्षति ।। १४ ।।
दण्डः सुप्तेषु जागर्ति दण्डं धर्मं विदुर्बुधाः ।।
राजदण्डभयादेव पापाः पापं न कुर्वते ।। १५ ।।
यमदण्डभयादन्ये परस्परभयादपि ।।

एवं सांसिद्धिके लोके सर्वं दण्डे प्रतिष्ठितम् ।। १६ ।।

अन्धे तमसि मज्जेयुर्यदि दण्डो न पालयेत् ।। ।।

तस्माद्दम्यान्दमयति उद्दण्डान्दण्डयत्यपि ।। १७ ।।

दमनाद्दण्डनाच्चैव तस्माद्दण्डं विदुर्बुधाः ।।

दण्डस्य भीतैस्त्रिदशैः समस्तैर्भागो धृतः शूलधरस्य यज्ञे ।।

चक्रुः कुमारं ध्वजिनीपतिं च वरं शिशूनां च भयाद्बलस्थम् ।। १८ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० पुष्करोपाख्यानेषु दण्डप्रशंसा नाम सप्ततितमोऽध्यायः ।। ७० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०७१-०७५

https://sa.wikisource.org/s/zvk

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.71

राम उवाच ।।

दण्डप्रणयनार्थाय राजा सृष्टः स्वयंभुवा ।।

देवभागानुपादाय सर्वभूताभिगुप्तये ।। ।। १ ।।

तेजसा यदयं कश्चिन्नैव शक्नोति वीक्षितुम् ।।

तदा भवति लोकेषु राजा भास्करवत्प्रभुः ।। २ ।।

यदस्य दर्शने लोकः प्रसादमुपगच्छति ।।

नयनानन्दकारित्वात्तदा भवति चन्द्रमाः ।। ३ ।।

चारैर्यदायं व्याप्नोति सर्वलोकं यदृच्छया ।।

तदा भवति लोकेषु राजा देवः समीरणः ।। ४ ।।

यदाऽपराधिनां चैव विधत्ते निग्रहं नृपः ।।

तदा भवति लोकेषु राजा वैवस्वतः सदा ।। ५ ।।

यदा भवति माहात्म्यात्क्रुद्धबुद्धान्नरान्नृपः ।।

अनिच्छन्नपि लोकेषु तदा भवति पावकः ।। ६ ।।

करोति च यदा दानं धनानां सर्वतो नृपः ।।

विसर्गार्थं सुरश्रेष्ठ तदा भवति वित्तदः ।। ७ ।।

यदा च धनधाराभिर्वर्षन्प्लावयते जगत् ।।

तदा स वरुणः प्रोक्तो राजा नयविशारदैः ।। ८ ।।

क्षमा बलेन मनसा धारयन्सकलाः प्रजाः ।।

अविशेषेण धर्मज्ञ पार्थिवः पार्थिवो भवेत् ।। ९ ।।

यदाधिपत्येन जनान्समग्रान्परिरक्षति ।।

तदा भवति देवेन्द्रः सर्वभूतानुकम्पिता ।।2.71.१०।।

उत्साहमंत्रशक्तिर्या प्रभुशक्तिश्च दैविकी ।।

चतस्रः शक्तयस्तत्र वैष्णव्यः परिकीर्तिताः ।। ११ ।।

कः समर्थः प्रजाः पातुं विना वैष्णवतेजसा ।।

तिस्रस्तु शक्तयस्तस्य वैष्णव्यः पृथिवीपते ।। १२ ।।

दण्डप्रणयनं सम्यक् श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।।

कथं स्वविषये तस्य दण्डनीतिर्भवेद्ध्रुवा ।। १३ ।।

कथं च दण्डं प्रणयन्नरेन्द्रो धर्मेण युज्येद्यशसा च वीर ।।

अर्थेन कामेन च स सर्वमेतद्ब्रवीहि यादोगण नाथपुत्र ।। १४ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामवाक्याध्यायो नामैकसप्ततितमोऽध्यायः।।७१।।

2.72

पुष्कर उवाच ।।

दण्डप्रणयनं राम स्वदेशे शृणु भूभुजाम् ।।

यस्य सम्यक्प्रणयनात्स्वर्गभाक्पार्थिवो भवेत् ।। १ ।।

त्रियवं कृष्णलं विद्धि माषस्तत्पञ्चकं भवेत् ।।

कृष्णलानां तथा षष्ट्या कर्षार्धं राम कीर्तितम् ।। २ ।।

सुवर्णश्च विनिर्दिष्टो राम षोडशमाषकः ।।

निष्कं सुवर्णाश्चत्वारो धरणं दशभिस्तु तैः ।। ३ ।।

ताम्ररूप्यसुवर्णानां मानमेतत्प्रकीर्तितम् ।।

ताम्रकर्षापको राम प्रोक्तः कार्षापणो बुधैः ।। ४ ।।

पणानां द्वे शते सार्धे प्रथमं साहसः स्मृतः ।।

मध्यमः पञ्च विज्ञेयः सहस्रमपि चोत्तमः ।। ५ ।।

बालदायादकं रिक्थं तावद्राजानुपालयेत् ।।

यावत्स स्यात्समावृत्तो यावद्वातीतशैशवः ।। ६ ।।

वेश्यापुत्रासु चैवं स्याद्रक्षणं निष्कुलासु च ।।

पतिव्रतासु च स्त्रीषु विधवास्वातुरासु च ।। ७ ।।

जीवन्तीनां तु तासां ये तद्धरेयुः स्वबान्धवाः ।।

ताञ्शिष्याच्चौरदण्डेन धार्मिकः पृथिवीपतिः ।। ८ ।।

प्रनष्टस्वामिकं रिक्थं राजा त्र्यब्दं निधापयेत् ।।

अर्वाक् त्र्यब्दाद्धरेत्स्वामी परेण नृपतिर्हरेत् ।। ९ ।।

ममेदमिति यो ब्रूयात्सोऽनुयुक्तो यथाविधि ।।

सम्पाद्य रूपसंख्यादीन्स्वामी तद्द्रव्यमर्हति ।। 2.72.१० ।।

अवेदयानो नष्टस्य देशं कालं च तत्त्वतः ।।
वर्णरूपं प्रमाणं च तत्समं दण्डमर्हति ।। ११ ।।
प्रनष्टाधिगतं रिक्थं तिष्ठेदर्थैरधिष्ठितम् ।।
यांस्तत्र चौरान्गृह्णीयाद्धातयेत्कुञ्जरेण तान् ।। १२ ।।
ममेदमिति यो ब्रूयादसत्येना तथा निधिम् ।।
तस्य दण्डं हरेद्राजा स्ववित्तस्याष्टमांशकम् ।। १३ ।।
चौरैरमुषितो यस्तु मुषितोऽस्मीति भाषते ।।
तत्प्रदातरि भूपाले स दण्ड्यस्तावदेव तु ।। १४ ।।
यो यावन्निह्नु तार्थं मिथ्या यो वा वदेत्ततः ।।
तौ नृपेण ह्यधर्मज्ञौ दाप्यौ तद्द्विगुणं धनम् ।। १५ ।।
कूटसाक्ष्यं तु कुर्वाणांस्त्रीन्वर्णान्धार्मिको नृपः ।।
प्रमापयेन्महाभाग ब्राह्मणं तु विवासयेत् ।। १६ ।।
यत्स्वामिनाननुज्ञातमाधिं भुङ्क्ते विचक्षणः ।।
अवध्यमूलं कर्तव्यं तस्य दण्डं महीक्षिता ।।
वसा - - - - -तथा धर्मो न हीयते ।। १७ ।।
यो निक्षेपं याचयति यश्च निक्षिप्य याचते ।।
तावुभौ चौरवच्छास्यौ दाप्यौ वा द्विगुणं धनम् ।। १८ ।।
उपदाभिश्च यः कश्चित्परद्रव्यं हरेन्नरः ।।
ससहायः स हन्तव्यः प्रकाशं विविधैर्वधैः ।। १९ ।।
यो याचितकमादाय न तद्दद्याद्यथाक्रमम् ।।
स निगृह्य बलाद्दाप्यो दण्डो वै पूर्वसाहसम् ।। 2.72.२० ।।
अज्ञानाद्यः पुमान्कुर्यात्परद्रव्यस्य विक्रयम् ।।
निर्दोषो ज्ञानपर्यन्तं चौरवद्वधमर्हति ।। २१ ।।
मूल्यमादाय यो विद्यां शिल्पं वा न प्रयच्छति।।
दण्ड्यः समूलं सकलं धर्मज्ञेन महीक्षिता ।। २२ ।।
द्विजभोज्ये तु सम्प्राप्ते प्रातिवेश्यमभोजनम् ।।
हिरण्यमाषकं दण्ड्यः पापे नास्ति ह्यतिक्रमः ।। २३ ।।
आमन्त्रितो द्विजो यस्तु वर्तमानः प्रतिग्रहे ।।

निष्कारणं न गच्छेद्यः स दाप्योऽष्टशतं दमम् ।। २४ ।।
प्रतिश्रुत्याप्रदातारं सुवर्णं दण्डयेन्नृपः ।। ।। २५ ।।
भृतोऽनार्तो न कुर्याद्यो दर्पात्कर्म यथोदितम् ।।
स दण्ड्यः कृष्णलान्यष्टौ न देयं चास्य वेतनम् ।। २६ ।।
अकाले यस्त्यजेद्भृत्यं दण्ड्यः स्यात्तावदेव तु ।।
यो ग्रामदेशसंघानां कृत्वा सत्येन संविदम् ।।
विसंवदेन्नरो लोभात्तं राष्ट्राद्विप्रवासयेत् ।। २७ ।।
क्रीत्वा विक्रीय वा किञ्चिद्यस्येहानुशयो भवेत् ।।
सोन्तर्दशाहात्तत्साम्याद्दद्याश्चैवाददीत च ।। २८ ।।
परेण तु दशाहस्य न दद्यान्नैव दापयेत् ।।
आददद्विददच्चैव राज्ञा दण्ड्यः शतानि षट् ।। २९ ।।
यस्तु दोषवतीं कन्यां त्वनाख्याय प्रयच्छति ।।
तस्य कुर्यान्नृपो दण्डं स्वयं षण्णवतिं पणान् ।। 2.72.३० ।।
अकन्येति तु यः कन्यां ब्रूयाद्द्वेषेण मानवः ।।
स शतं प्राप्नुयाद्दण्डं कन्यादोषमदर्शयन् ।। ३१ ।।
यस्त्वन्यां दर्शयित्वान्यां वोढुः कन्यां प्रयच्छति ।।
उत्तमं तस्य कुर्वीत राजा दण्डं तु साहसम् ।। ३२ ।।
वरो दोषानभिख्याप्य यः कन्यां वरयेदिह ।।
दत्ताप्यदत्ता सा तस्य राज्ञा दण्ड्यः शतद्वयम् ।। ३३ ।।
प्रदाय कन्यां योऽन्यस्मै पुनस्तां सम्प्रयच्छति ।।
दण्डः कार्यो नरेन्द्रेण तस्याप्युत्तमसाहसः ।। ३४ ।।
सत्यंकारेण वाचा च युक्तं पर्यासमं शयम् ।।
लुब्धोऽन्यत्र तु विक्रेता षट्शतं दण्डमर्हति ।। ३५ ।।
वहेच्छुल्कं तु विक्रेता सत्यंकारं तु संत्यजेत् ।।
द्विगुणं दण्डयेदेनमिति धर्मो व्यवस्थितः ।। ३६ ।।
मूल्यैकदेशं दत्त्वा तु यदि क्रेता धनं त्यजेत् ।।
दण्डयः स मध्यमं दण्डं तस्य दण्डस्य मोक्षणात् ।। ३७ ।।
द्रुह्याद्भृतस्तु यः पालं गृहीत्वा भक्तवेतनम् ।।

स तु दण्ड्यः शतं राज्ञा सुवर्णं स्वाम्यरक्षिणा ।। ।। ३८ ।।

दण्डं दत्त्वा न विरमेत्स्वामिभिः कृतलक्षणः ।।

बद्धः कृत्वायसैः पाशैस्तस्य कर्मकरो भवेत् ।। ३९ ।।

धनुश्चतुःपरीमाणं ग्रामस्य तु समन्ततः ।।

द्विगुणं त्रिगुणं वापि नगरस्य तु कल्पयेत् ।।2.72.४० ।।

वृतिं तत्र प्रकुर्वीत यामुष्ट्रो नावलोकयेत् ।।

छिद्रं निवारयेत्सर्वं श्वसूकरमुखानुगम् ।। ४१ ।।

तत्रापरधृतं धान्यं महिष्यः पशवो यदि ।।

न तत्र कारयेद्दण्डं नृपतिः पशुरक्षिणाम् ।।४२ ।।

अनिर्दशाहां गां सूतां वृषान्देवपशूंस्तथा ।।

सपालान्वा विपालान्वा न दण्ड्यान्मनुरब्रवीत् ।। ४३ ।।

अतोऽन्यथा विनष्टस्य दशांशं दण्डमर्हति ।। ४४ ।।

पालस्त्वपालकी स्वामी विनाशे क्षत्त्रियस्य तु ।।

भक्षयित्वोपविष्टासु द्विगुणं दण्डमर्हति ।। ४५ ।।

वैराद्दशगुणं दण्डं विनाशात्क्षत्त्रियस्य तु ।।

गृहं तडागमारामं क्षेत्रं बुद्ध्वा ह्यपाहरन् ।।

शतानि पञ्च दण्ड्यः स्यादज्ञानाद्द्विशतो दमः ।। ४६ ।।

सीमाबन्धनकाले तु सीमाबन्धनकारिणाम् ।।

तेषां संज्ञां दधानस्तु जिह्वाच्छेदनमाप्नुयात् ।।४७ ।।

अर्थेनापि च यो विद्यात्संविदं वापि गच्छति ।।

उत्तमं साहसं दण्ड्य इति स्वायंभुवो ऽब्रवीत् ।। ४८ ।।

स्थापितां चापि मर्यादां ये भिन्द्युः पापकारिणः ।। ४९ ।।

सर्वे पृथक्पृथग्दण्ड्या राज्ञा प्रथमसाहसम् ।।

शतं ब्राह्मणमाक्रुश्य क्षत्त्रियो दण्डमर्हति ।। 2.72.५० ।।

वैश्यश्च द्विशतं राम शूद्रश्च वधमर्हति ।।

पञ्चाशद्ब्राह्मणो दण्ड्यः क्षत्त्रियस्यापि शासने ।। ५१ ।।

वैश्ये चाप्यर्धपञ्चाशच्छूद्रो द्वादशकोऽधमः ।।

क्षत्त्रियस्याप्नुयाद्वैश्यः साहसं पूर्वमेव तु ।। ५२ ।।

शूद्रः क्षत्रियमात्रस्य जिह्वाच्छेदनमाप्नुयात् ।।
पञ्चाशत्क्षत्रियो दण्ड्यस्तथा वैश्याभिशासने ।। ५३ ।।
शूद्रे चैवार्धपञ्चाशत्तथा धर्मो न हीयते ।।
वैश्यस्याक्रोशने दण्ड्यः शूद्रश्चोत्तम साहसम् ।। ५४ ।।
शूद्राक्रोशे तथा वैश्यः शतार्धं दण्डमर्हति ।।
सवर्णाक्रोशने दण्डस्तथा द्वादशिकः स्मृतः ।। ५५।।
वादेषु वचनीयेषु तदेव द्विगुणं भवेत ।।
एकजातिर्द्विजातिं तु वाचा दारुणया क्षिपन् ।।
जिह्वायाः प्राप्नुयाच्छेदं जघन्यप्रभवो हि सः ।। ५६ ।।
नामजातिग्रहं तेषामभिद्रोहेण कुर्वतः ।।
निखन्योऽयोमयः शङ्कुर्ज्वलन्नास्ये दशाङ्गुलः ।। ५७ ।।
धर्मोपदेशधर्मेण द्विजानामस्य कुर्वतः ।।
तप्तमासिञ्चयेत्तैलं वक्त्रे श्रोत्रे च पार्थिवः ।।५८।।
शृतं देशं च जातिं च कर्म शारीरमेव च ।।
वितथं तु ब्रुवन्दण्ड्यो राज्ञा द्विगुणसाहसम् ।। ५९ ।।
यस्तु पातकसंयुक्तैः क्षिपेद्वर्णान्तरौ विशः ।।
उत्तमं साहसं तस्मिन्दण्डः पात्यो यथाक्रमम् ।। 2.72.६० ।।
राज्ञो निवेश्य नियमं प्रथमं यान्ति ये मिथः ।। ६१ ।।
सर्वे द्विगुणदण्ड्यास्ते विप्रलम्भान्नृपस्य तु ।।
प्रीत्या मयास्याभिहितं प्रमादेनाथवा वदेत् ।।
भूयो न चैवं वक्ष्यामि स तु दण्डार्धभाग्भवेत् ।। ६२ ।।
काणं वाप्यथवा खञ्जमन्धं वापि तथाविधम् ।।
तथ्येनापि ब्रुवन्दाप्यो दण्डः कार्षापणावरम् ।। ६३ ।।
मातरं पितरं ज्येष्ठं भ्रातरं श्वशुरं गुरुम् ।।
आक्षारयच्छतं दण्ड्यः पन्थानं चाददद्गुरोः ।।६४ ।।
गुरुवर्ज्यं तु मार्गार्हे यो मार्गं न प्रयच्छति ।।
स राज्ञा कृष्णलं दण्ड्यस्तस्य पापस्य शान्तये ।।६५।।
एकजातिर्द्विजातिन्तु येनाङ्गेनापराध्नुयात् ।।

तदेव च्छेदयेत्तस्य क्षिप्रमेवाविचारयन् ।।६६।।

अवनिष्ठीवतो दर्पाद्द्वावोष्ठौ छेदयेन्नृपः ।।

अवसेचयतो मेढ्रमवशब्दयतो गुदम् ।। ६७ ।।

महासनमभिप्रेप्सुरुत्कृष्टस्यावकृष्टजः ।। ६८ ।।

कृताङ्कः स विनिर्वास्यो ह्यङ्गं वास्य विकर्तयेत् ।।

केशेषु गृह्णतो हस्तौ छेदयेदविचारयन् ।।

पादयोर्दण्डिकायां तु ग्रीवायां वृषणेषु वा ।। ६९ ।।

त्वग्भेदकः शतं दण्ड्यो लोहितस्य च दर्शकः ।। 2.72.७० ।।

अस्थिभेत्ता च षण्णिष्कान्प्रमाप्यश्च प्रमापकः ।।

अङ्गभङ्गकरस्यांगं तदेवापहरेन्नृपः ।। ७१ ।।

दण्डपारुष्यकृद्दद्यात्समुत्थानव्ययं तथा ।।

अर्धपादकराः कार्या गोगजाश्वोष्ट्रघातकाः ।। ७२ ।।

पशुक्षुद्रमृगाणां च हिंसायां द्विगुणो दमः ।।

पञ्चाशत्तु भवेद्दण्डस्तथैव मृगपक्षिषु ।। ७३ ।।

कृमिकीटेषु दण्डः स्याद्रजतस्य तु माषकम् ।।

तस्यानुरूपं मूल्यं च प्रदद्यात्स्वामिने तथा ।।७४।।

सस्वामिकानां मरके शेषाणां दण्डमेव तु ।।

वृक्षं तु सफलं छित्त्वा सुवर्णं दण्डमर्हति ।। ७५ ।।

द्विगुणं दण्डयेच्चैत्ये पथि सीम्नि जलाशये ।।

छेदनादफलस्यापि मध्यमः साहसः स्मृतः ।। ७६ ।।

गुल्मवल्लीलतानां तु सुवर्णस्य च माषकम् ।।

वृथा छेदे तृणस्यापि दण्डः कार्षापणं भवेत् ।। ७७ ।।

त्रिभागं कृष्णलान्दण्डयः प्राणिनस्ताडने तथा ।।

देशकालानुरूपेण मूल्यं राम! द्रुमादिषु ।। ७८ ।।

तत्स्वामिनि तथा दद्याद्दण्डमुक्तं च पार्थिवे ।।

यत्रातिवर्तते युग्यं वैगुण्याद्रजकस्य तु ।।७९ ।।

तत्र स्वामी भवेद्दण्ड्यो नाप्तश्चेद्व्याजको भवेत् ।।

प्राणकश्च भवेदाप्तः प्राजको दण्डमर्हति ।। 2.72.८०।।

नास्ति दण्डं च तस्यापि तथा त्राहीति जल्पतः ।। ८१ ।।

द्रव्याणि यो हरेद्यस्य जानतोऽजानतोऽपि वा ।।

स तस्योत्पादयेत्तुष्टिं राज्ञो दद्यात्ततो दमम् ।। ८२ ।।

यस्तु रज्जुं घटं कूपाद्धरेद्भिन्द्याच्च तां प्रपाम् ।।

स दण्डं प्राप्नुयान्माषं तच्च संप्रतिपादयेत् ।। ८३ ।।

धान्यं दशभ्यः कुम्भेभ्यो हरतोऽभ्यधिकं बुधः ।।

शेषेऽप्येकादशगुणं दण्डं तस्य प्रकल्पयेत् ।।८४।।

सुवर्णरजतादीनां चोत्तमानां च वाससाम् ।।

पुरुषाणां कुलीनानां नारीणां च विशेषतः ।।

मुख्यानां चैव रत्नानां हरणे वधमर्हति।।८५।।

महापशूनां हरणे वस्त्राणामौषधस्य च ।।

कालमासाद्य कार्यं च राजा दण्डं प्रकल्पयेत् ।। ८६ ।।

गोषु ब्राह्मणसंस्थासु स्थूलकार्याविभेदने ।।

अश्वापहारकश्चैव सद्यः कार्योर्धपादिकः ।। ८७ ।।

सूत्रकार्पासकिल्वानां गोमयस्य गुडस्य च ।।

दध्नः क्षीरस्य तक्रस्य पानीयस्य फलस्य च ।। ८८. ।।

वेणुवैदलभाण्डानां लवणानां तथैव च ।।

मृण्मयानां च सर्वेषां मृदो भस्मन एव च ।।८९।।

मद्यानां पक्षिणां चैव तैलस्य च घृतस्य च ।।

मांसस्य मधुनश्चैव यच्चान्यत्पशुसम्भवम्।।2.72.९०।।

अन्येषामेवमादीनां मत्स्यानामोदनस्य च ।।

पक्वान्नानां च सर्वेषां तन्मूल्याद्द्विगुणो दमः ।। ९१ ।।

पुष्पेषु हरिते धान्ये गुल्मवल्लीलतासु च ।।।

अल्पेषु परिपूर्णेषु दण्डः स्यात्पञ्चमाषकः ।। ९२ ।।

परिपूर्णेषु धान्येषु शाकमूलफलेषु च ।।

निरन्वये शतं दण्ड्यः सान्वये च शतं दमः ।। ९३ ।।

येनयेन यथाङ्गेन स्तेनो नृषु विचेष्टते ।।

तत्तदेव हरेदस्य प्रत्यादेशाय पार्थिवः ।। ९४ ।।

द्विजोऽध्वगः क्षीणवृत्तिर्द्वाविक्षु द्वे च मूलके ।।

त्रपुसोर्वारुकौ द्वौद्वौ तावन्मानं फलेषु च ।। ९५ ।।

तथा च सर्वधान्यानां मुष्टिग्राहेण भार्गव ।।

शाकं शाकप्रमाणेन गृह्यमाणो न दुष्यति ।। ९६ ।।

वानस्पत्यं मूलफलं दार्वग्न्यर्थं तथैव च ।।

तृणं च गोभ्यो दानार्थमस्तेयं मनुरब्रवीत् ।। ९७ ।।

अदेववाटजं पुष्पं देवतार्थं तथैव च ।।

आददानः परक्षेत्रान्न दण्डं दातुमर्हति ।। ९८ ।।

शृङ्गिणं नखिनं चापि दंष्ट्रिणं वा वधोद्यतम् ।।

यो हन्यान्न स पापेन लिप्यते मनुजः क्वचित् ।। ९९ ।।

गुरुं वा बालवृद्धौ वा ब्राह्मणं वा बहुश्रुतम् ।।

आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् ।। 2.72.१०० ।।

नाततायिवधे दोषः कर्तुर्भवति कश्चन ।।

प्रकाशं वाऽप्रकाशं वा मन्युस्तं मन्युमर्हति ।। १०१ ।।

गृहक्षेत्राभिहर्तारं तथा पत्न्यभिगामिनम् ।।

अग्निदं गरदं चैव तथा हस्तोद्यतायुधम् ।। १०२ ।।

अभिचारं च कुर्वाणं राजगामि च पैशुनम् ।।

एते हि कथिता लोके धर्मज्ञैराततायिनः ।। १०३ ।।

परस्त्रियं न संभाषेत्तीर्थेऽरण्ये गृहेऽपि वा ।।

नदीनां चैव संभेदे संग्रहणमवाप्नुयात् ।। १०४ ।।

न संभाषं सह स्त्रीभिः प्रतिषिद्धं समाचरेत् ।।

प्रतिषिद्धस्तु संभाषः सुवर्णं दण्डमर्हति ।। १०५ ।।

नैष चारेणदारेषु विधिर्नात्मोपजीविषु ।।

सज्जयन्ति मनुष्यैस्ते निगूढं विचरन्त्युत ।। १०६ ।।

किञ्चिदेव तु सख्यं स्यात्संभाषेताभिचारयन् ।।

प्रेष्यासु चैव सर्वाभिरहः प्रव्रजितासु च ।। १०७ ।।

योऽकामां दूषयेत्कन्यां स सद्यो वधमर्हति ।।

सकामां दूषयाणस्तु प्राप्यः प्रथमसाहसम् ।। १०८ ।।

भिक्षुकोऽप्यथवा नारी योऽपि च स्यात्कुशीलवः ।।
प्रविशेत्प्रतिषिद्धस्तु प्राप्नुयाद्द्विशतं दमम् ।। १०९ ।।
यश्च संचारकस्तत्र पुरुषः स तथा भवेत् ।।
पारदारिकवद्दण्ड्यो यश्च स्यादवकाशदः ।। 2.72.११० ।।
बलात्संदूषयन्यस्तु परभार्यां नरः क्वचित् ।।
वधदण्डो भवेत्तस्य नापराधो भवेत्स्त्रियाः ।। १११ ।।
रजस्तृतीयं या कन्या स्वगृहे प्रतिपद्यते ।।
अदण्ड्या सा भवेद्राज्ञा वरयन्ती पतिं स्वयम् ।। ११२ ।।
स्वदेशे कन्यकां दत्त्वा तामादाय तथा व्रजन् ।।
परदेशे भवेद्वध्यः स्त्रीचौरः स तथा भवेत् ।। ११३ ।।
अद्रव्यां मृतपत्नीं तु संगृह्णन्नापराध्यति ।।
सार्थां वै तां च गृह्णानो दण्डमुत्तममर्हति ।। ११४ ।।
उत्कृष्टं या भजेत्कन्या देया तस्यैव सा भवेत् ।।
जघन्यं सेवमानां च संयतां वासयेद्गृहे ।। ११५ ।।
उत्तमां सेवमानस्तु जघन्यो वधमर्हति ।।
जघन्यमुत्तमा नारी सेवमाना तथैव च ।। ११६ ।।
भर्तारं लङ्घयेद्या तु स्त्री ज्ञातिबलदर्पिता ।।
तां श्वभिः खादयेद्राजा संस्थाने बहुसंस्थिते ।। ११७ ।।
हृताधिकारां मलिनां पिण्डमात्रोपजीविनीम् ।।
वासयेत्स्वैरिणीं नित्यं सवर्णेनाभिदूषिताम् ।। ११८ ।।
ज्यायसा दूषिता नारी मुण्डनं समवाप्नुयात् ।।
मासं च मलिना नित्यं सा ग्रासान्प्राप्नुयाद्दश ।। ११९ ।।
ब्राह्मणः क्षत्त्रियो वैश्यः क्षत्त्रविट्शूद्रयोनयः ।।।
व्रजन्दाप्यो भवेद्राम दण्ड उत्तमसाहसम् ।। 2.72.१२० ।।
वैश्यागमे तु विप्रस्य क्षत्त्रियस्यन्त्यजागमे ।।
मध्यमं प्रथमं वैश्यो दण्ड्यः शद्रागमे भवेत् ।। १२१ ।।
शूद्रः सवर्णाऽगमने शतं दण्ड्यो महीभुजा ।।
वैश्यश्च द्विगुणं राम क्षत्त्रियस्त्रिगुणं तथा ।। १२२ ।।

ब्राह्मणश्च भवेद्दण्ड्यस्तथा राम चतुर्गुणम् ।।
गुप्तास्वेव भवेद्दण्डमगुप्तास्वपि तत्स्मृतम् ।। १२३ ।।
माता मातृष्वसा श्वश्रूर्मातुलानी पितृष्वसा ।।
पितृव्यसखिशिष्यस्त्री भगिनी तत्सखी तथा ।। १२४ ।।
भागिनेयी तथा चैव राजपत्नी तथैव च ।।
इत्यगम्यास्तु निर्दिष्टास्तासां तु गमने नरः ।। १२५ ।।।
शिश्नस्योत्कर्तनं कृत्वा ततस्तु वधमर्हति ।।
भ्रातृभार्यागमे पूर्वाद्दण्डस्तु वधमर्हति ।। १२६ ।।
चण्डालीं वा श्वपाकीं वा गच्छन्वधमवाप्नुयात् ।।
तिर्यग्योनौ तु गोवर्ज्यं मैथुनं यो निषेवते ।। १२७ ।।
स पणं प्राप्नुयाद्दण्डं तस्याश्च यवसोदकम् ।।
सुवर्णं च भवेद्दण्ड्यो गां व्रजन्मनुजोत्तम ।। १२८ ।।
वेश्यागामी भवेद्दण्ड्यो वेश्याशुल्कसमं पणम् ।।
गृहीत्वा वेतनं वेश्या लोभादन्यत्र गच्छति ।। १२९ ।।
वेतनं द्विगुणं दद्याद्दण्डं च त्रिगुणं तथा ।।
अन्यमुद्दिश्य वेश्यां यो नयेदन्यस्य कारणात् ।। 2.72.१३० ।।
तस्य दण्डं भवेद्राम सुवर्णस्य च माषकम् ।।
नीत्वा भोगं न यो दद्याद्दाप्यो द्विगुणवेतनम् ।। १३१ ।।
राज्ञा च द्विगुणं दण्ड्यस्तथा धर्मो न हीयते ।।
बहूनां व्रजतामेकां सर्वे तद्द्विगुणं दमम् ।। १३२ ।।
सर्वे पृथक्पृथग्राम दण्डं च द्विगुणं पणात् ।।
न माता न पिता न स्त्री ऋत्विग्याज्यस्य सूनवः ।। १३३ ।।
अन्योन्याः पतितास्त्याज्यास्त्यागे दण्ड्यः शतानि षट् ।।
पतिता गुरवस्त्याज्या न तु माता कदाचन ।।१३४।।
गर्भधारणपोषाभ्यां तेन माता गरीयसी ।।
संदंशहीनौ कर्तव्यौ कूटाक्षोपधिदेविनौ ।। १३५ ।।
अधीयानमनध्याये दण्डः कर्षापणत्रयम् ।।
अध्यापकश्च द्विगुणं तथाचारस्य लङ्घने ।। १३६ ।।

अन्तं सस्यभवे दण्डः सुवर्णस्य च कृष्णलम् ।।
भार्या पुत्रश्च दासश्च शिष्यो भ्राता च सोदरः ।। १३७ ।।
प्राप्तापराधास्ते दण्ड्या रज्वा वेणुदलेन वा ।।
पृष्ठतस्तु शरीरस्य नोत्तमाङ्गे कथंचन ।। १३८ ।।
अतोन्यथा यत्प्रहरेत्प्राप्तः स्याच्चौरकिल्बिषम् ।।
द्यूतं समाह्वयं चैव यो निषिद्धं समाचरेत् ।। १३९ ।।
प्रच्छन्नं वा प्रकाशं वा स दण्ड्यः पार्थिवेच्छया ।।
वासांसि फलके श्लक्ष्णे नेनिज्याद्रजकः शनैः ।। 2.72.१४० ।।
अतोऽन्यथा तु कुर्वीत दण्डस्स्याद्रुक्मकृष्णलम् ।।
रक्षांस्यधिकृता राम प्रजेयं यैर्विलिप्यते ।। १४१ ।।
कार्यिकेभ्योऽर्थमादाय हन्युः कार्याणि कार्यिणाम् ।।
तेषां सर्वस्वमादाय राजा कुर्यात्प्रवासनम् ।। १४२ ।।
ये नियुक्ताः स्वकार्येषु हन्युः कार्याणि कार्यिणाम् ।।
निर्घृणाः क्रूरमनसः सर्वकार्योपरोधिनः ।। १४३ ।।
धनोष्मणा पच्यमानांस्तान्निःस्वान्कारयेन्नृपः ।।
कूटशासनकर्तॄंश्च प्रकृतीनां च दूषकान् ।। १४४ ।।
स्त्रीबालब्राह्मणघ्नांश्च वध्यांश्चासेविनस्तथा ।।
अमात्यः प्राड्विवाको वा यः कुर्यात्कार्यमन्यथा ।। १४५ ।।
तस्य सर्वस्वमादाय तं राजा विप्रवासयेत् ।।
ब्रह्मघ्नश्च सुरापश्च स्तेयी च गुरुतल्पगः ।। १४६ ।।
एतान्सर्वान्पृथग्विद्यान्महापातकिनो नरान् ।।
महापातकिनो वध्या ब्राह्मणं तु विवासयेत् ।। १४७ ।।
कृतचिह्नं स्वकाद्देशाच्छृणु चिह्नक्रमं तथा।।
गुरुतल्पे भगः कार्यः सुरापाने सुराध्वजः ।। १४८ ।।
स्तेये तु श्वपदं विद्याद्ब्रह्महण्यशिराः पुमान् ।।
असम्भाष्या ह्यसंलाप्या असम्पाद्या विशेषतः ।। १४९ ।।
त्यक्तव्याश्च तथा राम! ज्ञातिसम्बन्धिबान्धवैः ।।
महापातकिनो वित्तमादाय नृपतिः स्वयम् ।। 2.72.१५० ।।

अप्सु प्रवेशयेद्दण्डं वरुणायोपपादयेत् ।।

सहोढं न विना चौरं घातयेद्धार्मिको नृपः ।। १५१ ।।

सहोढं सोपकरणं घातयेदविचारयन्।।

ग्रामेष्वपि च ये केचिच्चौराणां भक्तदायकाः ।। १५२ ।।

भाण्डावकाशदाश्चैव सर्वांस्तानपि घातयेत् ।।

राष्ट्रेषु राष्ट्राधिपतेः समन्ताच्चैव दूषकान् ।। १५३ ।।

अभ्याघातेषु मध्यस्थाः क्षिप्रं शास्यास्तु चौरवत् ।।

दस्युप्रपीडितानां हि पथि मोहादिदर्शने ।। १५४ ।।।

शक्तितोनाभिधावन्तो निर्वास्याः सपरिच्छदाः ।।

राज्ञः कोषापहर्तॄंश्च प्रतिकूलेषु च स्थितान् ।।१९५ ।।

अरीणामुपजप्तॄँश्च घातयेद्विविधैर्वधैः ।।

सन्धिं भित्त्वा तु ये चौर्यं राज्ञः कुर्वंति तस्कराः ।। १५६ ।।

तेषां छित्त्वा नृपो हस्तौ तीक्ष्णे शूले निवेशयेत् ।।

तडाकभेदकं हन्यादप्सु शुद्धवधेन तु ।।१५७।।

यस्तु पूर्वं निवृत्तस्य तडाकस्योदकं हरेत् ।।

आगमं वाप्यपां कुर्यात्स दाप्यः पूर्वसाहसम् ।।१५८।।

कोष्ठागारायुधागारदेवतागारभेदकान् ।।

पापान्पापसमाचारान्घातयेच्छीघ्रमेव तान्।।१५९।।

समुत्सृजेद्राजमार्गे यस्त्वमेध्यमनापदि ।।

स हि कार्षापणं दण्ड्यस्तममेध्यं च शोधयेत्।। ।।2.72.१६०।।

आपद्गतोऽथवा वृद्धो गर्भिणी बाल एव वा ।।

परिभाषणमर्हन्ति तच्च शोध्यमिति स्थितिः।।१६१।।

प्रथमं साहसं दण्ड्यः यश्च मिथ्याचिकित्सकः ।।

पुरुषे मध्यमं दण्ड्यस्तूत्तमे च तथोत्तमम् ।।१६२।।

संक्रमध्वजयष्टीनां प्रतिमानां च भेदकान् ।।

प्रतिकुर्युश्च तत्सर्वं दद्युः पञ्चशतानि च।।१६३।।

अदूषितानां द्रव्याणां दूषणे भेदने तथा ।।

मणीनामपि भेदस्य दण्डः प्रथमसाहसः ।। १६४ ।।

समैश्च विषमं यो वै कुरुते मूल्यतोऽपि वा ।।
समाप्नुयान्नरः पूर्वं समं वाधममेव वा ।। १६५ ।।
बन्धनानि च सर्वाणि राजमार्गे निवेशयेत् ।।
क्लिश्यन्तो यत्र दृश्यन्ते विकृताः पापचारिणः ।। १६६ ।।
प्राकारस्य तु भेत्तारं परिखानां च भेदकम् ।।
द्वाराणां चैव भेत्तारं क्षिप्रं निर्वासयेत्पुरात् ।। १६७ ।।
मूलकर्माभिचारेषु कर्तव्यो द्विगुणो दमः ।।
अबीजविक्रयी दैवबीजोत्कृष्टस्तथैव च ।। १६८ ।।
मर्यादाभेदकश्चैव विकृतं वधमाप्नुयात् ।।
सर्वसङ्करपापिष्ठं हेमकारं नराधिपः ।। १६९ ।।
अन्याये वर्तमानं तु लवशश्छेदयेच्छरैः ।।
द्रव्यमादाय वणिजामनर्घेणावरुन्धताम् ।। 2.72.१७० ।।
राजा पृथक्पृथक्कुर्याद्दण्डमुत्तमसाहसम् ।।
द्व्यावदूषको यश्च प्रतिच्छन्दकविक्रयी।। १७१ ।।
मध्यमं प्राप्नुयाद्दण्डं कूटकर्ता तथोत्तमम् ।।
शास्त्राणां यज्ञतपसां देशानां क्षेपको नरः ।। १७२ ।।
देवतानां सतीनां वै तूत्तमं दण्डमर्हति ।।
एकस्य दण्डपारुष्ये बहूनां द्विगुणो दमः ।।१७३ ।।
कलहापहृतं देयं दण्डश्च द्विगुणस्ततः ।।
मध्यमं ब्राह्मणं राजा विषयाद्विप्रवासयेत् ।। १७४ ।।
लशुनं च पलाण्डुं च सूकरं ग्रामकुक्कुटम् ।।
तथा पञ्चनखं सर्वं भक्ष्यादन्यत्र भक्षिणम् ।। १७५ ।।
विवासयेत्क्षिप्रमेव ब्राह्मणं विषयात्स्वकात् ।।
अभक्ष्यभक्षणे दण्ड्यः शूद्रो भवति कृष्णलम् ।। १७६ ।।
ब्राह्मणक्षत्त्रियविशां चतुस्त्रिद्विगुणं हितम् ।।
यः साहसं कारयति स दद्याद्द्विगुण दमम् ।। १७७ ।।
यश्चेदमुक्त्वाहं दाता कारयेत्स चतुर्गुणम् ।।
संदिष्टस्याप्रदातारं समुद्रगृहभेदकम् ।। १७८ ।।

पञ्चाशत्पणिको दंडस्तयोः कार्यो महीक्षिता ।।
अस्पृश्येषु शतार्धन्तु मध्योऽधो योगकर्मकृत् ।। १७९ ।।
पुंस्त्वहर्ता पशूनां च दासीगर्भविनाशकृत् ।।
शूद्रप्रव्रजितानां च दैवे पित्र्ये च भोजकः ।। 2.72.१८०।।
अव्रजन्बाढमुक्त्वा च तथैव च निमन्त्रणात् ।।
एते कार्षापणशतं सर्वे दण्ड्या महीक्षिता ।। १८१ ।।
दुःखोत्पादि गृहे द्रव्यं क्षिपन्दण्ड्यस्तु कृष्णलम् ।।
पितापुत्रविरोधे तु साक्षिणां द्विशतो दमः ।। १८२ ।।
तुलाशासनमानानां कूटकृन्नाणकस्य च ।।
एभिश्च व्यवहर्ता यः स दाप्यो दण्डमुत्तमम् ।। १८३ ।।
विषाग्निदां पतिगुरुनिजापत्यप्रमापणीम् ।।
विकर्णकरनासौष्ठीं कृत्वा गोभिः प्रमापयेत् ।। १८४ ।।
क्षेत्रवेश्मग्रामवननिवीतखलदाहकाः ।।
राजपत्न्यभिगामी च दग्धव्याश्च कटाग्निना ।। १८५ ।।
ऊनं वाप्यधिकं वापि लिखेद्यो राजशासनम् ।।
पारदारिकचौरौ च मुञ्चतो दण्डमुत्तमम् ।। १८६ ।।
अभक्ष्येण द्विजं दूष्य दण्डमुत्तमसाहसम् ।।
क्षत्रियो मध्यमं वैश्यः प्रथमं शूद्रमर्धिकम् ।। १८७।।
मृताङ्गलग्नविक्रेतुर्गुरोस्ताडयितुस्तथा।।
राजयानासनारोढुर्दण्ड उत्तमसाहसः ।। ।। १८८ ।।
यो मन्येताजितोऽस्मीति न्यायेनापि पराजितः ।।।
तमायातं पुनर्जित्वा दण्डयेद्द्विगुणं दमम्।।१८९।।
आह्वानकारी वध्यः स्यादनाहूतमथाह्वयन्।।
दण्डिकस्य यो हस्तादभियुक्तः पलायते।।2.72.१९०।।
हीनः पुरुषकारेण तद्दद्याद्दाण्डिको धनम्।।
प्रेष्यापराधात्प्रेष्यस्य स दण्डं दातुमर्हति ।। १९१ ।।
दण्डार्थं नियमार्थं च नीयमानस्तु बन्धनम् ।।
पथि कश्चित्पलायेत दण्डमष्टगुणं भवेत् ।। १९२ ।

अनिष्ठितविवादे तु नखरोमावतारणम् ।।
कारयेद्यः स पुरुषो मध्यमं दण्डमर्हति ।। १९३ ।।
बन्धनं वाथवा वध्यं बलान्मोचयतो भवेत् ।।
वध्ये विमोचिते वध्यो दण्ड्ये द्विगुणदण्डभाक् ।। १९४ ।।
दुर्मृष्टव्यवहाराणां सभ्यानां द्विगुणो दमः ।।
ज्ञात्वा त्रिंशद्गुणं दण्डं प्रक्षेप्यमुदके भवेत्।। ।। १९५ ।।
अल्पे दण्डेधिकं कृत्वा विपुले चाल्पमेव च ।।
ऊनाधिकं तु तद्दण्डं सद्यो दद्यात्स्वकाद्गृहात् ।। १९६ ।।
यावद्वध्यः स वध्येत तावद्वध्यस्य मोक्षणात् ।।
न जातु ब्राह्मणं हन्यात्सर्वपापेष्ववस्थितम् ।। १९७ ।।
वध्ये विवासयेद्राष्ट्रात्समग्रधनमक्षतम् ।।
न जातु ब्राह्मणवधात्पापमप्यधिकं क्वचित् ।। १९८ ।।
यस्मात्तस्मात्प्रयत्नेन ब्रह्महत्यां विवर्जयेत् ।।
अदण्ड्यान्दण्डयन्राजा दण्ड्यांश्चैवाप्यदण्डयन् ।।
अयशोमहदाप्नोति नरकं चैव गच्छति ।। १९९ ।।
ज्ञात्वापराधं पुरुषं च राजा कालं तथा चानुमते द्विजानाम् ।।
दण्ड्येषु दण्डं परिकल्पयेत पापस्य ये तच्छमनं न कुर्युः ।। 2.72.२०० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० परशुरामं प्रति पुष्करोपाख्यानेषु दण्डप्रणयनन्नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ।।७२।।

2.73

राम उवाच ।।
कुर्याद्दण्डप्रणयनं प्रायश्चित्तमकुर्वताम् ।।
नृणां राजा ततो ब्रूहि प्रायश्चित्तविधिं मम ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
अकामतः कृते पापे प्रायश्चित्तं विदुर्बुधाः ।।
कामचारकृतेऽप्येतन्मतं मे श्रुतिदर्शनात् ।। २।।
प्रायश्चित्तैः शमं याति पापं कृतमसंशयम् ।।
राजदण्डाच्छमं याति प्रायश्चित्तमकुर्वताम् ।। ३ ।।

प्रायश्चित्तविहीना ये राजभिश्चाप्यवासिताः ।।
नरकं प्रतिपद्यन्ते तिर्यग्योनिं तथैव च ।। ४ ।।
मानुष्यमपि चासाद्य भवन्तीह तथांकिताः ।।
प्रायश्चित्तमतः कार्यं कल्मषस्यापनुत्तये।।५।।
राजक्रुद्धातुरान्नं च न भुञ्जीत कदाचन ।।
तथैवाह्वायकस्यान्नं पदा स्पृष्टं च कामतः।।६।।
महापातकिना स्पृष्टमवलीढं पतत्रिणा ।।
त्र्यृबीमपक्वं यश्चापि स्पृष्टं यच्चाप्युदक्यया ।। ७ ।।
गणान्नं गणिकान्नं च विद्विषां यज्जुगुप्सितम ।।
स्तेनस्य चैव तीक्ष्णस्य वार्धुषेर्गायनस्य च ।।८ ।।
दीक्षितस्य कदर्यस्य बद्धस्य निगडैरपि ।।
अभिशस्तस्य षण्ढस्य पुंश्चल्या दांभिकस्य च ।।९।।
चिकित्सकस्य मृगयोः क्रूरस्योच्छिष्टभोजिनः ।।
अनर्चितं वृथा मांसमवीरायाश्च योषितः ।। 2.73.१० ।।
द्विषदन्नं च दासान्नमुग्रान्नं चाप्यचाक्षुषम् ।।
पिशुनानृतिनोश्चान्नमस्त्रविक्रयिणस्तथा ।। ११ ।।
रजकस्य नृशंसस्य यस्य चोपपतिर्गृहे ।।
शैलूषतुन्नवायान्नं कृतघ्नस्यान्नमेव च ।। १२ ।।
परिवित्तेश्च दुष्टस्य बन्दिनः कितवस्य च ।।
कुण्डगोलकयोश्चैव स्त्रीजितस्य तथैव च ।। १३ ।।
कर्मारस्य निषादस्य रङ्गावतरकस्य च ।।
सुवर्णकर्तुवेनस्य चैलनिर्णेजकस्य च ।। १४ ।।
मिथ्याप्रव्रजितस्यान्नं तैलिकस्य तथैव च ।।
तथैव वृषलस्यान्नं ब्राह्मणेनानिमन्त्रितम् ।। १५ ।।
एषामन्यतमस्यान्नममत्यात्त्वा त्र्यहं क्षिपेत ।।
मत्या भुक्त्वा चरेत्कृच्छ्रं रेतोविण्मूत्रमेव च ।। १६ ।।
महापातकयुक्तस्य सूतिकस्य तथैव च ।।
भुक्त्वान्नं चर्मकारस्य मत्या कृच्छ्रं चरेद्द्विजः ।। १७।।

चण्डालश्वपचान्नं च भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत।।

अन्तश्चतुर्थिप्रेतान्नं गवाघ्रातं तथैव च ।। १८ ।।

शूद्रोच्छिष्टं लघूच्छिष्टं सूतिकान्नं तथैव च ।।

तप्तकृच्छ्रं तु कुर्वीत तस्य पापस्य शान्तये ।। १९ ।।

भुक्त्वा तु ब्राह्मणाशौचे चरेत्सान्तपनं द्विजः ।।

भुक्त्वा तु क्षत्रियाशौचे तथा कृच्छ्रं विधीयते ।। 2.73.२० ।।

वैश्याशौचे तथा भुक्त्वा तप्तकृच्छ्रं समाचरेत् ।।

शूद्राशौचे द्विजो भुक्त्वा तथा चान्द्रायणं चरेत्।।२१।।

अशौचे यस्य यो भुक्त्वा सोऽप्यशुद्धस्तथा भवेत्।।

तावद्यावदशौचं तु तस्य राम प्रकीर्तितम्।।२२।।

तस्याशौचव्यपगमे प्रायश्चित्तं समाचरेत् ।।

भुक्त्वोत्तमस्य चाशौचे क्षपेत दिवसं तथा ।।२३।।

मृतपञ्चनखात्कूपादमेध्येन सकृद्युतात् ।।

अपः पीत्वा त्र्यहं तिष्ठेत्सोपवासो द्विजोत्तमः ।। २४ ।।

द्विदिनं क्षत्त्रियस्तिष्ठेदेकाहं वैश्य एव च ।।

नक्ताशी च तथा शूद्रः पञ्चगव्येन शुध्यति ।। २५ ।।

भुक्त्वाप्यथ कषायांश्च पीत्वामेध्यान्यपि द्विजः ।।

तावद्भवत्यप्रयतो यावदन्नं व्रजत्यधः ।। २६ ।।

विड्वराहखरोष्ट्राणां गोमायुकपिकाह्वयोः ।।

प्राश्य मूत्रपुरीषाणि द्विजश्चान्द्रायणं चरेत् ।। २७ ।।

शुष्काणि जग्ध्वा मांसानि भौमानि कवकानि च ।।

अज्ञातं चैव सूनास्थं चैतदेव व्रतं चरेत् ।। २८।।

क्रव्यादसूकरोष्ट्राणां गोमायोः कपिकाकयोः।।

गोनराश्वखरोष्ट्राणां भोक्ता पञ्चनखाश्च ये ।।२९।।

मांसं च कौञ्जरं भुक्त्वा तप्तकृच्छ्रेण शुद्ध्यति।।

ग्रामकुक्कुटच्छत्राकौ भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत्।।2.73.३०।।

केशकीटावपन्नेऽपि पिबेद्ब्रह्मसुवर्चलाम्।।

आमश्राद्धे तथा भुक्त्वा तप्तकृच्छ्रेण शुद्ध्यति।।३१।।

संकल्पिते तथा भुक्त्वा त्रिरात्रोपोषणं भवेत् ।।
व्रतचारी तथा भुक्त्वा मधुमांसं च भार्गव।।३२।।
लशुनं गृञ्जनं चैव पालण्डुं मद्यमेव च।।
लशुनादिसमं यच्च गन्धेन मनुजोत्तम।।३३।।
भुक्त्वा चान्द्रायणं कुर्यान्मासं क्रव्यभुजस्तथा ।।
लोहितान्वृक्षनिर्यासान्कुस्थानप्रभवांस्तथा।।३४।।
शेलुं गव्यं च पेयूषं विषं श्लेष्मातकं मृदम् ।।
वृथा कृसरसंयावपायसापूपशष्कुलीः।।३५।।
गवां च महिषीणां च वर्जयित्वा तथाप्यजाम ।।
सर्वक्षीराणि वर्ज्यानि तेषां चैवाप्यनिर्दशम्।।३६।।
स्यंदनेऽमेध्यभक्षाया विवत्सायाश्च वर्जयेत् ।।
दधिवर्ज्यं च शुक्तानि सर्वाण्येव विवर्जयेत् ।।३७।।
शुभैः पुष्पफलैर्यानि भक्तैरभियुतानि च ।।
विष्किराञ्जालपादांश्च रक्तपादांस्तथैव च।।३८।।
सर्वशुष्कांश्च चूडालान्प्रतोदांश्च विवर्जयेत् ।।
वर्तिको वर्तिका चेति तित्तिरश्च कपिञ्जलः ।। ३९ ।।
भक्ष्यो मयूरश्च तथा पक्षिणां ये विवर्जिताः ।।
शशकः शल्लको गोधा खड्गः कूर्मस्तथैव च।।2.73.४०।।
भक्ष्याः पञ्चनखाः प्रोक्ताः परिवेषाश्च वर्जिताः ।।
पाठीनान्रोहितान्मत्स्याँल्लोहतुण्डांश्च भक्षयेत् ।। ४१।।
राजीवांश्च सशल्कांश्च भक्ष्यानाहुर्मनीषिणः ।।
अतोऽन्यान्वर्जयेत्सर्वांस्तथा वै जलचारिणः ।। ४२।।
एतेषां भक्षणाद्राम त्रिरात्रौ क्षपणं भवेत् ।।
चक्रवाकं प्लवं हंसं टिट्टिभं मद्गुमेव च ।। ४३ ।।
काकोलं च शुकं भासं दात्यूहं सारिकां तथा ।।
बकश्येनबलाकांश्च भुक्त्वा षड्रात्र माचरेत् ।। ४४ ।।
उपवासस्तथा कार्यः सूनामांसाशने भवेत् ।।
अजाविकानुरोहांश्च पृषतान्माहिषांस्तथा ।। ४५ ।।

रङ्कुन्यंकूंस्तथैणांश्च गवयांश्चैव भक्षयेत् ।।
भुक्त्वा मांसं ततोऽन्यस्य त्र्यहं तिष्ठेद्बुभुक्षितः ।४६।।
यवगोधूमजं सर्वं पयसश्चैव विक्रियाः ।।
रागषाडवचुक्रादीन्सस्नेहं यच्च किञ्चन ।।। ।।४७।।
एतद्विना पर्युषितं भुक्त्वा चोपवसेद्दिनम् ।।
मद्यभाण्डगता मोहात्पीत्वा वापो द्विजोत्तमः।।४८।।
शङ्खपुष्पाश्रितं क्षीरं पिबेत्तु दिवसत्रयम् ।।।
सुराभाण्डगता पीत्वा सप्तरात्रं तथा पिबेत्।।४९।।
शूद्रोच्छिष्टात्तथा पीत्वा पञ्चरात्रं तथा पिबेत्।।
स्वप्ने सिक्त्वा ब्रह्मचारी द्विजः शुक्रमकामतः।।2.73.५०।।।
स्नात्वाऽर्कमर्चयित्वा त्रिः पुनर्मामित्यृचं जपेत् ।।
अग्निहोत्रापविद्धाग्निर्ब्राह्मणः कामचारतः ।।५१।।
चान्द्रायणं चरेन्मासं वीरमप्यासनं हितम् ।।
ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः ।। ५२ ।।
महान्ति पातकान्याहुः संयोगश्चैव तैः सह ।।
अनृतं च समुत्कर्षे राजगामि च पैशुनम् ।। ५३ ।।
गुरोश्चालीकनिर्बन्धः समानि ब्रह्महत्यया ।।
ब्रह्मोज्झता वेदनिन्दा कौटसाक्ष्यं सुहृद्वधः।।५४।।
वर्जितान्नाद्ययोर्जग्धिः सुरापानसमानि षट्।।
निक्षेपस्यापहरणं नराऽश्वरजतस्य च।।५५।।
भूमिवज्रमणीनां च रुक्मस्तेयसमं स्मृतम्।।
रेतःसेकस्स्वयोनीषु कुमारीष्वन्त्यजासु च।।५६।।
सख्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्पसमं विदुः ।।
गोवधोऽयाज्यसंयाज्यपारदार्यात्मविक्रयः।।५७।।
गुरुमातृपितृत्यागः स्वाध्यायाग्न्योः सुतस्य च ।।
परिवर्तितानुजेन परिवेदनमेव च ।। ५८।।
तयोर्मानं च कन्यायास्तयोरेव च याजनम् ।।
कन्याया दूषणं चैव वार्धुष्यं व्रतलोपनम् ।।५९।।

तडागारामदाराणामपत्यस्य च विक्रयः ।।

व्रात्यता बान्धवत्यागो भृताध्यापनमेव च ।। 2.73.६० ।।

भृतादध्ययनादानमविक्रेयस्य विक्रयम् ।।

सर्वाकरेष्वधीकारो महायन्त्र प्रवर्तनम् ।। ६१ ।।

हिंस्रौषधिस्त्रियाजीवी क्रिया याचनकर्म च ।।

इन्धनार्थमशुष्काणां द्रुमाणां चैव पातनम् ।। ६२ ।।

आत्मार्थं च क्रियारम्भो निन्दितान्नादनं तथा ।।

अनाहिताग्निता स्तेयमगम्यास्त्रीनिषेवणम् ।। ६३।।

स्त्रीशूद्रविट्क्षत्त्रिवधो नास्तिक्यञ्चोपपातकम् ।।

ब्राह्मणस्य रुजा कृत्यं घ्रातिरघ्रेयमद्ययोः ।। ६४ ।।

जैह्मं च पुंसि मैथुन्यं जातिभ्रंशकरं स्मृतम् ।।

श्वखरोष्ट्रमृगेभानामजाव्योश्चैव मारणम् ।। ६५ ।।

संकीर्णकरणं ज्ञेयं मीनाहिनकुलस्य च ।।

निन्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनम् ।। ६६ ।।

अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषणम् ।।

कृमि कीटवयोहत्यामन्यानुगतभोजनम् ।। ६७ ।।

फलैधकुसुमस्तेयमधैर्यं चपलात्मता ।।

एतान्येनांसि सर्वाणि यथोक्तानि पृथक्पृथक् ।। ६८ ।।

यैर्यैर्व्रतैरपोहेत तानि सम्यङ्निबोधत ।।

ब्रह्महा द्वादशाब्दानि कुटिं कृत्वा वने वसेत् ।। ६९ ।।

भिक्षेताथ विशुद्ध्यर्थमुपासीनो वृषध्वजम् ।।

लक्षं शस्त्रभृतां वा स्याद्विद्विषामिच्छयात्मनः ।। 2.73.७० ।।

प्राश्येदात्मानमग्नौ वा समिद्धे त्रिरवाक्छिराः ।।

यजेत वाश्वमेधेन स्वर्जितागोसवेन च ।। ।। ७१ ।।

अभिजिद्विश्वजिद्भ्यां वा त्रिवृताग्निष्टुतापि वा ।।

जपन्वान्यतमं वेदं योजनानां शतं व्रजेत् ।। ७२ ।।

ब्रह्महत्यापनुत्त्वर्थं मितभुङ् नियतेन्द्रियः ।।

सर्वस्वं वा वेदविदे ब्राह्मणायोपपादयेत् ।। ७३ ।।

धनं वा जीवनायालं गृहं वा सपरिच्छदम् ।।
व्रतैरेतैरपोहेत महापातकितान्द्विज ।। ७४ ।।
उपपातकसंयुक्तो गोघ्नो मासं यवानदेत् ।।
कृतपापो वा निवसेच्चर्मणा तेन संवृतः ।। ७५ ।।
चतुर्थकालमश्नीयादक्षारलवण मितम् ।।
गोमूत्रेणाचरेत्स्नानं द्वौ मासौ नियतेन्द्रियः ।। ७६ ।।
दिवाऽनुगच्छेत्ता गाश्च तिष्ठन्नूर्ध्वमपः पिबेत् ।।
शुश्रूषित्वा नमस्कृत्य रात्रौ वीरासनं चरेत् ।। ७७ ।।
तिष्ठंतीष्वनुतिष्ठेत्तु व्रजन्तीष्वप्यनुव्रजेत् ।।
आसीनासु तथासीनो नियतो वीतमत्सरः ।। ७८ ।।
आतुरामभिषिक्तां च चौरव्याघ्रादिभिर्भयैः ।।
पतित ङ्कलीनां वा सर्वप्राणैर्विमोक्षयेत् ।। ७९ ।।
उष्णैर्वर्षातिशीतैर्वा मारुते वाति वा भृशम् ।।
न कुर्वीतात्मनस्त्राणं गोरकृत्वा तु शक्तितः ।। 2.73.८० ।।
आत्मनो यदि वाऽन्येषां गृहे क्षेत्रेऽथ वा खले ।।
खादमानां न शंसेत पिबन्तं चैव वत्सकम् ।। ८१ ।।
वृषभैकादशा गास्तु दध्याद्धि चरितव्रतः ।।
अविद्यमाने सर्वस्वं वेदविद्भ्यो निवेदयेत् ।। ८२ ।।
बन्धने रोधने वापि योजने च गवां रुजा ।।
भवेद्वा मरणं यत्र निमित्ते तत्र लिप्यते ।। ८३ ।।
पादमेकं चरेद्रोष्टे द्वौ पादौ बन्धने चरेत् ।। ।
योजने पादहीनं स्याच्चरेत्सर्वं निपातने ।। ८४ ।।
कान्तारेष्वथ दुर्गेषु विषमेषु गुहासु च ।।
यदि तत्र विपत्तिः स्यादेकः पादो विधीयते ।। ८५ ।।
बाधामरणदोषेषु तथैवार्धं विनिर्दिशेत् ।।
दमने वाहने रोधे शकटस्य च योक्त्रणे।।८६।।
नद्यां शकलपाशेषु मृते पादौ समाचरेत् ।।
व्यापन्नानां बहूनां तु बन्धने रोधनेऽपि वा।।८७।।

भिषङ् मिथ्याचरंश्चेह द्विगुणं गोव्रतं चरेत् ।।
शृङ्गभङ्गेऽस्थिभङ्गे वा लांगूलच्छेदनेऽथवा ।।८८।।
यावकं तु पिबेत्तावद्यावत्स्वस्था तु गौर्भवेत् ।।
एका चेद्बहुभिर्दैवाद्यत्र व्यापादिता भवेत् ।। ८९ ।।
पादंपादं तु हत्यायां चरेयुस्ते पृथक्पृथक् ।।
यन्त्रेण गोश्चिकित्सार्थे मूढगर्भविमोक्षणे ।। 2.73.९० ।।
यदि तत्र विपत्तिः स्याद्दोषस्तत्र न विद्यते ।।
औषधं स्नेहमाहारं दद्याच्च ब्राह्मणादिषु ।।९१ ।।
दीयमाने विपत्तिः स्याद्दातुर्दोषो न विद्यते ।।
एतदेव व्रतं कुर्युरुपपातकिनस्तथा ।। ९२ ।।
अवकीर्णी विशुद्ध्यर्थं चान्द्रायणमथापि वा ।।
अवकीर्णी तु कालेन सप्तमेन चतुष्पथे ।। ९३ ।।
पाकयज्ञविधानेन यजते निभृतं निशि ।।
हुत्वाग्नौ विधिवद्धोमांस्ततस्तु समितित्यृचम् ।। ९४ ।।
वातेन्द्रगुरुवह्नीनां जुहुयात्सर्पिषाहुतीः ।।
कामतो रेतसः सेके व्रतस्थस्य द्विजन्मनः ।। ९५ ।।
आक्रमं च व्रतस्याहुर्धर्मज्ञाः सत्यवादिनः ।।
एतस्मिन्नेव सिद्धार्थे वसित्वा गर्दभाजिनम् ।। ९६ ।।
सप्तागारं चरेद्भैक्ष्यं स्वकर्मपरिदेवयन् ।।
तेभ्यो लब्धेन भैक्ष्येण वर्तयन्नेव कालिकम् ।। ९७ ।।
उप स्पृशंस्त्रिषवणमब्देन स विशुध्यति ।।
हत्वा गर्भमविज्ञातं ब्रह्महत्याव्रतं चरेत् ।। ९८ ।।
राजन्यवैश्यौ चेजाना आत्रेयीमेव च स्त्रियम् ।।
उक्त्वा चैवानृतं साक्ष्ये प्रतिवद्य गुरूँस्तथा।।९९।।
अपहृत्य च निक्षेपं कृत्वा च स्त्रीसुहृद्वधम् ।।
सुरां पीत्वा द्विजो मोहादग्निवर्णां सुरां पिबेत् ।।2.73.१००।।
तया सकाये निर्दग्धे मुच्यते किल्बिषात्ततः ।।
गोमूत्रमग्निवर्णं वा पिबेदुदकमेव ।।१०१।।

पयो घृतं वा मरणाद्गोशकृद्रसमेव वा।।
कणान्वा भक्षयेदब्दं पिण्याकं वा सकृन्निशि।।१०२।।
सुरापानापनुत्त्यर्थं चीरवासा जटी ध्वजी।।
सुरा वै मलन्नानां पाप्मा च मलमुच्यते।।१०३।।
तस्माद्ब्राह्मणराजन्यौ वैश्यश्च न सुरां पिबेत् ।।
गौडी पैष्टी च माध्वी च विज्ञेया त्रिविधा सुरा ।।१०४।।
यथैवैका तथा सर्वा न पातव्या द्विजोत्तमैः ।।
यक्षरक्षःपिशाचानां मद्यं मांसं सुराशनम् ।।१०५।।
तद्ब्राह्मणेन नात्तव्यं देवानामश्नता हविः ।।
माध्वीकमैक्षवं टाकं कौलं खार्जूरपानसम् ।।१०६।।
मृद्वीकारसमाद्वीके मेरेयं नारिकेलजम् ।।
असेव्यानि दशैतानि मद्यानि ब्राह्मणस्य च ।। १०७ ।।
यस्य कामगतं ब्रह्म मद्येनाप्लाव्यते सकृत् ।।
तस्य व्यपैति ब्राह्मण्यं शूद्रत्वं च स गच्छति ।। १०८ ।।
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सुवर्णस्तेयनिर्णयम् ।।
सुवर्णस्तेयकृद्विप्रो राजानमभिशस्य तु ।।१०९।।
स्वकर्म ख्यापन्ब्रूयान्मां भवानपि शास्त्विति ।।
गृहीत्वा मुसलं राजा सकृद्दद्यात्तु तं स्वयम् ।। 2.73.११० ।।
वधेन शुध्यते स्तेनो ब्राह्मणस्तपसैव वा ।।
तपसा त्वपनुत्सुस्तु सुवर्णस्तेयजं मलम् ।। १११ ।।
चीरवासा द्विजोऽरण्ये चरेद्ब्रह्महणो व्रतम् ।।
गुरुतल्पोऽभिभाष्यैनं तल्पे स्वप्यादयोमये ।। ११२ ।।
सूर्मीं ज्वलंतीमाश्लिष्य मृत्युना तु विशुध्यति ।।
स्वयं वा शिश्नवृषणावुत्कृत्याधाय स्वाञ्जलौ ।। ११३ ।।
नैर्ऋतीं दिशमातिष्ठेदानिपातादजिह्मगः ।।
खट्वाङ्गी चीरवासा वा श्मश्रुलो विजने वने ।। ११४ ।।
प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रं त्वब्दमेकं समाहितः ।।
चान्द्रायणं तु त्रीन्मासानभ्यसेन्नियतेन्द्रियः ।। ११५ ।।

हविष्येण यवाग्वा च गुरुतल्पापनुत्तये ।।
जातिभ्रंशकरं कर्म कृत्वान्यतरमिच्छया ।। ।। ११६ ।।
चरेत्सान्तपनं कृच्छ्रं प्राजापत्यमनिच्छया ।।
शंकरायात्र कृत्यासु चासंशोधनमैन्दवम् ।। ११७ ।।
मलिनीकरणीयेषु तप्तः स्याद्यावकं त्र्यहम् ।।
तुरीयं ब्रह्महत्यायाः क्षत्रियस्य वधे स्मृतम् ।। ११८ ।।
वैश्येऽष्टमेंशो ह्यन्यत्तु शूद्रे ज्ञेयस्तु षोडश ।।
अकामतस्तु राजन्यं विनिपात्य द्विजोत्तमः ।। ११९ ।।
वृषभैकसहस्रं गा दद्याच्छुद्ध्यर्थमात्मनः ।।
त्र्यब्दं चरेद्वा नियतो जटी ब्रह्महणो व्रतम् ।। 2.73.१२० ।।
वसेद्दूरतरे ग्रामाद्वृक्षमूलनिकेतनम् ।।
एतदेवाचरेदब्दं प्रायश्चित्तं द्विजोत्तमः ।। १२१ ।।
प्रमाप्य वैश्यं वृत्तस्थं दद्याच्चैकशतं गवाम् ।।
एतदेव व्रतं कृत्स्नं षण्मासाञ्छूद्रहा चरेत् ।। १२२ ।।
वृषभैकादशा वापि दद्याद्विप्राय गाः सिताः ।।
मार्जारनकुलौ हत्वा चाषं मण्डूकमेव वा ।। १२३ ।।
श्वगोधोलूक काकांश्च शूद्रहत्याव्रतं चरेत् ।।
पयः पिबेत्त्रिरात्रं वा योजनं वाध्वनो व्रजेत् ।। १२४ ।।
उपस्पृशेत्स्रवन्त्यां वा सूक्तं वा त्रिवृतं जपेत् ।।
अभ्रीं कालायसीं दद्यात्सर्पं हत्वा द्विजोत्तमः ।। १२५ ।।
पलालभारकं षण्ढं सोमकं चैव माषकम् ।।
घृतकुम्भं वराहे तु तिलद्रोणं तु तित्तिरे ।। ।। १२६ ।।
शुके द्विहायनं वत्सं क्रौञ्चं हत्वा द्विहायनम् ।।
हत्वा हंसं बलाकां च वकं बर्हिणमेव च ।। १२७ ।।
वानरं श्येनभासौ वा स्पर्शयेद्ब्राह्मणाय गाम् ।।
वासो दद्याद्धयं हत्वा पञ्चनीलान्वृषान्गजम् ।। १२८ ।।
अजं मेषमनड्वाहं खरं हत्वैकहायनम् ।।
क्रव्यादां हरिणीं हत्वा धेनुं दद्यात्पयस्विनीम् ।। १२९ ।।

अक्रव्यादं वत्सतरीमुष्ट्रं हत्वा तु कृष्णलम् ।।
जीवकार्मुकवत्सादीन्पृथग्दद्याद्विशुद्धये ।। 2.73.१३० ।।
चतुर्णामपि वर्णानां नारीं हत्वा न रागतः ।।
वर्णानामानुपूर्व्येण त्रयाणामविशेषतः ।। १३१ ।।
प्रमाप्य चाप्रमाप्य स्त्रीं शूद्रहत्याव्रतं चरेत ।।
धनेन वधनिर्णेकं सर्पादीनामशक्नुवन् ।। १३२ ।।
एकैकशश्चरेत्कृच्छ्रं द्विजः पापापनुत्तये ।।
फलदानां तु वृक्षाणां छेदने जप्यमृक्शतम् ।। १३३ ।।
गुल्मवल्लीलतानां च पुष्पितानां च वीरुधाम् ।।
अस्थन्वतां तु सत्त्वानां सहस्रस्य प्रमापणे ।। १३४ ।।
पूर्णे वा तदनस्थ्नां तु शूद्रहत्याव्रतं चरेत् ।।
किञ्चिदेव तु विप्राय दद्यादस्थिमतां वधे ।। १३५ ।।
अनस्थ्नां चैव हिंसायां प्राणायामेन शुध्यति ।।
अन्नाद्यजानां सत्त्वानां रसजानां च सर्वशः ।। १३६ ।।
फलपुष्पोद्भवानां च घृतप्राशो विशोधनम् ।।
कृष्णजानामौषधीनां जातानां च स्वयं वने ।। १३७ ।।
वृथारम्भेण गच्छेद्गां दिनमेकं पयोव्रतः ।।
एतैर्व्रतैरपोह्यं स्यादेनो हिंसासमुद्भवम् ।। १३८ ।।
स्तेयदोषापहर्तॄणां व्रतानां श्रूयतां विधिः ।।
धान्यानि धनचौर्याणि कृत्वा कामाद्द्विजोत्तमः ।। १३९ ।।
स्वजातीयगृहादेव कृच्छ्राब्देन विशुध्यति ।।
मनुष्याणां तु हरणे स्त्रीणां क्षेत्रगृहस्य च ।। 2.73.१४० ।।
कूपवापीजलानां तु शुद्धिश्चान्द्रायणं स्मृतम् ।।
द्रव्याणामल्पसाराणां स्तेयं कृत्वाऽन्यवेश्मतः ।। १४१ ।।
चरेत्सान्तपनं कृच्छ्रं तं निर्यात्यात्मशुद्धये ।।
भक्ष्यभोज्यापहरणे यानशय्यासनस्य च ।। १४२ ।।
पुष्पमूलफलानां च पञ्चगव्यं विशोधनम् ।।
तृणकाष्ठद्रुमाणां तु शुष्कान्नस्य गुडस्य च ।। १४३ ।।

चैलचर्माऽमिषाणां च त्रिरात्रं स्यादभोजनम् ॥
मणिमुक्ताप्रवालानां ताम्रस्य रजतस्य च ॥ १४४ ॥
अयस्कांस्योपलानां च द्वादशाहं कणान्नभुक् ॥
कार्पासकीटकोर्णानां द्विशफैकशफस्य च ॥ १४५ ॥
पक्षिगन्धौषधीनां च रज्वाश्चैव त्र्यहं पयः ॥
एतैर्व्रतैरपोहेत पापं स्तेयकृतं द्विजः ॥ १४६ ॥
अगम्यगमनीयेन व्रतैरेभिरपानुदेत् ॥
गुरुतल्पव्रतं कुर्याद्रेतः सिक्त्वान्ययोनिषु ॥ १४७ ॥
सख्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु कुमारीष्वन्त्यजासु च ॥
पैतृष्वसेयीं भगिनीं स्वस्रीयां मातुरेव च ॥ १४८ ॥
मातुश्च भ्रातुस्तनयां गत्वा चाद्रायणं चरेत् ॥
एतास्तिस्रस्तु भार्यार्थे नोपयच्छेत बुद्धिमान् ॥ १४९ ॥
ज्ञातयो नोपयमनाः पितुश्च ह्युपयन्नधः ॥
अमानुषीषु पुरुष उदक्यां वामयोनिषु ॥ 2.73.१५० ॥
रेतः सिक्त्वा जले चैव कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत् ॥
मैथुनं तु समासेव्य पुंसि योषिति वा द्विजः ॥ १५१ ॥
गोयानेषु दिवा चैव सवासाः स्नानमाचरेत् ॥
चण्डालान्त्यजस्त्रीयोगाद्भुक्त्वा च प्रतिगृह्य च ॥ १५२ ॥
पतत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात्साम्यं च गच्छति ॥
विप्रदुष्टां स्त्रियं भर्ता निरुन्ध्यादेकवेश्मनि ॥ १५३ ॥
यत्पुंसः परदारेषु तच्चैनां चारयेद्व्रतम् ॥
सा चेत्पुनः प्रदुष्येत सदृशेनोपमन्त्रिता ॥ १५४ ॥
कृच्छ्रं चान्द्रायणं चैव तदस्याः पावनं स्मृतम् ॥
यत्करोत्येकरात्रेण वृषलीसेवनाद्द्विजः ॥ १५५ ॥
तद्भैक्ष्यभुग्जपन्नित्यं त्रिभिर्वर्षैर्व्यपोहति ॥
एषा पापकृतामुक्ता चतुर्णामपि निष्कृतिः ॥ १५६ ॥
पतितैः संप्रयुक्तानामिमाः शृणुत निष्कृतीः ॥
संवत्सरेण पतति पतितेन सहाचरन् ॥ १५७ ॥

याजनाध्यापनाद्यानादुक्तिपानाशनासनात् ।।
यो येन पतितेनैषां संसर्गं याति मानवः ।। १५८ ।।
स तस्यैव व्रतं कुर्यात्तत्संसर्गस्य शुद्धये ।।
पतितस्योदकं कार्यं सपिण्डैर्बान्धवैः सह ।। १५९ ।।
निन्दितेऽहनि सायाह्ने ज्ञात्यृत्विग्गुरुसन्निधौ ।।
दासीघटमपां पूर्णं पर्यस्येत्प्रेतवत्सदा ।। 2.73.१६० ।।
अहोरात्रमुपासीरन्न शौचं बान्धवैः सह ।।
निवर्तयेरन्तस्मात्तु संभाषणसहासने ।। १६१ ।।
दायादस्य प्रदानं च यात्रामेव च लौकिकीम् ।।
ज्येष्ठभागं निवर्तेत ज्येष्ठावाप्तं च यद्वसु ।। १६२ ।।
ज्येष्ठांशं प्राप्नुयाच्चापि यवीयान्गुणतोऽधिकः ।।
प्रायश्चित्ते तु चरिते पूर्णं कुम्भमपां नवम् ।। १६३ ।।
तेनैव सार्धं प्राप्येयुः स्नात्वा पुण्ये जलाशये ।।
सत्स्वप्सु तं घटं प्राप्य प्रविश्य भवनं स्वकम् ।। १६४ ।।
सर्वाणि ज्ञातिकार्याणि यथापूर्वं समाचरेत् ।।
एनमेव विधिं कुर्याद्योषित्सु पतितास्वपि ।। १६५ ।।
वस्त्रान्नपानं देयं तु वसेयुश्च गृहान्तिके ।।
एनस्विभिरनिर्णिक्तैर्नार्थं किञ्चित्समाचरेत्।। १६६ ।।
कृतनिर्णेजनांश्चैतान्न जुगुप्सेत कर्हिचित् ।।
बालघ्नांश्च कृतघ्नांश्च विशुद्धानपि धर्मतः ।।१६७।।
शरणागतहंतॄंश्च स्त्रीहंतॄंश्च न संवसेत् ।।
येषां द्विजानां सावित्री नानुच्येत यथाविधि ।। १६८ ।।
तांश्चारयित्वा त्रीन्कृच्छ्रान्यथाविध्युपनाययेत् ।।
प्रायश्चित्तं चिकीर्षन्ति विकर्मस्थास्तु ये द्विजाः ।। १६९ ।।
ब्राह्मणाश्च परित्यक्ता येषां मध्ये तदादिशेत् ।।
यद्गर्हितेनार्जयन्ति ब्राह्मणाः कर्मणा धनम । 2.73.१७० ।।
तस्योत्सर्गेण शुध्यन्ति जप्येन तपसैव च ।।
जपित्वा त्रीणि सावित्र्याः सहस्राणि समाहितः ।। १७१ ।।

मासं गोष्ठे पयः पीत्वा मुच्यतेऽसत्प्रतिग्रहात् ।।

उपवासकृशं तं तु गोव्रजात्पुनरागतम् ।।१७२ ।।

प्रणतं परिपृच्छेयुः सौम्य सौम्येच्छसीति किम् ।।

सत्यमुक्त्वा तु विप्रेभ्यो वितरेद्यवसं गवाम् ।।! १७३ ।।

गोभिः प्रवर्तिते तीर्थे कुर्युस्तस्य परिग्रहम ।।

व्रात्यानां याजनं कृत्वा परेषामंत्यकर्म च ।।१ ७४ ।।

अभिचारमहीनं च त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुध्यति ।।

शरणागतं परित्यज्य वेदं विप्लाव्य च द्विजः।।१७५।।

संवत्सरं यताहारस्तत्पापमपगच्छति।।

श्वशृगालोरगैर्दष्टो ग्राम्यैः क्रव्याद्भिरेव च ।। १७६।।

गवाश्वोष्ट्रवराहैश्च प्राणायामेन शुद्ध्यति।।

षष्ठान्नकालमशनं संहिताजाप एव च।। १७७।।

होमश्च शाकलो नित्यमपङ्क्त्यानां विशोधनम्।।

उष्ट्रयानं समारुह्य खरयानं च कामतः।।१७८।।

स्नात्वा तु विप्रो दिग्वासाः प्राणायामेन शुध्यति।।

विना भिन्नाप्सु चाद्यन्तः शरीरं संनिवेशयेत्।।१७९।।

सचैलो बहिराप्लुत्य गामालभ्य विशुध्यति।।

वेदोदितानां नित्यानां कर्मणां समतिक्रमे।।2.73.१८०।।

स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम्।।

हुङ्कारं ब्राह्मणस्योक्त्वा त्वंकारं तु गरीयसः।।१८१।।

स्नात्वानश्नन्नहश्शैकमभिवाद्य प्रसादयेत्।।

ताडयित्वा तृणेनापि कण्ठे बद्ध्वापि वाससा।। १८२।।

विवादेनापि निर्जित्य प्रणिपत्य प्रसादयेत्।।

अवगूर्य त्वब्दशतं सहस्रमभिहत्य च।।१८३।।

जिघांसया ब्राह्मणस्य नरकं प्रतिपद्यते।।

शोणितं यावतः पांसून्संगृह्णाति द्विजन्मनः।।१८४।।

तावन्त्यब्दसहस्राणि तत्कर्ता नरकं व्रजेत्।।

अवगूर्य चरेत्कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं निपातने।।१८५।।

कृच्छ्रातिकृच्छ्रं कुर्वीत विप्रस्योत्पाद्य शोणितम्।।
चण्डालादिरविज्ञातो यस्य तिष्ठेत वेश्मनि।।१८६।।
सम्यग्ज्ञातस्तु कालेन तस्य कुर्वीत शोधनम्।।
चान्द्रायणं पराकं वा द्विजानां तु विशोधनम्।।१८७।।
प्राजापत्यं तु शूद्राणां शेषं तदनुसारतः।।
गुडं कुसुम्भं लवणं तथा धान्यानि यानि च।।१८८।।
कृत्वा गृहे ततो द्वारि तेषां दद्याद्धुताशनम्।।
मृण्मयानां तु भाण्डानां त्याग एव विधीयते।।१८९।।
द्रव्याणां परिशेषाणां द्रव्यशुद्धिर्विधीयते।।
यस्तस्य भुङ्क्ते पक्वान्नं कृच्छ्रार्धं तस्य दापयेत्।।2.73.१९०।।
शुष्कान्नभोजिनः पादमित्याह भगवान्मनुः।।
कूपे ता नव संतार्य स्पर्शसंकल्पदूषिताः।।१९१।।
शुद्धेयुरुपवासेन पञ्चगव्येन चाप्यथ।।
यस्तु संस्पृश्य चाण्डालमश्नीयाद्वा त्वकामतः।।१९२।।
द्विजश्चान्द्रायणं कुर्यात्तप्तकृच्छ्रमथापि वा।।
वर्णसंकरसंकीर्णाश्चण्डालादिजुगुप्सिताः।।१९३।।
भुक्त्वा पीत्वा तथा तेषां षड्रात्रेण विशुध्यति।।
अन्त्यानां भुक्तशेषं तु भक्षयित्वा द्विजातयः।। १९४।।
व्रतं चान्द्रायणं कुर्युस्त्रिरात्रं शूद्र एव च।।
चण्डालकूपभाण्डेषु अज्ञानाद्यः पिबेज्जलम् ।। १९५ ।।
द्विजः सान्तपनं कुर्याच्छूद्रश्चोपवसेद्दिनम् ।।
उच्छिष्टो यदि संस्पृष्टः शुना शूद्रेण वा द्विजः ।। १९६ ।।
उपोष्य रजनीमेकां पञ्चगव्येन शुध्यति ।।
उच्छिष्टेन यदि स्पृष्ट उच्छिष्टो ब्राह्मणोत्तमः ।। १९७ ।।
त्रिकालमाचरेत्स्नानं नक्तं भुंजीत वाग्यतः ।।
क्षत्त्रियेण तथा स्पृष्टः स्नानं नक्तं समाचरेत् ।। १९८ ।।
स्पृष्टः सवर्णेनाचामेदमेध्यं स्पृशते यदि ।।
अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुद्ध्यति ।।१९९।।

अध्वानं प्रस्थितो विप्रः कान्तारे यद्यनूदके ।।
पक्वान्नेन गृहीतेन मूत्रोच्चारं करोति वै ।। 2.73.२०० ।।
अनिधायैव तद्द्रव्यं कृत्वांगे उत्तमे स्थितम् ।।
शौचं कृत्वा यथान्यायमुपविश्य यथाविधि।।२०१।।
अन्नमभ्युक्षयेच्चापि उद्धृत्यार्कस्य दर्शयेत् ।।
अर्काभावेऽप्यथाग्नेश्च बस्तस्याथ प्रदर्शयेत् ।।२०२ ।।
त्यक्त्वा ग्रासत्रयं तस्माच्छेषं शुद्धिमवाप्नुयात् ।।
म्लेच्छैर्हृतानां चौरैर्वा कान्तारे वा प्रवासिनाम्।।२०३।।।
भक्ष्याभक्ष्यविशुद्ध्यर्थं तेषां वक्ष्यामि निष्कृतिम् ।।
पुनः प्राप्य स्वदेशं च वर्णानामनुपूर्वशः ।। २०४ ।।
कृच्छ्रस्यार्धे ब्राह्मणस्तु पुनः संस्कारमर्हति ।।
पादोनान्ते क्षत्रियस्तु अर्धार्धे वैश्य एव च ।। २०५ ।।
पादं कृत्वा तथा शूद्रो दानं दत्त्वा विशुध्यति ।।
उदक्या तु सवर्णा या स्पृष्टा चेत्स्यादुदक्यया ।। २०६ ।।
अहोरात्रोषिता सा च शुद्धा स्नानेन शुध्यति ।।
मूत्रं कृत्वा व्रजेन्मार्गं स्मृतिभ्रंशाज्जलं पिबेत् ।। २०७ ।।
अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ।।
(मूत्रोच्चारं द्द्विजः कृत्वाऽप्यकृत्वा शौचमात्मनः ।। २०८ ।।
मोहाद्भुक्त्वा त्रिरात्रं तु यवान् पीत्वा विशुध्यति ।।)
परित्यक्तमहायज्ञा प्रव्रज्याविच्युताश्च ये ।।२०९।।
अनाशकनिवृत्ताश्च तेषां शुद्धिः प्रवक्ष्यते ।।
चारयेत्त्रीणि कृच्छ्राणि चान्द्रायणमथापि वा ।। 2.73.२१० ।।
जातकर्मादिसंस्कारैः संस्कुर्यात्तं तथा पुनः ।।
उपानहममेध्यं वा चास्य संस्पृशते मुखम् ।। २११ ।।
पुत्रिकागोमयौ तस्य पञ्चगव्यं विशोधनम् ।।
वापन विक्रयं चैव नीलवृत्त्युपजीवनम् ।। २१२ ।।
पतनीयं हि विप्रस्य नीलसूत्रस्य धारणात् ।।
(स्नानं दानं तपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ।। २१३ ।।

वृथा तस्य महायज्ञा सूत्रसूत्रस्य धारणात् ।।)

नीलरक्तं यदा वस्त्रं द्विजोंगेषु हि धारयेत् ।। २१४ ।।

उपोष्य रजनीमेकां पञ्चगव्येन शुध्यति।।

नीलदारु यदा भज्येद्ब्राह्मणस्य तु पादयोः ।। २१५ ।।

शोणितं दृश्यते चास्य द्विजश्चान्द्रायणं चरेत्।।

वापितं यत्र नीलं तु तावदेवाशुचिर्मही ।। २१६ ।।

प्रमाणं द्वादशाब्दानि अत ऊर्ध्वं शुचिर्भवेत् ।।

अन्त्यजातिः श्वपाकेन संस्पृष्टा स्त्री रजस्वला ।। २१७ ।।।

चतुर्थेऽहनि शुद्धायाः प्रायश्चित्तं विशोधनम् ।।

त्रिरात्रमुपवासः स्यात्पञ्चगव्यं तथैव च ।। २१८ ।।

उच्छिष्टेन तु संस्पृष्टा कदाचित्स्त्री रजस्वला ।।।

यावन्न शुद्धिमाप्नोति नाश्नीयात्तावदेव तु ।। २१९ ।।

चण्डालश्वपचौ स्पृष्ट्वा शवधूमञ्च सूतिकाम् ।।

शवं स्पर्शयिता श्वानं सद्यः स्नानेन शुध्यति ।।2.73.२२०।।

ना स्पृष्ट्वाऽस्थि तु सस्नेहं स्नात्वा विप्रो विशुध्यति।।

आचम्यैव तु निःस्नेहं गामालभ्यार्कमीक्ष्य वा।।२२१।।

रथ्याकर्दमतोयेन नाभिस्पृष्टो भवत्यधः।।

मृत्तोयैश्चर्चयेदङ्गं ततः शुद्धिमवाप्नुयात्।।२२२।।

वान्तं विविक्तः स्नात्वा तु घृतं पीत्वा विशुध्यति।।

क्षुरकर्म ततः कृत्वा स्नानेनैव विशुध्यति।।२२३।।

अपाङ्क्तेयैस्तु यः पङ्क्त्यां भुंक्ते कश्चिद्द्विजोत्तमः।।

अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति।।२२४।।

चन्द्रार्कग्रहणे भुक्त्वा द्विजश्चान्द्रायणं चरेत्।।

ब्रह्मचारी शुनादष्टस्त्र्यहं सायं पयः पिबेत्।।२२५।।

गृहस्थो वा त्रिरात्रं तु चैकाहं त्वग्निहोत्रवान्।।

नाभेरूर्ध्वं तु दष्टस्य तदेव द्विगुणं भवेत्।।२२६।।

बाह्वोश्च त्रिगुणं ज्ञेयं मूर्धनि स्याच्चतुर्गुणम्।।

उदग्रन्थमृतकं प्रेतं यः स्पृशेद्ब्राह्मणः क्वचित्।।२२७।।

तस्य शुद्धिं विजानीयात्तप्तकृच्छ्रेण नित्यशः।।
आत्मानं घातयेद्यस्तु रज्ज्वादिभिरुपक्रमैः।।२२८।।
तस्य प्रेतक्रियां कृत्वा तप्तकृच्छ्रेण शुध्यति।।
इन्द्रियेषु प्रविष्टं स्यादमेध्यं यस्य कस्य चित्।।२२९।।
अहोरात्रोषितः स्नात्वा पञ्चगव्येन शुध्यति।।
एतैर्द्विजातयः शोध्या व्रतैराविष्कृतैर्मया।।2.73.२३०।।
अनाविष्कृतपापांश्च मन्त्रैर्होमैश्च साधयेत्।।
ख्यापनेनानुतापेन तपसाऽध्ययनेन च।।२३१।।
पापकृन्मुच्यते पापात्तथा दानेन चापरे।।
यथा यथानरो धर्मं स्वयं कृत्वा न भाषते।।२३२।।
तथा तथा च येनैव तस्मात्पापात्प्रमुच्यते।।
कृत्वा पापं हि स्मर्तव्यं तस्मात्पापत्प्रमुच्यते।।२३३।।
यथायथा मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गर्हति।।
तथातथा शरीरं तत्तेनाधर्मेण मुच्यते।।२३४।।
नैतत्कुर्यां पुनरिति निवृत्यां प्रयतेन्नरः।।
एवं संचिन्त्य मनसा प्रेत्यकर्मफलोदयम्।।२३५।।
मनोवाक्कर्मभिर्न्नित्यं शुभं कर्म समाचरेत्।।
अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानात्कृत्वा कर्म विगर्हितम्।।२३६।।
तस्माद्धि मुच्यते नित्यं द्वितीयं न समाचरेत्।।
यस्मिन्कर्मण्यस्य कृते मनसः स्यादलाघवम्।।
तस्मिंस्तावत्तपः कुर्याद्यावत्तुष्टिकरं भवेत्।।२३७।।
गुरुलघुतां तु विचार्य यथावद्येषु मयागमनं च तवोक्तम्।।
तेषु न चेत्सहनिश्चितबुद्धिर्विप्रवरैः कुशलैः सुधिया वा।।२३८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० प्रायश्चित्ताध्यायो नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः।।७३।।

2.74

पुष्कर उवाच।।
इत्येतदेनसामुक्तं प्रायश्चित्तं यथाविधि।।
अत ऊर्ध्वं रहस्यानां प्रायश्चित्तं निबोध मे।।१।।

पौरुषेण तु सूक्तेन जप्यहोमैर्दविजोत्तमाः।।
मासेनैकेन मुच्यन्ते पातकैः संयतेन्द्रियाः।।२।।
सव्याहृतीकप्रणवाः प्राणायामास्तु षोडश।।
अपि भ्रूणहनं मासात्पुनन्त्यहरहः कृताः ।।३।।
कौत्सं जप्त्वाप इत्येतद्वसिष्ठं प्रति च त्र्यृचम्।।
माहेशं शुद्धवत्यश्च सुरापोऽपि विशुध्यति।।४।।
सकृज्जप्त्वास्यवामीयं शिवसंकल्पमेव च।।
अपहृत्य सुवर्णं तु क्षणाद्भवति निर्मलः।।५।।
हविष्मतीयमस्येति ततः संहा इतीति च ।।
जप्त्वा च पौरुषं सूक्तं मुच्यते गुरुतल्पगः ।। ६ ।।
एनसां स्थूलसूक्ष्माणां चिकीर्षन्ननपनोदनम् ।।
अवेत्र्यृचं जपेदब्दं यत्किञ्चिदपि तानि चेत् ।। ७ ।।
प्रतिगृह्याप्रतिगृह्यं भुक्त्वा चान्नं विगर्हितम् ।।
जपंस्तरत्समंदीयं प्रयतो मानवस्त्र्यहम् ।। ८ ।।
सोमारौद्रं तु वह्वीनां जपन्सत्यस्य शुध्यति ।।
स्रवन्त्यामाचरेत्स्नानं पर्यस्यमिति वा त्र्यृचम् ।। ९ ।।
अद्वा रसानमित्येतदेनस्वी सप्तकं जपेत् ।।
अप्रकाशं तु कृत्वेनो मासमासीत भैक्ष्यभुक् ।। 2.74.१० ।।
मन्त्रैः शाकलहोमीयैरब्दं हुत्वा घृतं द्विजः ।।
सुगुर्वप्यपहन्त्येनो जप्त्वा वामन इष्यते ।। ११ ।।
द्रुपदा नाम सा देवी यजुर्वेदे प्रतिष्ठिता।।।
अन्तर्जले त्रिरावृत्य मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।। १२ ।।
महापातकसंयुक्तो न गच्छेद्वाः समाहितः ।।
स्वभ्यस्य पावमानीयं भैक्ष्याहारो विशुध्यति ।। ।।१३।।
अरण्ये वा त्रिरभ्यस्य प्रयतो वेदसंहिताम् ।।
मुच्यते पातकैः सर्वैः पराकैः शोधितस्त्रिभिः ।। १४।।
त्र्यहं तूपवसेद्युक्तस्त्रिरहोऽभ्युपयन्नपः ।।
मुच्यते पातकैः सर्वैर्जप्त्वा त्रिरघमर्षणम् ।। १५ ।।

यथाश्वमेधः सुतरां सर्वपापापनोदनः ।।

तथाघमर्षणं सूक्तं सर्वपापापनोदनम् ।।१६।।

हत्वा लोकानपीमांस्त्रीनश्नन्नपि यतस्ततः ।।

ऋग्वेदं धारयन्विप्रो नैनः प्राप्नोति किञ्चन।।१७।।

ऋक्संहितां समभ्यस्य यजुषां वा समाहितः ।।

साम्नां वा सरहस्यानां सर्वपापैः प्रमुच्यते।।१८।।

यथा महाह्रदं प्राप्य क्षिप्रं लोष्ठो विनश्यति।।

तथा दुश्चरितं सर्वं वेदे त्रिवृति मज्जति।।१९।।

ऋचो यजूंषि चाद्यानि सामानि विविधानि च ।।

एष ज्ञेयस्त्रिवृद्वेदो यो वै वेद स वेदवित् ।।2.74.२०।।

आद्यं वै त्र्यक्षरं ब्रह्म त्रयी यस्मिन्प्रतिष्ठिता ।।

स गुह्योऽन्यस्त्रिवृद्वेदो यो वेदैनं स वेदवित्।।२१।।

वेदाभ्यासोऽन्वहं शक्त्या महायज्ञक्रियासमः।।

नाशयन्त्याशु पापानि महापातकजान्यपि ।।२२।।

यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुते क्षणात्।।

तथा ज्ञानाग्निना पापं क्षिप्रं दहति वेदवित्।।२३।।

ये वासुदेवं जगतामधीशं भक्त्या गताः सर्वजगत्प्रधानम् ।।

ते पातकान्याशु विधूय लोके भवन्ति चन्द्रार्कसमप्रभावाः।।२४।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० प्रायश्चित्तो नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः।।७४।।

2.75

राम उवाच ।।

प्रेतशुद्धिं समाचक्ष्व सूतिकाशुद्धिमेव च ।।

द्रव्यशुद्धिं च भगवंस्त्वं हि वेत्सि यथातथा ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।

दशाहं शावमाशौचं सपिण्डेषु विधीयते ।।

जनने च तथाप्येवं ब्राह्मणानां भृगूत्तम ।। २ ।।

द्वादशाहेन राजन्यः पक्षाद्वैश्यो विशुध्यति ।।

मासेन शुद्धिमाप्नोति तथा शूद्रोऽपि भार्गव ।। ३ ।।

आनुलोम्येन पत्नीनां दासीनां च भृगूत्तम ।।
स्वामितुल्यं भवेच्छौचं मृते स्वामिनि यौतुकम् ।। ४ ।।
षड्भिस्त्रिभिरथैकेन क्षत्रविट्शूद्रयोनिषु ।।
ब्राह्मणः शुद्धिमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। ५ ।।
विट्शूद्रयोनौ शुद्धिः स्यात्क्षत्त्रियस्य तथैव च ।।
षड्रात्रेण त्रिरात्रेण षड्भिः शूद्रस्तथा विशः ।।६ ।।
अदन्तजातबाले तु सद्यः शौचं विधीयते ।।
बाले त्वकृतचूडे च विशुद्धिर्नैशिकी स्मृता ।। ७ ।।
तथा चानुपनीते तु त्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ॥
ततः परं दशाहेन शुद्धेयुस्तस्य बान्धवाः॥८॥
ऊनत्रिवार्षिके शुद्धे पञ्चाहा शुद्धिरिष्यते ॥
द्वादशाहेन शुद्धिः स्यादतीते वत्सरत्रये।।९।।
गतैः संवत्सरैः षड्भिः शुद्धिर्मासेन कीर्तिता।।
स्त्रीणामकृतचूडानां विशुद्धिर्नैशिकी स्मृता।।2.75.१०।।
तथा हि कृतचूडानां त्र्यहाच्छुध्यन्ति बान्धवाः ॥
विवाहितासु नाशौचं पितृपक्षे विधीयते ॥ ११ ॥
पितृगृहे प्रसूतायां विशुद्धिर्नैशिकी स्मृता ॥
सूतिका दशरात्रेण शुद्धिमाप्नोति नान्यथा ॥ १२ ॥।
विवाहिताऽपि चेत्कन्या म्रियते पितृवेश्मनि ॥
तस्यास्त्रिरात्राच्छुध्यन्ति बान्धवा नात्र संशयः ॥ १३॥
पितृवेश्मनि या कन्या रजः पश्यत्यसंस्कृता ॥
तस्यां मृतायां नाशौचं कदाचिदपि शाम्यति ॥ १४ ॥
सस्नानं खलु शौचं च प्रथमेन समापयेत् ॥
असमानं द्वितीयेन धर्मराजवचो यथा ॥ १९ ॥
देशान्तरस्थाः श्रुत्वा तु कुल्यानां मरणोद्भवौ ॥
यच्छेषं दशरात्रस्य तावदेव शुचिर्भवेत् ॥ १६ ॥
अतीते दशरात्रे तु त्रिरात्रमशुचिर्भवेत्॥
तथा संवत्सरेऽतीते स्नात एव च शुद्ध्यति ॥ १७ ॥

मातामहे तथातीते आचार्ये च तथा मृते ॥

अनौरसेषु पुत्रेषु भार्यास्वन्यगतासु च ॥ १८ ॥

परपूर्वासु भार्यासु त्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ॥

निवासे राजनि प्रेते मातुले श्वशुरे तथा ॥ १९ ॥

आचार्यपत्नीपुत्रेषु शिष्ये सब्रह्मचारिणि ॥

एकरात्रमशौचं स्यादन्नदाने तथा मृते ॥ 2.75.२० ॥

रात्रिभिर्मासतुल्याभिर्गर्भस्रावे विशोधनम् ॥

सपिण्डे ब्राह्मणे वर्णाः सर्व एवाविशेषतः ॥ २१ ॥

दशरात्रेण शुद्ध्यन्ति द्वादशाहेन भूमिपाः ॥

वैश्यः पञ्चदशाहेन शूद्रो मासेन भार्गव ॥२२॥

भृग्वग्न्यनाशनांभोभिर्मृतानामात्मघातिनाम् ॥

पतितानां च नाशौचं विद्युच्छस्त्रहताश्च ये ॥ २३ ॥

सती व्रती ब्रह्मचारी नृपकारकदीक्षिताः ॥

नाशौचभाजः कथिता राजकार्यकराश्च ये ॥२४॥

अनुगम्येच्छया प्रेतं ज्ञातिमज्ञातिमेव वा ॥

सवासा जलमाप्लुत्य घृतं प्राश्य विशुध्यति॥

मैथुने कटधूमे च सद्यः स्नानं विधीयते ॥ २५॥

जननमरणयोः शुचिर्दशाहेन भवति शौचविधेर्न विप्रयोज्यम् ॥

न च भवति प्रतिग्रहेषु दोषो द्विपद चतुष्पदधान्यदक्षिणासु।।२६।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं०रामं प्रति पुष्करोपाख्याने शौचविधिर्नाम पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः।।७५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०७६-०८०

https://sa.wikisource.org/s/zvl

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.76

पुष्कर उवाच ।

द्विजं न निर्हरेत्प्रेतं शूद्रेण तु कथंचन ।

न च शूद्रं द्विजेनापि तयोर्दोषोऽभिजायते ॥ १ ॥

अनाथं ब्राह्मणप्रेतं ये वहन्ति द्विजातयः ।

पदेपदे क्रतुफलं चानुपूर्वाल्लभन्ति ते॥२॥

संस्कारार्थमनाथस्य यस्तु काष्ठं प्रयच्छति ॥

काष्ठाग्निदाता प्राकाश्यं संग्रामे लभते जयम् ॥३॥

संज्वाल्य बान्धवं प्रेतमपसव्येन तां चितिम् ॥

परिक्रम्य ततः स्नानं कुर्युः सर्वे स्वबान्धवाः ॥४॥

प्रेताय च तथा दद्युस्तिस्रो वै चोदकाञ्जलीः ॥

द्वार्यश्मनि पदं दत्त्वा प्रविशेयुस्तथा गृहम् ।। ।।५।।

अक्षता निक्षिपेयुश्च तथा वह्नौ समाहिताः ।।

विदश्य निम्बपत्राणि शयीरंश्च पृथक् क्षितौ।।६।।

क्रीतलब्धाशनाश्चैव भवेयुः सुसमाहिताः ।।

न चैव मांसमश्नीयुर्व्रजेयुर्न च योषितम् ।। ७ ।।

निवर्तयेयुस्तथैवैकं पिण्डं प्रेतस्य नित्यदा ।।

अशौचं यावदेव स्यात्तस्मिन्व्यपगते पुनः ।।८।।

श्मश्रुकर्म तदा कृत्वा स्नाताः सिद्धार्थकैस्तिलैः ।।

पूजयेयुर्द्विजान्राम परिवर्तितवाससः ।।९।।

अदन्तजातेस्तनये शिशौ गर्भच्युते तथा ।।

कार्यो नैवाऽग्निसंस्कारो नैव चास्योदकक्रिया ।।2.76.१०।।

चतुर्थे च दिने कार्यश्चैवास्थ्नां राम संचयः ।।

अस्थिसंचयनादूर्ध्वं कुलस्पर्शो विधीयते ।। ११ ।।

मृतस्य बान्धवैः सार्धं कृत्वाश्रुपतनं नरः ।।

अस्थिसंचयनादर्वाक् सचैलं स्नानमाचरेत् ।।१२।।

स्नातश्च शुद्धिमाप्नोति ततः परमिति श्रुतिः ।।

अस्थ्नां गङ्गाम्भसि क्षेपात्प्रेतस्याभ्युदयो भवेत् ।। १३ ।।

अस्थ्नां हि प्लावनार्थाय सागराणां महात्मनाम् ।।

गगनाद्भुवमानीता गङ्गा गगनमेखला ।। १४ ।।

भगीरथेन धर्मज्ञ तपसा महता पुरा ।।

सगरस्य सुताः सर्वे नरकस्था भृगूत्तम ।। १५ ।।

गङ्गातोयाप्लुता राम दिवमक्षय्यमागताः ।।

गङ्गातोयेन यस्यास्थि यावत्संख्यं निमज्जति ।। १६ ।।

तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ।।

आत्मनस्त्यागिनां नास्ति पतितानां तथा क्रिया ।। १७ ।।

तेषामपि तथा गङ्गातोये स्यात्पतनं हितम् ।।

पतितानां तु यद्दत्तं श्राद्धं चाथ जलाञ्जलिः ।। १८ ।।

न तत्प्रेतः समाप्नोति गगने प्रविलीयते ।।

अनुग्रहेण सहिता प्रेतस्य पतितस्य तु ।। १९ ।।

नारायणबलिः कार्यस्तेनानुग्रहमश्नुते ।।

अनादिनिधनो देवः शंखचक्रगदाधरः ।। 2.76.२० ।।

अक्षयः पुण्डरीकाक्षस्तत्र दत्तं न नश्यति ।।

यथाकथंचिद्यद्दत्तं देवदेवे जनार्दने ।। २१ ।।

अविनाशि तु तद्विद्धि पात्रमेको जनार्दनः ।।

परस्मात्त्रायते यस्मात्तस्मात्पात्रं प्रकीर्तितम् ।।

पततां त्राणदस्त्वेको देवो मधुनिषूदनः ।।२२।।

अमितबलपराक्रमो महौजा दुरितभयापहरो हरिर्महात्मा ।।

अघशतमलिनैश्च सेव्यमानो भवति नृणां त्रिदिवाय वासुदेव।।२३।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने प्रेतनिर्हणोनाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ।। ७६ ।।

2.77

।। पुष्कर उवाच ।।

अशौचे तु व्यतिक्रान्ते स्नातः प्रयतमानसः ।।

स्नातानलङ्कृतान्भक्त्या गन्धवस्त्रोज्ज्वलान्द्विजान् ।।।३।।

उदङ्मुखान्भोजयीत स्वासीनान्सुसमाहितान् ।।

मन्त्रोहाश्चात्र कर्तव्यास्तथैकवचनेन च ।। २ ।।

उच्छिष्टसन्निधावेकं तथा पिण्डं निवेशयेत् ।।

कीर्तयेच्च तथा तस्य नामगोत्रे समाहितः ।।।३ ।।

भुक्तवत्सु च विप्रेषु पूजितेषु तथा धनैः ।।

विसृष्टाक्षयतोयेषु गोत्रनामानुकीर्तनैः ।। ४ ।।

चतुरङ्गुलविस्तारमुत्खातं तावदन्तरम् ।।

वितस्तिदीर्घं कर्तव्यं कर्षूणां च तथा त्रयम् ।। ५ ।।

कर्षूणां तु समीपे च ज्वालयेज्ज्वलनत्रयम् ।।

सोमाय वह्नये राम यमाय च समाहितः ।। ६ ।।

जुहुयादाहुतीः सम्यक् तथैव च त्रयस्त्रयः ।।

पिण्डनिर्वपणं कुर्यात्प्राग्वदेव पृथक्पृथक् ।। ७ ।।

अन्नेन दध्ना मधुना तथा मांसेन पूरयेत् ।।

मध्ये चेदधिवासः स्यात्कुर्यादभ्यधिकं ततः ।। ८ ।।

अथवा द्वादशाहेन सर्वमेतत्समापयेत् ।।

संवत्सरस्य मध्ये चेद्यदि स्यादधिमासकः ।। ९ ।।

ततो द्वादशके श्राद्धे कार्यं तदधिमासिकम् ।।

ततो द्वादशके श्राद्धे कार्यं तदधिकं भवेत्।।2.77.१०।।

संवत्सरे समाप्ते तु श्राद्धं श्राद्धवदाचरेत् ।।

प्रेताय तस्मादूर्ध्वं च तस्यैव पुरुषत्रये ।। ११ ।।

पिण्डान्विनिर्वपेच्चात्र चतुरः सुसमाहितः ।।

संसृजं पृथिवीं दत्त्वा समानावेति चाप्यथ ।। १२ ।।

योजयेत्प्रेतपिण्डं तु पिण्डेष्वन्येषु भार्गव ।।

प्रेतपात्रं च पात्रेषु तथैव विनियोजयेत् ।।१३।।

पृथक्पृथक् च कर्तव्यं कर्मैतत्कर्मणां त्रये ।।

मन्त्रवर्जमिदं कर्म शूद्रस्यापि विधीयते ।। १४ ।।

अमन्त्रोच्चारणं स्त्रीणां कार्यमेतत्तथा भवेत् ।।

यावज्जीवं तथा कुर्याच्छ्राद्धं तु प्रतिवत्सरम् ।।

अनेनैव विधानेन भक्त्या प्रयतमानसः।।१५।

प्रेतायान्नं सोदकुम्भं प्रदेयं नित्यं भक्त्या यावदब्दावसानम् ।।

एतत्कार्यं बान्धवैर्नैव कार्यः शोकः शोचन्नैव किञ्चित्प्रकुर्यात्।।१६।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करवाक्ये प्रेतक्रिया नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ।। ७७ ।।

२.७८

पुष्कर उवाच ।।

बुधैराश्वसनीयाश्च बान्धवैर्मृतबान्धवाः ।।

वचनैर्धर्मसंयुक्तैस्तानि चान्यानि मे शृणु ।। १ ।।

नित्यमस्मिन्निरालम्बे काले सततयायिनि ।।

न तद्भूतं प्रपस्यामि स्थितिर्यस्य भवेद्ध्रुवा ।। २ ।।

गङ्गायाः सिकताधारास्तथा वर्षति वासवे ।।

शक्या गणयितुं लोके न व्यतीताः पितामहाः ।। ३ ।।

चतुर्दश विनश्यन्ति कल्पेकल्पे सुरेश्वराः ।।

सर्वलोकप्रधानाश्च मनवश्च चतुर्दश ।। ४ ।।

बहूनीन्द्रसहस्राणि दैत्येन्द्रनियुतानि च ।।

विनष्टानीह कालेन मनुजेष्वथ का कथा ।। ५ ।।

राजर्षयश्च बहवः सर्वे समुदिता गुणैः ।।

देवा ब्रह्मर्षयश्चैव कालेन निधनं गताः ।। ६ ।।

ये समर्था जगत्यस्मिन्सृष्टिसंहारकारणे।।

तेऽपि कालेन नीयन्ते कालो हि दुरतिक्रमः।।७।।

आक्रम्य सर्वं कालेन परलोकाय नीयते ।।

कर्म पश्यति नो जन्तुस्तत्र का परिदेवना ।।८।।

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च ।।

अस्मिन्दुष्परिहार्येऽर्थे नास्ति लोके सहायता ।। ९ ।।

शोचन्तो नोपकुर्वन्ति मृतस्य हि जना यदा ।।

अतो न शोचितव्यं स्यात्क्रिया कार्या सुयत्नतः ।। 2.78.१० ।।

सुकृतं दुष्कृतं चोभौ सहायौ यस्य गच्छतः ।।

बान्धवैस्तस्य किं कार्यं शोचद्भिरथ वा न वा ।। ११ ।।

बान्धवानामशौचे तु स्थितिं प्रेतो न विन्दति ।।

अतस्त्वभ्येति तानेव पिण्डतोयप्रदायिनः ।। १२ ।।

अर्वाक् सपिण्डीकरणात्प्रेतो भवति यो मृतः ।।

प्रेतलोकगतस्यान्नं सोदकुम्भं प्रयच्छत ।। १३ ।।

पितृलोकगतश्चान्नं श्राद्धं भुङ्क्ते सुधासमम् ।।

पितृलोकगतस्यास्य तस्माच्छ्राद्धं प्रयत्नतः ।। १४ ।।

देवत्वे यातनास्थाने तिर्यग्योनौ तथैव च ॥

मानुष्ये च तथाऽप्नोति श्राद्धे दत्ते स्वबान्धवैः ॥ १५॥

प्रेतस्य श्राद्धकर्तुश्च पुष्टिः श्राद्धे कृते ध्रुवम् ॥

तस्माच्छ्राद्धं सदा कार्यं शोकं त्यक्त्वा निरर्थकम् ॥१६॥

एतावदेव कर्तव्यं सदा प्रेतस्य बन्धुभिः॥

नोपकुर्यान्नरः शोचन्प्रेतस्यात्मन एव च॥१७॥

दृष्ट्वा लोकमनाक्रन्दं म्रियमाणांश्च बान्धवान् ॥

धर्ममेकं सहायार्थे कारयध्वं सदा नराः ॥ १८॥

मृतोऽपि बान्धवः शक्तो नानुगन्तुं नरैर्यतः ॥

जायावर्ज्यं हि सर्वस्य यस्या भर्ता विभिद्यते ।। १९ ।।

धर्म एकोऽनुयात्येनं यत्र कुत्र च गामिनम् ।।

नन्वसारे त्रिलोके ऽस्मिन्धर्मं कुरु मा चिरम् ।। 2.78.२० ।।

श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्णे त्वपराह्णिकम् ।।

न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतमस्य न वा कृतम ।। २१ ।।

क्षेत्रापणगृहासक्तमन्यत्र गतमानसम् ।।

वृकीवाऽरण्यमासाद्य मृत्युरादाय गच्छति।।२२।।

न कालस्य प्रियः कश्चिद्द्वेष्यश्चास्य न विद्यते ।।

आयुष्ये कर्मणि क्षीणे प्रसह्य हरते जनम्।।२३।।

नाप्राप्तकालो म्रियते विद्धः शरशतैरपि ।।

कुशाग्रेणापि संस्पृष्टः प्राप्तकालो न जीवति ।।२४।।
नौषधानि न मन्त्राश्च न होमा न पुनर्जपाः ।।
त्रायन्ते मृत्युनोपेतं जरया वापि मानवम्।।२५।।
आगामिनमनर्थं तु प्रतिघातशतैरपि ।।
न निवारयितुं शक्तास्तत्र का परिदेवना ।।२६।।
यथा धेनुसहस्रेषु वत्सो विन्दति मातरम् ।।
तथा पूर्वकृतं कर्म कर्तारं विन्दते ध्रुवम् ।।।२७।।
अव्यक्तादीनि सर्वाणि व्यक्तमध्यानि चाप्यथ ।।
अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना ।।२८।।
देहिनोस्मिन्यथा देहं कौमारं यौवनं जरा ।।
तथा जन्मान्तरप्राप्तिर्धीरस्तत्र न मुह्यति ।। २९ ।।
गृह्णातीव यथा वस्त्रं त्यक्त्वा पूर्वधृतं नरः।।
गृह्णात्येवं नवं देहं देहीकर्मनिबन्धनः।।2.78.३०।।
नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।।
न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ।। ३१ ।।
अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च ।।
नित्यः सर्वगतःस्थाणुरचलोऽयं सनातनः।।३२।।
अव्यक्तोऽयमचिन्त्योऽयमविकार्योऽयमेव च ।।
तस्मादेवं विदित्त्वैनं नानुशोचितुमर्हथ ।। ३३ ।।
आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेनमाश्चर्यवद्वदति तथैव चान्यः ।।
आश्चर्यवश्चैनमन्यः शृणोति श्रुत्वाप्येनं वेद न चैव कश्चित् ।।३४।।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने बान्धवसमाश्वासनं नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ।। ७८ ।।

2.79

।। पुष्कर उवाच ।।
मृन्मयं भाजनं सर्वं पुनः पाकेन शुध्यति ।।
मद्यैर्मूत्रपुरीषैर्वा ष्ठीवनैः पूयशोणितैः।।१।।
संस्पृष्टं नैव शुध्येत पुनःपाकेन मृन्मयम् ।।

एतैरेव तथा स्पृष्टं ताम्रसौवर्णराजतम्।।२।।
शुध्यत्यातापितं पश्चादन्यथा केवलाम्भसा।।
अम्लोदकेन ताम्रस्य सीसस्य त्रपुसस्तथा।।३।।
क्षारेण शुद्धिं कांस्यस्य लोहस्य च विनिर्दिशेत्।।
मुक्तामणिप्रवालानां शुद्धिः प्रक्षालनेन तु।।४।।
अन्येषां चैव भाण्डानां सर्वस्याश्ममयस्य च ।।
शाकरज्जुमूलफलवैदलानां तथैव च।।५।।
मार्जनाद्यज्ञभाण्डानां पाणिना चाग्निकर्मणि ।।
उष्णाम्भसा तथा शुद्धिः सस्नेहानां विनिर्दिशेत् ।। ६ ।।
शयनासनयानानां स्फ्यशूर्पशकटस्य च ।।
शुद्धिः संक्षेपणाज्ज्ञेया पलालेन्धनयोस्तथा ।। ७ ।।
मार्जनाद्वेश्मनां शुद्धिः क्षितौ शोधनतः क्षणात् ।।
संमार्जितेन तोयेन वाससां शुद्धिरिष्यते ।। ।। ८ ।।
बहूनां प्रोक्षणाच्छुद्धिः धान्यानां च विनिर्दिशेत् ।।
शुद्धिर्द्रुमाणा विज्ञेया नित्यसत्पवनेन तु ।। ९ ।।
प्रोक्षणात्संहतानां तु दारवाणां च तक्षणात् ।।
सिद्धार्थकाणां कल्केन शृङ्गदन्तमयस्य च ।। 2.79.१० ।।
गोवालैः फलपत्राणामस्थ्नां स्याच्छृङ्गवस्तथा ।।
निर्यासानां गुडानां च लवणानां तथैव च ।। ११ ।।
कुसुम्भकुंकुमानां च ऊर्णाकार्पासयोस्तथा ।।
प्रोक्षणात्कथिता शुद्धिरित्याह भगवान् हि सः ।। १२ ।।
भूमिष्ठमुदकं शुद्धं तथैव च शिलागतम् ।।
वर्णगन्धरसैर्दुष्टैर्वर्जितं यदि तद्भवेत् ।। १३ ।।
शुद्धं नदीगतं तोयं सर्व एव तथाकराः ।।
शुद्धं प्रसारितं पण्यं शुद्धे चाश्वाजयोर्मुखे ।। १४ ।।
मुखवर्जं च गौः शुद्धा मार्जारः श्वा च नो शुचिः ।।
शय्या भार्या शिशुर्वस्त्रमुपवीतं कमण्डलुः ।। ।। १५ ।।
आत्मनः कथितं शुद्धं न परस्य कथञ्चन ।।

नारीणां चैव वत्सानां शकुनीनां शुनां मुखम् ।। १६ ।।

रतौ प्रस्रवणे वृक्षे मृगयायां सदा शुचिः ।।

शुद्धा भर्तुश्चतुर्थेऽह्नि स्नाता नारी रजस्वला ।। १७ ।।

दैवकर्मणि पित्र्ये च पञ्चमेऽहनि शुध्यति ।।

कृत्वा मूत्रपुरीषं वा स्नात्वा भोक्तुमनास्तथा ।। १८ ।!

भुक्त्वा क्षुत्वा तथा सुप्त्वा पीत्वा चाम्भोऽवगाह्य च ।।

रथ्यामाक्रम्य वाचामेद्वासो विपरिधाय च ।। १९ ।।

कृत्वा मूत्रपुरीषं च लेपगन्धापहं बुधः ।।

उद्धृतेनाम्भसा शौचं मृदा शौचं समाचरेत् ।। 2.79.२० ।।

मेहने मृत्तिकाः पञ्च लिङ्गे द्वे परिकीर्तिते ।।

एकस्मिन्विंशतिर्हस्ते द्वयो ज्ञेयाश्चतुर्दश ।। २१ ।।

तिस्रस्तु मृत्तिका ज्ञेयाः कृत्वा तु नखशोधनम् ।।

तिस्रस्तिस्रः पादयोश्च शौचकामैस्तु नित्यदा ।। २२ ।।

शौचमेतद्गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणाम् ।।

त्रिगुणं तु वनस्थानां यतीनां च चतुर्गुणम् ।। २३ ।।

मृत्तिका च विनिर्दिष्टा त्रिपूर्वं पूर्यते यया ।।

शुद्धिश्च काचभाण्डानां केवलेन तथाम्भसा ।। २४ ।।

श्रीफलैरंशुपट्टानां क्षौमाणां गौरसर्षपैः ।।

शुद्धिः पद्माक्षतोयेन मृगलोम्नां प्रकीर्तिता ।।

पुष्पाणां चन्दनानां च प्रोक्षणाच्छुद्धिरिष्यते ।। २५ ।।

सिद्धार्थकैः शुद्धिमुदाहरन्ति लोम्नां तथा भार्गववंशमुख्य ।।

सर्वस्य जीवस्य विशुद्धिरुक्ता मृदा च तोयेन विगन्धलेपात् ।।२६।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने द्रव्यशुद्धिर्नामैकोनशीतितमोऽध्यायः ।। ७९ ।।

2.80

राम उवाच ।।

वर्णानामाश्रमाणां च वेत्ति सर्वमिदं भवान् ।।

पुष्कर उवाच ।।

अहिंसासत्यवचनं ते स्याद्भूतेष्वनुग्रहः ।। १ ।।

तीर्थानुसरणं दानं ब्रह्मचर्यममत्सरम् ।।

देवद्विजातिशुश्रूषा गुरूणां च भृगूत्तम ।। २ ।।

श्रवणं सर्वधर्माणां पितृणां पूजनं तथा ।।

भक्तिश्च भूपतौ नित्यं तथा सच्छास्त्रनेत्रता ।। ३ ।।

आनृशंस्यन्तितिक्षा च तथा चास्तिक्यमेव हि ।।

धर्मसामान्यमेतत्ते कथितं भृगुसत्तम ।। ४ ।।

यजनं याजनं दानं तथैवाध्यापनक्रिया ।।

प्रतिग्रहं चाध्ययनं विप्रकर्माणि निर्दिशेत् ।।५।।

दानमध्ययनं चैव यजनं च यथाविधि।।

क्षत्त्रियस्य च वैश्यस्य कर्मेदं परिकीर्तितम् ।। ६ ।।

क्षत्रियस्य विशेषस्तु प्रजानां परिपालनम् ।।

कृषिगोरक्षवाणिज्यं वैश्यस्य परिकीर्तितम् ।। ७ ।।

शूद्रस्य द्विजशुश्रूषा सर्वशिल्पानि चाप्यथ ।।

ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यस्त्रयो वर्णा द्विजातयः ।। ८ ।।

तेषां जन्माद्वितीयं तु विज्ञेयं मौञ्जिबन्धनम् ।।

आचार्यस्तु पिता तत्र सावित्री जननी तथा ।।

ब्राह्मणक्षत्रियविशां मौञ्जीबन्धनजन्मनि ।। ९ ।।

वृत्त्या द्विजाः शूद्रसमा भवन्ति यावन्न वेदे प्रभवन्ति राम ।।

ततः परं ते द्विजतां लभन्ते समस्तकार्येष्वधिदैवतं च ।।2.80.१०।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने वर्णधर्माध्यायो नामाशीतितमोऽध्यायः ।। ८०

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०८१-०८५

https://sa.wikisource.org/s/zvm

2.81

।। पुष्कर उवाच ।।

आनुलोम्येन वर्णानां जातिर्मातृसमा स्मृता ।।

चण्डालो ब्राह्मणीपुत्रः शूद्रः स्यात्प्रतिलोमजः ।। १ ।।

मागधश्च तथा वैश्याच्छूद्रादायोगवो भवेत् ।।

वैश्यायाः प्रातिलोम्येन प्रतिलोमात्सहस्रशः ।। २ ।।

विवाहसदृशैस्तेषां नोत्तमैर्नाधमैस्तथा ।।

चण्डालकर्म निर्दिष्टं वध्यानां घातनं तथा ।। ३ ।।

स्त्रीजीवनं च तद्रक्षा प्रोक्तं वैदेहकस्य च ।।

सूतानामश्वसारथ्यं पुक्कसानां च व्याधता ।। ४ ।।

स्तुतिक्रिया मागधानां तथा चायोगवस्य च ।।

रङ्गावतरणं प्रोक्तं तथा शिल्पैश्च जीवनम् ।। ५ ।।

सूतानामस्ति संस्कारस्तथा वै याजनक्रिया ।।

बहिर्ग्राममनिवासश्च मृतचैलस्य धारणम् ।। ६ ।।

असंस्पर्शस्तथैवान्यैश्चण्डालस्य विधीयते ।।

ब्राह्मणार्थे गवार्थे वा देह त्यागानुपस्कृतः ।। ७ ।।

स्त्रीबालाद्युपपत्तौ च बाह्यानां शुद्धिकारणम् ।।

संकरे जातयस्त्वेताः पितृमातृप्रदर्शिताः ।। ८ ।।

प्रच्छन्ना वा प्रकाशा वा वेदितव्याः स्वकर्मभिः ।।

अनार्यता निष्ठुरता पुरतो निष्क्रियात्मता ।। ९ ।।

पुरुषं व्यञ्जयन्तीह लोके कलुषयोनिजम् ।।

पितुर्वा भजते शीलं मातुर्वोभयमेव वा ।। 2.81.१० ।।

न कथंचन दुर्योनिः प्रकृतिं स्वां न गच्छति ।।

कुले मुख्येऽपि जातस्य यस्य स्याद्योनिसङ्करः ।। ११ ।।

स श्रयत्येव तच्छीलं नरोऽल्पमपि वा बहु ।।

यत्र त्वेते परिध्वंसा जायन्ते वर्णसङ्कराः ।। १२ ।।
राष्ट्रियैः सह तद्राष्ट्रं क्षिप्रमेव विनश्यति ।।
शूद्रायां ब्राह्मणाज्जातः श्रेयसा चेत्प्रजायते ।।
अश्रेयाञ्श्रेयसीं जातिं गच्छत्यासप्तमाद्युगात्।।१३।।
राज्ञा स्वकालं परिरक्षणीयं घोरं नृणां सङ्करमेतदेव ।।
आसाद्य घोराणि हि सङ्कराणि नश्यन्ति राष्ट्राणि सराजकानि।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने सङ्करधर्मोनामैकाशीतितमोऽध्यायः ।। ८१ ।।

2.82

पुष्कर उवाच ।।
आजीवं तु यथोक्तेन ब्राह्मणः स्वेन कर्मणा ।।
जीवेत्क्षत्रियधर्मेण सा ह्यस्य वृत्त्यनन्तरा ।। १ ।।
उभाभ्यामप्यजीवन्वै वैश्यवृत्तिं समाचरेत् ।।
ब्राह्मणः क्षत्त्रियो वैश्यः शूद्रवृत्तिं विवर्जयेत् ।। ।। २ ।।
शूद्रो ब्राह्मणवृत्तिं च विशेषेण विवर्जयेत् ।।
आजीवत्सु स वृत्या च मध्यवृत्तिं समाचरेत् ।। ३ ।।
ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि वैश्यवृत्त्या तु वर्तयन् ।।
अयः शस्त्रं विषं मांसं सोमं गन्धांश्च सर्वशः ।। ४ ।।
क्षीरं क्षौद्रं दधि घृतं तैलं मज्जां गुडं कुशम् ।।
मद्यं नीलं च लाक्षां च लवणं प्राणिनोऽपि च ।। ५ ।।
विक्रीणीत तिलान्नैव पक्वान्नं गोरसांस्तथा ।।
रसा रसैर्निहन्तव्या गन्धेन लवणं रसैः ।। ६ ।।
कृतान्नं च कृतान्नेन तिलधान्येन तत्समम् ।।
वैश्यो वा क्षत्त्रियो वापि वर्जयेद्द्विजजीविकाम् ।।७ ।।
सद्यः पतति मांसेन लाक्षया लवणेन च।।
त्र्यहाच्च शूद्रो भवति ब्राह्मणः क्षीरविक्रयी ।। ८ ।।
इतरेषां हि पण्यानां विक्रयां मनुजोत्तम ।।
ब्राह्मणः सप्तरात्रेण वैश्यभावं हि गच्छति ।।९।।

क्षिप्राणि यानि रूक्षाणि चराणि च मृदूनि च ।।
वाणिज्ये तानि शस्यन्ते तिथिं रिक्तां विवर्जयेत् ।।2.82.१० ।। ।।
द्विकं शतं तु गृह्णीयात्कुसीदेनापि वर्धयन् ।।
ततोऽधिकं तु गृह्णानश्चौरस्याप्नोति किल्बिषम् ।। ११ ।।
प्रतिपद्द्वादशी षष्ठी नक्षत्राणि ध्रुवाणि च ।।
कुसीदे वर्जनीयानि नित्यं सूर्यसुतस्य च।।१२।।
कृषिभूमिपतेर्भागं दत्त्वा कुर्याद्यथोदितम् ।।
ध्रुवाणि सौम्यं मैत्रं च वायव्यं पौष्णमाश्विनम्।। ।।।१३।।
वासवं श्रवणं चित्रा विशाखा मूलमेव च ।।
कृष्यारम्भे प्रशस्यन्ते तथा पुष्यपुनर्वसू।।१४।।
कृष्यारम्भे प्रयत्नेन तिथिं रिक्तां विवर्जयेत।।
अङ्गारकदिनं वर्ज्यं दिवसं सूर्यजस्य च ।। १५ ।।
नक्षत्राणां यथोक्तानां मुहूर्तेषु च कारयेत् ।।
मुहुर्ते यदि वा ब्राह्मे सर्वकर्मसु पूजिते।।१६।।
वराहं पूजेयद्देवं शेषं पृथ्वीं तथैव च ।।
पर्जन्यं भास्करं वायुं देवेशं शशिनं तथा ।। १७ ।।
फालं च गोयुगं चैव गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।।
ततोऽग्निहवनं कुर्यात्सुसमिद्धे हुताशने ।। १८ ।।
देवतानां यथोक्तानां जुहुयाच्च घृताहुतीः ।।
गावो भग इति द्वाभ्यां सीरां युञ्जन्त्यतस्त्रिभिः ।। १९ ।।
फालं शुनां सुफालेति लाङ्गलं च तथेति वै ।।
हुत्वा विप्रान्समभ्यर्च्य दक्षिणाभिर्यथाविधि ।। 2.82.२० ।।
पूर्वोदक्प्रवणां भूमिं वाहयेत्प्राग्घलेन तु ।।
सीरायुञ्जन्त इत्येतदृक्त्रयं कीर्तयेद्बुधः ।। २१ ।।
या ओषधय इत्येवं बीजं तदनु मन्त्रयेत् ।।
कृत्वा सुवर्णतोयाक्तं लक्षण्यो वापयेत्पुमान्।। २२ ।।
प्राङ्मुखैर्वाहयेद्गोभिः प्राङ्मुखैश्चैव वापयेत् ।।
शंखपुण्याहघोषेण बीजवापः प्रशस्यते ।। २३ ।।

बीजवापे तथा मन्त्रं निबोध गदतो मम ।।
प्रजापते कश्यपाय देवलाय नमः सदा ।। २४ ।।
सदा मे ऋद्धतां देवी बीजेषु च धनेषु च ।।
भोजयेद्ब्राह्मणांश्चात्र तथैव च कृषीवलान् ।। २५ ।।
कालश्च सर्वः पूर्वोक्तः संग्रहेऽपि प्रशस्यते ।।
देवतानां पितॄणां च कृत्वा तत्रापि पूजनम् ।। २६ ।।
नववस्त्रपरीधानः श्वेतमाल्यानुलेपनः।।
प्राङ्मुखः प्राशनं कुर्यात्पात्रे सौवर्णराजते।।२७।।
तत्रापि भोजयेद्विप्रांस्तथैव च कृषीवलान्।।
कृष्ये विशेषतः कार्यं फलयज्ञं भृगूद्वह।।२८।।
यूपोयं निहितो मध्ये पेषीवासैषकार्षकैः।।
तस्मादतन्द्रितो दद्यादन्नं धान्यार्थदक्षिणा।।२९।।
भूमिं भित्त्वौषधीश्छित्त्वा हत्वा कीटपिपीलिकम्।।
पुनन्ति खलु यज्ञेन कर्षिका नात्र संशयः।। 2.82.३०
अष्टागवं धर्महलं षड्गवं जीवितार्थिनाम्।।
चतुर्गवं नृशंसानां द्विगवं ब्रह्मघातिनाम्।।३१।।
आपदं च समुत्तीर्य त्यक्त्वा वित्तं च कर्मणा।।
यदर्जितं ततः कुर्यात्प्रायश्चित्तं विचक्षणः।।३२।।
श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात्।।
स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः।।३३।।
ऋतेन जीवेदनृतेन जीवेन्मितेन जीवेत्प्रमितेन जीवेत्।।
सत्यानृताभ्यामथवापि जीवेच्छववृत्तिमेकां परिवर्जयेत्तु।।३४।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने आपद्धर्मो नाम द्व्यशीतितमोऽध्याय ।। ८२ ।।

2.83

।। राम उवाच ।।
काम्यं कर्म समाचक्ष्व वाणिज्यं येन शुध्यति।।
कृषिं च बहुलां चैव कर्मणा केन चाश्नुते।।१।।

।।पुष्कर उवाच।।
मूलेनोपोषितः कुर्यादिदं कर्म पुरोहितः।।
उपोषितस्य धर्मज्ञ जयमानस्य नित्यशः।।२।।
प्राप्तामुत्तरषाढासु प्राङ्मुखं स्नापयेन्नरम्।।
युक्तैर्वेतसमूलेन शङ्खमुक्ताफलैस्तथा।।३।।
मणिभिश्च यथालाभं कनकेन तथैव च।।
अकालमूलैः कलशैश्चतुर्भिर्भृगुनन्दन।।४।।
नवैस्तु पूजयेद्देवं शङ्खचक्रगदाधरम्।।
पूर्वाषाढां तथैवाऽपो वरुणं च निशाकरम्।।५।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा।।
एतेषामेव जुहुयात्तथा नाम्ना घृतं द्विज।।६।।
नीलवासावृतो भूत्वा क्षिपेदप्सु समाहितः।।
नीलानि राम वासांसि पयांसि विविधानि च।।७।।
तदा मंथं सुरां चैव मैरेयं विविधं तथा।।
शुक्लानि चैव माल्यानि धूपं दद्यात्तु कम्बुना।।८।।
तिम्यस्थि मकरादस्थि शङ्खमुक्ताफले तथा।।
सुवर्णान्तरितं कृत्वा धारयेच्च तथा मणिम्।।९।।
कृत्वैतत्सिद्धिमाप्नोति वाणिज्ये नात्र संशयः।।
समुद्रयाने च तथा कान्तारे न विषीदति।।2.83.१०।।
नीलानि राम वासांसि दक्षिणा चात्र शस्यते।।
शङ्खं सुवर्णं रूप्यं च तथा मुक्ताफलानि च।।११।।
होत्रे कर्त्रे द्विजेभ्यश्च सर्वमेतद्विधीयते।।
ब्राह्मणान्भोजयेच्चात्र परमान्नं तु संस्कृतम्।।१२।।
अलंघयन्नित्यमथाप्यमृक्षं करोति कर्मैतदतन्द्रितात्मा।।
न जातु लाभाद्विनिवर्ततेऽसौ समुद्रमार्गादिव निम्नगा वै।। १३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने पूर्वाषाढास्नानवर्णनो नाम त्र्यशीतितमोऽध्याय ।। ८३ ।।

2.84

पुष्कर उवाच।।
स्वयं सूपोषितो विद्वान्यजमानमुपोषितम्।।
मूलेन स्नापयेन्नित्यं तथाप्याशामुखास्थितम्।।१।।
दूर्वाकुश शमीपत्रपूर्णेन सुदृढेन च ।।
कुम्भद्वयेन स्नातस्तु पूजयेन्मधुमूदनम् ।। २ ।।
विरूपाक्षं सवरुणं चन्द्रं मूलं तथैव च ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।। ३ ।।
एतेषामेव जुहुयात्तथा नाम्ना घृतं द्विज ।।
पीतवासास्ततो भूत्वा मत्स्यकुल्माषसूकरैः ।। ४ ।।
सुराकृसरसंयुक्तैः स्नानोक्ताशामुखस्थितः ।।
बलिं निर्ऋतये दद्याज्जानु कृत्वा ततः क्षितौ ।। ५ ।।
ततोष्टादशभिः पुष्पैर्मूलैः पञ्चभिरेव च ।।
सुवर्णगर्भं च मणिं विद्वाञ्शिरसि धारयेत् ।। ६ ।।
कृत्वैतत्सकलं कर्म कृषिं बहुफलां लभेत् ।।
दक्षिणा चात्र दातव्या मूलानि च फलानि च ।।७।।
पीतानि चैव वस्त्राणि कनकं रजतं तथा ।।
भोजनं चात्र दातव्यं ब्राह्मणानामभीप्सितम् ।। ८ ।।
अलंघयन्मूलमिदं हि कुर्वन्स्नानं सदा भार्गव वंशमुख्य ।।
कृषिं समाप्नोति सदैव विद्वान्यथेप्सितं नात्र विचारमस्ति।।९।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने मूलस्नानवर्णनो नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ।। ८४ ।।
2.85
राम उवाच ।।
धर्ममार्गमहं त्वत्तः श्रोतुमिच्छामि मे वद ।।
त्वं हि वेत्थ महाभाग सर्वधर्मान्यथाविधि ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
षोडशर्तु निशाः स्त्रीणामाद्यास्तिस्रस्तु गर्हिताः ।।
व्रजेद्युग्मासु पुत्रार्थी ततः परमिति श्रुतिः ।। २ ।।

अयुग्मासु तथा राम दुहितार्थी स्त्रियं व्रजेत् ।।
विकृष्टयुग्मामुत ये प्रशस्ताः प्रियदर्शनाः ।। ३ ।।
दीर्घायुषो धर्मपरा भवन्तीह धनान्विताः ।।
गर्भस्य सृष्टताधाने गर्भाधानिकमिष्यते ।। ४ ।।
पुरा तु स्पर्शनं कार्यं सेवनं तु विचक्षणैः ।।
षष्ठेऽष्टमे वा सीमन्तकर्मस्वेतेषु च त्रिषु ।। ५ ।।
पुन्नामधेयं नक्षत्रं पुत्रकामस्य शस्यते ।।
आदित्यपुष्यसावित्रसौम्यमूलाः सवैष्णवाः ।। ६ ।।
पुन्नामधेया निर्दिष्टाः स्वातिश्चैवात्र सप्तमम् ।।
अङ्गारकदिनं वर्ज्यं तिथिं रिक्तां च वर्जयेत् ।। ७ ।।
अच्छिन्ननाभ्यां कर्तव्यं जातकर्म विचक्षणैः ।।
आशौचे तु व्यतिक्रान्ते नामकर्म विधीयते ।। ८ ।।
अथवा भार्गवश्रेष्ठ दिने पूजितलक्षणे ।।
मृदुध्रुवेषु ऋक्षेषु नामकर्म विधीयते ।।९।।
तत्राप्यङ्गारकदिनं तिथिं रिक्तां च वर्जयेत् ।।
नामधेयं तु वर्णानां कर्तव्यं तु समाक्षरम् ।।2.85.१०।।
माङ्गल्यं ब्राह्मणस्योक्तं क्षत्रियस्य बलान्वितम् ।।
वैश्यस्य धनसंयुक्तं शूद्रस्य तु जुगुप्सितम्।।११।।
शर्म वर्म धनार्थं तु दासान्तं चानुपूर्वशः ।।
नामधेयं तु कर्तव्यं स्वकुलानुगमेन वा ।। १२ ।।
स्त्रीणां सुखोद्यमक्रूरं विस्पष्टार्थं मनोहरम् ।।
नाम कार्यं महाभाग न कार्यं विषमाक्षरम् ।। १३ ।।
बालं तु कृतनामानं पूजितस्य गदाभृतः ।।
निवेदयेन्महाभाग तव पुत्रोऽयमित्युत ।। १४ ।।
शिष्यः प्रेष्यश्च दासश्च संविभाज्यश्च केशवः ।।
नित्यं सन्ति विभागेन शुभेन मधुसूदनः ।। १५ ।।
ततस्तु पूजनं कार्यं ब्राह्मणानां यथाविधि ।।
भोजयेद्ब्राह्मणांश्चात्र परमान्नं सदक्षिणम् ।। १६ ।।

चूडाकर्म ततः कार्यं भृगुपुत्र यथाकुलम् ।।

नक्षत्राण्यत्र शस्यन्ते मृदु क्षिप्रचराणि च ।। १७ ।।

तिथिं विवर्जयेद्रिक्तां सूर्यारार्किदिनान्यपि ।।

तत्रापि वासुदेवस्य पूजां कृत्वा विशेषतः ।। १८ ।।

गर्भाष्टमेऽब्दे कर्तव्यं ब्राह्मणस्योपनायनम् ।।

गर्भादेकादशे राज्ञः गर्भाच्च द्वादशे विशः ।। १९ ।।

चूडाकर्मणि यः प्रोक्तः कालः सोऽत्रापि शस्यते ।।

नक्षत्राणां यथोक्तानां मुहूर्ताश्च शुभप्रदाः ।। 2.85.२० ।।

षोडशाऽब्दे हि विप्रस्य राजन्यस्य दविविंशतिः।।

विंशतेश्च चतुष्कं तु वैश्यस्य परिकीर्तितम्।।२१।।

सावित्री नातिवर्तेत अत ऊर्ध्वं निवर्तते ।।

विज्ञातव्यास्त्रयोऽप्येते यथाकालमसंस्कृताः ।। २ ।।

सावित्रीपतिता व्रात्या व्रात्यस्तोमक्रमादृते ।।

मुञ्जस्य बिल्वजानां च क्रमान्मौञ्जः प्रकीर्तितः।। २३ ।।

मार्गवैयाघ्रचर्माणि वस्त्राणि व्रतचारिणाम् ।।

पर्णपिप्पलबिल्वानां क्रमाद्दण्डाः प्रकीर्तिताः।।२४।।

कचदेशललाटांसतुल्याः प्रोक्ताः क्रमेण तु ।।

अवक्रा सत्वचः सर्वे नाग्निशुष्कास्तथैव च ।। २५ ।।

वासोपवीतकार्पासक्षौमोर्णानां यथाक्रमम् ।।

आदिमध्यावसानेषु भवच्छब्दोपलक्षितम् ।। २६।।

प्रथमं तत्र भिक्षेत यत्र भिक्षा ध्रुवं भवेत् ।।

पूजयेद्वासुदेवं च तत्र देवं विशेषतः ।। २७ ।।

हृषीकेशं व्रतेशं च सर्वविघ्नेश्वरं प्रभुम् ।।

यथोक्तेषु च ऋक्षेषु त्रैविद्यां कारयेद्गुरुः ।। २८ ।।

नैवाधिकरी वेदे स्याद्विना त्रैविद्यकेन तु ।।

स्त्रीणां संस्कारमत्रोक्तं सकृत्कार्यं विजानता ।। २९ ।।

क्षेत्रसंस्कारमेतद्धि सकृदेव विजायते ।।

संस्काराणि पिता कुर्यान्मेखलाबन्धनात्मनः ।।

मेखला बन्धनाद्यानि कार्याणि गुरुणा तथा ।।2.85.३०।।

सर्वाणि कार्याणि हि लौकिकेऽग्नौ स्वकल्पमालोक्य भृगुप्रधान ।।

सर्वेषु पूजा च तथा विधेया तस्याप्रमेयस्य जनार्दनस्य।।३१।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने संस्कारवर्णनोनाम पञ्चाशीतितमोध्यायः।।८५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०८६-०९०

https://sa.wikisource.org/s/zvn

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.86

पुष्कर उवाच ।।

उपनीय गुरुः शिष्यं शिक्षयेच्छौचमादितः ।।

आचारमग्निकार्यं च सन्ध्योपासनमेव च ।। १ ।।

प्रयतः कल्यमुत्थाय स्नातो हुतहुताशनः ।।

भक्त्या गुरोस्तु कुर्वीत अभिगम्याभिवादनम् ।।२।।

गुरोस्तु वामं चरणं वामहस्तेन संस्पृशेत् ।।

दक्षिणं दक्षिणेनैव स्वनाम परिकीर्तयन् ।। ३ ।।

अनुज्ञातस्तु गुरुणा ततोऽध्ययनमाचरेत् ।।

कृत्वा ब्रह्माञ्जलिं पश्यन्गुरोर्वदनमानतः ।। ४ ।।

ब्रह्मावसाने प्रारम्भे प्रणवं चैव कीर्तयेत् ।।

अनध्यायेष्वध्ययनं वर्जयेत्तु प्रयत्नतः ।। ५ ।।

भैक्ष्यचर्यां ततः कुर्याद्ब्राह्मणेषु यथाविधि ।।

गुरोः कुले न भिक्षेत भुञ्जीत तदनुज्ञया ।। ६ ।।

आयुष्यं प्राङ्मुखो भुङ्क्ते यशस्यं दक्षिणामुखः ।।

श्रियः प्रत्यङ्मुखो भुङ्क्ते ऋतं भुङ्क्ते ह्युदङ्मुखः ।। ७ ।।

हितं प्रियं गुरोः कुर्याद्भक्त्याहंकारवर्जितः ।।

अन्वास्य पश्चिमां सन्ध्यां पूजयित्वा हुताशनम् ।। ८ ।।

अभिवाद्य गुरुं पश्चाद्गुरोर्वचनकृद्भवेत् ।।

मधुमांसाञ्जनं श्राद्धं गीतं नृत्यं च वर्जयेत् ।। ९ ।।

हिंसां परापवादं च अश्लीलं च विशेषतः ।।

मेखलामजिनं दण्डं धारयेत्प्रयतः सदा ।। 2.86.१० ।।

विनष्टानप्सु निक्षिप्य तथान्यान्धारयेत्पुनः ।।

आदिष्टी नोदकं कुर्यादाव्रतस्य समापनात् ।। ११ ।।

समाप्ते तु व्रतं कुर्यात्त्रिरात्रेणैव शुद्ध्यति ।।

अधःशायी भवेन्नित्यं ब्रह्मचारी समाहितः ।। १२ ।।
एवं मतं तु कुर्वीत वेदस्वीकरणं द्विजः ।।
गुरवे दक्षिणां दत्त्वा स्नायाच्च तदनन्तरम्।।१३।।
आशरीरविमोक्षाद्वा वसेद्गुरुकुले सदा ।।
नैष्ठिको ब्रह्मचारी च वायुभूतः खमूर्तिमान् ।।१४।।
तत्पदं समवाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ।।
स्नाने चैव सगोदाने कालः पूर्वो विधीयते ।।
पूजनं वासुदेवस्य सर्वत्र च विधीयते।।१५।।
संपूज्य देवं गुरवे च दत्त्वा धनं यथावत्परिपूर्णविद्यः ।।
गृहाश्रमी स्याद्विधिवन्नृसिंह यत्रास्य लोकद्वितयं प्रदिष्टम् ।। १६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने ब्रह्मचर्यवर्णनो नाम षडशीतितमोऽध्यायः ।। ८६ ।।

2.87

पुष्कर उवाच ।।
विप्रश्चतस्रो विन्देत भार्यास्तिस्रस्तु भूमिपः ।।
द्वे च वैश्यस्तथा कामं भार्यैकामपि चान्त्यजः ।। १ ।।
ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या शूद्री विप्रस्य कीर्तिताः ।।
क्रमेण कामसक्तस्य विवाहाः परिकीर्तिताः ।।२।।
विवाहमुत्क्रमात्कृत्वा नरकं प्रतिपद्यते ।।
धर्मकार्याणि सर्वाणि न कार्याण्यसवर्णया ।।३ ।।
असवर्णा तु या नारी रत्यर्थे सा प्रकीर्तिता ।।
आधानं तस्य धर्मार्थं न प्रशंसन्ति साधवः ।। ४ ।।
पाणिर्ग्राह्यः सवर्णासु गृह्णीयात्क्षत्रिया शरम् ।।
वैश्या प्रतोदमादद्याद्दशां चैवान्त्यजा तथा।।५।।
उत्कृष्टवेदनेऽप्येतद्विधानं परिकीर्तितम् ।।
सकृत्कन्या प्रदातव्या हरंस्तां चौरदण्डभाक् ।। ६ ।।
न कन्याविकयं कार्यं कदाचिदपि केनचित् ।।
केशविक्रयिणो यान्ति नरकानेक विंशतीन्।।७।।

अपत्यविक्रयात्तस्य निष्कृतिर्न विधीयते ।।

कन्याप्रजीवनात्किंचिन्नोपजीवति यः पुमान् ।। ८ ।।

न तच्छुल्कं समुद्दिष्टमानृशंस्यं हि तत्कृतम् ।।

कन्यादानं शचीयागो विवाहोऽथ चतुर्थिका ।। ९ ।।

विवाहमेतत्कथितं राम कर्मचतुष्टयम् ।।

दत्तामपि हरेत्कन्यां वरश्चेद्दोषभाग्भवेत् ।। 2.87.१० ।।

नष्टे मृते प्रव्रजिते क्लीबेऽथ पतितेऽपतौ ।।

पञ्चस्वापत्सु नारीणां पतिरन्यो विधीयते ।। ११ ।। ।

मृते तु देवरे देया तदभावे यदृच्छया ।।

पूर्वात्रितयमाग्नेयं वायव्यं चोत्तरात्रयम् ।। १२ ।।

रोहिणी चेति वरुणं भगणः शस्यते सदा ।।

नैकगोत्रां च वरयेन्नैकार्षीयां च भार्गव ।। १३ ।।

पितृतः सप्तमादूर्ध्वं मातृतः पञ्चमात्तथा ।।

वरयेल्लक्षणोपेतां सदा लोकद्वयेच्छया ।। १४ ।।

ब्राह्मो दैवस्तथैवार्षः प्राजापत्यस्तथासुरः ।।

गान्धर्वो राक्षसश्चैव पैशाचश्चाष्टमः स्मृतः ।। १५ ।।

आहुः प्रदानं ब्राह्मेण कुलशीलयुताय तु ।।

तज्जः पुनात्युभयतः पुरुषानेकविंशतीन्।।१६।।

दैवश्च ऋत्विजे दानं स तु यज्ञः प्रकीर्तितः ।।

तज्जः पुनाति धर्मज्ञ स्वकुले पुरुषत्रयान्।।१७।।

शुल्केन चासुरं विद्यात्स तु धर्माद्दते मतः ।।

परस्परेच्छया राम कन्यकावरयोस्तथा।। १८ ।।

गान्धर्वो नाम निर्दिष्टः स तु मन्मथलक्षणः ।।

राक्षसो युद्धहरणात्पैशाचः कन्यकाछलात् ।। १९ ।।

प्राजापत्यस्तथा ब्राह्मः समवर्णेषु पूज्यते ।।

दैवस्तु ब्राह्मणस्यैव नैव चान्यस्य कस्यचित् ।। 2.87.२० ।।

गान्धर्वराक्षसौ श्रेष्ठौ क्षत्त्रियस्यैव भार्गव ।।

पूर्वं विवाहात्कर्तव्यः शचीयागो भृगूत्तम ।। २१ ।।

वैवाहिकेन्दौ कुर्वीत कुम्भकारमृदा शचीम् ।।

सर्वलक्षणसंयुक्तां कुशलेन च शिल्पिना ।। २२ ।।

तां नयेत्सरसस्तीरं नदीतीरमथापि वा ।।

सर्वभूषणसंपन्ना सर्वास्त्वविधवाः स्त्रियः ।। २३ ।।

कौसुंभरक्तवसनाः सर्वाः स्युः शस्त्रपाणयः ।।

माल्यानुलेपनैर्भक्ष्यैर्दीपैर्धूपैस्तथैव च ।। २४ ।।

कौसुंभरक्तैर्वस्त्रैश्च भूषणैश्चैव शक्तितः ।।

ततः शूर्पेण ताः साध्व्यो दिक्षु दत्त्वा बलिं शुभम् ।। २५ ।।

संयम्य केशान्प्रयता गृहीत्वा च तथा शचीम् ।।

वाद्यगीतेन महता द्विजवाचनकेन च ।। २६ ।।

गृहे प्रवेशयेत्पुंसां शक्रपत्नीमनिंदिताम् ।।

त्रिसन्ध्यं तत्र सा पूज्या गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।। २७ ।।

वन्दनीयोद्वाहसमये तत्र कालं निबोध मे ।।

प्रसुप्ते केशवे राम न तु कार्यं कथञ्चन ।। २८ ।।

न पौषे न तथा चैत्रे न चार्ककुजवासरे ।।

कृष्णत्रिभागे नैवान्त्ये नाद्ये शुक्लस्य भार्गव।।२९।।

तथा रिक्ततिथौ नैव न विष्टौ करणे तथा ।।

न शुक्रेऽस्तमनं प्राप्ते तथा चास्ते बृहस्पतौ ।।2.87.३०।।

शशांकेऽन्यग्रहाश्चैव विवाहो न प्रशस्यते ।।

अर्कार्किभौमयुक्ते भे व्यतीपातहते तथा ।।३१।।

दिव्यान्तरिक्षभौमेन तथोत्पातेन घातिते ।।

तथा शिखिशिखाध्वस्ते सैंहिकेययुते तथा ।।३२।।

वैवाहिकान्यतो वक्ष्ये नक्षत्राणि भृगूत्तम ।।

सौम्यं पित्र्यं च वायव्यं सावित्रं रौहिणं तथा।।३३।।

उत्तरात्रितयं मूलं मैत्रं पौष्णं तथैव च ।।

मूहूर्ताश्च तथैतेषां शुभा अभिजिता सह ।।३४।।

मानुष्याख्यस्तथा लग्नो मानुष्याख्यस्तथांशकः ।।

अमानुष्याख्ये लग्नेऽपि मानुष्याख्येंशको हितः ।।३५।।

तृतीये च तथा षष्ठे दशमैकादशाष्टमे ।।

अर्कार्किभौमतनयाः प्रशस्ता न कुजोष्टमः ।। ३६ ।।

सप्तान्त्याष्टमवर्ज्येषु शेषाः शस्ता ग्रहोत्तमाः ।।

तेषामपि तथा सूर्यश्चन्द्रः षष्ठो न शस्यते ।। ३७

संकल्पविधिना कार्यो विवाहस्तदनन्तरम् ।।

वैवाहिकेऽह्नि कर्तव्यास्तथैव च चतुर्थिके ।। ।। ३८ ।।

न दातव्या ग्रहास्तत्र चतुराद्यास्तथैकगाः ।।

अतः परं गृहे गच्छेदृतुकाले सदा स्त्रियम् ।। ३९ ।।

पर्ववर्ज्यं सदा गच्छेत्स्त्रीणां वा संस्मरन्वरम् ।।

सर्वकालं रतिर्दत्ता तासां सत्यं भृगूत्तम ।।2.87.४० ।।

परस्परातिक्रमणं दंपत्योः परिवर्जयेत् ।।

निष्कारणं तथा राम न कार्यमधिवेदनम् ।।४१।।

अप्रजा रोगिणी मूढा तथा च कलहप्रिया ।।

कन्याप्रजा तथा या च या चैवाप्रियवादिनी ।। ४२ ।।

एताः खल्वधिवेत्तव्या गृहकार्यपराङ्मुखीः ।।

अधिविन्ना विशेषेण पालनीया सुतं भवेत् ।।४३।।

धर्मकार्येषु सर्वेषु तथा ज्येष्ठां नियोजयेत् ।।

धर्माधर्मौ समौ राम दम्पत्योरुभयात्मकौ ।। ४४।।

पोष्या च नित्यं परिपालनीया भार्या भवेद्धर्मपरायणस्य ।।

धर्मार्थकामान्सततं द्विजेन्द्र तान्रक्षयेत्सम्यगथानया स्वान्।। ४५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने धर्मवर्णनन्नाम सप्ताशीतितमोध्याम् ।। ८७

2.88

।। पुष्कर उवाच ।।

निद्रां जह्याद् गृही राम नित्यमेवारुणोदये ।।

वेगोत्सर्गं ततः कृत्वा दन्तधावनपूर्वकम् ।। १ ।।

स्नानं समाचरेत्प्रातः सर्वकल्मषनाशनम् ।।

वेगोत्सर्गं न कुर्वीत फालकृष्टे तथा शुचौ ।। २ ।।

गोष्ठे न चाग्नौ न तटे द्रुमच्छायासु शाद्वले ।।
पथि भस्मनि तोये च नांगणे न च गोपथे ।। ३ ।।
नाग्न्यर्कानागतोयेषु प्रतिवाते तथैव च ।।
न वेगितो न कार्यस्थो वेगोत्सर्गं समाचरेत् ।। ४ ।।
उदङ्मुखस्तु सन्ध्यासु दिवा वै भृगुनन्दन ।।
दक्षिणाभिमुखो रात्रौ नाकाशे तु कथञ्चन ।। ५ ।।
कर्णस्थब्रह्मसूत्रस्तु वस्त्राच्छादितमस्तकः ।।
अभ्युद्धृताभिरद्भिस्तु मृद्भिः शौचं समाचरेत् ।। ६ ।।
कृतशौचः शुचौ देशे प्राङ्मुखः सुसमाहितः ।।
उदङ्मुखस्तु धर्मज्ञ तथान्तर्जानुरेव च ।। ७ ।।
उपस्पृशेच्च धर्मज्ञ शुद्धपादकरः सदा ।।
एकहस्तार्पितेनाऽथ फेणबुद्बुदिना तथा ।। ८ ।।
अग्निपक्वेन तोयेन ननु नोपस्पृशेद्बुधः ।।
अङ्गुल्यग्रे भवेद्दैवं ब्राह्ममङ्गुलिमूलके ।।९।।
पैत्र्यं तर्जनिमूले स्यात्कनिष्ठायाश्च मानुषम् ।।
ब्राह्मेण त्रिः पिबेदापः प्रमृज्यात्तु ततो मुखम् ।।2.88.१० ।।
खान्यद्भिः संस्पृशेत्पश्चान्मूर्धानं नाभिमेव च ।।
उपस्पृश्य ततः पश्चाद्भक्षयेद्दन्तधावनम् ।। ११ ।।
भुक्त्वा च निक्षिपेद्राम नित्यमेव समाहितः ।।
उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा न याम्याशापराङ्मुखः।।१२।।
मांसन्न भक्षयेच्चैव नोर्धशुष्कं न पिच्छिलम्।।
सुशिरं मधुरं चाम्लं वित्वचं पत्रसंयुतम।।१३।।
समपूर्वमतिस्थूलं कुब्जकीटविनाशितम् ।।
शाल्मल्यश्वत्थभव्यानां धवकिंशुकयोरपि ।। १४।।
कोविदारशमीपीलुश्लेष्मातकबिभीतकान् ।।
वर्जयेद्दन्तकाष्ठेषु गुग्गुलं क्रमुक तथा ।।१५।।
वटासनार्कखदिरकरवीरांश्च भक्षयेत् ।।
जात्यश्वबिल्वबदरं मूलं च ककुभस्य च ।। १६।।

अरिमेदं प्रियङ्गुं च कण्टकिन्याश्च भार्गव ।।
प्रक्षाल्य भक्षयेत्पूर्वं प्रक्षाल्यैव च संत्यजेत् ।।१७।।
पतितेऽभिमुखं शस्तं शान्ताशाभिमुखे दिनम् ।।
सौभाग्यकामो वामेन भक्षयेत्प्राक् सुसंयतः ।।१८।।
मुखभागेन धर्मज्ञ वाग्यतश्चैव भक्षयेत् ।।
मलशौचं ततः कृत्वा सम्यक् स्नानमथाचरेत् ।। १९ ।।
न स्नानमाचरेद्भुक्त्वा नाविज्ञाते जलाशये ।।
नातुरो नारुणकरैरनाक्रान्ते नभस्तले ।। 2.88.२०।।
अप्रशस्तं निशि स्नानं राहोरन्यत्र दर्शनात ।।
परांभसि तथैवाल्पे नासिरस्कः कथञ्चन ।।२१।।
नित्यं नैमित्तिकं काम्यं क्रियाङ्गं मलकर्षणम् ।।
क्रियास्नानं तथा षष्ठं षोढा स्नानं प्रकीर्तितम् ।। २२ ।।
खानि रात्रौ शयानस्य स्रवन्ति पुरुषस्य च।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रातःस्नानं समाचरेत्।।२३।।
प्रातःस्नायी सदा राम नरकं न च पश्यति ।।
यः करोति सदा राम स्नानं तु सवनद्वयम् ।।२४।।
स तु स्वर्गमनुप्राप्य त्रिदशैरपि पूज्यते ।।
तथा त्रिषवणस्नायी स्वर्गलोके महीयते ।। २५ ।।
मानुष्यं प्राप्य भवति रूपयौवनसंयुतः ।।
धनधान्यवति स्फीते कुले चैव प्रसूयते ।। २६।।
रूपौदार्यगुणोपेताः स्त्रियश्चाप्नोत्यनिन्दिताः ।।
धर्मे मतिश्चास्य भवेद्यशसा च विराजते ।। २७ ।।
तस्मात्सदा धर्मपरेण राम तीर्थेषु मुख्येषु सरस्सु चैव ।।
स्नानं च कार्यं सुमलापहर्तृ नाकप्रदं कामकरं सुखाय ।।२८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने स्नानवर्णनो नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ।। ८८।।

2.89

पुष्कर उवाच।।

माल्यं लक्ष्मीकरं नाम नित्यं शिरसि धारयेत् ।।

नान्यत्र धारयेत्प्राज्ञो बहिर्गन्धं न धारयेत् ।। १।।

यश्च कण्टकिसम्भूतं कृष्णं रक्तं च भार्गव ।।।

कण्टकिभ्योऽपि यज्जातं शुक्लं धार्यं तु तद्भवेत् ।।२ ।।

कृष्णरक्ते तथा धार्ये यदि स्यातां जलोद्भवे ।।

चन्दनेनानुलिप्तेन कुंकुमागुरुभिस्तथा ।।३ ।।।

कर्पूरेण तथाङ्गानि शुभेन च प्रियङ्गुना ।।

वस्त्रं नान्यधृतं धार्यं न रक्तं मलिनं तथा ।। ४ ।।

जीर्णं नापदशं चैव श्वेतं धार्यं प्रयत्नतः ।।

उपानहं नान्यधृतं ब्रह्मसूत्रं च धारयेत् ।। ५ ।।

हीनाङ्गैरधिकाङ्गैश्च बालैर्वृद्धैर्बुभुक्षितैः ।।

व्यालैरदान्तैर्वाहैश्च न व्रजेच्च कदाचन ।। ६

स्नानभोजनपानादि तेषामाद्यो न वाचरेत् ।।

नैकः प्रपद्येदध्वानं नाधार्मिकसहायवान् ।। ७ ।।

न रात्रौ न च मध्याह्ने न च देवे प्रवर्षति ।।

न चातिविषमे वाते सन्ध्ययोश्च तथा द्विज ।। ८ ।।

नासन्निहितपाने वा न वेगान्न च सन्ततम् ।।

सातपत्र पदत्राणः सोष्णीषश्च तथा चरेत् ।। ९ ।।

चतुष्पथं न सः कुर्याद्विख्यातांश्च वनस्पतीन् ।।

मङ्गल्यानि च सर्वाणि पथि कुर्यात्प्रदक्षिणम् ।। 2.89.१० ।।

अमङ्गल्यानि वामानि कर्तव्यानि विजानता ।।

वरस्य भूमिपालस्य स्नातकस्याथ चक्रिणः ।। ११।।

भाराक्रान्तस्य गुर्विण्याः पन्था देयः प्रयत्नतः ।।

व्यालयुद्धं न चेक्षेत विना विषममास्थितः ।।१२।।

न पश्येच्चार्कमुद्यन्तं नास्तं यान्तं न चाम्भसि ।।

तिरस्कृतं तु वस्त्रेण न क्रुद्धस्य गुरोर्मुखम् ।।१३।।

न स्त्रीं स्रवन्तीं नोदक्यां न नग्नां नान्यसङ्गताम् ।।

न पत्नीं भोजनस्वप्नस्नानासक्तां विभूषणाम् ।। १४ ।।

नाञ्जयन्तीं स्वके नेत्रे नाश्नीलं किञ्चिदेव तु ।।
नानास्थानं न पश्येच्च न पश्येच्च महानसम् ।। १५ ।।
जलाशयतटस्थांश्च न पश्येत्तु कदाचन ।।
हीनाङ्गैरधिकाङ्गैश्च बालैर्वृद्धैर्बुभुक्षितैः ।। १६ ।।
व्यालैरदान्तैर्वाहैश्च न व्रजेत्तु कदाचन ।।
स्नानभोजनपानादि तेषामादौ न चाचरेत् ।। १७ ।।
चतुष्पथस्तुषाङ्गारशन्यवेश्माटवीस्तथा ।। १८ ।।
कार्पासास्थि तथा भस्म नाक्रमेद्यश्च कुत्सितम् ।।
अन्तःपुरं ऋतुगृहं परदूतगृहं तथा ।। १९ ।।
नारोहेद्विषमां नावं न वृक्षं न च पर्वतम् ।।
न लोष्टेन न काष्ठेन नाश्मना च फलद्रुमान्।। 2.89.२० ।।
न पातयेन्न कुर्वीत सर्वत्र च कुतूहलम् ।।
अर्थायतनशास्त्रेषु सर्वत्र स्यात्कुतूहली ।। २१ ।।
दण्डेन करपातैर्वा न कुर्यादम्बुवादनम् ।।
तृणच्छेदं न कुर्वीत न च लोष्टाभिमर्दनम् ।। २२ ।।
नखानां भक्षणं चैव दन्तानां कुट्टनं तथा ।।
छेदनं च नखैर्लोम्नां वृथा चेष्टां विवर्जयेत् ।। २३ ।।
मुखाङ्गवादनं चैव क्ष्वेडोत्क्रुष्टं तथा वृथा ।।
अवगुंठ्य शिरो रात्रौ न शयीत कदाचन ।।।। ।। २४ ।।
पर्यटेन्न तथा रात्रौ विना राम प्रदीपिकाम् ।।
नाद्वारेण पशुगृहे नाद्वारेण रिपोर्गृहम् ।। २५ ।।
प्रविशेन्न च तिष्ठेच्च निद्रितं न च बोधयेत् ।।
नाक्षिपेत्परवाक्यं तु न च रक्तं विरागयेत् ।। २६ ।।
कथाभङ्गं न कुर्वीत न च वासोविपर्ययम् ।।।
नोर्ध्वजानुश्चिरं तिष्ठेदुत्पतन्तीं न लंघयेत् ।। २७ ।।
परक्षेत्रे चरन्तीं गां पाययन्तीं च वत्सकम्।।
नाचक्षीत तथान्यस्य शक्रचापं न दर्शयेत् ।। २८ ।।
भद्रं भद्रमिति ब्रूयान्नानिष्टं वर्तयेत्क्वचित् ।।

पालाशमासनं वर्ज्यं पादपीठं च पादुके ।। २९ ।।
सुरार्चा गुरुभूपानां ब्राह्मणानां विशेषतः ।।
नाक्रमेच्च तथा छायां श्वपचस्य च भार्गव ।। 2.89.३० ।।
द्विजयोश्चैव दम्पत्योर्भूपयोर्युध्यमानयोः ।।
अग्निब्राह्मणयोश्चैव द्विजभूपालयोस्तथा ।। ३१ ।।
शिष्योपाध्याययोश्चैव न च मध्ये न पूज्ययोः ।।
तैले जले तथा वक्त्रमादर्शे च मलान्विते ।। ३२ ।।
न पश्येन्न तथा पश्येदुपरक्तं दिवाकरम् ।।
नोच्छिष्टस्तारकाराहुः स्तुतिनाशं हुताशनम् ।। ३३ ।।
न तिष्ठेत्प्रतिवातं च तथा च प्रतिभास्करम् ।।
न संहताभ्यां पाणिभ्यां कण्डूयेदात्मनः शिरः ।। ३४ ।।
रोदनं च तथा नग्नः कुर्यात्तोयावगाहनम् ।।
निष्कारणं नदीपारं बाहुभ्यां न तरेत्तथा ।। ३५ ।।
न प्रशंसेन्नदी तोये नदीमन्यां कथंचन ।।
न गिरौ पर्वतं राम न राज्ञः पुरतो नृपम् ।।३६।।
असंतर्प्य पितुर्देयं नदीपारं न च व्रजेत् ।।
भोजनं वर्जयेन्नावि ष्ठीवनं च तथांभसि ।। ३७ ।।
नैवाप्सु प्रक्षिपेद्विद्वानमेध्यं रुधिरं विषम् ।।
समाल्यो नाचरेत्स्नानं न द्विवासा विकारणम् ।।३८ ।।
आत्मनश्च तथा राम नैव त्वपनयेत्स्रजम् ।।
स्नातः शिरो नावधुनेन्नांगेभ्यस्तोयमुद्धरेत् ।। ३९ ।।
तद्दिने चानुलिप्तांगं तथा स्नानं विवर्जयेत् ।।
शिरःस्नातश्च तैलेन स्पृशेदंगं न किञ्चन ।। 2.89.४० ।।
वाससा वामभागस्य रजसा पूर्ववाससा ।।
संमार्जनं रजोवर्ज्यः खराश्वादेस्तथैव च ।। ४१ ।।
मेध्यानि च तथा राम गोगजाश्वरजांसि च ।।
नाधः कुर्वीत दहनं न च पादौ प्रतापयेत् ।। ४२ ।।
दर्भैर्न मार्जयेत्पादौ न च कांस्ये प्रधापयेत् ।।

गोगजाश्वाजपुच्छेषु खरस्य च विशेषतः ।। ४३ ।।
यल्लग्नमुदकं तस्माद्विप्रुषो दूरतस्त्यजेत् ।।
अकस्मादप्यशस्तास्ताः खञ्जांगस्पर्शनं तथा ।। ४४ ।।
हीनं वा न वहेद्राम श्रुतरूपधनादिभिः।।
हीनैर्न च वसेत्सार्धं न देशे वैद्यवर्जिते ।। ४५ ।।
न भूपालविहीने च न सांवत्सरवर्जिते ।।
दुष्टकूपान्विते राम तथा च बहुनायके ।। ४६ ।।
स्त्रीनायके बालपतौ शूद्रराज्ये तथैव च ।।
म्लेच्छवेषो न कर्तव्यो म्लेच्छभाषा तथैव च ।। ४७ ।।
चण्डालैः पतितैर्म्लेच्छैर्भाषणं न कदाचन ।।
नकारं कायतः कृत्वा कीर्तयेत्केशवं विभुम् ।। ४८ ।।
नासंवृतमुखः कुर्याद्धासं जृम्भां तथा क्षुतम् ।।
गोपयेज्जन्मनक्षत्रमृणसारं गृहे मलम् ।। ४९ ।।
प्रभोरप्यवमानं स्वं तस्य दुश्चरितं च यत् ।।
नानुकूल्यं तथा कार्यमिन्द्रियाणां सुखेप्सुना ।। 2.89.५० ।।
युक्त्या च कामसेवी स्यान्नाकस्मान्निःसुखी भवेत् ।।
वेगरोधं न कर्तव्यमन्यत्र क्रोधवेगतः ।। ५१ ।।।
नोपेक्षितव्यो व्याधिः स्याद्रिपुरल्पोऽपि भार्गव ।।
स्नात्वा भुक्त्वा च धर्मज्ञ भक्तिकामः सुरार्चने ।। ५२ ।।
मलायनानां संस्पर्शे मलानां चैव भार्गव ।।
वाससश्च परीधाने रथ्याचंक्रमणे तथा ।। ५३ ।।
आचमेच्च तथा राम तथा स्वप्नोत्थितो नरः ।।
न हुंकुर्याच्छिवं पूज्यं बिभृयान्नाग्निचारिणीम्।।५४।।
न भुक्तमात्रं प्रायस्येन्नीचसेवां विवर्जयेत् ।।
पादेन नाक्रमेत्पादं न कण्डूयेन्न शौचयेत् ।।५५ ।।
वर्जयेच्छवधूमं च गिरं चाश्लीलसंयुताम् ।।
प्रत्यक्षं वा परोक्षं वा कस्यचिन्नाप्रियं वदेत् ।। ५६ ।।
वेदशास्त्रनरेन्द्रर्षिदेवनिन्दां विवर्जयेत् ।।

नास्तिक्यमनृतं चैव चेतसो दूषणं तथा ।। ५७ ।।

स्त्रीणामीर्ष्या न कर्तव्या विश्वासं तासु वर्जयेत् ।।

लाडितास्ताडिताः कार्या देहे स्वे स्त्रीकुमारिकाः ।। ।। ५८ ।।

सर्वेषामेव धर्माणां कर्तव्यं श्रवणं तथा ।।

नमस्कारं च देवानां सर्वेषामेव कारयेत् ।। ५९ ।।

सर्वेषां चरितं राम धर्मतो न विकुत्सयेत् ।।

न चाचरेच्च धर्मज्ञ ते हि तेजोपहाहताः ।।2.89.६०।।

धर्मस्यार्थस्य कामस्य पीडावर्ज्या परस्परम् ।।

देवस्य वयसश्चैव शिल्पस्य स्वकुलस्य च ।।६१।।

आचरेत्सदृशं वेषं व्यवसायानुरूपतः ।।

स्नात एवाशु बिभृयात्सोष्णीषे धौतवाससी ।। ६२ ।।

अनुलिप्येत्तथांगानि सितं माल्यं च धारयेत् ।।

नासंस्कृतं च बिभृयात्काञ्चनं पुरुषोत्तम ।।६३।।

निराशनस्य सुप्तस्य शयानस्य तथैव च ।।

तथा भुक्तवतो राम स्नातस्य भाषितस्य च ।।६४।।

यात्रायुद्धोत्सुकस्यापि श्मश्रुकर्म विवर्जयेत् ।।

वैष्णवं वारुणं त्वाष्ट्रं सावित्रं वासवं तथा ।। ६५ ।।

वायव्यमिन्द्रिकं पौष्णं शाक्रमाश्विनमेव च ।।

मैत्रादित्ये तथा पुष्यः शंखचक्रगणं भवेत् ।। ६६ ।।

नक्षत्राणामथैतेषां मुहूर्ताश्च हितप्रदाः ।।

अर्कार्किभौमवाराश्च रिक्ताश्च तिथयस्तथा ।। ६७ ।।

प्रतिपच्च तथा षष्ठी वर्जयेत्क्षौरकर्मणि ।।

वर्जयेज्जन्मनक्षत्रं नानुकूलं तथैव च ।। ६८ ।।

जन्मनक्षत्रगे सौम्ये शिरःस्नानेन यत्नतः ।।

पूजा सोमस्य कर्तव्या नक्षत्रस्य तथात्मनः ।। ६९ ।।

श्राद्धं कुर्यात्प्रयत्नेन वह्निब्राह्मणपूजनम् ।।

वाहनायुधच्छत्राद्यं पूजनीयं प्रयत्नतः ।। 2.89.७० ।।

सुराणामर्चनं कार्यं केशवस्य विशेषतः ।।

समं स्वलंकृतस्तिष्ठेच्छिरस्नातश्च मानवः ।। ७१ ।।
निर्मलानि च कार्याणि दन्तकेशनखानि च ।।
अष्टमीं च तथा षष्ठीं नवमीं च चतुर्दशीम् ।। ७२ ।।
शिरोभ्यङ्गं न कुर्वीत पर्वसन्धौ तथैव च ।।
तथैवामलकस्नानं सप्तमीषु विवर्जयेत् ।।७३।।
विना तु सततं स्नानं न स्नायाद्दशमीषु च ।।
अमावस्यां सुरार्चासु नववस्त्रं न धारयेत् ।। ७४ ।।
न च भौमदिने राम तेष्वनक्तेषु चाप्यथ ।।
सावित्र रौहिणं मैत्रमादित्यं तिष्यमाश्विनम् ।। ७५ ।।
उत्तरात्रितयं चित्रा वायव्यं वसुदैवतम् ।।
इन्द्राग्निदैवतं पौष्णं तानि शस्तानि निर्दिशेत् ।। ७६ ।।
नक्षत्राणामथैतेषां मुहूर्ताश्च हितप्रदाः ।।
परद्रोहं तथा हिंसां प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।। ७७ ।।
केशग्रहान्प्रहारांश्च शिरस्येतां तथैव च ।।
दूरादावसन्थामूत्रं पूरीषं च समुत्सजेत् ।। ७८ ।।
पादप्रक्षालनं चैव भिन्नभाण्डादिकं च यत् ।।
सर्वमेतत्त्यजेत्प्राज्ञो येन स्यादरिमर्दनम् ।। ७९ ।। ।
तण्डुलोदकनिक्षेपं विपरीतं तु कारयेत् ।।
तथैकमनसा कार्यं देवतानां च पूजनम् ।। 2.89.८० ।।
वह्निसंपूजनं चैव न चास्नातेन भार्गव ।।
माल्यानुलेपनादीनि न प्रपद्यात्तु कस्यचित् ।। ८१ ।।
अन्ये च देवताविप्रगुरूणां भृगुनन्दन ।।
कोविदारगणाशाकं चतुर्थी पिप्पली तथा ।। ८२ ।।
वर्जये --न्मांसं सुखार्थी सर्वमेव तु ।।
राजद्विष्टं न कर्तव्यं विरोधं च महाजनैः ।।८३।।
शुष्कवैरं विवादं च प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।।
न वसेच्च तथा वासं वास्तुविद्याविगर्हितम् ।।८४।।
आगाराद्याखुघातां च परोच्छिष्टां तथैव च।।

ऊषराच्चैव वल्मीकान्मृदं शौचे विवर्जयेत् ।।८५।।

येनेच्छेद्विपुलां प्रीतिं तेन सार्धमरिन्दम ।।

न कुर्यादर्थसंबन्धं दारसंदर्शनं तथा।।८६।।

आत्माभिष्टवनं निन्दां परस्य च विवर्जयेत् ।।

दृढभक्तो भवेन्नित्यं कृतज्ञश्च विशेषतः ।।८७।।

इन्द्रियाणां जये योगमातिष्ठेच्च सदा नरः ।।

इन्द्रियाणां जयाच्चैव लोकयोः सुखमाप्नुयात् ।।८८।।

अभिगत्वा तु धर्मज्ञो योगक्षेमार्थमीश्वरम् ।।

गृहं प्रविश्य कुर्वीत स्वाध्यायं सततं बुधः ।।८९।।

अर्थलाभेऽपि महति स्वाध्यायं न समुत्सृजेत् ।।

कुलान्यकुलतां यान्ति स्वाध्यायस्य विवर्जनात् ।। 2.89.९० ।।

यस्तु वर्षशतं पूर्णं त्वरण्ये तपते तपः ।।

ऋचमेकां च योध्येति समौ स्यातां न चाधिकः ।।

स्वाध्यायाऽनन्तरं स्नातः कृतजप्यः समाहितः।।९१।।

संपूजनं देववरस्य कुर्यात्तस्याप्रमेयस्य जनार्दनस्य ।।

संपूजनाद्यस्य समस्तयज्ञैः कृतैः फलं शीघ्रमवाप्नुवन्ति ।। ९२ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने आचाराध्यायो नामैकोननवतितमोध्यायः ।। ८९

2.90

।। पुष्कर उवाच।।

स्वाचान्तः प्रयतः स्नातः प्रविशेद्देवतागृहम् ।।

नमस्कारं तु कुर्वीत तत्र भक्त्या समाहितः।।१।।

आपोहिष्ठेति तिसृभिस्ततोऽर्घ्यं विनिवेदयेत् ।।

हिरण्यवर्णा इति च पाद्यं च तिसृभिर्द्विजः ।। २ ।।

शन्न आप इत्यनेन देयं सौदामनं भवेत् ।।

इदमापः प्रवहत स्नानमन्त्रः प्रकीर्तितः ।।। ।। ३ ।।

रथे अक्षेषु च तथा चतस्रस्त्वनुलेपने ।।

युवा सुवास इति च मन्त्रो वासस ईरितः ।। ४ ।।

पुष्पं पुष्पवतीत्येव धूपं धूरसि चाप्यथ ।।
तेजोसि शुक्रमसि दीपं दद्याद्विचक्षणः ।। ५ ।।
दधिक्राव्णो इति तथा मधुपर्कं निवेदयेत् ।।
हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ ऋचः प्रोक्ता निवेदने ।। ६ ।।
अन्नस्य मनुजश्रेष्ठ पानस्य च सुगन्धिनः ।।
चामरव्यजने मात्रां छत्रं यानासने तथा ।।७।।
यत्किञ्चिदेवमादिः स्यात्सावित्रेण निवेदयेत् ।।
पौरुषं च जपेत्सूक्तं तदेव जुहुयात्तथा ।। ८ ।।
अर्चाभावे तथा वेद्यां स्थले पूर्णघटे तथा ।।
नदीतीरेऽथ कमले केशवं पूजयेन्नरः ।। ९ ।।
सर्वाशुभानां परिघातकारि संपूजनं देववरस्य विष्णोः ।।
कृत्वानघान्क्षिप्रमनुप्रयाति यत्रैक्यतां याति पितामहस्य ।।2.90.१०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने देवकर्माध्यायो नाम नवतितमोऽध्यायः ।।९०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०९१-०९५

https://sa.wikisource.org/s/zvo

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.91

पुष्कर उवाच।।

नक्तं गृहीतमुदकं देवकर्मणि वर्जयेत् ।।

चन्दनागरुकर्पूर मृगदर्पं तथैव च ।। १ ।।

जातीफलं तथा दद्यादनुलेपस्य कारणात् ।।

अतोन्यं नैव दातव्यं किञ्चिदेवानुलेपनम् ।। २ ।।

दारिद्र्यं पद्मकः कुर्यादस्वास्थ्यं रक्तचन्दनम् ।।

उशीरश्च तु विभ्रंशं मन्ये कुर्युरुपद्रवम् ।। ३ ।।

न वस्त्रं मलिनं देयं नीलं रक्तं तु यद्भवेत् ।।

तौ दत्त्वा देवदेवाय शोकमाप्नोत्यसंशयम् ।। ४ ।।

कृत्रिमं तु न दातव्यं तथैवाभरणं द्विज ।।

प्रतिरूपकृतं दत्त्वा क्षिप्रं पुष्ट्या वियुज्यते ।। ५ ।।

पुष्पं कण्टकिसंजातं तथा गन्धविवर्जितम् ।।

उग्रगन्धं न दातव्यं त्वन्यदेवगृहोद्भवम् ।। ६ ।।

श्मशानचैत्यद्रुमजं भूमावशनिपातितम् ।।

कलिका न तु दातव्या देवदेवस्य चक्रिणः ।। ७ ।।

शुक्लान्यवर्णं कुसुमं न देयं च तथा भवेत् ।।

सुगन्धि शुक्लं देयं स्याज्जातं कण्टकिते द्रुमे।८।।

दत्त्वा कण्टकिसंभूतं कुसुमं परिभूयते ।।

शुक्लान्यवर्णं दातव्यं कुसुमं कुंकुमस्य यत् ।। ९ ।।

पद्मोत्पले च धर्मज्ञ तथा वै पीतयूथिकाम् ।।

तथा च वन्यकं दद्याच्चूतकेतकिजं च यत् ।। 2.91.१० ।।

रक्ताशोकस्य कुसुममतसीकुसुमं तथा ।।

वृक्षायुर्वेदविद्भिश्च शुक्लं रक्तीकृतं च यत् ।।११।।

तद्रक्तमपि दातव्यं बिल्वपत्रं तथैव च ।।

दूर्वाग्रं च तथा देयं पत्रं भृङ्गिरजस्य तु ।। १२ ।।
पत्राणि च सुगन्धीनि तथा देयानि चक्रिणः ।।
मध्योऽन्यवर्णो यस्य स्याच्छुक्लस्य कुसुमस्य च ।। १३ ।।
पुष्पं शुक्लं तु तद्विद्यान्मनोज्ञं केशवप्रियम् ।।
बन्धुजीवकपुष्पाणि रक्तान्यपि च दापयेत् ।। १४ ।।
अनुक्तरक्तकुसुम दानाद्दौर्भाग्यमाप्नुयात् ।।
सुगन्धि दत्त्वा नाप्नोति शुभं वा यदि वाशुभम् ।। १५ ।।
मृगदर्पं विना किञ्चिदथ चेज्जीवसंभवम् ।।
देवदेवस्य दातव्यं दीपे मज्जानमेव वा ।। १६ ।।
नीलां रक्तां दशां दीपे प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।।
अन्या च दीपमात्रं तु तथा वर्जं प्रयत्नतः ।।१७ ।।
कृष्णागरुस्तथा देवधूपं देवस्य यत्नतः ।।
अभक्षं चाप्यहृद्यं च नैवेद्यं न निवेदयेत् ।। १८ ।।
केशकीटावपन्नं च नखांशविहितं च यत् ।।
मूषिकालांगलोपेतमवधूतमवक्षतम्।।१९।।
न भक्ष्यमन्नमक्षीरं माहिषं क्षीरमेव च ।।
वराहमत्स्यमांसं च मांसं पञ्चनखस्य च ।।
दुरामोदौ तथा वर्ज्यौ देवकर्मणि पंडितैः।।2.91.२०।।
निवेश्य चित्तं पुरुषोत्तमस्य भक्तिं समास्थाय तथा विशुद्धाम् ।।
करोति श्रद्धां सततं यथोक्तां स याति लोकं मधुसूदनस्य ।।२१।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने पुष्पादिदेयादेयकथनन्नामैकनवतितमोऽध्यायः ।। ९१ ।।

2.92

पुष्कर उवाच ।।
ततोऽग्निशरणं गत्वा स्मार्तेऽग्नौ विधिपूर्वकम् ।।
वैश्वदेवं तु कर्तव्यं हुतोत्सृष्टं तु लौकिके ।। १ ।।
यत्र क्वचन वा राम दीप्यमानेऽथ चोदके ।।
परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य परिस्तरेत् ।। २ ।।

सर्वान्नमग्नावुद्धृत्य जुहुयात्प्रयतस्ततः ।।
वासुदेवाय देवाय प्रभवे नाप्ययेन च ।। ३ ।।
अग्नये चैव सोमाय मित्राय वरुणाय च ।।
इन्द्राय च महाभाग इन्द्राग्निभ्यां तथैव च ।। ४ ।।
विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यः प्रजानां पतये तथा ।।
अनुमत्यै तथा राम धन्वंतरिण एव च ।। ५ ।।
वास्तोष्पत्यै तथा देव्यै ततः स्विष्टिकृतेऽग्नये ।।
चतुर्थ्यन्तेन नत्वा च हुत्वैतेभ्यो बलिं हरेत् ।। ६ ।।
तक्षोपतक्षावभितः पूर्वेणाग्निमतः परम् ।।
अम्बानामासि धर्मज्ञ दुर्गा नामानि चाप्यथ ।। ७ ।।
निवन्ती च पनीका च प्रभवन्ती तथैव च ।।
मेधवन्ती च नामासि सर्वेषामेव भार्गव।।८।
आग्नेयाद्याक्रमेणाथ ततः सूक्तिषु निक्षिपेत् ।।
निर्दित्यै वसुभाग्यै च सुमङ्गल्यै च भार्गव ।। ९।।
भद्रंकर्यै ततो दत्त्वा स्थूणायै च तथा श्रियै ।।
हिरण्यकेश्यै च तथा वनस्पतय एव च ।।2.92.१०।।
धर्माधर्माभ्यां च द्वारे गृहमध्ये ध्रुवाय च ।।
मृत्यवे च बहिर्दद्याद्वरुणायोदकाशये।।११।।
भूतेभ्यश्च बहिर्दद्याच्छरणे धनदाय च ।।
इन्द्रायेन्द्रपुरुषेभ्यो दद्यात्पूर्वेण मानवः ।। १२ ।।
यमाय तत्पुरुषेभ्यो दद्याद्दक्षिणतस्ततः ।।
वरुणाय तत्पुरुषेभ्यो दद्यात्पश्चिमतस्ततः ।। १३ ।।
सोमाय सोमपुरुषेभ्य उदग्दद्यादनन्तरम् ।।
ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्यो मध्ये दद्यात्तथैव च ।। १४ ।।
आकाशे च तथैवोर्ध्वं स्थण्डिले च तथा क्षितौ ।।
दिवाचरेभ्यश्च दिवा रात्रौ रात्रिचराय च ।। १५ ।।
बलिं बहिस्तथा दद्यात्सायं प्रातस्तु प्रत्यहम् ।।
पिण्डनिर्वापणं कार्यं सायं प्रातर्न कारयेत् ।। १६ ।।

पित्रे तु प्रथमं पिण्डं तत्पित्रे तदनन्तरम् ।।

ततो दद्याच्च तत्पित्रे मात्रे च तदनन्तरम् ।। १७ ।।

पितृमात्रे ततो दद्याच्छ्वश्र्वै तदनन्तरम् ।।

दक्षिणाग्रेषु दर्भेषु सलिलेषु विशेषतः ।। १८ ।।

यत्किञ्चित्पश्यते गेहे भक्ष्यं वा भोज्यमेव वा ।।

निवेदयेच्च तत्सर्वं शुभं पानं विशेषतः ।। १९ ।।

पुष्पैर्धूपेन दीपेन पूजयेत्सततं पितॄन् ।।

नामगोत्रे सदा वाच्ये पिण्डनिर्वापणे तथा ।। 2.92.२० ।।

पिण्डं दद्याच्च काकानां तत्र मन्त्रमिमं पठेत् ।।

ऐन्द्रा वरुणवायव्या याम्या वै नैर्ऋतास्तथा ।। २१ ।।

ते काकाः प्रतिगृह्णन्तु इमं पिण्डं मयोद्धृतम् ।।

ततः पिण्डं शुनां दद्यान्मन्त्रं तत्र निबोध मे ।।२२ ।।

वैवस्वतकुले जातौ द्वौ श्यामशबलौ शुनौ ।।

ताभ्यां पिण्डं प्रदास्यामि पथि रक्षन्तु मां सदा ।। २३ ।।

ततो ग्रासं गवां दद्यादत्र मन्त्रं निबोध मे ।।

सौरभेय्यः सर्वहिताः पवित्राः पापनाशिनीः ।।२४।।

प्रतिगृह्णन्तु मे ग्रासं गावस्त्रैलोक्यमातरः ।।

ततः स्वस्तययनं कार्यं भिक्षा देया च भिक्षवे।।२५।।

दत्त्वा तु संस्कृतां भिक्षां गोदानफलमाप्नुयात् ।।

बालः सुवासिनी वृद्धा गर्भिण्यातुरकन्यकाः।।२६।।

भृत्याँश्च भोजयेद्राम पूजयित्वा तथातिथीन् ।।

नैकग्रामीणमतिथिं विद्यान्नाब्राह्मणं तथा ।।२७।।

अतिथिं भोजयेत्पूर्वं ततो भृत्यांश्च पूजयेत् ।।

राजन्यमथवा वैश्यं शूद्रं वा द्विजसत्तम ।।२८।।

वैश्वदेवे च संप्राप्तं भृत्यैः सह च भोजयेत्।।

वयोभ्यश्च तथा दद्याच्चण्डालेभ्यस्तथा भुवि।।२९।।

साधारणं तत्सर्वेषां शेषकं गृहिणां गृहे ।।

वैश्वदेवे च संप्राप्ते न कथंचिदवमानयेत्।।2.92.३०।।

आदाय सुकृतं याति भग्नाशश्चातिथिर्गतः ।।
अध्वना यस्तु भग्नाय ब्राह्मणाय तथा दिवि।।३१।।
सत्कृत्य भोजनं दद्यात्तेन स्वर्गे महीयते ।।
देवा ब्राह्मणरूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम्।। ३२।।
तस्मात्संप्राप्तमतिथिं प्रयत्नेन तु पूजयेत् ।।
अतिथिं पूजयेच्चाग्रे दशगोदफलं लभेत्।।३३।।
पादशौचं ततो दत्त्वा प्राप्तायांतिथये गृहे ।।
गोदानफलमाप्नोति दत्त्वा चैव तथासनम् ।।३४।।
प्रतिश्रयप्रदानेन नाकपृष्ठे महीयते ।।
तालवृन्तानिलं कृत्वा तथा प्राप्ताय मानवः ।।३५।।
गोदानफलमाप्नोति वायुलोकं स गच्छति ।।
तालव्यजनहस्तस्तु कृत्वा तदभिचारणम्।।३६।।
अतिथिर्भोजने प्राप्ते गोदानफलमाप्नुयात् ।।
शीताहतातिथिं प्राप्य काष्ठान्प्रज्वालयेन्नरः ।। ३७ ।।
प्रतापयेन्महाभाग दशधेनुफलं लभेत् ।।
कायाग्निदीप्तिमाप्नोति प्राकाश्यं परमं तथा ।। ३८ ।।
तृष्णार्तायोदकं दत्त्वा पाने गोदानमाप्नुयात् ।।
श्रान्तसंवाहनं कृत्वा धेनुदानफलं लभेत् ।। ३९ ।।
रोगिणः परिचर्यां च कृत्वा दशगुणं लभेत् ।।
पादाभ्यंगं नरः कृत्वा प्राप्तायातिथये गृहे ।।2.92.४०।।
गोदानफलमाप्नोति नागलोकं च गच्छति।।
प्रतिश्रयं तथा दीनं दत्त्वा चातिथये नरः।।४१।।
धेनुदानफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते ।।
चक्षुष्मांश्च प्रकाशांश्च विरोधश्चैव जायते ।।४२।।
शयनीयप्रदानेन वसुदानफलं लभेत् ।।
दन्तकाष्ठप्रदानेन सौभाग्यं महदाप्नुयात्।।४३।।
शौचोदकप्रदानेन गोदानफलमाप्नुयात् ।।
मृत्प्रदानेन धर्मज्ञ विरोधो नाभिजा यते।।४४।।

दत्त्वानुलेपनं मालां परां लक्ष्मीमुपासते ।।

तथौषधिप्रदानेन विरोगस्त्वभिजायते।। ४५ ।।

स्नानाभ्यङ्गप्रदानेन रूपवानभिजायते ।।

तथा स्नानीयदानेन गन्धर्वैः सह मोदते ।। ४६ ।।

स्नानोदकप्रदानेन वारुणं लोकमाप्नुयात् ।।

उपानहः प्रदानेन विमानमधिरोहति ।। ४७ ।।

तथा छत्रप्रदानेन गाणपत्यमवाप्नुयात् ।।

वस्त्रप्रदानाद्भवति रूपवान्सुभगस्तथा ।। ४८ ।।

अश्वमेधमवाप्नोति तथा भूमिप्रदो नरः ।।

यानदः स्वर्गमाप्नोति पौण्डरीकपदं तथा ।।४९।।

वारिधानीस्तथा दत्त्वा पूर्णाः शीतेन वारिणा ।।

सर्वा सभक्षाः प्राप्नोति गोलोकं मानुषोत्तम ।। 2.92.५० ।।

त्रपुषैर्वारुकायुक्तैः शर्कराघृतसंयुतैः ।।

सक्तुभिर्लवणोपेतैघृतैर्हरितसंयुतैः ।। ५१।।

तर्पयित्वातिथिं सम्यग्वारिधान्यैश्च गोरसैः ।।

गोलोकं चिरमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। ५२ ।।

तृप्तिमाप्नोति च तथा यत्रयत्राभिजायते ।।

किमिच्छकेन संयोज्य चाश्वमेधफलं लभेत् ।। ५३ ।।

तांबूलस्य प्रदानेन गन्धर्वैः सह मोदते ।।

उप्तिमासावृतं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते ।। ५४ ।।

इतिहासानथाश्राव्य गोदानफलमाप्नुयात ।।

गोप्रदानेन वित्तेन तोषयित्वा तथातिथिम् ।। ५५ ।।

महत्फलमवाप्नोति गन्धर्वैः सह मोदते ।।

अनुव्रज्यातिथिं राम गोदानफलमाप्नुयात् ।। ५६ ।।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेदतिथिं सदा ।।

राजन्या विप्रदैवत्या नार्यश्च पतिदेवताः ।।

गृहस्थोऽतिथिदैवत्यस्तस्मात्तं पूजयेत्सदा ।।५७।।

सततमिह नरो यः पूजनं चातिथीनां तृणजलमृदुवाक्यैः सारशक्त्या विदध्यात् ।।

सुरसदसि स पूज्यो देवतानां तथा स्याद्भवति च नरलोके जायमानः समृद्धः ।। ।। ५८ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करवाक्ये वैश्वदेवकथनन्नाम द्विनवतितमोऽध्यायः ।। ९२ ।।

2.93

।। पुष्कर उवाच ।।

चन्द्रस्य यदि वा भानोर्यस्मिन्नहनि भार्गव ।।

ग्रहणं तु भवेत्तत्र न पूर्वं भोजनक्रिया ।। १ ।।

नाचरेत्सग्रहे तस्मिंस्तथैवास्तमुपागते ।।

यावत्स्यादुदयं तस्य नाश्नीयात्तावदेव तु ।।२।।

गोब्राह्मणश्चोपरागे न चाश्नीयात्प्रयत्नतः ।।

न राज्ञो विप्लवेऽश्नीयात्सुरार्चाविप्लवे तथा ।। ।। ३ ।।

न हुत्वा न च दत्त्वा च नाशौचे न च गर्हितम् ।।

नापथ्यं न च बालानां तथा भार्गव पश्यताम् ।। ४ ।।

प्रार्थितं बालकानां च दातव्यं स्यात्प्रयत्नतः ।।

बालानां प्रार्थितं दत्त्वा नाकलोके महीयते ।। ५ ।।

बालका लालनीयाश्च धर्मकामैः सदा नरैः ।।

तेषां भोज्यप्रदानेन गोदानफलमाप्नुयात् ।। ६ ।।

तेषां क्रीडनकं दत्त्वा मोदते नन्दने चिरम् ।।

आह्लादं यान्ति सततं यस्मिन्दृष्ट्वा तु बालकाः ।। ७ ।।

सौभाग्यं महदाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन बालानग्रे तु भोजयेत् ।।८।।

अभुक्तवत्सु बालेषु न चाश्नीयात्कथञ्चन ।।

यो न दद्यान्न चाश्नी यात्कदाचिदपि तन्मयम् ।। ९ ।।

य एको मिष्टमश्नाति न ततोऽन्योऽस्ति पातकी ।।

नैकवासास्तथाश्नीयाद्भिन्नभाण्डे न मानवः ।। 2.93.१० ।।

भिन्नासनोपविष्टश्च शयनीयगतस्तथा ।।

अनार्द्रपाणिपादान्तस्तथा चैवार्द्रमस्तकः ।। ११ ।।

नोत्सङ्गे भक्षयेद्भक्ष्यान्न पाणौ लवणं तथा ।।

सकृद्दानं पृथक्पानं मांसेन पयसा निशि ।। १२ ।।
दन्तच्छेदनमुष्णं च सप्तकन्तु सुवर्जयेत् ।।
दधि रात्रौ न चाश्नीयाज्जलन्नाञ्जलिना पिबेत् ।। ।। १३ ।।
सर्वं तैलसमृद्धं च नाद्यादस्तमिते रवौ ।।
वर्जनीया दिवा धानाः कोविदारः सदैव तु ।। १४ ।।
दिवा धानाः स्वरं हन्ति रात्रौ च दधि सक्तुषु ।।
अलक्ष्मीः कोविदारेषु नित्यमेव कृतालया ।। १५ ।।
निःशेषकृत्तथा राम न स्यादन्यत्र माक्षिकात् ।।
क्षीरस्य राम सक्तूनां पाथसस्योदकस्य च ।। १६ ।।
शेषं तु कार्यमन्यस्य न तु निःशेषकृद्भवेत् ।।
शूद्राय दद्यान्नोच्छिष्टं नोच्छिष्टश्च घृतं स्पृशेत् ।। १७ ।।
मूर्धानं न स्पृशेद्राम न स्पृशेच्च हुताशनम् ।।
नानुकुत्सा च कर्तव्या सुमनास्तन्मनास्तथा ।। १८ ।।
भुञ्जीत प्रयतो भूत्वा दिशश्चानवलोकयन् ।।
वामहस्तेन पानीयं पीतोच्छिष्टं तथैव च ।। १९ ।।
न पिबेन्न तथाश्नीयात्कृत्वा पर्यस्तिकं नरः ।।
पादप्रसारणं कृत्वा न च वेष्टितमस्तकः ।। 2.93.२० ।।
आचम्य तु ततः कार्यं दन्तकाष्ठस्य भक्षणम् ।।
भूयोऽप्याचम्य कर्तव्यं ततस्ताम्बूलधारणम् ।।२१ ।।
श्रवणं चेतिहासस्य ततः कुर्यात्समाहितः ।।
शास्त्रान्वेषा च कर्तव्या ततः सम्यग्भृगूत्तम ।। २२ ।।
शास्त्रान्ववेक्षणं कृत्वा कृत्वा चंक्रमणं ततः ।।
उपास्य पश्चिमां सन्ध्यां तिष्ठेत्प्रयतमानसः ।। २३ ।।।
पूर्वां सन्ध्यां जपंस्तिष्ठेदुपविष्टश्च पश्चिमाम् ।।
अर्क्कस्योदयनात्तावद्यावद्भास्करदर्शनम् ।। २४ ।।
पूर्वां सन्ध्यां जपेत्स्नातः पश्चिमां सति भास्करे ।।
उपविष्टो जपेत्तावद्यावत्तारकदर्शनम् ।। २५ ।।
सम्पूजनं देववरस्य कृत्वा ततश्च कुर्यात्खलु वैश्वदेवम् ।।

भुक्त्वा ततोऽन्नं लघु यच्च हृद्यं ततः स्वपेद्भार्गववंशमुख्य ।।२६।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने भोजनविधिर्नाम त्रिनवतितमोध्यायः ।।९३।।

2.94

पुष्कर उवाच।।

शून्यालये श्मशाने वानेकवृक्षे चतुष्पथे ।।

महादेवगृहे वापि मातृवेश्मनि वा स्वपेत्।।१।।

न यक्षनागायतने स्कन्दस्यायतने तथा।।

कूलच्छायासु च तथा शर्करालोष्टपांसुषु ।।२।।

प्रस्वपेच्च तथा दर्भे विना दीक्षां व्रतं न च ।।

धान्यगोदेवविप्राणां गुरूणां च तथोपरि ।। ३ ।।

न चापि भिन्नविषये नाशुचौ नाशुचिस्तथा ।।

नार्द्रपादश्च नग्नश्च नोत्तरापरमस्तकः ।।४।।

नाकाशे सर्वतः शून्ये न च चैत्यद्रुमे तथा।।

न गच्छेद्दुर्विर्णीं नारीं न गच्छेत्सितमूर्धजाम् ।।५।।

रजस्वलां रोगवतीं नायोनौ न बुभुक्षितः ।।

नाभ्यक्तो न तथाभ्यक्तां न च पर्वणि भार्गव ।।

शुक्रमोक्षमथाकाशे तिर्यग्योनौ च वर्जयेत् ।।६।।

एवं सदा यः कुरुते नृवीर सम्यग्यथोक्तं सुमनास्तरस्वी ।।

तस्याशु पापं विलयं प्रयाति श्रियं च मुख्यां लभते सुखं च ।। ७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने आचारकथनन्नाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ।।९४।।

2.95

पुष्कर उवाच।।

वैवाहिकेऽग्नौ कुर्वीत कर्म स्मार्तं सदा गृही ।।

दायकालाहृते वापि पितुर्मरणकालिके ।। १ ।।

मातुर्वा भृगुजश्रेष्ठ श्रौतं वैतानिकाग्निषु ।।

देवतानां पितृणां च ऋषीणां च तथा नरः ।। २ ।।

ऋणवाञ्जायते यस्मात्तन्मोक्षे प्रयतेत्सदा ।।

देवानामनृणो जन्तुर्यज्ञैर्भवति मानद ।। ३ ।।

स्वल्पवित्तश्च पूजाभिरुपवासैर्व्रतैस्तथा ।।

श्राद्धेन पूजया चैव पितृणामनृणो भवेत् ।। ४ ।।

ऋषीणां ब्रह्मचर्येण श्रुतेन तपसा तथा ।।

हुतं चैवाहुतं चैव निर्वाप्यं प्रहुतं तथा ।। ५ ।।

प्राशितं च महाभाग पञ्चयज्ञान्न हापयेत् ।।

हुतमग्नौ विजानीयादहुतं बलिकर्म यत् ।।६ ।।

पिण्डनिर्वापणं राम निर्वाप्यं परिकीर्तितम् ।।

प्रहुतं च यथायज्ञं पितृयज्ञं तथैव च ।। ७ ।।

प्राशनं च तथा प्रोक्तं यद्भुक्तं तदनन्तरम् ।।

पञ्चयज्ञान्सदा कुर्याद् गृही पापापनुत्तये ।। ८ ।।

देवयज्ञं भूतयज्ञं पितृयज्ञं तथैव च ।।

मानुष्यमृषियज्ञं च कुर्यान्नित्यमतन्द्रितः ।। ९ ।।

देवयज्ञं हुतं विद्याद्भूतयज्ञं बलिक्रिया ।।

पितृयज्ञं तथा पिण्डैर्ऋषियज्ञं च भार्गव ।। 2.95.१० ।।

स्वाध्यायसेवा विज्ञेया तथै वातिथिपूजनम् ।।

मनुष्ययज्ञो विज्ञेयः पञ्चयज्ञान्न हापयेत् ।। ११ ।।

विष्णुं यजेत्तथा देवं हविर्यज्ञैश्च सप्तभिः ।।

अग्न्याधानं महाभाग तथाग्निहवनक्रिया ।। १२ ।।

दर्शं च पौर्णमासं च चातुर्मास्यं तथैव च ।।

द्विराग्रहायणेष्टिश्च पाके च यवधान्ययोः ।।१३।।

विरूढा पशुबन्धश्च तथा सौत्रामणिर्द्विजः ।।

सप्तभिः सोमसंस्थाभिर्यजेद्देवं सनातनम् ।। १४ ।।

अग्निष्टोमं महाभाग चात्यग्निष्टोममेव च ।।

उक्थं च पावनीं चैव प्रतिरात्रं तथैव च ।। १५ ।।

वाजपेयञ्च धर्मज्ञ आप्तोर्यामं तथैव च ।।

अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैः पौण्डरीकादिभिस्तथा ।। १६ ।।

गोसवेनाश्वमेधेन राजसूयेन वा पुनः ।।
तथा पुरुषमेधेन सर्वमेधेन भार्गव ।। १७ ।।
अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैर्नामकल्पोचितैस्तथा ।।
यजनं देवदेवस्य वासुदेवस्य कारयेत् ।। १८ ।।
यज्ञो विष्णुर्महातेजा यजमानः स एव हि ।।
त एव यज्ञपात्राणि यज्ञद्रव्याणि यानि च ।। १९ ।।
तं यजेत्सततं राम सर्वदेवमयं हरिम् ।।
सत्येन वै यजेद्देवं प्रत्यब्दं मुनिपुङ्गव ।। 2.95.२० ।।
पशुप्रत्ययनं कुर्याच्चातुर्मासिकमेव च ।।
इष्टिं वैश्वानरीं कुर्यात्तथा स्वल्पधनो नरः ।। २१ ।।
अत्येवाल्पे धने सोमं पिबेद्भार्गवसत्तम ।।
आयुः पुत्रान्यशो मेधां धनमन्त्रगणं तथा ।। ।२२ ।।
हन्त्यल्पदक्षिणो यज्ञस्तस्मान्नाल्पधनो यजेत् ।।
यस्य त्रैवार्षिकं भक्तं पर्याप्तं भृत्यतृप्तये ।। २३ ।।
अधिकं वापि विद्येत स सोमं पातुमर्हति ।।
प्राजापत्यमदत्त्वा च अग्न्याधेयस्य दक्षिणा ।। २४ ।।
अनाहिताग्निर्भवति ब्राह्मणो विभवे सति।।
सर्वदेवमयो विष्णुः प्रत्यहं तस्य पूजनम् ।। २५ ।।
प्रतिमायामपि तथा कर्तव्यं भृगुसत्तम ।।
विष्णुमेवाभिजानन्ति सर्वयज्ञेषु वै द्विजाः ।। २६ ।।
पायसैः सुमनोभिश्च तस्यापि यजनं स्मृतम् ।।
तत्तद्देवनिकायेषु तथैव स्वयमेव वा ।। २७ ।।
पूजा कार्या बहिर्वेदौ श्रद्धया भृगुनन्दन ।।
नत्वल्पदक्षिणैर्यज्ञैर्यजेतेह कदाचन ।। २८ ।।
विष्णुं देवनिकायस्थं यथाश्रद्धमरिन्दम ।।
तपसा पूजयेन्नित्यं तस्मादल्पधनो नरः ।। २९ ।।
संपूज्य देवं परमान्नगन्धैर्धूपैः सुगन्धैश्च फलैश्च मुख्यैः ।।

तस्मादवाप्नोति स सर्वयज्ञांस्तस्मात्प्रपूज्यः सततं महात्मा।।2.95.३०।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने गृहस्थधर्म वर्णनन्नाम पञ्चनवतितमोऽध्यायः ।। ९५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ०९६-१००

https://sa.wikisource.org/s/zvp

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.96

राम उवाच ।।

कर्माणि श्रोतुमिच्छामि काम्यानि गृहिणामहम् ।।

त्वत्तः समस्तधर्मज्ञ यादोगण नृपात्मज ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।

कृतोपवासो याम्यर्क्षे सोपवासस्य भार्गव ।।

पुरोधाः स्नपनं कुर्यात्कृत्तिकासु यथाविधि ।।२।।

अकालमूलैः कलशैर्मृन्मयैरथ काञ्चनैः ।।

उज्वलैर्लक्षणैः पूर्णैस्तथा तीर्थोदकैः शुभैः ।। ३ ।।

अग्निमन्थशिरीषाणां न्यग्रोधाश्वत्थयोरपि ।।

पत्रपूर्णैस्तथायुक्तैस्तिलैः कृष्णैर्द्विजोत्तम ।। ४ ।।

वह्निं कुमारं शशिनं खड्गं वरुणमेव च ।।

पूजयेत्कृत्तिकाश्चैव गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।। ५ ।।

पीतरक्तैस्तथा वर्णैर्घृतदीपैस्तथैव च ।।

दध्ना गव्येन लाजाभिरग्निमन्थेन चाप्यथ ।। ६ ।।

कृसरोल्लोपिकाभिश्च अपूपैश्च पृथग्विधैः ।।

देवतानां यथोक्तानां प्रियङ्गुं जुहुयात्ततः ।। ७ ।।

चन्दनञ्च मयूराणां लोमानि मनुजोत्तम ।।

अग्निमन्थगृहाद्धूमं कृत्वा रुक्माङ्गदं मणिम् ।। ८ ।।

धारयेद्दक्षिणां दद्याच्छक्त्या कनकमेव च ।।

श्वेतवासास्ततः पश्चात्पूजयेन्मधुसूदनम् ।। ९ ।।

कर्मैतत्सततं कृत्वा वह्न्याधानमथाप्नुयात् ।। ।

कर्मैतदुक्तं रिपुनाशकारि सर्वाग्निकर्मप्रसमृद्धिदं च ।।

धन्यं यशस्यं च तथैव काम्यं नित्यं कृतं धर्मविदां वरिष्ठ ।। 2.96.१० ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयकाण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने कृत्तिकास्नानवर्णनन्नाम

षष्णवतितमोऽध्यायः ।। ९६ ।।

2.97

राम उवाच ।। ।।

अग्न्याधानमथाप्नोति शत्रुनाशमथापि वा ।।

स्वेच्छया कर्मणा केन सदा यादोनृपात्मज ।। १ ।।

शत्रुनाशकरं कर्म कथयस्व ततः परम् ।।

तदहं श्रोतुमिच्छामि तत्र श्रद्धा सदा मम ।। २ ।।

पुष्कर उवाच ।।

कृतोपवासो याम्यर्क्षे कृत्तिकासु सदैव तु ।।

पूजयेद्वासुदेवं तु कुङ्कुमेन सुग न्धिना ।।३।।

रक्तैश्च कुसुमैर्हृद्यैर्धूपं दद्याच्च गुग्गुलम् ।।

घृतेन दीपं दद्याच्च रक्तवर्णं तथैव च।।४।।

निवेदनीयं देवाय तथा सर्वं निवेदयेत् ।।

होतव्यं सुसमिद्धेऽग्नौ तथैवात्र शुभं हविः ।।

आयुधानि च देयानि ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणा ।।५ ।।

कर्मैतदुक्तं रिपुनाशकारि धार्यं सदा शत्रुगणप्रमाथि ।।

कृत्वैतदग्र्यं रिपुनाशमाशु प्राप्नोति मर्त्यो न हि संशयोऽत्र ।। ६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०स० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने शत्रुनाशकर्मवर्णनन्नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ।। ९७ ।।

2.98

राम उवाच ।।

काम्यानि त्वं समाचक्ष्व स्नानान्यन्यानि देवज ।।

केन स्नानेन धर्मज्ञ कं कं काममवाप्नुयात् ।।१।।

पुष्कर उवाच ।।

पुरोधाः सोपवासस्तु सर्वस्नानानि कारयेत् ।।

सोपवासस्य धर्मज्ञ तथा सर्वत्र मानवः ।। २ ।।

अकालमूलाः कलशाः कार्याः सर्वेषु भार्गव ।।

पूजा चन्द्रमसः कार्या वरुणस्य तथैव च ।। ३ ।।

नक्षत्रदेवतानां च नक्षत्रस्य तथैव च ।।
सर्वगस्याप्रमेयस्य वासुदेवस्य चाप्यथा।।४।।
येषां च पूजा कर्तव्या तेषां च जुहुयाद्धविः ।।
काम्यं स्नानं सदा कुर्यान्नक्षत्रं तु न लंघयेत्।।
मन्त्रयेत्स्नानकलशं मन्त्रेणानेन भार्गव ।।५ ।।
मन्त्रः-
आपः सोमाद्याः संबभूवुः पवित्राग्निः पावनः सोमसूर्यसंस्थिता वायुना नष्टदोषाश्च यो नित्य मच्छ्रेयसे सत्कृत्याप्सु स्युः स्वाहा शान्तिः श्रीर्नवपुष्टिर्मह्यं भूयासं सर्वशिरः ।।
साधुस्वाहेति सूर्यः संस्थिता वायुनामाष्टदोषा ।।'
कर्मैतदुक्तं रिपुनाशकारि साधारणं स्नानमिदं पवित्रम् ।।
अतः परं ते कथयामि राम स्नानानि काम्यानि सुखप्रदानि ।। ६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०स० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने साधारणस्नानवर्णनन्नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ।। ९८ ।।
2.99
पुष्कर उवाच ।।
कृत्तिकास्नानमुक्तं ते वह्निकर्मप्रसाधनम् ।।
तथारिनाशनं मुख्यं वह्न्याध्येयप्रदं तथा ।। १।।
रोहिणीषु तथा स्नानं प्रोक्तं पुत्रप्रदं पुत्रप्रदं तव ।।
ब्रह्मवर्चसकामस्य स्नानं सौम्यमिदं शृणु ।। २ ।।
पूर्णमौदुम्बरैः पत्रैः कृत्वा राम घटत्रयम् ।।
पूर्णचन्द्राङ्कितैः शुक्लैः सूत्रमाल्यैरलंकृतम् ।। ३ ।।
तेन संस्नापितः पश्चात्क्षौमवासा यथाविधि ।।
देवतापूजनं कृत्वा घृतं हुत्वा हुताशने ।। ४ ।।
ओङ्कारपूतं सोमाय क्षीरं हुत्वा तथा जले ।।
निवेदनीयं सोमाय तथा पृष्ठमृगत्रयम् ।। ५ ।।
मृगशृङ्गेण धूपं च तथा दद्यादनन्तरम् ।।
सोमेन च मणिर्धार्यो जातरूपपरिष्कृतः ।। ६ ।।
दक्षिणा चात्र दातव्या शुभधेनुः पयस्विनी ।।

कृत्वा तन्नित्यमाप्नोति ब्रह्मवर्चसमुत्तमम् ।। ७ ।।
घृताम्रमधुपूर्णेन स्नातः कुम्भेन मानवः ।।
पट्टिशालंकृतेनाथ रक्तचन्दनवारिणा ।। ८ ।। ।
रुद्राय मांसं रुधिरं तथा च मधु पायसम् ।।
कृष्णानि वासांसि तथा धूपं गुग्गुलमेव च ।।९।।
दद्याद्धृतेन च तथा होमो मन्त्रैर्विधीयते ।।
कृष्णानि वासांसि तथा दातव्या दक्षिणा भवेत् ।। 2.99.१० ।।
मेषाश्वनरलोमानि गर्दभस्य विशेषतः ।।
आयसी तु मणौ कृत्वा द्वारि शत्रोर्निधापयेत् ।। ११ ।।
आर्द्रास्नानमिदं राम सर्वशत्रुविनाशनम् ।।
सर्वगन्धैः फलैर्बीजैः पूर्णं कृत्वा घटत्रयम् ।। १२ ।।
स्नापनं तेन कर्तव्यमादित्यैस्तदनन्तरम् ।।
नवनीतं च कुल्माषं मत्स्यांश्चैव स्वरांस्तथा ।। १३ ।।
निवेदयेच्चैव तथा मत्स्यानि सुरभीणि च ।।
घृताक्षताभ्यां धूपेन होमश्चैव विधीयते ।। १४ ।।
तद्दिने तु नदी यत्र योगे गच्छतु तां मुदा ।।
सुवर्णरूप्यगन्धश्च धारणीयस्तथा मणिः ।। १५ ।।
दक्षिणा चात्र दातव्या राम धेनुः पयस्विनी ।।
स्नातः पुनर्वसावेव जातिश्रैष्ठ्यमवाप्नुयात् ।। १६ ।।
पुत्रान्वा सुमहाभाग यदीच्छति तदाप्नुयात् ।।
गौरसर्षपकल्केन रामोत्सादितविग्रहः ।।१७।।
गव्याज्यपूर्णकुम्भेन स्नातः स्नातस्तथौषधैः ।।
अहताम्बरसंवीतः पायसं विनिवेदयेत् ।। १८ ।।
शुक्लानि चैव माल्यानि वासांस्यपहतानि च ।।
होमश्च पायसेनात्र धूपं गन्धैश्च दापयेत् ।। १९ ।।
मणिः शिरसि धार्यश्च दण्डाग्रे ब्रह्मचारिणः ।।
सुवर्णगर्भं पुष्पेण स्नानं पुष्टिकरं भवेत् ।।2.99.२०।।
दक्षिणा चात्र दातव्या घृतं कनकसंयुतम् ।।

षड्ध्वजां नीलसूत्रेण नीलपुष्पैश्च वेष्टिताम् ।। २१ ।।

सर्षपान्वेष्टयेद्राम नागपुष्पेण भूरिणा ।।

वल्मीकानां सहस्तस्य तथैवाग्रमृदा द्विज।।२२।।

तै स्नातः सर्वनागेभ्यो मधुलाजां निवेदयेत्।।

गन्धोदकं तथा धानाः षट्कृत्वाथ पुनःपुनः।।२३।।।

क्षीरेण होमः कर्तव्यो धूपः सर्वत्वचा तथा ।।

सर्पत्वङ् नागपुष्पं च सुवर्णं च मणिर्भवेत् ।। २४ ।।

दक्षिणा चात्र दातव्या शयनीयं मनोहरम् ।।

स्नानं सार्पेण ते प्रोक्तं भोग्यं सिद्धिकरं भवेत् ।।२५।।

श्रीप्रदं वा महाभाग कथितं कामतस्तव ।।

प्लक्षपत्रैस्तिलैः कृष्णैर्घटषट्कं तु पूरयेत् ।।२६।।

वेष्टयेत्कृष्णमाल्यैश्च तेन स्नातोऽहताम्बरः ।।

दक्षिणाग्रेषु दर्भेषु सप्तपिण्डानुपाहरेत् ।। २७ ।।

सुभास्वरो बर्हिषदो ह्यग्निष्वात्तास्तथैव च ।।

क्रव्यादश्चोपहूताश्च आज्यपाश्च सुकालिनः ।। २८ ।।

पितरः कथितास्तेषां पिण्डं दद्यात्क्रमेण च ।।

धूपं व्रीहियवैर्दद्यात्तिलैर्होमं तु कारयेत् ।। २९ ।।।

दातव्या दक्षिणा चात्र तिलान्नजतमेव च ।।

वचा च कोरकं चैव त्रिवृतं धारयेन्मणिम् ।। 2.99.३० ।।

पितृप्रसादं प्राप्नोति कर्मसिद्धिमथापि च ।।

मघास्नानमिदं कृत्वा नित्यमेव समाहितः ।। ३१ ।।

माक्षिकं च मधूकं च तथैव मधुयष्टिकाम् ।।

कृत्वा कुम्भद्वयं पूर्णं भग्नाङ्गः स्नापयेन्नरम् ।। ३२ ।।

शालिपिष्टं ततः स्नातो घृतेन मधुना युतम् ।।

गन्धमाल्यं बहुविधं बहुकृत्वा भगाय तु ।। ३३ ।।

निवेदयित्वा देयानि चित्रमांसानि चाप्यथ ।।

घृतेन धूपो दातव्यो होमः कार्यः प्रियङ्गुना ।। ३४ ।।

दक्षिणा चात्र दातव्या चित्रवासांसि चाप्यथ ।।

पारावतस्य पक्षाणि चक्रवाकस्य मानद ।। ३५ ।।

त्रिवृतानि तथा कृत्वा मणिं शिरसि धारयेत् ।।

सौभाग्यं महदाप्नोति स्नात्वैव भगदैवते ।। ३६ ।।

तिलमाक्षिकपूर्णेन स्नातः कुम्भद्वयेन तु ।।

आर्यक्षे पायसं दद्यात्पीतरक्ते च वाससी ।। ३७ ।।

धूपे शतावरी देया होमः कार्यस्तथाक्षतैः ।।

तेजोवन्ती प्रियङ्गुश्च त्रिवृतं धारयेन्मणिम् ।। ३८ ।।

दक्षिणा चात्र दातव्या तथा रक्ते च वाससी ।।

उत्तराफल्गुनीस्नानं सर्वारम्भप्रसिद्धिदम् ।। ३९ ।।

वीर्यस्य वर्धनं चापि कर्तव्यमनुसूनुना ।।

गजकामस्य ते स्नानं हस्ते पूर्वं मयोदितम् ।। 2.99.४० ।।

परसैन्यजयार्थाय स्नानं तदपि शस्यते ।।

मंजिष्ठां च समङ्गां च मिसिकान्तां च भार्गव ।। ४१ ।।

कनकं रजतं चैव पूर्णकुम्भे विनिक्षिपेत् ।।

तेनाभिषिक्तश्चित्राणि माल्यवासांस्यनन्तरम् ।। ४२ ।।

त्वाष्ट्रे निवेदयेद्भक्त्या होमं क्षीरेण कारयेत् ।।

दक्षिणा चात्र दातव्या चित्रवस्त्राणि मानद ।। ४३ ।।

सर्वगन्धैस्तथा धूपं बलिं चित्रं तथैव च ।।

पृथक्स्रुतिप्रसूतानां पुष्पानां कनकैर्वृतम् ।। ४४ ।।

अष्टादशानां च तथा मणिं शिरसि धारयेत् ।।

एवं स्नातस्तु चित्रासु सौभाग्यं महदश्नुते ।। ४५ ।।

सर्वभूतेषु चाधिक्यं यदिच्छति तदाप्नुयात् ।।

रुक्ममश्वत्थपत्रं च खड्गशृङ्गं तथैव च ।। ४६ ।।

पूर्णकुम्भे विनिक्षिप्य स्नातः शीधुसुरासवम् ।।

वायव्ये प्रयतो दद्यात्क्षीरं सपललं दधि ।। ४७ ।।

गन्धं धूपं तथा दद्याद्धोमे कार्यं तथा घृतम् ।। ।

दक्षिणा चात्र दातव्या वासांसि विविधानि च ।। ४८ ।।

द्वष्टाश्वश्यामहारीतहंसपक्षैः पयोऽन्वितम् ।।

धारयेच्च मणिं विद्वान्स्वातावेवं समाचरेत् ।। ।। ४९ ।।
वाणिज्ये सम्यगाप्नोति सिद्धिं च महतीं नरः ।।
विशाखासु तथा स्नानं कार्यं कुम्भद्वयेन तु ।। 2.99.५० ।।
कृत्तिकासु महाभाग ततः शाकं निवेदयेत् ।।
इन्द्राग्निभ्यां च वासांसि पीतरक्तानि चाप्यथ ।। ५१ ।।
माल्यानि च महाभाग धूपं च घृतगुग्गुलम् ।।
होमार्थे च घृतं कुर्याद्दक्षिणा कनकं तथा ।। ५२ ।।
गणाधिपत्यमाप्नोति कृत्वैवं नात्र संशयः ।।
सहस्रवीर्यं चानन्तां मधूकं च तथा मिसिम् ।। ५३ ।।
पूर्णकुम्भत्रये कृत्वा कृतस्वस्तिकलक्षणे ।।
अहताम्बरसंवीतः सर्वगन्धफलाक्षतैः ।। ५४ ।।
मधुना च बलिं दद्यान्मित्राय च महात्मने ।।
वृश्चिकेन तथा धूपं यवैर्होमं च मानद ।। ५५ ।।
पुरद्वारं कटाहाश्च चूडाकाष्ठं सकाञ्चनम् ।।
धारयेद्दक्षिणां दद्यात्तथा च कनकं द्विज ।। ५६ ।।
एवं मैत्रे सदा स्नातः सर्वभूतैः समाप्नुयात् ।।
मैत्रीं मनुजशार्दूल पुरं वा कुरुते वशे ।। ५७ ।।
तडागपद्मिनीकूलनदीनदसमुद्भवैः ।।
तोयैः पूर्ण घटान्कृत्वा सर्वबीजसमन्वितान् ।। ५८ ।।
सर्वरत्नौषधीपूर्णान्स्त्रीस्नानं तैः समाचरेत् ।।
क्षौमवासास्तु रत्नानि माल्यानि च फलानि च ।। ।। ५९ ।।
रत्नानि दद्याच्छक्राय प्राङ्मुखः सुसमाहितः ।।
धूपं दद्याच्च शीर्षेण विशाखावन्मणिर्भवेत् ।। 2.99.६० ।।
छत्रं च दक्षिणा देया ज्येष्ठायां भृगुनन्दन ।।
स्नानमेव सदा कृत्वा राज्यमाप्नोत्यकण्टकम् ।। ६१ ।।
कृषिकामस्य मूलेन स्नानमुक्तं मया पुरा ।।
तथा वाणिज्यकामस्य प्रागषाढासु भार्गव ।। ६२ ।।
अथोत्तरासु षाढासु कुर्याद्घटचतुष्टयम् ।।

पुष्पबीजफलोपेतं तेन स्नातस्तु मानवः ।। ६३ ।।
क्षौमवासाः सुरां चैव पायसं च निवेदयेत् ।।
मुद्गमिश्रं च धर्मज्ञ माल्यवासांसि चेच्छया ।। ६४ ।।
होमे च पायसं कुर्याद्धूपे गोशृङ्गमेव च ।।
धात्रीपुष्पशमीबिल्वैर्मणिर्धार्यः सकाञ्चनैः ।। ६५ ।।
दक्षिणा चात्र दातव्या सुवर्णं रौप्यमेव च ।।
राजश्रेष्ठत्वमाप्नोति विवादेषु जयं तथा ।। ६६ ।।
बिल्वं च तगरं चैव चन्दनं मधुयष्टिकाम् ।।
प्रियङ्गुं च मधूकं च त्रिषु कुम्भेषु निक्षिपेत् ।। ६७ ।।
संगमादाहृतं तोयं तन्मृदं च भृगूत्तम ।।
तेन स्नातस्ततः स्नानं कुर्यात्सर्वौषधैर्द्विज ।। ६८ ।।
कुलत्थाऽन्नं सशाल्यन्नं मुख्यानि च फलानि च ।।
बलिं च विष्णवे दद्यान्मुद्गैर्धूपं तथैव च ।। ६९ ।।
राजच्छत्रस्य दण्डाग्रात्काष्ठं शक्रध्वजात्तथा ।।
सिंहदंष्ट्रामणिश्चात्र सरुक्मः शिरसि स्मृतः ।। 2.99.७० ।।
दक्षिणा चात्र दातव्या धेनुः कांस्योपदोहिनी।।
एवं तु श्रवणस्नायी राज्यमाप्नोत्यकण्टकम् ।। ७१ ।।
अन्यदेशाधिपत्यं वा राज्यमाप्नोति भार्गव ।।
अतिमुक्तकपत्राणि बिल्वस्य च तथा क्षिपेत् ।। ७२ ।।
कुम्भेषु पञ्चसु ततः स्नानं तैस्तु समाचरेत् ।।
वास्तुभ्यस्तु बलिं दद्यात्सुवर्णं माक्षिके ततः ।। ७३ ।।
धूपं वायसपक्षैस्तु होमः कार्यो घृतेन तु ।।
ब्रह्मचारिशिलालोपकाकपक्षं तथैव च ।। ७४ ।।
काकमाचीं रुक्मयुतां मणिं शिरसि धारयेत् ।।
दक्षिणा चात्र दातव्या धेनु कांस्योपदोहिनी ।। ७५ ।।
धनं प्राप्नोति सुमहद्विवाहे वापि कन्यकाम् ।।
एवं स्नातो धनिष्ठासु नित्यमेव भृगूत्तम ।। ७६ ।।
आरोग्यकारकं स्नानं पूर्वमुक्तं तु वारुणम् ।।

रत्नोदकेन स्नातस्तु नरः कुम्भद्वयेन तु ।। ७७ ।।

अजैकपादाय बलिं छागं दद्यात्तु पायसम् ।।

शुक्लानि चैव माल्यानि फलानि विविधानि च ।। ७८ ।।

खट्वाङ्गञ्च तथा धूपं होमं च पयसा तथा ।।

व्याघ्रदंष्ट्रा तथा लोमनखं कनकमेव च ।। ७९ ।।

मणिर्धार्यो भवेद्राम छागो देया च दक्षिणा ।।

अजैकपादे स्नातस्तु नित्यमेव समाहितः ।। 2.99.८० ।।

उद्धरेत्तु निधिं राम शत्रून्वा विजयेद्ध्रुवम् ।।

आहिर्बुध्न्यं तथा स्नानं गोदमुक्तं पुरा तव ।। ८१।।

चन्दनं च हरिद्रा च दर्भमूलं तथैव च।।

कृत्वा कुम्भे नरः स्नायात्कृत्वा पिष्टेन कन्यकाम्।। ।। ८२ ।।

स्नानालङ्कारवस्त्राद्यान्पूष्णे दद्याद्बलिं ततः ।।

मधुलाजास्तथैवात्र धूपं दद्याद्घृतेन च ।। ८३।।

होमं घृतेन कर्तव्यं दक्षिणा कनकं भवेत् ।।

ब्राह्मीं सुवर्चलां होमं होमगर्भो मणिर्भवेत् ।। ८४ ।।

एवं पौष्णे सदा स्नातो यः सदा युज्यते नरः ।।

आश्विने सुप्रदं स्नानं पूर्वमुक्तं मया तव ।। ।। ८५ ।।

वैजयन्तीं बलां चैव समङ्गां च भृगूत्तम ।।

इन्द्रहस्तां मधूकं च कुर्याद्राम घटत्रये ।। ८६ ।।

तेन स्नातो यमायाथ प्रपद्यात्तिलतण्डुलम् ।।

माल्यानि चैव चित्राणि पीतानि वसनानि च ।। ८७ ।।

उरभ्रशृङ्गं धूपार्थे होमार्थे च तथा तिलम् ।।

दक्षिणा चात्र दातव्या तिलं कनकमेव च ।। ८८ ।।

दर्भमूलैर्मणिः कार्यः कनकेन च वेष्टितः ।।

एवं स्नातो नरो याम्ये दीर्घं जीवितमाप्नुयात् ।। ८९ ।।

स्नानानि मुख्यानि तवोदितानि काम्यानि पापप्रशमाय राम ।।

एतानि कार्याणि सदा द्विजेन्द्र धरान्वितेनाथ विचक्षणेन ।।2.99.९०।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने नक्षत्रस्नानकथनन्नाम

नवनवतितमोऽध्यायः ।। ९९ ।।

2.100

पुष्कर उवाच ।।

उपोष्य चोत्तराषाढां ब्रह्मस्नानं विधीयते ।।

सूर्ये मध्यमनुप्राप्ते नरेन्द्रो - - - ।।

सर्वैर्बीजैस्तथा रत्नैः फलैः पुष्पैस्तथौषधैः ।।

स्नातश्च सोदकैः कुर्यात्ततः पूजां स्वयंभुवः ।। २ ।।

धूपं च दद्याद्धर्मज्ञ कुशमूलघृताक्षतैः ।।

होमं घृताक्षतैः कुर्याद्दद्यात्कनकमेव च ।। ३ ।।

क्रियमाणे स्रुवे चूर्णं तथा चैव रणो द्विजः ।।

सोमं चूर्णं च त्रिवृतं मणिं शिरसि धारयेत् ।। ४ ।।

स्नानं तु राज्यकामस्य प्रोक्तमेतन्मया तव ।।

ब्रह्मवर्चसकामस्य स्वेच्छया च यथोदितम् ।। ५ ।।

ब्राह्मं तव स्नानमिदं प्रदिष्टं सर्वाधिनाशाय भृगुप्रधान ।।

कार्यं सदा वा दिनमध्ययाते दिवाकरे कामकरं प्रशस्तम् ।। ६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने अभिजित्स्नानवर्णनन्नाम शततमोऽध्यायः ।। १०० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १०१-१०५

https://sa.wikisource.org/s/zvq

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.101
राम उवाच ।।
स्नानमन्यत्समाचक्ष्व भगवन्पुष्टिकारकम् ।।
येन नित्यं कृतेनेह पुरुषः पुष्टिमाप्नुयात्।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
श्रवणर्क्षमनुप्राप्ते देवदेवे निराकरे।
भक्त्या समाचरेत्स्नानं नदीद्वितयसङ्गमे ।।२ ।।
निम्नगायां सरसि या नदीसागरसङ्गमे ।।
स्नातः संपूजयेद्देवं विष्णुं माल्यानुलेपनैः ।। ३ ।।
धूपदीपनमस्कारैस्तथा चैवान्नसम्पदा ।।
शाल्यन्नं दधिसंयुक्तं विष्णवे विनिवेदयेत् ।। ४ ।।
पौरुषेण च सूक्तेन पायसं जुहुयात्ततः ।।
रजतं दक्षिणां दद्याद्ब्राह्मणाय भृगूत्तम ।।
उपवास विनाप्येतत्स्नानं पुष्टिप्रदं परम् ।। ५ ।।
स्नातः समाप्नोति सदा मनुष्यः कामानभीष्टाञ्छ्रवणर्क्षयोगे ।।
पापं समस्तं विजहाति राम धर्मं समाप्नोति यशश्च मुख्यम् ।।६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने पुष्टिकारक
श्रवणस्नानकथनन्नामैकोत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०१ ।।
2.102
पुष्कर उवाच ।।
जन्मनक्षत्रगे सोमे सर्वौषधिसमन्वितम् ।।
कुम्भं सुपूजितं कृत्वा स्नपनं तेन कारयेत् ।। १ ।।
स्नातश्चैवार्चयेद्देवं वासुदेवं जगत्पतिम् ।।
नक्षत्रदैवतं चन्द्रं नक्षत्रं वारुणं तथा ।।२।।
वायुं चायुधपीठाद्यं छत्रं संपूजयेत्तथा ।।
यथोक्तदेवतालिङ्गैर्मन्त्रैश्च जुहुयाद्घृतम् ।। ३ ।। ।
शक्त्या च दक्षिणा देया ब्राह्मणेभ्यो भृगूत्तम ।।
ततोनुलिप्तः सुरभिः स्रग्वी विविधभूषणः ।। ४ ।।
तिष्ठन्मनुजशार्दूल हविष्याशी जितेन्द्रियः ।।।
उपवासं विनाप्येतत्पवित्रं पापनाशम् ।। ५ ।।
मातृस्थाने तु जगतां जन्मतारा विधीयते ।।
चन्द्ररूपी च भगवान्पिता विष्णुः प्रकीर्तितः ।। ६ ।।]
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन यमनक्षत्रसंस्थितम् ।।
भक्त्या तं पूजयेच्चन्द्रं जन्मर्क्षं च विशेषतः ।।७।।

पूजां सदा चन्द्रमसस्तु कृत्वा जन्मर्क्षसंस्थस्य भृगुप्रधान ।।
कामानवाप्नोति नरस्तु सर्वान्सुखी सदा स्याद्भुवि नष्टपाप्मा।।८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०स० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने जन्मर्क्षस्नानवर्णनन्नाम द्व्युत्तरशततमोऽध्यायः ।।१०२।।
2.103
पुष्कर उवाच ।।
चन्द्रमंडलवृद्धौ तु तथा चैवोत्तरायणे ।।
शुभे दिवसनक्षत्रे मुहूर्ते च तथा शुभे ।। १ ।।
तिष्याश्विनगते चन्द्रे हस्तश्रवणगेऽपि च ।।
प्राचीं वाप्यथवोदीचीं निष्क्रम्य नगराद्दिशम् ।। २ ।।
वास्तुविद्याविनिर्दिष्टे भूमिभागे मनोहरे ।।
अष्टहस्तं शुभं कुर्याच्चतुरस्रं च मण्डलम् ।। ३ ।।
बल्यर्थमपरं कुर्याद्वह्निवेद्यर्थमेव च ।।
गोमये नोपलिप्ते तु सुधालेखासमन्विते ।। ४ ।।
ध्वजातपत्रव्यजनमाल्यदामकुशाक्षतैः ।।
लाजागन्धादिभिर्मुख्यैर्मङ्गल्यैस्तं समर्चयेत्।।५।।
लाजालाजोपकरणैस्तथैव च विभूषयेत् ।।
ततः प्रस्रवणेभ्यस्तु चतुर्भ्यस्तु घटान्नवान् ।। ६ ।।
प्रत्येकं कल्पयेद्विद्वान्कल्पिते मण्डलद्वये ।।
सूक्तिष्वथ महाभाग बीजमात्रसमन्वितान् ।। ७ ।।
ततस्तु कल्पयेत्कुम्भान्सप्तमुख्यान्नदीजलैः ।।
सर्वौषधियुतः कार्यः कुम्भ एको द्विजन्मना ।। ८ ।।
सर्वबीजयुतो धान्यरत्नोपेतस्तथा परः ।।
तथा चैवापरं युक्तं कार्यं वृक्षाग्रपल्लवैः ।। ९ ।।
पुष्पैश्चैवापरं युक्तं फलैश्चैवापरं तथा ।।
सर्वगन्धयुतं चान्यं सर्वानेव समर्चयेत् ।। 2.103.१० ।।
पूर्वमन्त्रेण च तथा सर्वानेवाभिमन्त्रयेत् ।।
ततो भद्रासनं दत्त्वा तत्र चर्मास्तरेद् बुधः ।। ११ ।।
विप्रस्य स्नातुकामस्य सौरमार्षभकं शुभम् ।।
क्षत्त्रियस्य तथा सैंहं वैयाघ्रं च तथा विशः।।१२।।
द्वीपिचर्म च वैश्यस्य स्नाप्यस्तत्रोपवेशयेत् ।।
प्रशस्तलक्षणां भार्यां वामभागे तथैव च।।१३।।
उपोषितः शिरः स्नातः सिद्धार्थैः कङ्कतं विना ।।
स्नापयेद्ब्राह्मणो विद्वान्बहुभिर्ब्राह्मणैः सह ।। १४।।

शङ्खपुण्याहघोषेण वीणावेणुरवेण च ।।
जयशब्देन महता बन्दिनां निस्वनेन च ।।१५।।
सौवर्णं च शतच्छिद्रं पात्रं शिरसि धारयेत् ।।
तत्र दद्याद्घटैस्तोयं क्रमेणानेन शास्त्रवित् ।। १६ ।।
या औषधय इत्येष मन्त्रः स्यादौषधीघटे ।।
आब्रह्मन् ब्रह्मणेत्येष बीजकुम्भे प्रकीर्तितः ।। १७ ।।
आशुः शिशान इति च तथा रत्नघटे भवेत् ।।
मन्त्रः पुष्पवतीत्येष पुष्पकुम्भे प्रकीर्तितः ।। १८ ।।
एष एव तथा मन्त्रः फलकुम्भे प्रकीर्तितः ।।
गन्धद्वारेण च तथा गन्धकुम्भे विधीयते ।। १९ ।।
एवं स्नातः परीधाय सुशुक्ले वाससी शुभे ।।
मङ्गल्यानि स्पृशेद्राम संपश्येद्वदनं घृते ।। 2.103.२० ।।
विमले च तथादर्शे ततः संपूजयेद्धरिम् ।।
वैष्णवांश्च तथा मन्त्राञ्जुहुयाज्जातवेदसि ।। २१ ।।
ततस्तूत्तरदिग्भागे वह्निं तस्योपकल्पयेत ।।
भद्रासनं शुभे देशे युक्तं पूर्वोक्तचर्मणा ।। २२ ।।
श्वेतानुलेपनः स्रग्वी मङ्गल्याभरणस्तथा ।।
निविशेतासने तस्मिन्सभार्यो भृगुनन्दन ।। २३ ।।
गन्धद्वारेतिमन्त्रेण तस्य रोचनया ततः ।।
कण्ठे मूर्ध्नि ततः कुर्यात्तिलकं ब्राह्मणः स्वयम् ।। २४ ।।
येन देवा ज्योतिषेति दर्भाग्रैर्ब्राह्मणस्ततः ।।
पादतस्तु प्रभृत्येनं सर्वाङ्गेषु प्रमार्जयेत् ।। २५ ।।
गुरवे दक्षिणां दद्याद्ब्राह्मणेभ्यश्च शक्तितः ।।
गन्धरत्नाज्यमाल्यानि कनकं रजतं तथा ।। २६ ।।
शतच्छिद्रं च तत्पात्रं गुरवे विनिवेदयेत् ।।
मङ्गलालम्भनं कृत्वा गतपापो द्विजाशिषा।।२७।।
शङ्खपुण्याहघोषेण प्रविशेच्च गृहं स्वकम् ।।
विनापि भार्यया राम स्नानं कार्यमिदं तथा ।।२८।।
सप्तरात्रमिदं स्नानं सर्वकल्मषनाशनम् ।।
मधु मांसं तथा क्षौद्रं मैथुनं च विवर्जयेत् ।।२९।।
अलक्ष्मीशमनं पुण्यं रक्षोघ्नं बुद्धिवर्धनम् ।।
आरोग्यदं दीप्तिकरं यशस्यं शत्रुसूदनम् ।। 2.103.३० ।।
मङ्गल्यं पापशमनं कलिदुस्वप्ननाशनम् ।।

बृहस्पतिरिदं चक्रे स्नानं मघवतः स्वयम् ।।
ब्रह्महत्याभिभूतस्य वृत्ते वृत्रवधे पुरा ।।३१।।
ततोऽस्य दत्तः स्वयमेव वज्रिणा वरो नृलोकेपि वरोऽस्य कारकः ।।
कामानभीष्टान्समवाप्य पूजितो महेन्द्रलोकं स सुखी प्रयास्यति ।। ३२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने बार्हस्पत्यस्नानवर्णनन्नाम त्र्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०३ ।। ।।
2.104
राम उवाच ।।
स्नानमन्यत्समाचक्ष्व भगवन्दुरितापहम् ।।
सकृदेव कृतं यत्तु पापेभ्यो विप्रमोचयेत् ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
राजयक्ष्माभिभूतेषु विषमज्वरितेषु च ।।
छायोन्मादोपतप्तेषु विषमज्वरितेषु च ।। २ ।।
विनायकग्रहार्त्तेषु मूढचित्तेष्वतीव हि ।।
येषां न सिध्यते विद्या सस्यं येषां न रोहति ।। ३ ।।
सीदेद्यस्य कुटुम्बं च पण्यं नायाति विक्रयम् ।।
न लभेत्तु जयं युद्धे बलवानपि यो नरः ।। ४ ।।
युक्तान्यपि च कार्याणि विपद्यन्ते पुनःपुनः ।।
कलहश्च भवेद्येषां सुहृत्स्वजनबान्धवैः।। ।। ५ ।।
गर्भः प्रस्रवते यस्या जातो वापि विनश्यति ।।
पुष्पं यस्याः क्षयं याति न च किञ्चित्प्रजायते ।। ६ ।।
गृह्णाति या न बीजं च जनयेद्वाप्यमानुषान् ।।
नाप्नोति च पतिं कन्या तस्मात्स्नेहमथापि वा ।। ७ ।।
सौभाग्यं च न चायाति सुहृत्स्वजनबन्धुषु ।।
एवमुक्तेषु चान्येषु त्वनुक्तेषु च भार्गव ।। ८ ।।
प्रसमीक्ष्य विधानज्ञः स्नानमेतत्समाचरेत् ।।
स्नापयेत्सरितस्तीरे ग्रहाविष्टान्विचक्षणः ।। ९ ।।
राजयक्ष्माभिभूता ये विषम ज्वरिताश्च ये ।।
तेषां देवालये स्नानं कुर्याद्वा सिद्धसेविते ।। 2.104.१० ।।
छायोन्मादोपतप्ता ये ये चापस्मारशोषिणः ।।
तेषां मुनिगणावासे तीर्थे वा स्नानमिष्यते ।। ११ ।।
विनायकग्रहार्ता ये ये च मूढा विचेतसः ।।
सज्जनाचरिते देशे तेषां स्नानं विधीयते ।। १२ ।।
त्रैविद्या येन सिध्यन्ति गुणा येषां प्रपूजिताः ।।

तेषां स्नानमिहोद्दिष्टं सिद्धदेवस्य मन्दिरे ।। १३ ।।
येषां नास्ति जयो युद्धे येषां स्वजनसंक्षयः ।।
कान्तारे वा वने तीर्थे तेषां स्नानं प्रशस्यते ।। १४ ।।
सततं कलहो येषां जायते च यतस्ततः ।।
त्रिपथे वा तडागे वा स्नानं तेषां प्रकल्पयेत् ।। १५ ।।
पद्मिन्यां स्नपयेन्नारीं गर्भो यस्याः स्रवेत्तथा ।।
अशोकसन्निधौ स्नाप्या जातो यस्याः विनश्यति ।। १६ ।।
न च गृह्णाति या शुक्रं स्नाप्या सा सफले तरौ ।।
महोदधितटे स्नाप्या यदापत्यं विनश्यति ।। १७ ।।
अमानुषान्या जनयेत्स्नापयेत्तां चतुष्पथे ।।
यादृशं या च भर्तारं न लभेत वराङ्गना ।। १८ ।।
स्नापयेदेकलिङ्गे तां स्थाने वा वृक्षसंकुले ।।
रूपलावण्ययुक्ता या सौभाग्यं या न विन्दति ।। १९ ।।
स्नानं वृद्धिकरं तस्या वेश्यागारे प्रकल्पयेत्।।
अन्येषामथ कर्तव्यं सदा स्नानं मनोहरम्।।2.104.२०।।
समे सज्जनसंकीर्णे शुचौ देशे विकण्टके।।
सहायैः प्रयतैः सार्धमहोरात्रोषितो द्विजः।।२१।।
स्नानकर्म प्रयुञ्जीत सोपवासस्य मानद।।
अहोरात्रासमर्थस्य कार्यं वा हविषाशनम्।।२२।।
शरद्वसन्तयोः कार्यं स्नानं स्वस्थस्य भार्गव ।।
सर्वकालेष्वथार्त्तस्य ग्रहव्याधिनिबर्हणम् ।। २३ ।।
मुहूर्ते तत्र सावित्रे ब्राह्मणः स्नापयेद्द्विज ।।
मैत्रेऽथ विजये चैव राजन्यं स्नापयेत्तथा ।। २४ ।।
वैश्यं पैतामहे शूद्रं शेषेषु स्नापयेत्तथा ।।
पञ्चमी सप्तमी श्रेष्ठा स्नपने ब्राह्मणस्य व ।। २५ ।।
त्रयोदशी तृतीया च क्षत्त्रियस्य विशिष्यते ।।
द्वितीया दशमी चैव तथा वैश्यस्य मानद ।। २६ ।।
षष्ठी चतुर्दशी चैव शूद्राणां स्नानकर्मणि ।।
एकादशी द्वादशी च तथा कृष्णचतुर्दशी ।। २७ ।।
सर्वेषामेव वर्णानां स्नानकर्मणि पूजिता ।।
ध्रुवेषु वैष्णवे पुष्ये रेवत्यां भगदैवते ।। २८ ।।
हस्ते पुनर्वसौ सौम्ये ज्येष्ठायामथ वारुणे ।।
धनिष्ठायां तथा स्नानं सर्वेषामेव पूजितम् ।। २९ ।।

वेत्रासनं भद्रपीठं वैदलं दारवं तथा ।।
वर्णानामानुपूर्व्येण परिकीर्तितमासनम् ।। 2.104.३०।।
कृष्णाजिनं च वैयाघ्रं रौरवं बास्तमेव च ।।
पादोपधानं वर्णानामानुपूर्व्येण कल्पयेत ।। ३१ ।।
वृषाश्वरथ पृष्ठे च गजपृष्ठे तथैव च ।। ।।
नरस्कन्धेङ्गनाङ्गे वा प्रायशः स्नापयेच्छिशून् ।। ३२ ।।
स्नातुकामस्य तस्याथ पूर्वमुत्सारसः स्मृतम् ।।
यैर्द्रव्यैर्भृगुशार्दूल तानि वक्ष्याम्यतः परम् ।। ३३ ।।
पुनर्नवां रोचनां च शताह्वागुरुणीं त्वचम् ।।
मधूकं च रजन्यौ द्वे तगरं नागकेसरम् ।। ३४ ।।
आसुरीं सर्जिकां चैव मांसीं रामठ चन्दनम् ।।
प्रियङ्गुं सर्षपान्कुष्ठं कुंकुमं बहुपुत्रिकाम् ।। ३५ ।।
बलेन्द्रहस्तीं ब्राह्मीं च पञ्चगव्यं तथैव च ।।
सक्तुना मिश्रयित्वा च कार्यमुद्वर्तनं भवेत् ।। ३६।।
ततः स्नानदिने प्राप्ते प्राग्वदुत्सादयेत्पुनः ।।
ततो मनोहरे देशे मण्डलं कल्पयेद् बुधः ।।३७ ।।
चतुरस्रं गोमयेन सर्वतोऽष्टदिशं समम् ।।
सतोरणं चतुर्द्वारं प्राकारैरुपशोभितम् ।। ३८ ।।
तत्र मध्ये लिखेत्पद्ममष्टपत्रं सुशोभितम् ।।
कर्णिकायां लिखेद्विष्णुं मेघाभं पीतवाससम् ।।३९।।
कौस्तुभोद्भासितोरस्कं शङ्खचक्रगदाधरम्।।
ब्रह्माणं दक्षिणे न्यस्य पद्मवर्णं समालिखेत् ।। 2.104.४०।।
अजिनाम्बरसंयुक्तं श्वेतयज्ञोपवीतिनम् ।।
रजताभ्रनिभं वामे भागे रुद्रं समालिखेत् ।। ४१ ।।
व्याघ्रचर्माम्बरधरं त्रिनेत्रं शूलधारिणम् ।।
पूर्वपत्रे लिखेच्छक्रं सवज्रं च सुदर्शनम् ।। ४२ ।।
गजपृष्ठाधिरूढं तु स्वर्णाभं पीतवाससम् ।।
प्राग्दक्षिणे तथा पत्रे लिखेद्वह्निं महाप्रभम् ।। ४३ ।।
धूमाभवसनं देवं शुकयानगतं प्रभुम् ।।
अतसीपुष्पसंकाशं पीताम्बरधरं शुभम् ।। ४४ ।।
सदण्डं महिषारूढं लिखेत्पत्रे तु दक्षिणे ।।
उष्ट्रारूढं विरूपाक्षं लिखेद्दक्षिणपश्चिमे ।। ४५ ।।
रक्ताम्बरधरं कृष्णं खड्गपाणिं विभीषणम् ।।

पश्चिमे वरुणं देवं सपाशं हंसवाहनम् ।। ४६ ।।
सशुक्लवसनं देवं स्वच्छवैडूर्यसन्निभम् ।।
पश्चिमोत्तरतो वायुं वायुमण्डलमध्यगम् ।। ४७ ।।
लिखेच्छुभ्राम्बरं श्वेतं सर्वाभरणभूषितम् ।।
कुबेरमुत्तरे पत्रे व्योमयानगतं लिखेत् ।। ४८ ।।
कवचोत्तमसंयुक्तं गदिनं कमलप्रभम् ।।
वृषारूढमथेशानं पत्रे पूर्वोत्तरे लिखेत् ।।४९।।
व्याघ्रचर्माम्बरधरं भालचन्द्र विभूषितम् ।।
चतुर्भिः सागरैः पद्मं चतुरस्रं समन्ततः ।। 2.104.५० ।।
यादोगणयुतैश्चैव क्रमेण परिवारयेत् ।।
सागराणां तु पूर्वेण लिखेत्पद्मं मनोहरम् ।। ५१ ।।
ततश्चक्रं तथा दण्डं वज्रं मकरमेव च ।।
शक्तिं ध्वजं त्रिशूलं तु क्रमेणैव तु विन्यसेत् ।। ५२ ।।
ततः प्राकारसंलग्नानिषून्द्वादश विन्यसेत् ।।
चतुरः सूक्तिषु तथा द्वारेष्वष्टौ भृगूत्तम ।। ५३ ।।
सुसंहतान्समाञ्श्लक्ष्णान्दुरङ्गान्पत्रनिर्गतान् ।।
व्यामार्धसम्मितांस्तीक्ष्णान्पार्श्वे तक्षविभूषितान् ।। ९४ ।।
पञ्चरङ्गं ततः सूत्रं बध्नीयात्तेषु भार्गव ।।
अरुन्धन्द्वारमार्गास्तु सुदृढं सुमनोहरम् ।। ५५ ।।
वितानं मण्डलीकुर्याच्छ्वेतवर्णं मनोहरम् ।।
ध्वजं छत्राणि खड्गांश्च घण्टादर्शांश्चतुर्दिशम् ।। ५६ ।।
प्राकारोपरि दण्डेषु सुदृढेष्वनिरोधयेत्।।
स्नाने मण्डलकान्कुर्यात्प्राकारस्य ततो बहिः ।। ५७ ।।
त्रिसमान्भृगुशार्दूल चतुरस्रान्मनोहरान् ।।
ज्वालामाल्यार्घरचितान्दिशासु विदिशासु च ।। ५८ ।।
स्नानमण्डलकानां तु समीपे सुसमन्ततः ।।
गावः सवत्साः संस्थाप्या वृषभाश्च सुपूजिताः ।। ५९ ।।
अजाश्चार्भकसम्पन्ना जीवमोक्षाश्च पक्षिणः ।।
प्राकारस्योत्तरे भागे वेदिं कुर्यात्सुशोभिताम् ।। 2.104.६० ।।
दर्भैराच्छाद्य तान्सर्वान्सलिलेन समुक्षयेत् ।।
तत्राग्निं जुहुयान्मन्त्रैर्महाव्याहृतिपूर्वकम् ।। ६१ ।।
यथोक्तदेवतालिंगैस्तथा मन्त्रैश्च भार्गव ।।
ॐकारेण तथास्त्राणां नामयुक्तेन वै पृथक् ।। ६२ ।।

अश्वत्थोदुम्बरप्लक्षबिल्वार्कखदिराः शमी ।।
स्वराह्वयमपामार्गं पलाशयवकान्यपि ।। ६३ ।।
वंशिका चाश्वगन्धा च कदम्बश्चार्जुनासनौ ।।
एतेषां समिधः शस्ताः किष्कुमात्रा घृतप्लुताः ।। ६४ ।।
एकैकमप्यष्टशतं हव्यं सर्षपसंयुतम् ।।
तिलान्यवांस्तथाक्षोटाँल्लाजाश्चाग्नौ समावपेत् ।। ६५।।
ततश्चावपयेच्छान्तिं ब्राह्मणान्गुणसंयुतान् ।।
अभ्यर्च्य दक्षिणाभिश्च पुष्पाक्षतफलैस्तथा ।।६६।।
ततस्तु स्थापयेत्कुम्भान्मण्डले सागरोपरि ।।
यथा दिग्देवनामाङ्कान्दिशासु विदिशासु च ।। ६७ ।।।
काञ्चनान्राजतांस्ताम्रानथ वापि महीमयान् ।।
नामान्यथैषां वक्ष्यामि तानि मे गदतः शृणु ।। ६८ ।।
भद्रः सुभद्रः सिद्धार्थश्चतुर्थः पुष्टिवर्धनः ।।
अमोकश्चित्रभानुश्च पर्जन्योऽथ सुदर्शनः ।।६९ ।।
वापीकूपसरिद्भ्यश्च पूजयित्वा जलेन तान् ।।
वनस्पतिसमायुक्तानर्घ्यमाल्यादिपूजितान्।।2.104.७०।।
मन्त्रानुमन्त्रितानेतांस्तत्र मन्त्रं निबोध मे ।।
स्थापयन्तु घटानेतान्साश्विरुद्रमरुद्गणाः ।। ७१।।
विश्वेदेवास्तथादित्या वसवो मुनयस्तथा ।।
अधिश्रयन्तु सुप्रीतास्तथान्या अपि देवताः ।।७२।।
एवं संस्थाप्य तान्कुम्भान्स्थाप्या मण्डलकेष्वथ।।
ऐन्द्रादिक्रमशः स्थाप्यास्त्वासने पूर्वचोदिते ।। ७३।।
पूर्वे मण्डलके स्थाप्यः शुक्लपुष्पान्वरान्वितः ।।
सर्वत्र ग्राहयेद्विप्रैर्वक्ष्यमाणगुणान्घटान् ।। ७४ ।।
प्रत्येकं स्याच्चतुर्भिस्तु द्वारस्योपरि भार्गव ।।
अपां पूर्णं घटं तत्र यथाशं च यथास्वकम् ।। ७५ ।।
तथा दद्याद्यथास्नानं सम्यक्स्नाप्यस्य जायते ।।
ओषधीश्चात्र वक्ष्यामि यास्तु कुम्भेषु निक्षिपेत् ।। ७६ ।।
अस्थापितेषु धर्मज्ञ ततः संस्थापनं भवेत् ।।
जयां जयन्तीं विजयां सूकरीं मर्कटीं वचाम्।। ७७ ।।
कायस्थां च वयस्थां च बृहतीं बहुपुत्रिकाम् ।।
सहस्तशतवीर्ये च त्रायमाणां कटुम्बराम् ।। ७८ ।।
अतिच्छत्रां तथा च्छत्रां जीवन्तीमपराजिताम् ।।

जटिलां पूतनां कीशां सुरां यक्षसुरां तथा ।। ७९ ।।
अवीतराक्षसीं वीरां स्थिरां भद्रां यशोबलाम् ।।
शङ्खपुष्पीं विष्णुदत्तां नाकुलीं गन्धनाकुलीम् ।। 2.104.८० ।।
गोलोम्यतिबले चैव व्याघ्रीमश्ववतीं तथा ।।
श्यामां ज्योतिष्मतीं चैव तेषु कुम्भेषु निक्षिपेत् ।। ८१ ।।
चन्दनोशीरतगरकुम्भमागुरुकेसरान्।।
त्वक्पत्रमुस्तह्रीबेरप्रियङ्ग्वेलारसांस्तथा।।८२।।
गन्धमांसीं तथा स्पृक्कां रोचनं रामकं बुटिम्।।
कशीरुकामृतानं च ककुभं पद्मकं तथा ।। ८३ ।।
कस्तूरिकां तरुष्कं च कर्पूरं नाडिकं तथा ।।
जातीफलं लवङ्गाश्च कक्कोलैः सह चूर्णिताः ।। ८४ ।।
गन्धद्रव्याणि चान्यानि यथालाभं विनिक्षिपेत् ।।
श्वेता रक्ता तथा पीता कृष्णा चैव हि मृत्तिका ।। ८५ ।।
याश्चान्या विविधाः शस्ता मृत्तिकास्ता निबोध मे ।।
वृषाग्रशृङ्गाद्वल्मीकाद्देवतायतनाद्व्रजात् ।। ८६ ।।
अग्न्यागाराद्धस्तिदन्तात्सुभगागणिकागृहात् ।।
राजद्वारात्पुरद्वारात्कूपाद्दानगृहात्तथा ।। ८७ ।।
कुम्भकारगृहान्नद्याः पद्मिन्याः श्रोत्रियालयात् ।।
इन्द्रनीलतडागाच्च ह्रदात्प्रस्रवणादपि ।। ८८ ।।
चतुष्पथात्सप्तपथान्मृत्तिकाशकटात्तथा ।।
गजाश्वगणशालाभ्यस्तथाथर्वणवेश्मनः ।। ८९ ।।
अजाविकान्विताआगाराद्राजकोशान्महासनात् ।।
अशोकात्क्षीरवृक्षाणां समीपात्सफलस्य च ।। 2.104.९० ।।
सदाध्ययनशालातो यज्ञभूमेश्च मृत्तिकाः ।।
प्रगृह्य सर्वाः सम्भृत्य पञ्चगव्यसमन्विताः ।। ।। ९१ ।।
सर्वबीजैः समायोज्य स्नानकुम्भेषु निक्षिपेत् ।।
ततः कुम्भान्प्रतिष्ठाप्य स्नाप्यं संस्थापयेद्द्विजः ।। ९२ ।।
मण्डलेषु क्रमेणैव दिशासु विदिशासु च ।।
पूर्वे मण्डलके स्नाप्यः श्वेतमाल्यानुलेपनः ।। ९३ ।।
श्वेतश्चैव पटो धार्यश्चतुर्भिर्ब्राह्मणैर्भवेत् ।।
एवं दक्षिणतस्तस्य सर्वं नीलं प्रकल्पयेत् ।। ९४ ।।
कृष्णं च कल्पयेत्सर्वं तथा दक्षिणपश्चिमे ।।
(पीतं प्रकल्पयेत्सर्वं तथा भागे तु पश्चिमे ।।)

पश्चिमोत्तरयोः सर्वं शुक्लवर्णं प्रकल्पयेत् ।। ९५ ।।
तथैवोत्तरदिग्भागे पद्मवर्णं प्रकल्पयेत् ।।
प्रागुत्तरे तथा भागे चित्रं सर्वं प्रकल्पयेत्।। ९६ ।।
राज्याभिषेकविहितो मन्त्रश्चात्र विधीयते ।।
प्रत्येकमथ कुम्भेषु दिशासु विदिशासु च ।। ९७ ।।
एवं स्नाप्यो महाभाग शङ्खपुण्याहनिस्वनैः ।।
स्नातः शुक्लाम्बरधरः श्वेतमाल्यानुलेपनः ।। ९८ ।।
मण्डले तु निविष्टानां सुराणां पूजनं ततः ।।
कुर्वीत प्रयतः शुद्धिं गन्धमाल्यार्घसम्पदा ।। ९९ ।।
दीपैर्धूपैर्नमस्कारैर्वस्त्रैराभरणैस्तथा ।।
अपूपान्पायसं भक्ष्याञ्शुक्लमाल्यानुलेपनम् ।। 2.104.१०० ।।
विविधं च फलं क्षीरं ब्रह्मणेभ्यो निवेदयेत् ।।
दध्ना च परमान्नेन श्वेतमाल्यानुलेपनैः ।। १०१ ।।
फलैः प्रसूनैश्च तथा केशवाय हरेद्बलिम् ।।
क्षीरेण परमान्नेन दध्ना सकृसरेण च ।। १०२ ।।
फलैः कालोद्भवैः पुष्पैः शङ्कराय हरेद्बलिम् ।।
अपूपैः परमान्नेन भक्ष्यैः क्षीरेण सर्पिषा ।। १०३ ।।
माल्यानुलेपनैः शुक्लैर्महेन्द्राय हरेद्बलिम् ।।
यवानां च तिलानां च गोधूमानां तथा सकृत् ।।१०४ ।।
भक्ष्यैः सगुडसर्पिष्कैर्बलिं कुर्यात्तु वह्नये ।।
गुडोदनगुडापूपान्पक्वमांसं तथामिषम् ।। १०५ ।। ।
यमाय च बलिं दद्याद्रक्तमाल्यानुलेपनम् ।।
पक्वमांसं तथा मांसं कृष्णमाल्यानुलेपनम् ।। १०६ ।।
विरूपाक्षाय तु सुरां दद्यात्सौवीरकं तथा ।।
मुद्गापूपांस्तिलापूपाञ्जलजान्मन्दिरांस्तथा ।। १०७ ।।
वरुणाय बलिं दद्यात्पीतं माल्यादिकं तथा ।।
यवगोधूमचणकमाषसक्तून्सगोरसान् ।। ।। १०८ ।।
कुल्माषघृतसंयुक्तान्बलिं दद्यात्तु वायवे ।।
भक्ष्यांश्च मधुसंयुक्तान्मुद्गमिश्रांस्तथामिषम् ।। १०९ ।।
चित्रं माल्यं कुंकुमं च कुबेराय हरेद्बलिम् ।।
शिम्बिधान्यभवान्भक्ष्याञ्शाल्यन्नं सगुडं दधि ।।2.104.११०।।
ईशानाय बलिं दद्याच्छुक्लमाल्यानुलेपनैः ।।
शुक्लौदनं शुक्लमाल्यं शूलायोपहरेद्बलिम् ।।१११।।

तथा पञ्चरसैः सिद्धं दद्याद्विज्ञाय बुद्धिमान् ।।
कृसरं गन्धपुष्पाढ्यं दद्याच्छक्राय पायसम्।।११२।।
फलोदनं रक्तमाल्यं दद्याच्छक्त्यै तथा बलिम् ।।
स्नानमण्डलकेभ्योऽपि बलिं दद्यात्ततो बलिम्।।११३।।
बालक्रीडनकान्भक्ष्यान्फलानि विविधानि च ।।
मत्स्यामिषं सरुधिरं पायसं तिलतण्डुलम् ।। ११४ ।।
सकृदन्त्राणि हृदयं भूतेभ्यो बलिमाहरेत् ।।
ॐकाराद्यैश्चतुर्थ्यन्तैः स्वाहाकारसमन्वितैः ।।११५।।
राज्याभिषेकमन्त्रोक्तदेवतानां पृथक्पृथक् ।।
नामभिर्जुहुयाद्वह्नौ यथाश्रद्धं यथाघृतम् ।। ११६।।
पूर्णाहुतिं ततो दत्त्वा देया विप्रेषु दक्षिणा ।।
कनकं रजतं गावो वासांसि विविधानि च ।। ११७ ।।
कर्त्रे च दक्षिणा देया तथा राम विशेषतः ।।
दत्तं वस्त्रादि देवेभ्यस्तथा स्तानघटादिकम् ।। ११८ ।।
कर्ता यथेष्टं विभजेत्तस्य भागो हि स स्मृतः ।।
घृतेऽथ वदनं दृष्ट्वा नमस्कृत्य च देवताः ।।११९ ।।
मङ्गल्यालम्भनं कृत्वा फलपाणिरुदङ्मुखः ।।
तस्माद्देशाद्विनिर्गत्य गृहं यायात्ततः स्वकम् ।। 2.104.१२० ।।
तत्र तिष्ठेद्धविष्याशी ब्रह्मचारी च तां निशाम् ।।
स्नापितो ब्रह्मपूतेन स्नानेनायं यथा भवेत् ।। १२१ ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
पुरा देवासुरे युद्धे शक्रायैतद्बृहस्पतिः ।। १२२।।
कृतवान्पुरुहूताय ततः शक्रः सुराधिपः ।।
जघान दैत्यमुख्यानां नवतीर्नव भार्गव ।। १२३।।
धन्यं यशस्यं रिपुनाशकारि रक्षोहणं पापहरं पवित्रम् ।।
रोगापहं विघ्नविनाशकारि स्नानं मया ते विहितं यथार्थम्।।१२४।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखंडे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने दिक्पालस्नानवर्णनन्नाम चतुरुत्तर
शततमोऽध्यायः ।। १०४ ।।
2.105
राम उवाच ।।
स्नानमन्यत्समाचक्ष्व भगवन्दुरितापहम् ।।
विनायकोपसृष्टानां सर्वकर्मप्रसाधकम् ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।

विनायकः कर्मविघ्नसिध्यर्थं विनियोजितः ।।
गणानामधिपत्ये च केशवेन पितामहैः ।। २ ।।
तेनोपसृष्टो यस्तस्य लक्षणानि निबोध मे ।।
स्वप्नेऽवगाहतेऽत्यर्थं जलं मुण्डं च पश्यति ।। ३ ।।
काषायवाससश्चैव क्रव्यादांश्चाधिरोहति ।।
अन्त्यजैर्गर्दभैरुष्ट्रैः सहैकत्रावतिष्ठते ।। ४ ।।
व्रजमानस्तथात्मानं मन्यतेऽनुगतं परैः ।।
विमना विफलारम्भः संसीदन्ननिमित्ततः ।। ५ ।।
तेनोपसृष्टो लभते न राज्यं राजनन्दनः ।।
या कुमारी च भर्तारमपत्यं गर्भमङ्गना ।। ६ ।।
आचार्यत्वं श्रोत्रियश्च न शिष्योऽध्ययनं तथा ।।
वणिङ् न लाभमाप्नोति न कृषिं तु कृषीवलः ।। ७।।
स्नपनं तस्य कर्तव्यं पुण्येह्नि विधिपूर्वकम् ।।
हस्तपुष्याश्वयुक्सौम्यवैष्णवान्यतमे शुभे ।। ८।।
नक्षत्रे च मुहूर्ते च मैत्रे वा ब्रह्मदैवते ।।
चर्मण्यानुडुहे रक्ते स्थाप्यं भद्रासनं भवेत् ।। ९ ।।
भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्ति वाच्यं द्विजोत्तमान् ।।
गौरसर्षपकल्केन मेध्येनोत्सादितस्य च ।। 2.105.१० ।।
सर्वौषधैः सर्वगन्धैः प्रलिप्तशिरसस्तथा ।।
चतुर्भिः कलशैः कार्यं स्नपनं मन्त्रसंयुतम् ।।११ ।।
तथैकवर्णाः कलशाः कर्तव्यास्ते ह्रदाम्भसा ।।
अश्वस्थानाद्गजस्थानाद्वल्मीकात्सङ्गमाद्ध्रदात् ।। १२ ।।
मृत्तिकां रोचनं गन्धान्गुग्गुलं तेषु निक्षिपेत् ।।
सर्वौषधीश्च बीजानि स्नानमन्त्रानतः शृणु ।। १३ ।।
सहस्राक्षं शतधारमृषिभिः पावनं कृतम् ।।
तेन त्वामभिषिञ्चामः पावमानीः पुनन्तु ते ।। १४ ।।
भगं ते वरुणो राजा भगं शुक्रो बृहस्पतिः ।।
भगमिन्द्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो ददुः ।। १५ ।।
यत्ते केशेषु दौर्भाग्यं सीमन्ते यच्च मूर्धनि ।।
ललाटकर्णयोरक्ष्णोरापस्तद्घ्नन्तु ते सदा ।। १६ ।।
दर्भपिञ्जलमादाय वामहस्ते ततो गुरुः ।।
स्नातस्य सार्षपं तैलं सुवेणौदुम्बरेण तु ।। १७ ।।
जुहुयान्मूर्ध्नि धर्मज्ञ चतुर्थ्यन्तैश्च नामभिः ।।

ॐकारपूतैर्धर्मज्ञ स्वाहाकारसमन्वितैः ।। १८ ।।
मिताय संमितायाथ सालङ्कटकटाय च ।।
कूष्माण्डराजपुत्राय तथैव च महात्मने ।। १९ ।।
नामभिर्बलिमन्त्रैश्च वषट्कारसमन्वितैः।।
दद्याच्चतुष्पथे शीर्षे कुशानास्तीर्य सर्वतः ।।2.105.२०।। ।
कृतरक्तांस्तण्डुलांश्च पललौदनमेव च ।।
मत्स्यान्पक्वांस्तथैवामान्मांसमेतावदेव तु ।। २१ ।।
पुष्पं चित्रं सुगन्धं तु सुरां च त्रिविधामपि ।।
मूलकं पूरिकापूपास्तथैवैण्डर्यकाणि च ।। २२।।
एतान्सर्वानुपाहृत्य भूमौ कृत्वा ततः शिरः।।
विनायकस्य जननीमुपतिष्ठेत्ततोऽम्बिकाम्।।२३।।
रूपं देहि यशो देहि सौभाग्यं सुभगे मम।।
पुत्रान्देहि धनं देहि सर्वान्कामांश्च देहि मे।।२४।।
ततः शुक्लाम्बरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः।।
भोजयेद्ब्राह्मणान्दद्याद्वस्त्रयुग्मं गुरोरपि ॥ २५ ॥
विनायकस्नानमिदं यशस्यं रक्षोहणं विघ्नविनाशकारि।।
सर्वामयघ्नं रिपुनाशकं च कर्तव्यमेतन्नियमेन राम॥२६॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने विनायकस्नानवर्णनन्नाम पञ्चोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १०६-११०

https://sa.wikisource.org/s/10mt

2.106
पुष्कर उवाच ॥
स्नानमन्यत्प्रवक्ष्यामि तवाहं दुरितापहम् ॥
दानवेन्द्राय भुवने यज्जगादोशनाः पुरा ॥ १ ॥
धन्यं यशस्यमायुष्यं सर्वशत्रुक्षयंकरम् ॥
प्रभातायां तु शर्वर्यां भास्करेऽनुदिते तथा ॥ २॥
स्नायीत भार्गवश्रेष्ठ विधिदृष्टेन कर्मणा ॥
सौवर्णं राजतं कुम्भमथवापि महीमयम् ॥ ३ ॥
नादेयैः सागरैस्तोयैः कल्पयित्वा यथाविधिः ॥
ओषधीर्विन्यसेत्तत्र समभागाः सुचूर्णिताः ॥ ४ ॥
जया च विजया चैव तथा सूक्ष्मफलानि च ॥
प्रसन्नमुखबीजानि भाण्डीरकुसुमानि च ॥ ९ ॥
क्षीरजापत्रनिर्माल्यं देवीनिस्सारमेव च ॥
कल्लीवराङ्गना चैव गजेन्द्रस्य च मञ्जरी ॥ ६ ॥
क्षुद्रजं करजं चैव धने द्वेद्वे विभावरी ॥
महौघं पूर्तगं चैव भुवं यक्षभुवं तथा ॥ ७ ॥
शशाङ्कमृगदर्पं च दानं च करिणस्तथा ॥
ओषध्यः कथितास्तुभ्यं दाने मन्त्रमतः शृणु ॥ ८॥
(ॐनमो भगवते रुद्राय धवलपाण्डुरोपचितभस्मानुलिप्तगात्राय ॥
तद्यथा ॥
जय जय विजयविजय सर्वाञ्छत्रूनमुकस्य कलहविग्रहविवादेषु भञ्जभञ्ज मथमथ सर्वत्र प्रत्यक्षिकां योऽसौ युगान्तकाले दध्यक्षतैरिमां पूजां रौद्री मूर्तिसहस्तां सुसत्त्वां रक्षतु जीविकां संवर्तकाग्नितुल्यश्च त्रिपुरार्तिकरः यः सर्वदेवमयः सोऽपि तव रक्षतु जीवितं निखि निखि निखि स्वाहा ॥)
एवं स्नातस्त्वनेनैव गात्रेण तिलतण्डुलम् ॥
घृताक्तं ज्वलिते वह्नौ जुहुयात्प्रयतः सदा ॥९ ॥।
ततः सम्पूजनं कुर्याद्देवदेवस्य शूलिनः ॥
घृतक्षीराभिषेकेण गन्धपुष्पफलाक्षतैः ॥ 2.106.१० ।॥
दीपधूपनमस्कारैस्तथा वान्नेन भूरिणा ॥
गीतवाद्यैः सुमधुरैर्ब्राह्मणान्स्वस्तिवाचनैः ॥ ११ ॥
माहेश्वरस्नानमिदं हि कृत्वा रक्षोहणं शत्रुनिबर्हणं च ॥
कामानवाप्नोति नरस्तु सर्वान्यान्नाम कांश्चिन्मनसेच्छतीति ॥ १२ ॥
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने माहेश्वरस्नानवर्णनन्नाम

षडुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ।॥
2.107
पुष्कर उवाच ॥
स्नानान्यन्यानि ते वच्मि निबोध गदतो मम ॥
रक्षोघ्नानि यशस्यानि मङ्गल्यानि विशेषतः ॥ १ ॥
स्नानं घृतेन कथितं चायुषो वर्धनं परम् ॥
राम गोशकृता स्नानं परं लक्ष्मीविवर्धनम् ॥ २ ॥
स्नानं च कथितं दध्ना परं लक्ष्मीविवर्धनम्॥
तथा दर्भोदकस्नानं सर्वपापनिबर्हणम् ॥ ३॥
पलाशबिल्व कमलकुशस्नानं पुरो हितम् ॥
वचा हरिद्रा मञ्जिष्ठा तगरं चारकं तथा ॥ ४॥
स्नानमेतद्विनिर्दिष्टं रक्षोघ्नं पापसूदनम् ॥
वचाहरिद्रया युक्तं स्नानं रक्षोहणं परम् ॥ ५ ॥
आयुष्यं च यशस्यं च धन्यं मेधाविवर्धनम् ॥
स्नानं पवित्रं मङ्गल्यं तथा काञ्चनवारिणा ॥ ६ ॥।
क्रमादूनतरे किञ्चिद्रूप्यताम्रोदकैस्ततः ।।
तथा रत्नोदकस्नानं सङ्ग्रामविजयावहम् ।। ७ ।।
वैडूर्यं मध्यतः कृत्वा प्रवालैः परिवारयेत् ।।
तेन पात्रेण यत्स्नानं सर्वकामकरं हितम् ।। ८ ।।
स्नानं सर्वौषधैर्मुख्यं विवादे विजयप्रदम् ।।
सर्वगन्धोदकस्नानं सौभाग्यारोग्यकारकम् ।। ९ ।।
तथा बीजोदकस्नानं सर्वकर्मप्रसाधकम् ।।
तथैवामलकस्नानमलक्ष्मीनाशनं परम् ।। 2.107.१० ।।
तिलसिद्धार्थकैः स्नानममङ्गल्यप्रणाशनम् ।।
केवलैर्वा तिलैः स्नानमथवा गौरसर्षपैः ।। ११ ।।
स्नानं प्रियङ्गुना प्रोक्तं तथा सौभाग्यवर्धनम् ।।
सौभाग्यकं तथा स्नानं नागकान्ताप्रियङ्गुभिः ।। १२ ।।
पुरोचारुककुष्ठैश्च तथैव च विनिर्दिशेत् ।।
धात्रीफलेन पद्मैश्च तथामलकवारिणा ।। १३ ।।
लक्ष्मीवृद्धिकरं स्नानं कथितं भार्गवोत्तम ।।
पद्मोत्पलकदम्बैश्च तथा लक्ष्मीविवर्धनम् ।। १४ ।।
बलामतिबलां चैव तथा नागबलामपि ।।
बलां मोटां चतुर्थी तु स्नानं वै बलवर्धनम् ।। १५ ।।
ब्रह्माकर्कोटकीमूलं कुमारी पद्मचारिणी ।।

स्नाने रोगविनाशाय स्मृताः प्रत्येकशो द्विज ।। १६ ।।
मांसीमुराचोरकनागपुष्पैः सनागदानैरतिनाशकारि ।।
तुरुष्ककक्कोलकजातिपूगैः फलैः समस्तैः सुतरां प्रदद्यात् ।। १७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने नानाविधस्नानवर्णनन्नाम सप्तोत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०७।।
2.108
राम उवाच ।।
स्नानानामिह सर्वेषां यत्स्नानमतिरिच्यते ।।
तन्ममाचक्ष्व सकलं सर्वकल्मषनाशनम् ।।१।।
पुष्कर उवाच ।।
शृणु पादोदकस्नानं सर्वकिल्बिषनाशनम् ।।
श्रवणर्क्षं विना ह्येतद्भवत्यर्धफलं यतः ।। २ ।।
ततः कार्यं प्रयत्नेन श्रवणर्क्षे विशेषतः ।।
अथोत्तरासु षाढासु निराहारो जितेन्द्रियः ।। ३ ।।
सर्वौषधैः सर्वगन्धैर्देवदेवस्य चक्रिणः ।।
पादं प्रलेपयेद्विद्वान्क्रमेण चतुरात्मनः ।। ४ ।।
ततस्तु कलशान्कुर्याच्चतुरः सुदृढान्नवान् ।।
सौवर्णान्राजतान्ताम्रानथ वापि महीमयान्।। ५ ।।
ततोऽनिरुद्धचरणौ कूपाद्भिः क्षालयेत्ततः ।।
ताभिस्तु कलशं पूर्णं स्थापनीयं तदग्रतः ।। ६ ।।
ततः प्रद्युम्नचरणौ क्षाल्यौ प्रस्रवणोदकैः ।।
कलशं पूरितं तच्च भवेत्स्थाप्यं तदग्रतः ।७ ।।
संकर्षणस्य चरणौ क्षाल्यौ तोयैश्च सारसैः ।।
तैस्तु संपूर्णकलशं स्थाप्यं तस्याग्रतो भवेत् ।। ८ ।।
वासुदेवस्य चरणौ नादेयैः क्षालयेद्बुधः ।।
कलशं पूरितं तैश्च स्थापनीयं तदग्रतः ।। ९ ।।
ततः पूजा तु कर्तव्या यथावच्चतुरात्मनः ।।
कलशान्पूजयेत्तांश्च गन्धमाल्यफलाक्षतैः ।। 2.108.१० ।।
ततः प्राप्ते द्वितीयेऽह्नि स्नातः पूर्वमुपोषितः ।।
सम्मुखश्चानिरुद्धस्य स्नाप्यश्च कटुको भवेत् ।। ११ ।।
प्रद्युम्नस्य च देवस्य ततः संकर्षणस्य च ।।
ततश्च वासुदेवस्य यथा रामस्य चक्रिणः ।। १२ ।।
(पवित्रमन्त्रैः सर्वेषां घण्टानामभिमन्त्रणम्।।
कर्तव्यं सात्त्वतेनाथ शुचिना भार्गवोत्तम ।।१३।।

अथ मन्त्रान्प्रवक्ष्यामि कलशेषु चतुर्षु ते।।)
मङ्गल्यांश्च यशश्यांश्चा सर्वाघविनिषूदनान् ।। १४ ।।
अरुद्धमार्गाः सर्वत्र सर्वशश्चापराजिताः ।।
वायुमूर्तिरचिन्त्यात्मा सोऽनिरुद्धः स्वयं प्रभुः ।। १५ ।।
पादोदकेन दिव्येन शिवेनाघविनाशिना ।।
तथाघमपहृत्याशु शिवं वर्धयतां प्रभुः ।। १६ ।।
लोकान्प्रद्योतयति यः प्रयुम्नो भास्करप्रभः ।।
हुताशनः स तेजस्वी मङ्गलं विदधातु मे ।। ।१७ ।।
कामदेवो जगद्योनिः सर्वशः प्रभुरीश्वरः ।।
दुःखहर्ता जगन्नाथो मङ्गलानि ददातु ते ।। १८ ।।
जगतां कर्षणाद्देवो यः स सङ्कर्षणः प्रभुः ।।
रुद्रमूर्तिरचिन्त्यात्मा सर्वगः सर्वहारकः ।। १९ ।।
कामपालोऽरिदमनः सर्वभूतस्य शङ्करः।।
विश्वयोनिर्महातेजा मङ्गलानि ददातु ते ।। 2.108.२० ।।
सर्वावासो वासुदेवो भूतात्मा भूतभावनः ।।
सर्वगश्चाप्रमेयश्च पुरुषः परमेश्वरः ।। २१ ।।
अनन्तः सर्वदेवेशो जगदाधारकारणः ।।
अघापहारी वरदो विदधातु श्रियं तव ।। २२ ।।
एवं स्नातस्ततस्त्यक्त्वा तत्रैव स्नानवाससी ।।
शुक्लवासा उपस्पृश्य पूजां कुर्यात्क्रमेण तु ।। २३ ।।
गन्धैः पुष्पैः फलैर्मुख्यैर्दीपैर्धूपैः सुगन्धिभिः ।।
नैवेद्यैर्विविधैश्चैव सात्त्वतानां च पूजनैः ।।२४।।
एवं देवार्चनं कृत्वा सात्त्वतां शान्तिदं शुभम् ।।
भोजनं गोरसप्रायं कृत्वा तिष्ठेत्सुयन्त्रितम् ।। २६ ।।
प्रादुर्भावाणि मुख्यानि शृणुयात्केशवस्य च ।।
पाखण्डिपतितानां च वर्जयेद्दर्शनं तथा ।। २६ ।।
इति पादोदकस्नानं प्रोक्तं रक्षोहणं तव ।।
मङ्गल्यं पापशमनमलक्ष्मीनाशनं परम् ।। २७ ।।
सर्वविघ्नप्रशमनं सर्वबाधाविनाशनम् ।।
दुःस्वप्नारिष्टशमनं सर्वव्याधिहरं शिवम् ।। २८ ।।
यात्रासिद्धिकरं धन्यं कर्मणां सिद्धिकारकम् ।।
शत्रुघ्नं बुद्धिदं मेध्यं बलायुःस्मृतिवर्धनम् ।।
सौभाग्यदं कामपरं यशःपुत्रविवर्धनम् ।। २९ ।।

अमोघवीर्यं पुरुषोत्तमस्य पादोदकस्नानमिदं प्रदिष्टम् ।।
स्नानोत्तरं ते रणचण्डवेग भूयस्तु ते किं कथयामि राम ।। 2.108.३० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने पुरुषोत्तमपादोदकस्नानवर्णनन्नामाष्टोत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०८ ।।
2.109
राम उवाच ।।
मणीनामथ काम्यानां श्रोतुमिच्छाम्यहं विधिम् ।।
सर्वकामकरं मुख्यं तथा च दुरितापहम् ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
आथर्वणेन विधिना मणिकर्म निबोध मे ।।
ध्रुवस्तिष्ठेत्यृचा वृक्षं प्रत्यक्षमनुमन्त्रयेत् ।। २ ।।
पादोनया मणिस्थानं प्रोक्षयेत्तु द्वितीयया ।।
अस्याः पादेनोत्तरेण निर्मिमीत मणिं ततः ।। ३ ।।
सबन्धुश्चेति तमृचा तस्माच्छिन्द्यादिति श्रुतिः ।।
आहरेत मणिं तस्मात्सूक्तादस्मात्तृतीयया ।। ४ ।।
सर्वत्र तु मणीनां च निर्माणं केवलं भवेत् ।।
उपयुक्तास्तु केवाक्षा द्रव्यास्ते परिकीर्तिताः ।।५।।
अङ्गुष्ठपर्वमात्रास्ते कर्तव्यास्तु समन्ततः ।।
सम्यगुत्पादयेत्तेषां सम्यग्ग्रन्थिचतुष्टयम् ।। ६ ।।
अग्रतो मूलतो वापि कल्पमानेऽतिरिच्यते ।।
अरातीयोरित्यनया छिन्द्याच्छस्त्रेण तत्त्ववित् ।। ७ ।।
अर्थं च सुशिरः कृत्वा ततः प्रक्षाल्य वारिणा ।।
पात्रं तमग्नौ कृत्वा तु सम्यगेव यथाविधि ।। ८ ।।
यत्राचक्रुरित्यनया ससूत्रमत उत्तरम् ।।
कुर्यात्तदग्निकुण्डं च प्रबोध्य जुहुयाद् घृतम् ।। ९ ।।
प्रत्यृचा स्वेन मन्त्रेण सम्पातानयनं भवेत् ।।
कृतशान्त्युदके पात्रे रम्ये लोहमये दृढे ।। 2.109.१० ।।
स्वलिङ्गोद्धमन्त्रेण दर्विदण्डादतः परम् ।।
विमुच्य सर्वं तेनैव मन्त्रेण भ्रामयेन्मणिम् ।। ११ ।।
पात्रे तस्मिंस्ततस्तस्मादुद्धृत्या बन्धनं भवेत् ।।
सकलेनैव मन्त्रेण मन्त्रयेच्च तथोद्गतम् ।। १२ ।।
सामान्यमिदमुक्तं ते शृणु वैशेषिकं द्विज ।।
अभीवर्तमणौ कर्म तव वक्ष्याम्यतः परम् ।। १३ ।।
अभीवर्त्तेन मणिनेत्याद्याभिस्तिसृभिर्मणौ ।।

अत्रायं वासवं पात्रं द्वेभ्यश्च प्रत्यृचं पुनः १४ ।।
दत्त्वा सर्वेण सूक्तेन मणेराधन्वनं भवेत् ।।
अभीवर्तमणिः प्रोक्तो नो वा काष्ठान्भृगूत्तम ।। १५ ।।
अयं योनिरत इति तस्य होमो विधीयते ।।
शशकेष्विह ये श्रान्तवत्सभैषज्यभाजनम ।। १६ ।।
क्षुद्रेषु यदपामार्गं मणिः शान्तविसंज्ञकः ।।
इत्येते यावदुक्ताः स्युर्विवाहमधुराश्च ये ।। १७ ।।
पूर्वोक्तेन भवेद्धर्म एतेषामिति मे मतिः ।।
द्रव्यौषधिमणीनां च सभार्याणां तथैव च ।। १८ ।।
दाक्षायणमणीनां च भवेद्धोमाधिको विधिः ।।
ओषधीनामिहेदानीं विधानं शृणु भार्गव ।। १९ ।।
व्रीहीणां वा यवानां वा मूले तु परितः किरेत् ।।
यदि सौम्य सुमन्त्रेण फलकान्येकविंशतिः ।। 2.109.२० ।।
अमुष्मिन्स्थानरूढासु यथाभिलषितां बुधः ।।
योजयेन्नाम सम्भूताममुकस्य विभूतये ।। २१ ।।
घृताहुतेति च द्वाभ्यां घृतेन प्रोक्षयेत्ततः ।।
मा ते रिषसीत्यनया ह्या त्वा तमभिमन्त्रयेत् ।। २२ ।।
गन्धं संछादयेच्चैव ततो भूमेत्यनन्तरम् ।।
इत्यौषधीनां सर्वासां सामान्योऽयं विधिः स्मृतः ।। २३ ।।
एककाद्यास्तु मणयः सलिङ्गं निखनेद्बुधः ।।
मन्त्रेण तान्प्रवक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ।। २४ ।।
एकाङ्क एककामायेत्येकांके विधिवत्खनेत् ।।
आक्रन्दयति सूक्तेन प्रदध्नां यद्यथाविधि ।। २५ ।।
इयं वीरुदित्यनया विधिवन्मधुघः खनेत् ।।
सूक्तेन सुकलेनास्य मणेराबन्धनं भवेत् ।। २६ ।।
इमां खनामीत्यनया नितनीलिङ्गया खनिम् ।।
प्रतीची सौममसितां बध्नीयात्तु यथाविधि ।। २७ ।।
यात्वा गन्धर्व इन्द्राभ्यां कपिकच्छुं खनेद्वधः ।।
सूक्तेनानेन तन्मेढ्रे प्रबध्नीयादिति स्थितः ।। २८ ।।
इमां खनामीत्यनया दशधास्रुतया खनेत् ।।
पाठासूक्तेन बध्नीयादेका राज्ञीमिति श्रुतिः ।। २९ ।।
दशशीर्ष इति द्वाभ्यां महाख्यं विधिवत्खनेत् ।।
आपः पुनन्त्वित्यनेन बध्नीयात्तां यथाविधि ।। 2.109.३० ।।

इमां खनाम्यौषधीं त्वां ढबीं नाम तथोत्खनेत् ।।
काण्डीयाऋक्तया त्वेते बध्नीयात्तु यथाविधि ।। ३१ ।।
य आत्मजा इत्यनया खन्यादिति तथैव ताम् ।।
1(vd2.4)
अनेनैव प्रबध्नीयाद्विद्वान्सूक्तेन तं मणिम् ।। ३२ ।।
अरिष्टस्त्वा खनतु वै पिप्पलं तु खनेत्तथा ।।
यावद्द्यौरिति सूक्तेन तस्य चाबन्धनं भवेत् ।। ३३ ।।
साहसीनावचेत्येवं सैधकं च तथा खनेत् ।।
अनेवैव प्रबध्नीयात्सूत्रेण तु यथाविधि ।। ३४ ।।
पयोऽसीत्यथवा हन्यात्स्वर्गपत्रीं यथाविधि ।।
सूक्तेन तां प्रबध्नीयादनेनैव यथाक्रमम् ।। ३५ ।।
इमां खनामीत्यनया माषपर्णीं तथा खनेत् ।।
द्वाभ्यां चानर्थसक्तत्वप्रबध्नीयादिति श्रुतिः ।।३६।।
ततः खण्डारिकां खन्याद्राजा त्वां वरुणः खनेत्।।
ऋचानया समस्तेन सूक्तेनाबन्धनं भवेत् ।।३७।।
एकार्कप्रभृतीनां तु लिङ्गः कल्प्यं फलं बुधैः ।।
सामीयात्वाह वरुणेत्येवमादिषु संश्रिताः ।। ३८ ।।
सामीदयः पदार्थास्ते उपक्लृप्तास्तथा स्मृताः ।।
द्रव्यैस्तैस्तु मणिं कुर्यादाम्नायोक्तैर्यथाविधि ।। ३९ ।।
तल्लिङ्गेन तु मन्त्रेण यथावदनुपूर्वशः ।।
कुष्ठस्य मणयः पञ्च उदपात्रे विदुर्बुधाः ।। 2.109.४० ।।
प्रत्यैकपाठसंस्कार शुद्धये वेति नः श्रुतम् ।।
चतुरस्रं प्रबध्नीयान्मणिमञ्जनवत्तथा ।। ४१ ।।
सैन्धवं लवणं सिद्धमुभयत्र परिग्रहात् ।।
कुर्याद्वाक्ष्यं च संस्कारं व्याघ्रत्यपमणौ तथा।।४२ ।।
चतुरस्रौ तु कर्तव्यौ मणी कारणकालजौ ।।
नैमित्तिकाश्च मणयो मणयः संविदुश्च ये ।। ४३ ।।
स्वंस्वं मन्त्रं भवेत्तेषामिति मे निश्चिता मतिः ।।
नैमित्तिकानां घोरास्ते तेषां नैमित्तिकं भवेत् ।। ४४ ।।
सम्पदानां तथा मध्ये साम्पदं नात्र संशयः ।।
सीमात्र्यात्वाहेत्यनेन सीमसं जनवद्भवेत् ।। ४५ ।।
पिशाचशातनः पुंसां यातुधानविनाशनः ।।
मन्त्रलिङ्गादयं ज्ञेयो मन्त्रश्चास्य प्रवक्ष्यते ।। ४६ ।।
शरकाष्ठे तु संयोज्य सीसं कृत्वेति बुद्धिमान् ।।

भार्ङ्गीं ज्यां धनुषः कृत्वा बाधकेनाथ तेन तत ।। ४७ ।।
भूमौ पिशाचमालिख्य भगवेन तु ताडयेत् ।।
उत्तरेण शरेणैव पिशाचो नाशमाप्नुयात् ।। ४८ ।।
शंकुधारमणेर्मन्त्र अनुसूर्यमिति स्मृतिः ।।
प्रज्ञातवर्णशाब्दाश्च रोहितस्य परिग्रहः ।। ४९ ।।
चर्मणः स्यात्तथा वर्गो रोहितासाभवेच्च गाः ।।
शंकुर्निधीयते यत्र विस्तरार्थं तु चर्मणः ।। 2.109.५० ।।
तस्माद्देशान्मणिः कार्यः शंकुर्धनपरिग्रहः ।।
मणिधनं च दुग्धं स्यादुपविष्टाय चर्मणि ।। ५१ ।।
यजमानाय धर्मज्ञ उदपात्रं तथामया ।।
अतिकामल रोगघ्नमायुष्यश्च तथा मणिः ।। ५२ ।।
इमं मे कुष्ठेत्यनेन पञ्चानां स्यात्परिग्रहः ।।
अत्यर्थमेव नैतेषां जलं कुष्ठेन संयुतम् ।। ५३ ।।
सत्कृत्य पानयोगत्वाद्यजमानः पिबेत्ततः ।
मणयः पञ्चकुष्ठे द्वौ मणिशब्दपरिग्रहम् ।। ५४ ।।
तुल्येन विधिना कार्याः फलं तेषां पृथक्पृथक् ।।
शिरोर्तिनाशनः पूर्वो द्वितीयो विषदूषकः ।। ५९ ।।
तृतीयश्च तथा प्रोक्तो विषमज्वरनाशनः ।।
चतुर्थश्च तथा प्रोक्तः सततज्वरनाशनः ।। ५६ ।।
चक्षुष्यः पञ्चमः प्रोक्तो मणिर्भार्गवनन्दन ।।
कृत्वोदपात्रं कुष्ठाम्भो नवनीतविमिश्रितम् ।। ५७ ।।
भूयः कुष्ठं क्षिपेत्तत्र मणिं तत्रावतारयेत् ।।
मणिबन्धं ततः कृत्वा तोयं तत्पाययेन्नरम् ।। ५८ ।।
लिप्येच्च सरुजं देशमुदपात्रजलेन तु ।।
याः पुरस्तादित्यनेन मणिः स्याल्लवणस्य तु ।। ५९ ।।
पितुर्वस्त्रपुटे बद्ध्वा लवणस्य तु तन्मणिम् ।।
आबन्धे कुष्ठवत्स्याच्च यातुधानविनाशनः ।। 2.109.६० ।।
व्याघ्ररूप इत्यनेन खंतव्यं वाटरूषकम् ।।
व्याघ्ररूप इति द्वाभ्यामृग्भ्यामाबन्धनं भवेत् ।। ६१ ।।
पिशाचनाशकस्त्वेवं स मणिः स्यादसंशयम् ।।
एवमेवोत्तराभ्यां च भवेप्रत्यभिचारकः ।। ।। ६२ ।।
विष्कन्दस्येत्यनेनाह त्रिपर्णी विश्वभेषजी ।।
स्कन्दस्योपरि यः स्कन्दो भवेत्तस्य विनाशिनी ।। ६३ ।।

यस्मादङ्गादिति भवेद्गणादित्वात्परिग्रहः ।।
गणस्य कर्म सामान्यं प्रतिसूक्तं न कारयेत ।। ६४ ।।
गोराचवारि कर्माणि हन्तव्यानीवमादिभिः ।।
पतङ्गाद्याश्च चत्वारः संस्कृत्य प्राणिनो बुधः ।। ६५ ।।
तृष्णत्वप्तैश्च मन्त्रेण गात्रं प्रक्षालयेत्खिलम् ।।
प्रथमेन तु सूक्तेन वेणुपौत्रे द्रवो मणिः ।। ६६ ।।
वेणुः कुर्याद्भवेद्धर्मो वाक्षवद्देवदारुणः ।।
संस्कृत्य पूर्वमन्त्रेण माषकादीन्प्रमर्दयेत् ।। ६७ ।।
गात्रसंस्कारसहितैः पिष्टैर्वा प्रकृतिर्भृशम् ।।
केवलेनैव मन्त्रेण मर्दयेत्तु विनश्यति ।। ६८ ।।
तथा स्वलोमप्रभृती विधूलो धूशिरो युतिः ।।
देवप्रवेशं जतुना स्थगयित्वा तु रक्तिका ।। ६९ ।।
दूष्या इति प्रतीकेन कुर्यात्प्रतिसरं मणिम्।।
कृत्वा दूषणमायुष्यं तदा प्रत्यभिवादकः।।2.109.७०।।
अयं प्रतिसरः पाणौ यात्राकाले सपत्नहा ।।
सूत्रेणानेन बध्नीयाल्लिङ्गात्प्रतिसरो परः।।७१।।
अनेन विधिना वृत्रं निजघान शतक्रतुः ।।
अशंस इति मन्त्रेण प्रबध्नीयाद्यथाविधि।।७२।।
भूतिश्रीप्रभृतीनां च विघ्नमेवं करोति यः ।।
विनाशनं तस्य भवेदाबन्धाद्यक्षनाशनम्।।७३।।
ज्यासूत्रप्रोथिताः सप्त वंशप्राप्ताः समुद्भवाः ।।
रत्तयान्तरव्यवहिता गर्भिण्या उद्धरेद् बुधः ।। ७४।।
मासे चतुर्थे बध्नीयान्मन्त्रेणानेन बुद्धिमान् ।।
एकैकस्मिन्नतीते तु मासे सूत्रान्तरे मणिः ।। ७५।।
एकैकं प्रक्षिपेद्धीमान्ससूत्रं पश्चिमं तथा ।।
प्राची दिगिति मन्त्रेण उदीची भयनाशनी ।।७६ ।।
अक्षीयाभ्यामित्यनेन दाप्यः स्याद्यक्ष्मनाशनः ।।
सन्धानार्थं शीतमग्ने रात्रीमातेत मोहनः ।।
मयूरगोसुरवृद्धौ द्वौ वेतीति प्रकीर्तितम् ।।७७।।
प्रोक्तास्तथैते मणयो नृवीर काम्या मया सर्वहिताय पुण्याः ।।
येषां हि बन्धो दुरितापहारी भयापहः केवलवृद्धिकारी ।।७८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने मणिबन्धवर्णनन्नाम नवोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ।। १०९।।
2.110

राम उवाच ।।
भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि कर्म काम्यमहं नृणाम् ।।
कृतेन येन कामानां नरो भवति भाजनम् ।। १।।
पुष्कर उवाच ।।
सर्वेषामेव कामानामीश्वरो भगवान्हरिः ।।
तस्य सम्पूजनादेव सर्वान्कामानुपाश्नुते ।। २ ।।
स्नापयित्वा घृतक्षीरैश्चन्दनेनानुलेपयेत् ।।
शुक्लैः सम्पूज्य पुष्पैश्च सप्तमस्य बलिं हरेत् ।। ३ ।।
रक्तपित्तान्नरो घोरान्मुच्यते नात्र संशयः ।।
तैलक्षौद्रघृतैर्देवं स्नापयित्वा जनार्दनम् ।। ४ ।।
भस्मत्रयेणानुलिप्य सम्पूज्य कुसुमैः सितैः ।।
पञ्चमुद्गबलिं दद्यादतीसारात्प्रमुच्यते ।। ५ ।।
संस्नाप्य पञ्चगव्येन दत्त्वा पञ्चानुलेपनम् ।।
पञ्चसस्यबलिं दत्त्वा सुखं कुष्ठात्प्रमुच्यते ।। ६ ।।
त्रिरसस्नापितं देवं त्रिसुगन्धेन लेपितम् ।।
कृत्वा दत्त्वा त्रिसूत्रं च बलिं कामाद्विमुच्यते ।। ७ ।।
स्नापयित्वा तु तैलेन त्रिभिरुष्णैर्विलेपयेत् ।।
पञ्चमाषबलिं दत्त्वा वातव्याधिं विमुञ्चति ।। ८ ।।
द्विस्नेहस्नपितं देवं शीतोष्णेनानुलेपितम् ।।
पञ्चभिः स्नापयित्वा च रसैर्देवं जनार्दनम् ।। ९ ।।
अनुलिप्य च धर्मज्ञ तथा पञ्चसुगन्धिना ।।
पञ्चवर्णानि पुष्पाणि तथा दत्त्वा यथाविधि ।। 2.110.१० ।।
धूपं च पञ्चनिर्यासं दत्त्वा चैवाप्यनुत्तरम् ।।
ततश्च पञ्चमधुरं बलिं सम्यङ् निवेदयेत् ।। ११ ।।
अनेन रोगतः शीघ्रं मुच्यते नात्र संशयः ।।
विष्णुं सहस्रमूर्धानं चराचरगुरुं हरिम् ।। १२ ।।
स्तुवन्नामसहस्रेण ज्वरान्सर्वान्व्यपोहति ।।
घृतेन स्नापितं देवं चन्दनेनानुलेपयेत् ।। १३ ।।
पञ्चभिर्जलजैः पुष्पैस्ततः सम्पूजयेद्विभुम् ।।
धूपं दद्यात्त्रिवारं च पञ्चगव्यं तथा बलिम् ।। ।। १४ ।।
पञ्चगौडं तथा राम बद्धो मुच्येत बन्धनात् ।।
त्रिशीतस्नापितं देवं त्रिशीतेनानुलेपयेत् ।। १५ ।।
त्रिशीतैः कुसुमैः पूज्यं धूपं दद्यात्त्रिशीतलम् ।।

त्रिशीतं च बलिं दत्त्वा राजकोपाद्विमुच्यते १६ ।।
शीतोष्णस्नापितं देवं त्रिशीतैरनुलेपयेत् ।।
धूपं दत्त्वा च शीतोष्णं शीतोष्णं च तथा बलिम् ।। १७ ।।
गुरुप्रसादमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
यमलस्नापितं देवं यमलेनानुलेपितम् ।। १८ ।।
अभ्यर्च्य यमलैः पुष्पैर्धूपं च यमलं दहेत् ।।
यमलं च बलिं दत्त्वा सौभाग्यं प्राप्नुयान्नरः ।। १९ ।।
सौभाग्यकामा नारी च सौभाग्यं महदाप्नुयात् ।।
सौभाग्यकामोऽपि नरः सौभाग्यं महदश्नुते ।। 2.110.२० ।।
त्रिभिः संस्नापितं देवं सौभाग्यं महदाप्नुयात् ।।
त्रिभिः फलैः स्नापयित्वा त्रिसारेणानुलेपयेत् ।।२१।।
त्रिशीतं च बलिं दद्याद्यशः प्राप्नोत्यनुत्तमम् ।।
त्रितैलस्नापितं देवं त्रिरक्तेनानुलेपितम् ।।२२।।
धूपयेन्महिषाक्षेण त्रिरक्तं च बलिं हरेत् ।।
रौद्रकर्म तु प्राप्नोति सिद्धिरस्ति न संशयः।।२३।।
त्रिगन्धस्नापितं देवं त्रिशीतेनानुलेपितम् ।।
पूजयेच्छ्वेतपद्मानां सहस्रेण महाभुजम्।। ।। २४।।
निवेद्य परमान्नं च श्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
घृतेन स्नापितं देवं चन्दनेनानुलेपितम्।।२५।।
परमान्नं बलिं दत्त्वा यथेष्टं काममाप्नुयात् ।।
घृतेन स्नापितं देवं चन्दनेनानुलेपितम् ।।२६।।
अपूपैः परमान्नेन कुल्माषेण च पूजयेत् ।।
आम्रातकानां मुख्यानां ततस्त्वष्टाधिकं शतम् ।। २७ ।।
क्षौद्रन्त्रिवृत्तं देवाय यथावद्विनिवेदयेत् ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। २८ ।।
पञ्चगव्यबलिं दत्त्वा धनमाप्नोत्यनुत्तमम् ।।
त्रिरक्तस्नापितं देवं त्रिरक्तेनानुलेपितम् ।।२९।।
रक्तपुष्पैः समभ्यर्च्य त्रिभिरेव यथाविधि ।।
त्रिरक्तं च बलिं दत्त्वा हुत्वा वै सर्षपत्रयम् ।। 2.110.३० ।।
त्रिलोहं दक्षिणां दत्त्वा शत्रुनाशमवाप्नुयात्।।
त्रिफलस्नापितं देवं त्रिरक्तेनानुलेपितम्।।५३१ ।।
त्रिशीतं च बलिं दत्त्वा पुन्नामकुसुमानि च ।।
पुन्नामकानि मुख्यानि फलानि विविधानि च।।३२।।

पुत्रजन्म समाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
घृतेन स्नापितं देवं त्रिरक्तेनानुलेपितम्।।३३।।
कृत्वा तदेव धूपं तु दत्त्वा क्षीरं निवेदयेत् ।।
घृतपूरं बलिं दत्त्वा नरः प्राप्नोति जीविकाम् ।। ३४ ।।
क्षीराज्यस्नापितं देवं चन्दनेनानुलेपितम् ।।
तदेव धूपं दातव्यं जातीपुष्पाणि चाप्यथ ।। ३५ ।।
पञ्चगव्यबलिं दत्त्वा हुत्वा वह्नौ तथा घृतम् ।।
गां च दत्त्वा महाभाग गाः समाप्नोति मानवः ।। ३६ ।।
यमलस्नापितं देवं यमलेनानुलेपितम ।।
अभ्यर्च्य यमलैः पुष्पैर्धूपं च यमलं दहेत् ।। ३७ ।।
यमलं च बलिं दत्त्वा जुहुयादक्षतांस्तथा ।।
तिलसिद्धार्थकयुतान्सर्पिः क्षीरं घृतं तथा ।। ३८ ।।
अश्वं च दक्षिणां दत्त्वा हयान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ।।
घृतेन स्नापितं देवं तथैव घृतलेपितम् ।। ३९ ।।
पुष्पैश्चतुर्भिः सम्पूज्य धूपं दत्त्वा चतुःसमम् ।।
त्रिशुकं च तथा दत्त्वा तथैव पानकत्रयम् ।। 2.110.४० ।।
त्रिशुकं च तथा हुत्वा त्रिस्नेहेन समन्वितम् ।।
त्रिलोहं दक्षिणां दत्त्वा गाणपत्यमवाप्नुयात् ।। ४१ ।।
मधुरत्रितयेनाथ स्नापयित्वा जनार्दनम् ।।
अनुलिम्पेत्त्रिशीतेन पूजयेच्चमकैस्तथा ।। ४२ ।।
धूपं दहेत्त्रिशीतेन दद्यात्त्रिमधुरं बलिम् ।।
मधूकपुष्पाणि तथा द्राक्षां खर्जूरमेव च ।। ४३ ।।
सर्वभूतैः सहाप्नोपि सख्यमेव न संशयः ।।
घृतेन स्नापितं देवं वचया निशया तथा ।। ४४।।
चन्दनेनानुलिम्पेत्तु जातीपुष्पैरथार्चयेत् ।।
घृतक्षौद्रयुतं दत्त्वा तथा धूपं च गुग्गुलम् ।। ४५ ।।
त्रिशूकं च बलिं दत्त्वा तथा त्रिलवणं नरः ।।
कनकं दक्षिणां दत्त्वा विद्यामाप्नोत्यभीप्सिताम् ।। ४६ ।।
चन्दनमाज्यं जाती परमान्नं गुग्गुलुं च देवाय।।
दत्त्वा भक्त्या पुरुषः सर्वान्कामानवाप्नोति।।४७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने
भगवदनुलेपनस्नानवर्णनन्नाम दशोत्तरशततमोऽध्यायः ।।११०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १११-११५

2.111
राम उवाच ।। भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि पापानां कर्मणां फलम् ।।
त्वत्तः कमलपत्राक्ष तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।।१।।
पुष्कर उवाच ।।
भुक्त्वैवान्नमभोज्यं तु नरकं याति मानवः ।।
व्रतलोपे तदर्धं च प्रकीर्णे तु दशाहकम् ।। २ ।।
अग्निहोत्रसमिद्यादीन्सहस्रं याति वत्सरान् ।।
महापातकिनः सर्वे कल्पं पश्यन्ति भार्गव ।। ३ ।।
मन्वन्तरं तु तां कृत्वा नरकं प्रतिपद्यते ।।
चतुर्युगं क्षत्त्रियहा वैश्यहा त्रियुगं तथा।।४।।
शूद्रं हत्वा महाभाग युगं तु नरकं व्रजेत् ।।
यावन्ति पशुरोमाणि तावत्कृत्वेह मानवः ।।५।।
वृथापशुघ्नः प्राप्नोति वर्षाणि नरकं नरः ।।
द्रव्याणामल्पसाराणां स्तेयं कृत्वान्यवेश्मतः ।। ६ ।।
याति संवत्सरशतं गुरुब्राह्मणताडनात् ।।
तच्छस्त्रवर्ती नृपतिः कल्पं पश्यति मानद ।। ७ ।।
पक्षपाती तथा सभ्यस्तावदेव भृगूत्तम ।।

च शूद्रस्य सहस्रं भृगुसत्तम ।। ८ ।।
5
शोणितं यावतः पांसून्निगृह्णाति महीतले ।।
तावद्वर्षसहस्राणि नरकं प्रतिपद्यते ।। ९ ।।
राजनि प्रहरेद्यस्तु कृतगाम्याति दुर्मतिः ।।
अराजा नरकं याति स तु कल्पशतं नरः ।। 2.111.१० ।।
नित्यान्यकुर्वन्धर्माणि तथा वर्षशतं व्रजेत् ।।
द्रुमाणां छेदने राम पञ्चाशद्वर्षमेव तु ।। ।। ११ ।।
गुल्मवल्लीलतानां तु दशवर्षाणि भार्गव ।।
अनागसामथाक्रोशे तिरश्चामथ ताडने ।। १२ ।।
तावदेव यथाकालं नरकं प्रतिपद्यते ।।
अगम्यागामिनः सर्वे महापातकिभिः समाः ।। १३ ।।
अनिविष्टां भृतिं भुक्त्वा द्वे शते प्रतिपद्यते ।।
तथा पुस्तकहारी च सहस्रं याति वत्सरान् ।। १४ ।।
सस्यानां नाशकारी च नरकं प्रतिपद्यते ।।
अगारवनदाही च नास्तिकश्च तथा नरः ।। १५ ।।
कल्पमेकं प्रपद्यन्ते नरकं नात्र संशयः।।
देवतानां द्विजातीनां शास्त्राणां निन्दकस्तथा।।१६।।
श्रुतीनां दूषकश्चैव तावदेव द्विजोत्तम।।
प्रतिश्रुत्य तथा चार्थं यो न दद्यान्महाभुज ।। १७ ।।
आश्रितस्य परित्यागं वृथा कुर्याद्द्विजोत्तम ।।
अपराधं तथा राम वृथा भार्यावमन्तकः ।। १८ ।।
क्रतुहा चैव धर्मज्ञ सहस्रं पतिपद्यते ।।
बहूनि राम पापानि पापेषूक्तेषु भार्गव ।।
अन्तर्भावं प्रपद्यन्ते तानि चिन्त्यानि धर्मतः ।।१९ ।।
नरकाणां गणनमुदितं पापानां ते मया राम ।।
एतच्च भवति घोरं त्वनुबन्धकृतं मनुष्याणाम्।।२०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने पापनिश्चयो नामैकादशोत्तरशततमोऽध्यायः ।।१११ ।।
2.112
राम उवाच ।।
जन्तुः कथं सम्भवति कथं चैव विपद्यते ।।
कथं देहान्तरं याति तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।

विश्वस्यावरणं राम तथैवाण्डं न हेम यत् ।।
तथा प्राणिशरीरस्य पार्थिवत्वं महाभुज ।। २ ।।
आकाशे नरशार्दूल यथैवाण्डं व्यवस्थितम् ।।
सुषिरं तद्वदेवेह पुरुषस्य शरीरगम् ।। ३ ।।
धारयन्ति यथा विश्वमण्डस्याभ्यन्तरे स्थिताः ।।
वाय्वग्निसोमाः सततं तथा देहं शरीरिणाम् ।। ४ ।।
आधारभूते द्वे भूते आद्यन्ते सर्वदेहिनाम् ।।
प्रपद्यन्ते महाभाग कललत्वं हि तत्क्षणात् ।। ५ ।।
करोति तत्र च ततः प्रवेशं कर्मचोदितः ।।
वायुभूतस्तथा जीवस्त्यक्त्वा भोगविवर्धनम् ।।
स्वर्गाद्वा नरकाद्देहं तिर्यग्योनावथापि वा ।। ६ ।।
एवं प्रवेशं स करोति गर्भे जीवस्तदा कर्मवशानुबन्धात् ।।
ततः प्रविष्टस्तु तथा स मूढो मासांश्च षट् तिष्ठति वेद नित्यः।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं०रामं प्रति पुष्करोपाख्याने गर्भसंक्रान्तिवर्णनन्नाम द्वादशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११२ ।।
2.113
राम उवाच ।।
भोगदेहं कथं त्यक्त्वा जीवो गर्भं प्रपद्यते ।।
भोगदेहश्च कः प्रोक्तस्तं ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
आतिवाहिका गर्भस्य देहो भवति भार्गव ।।
केवलं तं मनुष्याणां मृत्युकाल उपस्थिते ।। २ ।।
याम्यैर्नरैर्मनुष्याणां तच्छरीरं भृगूत्तम ।।
6
नीयते याम्यमार्गेण नान्येषां प्राणिनां द्विज ।। ३ ।।
मनुष्याः प्रतिपद्यन्ते स्वर्गं नरकमेव वा ।।
नैवाऽन्ये प्राणिनः केचित्सर्वे ते फलभोगिनः ।। ४ ।।
शुभानामशुभानां वा कर्मणां भृगुनन्दन ।।
संचयः क्रियते लोके मनुष्यैरेव केवलम् ।। ५ ।।
तस्मान्मनुष्यस्तु मृतो यमलोकं प्रपद्यते ।।
नान्यः प्राणी महाभाग फलयोनौ व्यवस्थितः।।६।।
गच्छँल्लोके प्रपन्नस्य पुरुषस्य तथा यमः।।
योनीश्च नरकांश्चैव निरूपयति कर्मणाम्।।७।।
पूजनीयाश्च ते तेन वैवस्वतमपश्यत।।
मरणानन्तरं प्रोक्तं तिरश्चां गर्भसम्भवम् ।।८।।
वायुभूताश्च ते गर्भं प्रपद्यन्ते न संशयः ।।
मनुष्यस्तु मृतो राम नीयते यममन्दिरम्।।९।।
तथा कर्मानुरूपेण यमं पश्यत्यसौ ततः ।।
घोरं पापस्तथा धर्मे निविष्टः सौम्यदर्शनम् ।। 2.113.१० ।।
धर्मिष्ठः पूज्यते तत्र ह्यासनेनोदकेन च ।।
पाशबद्धगलः पापः पीड्यते वै यमाग्रतः ।। ११ ।।
चित्रगुप्तास्ततस्तस्य स्वर्गं नरकमेव च ।।
निवेदयन्ति धर्मज्ञ स तु पिण्डाशनस्ततः ।। १२ ।।
तदा त्यक्त्वा तु तद्देहं प्रेतदेहं प्रपद्यते ।।
प्रेतलोके तु वसतिर्वर्षं तस्य तु कीर्तिता ।। १३ ।।
क्षुत्तृष्णे प्रत्यहं तत्र भवतो भृगुनन्दन ।।
अहोरात्रं तु तत्रापि मानुष्यं परिकीर्तितम् ।। १४ ।।
आमश्राद्धास्तथा दत्ता भुज्यंते तत्र मानवैः ।।
अतिवाहिकदेहात्तु प्रेतपिण्डैर्विना नरः ।। १५।।
न हि मोक्षमवाप्नोति पिण्डांस्तत्रैव सोऽश्नुते ।।
कृते सपिण्डीकरणे नरः संवत्सरात्परम् ।। १६ ।।
प्रेतदेहं समुत्सृज्य भोगदेहं प्रपद्यते ।।

तदादौ भुज्यते तत्र यत्स्तोकं भृगुनन्दन ।। १७ ।।
भोगदेहावुभौ प्रोक्तौ शुभाशुभकसंज्ञकौ ।।
भोगदेहं शुभं तस्य देवरूपस्य जायते ।। १८ ।।
नानाप्रकारमशुभं नीरूपं घोरदर्शनम् ।।
यादृशं तस्य मानुष्यं रूपमासीत्पुरातनम् ।। १९ ।।
किञ्चित्तस्य तु सादृश्यं तत्रापि प्रतिपद्यते ।।
भुक्त्वा स भोगदेहेन यथाकालं त्रिविष्टपम् ।। 2.113.२० ।।
कर्मण्यल्पावशेषे तु त्रिदिवाद्विनिपात्यते ।।
त्रिदिवात्पतितं तस्य भोगदेहं तु राक्षसाः ।। २१ ।।
भक्षयन्ति तदा भूमौ विकृता भीमदर्शनाः ।।
पापे तिष्ठति चेत्स्वर्गे तेन भुक्त तथा द्विज ।। २२ ।।
तदा द्वितीयं गृह्णाति भोगदेहं तु पापिनम् ।।
भुक्त्वा पापं तु ते पश्चात्तेन भुक्तं त्रिविष्टपम् ।। २३ ।।
शुचीनां श्रीमतां गेहे स्वर्गभ्रष्टोऽभिजायते ।।
पुण्ये तिष्ठति चेत्पापं तेन भुक्तं तदा भवेत् ।। २४ ।।
तस्मिन्सम्भक्षिते देहे शुभं गृह्णाति विग्रहम् ।।
कर्मण्यल्पावशेषे तु नरकादपि मुच्यते ।। २५ ।।
युक्तस्तु नरकाद्याति तिर्यग्योनिमसंशयम् ।।
तत्राप्यशेषतः पापं न तदश्नाति भार्गव ।।
ततोऽवशेषं मानुष्यं भुंक्तेऽसौ कृतलक्षणः ।।२६।।
रज्जुर्यथा स्याद्बहुतन्तुबद्धा विकर्षणं शक्तिमनी गुरूणाम् ।।
स्वर्गाय पुण्यं नरकाय पापं तथा नृणां स्यादिह भार्गवाग्र्य ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने भोगदेहवर्णनन्नाम त्रयोदशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११३ ।।
2.114
पुष्कर उवाच ।।
जीवः प्रविष्टो गर्भे तु कललं प्रति तिष्ठति ।।
मूढस्तु कलले तस्मिन्मासमात्रं हि तिष्ठति ।।१।।
द्वितीयं तु तदा मासं घनीभूतः स तिष्ठति ।।
तस्यावयवनिर्माणं तृतीये मासि जायते ।। २ ।।
त्वक्चर्मपञ्चमे मासि षष्ठे रोम्णां समुद्भवः ।।
सप्तमे च तथा मासि प्रबोधश्चास्य जायते ।। ३ ।।
स जीवोऽपि हि माण्डूकः शीते शीतादितोभ्यसुः ।।
मूढस्तिष्ठति धर्मज्ञ षण्मासान्गर्भगस्तथा ।। ४ ।।
मातुराहारपीतं तु सप्तमे मास्युपाश्नुते ।।
अष्टमे नवमे मासि भृशमुद्विजते तदा ।। ५ ।।
जरायुवेष्टितो देहो मूर्ध्नि बद्धाञ्जलिः सदा ।।
मध्ये क्लीबस्तु वामे स्त्री दक्षिणे पुरुषस्तथा ।। ६ ।।
तिष्ठत्युत्तरभागे तु पृष्ठस्याभिमुखस्तथा ।।
यस्यां तिष्ठति सा योनौ तां तु वेत्ति न संशयम् ।। ७ ।।
सर्वं स्मरति वृत्तान्तं त्वारभ्य जन्मतस्तथा ।।
अन्धकारे च महति पीडां विन्दति भार्गव ।। ८ ।।
कीटगन्धेन महता कल्मषं विन्दते परम् ।।
मात्रानीते जले पीते परं शीतमुपाश्नुते ।। ९ ।।
उष्णे भुक्ते तदा दाहं परमाप्नोति भार्गव ।।
व्याधिभिः परमां पीडां तीव्रां प्राप्नोति दुःसहाम् ।। 2.114.१० ।।
व्यायामे च तथा मातुः क्लमं महदुपाश्नुते ।।
व्याधितायां तथा तीव्रां वेदनां समुपाश्नुते ।। ११ ।।
भवन्ति व्याधयश्चास्य तत्र घोराः पुनःपुनः ।।
न च माता पिता वेत्ति तदा कश्चिच्चिकित्सकः ।। १२ ।।
सौकुमार्याद्रुजं तीव्रां जनयन्ति तु तस्य ताः ।।

आधिभिर्व्याधिभिश्चैव पीड्यमानस्य दारुणैः ।। १३ ।।
स्वल्पमध्येऽथ तत्कालं याति वर्षशतोपमम् ।।
सन्तप्यते तथा गर्भे कर्मभिश्च पुरातनैः ।। १४ ।।
मनोरथानि कुरुते सुकृतार्थं पुनःपुनः ।।
जन्म चेदहमाप्स्यामि मानुष्ये दैवयोगतः ।। १५ ।।
ततः कर्म करिष्यामि येन मोक्षो भवेन्मम ।।
नास्ति मोक्षं विना सौख्यं गर्भवासे कथञ्चन ।। १६ ।।
गर्भवासश्च सुमहल्लोके दुःखैककारणम् ।।
एवं विचिन्तयानस्य तस्य वर्षशतोपमम् ।। १७ ।।
मासत्रयं तद्भवति गर्भस्थस्य प्रपीड्यतः ।।
ततस्तु काले सम्पूर्णे प्रबलैः सूतिमारुतैः ।। १८ ।।
भवत्यवाङ्मुखो जन्तुः पीडामनुभवन्पराम् ।।
अधोमुखः संकटेन योनिद्वारेण वायुना ।। १९ ।।
निःसार्यते बाण इव यन्त्रच्छिद्रेण सज्वरः ।।
योनिनिष्क्रमणात्पीडां चर्मोत्कर्तनसन्निभाम् ।। 2.114.२० ।।
प्राप्नोति च ततो जातः तीव्रं शीतमसंशयम् ।।
जन्मज्वराभिभूतस्य विज्ञानं तस्य नश्यति ।। २१ ।।
करसंस्पर्शनान्मातुर्न च जानात्यसौ तदा ।।
करपत्रस्य संस्पर्शान्मासमात्रं विमोहितः ।। २२ ।।
संभवमेतद्गर्भे प्रोक्तं जन्तोर्मया तुभ्यम् ।।
क्रमतो वच्मि तवाहं तत्सत्यं ब्रूहि धर्मज्ञ ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं०रामं प्रति पुष्करोपाख्याने सम्भववर्णनन्नाम चतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११४ ।।
2.115
।। राम उवाच ।।
शरीरं सकलं देव तन्ममाख्यातुमर्हसि ।।
एतदेव परं ज्ञानं त्वं हि वेत्सि महाभुज ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
भूमिः पञ्चगुणा ज्ञेया जलं ज्ञेयं चतुर्गुणम् ।।
तेजस्तु त्रिगुणं राम पवनो द्विगुणो मतः ।। २ ।।
तत्रैकगुणमाकाशं नित्यं ज्ञेयं मनीषिभिः ।।
शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गन्धश्च पञ्चमः ।। ३ ।।
भूमेर्गुणं विजानीयादुपान्ते गन्धवर्जिताः ।।
रसगन्धविहीनास्तु तेजसः परिकीर्तिताः ।। ४ ।।
गन्धो रसस्तथा रूपं नास्ति वायोर्भृगूत्तम ।।
गन्धो रसस्तथा रूपं स्पर्शः खे न च विद्यते ।। ५ ।।
रसो गन्धस्तथा रूपं स्पर्शनं शब्द एव च ।।
भूम्यादीनां गुणाः प्रोक्ताः प्रधाना भृगुनन्दन ।। ६ ।।
आकाशजानि स्रोतांसि तथा श्रोत्रं विविक्तता ।।
श्वासोच्छवासौ परिस्पन्दो वाक् च संस्पर्शनं तथा ।। ७ ।।
वायवीयानि जानीयात्सर्वाण्येतानि पण्डितः ।।
रूपं संदर्शनं पक्तिं पित्तमूष्माणमेव च ।। ८ ।।
मेधा वर्णं बलं छाया तेजः शौर्यं तथैव च ।।
सर्वाण्येतानि जानीयात्तैजसानि शरीरिणाम् ।। ९ ।।
अम्भसानीह रसनं स्वेदः क्लेदो वसा तथा ।।
रसासृक्छुक्रमूत्रादि देहे द्रवचयस्तथा ।। 2.115.१० ।।
शैत्यं स्नेहश्च धर्मज्ञ तथा श्लेष्माणमेव च ।।
पार्थिवानीह जानीहि प्राणकेशनखादि च ।। ११ ।।
अस्थ्नां समूहो धैर्यं च गौरवं स्थिरता तथा ।।
मातृजानि मृदून्यत्र त्वक् च मांसं च भार्गव ।। १२ ।।
हृदयं च तथा नाभिः स्वेदो मज्जा यकृत्तथा ।।

क्लोमान्तं च गुदं राम आमस्याशयमेव च ।। १३ ।।
पितृजानि स्थिराण्यग्रभूमिजानीह यानि तु ।।
स्नायुशुक्रशिराश्चैव आत्मजानि निबोध मे ।। १४ ।।
कामः क्रोधो भयो हर्षो धर्माधर्मात्मता तथा ।।
आकृतिः स्वरवर्णौ च चेतनाद्यं तथा वयः ।। १५३ ।।
तामसानि तथा ज्ञानप्रमादालस्यतृट्क्षुधः ।।
मोहमात्सर्यवैगुण्यशोकायासभयानि च ।। १६ ।।
कामक्रोधौ तथा शौर्यं यज्ञेप्सा बहुभाषिता ।।
अहङ्कारः परावज्ञा राजसानि महाभुज ।। ।।१७ ।।
धर्मेच्छा मोक्षकामित्वं परा भक्तिश्च केशवे ।।
दाक्षिण्यं व्यवसायश्च सात्त्विकानि विनिर्दिशेत् ।। १८ ।।
चतुरः क्रोधनो भीरुर्बहुभाषी कलिप्रियः ।।
स्वप्ने गगनगश्चैव वहुवातो नरो भवेत् ।। १९ ।।
अकालपलितः क्रोधी महाप्रज्ञो रणप्रियः ।।
स्वप्ने च दीप्तिमत्प्रेक्षी बहुपित्तो नरो भवेत्।। 2.115.२० ।।
स्थिरचित्तः स्थिरोत्साहः स्थिराङ्गरचनान्वितः ।।
स्वप्ने जलसितालोकी बहुश्लेष्मा नरो भवेत् ।। २१ ।।
रसस्तु प्रीणनो देहे जीवनो रुधिरस्तथा ।।
लेपनं च तथा मांसे मेदः स्नेहकरं च तत् ।। २२ ।।
धारणं त्वस्थि कथितं मज्जा भवति पूरणी ।।
गर्भोत्पादकरं शुक्रं तथा वीर्यविवर्धनम् ।। २३ ।।
तेजः प्राणकरं नित्यं तत्र जीवो व्यवस्थितः ।।
शुक्रादपि परं सारमपीतं हृदयोपमम् ।। २४ ।।
षडङ्गानि प्रधानानि कथयिष्यामि ते शृणु ।।
द्वौ बाहू सक्थिनी द्वे च मूर्धा जठरमेव च ।। २५ ।।
षट्त्वचश्च शरीरेऽस्मिन्कीर्त्यमाना निबोध मे ।।
बाह्यतो ह्यधरा राम त्वचा रुधिरधारिणी ।। २६ ।।
विलासकारिणी चान्या चतुर्थी कुष्ठकारिणी ।।
पञ्चमी विद्रधिस्थानं षष्ठी प्राणधरा मता ।। २७ ।।
कलाः सत्यस्मृता देहे तासांवक्ष्यामि लक्षणम् ।।
एका मांसधरा राम धमन्यो यत्र संस्थिताः ।। २८ ।।
असृग्धरा द्वितीया तु यकृत्प्लीहाश्रया मता ।।
मेदोधरा तृतीया स्यात्सूक्ष्मस्थूलाश्रया तु या ।। २९ ।।
मज्जाश्रया चतुर्थी तु तथा श्लेष्मपरा मता ।।
पुरीषधारिणी चान्या यथा पक्वाशये स्थितेः ।। 2.115.३० ।।
षष्ठी पित्तधरा नाम जठराग्नौ समाश्रिता ।।
शुक्राशया शुकधरा तथा ज्ञेया च सप्तमी ।। ३१ ।।
बुद्धीन्द्रियाणि पञ्चात्र श्रोत्रं घ्राणं च चक्षुषी ।।
त्वक्तथा रसना चैव महाभूताश्रयाणि तु ।। ३२ ।।
इन्द्रियार्थास्तथा पञ्च तेषां नामानि मे शृणु ।।
श्रोत्रस्य शब्दः कथितो गन्धो घ्राणस्य पार्थिवः ।। ३३ ।।
रूपं च चक्षुषो ज्ञेयं त्वक् च संस्पर्शनं तथा ।।
रसनस्य रसश्चैव महाभूताश्रयास्तु ते ।। ३४ ।।
कर्मेन्द्रियाणि पञ्चात्र तेषां नामानि मे शृणु ।।
पायूपस्थं हस्तपादौ जिह्वा चैवात्र पञ्चमी ।। ३५ ।।
तेषामर्थास्तथा पञ्च तान्प्रवक्ष्याम्यतः परम् ।।
उत्सर्गं च तथानन्दं आदानगमने तथा ।। ३६ ।।
इन्द्रियाणि दशैतानि तेषां वै नायकं मनः ।।
पञ्च कर्मेन्द्रियाण्यत्र पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि च ।। ३७ ।।
इन्द्रियार्थाश्च पञ्चात्र महाभूतानि पञ्च च ।।

इन्द्रियेभ्यः पराः प्रोक्ताश्चत्वारो भृगुनन्दन ।। ३८ ।।
मनो बुद्धिस्तथैवात्मा अव्यक्तश्च महाभुज ।।
तदाश्रयाणीन्द्रियाणि इन्द्रियेभ्यः पराश्च ते ।। ३९ ।।
तत्त्वान्येतानि जानीहि चतुर्विंशतिसंख्यया ।।
येषामैक्यं महाभाग पुरुषः पञ्चविंशकः ।। 2.115.४० ।।
संयुक्तस्तैर्वियुक्तश्च तथा मत्स्योदके उभे ।।
मनः संशयकृन्नित्यं तथा बुद्धिर्विवेचनी ।। ४१ ।।
आत्मा जीवः स्मृतो राम यो भोक्ता सुखदुःखयोः ।।
अव्यक्तो मिश्रितानीह रजःसत्त्वतमांसि च ।। ४२ ।।
पुरुषस्त्वपरो ज्ञेयो यश्च सर्वगतो महान् ।।
चतुर्विंशतिकात्संख्याद्यः स नित्यः पृथक् स्थितः ।। ४३ ।।
एकत्रितानि तत्त्वानि पुरुषस्य तथैकतः ।।
न चैव व्यतिरिक्तानि तत्त्वानि पुरुषात्परम् ।। ४४ ।।
प्रकृतिः पुरुषो राम निष्फलः पञ्चविंशकः ।।
विकृतिस्तस्य विज्ञेया शेषस्तत्त्वगणो बुधः ।। ४५ ।।
सर्वतः पाणिपादोऽसौ सर्वतोक्षिशिरोमुखः ।।
पुरुषः स परो ज्ञेयः सर्वशक्तिस्तु सर्वतः।।४६।।
नादिर्न मध्यो नैवान्तो व्याप्तिसम्भवयोर्द्वयोः ।।
यस्य जानन्ति मुनयो यस्तं वेद स वेदवित् ।। ४७।।
स याति परमं स्थानं यो वेत्ति पुरुषं परम् ।।
एतदेव च विज्ञानं प्रस्तुतं शृणु भार्गव ।। ४८ ।।
सप्ताशयाः स्मृता देहे शृणु तानपि भार्गव ।।
आशयो रुधिरस्यैकः कफस्य च तथा परः ।। ४९।।
आमपित्ताशयौ चान्यौ ज्ञेयः पक्वाशयोऽपरः ।।
वायुमात्राशयौ चान्यौ आशया सप्त कीर्तिताः।।2.115.५०।।
स्त्रीणां गर्भाशयो राम पित्तपक्वाशयान्तरे ।।
अष्टमः स भवेत्तासां यत्र गर्भः स तिष्ठति ।। ५१ ।।
ऋतौ विकोशा भवति योनिः कमलवत्सदा ।।
गर्भाशये ततः शुक्र धत्ते रक्तसमन्वितम् ।। ५२ ।।
अन्यत्र काले मुकुला योनिर्भवति योषिताम् ।।
न्यस्तं शुक्रमतो योनौ नैति गर्भाशयं मुने ।। ५३ ।।
ऋतावपि च योनिश्चेद्वातपित्तकफावृता ।।
भवेत्तस्या विशौचार्थं नैव तस्याः प्रजायते ।। ५४ ।।
वृक्का तु पुष्पसप्लीहं हृत्कोष्ठाङ्गयकृद् घनाः ।।
तण्डुलश्च महाभाग निबद्धान्याशये तु ते ।। ५५ ।।
रसस्य पच्यमानस्य साराद्भवति देहिनाम् ।।
प्लीहा यकृच्च धर्मज्ञ रक्तफेनाच्च पुक्कसः ।। ५६ ।।
रक्तकिट्टाच्च भवति तथा दण्डकसंज्ञकः ।।
मेदो रक्तप्रसादाच्च वृक्कयोः सम्भवः स्मृतः ।। ५७ ।।
रक्तमांसप्रसादाच्च भवन्त्यन्त्राणि देहिनाम् ।।
सावित्रिव्योमसंख्यानि तानि स्त्रीणां विनिर्दिशेत् ।। ५८ ।।
त्रिव्योमानि तथा स्त्रीणां प्राहुर्वेदविदो जनाः ।।
रक्तवायुसमायोगात्कालो यस्योद्भवः स्मृतः ।। ५९ ।।
कफप्रसादाद्भवति हृदयं पद्मसन्निभम् ।।
अधोमुखं तत्सुषिरं यत्र जीवो व्यवस्थितः ।। 2.115.६० ।।
चैतन्यानुगता भावा सर्वे तत्र व्यवस्थिताः ।।
तस्य वामे तथा प्लीहा दक्षिणे च तथा यकृत् ।। ६१ ।।
दक्षिणे च तथा क्लोम पद्मस्यैव प्रकीर्तितम् ।।
स्रोतांसि यानि देहेऽस्मिन्कफरक्तवहानि तु ।।६२।।
तेषां भूतानुगानां तु भवतीन्द्रियसम्भवः ।।

नेत्रयोर्मण्डलं शुक्लं कफाद्भवति पैत्तिकम् ।। ६३ ।।
कृष्णं च मण्डलं वातात्तथा भवति मातृकम्।।
सर्वहृन्मण्डलं ज्ञेयं मातापितृसमुद्भवम् ।। ६४ ।।
पक्ष्ममण्डलमेकं तु द्वितीयं वर्त्ममण्डलम् ।।
शुक्ले तृतीयं कथितं चतुर्थं कृष्णमण्डलम्।।६५।।
दृङ्मण्डलं पञ्चमं तु नेत्रं स्यात्पञ्चमण्डलम् ।।
अन्ये तु नेत्रभागे द्वे तथाऽपाङ्गकनीनिके।।६६।।
याभ्यां नेत्रस्य जनिता मत्स्यसंस्थानता द्विज ।।
नासासमीपे कथितं तदपाङ्गेतिसंज्ञितम् ।। ६७ ।।
कपोलयोः समीपे तु तथा प्रोक्ता कनीनिका ।।
मांसासृक्कफजा जिह्वा मेदोऽसृक्कफमांसजा ।। ६८ ।।
वृषणौ च तथा ज्ञेयौ सर्वेषामेव देहिनाम् ।।
प्राणस्यायतानान्यत्र दशैतानि निबोध मे ।।६९।।
मूर्धा च हृदयं नाभि कण्ठो जिह्वा निबन्धनम् ।।
रक्तं शुक्रं गुदो वस्तिस्तथा गुल्फौ च भार्गव ।।2.115.७०।।
कण्डराः षोडश प्रोक्तास्तथा देहे शरीरिणाम् ।।
द्वे करस्थे तथा द्वे च चरणस्थे पृथक्पृथक् ।। ७१ ।।
चतस्रः पृष्ठगा ज्ञेया ग्रीवायां तावदेव तु ।।
जलानि षोडशैवात्र विभागस्तेषु कथ्यते ।। ७२ ।।
मांसस्नायुशिरास्थिभ्यः चत्वारस्तु पृथक्पृथक् ।।
मणिबन्धानि गुल्फेषु निबद्धानि परस्परम् ।। ७३ ।।
शंकूनि च स्मृतानीह हस्तयोः पादयोस्तथा ।।
ग्रीवायां च तथा मेढ्रे कथितानि मनीषिभिः ।। ७४ ।।
देहेऽस्मिंश्च तथा ज्ञेयाश्चतस्रो मांसरज्जवः।।
पृष्ठवंशोभयगते द्वे द्वे तत्र प्रकीर्तिते ।। ७५ ।।
तावन्त्यश्च तथाप्येतास्तासां बन्धनकारकाः ।।
सीवन्यश्च तथा सप्त पञ्च मूर्धानमाश्रिताः ।। ७६।।
एका मेढ्रगता चैका तथा जिह्वागता परा।।
अस्थ्नामत्र शतानि स्युस्त्रीणि षष्ट्यधिकानि तु।।७७।।
सूक्ष्मैः सह चतुःषष्टिं दशना विंशतिर्न्नखाः ।।
पाणिपादशलाकाश्च तासां स्थानचतुष्टयम् ।। ७८ ।।
चत्वारिंशत्तथास्थीनि जंघयोस्तावदेव तु ।।
द्वेद्वे जानुकपोलौष्ठफलकांससमुद्भवे ।। ७९ ।।
अक्षिस्थलेऽष्टकं श्रोणिफलके चैवमादिशेत् ।।
भगास्थ्येकं तथा पृष्ठे चत्वारिंशच्च पञ्च च ।। 2.115.८० ।।
ग्रीवापञ्चदशास्थीनि जत्र्वेकं च तथा हनुः ।।
भ्रूमूलं द्वे ललाटाक्षिगण्डनासा तथास्थिका ।। ८१ ।।
सर्जुकास्थालकैः सार्धमर्बुदैश्च द्विसप्ततिः ।।
द्वौ शङ्खकौ कपालानि चत्वार्येव शिरस्तथा ।। ८२ ।।
उरः सप्तदशास्थीनि पुरुषस्यास्थिसंग्रहः ।।
तथा चैवात्र सन्धीनां द्वे शते तु शताधिके ।। ८३ ।।
अष्टषष्टिश्च शाखासु षष्टिश्चैकविवर्जिता ।।
अन्तराधौ त्वशीतिश्च कथिता भृगुनन्दन ।। ८४ ।।
न च स्नायुशतान्यत्र द्वे तु त्रिंशाधिके मते ।।
अन्तराधौ तु कथिता ह्यूर्ध्वगाश्चैव सप्ततिः ।। ८५ ।।
षट्कृतानि च शाखासु कथितानि मनीषिभिः ।।
पञ्चपेशीशतान्यत्र चत्वारिंशत्तथोर्ध्वगाः ।। ८६ ।।
चत्वारिंशच्छतान्यत्र तथा शाखासु पण्डितैः ।।
अन्तराधौ तथा षष्टिः पेश्यस्तु कथिता बुधैः।।८७।।
स्त्रीणां चैवाधिका ज्ञेया त्रिंशतिश्चतुरुत्तरा ।।

स्तनयोर्दश विज्ञेया योनौ राम तथा दश ।। ८८ ।।
गर्भाशये तथा ज्ञेयाश्चतस्रो गर्भचिन्तकैः ।।
त्रिंशच्छतसहस्राणि तथान्यानि दशैव तु ।। ८९ ।।
षट्पञ्चाशत्सहस्राणि शिराणां कथितानि तु ।।
ता वहन्ति रसं देहे केदारमिव कुल्यकाः ।। 2.115.९० ।।
अभ्यंगादि तथा सर्वं स्वेदलेपादिकं च यत् ।।
द्विसप्ततिस्तथा कोट्यो रोम्णां विद्धि महाभुज ।। ९१ ।।
मज्जाया मेदसश्चैव वसायाश्च तथा द्विज ।।
मूत्रस्य चैव पित्तस्य श्लेष्मणः शकृतस्तथा ।। ९२ ।।
रक्तस्य च रसस्याथ क्रमशोञ्जलयः स्मृताः ।।
अर्धार्धाभ्यधिकाः सर्वाः पूर्वार्धाञ्जलितः स्मृताः ।।९३।।
अर्धांजलिश्च शुक्रस्य तथार्धा च तथौजसः ।।
रजसस्तु तथा स्त्रीणां चतस्रः कथिता बुधैः ।।९४।।
समधातोरिदं प्रोक्तं प्रमाणं देहचिन्तकैः ।।
विलक्षणानि देहानि नित्यमेव शरीरिणाम् ।।
तेषां भेदेन भिद्यन्ते मलदोषानुरूपतः ।। ९५ ।।
एतच्छरीरं मलदोषपिण्डं धात्वाश्रयं कर्मवशानुबद्धम् ।।
मोक्षाय यस्येह भवेत्स धन्यो मोक्षे च हेतुः परमो हि विष्णुः ।।९६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने शरीरविषयवर्णनन्नाम पञ्चदशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः ११६-१२०

2.116

पुष्कर उवाच ।।

आयुषि कर्मणि क्षीणे संप्राप्ते मरणे नृणाम् ।।

ऊष्मा प्रकुपितः काये तीव्रवायुसमीरितः ।। १ ।।

शरीरमुपरुध्याथ कृत्स्नान्दोषान्रुणद्धि वै ।।

भिनत्ति प्राणस्थानानि पुनर्मर्माणि चैव हि ।। २ ।।

शैत्यात्प्रकुपितो वायुश्छिद्रमन्विष्यते ततः ।।

द्वे नेत्रे च तथा कर्णौ द्वौ तु नासापुटौ तथा ।।३।।

ऊर्ध्वं तु सप्त च्छिद्राणि सप्तकं वदनं तथा ।।

एतैः प्राणो विनिर्याति प्रायशः शुभकर्मणाम् ।। ४ ।।

अधः पायुरुपस्थं च छिद्रद्वयमुदाहृतम् ।।

छिद्रद्वयेन तेनाथ म्रियन्तेऽशुभकारिणः ।। ५ ।।

मूर्धानं योगिनां भित्त्वा जीवो व्रजति भार्गव ।।

अथवा स्वेच्छया राम येन चेच्छन्ति योगिनः ।। ६ ।।

अन्तकाले तु संप्राप्ते प्राणापानेष्ववस्थितः ।।

तमसा संवृते ज्ञाने संवृतेषु च मर्मसु ।। ७ ।।

स जीवो नाभ्यधिष्ठानश्चाल्यते मातरिश्वना ।।

स जीवश्चाल्यमानस्तु कर्मभिस्तैः पुरातनैः ।। ८ ।।

अष्टाङ्गां प्राणवृत्तिं तां शनैश्च्यावयते द्विज ।।

शरीरं प्रजहात्यस्मान्निश्वासस्तु भवेत्ततः ।। ९ ।।

च्यवन्तं जायमानं वा प्रविशन्तं च योनिषु ।।

पश्यन्त्येवंविधं सिद्धा जीवं दिव्येन चक्षुषा ।। १० ।।

स तु देहपरित्यागकाले प्राप्ते तदानघ ।।

तत्क्षणादेव गृह्णाति शरीरमतिवाहिकम् ।। ११ ।।

ऊर्ध्वं भजन्ति भूतानि त्रीण्यस्मात्तस्य विग्रहात् ।।

आकाशवायुतेजांसि द्वे चाधो भृगुनन्दन ।। १२ ।।

सलिलं च महाभाग तथैव च वसुन्धरा ।।।

एवं पञ्चत्वमापन्नः पुरुषस्त्वभिधीयते ।। १३ ।।

एवं पञ्चत्वमापन्ने तद्देहमतिवाहिकम् ।।

भयानकैर्महाघोरैर्नानावेषधरैस्तथा ।। १४ ।।

उच्चैस्तस्य तदा बद्धं कालपाशेन सत्वरम् ।।

नीयते कालपुरुषैर्याम्यं मार्गं सुदुस्तरम् ।। १५ ।।

तप्ताम्बरीषसंकाशं त्वयोगुणनिभं महत् ।।

संतप्तसिकतं घोरं ताम्रपर्णनिभं तथा ।। १६ ।।
षडशीतिसहस्राणि योजनानां महीतलम् ।।
यमस्य तु पुरी राम घोरा संयमनी स्मृता ।। १७ ।।
नीयते तेन मार्गेण तादृशेन तु तां पुरीम् ।।
आकृष्यमाणं पुरुषैर्याम्यैर्घोरैर्महीतले ।। १८ ।।
पीडामनुभवँस्तत्र म्रियते न च मानद ।।
अत्यर्थविषमः प्रोक्तः स मार्गो घोरदर्शनः।।।।
विश्वरूपधरो राम भुवि शीतावृतो महान् ।।
हिमप्रपातबहुलश्चातिशीतः सुदुस्तरः ।।२०।।
अन्धकारवृते दुर्गे गर्भवासोपमस्तथा।।
अग्निसंस्पर्शवदनैः काककाकोलजम्बुकैः ।। २१ ।।
मक्षिकादंशमशकैरावृतः सर्पवृश्चिकैः ।।
भक्ष्यमाणोऽपि तैर्जन्तुर्भक्ष्यते चापि राक्षसैः ।। २२ ।।
उत्कृत्योत्कृत्य सहसा न च प्राणैर्वियुज्यते ।।
मुद्गरैश्चूर्ण्यते घोरैस्तुद्यते लोहकण्टकैः ।। २३ ।।
क्षुधया तृषया चैव घोरया चापि पीड्यते ।।
दह्यमानोऽतिघोरेण सैकतेन च नीयते ।। २४ ।।
एवं संयाप्यमानस्तु प्राप्यते यममन्दिरम् ।।
दशभिः स मुहूर्तैस्तु पन्थानमतिदुस्तरम् ।। २५ ।।
प्राप्नोति भीमनिर्घोषं दुर्गन्धिभयदर्शनम् ।।
तत्कालं सुमहद्वेत्ति पुरुषो देवमायया ।। २६ ।।
पापानुरूपं तत्कालं तस्य तत्राभिजायते ।।
कस्यचिद्विशतं कालं कस्यचिच्छतसम्भवम् ।। २७ ।।
क्षुत्तृष्णासम्भवाश्चैव भवन्त्यथ महाभयाः ।।
दण्डपिण्डस्य धर्मज्ञ प्रेतत्वमुपजायते ।। २८ ।।
प्रेत लोके स वसति ततः संवत्सरं नरः ।।
सोदकुम्भमतोन्नाद्यं बान्धवैस्तस्य दीयते ।। २९ ।।
दिनेदिने यद्धर्मज्ञ तद्भुङ्क्ते नात्र संशयः ।।
न दीयते तु यस्यैतत्स तु तत्र यथा स्वयम् ।। ३० ।।
पूर्वदत्तमथान्नाद्यं प्राप्नोति स्वयमेव तु ।।
स्वयमेव न दत्तं तु तथा दाता न विद्यते ।। ३१ ।।
न चास्त्युदकदाता च स तु तत्परितप्यते ।।
बान्धवैस्तूदकं दत्त तत्र तत्रास्य जायते।। ३२ ।।

नदी शीतजला नाम बहुपानीयसंयुता ।।
मासिमासि च यच्छ्राद्धं तस्य तत्र प्रदीयते ।। ३३ ।।
तेन तृप्तिमवाप्नोति परमां नात्र संशयः ।।
मानुष्येण तु मासेन पितृलोके दिनं स्मृतम् ।। ३४ ।।।
प्रेतलोके तु दिवसो मानुष्येण विधीयते ।।
तस्माद्दिनेदिने देयं प्रेतायान्नं तु वत्सरम् ।। ३५ ।।
एवं स याप्यमानस्तु प्राप्नोति यममन्दिरम् ।।
ततः पश्यत्यसौ देवं पापात्मा घोरदर्शनम् ।। ३६ ।।
चित्रगुप्तस्ततस्तस्य ज्ञात्वा कर्म यथाविधम् ।।
आज्ञापयति धर्मज्ञ शुभं वा यदि वाशुभम् ।।३७।।
ततः श्मशानिका नाम देवा याम्या भयावहाः ।।
शीतवातातपोपेतं तदा रक्षन्ति मानवम् ।। ३८ ।।
यथेह बन्धने कश्चिद्रक्ष्यते विषमैर्नरैः ।।
प्रेत पिण्डैस्ततो दत्तैर्देहमाप्नोति भार्गव ।। ३९ ।।
भोगदेहमिति प्रोक्तं क्रमादेव न संशयः ।।
प्रेतपिण्डा न दीयन्ते यस्य तस्य विमोक्षणम् ।। ४० ।।
श्मशानिकेभ्यो देवेभ्य आकल्पं नैव विद्यते ।।
तत्रास्य यातना घोराः शीतवातातपोद्भवाः ।। ४१ ।।
ततः सपिण्डीकरणे बान्धवैश्च कृते नरः ।।।
पूर्णे संवत्सरे देहमतोऽन्यं प्रतिपद्यते ।। ४२ ।।
ततः स नरकं याति स्वर्गं वा स्वेन कर्मणा ।।
ततः स कालं वसति कर्मणामनुरूपतः ।। ४३ ।।
अर्वाक् सपिण्डीकरणं यस्य संवत्सरात्कृतम् ।।
प्रेतत्वमपि तस्यापि प्रोक्तं संवत्सरं ध्रुवम् ।। ४४ ।।
यैरिष्टं विविधैर्यज्ञैः पूजितो यैश्च केशवः ।।
प्रेतलोकं न ते यान्ति तथा ये समरे हताः ।। ४५।।
श्मशानिकानां देवानां भवन्ति वशगा न ते।।
प्रेतलोकं प्रपद्यन्ते तथा घोरं भयावहम् ।। ४६ ।।।
एवं याम्येन मार्गेण यान्ति पापा नराधमाः ।।
आरामसदनं यान्ति तथैव द्रुमरोपकाः ।।४७।।
शीतलेन तु मार्गेण फलपुष्पवता सुखम् ।।
छत्रदाश्च सुखं यान्ति मार्गेण ससुखेन ते ।। ४८ ।।
यानमश्वतरीयुक्तमास्थायोपानहप्रदाः ।।

विमानैर्यानदा यान्ति तथा शय्यासनप्रदाः ।। ४९ ।।
गृहदाः सविहारन्तु यान्ति तृप्ता जलप्रदाः ।।
भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथा तृप्ता यान्ति भोजनदायिनः ।। ५० ।।
दीपप्रदाः प्रकाशेन यान्ति मार्गेण ते सुखम् ।।
पूज्यमाना यमभटैर्यान्ति भक्ता जनार्दनम् ।। ५१ ।।
नास्ति तेषां भयं किञ्चिदिहलोके परत्र च ।।
ते तृप्ताः सर्वकामैश्च तरसा यान्ति मानवाः ।। ।। ५२ ।।
बुद्धिं समास्थाय तु सात्त्विकीं ये भक्ताः सुरेशस्य जनार्दनस्य ।।
तेषां गतिस्तत्र तु यत्र राम श्वेताः पुमांसो गतसर्वपापाः ।। ५३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० स० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने यममार्गवर्णनन्नाम षोडशोत्तरशततमोध्यायः ।।११६।।
2.117
राम उवाच ।।
भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि ये नराः स्वर्गगामिनः ।।
केन धर्मभृतां श्रेष्ठ तथा निरयगामिनः ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
आश्रमेषु यथोक्तेषु वर्तन्ते ये द्विजोत्तमाः ।।
स्वधर्मसक्ताः सततं ते नराः स्वर्गगामिनः ।।२।।
वर्तन्ते ये महीपाल राजधर्मानुसारतः ।।
पुरोहितमते युक्ता राजानः स्वर्गगामिनः ।। ३ ।।
प्रजासुखे सुखं येषां तद्दुःखे ये च दुःखिताः ।।
दुष्टनिग्रहकर्तारो ज्ञेयास्ते स्वर्गगामिनः ।।४।।
स्वाम्यर्थे ब्राह्मणार्थे वा मित्रकार्ये च ये हताः ।।
गोग्रहे निहता ये च ते नराः स्वर्गगामिनः ।। ५ ।।
देहधातून्परित्यज्य सलिलारण्यवह्निषु ।।
अनाशने वा धर्मज्ञ मृताः स्युः स्वर्गगामिनः ।। ६ ।।
तीर्थयात्राप्रसक्ताश्च नित्यमध्वनि कर्षिताः ।।
तपसा कर्षिता ये च ते ज्ञेयाः स्वर्गगामिनः ।। ७ ।।
मधुमांसनिवृत्ताश्च निवृत्ता मधुपानतः ।।
काममैथुनतश्चापि विज्ञेयाः स्वर्गगामिनः ।। ८ ।।
मातापितृपरा दान्ता गुरुभक्ताः प्रियंवदाः ।।
सत्यार्जवरता ये च ते नराः स्वर्गगामिनः ।। ९ ।।
वैवाहिकानां वस्त्राणां प्रपाणां ये प्रदायिनः ।।
उद्यानारामकर्तारस्ते नराः स्वर्गगामिनः ।। १० ।।

तडागकूपकर्तारस्तथा कन्याप्रदायकाः ।।
छत्रोपानहदातारस्ते नराः स्वर्गगामिनः ।। ११ ।।
इन्धनानां प्रदातारस्तथा गोग्रामदायिनः ।।
गवां शुश्रूषका ये च ते नराः स्वर्गगामिनः ।। १२ ।।
परोपकारसक्ताश्च परबन्धविवर्जकाः ।।
पूज्यपूजयितारश्च ते नराः स्वर्गगामिनः ।। १३ ।।
स्वाध्यायसक्ता धीमन्तो गुरुशुश्रूषणे रताः ।।
उपासकाश्च वृद्धानां ते ज्ञेयाः स्वर्गगामिनः ।।१४।।
प्रतिश्रयप्रदातारस्तथा ये सत्रदायकाः ।।
भक्ता गोदेवविप्राणां ते नराः स्वर्गगामिनः ।। १५ ।।
श्रोतारो ये च धर्माणां ये तथा यज्ञयाजिनः ।।
उपवासरता ये च ते ज्ञेयाः स्वर्गगामिनः ।। १६ ।।
क्लेशाननुभवन्तीह शास्त्राध्ययनतत्पराः ।।
शास्त्राणां च हिते युक्तास्ते ज्ञेयाः स्वर्गगामिनः ।।१७।।
आर्तप्राणप्रदा ये च ये च हिंसाविवर्जकाः ।।
अपीडकाश्च भूतानां ते नराः स्वर्गगामिनः।। ।।१८।।
दरिद्राय च दातारः प्रभवश्च क्षमान्विताः ।।
यौवनस्थाश्च ये शान्तास्ते नराः स्वर्गगामिनः ।।१९।।
पौत्रदौहित्रसंयुक्ता ये तथा चिरजीविनः।।
प्रियङ्कराश्च बालानां ते नराः स्वर्गगामिनः।।
पोषकाणामनाथानां ये चैवोद्वाहकारिणः।।
द्विरागमनदा ये च ते नराः स्वर्गगामिनः।।२१।।
ग्रहाणां पूजका ये च ये तथा श्राद्धकारिणः ।।
संविभागकरा ये च ते नराः स्वर्गगामिनः ।। २२ ।।
सर्वासां देवतानां च ये च पूजारताः सदा ।।
सर्वदानरता ये च ते नराः स्वर्गगामिनः ।। २३ ।।
अहताश्च तथा तत्र कृत्वा कर्मातिदुष्करम् ।।
कालेनापि मृता राम ते नराः स्वर्गगामिनः ।।२४।।
ये भक्तिमन्तो मधुसूदनस्य देवेश्वरस्याप्रतिमस्य नित्यम् ।।
सत्त्वेन हीना रजसा वियुक्तास्ते यान्ति नाकं सुरसंघपूज्याः।।२५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने स्वर्गभाग्वर्णनन्नाम सप्तदशोत्तरशततमोऽध्यायः ।।११७।।
2.118
पुष्कर उवाच ।।

महापातकिनो ये च ये च पातकिनो जनाः ।।
मांसाशिनो नरा ये च तथा येऽगम्यागामिनः ।।
परदाररता ये च ते वै निरयगामिनः ।। १ ।।
अतिक्रामन्ति ये भार्यां पीडयन्ति च ये नरान् ।।
ये सभास्ववन्यन्ते ते वै निरयगामिनः ।। २ ।।
बहुभार्याश्च भार्यासु वर्तन्ते न समं च ये ।।
ऋतुकालहरा ये च ते वै निरयगामिनः।।।।।
सम्यग्भर्तृषु या नार्यो वर्तन्ते नावलेपतः ।।
अप्रिये च तथा सक्ता ज्ञेयास्ता निरयङ्गमाः।।४।।
भर्तारमवमन्यन्ते भाषन्ते विप्रियाणि च ।।
स्वातन्त्र्येण च वर्तन्ते ज्ञातव्या निरयङ्गमाः ।। ५ ।।
राजशास्त्रोपदेशं ये संत्यज्य वसुधाधिपाः ।।
वर्तन्ते सर्वकार्येषु ते वै निरयगामिनः ।। ६ ।।
वर्णाश्रमोक्तं वर्तन्ते धर्मं त्यक्त्वा तु ये नराः ।।
बहिःशास्त्रान्महाभाग ते वै निरयगामिनः ।। ७ ।।
अयाज्ययाजिनो ये च कूटसाक्ष्यप्रदाश्च ये ।।
तथानृतरता ये च ते वै निरयगामिनः ।। ८ ।।
व्यवहारेषु ये सक्ताः पक्षपाताभिधायिनः ।।
असम्यग्दर्शिनो ये च ते वै निरयगामिनः ।। ९ ।।
प्रेक्ष्यमाणे परिजने मिष्टमश्नन्ति ये नराः ।।
असंविभज्य धर्मज्ञ ते वै निरयगामिनः ।। १० ।।
भृतकास्तु महाभाग कुर्वन्ते नैव ये भृतम् ।।
अनिर्दिष्टभुजश्चैव ते वै निरयगामिनः ।।११ ।।
वञ्चका भृतकानां च तथैवाश्रितवञ्चकाः ।।
वञ्चकाश्च तथाऽन्येषां ज्ञेया निरयगामिनः ।। १२ ।।
कृतघ्ना निर्घृणा ये च परस्वादायिनश्च ये ।।
शठाचाराश्च मित्राणां ते वै निरयगामिनः ।। १३ ।।
गवां पानप्रवृत्तानां ये तथा विघ्नकारिणः ।।
तथाऽन्येषां च भूतानां ते वै निरयगामिनः ।। १४ ।।
धर्मकार्यप्रवृत्तस्य ये नरा विघ्नकारिणः ।।
पापप्रोत्साहकाश्चैव ते वै निरयगामिनः ।।१५।।
त्यागिनस्त्वाश्रितानां ये ऋत्विजां त्यागिनश्च ये ।।
याज्यानां च गुरूणां च ते वै निरयगामिनः ।। १६ ।।

त्यागिनो देवतानां च वह्नीनां त्यागिनश्च ये ।।
शास्त्राणां त्यागिनो ये च ते वै निरयगामिनः ।। १७ ।।
बालकातिथिविप्राणां सुराणां चैव मानद ।।
ये च पूर्वभुजो नित्यं ते वै निरयगामिनः ।। १८ ।।
रजस्वलां च ये यान्ति ये च प्रेष्यकरा स्त्रियम् ।।
वियोनिं ये च गच्छन्ति ते वै निरयगामिनः ।। १९ ।।
शुक्रं त्यजन्त्ययोनौ ये तथाकाशे च निर्घृणाः ।।
पर्वस्वपि च धर्मज्ञ ते वै निरयगामिनः ।।२०।।
अनध्यायेषु ये राम स्वाध्यायमिह कुर्वते ।।
निन्दति च गुरून्ये वै ते वै निरयगामिनः ।।२१।।
देवतानां च वेदानां ब्राह्मणानां च निन्दकाः ।।
पुराणचरितानां च ते वै निरयगामिनः ।। २२ ।।
ये नास्तिका नरा राम ये च श्रद्धाविवर्जिताः ।।
अहङ्कारगृहीताश्च ते वै निरयगामिनः ।।२३।।
कुकर्मसक्ता मनुजाः सुकर्मपरिवर्जकाः ।।
स्वामिमित्रद्रुहो ये च ते वै निरयगामिनः ।।२४।।
ये च द्रोहरता राज्ञां ब्राह्मणानां गवामपि ।।
सुहृदामपि धर्मज्ञ ते वै निरयगामिनः ।।२५ ।।
ये तु पैशुन्यसंसक्ताः परमर्मस्पृशोऽपि च ।।
अशुचश्च तथा मर्त्यास्ते वै निरयगामिनः ।। २६ ।।
सोमविक्रयिणो ये च बीजविक्रयिणस्तथा ।।
आत्मविक्रयिणो ये च ज्ञेया निरयगामिनः ।। २७ ।।
रजः पश्यन्ति धर्मज्ञ येषां वेश्मनि कन्यकाः ।।
शुल्के च दत्ता सा यैश्च ते वै निरयगामिनः ।। २८ ।।
ब्रह्मेशकेशवानां च ये नरा भेदवादिनः ।।
तमोऽभिभूताः परितस्ते वै निरयगामिनः।।२९।।
कुलजानां सपिण्डानां ये च पिण्डविलोपकाः ।।
अश्राद्धदाश्च पूर्वेषां ते वै निरयगामिनः ।।३०।।
कामात्मानो नरा ये च ये तथार्थपरायणाः ।।
ये च धर्मद्विषो लोके ते वै निरयगामिनः ।। ३१ ।।
नाभिपश्यन्ति ये शक्त्या दीनमातुरमाश्रितम् ।।
आर्तं च नाभिधावन्ति ते वै निरयगामिनः ।।३२।।
ये चावहासं कुर्वन्ति दीनानां मानगर्विताः ।।

अनागसं परिभवन्त्येते निरयगामिनः ।। ३३ ।।
पीडामथोत्पाद्य नरस्य राम यथाकथंचिन्नरकं प्रयाति ।।
तस्मात्प्रयत्नेन विवर्जनीया परस्य पीडा मनुजेन राम ।।। ।। ३४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने निरयगामिवर्णनन्नामाष्टादशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११८ ।।
2.119
।। राम उवाच ।।
नामानि नरकाणां च यातना विविधास्तथा ।।
भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि पुंसां नरकगामिनाम् ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
तामिस्र मन्धतामिस्रं महारौरवरौरवौ ।।
नरकं कालसूत्रं च महानरकमेव च ।।२।।
संजीवनं महावीचिं तपनं संप्रतापनम् ।।
संघातं च सकाकोलं कश्मलं पूतिमृत्तिकम् ।। ३ ।।
लोहशंकुं नृभीमं च मन्थानं शाल्मलिं नदीम् ।।
असिपत्रवनं चैव लोहकारं तथैव च ।। ४ ।।
पातालेषु महाबाहो त्रींस्त्रीन्वृद्धिक्रमेण तु ।।
एकैकस्य तथैवाष्टौ दिक्षु चापि विदिक्ष्वपि ।। ५।।
स्थितास्तथा ये विज्ञेया नरका घोरदर्शनाः ।।
यान्त्येते पापकर्माणो नरा येषु भृगूत्तम।।६।।
एकस्मिन्नरके केचित्क्रमादन्ये बहुष्वपि ।।
यांत्येते मानवा राम पीड्यमानाः पुनःपुनः।।७।।
नरकाणां नराणां तु यातनाकारिणश्च ये।।
घोररूपास्तु ते प्रोक्ता दृष्टमात्रभयावहाः ।। ८ ।।
मार्जारोलूकगोमायुगृध्रश्येनखराननाः ।।
गजाश्वोष्ट्रवराहाणां सिंहानां च तथा परे ।। ९।।
गोधामहिषकाकानां मद्गुसारसयोस्तथा ।।
उरभ्राजपतङ्गानां सर्पमूषकयोस्तथा ।। १० ।।
अन्येषां चैव सत्त्वानां तथान्ये जठरा नराः ।।
स्कन्दाननास्तथैवान्ये कबन्धाकारदर्शनाः ।। ११ ।।
भीमानना भयकरा नानायुधधरास्तथा ।।
उग्रवाचो दुराधर्षाः सर्पवृश्चिकवेष्टिताः ।। १२ ।।
तैलद्रोण्यां नरान्क्षिप्त्वा ज्वालयित्वा हुताशनम् ।।
सुसमिद्धं नरान्कांश्चित्क्वाथयन्ति पुनःपुनः ।। १३।।

अम्बरीषेषु चैवान्यांस्ताम्रपात्रेषु चापरान् ।।
अयःपात्रेषु चैवान्यान्द्रवद्वह्निकणेष्वपि ।।१४।।
शूलेषु रोपितानन्याञ्शुष्काग्नावपरांस्तथा ।।
उत्कृत्य विपचन्त्येतानन्यांश्छित्वा तथा परान् ।। १५ ।।
कशाभिस्ताडयन्त्यन्यांस्तथान्यानपि मानवान् ।।
भोजयन्ति महाभाग वह्नितप्तानयोगुडान् ।।१६।।
पांसूनपि तथैवान्यान्वान्तमन्यत्र चापरम् ।।
विष्ठामन्यत्र च कफं तथान्यत्र च कण्टकान् ।। १७ ।।
अन्यत्र वह्निसंकाशास्तथा भार्गव वालुकाः ।।
पाययन्ति तथान्यत्र वह्निवर्णां च वारुणीम् ।। १८ ।।
अन्यत्र नारकाणां ते छिन्दन्त्यङ्गानि भागशः ।।
पाटयन्ति तथान्यत्र करपत्रैः पुनःपुनः ।। १९ ।।
पीडयन्ति तथान्यत्र कृत्वा यन्त्रेषु नारकान् ।।
उलूखलकृतानन्यान्मुसलैस्ताडयन्ति च ।। २० ।।
कुम्भीगतांस्तथान्यत्र कुम्भीतः किञ्चिदुद्गतान् ।।
घ्नन्ति मुद्गरकूटेन महतीं वेदनां गतान् ।। २१ ।।
त्वचमुत्कृत्य चान्यत्र शुनां नरकवासिनः ।।
त्यजन्ति ते च भक्ष्यन्ते तीक्ष्णदन्तैर्मुहुर्मुहुः ।। २२ ।।
अन्धकारे तथान्यत्र भीमगन्धे भयावहे ।।
अत्युष्णे तैश्च पात्यन्ते गर्भवाससमे जनाः ।। २३ ।।
काकैर्गोमायुभिः सर्पैर्वृश्चिकैर्मूषकैरपि ।।
मक्षिकाभिश्च भक्ष्यन्ते तेषामन्यत्र शासनात् ।। २४ ।।
अन्यत्र शाल्मलिं घोरं संतप्तं तीक्ष्णकण्टकम् ।।
सर्पकीटादिबहुलमारोप्यन्ते नराधमाः ।। २५ ।।
अन्यत्र च तथा घोरां सन्तप्तामयसः शिलाम् ।।
आलिङ्गन्ते सुदुःस्पर्शां तेषामेव तु शासनात् ।।२६।।
अन्यत्रासेव्यवसतौ वसन्ति भयपीडिताः।।
तत्र तेषां तु नासाक्षिकर्णवक्त्रेषु मानद ।। २७ ।।
प्रविशन्ति महाभोगाः कृमयो मांसभोजिनः ।।
क्षारनद्यां तथैवान्ये पात्यन्ते नारकान्मुहुः ।।२८।।
बहुशीतान्धकारे च पात्यन्ते नरके परे ।।
रक्ततोयवहामन्ये प्रपद्यन्ते महानदीम् ।।२९।।
असिपत्रवने चान्ये कृष्यन्ते भीमदर्शनाः ।।

तृष्णया क्षुधया चान्ये बाध्यन्ते तत्र मानवाः ।। ३० ।।
परान्नपानं लिप्सन्तस्ताड्यन्ते कूटमुद्गरैः ।।
पाययन्ति तथान्यत्र परान्यमभटास्तथा ।। ३१ ।।
तीव्रधूममधोवक्त्रान्बद्ध्वा वृक्षेषु मानद ।।
त्वचोत्कर्तनमन्यत्र तिलशः क्रियते भटैः ।।३२।।
काष्ठान्यन्यत्र बध्यन्ते नारकाणां तथास्थिषु ।।
कूटागारप्रमाणैश्च तथा देहैर्भयार्दिताः ।।३३ ।।
सूचीवक्त्रांस्तथान्यत्र याप्यन्ते क्षुधया भृशम् ।।
सिच्यन्ते च तथान्यत्र तैलेन च गुडेन च ।।३४।।
सन्तप्तेन महाभाग भृशं दुःखप्रदायिनाम् ।।
अन्यत्र जातपिटकाः स्रस्तजिह्वाः सुविह्वलाः।।३५।।
घोरातपविनिक्षिप्ता भक्ष्यन्ते च पिपीलकैः।।
सूत्रेणान्यत्र छिद्यन्ते पादतः प्रभृति क्रमात् ।। ३६ ।।
तिलशो भृगुशार्दूल नारकाः पर्वतोपमाः ।।
यावच्च तेषां मूर्धानं तावदेव पुनःपुनः ।। ३७ ।।
कृत्वा च पिष्टं पचनं पच्यन्तेऽन्ये तथा भृशम् ।।
अयःपात्रेषु चान्यत्र तीक्ष्णशङ्कुभिरायसैः ।। ३८ ।।
क्रियन्ते संयता घोरैः सन्तप्तेषु महाभुज ।।
आपोथ्यन्ते तथान्यत्र विनिगृह्य शिलासु ते ।। ३९ ।।
गर्तेषु ते मृदं दत्त्वा पूर्यन्ते मुसलैर्भृशम् ।।
बद्धास्तम्भे तथान्यत्र क्षिप्यन्ते सायकैर्नराः ।। ।। ४० ।।
शृङ्खलाभिश्च बध्यन्ते लोठ्यन्ते कण्टकेषु च ।।
गन्धेनान्यत्र बोध्यन्ते विषमेण पुनःपुनः ।। ४१ ।।
नारकैश्च तथा सत्त्वैर्नानावेषैर्भयानकैः ।।
यातनाभिश्च बह्वीभिर्याप्यन्ते नरके भृशम् ।। ४२ ।।
अन्योन्यस्य च मांसानि भक्षयन्त्यपरे तथा ।।
हा तात मातेति तथा क्रन्दमानाः पुनःपुनः ।। ४३ ।।
निन्दन्तः स्वानि कर्माणि ताड्यमानाश्च तैर्भटैः ।।
यातनाभिश्च बह्वीभिर्याप्यन्ते भृगु नन्दन ।। ४४ ।।
विमुक्तनारका ह्यन्ये वह्निमन्ये सुशीतलम् ।।
विजानन्ति महाभाग सुखस्पर्शतमं तथा ।। ४५ ।।।
विमुक्तो नारकाच्छीतात्सुखोष्णं हिमसंचयम् ।।
मन्यते सर्वमेवान्यत्सुखस्पर्शतमं तथा ।। ४६ ।।

नरकेभ्यश्च शस्त्रेभ्यो विमुक्तो यो नराधमः ।।
शस्त्राण्यन्यानि जातानि सुखस्पर्शसमानि च ।।४७।।
सुखदुःखे तु मानुष्ये त्रिदिवे केवलं सुखम् ।।
नरके दुःखमेवोग्रं सततं भृगुनन्दन ।। ४८।।।।
तृष्णा तत्र क्षुधा तत्र गन्धस्तीव्रो भयङ्करः ।।
यातना विविधाः प्रोक्ता भयं तत्रातिदारुणम् ।। ४९ ।।
दुर्गन्धिकंटकाकीर्णं तथा कुणपसंकुलम् ।।।।
केशास्थिबहुलं भीमं नरकं दुःखमेव तु ।। ५० ।।
आर्तनादमहानादकाकक्रव्यादसंकुलम् ।।
कृमिकीटपतङ्गाढ्यं पूयासृग्बहुलं तथा ।। ५१ ।।।
अन्योऽन्यक्लेशसंयुक्तमन्योऽन्यकर्षकारकम् ।।
अन्योऽन्यताडकं घोरं तथाऽन्योन्यभयङ्करम् ।। ५२ ।।
एवमेतेषु ते पापा नरकेषु समागताः ।।
बहवः खलु याप्यन्ते मानवाः पापकारिणः ।। ५३ ।।
यावत्तेषां न पापानि क्षयं यान्ति भृगूत्तम ।।
तावत्ते न विमुच्यन्ते नरकाद् घोरदर्शनात् ।। ५४ ।।
अत्यन्तभीमा नरकाः सुघोरा भयावहव्यालगणावकीर्णाः ।।
भक्तिं वहन्तः पुरुषोत्तमस्य न यान्ति ते भार्गववंशमुख्य ।। ५५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने
नरकयातनावर्णनन्नामैकोनविंशत्युत्तरशततमोध्यायः।।११९।।
2.120
राम उवाच ।।
कर्मणा केन धर्मज्ञ नरा नरकवासिनः ।।
कां कां योनिं प्रपद्यन्ते तिरश्चो ब्रूहि तन्मम ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
अमेध्यमध्ये कृमयो महापातकिनो जनाः ।।
भवन्ति बहुधा भूम्यां ततश्चैव शिलासु ते ।। २ ।।
तृणगुच्छलतागुल्मद्रुमत्वं प्राप्यते क्रमात् ।।
भवन्ति च मृगाः पश्चान्नित्यं व्याधभयार्दिताः ।। ३ ।।
ब्रह्मस्वहारिणो हिंस्रा रौद्राचाराः सदैव तु ।।
अटव्यां घोररूपायां जायन्ते ब्रह्मराक्षसाः ।। ४ ।।
परदाररता मूढाः सन्तप्तायां तथा भुवि ।।
कृकलासा हि जायन्ते पिशाचाश्चाप्यनन्तरम् ।।
अटव्यां घोररूपायां संशुष्कद्रुमकोटरे ।।

कृष्णाहयो हि जायन्ते ततः पश्चान्न संशयः ।। ६ ।।
कूटसाक्षिप्रदाः पापास्त्वमेध्ये कृमयश्चिरम् ।।
कृत्वा भवन्ति सर्पास्ते पिशाचास्तदनन्तरम् ।। ७ ।।
गुरुमित्रद्रुहः पापा ये च स्वा मिदुहो जनाः ।।
द्विजशिष्यद्रुहश्चैव कृतघ्ना नास्तिकास्तथा ।। ८ ।।
त्यागिनो बान्धवानां च त्यागिनः शरणार्थिनाम् ।।
निक्षेपहारिणो ये च कन्यकाक्रयिणश्च ये ।। ९ ।।
अमेध्ये कृमयः सर्पा मृगा व्यालमृगास्तथा ।।
ततो घोरगणोपेता जायन्ते जम्बुकाः खलाः ।। १० ।।
परस्वहारिणः पापाः कुञ्जरास्तुरगाः खराः ।।
बलीवर्दास्तथैवोष्ट्रा जायन्ते नात्र संशयः ।। ११ ।।
हृतं यस्य तु तैर्द्रव्यं तस्य भाग्यानुरूपतः ।।
आत्मदोषानुसारेण जायन्ते धनिनस्तु ते ।। १२ ।।
चन्द्रार्कग्रहणे भुक्त्वा जायन्ते कुञ्जरा नराः ।।
आमश्राद्धं तथा भुक्त्वा जायन्ते गृध्रयोनिषु ।।१३ ।।
असत्प्रतिग्रहं राम गृहीत्वा वानरास्तथा ।।
आशाभङ्गं तथा कृत्वा शृगालाश्च तथाधमाः ।। १४ ।।
सूचकस्तु दुराचारो वागुरिर्नाम जायते ।।
बहु कालं महाभाग भूयोभूय इति श्रुतिः ।।१५ ।।
मांसभुग्यावतां राम मांसमश्नाति देहिनाम् ।।
तावतां योनिमाप्नोति भूयोभूयो न संशयः ।। १६ ।।
भोक्तव्यानि च तैस्तस्य राम मांसान्यसंशयम् ।।
यावन्तः प्राणिनो येन बहिर्वेद्यां निपातिताः।। १७।।
तावत्यो योनयस्तेन गन्तव्या भृगुसत्तम ।।।
योनौयोनौ च हन्तव्यस्तेनासौ नात्र संशयः ।। १८।।
वान्ताशी गुणपाशी च पूयभुग्रुधिराशिनः ।।
स्वकर्मविच्युता वर्णा जायन्ते प्रेतयोनिषु।।१९।।।
धान्यं हृत्वा भवत्याखुः कांस्यं हंसो जलं प्लवः ।।
मधु दंशः पयः काको रसं श्वा नकुलो घृतम् ।। २० ।।
मांसं गृध्रो वसां मद्गुस्तैलं तैलापगः खगः ।।
चीरीवाकस्तु लवणं बलाका शकुनिर्दधि ।। २१ ।।
कौशेयं तित्तिरिर्हृत्वा क्षौमं हृत्वा च दर्दुरः ।।
कर्पासं तान्तवं क्रौञ्चं गां गोधा वागुदो गुडम् ।। २२ ।।

छुच्छुन्दरिः शुभान्गन्धान्पत्रशाकं शिखी तथा ।।
मक्षिकास्तु तथैवान्नमकृतान्नं तु शल्यकः ।। २३ ।।
भेको भवति हृत्त्वाग्निं गृहहारी च तस्करः ।।
रक्तानि हृत्वा वासांसि जायते जीवजीवकः ।। २४ ।।
वृको मृगेभं व्याघ्राश्वं फलपुष्पं तु मर्कटः ।।।
स्त्रियं हृत्वा भवेद्यक्षो यानमुष्ट्रः पशूनजः ।। २५ ।।
यद्वा तद्वा परद्रव्यमपहृत्य बलान्नरः ।।
अवश्यं याति तिर्यक्त्वं जग्ध्वा चैवाहुतं हविः ।। ।। २६ ।।
तिर्यक्षु दुःखं परमं विदित्वा पापानि वर्ज्यानि नरेण नित्यम् ।।
भक्तिश्च कार्या मधुसूदनस्य तया स दुःखं सकलं जहाति ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० स० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने तिर्यग्योनिवर्णनन्नाम विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १२१-१२५

https://sa.wikisource.org/s/117y

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.121
राम उवाच ।।
नरकाद्यान्ति तिर्यक्त्वं ततो मानुष्यमेव च ।।
तेषां चिह्नानि मे ब्रूहि मानुष्ये वरुणात्मज ।।१।।
पुष्कर उवाच ।। मणिमुक्ताप्रवालानि रत्नानि विविधानि च ।।
अपहृत्य नरो राम जायते हेमकर्तृषु ।। २ ।।
यद्वा तद्वा परद्रव्यमपहृत्य नरो बलात् ।।
प्राप्नोति भृगुशार्दूल मानुष्ये भारवाहिताम् ।। ३ ।।
यं कञ्चिद् घातयित्वापि प्राणिनं भृगुनन्दन ।।
मांसं भुक्त्वा तु धर्मज्ञ भवतीह गदातुरः ।। ४ ।।
सुवर्णचोरः कुनखी सुरापः श्यावदन्तकः ।।
ब्रह्महा क्षयरोगी स्याहुश्चर्मा गुरुतल्पगः ।। ५ ।।
पिशुनः पूतिनासः स्यात्सूचकः पूतिवक्त्रकः ।।
धान्यचौरोङ्गहीनः स्यादव्यङ्गो मिश्रहृद्भवेत् ।। ६ ।।
व्याधितश्चान्नहर्ता स्यान्मूको वागपहारकः ।।
वस्त्रापहारकः श्वित्री पङ्गुश्चाश्वापहारकः ।। ७ ।।
खल्वाटो मत्सरी राम नास्तिको वेदनिन्दकः ।।
भूय एव समाप्नोति तथा नास्तिकतां द्विज ।। ८।।
अन्धो दीपापहारी स्यात्काणो निर्वापकस्तथा ।।
अन्धो भवति गोघ्नस्तु घाण्टिकस्तैलिकस्तथा ।। ९ ।।
दरिद्रः परवित्तघ्नो उन्मत्तश्च तथाग्निदः ।।
प्रतिकूलो गुरोर्यस्तु सोऽपस्मारी प्रजायते ।। 2.121.१० ।।
मिष्टाश्येको महाभाग वातगुल्मी भवेन्नरः ।।
खगभक्ष्यस्तु कुण्डाशी दीर्घरोगी च पीडकः ।। ११ ।।
भवतीह मृगव्याधस्त्वविक्रेयस्य विक्रयात् ।।
श्लीपदी चावकीर्णी स्यान्मूर्खश्चाक्रोशको भवेत् ।।१२।।
उक्तास्तु मुख्या हि मया तिरश्चां या योनयो यानि च लक्षणानि ।।
शक्यं न कार्त्स्न्येन मया प्रवक्तुं या यातनाश्चैव नराधमानाम् ।।१३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० नारकिचिह्नवर्णनन्नामैकविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२१ ।।
2.122
मार्कण्डेय उवाच ।।
एतच्छ्रुत्वा यदुश्रेष्ठ रामो रतिकरः पितुः ।।
पपात भुवि निश्चेष्टश्छिन्नमूल इव द्रुमः ।। ।। १ ।।

तं विसंज्ञं महाभाग पीनोन्नतपयोधराः ।।
सचन्दनैः शीतजलैः सिषिचुर्देवयोषितः ।। २ ।।
वारुणेराज्ञया चान्यास्तालवृन्तैर्मनोरमैः ।।
वीजयन्ति महाभाग रामं धर्मभृतां वरम् ।। ३ ।।
लब्धसंज्ञं मुहूर्तेन भार्गवं चित्तविह्वलम् ।।
आश्वासयामास तदा वारुणिः परवीरहा ।। ४ ।। ।
समाश्वस्तस्ततो रामः पप्रच्छ वरुणात्मजम् ।।
दुर्गातितरणं वीरो रामो धर्मभृतां वरः ।। ५ ।।
राम उवाच ।। ।।
क्लिश्यमानेषु भूतेषु तैस्तैर्भावैस्ततस्ततः ।।
दुर्गाण्यतितरेद्येन ब्रूहि मे वरुणात्मज ।। ६ ।।
पुष्कर उवाच ।।
आश्रमेषु यथोक्तेषु यथोक्तं ते द्विजातयः ।।
वर्तन्ते संयतात्मानो दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। ७ ।।
ये दम्भान्न जहतीह येषां वृत्तिश्च संवृता ।।
विषयाँश्च न गृह्णन्ति दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। ८ ।।
वासयन्त्यतिथीन्नित्यं नित्यं ये चानसूयकाः ।।
नित्यं स्वाध्यायशीलाश्च दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। ९ ।।
मातापित्रोश्च ये वृत्तिं वर्तन्ते धर्मकोविदाः ।।
वर्जयन्ति दिवास्वापं दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। 2.122.१० ।।
स्वेषु दारेषु वर्तन्ते न्यायवृत्तिमृतावृतौ ।।
अग्निहोत्रपराः सन्तो दुर्गाण्यति तरन्ति ते ।। ११ ।।
आहवेषु च ये शूरास्त्यक्त्वा मरणजं भयम् ।।
धर्मेण जयमिच्छन्ति दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। १२ ।।
ये पापानि न कुर्वन्ति कर्मणा मनसा गिरा ।।
निक्षिप्तदण्डा भूतानां दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। १३ ।।
कर्माण्यकुहकार्थानि येषां वाचश्च सूनृताः ।।
येषामर्थश्च साध्वर्थो दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। १४ ।।
ये तपश्च तपस्यन्ति कौमारब्रह्मचारिणः ।।
विद्यावेदव्रतस्नाता दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। १५ ।।
येषां न कश्चित्त्रसति त्रस्यन्ति न च कस्यचित् ।।
येषामात्मसमो लोको दुर्गाण्यतितरन्ति ते।।१६।।
परश्रिया न तप्यन्ते सन्तः पुरुषसत्तमाः ।।

ग्राम्यास्वाद निवृत्ताश्च दुर्गाण्यतितरन्ति ते।।१७।।
सर्वान्देवान्नमस्यन्ति सर्वान्धर्मांश्च शृण्वते ।।
ये श्रद्दधानाः पुरुषा दुर्गाण्यतितरन्ति ते।।१८।।
ये न लोभान्नयन्त्यर्थान्राजानो रजसा वृताः ।।
विषयान्परिरक्षन्तो दुर्गाण्यतितरन्ति ते।।१९।।
ये न मानितुमिच्छन्ति मानयन्ति च ये नरान् ।।
मान्यमानान्नमस्यन्ति दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।।2.122.२०।।
ये च श्राद्धानि कुर्वन्ति तिथ्यांतिथ्यां प्रजार्थिनः ।।
सुविशुद्धेन मनसा दुर्गाण्यतितरन्ति ते।।२१।।
ये क्रोधं नैव कुर्वन्ति क्रोधार्तं शमयन्ति च ।।
न च कुप्यन्ति भृत्यानां दुर्गाण्यतितरन्ति ते।।२२।।
मधु मांसं च ये नित्यं वर्जयन्तीह मानवाः।।
जन्मप्रभृति मद्यं च दुर्गाण्यतितरन्ति ते।।२३।।
यात्रार्थं भोजनं येषां सन्तानार्थं च मैथुनम् ।।
वाक् सत्यवचनार्थाय दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।।२४।।
तडागारामकर्तारस्तथान्ये वृक्षरोपकाः ।।
कूपानां ये च कर्तारो दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। २५ ।।
गवां ग्रासप्रदातारो गवां कण्डूयकाश्च ये।।
भक्तिमन्तो गवां ये च दुर्गाण्यति तरन्ति ते ।। २६ ।।
पूजयन्ति सदा विप्रान्साधूनपि गुरूँस्तथा ।।
तपस्विनश्च धर्मज्ञ दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। २७ ।।
गायत्रीजापनिरतास्तीर्थयात्रारताश्च ये ।।
ये चैकमाश्रितास्तीर्थं दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। २८ ।।
ये चैकमाश्रिता देवं सर्वभावेन भार्गव ।।
धर्मज्ञाश्च विनीताश्च दुर्गाण्यति तरन्ति ते ।। २९ ।।
सायं प्रातश्च भुञ्जानाः पिबन्त्यापस्तु ये नराः ।।
सदोपवासिनो राम दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। 2.122.३० ।।
उपवासरता नित्यं नित्यं व्रतपरायणाः।।
नित्यं संयतचित्ताश्च दुर्गाण्यतितरन्ति ते।।३३।।
दुर्गातितरणं ये च पठन्ति श्रावयन्ति च ।।
कथयन्ति च विप्रेभ्यो दुर्गाण्यति तरन्ति ते ।। ३२ ।।
ईश्वरः सर्वभूतानां जगतां प्रभवोऽप्ययः ।।
भक्ता नारायणे चैव दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।। ३३ ।।

भक्तानां केशवे राम न भयं विद्यते क्वचित् ।।
तथा गीतश्च श्लोकोऽयं यमेन शृणु भार्गव ।। ३४ ।।
पृथ्वीशतस्करभुजङ्गहुताशविप्रदुःस्वप्नदुष्टगतमृत्युसपत्नजातम् ।।
संविद्यते न हि भयं भुवनैकभर्तुर्भक्ताश्च ये मधुरिपोर्मनुजेषु तेषु ।। ३५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने दुर्गातितरणवर्णनन्नाम द्वाविंशत्युत्तरशततमोध्यायः।। १२२ ।।
2.123
राम उवाच ।।
भूय एव समाचक्ष्व कर्मणा येन मानवाः ।।
दुर्गाण्यतितरन्त्याशु सर्वधर्मभृतां वर ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
दुर्गाण्यतितरन्त्याशु ये नरा कृच्छ्रकारिणः ।।
प्राप्नुवन्ति तथा कामान्सर्वान्वै मनसेप्सितान् ।। २ ।।
राम उवाच ।।
कृच्छ्राणां श्रोतुमिच्छामि नामानि च विधींस्तथा ।।
एवं मे ब्रूहि धर्मज्ञ त्वं हि वेत्सि यथातथम् ।। ३ ।।
पुष्कर उवाच ।।
कृच्छ्राण्येतानि कार्याणि राम वर्णत्रयेण च ।।
कृच्छ्रेष्वेतेषु शूद्रस्य नाधिकारो विधीयते ।। ४ ।।
आदौ तु मुण्डनं कार्यं सर्वकृच्छ्रे भार्गव ।।
नित्यं त्रिषवणस्नानं केशवस्य च पूजनम् ।। ५ ।।
होमः पवित्रमन्त्रैश्च तथान्ते जाप्य एव च ।।
स्त्रीशूद्रपतितानां च तथालापं विवर्जयेत् ।। ६ ।।
एतत्कृच्छ्रेषु सर्वेषु कर्तव्यं चाविशेषतः ।।
वीरासनं च कर्तव्यं कामतोऽप्यथवा न वा ।।७।।
वीरासनेन सहितं कृच्छ्रं बहुगुणं भवेत् ।।
वीरासनेन रहितं विधिहीनं प्रकीर्तितम् ।। ८ ।।
राम उवाच ।।
वीरासनमहं त्वत्तः श्रोतुमिच्छामि सुव्रत ।।
वीरासनेन सहितं कृच्छ्रं बहुगुणं यतः ।। ९ ।।
पुष्कर उवाच ।।
उत्थितस्तु दिवा तिष्ठेदुपविष्टस्तथा निशि ।।
एतद्वीरासनं प्रोक्तं महापातकनाशनम् ।। 2.123.१० ।।
आमिक्षया तु द्वौ मासौ पक्षं तु पयसा तथा ।।

अष्टरात्रं तथा दध्ना त्रिरात्रमथ सर्पिषा ।। ११ ।।
निराहारस्त्रिरात्रं तु कुर्याद्वा तालकव्रतम् ।।
सर्वपापप्रशमनं सर्वकामप्रदं तथा ।। १२ ।।
स्नपयेदात्मनोऽर्थाय पावकं भृगुनन्दन ।।
वह्नौ ततोऽऽनुजुहुयाद्दद्यादन्नञ्च कस्यचित् ।। १३ ।।
ब्रह्मा देवेति मन्त्रेण साध्यमाने विचक्षणः ।।
दर्भांस्तु खलु बध्नीयाद्रक्षार्थमिति नः श्रुतिः ।। १४ ।।
श्रितं च श्राप्यमाणं च भाण्डे न्यस्त तथा पुनः ।।
अनेन राम मन्त्रेण नरस्त्रिरभिमन्त्रयेत् ।। १५ ।।
यवोऽसि धान्यराजोऽसि वारुणो मधुसंयुतः ।।
निर्णोदः सर्वपापानां पवित्रमृषिभिः। स्मृतम् ।। १६ ।।
घृतं यवा मधु यवा आपो वा अमृतं यवाः ।।
सर्वं पुनीत मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम् ।। १७ ।।
वाचा कृतं कर्मकृतं दुःस्वप्नं दुर्विचिन्तितम् ।।
अलक्ष्मीं नाशय तथा सर्वं पुनीत मे यवाः ।। १८ ।।
श्वसुकरावलीढं च ह्युच्छिष्टोपहृतं च यत् ।।
मातुर्गुरोरशुश्रूषा सर्वं पुनीत मे यवाः ।। १९ ।।
गणान्नं गणिकान्नं च शूद्रान्नं च तथा विशाम् ।।
चौरस्यान्नं नवश्राद्धं सर्वं पुनीत मे यवाः ।। 2.123.२० ।।
बालवृत्तमधर्मं च राजधर्मकृतं च यत् ।।
सुवर्णस्तेयमव्रात्यमयाज्यस्य च याजनम् ।। २१ ।।
ब्राह्मणानां परीवादं सर्वं पुनीत मे यवाः ।।
भाण्डेन्यस्तस्य मन्त्रोऽयं ततस्तु परिकीर्तयेत।।२२।।
(ये देवा मनोजाता मनोयुजः सुदक्षा दक्षपितरस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यः स्वाहा)
अनेनात्मनि धर्मज्ञ जुहुयात्प्रयतः सदा ।।
न कुर्यादतिसौहित्यं व्रतमेतद्धि यावकम् ।। २३ ।।
मेधार्थिनस्त्रिरात्रं तु षड्रात्रमतिपापिनः ।।
उपपातकिनः प्रोक्तं सप्तरात्रमरिन्दम ।।२४।।।
महापातकिनश्चैव षड्रात्त्रं द्विगुणं स्मृतम् ।।
एकविंशतिरात्रेण कामानाप्नोत्यभीप्सितान् ।। २५ ।।
मासेन सर्वपापेभ्यो मोक्षमाप्नोत्यसंशयम् ।।
गवां निर्हारमुक्तैस्तु यवैः कृत्वैतदेव हि ।। ।।२६ ।।
फलं प्राप्नोति धर्मज्ञ तथा दशगुणं ध्रुवम् ।।

मासेन साक्षात्त्रिदशान्वेदान्विद्याश्च पश्यति ।। २७ ।।
वरशापसमर्थस्तु तथा भवति भार्गव ।।
शुक्लपक्षसमारम्भादारभेत्प्रत्यहं नरः ।। २८ ।।
एकैकवृद्ध्या ह्यश्नीयात्पिण्डाञ्श्रीखण्डसंयुतान् ।।
एकैकं ह्रासयेत्कृष्णे प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।। २९ ।।
हविष्यस्य महाभाग नाश्नीयाच्चन्द्रसंक्षये ।।
एतच्चान्द्रायणं प्रोक्तं यवमध्यं महात्मभिः ।। 2.123.३० ।।
एतदेव विपर्यस्तं वज्रमध्यं प्रकीर्तितम् ।।
अष्टभिः प्रत्यहं ग्रासैर्यतिचान्द्रायणं स्मृतम् ।। ३१ ।।
प्रातश्चतुर्भिः सायं च शिशुचान्द्रायणं स्मृतम् ।।। ।
यथाकथंचित्पिण्डानां चत्वारिंशच्छतद्वयम् ।। ३२ ।।
मासेन भक्षयेदेतत्सुरचान्द्रायणं स्मृतम् ।।
गोक्षीरं सप्तरात्रं तु पिबेत्स्तनचतुष्टयम् ।३३।
स्तनत्रयात्सप्तरात्रं सप्तरात्रं स्तनद्वयात् ।।
स्तनात्तथैव षड्रात्रं त्रिरात्रं वायुभुग्भवेत् ।। ३४ ।।
एतत्सोमायनं नाम व्रतं कल्मषनाशनम् ।।
त्र्यहं पिबेदपस्तूष्णास्त्र्यहमुष्णं पयः पिबेत् ।। ३५ ।।
त्र्यहमुष्णं घृतं पीत्वा वायुभक्ष्यो भवेत्त्रयहम् ।।
तप्तकृच्छ्रमिदं प्रोक्तं शीतैः शीतं प्रकीर्तितम् ।। ३६ ।।
कृच्छ्रातिकृच्छ्रं पयसा दिवसानेकविंशतीन् ।।
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।। ३७ ।।
एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतम् ।।
एतच्च प्रत्यहाभ्यस्तं महासान्तपनं स्मृतम् ।। ३८ ।।
कृच्छ्रं पराकसंज्ञं स्याद्द्वादशाहमभोजनम् ।।
एकभुक्तेन नक्तेन तथैवायाचितेन च ।। ३९ ।।
उपवासेन चैकेन कृच्छ्रपादः प्रकीर्तितः ।।
एतदेव त्रिरभ्यस्तं शिशुकृच्छ्रं प्रकीर्तितम् ।। 2.123.४० ।।
त्र्यहं सायं त्र्यहं प्रातस्त्र्यहमद्यादयाचितम् ।।
त्र्यहं परं च नाश्नीयात्प्राजापत्यं चरन्द्विजः ।। ४१ ।।
पिण्याकाचामतक्राम्बुसक्तूनां प्रतिवासरम् ।।
एकैकमुपवासं च सौम्यकृच्छ्रं प्रकीर्तितम् ।। ४२ ।।
अम्बुसिद्धैस्तथा मासः केवलैर्वारुणं समैः ।।
फलैर्मासेन कथितं फलकृच्छ्रं मनीषिभिः ।। ४३ ।।

श्रीकृच्छ्रं श्रीफलैः प्रोक्तं पद्माक्षैरपरं तथा ।।
मासमामलकैरेव श्रीकृच्छ्रमपरं स्मृतम् ४४ ।।
पत्रैर्मतं पत्रकृच्छ्रं पुष्पैस्तत्कृच्छ्रमुच्यते ।।
मूलकृच्छ्रं तथा मूलैस्तोयकृच्छ्रं जलेन तु ।। ४५ ।।
दध्ना क्षीरेण तक्रेण पिण्याकेन कणैस्तथा ।।
शाकैर्मासं तु कार्याणि सुनामानि विचक्षणैः ।। ४६ ।।
सायं प्रातस्तु भुञ्जानो नरो यो नान्तरा पिबेत् ।।
षडभिर्वर्षैरिदं प्रोक्तं कृच्छ्रं नित्योपवासिता ।। ४७ ।।
एकभक्तेन मासेन कथितं चैकभक्तकम् ।।
न तु कृच्छ्रं तु नक्तेन महत्संवत्सराद्भवेत् ।। ४८ ।।
नक्ताशिनस्तु धर्मज्ञ एकभुक्तस्य वा पुनः ।।
त्र्यहं वोपवसेद्युक्तः स्नायीत सवनत्रयम्।।४९।।
निम्नवत्सु तथैवाप्सु त्रिः पठेदघमर्षणम् ।। ।
देवताभाववृत्तस्तु च्छन्दश्चैवाप्यनुष्टुभम् ।। 2.123.५० ।।
संस्मरेत्तस्य च तथा ऋषिं चैवाघमर्षणम् ।।
चतुर्थेऽहनि दातव्या ब्राह्मणाय तपस्विने ।। ५१ ।।
त्र्यहं जपेद्यथाशक्ति शुचिश्चैवाघमर्षणम् ।।
भाववृत्तस्तथा देवस्तथा च पुरुषः परः ।। ५२ ।।
तद्दैवत्यं विजानीयात्सूक्तं तदघमर्षणम् ।।
यथाश्वमेधः क्रतुराट् सर्वपापापनोदनः ।। ५३ ।।
तथाघमर्षणं सूक्तं सर्वकल्मषनाशनम् ।।
कृष्णाजिनं वा कुतपं परिधायाथ वल्कलम्।।५४।।
संवत्सरं व्रतं कुर्यात्सम्मितं नाम भार्गव ।।
गृहं न प्रविशेत्तत्र भवेदाकाशशायकः ।। ५५ ।।
अशक्तौ वा भवेद्ग्राम तथा शैलगुहाशयः ।।
नित्यं त्रिषवणस्नायी तथा स्याद्द्विजसत्तम।।५६।।
भैक्ष्यशाकफलाहारः कामं स्याद्द्विजपुङ्गव ।।
वीरासनं तथा कुर्यात्काष्ठमौनं तथैव च।।५७।।
सर्वकामप्रदं ह्येतत्सर्वकल्मषनाशनम् ।।
वायव्यं कृच्छ्रमुक्तं तु पाणिपूरान्नभोजिनः ।। ५८ ।।
मासेनैकेन धर्मज्ञ सर्वकल्मषनाशनम् ।।
तिलैर्द्वादशरात्रेण कृच्छ्रमाग्नेयमुच्यते ।। ५९ ।।
लाजाप्रसृतिमप्येकां कनकेन समन्विताम् ।।

भुञ्जानस्य तथा मासं कृच्छ्रं धनददैवतम् ।। 2.123.६० ।।
गवां निर्हारनिर्मुक्तैर्यवैः सक्तून्समन्त्रतः ।।
याम्यं कृच्छ्रं विनिर्दिष्टं मासेन भृगुनन्दन ।। ६१ ।।
गोमूत्रेण चरेत्स्नानं वृत्तिं गोमयमाचरेत् ।।
गवां मध्ये सदा तिष्ठेद्गोपुरीषे च संवसेत्।।६२।।
गोष्वतृप्तासु न पिबेदुदकं भृगुनन्दन ।।
अभुक्तासु तु नाश्नीयादुत्थितासूत्थितो भवेत्।।६३।।
तथा चैवोपविष्टासु सर्वासूपविशेन्नरः ।।
मासेनैकेन कथितं गोमूत्रं कल्मषापहम् ।। ६४ ।।
अजाकृच्छ्रं तथैवैतदजामध्ये तु वर्ततः ।।
तृणानां भक्षणेनेह समतुल्यफले उभे ।। ६५ ।।
द्वादशाहेन कथितं सर्वपातकनाशनम् ।।
उपोषितश्चतुर्दश्यां पञ्चदश्यामनन्तरम् ।। ६६ ।।
पञ्चगव्यं समश्नीयाद्धविष्याशी त्वनन्तरम् ।।
ब्रह्मकूर्चमिदं कुर्यादुक्तप्रशमनाय वै ।। ६७ ।।
पक्षान्ते त्वथ वा कार्यं मासमध्ये तु वा पुनः ।।
ब्रह्मकूर्चं नरः कुर्यात्पौर्णमासेषु यः सदा ।।६८।।
तस्य पापं क्षयं याति दुर्भुक्तादि न संशयः ।।
मासाभ्यां च नरः कृत्वा ब्रह्मकूर्चं समाहितः ।। ६९ ।।
सर्वपापविनिर्मुक्तो यथेष्टां गतिमाप्नुयात् ।।
ब्रह्मभूतममावस्यां पौर्णमास्यां तथैव च ।। 2.123.७० ।।
योगभूतं परिचरेत्केशवं महदाप्नुयात् ।।
एवमेतानि कृच्छ्राणि कथितानि मया तव ।।७१ ।।
शासनानीह पापानां दुरितानां च भार्गव ।।
संवत्सरस्यैकमपि चरेत्कृच्छ्रं द्विजोत्तमः ।। ७२ ।।
अज्ञातभुक्तशुद्ध्यर्थं ज्ञातस्य तु विशेषतः ।।
अज्ञातं यदि वा ज्ञातं कृच्छ्रं पापं विशोधयेत् ।। ७३ ।।
कृच्छ्रसंशुद्धपापानां नरकं न विधीयते ।।
श्रीकामः पुष्टिकामश्च स्वर्गकामस्तथैव च ।। ७४ ।।
देवताराधनपरस्तथा कृच्छ्रं समाचरेत् ।।
रसायनानि मन्त्राश्च तथा चैवौषधाश्च ये ।। ७५ ।।
तस्य सर्वे हि सिध्यन्ति यो नरः कृच्छ्रकृद्भवेत् ।।
वैदिकानि च कर्माणि यानि काम्यानि कानिचित् ।। ७६ ।।

सिध्यन्ति सर्वाणि सदा कृच्छ्रकर्तुर्भृगूत्तम ।।
तेजसा तस्य संयोगो महता चैव जायते ।। ७७ ।।
वाञ्छितान्मानसान्कामान्स चाप्नोति न संशयः ।।
ज्ञातो भवति देवेषु तथा चर्षिगणेषु च ।।
विपाप्मा वितमस्कश्च संशुद्धश्च विशेषतः ।।७८।।
आराधनार्थं पुरुषोत्तमस्य कृच्छ्राणि कृत्वा मधुसूदनस्य ।।
सुरोत्तमानां समतीतलब्धं तल्लोकमाप्नोति जनार्दनस्य ।। ७९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने कृच्छ्रप्रायश्चित्तवर्णन्नाम त्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२३ ।।
2.124
।। राम उवाच ।।
वैदिकानि समाचक्ष्व कर्माणि सुरसत्तम ।।
अधिकारी भवेद्येषां कृच्छ्रकारी त्वनन्तरम् ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
शृणु काम्यानि कर्माणि पुष्कलानि ममानघ ।।
प्रतिवेदं महाभाग गदतो भृगुनन्दन ।। २ ।।
अन्तर्जले तथा होमे जपेच्च मानसेप्सितम् ।।
कामं करोति गायत्री प्राणायामाद्विशेषतः ।। ३ ।।
गायत्र्या दशसाहस्रो जपो नक्ताशिनो द्विज ।।
बहिः स्नातस्य तत्रैव सर्वकल्मषनाशनः ।। ४ ।।
दशायुतानि जप्त्वा च हविष्याशी सुसंयतः ।।
वायुभूतस्तदाप्नोति यद्विष्णोः परमं पदम् ।।५।।
परस्य ब्रह्मणो राम वाचकः प्रणवः स्मृतः ।।
पुरुषस्याप्रमेयस्य सर्वगस्याविनाशिनः ।। ६।।
तज्जपेनेह पूयन्ते येऽपि दुष्कृतकारिणः ।।
कारपूतं सलिलं नाभिमात्रोदकस्थितः ।। ७ ।।
शतजप्तं पिबेद्यस्तु स पापैर्विप्रमुच्यते ।।
अकारश्चाप्युकारश्च मकारश्च भृगूत्तम ।। ८ ।।
यजुर्वेदः सामवेद ऋग्वेदश्च विचक्षणैः ।।
कथितस्तु त्रिमात्रश्च प्रणवः परिकीर्तितः ।।९।।
मात्रात्रयं तु प्रणवस्त्रयो देवाः सनातनाः ।।
एत एव त्रयो लोकास्त्रयश्चैवाग्नयस्तथा ।। 2.124.१० ।।
महाव्याहृतिभिर्होमात्सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
महाव्याहृतयो ज्ञेयाः सप्तलोका विचक्षणैः ।। ११ ।।

गायत्री परमा जप्ये होमे व्याहृतयस्तथा ।।
अन्तर्जले तथा राम प्रोक्तश्चैवाघमर्षणः ।। १२ ।।
अग्निमीळे पुरोहित सूक्तोऽयं वह्निदेवतः ।।
शिरसा धारयेद्वह्निं यो जपेत्परिवत्सरम् ।। १३ ।।
होमं त्रिषवणं चैव तथा तेन समाचरेत् ।।
अनग्निज्वलनं कुर्याद्भैक्षाहारस्तु वत्सरान् ।। १४ ।।
अतः परमृचः सप्त चाग्नेय्यः परिकीर्तिताः ।।
ता जपन्प्रयतो नित्यमिष्टान्कामान्समश्नुते ।। १५ ।।
मेधाकामो जपेन्नित्यं सदसत्पदमित्यृचम् ।।
अम्बयो यान्ति याः प्रोक्ता न बन्धोमृत्युनाशिनी ।। १६ ।।
शुनःशेफमृषिं तद्वत्संनिरुद्धोऽथ वा जपेत् ।।
मुच्यते सर्वपापेभ्यो गदाचापगदी गदन् ।। १७ ।।
यदीच्छेच्छाश्वतं काममिन्द्रात्प्राप्तं पुरन्दरात् ।।
ऋग्भिः षोडशभिः स्तूयादिन्द्रमेति दिनेदिने ।। १८ ।।
हिरण्यस्तूपमित्येतज्जपञ्शत्रून्प्रबाधते ।।
क्षेमी भवति चाध्माने ये ते पक्ता जपन्नरः ।। १९ ।।
रौद्रीभिः षड्भिरीशानं स्तूयाद्यो वै दिनेदिने ।।
चरुं वा कल्पयेद्रौद्रं तस्य शान्तिः परा भवेत् ।। 2.124.२० ।।
उदित्युद्यन्तमादित्यमुपतिष्ठेद्दिनेदिने ।।
क्षिपेज्जलाञ्जलीन्सप्त मनोदुःखविनाशनम् ।। २१ ।।
द्विषन्तमित्यथानर्च्य द्विष्यन्तं च जपन्स्मरेत् ।।
अगच्छन्सप्तरात्रेण विद्वेषमधिगच्छति।।२२।।
आरोग्यकामो रोगी च प्रस्कन्नस्योत्तमं जपेत् ।।
उत्तमस्तस्य चावजपेद्वैरविनाशने ।। २३ ।। ।।
उदयत्यायुरक्षय्यं तेजोमध्यन्दिने जपेत् ।।
अस्तं व्रजति सूर्ये च द्विषन्तं प्रतिपादितम् ।। ।। २४ ।।
नवपद्येति सूक्तानि जपञ्शत्रून्नियच्छति ।।
एकादश सुवर्णस्य सर्वकामांस्तु निर्दिशेत् ।। २५ ।।
आध्यात्मिकैः क इत्येतज्जपन्मोक्षमवाप्नुयात् ।।
आसनो रुद्रमित्येतद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् ।। २६ ।।
त्वं सोमेति च सूक्तेन नवं पश्येन्निशाकरम् ।।
उपतिष्ठेत्समित्पाणिर्वासांस्याप्नोत्यसंशयम् ।। २७ ।।
आयुरिप्सन्निदमिति कौत्ससूक्तं यदाभ्यसेत् ।।

अप नः शोशुचदिति स्तुत्वा मध्ये दिवाकरम् ।। २८ ।।
यथा मुञ्जादिवेषीका तथा पापं प्रमुञ्चति ।।
जातवेदस इत्येतज्जपेत्स्वस्त्ययनं पथि ।। २९ ।।
भयैर्विमुच्यते सर्वैः स्वस्तिमानाप्नुयाद्गृहम् ।।
व्युष्टायां च तथा रात्रावेतद्दुःस्वप्ननाशनम् ।। 2.124.३० ।।
प्रमन्दितेति सूर्यस्य जपेद्गर्भविमोचनम् ।।
जपन्निन्द्रमिति स्नातो वैश्वदेवं तु सप्तकम् ।। ३१ ।।
मुञ्चत्याज्यं तथा जुह्वत्सकलं किल्बिषं नरः ।।
इमामिति जपञ्शश्वत्कामानाप्नोत्यभीप्सितान् ।। ३२ ।।
मानस्तोक इति द्वाभ्यां त्रिरात्रोपोषितः शुचि ।।
औदुम्बरीस्तु जुहुयाद्दधिमध्वाज्यसंस्कृताः ।। ३३ ।।
छित्वा सर्वान्मृत्युपाशाञ्जीवेद्रोगविवर्जितः ।।
ऊर्ध्वबाहुरनेनैव स्तुत्वा शस्त्रं तथैव च ।। ३४ ।।
मानस्तोकेति च ऋचा शिखाबन्धे कृते नरः ।।
अदृश्यः सर्वभूतानां जायते संशयं विना ।। ३५ ।।
चित्रमित्युपतिष्ठेत त्रिसन्ध्यं भास्करं तथा ।।
समित्पाणिर्नरो नित्यं प्राप्नुयात्तु धनायुषी ।। ३६ ।।
एतद् दुःस्वप्नस्येति च जपन्प्रातर्दिनेदिने।।
दुःस्वप्नं दहते कृत्स्नं भोजनं चाप्नुयाच्छुभम् ।। ३७ ।।
उभेषुनामीति तथा रक्षा च परिकीर्तिता ।।
निर्वर्त्य पञ्चयज्ञांश्च हुत्वा चाग्निं कृताह्निकः ।। ३८ ।।
देवासाविति देव्येदं जपन्कामानवाप्नुयात् ।।
आततायिनमायान्तं दृष्ट्वा व्याघ्रादिकं नरः ।। ३९ ।।
न मा गिरन्निति जपंस्तेभ्य एव प्रमुच्यते ।।
कया शुभेति च जपञ्ज्ञातिश्रैष्ठ्यमवाप्नुयात् ।। 2.124.४० ।।
इमं नु सोममित्येतत्सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।
पित्रन्त्वित्युपतिष्ठेत नित्यमन्नमुपस्थितम् ।। ४१ ।।
नास्य स्यादन्नतो व्याधिर्विषमप्यन्नतामियात् ।।
अग्ने नयेति सूक्तेन प्रत्यृचं जुहुयाद् घृतम् ।। ४२ ।।
पक्वान्नं प्रतिपद्येत कृत्वा चाकर्म गर्हितम् ।।
वीरान्वयं समाप्नोति सश्लोकं यो जपेत्सदा।।४३।।
कं कता चेति सूक्तेन विघ्नान्सर्वानपोहति ।।
यो जात इति सूक्तेन सुखमाप्नोत्यनुत्तमम्।। ४४।।

ये पराजन्निितीमां तु दुःस्वप्नशमनामृचम् ।।
एकामाहमितीयां तु विज्ञेया श्रीकरी तथा ।। ४५ ।।
चतुर्दशीमुपोष्यैकां कृष्णासु जुहुयाद् घृतम् ।।
आत्तसूक्तेन रौद्रेण व्याधिमेकं विमुञ्चति ।। ४६।।
स्नात्वानश्नञ्जपेदप्सु शीतत्रयमतन्द्रितः ।।
आमिषस्येतयोर्मोहात्कृत्वा वा कर्म गर्हितम् ।।४७।।
अध्वनि प्रस्थितो यस्तु पश्येच्छकुनमुत्थितम् ।।
अप्रशस्ते प्रशस्ते वा कनिक्रदमिदं जपेत् ।। ४८ ।।
अस्पृष्ट्वैव च जप्तव्यमेतत्तस्करमोहनम् ।।
ॐष्वित्यृचमपां मध्ये जपेद्यो वै नदीं तरेत् ।।४९।।
उद्धौर्मिभिरितीमां तु जपेद्रथगतस्तरन् ।।
अध्वानं प्रस्थितश्चैव मन्त्रैरिति च संस्मरेत् ।। 2.124.५० ।।
सुदातारं सुपुष्ट्यर्थं सर्ववेदे स्थितं नरम् ।।
नास्ति विद्यागमो यस्य सुयुक्तस्यापि भार्गव ।। ५१ ।।
स सर्पीरिति च जपन्मासात्तं प्रतिपद्यते ।।
यानाक्षं समभज्यन्तं दृष्ट्वा दुर्गेऽध्वनि द्विज ।। ५२ ।।
अभित्यवस्येति जपेदृक्षमक्षबलं दधत् ।।
कृष्णपक्षचतुर्दश्यां त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ।। ५३ ।।
दक्षिणाप्रवणे देशे श्मशानस्थः समाहितः ।।
रक्तोष्णीष्यसिपाणिश्च तौलाकीभ्योऽनिलाशनः ।। ५४ ।।
सप्ताहं जुहुयात्तैलं सार्षपं लवणान्वितम् ।।
समिधो राजवृक्षस्य वसिष्ठे द्वेषिणीः पठन् ।। ५५ ।।
यं द्विष्यात्तस्य कृत्वा तु शम्या केनाहृतं निशि ।।
अधिष्ठाय च तं कुर्यादृग्भिश्च तिसृभिर्द्विजः ।। ५६ ।।
उद्दिश्य राम होमोऽयं सप्तरात्रं न जीवति ।।
द्वाविंशकं जपन्सूक्तमध्यात्मिकमनुत्तमम् ।। ५७ ।।
पर्वसु प्रयतो नित्यमिष्टान्कामानुपाश्नुते ।।
बृहस्पतिमजाश्वं च सतारं बभ्रुमेव च ।। ५८ ।।
पञ्चर्चेन स्तुवन्नेतान्पञ्चकामानवाप्नुयात्।।
कृणुष्वेति जपन्सूक्तं जुह्वदाज्यं समाहितः।।५९।।
अरातीनां हरेत्प्राणान्रक्षांस्यपि च नाशयेत्।।
उपतिष्ठेत यो वह्निं परीत्य च दिने दिने।।2.124.६०।।
तं रक्षति स्वयं वह्निर्विश्वतो विश्वतोमुखः।।

को अद्येति च सूक्तेन वासांसि लभते परम्।।६१।।
कायेति वामदेवेन कुर्यात्स्वस्त्ययनं निशि।।।
हंसः शुचिषदित्येतच्छुचिरीक्षन्दिवाकरम् ।। ६२।।
कृषिं प्रपद्यमानस्तु स्थालीपाकं यथाविधि ।।
जुहुयात्क्षेत्रमध्ये तु शुना वाहस्तु पञ्चभिः।।६३।।
इन्द्राय च मरुद्भ्यश्च पर्जन्याय भगाय च ।।
यथालिङ्गं तु विहरेल्लाङ्गलं तु कृषीवलः ।। ६४ ।।
पूष्णे धान्याय सीतायै शुनासीरमथोत्तरम् ।। ।
गन्धमाल्योपहारैश्च यजेदेताश्च देवताः ।। ६५ ।।
प्रवापणे प्रलपने खलसीतोपहारयोः ।।
अमोघं कर्म भवति वर्धते सर्वदा कृषिः ।। ६६ ।।।
क्षेत्रस्य पत्ये तत्क्षेत्रं सूर्यदृग्विन्दते भुवम् ।।
आखूत्करेषु चरणौ यजेदेतेन मूषिकाम् ।। ६७ ।।
चित्रा इन्द्रेति च स्तूयान्नास्य वृष्टिभयं भवेत् ।।।
विज्येतिष्येति ज्वलयेद्यत्रेच्छेज्जातवेदसम्।।६८।।
समुद्रादिति सूक्तेन कामानाप्नोति पावकात्।।
विश्वानि च इति द्वाभ्यामृग्भ्यां यो वह्निमर्चति।। ।।६९।।
स तरत्यापदः सर्वाः यशः प्राप्नोति चाक्षयम् ।।
अग्ने त्वमिति च स्तुत्वा धनमाप्नोति वाञ्छितम्।।2.124.७०।।
उरोष्ट इति(५.३८.१) सूक्तेन वित्तमाप्नोत्यसंशयम् ।।
प्रजाकामो जपेन्नित्यं वरुणादेवसन्नया ।। ७१ ।।
स्वस्त्यात्रेयं जपेत्प्रातः सदा स्वस्त्ययनं जपेत् ।।
स्वस्तिपन्थामिति प्रोद्य स्वस्तिमान्व्रजतेऽध्वनि ।।७२।।
विजहीषुर्वनस्यान्ते शत्रूणां बाधनं भवेत् ।।
स्त्रियो गर्भप्रमूढाया गर्भमोक्षणमुत्तमम्।।७३।।
अवच्छादिति सूक्तेन वृष्टिकामः प्रयोजयेत्।।
निराहारः क्लिन्नवासा न चिरेण प्रवर्षति।।७४।।
श्रियः पञ्चदशर्चं तु जपञ्जुहुयाद् घृतेन वा।।
उपैतु मां देवसख इति सर्वौषधीजलैः ।।७५।।
सदा स्नातः श्रियं दीप्तां कुले प्राप्नोत्यसंशयम् ।।
मनसः काम इत्येतां पशुकामो नरो जपेत् ।।७६ ।।
कर्दमेनेति च स्नायात्प्रजाकामः शुचि व्रतः।।
अश्वपूर्वामिति स्नायाद्राज्यकामस्तु मानवः।।७७।।

रोहिते चर्मणि स्नायाद्ब्राह्मणस्तु यथाविधि ।।
राजा चर्मणि वैयाघ्रे छागे वैश्यस्तथैव च ।।७८।।
दशसाहस्रिको होमः प्रत्येकं परिकीर्तितः ।।
अप्सु वा जुहुयाद्राम पद्मान्ययुतशोऽग्निषु।।७९ ।।
इष्टान इत्यृचा वह्निं स्तुवञ्शत्रून्विनाशयेत्।।
आचार इति सूक्तेन गोष्ठे गां लोकमातरम्।।2.124.८० ।।
उपतिष्ठेद्व्रजेच्चैव य इच्छेद्गाः सदाक्षयाः।।
वाक्सिद्धिं तु स्तुवञ्शक्रं महद्धनमवाप्नुयात् ।। ८१ ।।
उपैतेति मृती राज्ञो दुन्दुभीनभिमन्त्रयेत् ।।
तेजो बलं च प्राप्नोति शत्रूंश्चैव नियच्छति ।। ८२ ।।
तृणपाणिर्जपेत्सूक्तं रक्षोघ्नं दस्युभिर्वृतः ।।
ये के च मेत्यृचं जप्त्वा दीर्घमायुरवाप्नुयात् ।।८३।।
यस्य नष्टं भवेद्द्रव्य सम्पूज्य स जपेन्निशि ।।
सौमारौद्रं जपन्सूक्तं सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।८४।।
जीमूतसूक्तेन तथा सेनाङ्गानभिमन्त्रयेत् ।।
यथालिङ्गं ततो राजा विनिहन्ति रणे रिपून् ।। ८५ ।।
अग्निं नरेति सूक्तेन स्तुवन्नग्निं सुखी भवेत् ।।
प्राणपेति त्रिभिः सूक्तैर्धनमाप्नोति चाक्षयम् ।। ८६ ।।
अभीतयः प्रगाथेन स्तुत्वा शक्रं धनी भवेत् ।।
शंवतीः शन्न इन्द्राग्नी जपेद्व्याधिविनाशनम् ।। ८७ ।।
समुद्रज्येष्ठेति जपेत्सूक्तमेतज्जयावहम् ।
वास्तोष्पते प्रतीत्येतत्सूक्तं वातोष्पतेर्जपेत् ।। ८८ ।।
अनीवहेति सूक्तेन भूतान्निःस्वापयेन्निशि ।।
सम्बाधे विषमे दुर्गे बन्धे वा निगडैः क्वचित् ।। ८९ ।।
पलायित्वा गृहीतो वा सूक्तमेतत्तथा जपेत् ।।
त्रिरात्रं नियतोपोष्य श्रपयेत्पायसं चरुम् ।। 2.124.९० ।।
तेनायुतशतं पूर्णं जुहुयात्त्र्यम्बकेत्यृचा ।।
समुद्दिश्य महादेवं जीवेदब्दशतं सुखी ।। ९१।।
तच्चक्षुरित्यृचा स्नात उपतिष्ठेद्दिवाकरम् ।।
उद्यन्तं मध्यमं चैव दीर्घमायुर्जिजीविषुः ।। ९२ ।।
व्युषा इत्युपतिष्ठेत यः प्रातः प्रयतः शुचिः ।।
प्राप्नुयात्सहिरण्यादि नानारूपधरं बहु ।। ९३ ।।
ध्रुवं सन्ध्यासु क्षितिषु जपन्बद्धः प्रमुच्यते ।।

इदमापः प्रवहत यत्किंचिद्दुरितं पुनः ।। ९४ ।।
अपः प्रविश्य तु जपन्सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
सूक्ताभ्यां पर एताभ्यां हुताभ्यां भूतिमाप्नुयात् ।। ९५ ।।
सूक्ताभ्यां तिस्र एताभ्यामास्यदल्पोदकस्थितः ।।
उपतिष्ठन्रविं देवं पञ्चरात्रे गते नरः ।। ९६ ।।
अनश्नन्भार्गवश्रेष्ठ महद्वर्षमवाप्नुयात् ।।
इन्द्रासोमेति सूक्तं तु कथितं शत्रुनाशनम् ।। ९७ ।।
यस्य लुप्येद्व्रतं मोहाद्वात्यैर्वा संसृजेत्सह ।।
उपोष्याज्यस्य जुहुयात्त्वमग्ने व्रतपा इति।। ९८ ।।
आदित्यदृक्प्रमाद्रौजं जप्त्वा वादी जयी भवेत् ।।
समग्निरग्निभिश्चेति प्रपद्येद्वायुभास्करौ ।। ९९ ।।
अग्निं प्रथमतः स्तुत्वा महत्कष्टात्प्रमुच्यते ।।
न हीति च चतुष्केण मुच्यते महतो भयात् ।। 2.124.१०० ।।
ऋचं जप्त्वा य इत्येतत्सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।
प्राग्भोजनमिदं ब्रह्म मानवानां महर्षिणाम् ।। १०१ ।।
पूर्वाह्णे जपतो नित्यं त्वर्थसिद्धिः परा भवेत् ।।
अग्निनेत्याश्विनं सूक्तं मृजाकरमुदाहृतम् ।। १०२ ।।
समिधेति जुहोत्यग्नौ प्राप्नुयात्कीर्तिमुत्तमाम् ।।
द्विचत्वारिंशकं चैन्द्रं जप्त्वा नाशयते रिपून् ।। १०३ ।।
नाशं महीति जप्त्वा च प्राप्नोत्यारोग्यमेव च ।।
दुःस्वप्नघ्नाः परा जप्या नरः पापैः प्रमुच्यते ।। १०४ ।।
शन्नो भवेति द्वाभ्यां तु भुक्त्वान्नं प्रयतः शुचिः ।।।
हृदयं पाणिना स्पृष्ट्वा व्याधिभिर्नाभिभूयते ।। १०५ ।।
अहोरात्रोषितः स्नात्वा शक्रं सम्पूज्य मानवः ।।
इत इत्याज्यमुत्पूय जुहुयादिन्द्रमचर्येत् ।। १०६ ।।
घृतं तिलं वा धर्मज्ञ भयेभ्यो विप्रमुच्यते ।।
तत्त्वामन्दमिति स्नातो हुत्वा शत्रून्प्रमापयेत् ।।१०७।।
तान्विद्यादित्यदैवत्यं जप्त्वा मुच्येत बन्धनात् ।।
यद्द्याव इति जप्त्वा च सर्वान्कामान्समश्नुते ।। १०८ ।।
पवित्राणां पवित्रं तु पावमानऋचः स्मृताः ।।
वैखानसऋचस्त्रिंशत्पवित्राः परमाः स्मृताः ।। १०९ ।।
ऋचां द्विषष्टिः प्रोक्तं चोपवसेदृषिसत्तमैः ।।
सर्वकल्मषनाशाय पावनाय शिवाय च ।। 2.124.११० ।।

स्वादिष्टयेति सूक्तानां सप्तषष्टिरुदाहताः ।।
दशोत्तरा ऋचश्चैताः पावमान्यः शतानि षट् १११ ।।
एतज्जुह्वञ्जपंश्चैव घोरं मृत्युभयं जयेत् ।।
आध्यात्मिकं पवित्रं च सूक्तं जप्त्वाल्पतः क्वचित् ।। ११२ ।।
गतिमिष्टामवाप्नोति विन्दते महतीं श्रियम् ।।
आपोहिष्ठेति महतः प्रयुञ्जीतोदकस्थितः ।। ११३ ।।
सर्वपापविनिर्मुक्तस्त्वशेषफलमश्नुते ।।
उपतिष्ठेत राजानं यमसूक्तेन वै द्विज ।। ।। ११४ ।।
चतुर्दश्या तु कुर्वीत स्थालीपाकं यथाविधि ।।
परेयिवांसमित्येतत्सूक्तमत्र प्रयोजयेत् ।। ११५ ।।
पुरायुषः प्रमीयेत न स जातु कथञ्चन ।।
मृत्युमेव प्रपद्येत परं मृत्योरिव द्विज ।। ११६ ।।
वैशाख्यां पौर्णमास्यां तु नक्तभोजी सदा नरः ।।
पुरायुषः प्रमीयेत न स जातु कथञ्चन ।। ११७ ।।
फलाहारो जयेन्मृत्युं त्रिभिर्वर्षैः सदा नरः ।।
दशाक्षरं तु शान्त्यर्थं भद्रं न इति संस्मरन् ।। ११८ ।।
फलाहारो भवेन्मासं मासान्मासं पयः पिबेत् ।।
वायुभक्ष्यो भवेन्मासं जपन्नेतत्सहस्रशः ।। ११९ ।।
अन्तर्धानमवाप्नोति सिद्धान्पश्यति चारणान् ।।
प्रदेवतेति नियतो जपेत मरुधन्वसु ।। 2.124.१२० ।।
प्राणान्तिके भये प्राप्ते क्षिप्रमायुस्तु विन्दति ।।
वैभीतकांस्तु त्रीनक्षान्गन्धैः समधिवासयेत् ।। १२१ ।।
पुष्पैरवकिरेच्चैव स्थापयित्वा विहायसि ।।
संहृत्य पादौ तौ तत्र तिष्ठेद्दक्षस्तुतिं जपेत् ।। १२२ ।।
प्रावे मासेत्यृचामेकां जपेच्च मनसा निशि ।।
व्युष्टायामुदिते सूर्ये द्यूते जयमवाप्नुयात् ।। १२३ ।।
अब्रध्नमुषसानक्तेत्येतत्स्वस्त्ययनं जपेत् ।।
नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षुषेति च नित्यशः ।। १२४ ।।
तथाज्यं जुहुयान्नित्यं भीतिभ्यो विप्रमुच्यते ।।
देवस्यरीति नित्यं तु जपेद्देवं समश्नुते ।। १२५ ।।
मा प्रगामीति मूढस्तु पन्थानं पथि विन्दति ।।
क्षीणायुरिति मन्येत यं कचित्सुहृदं प्रियम् ।।१२६।।
यत्तेयमिति तु स्नातस्तस्य मूर्धानमालभेत् ।।

सहस्रकृत्वा पञ्चाहं तेनायुर्विन्दते पुनः।।१२७।।
स्रुक्स्रुवे दशमेनैव इध्ममौदुम्बरं भवेत् ।।
इदमिध्मेति जुहुयाद् घृतं प्राज्ञः सहस्रशः ।। १२८।।
पशुकामो गवां गोष्ठे अन्नकामश्चतुष्पथे ।।
पारावतः स्वस्त्ययनं स्नातकस्य विधीयते ।। १२९ ।।
बृहस्पते प्रथममिति ज्ञानकामस्य भार्गव ।।
वयः सुपर्णमित्येतां जपन्वै विन्दते श्रियम् ।।2.124.१३०।।
यस्ते मन्यो इति सदा मयत्नघ्नं विधीयते ।।
हविष्मतीयमभ्यस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ।। १३१ ।।
या ओषधीः स्वस्त्ययनं सर्वपापविनाशनम् ।। ।
तस्य माया विनश्येत कायाग्निर्वर्धते तथा ।। १३२ ।।
बृहस्पतिः प्रतीत्येतद् वृष्टिकामः प्रयोजयेत् ।।
सर्वत्र तु परा शक्तिर्ज्ञेया प्रतिरथा तथा ।। ।। १३३ ।।
भूतांशं काश्यपं नित्यं प्रजाकामस्य कीर्तितम् ।।
अहं रुद्रेभिरित्येतद्वाग्ग्मी भवति मानवः ।। १३४ ।।
न योनौ जायते विद्वांञ्जपन्नत्रीति रात्रिषु ।।
रात्रिसूक्तं जपन्रात्रौ रात्रिक्षेमी भवेन्नरः ।। १३५ ।।
या कल्पयतीति जपेन्नित्यं कृत्वा विनाशनम् ।।
आयुष्यं चैव वर्चस्यं सूक्तं दाक्षायणं महत् ।। १३६ ।।
उत देवा इति जपेदामयघ्नं धृतव्रतः ।।
अग्ने अग्नाव इत्येद्धनकामः प्रयोजयेत् ।। १३७ ।।
वैभीतकेऽब्दं हुत्वाग्निं द्विषद्द्वेषं ततो जपेत् ।।
द्विषन्तु धन्विनं हुत्वा द्विषतो विन्दते धनम् ।। १३८ ।।
अयमग्ने जनितेति जपेदग्निं भये सति ।।
द्विमार्जन्निति पाठं तु जपन्नुत्थापयेद्द्विजः ।। १३९ ।।
प्रातश्च पाठयेदेनं संसदि ब्रह्मचारिणाम् ।।
इमामिति च सूक्तेन शतकृत्वोऽभिमन्त्रितम् ।। 2.124.१४० ।।
घृतेन पीत्वा तं प्रातः सपत्नीभिर्विमुच्यते ।।
अरण्यानीत्यरण्येषु जपेत्तद्भयनाशनम् ।। १४१ ।।
श्रद्धासूक्तं जपेन्नित्यं श्रद्धाकामविवर्धनम् ।।
ब्राह्मी यद्यस्य सूक्ते द्वे जपेत नियतः सदा ।। १४२।।
शंखपुष्पीं तु पयसा ब्राह्मीपुष्पाणि सर्पिषा ।।
शतावरी तु पयसा वचामद्भिर्घृतेन वा ।। १४३ ।।

सूक्ताभ्यां ह्यनुमन्त्राभ्यां चैकैकं तु त्र्यहं पिबेत् ।।
श्रद्धां मेधां स्मृतिं पुष्टिं वर्णं लक्ष्मीं च विन्दति ।। १४४ ।।
शासन्नर्थाञ्जपन्नित्यं संग्रामे विजिगीषतः ।।
गृहीतदक्षिणादर्भान्गृहीत्वा संस्पृशेज्जपेत् ।। १४५ ।।
मुञ्चामि त्वा हविषेति यक्ष्माणमपकर्षति ।।
ब्रह्मणाग्निः संविदानं गर्भमृत्युविनाशनम् ।। १४६ ।।
अपेहीति जपेत्सूक्तं शुचिर्दुःस्वप्ननाशनम् ।।
देवाः कपोत इति तु कपोतस्योपवेशने ।। १४७ ।।
कौशिकस्य जपेत्सूक्तं घृतेन जुहुयात्तथा ।।
सपत्नघ्नं प्रयुञ्जीत ऋषभं जपहोमयोः ।। १४८ ।।
येनेदमिति जप्त्वा वै समाधिं विन्दते पराम् ।।
मयोभूर्वात इति तु गवां स्वस्त्ययनं परम् ।। १४९ ।।
यवानां च घृताक्तानां गोमयाग्नौ समाहितः ।।
जुहुयाद्गोष्ठ मध्ये तु दधिमध्वाज्यसंस्कृतम् ।। 2.124.१५० ।।
पतन्तमिति नित्यं तु जपेत विजने वने ।।
शाम्बरीमिन्द्रजालां वा मालामेतेन धारयेत् ।। १५१ ।।
अदृश्यानां च सत्त्वानां मायामेतेन बाधते ।।
न प्रतिष्ठेति स्वस्त्ययनं नारीगर्भविवर्धनम् ।। १५२ ।।
विष्णुर्ण्यानमितीमं च तथैवापरमुच्यते ।।
महित्यृणां मवोस्विति परिस्वस्त्ययनं जपेत् ।। १५३ ।
प्रापयेद्विद्विषद्वेषं जपेच्च रिपुनाशनम् ।।
आयङ्गौः सप्तराज्ञस्तु सर्पानेतैः प्रसाधयेत् ।। ।। १५४ ।।
संसमिद्युवसेच्चैतत्सौभ्रातृकरणं महत ।।
तच्छंयोरावृणीमहे जपेत्स्वस्त्ययनं सदा ।। १५५ ।।
पितॄणां संहितां विद्यात्पितॄन्प्रीणाति वै तथा ।।
वास्तोष्पतेन मन्त्रेण यजेत गृहदेवताम् ।। १५६ ।।
तल्लिङ्गैर्देवतामन्त्रैर्देवाराधनमुच्यते ।।
जपस्येष विधिः प्रोक्तो हुते यज्ञे विशेषतः ।। ।।१५७।।
होमान्ते दक्षिणा देया यथाशक्त्या च भार्गव ।।
हुतेन शम्यते पापं हुतमन्नेन शम्यते ।।१५८।।
अन्नं हिरण्यदानेन अमोघा ब्राह्मणाशिषः।।
सिद्धार्थका यवा धान्यं पयो दधि घृतं तथा।।१५९।।
क्षीरवृक्षास्तथेध्माश्च सर्वकामप्रदाः स्मृताः ।।

समिधः कण्टकिन्यश्च राजिका रुधिरं विषम् ।। ।। 2.124.१६०।।
तैलं च भृगुशार्दूल विज्ञेयमभिचारकम् ।।
सक्तवः फलमूलानि शाकानि विविधानि च ।। १६१ ।।
पयो दधि सुवर्णं च भैक्ष्यं नाशनमुच्यते ।।
हविःस्नानं च कर्तव्यं सर्वत्र भृगुसत्तम।।१६२।।
ऋचां विधानं कथितं तवैतत्समासतः कर्मकरं द्विजानाम् ।।
ततो विधानं यजुषां निबोध समासतो धर्मभृतां वरिष्ठ ।। १६३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० ऋग्विधानं नाम चतुर्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२४ ।।
2.125
पुष्कर उवाच ।।
ॐकारपूर्विका नाम महाव्याहतयः स्मृताः ।।
सर्वकल्मषनाशिन्यः सर्वकर्मप्रदास्तथा।।१।।
आज्याहुतिसहस्रेण देवमाराधयेद्द्विज।।
मनसः कांक्षितं राम मनसेप्तितकामदम् ।। २ ।।
शान्तिकामो यवैः कुर्यात्तिलैः पापापनुत्तये ।।
धान्यैः सिद्धार्थकैश्चैव सर्वकामकरं तथा ।। ३ ।।
औदुम्बरीभिरिध्माभिः पशुकामस्य शस्यते ।।
दश चैवान्नकामस्य पयसा शान्तिमिच्छतः ।। ४ ।।
अपामार्गसमिद्भिश्च कामयन्कनकं बहु ।।
कन्याकामो घृताक्तानि युग्मशो ग्रथितानि च।।५।।
जातीपुष्पाणि जुहुयाद्वामार्थी तिलतण्डुलम् ।।
वशीकर्मणि शाखोटवाशापामार्गमेव च ।। ६ ।।
वसासृङ्मिश्रसमिधो व्याधिघातस्य भार्गव ।।
क्रुद्धस्तु जुहुयात्सम्यक् शत्रूणां वधकाम्यया ।। ७ ।।
सर्वव्रीहिमयीं कृत्वा राज्ञः प्रतिकृतिं द्विजः ।।
सहस्रशस्तु जुहुयात्प्रजावशगतो भवेत् ।। ८ ।।
वस्त्रकामस्य पुष्पाणि दूर्वा व्याधिविनाशनी ।।
ब्रह्मवर्चसकामस्य वामाग्रं च विधीयते ।। ९ ।।
प्रत्यङ्गिरेप्सुर्जुहुयात्तुषकण्टकभस्मभिः ।।
विद्वेषणे च पक्षाणि काककौशिकयोस्तथा ।। 2.125.१० ।।
कापिलं तु घृतं हुत्वा तथा चन्द्रग्रहे द्विज ।।
वचाचूर्णेन संपीतांस्तानानीय च तां वचाम् ।। ११ ।।
सहस्रमन्त्रितां भुक्त्वा मेधावी जायते नरः ।।

सूर्योदयेऽर्काभिमुखं पुत्रकामो जपेन्नरः ।। १२।।
एकादश्यां गुग्गुलं लौहं बैल्वं खादिरमेव वा ।।
द्विषन्तन्त्वां बधानीति निखनेद्रिपुवेश्मनि ।। १३ ।।
उच्चाटनमिदं कर्म शत्रूणां कथितं तव ।।
शक्रं ध्रुवं भूपतये महाव्याहृतिभिर्भवेत् ।। १४ ।।
सूर्यस्त्वेति तथा मन्त्रं ज्ञेया प्रत्यङ्गिरा परा ।।
एतेनौदुम्बरैरिध्मैर्देवं वर्षापयेद्ध्रुवम् ।। १५ ।।
अहोरात्रं जले जप्त्वा चक्षुष्मानित्ययं द्विज ।।
प्रणष्टचक्षुर्धर्मज्ञ योगमाप्नोति चक्षुषः ।।१६ ।।
उपप्रयन्तमित्येतद्धुत्वा विप्रो महानसे ।।
अनुवाकं महाभाग नित्यसन्नेन युज्यते ।। १७ ।।
तनूपाग्नेऽसि इति च दूर्वा हुत्वा रुजान्वितः ।।
व्याधिमोक्षमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। १८ ।।
इहैव तेभ्यः पतितं गृहीत्वा गोमयं द्विज ।।
घृताज्यमधुसंयुक्तं हुत्वा धेनुं तु तां लभेत् ।। १९ ।।
एष ते रुद्रभागेति हुत्वा राम गवेधुकाम् ।।
अर्धर्चेन तथाप्नोति धनं नास्त्यत्र संशयः ।। 2.125.२० ।।
अर्धर्चेन द्वितीयेन क्षेत्रमध्ये बलिं हरेत् ।।
मूषिकाशलभोत्पाते सुरामांसासवादिभिः।।२१।।
भेषजमिति मन्त्रेण दध्याज्यमधुहोमकः ।।
चतुष्पदानां सर्वेषामुपसर्गं विनाशयेत् ।। २२ ।।
त्र्यम्बकं यजामहेति होमः सर्वार्थसाधकः ।।
कन्यानाम गृहीत्वा च कन्यालाभकरः परः ।। २३ ।।
भयेषु च जपेन्नित्यं भयेभ्यो विप्रमुच्यते ।।
धत्तूरपुष्पं सघृतं तथा हुत्वा चतुष्पथे ।। २४ ।। ।
शून्ये शिवालये वापि शिवात्कामानवाप्नुयात् ।।
हुत्वा च गुग्गुलं राम स्वयं पश्यति शङ्करम् ।। २५ ।।
अकृत्या इति चैवाष्टौ ऋचो हुत्वा घृतादिभिः ।।
अन्वहं त्वापदां नाशं स्वकुले कुरुते धुवम् ।। २६ ।।
भवत्युत्तरवादी च जप्त्वा च विदसीत्यृचम् ।।
अग्नेस्तनोरिति तथा हुत्वा च तिल तण्डुलैः ।। २७ ।।
सहस्रशस्तु धर्मज्ञ भवेत्सर्वातिथिर्नरः ।।
युञ्जते मन इत्येतदनुवाकं तु वैष्णवम् ।। २८ ।।

सायं प्रातः समासीत दीर्घमायुरवाप्नुयात् ।।
दिवो वा विष्ण इत्यस्य कर्म व्याहृतिवद्भवेत् ।। २९ ।।
विष्णोरराटमित्येतत्सर्वबाधाविनाशनम् ।।
रक्षोघ्नं च यशस्यं च तथैव विवर प्रदम्।।2.125.३०।।
अयन्नो यज्ञ इत्येतत्संग्रामे विजयप्रदम् ।।
इदमापः प्रवहत स्नाने पापापनोदनम् ।। ३१ ।।
दैवांश इति दैवेतदभिचारेषु योजयेत् ।।
व्याधिघातः समिद्भिस्तु राजिकासृग्विषैस्तथा।।३२।।
यक्ष्माहीति तथा हुत्वा बहिर्निर्गम्य मानवः।।
उपश्रुतिं तु गृह्णीयात्सा तस्यावितथा भवेत्।।३३।।
अग्ने पवस्वेति हुतं ब्रह्मवर्चसकारकम् ।।
उदुत्यं चित्रमित्यस्य कर्म व्याहतिवद्भवेत् ।। ३४ ।।
यस्मान्नरादभ्यधिको नरो भवितुमिच्छति ।।
स्वस्ति नेन्द्रेति तु जपेत्तस्य नामान्तसंयुतम् ।। ३५ ।।
भवत्यभ्यधिकस्तस्माद्विद्यया यशसा श्रिया ।।
तथा होमादनेनैव दासलाभमवाप्नुयात् ।। ३६ ।।
विश्वकर्म हविष्यं च सूचीं लौहीं दशाङ्गुलीम् ।।
कन्याग्रे निखनेद्द्वारि ततस्सास्मै प्रदीयते ।। ३७ ।।
देवस्येति तरीतेन हुतेनैवान्नवान्भवेत् ।।
वाजस्यसति चैतेन हुत्वाज्यं सप्तभिर्द्विजः ।। ३८ ।।
यदेव जुहुयात्पश्चात्तदेवाक्षयमाप्नुयात् ।।
अग्ने अच्छेति जुहुयाद्धनकामो द्विजोत्तमः ।। ।। ३९ ।।
तिलैर्यवैश्च धर्मज्ञस्तथापामार्गतण्डुलैः ।।
सहस्रमन्त्रितां कृत्वा तथा गोरोचनां द्विजः ।। 2.125.४० ।।
तिलकं च तथा कृत्वा जनस्य प्रियतां व्रजेत् ।।
पौर्णमास्यां तथा हुत्वा मेघं राजानमित्यपि ।। ४१ ।।
उपस्थानं तथा कृत्वा दत्त्वा चान्नं द्विजन्मने ।।
सोमयाजी भवेद्राम नात्र कार्या विचारणा ।। ४२ ।।
एष ते निर्ऋतेत्याभिरभिचारककर्मणा ।।
गृहान्नैर्ऋत्यके भागे हुत्वा स्नात्वा नदीजले ।। ४३ ।।
कापिलाद्गोमयान्नित्यं पञ्चगव्याभिषेचितम् ।।
कृत्वा रुद्रांस्तथा जप्त्वा मैत्र्यमाप्नोति गुह्यकैः ।। ४४ ।।
रुद्राणां च तथा जप्यं सर्वाघविनिषूदनम् ।।

सर्वकर्मकरं होमं तथा सर्वत्र शान्तिदम् ।। ४५ ।।
अजाविकानामश्वानां कुञ्जराणां तथा गवाम् ।।
मनुष्याणां नरेन्द्राणां बालानां योषितामपि ।। ४६ ।।
ग्रामाणां नगराणां च देशानामपि भार्गव ।।
अनिद्रुतानां धर्मज्ञ व्याधितानां तथैव च ।। ४७ ।।
मरणे समनुप्राप्ते रिपुजे च तथा भये ।।
रुद्रहोमः परा शान्तिः पायसेन घृतेन च ।। ४८ ।।
कूष्माण्डैर्घृतहोमेन सर्वान्पापानपोहति ।।
सक्तुयावकभैक्ष्याशी नक्तं मनुजसत्तम ।। ४९ ।।
बहिः स्नानरतो मासान्मुच्यते ब्रह्महत्यया ।।
मधुवातेति मन्त्रेण हुत्वैवाज्यमतन्द्रितः ।। 2.125.५० ।।
सहस्रशस्तु धर्मज्ञ दीर्घमाप्नोति जीवितम् ।।
हुत्वा दध्ना तथा पुत्रान्प्राप्नोति मनसेप्सितान् ।। ५१ ।।
गुग्गुलोः कणिकाभिस्तु सौभाग्यं विन्दते ध्रुवम् ।।
कृत्वाष्टपत्रं कमलं तन्मध्ये शशिनं लिखेत् ।। ५२ ।।
लवणेन ततस्तस्य पूजां कृत्वा यथाविधि ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति मधुवातेति वै जपन् ।।५३ ।।
जप्त्वा पुष्पवतीत्येवं मन्त्रं राम सहस्रशः ।।
देवतायै निवेद्यैव कुसुमानि शिवं भवेत् ।। ५४ ।।
जीमूतस्यैव भवति मन्त्रं जयकरं द्विज ।।
पयस्वतीति पयसा तथा हुत्वा सहस्रशः ।। ५५ ।।
ब्रह्मवर्चसमाप्नोति दध्ना वा भृगुनन्दन ।।
दधिक्राव्णेति हुत्वा तु पुत्रान्प्राप्नोत्यसंशयम् ।। ५६ ।।
तथा घृतवतीत्येतदायुष्यं स्याद् घृतेन तु ।।
बोधश्च मेति कथितं तथा स्वस्त्ययनं परम् ।। ५७ ।।
स्वस्ति न इन्द्रेत्येतं च सर्वबाधाविनाशनम् ।।
इह गावः प्रजायध्वमिति पुष्टिविवर्धनम् ।। ५८ ।।
स्रुवेण देवस्य त्वेति हुत्वापामार्गतण्डुलम् ।।
मुच्यते विकृताच्छीघ्रमभिचारान्न संशयः ।। ५९ ।।
बहित्वदन्यदित्येतत्कर्म व्याहृतिवद्भवेत् ।।
भद्रयन्ते पलाशस्य समिद्भिः कनकं लभेत् ।।2.125.६० ।।
हंसः शुचिषदित्येतज्जपंस्तोयेऽघनाशनम् ।।
चत्वारि शृङ्गेत्येतच्च सर्वपापहरं जले ।।६१ ।।

देव यज्ञेति जप्त्वा तु ब्रह्मलोके महीयते ।।
जप्त्वा पितृभ्य इत्येतत्तृप्तिं प्राप्नुयान्नरः ।। ६२ ।।
वसन्तेति च हुत्वाज्यमादित्याद्धनमाप्नुयात् ।।
शिवो भवस्वाग्न्युत्पाते व्रीहिभिर्जुहुयान्नरः ।। ६३ ।।
याम्येन इति चैतच्च तस्करेभ्यो भयावहम् ।।
दंष्ट्राभ्यामिति चैतच्च व्रीहिभिर्जुहुयान्नरः ।। ६४ ।।
यो अस्मभ्यमरातीयान्हुत्वा कृष्णतिलैर्नरः ।।
सहस्रशोऽभिचारात्तु मुच्यते विकृतिं द्विजः ।। ६५ ।।
अन्नेनान्नपतेत्वेतद्धुत्वा चान्नमवाप्नुयात् ।।
सुपर्णोऽसीति दैत्यस्य कर्म व्याहृतिवद्भवेत् ।। ६६ ।।
मनः स्वतीति जप्त्वा च बन्धनान्मोक्षमाप्नुयात् ।।
रोपयेत वचां राजा चन्द्रे ग्रस्ते जलाशये ।। ६७ ।।
या ओषधय इत्येतज्जपंस्तामुद्धरेत्पुनः ।।
तिरात्रोपोषितः कूर्चां कृत्वा तां ताम्रभाजने ।। ६८ ।।
तेनैव मन्त्रितां चन्द्रं दृष्ट्वा मासं सदा जपेत् ।।
सकापिलघृतक्षीरे पीत्वा श्रुतिधरो भवेत् ।। ।। ६९ ।।
एतमेवौषधीपाने सदा मन्त्रं जपेद्द्विज ।।
सिद्धा भवन्त्योषधयो मन्त्रेणानेन मन्त्रिताः ।। 2.125.७० ।।
द्रुपदा नाम सा देवी यजुर्वेदे प्रतिष्ठिता ।।
अन्तर्जले त्रिरावृत्य मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।। ७१ ।।
इह गावः प्रजायध्वं मन्त्रोऽयं पुष्टिवर्धनः ।।
हुतस्तु सर्पिषा दध्ना पयसा पायसेन वा ।। ७२ ।।
शतं व इति चैतेन हुत्वा पर्णफलानि वै ।।
आरोग्यं चिरमाप्नोति दीर्घमाप्नोति जीवितम् ।। ७३ ।।
ओषधीः प्रतिमोदध्वं जपेत्कर्मकवत्सदा ।।
लवने बीजवापे वा विशेषात्सिद्धिमाप्नुयात् ।। ७४ ।।
सर्वौषधीः समानीय सर्वव्रीहियुतास्ततः ।।
क्षेत्रमध्ये द्विजो हुत्वा कृषिमाप्नोति पुष्टिदाम् ।। ७५ ।।
अपामार्गं यवं धान्यमोषधीरिति मातरः ।।
गोकामश्चाश्वकामो वा तं कामं शीघ्रमाप्नुयात् ।। ७६ ।।
ओषधीः समजन्तेति हुत्वा चाज्येन मानवः ।।
भयमाप्नोति नैवेह यातुधानभवं क्वचित् ।। ७७ ।।
ग्रन्थावतीति चैतेन पायसं जुहुयाद्द्विज ।।

सर्वत्र शान्तिमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। ७८ ।।
सीरां युञ्जति इत्येतद्धुत्वा कृषिमवाप्नुयात् ।।
उच्छुग्मा इति चैतेन बन्धनस्थो विमुच्यते ।। ७९ ।।
युवा सुवासा एतेन वासांस्याप्नोत्यसंशयम् ।।
यस्मिँश्चापः स्थितः काष्ठे तद्गृहीत्वा विचक्षणः ।। 2.125.८० ।।
सायं यक्ष्मेति मन्त्रेण शत्रोस्तु निखनेत्पदे ।।
कुष्ठी भवति चाषस्य पक्षं गृध्रस्य वा पुनः ।। ८१ ।।
सहस्रमन्त्रितं कृत्वा शत्रोः प्रतिकृतिं ततः ।।
तेन बद्ध्वा ततो मृत्युं शत्रुः प्राप्नोत्यसंशयम् ।। ८२ ।।
शत्रुं तु नाशयत्याशु सर्वातङ्कविनाशनम् ।।
प्रपतन्तीति च ऋचा जुहुयादोषधीर्द्विज ।। ८३ ।।
मिष्टान्नभागी भवति भाण्डानां चैव रक्षिता ।।
मा मा हिंसीति चाज्येन हुतं रिपुविनाशनम् ।। ८४ ।।
कान्तारमध्वरस्येति मधुसैन्धवसंयुताम् ।।
सौभाग्यकामो जुहुयात्स्त्रियो वा पुरुषस्य वा ।। ८५ ।।
होमो द्रप्सश्च स्कन्देति वश्यकामस्य शस्यते ।।
नमोस्तु सर्पेभ्य इति पायसं सघृतं नरः ।। ८६ ।।
नागस्थानेति जुहुयात्सुवर्णं प्राप्नुयाद्बहु ।।
कृणुष्व पाज इत्येतदभिचारविनाशनम् ।। ८७ ।।
अग्ने तिष्ठेति जुहुयाद्द्रव्याः खल्वभिचारकाः ।।
शत्रोर्नाम गृहीत्वा तु शत्रुं कुर्यात्तदा वशे ।। ८८ ।।
दूर्वाकाण्डायुतं हुत्वा काण्डात्काण्डेति मन्त्रतः ।।
ग्रामे जनपदे वापि मरकं तु शमं नयेत् ।। ८९ ।।
रोगार्तो मुच्यते रोगात्तथा दुःखात्तु दुःखितः ।।
औदुम्बर्यस्तु समिधो मधुमान्नो वनस्पतिः ।। 2.125.९० ।।
हुत्वा सहस्रशो राम धनमाप्नोति मानवः ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति व्यवहारे तथा जयम् ।। ९१ ।।
योगादिति तथा हुत्वा देवं वर्षापयेद्ध्रुवम् ।।
अपः पिबन्निति तथा हुत्वा दधिघृतं मधु ।। ९२ ।।
प्रवर्तयति धर्मज्ञ महावृष्टिमनन्तरम् ।।
अग्निर्देवतेति तथा यवमुष्ट्ययुतं द्विज ।। ९३ ।।
हुत्वा श्रद्धेयवाक्यस्तु सर्वत्रैवाभिजायते ।।
अयं पुरेति जुहुयादनुवाकेन मानवः ।। ९४ ।।

घृतपूर्णानि पद्मानि सहस्रं भृगुनन्दन ।।
कन्यां तां समवाप्नोति यामसौ मनसेप्सति ।। ९५।।
श्रियमाप्नोति च तथा धनमाप्नोत्यनुत्तमम् ।।
नमस्ते रुद्र इत्येतत्सर्वोपद्रवनाशनम् ।। ९६ ।।
सर्वशान्तिकरं प्रोक्तं महापातकनाशनम् ।।
रक्षोघ्नं च यशस्यं च श्रीरायुःपुष्टिवर्धनम् ।। ९७ ।।
अभ्यवोचदित्यनेन रक्षा स्याद्व्याधितस्य तु ।।
सिद्धार्थकानां क्षेपेण पथि चैतत्सदा पठेत् ।। ९८ ।।
क्षेमेण स्वगृहानेति सर्वबाधाविवर्जितः ।।
असौ यस्ताम्र इत्येतत्पठेन्नित्यं दिवाकरम् ।। ९९ ।।
उपतिष्ठेत धर्मज्ञ सायंप्रातरतन्द्रितः ।।
अन्नमक्षय्यमाप्नोति दीर्घमायुश्च विन्दति ।। 2.125.१०० ।।
प्रमुञ्चन्तो न इत्येतत्षड्भिरायुधमन्त्रणम् ।।
रिपूणां भङ्गदं युद्धे नात्र कार्या विचारणा ।। १०१ ।।
मानो महान्त इत्येतद्बालानां शान्तिकारकम् ।।
नमो हिरण्यबाहवे इत्यनुवाक् हर्षकारकम् ।।
राजिकां तिलतैलाक्तां जुहुयाच्छत्रुनाशनम् ।। १०२ ।।।।
नमो वः किरिकेभ्यश्च पद्मलक्षे हुते नरः ।।
राजलक्ष्मीमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
बिल्वानां च तथा हुत्वा कनकं बहु विन्दति ।।१ ०३ ।
इमा रुद्रायेति तिलैः कृत्वा होमं विचक्षणः ।।
शीघ्रमेव महाभाग धनमाप्नोति चिन्तितम् ।। १०४ ।।
अनेनैव तु मन्त्रेण दूर्वाहोमेन मानवः ।।
सर्वव्याधिविनिर्मुक्तो भयान्सर्वान्व्यपोहति ।। १०५ ।।
वरारोहेण इध्मानां याते रुद्रशिवा-तनूः ।।
हुत्वाऽयुतं तु धर्मज्ञं पुत्रमाप्नोत्यभीप्सितम् ।। १०६ ।।
असंख्याताः सहस्राणि मन्त्रैस्तदभिचारकम् ।।
नमोऽस्तु रुद्रेभ्य इति प्रोक्ता प्रत्यङ्गिरा परा ।। १ ०७।।
रक्तोष्णीषो रक्तवासा रक्तमाल्यानुलेपनः ।।
अनेनैव श्मशाने तु लोहशङ्कुं नरोत्तम ।।१ ०८।।
प्रादेशमात्रं जुहुयात्सहस्रं भृगुनन्दन ।।
कृत्यामुत्थापयेज्जातां रक्तकुम्भेन पूजयेत् ।।१ ०९।।
पूर्णपात्रेण च तथा सर्वकर्मकरो भवेत ।।

आशुः शिशान इत्येतदायुधानां च रक्षणम् ।।2.125.११०।।
संग्रामे कथितं राम सर्वशत्रुविनाशनम् ।।
इमं सोममित्येतन्नदीं गत्वा समुद्रगाम् ।। १११ ।।
स्नातस्तोयेऽयुतं जप्त्वा हुत्वा दशशतं ततः ।।
साष्टं मनुजशार्दूल ग्राममाप्नोत्यभीप्सितम् ।।११२।।
वाजश्च मेति जुहुयात्सहस्रं पञ्चभिर्द्विज ।।
आज्याहुतीनां धर्मज्ञ चक्षुरोगाद्विमुच्यते ।। ११३ ।।
मनोभवस्वेति गृहे तथा हुत्वा विचक्षणः ।।
वास्तुदोषांस्ततः सर्वान्क्षिप्रमेव व्यपोहति ।। ११४ ।।
अग्न आयूंषि चैतेन हुत्वेवाज्यमतन्द्रितः ।।
सहस्रशस्तु धर्मज्ञ वशं नाप्नोति केनचित्।।११५।।
अपाम्फेनेति लाजाभिर्हुताभिर्जयमाप्नुयात् ।।
भद्रा इतीन्द्रियैर्हीनो जपन्स्यात्सकलेन्द्रियः ।। ११६ ।।
अग्निश्च पृथिवी चेति वशीकरणमुत्तमम् ।।
अध्वनीति जपन्मन्त्रं व्यवहारे जयी भवेत् ।। ११७ ।।
ब्रह्मराजभ्यामिति च कर्मारम्भेषु वै जपेत् ।।
सर्वेषु सर्वधर्मज्ञ तेषां सिद्धिमुपाश्नुते ।। ११८ ।।
नूनपादोसुर इति न्यग्रोधे द्विजसत्तम ।।
अशोकपुष्पान्सघृताञ्जुहुयाल्लक्षसंमितान् ।।११९ ।।
ततो दानवकन्यां तु स्वयमेवेह पश्यति ।।
अनुवाकस्य शेषेण तस्यान्नं विनिवेदयेत् ।। 2.125.१२० ।।
ददाति सा ततो रुक्मं तूष्णीं तत्रेच्छया भवेत् ।।
अनुगच्छेत्ततस्तूष्णीं पाणौ सङ्गृह्य सा नरम् ।। १२१ ।।
बिलं प्रवेशयेद्राम नात्र कार्या विचारणा ।।
शून्यायतनमासाद्य माषमिश्रमथौदनम् ।। १२२ ।।
कया नश्चित्र इत्येतज्जपंस्तु जुहुयान्नरः ।।
हुते शतसहस्रे तु तस्य विद्याधरः स्वकाम् ।। १२३ ।।
सुवर्णराशिं धर्मज्ञ शीघ्रमेव प्रयच्छति ।।
संवत्सरोशीत्यनया घृतं हुत्वा विचक्षणः ।। १२४ ।।
यावज्जीवमरोगी स्याल्लक्षहोमेन पण्डितः ।।
केतुं कृण्वन्नित्येतत्संग्रामे जयवर्धनम् ।।१२५।।
ऐन्द्राग्नं वर्म इत्येतद्रणे सन्नाहबन्धनम् ।।
धननागेति मन्त्रश्च धनुर्ग्रहणिकः परः ।। १२६ ।।

वक्ष्यन्तीति तथा मन्त्रो विज्ञेयो ज्याभिमन्त्रणे ।।
मन्त्रश्चाहिरिवेत्येतत्तृणमन्त्रः प्रकीर्तितः ।। १२७ ।।
युञ्जतीति तथाश्वानां योजने मन्त्र उच्यते ।।
आशुः शिशान इत्येतद्गात्रालम्भनमुच्यते ।। १२८ ।।
विष्णोः क्रमेण मन्त्रश्च रथारोहणिकः परः ।।
आजंघन्तीति चाश्वानां ताडनीय उदाहृतः ।। १२९ ।।
यः सेना अभीत्वरीति परसैन्यमुखो जपेत् ।।
डुण्डुभ इति वाप्येतड् डुण्डुभीताडने भवेत् ।।2.125.१३० ।।
एतैः पूर्वहुतैर्मन्त्रैः कृत्वैवं विजयो भवेत् ।।
यमेन दत्तमित्यस्य कोटिहोमाद्विचक्षणः ।। १३१ ।।
रथमुत्पादयेच्छ्रीघ्रं संग्रामे विजयप्रदम् ।।
आकृष्णेति तथैतस्य कर्म व्याहतिवद्भवेत् ।। १३२ ।।
युवं च्यवानमेतच्च भयेषु भयनाशनम् ।।
घृताहुतिसहस्रेण नात्र कार्या विचारणा।।१३३।।
मित्रं हुवेत इत्येतन्मेधाकामस्य शस्यते ।।
स राज इति चैतेन देवताराधनं नरः ।। १३४ ।।
कुयाद्भार्गव सर्वत्र होमजप्यैर्यथेप्सितम् ।।
शिवसङ्कल्पजप्येन समाधिं मनसो लभेत्।।१३५।।
पञ्च नद्य इत्यनेन पद्मलक्षं घृताप्लुतम्।।
हुत्वा शीघ्रमवाप्नोति श्रियं ते पद्ममालिनीम् ।।१३६।।
उभावपि त इत्येतद्रूपकामस्य शस्यते ।।
यदाबध्नन्दाक्षायणा मन्त्रेणानेन मन्त्रितम् ।।१३७ ।।
सहस्रकृत्वः कनकं धारयेद्रिपुनाशनम्।।
गुहयकानां च सर्वेषां तथा निर्वहणं परम् ।। १३८ ।।
इमं जीवेभ्य इति च सीतालोष्टं चतुर्दिशम् ।।
क्षिपेद्गृहे तदा तस्य न स्याच्चोरभयं निशि ।। १३९ ।।
परी मे गामनेषतेति वशीकरणमुत्तमम् ।।
हर्तुमप्यागतस्तस्य वशीभवति मानवः।।2.125.१४०।।
भक्ष्यताम्बूलपुष्पाद्यं मन्त्रितं तु प्रयच्छति ।।
यस्य धर्मस्य वशगः सोऽस्य शीघ्रं भविष्यति ।। १४१ ।।
शन्नोमिति त इत्येतत्सदा सर्वत्र शान्तिदम् ।।
मनसः काममाकूतिः पुष्टिकामस्य शस्यते ।। १४२ ।।
चमषट्कं च धर्मज्ञ सर्वकामकरं स्मृतम् ।।

षट्केन च तथा होमः सर्वदेवप्रसादनः ।। १४३ ।।
औदार्येणोदकं स्पृष्ट्वा तद्दोषाद्विप्रमुच्यते ।।
विवृतं चैतदाज्येन हुतं शूलापहं भवेत् ।। १४४ ।।
गणानां त्वा गणपतिं होम कृत्वा चतुष्पथे ।।
वशे कुर्याज्जगत्सर्वं सर्वधान्यैरसंशयम् ।। १४५ ।।
वैकङ्कतेध्महोमे च समास्त्वाग्न इतीत्यपि ।।
यशसा योगमाप्नोति विपुलं नात्र संशयः ।। १४६ ।।
अग्निर्मूर्धेतिमन्त्रेण हुत्वैवाज्यं हुताशने ।।
तत्प्रसादमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा।।१४७।।
एवं हि देवतालिङ्गैस्तथा राम यथा स्वकैः ।।
हुतैः प्रसादयेदिष्टां देवतां नात्र सशयः ।। १४८ ।।
हिरण्यवर्णाः शुचयो मन्त्रोऽयमभिषेचने ।।
शन्न आपश्च धन्वन्याः सर्वपापहराः स्मृताः ।। १४९ ।।
शन्नो देवीरभिष्टये चेति शान्तिकरः परः ।।
एकचक्रेति मन्त्रेण हुतेनाज्येन भार्गव ।। 2.125.१५० ।।
ग्रहेभ्यः शीघ्रमाप्नोति प्रसादं नात्र संशयः ।।
याज्यानुवाकौ वृक्षाणां समाग्ने वर्च इत्यपि।।१५१।।
तत्प्रसादमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
गावो भग इति द्वाभ्यां हुत्वैवाज्यं सहस्रशः ।। १५२ ।।
गाः समाप्नोति धर्मज्ञ नात्त्र कार्या विचारणा ।।
उदुत्तमं वरुण इति जुहुयाद्भृगुनन्दन ।। १५३ ।।
नदीवाहतडागेषु सुकृतेषु द्विजोत्तम ।।
संवदत्तां हिरण्यकोशं रूपं कृत्वा तथैव च ।। १५४।।
प्रवादसां सेति चैव गृहे यज्ञो विधीयते ।।
देवेभ्यो वनस्पत इति ब्रह्मयज्ञो विधीयते।।१५५।।
रात्रीयख्य इति द्वाभ्यां रात्रियज्ञाः प्रकीर्तिताः ।।
शमे शमीकं शम्याकामश्वत्थं प्लक्षमेव च।।१५६।।
उदुम्बरं च न्यग्रोधमपामार्गं च गोमयम्।।
यां कुर्याद्दर्भपिंजूलां दूर्वां प्राचीनगामिनीम् ।।१५७।।
सीतां लोष्टं सुवर्णं च तथा वल्मीकमृत्तिकाम् ।।
सं वः सृजामीति द्वाभ्यां बीजान्यप्सु विनिक्षिपेत् ।। १५८ ।।
या ओषधय इत्येतदनुवाकं ततो जपेत् ।।
अपामिवेद्विति ततः प्रोक्षणं तु विधीयते।।१५९।।

इन्नोभयमितीत्येतच्चाष्टर्चं जुहुयाद्द्विजः ।।
यद्देवा देवहेडनमृचस्तिस्रस्तथैव च ।। 2.125.१६० ।। ।
हुत्वा सम्प्रोक्षणं कुर्याद्भूयः सर्वत्र मानवः ।।
सर्वोत्पातप्रशमनं कर्मैतत्परिकीर्तितम् ।। १६१ ।।
गायत्री वैष्णवी ज्ञेया तद्विष्णोः परमं पदम् ।।
सर्वपापप्रशमनी सर्वकर्मकरी तथा ।। १६२ ।।
एतावदुक्तं यजुषां विधानं मया हि किञ्चित्तव धर्मनिष्ठ ।।
अतः परं वच्मि नृवीर साम्नां तन्मे शृणुष्वायतलोहिताक्ष ।।१६३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने तन्त्रविधानन्नाम पञ्चविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।।१२५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १२६-१३०

https://sa.wikisource.org/s/11lj

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.126
पुष्कर उवाच ।।
संहितां वैष्णवीं जप्त्वा विष्णुं प्रीणाति मानवः ।।
सर्वकाममवाप्नोति तथा हुत्वा च भार्गव ।।१।।
स्कन्दस्य संहितां जप्त्वा स्कन्दात्कामानुपाश्नुते ।।
आस्यदघ्ने जले तिष्ठन्नघेनाकीर्णमानसः ।।२ ।।
त्रिःसप्तकृत्वो जप्त्वा च सर्वान्कामानुपाश्नुते ।। ।।
तथा च संहितां पित्र्यां तत्प्रसादमुपाश्नुते ।। ३ ।।
गुरुगोब्राह्मणादीनामुक्त्वा नाम प्रियं नरः ।।
सोपवासो जपेत्तोये त्विदं विष्णुर्विचक्रमे ।। ४ ।।
सदा गावश्च शुचयः प्रयाज्ययजने जपेत् ।।
अमेध्यदर्शने जापोः पन्था अमे दिवः ।। ५ ।।
एतदिन्द्रस्तवामीति सर्वपापहरं जपेत् ।।
शुक्रं तेऽन्यद्यजतं जप्त्वा स्तेयाद्विमुच्यते ।। ६ ।।
चक्रानिति तथा जप्त्वा पारयायी विमुच्यते ।।
सहन्तः सोममित्येतज्जप्त्वा मुच्येत्प्रतिग्रहात् ।। ७ ।।
यत्तत्सोम इन्द्र इति हिंसादोषविनाशनम् ।।
अग्नेर्भयात्प्रमुच्येत अग्निस्तिग्मेति वै जपन् ।। ८ ।।
सर्वपापहरं ज्ञेयं परितो षिञ्चतामिति ।।
पर्वासुसोमेति जपेज्जीवितुं तु सुकर्मणा ।। ९ ।।
अविक्रेयं च विक्रेयं जपेद्घृतवतीत्विति ।।
अप्यानी देवसवितो ज्ञेयं दुःस्वप्ननाशनम् ।। 2.126.१० ।।
त्रातारमिन्द्रमित्येव महि त्रीणामवोस्त्विति ।।
उदुत्तमं वरुणपाशेत्यायुष्याणि जपेत्सदा ।। ११ ।।
शुक्रचन्द्रेति जाप्येन पूतो भवति मानवः ।।
शुद्धाशुद्धीयमेतच्च तं वचोसूक्तमेव च ।। १२ ।।
न्यग्रोधशृङ्गमादाय शरमूलं तथैव च ।।
त्रिवृतं तु मणिं कृत्वा जुहुयाच्च सहस्रशः ।। १३ ।।
बोध्यासिरिति मन्त्रेण घृतं राम यथाविधि ।।
अभ्यज्य घृतशेषेण मेखलाबन्ध इष्यते ।। १४ ।।
स्त्रीणां यासां तु गर्भाणि पतन्ति भृगुसत्तम ।।
वणिग्जातस्य बालस्य बध्नीयात्तदनन्तरम् ।। १५ ।।
गोर्वै स्वरूपवत्सायाः शुक्लाया जुहुयाद्घृतम् ।।

उग्रप्रिया तु शरणं मंत्रेणानेन मन्त्रवित् ।। १६ ।।
रक्षसा मुच्यते जन्तुर्मणिं शिरसि धारयेत् ।।
कौत्स्यं घृतं तु प्राश्नीयान्नित्यमेव विचक्षणः ।। १७ ।।
विश्वापृतन्निति मन्त्रेण व्याधिभिर्विप्रमुच्यते ।।
चर्षणीवृतमेतेन घृतं हुत्वा यथाविधि ।। १८ ।।
शतायारिमणिं बद्ध्वा न सर्पैः परिभूयते ।।
समत्यायन्तीति जपेन्न म्रियेत पिपासया ।। १९ ।।
इष्ट्याहोत्रितयं जप्त्वा सलिले नाप्नुयाद्भयम् ।।
त्वमेमा ओषधीत्वेतज्जप्त्वा व्याधिं न चाप्नुयात् ।। 2.126.२० ।।
यत्ते पयांसि पूर्वेण ग्रासं वै प्रक्षिपेन्मुखे ।।
निगिरेदुत्तरेणैतन्नित्यमारोग्यमाप्नुयात् ।। २१ ।।
देवव्रतेन हुत्वाज्यमुच्छेषेण विचक्षणः ।।
करवीरकमभ्यज्य दण्डहस्तगतेन तु ।। २२ ।।
स्वस्तिमांस्तेन भवति यत्र क्वचन गच्छति ।।
पथि देवव्रतं जप्त्वा भयेभ्यो विप्रमुच्यते ।। २३ ।।
यदिन्द्रो अनयत्वेति हुतं सौभाग्यवर्धनम् ।।
भद्रान्नो अग्निरिति च दन्तकाष्ठं च भक्षयेत् ।। २४ ।।
संवत्सरमनिष्ठीवन्मध्वाज्यसहितं सदा ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति यत्र क्वचन गच्छति ।। २५ ।।
भगो न चित्र एतेन नेत्रयोरञ्जनं स्मृतम् ।।
सौभाग्यवर्धनं राम नात्र कार्या विचारणा ।। २६ ।।
जपन्निन्द्रेति वर्गं च तथा सौभाग्यमाप्नुयात् ।।
करिप्रियो दिवः कविः काम्यां संश्रावयेत्स्त्रियम् ।। २७ ।।
सा तं कामयते राम नात्र कार्या विचारणा ।।
रथन्तरं वामदेव्यं ब्रह्मवर्चसवर्धनम् ।। २८ ।।
यशसामेति जुहुयात्पुष्पेण तु प्रियङ्गुकम् ।।
यशसा योगमाप्नोति कर्मणानेन मानवः ।। २९ ।।
प्राशयेद्बालकं नित्यं वचाचूर्णं घृताप्लुतम् ।।
इन्द्रमिद्गाथिनं जप्त्वा भवेच्छ्रुतिधरस्त्वसौ ।। 2.126.३० ।।
हुत्वा रथन्तरं जप्त्वा पुत्रमाप्नोत्यसंशयम् ।।
गीर्वाणः पाहि सततं जप्तं स्यादघतारकम् ।। ३१ ।।
मयि श्रीरिति मन्त्रेण जप्तव्यं श्रीविवर्धनम् ।।
दानाविशति देवोऽपि मन्त्रेणानेन धर्मवित् ।। ३२ ।।

क्रीत्वा घृतं तु पुष्पेण सुषुमाणीत्यतः पिबेत् ।।
अलक्ष्मीनाशनं कर्म मयैतत्ते प्रकीर्तितम् ।। ३३ ।।
पुष्पेण सर्षपान्गौरांश्चूर्णयित्वा विचक्षणः ।।
इन्द्रेहिमत्स्यं धर्मेति कुर्यादुत्सादनं बुधः ।। ३४ ।।
घृतस्नानं बुधः कृत्वा सर्षपाञ्जुहुयात्ततः ।।
अद्येत्वीडाविन्द्रियेति मन्त्रेणानेन मन्त्रितम् ।। ३५ ।।
पुष्टिदं कर्म कथितं मयैतत्तव भार्गव ।।
मिश्रान्व्रीहि यवानग्नौ हुत्वा भृगुकुलोद्भव ।। ३६ ।।
मुनीशो धाम एतेन धान्यभागी भवेत्सदा ।।
मध्वाज्यदधिमिश्राणि विप्राणीति जुहोति यः ।। ३७ ।।
साष्टं सहस्रं धर्मज्ञ श्रावयन्तीह मानवाः ।।
मासोपवासी लभते कनकं बहु भार्गव ।। ३८ ।।
गव्येषुणेति च द्वाभ्यां यस्तु संवत्सरं नरः ।।
न्यग्रोधजपनिष्ठीवं भक्षयेद्दन्तधावनम् ।। ३९ ।।
सहस्रसङ्ख्यं स धनं लभते नात्र संशयः ।।
भद्रो न अग्न इत्येतत्तथा हुत्वा सहस्रशः ।। 2.126.४० ।।
औदुम्बरेध्महोमेन मन्त्रेणानेन गां लभेत् ।।
हुत्वा व्रीहियवानग्नौ धान्यमाप्नोति मानवः ।। ४१ ।।
एवासि वीरेयुरिति द्वादशाहमुपोषितः ।।
सर्पिषा त्वयुतं हुत्वा ग्राममाप्नोति मानवः ।। ४२ ।।
वैरूपाष्टकवन्नित्यं प्रयुञ्जानः श्रियं लभेत् ।।
श्रान्ताष्टकं प्रयुञ्जानः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। ४३ ।।
गव्येषुणेति यो नित्यं सायं प्रातरतन्द्रितः ।।
उपस्थानं गवां कुर्यात्तस्य स्युस्ताः सदा गृहे ।। ४४ ।।
अग्ने विवस्वदुषसा मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ।।
भाजनस्योपनीतस्य यस्त्वग्रं जुहुयात्सदा ।। ४५ ।।
उत्तरेण बलिं दत्त्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।
क्षीरैकवृक्षमासाद्य मणिभद्राय मानवः ।। ४६ ।।
अष्टरात्रोषितः पूजां कृत्वा दद्यात्ततो बलिम् ।।
सुसंस्कृतेन मांसेन कृष्णपक्षं क्षपेद्बुधः ।। ४७ ।।
एषस्यतेति मधुमन्निन्द्र एतेन भार्गव ।।
सुवर्णमाप्नोति नरो यावदिच्छति शत्रुहन् ।। ४८ ।।
शुक्लपक्षचतुर्दश्यां त्रिरात्रोपोषितो नरः ।।

मौनं मासं पायसं च रसत्रय समन्वितम् ।। ४९ ।।
सप्तधेनवो दुदुहुर्मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ।।
कृष्णपक्षचतुर्दश्यां त्रिरात्रोपोषितस्तथा ।। 2.126.५० ।।
मत्स्यानुपहरेद्रात्रावासुरीमाप्नुयाच्छ्रियम् ।।
बलयुक्तश्च भवति दीप्ततेजास्तथैव च ।। २१ ।।
धानावन्तं करम्भिणं मन्त्रेणानेन पायसम् ।।
हुत्वा दिगष्टके दद्याद्दिक्पालानां ततो बलिम् ।। ५२ ।।
वास्तुदोषहरं कर्म मयैतत्परिकीर्तितम् ।।
राजा समाचरेत्स्नानं पुष्येण श्रवणेन च ।। ५३ ।।
आप्रातृव्य इति सदा रहस्यं स्नानमाचरेत् ।।
स्वेच्छापतितजीवन्तीगवां शृङ्गसमुद्भवैः ।। ५४ ।।
काशैर्मध्वाज्यसम्पूर्णैर्दधिक्षीरयुतैस्तथा ।।
निःसपत्नमवाप्नोति राज्यं निर्गतकण्टकम् ।। ५५ ।।
घृताक्तं तु यवद्रोणं वात आवतभेषजम् ।।
अनेन हुत्वा विधिवत्सर्वान्दोषान्व्यपोहति ।।५६।।
प्रादेवो दास एतेन कृष्णान्हुत्वा तथा तिलान् ।।
कृत्वा कर्माणि तीर्थोदैः स्तैन्यात्क्षिप्रं विमुच्यते ।।५७ ।।
अभि त्वा पूर्वपीतं ये वषट्कारसमन्वितम् ।।
बाधकेध्मसहस्रं तु हुतं युद्धे जयप्रदम् ।। ५८ ।।
हस्त्यश्वपुरुषान्कुर्यादबुधः पिष्टमयाञ्छुभान् ।।
परकीयानथोद्दिश्य प्रधानपुरुषाँस्तथा ।। ५९।।
स्वस्त्यन्नापिष्टपचने क्षुरेणोत्कृत्य भागशः ।।
अभित्वा शूर नो नुमो मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ।। 2.126.६० ।।
कृत्वा सर्षपतैलाक्तान्क्रोधेन जुहुयात्ततः ।।
एतत्कृत्वा बुधः कर्म संग्रामे जयमाप्नुयात् ।। ६१ ।।
आषाढ्यां पौर्णमास्यां तु सोपवासो विचक्षणः ।।
सायं धान्यानि वस्त्राणि सस्यानि तोलयेद बुधः ।।६२ ।।
इध्ममिद्देवतामन्ने मन्त्रेणामन्त्रयेत्तु ताम् ।।
पूजितां वासयेद्रात्रौ देशे परमपूजिते ।। ६३ ।।
देशानां भूमिपालानां तथा देवचतुष्पदाम् ।।
मृन्मयानां तु कर्तव्यं तथा रात्र्याधिवासनम् ।। ६४ ।।
तुलितानां द्वितीयेह्नि तत्तद्वृद्धि प्रवर्धने ।।
हीनस्य क्षयमादेश्यं समस्य समता तथा।।६५।।

गोव्रतं तु बुधः कुर्यादादौ मासचतुष्टयम् ।।
ततस्त्वरण्यं प्रविशेत्तत्र कुर्याज्जपं शुभम् ।।६६।।
तपः सदृशमासाद्य जाप्त्वैतदिति वै सदा ।।
सहस्रकृत्वस्तु जपेत्सप्तरात्रत्रये गते।।६७।।
मनसा कांक्षितान्कामान्ध्रुवमाप्नोति मानवः।।
अन्तरिक्षेण वा याति रूपान्यत्वं करोति वा ।।६८।।
अदृश्यत्वमवाप्नोति दैत्यत्वमथ वा पुनः ।।
तंतं काममवाप्नोति यंयं वा मनसेच्छति ।।६९।।
साम्नस्तु देवतां ज्ञात्वा तेन साम्ना तु देवताम् ।।
आराधयेत्सुप्रसन्ना साम्ना स्यात्संशयं विना।।2.126.७०।।
अमूषु पूर्वं तु सदा मन्त्रमावर्तयेच्छुचिः ।।
चन्दनेनानुलिप्तांगो जातिपुष्पधरस्तथा ।। ७१ ।।
श्वेतोष्णीषः श्वेतवासाः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।
एवं दुदुहकेत्येतत्सोपवासस्तु यो जपेत् ।। ७२ ।।
अक्षतैः सुमनोभिश्च तथा वा गौरसर्षपैः ।।
अवकीर्य शुभं देशं त्वेकाकी प्रस्वपेन्निशि ।। ७३ ।।
वाग्यतस्तु तथा स्वप्ने पश्यतीति शुभंशुभम् ।।
यथावद्भृगुशार्दूल भविष्यद्भूतमेव वा ।। ७४ ।।
भारुण्डं वामदेव्यं च रथन्तरबृहद्रथौ ।।
सर्वपापप्रशमनाः कथिताः संशयं विना ।। ७५ ।।
साम्नां विधिस्ते कथितो नृवीर संक्षेपतः कर्मकरो मयैषः ।।
आथर्वणं वच्मि निबोध तन्मे चेतः समाधाय महानुभाव ।। ७६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने सामविधिकथनन्नाम षड्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२६ ।।

2.127

।। पुष्कर उवाच ।।
शान्तातीतं गणं हुत्वा शान्तिमाप्नोति मानवः ।।
भैषज्यं च गणं हुत्वा सर्वान्रोगानपोहति ।। १ ।।
त्रिषस्तीयं गणं हुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
क्वचिन्नाप्नोति च भयं हुत्वा चैवाभयं गणम् ।। २ ।।
न क्वचिज्जायते राम गणं हुत्वा पराजयः ।।
आयुष्यं च गणं हुत्वा चापमृत्यूंन्व्यपोहति।।३।।
एते दशगुणाश्चैव होतव्याः स्युर्यथाक्रमम् ।।
अष्टादशसु धर्मज्ञ दशशान्तिषु भार्गव ।। ४ ।।

वैष्णवी च तथा चैन्द्री ब्राह्मी रौद्री तथैव च ।।
वायव्या वारुणी चैव कौबेरी भार्गवी तथा ।। ५ ।।
प्राजापत्या तथा त्वाष्ट्री कौमारी वह्निदेवता ।।
मारुद्गणी च गान्धारी शान्तिर्वै रुदती तथा।।६।।
शान्तिरांगिरसी याम्या पार्थिवी च भृगूत्तम ।।
एतास्तु शान्तयः प्रोक्ताः सर्वकर्महिताः सदा ।। ७ ।।
यस्त्वामृत्युरितीत्येतज्जप्तं मृत्युविनाशनम् ।।
हुत्वा च मातृनामानि कामानेवमवाप्नुयात् ।। ८ ।।
सुपर्णस्त्विति हुत्वा च भुजगैर्नैव बाध्यते ।।
यस्येदं भूमिमिति च भूमिकामो जपेत्सदा ।। ९ ।।
पृथिव्यामुत्तमोसीति हुतं श्रैष्ठ्यप्रदं सदा ।।
औदुम्बरं यो न इति तथा वीर्यविवर्धनम् ।। 2.127.१० ।।
इन्द्रेण दत्तमित्येतत्सर्वबाधाविनाशनम् ।।
हिरण्यवर्ण इति च स्नानं पापहरं भवेत् ।। ११ ।।
असितस्येति सर्वाणि विषघ्नानि भृगूत्तम ।।
सारस्वतीति मन्त्रांश्च विषघ्नान्निर्विशेद्बुधः ।।१२ ।।
शरभादीनि सर्वाणि पिशाचक्षपणानि च ।।
यमस्य लोकादित्येतद्दुःस्वप्नशमनं परम् ।। १३ ।।
अग्नेर्व इति चाप्येतत्कथितं मन्युनाशनम् ।।
ऊर्ध्वो भवति विज्ञेयः कृत्वा स्थानकरः परः।।१४।।
इन्द्रं वयं वणिजमिति पण्यलाभकरं परम् ।।
कामो मे राज्ञीति हुतं स्त्रीणां सौभाग्यवर्धनम्।।१५।।
भद्राय कर्णमित्येतत्कर्णप्रस्यन्दने जपेत् ।।
भद्रासाक्षिवधे जाता कर्णप्रस्यन्दने तथा ।। १६ ।।
तुभ्यमेवाजिरिति आयुष्यं तु हुतं भवेत् ।।
आयातु पितमित्येतन्मित्रलब्धिकरं हुतम् ।। १७ ।।
आशासानमिदं जना मिश्रधान्येन होमयेत् ।।
आधिपत्यमवाप्नोति सर्वत्र मनुजोत्तम ।।१८।।
अग्निरीशेभिरित्येतद्गवां वृद्धिकरं परम् ।।
द्वादशाहं तु जुहुयात्पराकेण विशेषतः ।। १९ ।।
शातो हविरितीत्येतद्ग्रामस्वास्थ्यकरं भवेत् ।।
तस्माद्ग्रामान्मृदा कृत्वा वेदिसाम्यं समश्नुते ।। 2.127.२० ।।
विधाय स्वेति सर्वाणि राष्ट्रस्वीकरणानि तु ।।

त्रिभ्यो भद्रेभ्य इत्येतद्वास्तोष्पतमुदाहृतम् ।। २१ ।।
ध्रुवं ध्रुवेणेति हुतं स्थानलाभकरं भवेत् ।।
अच्युतापोस्तथा राम कथितं स्थानलाभदम् ।।२२ ।।
पयो देवेष्विति हुतं रायस्पोषकरं परम् ।।
युनक्त सीरेति शुना कृषिलाभकरं भवेत् ।। २३ ।।
अयं ते योनिरित्येतत्पुत्रलाभकरं भवेत् ।।
शुने वत्सा तथा ह्येतद्गवां वृद्धिकरं हुतम् ।। २४ ।।
... ... मेति कथितं सर्वत्र श्रैष्ठ्यकारकम् ।।
यदग्न इति चाप्येतद्बन्धनान्मोक्षकारकम् ।। २५ ।।
यो न स्व इति चाप्येतच्छत्रुनाशकरं परम् ।।
सवन्नहन्निति तथा नात्र कार्या विचारणा।।२६।।
(त्वमत्वममितीत्येतद्यशसो वर्धनं परम् ।।
यथा वृषिमितीत्येतत्स्त्रीणां सौभाग्यवर्धनम् ।। ।। २७ ।।
आनो अग्न इत्येतच्च कथितं पतिलाभदम् ।।
येन वेहेति मां चैव गर्भलाभकरं भवेत् ।। २८ ।।
इमं तपस्विन्निति तथा भवेत्सौभाग्यवर्धनम् ।।
यत्पृथिव्यामनावृत्तं हुतमेतद्यथाविधि ।।२९ ।।
कृत्वा तु संशनं ज्ञेयं नात्र कार्या विचारणा ।।
..........।।2.127.३०।।।)
शिवं शिवाभिरित्येतद्भवेच्छ्रेयस्करं परम् ।।
दूत्या दूषणमित्येतत्कृत्यादूषणमुच्यते ।। ३१ ।।
बृहस्पतिः परिपातु पथि स्वस्त्ययनं भवेत् ।।
मनो विवन्न भयदं पथि स्वस्त्ययनं भवेत् ।। ३२ ।।
अयन्नो अग्निरध्यक्षो भवेदग्निप्रसादतः ।।
संवत्सरं तु शिरसा धारयेद्यो हुताशनम् ।। ३३ ।।'
मन्त्रमेतज्जपेन्नित्यमाग्नेयाशामुखः स्थितः ।।
अनग्निज्वलनं कुर्याद्ग्रामसंवत्सरे गते।।३४।।
दूत्या दूतिरसीत्येतज्जपेन्मन्त्रमनुत्तमम् ।।
कुर्यात्प्रदिसराबन्धं सर्वदोषनिबर्हणम्।।३५।।
प्राणसूक्तञ्च कथितं तथा प्राणविवर्धनम् ।।
मुञ्चामि त्वेति कथितमपमृत्युविमोक्षणम् ।।३६।।
अथर्वशिरसोऽध्येता सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
परमं पावनं तद्धि सर्वकल्मषनाशनम्।।३७।।

एवमेते शुभा मन्त्राः प्रतिवेदं मया तव ।।
समासात्कथिता राम समुद्धृत्य प्रधानतः ।। ३८ ।।
एकैकस्य च मन्त्रस्य विनियोगाः सहस्रशः ।।
कथिता भृगुशार्दूल पुराणैः सुमहात्मभिः ।। ३९ ।।
न ते शक्या महाभाग वक्तुं वर्षशतैरपि ।।
प्राधान्येन तु मन्त्राणां किञ्चित्कर्म तवेरितम् ।। 2.127.४० ।।
होमे यत्र न निर्दिष्टं मया द्रव्यं पुरा तव ।।
हवींषि तत्र वक्ष्यामि तानि मे गदतः शृणु ।। ४१ ।।
वृक्षाणां यज्ञियानान्तु समिधः प्रथमं हविः ।।
आज्यञ्च व्रीहयश्चैव तथा वै गौरसर्षपाः ।। ४२ ।।
अक्षतानि तिलाश्चैव दधि क्षीरञ्च भार्गव ।।
दर्भास्तथैव दूर्वाश्च बिल्वानि कमलानि च ।। ४३ ।।
शान्तिपुष्टिकराण्याहुर्द्रव्याण्येतानि भार्गव ।।
तैलेन्धनानि धर्मज्ञ राजिकां रुधिरं विषम् ।। ४४ ।।
समिधः कण्टकोपेता अभिचारेषु योजयेत् ।।
आर्षं वै दैवतं छन्दस्त्वविज्ञाय भृगूत्तम ।। ।। ४५ ।।
मन्त्रस्य तेन मन्त्रेण जप्यहोमौ न कारयेत् ।।
छन्दसि ब्राह्मणे सूक्ते यदव्यक्तं प्रदृश्यते ।। ४६ ।।
विद्वद्भिः सह निश्चित्य तद्यज्ञमवतारयेत् ।।
सम्भारा ये यथा यत्र यानि द्रव्याणि यो विधिः ।। ४७ ।।
शाखां प्रति तथा तत्र तत्प्रमाणमिति स्थितिः ।।
यः स्वसूत्रमतिक्रम्य परसूत्रेण वर्तते ।। ४८ ।।
अप्रमाणमृषिं कृत्वा सोऽप्यधमेण युज्यते ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्वसूत्रं न विलंघयेत् ।। ४९ ।।
प्राक्तन्त्रोत्तरतन्त्रे द्वे स्वशाखाप्रत्यया द्विज ।।
सर्वकर्मसु कर्तव्ये मध्ये कर्म विधीयते ।। 2.127.५० ।।
अथर्वणोऽयं कथितो विधिस्ते संक्षेपतो भार्गववंशमुख्य ।।
अतः परं किं कथयामि तुभ्यं तन्मे वदस्वायतलोहिताक्ष ।। ५१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीय खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति
पुष्करोपाख्यानेऽथर्वविधिकथनन्नाम सप्तविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२७ ।।
2.128
राम उवाच ।।
एकं मन्त्रं समाचक्ष्व देव लक्ष्मीविवर्धनम् ।।
प्रतिवेदं जगन्नाथ यादोगणनृपात्मज ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।
श्रीसूक्तं प्रतिवेदञ्च ज्ञेयं लक्ष्मीविवर्धनम् ।।
अस्मिँल्लोके परे वापि यथाकामं द्विजस्य तु।।२।।
राम उवाच ।।
प्रतिवेदं समाचक्ष्व श्रीसूक्तं पुष्टिवर्धनम् ।।
श्रीसूक्तस्य तथा कर्म सर्वधर्मभृतां वर।। ।।३।।
पुष्कर उवाच ।।
हिरण्यवर्णा हरिणीमृचः पञ्चदश द्विज ।।
श्रीसूक्तं कथितं पुण्यमृग्वेदे पुष्टिवर्धनम् ।।४।।
रथे अक्षेषु वाजेति चतस्रस्तु तथा ऋचः ।।
श्रीसूक्तं तु यजुर्वेदे कथितं पुष्टिवर्धनम् ४५।।
श्रायन्तीयं तथा मासं सामवेदे प्रकीर्तितम् ।।
श्रियं दातुर्मयि देहि प्रोक्तमाथर्वणे तथा ।।६।।
श्रीसूक्तं यो जपेद्भक्त्या तस्यालक्ष्मीर्विनश्यति ।।
जुहुयाद्यश्च धर्मज्ञ हविष्येण विशेषतः।।७।।
श्रीसूक्तेन तु पद्मानां घृताक्तानां भृगूत्तम ।।
अयुतं होमयेद्यस्तु वह्नौ भक्तियुतो नरः ।।८।।
पद्महस्तद्वया लक्ष्मीस्तं नरं तूपतिष्ठति ।।
दशायुतं तु पद्मानां जुहुयाद्यस्तथा जले ।।९।।
नापैति तत्कुलाल्लक्ष्मी विष्णोर्वक्षोगता यथा ।।
घृताक्तानान्तु बिल्वानां हुत्वा रामायुतं तथा ।। 2.128.१० ।।
बहुवित्तमवाप्नोति स यावन्मनसेच्छति ।।
बिल्वानां लक्षहोमेन कुले लक्ष्मीमुपाश्नुते ।।११।।
पद्मानामथ बिल्वानां कोटिहोमं समाचरेत् ।।
श्रद्दधानः समाप्नोति देवेन्द्रत्वमपि ध्रुवम् ।। १२ ।।
संपूज्य देवीं वरदां यथावत्पद्मैः सितैर्वा कुसुमैस्तथान्यैः ।।
क्षीरेण धूपैः परमान्नभक्ष्यैर्लक्ष्मीमवाप्नोति विधानतश्च ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने श्रीसूक्तमाहात्म्यकथनन्नामाष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२८ ।।
2.129
राम उवाच ।।
एकं मन्त्रं समाचक्ष्व सर्वकर्मकरं शिवम् ।।
ऐहिकं सर्वधर्मज्ञ पारलौकिकमेव च ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।

प्रतिवेदं महाभाग यत्सूक्तं पौरुषं स्मृतम् ।।
सर्वकर्मकरं ज्ञेयं पवित्रं माधुसूदनम् ।। २ ।।
एकैकया ऋचा राम स्नातो दत्त्वा जलाञ्जलीः ।।
पौरुषेण च सूक्तेन मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।।।
अन्तर्जलगतो जप्त्वा तथा सूक्तं तु पौरुषम् ।।
सर्वकल्मषनिर्मुक्तो यथेष्टां लभते गतिम् ।। ४ ।।
एकैकया ऋचा स्नातः पुष्पं पुष्पं निवेदयेत ।।
पुरुषाय जले राम सर्वपापैर्विमुच्यते ।। ५ ।।
एकैकया ऋचा स्नातो दत्त्वा राम फलंफलम् ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति यान्कांश्चिन्मनसेच्छति ।। ६ ।।
पौरुषेण च सूक्तेन प्राणायामो महाफलः ।।
जपहोमौ तथा राम सर्वकल्मषनाशनौ ।।७।।
सुरापो ब्रह्महा स्तेनस्तथैव गुरुतल्पगः ।।
पापेभ्यो विप्रमुच्येत जप्त्वा सूक्तं तु पौरुषम् ।। ८ ।।
कृच्छैर्विशोधितः पूर्वं मध्याह्ने सलिलापगः ।।
स्नातस्तु पौरुषं सूक्तं जपेन्नित्यमतन्द्रितः ।। ९ ।।
संवत्सरेण देवेशं वासुदेवं प्रपश्यति ।।
स्वयमेव महाभाग शाकमूलफलाशनः ।।2.129.१०।।
तस्मात्काममवाप्नोति यद्राम मनसेच्छति ।।
श्रियमग्र्यां तथा रूपं जीवितं दीर्घमेव च।।११।।
अणिमां लघिमां प्राप्तिं महिमां च भृगूत्तम ।।
ईशित्वञ्च वशित्वञ्च प्रकाम्यञ्च भृगूत्तम ।। १२।।
यत्र कामावसायित्वं तस्मात्प्राप्नोति मानद ।।
दुरवापमथान्यद्वा यत्किञ्चिन्मनसेच्छति ।। १३।।
अकामः पौरुषं सूक्तं जप्त्वा नित्यमतन्द्रितः ।।
तत्र याति महाभाग यद्विष्णोः परमं पदम् ।। १४ ।।
मांगल्यमेतत्परमं पवित्रं संसारदुःखौघविनाशकारि ।।
सुखप्रदं धर्मविधं नराणां मनोरमावाप्तिकरं प्रदिष्टम् ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने
पुरुषसूक्तमाहात्म्यवर्णनन्नामैकोनत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२९ ।।
2.130
राम उवाच ।। ।
पुरा धर्माणि प्रोक्तानि ब्रह्मचारिगृहस्थयोः ।।
कर्माण्युक्तानि च ब्रूहि शिष्टमप्याश्रमद्वयम् ।। १ ।।

(गृहस्थधर्मानाश्रित्य काम्यानि सुरसत्तम ।।।
कर्माणि तानि मे ब्रूहि शिष्टान्यप्याश्रमद्वये ।। २ ।।
पुष्कर उवाच ।
सुखं गृहाश्रमे स्थित्वा विधिवत्स्नातको द्विजः ।।
वने वसेत्तु नियतो यथावद्विजितेन्द्रियः ।। ३ ।।)
गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीपलितमात्मनः ।।
अपत्यस्यैव चापत्यं तदारण्यं समाश्रयेत् ।। ४ ।।
संत्यज्य ग्राम्यमाहारं सर्वञ्चैव परिच्छदम् ।।
पुत्रेषु भार्यां निक्षिप्य वनं गच्छेत्सहैव वा ।। ५ ।।
अग्निहोत्रं समादाय गृह्यं चाग्निं परिच्छदम् ।।
ग्रामादरण्यं निःसृत्य निवसेद्विजितेन्द्रियः ।। ६ ।।
मुन्यन्नैर्विविधैर्मेध्यैः शाकमूलफलेन वा ।।
सर्वानेव महायज्ञान्निर्वपेद्विधिपूर्वकम् ।। ७ ।।
वसीत चर्म चीरं वा सायं स्नायात्प्रगे तथा ।।
जटाश्च बिभृयान्नित्यं श्मश्रुलोमनखांस्तथा ।।८।।
यद्यच्च स्यात्ततो दद्याद्बलिं भिक्षाञ्च शक्तितः ।।
समूलफलभिक्षाभिरर्चयेदाश्रमागतान् ।। ९ ।।
स्वाध्यायनित्ययुक्तः स्याद्दान्तो मैत्रः समाहितः ।।
दाता नित्यमनादाता सर्वभूतानुकम्पकः ।। 2.130.१० ।।
वैतानिकश्च जुहुयादग्निहोत्रं यथाविधि ।।
दर्शयन्स्कन्दयन्पर्वं पौर्णमासीञ्च योगतः ।। ११ ।।
ऋक्षेष्ट्याग्रयणश्चैव चातुर्मास्यानि चाहरेत् ।।
उत्तरायणञ्च क्रमशो दक्षिणायनमेव च ।। १२ ।।
वासन्तैः शारदैर्मेध्यैर्मुन्यन्नैः सुसमाहृतैः ।।
पुरोडाशांश्चरूँश्चैव विधिवन्निर्वपेत्पृथक् ।। १३ ।।
देवताभ्यस्तु तद्धुत्वा वन्यं मेध्यतरं हविः ।।
शेषमात्मनि युञ्जीत लवणञ्च स्वयं कृतम्।।१४।।
स्थलजोदकशाकानि पुष्पमूलफलानि च ।।
मध्यवृक्षोद्भवान्यद्यात्स्नेहांश्च फलसंयुतान् ।। १५ ।।
वर्जयेन्मधुमांसानि भौमानि कवकानि च ।।
भूस्तृणं शिग्रुकञ्चैव भल्लातकफलानि च ।।१६।।
त्यजेदाश्वयुजे मासि मुन्यन्नं पूर्वसञ्चितम् ।।
जीर्णानि चैव वासांसि पुष्पमूलफलानि च ।। १७ ।।

न फालकृष्टमश्नीयादुत्सृष्टमपि केनचित् ।।
न ग्रामजातमन्नञ्च पुष्पाणि च फलानि च ।। १८ ।।
अग्निपक्वाशनो वा स्यात्कालपक्वभुगेव वा ।।
अश्मविद्धो भवेद्वापि दन्तोलूखलिकस्तथा ।। १९ ।।
सद्यः प्रक्षालिको वा स्यान्माससञ्चयिकोऽपि वा ।।
षण्मासनिचयो वा स्यात्समानिचय एव वा।।2.130.२०।।
नक्तं वान्नं समश्नीयाद्दिवा चाहृत्य शक्तितः।।
चतुर्थकालिको वा स्यात्स्याद्वा चाष्टमकालिकः ।। २१ ।।
चान्द्रायणविधानैर्वा शुक्ले कृष्णे च वर्तयेत् ।।
पक्षान्तयोर्वाप्यश्नीयाद्यवागूं क्वथितां सकृत् ।। २२ ।।
पुष्पमूलफलैर्वापि केवलैर्वर्तयेत्सदा ।।
कालपक्वैः स्वयं शीर्णैर्वैखानसपथि स्थितः ।। २३ ।।
भूमौ विपरिवर्तेत तिष्ठेद्वा प्रपदैर्दिनम् ।।
स्थानासनाभ्यां विहरेत्सवनेषूपयन्नपः ।। २४ ।।
ग्रीष्मे पञ्चतपास्तु स्याद्वर्षासु भावकाशकः ।।
आर्द्रवासास्तु हेमन्ते क्रमशो वर्धयंस्तपः ।। २५ ।।
उपस्पृशंस्त्रिषवणं पितृन्देवांश्च तर्पयेत् ।।
तपश्चरंश्चोग्रतरं शोषयेद्देहमात्मनः ।। २६ ।।
अग्नीनात्मनि वैतानान्समारोप्य यथाविधि ।।
अनग्निरनिकेतश्च मुनिर्मूलफलाशनः ।। २७ ।।
अप्रपन्नः सुखार्थेषु ब्रह्मचारी धराश्रयः।।
शरणेषु समश्चैव वृक्षमूलनिकेतनः ।। २८ ।।।
तापसेष्वेव विप्रेषु यात्रिकं भैक्षमाहरेत् ।।
गृहमेध्येषु चान्येषु द्विजेषु वनवासिषु ।। २९ ।।
ग्रामादाहृत्य नाश्नीयादष्टौ ग्रासान्वने वसन् ।।।
विविधाश्चोपनिषदो ह्यात्मसंशुद्धये श्रुतीः ।। 2.130.३० ।।
ऋषिभिर्ब्राह्मणैश्चैव गृहस्थैरेव सेविताः ।।
विद्यातपोभिवृद्ध्यर्थं शरीरस्य च शुद्धये ।। ३१ ।।
अपराजितां वास्थाय व्रजेद्दिशमजिह्मगः ।।
आनिपाताच्छरीरस्य युक्तो वार्यनिलाशनम् ।। ३२ ।।
त्यक्त्वा तनुं सम्यगथोदितस्य विधेरथैकस्य वने निवासी ।।
प्राप्नोति लोकं स पितामहस्य त्यक्त्वा भयं नात्र विचारमस्ति ।। ३३ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने वानप्रस्थाश्रमकथनन्नाम त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १३१-१३५

2.131
।। पुष्कर उवाच ।।
वनेषु च विहृत्यैवं तृतीयं भागमायुषः ।।
चतुर्थमायुषो भागं त्यक्तसङ्गः परिव्रजेत् ।। १ ।।
आश्रमादाश्रमं गत्वा हुतहोमो जितेन्द्रियः ।।
भिक्षाबलपरिश्रान्तः प्रव्रजेद्व्रतवर्जितः ।। २ ।।
ऋणानि त्रीण्यपाकृत्य मनो मोक्षे निवेशयेत् ।। ।।
अनपाकृत्य च ऋणं मोक्षमिच्छन्व्रजत्यधः ।। ३ ।।
अधीत्य विधिवद्वेदान्पुत्रांश्चोत्पाद्य धर्मतः ।।
इष्ट्वा च शक्तितो यज्ञैर्मनो मोक्षे निवेशयेत् ।। ४ ।।
अनधीत्य द्विजो वेदाननुत्पाद्य तथा सुतान् ।।
अनिष्ट्वा चैव यज्ञैश्च मोक्षमिच्छन्व्रजत्यधः ।। ५ ।।
प्राजापत्यां निरूप्येष्टिं सर्ववेदस-दक्षिणाम् ।।
आत्मन्यग्नीन्समारोप्य प्रव्रजत्यभयं गृही ।। ६ ।।
तस्य तेजोमया लोका भवन्ति ब्रह्मवादिनः ।।
यस्मादण्वपि भूतानां द्विज नोत्पद्यते भयम् ।।
तस्य देहाद्विमुक्तस्य भयं नास्ति कथञ्चन ।। ७ ।।
अगारादभिनिष्क्रान्तः पवित्रोपचितो मुनिः ।।
समुपोढेषु काम्येषु निरपेक्षः परिव्रजेत् ।। ८ ।।
एक एव चरेन्नित्यं सिद्ध्यर्थमसहायवान् ।।
सिद्धिमेकस्य तां पश्यन्न जहाति न हीयते ।। ९ ।।
अनग्निरनिकेतः स्याद्ग्राममन्नार्थमाश्रयेत ।। 2.131.१० ।।।
उपेक्षकोऽसञ्चयको मुनिर्भावसमाहितः ।।
कपालं वृक्षमूलानि कुचैलमसहायता ।।
ममता नैव सर्वस्मिन्नेतन्मुक्तस्य लक्षणम् ।। ११ ।।
नाभिनन्देत मरणं नाभिनन्देत जीवितम् ।।
कालमेव परीक्षेत निर्दोषभृतको यथा ।। १२ ।।
(दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं जलं पिबेत् ।।
सत्यपूतां वदेद्वाचं मनःपूतं समाचरेत् ।।१३।।
अतिजडांस्तितिक्षेत नावमन्येत कञ्चन ।। १४ ।।)
न चैनं गृहमाश्रित्य वैरं कुर्वीत केनचित् ।।
क्रुध्यन्तं न प्रतिक्रुध्येदापृष्टः कुशलं वदेत् ।। १५ ।।
सप्तद्वारावकीर्णाञ्च न वाचमनृतां वदेत् ।।

अध्यात्मरतिरासीनो निरपेक्षो निरामिषः ।। १६ ।।
आत्मनैव सहायेन तरेद्दुर्गतिमात्मनः ।। १७ ।।
न चोत्पातनिमित्ताभ्यां न नक्षत्राङ्गविद्यया ।।
नानृतस्वनवादाभ्यां भिक्षां लिप्सेत कर्हिचित् ।। १८।।
न तापसैर्ब्राह्मणैर्वा न योगिभिरथाश्रमैः ।।
आकीर्णैर्भिक्षुकैर्वर्णैरागारमुपसंव्रजेत् ।।१९।।
क्लृप्तकेशनखश्मश्रुः पात्री दण्डी कुसुम्भवान् ।।
विरचेन्नियतो नित्यं सर्वभूतान्यपीडयन् ।। 2.131.२०।।
अतैजसानि पात्राणि तस्य स्युर्निर्व्रणानि च ।।
तेषामद्भिः स्मृतं शौचं चमसानामिवाध्वरे ।। २१ ।।
अलाबुं दारुपात्रञ्च मृन्मयं वैदलं तथा ।।
एतानि यतिपात्राणि विज्ञेयानि मनीषिभिः ।। २२ ।।
सौवर्णमणिपात्रेषु कांस्यरौप्यायसेषु च ।।
भिक्षां दद्यान्न धर्मज्ञ ग्रहीता नरकं व्रजेत् ।। २३ ।।
एककालं चरेद्भैक्ष्यं न प्रसज्येत विस्तरे ।।
भैक्ष्ये प्रसक्तस्य मतिर्विषयेष्वपि सज्जते ।। २४।।
विधूमे न्यस्तमुसले व्यङ्गारे भुक्तवज्जने ।।
वृत्ते शरावसम्पाते भिक्षां नित्यं यतिश्चरेत् ।। २५ ।।
अलाभी न विषादी स्याल्लाभे चापि न हर्षयेत् ।।
प्राणयात्रिकमात्रः स्यान्मात्रासंगाद्विनिर्गतः ।।
अभिपूजितलाभाँस्तु यदि मुक्तोऽपि बध्यते ।। २६ ।।
अल्पान्नाभ्यवहारेण रहः स्थानासनेन च ।।
ह्रियमाणानि विषयैरिन्द्रियाणि निवर्तयेत् ।। २७ ।।
इन्द्रियाणां निरोधेन रागद्वेषभयेन च ।।
अहिंसया च भूतानाममृतत्वाय कल्पते ।। २८ ।।
अवेक्षेत गतिं नृणां कर्मदोषसमुद्भवाम् ।।
निरये चैव पतनं व्याधिभिश्चोपपीडनम् ।। २९ ।।
देहानुक्रमणं चास्मात्पुनर्गर्भे च सम्भवम् ।।
योनिकोटिसहस्रेषु मृतौ चास्यान्तरात्मनः ।। 2.131.३० ।।
अधर्मप्रभवं चैव कर्मयोगं शरीरिणाम् ।।
धर्मार्थप्रभवं चैव सुखसंयोगमक्षयम् ।। ३१ ।।
सूक्ष्मतां चानुवीक्षेत योगेन परमात्मनः ।।
देहेषु चैव पतितमुत्तमेष्वधमेषु च ।। ३२।।

दूषितोऽपि चरेद्धर्मं यत्रयत्राश्रमे रतः ।।
समः सर्वेषु भूतेषु न लिङ्गं धर्मकारणम् ।। ३३ ।।
फलं कतकवृक्षस्य यद्यप्यम्बुप्रसादकम् ।।
न नामग्रहणादेव तस्य वारि प्रसीदति ।। ३४ ।।
संरक्षणार्थं जन्तूनां रात्रावहनि वा सदा ।।
शरीरस्यात्यये वापि समीक्ष्य वसुधां चरेत ।। ३५।।
अहोरात्रचयाज्जन्तून्हिनस्त्यज्ञानतो यदि ।।
तेषां स्नात्वा विशुद्ध्यर्थं प्राणायामान्षडाचरेत् ।। ३६ ।।
प्राणायामा ब्राह्मणस्य त्रयोऽपि विधिवत्कृताः ।।
व्याहृतिप्रणवैर्युक्ता विज्ञेयं परमं तपः ।। ३७ ।।
दह्यन्ते ध्मायमानानां धातूनां हि यथा मलाः ।।
तथेन्द्रियकृता दोषा दह्यन्ते प्राणनिग्रहात् ।। ।। ३८ ।।
प्राणायामैर्दहेद्दोषान्धारणाभिस्तु किल्बिषम् ।।
प्रत्याहारेण संसर्गान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ।। ३९ ।।
उच्चावचेषु भूतेषु दुर्ज्ञेयमकृतात्मभिः ।।
ज्ञानयोगेन सम्पश्येद्गतिमस्यान्तरात्मनः ।।2.131.४०।।
सम्यग्दर्शनसंपन्नः कर्मभिर्न निबध्यते ।।
दर्शनेन विहीनस्तु संसारं प्रतिपद्यते ।। ४१ ।।
अहिंसयेन्द्रियासङ्गैर्वैद्यकैश्चैव कर्मभिः ।।
तपसश्चरणैश्चोग्रैः साधयन्तीह तत्पदम् ।। ४२ ।।
अस्थिस्थूणं स्नायुयुतं मांसशोणितलेपितम् ।।
चर्मावनद्धं दुर्गन्धि पात्रं मूत्रपुरीषयोः ।। ४३ ।।
जराशोकसमाविष्टं रोगायतनमातुरम् ।।
रजस्वलमनित्यञ्च भूतावासमिदं त्यजेत् ।। ४४ ।।
नदीकूले यथा वृक्षो वृक्षे वा शकुनिर्यथा ।।
तथा त्यजन्निमं देहं कृच्छ्रग्राहाद्विमुच्यते ।। ४५ ।।
प्रियेषु स्वेषु सुकृतं चाप्रियेषु च दुष्कृतम् ।।
विसृज्य ध्यानयोगेन ब्रह्माभ्येति सनातनम्।।४६।।
यदा भावेन भवति सर्वभावेषु निःसृतिः ।।
तदा सुखमवाप्नोति प्रेत्य चेह च शाश्वतम्।।४७।।
अनेन विधिना सर्वान्कामांस्त्यक्त्वा शनैःशनैः ।।
सर्वद्वन्द्वैर्विनिर्मुक्तो ब्रह्मण्येवावतिष्ठति ।। ४८ ।।
ध्यानिकं सर्वमेवैतद्यदेतदतिशाब्दिकम् ।।

न ह्याध्यात्म कविः कश्चित्क्रियाफलमुपाश्नुते ।। ४९ ।।
अधियज्ञं ब्रह्म जपेत्साधिदैविकमेव च ।।
आध्यात्मिकं च सततं वेदान्ताभिहितं फलम् ।। 2.131.५० ।।
इदं शरणमज्ञानामिदं दैवं विजानताम् ।।
इदमन्विच्छतां स्वर्गमिदमानन्त्यमिच्छताम् ।। ५१ ।।
अनेन क्रमयोगेण परिव्रजति यो द्विजः ।।
स विधूयेह पाप्मानं परं ब्रह्माधिगच्छति ।। ५२ ।।
एष धर्मोऽनुशिष्टस्ते यतीनां नियतात्मनाम् ।।
एव संन्यासकानान्तु कर्मयोगं निबोध मे ।। ५३।।
ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थो यतिस्तथा ।।
एते गृहस्थप्रभवाश्चत्वारः पृथगाश्रमाः ।। ५४ ।।
सर्वेऽपि क्रमशस्त्वेते यथाशास्त्रं निषेविताः ।।
यथोक्तकारिणं विप्रं नयन्ति परमां गतिम् ।। ५५ ।।
सर्वेषामेव चैतेषां वेदश्रुतिविधानतः ।।
गृहस्थ उच्यते श्रेष्ठः स त्रीनेतान्बिभर्ति हि ।। ५६ ।।
यथा नदीनदाः सर्वे सागरे यान्ति संस्थितिम् ।।
तथैवाश्रमिणः सर्वे गृहस्थे यान्ति संस्थितिम्।।५७।।
चतुर्भिरपि तत्त्वज्ञैर्नित्यमाश्रमिभिर्द्विजैः ।।
दशलाक्षणिको धर्मः सेवितव्यः प्रयत्नतः ।।५८।।
धृतिः क्षमा दमोऽस्तेयं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।।
धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्मलक्षणम्।।५९।।
दश चिह्नानि धर्मस्य ये विप्राः समधीयते ।।
अधीत्य चानुवर्तन्ते ते यान्ति परमां गतिम् ।। 2.131.६० ।।
दशलाक्षणिकं धर्ममनुतिष्ठन्समाहितः ।।
वेदान्तं विधिवच्छ्रुत्वा मन्येहमनृणो द्विजः ।।६१।।
सन्न्यस्य सर्वकर्माणि सर्वान्दोषानुपानुदेत् ।।
नियतो धर्ममभ्यस्य पुत्रैः सह सुखं वसेत।।६२।।
एवं सन्यस्य कर्माणि स्वकार्ये परमोऽस्पृहः ।।
संन्यासेनापहृत्येनं प्राप्नोति परमां गतिम् ।।
एष तेऽभिहितो धर्मो द्विजातीनां चतुर्विधः ।। ६३ ।।
स्वल्पोऽपि धर्मश्चरितो यथायं महाफलः स्यात्सततं द्विजानाम् ।।
तस्मात्प्रयत्नादयमेव कार्यः सर्वं समुत्सृज्य महानुभावः ।। ६४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने

चतुर्थाश्रमवर्णनन्नामैकत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३१ ।।
2.132
राम उवाच ।।
अष्टादशभ्यः शान्तिभ्यः शान्तयो याः सुरोत्तम ।।
भिद्यन्ते वा न भिद्यन्ते तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
अमृता चाभया सौम्यास्तिस्रोन्याः सन्ति भार्गव ।।
एकापि तासां विज्ञेया सर्वकर्मफलप्रदा ।। २ ।।
सर्वोत्पातप्रशमनी मङ्गल्या सिद्धिकारिका ।।।
पूर्वोक्ताः कथितेष्वेव कर्तव्या अद्भुतेषु च ।। ३ ।।
राम उवाच ।।
शान्तीनां मे त्वमाचक्ष्व स्वरूपाणि महाभुज ।।
पितामहसमो लोके सर्वज्ञोऽपि मतो मम।।४।।
पुष्कर उवाच ।।
अमृता शर्वदैवत्या अभया ब्रह्मदैवता ।।
सौम्या च सोमदैवत्या कथिता भृगुनन्दन ।। ५ ।।
अन्यासां देवता ज्ञानं नाम्नैव कथितं तव ।।
आथर्वणानां शान्तीनां निबोध गदतो मम ।। ६ ।।
अमृता चित्रवर्णा स्यादभया तु शशिप्रभा।।
सौम्या शुक्लैव विज्ञेया नीला भवति वैष्णवी ।। ७ ।।
बालार्कसदृशा रौद्री ब्राह्मी शंखसमप्रभा ।।
रुक्मवर्णा तथैवैन्द्री वायव्या हरिता भवेत्।। ८ ।।
शुक्ला च वारुणी ज्ञेया कौबेरी पद्मसुप्रभा ।।
भार्गवी शुक्लवर्णा स्यात्प्राजापत्या च पीतिका ।। ९ ।।
त्वाष्ट्री शुक्ला च विज्ञेया कौमारी ताम्रसुप्रभा ।।
आग्नेय्यग्निसुवर्णा स्याच्छुक्ला मातङ्गिनी भवेत् ।। 2.132.१० ।।
प्रवालाभा च गान्धर्वी कृष्णा वै नैनृता तथा।।
रोचनाभा चाङ्गिरसी याम्या कृष्णा तथा भवेत्।।११।।
पार्थिवी च मयूराभा वर्णतः कथितास्तव ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि स्थानान्यासां यथाविधि ।। १२ ।।
अमृता चाभया सौम्या तिस्रस्तु भृगुनन्दन ।।
तासां सर्वत्र संस्थानं कथितन्तु पुरातनैः ।। १३ ।।
प्राजापत्या तथाग्नेयी याम्या वै नैर्ऋती तथा ।।
कौबेरी पार्थिवी चेति पृथिव्यां परिकीर्तिताः ।। १४ ।।

वायव्या चैव कौमारी वैष्णवी रुद्रदैवता ।।
अन्तरिक्षे विनिर्दिष्टाः शान्तयो द्विजसत्तम ।। १५ ।।
ऐन्द्री मातङ्गिनी त्वाष्ट्री दिव्या ब्राह्मी तथेरिता ।।
वारुणी चैव गान्धारी भार्गव्याङ्गिरसी तथा ।। १६ ।।
आद्यास्तु कथितास्तुभ्यं कर्तव्याश्च विजानता ।।
यथा स्वदेशजातेषु चाद्भुतेषु यथाविधि ।। १७ ।।
तद्दैवत्यास्तथा मन्त्राः सर्वासां गर्भ उच्यते ।।
मणीनाञ्च तथा गर्भाः सर्वासां मन्त्र उच्यते ।। १८ ।।
मणीनाञ्च तथा मन्त्रा ज्ञातव्या मन्त्रलिङ्गतः ।।
सर्वासाञ्चैव शान्तीनां होतव्याश्च गणा दश ।। १९ ।।
शान्त्यातीतन्तु भैषज्यं त्रिसप्तीयं तथैव च ।।
अभया च तथा राम तथा चैवापराजिता ।। 2.132.२० ।।
आयुष्यं च स्वस्त्ययनं सर्ववर्मगणं तथा ।।
वास्तोष्पत्यं तथा रौद्रं गणाः प्रोक्तास्तथा दश ।। २१ ।।
होमस्तथैषां मन्तव्यः सर्वशान्तिषु भार्गव ।।
पृथक्प्रधानतः कल्पास्तिस्रः पूर्वाः प्रकीर्तिताः।।२२।।
गणेगणे तु गां दद्याद्गां गर्भे गां तथा मणौ ।।
अराजा भूमिपालस्तु दद्याद्दश दशैव तु ।।२३।।
निष्कामः सभुवं चैव तथा दद्यात्पुरोधसे ।।
अभयाया मणिः कार्यो वरुणस्य भृगूत्तम ।।२४।।
शतकाण्डोऽमृतायाश्च सौम्यायाः शङ्खजो मणिः।।
वैष्णव्यास्त्रिवृतः प्रोक्तः स्नातो रौद्र्यास्तथा मणिः ।। २५ ।।
ब्रह्मरक्षस्तथा ब्रह्म्या मैत्र्याः स्यात्कनको मणिः ।।
वायव्याश्चाङ्गिरः प्रोक्तो वायव्यः शङ्खजो भवेत् ।। २६ ।।
औदुम्बरश्च कौबेर्या भार्गव्यायाः शतावरीम् ।।
प्राजापत्या बिल्वमणिस्त्वाष्ट्र्याः संस्कृतको मणिः ।। २७ ।।
दाक्षायणश्च कौमार्य्या आग्नेय्याश्च तदेव तु ।।
मातङ्गिन्या जिगितजं गान्धर्व्या अजशृङ्गजम् ।। २८ ।।
नैर्ऋत्यामायसं चैव आङ्गिरस्यास्तथाञ्जनम् ।।
शतकाण्डश्च याम्यायाः पार्थिव्या अपि पार्थिवम् ।। २९ ।।
अद्भुतस्य बलं ज्ञात्वा कृच्छ्रं कुर्यात्पुरोहितः ।।
प्रागेव कुर्याच्छमनमादावेवाद्भुतस्य तु ।। 2.132.३० ।।
कृतकृच्छ्रस्तु कुर्वीत ततः शान्तिमुपोषितः ।।

अरण्यां पातयेद्वह्निं सर्वास्वेतासु शान्तिषु ।। ३१ ।।
उपवासदिनस्यान्ते वह्निमुत्पाद्य यत्नतः ।।
उत्पन्नमन्नं विभजेत्क्रव्यादं सौम्यमेव च ।। ३२ ।।
कृत्वा कपाले क्रव्यादं ध्रुवेण नैर्ऋतीं दिशम् ।।
शान्त्यागारे स्थापयेच्च शान्त्यर्थे सौम्यमेव वा ।। ३३ ।।
कृष्णोष्णीषः कृष्णवासाः कृष्णमाल्यानुलेपनः ।।
पुरोहितः प्रदेशं तु गत्वा वै नैर्ऋतीं यजेत् ।। ३४ ।।
मृन्मयं जीर्णशीर्षे तु गन्धमाल्यानुसम्पदा ।।
कृष्णवस्त्रैस्तु संच्छाद्य ततस्तूपहरेद्बलिम् ।। ३५ ।।
वाद्यघोषेण महता तथा कोलाहलैः शुभैः ।।
ततोऽग्नौ जुहुयात्सम्यङ्मेदःप्रभृति वै द्विज ।। ३६ ।।
ये पिशाचाश्चतुर्भिस्तु इषीका शर्करी ततः ।।।
केवले जुहुयाद्वह्नौ करशुक्त्या श्रवामया ।। ३७।।
फलीकरणमग्नौ च हुत्वा भुक्त्वा च पावकम् ।।
अपश्यन्स्वगृहं यायात्स्नात्वा श्वेताम्बरस्ततः ।।। ।।। ३८ ।।
अहोमुचं शान्तिकं च जप्त्वा तिष्ठेत्सुयन्त्रितः ।।
रात्रौ त्रिभागशेषायां शान्तिकर्म समारभेत् ।। ३९ ।।
शान्तिकल्पविधानज्ञः सदस्यैः सहितस्ततः ।।
एकः कर्मणि युक्तः स्यादेको मन्त्रस्य निश्चये ।।2.132.४०।।
एष शान्तिविधिः प्रोक्तः समासात्सर्वशान्तिषु ।।
विस्तरे विस्तरः प्रोक्तः शान्तिकर्म ह्यथर्वणः ।।४१।।
धनेन पूज्योऽथ पुरोहितः स्यात्तथोपदेष्टा गुरुरप्रमत्तः ।।
सांवत्सरो यस्तु ततः सदस्याः पूज्यास्ततो विप्रवराश्च सर्वे।।४२।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने शान्तिकर्मवर्णनन्नाम द्वात्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३२ ।।।
2.133
।। राम उवाच ।।
काका शान्तिर्भवेत्का वा कस्मिन्कस्मिंस्तथाद्भुते ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि देवारिबलसूदन ।।१।।
पुष्कर उवाच ।।
सर्वोत्पातप्रशमिनी ह्यमृता चाभया स्मृता ।।
सौम्या चैव महाशांतिः सर्वकर्मफलप्रदा ।। २ ।।
विशेषेण तु भौमेषु शान्तिः कार्यामृता भवेत् ।।
अभया चान्तरिक्षेषु सौम्या दिव्येषु भार्गव ।। ३ ।।

विजिगीषुः परान्राजा भूमिकामश्च योजयेत् ।।
आरोग्यधनकामश्च सौम्यां तां कारयेत्सदा ।। ४ ।।
विजिगीषुः परानेवमभियुक्तस्तथा परैः ।।
तथाभिचारशङ्कायां शत्रूणामपि शासने ।। ५ ।।
भये महति च प्राप्ते त्वभया शान्तिरिष्यते ।।
राजयक्ष्माभिभूतस्य क्षतक्षीणस्य चाप्यथ ।। ६ ।।
सौम्या प्रशस्यते शान्तिर्यज्ञकामस्य चैव हि ।।
भूमिकम्पे समुत्पन्ने प्राप्ते चान्नक्षये तथा ।। ७ ।।
अतिवृष्ट्यामनावृष्ट्यां शलभाखुभयेषु च ।।
प्रपन्नेषु च चौरेषु वैष्णवीशान्तिरिष्यते ।। ८ ।।
पशूनां मरणे प्राप्ते नराणामपि दारुणे ।।
भूतेषु दृश्यमानेषु रौद्री शान्तिस्तथेष्यते ।। ९ ।।
भविष्यत्यभिषेके च परचक्रभयेषु च ।।
स्वराष्ट्रभेदेऽरिवधे शान्तिरैन्द्री प्रशस्यते ।। 2.133.१० ।।
त्र्यहातिरिक्ते पवने रूक्षे सर्वदिगुत्थिते ।।
वैकृते वातजे व्याधौ वायवी शान्तिरिष्यते ।। ११ ।।
अनावृष्टिभये जाते जाते विकृतवर्षणे ।।
जलाशयविकारे च वारुणी शांतिरिष्यते ।। १२ ।।
अभिशापभये प्राप्ते भार्गवी च तथा द्विज ।।
जाते प्रसववैकृत्यं प्राजापत्या महाभुज ।। १३ ।।
उपस्कराणां वैकृत्यं त्वाष्ट्री भार्गवनन्दन ।।
बालानां शान्तिकामस्य कौमारी च तथा शुभा ।। १४ ।।
आग्नेयीं कारयेच्छान्तिं सम्प्राप्ते वह्निवैकृते ।।
कार्या मारुद्गणी शान्तिर्दुर्बलेन महीक्षिता ।। १५ ।।
आज्ञाभंगे तथा जाते जाते भृत्यादिसंक्षये ।।
अश्वानां शांतिकामस्य तद्विकारे तथोत्थिते ।। १६ ।।
गजान्कामयमानस्य गान्धर्वी शांतिरिष्यते ।।
गजानां शांतिकामस्य तद्विकारे तथोत्थिते ।। १७ ।।
गजान्कामयमानस्य शान्तिराङ्गिरसी भवेत् ।।
पिशाचाधिभये जाते शान्तिर्वै नैर्ऋती मता ।। १८ ।।
अपमृत्युभये जाते दुःस्वप्ने च तथा द्विज ।।
काम्यां तु कारयेच्छांतिं प्राप्ते तु मरके तथा ।। १९ ।।
धननाशे समुत्पन्ने कौबेरी शांतिरिष्यते ।।

वृक्षाणां च तथाच्र्चानां वैकृते समुपस्थिते ।। 2.133.२० ।।
भूमिकामस्तथा शांतिं पार्थिवीं संप्रयोजयेत् ।।
प्रथमे दिनयामे च रात्रौ च मनुजोत्तम ।। २१ ।।
हस्ते स्वातौ च चित्रायामादित्ये चाश्विने तथा ।।
अर्यम्णे सौम्यजातेषु वायव्यां त्वद्भुतेषु च ।। २२ ।।
द्वितीये दिनयामे च रात्रौ च भृगुनन्दन ।।
पुष्याग्नेयविशाखासु पित्र्यासु भरणीषु च ।। २३ ।।
उत्पातेषु तथा भाग्ये त्वाग्नेयी शान्तिरिष्यते ।।
तृतीयदिनयामे च रात्रौ च भृगुनन्दन ।। २४ ।।
रोहिण्यां वैष्णवे ब्राह्मे वासवे विश्वदैवते ।।
ज्येष्ठायां च तथा मैत्रे ये भवंत्यद्भुताः क्वचित् ।।२५ ।।
ऐन्द्री तेषु प्रयोक्तव्या शान्तिर्भृगुकुलोद्भव ।।
चतुर्थे दिनयामे वा रात्रौ च भृगुनन्दन ।। २६ ।।
सार्पे पौष्णे तथार्द्रायां त्वाहिर्बुध्न्ये च दारुणे ।।
मूले वरुणदैवत्ये ये भवन्त्यद्भुतास्तथा ।। २७ ।।
वारुणी तेषु कर्तव्या महाशांतिर्महीक्षिता ।।
भिन्नमण्डलवेलासु ये भवन्त्यद्भुताः क्वचित् ।। २८ ।।
तेषु शांतिद्वयं कार्यं निमित्ते सति नान्यथा ।।
निर्निमित्ता कृता शांतिर्निमित्तायोपजायते ।।२९।।
बाणप्रहारा न भवंति यद्वन्नृणां रणे सन्नहनैर्युतानाम् ।।
दैवोपघाता न भवंति तद्वद्धर्मात्मनां शांतिपरायणानाम् ।।2.133.३०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने अद्भुतेषु शान्तिकर्मवर्णनो नाम त्रयस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३३।।
2.134
राम उवाच ।।
अद्भुतानां फलं देव शमनं च तथा वद ।।
त्वं हि वेत्सि विशालाक्ष ज्ञेयं सर्वमशेषतः।।१।।
पुष्कर उवाच ।।
अत्र ते वर्णयिष्यामि यदुवाच महातपाः।।
अत्र यो वृद्धगर्गस्तु सर्वधर्मभृतां वरः।।२।।
सरस्वत्यां सुखासीनं गर्गं स्रोतसि भार्गव ।।
पप्रच्छात्रिर्महातेजा गर्गं मुनिजनप्रियम्।।३।
अत्रिरुवाच ।।
नश्यतां पूर्वरूपाणि जनानां कथयस्व मे ।।

नगराणां तथा राज्ञां त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।।४।।
गर्ग उवाच।।
पुरुषापचारान्नियतमपरज्यन्ति देवताः ।।
ततोपरागाद्देवानामुपसर्गः प्रवर्तते ।। ५ ।।
दिव्यान्तरिक्षभौमं तत्त्रिविधं परिकीर्तितम् ।।
गृहर्क्षं वैकृतं दिव्यमांतरिक्षं निबोध मे ।। ६ ।।
उल्कापातो दिशां दाहः परिवेषस्तथैव च ।।
गन्धर्वनगरं चैव वृष्टिस्तु विकृता च या ।। ७ ।।
एवमादीनि लोकेस्मिन्नांभसानि विनिर्दिशेत् ।।
चरस्थिरभयं भूमौ भूकलामपि भूमिजम् ।। ८ ।।
जलाशयानां वैकृत्यं भूमौ तदपि कीर्तितम् ।।
भौमं याम्यफलं ज्ञेयं चिरेण भुवि पश्यते ।। ९ ।।
नाभसं मध्यफलदं मध्यकालफलप्रदम् ।।
दिव्यं तीव्रफलं ज्ञेयं शीघ्रकारि तथैव च ।। २.१३४.१० ।।
अद्भुते तु समुत्पन्ने यदि वृष्टिः शिवा भवेत् ।।
सप्ताहाभ्यन्तरे ज्ञेयमद्भुतं निष्फलं हि तत् ।। ११ ।।
अद्भुतस्य विपाकश्चेद्विना शान्तेर्न दृश्यते ।।
त्रिभिर्वर्षैस्तथा ज्ञेयं सुमहद्भयकारकम् ।। १२ ।।
राज्ञः शरीरे लोके च पुरदारे पुरोहिते ।।
पाकमायाति पुत्रेषु तथा वै कोशवाहने ।। ३३ ।।
दत्तस्वभावजा ये च भवन्त्यद्भुतसंज्ञका ।।
शुभावहास्ते विज्ञेयास्ताँश्च मे गदतः शृणु ।। १४ ।।
वज्राशनिमहीकम्पसन्ध्यानिर्वातनिस्वनाः ।।
परिवेषं रजो धूमं रक्तार्कोस्तमनोदये ।। १५ ।।
द्रुमेभ्यो वरयश्चेह बहुपुष्पफलापगाः ।।
गोपक्षमधुवृद्धिश्च शुभानि मधुमाधवे ।। १६ ।।
तारोल्कापातकलुषं कपिलार्कं तु मण्डलम् ।।
अनग्निज्वलनास्फोटधूमरेष्वनिलावहम् ।। १७ ।।
रक्तपद्मारुणं सान्ध्यं नभः क्षुब्धार्णवोपमम् ।।
सरितां चाम्बुसंशोषं दृष्ट्वा ग्रीष्मे शुभं वदेत् ।। १८ ।।
शक्रायुधं परीवेशं विधुशुष्कविरोहणम् ।।
कम्पोद्वेलनवैकृत्यं त्रसनं दारुणं क्षितेः ।। १९ ।।
नद्योदपानसरसां वृद्ध्यश्वतरण प्लवाः ।।

शीर्णता चाह्नि गेहानां वर्षासु च भविष्यति।।२.१३४.२०।।
दिव्यस्त्रीभूतगन्धर्वविमानाद्भुतदर्शनम् ।।
ग्रहनक्षत्रताराणां दर्शनं च दिवाकरे।।२१।।
गीतवादित्रनिर्घोषो वनपर्वतसानुषु ।।
रसवृद्धीरसोत्पत्तिः शरत्काले शुभाः स्मृताः ।। २२ ।।
शीतालुलत्तुपारत्वं नन्दनं गृहपक्षिणाम् ।।
रक्षोयक्षादिसत्त्वानां दर्शनं वागमानुषी ।।२३।।
दिशो धूम्रान्धकारश्च शरभोधनपर्वताः ।।
उच्चैः सूर्योदयास्तौ च हेमन्ते शोभनाः स्मृताः ।।२४।।
हिमपातानिलोत्पातौ विरूपाद्भुतदर्शनम् ।।
कृष्णाञ्जनाभमाकाशं तारोल्कापातपिञ्जरम्।।२५।।
चित्रगर्भोद्भवं स्त्रीषु गोजाश्वमृगपक्षिषु ।।
पत्राङ्कुरलतानां च विकाराः शिशिरे शुभाः।।२६।।
ऋतुस्वभावेन विनाद्भुतस्य जातस्य दृष्टस्य तु शीघ्रमेव।।
कृत्वा शमं शान्तिरनन्तरं तु कार्या यथोक्ता वसुधाधिपेन।।२७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं०रामं प्रति पुष्करोपाख्याने नानाविधोत्पातकथनो नाम चतुस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः।।१३४।।
2.135
गर्ग उवाच ।।
देवतार्चाः प्रनृत्यन्ति वेपन्ते प्रज्वलन्ति च ।।
आरटन्ति च रोदन्ति प्रस्विद्यन्ति हसन्ति च ।।१।।
उत्तिष्ठन्ति निषीदन्ति प्रधावन्ति वसन्ति च ।।
भुञ्जते विक्षिपन्ते वा गात्रप्रहरणाध्वजान् ।।२।।
अवाङ्मुखावतिष्ठन्ति स्थानात्स्थानं भ्रमन्ति च ।।
वमन्त्यग्निं तथा धूमं स्नेहरक्ते तथा वसाम्।।३।।
एवमादीनि दृश्यन्ते विकारा सहसोत्थिताः।।
लिङ्गायतनचित्रेषु तत्र वासं न रोचयेत्।।४।।
राज्ञो वा व्यसनं तत्र सर्वादेशो विनश्यति।।
देवयात्रां सचोत्पातां दृष्ट्वा देशभयं वदेत् ।। ५ ।।
पितामहर्षिधर्मेषु यन्निमित्तं द्विजेषु तत् ।।
गुरुशुक्राग्निजातानि यानि तानि पुरोहिते ।।६।।
पशूनां रुद्रजं ज्ञेयं नृपाणां लोकपालजम्।।
ज्ञेयं सेनापतीनां तु यत्स्यात्स्कन्दविनायकम् ।।७।।
लोकानां विष्णुवाय्विन्द्रविश्वकर्मसमुद्भवम् ।।

विनायकोद्भवं ज्ञेयं गणानां ये तु नायकाः ।। ८ ।।
देवप्रेष्यनृपप्रेष्यदेव स्त्रीषु नृपस्त्रियः ।।
वास्तुदेवेषु विज्ञेयं गृहिणामेव नान्यथा ।। ९ ।।
देवतार्चाविकारेषु श्रुतिवेत्ता पुरोहितः ।।
देवतार्चां ततो गत्वा स्नातामाच्छाद्य भूषयेत् ।। 2.135.१० ।।
पूजयेच्च महाभाग गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।।
मधुपर्केण विधिवदुपतिष्ठेदनन्तरम् ।। ११ ।।
तल्लिङ्गेन च मन्त्रेण स्थालीपाकं यथाविधि ।।
पुरोधा जुहुयाद्वह्नौ सप्तरात्रमतन्द्रितः ।। १२ ।।
विप्राश्च पूज्या मधुरान्नपानैः सदक्षिणैः सप्तदिनं द्विजेन्द्र।।
प्राप्तेऽष्टमेऽह्नि क्षितिगोप्रदानैः सकाञ्चनैः शांतिमुपैति पापम् ।।१३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने अर्चाविकारोपशमनवर्णनो नाम पञ्चत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः।।१३५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १३६-१४०

https://sa.wikisource.org/s/11lk

2.136
गर्ग उवाच।।
अनग्निर्दीप्यते यत्र राष्ट्रे भृशसमन्वितः ।।
न दीप्यते चेन्धनं वा सराष्ट्रः पीड्यते नृपः ।।१।।
प्रजलादम्बुनाशं च तथार्द्रं वाति किञ्चन ।।
प्रसादस्तोरणं द्वारं नृपवेश्म सुरालयम् ।।२ ।।
एतानि यत्र दह्यन्ते तत्र राजभयं भवेत् ।।
विद्युता वा प्रदह्यन्ते तथापि नृपतेर्भयम् ।।३।।
अनैश्यानि तमांसि स्युर्दिश पांसुरजांसि च ।।
धूमश्चानग्निजो यत्र तत्र विद्यान्महद्भयम् ।। ४
रात्रावनभ्रे गगने भयं स्याद्दक्षवर्जिते ।।
दिवा सतारे गगने तथैव भयमादिशेत् ।। ५ ।।
ग्रहनक्षत्रवैकृत्ये ताराविकृतदर्शने ।।
पुरवाहनयानेषु चतुष्पान्मृगपक्षिषु ।। ६ ।।
आयुधेषु च दीप्तेषु धूमायत्सु तथैव च ।।
निर्यत्सु कोशाश्च तथा संग्रामस्तुमुलो भवेत् ।। ७ ।।
विनाग्निं विस्फुलिङ्गाश्च दृश्यन्ते यत्र कर्हिचित् ।।
स्वभावाच्चापि पूर्यन्ते धनूंषि विकृतानि च ।। ८ ।।
विकाराश्चायुधानां स्युस्तत्र संग्राममादिशेत् ।।
त्रिरात्रोऽपोषितस्तत्र पुरोधाः सुसमाहितः ।। ९ ।।
समिद्भिः क्षीरवृक्षाणां सर्षपैश्च घृतेन च ।।
अग्निलिङ्गैश्च जुहुयाद्वह्निं श्वेताम्बरः शुचिः ।। 2.136.१० ।।
दद्यात्सुवर्णं च तथा द्विजेभ्यो गाश्चैव वस्त्राणि तथा भुवं च ।।
एवं कृते पापमुपैति नाशं यद्वह्निवैकृत्यभवं द्विजेन्द्र ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने
औत्पातिकाग्निवर्णनो नाम षटत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३६ ।।
2.137
गर्ग उवाच ।।
पुरेषु येषु दृश्यन्ते पादपा दैवचोदिताः ।।
रुदन्तो वा हसन्तो वा स्रवन्तो वा बहून्रसान् ।। १ ।।
पुरोगवा विना वासं शाखां मुञ्चन्त्यसंश्रमात् ।।
फलपुष्पं तथा बाला दर्शयन्ति त्रिहायना ।। २ ।।
सर्वावस्थां दर्शयन्ति फलपुष्पमथाभवम् ।।
क्षीरं स्नेहं सुरां रक्तं मधु तोयं स्रवन्ति च ।। ३ ।।

शुष्यन्त्यरोगाः सहसा शुष्का रोहन्ति वा पुनः ।।
उत्तिष्ठन्तीह पतिताः पतन्ति च तथोत्थिताः ।।४।।
तत्र वक्ष्यामि ते ब्रह्मन्विपाके फलमेव च ।।
रोदने व्याधिमाख्याति हसने देशविप्लवम् ।। ५।।
शाखाप्रपतने कुर्यात्संग्रामे योऽधपातनम् ।।
बालानां मरणे कुर्याद्बालानां फलपुष्पता ।। ६ ।।
स्वराष्ट्रभेदं कुरुते फलपुष्पसनातनम ।।
क्षयं सर्वत्रगे क्षीरे स्नेहे दुर्भिक्षलक्षणम् ।। ७ ।।
वाहनापचयं मध्ये रक्ते संग्राममादिशेत् ।।
मधुस्रावे भवेद्व्याधिर्जलस्रावेण वर्षति ।। ८ ।।
अरोगशोषणाज्ज्ञेयं ब्रह्मन्दुर्भिक्षलक्षणम् ।।
शुष्केषु संप्ररोहत्सु वीर्यमन्नं च हीयते ।। ९ ।।
उत्थाने पतितानां च भयं भेदकरं भवेत् ।।
स्थानात्स्थानात्तुरंगाणां देशभङ्गं तथादिशेत्।।2.137.१०।।
जल्पत्स्वपि च वृक्षेषु रुदत्स्वपि धनक्षयम् ।।
एतत्पूजितवृक्षेषु सर्वं राज्ञो विपच्यते।।११।।
पुष्पे फले वा विकृते राज्ञो मृत्युं तदादिशेत् ।।
अन्येषु चैवं युक्तेषु वृक्षात्पातेष्वतन्द्रितः ।।१२।।
आच्छादयित्वा तं वृक्षं गन्धमाल्यैर्विभूषयेत् ।।
वृक्षोपरि तथा छत्रं कुर्यात्तापप्रशान्तये ।। १३ ।।
शिवमभ्यर्चयेद्देवं पशुं चास्मै निवेदयेत् ।।
मूलेभ्य इति षण्माषान्हुत्वा रुद्रीं जपेत्तथा ।। १४ ।।
मध्वाज्ययुक्तेन तु पायसेन संपूज्य विप्रांश्च भुवं च दद्यात् ।।
गीतेन नृत्येन तथार्चयेत देवं भवं पापविनाशहेतोः ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं०रामं प्रति पुष्करोपाख्याने औत्पातिके वृक्षवैकृत्यवर्णनो नाम सप्तत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः।।१३७।।
2.138
।। गर्ग उवाच ।।
अतिवृष्टिरनावृष्टिर्दुर्भिक्षायोभयं मतम् ।।
अनृते भदिने रिक्ता वृष्टिर्ज्ञेया भयावहा ।। १ ।।
अनभ्रे विकृता चैव विज्ञेया राजमृत्यवे ।।
शीतोष्णताविपर्यासे जन्तूनां रिपुजं भयम् ।। २ ।।
शोणितं वर्षते यत्र तत्र शस्त्रभयं भवेत् ।।
अङ्गारपांसुवर्षेण नगरं तद्विनश्यति ।। ३ ।।

मज्जास्थिस्नेहमांसानां जनमारभयं भवेत् ।।
फलपुष्पे तथा धान्यं हिरण्यादि भयाय तु ।। ४ ।।
पांसुजन्तूपलानां तु वर्षणे रोगजं भयम् ।।
छिद्राणां तु प्रवर्षे च सस्यानामीतिवर्धनम् ।। ५ ।।
विरजस्के रवौ व्यभ्रे यदा छाया न दृश्यते ।।
दृश्यते तु प्रतीपा वा तत्र देशभयं भवेत् ।। ६।।
निरभ्रे चाथ रात्रौ वा श्वेतं याम्योत्तरेण तु ।।
इन्द्रायुधं तदा दृष्ट्वा उल्कापातांस्तथैव च ।। ७ ।।
दिग्दाहपरिवेषौ वा गन्धर्वनगरं तथा ।।
परचक्रभयं ब्रूयाद्देशोपद्रवमेव वा ।। ८ ।।
सूर्येन्दुपर्जन्यसमीरणानां यागस्तु कार्यो विधिवद्द्विजेन्द्र ।।
धान्यान्नगोकाञ्चनदक्षिणाश्च देया द्विजानां भयनाशहेतोः ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने औत्पातिकेषु वृष्टिवैकृत्यवर्णनो नामाष्टत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३८ ।।
2.139
गर्ग उवाच ।।
नगरादपसर्पन्ति समीपमुपयान्ति वा ।।
अशोष्या अपि शुष्यन्ति समीपं प्रवहन्ति वा ।। १ ।।
नद्यो ह्रदप्रस्रवणा विसराश्च भवन्ति चेत् ।।
विवर्णं कलुषं तप्तं फेनवज्रं तु संकुलम् ।। २ ।।
क्षीरं स्नेहं सुरां रक्तं वहन्ते वा कुलोदकाः ।।
षण्मासाभ्यन्तरं तत्र परचक्रभयं भवेत् ।। ३ ।।
जलाशया नदन्ते वा प्रजल्पन्ति क्वथन्ति वा ।।
विमुञ्चतेऽथ वा ब्रह्मञ्जलान्धूमरजांसि च ।। ४ ।।
अखाते वा जलोत्पत्तिः ससत्त्वा वा जलाशयाः ।।
संगीतशब्दा दृश्यन्ते जनमारभयं वदेत् ।। ५ ।।
जलाशयानां वैकृत्ये संयतस्तु जलाशये ।।
स्थालीपाकेन पशुना वरुणं पूजयेद्द्विज ।। ६ ।।
दिव्यमम्भः पयः सर्पिर्मधु चात्रावसेचनम् ।।
जप्तव्या वारुणा मन्त्रास्तैश्च होमो जले भवेत् ।। ७ ।।
मध्वाज्ययुक्तं परमान्नमत्र देयं द्विजानां द्विज भोजनार्थे ।।
गावश्च देया द्विज वस्त्रयुक्तास्तथोदकुम्भाः सकलाङ्गशान्त्यै ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने जलवैकृत्यवर्णनो नामैकोनचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३९ ।।

2.140

।। गर्ग उवाच ।। ।।

कालप्रसवना नार्यः कालातीताः प्रजास्तथा ।।

विकृतप्रसवाश्चैव युग्मप्रसविकास्तथा ।। १ ।।

अमानुषा अरुण्डाश्च सञ्जातव्यसनास्तथा ।।

हीनाङ्गा अधिकाङ्गाश्च जायन्ते यदि वा स्त्रियः ।। ।। २ ।।

पशवः पक्षिणश्चैव तथा चैव सरीसृपाः ।।

विनाशं तस्य देशस्य कुलस्यापि विनिर्दिशेत् ।। ३ ।।

विवासयेत्तान्नृपतिः स्वराष्ट्रात्प्रियं च पूज्याश्च ततो द्विजेन्द्राः ।।

किमिच्छकैर्ब्राह्मणतर्पणं च कार्यं ततः शान्तिमुपैति पापम् ।। ४ ।।

इति श्रीविष्णुधमोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्र संवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने स्त्रीप्रसववैकृत्यवर्णनो नाम चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।।१४०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १४१-१४५

2.141
गर्ग उवाच ।।
वडवा हस्तिनी गौर्वा यदि युग्मं प्रसूयते ।।
विजातं विकृतं वापि षड्भिर्मासैर्म्रियेत वै ।। १ ।।
वियोनिषु च गच्छन्तो मैथुनं देशनाशनाः ।।
अन्यत्र वसरोत्पत्तेर्नृणां चाजातिमैथुनम् ।। २ ।।
सर्पमूषकमार्जारमत्स्यश्वानो विवर्जिताः ।।
ज्ञेया दुर्भिक्ष्यकर्तारः स्वजातिपिशिताशिनः. ।। ३ ।।
अकालजं मदं घोरं चतुष्पान्मृगपक्षिणाम् ।।
अन्यजातिवदेतच्च धैन्वं श्वानं विशेषतः ।। ४ ।।
अमानुषा मानुषवज्जल्पन्ति प्राणिनो यदि ।।
विकृता वा प्रसूयन्ति परचक्रागमं वदेत् ।। ५ ।।
त्यागो विवासनं दानं तेषां कार्यं विजानता ।।
तर्पयेद्ब्राह्मणांश्चात्र जपहोमांश्च कारयेत् ।। ६ ।।
मृदंगवाद्यैः पटहैः सगीतैः पूजा च कार्या त्रिदिवौकसां वै ।।
धातुस्तथेज्या विधिना च कार्या देयं तथान्नं बहुगो द्विजेभ्यः ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधमोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने वैकृतोपशमनवर्णनो नामैकचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽ ध्यायः ।। १४१ ।।
2.142
गर्ग उवाच ।। ।।
यान्ति यानान्ययुक्तानि युक्तानि न हि यान्ति चेत् ।।
चोद्यमानानि तस्य स्यान्महद्दुःखमुपस्थितम् ।। १।।
वाद्यमाना न वाद्यन्ते वाद्यन्ते चाप्यनाहताः ।।
अचलाश्च चलन्त्येव न चलन्ति चलास्तथा ।। २ ।।
आकाशे तूर्यनादाश्च गतिगन्धर्वनिस्वनाः ।।
काष्ठं दार्वीविकारादि कुठारं कुरुते यदि ।। ३ ।।
गवां लांगूलसंगश्चेत्स्त्रियं तु यदि पातयेत् ।।
उपरागा दिव्यकृता घोरं शस्त्रभयं वदेत् ।। ४।।
वायोस्तु पूजा द्विज सक्तुभिश्च कृत्वा तदुक्तांस्तु जपेच्च मन्त्रान् ।।
दद्यात्प्रभूतं परमान्नमत्र प्रदक्षिणान्तेन शमोस्य भूयात् ।।५।।
इति श्रीविष्णुधमोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० वज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने उपस्करवैकृतवर्णनो नाम द्विचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४२ ।।
2.143
गर्ग उवाच ।।

प्रविशन्ति यदा ग्राममरण्या मृगपक्षिणः ।।
अरण्यं यान्ति वा ग्राम्याः स्थलं यान्ति जलोद्भवा ।। १ ।।
जलं वा स्थलजा यान्ति घोरं वाशन्ति निर्भयाः ।।
राजद्वारे पुरद्वारे शिवाश्चाप्यशिवप्रदाः ।। २ ।।
दिवा रात्रिञ्चरा वापि रात्रौ वापि दिवाचराः ।।
ग्राम्यास्त्यजन्ति ग्रामं वा शून्यतां तस्य निर्दिशेत् ।। ३ ।।
दीप्ता वाशन्ति सन्ध्यासु मण्डलानि च कुर्वते ।।
वाशन्ते विस्वरं यत्र तदाप्येतत्फलं वदेत् ।। ४ ।।
प्रदोषे कुक्कुटो वाशेद्धेमन्ते वापि कोकिलः ।।
अर्कोदयेऽर्काभिमुखः श्वा वा नृपभयं भवेत्।। ५ ।।
गृहं कपोतः प्रविशेत्क्रव्यादो मूर्ध्नि लीयते ।।
मधु वा माक्षका कुर्यान्मृत्युं गृहपतेर्वदेत् ।। ६ ।।
प्राकारद्वारगेहेषु तोरणापणवीथिषु ।।
केतुच्छत्रायुधाद्येषु क्रव्यात्सन्निपतेद्यदि ।। ७ ।।
जायते वाथ वल्मीको मधु वा दृश्यते यदि ।।
स देशो नाशमायाति राजा च म्रियतेऽथ वा ।।८।।
मूषकाञ्छलभान्द्रष्ट्वा प्रभूतान्क्षुद्भयं भवेत् ।।
काष्ठोल्मुकास्थि शृङ्गाद्याः श्वानो मर्कटकैर्जिताः ।। ९ ।।
श्मशानं निर्गता ग्रामाद्ग्रामश्रेष्ठविनाशनाः ।।
एकाण्डता तु काकानां यदि चैवाप्यनण्डता ।। 2.143.१० ।।
निम्नेषु च निवेशश्च देशनाशकरः स्मृतः ।।
अपसव्यं भ्रमन्तश्च मण्डले रणवेदिनः ।। ११ ।।
दुर्भिक्षवेदिनो ज्ञेयाः काका धान्यमुषो यदि ।।
जनानभिभवन्तश्च निर्भया रणवेदिनः ।। १२ ।।
काको मैथुनसक्तश्च श्वेतश्च यदि दृश्यते ।।
राजा वा म्रियते तत्र स वा देशो विनश्यति ।। १३ ।।
उलूको वाशते यत्र विपतेद्वा तथा गृहे ।।
ज्ञेयो गृहपतेर्मृत्युर्धननाशस्तथैव च ।। १४ ।।
मृगपक्षिविकारेषु कुर्याद्धोमान्सदक्षिणान् ।।
देवाः कपोत इति च जप्तव्याः पञ्चभिर्द्विजैः ।। १५ ।।
गावश्च देया विधिवद्द्विजानां सकाञ्चना वस्त्रयुगोत्तरीयाः ।।
एवं कृते शान्तिमुपैति पापं मृगैर्द्विजैर्वा विनिवेदितं यत् ।। १६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने औत्पातिके

मृगपक्षिवैकृतवर्णनो नाम त्रिचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४३ ।।
2.144
गर्ग उवाच ।।

प्रासादतोरणाट्टालद्वारप्राकारवेश्मनाम् ।।

अनिमित्तं तु पतनं दृढानां राजमृत्यवे ।। १ ।।

रजसा वाथ धूमेन दिशो यत्र समाकुलाः ।।

आदित्यचन्द्रताराश्च विवर्णा भयवृद्धये ।।२।।

राक्षसा यत्र दृश्यन्ते ब्राह्मणाश्च विधर्मिणः ।।

ऋतवश्च विपर्यस्ता अपूज्यः पूज्यते जनैः ।। ३ ।।

नक्षत्राणि वियोगीनि तन्महद्भयलक्षणम् ।।

केतूदयोपरागौ च च्छिद्रता शशिसूर्ययोः ।। ४ ।।

ग्रहर्क्षविकृतिर्यत्र तत्रापि भयमादिशेत् ।।

स्त्रियश्च कलहायन्ते बाला निघ्नन्ति बालकान्।। ५ ।।

शीलाचारविहीनाश्च मद्यमांसानृतप्रियाः ।।

तथा पाषाणभूयिष्ठास्त्रयीमार्गच्युता द्विजाः ।।६।।

यत्र देशे विजायन्ते तत्र विद्यादुपद्रवम् ।।

उचितैर्नाभिपूज्यन्ते यूपान्नबलिभिः सदा ।। ७।।

क्रियाणामुचितानां च विच्छित्तिर्यत्र जायते ।।

अग्निर्यत्र न दीप्येत हूयमानासु शान्तिषु ।। ८ ।।

पिपीलिकास्तु क्रव्यादो याति चातुरतस्तथा ।।

पूर्णकुम्भाः स्रवन्ते च हविर्वा विप्रलुप्यते ।। ९।।

मङ्गल्याश्च गिरो यत्र न श्रूयन्ते समन्ततः ।।

क्षवथुर्धावती चाथ प्रहसन्ति रुदन्ति च।।2.144.१०।।

न च देवेषु वर्तन्ते यथावद्ब्राह्मणेषु च ।।

मर्मदोषाणि चोच्यन्ते वाद्यन्ते विसुराणि च ।। ११ ।।

गुरुमित्रद्रुहो यत्र शत्रुपूजारता जनाः ।।

ब्राह्मणान्सुहृदोऽमात्याञ्जनो यत्रावमन्यते।।१२।।

शान्तिमङ्गलहोमेषु नास्तिक्यं यत्र जायते ।।

राजा वा म्रियते तत्र स वा देशो विनश्यति।।१३।।

राज्ञो विनाशे सम्प्राप्ते निमित्तानि निबोध मे ।।

ब्राह्मणान्प्रथमं द्वेष्टि ब्राह्मणैश्च विरुध्यते ।।१४।।

ब्राह्मणैर्निन्द्यते चापि ब्राह्मणांश्च जिघांसति ।।

न तान्स्मरति कृत्येषु याचितश्चाभि भूयते ।। १५।।

रमते निर्दयश्चैषां प्रशंसां नाभिनन्दति ।।

अपूर्वं तु करं लोभात्तथा पातयते जने ।। १६ ।।
एतेष्वभ्यर्च्चयेच्छक्रं सपत्नीकं द्विजोत्तम ।।
भोज्यानि चैव कार्याणि सुराणां वलयस्तथा।।१७।।
गावश्च देया द्विजपुङ्गवेभ्यो भुवं तथा काञ्चनमम्बरश्च।।
होमश्च कार्यः सुरपूजनं च एवं कृते शान्तिमुपैति पापम् ।।१८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने उत्पातप्रशमनं नाम चतुश्च त्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः।।१४४।।
2.145
राम उवाच ।।
किं नु कृत्यतमं राज्ञस्तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः।।
राज्यतन्त्रं कथं राज्ञा पालनीयं विपश्चिता।।1।।
।। पुष्कर उवाच ।।
सप्तांगस्य च राज्यस्य भावयुक्तेन भूभृता ।।
एतावदेव कर्तव्यं राज्ञा तन्त्रं भृगूत्तम ।। २ ।।
साम दानं तथा दुर्गं कोशो दण्डस्तथैव च ।।
मित्रं जनपदश्चैव राज्यं सप्ताङ्गमुच्यते ।। ३ ।।
सप्ताङ्गस्य च राज्यस्य विघ्नकर्तॄन्विवासयेत् ।।
अहितान्घातयेद्राजा क्षिप्रमेवाविचारयन् ।। ४ ।।
सप्ताङ्गस्य च राज्यस्य वृद्धिः कार्या सुमण्डले ।।
मण्डलेषु च सर्वेषु कर्षणीया महीक्षिता ।। ५ ।।
राम उवाच ।।
मण्डलानि समाचक्ष्व विजिगीषोर्यथाविधि ।।
यान्याश्रित्य नृपैः कार्यं सन्धिविग्रहचिन्तनम् ।। ६ ।।
पुष्कर उवाच ।।
आत्ममण्डलमेवात्र प्रथमं मण्डलं भवेत् ।।
समन्तात्तस्य विज्ञेया रिपवो मण्डलस्य तु ।। ७ ।।
अधिकृत्याऽभियोज्यं तु तत्रापि शृणु कल्पनम् ।।
अभियोज्यः स्मृतः शत्रुस्तत्रापि च प्रतीक्षिता ।। ८ ।।
तत्परस्तु सुहृज्ज्ञेयो मित्रं मित्ररिपुस्तथा ।।
एतत्पुरस्तात्कथितं पश्चादपि निबोध मे ।। ९ ।।
पार्ष्णिग्राहस्ततः पश्चात्ततस्त्वाक्रन्द उच्यते ।।
आसारस्तु ततोप्यन्यस्त्वाक्रन्दासार उच्यते ।। 2.145.१० ।।
जिगीषोः शस्त्रयुक्तस्य वियुक्तस्य तथा द्विज ।।।
निग्रहानुग्रहे शक्तो मध्यस्थः परिकीर्तितः ।। ११ ।।

निग्रहानुग्रहे शक्तः सर्वेषामपि यो भवेत् ।।
उदासीनः स कथितो बलवान्पृथिवीपतिः ।। १२ ।।
एतावदेव ते राम प्रोक्तं द्वादशराजकम् ।।
नात्रापि निश्चयः शक्यो वक्तुं मनुजपुङ्गव ।। १३ ।।
नास्ति जात्या रिपुर्नाम मित्रं नाम न विद्यते ।।
सामर्थ्ययोगाज्जायन्ते मित्राणि रिपवस्तथा ।। १४ ।।
त्रिविधा रिपवः प्रोक्ताः कुल्यानन्तर कृत्रिमाः ।।
पूर्वः पूर्वो गुरुस्तेषां दुश्चिकित्स्यतमो मतः ।।१५।।
अनन्तरोऽपि यः शत्रुः सोऽपि मे कृत्रिमो मतः।।
पार्ष्णिग्राहो भवेद्राजा शत्रोर्मित्राभियोगिनः ।। १६ ।।
पार्ष्णिग्राहमुपायैस्तु शमयेच्च तथा स्वकम् ।।
मित्रेण शत्रोरुच्छेदं न शंसन्ति पुरातनाः ।। १७ ।।
मित्रं हि शत्रुतामेति सामन्तत्वादनन्तरम् ।।
शत्रुं जिगीषुरुच्छिन्द्यात्स्वयं शक्नोति चेद्यदि ।। १८ ।।
प्रतापवृद्धौ तेनास्य न मित्राज्जायते भयम् ।।
नान्यथा पृथिवीं जेतुं शक्त्या राम जिगीषुणा ।। १९ ।।
प्रतापवृद्धिः कर्तव्या तस्माद्राज्ञा यथा तथा ।।
तथास्य नोद्विजेल्लोको विश्वास्यश्च यथा भवेत ।। 2.145.२० ।।।
जिगीषुर्धर्मविजयी तथा लोकं वशं नयेत् ।।
यः स्यादधर्मविजयी तस्मादुद्विजते जनः ।।
प्राप्यापि वसुधां कृत्स्नां न चिरं श्रिथमश्नुते ।। ।। २१।।
धर्मेण यज्ञो भवतीह वृद्धिर्धर्मेण वृद्धिश्च तथापरत्र ।।
धर्मेण लब्धा वसुधा जितारिर्भुक्त्वा चिरं नाकमनुप्रयाति ।।२२।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने राज्यमण्डलवर्णनं नाम पञ्चचत्वरिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४५ ।।। ।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १४६-१५०

https://sa.wikisource.org/s/11lm

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.146
।। राम उवाच ।। ।।
सामभेदौ तथा प्रोक्तौ दानदण्डौ तथैव च ।।
दण्डः सुदेशे कथितः परदेशे ब्रवीहि मे ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।।
द्विविधः कथितो दण्डः परदेशे पुरातनैः ।।
प्रकाशश्चाप्रकाशश्च तं निबोध द्विजोत्तम ।।२।।
लुण्ठनं ग्रामघातश्च सस्यघातस्तथैव च ।।
चतुरङ्गेण दण्डेन परेषां च तथा वधः ।। ३।।
प्रकाशः कथितो दण्डः प्रत्यक्षं वह्निदीपनम् ।।
अप्रकाशो विषं वह्निर्गूढैश्च पुरुषैर्वधः ।। ४ ।।
दूषणं यवसादीनामुदकानां च दूषणम् ।।
रसक्रियाश्च विविधाः सुभगा भेदनादिकम् ।। ५ ।।
एवमादीनि कार्याणि परचक्रे महीक्षिता ।।
स्वराष्ट्रे च द्विजश्रेष्ठ दूषणं बलिनामपि ।। ६ ।।
चत्वार एते कथिताभ्युपायाः प्राधानभूता भुवि पार्थिवानाम् ।।
अतः परं ते कथयामि राम शेषास्त्रयस्ते न मयेरिता ये ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मात्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० दण्डप्रणयनवर्णनो नाम
षट्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४६ ।।।
2.147
पुष्कर उवाच ।।
अभिमन्येत नृपतिरनेन मम विग्रहे ।।
अनर्थायानुबन्धः स्यात्सन्धिना च तथा भवेत् ।। १ ।।
साम लज्जास्पदं चात्र दानं चात्र क्षयार्थकम् ।।
भेदे दण्डेऽनुबन्धः स्यात्तदा पक्षं समाश्रयेत् ।। २ ।।
अवज्ञोपहतस्तत्र राज्ञा कार्यो रिपुर्भवेत् ।।
उपेक्षयैव धर्मज्ञ श्रेयसे तत्र सा स्मृता ।। ३ ।।
उपेक्षया यत्र तु शक्यमर्थं क्षयव्यवाया समता न तत्र ।।
कार्यं भवेद्ब्राह्मणविग्रहेण लज्जास्पदेनाप्यथ सन्धिना वा ।। ४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने उपेक्षावर्णनो नाम
सप्तचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।।१४७।।
2.148
पुष्कर उवाच ।।
उत्पातैरनृतैः कार्यं परस्योद्वीजनं नृपैः ।।

अरातिशिबिरस्यात्र वसतिर्यस्य पक्षिणः ।। १ ।।
स्थूलस्य तस्य पुच्छस्थां कृत्वोल्कां विपुलां द्विज ।।
विसृज्यैनं ततस्तीरमुल्कापातं प्रदर्शयेत् ।। २ ।।
अनेनैवात्र सारेण बुद्ध्या निश्चित्य यत्नतः ।।
उत्पातानि तथान्यानि दर्शनीयानि पार्थिवैः ।। ३ ।।
उद्वेजनं तथा कुर्यात्कुहकैर्द्विविधैर्द्विषाम् ।।
संवत्सरानहार्षश्च नाशं ब्रूयुः परस्य च ।। ४ ।।
जिगीषुः पृथिवी राज्ये तेन चोद्वेजयेत्परान् ।।
देवतानां प्रसादानि कीर्तनीयानि तस्य तु ।। ५ ।।
स स्वप्नलाभांश्च तथा जिगीषुः प्रतिकीर्तयेत् ।।।
दुःस्वप्नलाभं च तथा परेषामिति निश्चयः ।। ६ ।।
आगतं नो मित्र बलं प्रहरध्वमभीतवत् ।।
एवं ब्रूयाद्रणे प्राप्ते मया भग्नाः परे इति ।। ७ ।।
क्ष्वेडाः किलकिलाशब्दं मम शत्रुर्हतस्तथा ।।
देवाज्ञाबृंहितो राजा सन्नद्धः समरं प्रति ।।८।।
एवं प्रकारा द्विजवर्य मायाः कार्या नरेन्द्रैररिषु प्रहृष्टैः ।।
मायाहतः शत्रुरथ प्रसह्य शक्यः सुखं हन्तुमदीनसत्त्वः ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने उपाधिवर्णनं नामाष्टचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४८ ।।

2.149

पुष्कर उवाच ।।
चतुरङ्गं बलं राजा मायाजालेन दर्शयेत् ।।
सहायार्थमनुप्राप्तान्दर्शयेत्त्रिदिवौकसः ।। १ ।।
रक्तवृष्टिश्च संदर्श्या परेषां शिवरं प्रति ।।
छिन्नानि रिपुशीर्षाणि प्रसादाग्रेषु दर्शयेत् ।। २ ।।
आधित्सता सन्धिमहीनसत्व कार्यं भवेद्राम महेन्द्रजालम् ।।
वक्ष्यामि तच्चोपनिषत्सु तुभ्यं योगानि चान्यानि जयावहानि ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे मार्कण्डेयवज्रसंवादे इन्द्रजालवर्णनो नामैकोनपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४९ ।।

2.150

पुष्कर उवाच ।।
सन्धिश्च विग्रहश्चैव वैगुण्यं कथितं बुधैः ।।
यदाश्रित्य तथैवान्यैः षाड्गुण्यं परिकीर्तितम् ।।१।।
सन्धिश्च निग्रहश्चैव यानमासनमेव च ।।

द्वैधीभावं संश्रयं च षाड्गुण्यं परिकीर्तितम् ।। २ ।।
पणबन्धः स्मृतः सन्धिरपकारस्तु विग्रहः ।।
जिगीषोः शत्रुविषये यानं यात्रा विधीयते ।। ३ ।।
विग्रहेऽपि स्वके देशे स्थितिरासनमुच्यते ।।
बलार्धेन प्रमाणं तु द्वैधीभावं तदुच्यते ।। ४।।
उदासीने मध्यमे वा संश्रयात्संश्रयः स्मृतः ।।
समेन सन्धिरन्वेष्यो हीनेन च बलीयसः ।। ।। ५ ।।
हीनेन विग्रहः कार्यः स्वयं राज्ञा बलीयसा ।।
तत्रापि तस्य पार्ष्णिस्तु बलीयान्न समाश्रयेत् ।। ६ ।।
आसीनः कर्मविच्छेदं शक्तः कर्तुं रिपुर्यदा ।।
अशुद्धपार्ष्णिर्बलवान्द्वैधीभावं समाश्रयेत् ।। ७ ।।
बलिना निगृहीतन्तु यो मन्येद्येन पार्थिवः ।।
संश्रयस्तेन कर्तव्यो गुणानामधमो गुणः ।।८।।
बहुक्षयव्ययायासं तेषां यानं प्रकीर्तितम् ।।
बहुलाभकरम्भः स्यात्तदा राम समाश्रयेत् ।। ९ ।।
सर्वशक्तिविहीनस्तु तदा कुर्यात्तु संश्रयम् ।।2.150.१० ।।
एवं च बुद्ध्वा नृपतिर्गुणानां काले च देशे च तथा विभागे ।।
समाश्रयेद्भार्गववंशमुख्यं चैतावदुक्तं नृपतेस्तु कार्यम् ।। ११ ।।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने षाड्गुण्यवर्णनो नाम पञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५०।।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १५१-१५५

https://sa.wikisource.org/s/11ln

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.151
।। राम उवाच ।। ।।
अजस्रं कर्म मे ब्रूहि राज्ञां राजीवलोचन ।।
यच्च कार्यं नरेन्द्राणां तथा च प्रतिवत्सरम् ।। १ ।।
।। पुष्कर उवाच ।। ।।।
द्विमुहूर्तावशेषायां रात्रौ निद्रां त्यजेन्नृपः ।।
वेणुवीणामृदङ्गानां पटहानां च निःस्वनैः ।। २ ।।
बन्दिनां निःस्वनैश्चैव तथा मङ्गलवादिनाम् ।।
ततः पश्येन्महीपालो गूढांश्च पुरुषान्निशि ।। ३ ।।
विज्ञायन्ते न ये लोके तदीया इति केनचित् ।।
आयव्ययस्य श्रवणं ततः कार्यं यथाविधि ।। ४ ।।
वेगोत्सर्गं ततः कृत्वा राजा स्नानगृहं व्रजेत्।।
दत्ताभ्यङ्गः प्रदोषे तु कल्पमुत्सादितस्ततः ।।५।।
स्नानं कुर्यात्ततः पश्चाद्दन्तधावनपूर्वकम्।।
सौषधैर्मन्त्रपूतैस्तु पानीयैर्विविधैः शुभैः ।। ६ ।।
सन्ध्यामुपास्य प्रयतः कृतजप्यः समाहितः ।।
अग्न्यागारं प्रविश्याथ वह्नीन् पश्येत्पुरोधसा ।। ७ ।।
हुतान् सम्यक्ततः कुर्याद्वासुदेवस्य चार्चनम् ।।
दुःस्वप्नशमनं कर्म तत्र कुर्यात्पुरोहितः ।।८।।
स्वयं चौपसदे वह्नौ पवित्रां जुहुयान्नृपः ।।
तर्पयेदुदकैर्देवान्पितॄनथ यथाविधि।।९।।
दद्याद्द्विजातये धेनुं सवत्सां च सकाञ्चनाम्।
शक्त्या धनैः पूजयित्वा दत्ताशीः सततं द्विजैः।।2.151.१०।। ।
अनुलिप्तस्ततः स्रग्वी सुवासाश्चाप्यलंकृतः ।।
दर्पणे च मुखं पश्येत्ससुवर्णे च सर्पिषि ।। ११ ।।
आज्यं प्रसन्नं सुरभि यदि स्याद्विजयो भवेत् ।। ।
दीयमाने च दुर्गन्धे पतिते च भयं भवेत्।।१२।।
विकृतं चेन्मुखं पश्येद्राजा मृत्युमवाप्नुयात् ।।
सुप्रभं च यदा पश्येत्तदा तस्य शुभं भवेत् ।।१३ ।।
ततस्तु शृणुयाद्राजा सांवत्सरमुखोद्गतम् ।।
दिवसे तिथिनक्षत्रे सर्वाशुभविनाशनम् ।।१४।।
भिषजां च वचः कुर्यात्ततस्त्वारोग्यवर्धनम् ।।
मङ्गलालम्भनं कृत्वा ततः पश्येद्गुरून्नृपः ।।१५।।

कृत्वाशीर्गुरुभिः पश्चाद्राजा गच्छेत्समन्ततः ।।
तत्रस्थान्ब्राह्मणान्पश्येदमात्यान्मन्त्रिणस्तथा ।।१६।।
प्रकृतीश्च महाभाग प्रतीहारनिबोधतः ।।
तत्रेतिहासश्रवणं कुर्यात्किञ्चिदतन्द्रितः ।। १७ ।।
ततः कार्यार्थिनां कुर्याद्यथाधीः कार्यनिर्णयम् ।।१८।।
व्यवहारांस्ततः पश्येत्समो भूत्वारिमित्रयोः ।।
त्यक्त्वा सभां ततः कुर्यान्मन्त्रं तु सह मन्त्रिभिः ।। १९ ।।
यत्रास्य कश्चित्तं मन्त्रं शृणुयान्न कथञ्चन।।
एकेन सह तं कुर्यान्न कुर्याद्बहुभिः सह ।। 2.151.२० ।।
न च मूर्खैर्न चानामैस्तथा नाधार्मिकैर्नृपः ।।
मन्त्रं स्वधिष्ठितं कुर्याद्येन राष्ट्रं न धावति ।।२१।।
राज्ञां विनाशमूलस्तु कथितो मन्त्रविभ्रमः ।।
नाशहेतुर्भवेन्मन्त्रः कुप्रयुक्तस्त्वमन्त्रवत् ।। २२ ।।
मंत्रे सुनिश्चिते सिद्धिः कथिता पृथिवीक्षिताम् ।।
क्रियमाणानि कर्माणि यस्य वेत्ति न कश्चन ।। २३ ।।
कृतान्येव विजानाति स राजा पृथिवीपतिः ।।
पृथक् च मन्त्रिभिर्मन्त्रं कृतं वै संहितैः पुनः ।। २४ ।।
विचार्यमात्मनः साधु पश्चात्तत्र समाश्रयेत् ।।
प्रज्ञाभिमानी नृपतिर्न मन्त्रिवचने रतः ।। २५ ।।
क्षिप्रं विनाशमायाति तडागमिव काजलम् ।।
आकारगूहनै राज्ञो मन्त्ररक्षा परा मता ।। २६ ।।
आकारैरिङ्गितैः प्राज्ञा मन्त्रं जानन्ति पण्डिताः ।।
सांवत्सराणां वैद्यानां मन्त्रिणां वचने रतः।।२७।।
राजा विभूतिमाप्नोति चिरं यशसि तिष्ठति ।।
त एनं मृगयासक्तं धारयन्ति विपश्चितः।।२८।।
स्त्रीषु माने तथाक्षेषु वृथा ज्यायांश्च भार्गव ।।
करप्रणयने सक्तं हिंसायां च नराधिपम् ।। २९ ।।
तथा परोक्षनिन्दायां बलवद्विग्रहेऽपि च ।।
अन्येषु चाप्यनर्थेषु प्रसक्तं वारयन्ति तम् ।। 2.151.३० ।।
मन्त्रं कृत्वा ततः कुर्याद्व्यायामं पृथिवीपतिः ।।
रथे नागे तथैवाश्वे खड्गे धनुषि चाप्यथ ।। ३१ ।।
अन्येषु चैव शस्त्रेषु नियुद्धेषु ततः परम् ।।
पद्भ्यामुद्वर्तितः स्नातः पश्येद्विष्णुं सुपूजितम्।।३२।।

हुतं च पावकं पश्येद्विप्रान्पश्येत्सुपूजितान्।।
स्वामिनो दक्षिणाभिश्च पूजितान्भृगुनन्दन ।।३३।।
ततोऽनुलिप्तः सुरभिः स्रग्वी रुचिरभूषणः ।।
सुवासा भोजनं कुर्याद्गीतं च शृणुयात्तदा ।।३४।।
आप्तं परीक्षितं वह्नौ मृगपक्षीङ्गितैस्तथा।।
पूर्वं परीक्षितं चान्यैर्जांगुल्या चाभिमन्त्रितम्।।३५।।
विषघ्नांश्च मणीन्राजा धारयन्नौषधींस्तथा ।।
भुक्त्वा गृहीतताम्बूलः परिक्रम्य विशेषतः ।। ३६।।
शयने वामपार्श्वेन ततः शास्त्राणि चिन्तयेत् ।।
कोष्ठागारायुधागारान्प्रति चाग्र्यं च वाहनम् ।। ३७ ।।
योधांश्च दृष्ट्वा चान्वास्या ततः सन्ध्या च पश्चिमा ।।
कार्याणि चिन्तयित्वा च प्रेषयित्वा ततश्चरान् ।।
अन्तःपुरचरो भूत्वा लघु भुक्त्वा तथा हितम् ।। ३८ ।।
सवेणुवीणापटहस्वनेन सेवेत निद्रां कृतपूर्वरक्षाम् ।।
एतद्यशस्यं हि नराधिपानामाजस्रिकं ते कथितं विधानम् ।। ३९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने आजस्रिको नामैकपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५१ ।।

2.152

।। पुष्कर उवाच ।।

राजा तु जन्मनक्षत्रे प्रति मासं समाचरेत् ।।
जन्मनः क्षालनं कर्म यत्तत्पूर्वं मयेरितम् ।। १ ।।
पुष्पस्नानं ततः कुर्यात्प्रतिमासं नराधिपः ।।
संक्रान्तौ पूजयेत्सूर्यं बालमिन्दुं तथैव च ।।२ ।।
ग्रहं सम्पूजयेद्राजा निर्गतं रविमण्डलात्।।
अगस्त्यस्योदये कार्या तथा पूजा नराधिपैः ।। ३ ।।
पूजयेच्चतुरो मासान्प्रसुप्तं मधुसूदनम् ।।
प्रोष्ठपादामले रक्षेत्पूजयेच्च शतक्रतुम् ।।४।।
नवम्यामाश्वयुच्छुक्ले भद्रकालीं च पूजयेत् ।।
रवौ स्वातिमनुप्राप्ते कुर्यान्नीराजनं तथा।।५।।
संवत्सरात्कोटिहोमं कुर्याच्च घृतकेवलम्।।
राज्यसंवत्सरग्रन्थौ कुर्यात्तद्रुद्रपूजनम्।।
कर्माण्यथैतानि नराधिपस्य नित्यानि ते राम मयोदितानि ।।
एतानि कृत्वा विधिवन्नरेन्द्रश्चिरं समाग्रां वसुधां प्रशास्ति।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं०रामं प्रति पुष्करोपाख्याने सांवत्सरिक वर्णनो नाम

द्विपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।।१५२।।
2.153
राम उवाच ।।
कथं हि चतुरो मासान्कार्यं केशवपूजनम् ।।
पार्थिवेन सुरश्रेष्ठ तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
उद्युक्तेन सदा भाव्यं राज्ञा भृगुकुलोद्वह ।।
आषाढशुक्लपक्षान्ते राजा स्थानमुपाश्रयेत् ।। २ ।।
अधृष्यं परराष्ट्राणां प्रभूतयवसेन्धनम् ।।
तोयोपेतं विपङ्कं च प्रावृट्कालहतं तथा ।।३।।
यत्रस्थश्च स्वविषयं सर्वं शक्नोति रक्षितुम् ।।
तत्रस्थश्चतुरो मासानजांश्च पोषयेन्नृपः ।। ४ ।।
स्नेहपानैर्बहुविधैः प्रतिपानैश्च भार्गव ।।
आषाढशुक्लपक्षान्ते दशम्यूर्द्ध्वं नराधिपः ।। ५ ।।
उत्सवन्तु महत्कुर्याद्देवस्य चार्चने रतः ।।
अर्चायां वा पटे वापि कृतं देवमथार्चयेत ।। ६ ।।
देवभोगमयं विष्णुं श्रीसहायमरिन्दमम् ।।
बलिभिर्विविधाभिस्तु पुष्पैर्धूपैः सुगन्धिभिः ।। ७ ।।
उत्सवं तु महत्कुर्यात्ततः पञ्चदिनं नृपः ।।
ततः प्रभृति नित्यं स्याद्वासुदेवस्य पूजनम् ।।८।।
सात्त्वतैर्भार्गवश्रेष्ठ सांवत्सरपुरोहितैः ।।
गीतनृत्यैस्तथा देवं विशेषेणात्र पूजयेत् ।।९।।
अस्मिन्नेव तथा काले कोटिहोमं समाचरेत् ।।
कार्तिक्यां तत्समाप्तिस्तु यथा भवति भार्गव।।2.153.१०।।
शुक्लपक्षत्रिभागेन्त्ये कार्तिकस्य ततो नृपः ।।
उत्सवं सुमहत्कुर्याद्देवदेवार्चनं तथा ।। ११ ।।
वैकुण्ठं पूजयेद्देवमर्चायामथवा पटे ।।
महादानं ततो दद्यात्प्रेक्ष्यां दद्यात्तथैव च ।। १२ ।।
मल्लानामथ झल्लानां नटानां नर्तकैः सह ।।
यात्राविधानं सकलं तथा कुर्यान्महीपतिः ।। १३ ।।
एतत्कृत्वा ततो यात्रा देया भवति पार्थिवैः ।।
शरत्काले गतातंकैः पुष्टाश्वरथकुञ्जरैः ।। १४ ।।
एवं च राज्ञा चतुरो हि मासान्पूज्यो भवेद्देववरो हि हर्ता ।।
सन्त्यक्तचिह्नं मधुसूदनं च संपूज्य यात्राभिमतप्रदा स्यात् ।। १५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने चातुर्मास्यविधिकथनो नाम त्रिपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५३ ।।

2.154

।। राम उवाच।।

शक्रसम्पूजनं कार्यं कथं राज्ञा सुरोत्तम ।।
सम्यग्भाद्रपदे मासि तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।

असुरैस्तु सुरा भग्नाः पुरा युद्धे भृगूत्तम ।।
ब्रह्माणं शरणं जग्मुः सर्वभूतहिते रतम् ।। २ ।।
ते तु मूढाः सुराः सर्वे निर्जिता दानवैर्वधम् ।।
तानुवाच ततो ब्रह्मा क्षीरोदे मधुसूदनम् ।। ३ ।।
गच्छध्वं सहिताः सर्वे स वः श्रेयः करिष्यति ।।
एवमुक्त्वा सुराः सर्वे क्षीरोदे केशवं ययुः ।। ४ ।।
ददृशुश्च तदा देवं वासुदेवं जगद्गुरुम् ।।
अमृताध्मातमेघाभं शङ्खचक्रगदाधरम् ।। ५ ।।
तुष्टुवुश्च महाभागं त्रिदशास्तं पुनःपुनः ।।
सर्वेषामीश्वरं देवं भुवनस्यैककारणम् ।। ६ ।।

देवा ऊचुः ।।

नमस्ते पुण्डरीकाक्ष शरणागतवत्सल ।।
देवारिबलदर्पघ्न त्रिदशेन्द्रसुखप्रद ।।७।।
चामीकराभवसन तार्क्ष्यप्रवरकेतन ।।
शेषपर्यङ्कशयन लक्ष्मीहृदयवल्लभ ।। ८ ।।
सुरासुरशिरोरत्ननिघृष्टचरणाम्बुज ।।
उन्निद्रचारुकमलविराजितकराम्बुज ।। ९ ।।
स चैकदैव भग्नानामस्माकमसुरैर्भवान् ।।
गतिस्तेन स्म सम्प्राप्ता दैत्यभग्नास्त्वदन्तिकम् ।। 2.154.१० ।।
प्रसीद देवदेवेश जहि तानसुराधमान् ।।
येऽस्माकं देवदेवेश पीडयन्ति सदैव तु ।। ११ ।।

भगवानुवाच ।।

ध्वजमेतं प्रदास्यामि भवतामरिनाशनम् ।।
दृष्टमात्रेण येनेह विद्रविष्यन्ति दानवाः ।। १२ ।।

श्रीपुष्कर उवाच ।।

एवमुक्त्वा ध्वजं तेषां ददौ विष्णुरनुत्तमम् ।।
सौवर्णमुच्छ्रितं दिव्यं शक्रध्वजमिति श्रुतम् ।।१३।।

तमादाय सुराः सर्वे प्रययुर्दानवालयम्।।
देवानुपगताञ्छ्रुत्वा दानवा निर्ययुस्ततः ।। १४ ।।
सुसन्नद्धबलाः सर्वे प्रगृहीतायुधास्तथा ।।
दृष्ट्वा देवबलं ते च शक्रकेतुविराजितम् ।। १५ ।।
तत्तेजसा महाभाग मूर्च्छीभूताः क्षणेन तु ।।
मूर्च्छितास्तु ततो दैत्यास्त्रिदशैर्विनिपातिताः ।।१६ ।।
केचिद्भग्ना दिशो जग्मुस्समुद्रं विविशुस्ततः ।।
ततो लब्धजयः शक्रः पूजयामास तं ध्वजम् ।। १७।।
पूजयित्वा नृपतये वसवे प्रददौ तदा ।।
गर्गोक्तेन विधानेन तं च पूजितवान्वसुः ।। १८।।
तेनास्य तुष्टो मघवानिदं वचनमब्रवीत् ।।
इन्द्र उवाच ।।
येप्यन्ये भूमिपाः श्रेष्ठाः शक्रध्वजमहोत्सवम् ।।१९।।
अद्य प्रभृति धर्मज्ञ करिष्यन्ति समाहिताः ।।
तेषां तु विविधा वृद्धिर्भविष्यति सदा द्विज ।। 2.154.२० ।।
दुर्भिक्षं मरको व्याधिः परचक्रभयं तथा ।।
सर्वाण्येतानि नश्यन्ति कृते शक्रध्वजोत्सवे ।। ।।२१।।
पुष्कर उवाच ।।
ततः प्रभृति राजानो राम शक्रमहोत्सवम् ।।
कुर्वन्ति गर्गकथितं सर्वाभयविनाशनम् ।।२२।।
धन्यं यशस्यं रिपुनाशकारि कीर्तिप्रदं धर्मफलप्रदं च ।।
कार्यं नरेन्द्रैर्विजयाय यत्नाच्छक्रोत्सवं तत्कथयामि तुभ्यम् ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने शक्रध्वजोत्पत्तिवर्णनो नाम चतुःपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५४ ।।

2.155

पुष्कर उवाच ।।
शिबिरात्पूर्वदिग्भागे भूमिभागे तथा शुभे ।।
प्रागुदक्प्रवणे देशे शक्रार्थं भवनं शुभम् ।। १ ।।
वासोभिः शयनैः शुद्धैर्नानारागैस्तथैव च ।।
ततः शक्रध्वजस्थानं मध्ये संस्थाप्य यत्नतः ।। १ ।।
मघवन्तं पटं कुर्यात्तस्य भागे तु दक्षिणे ।। ३ ।।
वामभागे पटे कुर्याच्छचीं देवीं तथैव च ।।
प्रोष्ठपादसिते पक्षे प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।। ४ ।।
तयोस्तु पूजा कर्तव्या सततं वसुधाधिपैः ।।

वनप्रवेशविधिना शक्रयष्टिं ततो नृप ।। ५ ।।
आनयेद्गोरथेनाथ वायवैः पुरुषैरथ ।।
अर्जुनस्याजकर्णस्य प्रियकस्य वचस्य च ।। ६ ।।
सुरदारुणश्च तथा तथैवोदुम्बरस्य च ।।
चन्दनस्याथ वा राम पद्मकस्याथ वा यदि ।। ७ ।।
अलाभे सर्वकाष्ठानां यष्टिं कुर्वीत वैणवीम् ।।
सुवर्णनद्धां धर्मज्ञ तां च सम्यक्प्रवेशयेत् ।।८।।
प्रोष्ठपादसिते पक्षे अष्टम्यां रिपुसूदन ।।
क्रमप्रमाणा विज्ञेया शक्रयष्टिस्ततो नृप ।।९।।
चतुर्भिरङ्गुलैर्हीना साग्रे भवति शर्मदा ।।
अष्टाभिश्च तथा मूले छित्त्वा तोये यथा क्षिपेत् ।। 2.155.१० ।।
यायादुद्धृत्य नगरं सम्यगेव प्रवर्तते ।।
तस्याः प्रवेशे नगरं पताकाध्वजमालि च ।। ११ ।।
सिक्तराजपथं कुर्यात्तथालंकृतबालकम् ।।
नटनर्तकसङ्कीर्णं तथा पूजितदैवतम् ।। १२ ।।
सम्पूजितगृहं राम तथा पूजितवानयम् ।।
पौरैरनुगतो राजा सुवंशैः फलपाणिभिः ।।१३।।
अष्टम्यां वाद्यघोषेण तां तु यष्टिं प्रवेशयेत् ।।
प्राक्छिरास्तां ततः कुर्याद्वस्त्रैः संच्छादितां शुभैः ।। १४ ।।
पूजितां पूजयेत्तान्तु यावत्सा द्वादशीफलम् ।।
एकादश्यां सोपवासो नृपः कुर्यात्प्रजागरम् ।। १५ ।।
सांवत्सरेण सहितो मन्त्रिणा सपुरोधसा ।।
रात्रौ जागरणं कार्यं नागरेण जनेन तु ।। १६ ।।
स्थानेस्थाने महाभाग देया प्रेक्ष्या तथा मधु ।।
पूजयेन्नृत्यगीतेन रात्रौ शक्रं नराधिपः ।। १७ ।।
द्वादश्यां तु शिरःस्नातो नृपतिः प्रयतस्ततः ।।
यन्त्रेणोत्थापनं कुर्याच्छक्रकेतोः समाहितः ।। १८ ।।
सुयंत्रितं तु तं कुर्याद्गृहं स्तम्भचतुष्टयम् ।।
पूजयेत्तन्महाभाग गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।। १९ ।।
नित्यं च पटयोः पूजा यष्टिपूजां च कारयेत् ।।
बलिभिस्तु विचित्राभिस्तथा ब्राह्मणपूजनैः ।।2.155.२०।।
नित्यं च जुहुयान्मन्त्रान्पुरोधाः शाक्रवैष्णवान् ।।
नित्यं नृत्येन गीतेन तथा शक्रं च पूजयेत् ।। २१ ।।

द्वादश्यां पूजयेद्राजा ब्राह्मणान्धनसञ्चयैः ।।
विशेषेण च धर्मज्ञ सांवत्सर पुरोहितौ ।। २२ ।।
उत्थाने च प्रवेशे च शक्रभूयान्नराधिपः ।।
वक्ष्यमाणेन मन्त्रेण कालवित्सपुरोहितः ।। २३ ।।
पूजयेदुत्थितं केतुं भूषणैर्विविधैरपि ।।
छत्रेण च तथा वस्त्रैर्माल्यदामैस्तथैव च ।। २४ ।।
एवं सम्पूजयेद्राम तदा दिनचतुष्टयम् ।।
पञ्चमे दिवसे प्राप्ते शुक्रकेतुं विसर्जयेत् ।। २५।।
पूजयित्वा महाभाग बलेन चतुरङ्गिणा ।।
नीत्वा करीन्द्रैस्त्रितयं ततो नद्यां प्रवाहयेत् ।। २६ ।।
वाद्यघोषेण महता संगीतं तत्र कीर्तितम् ।।
पौरा जानपदास्तत्र क्रीडां कुर्युस्तदाम्भसि ।।
उत्सवं च तथा कार्यं जलतीरगतैर्महत् ।। २७ ।।
एतद्विधानं नृपतिस्तु कृत्वा प्राप्नोति वृद्धिं धनवाहनानाम् ।।
नाशं तथा शत्रुगणस्य राम महत्प्रसादं त्रिदशाधिनाथम् ।। २८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने शक्रध्वजोत्सववर्णनो नाम पञ्चपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १५६-१६०

https://sa.wikisource.org/s/11lo

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.156
।। पुष्कर उवाच ।।
इन्द्रध्वजशिरो भज्येत्पतेदिन्द्रध्वजो यदि ।।
भज्यते शक्रयष्टिर्वा नृपतेर्नियतं वधः ।। १ ।।
यन्त्रभङ्गे तथा ज्ञेयं रज्जुच्छेदे तथैव च ।।
मातृकायास्तथा भङ्गे परचक्रे भयं द्विज ।। २ ।।
दिव्यान्तरिक्षभौमाः स्युरुत्पातास्तत्र वै यथा ।।
तेषां तीव्रतमं ज्ञेयं फलमत्यन्तदारुणम् ।। ३ ।।
निलीयते चेत्क्रव्यादः शक्रयष्टौ यदा द्विज ।।
राजा वा म्रियते तत्र स वा देशो विनश्यति ।। ४ ।।
इंद्रध्वजोपकरणं यत्किंचिद्द्विजसत्तम ।।
विनश्यति तदा ज्ञेया पीडा नगरवासिनाम् ।। ५ ।।
इंद्रवाजिनिमित्ते तु प्रायश्चित्तमिदं स्मृतम् ।।
इन्द्रयागं पुनः कुर्यात्सौवर्णेनेन्द्रकेतुना ।। ६ ।।
राज्यं दत्त्वा च गुरुवे बन्धनानि प्रमोचयेत् ।।
सप्ताहं पूजयित्वा च ध्वजं दद्याद्द्विजातिषु ।। ७ ।।
शान्तिरैन्द्री भवेत्कार्या यष्टव्यश्च पुरन्दरः ।।
महाभोज्यानि कार्याणि ब्राह्मणानां दिनेदिने ।। ८ ।।
गावश्च देया द्रिजपुङ्गवेभ्यो हिरण्यवासोरजतैः समेताः ।।
एवं कृते शान्तिमुपैति पाप वृद्धिस्तथा स्यान्मनुजाधिपस्य ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे इन्द्रध्वज निमित्तशमनवर्णनो नाम षट्पञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।।१५६।।
2.157
राम उवाच ।।
शक्रोच्छ्राये तु यान्मन्त्रान्सोपवासो नृपः पठेत् ।।
तानहं श्रोतुमिच्छामि सर्वधर्मभृतां वर ।।१।।
पुष्कर उवाच ।।
शृणु मन्त्रानिमान्सम्यक्सर्वकिल्बिषनाशनान् ।।
प्राप्ते शक्रध्वजोच्छ्राये यः पठेत्प्रयतो नृपः ।।२।।
वरस्त्विन्द्रजिता मित्रवृत्रहन्पाकशासन ।।
देवदेव महाभाग त्वं हि वर्धिष्णुतां गतः।।३।।
त्वं प्रभुः शाश्वतश्चैव सर्वभूतहिते रतः।।
अनन्ततेजो विरजो यशोविजयवर्धनः ।।
अप्रभुस्त्वं प्रभुर्नित्यमुत्तिष्ठ सुरपूजित ।। ४ ।।

ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्सर्वलोकपितामहः ।।
रुद्रः पिनाकभृद्दृप्तश्चतसृद्वयसंस्तुतः ।। ५ ।।
योगस्य नेता कर्ता च तथा विष्णुरुरुक्रमः ।।
तेजस्ते वर्धयन्त्वेते नित्यमेव महाबलाः ।। ६ ।।
अनादिनिधनो देवो ब्रह्मा स्रष्टा सनातनः ।।
अग्निस्तेजोमयो भागो रुद्रात्मा पार्वतीसुतः ।। ७ ।।
कार्तिकेयः शक्तिधरः षड्वक्त्रश्च गदाधरः ।।
शतं वरेण्यो वरदस्तेजो वर्धयतां विभुः ।। ८ ।।
देवः सेनापतिः स्कन्दः सुरप्रवरपूजितः ।।
आदित्या वसवो रुद्राः साध्या देवास्तथाश्विनौ ।। ९ ।।
भृगुरङ्गिरसश्चैव विश्वेदेवा मरुद्गणाः ।।
लोकपालास्त्रयश्चैव चन्द्रः सूर्योऽनलोऽनिलः ।। 2.157.१० ।।
देवाश्च ऋषयश्चैव यक्षगन्धर्वराक्षसाः ।।
समुद्रा गिरयश्चैव नद्यो भूतानि यानि च ।। ११ ।।
तेजस्तपांसि सत्यं च लक्ष्मीः श्रीः कीर्तिरेव च ।।
प्रवर्धयतु तत्तेजो जय शक्र शचीपते।।१२।।
तव चापि जयान्नित्यं त्विह संपद्यते शुभम् ।।
प्रसीद राज्ञां विप्राणां प्रजानामपि सर्वशः ।। १३ ।।
तव प्रसादात्पृथिवी नित्यं सस्यवती भवेत् ।।
शिवं भवतु निर्विघ्नं शम्यंतामीतयो भृशम् ।।१४ ।।
नमस्ते देवदेवेश नमस्ते बलसूदन ।।
नमुचिघ्न नमस्तेऽस्तु सहस्राक्ष शचीपते ।। १५ ।।
सर्वेषामेव लोकानां त्वमेका परमा गतिः ।।
त्वमेव परमः प्राणः सर्वस्यास्य जगत्पते ।। १६ ।।
पाशो ह्यसि पथः स्रष्टुं त्वमनल्पं पुरन्दर ।।
त्वमेव मेघस्त्वं वायुस्त्वमग्निर्वैद्युतोम्बरे ।। १७।।
त्वमत्र मेधा विक्षिप्ता त्वम्मे बाहुः प्रतर्दनम्।।
त्वं वज्रमतुलं घोरं घोषवांस्त्वं बलाहकः ।। १८ ।।
स्रष्टा त्वमेव लोकानां संहर्ता चापराजितः ।।
त्वं ज्योतिः सर्वलोकानां त्वमादित्यो विभावसुः।।१९।।
त्वं महद्भूतमाश्चर्यं त्वं राजा त्वं सुरोत्तमः ।।
त्वं विष्णुस्त्वं सहस्राक्षस्त्वं देवस्त्वं परायणम्।।। ।। 2.157.२०।।
त्वमेव चामृतं देवस्त्वं मोक्षः परमार्चितः ।।

त्वं मुहूर्तः स्थितिस्त्वं च लवस्त्वं च पुनः क्षणः ।।२१।।
शुक्लस्त्वं बहुलश्चैव कला काष्ठा त्रुटिस्तथा ।।
संवत्सरर्तवो मासा रजन्यश्च दिनानि च ।।२२।।
त्वमुत्तमा सगिरिचरा वसुंधरा सभास्करं तिमिरमम्बरं तथा ।।
सहोदधिः सतिमिङ्गिलस्तथा सहोर्मिवान्बहुमकरो झषाकुलः ।।२३।।
महद्यशास्त्वमिह सदा च पूज्यसे महर्षिभिर्मुदितमना महर्षिभिः ।।
अभिष्टुतः पिबसि च सोममध्वरे हुतान्यपि च हवींषि भूतये ।। २४ ।।
त्वं विप्रैः सततमिहेज्यसे फलार्थं भेदार्थेष्वष्टसु बलौघ गीयसे त्वम् ।।
त्वद्धेतोर्यजनपारायणा द्विजेन्द्रा वेदाङ्गान्यधिगमयन्ति सर्ववेदैः ।। २५ ।।
वज्रस्य भर्ता भुवनस्य गोप्ता वृत्रस्य हर्ता नमुचेर्निहन्ता ।।
कृष्णे वसानो वसने महात्मा सत्यानृते यो विविनक्ति लोके ।।२६।।
यं वाजिनं गर्भमपां सुराणां वैश्वानरं वाहनमभ्युपैति ।।
नमः सदाऽस्मै त्रिदिवेश्वराय लोकत्रयेशाय पुरन्दराय ।। २७ ।।।
अजोऽव्ययः शाश्वत एकरूपो विष्णुर्वराहः पुरुषः पुराणः ।।
त्वमन्तकः सर्वहरः कृशानुः सहर्षशीर्षा शतमन्युरीड्यः ।। २८ ।।
कविं सप्तजिह्वं त्रातारमिन्द्रं सवितारं सुरेशम् ।।
हृदयाभिशक्रं वृत्रहणं सुषेणमस्माकं वीरा उत्तरे भवन्तु ।। २९ ।।
त्रातारमिन्द्रेन्द्रियकारणात्मञ्जगत्प्रधानं च हिरण्यगर्भम् ।।
लोकेश्वरं देववरं वरेण्यं चानन्दरूपं प्रणतोस्मि नित्यम ।। 2.157.३० ।।
इमं स्तवं देववरस्य कीर्तयेन्महात्मनस्त्रिदशपतेः सुसंयतः ।।
अवाप्य कामान्मनसोभिरामान्स्वर्लोकमायाति च देहभेदे ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा०सं० शक्रस्तववर्णनो नाम सप्तपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५७ ।।
2.158
राम उवाच ।।
विधिना पूजयेत्केन भद्रकालीं नराधिपः ।।
नवम्यामाश्विने मासि शुक्लपक्षे नरोत्तम।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
पूर्वोत्तरे तु दिग्भागे शिबिरात्सुमनोहरे ।।
भद्रकालीगृहं कुर्याच्चित्रवस्त्रैरलंकृतम् ।। २।।
भद्रकालीं पटे कृत्वा तत्र सम्पूजयेद्द्विज।।
आश्विने शुक्लपक्षे तु अष्टम्यां प्रयतस्ततः।।३।।
तत्रैवायुधवर्माद्यं छत्रं केतुं च पूजयेत् ।।
राजलिङ्गानि सर्वाणि तथास्त्राणि च पूजयेत ।।४।।

पुष्पैर्गन्धैः फलैर्भक्ष्येर्भोज्यैश्च सुमनोहरैः ।।
बहुभिश्च विचित्राभिः प्रेक्षादानैस्तथैव च।।५।।
रात्रौ जागरणं कुर्यात्तत्रैव वसुधाधिपः ।।
एवं संपूजयेद्देवीं वरदां भक्तवत्सलाम्।।६।।
कात्यायनीं कामगमां वररूपां वरप्रदाम्।।
पूजितां सर्वकामैश्च सा युङ्क्ते वसुधाधिपम् ।।७।।
एवं हि सम्पूज्य जगत्प्रधानं यात्रा तु देया वसुधाधिपेन ।।
प्राप्नोति सिद्धिं परमां महेशो जनस्तथान्योऽपि हि वित्तशक्त्या ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने भद्रकालीपूजा नामाष्टपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः।।१५८।।
2.159
राम उवाच ।।
नीराजनविधिं त्वत्तः श्रोतुमिच्छामि सत्तम ।।
कथं कार्या नरेन्द्रस्य शान्तिं नीराजने प्रभो ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
पूर्वोत्तरे तु दिग्भागे नगरात्सुमनोहरे ।।
विस्तीर्णं कारयेद्राजा मनोहरमाश्रयम् ।। २ ।।
कटैर्गुप्तं कुशास्तीर्णं पताकाध्वजशोभितम् ।।
तोरणत्रितयं तत्र प्राङ्मुखं कारयेच्छुभम् ।। ३ ।।
कार्यं षोडशहस्तं तु तोरणं तु समुच्छ्रितम् ।।
वैपुल्यं दशहस्तं तु तत्र कार्यं भृगूत्तम ।। ४ ।।
तोरणाद्दक्षिणे भागे तत्र कार्यं समाश्रयम् ।।
देवतार्चा भवेद्यत्र तथाग्निहवन क्रिया ।। ५ ।।
अष्टहस्तायतोत्सेधमुल्मुकानां तु वामतः ।।
कार्यं भवति शुष्काणां कूटं भृगुकुलोद्वह ।। ६ ।।
पञ्चरङ्कसूत्रेण शतग्रन्थिं मनोरमाम् ।।
मध्यमे तोरणे कुर्याच्छतपाशीं तु मध्यगाम् ।। ७ ।।
छादयित्वा कुशैस्तां तु मुदा संछादयेत्पुनः ।।
तस्याश्च लंघनं वर्ज्यं प्रयत्नात्सर्वजन्तुभिः ।। ८ ।।
न लंघिता सा यावत्स्यात्प्रथमं राजहस्तिना ।।
चित्रां त्यक्त्वा यदा स्वातिं सविता प्रतिपद्यते ।। ९ ।।।
ततः प्रभृति कर्तव्या यावत्स्वातौ रविः स्थितः ।।
आश्रमे प्रत्यहं देवाः पूजनीया द्विजोत्तम ।। 2.159.१० ।।
ब्रह्मा विष्णुश्च शम्भुश्च शक्रश्चैवानलानिलौ।।

विनायकः कुमारश्च वरुणो धनदो यमः ।। ११ ।।
विश्वान्देवान्महाभाग उच्चैःश्रवसमेव च ।।
अष्टौ महागजाः पूज्यास्तेषां नामानि मे शृणु ।। १२ ।।
कुमुदैरावणौ पद्मः पुष्पदन्तोऽथ वामनः ।।
सुप्रतीकाञ्जनौ नील एतेऽष्टौ देवयोनयः ।। ।। १३ ।।
पूजा कार्या ग्रहर्क्षाणां तथैव च पुरोधसा ।।
ततस्तु जुहुयाद्वह्नौ पुरोधा सुसमाहितः ।। १४ ।।
यथाभिमतदेवानां मन्त्रैस्तल्लिङ्गसंज्ञकम्।।
तथा च मन्त्रहीनानां प्रणवेन महाभुज ।। १५ ।।
समिधः क्षीरवृक्षाणां तथा सिद्धार्थकानि च ।।
घृतं तिलांश्च धर्मज्ञ तथा चैवाक्षतानि च ।। १६।
हुत्वा च कलशान्कुर्यात्सोदकान्गन्धसंयुतान् ।।
पूजितान्माल्यगन्धैश्च वनस्पतिविभूषितान् ।। १७ ।।
पञ्चरङ्गकसूत्रेण कुर्याद्वस्त्रगतांस्तथा ।।
भल्लातशालिसिद्धार्था वचाकुष्ठप्रियङ्गवः ।। १८ ।।
तोरणात्पश्चिमे भागे कलशैः पूर्वकल्पितैः ।।
ततः संस्नापनीयाः स्युर्मंत्रपूतैर्गजोत्तमैः ।। १९ ।।
तुरगांश्च महाभाग चालङ्कृत्य ततस्तु तान् ।।
ततोभिषेकनागस्य तथा तत्तुरगस्य च ।।2.159.२०।।
अन्नपिण्डं ततो देयमभिमन्त्र्य पुरोधसा ।।
तस्याभिनन्दने राज्ञो विनयः परिकीर्तितः ।। २१ ।।
त्यागे च तस्य विज्ञेयं महद्भयमुपस्थितम् ।।
निष्क्रामयेत्तोरणैस्तु ततो हि प्रथमं गजान् ।। २२ ।।
तत्रापि प्रथमं राम अभिषिच्य गजोत्तमम् ।।
तस्यादौ शतपाशीं तु नरः पञ्चनखोऽपि वा ।। २३ ।।
अथ ह्यन्यो लंघयेत्तां राज्ञो मरणमादिशेत् ।।
दुर्भिक्षं तत्र विज्ञेयं गोखरोष्ट्रैश्च लंघने ।। २४ ।।
लंघयेद्वामपादेन यदि तां नृपकुञ्जरः ।।
राजा पुरोहितामात्यराजपुत्रहितं भवेत् ।।२५ ।।
राज्ञस्तु मरणं बूयादाक्रमेत्तं यदापरः ।।
राज्ञोपि जयमाचष्टे लंघयेन्दक्षिणेन ताम् ।। २६ ।।
राजहस्तिनि निष्क्रान्ते सा त्वया स्यात्तदा भवेत् ।।
निष्क्रामेयुस्ततः सर्वेः प्राङ्मुखास्तोरणैर्गजाः ।। २७ ।।

ततोस्त्राः सुमहाभाग ततस्तु नरसत्तम ।।
ततश्छत्रं ध्वजं चैव राजलिङ्गानि यानि च ।। ।। २८ ।।
आश्रमे तानि संस्थाप्य पूजयेदायुधानि च ।।
पञ्चरङ्गकसूत्रेण यास्ताः प्रतिसरा कृताः ।। २९ ।।
दूष्यादूष्येतिमन्त्रेण निबध्नीयात्पुरोहितः ।।
सर्वेषां नृपनागानां तुरगाणां च भार्गव ।। 2.159.३० ।।
स्वगृहेषु ततो नेया कुञ्जरास्तुरगैः सह ।।
स्वातिस्थः सविता यावत्तावच्छायासु संस्थितान् ।। ३१ ।।
पूजयेत्सततं राम नाक्रोशेन्न च ताडयेत् ।।
राजचिह्नानि सर्वाणि पूजयेदाश्रमे सदा ।। ३२ ।।
पूजयेद्वरुणं नित्यं तथाप्सु विधिवद्द्विज ।।
भूतेज्या च तथा कार्या रात्रौ बलिभिरुत्तमैः ।। ३३ ।।
आश्रमं रक्षणीयं स्यात्पुरुषैः शस्त्रपाणिभिः ।।
वसेतामाश्रमे नित्यं सांवत्सर पुरोहितौ।।३४।।
अश्ववैद्यप्रधानश्च तथा नागभिषग्वरः ।।
दीक्षितैस्तैस्तथा भाव्यं ब्रह्मचारिभिरेव च।।३५।।
स्वातिं त्यक्त्वा यदा सूर्यो विशाखां प्रतिपद्यते।।
अलंकुर्याद्दिने तस्मिन्वाहनांश्च विशेषतः।।३६।।
पूजिता राजलिङ्गाश्च कर्तव्या नरहस्तगाः।।
हस्तिनं तुरगं छत्रं खड्गं वा पञ्चदुन्दुभिम् ।।३७।।
ध्वजं पताकां धर्मज्ञ कालज्ञस्त्वभिमंत्रयेत् ।।
अभिमन्त्र्य ततः सर्वान्कुर्यात्कुञ्जरधूर्गताम।।३८।।
कुञ्जरोपरिगौ स्यातां सांवत्सरपुरोहितौ ।।
अश्ववैद्य प्रधानश्च तथा नागभिषग्वरः ।। ३९ ।।
ततोऽभिमन्त्रितं राजा समारुह्य तुरङ्गमम् ।।
निष्क्रम्य तोरणे नागमभिमन्त्र्य समारुहेत् ।। 2.159.४० ।।
तोरणेन विनिष्क्रम्य कुर्यात्सुरविसर्जनम् ।।
बलिं विसृज्य विधिवद्राजा कुञ्जरधूर्गतः ।।४१।।
रत्नैरलङ्कृतः सर्वैर्वीज्यमानश्च चामरैः ।।
उल्मुकानां च निचयमादीपितमनन्तरम् ।। ४२ ।।
राजा प्रदक्षिणं कुर्यात्त्रीन्वारान्सुसमाहितः ।। ४३ ।।
चतुरङ्गबलोपेतः सर्वसैन्यसमन्वितः ।।
क्ष्वेडाकिलकिला शब्दैः सर्ववादित्रनिःस्वनैः ।। ४४ ।।

वल्गितैश्च पदातीनां हृष्टानां मनुजोत्तम ।।
एवं कृत्वा गृहं गच्छेद्राजा सैन्यपुरःसरः ।। ४५ ।।
जनं सम्पूज्य च गृहात्सर्वमेव विसर्जयेत् ।।
शान्तिर्नीराजनाख्येयं कर्तव्या वसुधाधिपैः।।
क्षेम्या वृद्धिकरी राम नरकुञ्जरवाजिनाम् ।। ४६ ।।
धन्या यशस्या रिपुनाशनी च सुखावहा शान्तिरनुत्तमा च ।।
कार्या नृपै राष्ट्रविवृद्धिहेतोः सर्वप्रयत्नेन भृगुप्रवीर ।। ४७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने नीराजनशान्तिवर्णनो नामैकोनषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५९ ।।
2.160
।। राम उवाच ।।
छत्राश्च केतुकरिणां पताका खड्गचर्मणाम् ।।
तथा दुन्दुभिचापानां ब्रूहि मन्त्रान्ममानघ ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
शृणु मन्त्रान्महाभाग भगवान्यत्पराशरः ।।
गालवाय पुरोवाच सर्वधर्मभृतां वरः ।। २ ।।
पराशर उवाच ।।
यथाम्बुदश्छादयति शिवायेमां वसुन्धराम ।।
तथाच्छादय राजानं विजयारोग्यवृद्धये ।। ३ ।।
इति च्छत्रमन्त्रः ।।
पराशर उवाच ।।
गन्धर्वकुलराजस्त्वं मा भूयाः कुलदूषकः ।।
ब्रह्मणः सत्यवाक्येन सोमस्य वरुणस्य च ।। ४ ।।
प्रभावश्च हुताशस्य भवस्य त्वं तुरङ्गम ।।
तेजसा चैव सूर्यस्य मुनीनां तपसां तथा ।। ५ ।।
रुद्रस्य ब्रह्मचर्येण पवनस्य बलेन च ।।
स्मर त्वं राजपुत्रोऽसि कौस्तुभं च मणिं स्मर ।।६।।
यां गतिं ब्रह्महा गच्छेत्पितृहा मातृहा तथा ।।
भूम्यर्थेऽनृतवादी च क्षत्रियश्च पराङ्मुखः ।। ७ ।।
सूर्याचन्द्रमसौ वायुर्यावत्पश्यन्ति दुष्कृतम् ।।
व्रजेत्त्वेतां गतिं क्षिप्रं तच्च पापं भवेत्तव ।। ८ ।।
विकृतिं यदि गच्छेन्नो युद्धेऽध्वनि तुरङ्गम ।।
रिपून्विजित्य समरे सहभर्त्रा सुखी भव ।। ९ ।।
इत्यश्वमन्त्रः ।।

पराशर उवाच ।।
शक्रकेतो महावीर सुपर्णस्तत्सुताश्रितः ।।
पतत्रिराट् वैनतेयस्तथा नारायणध्वजः ।। 2.160.१० ।।
काश्यपेयोऽमृताहर्ता नागारिर्विष्णुवाहनः ।।
अप्रमेयो दुराधर्षो रणे चैवारिसूदनः ।। ११ ।। ।
गरुत्मान्मारुतगतिः त्वयि सन्निहितः स्थितः ।।
साश्ववर्मायुधान्योधान्रक्षास्माकं महद्रिपून् ।। १२।।
इति ध्वजमन्त्रः ।।
पराशर उवाच ।।
कुमुदैरावणौ पद्मः पुष्पदन्तोथ वामनः ।।
सुप्रतीकोञ्जनो नील एतेष्टौ देवयोनयः ।। १३ ।।
तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च धनान्यष्टौ समाश्रिताः ।।
भद्रो मन्दो मृगश्चैव गजः संकीर्ण एव च ।। १४ ।।
वनेवने प्रसृतास्ते स्मर योनिं महागज ।।
पान्तु त्वां वसवो रुद्रा आदित्याः समरुद्गणाः ।। १५ ।।
भर्तारं रक्ष नागेन्द्र समयः प्रतिपाल्यताम् ।।
अवाप्नुहि जयं युद्धे गमने स्वस्ति नो व्रज ।। १६ ।।
श्रीस्ते सोमाद्बलं विष्णोस्तेजः सूर्याज्जवोऽनिलात् ।।
स्थैर्यं मेरोर्जयं रुद्राद्यशो देवात्पुरन्दरात् ।। १७ ।।
युद्धे रक्षन्तु नागास्त्वां दिशश्च सह दैवतैः ।।
अश्विभ्यां सह गन्धर्वा पान्तु त्वां सर्वतः सदा ।। १८ ।।
इति हस्तिमंत्रः ।।
पराशर उवाच ।।
हुतभुग्वसवो रुद्रा वायुः सोमो महर्षयः ।।
नागकिन्नरगन्धर्वयज्ञभूतगणग्रहाः ।। १९ ।।
प्रमथास्तु सहादित्यैर्भूतेशो मातृभिः सहः ।।
शक्रसेनापतिः स्कन्दो वरुणश्चाश्रितस्त्वयि ।। 2.160.२० ।।
प्रदहन्तु रिपून्सर्वान्राजा विजयमिच्छतु ।।
यानि प्रयुक्तान्यरिभिर्दूषणानि समन्ततः ।। २१ ।।
पतन्तूपरि शत्रूणां हतानि तव तेजसा ।।
कालनेमिवधे यद्वद्यश्च त्रिपुरपातने ।। २२ ।।
हिरण्यकशिपोर्यद्वद्वधे सर्वासुरेषु च ।।
शोभितासि तथैवाद्य शोभस्व समयं स्मर ।। २३ ।।

नीलाञ्श्वेतानिमान्दृष्ट्वा नश्यंत्वाशु नृपारयः ।।
व्याधिभिर्विविधैर्घोरैः शस्त्रैश्च युधि निर्जिताः ।। २४ ।।
पूतना रेवती नाम्ना कालरात्रीति पठ्यते ।।
दहत्वाशु रिपून्सर्वान्पताके त्वामुपाश्रिता ।। २५ ।।
इति पताकामन्त्रः ।।
पराशर उवाच ।।
असिर्विशसनः खड्गस्तीक्ष्णधारो दुरासदः ।।
श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्माचारस्तथैव च ।। २६ ।।
इत्यष्टौ तव नामानि स्वयमुक्तानि वेधसा ।।
नक्षत्रं कृत्तिका तुभ्यं गुरुर्देवो महेश्वरः ।। २७ ।।
रोहिण्याश्च शरीरं ते दैवतं तु जनार्दनः ।।
पिता पितामहो देवः स त्वं पालय सर्वदा ।। २८ ।।
इति खड्गमन्त्रः ।।
पराशर उवाच ।।
वर्मप्रदस्त्वं समरे धर्मसैन्याय मानद ।।
रक्ष मां रक्षणीयोऽहं तवानघ नमोस्तु ते ।। २९ ।।
इति वर्ममन्त्रः ।।
पराशर उवाच ।।
दुन्दुभे त्वं सपत्नानां घोषाद्धृदयकंपनः ।। 2.160.३० ।।
तव भूमिपसैन्यानां तथा विजयवर्धनः ।।
यथा जीमूतघोषेण हृष्यन्ति शरवारणाः ।।
तथा च तव शब्देन त्रस्यन्त्वस्मद्द्विषो रणे ।। ३१ ।।
इति दुन्दुभिमंत्रः ।।
पराशर उवाच ।।
सर्वायुधमहामात्र सर्वदेवारिसूदन ।।
चापस्त्वं सर्वदा रक्ष साकं शरवरैः सदा ।। ३२ ।।
इति चापमन्त्रः ।।
पुष्कर उवाच ।।
मंत्रास्तवैतेऽभिहिता नृवीर सम्मंत्रणे वैजयिका यथावत् ।।
एतैस्तु मंत्रैरभिमन्त्रितानां चलत्यमोघं बलमप्रमृष्यम् ।। ३३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने मन्त्राध्यायवर्णनो नाम षष्ट्युत्तरशततमोध्यायः ।। १६० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १६१-१६५

https://sa.wikisource.org/s/11lp

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.161

परशुराम उवाच ।।

शान्तिमाचक्ष्व मां देव घृतकम्बलसंज्ञिताम् ।।

कार्या या पार्थिवेन्द्राणां विजयाय पुरोधसा ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।

पूर्वोत्तरे तु दिग्भागे नगरात्सुमनोहरे ।।

प्रागुदक्प्रवणे देशे शान्त्यागारं तु कारयेत् ।। २ ।।

तं तमत्यन्तविस्तीर्णं नानावस्त्रविभूषितम् ।।

पुनर्वसौ गते चन्द्रे तत्र यायान्नराधिपः ।। ३ ।।

पुरस्कृत्य महाभाग सांवत्सरपुरोहितौ ।।

अभिषेचनिका मन्त्रा ये मयाभिहिताः पुरा ।। ४ ।।

देवादयस्तु तेषां वै स्थानं तत्र प्रकल्पयेत् ।।

गन्धमण्डलकैर्मुख्यैर्यथास्थानं पुरोहितः ।। ५ ।।

आवाहनं ततः कुर्यात्स्नातास्तत्र च येऽपि ते ।।

देवादीनां तु सर्वेषां ब्राह्मणैः सहिता द्विज ।।६।।

आवाहितानां सर्वेषां गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।।

देववत्पूजनं कुर्यात्तथा नृपपुरोहितौ ।। ७ ।।

एवं संपूजनं कृत्वा सोपवासास्तु ते त्रयः ।।

स्वप्युश्च तां निशां तत्र सर्व एव समाहिताः ।। ८ ।।

ततो नैर्ऋतकं कर्म प्रदेशे तु पुरोहितः ।।

कृत्वा त्रिभागशेषायां रात्रौ कुर्यात्तु शान्तिकम् ।। ९ ।।

श्रुत्वा दशगुणानत्र स्नापयेत्तं नराधिपम् ।।

पूर्वमेव तथा स्नानं सिद्धार्थोत्साधितं तथा ।। 2.161.१० ।।

पूर्णेन घृतकुम्भेन मन्त्रेणानेन कालवित् ।।

आज्यं तेजः समुद्दिष्टमाज्यं तेजोहरं परम् ।। ११ ।।

आज्यं सुराणामाहारमाज्ये लोकः प्रतिष्ठितः ।।

तेनान्तरिक्षं दिव्यं वा धत्ते कल्मषनाशनम् ।। १२ ।।

सर्वे तदाज्यसंस्पर्शात्प्रणाशमुपगच्छतु ।।

ततो विरूक्षितं स्नातं स्नानवेद्यां नराधिपम् ।। १३ ।।

गच्छेत्तं तु पुरस्कृत्य सांवत्सरपुरोहितौ ।।

स्नानवेदी तु कर्तव्या लाजाकुसुममण्डिता ।।१४ ।।

चतुर्भिः पूर्णकुम्भैस्तु विदिक्षु ह्युपशोभिता ।।

चत्वारि तस्याश्चर्माणि प्राग्ग्रीवाणि समास्तरेत् ।। १५ ।।

वृषस्य द्वीपिनश्चैव सिंहशार्दूलयोस्तथा ।।
भद्रासनं न्यसेद्राम तेषामुपरि चर्मणाम् ।। १६ ।।
स्वासीनं नृपतिं तत्र वस्त्रैराच्छादयेन्नृपैः ।।
कार्पासिकैस्ततः पश्चादाविकैः कृमिजैस्ततः ।। १७ ।।
ततस्तु सर्पिषः कुम्भैः पूर्णैस्तमभिषेचयेत् ।।
कुम्भाष्टकं तु कर्तव्यमष्टाविंशतिरेव वा ।।१८ ।।
अथवाष्टशतं राम वृद्धिरेषा गुणोत्तरा ।।
ततोपनीय वस्त्राणि तस्यां वेद्यां पुरोहितः ।। १९ ।।
शूलेन मृन्मयं भिंद्याच्छत्रुं क्रोधसमन्वितः ।।
राज्ञस्तु कलशं दत्त्वा स्वयं सांवत्सरस्ततः ।। 2.161.२० ।।
अभिषेचनमन्त्रेण स्वर्चितं कल्पितं दृढम् ।।।
ज्योतिष्मतीं त्रायमाणामभयामपराजिताम् ।।२१।।
जीवां विश्वेश्वरीं पाठां समंगामभयां तथा ।।
सहां च सहदेवां च पूर्णकोशां शतावरीम् ।।२२।।
अरिष्टिकां शिवां भद्रां कलशं तत्र विन्यसेत् ।।
ब्राह्मी क्षेमामजां चैव सर्वबीजानि काञ्चनम् ।। २३ ।।
मङ्गल्याश्च यथालाभं सर्वौषध्यो रसस्तथा ।।
रत्नानि सर्वगन्धाश्च बिल्वं च सविकङ्कतम् ।। २४ ।।
एवं स्नातो घृते दृष्ट्वा वदनं तर्पणं तथा ।।
मङ्गलालभनं कृत्वा धौतवासाः समाहितः ।। २५ ।।
अभ्यर्चनं ततः कुर्याद्देवादीनां पृथक्पृथक् ।।
तेषामेव ततो वह्नौ चतुर्थ्यन्तैस्तु नामभिः ।। २६ ।।
ओङ्कारपूतं जुहुयाद् घृतं बहु पुरोहितः ।।
आयुधाभ्यर्चनं कार्यं वाहनाभ्यर्चनं ततः ।।२७ ।।
राजचिह्नार्चनं कृत्वा ह्यलङ्कृत्य स्वकां तनुम् ।।
अनुलेपनमाददद्याद्गन्धद्वारेति मन्त्रतः ।। २८ ।।
शुभं वसनमाददद्याच्छ्रीसूक्तेनाभिमंत्रितम् ।।
श्रियं धातर्मयि देहि मंत्रः सुमनसां भवेत ।। २९ ।।
रायस्पोषेति च तथा मन्त्रेलङ्करणे स्मृतः ।।
ततोनुलिप्तः सुरभिः स्रग्वी रुचिरभूषणः ।। 2.161.३० ।।
केशवाभ्यर्चनं कृत्वा वह्निस्थानं ततो व्रजेत् ।।
वह्नेरुत्तरदिग्भागे ततः प्रागुक्तकर्मणाम् ।। ३१ ।।
सिंहासनं न्यसेत्पृष्ठे भव्यास्तरणसंयुतम् ।।

ततस्तु राम चर्माणि प्राग्ग्रीवाणि तु विन्यसेत् ।। ३२ ।।
वृषस्य वृषदंशस्य करेश्च पृषतस्य च ।।
तेषामुपरि सिंहस्य व्याघ्रस्य च ततः परम् ।। ३३ ।।
ध्रुवा द्यौरिति मन्त्रेण नृपं तत्रोपवेशयेत ।।
दर्भपाणिस्ततो राजा तथैव च पुरोहितः ।। ३४ ।।
तयोर्हस्तगतावग्रे दर्भौ संग्रथयेद्द्विजः ।।
ततः पुरोधा जुहुयाद्ब्राह्मैर्मन्त्रैर्घृतं शुचिः ।। ३८ ।।
रौद्रवैष्णव वायव्यशाक्रसौम्यैः सवारुणैः ।।
बार्हस्पत्यैस्ततः कुर्यात्तंत्रमुत्तरसंजकम् ।। ३६ ।।
दैवज्ञः प्रयतः कुर्याद्देवतानां विसर्जनम् ।।
यान्तु देवगणाः सर्वे सानुगाः सपरिच्छदाः ।। ३७ ।।
आदाय पार्थिवात्पूजां नगरागमनाय च ।।
ततस्तु पूजयेद्राजा सांवत्सरपुरोहितौ ।। ३८ ।।
धनेन ब्राह्मणानां च ततो दद्याच्च दक्षिणाम् ।।
मङ्गलालभनं कृत्वा खड्गपाणिर्गृहाद्व्रजेत् ।।
शान्तिघोषेण महता राजा कुञ्जरगस्ततः ।। ३९ ।।
शांतिर्मया तेऽभिहिता नृवीर धन्या यशस्या रिपुनाशनी च ।।
सुखावहा राष्ट्रविवृद्धिकर्त्री कार्या नृपैर्धर्मविवृद्धिदा च ।। 2.161.४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने
घृतकम्बलशान्तिकथनो नामैकषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६१ ।।
2.162
।।राम उवाच ।। ।।
संवत्सराभिषेकं च कथयस्व महीभृतः ।।
तत्र मे संशयं देव त्वं हि सर्वं विपश्यसि ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
राजाभिषेकनक्षत्रे प्रतिसंवत्सरं द्विजः ।।
पूर्वाभिषेकविधिना कर्तव्यमभिषेचनम् ।। २ ।।
धन्यं यशस्यं रिपुनाशनं च सौभाग्यदं पुष्टिविवर्धनं च ।।
वर्षाभिषेकं नृपतेः प्रदिष्टं सौख्यावहं राज्यविवृद्धिदं च ।।३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने संवत्सराभिषेकाध्यायो नाम द्विषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः।। १६२।।
2.163
राम उवाच ।। भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविदां वर ।।
यात्राकालविधानं मे कथयस्व महीक्षिताम् ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।
यदा मन्येत नृपतिराक्रन्देन बलीयसा ।।
पार्ष्णिग्राहेभिभूणा तं तदा यात्रां प्रयोजयेत।। ।।२।।
पुष्टा मेद्य भृता भृत्या प्रभूतञ्च बलं मम ।।
मूलरक्षासमर्थोऽस्मि तदा यात्रां प्रयोजयेत् ।।३।।
पार्ष्णिग्राहाधिकं सैन्यं मूले निक्षिप्य वा व्रजेत्।।
चैत्रं वा मार्गशीर्षं वा यात्रां यायान्नराधिपः ।। ४ ।।
चैत्र्यां सस्यं हि नंदाद्यं हन्ति पुष्टिं च शारदम् ।।
एतदेव विपर्यस्तं मार्गशीर्ष्यां नराधिपः ।। ।। ५ ।।
शत्रोर्वा व्यसने यायात्काल एव सुदुर्लभः ।।
दिव्यान्तरिक्षक्षितिजैरुत्पातैः पीडितं भृशम् ।। ६ ।।
षड्क्षपीडनात्तृप्तं पीडितं च तथा ग्रहैः ।।
प्रज्वलन्ति तथैवोल्का दिशं यस्य प्रपद्यते ।। ७ ।।
भूकम्पो यां दिशं याति यां च केतुः प्रधूमयेत् ।।
निर्घातः श्रूयते यत्र तां यायाद्वसुधाधिपः ।। ८ ।।
स्वबलव्यसनोपेतं तथा दुर्भिक्षपीडितम् ।।
सम्भूतान्तरकोपं च क्षिप्रं यायादरिं नृपः ।। ९ ।।
यूकामक्षिकबहुलं बहुविघ्नं तथा बिलम् ।।
नास्तिकं भिन्नमर्यादं तथा मङ्गलवादि च ।। 2.163.१० ।।
अपेतप्रकृतिं चैव निराशं च तथा जयेत् ।।
विष्टिनायककं सैन्यं तथा भिन्नपरस्परम् ।। ११ ।।
व्यसनासक्तनृपतिं बलं राजा नियोजयेत् ।।
गच्छेत्तु पश्चाद्धर्मज्ञ पुरस्तात्तु विगर्हितैः ।। १२ ।।
क्व यासि तिष्ठ मागच्छ किं तत्र गमनस्य च ।।
अन्ये शब्दाश्च ये दृष्टास्ते विपत्तिकरा अपि ।। १३ ।।
ध्वाजादिषु तथा स्नानं क्रव्यादानां विगर्हितम् ।।
स्खलनं वाहनानां च वस्त्रसङ्गस्तथैव च ।। १४ ।।
विनिर्गतश्च द्वाराद्यैः शिरसश्चाभिघातनम् ।।
छत्रध्वजादिवस्त्राणां पतनं च तथाशुभम् ।। १५ ।।
दृष्ट्वा निमित्तं प्रथममङ्गल्यं विनाशनम् ।।
केशवं पूजयेद्विद्वांस्तथैव मधुसूदनम् ।। २६ ।।
द्वितीये तु ततो दृष्टे प्रतीपे प्रविशेद्गृहम् ।।
अथेष्टानि प्रवक्ष्यामि मङ्गल्यानि तथानघ ।। १७ ।।

श्वेताः सुमनसः श्रेष्ठाः पूर्णकुम्भं तथैव च ।।
जलजानि च मत्स्यानि मांसं मत्स्याश्च भार्गव ।। १८ ।।
गावस्तुरङ्गमा नागा बद्ध एकः पशुस्ततः ।।
त्रिदशाः सुहृदो विप्रा ज्वलितश्च हुताशनः ।। १९ ।।
गणिकाश्च महाभागाः पूर्वाचार्यादिगोमयम् ।।
रुक्मं रौप्यं तथा ताम्रं सर्वरत्नानि चाप्यथ ।। 2.163.२० ।।
औषधानि च सर्वज्ञ वचासिद्धार्थके तथा ।।
नृवर्धमानं यानं च भद्रपीठं तथैव च ।। २१ ।।
खड्गं छत्रं पताकां च मृदमायुधमेव च ।।
राजलिङ्गानि सर्वाणि शवं रुदितवर्जितम् ।। २२ ।।
घृतं दधि पयश्चैव फलानि विविधानि च ।।
स्वस्तिकं वर्धमानं च नन्द्यावर्तं सकौस्तुभम्।।२३।।
नद्यश्च चित्रविन्यस्ता मङ्गल्यान्यपराणि च।।
अक्षताश्च तथा मुख्यास्तथा दर्पणमेव च ।।२४।।
अञ्जनं रोचनं चैव शृङ्गारो माक्षिकं तथा ।।
शङ्ख इक्षुस्तथा भक्ष्या वाचश्चैव तथा शुभाः ।। २५ ।।
वादित्राणां मुखः शब्दो गम्भीरश्च मनोहरः ।।
गान्धारषड्जऋषभा याने शस्तास्तथा स्वराः ।। २६।।
वायुः सशर्करो रूक्षः स च दिग्भ्यः समर्थितः।।
प्रतिलोमस्तथा नीचो विज्ञेयो भयकृद्द्विज ।। २७ ।।
अनुकूलो मृदुस्निग्धः सुखस्पर्शः सुखावहः ।।
ऋक्षा ऋक्षस्वराः खड्गाः क्रव्यादाश्च विगर्हिताः ।। २८ ।।
मेघाः शस्ता घनाः स्निग्धा गजबृंहितसन्निभाः ।।
अनुलोमा तडिच्छस्ता शक्रश्चापं तथैव च ।। २९ ।।
अप्रशस्ते तथाज्ञेये पीरवेशप्रवर्षणे ।।
अनुलोमा ग्रहः शस्ता दिक्पतिस्तु विशेषतः ।। 2.163.३० ।।
आस्तिक्यं श्रद्दधानत्वं तथा पूज्याभिपूजनम् ।।
शस्तान्येतानि धर्मज्ञ यच्च स्यान्मनसः प्रियम् ।। ३१ ।।
मनसस्तुष्टिरेवात्र परमं जयलक्षणम् ।।
एकतः सर्वलिङ्गानि मनस्तुष्टिरथैकतः ।। ३२ ।।
यानोत्सुकत्वं मनसः प्रहर्षः सुस्वप्नलाभो मनसः प्रसादः ।।
माङ्गल्यलब्धिश्रवणं च राम ज्ञेयानि नित्यं विजयावहानि ।। ३३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० सं० यात्राशकुनवर्णनं नाम त्रिषष्ट्युत्तरशततमोध्यायः ।।

१६३ ।।
2.164
पुष्कर उवाच ।।
तिष्ठतो गमने प्रश्ने पुरुषस्य शुभाशुभम् ।।
निवेदयन्ति शकुना देशस्य नगरस्य च ।।१।।
पथि पान्थो नृपः सैन्ये मरीचोद्दिश्य देवताम् ।।
सार्थे प्रधानः साम्ये च ज्ञातिविद्यावयोधिकः ।। २ ।।
सर्वपापफलो दीप्तः शान्तः शुभफलो मतः ।।
षट्प्रकारा विनिर्दिष्टाः शकुनानां च दीप्तता ।। ३ ।।
वेला दिग्देशकरणं स तु जातिविभेदकः ।।
पूर्वापूर्वा च विज्ञेया सा तेषां बलवत्तरा ।। ४ ।।
दिवाचरो रात्रिचरस्तथा रात्रौ दिवाचरः ।।
क्रूरस्य वेलादीप्तस्य खलर्क्षनिग्रहादिषु ।। ५ ।।
धूमितासा तु विज्ञेया यां गमिष्यति भास्करः ।।
यस्यां स्थितः सा ज्वलिता मुक्ता चाङ्गारिणी मता ।। ६ ।।
एतास्तिस्रः स्मृता दीप्ताः पञ्च शन्तास्तथा पराः ।।
दीप्तायां दिशि दिग्दीप्तः शकुनः परिकीर्तितः ।। ७ ।।
ग्राम्ये वन्यो वने ग्राम्यस्तथा निन्दितपादपे ।।
देशे चैवाशुभे ज्ञेयो देशदीप्तो द्विजोत्तम ।। ८ ।।
क्रियादीप्तो विनिर्दिष्टः स्वजात्यनुचितक्रियः।।
ततो दीप्तश्च कथितो भिन्नभैरवनिःस्वनः।।९।।
प्रतिदीप्तस्तथा ज्ञेयः केवलं मांसभोजनः ।।
दीप्तशान्तो विनिर्दिष्टः सर्वैभेदैः प्रकीर्तितः ।। 2.164.१० ।।
मिश्रांमिश्रो विनिर्दिष्टस्ततो वाच्यं बलात्फलम् ।।
गोश्वोष्ट्रगर्दभश्वानः शारिकागृहगोधिके ।।
नटिकेषां सचर्माद्ये कथिता ग्रामवासिनः ।। ११ ।।
अजाविशुक्रनागेन्द्रखरा महिषवायसौ ।।
ग्राम्यारण्या विनिर्दिष्टाः सर्वेऽन्ये वनगोचराः ।। १२ ।।
मार्जरक्तकृषो ग्राम्यस्तथान्यो वनगोचरे ।।
सर्वेऽप्येवेति विज्ञेया नित्यं रूपविभेदतः ।। १३ ।।
श्रीकण्ठशिखिचक्राह्वा ये च हारीतवायसाः ।।
कुलालकुक्कुटश्येनफांटवं जलवानराः ।। १४ ।।
शशघ्नचटकश्यामाश्चाषभास कपिञ्जलाः ।।
तित्तिरिः शतपत्रश्च कपोताश्च तथा त्रयः ।। १५ ।।

खञ्जरीटकदात्यूह शुकाण्डीवहतिक्तकाः ।।
भारद्वाजश्च सारङ्गः इति ज्ञेया दिवाचराः ।। १६ ।।
वल्गुल्युलूकः शशका शरभोत्क्रोशपिच्छलौ ।।
माषिका पिङ्गली काकः कथिता रात्रिचारिणः ।। १७ ।।
हंसाजमृगमार्जारनकुलर्क्ष भुजङ्गमाः ।।
वृकश्च सिंहव्याघ्रोष्ट्रश्वसूकरतुरङ्गमाः ।। १८ ।।
श्वावित्पृथुतगोमायुघृतकोकिलसारसाः ।।
तुरङ्गमो द्वीपिनराश्चोरा उभयचारिणः ।।१९।।
रणप्रस्थानयोः सर्वे पुरस्तात्सङ्गचारिणः ।।
जयावहा विनिर्दिष्टाः पश्चाद्विजयकारिणः ।।2.164.२०।।
गृहे गम्यो यदा चायं व्याहरेत्पुरतः स्थितः ।।
नृपावमानं वदति वामः कलहभोजने ।।२१।।
याने तद्दर्शनं धन्यं सपतङ्गस्य चाप्यथ ।।
चौरैर्दोषमथाख्याति मयूरो भिन्ननिःस्वनः ।। ।।२२।।
वमते कपिलः श्रेष्ठः तथा दक्षिणसंस्थितः ।।
पृष्ठतो निन्दितफलः तित्तिरिस्तत्र शस्यते ।। २३ ।।
एणा वराहाः पृषतो वामा भूत्वा तु दक्षिणाः।।
भवन्त्यर्थकरा नित्यं विपरीता विगर्हिताः ।।२४।।
वृकाश्च जम्बुकव्याघ्र सिंहमार्जारगर्दभाः ।।
वाच्छितार्थकरा ज्ञेया दक्षिणाद्वामभागगाः ।।२५।।
शिवा श्यामा रला च्छुच्छः पिङ्गला गृहगोधिकाः ।।
सूकरी परपुष्टा च पुंनामानश्च वामतः ।। २६ ।।
श्रीसंज्ञा चाषभषककपिश्रीकर्णछिक्कराः ।।
कपिश्रीकर्णपिप्पीका रुरुश्येनाश्च दक्षिणाः ।।२७।।
जाहकाहिशशक्रोडगोधानां कीर्तनं शुभम् ।।
ततः सन्दर्शनं नेष्टं प्रतीपं वानरर्क्षयोः ।। २८ ।।
फलकृत्पूर्वशकुनः प्रस्थितस्य च योन्वहम् ।।
भवेत्तस्य फलं वान्यत्तदेव दिवसं बुधैः ।। २९ ।।
मत्ता भिक्षार्थिनो बाला विरक्ताभास्तथैव च ।।
सीमान्तनद्यन्तरिता विज्ञेया निष्फला द्विज ।। 2.164.३० ।।
एकद्वित्रिचतुर्भिस्तु शिवा धन्या ततो भवेत् ।।
पञ्चभिश्च तथा षड्भिरधन्याः परिकीर्तिताः ।। ३१ ।।
सप्तभिश्च तथा धन्या निष्फला परतो भवेत् ।।

नृणां रोमाञ्चजननी वाहनानां भयप्रदा।। ३२ ।।
ज्वालानना सूर्यमुखी विज्ञेया भयवर्धिनी ।।
प्रथमं शार्ङ्गके दृष्टे शुभे देशे शुभं वदेत् ।। ३३ ।।
संवत्सरं मनुष्यस्य ह्यशुभे चाशुभं तथा ।।
यथाविधि नरः पश्यञ्छकुनं प्रथमेहनि ।। ३४ ।।
आत्मनश्च तथा तेन ज्ञातव्यं वत्सरं फलम् ।।
शार्ङ्गक च नरो दृष्ट्वा भुजङ्गमशिरोगतः ।। ३५ ।।
अवश्यं तदवाप्नोति यत्किञ्चिन्मनसेच्छति ।।
विशन्ति येन मार्गेण वायसा बहवः परम् ।। ३६ ।।
तेन मार्गेण वै तस्य पुरस्य ग्रहणं भवेत् ।।
सेनायां यदि वासार्थे विनिष्टो वायसो भवेत् ।। ३७ ।।
वासो भयाय रात्रस्थो भयं वदति दुस्तरम् ।।
छायाङ्गवाहनोपानच्छत्रवस्त्रादिकुण्ठनैः ।। ३८ ।।
मृत्युस्तत्पूजने पूजा तद्विष्ठाकरणे शुभम् ।।
प्रोषितागमकृत्काकः कुर्वन्द्वारि गतागतम् ।। ३९ ।।
रक्तं दग्धं गृहे द्रव्यं विक्षपन्वह्निवेदकः ।।
न्यसेद्रजं पुरस्ताच्चेन्निवेदयति बन्धनम् ।। 2.164.४० ।।
पीतद्रव्यं तथा रुक्मं रूप्यं श्वेतं तु भार्गव ।।
यश्चैवोपलभेद्द्रव्यं तस्य लब्धिं विनिर्दिशेत् ।। ४१ ।।
द्रव्यं चोपनयेद्यत्तु तस्य हानिं द्विजोत्तम ।।
परतो धनलब्धिः स्याद्राम मांसस्य भक्षणे ।। ४२ ।।
श्रीलब्धिः स्यान्मृगक्षेपे राज्यं रत्नार्पणे महत् ।।
यातुः काकोनुकूलस्थः क्षेप्यः कर्णसमो भवेत् ।। ४३ ।।
नन्वर्थसाधको ज्ञेयः प्रतिकूलो भयावहः ।। ४४ ।।
समुखोऽभ्येति विततः यात्राघातकरो भवेत् ।।
वामः काकः स्मृतो धन्यो दक्षिणस्तु विनाशकृत् ।। ४५ ।।
वामोऽनुलोमगः प्रेष्ठो मध्यमो दक्षिणः स्मृतः ।।
प्रतिलोमकृतिर्वामो गमनप्रतिषेधकृत् ।। ।। ४६ ।।
निवेदयति यात्रार्थमभिप्रेतं गृहे रतः ।।
एकाक्षिचरणस्त्वर्क वक्ष्यमाणो भयावहः ।। ४७ ।।
कोटरे वासमानस्तु महानर्थकरो भवेत् ।।
न शुभः सूकरे काकः पङ्कान्तः स तु दृश्यते ।। ४८ ।।
अमेध्यपूर्णवदनः काकः सर्वार्थसाधकः ।।

ज्ञेयाः पतत्रिणोऽन्येमी काकवद्भृगुनन्दन ।। ।। ४९।।
स्कन्दादौ राम सव्यस्थाः श्वानो रिपुविनाशकाः ।।
इन्द्रस्थाने नरेन्द्रस्य पुरेशस्य तु गोपुरे ।। 2.164.५० ।।
अन्तर्गृहे गृहेशस्य मरणाय भवेद्भृशम् ।।
यस्य व्रजति वामाङ्गं तस्य स्याद्दीर्घसिद्धये ।। ५१ ।।
भयाय दक्षिणं चांगं तथा भुजमदक्षिणम् ।।
यात्राघातकरो यस्तु हर्षं प्रति मुखागतः ।। ५२ ।।
मार्गावरोधको मार्गे चौरस्तुदति भार्गव ।।
अलातास्थिमुखः पापो रज्जुमीरमुखस्तथा ।। ५३ ।।
सोपानत्कमुखो धन्यो मांसपूर्णमुखोऽपि च ।।
अमङ्गल्यमथ द्रव्यं देशं चैवाशुभं तथा ।। ५४ ।।
अवमूल्याग्रतो याति यातस्य न भयं भवेत् ।।
तथावमूत्त्यां व्रजति शुभं देशं तथा क्रमम् ।। ५५ ।।
मङ्गल्यं च तथा द्रव्यं तस्य स्यादर्थसिद्धये ।।
एवञ्च राम विज्ञेयास्तथा वै जम्बुकादयः ।। ५६ ।।
भयाय स्वामिनो ज्ञेया अनिमित्तभयं गवाम् ।।
निशि चौरभयाय स्याद्विकृतं मृत्यवे तथा ।। ९७ ।।
शिवाय स्वामिनो रात्रौ बलीवर्दो नदन्भवेत् ।।
उत्सृष्टवृषभो राज्ञो विजयं संप्रयच्छति ।।५८।।
अभक्ष्यं भक्ष्ययन्तश्च गावो न्यासस्तथाम्बकान् ।।
त्यक्तस्नेहाश्च वत्सेषु गवां क्षयकरो मतः ।। ५९ ।।
भूमिं पादैर्विनिर्हत्य दीना भूता विकारणात् ।।
अन्योन्यलग्नपुच्छाश्च गावो भयकरा मताः।।2.164.६०।।
आर्द्राङ्गा हृष्टरोमाश्च प्रविशन्त्यस्तथा गृहम् ।।
शृङ्गलग्नमृदो वापि विज्ञेयाः स्वामिवृद्धये ।। ६१ ।।
महिष्यादिषु चाप्येतत्सर्वं वाच्यं विजानता ।।
नेत्रनासापुटप्रोथस्कंधस्यासनमूर्धसु ।। ६२ ।।
हयानां ज्वलनं शस्तमतोन्यत्र प्रशस्यते ।।
सर्वाङ्गज्वलनं नेष्टं तथा धूमसमुद्भवः ।। ६३ ।।
विस्फुलिङ्गोद्भवश्चैव शकृत्यां स्वशनं तथा ।।
आरोहणं तथान्येन सपर्याणस्य वाजिनः ।। ६४ ।।
जलोपवेशनं नेष्टं भूमौ च परिवर्तनम् ।।
विपत्कल्पतरङ्गस्य स्वतो वाप्यनिमित्ततः ।। ६५ ।।

यवसोदकयोर्द्वेषस्त्वकस्माच्चैव शस्यते ।।
क्रीतः काकैः कपोतैर्वा शारिकाभिस्तुरङ्गमः ।। ६६ ।।
आत्मनः स्वामिनो वापि तदा मरणवेदकः ।।
दुःखार्तध्यानशीलश्च साश्रुनेत्रो भयावहः ।। ६७ ।।
जिह्वया लेढि चरणमसावपि भयङ्करः ।।
निर्निमित्तं पतति वा तदा स्यान्नृषु वृद्धये ।। ६८ ।।
वामपादेन च तथा विलिखंश्च वसुन्धराम् ।।
स्वेनैव वामपार्श्वेन दिवा वा न शुभप्रदः ।। ६९ ।।
प्रवेपमाना ह्रेषन्ते रोदन्ते च मुहुर्मुहुः ।।
शकृन्मूत्रे विमुञ्चन्तो वेदयन्ति महद्भयम् ।। 2.164.७० ।।
उत्तिष्ठन्तो निषीदन्तः सन्ध्यायां दीनमानसाः ।।
स्रस्ताः सास्राश्च दीनाश्च ह्रेषमाणा भयावहाः ।। ७१ ।।
ह्रेषतस्तु यदा ज्वाला ज्योत्स्ना वा मुखतो भवेत् ।।
तदा विजयमाख्याति स्वामिनो ध्रुवमेव हि ।। ७२ ।।
दक्षिणेन पदा भूमिं विकिरञ्जयवर्धनः ।।
रात्रौ दक्षिणपार्श्वेन प्रस्वपंश्च नरोत्तम ।। ७३ ।।
आरोहणं नवे दद्यात्प्रतीपं वा गृहं व्रजेत् ।।
यात्राविघातमाचष्टे वामं पादं तथा स्पृशन् ।। ७४ ।।
अनुलोमं यदा याति पुरस्तात्प्रतिह्रेषिते ।।
दक्षिणं वा तथा पार्श्वं मुखेनोपरि मार्जति ।।७५।।
,प्रेरितस्त्वनुकूलेन पवनेन रणे हयः ।।
ह्रेषमाणः परान्याति तदा स्याद्विजयावहः ।। ७६ ।।
ग्रामे व्रजति नागश्चेन्मैथुनं देशहा भवेत् ।।
प्रसूता नागवनिता मत्ता चान्ताय भूपतेः ।। ७७ ।।
दन्तभङ्गे शुभे देशे द्रुमे वा भयवर्धनः ।।
क्रूरेषु वेलालग्नेषु तथा राम विशेषतः ।। ७८ ।। ।
गण्डूषधारणं कृत्वा वक्त्रभागे तु दक्षिणे ।।
हस्तं गृहीत्वा हस्तेन नागस्यान्यस्य वा पुनः ।। ७९ ।।
उच्चैर्वा करमुन्नम्य विषाणे वाथ दक्षिणे ।।
गम्भीरं श्रोत्रमधुरं राज्ञस्तद्विजयावहम् ।। 2.164.८० ।।
अतोन्यथा विपर्यस्तं त्वशुभं परिकीर्तितम् ।।
अरोहणं न चेद्दद्यात्प्रतीपं वा गृहं व्रजेत् ।।८१।।
मदं वा वारणो जह्याद्यात्राघातकरो भवेत् ।।

ग्राहगृहीतो द्विरदः सग्राहः सलिलाशयात् ।। ८२ ।।
उत्तरन्विजयाय स्यात्सग्राहो भयवर्धनः ।।
शस्त्राङ्कुशपताकानां भूमौ निपतनं गजात् ।। ८३।।
लोष्टकाष्ठकरीषाणां क्षेपणे चापि यद्भवेत् ।।
अनुयात्रं जयायैतत्प्रतियात्रं न शस्यते ।। ।। ८४ ।।
वार्यमाणो यदा नागः शत्रुणाभिमुखो व्रजेत् ।।
तन्प्रसुप्ततारं च तदा तेजः प्रशङ्कितः ।। ८५ ।।
इष्टांस्तु यस्तु भक्ष्यांश्च तथा स्पृशति हस्तिनीम् ।।
राम बृंहितघण्टानां प्रतिशब्देन कुप्यते ।। ८६ ।।
कक्षायां बद्ध्यमानायां यदा वोच्चैर्नदत्यपि ।।
यात्रानुगश्च भवति प्रहृष्टश्चैव वारणः ।। ८७ ।।
वामं दक्षिणपादेन पादमाक्रमते तथा ।।
दक्षिणं च तथा दन्ते परिमार्ष्टि करेण चेत् ।। ८८ ।।
वेष्टयत्यथ वा कर्णौ तथा स्तब्धौ करोति च ।।
जयाय राज्ञो भवति जनयन्नपि शीकरम् ।। ८९ ।।
वामं तु वेष्टयेद्दन्त पादं वामेन दक्षिणम् ।।
पादमाक्रममाणश्च प्रस्खलन्निपतन्नपि ।। 2.164.९० ।।
अग्रहस्तं नोद्धरति यदा च वसुधातलात् ।।
सासुश्च कवलद्वेषी दीनो भयविवर्धनः ।। ९१ ।।
निःश्वासं परमं कुर्वञ्छान्तं विकृतमेव च ।।
भयावहो विनिर्दिष्टः प्रतिलोमगतिस्तथा ।। ९२ ।।
क्षीरपादपगुल्मानां निहन्ता विजयावहः ।।
तथा विकासिताक्षश्च राम लब्धपदोऽपि च ।।९३।।
वृषोश्वः कुञ्जरो वापि रिपुसैन्यं यदा व्रजेत् ।।
पराजयस्ततो ज्ञेयं लक्षणं भृगुनन्दन ।। ९४ ।।
खण्डमेघाभिदृष्ट्या च सेनानाशमवाप्नुवान् ।।
प्रतिकूलग्रहर्क्षा च तथा संमुखमासता ।। ९५ ।।
यात्राकाले रणे वापि च्छत्रादिपतनाद्भयम् ।।
विज्ञेयं भूमिपालस्य घोराणां दीनता तथा।।९६।।
नराश्वनागा हृष्टाश्च विधूमोग्निस्तथा ज्वलन् ।।
अनुलोमा ग्रहाश्चैव विज्ञेयञ्जयलक्षणम् ९७ ।।
आयुधानां प्रज्वलनं कोशादपि विनिर्गमः ।।
संग्रामकाले विज्ञेयं विजयस्य तु लक्षणम् ।।९८।।

काकैर्योधाभिभवनं क्रव्यादैर्मण्डलक्रिया ।।
सैन्योपर्युपसैन्येन विज्ञेयं भयलक्षणम् ।। ९९ ।।
कण्डूतिर्दक्षिणे हस्ते छाया च शुभलक्षणा ।।
शोभा मनुजशार्दूल तत्कालं विजयावहा ।। 2.164.१०० ।।
सेनाङ्गसंस्थो भयकृद्द्विजेन्द्र क्रव्याद्भवेद्वाप्यथ मक्षिका च ।।
शुभावहाः स्युः शतपत्रचाषमयूरहंसाश्च सजीवजीवाः ।। १०१ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने शकुनवर्णनो नाम चतुःषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६४ ।।
2.165
।। पुष्कर उवाच ।।
प्रष्टुर्देशे शुभे वेद्यं शुभं भवति भार्गव ।।
अशुभे वाशुभं राम तन्मे निगदतः शृणु ।। १ ।।
श्मशानसूनाभवनबन्धनागारवेश्मसु ।।
रथ्याकर्दमदुर्गेषु शून्येषु भवनेषु च ।। २ ।।
कण्टकिद्रुमयुक्तेषु शीर्णप्राकारवेश्मसु ।।
वल्मीकमूषिकासर्पसकीटेष्वशुभं वदेत् ।। ३ ।।
मांसस्पृष्टोपलिप्तेषु सुपुष्पेषु विशेषतः ।।
प्रशस्तद्रुमयुक्तेषु विद्याद्विजयलक्षणम् ।। ४ ।।
सशाद्वलेषु तीरेषु सरितां सरसामपि ।।
भवनेषु विचित्रेषु शुभं वाच्यं विजानता ।। ५ ।।
अभ्यक्तं शोच्यमानं च मुक्तकेशं तथैव च ।।
भूमिष्ठमुपसर्पन्ति तेषां विद्यादशोभनम् ।। ६ ।।
हृष्टशुक्लाम्बरोपेता सुमनस्कास्तथैव च ।।
दैवज्ञमुपसर्पन्ति तेषां विद्याच्छुभं द्विजाः ।।७।।
बहवो दण्डहस्ताश्च काषायवसनास्तथा ।।
अभ्यक्तमुण्डपतितास्तथा क्लीबाश्च योषितः ।।८।।
शृङ्खलारज्जुहस्ताश्च संक्लिन्नफलपाणयः ।।
पृच्छन्तस्ते तु विज्ञेया नृष्वशेषभयावहाः ।।९।।
शुक्लाम्बरा सपुष्पाश्च तथैव फलपाणयः।।
रत्नहस्ताः शुभा ज्ञेयास्तथा मङ्गलवादिनः ।।2.165.१०।।
वेलाः सर्वाः प्रपश्येत पूर्वाह्णे परिपृच्छतः ।।
सन्ध्ययोरपराह्णे च निशायां च विगर्हिताः।।११।।
शान्तां दिशमथास्थाय पृच्छतः सिद्धिमादिशेत ।।
उदीचीं प्रागुदीचीं च पूर्वां चैव विशेषतः ।। १२ ।।

अङ्गुष्ठनखपादोरुगुल्फमुष्कमुरस्तनाः ।।
गण्डशृङ्गाक्षिकौ कर्णौ दन्तोष्ठभुजमस्तकम् ।। १३ ।।
गुरुलुर्गुरुवस्तिश्च वक्षः कक्षोरुसन्धयः ।।
पुन्नामान्येवमादीनि स्पृशतः पृच्छतः शुभम् ।। १४ ।।
कर्णपालिर्भ्रुवौ नासाजिह्वाग्रीवाकृकाटिकाः ।।
नाभिश्रोणी स्फिचे जंघे पिण्डिकाङ्गुलयोऽपि च ।। १५ ।।
पाणिपादाश्रया रेखा वलयः सर्वसन्धिषु ।।
पार्ष्णिरित्येवमादीनि स्त्रीनामान्यभिनिर्दिशेत् ।। १६ ।।
शिरो ललाटं चिबुकं मुखं पृष्ठोदरं त्रिकम् ।।
जठरं वस्तिशीर्षं च मेहनं जानुनी तथा ।। १७ ।।
कर्णपीठेऽक्षिकूटे च पार्श्वे च हृदयं तथा ।।
नपुंसकानि जानीयुरंगविद्याविशारदाः ।। १८ ।।
पुंनामानं दृढं स्निग्धमविभग्नमपीडितम् ।।
समं समाहितं चांगं वीरुजं च यदा स्पृशेत् ।। १९ ।।
यमर्थमभिपृच्छेत तस्य सिद्धिं विनिर्दिशेत् ।।
शत्रुणाप्युदये प्रष्टुस्तल्लग्नस्य तथोदये ।।2.165.२०।।
शत्रुराश्युदये प्रष्टुस्तेषां वाप्यधिपोदये ।।
पराजयं तु वक्तव्यं स्वलग्नस्याष्टमोदये ।। २१ ।।
स्वराशेश्च महाभाग तथा विद्यादशोभनम् ।।
स्वलग्नस्योदये राम शत्रुराश्युदये तथा ।। २२ ।।
लग्नाद्वा राशितो वापि त्रिषष्टदशमोदये ।।
एकादशोदये वापि तेषां वाप्यधिपोदये ।। २३ ।।
प्रष्टुः सर्वार्थसंपत्तिर्विज्ञेया भृगुनन्दन ।।
लग्ने वा तच्चतुर्थे वा सप्तमे दशमेऽपि वा ।। २४ ।।
पञ्चमे नवमे वापि शस्ताः सौम्यग्रहाः स्मृताः ।।
त्रिषड्दशसमं स्थाने पापाश्चैकादशे शुभाः।।२५।।
सर्वार्थसाधका ज्ञेयाः प्रष्टुर्भृगुकुलोद्वह ।।
सौम्या बलाधिका ज्ञेयाः पापा हीनबलास्तथा ।। २६ ।।
बलवच्च तथा लग्नं प्रश्नकाले शुभप्रदम् ।।
एवं तु प्रश्नकालेन शुभं विज्ञाय भूपतिः।।२७।।
यात्रा राम शुभा ज्ञेया नान्यथा तु कदाचन ।।
जातकं चाथ विज्ञाय दशाकाले सुशोभने ।।
अष्टवर्गबले शुद्धे यात्राकालः प्रशस्यते ।। २८ ।।

परस्य देवे त्वशुभे द्विजेन्द्र यात्रा च देया स्वशुभाय नित्यम् ।।
ग्रहादिपाकेषु शुभेषु चैव दत्ता भवेत्कार्यकरी यथावत् ।। २९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० वज्रसंवादे श्रीपरशुरामं प्रति पुष्करोपाख्याने अंगविद्यायोगो नाम पञ्चषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १६६-१७०

https://sa.wikisource.org/s/11qq

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.166
श्रीमार्कण्डेय उवाच ।।
अथ भार्गवो रामो वरुणनन्दनं पुष्करं नाम पप्रच्छ ।।
भगवञ्ज्योतिश्शास्त्रं श्रोतुमिच्छामि ।।
तमुवाच वारुणिः ।।
पुरा सुरर्षिगणमध्यगतं भगवन्तमतिशयं सर्वजगत्पालनसंहारकरं श्रीब्रह्माणं भृगुर्विज्ञापयामास ।।
भगवन् ज्योतिषामयनं श्रोतुमिच्छामि।।
तमुवाच भगवान्पितामहः ।।
यदा मे त्वं कल्पादौ हृदयाज्जातस्तदा मया ते श्लोकानां चतुर्विंशतिलक्षं ज्योतिरयनमुक्तं तदेवास्मिन्वारुणे यज्ञे महादेव शापेन ज्वालां भित्त्वा विनिर्गतस्य जन्मान्तरोत्पन्नस्यातिसंक्षिप्तं वक्ष्यामि ।।
तच्छ्रुत्वा सर्वमेव ते पूर्वजन्माभिहितं ज्योतिर्ज्ञानमाविर्भविष्यति ।।
अथ भगवान्सहस्ररश्मिर्विमलो विमलमयूखः क्षेमाय शिखिपत्राकारः स्तवग्रहाय चन्द्र इव दृष्टिगम्यो राज्यस्याप्तये चन्द्रमाः समागमे ग्रहाणामुदङ्मध्यगतश्च दृश्यते ।
यथासंभवं च नक्षत्राणां समागमे नक्षत्रादीन्यपि शस्यन्ते ।।
अथ यस्मिन्नक्षत्रे भौम उदयं प्रतिपद्यते तस्मात्सप्ताष्टनवमर्क्षे पूष्णोमुखं नाम वक्त्रं करोति येनाग्निमन्तो ब्राह्मणा अग्निजीविनश्च पीड्यन्ते ।
दशमैकादशद्वादशेऽश्वमुखं नाम मरककारकं करोति ।
त्रयोदशचतुर्दशयोर्व्यालाख्यं व्यालवृद्धिकरम् ।
पञ्चदशषोडशयो रुधिरमुखं संग्रामसूचकम् ।
सप्तदशाष्टादशयोरसिमुखं चौरप्राबल्यकरम् ।।
अथ बुधो भरणीकृत्तिकारोहिणीषु विचरन्प्राकृतां गतिं सुभिक्षजननीं विचरति ।
आश्लेषारौद्रपित्र्यषु मिश्रां मिश्रफलदां पुनर्वसुपुष्यभाग्यार्यम्णेषु संक्षिप्तं मिश्रफलदामेव ।।
अहिर्बुध्न्याजपौष्णशक्राग्निनाम्नि तीक्ष्णां नाम विग्रहकारिणीं मूलादित्रितयसंयोगात्कान्तिकीर्त्यादिप्रदाम । श्रवणधनिष्ठावारुणीत्वाष्ट्राणि, घोरां घोरफलाम्।।
जीवस्त्रयोदशभिर्मासै-राशिं विचरञ्शुभो भवति, अन्यथा कष्टफलः ।
अथोदयास्तमयचारैः शुक्रस्य यमाद्यं नक्षत्रचतुष्टयमाद्यं मण्डलं सुभिक्षजननं, रौद्राद्यमपि चतुष्टय द्विजभयप्रदं, शक्राद्यं पञ्चर्क्षं रोगजननं, धनिष्ठाद्यं षण्णक्षत्रमतिवृष्टिकरमिति।।
यद्देशद्रव्यपुरुषनक्षत्रेषु सौरो विचरति, तत्पीडा बह्व्यो भवन्ति ।।
यस्यां दिशि केतोः शिखा दीप्ता भवति तं देशं नृपतिरभियुञ्ज्यात् ।
उपरागः श्वेतरक्तपीतकृष्णो राहोर्ब्राह्मणक्षत्त्रियविट्शूद्रपीडां करोति ।
अगस्त्यः स्फुरुणो रूक्षतयोपहूतः शिखिशिखास्तोभयाय ।
एवंविधा सप्तर्षयश्च एवंविधे त्रैलोक्यमपि पीड्यते ऐशान्यां दिशि कृत्तिकाभिः सहोदेति

कुमारस्तस्मिन्नेवंविधे बालपीडा ।।
जीवज्ञसौराः पौराः ।
कुजशुक्रौ यायिग्रहौ ।
चन्द्रार्कौ मध्यमौ ।
तत्रार्केण सह ग्रहाणामस्तमयो भवति ।
चन्द्रेण सह समागमः परस्परं युद्धम् ।
उदङ्मार्गगतः सुप्रभो विजयी भवति ।
यायिग्रहे विजयिनि सरले च राजा परानभियुञ्जीत, अन्यथा पौरेषु बलवत्, यायिनां नाशः स्यात् ।
अगस्त्यवदुपहते नक्षत्रे तद्देशद्रव्यतज्जातपुरुषपीडा ।
वा यस्यां दिशि भूचलो याति तां दिशं राजा यायात् ।
सनिर्घाते दीर्घे राजमरणं स्यात् ।
यां दिशमुल्का याति तां दिशं नृपो यायात् ।
दिवोल्का चन्द्रार्कविनिर्गता उद्घातिन्यतिस्थूला सस्फुलिङ्गा ततोर्ध्वगा राजमृत्यवे स्यात् ।
बहुवर्णे परिवेषे प्रजापीडा स्यात्, यतः खण्डः परिवेषः स्यात्, तां दिशं नृपतिर्यायात् ।
अतिभीमनिर्घातो राजमृत्यवे ।
यां च दिशं याति तां दिशं राजा यायात् ।
गन्धर्वनगरं शक्योद्भूतं महाभयाय ।
रात्राविन्द्रधनुः श्वेतं व्यभ्रे च महाभयाय ।
प्रतिसूर्यं उदग्दक्षिणेनार्कादवातकृत् ।
उभयस्थितो महावर्षाय उपरि राजमृत्यवे ।।
तथाधस्ताज्जनविनाशाय ।
उभयथा महाभयाय सर्वतः त्रिभुवनपीडावहो भवति ।
या दिग्दाहेन दीप्ता स्यात्तां दिशं राजा यायात् ।
अतिदीप्ते छायाव्यञ्जके राजमरणं विन्द्यात् ।।
अथ वा ध्रुवदारुणोग्रक्षिप्रचरसाधारणेषु यथा स्वकर्म ध्रुवादिकर्म क्रियमाणं सिद्धिमुपैति ।।
व्यतीपातविष्टिवैधृतास्तमितनक्षत्रेषु न किञ्चिदपि ।
तथा चार्कानलराहुधूमितज्वलितदग्धविद्धेषु नक्षत्रेषु तथा च विविधोत्पाताभिहतेषु यत्र यस्मिन्नक्षत्रे पुरुषस्य जन्म तन्नक्षत्रं तस्मान्नक्षत्राच्च दशमं तत एकोनविंशज्जन्मनक्षत्रमिति विन्द्यात् ।
(सर्वस्माज्जन्मनक्षत्राद्द्वितीयं संपत्करम् ।
तृतीयं विपत्करं ।
चतुर्थं क्षेम्यम् ।
पञ्चमं प्रत्यरि ।
षष्ठं साधकम् ।

सप्तमं नैधनम् ।
अष्टमं मैत्रम् ।
नवमं परमं मैत्रं चेति)।।
तत्र सम्पत्करक्षेमसाधक मैत्रातिमैत्रेषु सर्वाणि कर्माणि कुर्यात् ।
दशमर्क्षे च ।।
यथा कर्मसु नक्षत्रे तिथिं रिक्तां विना कृतम्।।
सौम्ये दिनकृते वत्स सिद्धिमायात्यसंशयम्।।
इति श्रीविष्णुध० मा० व० सं० द्वि० खण्डे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने ज्योतिःशास्त्रे शास्त्रशाखावर्णनो नाम षट्षष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। ।। १६६ ।।
2.167
पुष्कर उवाच ।।
अथ ब्रह्माणं भगवंतं भृगुर्विज्ञापयामास भगवञ्ज्ञातुमुडुचक्रमिच्छामि ।
तमुवाच भगवान् ।
वत्स द्वादशराशयो भचक्रम् ।
त्रिंशद्भागाश्च राशेः ।
षष्टिः लिप्तश्च भागः ।
षष्टिर्विलिप्ताश्च लिप्ता षष्टिः परा विलिप्ता ।
षष्टिश्च नाडिका अहोरात्रम् ।
षष्टिर्विनाडिका।
नाडिका तत्र यः काले प्राणः सा क्षेत्रे लिप्ता ।
तस्माद्यावता कालेन प्राणो भवति ।
दशगुर्वक्षरलक्षणस्तावता कालेन भचक्रस्यैका कलाभ्युदेति ।
सकलं भचक्रं नाडिकाषष्ट्येति तत्रादावेव राशिरजो रक्तवर्णः कालस्यमूर्धा (पूर्वावन्यो) दिवारात्रौ ग्राम्यः प्राग्द्वारः चतुष्पात् रात्रौ दक्षिणस्यां दिशि बली चरः पृष्ठोदयः क्रूरो विषमः पुमात्र् शनैश्चरस्य नीचः । विंशतिस्तथागतस्यैवातिनीचः ।
आदित्यस्योच्चः, तस्यैव दशमे भागेऽत्युच्चः अङ्गारक्षेत्रम् ।
तस्यैव त्रिकोणमिति ।।
वृषः श्वेतवर्णो मुखं कालस्यारण्यो दिवारात्रौ ग्राम्यो दक्षिणद्वारः चतुष्पाद्रात्रौ दक्षिणस्यां दिशि बली स्थिरः पृष्ठोदयः समः सौम्यः स्त्रीराशिः शुक्रक्षेत्रं चन्द्रमसस्त्रिकोणं तस्यैव च तृतीये भागे चात्युच्चमिति ।।
मिथुनः पुरुषो गदाधारी वीणाकरा नारी च हरितवर्णः कालस्य बाहू ग्राम्यः पश्चिमद्वारो द्विपात् पूर्वस्यां दिशि दिवा बली द्विस्वभावः शीर्षोदयः क्रूरो विषमः पुरुषराशिः बुधक्षेत्रमिति ।।
बली चरः पृष्ठोदयः कीटः सौम्यः समः स्त्रीराशिः चन्द्रक्षेत्रं भौमनीचः तस्याष्टविंशत्तमे भागेऽतिनीचो जीवोच्चस्तस्य पञ्चमे भागेऽत्युच्च इति ।।

सिंहः सिंहाकारः पाण्डुवर्णः कालस्योदरमारण्यः प्राग्द्वारः चतुष्पात् दक्षिणस्यां दिशि रात्रौ बली स्थिरः शीर्षोदयः
क्रूरो विषमः पुमान् आदित्यक्षेत्रं तत्त्रिकोणमिति ।।
कन्याराशिः कुमारी नौस्था दीपिकाहस्ता विचित्रवर्णा कालस्य कटिः ग्राम्यो दक्षिणद्वारः पूर्वस्यां दिशि बली स्थिरः शीर्षोदयः समः सौम्यः स्त्रीराशिः शुक्रस्य नीचः सप्तविंशतितमे भागे तस्यैवातिनीचो बुधस्योच्चस्तस्य पञ्चदशे भागेऽत्युच्चो बुधक्षेत्रं तत्त्रिकोणमिति ।।
तुला वणिक् पुरुषः तुलाधरापणवीथीगतः कृष्णवर्णः कालस्य वस्तिस्थितो ग्राम्यः पश्चिमद्वारो द्विधा पूर्वस्यां दिशि बली चरः शीर्षोदयः क्रूरो विषमः पुरुषराशिः शुक्रक्षेत्रम् आदित्यनीचस्तस्यैव दशमे भागेऽतिनीचः शनैश्चरस्योच्चश्चोर्ध्वः तस्यैव विंशतितमे भागेऽत्युच्चः तस्यैवातिनीचो भौमक्षेत्रमिति।।
धन्वीनाम धनुर्धरः पुरुषो हयपश्चिमार्धः पिङ्गलः कालस्योरू ग्राम्यः प्राग्द्वारः तस्य प्रागर्धो द्विपात्, द्वितीयमर्धं चतुष्पात् तस्य प्रथममर्धं पूर्वस्यां दिशि दिवाबली पश्चिमान्तमर्धं रात्रौ दक्षिणस्यां दिशि बलवान्, द्विस्वभावः पृष्ठोदयः क्रूरः पुमान्विषमो जीवक्षेत्रं तत्त्रिकोणमिति ।।
मकरो नाम मृगः पूवार्धो मकरः, पश्चार्धो मृगः, प्रागर्धेनारण्यो द्वितीयार्धेनाम्बुचरः (कबेरैः) कालस्य जानुनी पूर्वार्धोर्धचतुष्पात्, पश्चार्धेन कीटो, दक्षिणद्वारः, प्रागर्धेन रात्रौ दक्षिणस्यां दिशि बली पश्चिमार्धेन, सन्ध्यायां पश्चिमायां दिशि चरः, नीचं बृहस्पतेः तस्यैव पश्चिमे भागेऽतिनीचं, भौमस्योच्चस्तस्यै वाष्टाविंशतितमे भागेऽत्युच्चः, सौरक्षेत्रमिति ।।
कुम्भो नाम पुरुषः स्कन्धेन रिक्तकुम्भधरः पिङ्गलः कालस्य जंघे द्विपाद्ग्राम्यः पश्चिमद्वारः पूर्वेण च दिवा बली शीर्षोदयः स्थिरः क्रूरः पुमान्विषमः शनैश्चरक्षेत्रं तत्त्रिकोणमिति ।।
मीनो नाम द्वौ मत्स्यावन्योन्यपुच्छादिमुखौ मत्स्यवर्णौ कालपादौ कीट उदीचः पश्चिमस्यां दिशि सन्ध्यायां बली पृष्ठपुच्छोदयो दूस्वभावः सौम्यः समः स्त्रीराशिः बुधस्य नीचं तस्यैव बुधस्य पञ्चदशभागेऽतिनीचं शुक्रस्योच्चं तस्यैव सप्तविंशतितमे भागेऽत्युच्चं जीवक्षेत्रमिति ।।
सर्वस्यैव राशेरर्धं होरा तत्र विषमराशिषु प्रथमा प्रथमा सौरी द्वितीया चांद्री समराशिषु चान्द्री द्वितीया सौरी सर्वराशिषु द्रेष्काणत्रयम् । ते प्रथमपञ्चमनवमराशिनाथाः ।
प्राग्द्वाराणां राशीनां मेषाद्या न वांशकाः दक्षिणद्वाराणां मकराद्याः पश्चिमद्वाराणां तुलाद्याः उत्तरद्वाराणां कुलीराद्याः सर्वादिर्यो नवांशको वर्गोत्तमः कर्कटवृश्चिकमीनानां चरमांशा गण्डान्ताः।।
राशौ राशौ द्वाभ्यां द्वाभ्यां द्वादशद्वादशभागाः ।
त्रिंशाशंकाः पञ्च भौमस्य, ततः पञ्च सौरस्य, ततोऽष्टौ जीवस्य, सप्त बुधस्याष्टौ भृगोर्विषमे राशौ, समराशौ तु अष्टौ शुक्रस्य ततः सप्त बुधस्य ततोऽष्टौ जीवस्य पञ्च सौरस्य पञ्च भौमस्येति।।
एवं षट्पदार्थो लग्नः स स्वस्वामिना जीवेन बुधेन शुक्रेण वा युक्तो दृष्टो बलवान्भवति ।
शेषैर्मुक्तो दृष्टो हीनबलः स्यात् ।
एवं च राशिं सप्तमस्थो ग्रहः सर्वदृष्ट्या पश्यति।।।
चतुर्थाष्टमयोश्च स्थिताः पादा नेया दृष्ट्या पञ्चमनवमयोश्चार्धदृष्ट्या ।

तृतीयदशमयोश्च पाददृष्ट्या एक, द्वि, अष्ट, द्वादशे स्थितो न पश्यतीति।।
तत्रस्थं गृहमध्येर्लग्नमुदयं विलग्नकेन्द्रं त्रिकोणम्।
शरीरमिति लग्नस्याख्या, धान्यकुटुम्बं च द्वितीयस्य, उपचयं योधभ्रातृदुश्चिक्याख्यं तृतीयस्य, मित्रगृहं हिबुकं सुखवाहनकेन्द्रपालकाख्याश्चतुर्थस्य, पुत्रत्रिकोणबुद्धिसंज्ञाः पञ्चमस्य, उपचयारिसंज्ञे षष्ठस्य, जायाजामित्रास्तमार्गश्च्यवनद्यूनसंज्ञाः सप्तमस्म, छिद्रायुसंज्ञे चाष्टस्य, धर्मत्रिकोणत्रित्रिकोणच्छिद्रसंज्ञा नवमस्य, कर्मकेन्द्राकाशमेषूरणोपचयाख्यापनया दशमस्य, उपचयायलाभद्रव्याख्या एकादशस्य, रिष्फ 'द्यून' सव्ययाख्या द्वादशस्येति ।।
सर्वेभ्यः केन्द्रसंज्ञेभ्यो द्वितीयः पणफरः सर्वस्मात्पणफरात् द्वितीय आपो क्लिम इति ।।
आदित्याक्रान्तराशेः द्वितीयो वेशि, द्वादशे बोसि, उभये उभयचरी चन्द्रात् द्वितीयः सुनफा । द्वादशश्चानफा ।
उभयोरपि लग्नश्च स्वामिनदुरुधरासंज्ञासमेतौ अत्र सहस्ररश्मिरादित्यः नात्युच्चो न्यग्रोधपरिमण्डलः पैत्तिकोऽस्थिसारो रक्तंश्यामः पापः पुरुषः क्षत्रियः कालात्मा राजा प्राग्द्वारो दक्षिणस्यां वा दिशि उदगयने कृष्णपक्षे च बली ५।। चन्द्रमाः सहस्ररश्मिः तत्र वर्तुलाङ्गः दर्शनीयः स्वक्षः कफवातात्मा रुधिरसारः गौरः क्षीणः पापः पूर्णः सौम्यः स्त्रीग्रहः वैश्यः कालशमनः राजा पूर्वोत्तराभिमुखः उत्तरस्यां दिशि रात्रावुदगयने शुक्लपक्षे च बलवानिति ।।
भौमो नवरश्मिः ह्रस्वः पिङ्गाक्षः कपिलः पैत्तिको मजासारो रक्तगौरः पापः पुरुषग्रहः क्षत्रियः कालस्य सत्त्वं सेनानीः दक्षिणाभिमुखो वक्रे दक्षिणस्यां दिशि कृष्णपक्षे रात्रौ च बलवानिति ।।
बुधोष्टरश्मिर्मध्यमरूपः प्रमाणप्रकृतिः त्वक्सारः दूर्वाश्यामः सौम्यो न्यग्रोधसमेतप्रकृतिर्भवति नपुंसकः शूद्रः कालस्य वाक् युवराजः उदङ्मुखः उत्तरस्यां दिशि सर्वकालं वक्रे शुक्लपक्षे च बलवानिति ।।
सौरः सप्तरश्मिः कृष्णो दीर्घः वातप्रकृतिः पापो नपुंसकः कालस्य दुःखः प्रेष्यः पार्थिवाभिमुखः तस्यामेव दिशि रात्रौ वक्रे शुक्लपक्षे च बलवानिति।।
सर्वे च ग्रहाः स्वसंवत्सरे स्वायने स्वर्तौ स्वमासे स्वपक्षे स्वदिने स्वहोरायां स्ववर्गे बलवन्तो भवन्ति वर्गोत्तमस्थ स्वोच्चस्थः स्वत्रिकोणस्थश्च ग्रहयुद्धे च जयी रश्मिवपुर्धरश्च बलवान्भवति।
आदित्यस्य चन्द्राङ्गारकजीवा मित्राणि बुधस्समः शुक्रसौरावरीः।।
चन्द्रस्य सूर्यबुधौ मित्रे शेषाः समाः।।
भौमस्य जीवेन्दूष्णकराः सुहृदः, ज्ञोरिः सितार्कजौ समौ।।
बुधस्य सूर्यसितौ मित्रे, हिमगुः शत्रुः, भौमजीवशनैःश्चराः समाः ।।
जीवस्य सूर्येन्दुभौमा मित्राणि, रविसुतो मध्यः, सौम्यसितावरी ।।
शुक्रस्य बुधसौरौ मित्रे भौमजीवौ मध्यस्थौ सूर्येन्दू अरी ।।।
सौरस्य बुधशुक्रौ मित्रे जीवो मध्यस्थः आदित्येन्दुकुजा रिपवः ।।
तत्काले च ग्रहाद्ग्रहो द्वितीयतृतीयतामेति मध्यश्चारितामरिरमित्रताम् ।।
तत्र गर्भः प्रथममासि कललं भवति द्वितीये घनीभवति ।।

तृतीयेऽवयवाश्चास्य भवन्ति चतुर्थेऽस्थीनि पञ्चमे त्वक् षष्ठे बलं सप्तमे लोमानि अष्टमे क्षुद्र नषमे उद्वेगः दशमे प्रसवः तत्रास्य मासक्रमेण शुक्राङ्गारकबृहस्पतिदिवाकरचन्द्रसौरबुधा वा ।।
लग्नाधिपतिचन्द्रार्काः पतयः आधानकाले यः कलुषो भवति स स्वमासे गर्भपीडां करोति योऽन्यग्रहविजितः केतूल्काभिहतः स स्वमासे गर्भपाताय भवति जन्मलग्न पञ्चमषष्ठसप्तमाष्टमनवमेषु चन्द्रमाः पापयुत. सौम्यदृग्योगवर्जितो वा तस्य मरणाय भवति लग्नचतुर्थसप्तमाष्टमेषु पापद्वयमध्यगतश्च षष्ठाष्टमयोः पापदृष्टोऽपि षष्ठाष्टमैरन्यतमे बुधजीवशुक्राणामन्यतमो वक्रिणा पापेन दृष्टः सौम्यग्रहेण चादृष्टो मरणाय लग्नपश्चान्ते पापयुतश्च यत्र तत्र राशौ नवमोंशः पापसन्ध्यायां चन्द्रहोरा च चत्वार्यपि च केन्द्राणि यमार्कचन्द्रभौमसौरावेतरे भचक्र पूर्वार्धे पापाः पश्चार्धे सौम्याः कर्कटवृश्चिकान्यतमोदये च केन्द्राष्टमेनेति ।
पापैः क्षीणचन्द्रोदये च लग्नान्यधर्माष्टमस्थैः चन्द्रशनैश्चरार्कभौमैः जीवे च बलहीने चन्द्रग्रहेण कालः सक्रूरे चन्द्रे लग्नगे भौमेष्टमे मात्रा सह म्रियते ऐवंविधेर्के शस्त्रेण ।
एवमरिष्टान्यष्टवर्षान्तरे विद्यात् ।
अथ तात्कालिकस्य ग्रहस्य राशिभागलिप्ता अष्टाधिकशतार्द्धगणना कार्या भगणानां द्वादशावशेषे वर्पमासदिनघटिका भवन्ति ।
लग्नाद्द्वादशस्थः सर्वमपहरति एकादशगो अर्द्धम् दशमस्थस्त्र्यांशं नवमस्थश्च चतुर्थमष्टमस्थः पञ्चमम् । सप्तमस्थः षष्ठमेवं पापः सौम्यस्तदर्द्धं बहुष्वेकर्क्षगेषु बल वानेवैकोङ्गारकवर्जं शत्रुक्षेत्रस्थस्त्र्यांशं हरति शुक्रसौरवर्जितावस्तमिताश्च सर्वेश्वरीमवेधम् ।
वर्गोत्तमस्वराशिद्रेष्काणांशगतश्च द्विगुणं हानिवृद्धी वा ।
एकामेव महतीं प्रयच्छति एवं निर्णीतमायुर्यावद्येन ग्रहेण दत्तं तावत्कालं दंशा ज्ञेया लग्राद्दशा च ग्रहवद्बलवांश्च लग्नो भक्तराशितुल्यानि ,वर्षाण्यन्यानि प्रयच्छति ।
दशा च लग्नार्कचन्द्राणां बलवतः प्रथमा भवति ततस्तत्कण्टकस्थानां बलवत्क्रमेणैव ततः पणफरगतानां तत आपो क्लिमगतानामिति ।
तत्रोच्चत्रिकोणस्वक्षेत्रवर्गोत्तमगतस्य शुभा विपरीतस्य चाशुभा लग्नदशा लग्नपग्रहवशेनागतस्यैकराशिगोग्रहोवमाननिदस्यस्व गुणानसापतिनवमपञ्चमगस्तृतीयेन चतुर्थगश्चतुर्थेन सप्तमगः सप्तमगेन बहुष्वेकोऽवयवो अथान्त्यदशायामष्टमग्रहवशेन म्रियते तत्रार्केणाग्निना, चन्द्रमसा सलिलेन, भौमेन शस्त्रेण, बुधेन ज्वरेण, जीवेनामयेन, शुक्रेण तृष्णाया, सौरेण क्षुधा, अष्टमं ग्रहरहितं यो ग्रहो बलवान्पश्यति
तद्धातुकायेन म्रियते अष्टमे ग्रहयोगदृग्रहिते द्वाविंशः द्रेष्काणाधिपतिकथितमृत्युना म्रियते ।
जन्मकाले यत्र स्थानेऽर्को व्यवस्थितस्तस्मात्स्थानात्तृतीयषष्ठदशमैकादशेषु
भौमस्थानात्प्रथमद्वितीयचतुर्थसप्तमाष्टमनवमदशमैकादशेषु
बुधात्तृतीयपञ्चमषष्ठनवमदशैकादशद्वादशेषु जीवात्पञ्चमषष्ठ नवमैकादशेषु
शुक्रात्षट्सप्तद्वादशेषु शनैश्चरात्प्रथमद्वितीयचतुर्थसप्तमाष्टमनवमदशैकादशेषु
लग्नात्तृतीयचतुर्थषष्ठदशमैकादशद्वादशेषु चन्द्रार्क स्थानात्तृतीयसप्तमाष्टमदशमैकादशेषु

स्वात्प्रथमतृतीयषष्ठसप्तमदशमैकादशेषु शुक्रात्तृतीयचतुर्थपञ्चमसप्तमनवमैकादशेषु
भौमार्कात्तृतीयपञ्चमषष्ठ दशमैकादशेषु स्वात्प्रथमद्वितीयचतुर्थसप्तमाष्टमदशमैकादशेषु
बुधात्तृतीयपञ्चमषष्ठदशमैकादशद्वादशेषु शुक्रात्षष्ठाष्टमैकादशद्वादशेषु
सौरात्प्रथमचतुर्थसप्तमाष्टमदशमैकादशेषु लग्नात्प्रथमतृतीयषष्ठदशमैकादशेषु
बुधार्कात्पञ्चमषष्ठाष्टमनवमैकादशेषु चन्द्राद्द्वितीयचतुर्थषष्ठाष्टमदशमैकादशेषु
भौमात्प्रथमद्वितीयचतुर्थसप्तमाष्टमनवमैकादशेषु स्वात्प्रथमतृतीयपञ्चमषष्ठनवमैकादशद्वादशेषु
शुभः ।
जीवात्षष्ठाष्टमैकादशद्वादशेषु शुभः ।
शुक्रात्प्रथमतृतीयचतुर्थपञ्चमाष्टमनवमैकादशेषु
सौरात्प्रथमद्वितीयचतुर्थसप्तमाष्टमनवमदशमैकादशेषु
लग्नात्प्रथमद्वितीयचतुर्थषष्ठाष्टमदशमैकादशेषु
जीवोऽर्कात्प्रथमद्वित्रिचतुर्थसप्तमाष्टमदशमैकादशेषु धर्माद्द्वितीयपञ्चमसप्तमनवमैकादशेषु
भौमात्प्रथमद्वित्रिचतुःसप्ताष्टदशमैकादशेषु बुधात् प्रथमद्विचतुःपञ्चषट्सप्तदशैकादशेषु जीवात्
प्रथमद्वित्रिचतुःसप्ताष्टदशमैकादशेषु ।।
शुक्राद्द्विपञ्चषण्णवदशैकादशेषु सौरात्त्रिपञ्चसप्तदशैकादशेषु
लग्नात्प्रथमद्विचतुःपञ्चषट्सप्तदशैकादशेषु जीवात्पञ्चाष्टनवमैकादशेषु
स्वात्प्रथमद्विचतुःपंचाष्टनवमैकादशेषु सौरात्त्रिचतुःपञ्चाष्टनवमैकादशेषु लग्नात्प्रथम
द्वित्रिचतुःपञ्चाष्टनवमैकादशेषु सौरोऽर्कात्प्रथमद्विचतुःसप्ताष्टदशमैकादशेषु चन्द्राद्द्विषडेकादशेषु
भौमात्त्रिपञ्चषड्दशैकादशेषु बुधात्षष्ठनवदशैकादश द्वादशेषु जीवात्पञ्चषष्ठैकादशद्वादशेषु
शुक्रात्षडेकादशद्वादशेषु स्वात्त्रिपञ्चषडेकादशेषु लग्नात्प्रथमद्विचतुर्दशमेषु येषु नोक्तः शुभस्तेषु
सर्व एवाशुभो भवति ।
शुभाशुभविशेषश्च चारवशात्फलं प्रयच्छति दशाफलमव्यभिचारि अष्टवर्गफलमशुभं
शान्त्यादिभिरुपहतं भवति चात्र-अनफासु नफास्थाने न शस्ते ग्रहवर्जिते ।।
सर्वेषां चैव केन्द्राणां शून्यता न प्रशस्यते ।।
कर्किणी च झषाणां च चरमोंऽशस्तथैव च ।।
शत्रुक्षेत्रस्तथा नीचो ग्रहाणां गर्हणा स्थितिः ।।
सूर्यमण्डलगाश्चैव न प्रशस्तास्तथा ग्रहाः ।।
जन्मपो लग्नपश्चैव श्रेष्ठौ बलसमन्वितौ ।।
तावेतौ विबलौ यस्य तमधन्यं विनिर्दिशेत् ।।
एकोऽपि परमोच्चस्थो मित्रदृष्टस्तथा ग्रहः ।।
जनयत्यवनीशत्वं शत्रुपक्षक्षयङ्करम् ।।
अतीव स्वस्थो विज्ञेयः स्वोच्चे लग्नगते ग्रहः ।।
भावमानं न प्रशस्तं तथा जन्मनि कीर्तितम् ।।

चन्द्रः शस्तो हि विज्ञेयो दृष्टे क्षेत्राधिपेन तु ।।
तं मित्रेण तथा ब्रह्मन् प्रशस्तं तदरातिभिः ।।
चत्वारोऽपि यदा केन्द्रा युक्ताः स्वोच्चगतैर्ग्रहैः ।।
तदा जातो विनिर्दिष्टः समस्तवसुधाधिपः ।।
त्रयो वा तस्य यस्य स्युर्वशे पृथ्वी ससागरा ।।
द्वौ तु केन्द्रगतौ यस्य ग्रहौ कर्किणि चन्द्रमाः ।।
सोऽपि राजा विनिर्दिष्ट एकेनापि तथा द्विज ।।
सर्वैस्तु परमोच्चस्थैस्त्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् ।।
मित्रक्षेत्रे तथात्मीये तथा वर्गोत्तमेष्वपि ।।
स्वोच्चे वा स्वत्रिकोणे वा ग्रहाणां शस्यते स्थितिः ।।
ग्रहाणां चतुरादीनां तथा योगो विगर्हितः ।।
राजवंशे तथा भूपास्त्र्याद्यैः स्वस्वग्रहोपगैः ।।
अन्यवंशभवा भूपाः पञ्चाढ्यैरपि च द्विज ।।
त्रिकोणोच्चगतैरेव विशेषेण द्विजोत्तम ।।
भावे विकारकाः सौम्याः पापा भावविनाशनाः ।।
तृतीये च तथा षष्ठे दशमैकादशेऽपि च ।।
स्थितिः पापग्रहाणां च प्रशस्ता परिकीर्तिता ।।
षष्ठाः सर्वग्रहाः शस्ता न शस्ता द्वादशाष्टमाः ।।
चन्द्रे लग्नगते मूर्खा विना वृषकुलीरके ।।
सूर्ये लग्नगते ज्ञेयास्तथा जयबलाननाः ।।
बलवद्ग्रहयुक्तैश्च विज्ञेया ईश(रूप)चेष्टितैः ।।
चन्द्रद्युग्रा (पुष्पा) विशीलाश्च विज्ञातव्यास्तथैव च।।
पापाः पापबला ज्ञेयाः सौम्याः सौम्यबलास्तथा।।.
चन्द्रादुपचयर्क्षस्थैर्ग्रहा ज्ञेया धनान्विताः ।।
एतावदुक्तं सारं ते होरासंग्रहमुत्तमम् ।।
इति श्रीवि० मा० व० सं० द्वि० ख० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने जातकाध्यायो नाम
सप्तषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६७ ।।
2.168
पुष्कर उवाच ।
अथ भगवन्तं भुवनोत्पत्तिस्थितिसंहारकारकं चराचरगुरुमतियशसमभिगम्य भृगुर्विज्ञापयामास ।
भगवञ्ज्योतिःशास्त्रं विना गणितेन दुःखगाहमतो गौणेतविधिमाचक्ष्व ।
तमुवाच श्रीभगवाञ्छृणु वत्स गणितज्ञानम् ।
अनादिनिधनः कालः प्रजापतिर्विष्णुस्तस्य ग्रहगत्यनुसारेण ज्ञानं गणितम् ।
तत्रार्कभागभोगः सौराहोरात्रास्तिथिश्च चान्द्रः अर्कोदयात्तदुदयात्सावनः ।

चन्द्रनक्षत्रभोगो नक्षत्रम् ।

सावनोऽहोरात्रा नराणाम् ।

तेषामार्कं दिनं त्र्यर्का रात्रिः चन्द्रमसः पितृणामहोरात्रम् ।

तेषां कृष्णाष्टम्यामर्कोदयः ।

अमावस्यायां मध्याह्नः ।

शुक्लाष्टम्यामर्कास्तमयः ।

पौर्णमास्यामर्धरात्रम् ।

अर्कभगणभोगो दिव्योऽहोरात्रः ।

तेषामर्कस्य मेषप्रवेशे सूर्योदयः, कर्कटप्रवेशे मध्याह्नः ।

तुलाप्रवेथेऽस्तमयः मकरप्रवेशेर्धरात्रः ।।

मेषादिस्थे मध्यमे जीवे जीवमानैराश्वयुजादयो वत्सरा भवन्ति ।

लङ्कायामर्कोदये चैत्रशुक्लप्रतिपदारम्भेऽर्कदिनादावश्विन्यादौ किंस्तुघ्नादौ रात्रावथार्कोदये काले प्रवृत्तिः।

होरादिप्रवृत्तिश्च ।

लङ्कातश्च यावन्मेरोर्याम्योत्तरदेशान्तरे रेखा तत्पूर्वेणापरेण बलकालार्कोदयकालप्रवृत्तिः लङ्कार्योदयकालं तन्मण्डलम् ।

स्वदेशविषुवादर्कोदयविषुवन्मण्डलत्वं प्रतिदिनं चरदलवशेनार्कोदयः ।

क्षितिजं मण्डलम् ।

तत्रार्कभगणभोगेन सौराब्दः ।

येषामब्दानां वै त्रयेण गुणमेकं वेदः कलियुगम्, द्विगुणं द्वापरम्, त्रिगुणं त्रेता, चतुर्गुणं कृतम् शून्यचतुष्टयं यमाग्निवेगाश्चतुर्युगम् ।

एकसप्ततिश्चतुर्युगानि मन्वन्तरम् ।

चतुर्दश मन्वन्तराणि कल्पः ।

मन्वन्तराणां चाद्यान्तरालेषु कृतयुगप्रमाणं सन्धिः।।

एवं चतुर्युगः सकल्पः ।

कल्पेन सप्त शून्यानि वसाग्निवेदाश्चारुभगणपरिवर्तना भवन्ति ।

पञ्च शून्यानि गुणाग्निपञ्चसप्तमार्थचन्द्राश्चंद्रमसः।

भौमस्य द्वितीयपञ्चाष्टनवाष्टं तनवयमयमलाः।

बुधस्याष्टनवाष्टनवनवरामाग्निनवसमचन्द्राः ।

जीवस्य पञ्च पञ्चद्विषट्पञ्च द्विषडक्षद्विकृतरसगुणाः ।

शुक्रस्य यमनवाश्विनवाष्टाग्नियमखगिरयः ।

सौरस्याष्टनवयमगिरिरसपञ्चमनवः ।

आदित्यमन्दगमनाष्टावुदयः।

चन्द्रमसोप्यष्टार्थवस्वर्थदिक्ष्वष्टवेदाः ।
कुजमन्दयमनरपक्षाः बुधमन्दस्य द्वित्रिगुणाः।
जीवस्य पञ्चपञ्चद्विषडक्षद्विकृतरसगुणाः।
शुक्रस्य यमनवाश्विगवाष्टाग्नियमखगिरयः ।
सौरस्याष्टनवयमा गिरिरसपञ्चमनवः ।
आदित्यमन्दगगनाष्टावुदयः।
चन्द्रमसोप्यष्टार्थवस्वर्थदिक्ष्वष्टवेदाः ।
कुजमन्द यमनरपक्षाः ।
बुधमन्दस्य द्वित्रिगुणाः ।
जीवजीवमन्दस्य बाणशरवसवः ।
शुक्रमन्दस्य गुणशरवसवः ।
सौरमन्दस्य शशिवेदाः ।।
चन्द्रपातस्य वसुरसशशिरुद्राग्निदशनयमलाः ।
भौमपातस्य महीध्ररन्ध्रयमलाः ।
बुधपातस्य चन्द्राद्यर्थयमलाः ।
जीवपातस्य गुणरसाः ।
सौरपातस्य त्रिनववसवः ।
अष्टशून्यो विलयमरसखरविमुनिवसुनिशाकराः ।
सनवग्रहाणां प्राग्यापमानां कल्पाष्टककल्पाधनो यस्य भगणभागोपक्रियते तस्यैव कक्षायोजनानि लभ्यन्ते ।
यस्य बहवो भगणपरिवर्तास्तस्योपरि तस्य कक्षा ।
यस्याल्पाः कक्षा वर्गदशभागमूलकक्षा कर्णस्तदर्धेनोपरिभवो ग्रहावस्थानं कर्णवर्गस्य दशगुणितस्य मूलकक्षा ।
एवं सर्ववृत्तानां परिधिव्यासानयनम्।
यत्र च सर्वग्रहाणामेकत्वमेव दृश्यते सा खरसेन्दुयमकक्षा ।
तस्या योजनतलिप्ते मध्यमखखरसेन्दुयज्ञैर्यस्यैव कक्षा विभज्यन्ते तस्यैव लिप्तयोजनानि लभ्यन्ते । कल्पाद्ययोजनसमा वै कक्षाः ।
यदनन्तरं वितिमिरं रविः करोति पक्षपक्षेश्वतवोदार्कमण्डलप्रमाणम् ।।
वेदावेदाश्चन्द्रमसः ।
पञ्चदश भौमस्य ।
षष्टिर्बुधस्य ।
खार्का जीवस्य ।
खखयमाः शुक्रस्य ।

त्रिंशत्सौरस्य ।
द्वादश दृश्यादृश्यांशाश्चन्द्रमसः ।
सप्तदश भौमस्य।
त्रयोदश बुधस्य ।
एकादश जीवम्य ।
नव च शुक्रस्य ।
पञ्चदश सौरस्य ।
त्रिभागोनाश्चतुर्दशभागाः सूर्यस्य ।
एकत्रिंशद्भागाः षट्त्रिंशल्लिप्ताश्चन्द्रमसः ।
सप्ततिर्भौमस्य ।
वसुरामा बुधस्य ।
गुणरामा जीवस्य ।
भवाः शुक्रस्य ।
त्रिंशच्छनैश्चरस्य ।
एवं परिधयो भौमस्य ।
शीघ्रपरिधिगुणवेराश्च संभागालिमाः चत्वारिंशद्बुधस्य ।
भागा यमाग्निचन्द्राः अष्टगुणा जीवस्य ।
वस्वर्थपक्षाः शुक्रस्य ।।
पञ्चविंशतिः सौरस्य ।
परिवेशेनोर्द्ध्वमधश्च ग्रहगतिर्ज्ञेया ।
खखरसेन्दुयमलानां षण्णवतिभागः प्रथमा ज्या ।
तदेवं प्रथमं ज्यान्तरा तस्य प्रथमजीवतया भागमुपहृत्याप्तं प्रथमज्यान्तरात्संशोध्य द्वितीयं ज्यान्तरं द्वितीयप्रथमज्यान्तरयोगे द्वितीयप्रथमं ज्यान्तरयोगो जीवा ।
ततः प्रथमं जीवाप्तं सद्वितीयज्यान्तरात्संशोध्य तृतीयं ज्यान्तरम् ।
ततः द्वितीयजीवयोगस्तृतीया ।
ततः प्रथमजीवात्संशोध्य चतुर्थं ज्यान्तरम् ।।
एवं तृतीयजीवायां दत्त्वा चतुर्थी ज्या ।
तस्याः प्रथमजीवायां भागमपहृत्याप्तं चतुर्थाज्ज्यान्तरात्संशोध्य पञ्चमज्यान्तरम् ।
ततश्चतुर्थं जीवायां दत्त्वा षष्ठी ज्या ।
ततः प्रथमजीवाप्तं पञ्चमे ज्यान्तरं संशोध्य षष्ठं ज्यान्तरं पञ्चमजीवायां दत्त्वा सप्तमी ज्या ।
ततः प्रथमजीवाप्तं सप्तमज्यान्तरात्संशोध्याष्टमम् ।
तत्सप्तमजीवायां दत्त्वा नवमी ज्या ।
ततः प्रथमजीवान्तरेणाप्तं दशमज्यान्तरात्संशोध्य नवमं ज्यान्तरम् ।

तं नवमजीवायां दत्त्वा दशमी ज्या ।
ततः प्रथमज्यावाप्तम ।
एकादशाज्ज्यान्तरात्संशोध्य द्वादशं ज्यान्तरम् ।
तदेकादशजीवायां दत्त्वा द्वादशी ज्या ।
ततः प्रथमज्यावाप्तं द्वादशज्यान्तरात्संशोध्य त्रयोदशं ज्यान्तरम् ।
तत्त्रयोदशजीवायां दत्त्वा चतुर्दशी ज्या ।
ततः प्रथमज्यावाप्तं चतुर्दश ज्यान्तरात्संशोध्य पञ्चदशज्यान्तरम् ।
ततश्चतुर्दशजीवायां दत्त्वा पञ्चदशी ज्या ।
ततः प्रथमज्यावाप्तं पञ्चदशाज्ज्यान्तरात्संशोध्य षोडशं ज्यान्तरम् ।
तत्पञ्चदशजीवायां संशोध्य षोडशी ज्या ।
ततः प्रथमज्यावाप्तं षोडशज्यान्तरात्संशोध्य सप्तदशं ज्यान्तरम् ।
तत्षोडशजीवायां दत्त्वा सप्तदशी ज्या ।
ततः प्रथमज्यावाप्तं सप्तदशज्यान्तरात्संशोध्याष्टादशमं ज्यान्तरम् ।।
तत्सप्तदश जीवायां दत्त्वाष्टादशी ज्या ।
ततः प्रथमज्यावाप्तम् ।
अष्टादशाज्ज्यान्तरात्संशोध्य एकोनविंशं ज्यान्तरम् ।
तदष्टादशजीवायां दत्त्वैकोनविंशी ज्या ।
ततः प्रथमज्यावाप्तमेकोनविंशाज्ज्यान्तरात्संशोध्य विंशतितमं ज्यान्तरम् ।
तदेकोनविंशजीवायां दत्त्वा विंशतितमी ज्या ।
ततः प्रथम ज्यावाप्तं विंशाज्ज्यान्तरात्संशोध्यैकविंशं ज्यान्तरम् ।
तद्विंशतिजीवायां दत्त्वा एकविंशी ज्या।
ततः प्रथमज्यावाप्तं एकविंशाज्ज्यान्तरात्संशोध्य द्वाविंशं ज्यान्तरम् ।
तदेकविंशजीवायां दत्त्वा द्वाविंशी ज्या ।
ततः प्रथमज्यावाप्तं द्वाविंशाज्ज्यान्तरात्संशोध्य त्रयोविंशं ज्यान्तरम् ।।
तद्द्वाविंश जीवायां दत्त्वा त्रयोविंशी ज्या ।
ततः प्रथमं ज्यावाप्तं त्रयोविंशाज्ज्यान्तरात्संशोध्य चतुर्विंशं ज्यान्तरम् ।
तत्त्रयोविंशजीवायां दत्त्वा चतुर्विंशी ज्या ।
ततः प्रथमज्यावाप्तं चतुर्विंशाज्ज्यान्तरात्संशोध्य पञ्चंविंशं ज्यान्तरम् ।
तच्चतुर्विंशजीवायां दत्त्वा पञ्चविंशी ज्या ।
खखरसेन्दुकक्षायां च व्यासारं तदेवानुपदन्यासायाम् ।
ज्यान्तव्यस्तानामन्तरालयोगे चतुर्विंशतिः शरा भवन्ति ।
क्रमज्याकृतिजीवाभिस्तस्तत्क्रमज्याकृतिः शरे यासां लिप्तानां जीवा क्रियते तत्केन्द्रस्तस्य च राशित्रये पदाख्या प्रथमपदस्थे तद्गमं चतुर्थपदस्थे चक्रादूनम् ।

ज्याकेन्द्रलिप्ता राशिलिप्ताष्टविभागेन विभाज्या ।
लब्धाङ्गसमाश्च स्थाप्याः ।
अवशेषं तदनन्तरं ज्यान्तरेण गुणयेत्।
राशिलिप्ताष्टभागेन विभजेत्।
लब्धं स्थापितजीवायां दत्त्वेष्ट ज्यासिद्धिः ।
कालक्षणेभ्यो लिप्तत्वेन परिकल्पितेभ्यो जीवा कार्या ।
लिप्ताभ्यो यावन्ति ज्यान्तराणि संशुद्धन्ति तावन्ति
संशोध्यावशिष्टभागलिप्ताष्टभागाहतमशुद्धज्यान्तरेण विभजेत्। लब्धहतासु आद्यष्टकभागलिप्तासु क्षिपेत्।
शरान्तरैरेवं शरचापः भागचतुर्विंशतिज्यापरमापक्रमज्या मेषादि स्थो विषुवल्लेखास्थो ग्रहो भवति।
कुलीरादिस्थश्चान्तरेण ।
परमापक्रमान्तस्थो भवति।
तुलादिस्थो विषुवल्लेखास्थः मकरादिस्थो दक्षिणेन परमापक्रमहतां व्यासार्धेन विभजेत्।
लब्धं चन्द्रस्फुटविक्षेपः ।
तात्कालिकशीघ्रं स्फुटं सुपाते योज्यं बुधशुक्रयोः स्वमदाविक्षेपहतां स्फुटान्त्यकर्णेन विभजेत. लब्धं तयोः स्फुटविक्षेपः ।
तात्कालिकस्फुटग्रहस्फुटपातयोगज्यां भौमजीवसौराणां मध्यविक्षेपहतां स्फुटान्त्यकर्णेन विभजेत्, लब्धं तेषां स्फुट विक्षेपः ।
उत्क्रान्तिचापस्फुटविक्षेपयोर्दिशैको योगः तज्जीवस्यक्रान्तिः, तस्या नियोगः शिष्यते सा दिक् तद्गोलस्थश्च ग्रहो भवति ।
एवं ग्रहाणामुत्तरेण दक्षिणेन गतिर्ज्ञेया ।
भचक्रवशेनोदयास्तमयौ कुर्वंतः पश्चिमेन यान्ति ।
पूर्वां व्रजन्तो भगणपरिवर्तान्कुर्वन्ति तत्र च सूर्याश्वपातैः सममेव लङ्कादक्षिणोत्तररेखायाः फाल्गुनान्ते सर्व एव कल्पादावर्कोदये मीनमेषसन्धिगा भवन्ति ।
कल्पावसाने च मेषप्रवेशे वा भानोर्गगनमध्यवर्तिन्यादित्ये द्वादशाङ्गुलेन शंकुना समावनौ छाया ग्राह्या, तद्वर्गं व्यासार्धवर्गहते च्छायाशंकुवर्गयोगेन विभजेत्, लब्धमक्षज्यावर्गः ।
तत्पदमक्षज्या तच्चापं स्वदेशाक्षः तं राशित्रयादपास्य स्वदेशावलम्बको भवति ।
तज्ज्यावलम्बकज्या त्रिज्या वर्गस्य स्वक्रान्तिवर्गोनस्य पदं स्वाहर्व्यासार्धस्तस्य च स्वकान्तिवशेन दिक् । स्वक्रान्तिविषुवच्छायाहता शकुहृता क्षितिजा, सा त्रिज्याहता स्वाहर्न्यासार्धभाजिता क्षये वृद्धिज्या ।
तद्धनुश्चरार्धं वा प्राणास्तद्घटिकाभिः पञ्चदशघटिकायुता दिनार्धम् ।
ऊना रात्र्यर्धगा एवमुत्तरगोलस्था दक्षिणकारः स्वस्वभागापहारः अवामधनुषामबोधः ।
शोधनं व्यक्षराश्युदयप्राणाः मेषवृषमिथुनानां क्रमेण कर्कटसिंहकन्यानामुत्क्रमेण ।

मेषवृषमिधुनजीवादिः प्राग्वच्चरप्राणाः कर्तव्याः ।
तेषामवबोधः शोधनं च तेनैकद्वित्र्याक्षरप्राणाः तैः क्रमेण मेषवृषमिथुनाः प्राणहीनाः उत्क्रमेण कुलीरसिंहकन्यानाम् । युक्तस्वदेशे चरा व्युदयप्राणा भवन्ति त एवोत्क्रमेण तुलादीनां मीनादीनामपि
अर्धदिनमध्याह्नच्छायाग्रमूलयाम्योत्तराग्रमूलाग्रपरिलेखमत्स्यमुखपुच्छरखा प्राच्यापरा
आदित्यचन्द्रयोरन्यतमस्य देशान्तरकर्म विना ग्रहणं न कार्यम् ।
तद्यथागते काले यदि भवति तदा रेखामध्ये स्वदेशो ज्ञेयः ।
अथादौ रेखा पश्चाच्चेत्प्राक् तत्कालान्तरं षष्टिहतं पञ्चभिः सहस्रैर्विभजेत् ।
लब्धदेशान्तरयोजनानि ग्रहस्यार्धं रात्रान्मध्याह्नं यावत्पूर्वः कालो मध्याह्नादपररात्रं यावदपरस्तत्रार्कस्य कालमविलङ्घयन् छायाद्वयं गृह्णीयात् ।
तत्कर्णो व्यत्यासेन शंकुप्राच्यपरान्ते रहितौ तदनन्तरं विषुवच्छायाग्रहणमिष्टेऽह्नि इष्टदिनाक्षवैषुवताक्षान्तमेकदिगभिमुखीभ्यश्छायाभ्यो युक्तं स्वरापक्रमः तेन त्रिज्याहता परमापक्रमज्याया विभजेत् । लब्धचापमर्कः प्रथमे पदे द्वितीयाद्भावाच्छुद्धः ।
तृतीयेन युक्तः चतुर्थे चक्राच्छुद्धः ।
विषुवच्छाया तरुणा च हीयमाना च च्छाया प्रथम पदस्थेऽर्के भवति, ऊना वृद्धिमती द्वितीयस्थे, वृद्धिमत्यधिका तृतीयस्थे, हीयमानाधिका चतुर्थस्थे, एवमतीतदिवसार्कस्य तदर्कस्य च विवरं स्फुटभुक्तिः ।
आदित्योदयास्तमयाद्वा चन्द्रोदयं दृष्ट्वा नग्रदद्धरितोऽर्कस्तेन कालेन चन्द्रमा भवति चन्द्रान्नक्षत्रज्ञानम्, चन्द्रार्कविवरात्तिथिज्ञानं तस्मादहर्गणः ।
स्फुटार्काद्विपरीतकर्मणा मध्यमार्कः ।
सौरजीवयोश्चारात्संवत्सरः ।
चन्द्रवत्सर्वग्रहक्रिया,ग्रहेभ्यो वा कल्पगतकालज्ञानम्, एवं काल परिच्छेदः ।
अश्विन्यादीनां ध्रुवका राश्याद्याः, खमष्टौ खंखंखयमाः खंशशीमुनयोष्टयमाः शशीनवेन्दवोऽश्वयमाः पक्षौ गुणाः खपक्षौ शैलाः खंगुणा गुणाः खं गुणा षोडशखं त्रीद्व्यष्टादशखं वेदा रन्ध्राणि खं वेदाः सप्तयमाः खं शरा नखाः खं रसा पुष्करा खं रसा नवेन्दवः खं सप्त पक्षौ शरा मुनयो मनवो भूतानि च सप्त नवेन्दवः पञ्च अष्टौ च खं अष्टौ जनखं अष्टौ नखः खं अष्टौ चत्वारि खं नव वसवः खं सूयमुनयः खम् ।
अथैतेषां विक्षेपांशाः दश द्वादश पञ्चदश एकादश षड् खं सप्त खं द्वादश त्रयोदश एकादश द्वावष्टात्रिंशत्सार्धं त्रीणि चत्वारि सार्धान्यष्टौ पञ्चविभागाः पञ्च द्विषष्टिः त्रिंशत् अंशविभागः चतुर्विंशतिः षड्विशतिः शून्यं चाश्विनी भरणी कृत्तिका पुनर्वसु पुष्य मघा भाग्यार्यमाणः ।।
स्वाति वैश्वदेवाभिजिच्छ्रवण धनिष्ठाजाहिर्बुध्न्य रेवतीनाम्।
उत्तरा रोहिणी सौम्यार्द्रा सार्प हस्त चित्रा विशाखा मैत्रेन्द्र मूलाप्यवारुणाना याम्याः ।
रेवत्युदयः प्राची सर्वस्य महती योगतारा राशिद्वयं सप्तविंशतिर्भागाः अगस्त्यध्रुवकः सप्तभिर्मागैस्तस्य याम्यो विक्षेपः ।

अथ भौमादीनां वक्रकेन्द्राणि राश्याद्यानि पञ्चमनवः खं वेदाः षड्यमाः खं पञ्च वेदाः खं पञ्च पञ्चदश खं वेदास्त्रयोदश खम् ।
अथानुवक्रकेन्द्राणि षड्षोडश खं सप्त वेदाः खं षड्यमाः खं (षट्पञ्चविंशतिः खंखं मनवः खं षड्गुणाः खं) सप्तदश खम् ।
अथ पूर्वाद्वारोदयकेन्द्राणि खमष्टयमाः खं षट्पञ्चविंशतिः खं खं मनः खं षड्गुणाः खं खं सप्तदश खम् ।
अथ पश्चार्धास्तमयकेन्द्राणि एकादश द्वौ खं पञ्चपञ्च खं एकादशषोडश खं पञ्चसप्तविंशति खं एकादश त्रयोदश खम् ।
अथ बुधशुक्रयोः पूर्वार्धास्तमयकेन्द्रे दशदश खं एकादश षोडश खं चत्वारि शून्यानि चत्वारि शून्यानि पंचवेदरसाग्नियमपक्षाष्टशरेन्दवः कल्पनप्रतिनक्षत्रोदयः त एवार्कभगणोना दिवसाः ।
अर्कभगणा द्वादशहतास्तं मासास्तैस्त्रिंशद्धतास्तद्दिवसाश्चन्द्रभगणाः सप्तविंशति हता नक्षत्रदिवसाः भगणांतरमर्केन्द्वोश्चन्द्रमसस्ते त्रिंशद्गुणास्तद्दिवसाश्चन्द्रमासः ।
सूर्यमासोनाधिमासाश्चन्द्रदिवसस्तु दिवसान्तरमवमानीति ।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे मा.व० सं० द्वि० खं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने उपकरणविवरणं नामष्टषष्ट्युत्तरशततमोध्यायः ।। १६८।।
2.169
अथ यथाकालं।
गतमनवस्त्वेकसप्ततिहताश्चतुर्युगाब्दहताः कार्याः ।
तेषु कृतप्रमाणं क्षेप्यम् ।
तमेव तत्र भूयो गतसंख्याहतं च ततो वर्तमानमन्वन्तराद्गतचतुर्युगसंख्याहतानि चतुर्युगाब्दानि युगानि च वर्तमानयुगाच्चैत्रप्रभवगताब्दानि च एवमिष्टकालाब्दगणो भवति ।
स द्वादशहतश्चैत्रसितादिमासयुक्तस्त्रिंश द्धतोवमानमितादितिथिसहितः कार्यः ।
एवं सौरो दिनगणो भवति ।
तं पृथक्कल्पाधिमासकहतं कल्पनविदिनैर्विभजेत् ।
लब्धं गताधिमासाः ।
तैस्त्रिंशदब्दैरर्काहर्गणोयुक्ते चन्द्राहर्गणो भवति ।
तं पृथक्कल्पावमहतं कल्पचन्द्रदिनैर्विभजेत् ।
लब्धं गतोनरात्रिः तैश्चन्द्राहर्गणाद्धनं साधनाहर्गणो भवति ।
अधिमासशेषस्य कल्पाधिमासकैर्भागे हते एष्याधिमासकैर्भागे हते गताधिमासकस्य दिनादिः कालो लभ्यते । अधिमासशेषं कल्परविदिवसेभ्यः संशोध्यावशेषस्य कल्पाधिमासकैर्भागे हते एष्येधिमासेकतास्य कालो लभ्यते । अवमशेषस्य कल्पेन रात्रेर्भागे हते एष्योनरात्रकालः अवमशेषकल्पचन्द्रदिवसेभ्यः संशोध्यावशेषस्य कल्पोनरात्रेनरात्रेर्भागे हते एष्योनरात्रपातकालः संवत्सरगणात्पंचहतावशेषे संवत्सराद्योब्दः आदित्यः, चन्द्रः , भौमः, बुधः, जीवः, सितः, सौरश्चेति क्रमेण ग्रहणं संवत्सराः सप्तहतावशेषे चतुर्थक्रमेण संवत्सराधिपः सावनाद्दिनगणात्सप्तहृतात्क्रमेणैव

दिवसाधिपः चान्द्राः दिनगणा दशात्यधिकशतहताल्लब्धं सप्तहतं तदवशेषं पर्व
ब्रह्मचन्द्रेंद्रवैश्रवणवरुणाग्नियमाश्च पर्वपतयः दिनगणमि ष्टग्रहभगणगुणभूदिनैर्विभजेत् ।
लब्धं भगणादिः लेखार्कोदयो ग्रहो भवति ।
एवंरूपेणाहर्गणेन ग्रहभुक्तिः ।
इष्टां कालाद्यावताकालेनार्कोदयो भविष्यति तावता कालेन ग्रहस्यैकदिवसभुक्तिं संगुण्य षष्ट्या विभजेत् ।
अवाप्तं रव्युदये ग्रहस्य धनमस्तमये ऋणम् ।
एवमुत्तरगोले दक्षिणेन विपरीत दिशान्तरयोजनानि षष्ठ्यासङ्गुण्य पञ्चभिः सहस्रैर्विभजेत् ।
लब्धं लेखाप्राग्भावे संशोध्यमपरस्मिन्देयमेवमिष्टे देशे ।
इष्टे च काले ग्रहो मध्यमो भवति ।
तत्कालार्कचन्द्रमन्दकर्मणैव स्फुटे कार्यो भौमः कर्मचतुष्टयेन तस्य मन्द शीघ्रं मंदं शीघ्रमिति च कर्माणि ।
अन्येषां मन्दशीघ्रे कर्मणी तत्र भौममर्दः संस्कार्यः तच्छीघ्रपरिधिश्च शुक्रस्य परिधिद्वयमपि तत्र भौमजीवसौराणामर्कः शीघ्रः ।
स्वयं मध्यमो बुधशुक्रयोरर्को मध्यमः ।
स्वयं शीघ्रोशीघ्रो ग्रहोनं केन्द्रः ग्रहश्च मन्दोनः भौमशीघ्रकेन्द्रपदभुक्ताभुक्तयोरल्पस्य जीवं चतुर्भिः शतैः ग्रहैश्च मन्दोनः भाणितं द्वादश्या जीवया विभजेत् ।
लब्धेन केन्द्रे मकरादिगे भौममन्दयुतं कार्यं कर्कटादिगे चोनमिति शुक्रमदं केन्द्रज्यां न्यासार्धावहूतां लब्धेन तं मदं परिधिरूनः स्पष्टो भवति ।
तस्यैव शीघ्रकेन्द्रज्यां व्यासार्धं पञ्चमेन विभजेत् ।
लब्धे युतः शुक्रशीघ्रपरिधिः स्पष्टो भवतीति मन्दकेन्द्रात् जीवा भुजज्या
त्रिराशिसहितार्कोटिज्याकोटिभुजज्ये स्वमर्दवारिधिहते खरसामिभिर्विभजेत ।
लब्धं भुजकोटिपाते मकरादिकेन्द्रे कोटिफलं व्यासार्थे दद्यात ।
कुलीरादिके शोधयेत्कोटिर्भवति ।
भुजाफलं भुजा कोटिभुजावर्गयोगमूलं कर्णः व्यासार्धहतां भुजज्यां स्फुटकर्णेन विभजेत् ।
लब्धचापं फलकलाः मेषादिकेन्द्रे ग्रहे शोध्यास्तुलादौ देयाः ।
भौमस्य श्यममन्दकर्मण्यधिकृताः एवं स्पन्दस्फुटग्रहं शीघ्रादपास्य केन्द्रं कृतैतदेव शीघ्रपरिधिना कर्म कुर्यात् । तत्फलं मन्दस्फुटे ग्रहे मेषादिकेन्द्रे धनं तुलादृणमिति ।
भौमस्य प्रथमे शीघ्रकर्मणि तदूनीकृतं एवं ग्रहः स्फुटो भवति।
बुधसितपातौ विपरीतेन अब्दफलेन स्फुटो कार्यो भौमजीवसौराणां
शीघ्रान्त्यफलेनानुलोमेनानीतवर्तमानस्फुटं ग्रहान्तरं स्फुटभुक्तिः अर्कफलम् ।
स्फुटभक्तिहतं भवनकलाभिर्विभजेत् लब्धमर्ककेन्द्रवशे तद्वदेव ग्रहस्य धनर्णे योज्ये ।
अन्त्यशीघ्रकर्माविशेषं केन्द्रस्य वक्रादिकेन्द्रस्य वान्तरं स्फुटभुक्तिशीघ्रमुत्संतरेण विभजेत् ।

लब्धो वक्रादेर्दिनादिः कालः ध्रुवककेन्द्रेधिक एष्यः शीघ्रकेन्द्रेधिकेतीतः ।।
इति श्रीवि० मा० वज्र सं० द्वितीयखण्डे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने ज्योतिःशास्त्रे ग्रहगतिर्नामैकोनसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६९ ।।
2.170
स्फुटग्रहं लिप्तीकृतम् अष्टभिः शतैर्विभजेत् ।
लब्धं ग्रहेण भुक्तान्यश्विन्याद्यानि नक्षत्राणि शेषं स्फुटभुक्त्या विभजेत् ।
लब्धं दिनादिः काला नक्षत्रप्रविष्टस्य अवशेषमष्टभ्यः शतेभ्यः संशोध्यावमेषात प्राग्घतकालो नक्षत्रस्थितेः राशौ भुक्ता अभुक्ता वा स्फुटभुक्ता विभजेत ।
लब्धं दिनादिः संक्रान्तेर्गतैष्यः कालः अथ योजनकर्णान्तं सर्वांत्याविशेषकर्णाद्यन्तं व्यस्तं व्यासार्धेन विभजेत् ।
लब्धं स्फुटयोजनकर्णार्था ग्रहा प्रमाणविष्कभयोजनानि व्यासाधेहतानि स्फुटयोजनकर्णार्धेन विभजेत् ।
लब्धं स्फुटग्रहाप्रमाणव्यासकलाः स्फुटान्यर्ककर्णार्धयोजनति पांचसाहस्रिकस्यपरिधेः कर्णोनानि तेनैव गुणितानि रविन्यासे न तद्गणेन विभजेत् ।
लब्धं भूच्छाया स्फुटराशिकर्णार्धोनपाञ्चसाहस्रिकस्य ।
परिधेः कर्णहतां भूच्छायया विभजेत् ।
लब्धं व्यासार्धगुणं चन्द्रस्फुटयोजनकर्णार्धेन विभजेत् लब्धं राहुमानकलाः ।
ग्रहमानार्धकलाः षष्टिगुणा भुक्त्या विभजेत् ।
लब्धं संक्रांतिकालात्प्रागपरेण च पुण्यकालः ।
अर्कोनाच्चन्द्राल्लिप्तीकृतात् वयमागतभक्ताच्छुक्लप्रतिपदाद्या तिथिः ।
शेषात्षष्टिगुण्याद्भुक्तान्तरहृताद्घटिकादिः कालः कृष्णचतुर्दशांतः सदैव शकुनिः अमाया आद्यर्धे चतुष्पात् द्वितीये नागः प्रतिपदाद्यर्धे किंस्तुघ्नम अर्कोनचन्द्रलिप्ताः खरदाग्निभिर्विभजेत्।
अवशेषात्तिथिवत्कालः लब्धादेकोनात्सप्तमहृतादवशेषं बवाद्यं करणं चन्द्रार्कयोगे चन्द्रार्धयोरासनेघातवै
धृते तेन चन्द्रार्कयोः क्रान्तिसाम्ये ।
तत्र व्यतीपातौर्भिन्ननयने गोलैकत्वे च वैधृतः समायने गोलभेदे च ध्रुवकार्कचन्द्रयोगान्तरं चन्द्रार्कभुक्तियोगेन विभजेत् ।
लब्धेन ध्रुवकादित्ये चन्द्रार्कयोगाधिकाविति ।
ततोर्कात्क्रान्तिस्तात्कालिकपातेन चन्द्रात्स्वकान्तिः प्रथमतृतीयपादान्तस्थे चन्द्रस्य क्रान्तेः चन्द्रक्रान्तिर्यदोना भवति तदा क्रांतिसाम्यारावाः प्रथमतृतीयपदस्थे चन्द्रमसि तदपक्रममर्कापक्रमादूने एष्यः क्रान्तिसाम्यकालोन्यथातीतः। द्वितीयचतुर्थपदस्थान्यथाविक्षेपेण स्वक्रान्तिदिगुत्पत्तौ चन्द्रापक्रममधिकृतं कल्पयेत्।
क्रांतेर्युतिरन्यदिशोरेकदिशोरन्तरं व्यतीपातेन्यथा वैधृतिप्रथमाख्यः।
एवमिष्टकालिकैरर्कचन्द्रपातैर्द्वितीयादयस्ततः प्रथमद्वितीयकालयोः द्वयोरेष्योतीतो वा पातस्तदा

तयोरन्तरम्।
अन्यथा योगो भागापहारः प्रथमगुणितस्येष्टकालस्य ते कालस्य तेन कालेनांसकृत् द्वितीयं कृत्वा विशेषकर्मणा स्फुटकालः साध्यः स व्यतीपातपातमध्यकालः ।
आदित्यचन्द्रमानयोगः षष्टिगुणो भुक्त्यन्तरेण हृतो लब्धा स्थितिरिति ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखंडे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तिथिनक्षत्रप्रकरणं नाम सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १७१-१७५

https://sa.wikisource.org/s/11v1

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः २

2.171

दिनगतशेषाल्पकालस्योत्तरगोलेर्धरात्राद्धीनस्य दक्षिणे युक्तस्य जीवासाहोरात्रावहतात्रिज्याहृतो गोल विपर्ययेण त्रिज्यायुतोन्यच्छेदः ।

छेदोवलम्बकव्याहतः त्रिज्याविभाजितः शंकुः।

शंकुवर्गहीनस्य क्रियावर्गस्य पदं दृश्यद्वादशहता शंकुहृता छाया मध्याह्निकार्कक्रान्त्या साक्षसंयोगविवरो दक्षिणोत्तरगोलयोरनिष्ट तद्राशित्रयादपास्य तज्ज्याभागापहारः द्वादशहताया अनष्टजीवाया लब्धं माध्याह्निकी च्छाया त्रिद्यार्कघातमध्याह्नछायाभागापहारविभक्तस्तत्कर्णः विषुवकर्णहतां त्रिद्यां स्वेष्टकायाकर्णेन विभजेत् । लब्धमुत्तरदक्षिण गोलयोः क्षितिज्यया युतोनव्यासार्धताडितं स्वाहोरात्रार्धेन विभजेत् ।

लब्धा चायं गोलविपर्यायाश्चरदलोनयुतं दिवसस्य गतं शेषं वा भवति ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ज्योतिःशास्त्रे छायाप्रकरणं नामैकसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७१ ।।

2.172

इष्टकालस्फुटार्कराशिभुक्तलिप्तास्तदा क्रान्तिराश्युदयप्राणाहताग्रहताग्रहलिप्ताभिर्विभजेत्।

लब्धमर्कक्रान्तिराशेर्दिनभागकालः तदिष्टकालप्राणेभ्योणस्यादित्ये चाभुक्तलिप्ता देयाः काले चानन्तररव्युदयाश्रयास्याः अर्क ....चराच्युदयो देयः शेषादशुद्धराश्युदयैर्भावाद्याः।

एवं राशिगत काललग्नोदयः षड्राशियुतार्का अर्कभुक्तकालाद्याः कालाः लग्नाश्च भुक्तकलाभ्यस्तद्योगे तदन्तरा व्युदये युते लग्नोदयः कालः ।।

इतिश्रीवि० मा० व० सं० द्वि० लग्नप्रकरणं नाम द्विसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७२ ।।

2.173

भौमजीवमंदाः केन्द्रः शीघ्रः बुधसितौ वक्रे मंदावत्यथाशीघ्रौ मन्द ग्रहर्कांतरगाः कालदृश्यादृश्यांशेन यदा तदा पूर्वार्धोदयास्तमययोरार्कोदयिको ग्रहः पश्चार्धेन तदास्तमयिकः तात्कालिकग्रहस्फुटविक्षेपमदाज्याहतव्यामार्धेन विभजेत ।

लब्धग्रह औदयिके ऋणमास्तमयिकवनउत्तरविक्षेपपरमापक्रमेण विभजेत्।

लब्धमयनविक्षेपेन्ये शोध्यमन्यथादेयम् ।

एवं ग्रहोदयास्तलग्नौ भवतः ।

ततो ग्रहान्तराल्लग्नवत्कालः कलांशग्रहान्तरांशानां भुजान्तरेण भागमपहरेत् ।

ग्रहे वक्रिणि भुक्तियोगेन लब्धो दिनादिः कालमुपास्तमयस्य एव नक्षत्राणां तेषां द्वादश दृश्यादृश्यांशः अगस्त्यध्रुवकृदिक्कर्मद्वयकं कृत्वा तद्वटिकाद्वयेन स्वदेशराश्युदये वर्धयेत् ।

तदंशेकेगस्त्योदयः वक्रोनेस्तमयः प्रतिदैवसिक उदयो ग्रहान्तं लग्नवशेनेति ।।

इति श्रीवि० ध० द्वि० खं०- मा० सं० उदयास्तमयप्रकरणं नाम सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७३ ।।

2.174

स्वोदयास्तविलग्नौ चन्द्रार्कयोः ततश्चन्द्रोदयास्तकालौ साध्यौ इष्टकालिकचन्द्रार्कस्वक्रान्ति त्रिज्यागुणे विलस्वज्यया विभजेत् ।

लब्धेग्रे क्रान्तिदिष्टेशेन ततोर्कचन्द्रशंकुकार्यौ पृथक्च्छंकुहताक्षज्यावलम्बकेन विभजेत् ।
लब्धे शङ्कुतले तौ चोत्तरे स्वरात्रौ दिवसयाम्ये द्वादशशंकुतलयोर्दिशैको योगो दिग्भेदवियोगः पृथग्बाहुः तयोर्दिगैको वियोगोन्यथा योगःस्फुटबाहुः स्वदृगण्यर्वर्जभुजावर्गविश्लेषपदयोगः कपालभेदे साम्ये वियोगः प्रथमांशजां दिगैवातिश्लेषो दिग्भेदो युतिर्द्वितीयः प्रथमद्वितीयवर्गयोगपदं कोटिः कोटि वाहुवर्गयोगमूलकर्णः अर्कोनाश्चन्द्रार्कर्द्धं तस्माज्ज्याकेन्द्रलिप्ताश्चन्द्रमासलिप्ताः तस्माज्ज्याकेन्द्रलिप्ताश्चन्द्रमानघ्नाः नवत्याहृतास्मिन् केन्द्र प्रयमचतुर्थपदस्थे द्वितीयस्थे कृष्णम् इन्दुमानचतुर्भागकृतास्मितेर्कमानभुजककर्णकोटिसूत्राण्यङ्गुलतां यान्ति पूर्वापराशाभिमुखार्केन्द्राण्याद्य पदगे मितशृङ्गं परिलिखेत् ।
एवं द्वितीयतृतीयगे कृष्णं बिन्दुमर्कं परिकल्प्य ततोर्काद्यथा शशी तथा भुजा देया तदग्रात्स्वाभिमुख्येन कोटिः ततः तदंतलग्नेन पूर्वान्तं पुनःपुनः सत्कुलम् ।
यावदविशेषं लब्धोनं स्यात् इति लम्बनं संस्कृते तिथ्यन्ते ग्रहणमध्यश्चन्द्रश्चन्द्रवत्कल्पिताद्द्वित्रिभात्स्वक्रान्तिः अक्षे सौम्या शोध्या याम्या देया तज्ज्यामध्यमचन्द्रार्कभुक्त्यंतरहता शरेर्कहतया त्रिज्यया विभजेत् ।
लब्धभवनतिः स्वक्रान्तितोक्षेधिके सौम्यान्यथा याम्या तात्कालिकचन्द्रविक्षेपावनन्यादिगैक्ये योगो दिग्भेदो वियोगः स्फुटविक्षेपः तेन स्थिते मन्दभदलोनयुतैर्ग्रहैः स्पर्थनिमीलोन्मीलनमोक्षकालिकैलम्बनमानि कार्याणि मध्यलम्बनस्येष्टलंबनस्य धनर्णेकोन्तरे भेदयोगः फलम् ।
तेन मध्यस्थित्यरविमन्दावेव युते स्वकालिके स्फुटे भवतः पञ्चदशं घटिकाकालिकं लंबने फलेन हीने विमंदार्धे कार्ये शेषं पीरलेखाढ्ये चद्रग्रहणवद्भवति ।।
धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्गलोकप्रदं तथा ।।
इदं ग्रहाणां गणितं सर्वकामप्रदं शिवम् ।।
गतिमेकस्य विज्ञाय ग्रहस्य सुसमाहितः ।।
तस्य लोकमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
सर्वग्रहगतिं ज्ञात्वा ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ।।
धर्मार्थी प्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात् ।।
कामानवाप्नुयात्कामी मोक्षार्थी परमं पदम् ।।
सम्यग्ग्रहगतिं ज्ञात्वा पात्रतां याति वै द्विजः।।
न चेद् वृत्तिं तथा कुर्यात्तथा वृत्तिं विवर्जयेत्।।
पात्राणामपि तत्पात्रं ग्रहाणां वेत्ति यो गतिम्।।
वेदास्तु यज्ञार्थमभिप्रवृत्ताः कलानुपूर्व्या विहिताश्च यज्ञाः ।।
तस्मादिदं कालविधानशास्त्रं यो ज्योतिषं वेद स वेद सर्वम् ।।
इनि श्रीवि० ध० द्वि. ख० मा० सं० पैतामहसिद्धान्तो नाम चतुःसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७४ ।।
।। समाप्तं पैतामहसिद्धान्तम् ।
2.175

श्रीपरशुराम उवाच ।।
भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ।।
जिगीषूणां समाचक्ष्व यात्राकालं महीक्षिताम् ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
सर्वेषामेव वर्णानां यात्राकालं निबोध मे ।।
अधिकृत्य महीनाथं विजिगीषोर्गुणान्वितम् ।। २ ।।
पूर्वे कपाले पौरोऽर्के यायी भवति चापरे ।।
यायिग्रहौ शुक्रकुजौ शेषाः पौराः प्रकीर्तिताः ।। ३ ।।
पौरग्रहैर्बलोपेतैर्न यात्रां सम्प्रयोजयेत् ।।
यायिग्रहबले राजा नित्यं यात्रां प्रयोजयेत् ।। ४ ।।
(अस्तं गते नीचगते विवशे रिपुराशिगे ।।
प्रतिलोमं च विद्ध्वस्ते शुक्रे यात्रां विवर्जयेत् ।। ५ ।।
प्रतिलोमे बुधे यात्रा दिक्पतौ च तथा ग्रहे ।।
विष्टो वृष्ट्यां वाति वाते वात्यायाञ्च विवर्जयेत ।। ६ ।।
वैधृते च व्यतीपाते नागे च शकुनौ तथा ।।
चतुष्पदे च किंस्तुघ्ने तथा यात्रां विवर्जयेत् ।। ।। ७ ।।
विपत्करे नैधने च प्रत्यरौ भे च जन्मनि ।।
गणे विवर्जयेद्यात्रां रिक्तायां च तिथावपि ।। ८ ।।
उदीची च तथा प्राची तयोरैक्यं प्रकीर्तितम् ।।
पश्चिमा दक्षिणा या दिक्तयोरैक्यं तथैव च ।। ९ ।।
वाय्वग्निदिक्समुद्भूतं परिधिन्तु न लंघयेत् ।।
राम संवत्सराद्येषु सर्वेष्वेव महीपतिः ।। 2.175.१० ।।
संवत्सरमदिक्प्राची परिपूर्वस्य दक्षिणा ।।
तत्पूर्वस्यापरा ज्ञेया चानुपूर्वस्य दक्षिणा ।। ११ ।।
अद्वारस्तु विनिर्दिष्टस्तथा वत्सरसंज्ञितः ।।
उत्तरायणगे सूर्ये प्राचीं यायाद्दिशं नृपः ।। १२ ।।
चन्द्रे च ब्राह्मणश्रेष्ठ पश्चिमां दक्षिणस्थिते ।।
तयोरयनभेदेन यायात्सूर्यायनं दिवा ।। १३ ।।
रात्रौ चान्द्रायणं यायाद्या दिगुक्ता मया तव ।।
वसन्त उत्तरद्वारे ग्रीष्मः प्राग्द्वारिकस्तथा ।। १४ ।।
शरच्च पश्चिमद्वारः शिशिरश्चोत्तरामुखः ।।
हेमन्तः सर्वतोद्वारः प्रावृडद्वारिका स्मृता ।। १५ ।।
नक्षत्रवद्देवताभिर्या यस्य तु दिगुच्यते ।।

मासार्धेऽस्य महाभाग तथैव परिकीर्तिता ।। १६ ।।
आदित्यचन्द्रसौरार्कदिवसास्तु न शोभनाः ।।
त एव चानुकूलस्य दिवसो न प्रशस्यते ।। १७ ।।
प्राग्द्वारो भास्करो ज्ञेयो दक्षिणेन तथा कुजः ।।
पश्चिमेन शनैश्चारी उदग्द्वारस्तु चन्द्रमाः ।। १८ ।।
सर्वद्वाराः स्मृता राम जीवशुक्रेन्दुनन्दनाः ।।
तेषां हि दिवसाः शस्ता विशेषेण गमिष्यताम् ।।१९।।
समागमे जितो यस्तु जीवो मित्रगृहे स्थितः।।
स्फुरणो रश्मिहीनश्च न प्रशंसन्ति तद्दिनम् ।।2.175.२०।।
उच्चस्थो मित्रगृहगः स्वक्षेत्रस्थश्च यो ग्रहः ।।
विजयी रश्मिवांस्थूलो दिनं तस्य प्रशस्यते।।२१।।
कृत्तिकाद्यानि पूर्वेण मघाद्यानि च याम्यतः।।
मैत्राद्याः पश्चिमेनाथ वासवाद्यानि चाप्युदक् ।। २२ ।।
सर्वद्वाराणि तत्रापि दिवाद्यानि विनिर्दिशेत् ।।
भवन्ति स्तम्भसंज्ञानि तानि दिङ्मध्यगानि च ।। २३ ।।
स्तम्भर्क्षाद्यानि पूर्वाणि तानि प्रावेशिकानि तु ।।
निर्गमर्क्षाणि जानीयात्स्तम्भर्क्षादुत्तराणि तु।।२४।।
प्रवेशभेषु दुष्टेषु यायिनां विजयं वदेत् ।।
स्तम्भभेषु तु दुष्टेषु दुर्गाणां ग्रहणे तदा ।।२५।।
निर्गमर्क्षेषु दुष्टेषु नागराणां जयं वदेत् ।।
ऋक्षे पापग्रहाक्रान्ते तथा चास्तमिते द्विज ।। २६ ।।
दग्धे च धूमिते वापि रजसोपहतेऽथ वा ।।
केतुना धूमिते वापि परिविष्टेऽथवा पुनः ऽ। ।। २७ ।।
उत्पातदर्शनं च स्याद्येन चर्क्षेण भार्गव ।।
संक्रान्तिर्वा ग्रहस्य स्याद्येन चास्तोदयौ तथा ।। २८ ।।
भिन्नश्चन्द्रमसा यश्च ग्रहेणान्येन वा पुनः ।।
यन्नक्षत्रगतौ ग्रस्तौ स्यातां वा शशिभास्करौ ।। २९ ।।
न तेन नृपतिर्यायान्नक्षत्रेण कदाचन ।।
अष्टवर्गानुकूलस्थ चन्द्रे यात्रां प्रयोजयेत् ।। 2.175.३० ।।
पूर्वद्वारस्थितानन्दा भद्रा दक्षिणतः स्थिता ।।
जया च पश्चिमद्वारा रिक्ता चोदक्प्रकीर्तिता ।। ३१ ।।
पूर्णा तु सर्वतो द्वारा तिथिरुक्ता महाभुज ।।
नक्षत्रदेवतातुल्या मुहूर्तानां तु दिग्भवेत् ।। ३२ ।।

त्रिदिग्द्वाराभिजिज्ज्ञेया दक्षिणेन विगर्हिता ।।
प्राग्द्वाराः कथिता राम मेषसिंहधनुर्धराः ।। ३३ ।।
तथा च पश्चिमद्वाराः कन्यामकरगोवृषाः ।।
तुलामकरकुम्भाश्च ज्ञेयाः पश्चिमदिङ्मुखाः ।। ३४ ।।
कीटवृश्चिकमीनाश्च तथा चोदक्प्रकीर्तिताः ।।
लग्नेन दिङ्मुखं यत्नाज्ज्ञेयं प्राङ्मुखमंशकम् ।। ३५ ।।
सौराः सर्वे प्रशस्यन्ते कालरोधं विवर्जयेत् ऽ।
विशाखाद्यं भत्रितयं दीने सूर्ये विवर्जयेत् ।। ३६ ।।
आषाढात्रितयं चन्द्रे तथा ब्राह्मणसंज्ञकम् ।।
धनिष्ठाद्यत्रयं भौमे पौष्णाद्यत्रितयं बुधे। ।। ३७ ।।
रोहिण्याद्यं तथा जीवे पुष्याद्यं च तथा सिते ।।
अर्यम्णाद्य तथा सौरे प्रयत्नेन महाभुज ।। ३८ ।।
मूलं च श्रवणं चैव आहिर्बुध्न्यं तथैव च ।।
आग्नेयमथ चादित्यं भाग्यं वायव्यमेव वा ।। ३९ ।।
आदित्यादिदिनेष्वेते सिद्धियोगाः प्रकीर्तिताः ।।
सिद्धियोगान्विशेषेण तिथिष्वपि निबोध मे ।। 2.175.४० ।।
ग्रहक्रमेण धर्मज्ञ सर्वकर्मसु सिद्धिदान् ।।
द्वितीया च तृतीया च प्रतिपच्चाष्टमी तथा ।। ४१ ।।
सप्तमी च चतुर्थी च पञ्चमी च तथा तिथिः ।।
अन्याश्च सिद्धयोगेषु तिथयस्त्वं शृणु क्रमात् ।। ४२ ।।
एकादशी च दशमी नवमी पञ्चदश्यपि ।।
चतुर्दशी द्वादशी च तथा राम त्रयोदशी ।। ४३ ।।
छायाप्रमाणं वक्ष्यामि सिद्धियोगेष्वतः क्रमात् ।।
तत्र काले कृतं कर्म सकृत्संपश्यते ध्रुवम् ।। ४४ ।।
आदित्ये विंशतिर्ज्ञेयाश्चन्द्रे षोडश कीर्तिताः ।।
भौमे पञ्चदशैवोक्ताश्चतुर्दश तथा बुधे ।। ४५ ।।
त्रयोदश तथा जीवे शुक्रे द्वादश कीर्तिताः ।।
उदितेनोत्तरां गच्छेत्प्राचीं मध्यस्थिते रवौ ।। ४६ ।।
दक्षिणामपराह्णे तु अर्धरात्रे तु पश्चिमाम् ।।
जन्मराश्युदये यात्रा न प्रशस्ता महाभुज ।। ४७ ।।
ताभ्यामुपचयर्क्षे तु यात्रा शस्ता तथा भवेत् ।।
शेषेषु वर्जयेद्यात्रां भूतिकामो नराधिपः ।। ४८ ।।
यात्रा शुभफला ज्ञेया सौम्यग्रहनवांशके ।।

पापग्रहांशके यात्रां प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।। ४९ ।।
जन्मभे नैधने चैव तथाधाने विपत्करे ।।
प्रत्यरौ भगणे यात्रां प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।। 2.175.५० ।।
क्षेमे संपत्करे मैत्रे साधके चातिमैत्रके ।।
कर्मभे च तथा यात्रा प्रशस्ता मनुजोत्तम ।। ५१ ।।
दिव्यान्तरिक्षक्षितिजे दृष्टे राम महाद्भुते ।।
सप्ताहं वर्जयेद्यात्रां प्रयत्नेन महाभुज ।। ५२ ।।
लग्ने तु विबले यात्रां शून्ये केन्द्रे च वर्जयेत् ।।
जन्मपे लग्नपे राम बलहीने विशेषतः ।। ५३ ।।
दिक्पतावनुकूले तु शुभा यात्रा प्रकीर्तिता ।।
सम्मुखे शक्रचापे तु यात्रां यत्नेन वर्जयेत् ।। ५४ ।।
न च गच्छेत्तथा राम द्वाराभिहतमस्तकः ।।
दृष्ट्वा द्रव्यममङ्गल्यं खिन्नचेतास्तथैव च ।।
तुष्टे मनसि गन्तव्यं प्रयत्नेन महीभुजा ।। ५५ ।।
त्रिकोण केन्द्रोपगतास्तु सौम्याः पापास्तथा चोपचयर्क्षसंस्थाः ।।
भवन्ति लग्नस्य तु यस्य तेन यात्रा प्रयुक्ता तु शुभावहा स्यात् ।। ५६ ।।
इति श्रीविष्णु० द्वि० मा० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने ज्योतिःशास्त्रमते यात्राधिकारो नाम पञ्चसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १७६-१८०

https://sa.wikisource.org/s/121s

2.176

।। राम उवाच ।। ।।

यात्राविधानमाचक्ष्व सर्वधर्मभृतांवर ।।

जिगीषूणां नरेन्द्राणां सिद्धिकारणमुत्तमम् ।। १ ।।

पुष्कर उवाच ।।

सप्ताहेन यदा यात्रा भविष्यति महीपतेः ।।

तदा दिने तु प्रथमे पूजनीयो विनायकः ।। २ ।।

मोदकैरक्षतैर्दध्ना कुसुमैश्च तथा फलैः ।।

गन्धर्वास्त्रैरलङ्कारैर्धूपैर्दीपैर्मनोहरैः ।। ३ ।।

द्वितीयेऽन्हि ततः कार्यं सर्वदिक्पालपूजनम् ।।

दिक्पालपूजनं कृत्वा तेषां च पुरतः स्थितः ।। ४ ।।

शय्यां कुशाभिः कुर्वीत सितवस्त्रोत्तरच्छदाम् ।।

विकिरेन्नागपुष्पैस्तां तथा सिद्धार्थकैः शुभैः ।। ५ ।।

तच्छीर्षके तु पूज्या श्रीर्भद्रकाली च पादयोः ।।

हरं दक्षिणपार्श्वे तु वामे ब्रह्माणमेव च ।। ६ ।।

पूजितं कलशं हृद्यं कुर्यादुष्णीषके दृढम् ।।

नीलपल्लवसंछन्नं चारुपुष्पोज्ज्वलं शुभम् ।। ७ ।।

एककालं हविष्यान्नं लघु भुक्त्वा महीपतिः ।।

स्वयं दक्षिणपार्श्वे च मन्त्रमेतदुदीरयेत् ।। ८ ।।

नमः शम्भो त्रिनेत्राय रुद्राय वरदाय च ।।

वामनाय विरूपाय स्वप्नाधिपतये नमः ।।९।।

भगवन्देवदेवेश शूलभृद्वृषवाहन ।।

इष्टानिष्टं समाचक्ष्व स्वप्ने सुप्तस्य शाश्वतम्।।2.176.१०।।

यज्जाग्रतो दूरमिति मन्त्रमावर्तयेत्ततः ।।

हृदि न्यस्य कुशान्राज्ञः प्रयतस्तु पुरोहितः ।।११।।

ततः स्वप्ने शुभे दृष्टे यात्रा देया तु नान्यथा ।।

तृतीयेऽहनि संप्राप्ते देवं दिङ्नाथमर्चयेत्।।१२।।

एकमेव महाभाग दिननाथं तथा ग्रहम् ।।

यां दिशं नृपतिर्गच्छेन्नाथं तस्यास्तथैव ताम्।।१३।।

चतुर्थेऽहनि संप्राप्ते ग्रहयागो विधीयते।।

पञ्चमेऽहनि संप्राप्ते सर्वयागस्तथैव च ।।

देवतानां स्वनगरे कृता यासां तथालयाः ।।१४।।

तासां संपूजनं कार्यं स्वपुरे ये तथा स्थिताः ।।

तत्रैव रात्रौ भूतानां कर्तव्यं च तथार्चनम् ।। १५ ।।
एकवृक्षेषु चैत्येषु चत्वराट्टालकेषु च ।।
चतुष्पथेषु रथ्यासु पर्वतानां गुहासु च ।। १६ ।।
नदीतीरेषु शैलेषु देवतायतनेषु च ।।
तेषां संपूजनं कृत्वा स्वगृहे तान्समर्चयेत् ।। १७ ।।
तत्र कृत्वा ततो वाच्याः प्रमथा भूभुजा स्वयम् ।।
वासुदेवस्य देवस्य तथा संकर्षणस्य च ।। १८ ।।
प्रद्युम्नस्यानिरुद्धस्य ब्रह्मणः शङ्करस्य च ।।
कीनाशशक्रवरुणधनेशानां तु ये गणाः ।। १९ ।।
वायोश्च निर्ऋतेर्वह्नेस्तथा चन्द्रार्कयोश्च ये ।।
ग्रहाणामथ ऋक्षाणां स्कन्दस्य च महाबलाः ।। 2.176.२० ।।
विनायकस्य देवस्य देवतानां गणाश्च ये ।।
दैत्यानां राक्षसानां च सर्वेषामनुगाश्च ये ।। २१ ।।
महाबला महाकाया महासत्त्वा महाव्रताः।।
अणिमा महिमा प्राप्तिः प्राकाम्येन च संयुताः।।२२।।
ईशित्वेन वशित्वेन प्राप्तिनाम्ना तथोदये ।।
यत्र कामावसायित्वात्तथा येषां च विद्यते ।। २३ ।।
एवमष्टगुणैश्वर्यसंयुता भीमविक्रमाः ।।
नानासत्त्वशिरोग्रीवा नानाप्रहरणायुधाः ।। २४ ।।
नानाविरागवसना नानासत्त्ववपुर्धराः ।।
तथा नानाविधाहारा महाचेष्टा महाबलाः ।। २५ ।।
भक्तानुकम्पिनो वीरा वरदाः कामरूपिणः ।।
प्रमथाः परिगृह्णन्तु उपकारं नमोऽस्तु वः ।।
सपुत्रामात्यभृत्योऽहं सदारः शरणं गतः ।। २६ ।।
रक्षन्तु मां महाभागा गृहे युद्धे तथाध्वनि ।।
चमूनां पृष्ठतो गत्वा नाशयध्वं तथा रिपून् ।। २७ ।।
स्वप्ने शुभाशुभं वापि कथयध्वं समाहिताः ।।
विनिवृत्तश्च दास्यामि दत्तादभ्यधिकं बलिम् ।। २८ ।।
विनिवृत्तेन दातव्यः स च यत्नेन भूभुजा ।।
पूर्ववच्च तथा रात्रौ स्वप्नप्रार्थनमिष्यते ।। ।। २९ ।।
षष्ठेऽहनि जयस्नानं कर्तव्यं च तथा भवेत् ।।
विधिरस्याभिषेकार्थः सर्व एव विधीयते ।। 2.176.३० ।।
ततो यात्रादिने प्राप्ते क्षौरकर्म विवर्जयेत् ।।

मुद्रणं भेदनं चैव तथा च नखकृन्तनम् ।। ३१ ।।
अभ्यङ्गं गृहकार्यं च क्रोधशोकौ च कङ्कतम् ।।
यातव्यं येन तेनाथ तदुक्तं स्नानमाचरेत् ।। ३२ ।।
स्नातः शुक्लाम्बरः स्रग्वी तथा श्वेतानुलेपनः ।।
चित्राभरणवान्राजा दूर्वापल्लवलाच्छनः ।। ३३ ।।
पूजयित्वा महाभागं देवदेवं त्रिविक्रमम् ।।
जुहुयाच्च तथा वह्नौ सुसमिद्धे पुरोहितः ।। ३४ ।।
आयुष्यमभयं चैव तथा स्वस्त्ययनं गणम् ।।
शर्मवर्मगणं चैव तथा प्रतिरथं शुभम ।। ३५ ।।
शकुनं च तथा सूक्तं सूक्तं वैष्णवमेव च ।।
तथाग्निलक्षणोत्पत्तौ शुभे यायान्महीपतिः ।। ३६ ।।
नक्षत्रस्य दिशश्चैव नैवेद्यं यत्प्रकीर्तितम् ।।
तदेव नृपतिः प्राश्य यात्रां विद्याद्यथाविधि ।। ३७ ।।
अहृद्यं मक्षिकाकेशकीटयुक्तं विवर्जयेत् ।।
दग्धे च वर्जयेद्यात्रां देया भवति चान्यथा ।। ३८ ।।
ततस्तु राजलिङ्गानां चायुधानां तथैव च ।।
नीराजनोक्तमन्त्रैस्तु सर्वांस्तानभिमन्त्रयेत् ।। ३९ ।।
दैववित्प्रयतो भूत्वा राजा वाथ पुरोहितः ।।
तेषां संपूजनं कृत्वा दैवज्ञं सपुरोहितम् ।। 2.176.४० ।।
धनेन पूजयेद्राजा दक्षिणाभिर्द्विजोत्तमान् ।।
ततः पुण्याहघोषेण द्विजानां हतकल्मषः ।। ४१ ।।
मङ्गलालम्भनं कृत्वा मन्त्रमेतं निशामयन् ।।
आदित्या वसवो रुद्रा विश्वेदेवा मरुद्गणाः ।। ४२ ।।
लोकपालाः सगन्धर्वा नद्यः शैला मही द्विजाः ।।
अग्निः स्वाहा स्वधा होमः स्कन्दो ब्रह्मा प्रजापतिः ।। ४३ ।।
मुहूर्तास्तिथयो भानि वेदाः सायनवत्सराः ।।
गावः सरस्वती देवी दीर्घमायुर्दिशन्तु ते ।।४४ ।।
जगत्सृजोऽथ या सिद्धिर्बभूव ब्रह्मणः पुरा ।।
जगज्जिष्णोश्च या विष्णोः सिद्धिर्यासीत्त्रिविक्रमे ।। ४५ ।।
असुरैश्वर्यनाशे च बभूव त्र्यम्बकस्य या ।।
सिद्धिस्त्रिदर्शवृद्ध्यर्थं त्रिपुरान्तकृतः पुरा ।। ४६ ।।
शक्रे वृत्रवधे यावत्स्कन्दे देवारिसंक्षये ।।
तां प्राप्नुहि सदा सिद्धिं सा च यात्रास्तु ते सदा ।। ४७ ।।

रक्षन्तु सर्वतः सर्वे देवाः शक्रपुरोगमाः ।।
इति चोक्त्वा शुभां वाचं गृहीत्वा सशरं धनुः ।। ।। ४८ ।।
धन्वनागेतिमन्त्रेण दैवज्ञस्य करात्स्वयम् ।।
तद्विष्णोः परमित्येव शृण्वन्मन्त्रमनुत्तमम् ।। ४९ ।।
पैष्टे रिपुमुखे दद्यात्प्रथमं दक्षिणं पदम् ।।
पदद्वात्रिंशकं गत्वा विष्णुप्राच्यादिषु त्वथ ।। 2.176.५० ।।
नागं रथं हयं चैव युञ्जाने चारुहेत्क्रमात ।।
आरुह्य सुमना गच्छेद्वाद्यघोषेण भूरिणा ।। ५१ ।।
स निष्क्रम्य महानीशो न पृष्ठमवलोकयेत् ।।
मङ्गलानि ततः पश्यन्स्पृञ्छृण्वञ्शनैर्व्रजेत् ।। ५२ ।।
क्रोशमात्रं ततो गच्छेन्नाधिकं तु कदाचन ।।
गत्वा देशे शुभे तिष्ठेत्पूजयित्वा सुरद्विजान् ।। ५३ ।।
ततः क्रमेण गच्छेच्च परदेशं महीपतिः ।।
आत्मसैन्यानुरूपेण कृतरक्षः पथा द्विज ।। ५४ ।।
त्रिरात्रमुषितो गच्छेद्भूयो नक्षत्रसम्पदा ।।
यवसैन्धवतोयानां रक्षको विषदूषणात् ।। ५५ ।।
परानभिमुखो गच्छेत्प्रभूतयवसैन्धवः ।।
स्वैरचंक्रमणं शय्यां भाण्डप्रक्षेपणं तथा ।। ५६ ।।
भोजन तं सुखं कुर्यात्प्रतिलोमं न चाचरेत ।।
राजाप्यमित्रदेशे तु देशाचारं न लंघयेत् ।। ५७ ।।
देवतापूजनं कुयान्नोच्छिंद्याद्वावमत्र तु ।।
कुलस्त्रियं च तन्वीं च वृद्धां नैवापमानयेत ।। ५८ ।।
कुलीनमभिनिन्देत्तु न वै नृपतिवंशजम् ।।
न कर्णनासाच्छेदांश्च न तथा नेत्रभेदनम् ।।
कालविन्मन्त्रिभिषजोर्वाक्यं कुर्यान्महीपतिः ।। ५९ ।।
ततः क्रमात्प्राप्य पुरीं स्वकीयां बलिं तु दद्यादधिकां पुरोक्ताम् ।।
कुर्यान्महीं यूपसुरालयांकां स्वर्लोकमिच्छन्पृथिवीं समग्राम् ।। 2.176.६० ।।
इति श्रीविप्णु० द्वि० मा० व० स० यात्राविधिनाम षट्सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७६ ।।
2.177
राम उवाच ।।
सांग्रामिकमहं त्वत्तः श्रोतुमिच्छामि भूभुजः ।।
सर्वं वेत्सि महाभाग त्वं देव परमेष्ठिवत् ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
द्वितीयेऽहनि संग्रामो भविष्यति यदा तदा ।।

गजाश्वान्स्नापयेद्राजा सर्वौषधिजलैः शुभैः ।। २ ।।
गन्धमाल्यैरलंकुर्यात्पूजयेच्च यथाविधि ।।
नृसिंहं पूजयेद्विष्णुं राजलिङ्गान्यशेषतः ।। ३ ।।
छत्रं ध्वजं पताकाश्च धर्मांश्चैव महाभुज ।।
आयुधानि च सर्वाणि तथा पूज्यानि भूभुजा ।। ४ ।।
तेषां सम्पूजनं कृत्वा रात्रौ प्रमथपूजनम् ।।
कृत्वा तु प्रार्थयेद्राजा विजयायेतरो यथा ।। ५ ।।५।।
प्रमथांश्च सहायार्थे धरणीं च महाभुज ।।
भिषक्पुरोहितामात्यमन्त्रिमध्ये तथा स्वपेत् ।। ६ ।।
संयतो ब्रह्मचारी च नृसिंहं संस्मरन्हरिम्।।
रात्रौ दृष्टे शुभे स्वप्ने समरारम्भमाचरेत् ।। ७ ।।
रात्रिशेषे समुत्थाय स्नातः सर्वौषधी जलैः ।।
पूजयित्वा नृसिंहं तु वाहनाढ्यमशेषतः ।। ८ ।।
पुरोधसा हुतं पश्येज्ज्वलितं जातवेदसम् ।।
पुरोधाः पूर्ववत्तत्र मन्त्रांस्तु जुहुयात्ततः ।।९ ।।
दक्षिणाभिः शुचिर्विप्रान्पूजयेत्पृथिवीपतिः ।।
ततोनुलिम्पेद्गात्राणि गन्धद्वारेति पार्थिवः ।। 2.177.१०।।
चन्दनागुरुकर्पूरकान्ताकालीयकैः शुभैः ।।
मूर्तिं कण्ठे समालभ्य रोचनां च तथा शुभाम्।।११।।
आयुष्यं वर्चसं चैव मन्त्रेणानेन मन्त्रितमम्।।
अलङ्करणमाबद्ध्याच्छ्रियं धातुरिति स्रजम् ।। १२।।
या ओषधय इत्येवं धारयेदोषधीः शुभाः ।।
नवो नवेति वस्त्रं च कार्पासं बिभृयाच्छुभम् ।।१३।।
ऐन्द्राग्नेति ततो चर्म धन्वनागेति वै धनुः।।
ततो राज्ञः समादद्यात्सशरन्त्वभिमन्त्रितम्।।१४।।
कुञ्जरं वा रथं चाश्वमारुहेदभिमन्त्रितम्।।
आरुह्य शिबिराद्राजा निष्क्रम्य समये शुभे।।१५।।
देशे त्वदृश्यः शत्रूणां कुर्यात्प्रकृतिकल्पनाम् ।।
संहतान्योधयेदल्पा कामं विस्तारयेद्बहून् ।।१६।।
सूचीमुखमनीकं स्यादल्पानां बहुभिः सह ।।
व्यूहाः प्राण्यङ्गरूपाश्च द्रव्यरूपाश्च कल्पिताः।।१७।।
गारुडो मकरव्यूहश्चक्रं श्येनस्तथैव च।।
अर्धचन्द्रश्च चन्द्रश्च शकटव्यूह एव च।।१८।।

व्यूहश्च सर्वतोभद्रः सूचीव्यूहस्तथैव च ।।
पद्मश्च मण्डलव्यूहः प्राधान्येन प्रकीर्तिताः।।१९।।
व्यूहानामथ सर्वेषां पञ्चधा सैन्यकल्पना ।।
द्वौ पक्षौ बन्धपक्षौ द्वावौरस्यः पञ्चमो भवेत्।।2.177.२०।।
अनेन यदि वा द्वाभ्यां भागाभ्यां युद्धमाचरेत्।।
भागत्रयं स्थापयेत्तु तेषां रक्षार्थमेव च।।२१।।
न व्यूहे कल्पना कार्या राज्ञो भवति कर्हिचित् ।।
पत्रच्छेदे फलच्छेदे वृक्षच्छेदावकल्पने।।२२।।
पुनः प्ररोहमायाति मूलच्छेदे विनश्यति ।।
स्वयं राज्ञा न योद्धव्यमपि सर्वास्त्रशालिना।।२३।।
नित्यं लोके हि दृश्यन्ते शक्तेभ्यः शक्तिमात्तराः ।।
सैन्यस्य पश्चात्तिष्ठेत्तु क्रोशमात्रे महीपतिः।।२४।।
भग्नसन्धारणं तत्र योधानां परिकीर्तितम् ।।
प्रधानभङ्गे सैन्यस्य नावस्थानं विधीयते ।। २५ ।।
न भग्नान्पीडयेच्छत्रूनेकायनगता हि ते ।।
मरणे निश्चिताः सर्वे हन्युः शत्रूंश्चमूरपि ।। २६ ।।
शटाभङ्गच्छलेनापि नयति स्वभुवं पराम् ।।
तेषां स्वभूमिसंस्थानां वधः स्यात्सुकरस्तदा ।। २७ ।।
न संहतार्तविरलान्योधान्व्यूहे प्रकल्पयेत् ।।
आयुधानां तु संमर्दो यथा न स्यात्परस्परम् ।। २८ ।।
तथा तु कल्पना कार्या योधानां भृगुनन्दन ।।
भेत्तुकामः परानीकं संहतैरेव भेदयेत्।।२९।।
भेदरक्षापरेणापि कर्तव्या संहता तथा ।।
स्वेच्छया कल्पयेद्व्यूहं ज्ञात्वा वा रिपुकल्पितम्।।2.177.३०।।
व्यूहे भेदावहं कुर्याद्रिपुव्यूहस्य पार्थिवः ।।
गजस्य देया रक्षार्थं चत्वारस्तु रथा द्विज।।३१।।
रथस्य चाश्वाश्चत्वारोऽश्वस्य तस्य च वर्मिणः ।।
वर्मिभिश्च समास्तत्र धन्विनः परिकीर्तिताः।।३२।।
पुरस्ताच्चर्मिणो देया देयास्तदनु धन्विनः ।।
धन्विनामनु चाश्वीयं रथांस्तदनु योजयेत् ।।३३।।
रथानां कुञ्जराश्चानु दातव्याः पृथिवीक्षिता ।।
पदातिकुञ्जराश्वानां वर्म कार्यं प्रयत्नतः ।।३४।।
अवर्मयित्वा यो वाहं चात्मानं वर्मयेन्नरः ।।

स राम नरकं याति स्वकृतेनापि कर्मणा ।। ३५ ।।
शूराः प्रमुखतो देया न देया भीरवः क्वचित् ।।
शूरान्वा मुखतो दत्त्वा स्कन्दमात्रप्रदर्शनम् ।। ३६।।
कर्तव्यं भीरुसंघेन शत्रुविद्रावकारकम् ।।
दारयन्ति पुरस्तात्तु विद्रुता भीरवः पुरः ।। ३७ ।।
प्रोत्सारयन्ते वरुणी भीरूञ्शूरान्पुनः स्थिताः ।।
प्रांशवः शुकनासाश्च ये च जिह्वेक्षणा नराः ।। ३८ ।।
संहतभ्रूयुगाश्चैव क्रोधनाः कलहप्रियाः ।।
नित्यं हृष्टाश्च ह्रस्वाश्च शूरा ज्ञेयाश्च कामिनः ।। ३९ ।।
दाक्षिणात्याश्च विज्ञेयाः कुशलाः खड्गवर्मिणः ।।
वङ्कला धान्विनो ज्ञेयाः पार्वतीयास्तथैव च ।। 2.177.४० ।।
पाषाणयुद्धकुशलास्तथा पर्वतवासिनः ।।
पांचालाः शूरसेनाश्च रथेषु कुशला नराः ।। ४१।।
काम्बोजा ये च गांधाराः कुशलास्ते हयेषु च ।।
प्रायशश्च तथा म्लेच्छा विज्ञेयाः पाशयोधिनः ।। ४२ ।।
अङ्गा वङ्गा कलिङ्गाश्च ज्ञेया मातङ्गयोधिनः ।।
आहतानां हतानां च रणापनयनक्रिया ।। ४३ ।।
पत्तियोधगजानाञ्च तोयदानादिकं च यत् ।।
आयुधानयनं चैव पत्तिकर्म विधीयते ।। ।। ४४ ।।
रिपूणां भेदकामानां स्वसैन्यस्य तु रक्षणम् ।।
भेदनं संहतानां च कर्मणां चर्म कीर्तितम् ।। ४५ ।।
विमुखीकरणं युद्धे धन्विनां च तथोच्यते ।।
चर्मिभिः क्रियते शूरैर्भिन्नानामपि संहतिः ।। ४६ ।।
शूरापसरणं यावत्साश्वीयस्य तथोच्यते ।।
त्रासने रिपुसैन्यानां रथकर्म तथोच्यते ।। ४७ ।।
प्राकारगोमुखाट्टालद्रुमभंगाश्च भार्गव ।।
गजानां कर्म निर्दिष्टं यदसह्यं तथा परैः ।। ४८।।
पत्तिभूविषमाजेया रथाश्वस्य तथा समा।।
शर्माद्रुमा च नागानां युद्धभूमिरुदाहृता ।। ४९ ।।
एवं विरचितव्यूहः कृतपृष्ठदिवाकरः ।।
तथानुलोमशुक्रो वा दिक्पालबुधमारुताः ।। 2.177.५० ।।
योधानुत्तेजयेत्सर्वान्नामगोत्रापदानन‌ः ।।
भोगप्राप्तिश्च विजये स्वर्गप्राप्तिर्मृतस्य च ।। ५१ ।।

धन्यानि तु निमित्तानि वदन्ति विजयं द्विज ।।
स्पन्दनं शुभगात्राणां शुभस्वप्ननिदर्शनम् ।। ५२ ।।
निमित्तं च गजाश्वस्य सर्वतो दृश्यते शुभम् ।।
शकुना मङ्गलाश्चैव दृश्यन्ते हि मनोऽनुगा।। ।। ५३ ।।
विपरीतसरीसर्पान्मृत्युः स्पृशति नान्यथा ।।
भवन्तोऽपि कुले जाताः सर्वशस्त्रास्त्रपारगाः ।। ५४ ।।
गान्धर्वे च परा नित्यं नित्यं सन्मार्गमाश्रिताः ।।
अनाहार्याः परैर्नित्यं कथं न स्याज्जयो मम ।। ५५ ।।
राजश्रीर्भवतामेव भवद्भिः केवलं मम ।।
द्वे चामरेऽधिके शूराच्छत्रं चर्माभमेव च ।। ५६ ।।
जित्वरीन्भोगसंप्राप्तिर्मृतस्य च परा गतिः ।।
निष्कृतिः स्वामिपिण्डस्य नास्ति युद्धसमा गतिः ।। ५७ ।।
शूराणां यद्विनिर्याति रक्तमाबाधतः क्वचित् ।।
तेनैव सह पाप्मानं सर्व त्यजति धार्मिक ।। ५८ ।।
तथा बाधचिकित्सायां वेदनासहिते तथा ।।
ततो नास्त्यधिकं लोके किञ्चित्परमदारुणम् ।। ५९ ।।
मृतस्य नाग्निसंस्कारो नाशौचन्नोदकक्रिया ।।
कर्तुमिच्छति यस्येह संग्रामादधिकं नु किम् ।। 2.177.६० ।।
तपस्विनो दानपरा यज्वानो बहुदक्षिणाः ।।
शूराणां गतिमिच्छन्ति दृष्ट्वा भोगाननुत्तमान् ।।६१ ।।
वराप्सरःसहस्राणि शूरमायोधने हतम् ।।
अभिद्रवन्ति कामार्ता मम भर्ता भविष्यति ।। ६२ ।।
स्वामी सुकृतमादत्ते भग्नानां विनिवर्तताम् ।।
ब्रह्महत्याफलं तेषां तथा प्रोक्तं पदेपदे ।। ६३ ।।
यः सहायान्परित्यज्य स्वस्तिमान्गन्तुमिच्छति ।।
अस्वस्ति तस्य कुर्वन्ति देवाः शक्रपुरोगमाः ।। ६४ ।।
अश्वमेधफलं प्रोक्तं भग्नानामनिवर्तताम् ।।
पदेपदे महाभागा संमुखानां महात्मनाम् ।। ६५ ।।
देवस्त्रियस्तथा लक्ष्मीः पाप्मानमयशस्तथा ।।
प्रतीक्षन्ते महाभाग संग्रामे समुपस्थिते ।। ६६ ।।
पराङ्मुखा मया ग्राह्या जीवन्तोप्यभवा मृताः ।।
इत्येवमयशस्तस्य पाप्मना सह तिष्ठति ।। ६७ ।।
लक्ष्मीः सन्तिष्ठते तस्य जीवतः कृतकर्मणः ।। ६८ ।।

मृतस्य चापि तिष्ठन्ति विमानस्था सुरस्त्रियः ।।
एवमुद्घोषणं कृत्वा धर्मेणेच्छेज्जयं रणे ।। ६९ ।।
अधर्मविजयो राज्ञो नृपलोके भयावहः ।।
अधर्मविजयादर्थैर्यच्छिद्रमुपधीयते ।। 2.177.७० ।।
छिद्रादेव परं छिद्रं तस्य स्यान्नात्र संशयः ।।
न कर्णी न तथा दिग्धः शरः स्याद्धर्मयोधिनाम् ।। ७१ ।।
नास्थिशल्यः शरः कार्यो दारुशल्यश्च भार्गव ।।
समः समेन योद्धव्यो नापचारो रणे द्विज ।। ७२ ।।
सन्नद्धेन च सन्नद्धः साश्वश्चाश्वगतेन तु ।।
रथी च रथिना राम पदातिश्च पदातिना ।। ७३ ।।
कुञ्जरस्थो गजस्थेन योद्धव्यो भृगुनन्दन ।।
विमुखो भग्नशस्त्रश्च स्त्रीबालपरिरक्षिता ।। ७४ ।।
व्यायुधो भग्नगात्रश्च तथैव शरणागतः ।।
परेण युद्ध्यमानश्च युद्धप्रेक्षक एव च ।। ७५ ।।
आर्तस्तोयप्रदाता च दण्डपाणिस्तथैव च ।।
एते रणे न हन्तव्या क्षत्रधर्ममभीप्सता ।। ७६ ।।
पापिष्ठो कूटयुद्धे च कर्तव्यमपि चाहवे ।।
श्रान्तेन वाभिभूतेन अर्धोत्तीर्णबलेन च ।। ७७ ।।
दुर्दिने न च युद्धानि कर्तव्यानि महाबल ।। ७८ ।।
प्रवृत्ते समरे राम परेषां नामकारणात् ।।
बाहू प्रगृह्य विक्रोशेद्भग्ना भग्नाः परे त्विति ।।
प्राप्तं मित्रबलं भूरि नायकोऽत्र निपातितः ।। ७९ ।।
सेनानीर्निहतश्चायं सर्वा सेनापि विद्रुता ।।
एवं चित्रासनं कुर्यात्परेषां भृगुनन्दन ।। 2.177.८० ।।
विद्रुतानां तु योधानां सुविघातो विधीयते ।।
धनुर्वेदविधानेन कल्पना च तथा भवेत् ।। ८१ ।।
पापाश्च देया धर्मज्ञ तथैव परमोहनाः ।।
पताकाभ्युच्छ्र्यः कार्यः स्वबले च तथा शुभः ।। ८२ ।।
संस्कारश्चैव कर्तव्यो वादित्राणां भयावहः ।।
एतस्य वर्षं वक्ष्यामि तवोपनिषदि द्विज ।। ८३ ।।
संप्राप्य विजयं युद्धे कार्यं दैवतपूजनम् ।।
पूजयेद्ब्राह्मणांश्चात्र गुरूनपि च पूजयेत् ।। ८४ ।।
रत्नानि राजगामीनि चर्म वाहनमायुधम् ।।

सर्वमन्यद्भवेत्तस्य यद्येनैव रणे हृतम् ।। ८५ ।।
कुलस्त्रियस्तु विज्ञेयास्तथा राम न कस्यचित् ।।
स्वदेशे परदेशे वा साध्वीं यत्नान्न दूषयेत् ।। ८६ ।।
अन्यथा संकरो घोरो भवतीह क्षयावहः ।।
शक्रः प्राप्य रणे मुक्तः पुत्रस्तस्य प्रकीर्तितः ।। ८७ ।।
पुरस्तेनास्य योद्धव्यं तस्य धर्मं विजानता ।।
देशेदेशे य आचारः पारम्पर्यक्रमागतः ।। ८८ ।।
स एव परिपाल्यः स्यात्प्राप्य देशं महीक्षिता ।।
नृणां प्रदर्शयेद्राजा समरेऽपि हते रिपौ ।। ८९ ।।
न मे प्रियं कृतं तेन येनायं समरे हतः ।।
किन्तु पूजा करोम्यस्य स्वच्छन्दमविजानतः ।। 2.177.९० ।।
हतोऽयं मद्धितार्थाय प्रियं यद्यपि नो मम ।।
अपुत्राश्च स्त्रियश्चैव नृपतिः परिपालयेत् ।। ९१ ।।
ततस्तु स्वपुरं प्राप्य नृपतिः प्रविशेद्गृहम् ।।
यात्राविधानविहितं भूयो दैवतपूजनम् ।। ९२ ।।
पितृणां पूजनं चैव तथा कुर्याद्विशेषवत् ।।
संविभागं परावाप्तेः कुर्याद्भृत्यजनस्य तु ।। ९३ ।।
अवाप्य धर्मेण नृपस्तु पृथ्वीमारामयूपादिसुरालयाङ्काम् ।।
कृत्वा तथान्यां द्विजसाच्च शक्त्या लोकं जयंत्यस्य नराधिपस्य ।। ९४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० व० सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने शत्रुप्रत्यभिगमनो नाम सप्तसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७७ ।।
2.178
राम उवाच ।।
धनुर्वेदं समाचक्ष्व संक्षेपात्सुरनन्दन ।।
सर्वं त्वमेव जानासि यथा देवः पितामहः ।। ।। १ ।।
पुष्कर उवाच ।।
चतुष्पादो धनुर्वेदस्तथा पञ्चविधो द्विज ।।
रथनागाश्वपत्तीनां पादानाश्रित्य कीर्तितः ।। २ ।।
यन्त्रमुक्तं प्राणिमुक्तं मुक्तसन्धारितं तथा ।।
अमुक्तं बाहुयुद्धं च पञ्चधा तत्प्रकीर्तितम् ।। ३ ।।
तच्च शस्त्रास्त्रसंपत्त्या द्विविधं परिकीर्तितम् ।।
दण्डमायाविभेदेन भूयो द्विविधमुच्यते ।।
ऋजुमायाविभेदेन भूयो द्विविधमुच्यते ।। ४ ।।
क्षेपणीचापयन्त्राद्यं यन्त्रमुक्तं प्रकीर्तितम् ।। ५ ।।

शिलातोमरचक्राद्यं पाणिमुक्तं तथैव च ।।
मुक्तसन्धारितं ज्ञेयं पाशाद्यमपि यद्भवेत् ।। ६ ।।
खड्गादिकमनुक्तं च तथा ज्ञेयं महाभुज ।।
नियुद्धं व्यायुधं ज्ञेयं पाणिप्रहरणादिकम् ।। ७ ।।
तत्रादावेव योग्यत्वं गात्राणां तु विधीयते ।।
तथा व्यायामचारित्वं भारकर्षणमेव च ।। ८ ।।
जितश्रमो हि युद्धेषु कर्मयोग्यत्वमाप्नुयात् ।।
रथाश्वगजपृष्ठेषु तानि शस्त्राणि चाभ्यसेत्।।।।
तानि वै खड्गमुख्यानि बाहुप्रत्यवराणि च।।
धनुर्वेदे गुरुर्विप्रः प्रोक्तो वर्णद्वयस्य च।।2.178.१०।।
वैश्यस्य गुरुतां कुर्यान्न वा कुर्यात्तथा द्विजम् ।।
धनुर्वेदे न गुरुतां शूद्रः कुर्यात्कदाचन ।। ११ ।।
स्वयमेव तु शूद्रं च कर्तव्या कर्मयोग्यता ।।
तस्मायुद्धाधिकारोस्ति शूद्रस्यापि विशांपते ।। १२ ।।
सङ्गराणामपि तथा हितः स्यात्स स्वयं प्रभोः ।।
सर्वरत्नैर्महाराज राजा रक्ष्यः प्रयत्नतः ।। १३ ।।
श्रद्धावतो भक्तिमतः सुशीलान्नम्रान्विनीतान्क्षमयोपपन्नान् ।।
स्निग्धान्नरेशान्सुदृढान्मनोज्ञानध्यापनीयांस्तु वदन्ति सन्तः ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे धनुर्वेदवर्णनो
नामाष्टसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७८ ।।
2.179
।। पुष्कर उवाच ।।
पाणिपादतले पृष्ठं सर्वे स्युः संहिता यदि ।।
दृष्टं सामपदं स्थानमेतल्लक्षणतस्तधा ।। १ ।।
बाह्यांगुलिः स्फिचौ पादौ स्तब्धजानुबलावुभौ ।।
त्रिवितस्त्यन्तरायाममेवं वैशाखमुच्यते ।। २ ।।
मण्डलाकारपादाभ्यामुद्यते यत्र जानुनी ।।
चतुर्विधं त्रिविच्छिन्नं तदेवं मण्डलं स्मृतम् ।।३।।
फलाकृतिसमं यच्च स्तब्धजानूरुदक्षिणम्।।
वितस्तिपञ्चविस्तारन्तदालीढं प्रकीर्तितम्।।४।।
नमिता पूर्वजङ्घा च सदालीढविधीयते।।
तिर्यग्गतो भवेद्वामो दक्षिणोऽपि भवेदृजुः ।। ५।।
गुल्फौ पार्ष्णिस्थितावेव स्थिरौ पञ्चाङ्गुलान्तरौ ।।
स्थानजातं भवेदेतद्द्वादशाङ्गुलमायतम् ।। ६ ।।

एतदेव विपर्यस्तं प्रत्याख्यातं प्रकीर्तितम् ।।
कुब्जजानुर्भवेद्वामो दक्षिणस्तु प्रसारितः ।।७।।
अथ वा दक्षिणं जानुं कुब्जं भवति निश्चलम् ।।
भवेद्दण्डायतो वामश्चरणः सह जानुना ।। ८ ।।
एवं विकच्छमुद्दिष्टं द्विहस्तान्तरमायतम् ।।
जानुनी द्विगुणौ स्यातां ह्युत्तानौ चरणावपि ।। ९ ।।
अनेन विनियोगेन सम्पुटं परिकीर्तितम् ।।
किञ्चिद्विवर्तितौ पादौ समदण्डायतौ स्थिरौ ।। 2.179.१० ।।
दृष्टिमेव यथान्यायं षोडशाङ्गुलमायतम् ।।
स्वस्तिकेनात्र कुर्वीत प्रणामं प्रथमं द्विजः ।। ११ ।।
कार्मुकं भृगुवामेन वामं दक्षिणकेन वा ।।
वैशाखेप्यथ वा जाते स्थितो वा प्यथ वायते ।। १२ ।।
गुणाग्रं तु ततः कृत्वा कार्मुके प्रियकार्मुकः।।
अधःकोटिं तु धनुषः फलदेशे च पत्रिणः ।।१३।।
धरण्यां स्थापयित्वा तु लालयित्वा तथैव च।।
भुजाभ्यामत्र कुब्जाभ्यां प्रकोष्ठाभ्यामरिंदम।।१४।।
न्यस्य बाणं धनुःश्रेष्ठं पुङ्खदेशे च पत्रिणः ।।
विन्यासो धनुषश्चैव द्वादशाङ्गुलमन्तरः।।१५।।
तयोर्भार्गव कर्तव्यो नातो हीनो न चाधिकः ।।
निवेश्य कार्मुकं कण्ठे नितम्बे शरसङ्करम्।।१६।
उत्क्षिपेदस्थिरंहस्तमन्तरेणाक्षिकर्णयोः ।।
पूर्वेण मुष्टिना ग्राह्यः स्तनाग्रं दक्षिणः शरः ।। १७ ।।
हरणं तु ततः कृत्वा शीघ्रं पूर्वां प्रसारयेत्।।
नात्यन्तरा नैव बाह्या नोर्ध्वगा नाधरास्तथा ।। १८ ।।
न च कुब्जा न चोत्ताना न चला नातिवेष्टिताः ।।
समाः स्थैर्यगुणोपेताः पूर्वे दण्डमिव स्थिताः ।। १९ ।।
छादयित्वा ततो लक्ष्यं पूर्वेणानेन मुष्टिना ।।
तरसा तूत्थितो यत्नात्त्रिकोणविनतिस्थितः ।।2.179.२०।।
स्रस्तांसो निश्चलग्रीवो मयूरांचितमस्तकः ।।
ललाटनासावक्त्रांसः कूर्परश्च समं भवेत् ।। २१ ।।
अन्तरं त्वङ्गुलं ज्ञेयं चिबुकस्यांसकस्य च ।।
प्रथमे त्र्यङ्गुले विन्द्याद्द्वितीये द्व्यङ्गुलं स्मृतम् ।। २२।।
तृतीयेऽङ्गुलमुद्दिष्टं चायतं चिबुकांसयोः ।।

गृहीत्वा सायकं तत्र तर्जन्यङ्गुष्ठमेव च ।। २३ ।।
अनामया ततो गृह्य पुनर्मध्यमयापि च ।।
तावदाकर्षयेद्योगाद्यावद्बाणः सुपूरितः ।। २४ ।।।
एवंविधमुपक्रम्य मोक्तव्यो विधिवत्खगः ।।
दृष्टिमुष्टिहतं लक्ष्यं भिन्द्याद्बाणेन भार्गव।।२५।।
मुक्त्वा चापं वामहस्तं क्षिपेद्वेगेन पृच्छतः ।।
एतदुच्छेदमिच्छन्ति ज्ञातव्यं हि त्वया द्विज ।। २६ ।।
कूर्परं त्रिविधं कार्यमाकृष्टन्तु धनुष्मता ।।
तत्रापि मुक्तके कार्यमक्षश्लिष्टस्तु मध्यमम् ।। २७ ।।
ज्येष्ठं प्रकृष्टं विज्ञेयं धनुःशास्त्रविशारदाः ।।
ज्येष्ठस्तु पावको ज्ञेयो भवेद्द्वादशमुष्टयः ।। २८ ।।
एकादश तथा साध्यः कनीयान्दशमुष्टयः ।।
चतुर्हस्तं धनुःश्रेष्ठं प्रयोगं चास्य मध्यमम् ।। २९ ।।
कनीयसं त्रयः प्रोक्तं नित्यमेव पदातिना ।।
अश्वे रथे गजे ज्येष्ठं तदेव परिकीर्तितम् ।। 2.179.३० ।।
तदेव हीनं खलु मध्यमं स्यात्तदेव हीनं च तथा कनीयः ।।
पूर्णायुधस्यैष विधिर्मया ते प्रोक्तः समासाद् भृगुवंशमुख्य ।।३१।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मा० वज्र सं० रामं प्रति पुष्करोपाख्याने धनुर्वेदो नामैकोनाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।।१७९।।
2.180
पुष्कर उवाच ।।
पूर्णायुधो भृतिं कृत्वा ततो मांसैर्गतायुषाम् ।।
वराहमृगमेषाणां माहिषाद्यैस्तथा द्विज ।। १ ।।
मुनिधौतं ततः कुर्याद्युग्यं भूपैर्विधानवित् ।।
मृदुसंस्तरणोपेतं मृदु वल्गु च योजयेत् ।। २ ।।
ततो वाहं समारुह्य दंशितः सुसमाहितः ।।
तूर्णमारुह्य बध्नीयाद्दृढां कक्षां च दक्षिणाम् ।।३।।
वैकक्ष्यमपि तच्चापं धारयेद्यन्त्रसंस्थितम् ।।
ततो समुद्धरेद्बाणं ऋणाद्दक्षिणपाणिना ।। ४ ।।
तज्जवः सहितं सर्वं मध्ये संगृह्य धारयेत् ।।
वामहस्तेन वै कक्ष्याद्धनुस्तस्मात्समुद्धरेत् ।। ५ ।।
सुनिषण्णमणिर्भूत्वा गुणे पुङ्खं निवेशयेत् ।।
संपीड्य सिंहकर्णेन पुंखेनापि समे दृढम् ।। ६ ।।
वामकर्णोपरिस्थं च फलं व्यामस्य धारणात् ।।

बलामध्यमया तत्र वामांगुल्या च धारयेत् । ७ ।।
मनोलक्ष्यगतं कृत्वा दृष्टिं च सुविधानवित् ।।
दक्षिणे गात्रभागे तु बलामाशु विमोक्षयेत् ।। ८ ।।
ललाटपुटसंस्थानं दाणीं लक्ष्ये निवेशयेत् ।। ९ ।।
आकृष्य ताडयेत्तत्र दण्डकं षोडशांगुलम् ।।
मुक्त्वा बाणं ततः पश्चाद्बलां शिक्षेत्तदातदा ।। 2.180.१० ।।
विगृह्णीयान्मध्यमया ततोंगुल्या पुनःपुनः ।।
अभिलक्ष्याक्षिपेत्तूणांश्चतुरस्रं च दक्षिणम् ।। ११ ।।
चतुरस्रगतं वैध्यमभ्यसेदादितः स्थितः ।।
तस्मादनन्तरं तीक्ष्णं परावृत्तगतं च यत् ।। १२ ।।
निश्रमुन्नतवेद्यन्तमभ्यसेत्तुष्यकं ततः ।।
वेध्यस्थानेष्वथैतेषु सन्यस्तपुटकं धनुः ।। १३ ।।
हस्तावापगतैः स्रस्तैर्जपेद्धस्तकरैरपि ।।
तस्मिन्वेध्यगते राम द्वे वेध्ये दृढसंज्ञिते ।। १४ ।।
द्वे वेध्ये पुष्करे विद्धि द्वे तथा चित्रपुष्करे ।।
चतुरस्रं च तीक्ष्णं च दृढवेध्ये प्रकीर्तिते ।। १५ ।।
चतुरस्रं स्थूलतीक्ष्णं...... ।।
निम्नं पुष्करमुद्दिष्टं वेध्यमूदूर्ध्वगतं च यत् ।। १६ ।।
पुष्करेऽधमवेध्ये तु चित्रपुष्करसंज्ञके ।।
एवं वेध्यगणं कृत्वा दक्षिणेनेतरेण च ।। १७ ।।
आरोहेत्प्रथमं धीरो जितलक्ष्यस्ततो नरः ।।
एष एव विधिः प्रोक्तस्तत्र दृष्टः प्रयोक्तृभिः ।। १८ ।।
आदिकं भ्रमणं तस्य तस्माद्विद्वन्प्रकीर्तितम् ।।
लक्ष्यं संयोजयेत्तत्र प्रतियन्त्रगतं दृढम् ।। १९ ।।
भ्रान्तं प्रचलितं चैव स्थितं यच्च भवेदिति ।।
समन्ताच्छादयेत्पश्चाच्छेदयेच्छलथयेदपि ।। 2.180.२० ।।
कर्मयोगविधानज्ञो ज्ञात्वैवं विधिमाचरेत् ।।
मनसा चक्षुषा दृष्ट्या योगं शिक्षन्न्यसंजयेत् ।। २१ ।।
दत्त्वा प्रयुक्तं सुकृतं प्रमाणान्न्यसेत्समन्तात्पुटकान्विचित्रान् ।।
अप्यङ्गुलीयप्रतिमां जपेच्च वालङ्गताः काष्ठगतं प्रलम्बम् ।। २२ ।।
सिद्धार्थकान्गुञ्जयवांश्च तस्मिन्न्यसेद्विधिज्ञो भ्रमरीरिकाञ्च ।।
मृत्पिण्डसंस्थान्फलकांक्षितांश्च कबन्धनिष्पावकपेलवाश्च ।। २३ ।।
हंसान्मयूरान्कुररांस्तथा च कारण्डवांश्चैव शिलीमुखांश्च ।।

गृध्रानुलूकानथ वापि चाषान्कपोतगोधाशुकसारिकाश्च ।। २४ ।।
पलाशमूलोर्णवपूर्ण देहांश्चर्मावबद्धां मृदुचित्रगात्राम् ।।
वस्त्रयन्त्रैर्विविधैः सुयुक्तां काष्ठावसक्तैर्बहुभिः प्रकारैः ।। २५ ।।
चलान्स्थिरांश्चाप्रगतांश्च विद्वान्न्यसेद्यथान्यायमथोर्ध्वसंस्थान् ।।
व्याघ्रान्मृगेन्द्रान्पृषतान्रुरूंश्च मृगान्सगोकर्णवराहवक्त्रान् ।। २६ ।।
गोमायुमार्जारशशांस्तथान्यानृक्षान्मृगाश्चन्द्रमयेन्दुपूर्णान् ।।
अन्यान्समीपोपगतान्मृगांश्च विधानवित्तान्प्रतियन्त्रसंस्थान् ।। २७ ।।
जातांस्तथान्यांश्च बहुप्रकारानानेकसंस्थानविबद्धदेहान् ।।
नानाविधैस्तैर्विशिखभ्रमस्थः सन्धानयोगैस्त्रिविधश्च हन्यात्।।२८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने धनुर्वेदो नामाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।।१८०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/ खण्डः २/अध्यायाः १८१-१८३

2.181
पुष्कर उवाच ।।
जितहस्तो जितमतिर्जितदृग्लक्ष्यसाधक ।।
नियतां सिद्धिमासाद्य ततो वाहनमारुहेत् ।। १ ।।
एष तत्रैव च विधिः कात्स्र्येन परिकीर्तितः ।।
अधिकं भ्रमतस्तस्य भागे ग्रहणमेव च ।। २ ।।
एतेषां चैव योगानां विधिर्यस्त्रैषुकस्य च ।।
वाहाश्रितस्य वक्ष्यामि सविशेषेण लक्षणम् ।। ३ ।।
पाशासियष्टिदण्डानां विधिर्यः परिनिष्ठितः ।।
क्षेप एव यथान्यायं तस्य वक्ष्यामि या क्रिया ।। ४ ।।
दशहस्तो भवेत्पाशो वृतः करमुखस्तथा ।।
शणकार्पासपुञ्जानां भग्न स्नाय्वस्थिचर्मणाम् ।। ५ ।।
अन्येषां सुदृढानां च सुकृतं परिवेष्टितम् ।।
त्रयस्त्रिंशत्समं चापं बुधः कुर्यात्सुवर्तितम् ।। ६ ।।
कर्तव्या शिबिकैस्तस्य स्थानं कक्ष्यासु वै तदा ।।
वामहस्तेन संगृह्य दक्षिणेनोद्धरेत्तु सः ।। ७ ।।
कुण्डलस्याकृतिं कृत्वा ग्रामैकं मस्तकोपरि ।।
क्षिपेत्तृणमये तूर्णं पुरुषे चर्मवेष्टिते ।। ८ ।।
चलिते च प्लुतं चैव तथा प्रजवितेषु च ।।
समायोगविधिं ज्ञात्वा प्रयुञ्जीत सुशिक्षितः ।। ९।।
विजित्य तु यथान्यायं ततो बन्धं समाचरेत् ।।
कट्यां बद्ध्वा ततः खड्गं वामपार्श्वावलम्बिनम् ।। 2.181.१० ।।
दृढं विगृह्य वामेन विकर्मे दक्षिणेन तु ।।
षडङ्गुलपरीणाहं समहस्तं समुच्छ्रितम् ।। ११ ।।
अयोमयशलाकाश्च चर्माणि विविधानि च ।।
अपहस्तं समं चैव तिर्यगूर्द्ध्वहतं तथा ।। १२ ।।
शोधयेद्विधिना येन तथा मे गदतः शृणु ।।
तार्णं चर्मावनद्धाङ्गं स्थापयित्वा नरं दृढम् ।। १३ ।।
करेणादाय लगुडं दक्षिणाङ्गुष्ठकान्नरः ।।
उद्यम्य घातयेद्यस्य नाम्नस्तं शिरसो दृढम् ।।
उभाभ्यामपि हस्ताभ्यां कुर्यात्तस्य निपातनम् ।। १४।।
बिम्बोयं विधि सहितो हितः सुमुक्तिः शिष्याणां हितमतिकुर्वता मया ते ।।
वाहानां श्रमरणप्रधारणार्थं योग्यार्हं प्रथमतरं बुधेन वध्यम् ।। १५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने
धनुर्वेदविद्याकथनो नामैकाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १८१ ।।
2.182
पुष्कर उवाच ।।
भ्रान्तमुद्भ्रान्तमाविद्धमाप्लुतं निःसृतं सृतम् ।।
संपातं समुदीर्णं च सेनापातमनाकुलम् ।। १ ।।
उद्घातमवधृतं च सव्यदक्षिणमेव च ।।
अनालक्षिरविस्फोटो करालेन्द्रमहामुखौ ।। २ ।।
विकरालविपातौ च विभीषणभयङ्करौ ।।
समग्रां वा तृतीयां वा पादपादावजारिजाः ।। ३ ।।
प्रत्यालीढमनालीढं वराहलुलितं तथा ।।
इति द्वात्रिंशधा ज्ञेया खड्गाश्चर्मविधारणाः ।। ४ ।।
ऋज्वायतविशालं च तिर्यङ्नमितमेव च ।।
पञ्चकर्म विनिर्दिष्टं व्यस्त्रे प्रासं महात्मभिः ।। ५ ।।
छेदनं तर्जनं पातो भ्रमणं भ्रामणं तथा ।।
विकर्तनं कर्तनं च चक्रभ्रमणमेव च ।। ६।।
आस्फोटक्ष्वेडनं भेदस्त्रासोल्लासितकौ तथा ।।
शूलकर्माणि जानीहि षष्ठमाघ्रातसंज्ञकम् ।। ७ ।।
दृष्टिघातं भुजाघातं पार्श्वघातं च भार्गव ।।
ऋज्वावक्षोपमाघातं तोमरस्य प्रकीर्तितम् ।। ८ ।।
संहतावितत वामं गोमूत्रं कमलाविलम् ।।
ततोऽर्धभागनमितं वामदक्षिणमेव च ।। ९ ।।
व्यावृत्तं च परावृत्तं पादोद्धृतमविप्लुतम् ।।
हंसमार्गविमार्गे च गदाकर्म प्रकीर्तितम् ।। 2.182.१० ।।
करालमठपातं च दशोपप्लवमेव च ।।
क्षिप्तं हस्तस्थितं शून्यं परशोस्तु विनिर्दिशेत् ।। ११ ।।
ताडनं छेदनं राम तथा चूर्णनमेव च ।।
मुद्गरस्य तु कर्माणि लगुडस्य च तान्यपि ।। १२ ।।
अन्त्यमध्यं परावृत्तं निदेशार्द्धं तथैव च ।।
वज्रस्यैतानि कर्माणि पट्टिशस्य तथैव हि ।। १३ ।।
हरणं छेदनं घातो भेदनं रक्षणं तथा ।।
कृपाणीकर्म निर्दिष्टं पातनं स्फोटनं तथा ।। १४ ।।
त्रासनं रक्षणं घातं तलोद्धरणमायतम् ।।
क्षेपणीकर्म निर्दिष्टं यन्त्रकर्मैतदेव तु ।। १५ ।।

सन्त्यागमङ्गमर्दञ्च वराहोद्धूतकं तथा ।।
हस्तार्धहस्तपालीनमेकहस्तार्धहस्तकम्।।१६।।
द्विहस्तबाहुपाशे च कोटिरेचितकोद्धते ।।
उरो ललाटघाते च भुजादिवसनं तथा ।। १७ ।।
करोद्धतविमार्गं च पादाहति विपादकम् ।।
गात्रसंश्लेषणं कान्तं तथा गोविधिपर्ययम् ।। १८ ।।
ऊर्ध्वप्रहारं घातं च गोमूत्रं सव्यदक्षिणम् ।।
पादसञ्चारकं गण्डं कबरीबन्धभाकुलम् ।। १९ ।।
तिर्यग्गतमपामार्गं भीमवेगं सुदर्शनम् ।।
सिंहक्रान्तं गजक्रातं वृषभाक्रान्तमेव व ।। 2.182.२० ।।
गदाकर्म विजानीयाद्धनुर्वेदविशारदः ।।
आकर्षणं विकर्षं च बाहुनामनमेव च ।। २१ ।।
ग्रीवाविपरिवर्तं च पृष्ठभङ्गं सुदारुणम् ।।
पर्णासनं विपर्यासः पशुपारमजाविकम् ।। २२ ।।
पादप्रहारमास्फोटं कविरेचितकं तथा ।।
गात्रश्लेषं कण्ठगतं महीत्याजनमेव च ।। २३ ।।
उरोललाटघातं च विस्पष्टकरणं तथा ।।
उद्धूतमवधूतं च तिर्यग्मार्गगतं तथा ।।२४।।
गजस्कन्धमवक्षेपमवाङ्मुखकमेव च ।।
देवमार्गमधोमार्गममार्गगमनाकुलम।।२५।।
मुष्टिवातमवक्षेपो वसुधादारणं तथा ।।
जानुबन्धं भुजाबन्धं ऊरुबन्धं सुदारुणम् ।। २६ ।।
संसृष्टं सोदरं शुभ्रं भुजावेल्लितमेव च ।।
नियुद्धकर्म जानीयान्नियुद्धकुशलो जनः ।। २७ ।।
प्रधानकर्माणि तवेरितानि न्यस्तप्रधाने पुरुषप्रवीर ।।
नामानि रूपाणि भवन्ति तानि ज्ञेयानि सर्वाणि यथानुरूपम् ।।।२८ ।।
इति श्रीविर्ष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने धनुर्वेदविद्यावर्णनो नाम द्व्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १८२ ।।

2.183

।। पुष्कर उवाच ।।
सन्नद्धैश्चर्मिभिर्भाव्यं तथा बद्धकृपाणिभिः ।।
चर्माणि तत्र वैयाघ्रमाहिषाण्यृषभाणि च ।। १ ।।
खेटकाद्यथ वा राम चर्माणि प्रभवन्ति तु ।।
तथा वरणमुख्यानि खड्गानि विविधानि च ।। २ ।।

बद्धादिभिः सतूणीरैस्तथा राम सतोमरैः ।।
बद्धगोधाङ्गुलित्राणैर्बद्धादर्शैर्विभीषणैः ।। ३ ।।
तथा परश्वधोपेतै राम स्वासनयोधिभिः ।। ४ ।।
गदाधरास्तथैवात्र सकृत्पाणिपरिच्छदाः ।।
सुसंनद्धा सुमनसो भवेयुर्विपुलौजसः ।। ५ ।।
यत्र यस्य विशेषेण शस्त्रास्त्रैर्वातकौशलम् ।।
तदेव तस्य निर्दिष्टं यथावन्मनुजोत्तम ।। ६ ।।
सखलीनाः सपर्याणास्तथा सास्तरणा हयाः ।।
कार्याः सकवचा युद्धे चामरापीडधारिणः ।। ७ ।।
अश्वी भवेत्सुसन्नद्धो रश्मिप्रग्रहकोविदः ।।
तथा सावरणो राम सकृपाणी परिच्छदः ।। ८ ।।
बद्धासिर्बद्धजीवश्च तुरगारूढपिण्डकः ।।
ससुप्रासो भवेद्राम नानायुधधरस्तथा ।। ९ ।।
रथः कार्यस्तथा युक्तः ईषादण्डकबन्धुरैः ।।
सुचक्रोपस्करयुतः सर्वरूपः पताकराट् ।। 2.183.१० ।।
त्रिवेणुसंततश्चैव वैयाघ्रपरिवारणः ।।
किंकिणीजालनिर्घोषस्तथा वै सुप्रतिष्ठितः ।। ११ ।।
उपासङ्गैर्निषङ्गैश्च तूणीरैर्वरकार्मुकैः ।।
सर्वायुधैरुपेतश्च तथा वृक्षादनीयुतः ।।१२।।
तोयजीरकपिण्डीभिर्युक्तः शृङ्गैस्तथैव च ।।
सन्नद्धः सारथिस्तत्र भवेद्राम प्रतोदवान् ।। १३ ।।
रश्मिग्रहणविच्चापि तथा मण्डलकोविदः ।।
तथाश्वहृदयज्ञश्च दूरदृष्टिः सुयन्त्रितः ।। १४ ।।
स्वासनः कालविच्चैव बद्धासिः पाशसंयुतः ।।
पार्ष्णिः स्यादायुधज्ञस्य तथैवायुधकोविदः ।। १५ ।।
चिरेण मूले यस्य स्यादवस्थानं महाभुजः ।।
पताकावरणं यस्य आयुधानां समर्पणम् ।। १६ ।।
समायान्तं महाभागं तथा सारथिरक्षणम ।।
स्यातां धनुर्धरौ तत्र तथा च रथिनावुभौ ।। १७ ।।
योधौ धनुर्भृतां श्रेष्ठ सर्वायुधविशारदौ ।।
तुरगाश्च सुसंनद्धा दान्ताः कार्यास्तथा रथे ।। ।। १८ ।।
तुल्यवेगबलाश्चैव तथा लघुपरिच्छदाः ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि तव नागेन्द्रकल्पनम् ।। १९ ।।

कुञ्जरः स्यात्सुसन्नद्धः सपर्याणः कुथा वृतः ।।
सर्वायुधधरश्चैव तथा योधा वरायुधाः ।।2.183.२० ।।
परश्वधकराश्चैव तोयजीरकसंयुताः ।।
सम्यग्विभाज्याश्च तथा शृङ्खलावततास्तथा ।। २१ ।।
पताका च तथा कार्या कुञ्जरस्य सुशोभना ।।
वराङ्कुशधरौ तत्र स्यातां मनुजपुङ्गवौ ।। २२ ।।
एकः पृष्ठस्थितस्तत्र द्वितीयः स्कन्धगो भवेत् ।।
योधौ द्वौ वरधानुष्कौ द्वौ च खड्गधरौ दरौ ।। २३ ।।
तयोरनुभवेतां वै तथा रक्षापरायणौ ।।
एकः पार्ष्णिस्थितस्तत्र वरशक्तिपताकधृक् ।। २४ ।।
पालयेज्जघनं यद्वत्कुञ्जरस्य महामते ।।
एवं परस्परायत्ता रक्षा तेषां यथा भवेत् ।। २५ ।।
महामात्रस्य धर्मज्ञ तथा च गजयोधिनः ।।
एवमेव तथा रक्ष्यो रथिनः स रथी भवेत् ।। २६ ।।
कुञ्जरस्य तु रक्षार्थं भवेद्रथचतुष्टयम् ।।
रथेरथे गजे वापि तुरगाणां त्रयं भवेत् ।। २७ ।।
धानुष्काणां त्रयं प्रोक्तं रक्षार्थं तुरगस्य च ।।
धन्विनो रक्षणार्थाय वर्मिणोऽपि नियोजयेत् ।। २८ ।।
कार्यं सर्वं सुसंबाधं तथा तोरणरक्षणम् ।।
योजना च तथा कार्या यथा तु स्याद्व्यतिक्रमः ।। २९ ।।
संबाधश्च तथा राम न भवेच्च परस्परम् ।। 2.183.३० ।।
नागेन्द्रकल्पं तव सर्वयुक्तं संक्षेपतो भार्गववंश मुख्य।।
एतत्तु कृत्वापि नरः सयुद्धे जयत्यवश्यं समुपार्जने च ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुमहापुराणे द्वितीयभागे श्रीविष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रामं प्रति पुष्करोपाख्याने धनुर्वेदे वाहनसज्जीकरणो नाम त्र्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १८३ ।। ।।

समाप्तोऽयं विष्णुधर्मोत्तरद्वितीयखण्डः ।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ००१-००५

https://sa.wikisource.org/s/1033

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

ॐ श्रीगणेशाय नमः ।।

।। ॐनमो नारायणाय ।।

।। अथ श्रीविष्णुमहापुराणे विष्णुधर्मोत्तरतृतीयखण्डप्रारम्भः ।।

।। वज्र उवाच ।।

किं कर्तव्यं मनुष्येण किं कुर्वन्सुखमेधते ।।

अस्मिँल्लोके परे चैव केनाप्नोति महत्सुखम् ।। १ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।। ।।

अन्तर्वेदि बहिर्वेदि पुरुषेण विजानता ।।

देवतापूजनं कार्यं लोकद्वयमभीप्सता ।। २ ।।

यज्ञेषु देवयजनमन्तर्वेदि प्रकीर्तितम् ।।

बहिर्वेदि तथैवोक्तमुपवासव्रतादिकम् ।।

इष्टापूर्तेन लभ्यन्ते ये लोकास्तान्बुभूषता ।। ३ ।।

देवानामालयः कार्यो द्वयमप्यत्र दृश्यते ।।

विशेषेण कलौ काले कर्तव्यं देवतागृहम् ।। ४ ।।

कृतत्रेताद्वापरेषु नराः पश्यन्ति देवताम् ।।

तिष्यं प्राप्य न पश्यन्ति पूजास्त्वर्चागता यतः ।। ५ ।।

कृतादिष्वपि दृष्ट्वा च देवान्मनुजसत्तम ।।

अर्चागतविशेषेण पूजयन्ति विधानतः ।। ६ ।।

चित्रसूत्रविधानेन देवतार्चां विनिर्मिताम् ।।

सुरूपां पूजयेद्विद्वांस्तत्र संनिहिता भवेत् ।। ७।।

स्वाकारां लक्षणोपेतां यस्तां संपूजयेन्नरः ।।

स सर्वकामानाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।

अस्मिँल्लोके परे चैव सुखवान्स भवेत्सदा ।। ८ ।।

अथार्चां लक्षणैर्हीनां यस्तु पूजयते नरः ।।

तस्यानर्था विवर्धन्ते तस्मात्तां च विवर्जयेत् ।। ९ ।।

प्रासादकरणं पुण्यं देवार्चाकरणं तथा ।।

सुरार्चापूजनं पुण्यं तत्र पुण्या नमस्क्रिया ।। 3.1.१० ।।

तस्मात्सर्वप्रत्नेन सुरार्चां लक्षणान्विताम् ।।

कारयेत्पूजनं विद्वान्न त्वलक्षणसंयुताम् ।।११ ।।

धर्ममर्थं तथा कामं मोक्षं च यदुनन्दन ।।

प्रयच्छन्ति महाराज नराणामिह देवताः ।। १२ ।।

कामानिष्टान्प्रयच्छन्ति स्वर्गमत्यन्तमेव च ।।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नृणां पूज्या दिवौकसः ।। १३ ।।

नित्यं नराणां सुरपूजकानां लोका मनोज्ञाः सुलभा भवन्ति ।।

लोके तथास्मिन्धनधान्ययुक्ताः समृद्धिभाजश्च नरा भवन्ति ।। १४ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चित्रसूत्रे प्रथमोऽध्यायः ।।१।।

3.2

वज्र उवाच ।।

देवतारूपनिर्माणं कथयस्व ममानघ ।।

यस्मात्सन्निहिता नित्यं शास्त्रवत्साकृतिर्भवेत्।।१।।

मार्कण्डेय उवाच।।

चित्रसूत्रं न जानाति यस्तु सम्यङ् नराधिप ।।

प्रतिमालक्षणं वेत्तुं न शक्यन्तेन कर्हिचित् ।। २ ।।

वज्र उवाच ।।

चित्रसूत्रं समाचक्ष्व भृगुवंश विवर्धन ।।

चित्रसूत्रविदेवाथ वेत्ति वाग्लक्षणं यतः ।।

मार्कण्डेय उवाच।।

विना तु नृत्यशास्त्रेण चित्रसूत्रं सुदुर्विदम्।।३।।

जगतो न क्रिया कार्या द्वयोरपि यतो नृप ।।

वज्र उवाच ।।

नृत्यशास्त्रं समाचक्ष्व चित्रसूत्रं वदिष्यसि।।

नृत्यशास्त्रविधानं च चित्रं वेत्ति यतो द्विज।।४।।

मार्कण्डेय उवाच।।

आतोद्यं यो न जानाति तस्य वृत्तं हि दुर्विदम् ।।

आतोद्येन विना नृत्तं विद्यते न कथंचन ।। ५ ।।

वज्र उवाच ।।

आतोद्यं त्वं हि धर्मज्ञ नृत्यशास्त्रं वदिष्यसि ।।

तस्मिन्सुविदिते वेत्ति नृत्यं भार्गवसत्तम।।६।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

न गीतेन विना शक्यं ज्ञातुमातोद्यमप्युत ।।

गीतशास्त्रविधानज्ञः सर्वं वेत्ति यथाविधि ।। ७ ।।

वज्र उवाच ।।

गीतशास्त्रं समाचक्ष्व सर्वधर्मभृतां वर ।।

गीतशास्त्रविदेवाथ सर्वज्ञः पुरुषोत्तमः ।।८ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

संस्कृतं प्राकृतं चैव गीतं द्विविधमुच्यते ।।

अपभ्रष्टं तृतीयं च तदनन्तं नराधिप ।। ९ ।।

देशभाषाविशेषेण तस्यान्तो नेह विद्यते ।।

गीतं पाठवशाज्ज्ञेयं स च पाठो द्विधा मतः।।3.2.१०।।

गद्यं पद्यं च धर्मज्ञ गद्यं सकथया स्मृतम् ।।

पद्यं छन्दोविशेषेण च्छन्दश्च बहुधा भवेत् ।।११ ।।

गद्यपद्यानुभावेन ज्ञेयौ लक्षणसंयुतौ ।।

पद्यं च द्विविधं तत्र सुवृत्रमतिमुक्तकम्।। १२ ।।

एकविंशतिसंख्याः स्युः सुपः सुप्तिङ्परं स्मृतम् ।।

प्रथमः पुरुषस्त्वेको द्वितीयो मध्यमो मतः ।। १३ ।।

उत्तमाख्यस्तृतीयस्तु तत्क्रियावचनं त्रिकम् ।।

तिङश्च नवकं तत्र परस्मैपदसंज्ञकम् ।। ।। १४ ।।

आत्मनेपदसंज्ञं च नवकं परिकीर्तितम् ।।

युष्मद्युपपदे तत्र मध्यमः पुरुषो भवेत् ।। १५ ।।

अस्मद्युपपदे चैव स्यात्तथोत्तमसंजकः ।।

शेषे प्रथममिच्छन्ति पुरुषं यदुसत्तम ।।१६।।

अर्थे प्रातिपदिकस्य स्वादौ वचनमन्त्रणे ।।

परिमाणे च कथिता विभक्तिः प्रथमा बुधैः ।। १७ ।।

द्वितीया कर्मणि मता तृतीया करणे स्मृता ।।

कारके कमर्णि तथा सैव चान्यैः प्रकीर्तिता ।। १८ ।।

चतुर्थी संप्रदाने स्यादपादाने च पञ्चमी ।।

संबन्धे च तथा षष्ठी सप्तम्याधारभावयोः ।।१९।।

तेषां तु पूर्वमेवोक्तं व्याख्यानं रिपुसूदन।।

द्वितीयं तव धर्मज्ञ मया तत्परिकीर्तितम्।।3.2.२०।।

प्रातिपदिकमिह स्वं प्रकृतिः स्यात्तत्प्रकृतिमपि धातुमिच्छन्ति ।।

वाङ्मयमखिलमनेन निबद्धं गद्यमपि यदथ पद्यसमेतम् ।।२१ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शब्दाध्यायो नाम द्वितीयोऽध्यायः ।। २ ।।

3.3

मार्कण्डेय उवाच ।।

षडक्षरेण पादेन गायत्रं छन्द उच्यते ।।

उष्णिक् सप्ताक्षरं चैव अष्टाक्षरमनुष्टुभम् ।। १।।

नवाक्षरा च बृहती पंक्तिसंज्ञं दशाक्षरम् ।।

एकादशाक्षरं त्रिष्टुब्जगती द्वादशाक्षरम्।।२।।

त्रयोदशाक्षरं ज्ञेयमतिपूर्वं तथैव हि ।।

चतुर्दशाक्षरा चैव शक्वरी यदुनन्दन।।३।।

अतिशक्वरी च कथिता तथा पञ्चदशाक्षरा ।।

षोडशाक्षरमिच्छन्ति च्छन्दोऽष्टिरिति यत्स्मृतम्।।४।।

अत्यष्टिसंज्ञं छन्दश्च तथा सप्तदशाक्षरम्।।

अष्टादशाक्षरं चैव वृत्तिसंज्ञं प्रकीर्तितम् ।। ५ ।।

तथातिवृत्तिसंज्ञं च विंशति स्त्वेकवर्जिता।।

विंशतिश्चाक्षराणि स्युः कृतिसंज्ञं यदूत्तम।।६।।

विंशतिस्त्वेकसंयुक्ता प्रकृतिः परिकीर्तिता।।

द्वाविंशतिश्च कथितं तथैवाकृतिसंज्ञकम ।।७।।

त्रयोविंशतिश्च विकृतिः सा चैकात्संकृतिर्मता ।।

संकृतिश्चैकसंयुक्ता कथिता विकृतिर्नृप ।।८।।

षड्विंशतिश्चातिकृतिश्छन्दश्चोक्तं मनीषिभिः ।।

यथायथं चतुर्भिः स्वैः पादैरेतानि निर्दिशेत् ।। ९ ।।

मात्रकस्तु लघुर्वर्णः स्पष्टलेखाभिचिह्नितः ।।
संस्थाप्यः स्याद्द्विमात्रस्तु गुरुर्वक्रस्तथा भवेत् ।। 3.3.१० ।।
लघुश्चान्त्यश्च यो वर्णः स गुरुश्च भवेन्नृप ।।
दीर्घप्लुतौ च कथितौ तथैव गुरुसंज्ञकौ ।।११ ।।
संयोगाद्याः परे यस्मात्स लघुश्च गुरुः स्मृतः ।।
लघुगुरुविभागेन प्रस्तारोनेन यादव ।। १२ ।।
सर्वे छन्दोविकल्पाश्च भवन्ति बहुशो नृप ।।
स्याद्यथानयनं तेषां तथा वक्ष्यामि तच्छृणु ।। १३ ।।
यावत्संख्याक्षरं च्छंदस्तावन्तो गुरुवो नृप ।।
स्थाप्या अधश्च पूर्वाणां लघु पूर्वस्य विन्यसेत् ।। १४ ।।
अतोऽन्येषु त्ववस्थाप्यं नृपमुख्य यथास्थितम् ।।
एवमेव विधिं कुर्यादादिश्च गुरुभिः पुनः ।। १५ ।।
पूरयेदक्षरैस्तावत्कुर्यादेतं नृपोत्तम ।।
यावदक्षरसंख्या स्युः सर्वे हि लघवो नृप ।। १६ ।।
एतत्स्यादक्षरैच्छन्दो मात्राश्छन्दास्तथैव हि ।।
उक्तवर्णाक्षरं छन्दो भवेदेकविवर्जितः ।। १७ ।।
यदा तदा निवृत्संज्ञो ह्यधिकेन तमत्तथा ।।
वर्णद्वयेन रहितं विराडिति हि शब्दितम् ।। १८ ।।
अधिकं च सुरासंज्ञं कथितं यदुसत्तम ।।
तेभ्यो भवन्ति सर्वाणि मात्राच्छन्दांसि यादव ।। १९ ।।
दिङ्मात्रमेतत्कथितं नरेन्द्र विस्तारजिज्ञासुरतो मनुष्यः ।।
संसाधयेत्ततत्स्वधिया यथावत्सुदुस्तरं विस्तरशो हि वक्तुम् ।। 3.3.२० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे छन्दोविधिर्नाम तृतीयोऽध्यायः ।। ३ ।।

3.4

मार्कण्डेय उवाच ।।
तत्राज्ञायुक्तमद्वैधं दीप्तं गम्भीरशब्दवत् ।।
क्वचिन्निरुक्तसंयुक्तं वाक्यमेतत्स्वयंभुवः ।। १ ।।
यत्किंचिन्मिश्रसंयुक्तं युक्तं नाम विभक्तिभिः ।।

प्रत्यक्षाभिहितं यच्च तादृशीनां वचः स्मृतम् ।। २ ।।
नैगमैर्विविधैः शब्दैर्निपातं बहुलं च यत् ।।
न चापि सुमहद्वाक्यमृचीकानां वचः स्मृतम् ।। ३ ।।
अविस्पष्टपदं ज्ञेयमृषिपुत्रवचो नृप ।।
भूतभव्यभवज्ञानं जन्मदुःखविकुत्सनम् ।। ४ ।।
मित्राणां तद्भवेद्वाक्यं गर्भेषु च प्रवर्तनम् ।।
आज्ञायुक्तं च वचनं तथा हेतुविवर्जितम् ।। ५ ।।
राजर्षीणां तु विज्ञेयं बह्वर्थं बहुविस्तरम् ।।
बह्वभिधानं बह्वर्थं देवतानां प्रकीर्तितम् ।। ६ ।।
बह्वभिधानमल्पार्थं दानवानां प्रकीर्तितम् ।।
अल्पाभिधानमल्पार्थं गन्धर्वाणां तथा भवेत् ।। ७ ।।
दुर्बोधं विषमं चैव राक्षसानां प्रकीर्तितम् ।।
गूढाक्षरं तु यक्षाणां किन्नरैरुक्तवत्तथा ।। ८ ।।
नागानामतिविस्पष्टं पुनरुक्तसमन्वितम् ।।
रागद्वेषसमायुक्तं हेतुमत्पौरुषं भवेत् ।।९।।
मन्त्रा नवविधाः प्रोक्ताः ऋग्यजुःसामलक्षणाः ।।
स्तुतिर्निन्दा प्रशंसा च आक्रोशः प्रेष्य एव च ।। 3.4.१० ।।
प्रश्नोऽनुज्ञा तथाख्यानमाशास्तिर्विषया मताः ।।
एवं ते सर्वविद्यानां विहितं सर्वलक्षणम् ।।।।।।
पौरुषे विद्यते तच्च नान्यत्रेति विनिश्चयः ।।
स्वभावान्न च्यवन्त्येव ये प्रोक्ता नरवर्जिताः ।। १२ ।।
दृश्यते हि पुमान्कश्चित्कश्चिच्छ्रेष्ठतमो धिया ।।
तस्मात्तत्रैव तस्योक्ता बुद्धिः श्रेष्ठतमा नृप ।। १३ ।।
एतन्मयोक्तं सुपरीक्षणं ते वाक्यस्य भो वाक्यविदां वरिष्ठ ।।
विचक्षणैरत्र च रागतस्तु ज्ञेयं तथा द्वेषसमागमाच्च ।। १४ ।।
दिव्येन तुल्यं यदि वार्षवाक्यं वाक्येन तुल्यं यदि वा परेण।।
वाक्यं नराणां नृपरागतस्तु ज्ञेयं यथाद्वेषसमांगमत्वात्।।१५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वाक्यपरीक्षाध्यायो नाम चतुर्थोऽध्यायः ।। ४ ।।

3.5

अल्पाक्षरमसंदिग्धं सारवद्विश्वतोमुखम ।।

अस्तोभमनवद्यञ्च सूत्रं सूत्रविदो विदुः ।। १ ।।

उत्सर्गेणापवादेन द्विविधं तत्प्रकीर्तितम् ।।

सूत्रं व्युदासश्च तथा तथोदाहरणं नृप ।।२।।

प्रत्युदाहरणं चैव चतुरङ्गं प्रकीर्तितम् ।।

वाक्यं चैवार्थवाक्यार्थं पदार्थः पदमेव च ।। ३ ।।

चतुरङ्गमिदं चेति तथैवान्यत्प्रकीर्तितम ।।

प्रतिज्ञा हेतुदृष्टान्तावुपसंहार एव च ।। ४ ।।

तथा निगमनं चैव पञ्चावयवमिष्यते ।।

आरम्भोऽथापि संबन्धः सूत्रार्थस्तद्विशेषणम् ।। ५ ।।

चोदना परिहारश्च व्याख्या सूत्रस्य षड्विधा ।।

सूत्रेष्वेव हि तत्सर्वं यद्धृतं समुदाहृतम्।।६।।

विस्तरोक्तं मतिं हन्ति समासोक्तं न गृह्यते।।

समासविस्तरौ हित्वा वक्तव्यं यद्विवक्षितम् ।।७।।

अपार्थं व्याहतं चैव पुनरुक्तं तथैव च ।।

तथा विभिन्न संस्थानं युक्तिहीनं विवर्जयेत् ।।८।।

क्रमभेदो विभक्तश्च गुरुसूत्रं तथैव च ।।

अभिधानस्य चान्यत्वं नैतानि स्युरकारणात् ।।९।।

सर्वं कृत्वा पदच्छेदं समासं तदनन्तरम् ।।

समासे तु कृते पश्चादर्थं ब्रूयाद्विचक्षणः ।। 3.5.१० ।।

सूत्रार्थश्च पदार्थश्च हेतुश्च क्रमशस्तथा ।।

निरुक्तमथ विन्यासो व्याख्या योगस्य षड्विधा।। ११ ।।

प्रत्यक्षमनुमानं च तथाप्तवचनं भवेत् ।।

त्रिभिः प्रमाणैः संयुक्तैस्तन्त्री प्रामाण्यमर्हति ।। १२ ।।

प्रत्यक्षाभासमप्युक्तं तथा वै मृगतृष्णिका ।।

आभासमनुमानस्य वाष्परेणुचयौ यथा ।। १३ ।।

धूमशंकाञ्जनयतो न च वह्न्युपलब्धये ।।

आप्तत्वं दर्शयित्वा तु यदनाप्तेन भाषितम् ।। १४।।

तदाप्तवचनाभासं वदन्ति नृपसत्तम ।।

रागद्वेषविनिर्मुक्त आप्त इत्यभिधीयते ।। १५ ।।

नैरुक्तं द्विविधं विद्धि सिद्धमौत्पातिकं तथा ।।

निर्वक्तव्यं तु तत्सिद्धमर्थसिद्धिस्तु सर्वदा।।१६।।

तत्र त्वौत्पत्तिकं सर्वं गौरश्वः पुरुषो यथा ।।

दशधा तु गणोद्गीतं तद्वक्ष्यामि यथागतम् ।।१७।।

गणो नैमित्तिकोभ्यक्तः संवादः कार्त्तिकस्तथा ।।

उपचारश्च सम्बन्धः गौणिको यौगिकस्तथा।।१८।।

गुणात्तु गौणं पश्यामो महदित्येव मादयः ।।

निमित्ततस्तु नैमित्तं खण्डमुण्डादिकं यथा।।१९।।

भक्त्या भक्तं नृसिंहास्यादमातरि च मातृवत् ।।

समं वदन्ति यस्मिँश्च संवादश्चित्वरी यथा ।।3.5.२० ।।

कार्तकः स्यात्तु कृतको देववत्तादिको यथा ।।

उपचारस्तूपचारात्तैलपाशं तुला यथा।।२१।।

संबन्धतस्तु साबन्धश्छत्री मीमांसको यथा ।।

संयोगादपि संयोगः क्रियायाः क्रयिकः स्मृतः।।२२।।

पटकृल्लगुडच्छेद्यो ज्ञेयः शाकटिकस्तथा ।।

एवं परेषां च परं स्यान्नैगमनिचण्वकम् ।। ।। २३ ।।

सुखार्थो न प्रसिद्धश्चेत्साधनानां विधिं शृणु ।।

यद्विपन्नं तु दृश्येत तत्साध्यं साधनैरिमैः ।। २४ ।।

आत्मेन्द्रियमनोर्थानां संयोग उपदिश्यते ।।

ज्ञानदेशादिसंविष्टं प्रत्यक्षमिति तद्भवेत् ।। २५ ।।

बुद्ध्या शरीरभूतात्मा यश्च युक्तोऽनुमीयते ।।

सोग्निर्धूमाद्यथा विद्यादनुमानं तदिष्यते ।। २६ ।।

वेदविद्याविरुद्धं यत्सा स्मृतिः शिष्टसंमता ।।

अप्रत्यक्षफलं विद्यात्साधनं शास्त्रसंज्ञितम् ।। २७ ।।

द्वयोः सदृशयोरेकं निर्दिष्टं साधयेत्परम् ।।
गवयादिव गोः सिद्धिरुपमानं तदिष्यते ।। २८ ।।
साध्योर्थश्चेदतत्कार्यो वाक्ये यस्मिन्प्रकल्प्यते ।।
सार्थापत्तिर्दिवा भुङ्क्ते देवरात इतीति यत् ।। २९ ।।
निपातनाद्योगविभागदर्शनाद्गुरूपदेशादनुवार्तिकादपि ।।
स्वतन्त्रसिद्धेः परतन्त्रदर्शनात्प्रसाधयेल्लक्षणतश्च षड्विधम् ।।3.5.३० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तन्त्रगुणदोषवर्णनो नाम पञ्चमोऽध्यायः ।। ५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ००६-०१०

https://sa.wikisource.org/s/1035

3.6
मार्कण्डेय उवाच ।।
अथ तन्त्रयुक्तयो भवन्ति अधिकरणं योगः पदार्थः हेत्वर्थ उद्देशो निदेशः प्रदेशोतिदेशः अपवर्गो वाक्यविशेषोर्थापत्तिः प्रसंग एकान्तो नैकान्तः पूर्वपक्षो निर्णयो विधानपर्यायोतिक्रान्तावेक्षणं संशयो व्याख्यानमनुमतिस्वसंज्ञानिर्वचनं दृष्टान्तो वियोगो विकल्पः समुच्चयोर्थ इति ।
तदधिकरणं येन वाक्यार्थो युज्यते संयोगो योर्थो विकृतसूत्रपदं स पदार्थो यदन्यत युक्तिमदर्थस्य साधनं स हेत्वर्थः ।
समासवचनमुद्देशो विस्तरवचनं निर्देश एवमेवेत्युपदेशोनेन कारणेनेत्यपदेशः ।। प्रकृतस्यानागतेन साधनं प्रदेशोतिक्रामणेन सति देशोभिप्रायानुकर्षणमपवर्गो येनार्थः परिसमाप्यते ।
पदेनाहार्येण स वाक्यशेषो यदकीर्तितमर्यादामापद्यते सार्थापत्तिः । प्रकरणाभिहितोक्तः केनचिदुपोद्घातेन पुनरुद्दिश्यमानः प्रसंगः सर्वत्र यत्तथा स एकान्तः क्वचित्तथा क्वचिदन्यथासावनेकान्तः प्रतिषेधवचनं निर्णयः प्रकरणानुपूर्वं विधानं तस्य प्रातिलोम्यं विपर्यय इत्युक्तम्।।
अतिक्रान्ताय क्षणं परत्र वक्ष्यामि इत्यनागतावेक्षणमुभयतो हेतुदर्शनं संशयः तत्रातिशयवर्णनातिव्याख्यानं परमतमप्रतिषिद्धमनुमतं परैरसंमतः शब्दः स्वसंज्ञा लोके प्रती तमुदाहरणं निर्वचनं तद्युक्तिनिदर्शनं दृष्टान्त एवेति नियोग इदं वेदं वेति विकल्प इदं चेदं चेति समुश्चयोत्र यदनिर्दिष्टं युक्तिगम्यं तदू ह्यमिति ।।
प्रयोजनं संशयनिर्णयौ च व्याख्याविशेषो गुणलाघवश्च ।।
कृतव्युदासो कृतशासनं च सांवर्तिको धर्मगुणोष्टकश्च ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तन्त्रशुद्धिर्नाम षष्ठोऽध्यायः ।। ६ ।।
3.7
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
अथातः संप्रवक्ष्यामि तव प्राकृतलक्षणम् ।।
ऋ ॠ लृ ॡ न संत्यत्र नष्मा न च मषावुभौ ।। १ ।।
सकारहीना च तथा नासिक्याश्च तथा नृप ।।
रेफश्च शयवा राजन् संयोगे नास्ति कर्हिचित् ।। २ ।।
एकारश्च तथौकारः पदमध्ये महाबलः ।।
दृढयोगे वकारोत्र डगयोगे तथैव च ।।३।।
गययोगे गकारोऽत्र लोप मायाति नित्यदा ।।
दमौ युक्तौ पृथक् कृत्वा दुमौ कार्यौ तथैव च ।। ४ ।।
ऋतयोगे दकारस्यात्तकारस्त्वभिधीयते ।।
ककारः पदमध्योत्र वक्तव्यो हल्विवर्जितः ।। ५ ।।
नकारस्य णकारः स्यात्क्षकारस्य ख इष्यते ।।
तकारश्च थकारश्च ज्ञकारश्च ण एव च ।। ६ ।।

क्वचित्क्वचित्स्या त्तदा हकारश्च तथा क्वचित् ।।
क्षकारस्य तु वक्तव्यं वांकारस्य ह इष्यते ।। ७।।
चकारस्य छकारः स्थात्युकरे हल् च लुप्यते ।।
युक्ते षकारे तद्वीभे हकारोऽपि विधीयते ।। ८ ।।
चतुर्थो नात्र विज्ञेया न च द्विवचनं क्वचित् ।।
पदादौ यो गुरुः सोत्र लघुरेव विधीयते ।। ९ ।।
द्विमात्रमेतदुद्दिष्टं मध्या प्राकृतलक्षणम् ।।
प्रयोगादनुकर्तव्यो विस्तरो ह्यतिविस्तरः ।।3.7.१०।।
देशेषु देशेषु पृथग्विभिन्नं न शक्यते लक्षणतस्तु वक्तुम् ।।
लोकेषु यत्स्यादपभ्रष्टसंज्ञं ज्ञेयं हि तद्देशविदोधिकारम् ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्राकृतभाषालक्षणं नाम सप्तमोऽध्यायः ।। ७ ।।

3.8
मार्कण्डेय उवाच ।।
देवा दिवौकसो दिव्या गीर्वाणास्त्रिदशाः सुराः ।।
हरिर्जनार्दनो विष्णुर्वासुदेवस्त्वधोक्षजः ।। १ ।।
नारायणो हृषीकेशश्चक्री गरुडवाहनः ।।
बलः संकर्षणोऽनन्तः शेषस्तालध्वजो हली ।। २ ।।
प्रद्युम्नः कामदेवश्च चापी मकरकेतनः ।।
खड्गायुधोऽनिरुद्धश्च तथा वै ऋष्यकेतनः ।।३।।
लक्ष्मीः करीषिणी श्रीश्च तथा देवी विभावरी ।।
चक्रः सुदर्शनः प्रोक्तः शार्ङ्गं चापस्तु वैष्णवम्।।४।।
माहेश्वरं पिनाकाख्यं वारुणं गण्डिवं भवेत् ।।
शाक्रमाजगवं प्रोक्तं वज्रः कुलिश उच्यते ।। ५ ।।
वैष्णवी तु गदा प्रोक्ता तथा कौमोदकी नृप ।।
हलो ललाम इत्युक्तः सानन्दं मुसलं स्मृतम् ।। ६ ।।
पाञ्चजन्यः स्मृतः शङ्खः यं बिभर्ति जनार्दनः ।।
करेऽस्य कमलं प्रोक्तं तथास्त्रालोक्यसंज्ञितम् ।। ७ ।।।
भूमिर्वसुंधरा पृथ्वी क्षमा क्षोणी धरा मही ।।
नभः खं गगनं चैव तथाकाशं हरेः क्रमम् ।। ८ ।।
ताक्ष्र्यः सुपर्णो गरुडो हरिकेतनवाहनः ।।
नागानंतो हलधरः शेषः तालध्वजी हली ।। ९ ।।
ब्रह्मा पितामहः शंभुः स्वयंभूर्भूतभावनः ।।
महादेवो भवः शंभुस्त्र्यंबकः पार्वतीपतिः ।। 3.8.१० ।।।

उमा सती पर्वतजा मेनकाजा तथोच्यते ।।
भद्रकाली स्मृता दुर्गा गणाश्च प्रमथाः स्मृताः ।। ११ ।।
विनायको गणपतिः कुमारः स्कन्द इष्यते ।।।
इन्द्रः शक्रः कौशिकश्च पुरुहूतः पुरन्दरः ।। १२ ।।
अग्निर्वैश्वानरो वह्निर्जातवेदो हुताशनः ।।
विवस्वतो यमश्चैव कीनाश प्रेतनायकः ।। १३ ।।
विरूपाक्षो निर्ऋतिश्च तथा रात्रिंचराधिपः ।।
यादसामीश्वरो देवः प्रचेता वरुणोंबुपः ।।१४।।
तोयमंबु जलं चापः पानीयं सलिलं पयः ।।
वायुः समीरणो वातः पावनः सर्वगोऽनिलः ।। १५ ।।
राजराजो धनाध्यक्षस्तथैवैडविडः स्मृतः ।।
ईशानः शङ्करः शर्वः तथा पशुपतिः शिवः ।। १६ ।।
नासत्यावश्विनौ प्रोक्तौ वसवो वसुसंज्ञिताः ।।
तथैवांगिरसो नागा विश्वे सत्राग्रभोजिनः ।। १७ ।।
वृषभावगमारुद्ध भृगवो मरुतो मताः ।।
साध्या धर्मसुताः प्रोक्ता आदित्या कश्यपात्मजाः ।। १८ ।।
मारुतो मातरिश्वानो ग्रहास्त्रिभुवनेश्वराः ।।
नक्षत्राणि तथा तानि ऋक्षाणि च उडूनि च ।। १९ ।।
आदित्यो भास्करः सूर्यः सविता रविरर्यमा ।।
चन्द्रः शीतकरः सोमः शशांको मृगलाञ्छनः ।। 3.8.२० ।।
वक्रः क्षितिसुतो भौमो बुधो ज्ञः सोमनन्दनः ।।
बृहस्पतिर्गुरुर्जीवः शुक्र आस्फुजिरेव च ।। २१ ।।
सारणः पञ्चमः प्रोक्तो प्रमन्थेषु विचक्षणः ।।
असुरा दानवा दैत्या गंधर्वा देवनायकाः ।। २२ ।।
यक्षाः पुण्यजनाः प्रोक्ता यातुधानाश्च राक्षसाः ।।
अदृश्याश्च तथा भूताः पिशाचाः पिशिताशनाः ।। २३ ।।
किन्नराख्याः किंपुरुषा नागाः कद्रुसुता मताः ।।
सिद्धा विद्याधरा प्रोक्ता देवरामास्तथाप्सराः ।। २४।।
महर्षयो भूतकृतः तथा ब्रह्मर्षयोमलाः ।।
प्रोक्ताः सप्तर्षयो लोके तथा चित्रशिखंडिनः ।। २५ ।।
ध्रुवः स्थास्नुस्तथा प्रोक्तः कृकलासस्तथैव च ।।
आशा दिशस्तथा काष्ठा भचक्रं भगणं स्मृतम् ।। २६ ।।
कृतानि शास्त्राणि नरेन्द्र पूर्वैः स्मृतिस्तथोक्ता श्रुतिरेव वेदः ।।

सम्यग्यदाचारमिति प्रदिष्टं वृत्तं हि यच्छास्त्रविदां नरेन्द्र ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे देवादिशब्दपर्यायिवर्णनं नामा ऽष्टमोऽध्यायः ।। ८ ।।

3.9

संवत्सरोऽब्दो वर्षं च समा हायन एव च ।।
दिवसो वासरश्चैव दिनं चाहस्तथैव च ।। १ ।।
दोषा विभावरी रात्रिः शर्वरी यामिनी क्षपा ।।
संधिः प्रोक्ता तथा सन्ध्या अन्धकारं तमः स्मृतम् ।। २ ।।
चन्द्रिका च तथा ज्योत्स्ना चैत्रो मधुरिति स्मृतः.।।
वैशाखो माधवः प्रोक्तः शुचिर्ज्यैष्ठ उदाहृतः ।। ३ ।।
शुक्लः प्रोक्तस्तथाषाढो नभः श्रावण इष्यते ।।
प्रौष्ठपादो नभस्यश्च इषश्चाश्वयुजः स्मृतः ।। ४ ।।
ऊर्जाख्यः कार्तिकः प्रोक्तो मार्गशीर्षः सहस्तथा ।।
सहस्यः पौष इत्युक्तो माघः स्यात्तप एव च ।। ५ ।।
फाल्गुनश्च तपस्याख्यो मासो यदु कुलोद्वह ।।
तुलामेषगते भानौ विषुवद्दिनमुच्यते ।। ६ ।।
धन्वतो मिथुनान्तश्च अयने सोस्य दक्षिणे ।।
मेषान्ते च तुलान्ते च युगादिदिवसौ स्मृतौ ।। ७ ।।
तथा विष्णुपदं प्रोक्तं कुलीरमकरान्तयोः ।।
कन्या मिथुनमीनानां प्रवेशे धनुषस्तथा ।। ८ ।।
षडशीतिमुखं नाम ज्ञेयं दिन चतुष्टयम् ।।
रश्मिर्गभस्तिर्भद्रा च करो दीधितिरेव च ।। ९ ।।
सूर्योदयास्तमययोः स दीर्घः परिधिर्भवेत् ।।
तिर्यग्गतां मेघराजीं तदेव परिघो भवेत् ।। 3.9.१० ।।
तदेव दण्डसंस्थानो मेघो दण्डोभिधीयते ।।
शक्रचापं शक्रधनुः तद्दीर्घं रोहितं भवेत् ।।१ १।।
तदेव दण्डसंस्थानो मेघो दण्डोऽभि धीयते ।।
शक्रं चापं शक्रधनुः तद्दीर्घं रोहितं मतम्।।१२।।
तत्पीतःमथाल्पं क दुपास्यं प्रतिसूर्यकम्।।
चन्द्रार्कयोर्मेघराजितपरिवेषस्तु मण्डलात् ।।१३।।
स्वर्गाच्छुभफले क्षीणे पतन्नुल्केति कथ्यते ।।
अनित्यः सशिखो दृष्टः तारकः केतुरिष्यते ।।१४।।
अग्निवर्णा तु दिङ्मृष्टा दिग्दाह इति विश्रुतः ।।
नगरं शून्यतो दृष्टं गन्धर्वनगरं स्मृतम् ।। १५।।

निर्घातं स्तनितं प्रोक्तं विना मेघनिदर्शनात् ।।
यतोयतो यवं दृष्टिः कथिता मृगतृष्णिका ।। १६।।
मेघो घनं वारिदं च जीमूतं च बलाहकम् ।।
स्तनितं गर्जितं विद्याद् वृष्टिः प्रोक्ताः प्रवर्षणे ।। १७ ।।
आसारो वेगवद्वर्षं पृषतो मंद उच्यते ।।
दृश्यमाने तथा सूर्ये दिव्यं प्रोक्तं च वर्षणम्।।१८।।
दृश्यमाने तथा चन्द्रे सामृतं परिकीर्तितम् ।।
वात्या वातसमुत्था स्यान्नीहारं तम उच्यते ।।१९।।
शीकराख्यमवश्यायं तुषारस्तुहिनं हिमम् ।।
विद्युत्तडित्तथा लोला चञ्चला च शतह्रदा ।। 3.9.२० ।।
समुद्राश्चाम्बुनिधयः सागरा लवणोदकाः ।।
नद्यः कुटिलगामिन्यो निम्नगाः सरितस्तथा ।। २१ ।।
गङ्गाविष्णुपदी प्रोक्ता जाह्नवी त्रिपथा तथा ।।
कालिन्दी यमुना प्रोक्ता रेवा प्रोक्ता च नर्मदा ।।
विपाशा च सनन्दाख्या शतद्रुः शौरिसंज्ञिका ।। २२।।
बुद्धिस्तथा सूर्य इति प्रदिष्टो भूतानि चोक्तानि तथेन्द्रियाणि ।।
वाणी तथोक्ता च सरस्वती च मनस्तथोक्तं नृप चन्द्रसंज्ञम् ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अभिधानकोशो नाम नवमो ऽध्यायः ।। ९ ।।
3.10
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
मनुष्यो मनुजश्चैव पुरुषः पुरुषस्तथा ।।
रामा योषित्तथा स्त्री च ललना च तथा स्मृता ।। १ ।।
वरारोहा पुरन्ध्रिश्च श्रेष्ठा सा मत्तकाशिनी ।।
ब्राह्मणश्च तथा विप्रो राजन्यः क्षत्रियो मतः ।। २ ।।
कीनाशश्च स्मृतो वैश्यः शूद्रश्चान्त्यज उच्यते ।।
चण्डालः पुक्ककः प्रोक्तो मातङ्गश्च तथोच्यते ।। ३ ।।
हस्ती द्विप इभो दन्ती मातङ्गः कुञ्जरो गजः ।।
अश्वश्च तुरगः सप्तिर्हयो वाजी हरिस्तथा ।। ४ ।।
गौरुक्षाच्छागलोऽजश्च उरभ्रोऽविस्तथोच्यते ।। ५ ।।
असिर्विशसनः खड्गस्तीक्ष्ण धारो दुरासदः ।।
श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्माधारस्तथाष्टमः ।। ६ ।।
सुवर्णं कनकं रुक्मं हेमं कार्तस्वरं तथा ।।
जाम्बूनदं तद्देवानां रूप्यं रजतमिष्यते ।। ७ ।।
उदुम्बरं स्मृतं ताम्रमयोलोहं प्रकीर्तितम ।।

आरकूटं तथा रीती रत्नं माणिक्यमुच्यते ।। ८ ।।
आतपत्रं स्मृतं छत्रं कम्बुः शंख उदाहृतः ।।
पङ्कजं कमलं पद्मं पुण्डरीकं प्रकीर्तितम् ।।९।।
तथा तामरसं चैव शतपत्रं तु दैवतम् ।।
इन्दीवरं चोत्पलं स्यात्कह्लारं शुक्लमेव तत्।।3.10.१०।।
संग्राममाजिर्युद्धं च जन्यमाहव एव च ।।
दानं संवननं प्रोक्तं विवाहो विनिवेशनम् ।।११।।
पत्नी भार्या तथा जाया सुतः पुत्रस्तनूद्भवः ।।
माता जनित्री जननी जनिता जनकः पिता ।। १२ ।।
क्षयं च भवनं प्रोक्तं मन्दिरं गृहमेव च ।।
भाण्डागारः स्मृतः कोशो धन्वनं गुप्तिरिष्यते ।। १३।।
वाहनं पत्रसंज्ञं स्यादमत्रं पात्रमुच्यते ।।
वर्धमानं शरावे स्याच्चापं च धनुरुच्यते।।१४।।
सायकश्च शरः प्रोक्त इषुर्बाणः शिलीमुखः ।।
हस्तमोच्यः स एवोक्तो बृहन्तश्चैव तोवरः।।१५।।
पुष्पप्रकरमित्युक्तमुपकारं नराधिप।।
बालव्यजनमप्युक्तं तथा चारमसंज्ञितम्।।१६।।
मृजा शोभा विनिर्दिष्टा अलङ्कारो विभूषणम् ।।
प्रसाधनं मण्डनं स्याद्बलः सार उदाहृतः ।।१७।।
अर्भकश्च स्मृतो बालो बालश्चाश्वः किशोरकः।।
हस्ती कलभ इत्युक्तो वत्सश्चोक्षा प्रकीर्तितः ।। १८ ।।
सर्वथा केशरी सिंहः शार्दूलो व्याघ्र उच्यते ।।
विपिनं निर्जनं प्रोक्तमजिरं स्याद्गृहाङ्गणम् ।। ।। १९ ।।
उपनीय ददद्वेदमाचार्यः स उदाहृतः ।।
एकदेशमुपाध्यायो ऋत्विग्यज्ञकृदुच्यते ।। 3.10.२०।।
सांवत्सरो ज्यौतिषविद् वृतो भवति भूभुजा ।।
तस्यैव यज्ञकृद्यस्तु स पुरोहित इष्यते ।। २१।।
अमात्यश्च स्मृतो मन्त्री देशो निचय उच्यते ।।
राजा नरेन्द्रो नृपतिस्तथैव सिंहासनं तस्य तथासनं स्यात् ।।
क्षत्ता प्रतीहार इति प्रदिष्टस्तद्धस्तदण्डः कथितं तु वेत्रम् ।। २२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अभिधानकोशे चण्डालादिपर्य्यायवर्णनो नाम दशमोऽध्यायः ।। १० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०११-०१५

3.11
मार्कण्डेय उवाच ।।
कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिर्मेधा मतिः पुष्टिः सरस्वती ।।
स्मृतिः श्रद्धा रतिश्चैव धृतिर्नीतिः स्थितिः श्रुतिः ।। १ ।।
रात्रिः प्रभा क्षपा दीप्तिः शाला माला निशा स्पृहा ।।
दोला हेला तथा लीला यामिनी क्षणदाचरा ।। २ ।।
यात्रा भस्त्रा द्युतिर्मात्रा दंष्ट्रा सेना वचा तथा ।।
कुटिः खोरी दया ज्योत्स्ना सीमा वेणिस्तथैव वाक् ।।३ ।।
तनुर्धूलिः शलाका च ग्रीवा भ्रूश्च शरत्तथा।।
दरः प्रावृट् चाचमनी स्थूणा चूडा सिरा वसा ।।४।।
कक्ष्या सप्ता सुरा जंघा जटा घण्टा कशा तथा ।।
विद्युत्कक्षा सरिद्वल्लीरिषीका रज्जुरिष्टका ।। ५ ।।
दिग्भूर्भूमिर्मही क्षोणी क्षपा चैव वसुन्धरा।।
छाया चमूर्वालुका च तथा विद्युद्विपत्सरित् ।।६।।
इरा सम्पदवापश्च लीला वेला तला शिला ।।
कला च मेखला ज्वाला सेना दद्रुर्वली समा ।।७।।
ज्या च म्लानिस्तथा हानिः शाटी स्वाहा तथैव गीः ।।
धीर्वृद्धिर्धूः क्षमा बुद्धिः क्षुत्क्षमाशीः सवालुका।।८।।
विंशतेर्नवतिर्यावत्क्रोडास्वदुशिरोधरा ।।
माया च शष्कुली जिह्वा घटोत्का स्नायुरेव च ।।९।।
लेखा जरा तथा पङ्क्तिस्त्रेता प्रावृडरोचका ।।
लाक्षा कण्डूः प्रियंगुश्च माण्डिका कटिरौषधिः ।। 3.11.१० ।।
ऋक्स्फुलिङ्गा कलिः शय्या कोटिः कन्या च नालिका।।
निःश्रेणिः पृतना दीप्तिर्निद्रा तन्द्रा गुहा रुचिः ।। ११ ।।
साम्ना दाम्ना तथा वीथी नीविर्धारा तथा कृषिः ।।
मंजूषा पर्षदश्चैव पताका काकिनी कृपा ।। १२ ।।
पेला चैव समंजिष्ठा भेरी नेमिर्मनःशिला ।।
दर्वी स्थाली सभा वीचिः स्थली चैव समञ्जरी ।।१३।।
वल्लरी मन्दुरा लाक्षा सूची चाधिषणा शमी ।।
मक्षिका विकृतिर्यूका शिखा शाखा तथाटवी ।। १४ ।।
स्त्रीवृत्तयस्ते कथिता मयैते शब्दाः समासस्त्वयमत्र राजन् ।।
इदं तमानन्त्यमुशंति सर्वं स्त्रीवाचकं शब्दमुशन्ति धीराः ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० अभिधानकोशे स्त्रीलिङ्गनिर्देशो नामैकादशोऽध्यायः

।। ११ ।।
3.12
मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि यदुवंशविवर्धन ।।
तव पुंवाचकाञ्शब्दाञ्शृणु तान्गदतो मम ।। १ ।।
राजा कृताक्षमूर्धात्मा पायुश्लेष्माश्मपूरणः ।।
मज्जा प्लीहा च कथिता नाताद्यस्काः पुमर्थकाः ।। २ ।।
वृत्रः पुत्रस्तथा मन्त्रस्तथैवामन्त्र इष्यते ।।
पुंसि राशिर्मुहुर्तश्च मासः पक्षोऽब्दवत्सरौ ।। ३ ।।
ऋतुः कालो गिरिः शैलः शिलोच्चयत्तुगाचलाः ।।
सुरासुराणां संज्ञाश्च याश्च प्रोक्ता महोदधेः ।। ४ ।।
संवत्सरश्च दिवसो ग्रहो वासर एव च ।।
पर्यायः पङ्कशरयोररिनिस्त्रिंशयोरपि ।। ५ ।।
पुत्रपर्यायशब्दाश्च पितृपर्यायसंयुताः ।।
कण्ठबाह्वोस्तथा संज्ञाः स्तनकेशरदस्य च ।।६।।
गुल्फनामानि कर्णश्च हनुः प्रश्नो विधिर्निधिः ।।
कपोलनामानि तथा निर्घोकेक्षुककेलयः ।। ७ ।।
कलिर्विघ्नो घटो जूटः पटः पायुः कुशोंऽकुशः ।।
बिन्दुः स्वरः कुठारश्च पण शाणौ च पर्पटः ।। ८ ।।
वटो बन्धः पुटो मृत्युर्मन्युः शोणः किणः फणः ।।
गुणश्चूर्णो गणः पन्था अध्वाङ्गुः पूग एव च ।।९ ।।
कमण्डलुः पलां डुश्च गण्डः स्थूलश्च कङ्कटः ।।
प्रस्थः शङ्खो रथश्चैव रसो वर्गस्तुषो बुधः ।। 3.12.१० ।।
यवो माषस्तथा शब्दः स्पर्शो गन्धः शठो वणिक् ।।
करीषस्तरलो मेढ्रो रथो मण्डप एव च ।। ११ ।।
नरको नूपुरश्चैव समुद्गी लोक एव च ।।
काषार्षयः कोणमुसलौ कुसूलः शूर्पदर्दुरौ ।।
पञ्च पिण्याकशूर्पाश्च वातदण्डांकुरांकुशाः ।। १२ ।।
कुणयः प्रोथयूथौ च कुन्तदर्पणवेणुकाः ।।
ध्वजो वंशस्तथा वेणुः क्रिमिकल्कर्षिकर्दराः ।। १३ ।।
पुस्तकश्चाध्वरो व्रीहिरम्बुदोञ्जन एव च ।। १४ ।।
स्तंभः पशुर्धर्मनिदाघकुम्भाः कटाहयूपस्तबकाः सफेना ।।
नितम्बषण्ढक्षुपसूपयूपाः पुंसि स्मृता यादववंशमुख्य ।! १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादेऽभिधानकोशे पुंवर्गनिर्देशो नाम

द्वादशोऽध्यायः ।। १२ ।।
3.13
मार्कण्डेय उवाच ।।
अन्त्यलिङ्गेऽथ वर्तन्ते ये शब्दा नृपसत्तम ।।
तानहं संप्रवक्ष्यामि शृणुष्व गदतो मम ।। १ ।।
जलनामानि सर्वाणि विनापो यदुसत्तम।।
भ्रान्ताश्च पूर्वं येनोक्तास्ते नपुंसकवृत्तयः ।। २ ।।
द्व्यृचो नान्तास्तथा ये च नोक्तास्ते यदुसत्तम ।।
असत्यं च धनं सर्वं जरसोऽन्यत्र यादव ।। ३ ।।
नपुंसके च वर्तन्ते शब्दा लोचनवाचकाः ।। ४ ।।
सर्वाणि पुष्पनामानि कथितानि नपुंसके ।।
शरीरमस्थि दधि च सक्थि वा गुदजानुनी।।५।।
श्मश्रुकूले कुलं पर्णं लोहनामानि यानि च ।।
अहर्निशं शकृत्सक्थि धनुः शोणितदारुणी ।।६।।
क्षीरं विषामृते षण्डं फलमूलमलानि च ।।
पुरं मधु खलं नालं चीवरं चीरमम्बरम् ।। ७।।
गगनं घनमाकाशं सुखदुःखपदानि च ।।
कूपबीजेऽथ पललं तल्पसद्म शवानि च।।८।।
निमित्तचित्तपित्तौघतक्रशुक्रभयानि च।।
तीर्थपञ्जरचेलानि फलद्वन्द्वाक्षराणि च ।। ९ ।।
धान्यश्मशानरत्नाग्रतल्परत्नयुगानि च ।।
गोपपत्तनसैन्यार्धमङ्गलायुधखानि च ।। 3.13.१० ।।
नगरं हरितालं च तिमिरं पलितं विषम् ।।
श्मशानं मिथुनं तत्त्वं किल्बिषं विदलं हिमम् ।।११।।
वृन्दं कुतूहलं शीधु शरावं शिखरं पलम् ।।
वृत्तं च मुकुटं पण्यं मलमंशुकमेव च ।। १२ ।।
इंद्रियं युगलं कूटं कपालं शूलशेखरे ।।
पातालं विवरं रन्ध्रं छिद्रमाकाशमेव च ।। १३ ।।
तृणं शुभ्रमिरं चैव कुङ्कुमं शुष्कचीवरम् ।।
मृणालमजितं खड्गं तुहिनं द्वारमास्पदम ।। १४ ।।
राष्ट्रं तलं किट्टकफे तथायुः स्थूलं खलीनं पललं पलालम् ।।
काष्ठं रणं पार्श्वकुकुन्दरे च सन्देहके चेव नपुंसकं स्यात् ।।१५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अभिधानकोशे नपुंसकविधौ त्रयोदशोऽध्यायः ।। १३ ।।

3.14
मार्कण्डेय उवाच ।।
एकैकस्य तु वर्णस्य विन्यासो यः पुनःपुनः ।।
अर्थगत्या तु संख्यातमनुप्रासं पुरातनैः ।। १ ।।
अत्यर्थं तत्कृतं राजन्ग्राम्यतामुपगच्छति ।।
शब्दाः समानानुपूर्व्या यमकं कीर्तितं पुनः ।। २ ।।
आदौ मध्ये तथैवान्ते पादस्य तु तदिष्यते ।।
संदष्टकसमुद्राख्यौ तथैव यमकौ मतौ ।। ३ ।।
समस्तपादयमकं दुष्करं परिकीर्तितम् ।।
उपमानेन तुल्यत्वमुपमेयस्य रूपकम् ।। ४ ।।
रूपकाभ्यधिकं नाम तदेवैकगुणाधिकम् ।।
गुणानां व्यतिरेकेण व्यतिरेकमुदाहृतम् ।। ५ ।।
उपमानविरुद्धैश्च गुणैस्तदपरं मतम् ।।
द्वित्र्यर्थं वाचकैः शब्दैः श्लेष इत्यभिधीयते ।। ६ ।।
अन्यरूपस्य चार्थस्य कल्पना यान्यथा भवेत् ।।
उत्प्रेक्षाख्यो ह्यलङ्कारः कथितः स पुरातनैः।।७।।
उपन्यासस्तथान्यः स्यात्प्रस्तुताद्यः क्वचिद्भवेत्।।
ज्ञेयः सोर्थान्तरन्यासः पूर्वार्थानुगतो यदि ।। ८ ।।
उपन्यासेन वान्यस्य यदन्यः परिकीर्त्यते ।।
उपन्यासमलङ्कारं तं नरेन्द्र प्रचक्षते ।। ९ ।।
हेतुं विना विततता प्राप्ता सा तु विभावना ।।
प्रोक्ता चातिशयोक्तिस्तु ह्यतुलैरुपमागुणैः ।। 3.14.१० ।।
यथा स्वरूपकथनं स्वभावोक्तिः प्रकीर्तिता ।।
भूयसामुपदिष्टानां निर्देशः क्रमशस्तथा ।। ११ ।।
यथासंख्यमिति प्रोक्तमलङ्कारः पुरातनैः ।।
विशेषप्रापणादुक्ता विशेषोक्तिस्तथा नृप ।। १२ ।।
या क्रिया चान्यफलदा विरोधस्तु स इष्यते ।।
स्तुतिरूपेण या निन्दा निन्दास्तुतिरिहोच्यते ।। १३ ।।
निन्दास्तुतिस्तथैवोक्ता निन्दारूपेण या स्तुतिः ।।
वस्तुना रूप्यमाणेन दर्शनं तन्निदर्शनम् ।। १४ ।।
विना तथा स्यादुपमा तु यत्र तेनैव तस्यैव भवेन्नृवीर ।।
अनन्वयाख्यं कथितं पुराणैरेतावदुक्तं तव लेशमात्रम् ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अलङ्काराध्यायो नाम चतुर्दशोऽध्यायः ।। १४ ।।

3.15
मार्कण्डेय उवाच ।।
धर्मार्थकाममोक्षाणां शास्त्रं स्यादुपदेशकम् ।।
पूर्वैराचरितं सद्भिर्धर्मकामार्थसाधकम् ।। १ ।।
मोक्षस्य यत्रोपन्यास इतिहासः स उच्यते ।।
तदेव काव्यमित्युक्तं चोपदेशं विना कृतम् ।। २ ।।
एकस्य चरितादेव तथा काव्यं प्रकीर्तितम् ।।
निबद्धो यत्र राजेन्द्र नायकप्रतिनायकौ ।।३।।
प्रयाणोद्यतसंप्रेषयुद्धयुक्तं तदेव तु ।।
नायकाभ्युदयोपेतं महाकाव्यं तदिष्यते ।।४।।
वर्णयेच्च महाकाव्ये देशपत्तनपार्थिवान् ।।
ऋत्वद्रिनिम्नगाश्चैव तथा नारीश्च पार्थिव ।।५।।
वर्णनीयौ तथैवात्र नायकप्रतिनायकौ ।।
नायको धर्मविजयी सताम्पन्थानमाश्रितः।।६।।
तथा च लोकविजयी विज्ञेयः प्रतिनायकः ।।
प्रतिनायकघातस्तु वक्तव्यो नेतरस्य तु ।। ७ ।।
नायकस्य महाराज मरणं नैव वर्णयेत् ।।
सशरीरस्य यस्य स्यात्संप्राप्तिस्तस्य वर्णयेत् ।। ८ ।।
छन्दोविरहितं गद्यं शब्दशास्त्रविरोधि च ।।
कष्टाक्षरपदन्यासमश्लीलवचनान्वितम् ।। ९।।
तस्मादुल्लक्ष्यवाक्यार्थमप्रसिद्धाभिधानवत् ।।
काव्यबन्धं न कर्तव्यं पुनरुक्तं च यद्भवेत् ।। 3.15.१ ० ।।
विस्मये वाभ्यसूयायां भयशोकत्वरासु च ।।
हर्षे च वीप्सा कर्तव्या पुनरुक्तं न तद्विदुः ।।११।।
दूतवाक्ये तथा स्वप्ने कार्यगत्या तथागते।।
पुनर्वर्धननिर्देशे पुनरुक्तं च तद्विदुः ।। १२ ।।
ससंशयं न वक्तव्यं प्रतिज्ञारहितं तथा ।।
पूर्वापरविरुद्धं च यच्च लोकविगर्हितम् ।। १३ ।।
शृङ्गारहास्यकरुणारौद्रवीरभयानकैः ।।
बीभत्साद्भुतशान्ताख्यै रसैः कार्यं समन्वितम् ।। १४ ।।
काव्यं कलाकौशलसंप्रयुक्तं धर्मेण चार्थेन तथोपपन्नम् ।।
धर्मेण युक्तस्य च नायकस्य कार्यं तथा चाभ्युदयान्तमेव ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे महाकाव्यलक्षणं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ।। १५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०१६-०२०

3.16

।। मार्कण्डेय उवाच।।

काव्ये येऽभिहिता दोषाः कैश्चित्तेभ्यः प्रहेलिका ।।

कर्तव्याश्च तथैवान्यास्तासां वक्ष्यामि लक्षणम् ।। १ ।।

श्लोकेनैकेन वा द्वाभ्यां कर्तव्या तु नरोत्तम ।।

न कर्तव्याश्च ता राजन्बहुश्लोकनिबन्धनाः ।। २ ।।

तस्यां मात्रावशादर्थो गोप्यते सा समागता ।।

पर्यायवचनाद्यस्यां वन्दिता सा प्रकीर्तिता ।। ३ ।।

वृत्तान्तगोपिकान्ताया पदैर्व्यवहितैर्भवेत् ।।

अप्रसिद्धैस्तु पर्यायैर्दुःखिता नाम सा स्मृता ।। ४ ।।

कल्पनागोपितार्थात्तु कथिता परिहासिका ।।

समानरूपतुल्यार्थो शब्दैरन्यैः प्रकीर्तिता ।। ५ ।।

दुर्बोधाक्षरबन्धा च परुषा नामतः स्मृता।।

संख्यामात्रसमानत्वात्संख्याताख्या तथोच्यते ।। ६ ।।

अर्थान्तरान्कल्पनया कल्पिता च तथोच्यते ।।

अन्यस्य संज्ञायामोहान्नमान्तरितसंज्ञिता ।।७।।

अर्थव्यामोहतः प्रोक्ता निभृता च महानृप ।।

समानशब्दा कथिता तुल्यशब्दनिबन्धना ।।८।।

अर्थानुलोमदुर्बोधा व्यामूढेति तथोच्यते ।।

गुच्छाख्या कथिता वृत्ते नानाबन्धनि बन्धना ।। ९ ।।

एकोभयबहुच्छन्ने यथार्थपरिगोपिते ।।

संकीर्णा सम्भवोपेता या तदर्थकरी भवेत् ।। 3.16.१० ।।

तदर्थकारी यत्रार्थो ज्ञायतेऽन्यार्थकामुकः ।।

राजञ्शब्दवशात्सा च कथिता व्यभिचारिणी ।। ११ ।।

उक्तेर्थे वृत्तबन्धेन मात्राभिः स्थापिता तथा ।।

नष्टार्था वा च सा प्रोक्ता वृत्तबन्धनिदर्शिता ।। १२ ।।

नष्टाक्षरा तु कथिता विनैकेन तदार्थदा ।।

अन्यार्थता तथैवोक्ता वर्णभ्रष्टा नरेश्वर ।। १३ ।।

कालस्य रूपरूपाणां व्याख्यानेन तदार्थदा ।।

बीजमात्रेण लेशाख्या भूमिपाल प्रकीर्तिता ।। १४ ।।

अश्लीलमेतास्वपि नैव कार्यं तद्वर्ज्यमाहुः कवयो नरेन्द्र ।।

उद्वेजनीयं तु सतां तदुक्तमश्लीलबन्धं सुखदं न काव्यम् ।। १५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रहेलिकालक्षणो नाम षोडशोऽध्यायः ।। १६ ।।

3.17

।। वज्र उवाच ।। ।।
मन्त्राः सब्राह्मणाः प्रोक्तास्तदर्थं ब्राह्मणं स्मृतम् ।।
कल्पना च तथा कल्पः कल्पश्च ब्राह्मणस्तथा ।। १ ।।
कथितानि तथार्थानि पुराणं च तथा द्विज ।।
प्रक्रिया प्रथमः पादः कथावस्तुपरिग्रहः ।। २ ।।
उपोद्घातानुषङ्गौ च तथा संहार एव च ।।
चतुष्पादं हि कथितं पुराणं भृगुनन्दन ।। ३ ।।
सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ।।
वंशानुचरितं चैव पुराणं पञ्चलक्षणम् ।। ४ ।।
तत्र वा विदितं सर्वं तत्रोक्तं गीतलक्षणम् ।।
वृत्तस्य लक्षणं चैव नाटकाख्यानलक्षणम् ।। ५ ।।
तस्मादहं त्वां पृच्छामि द्विज नाट्यस्य लक्षणम् ।।
सभेदं तन्ममाचक्ष्व सर्वज्ञोऽसि यतः प्रभो।।६।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
इतिहासानुसारेण पुराणानां समीक्षितम् ।।
चरितं त्रिदशानां वा नाटकं तत्र कीर्तितम्।।७।।
एकनायकसंयुक्तं नायकप्रतिनायकैः।
संयुक्तमथवा कार्यः काव्ये वै तत्र नायकः ।।८।।
सर्वास्तु वृत्तयस्तत्र तत्र सर्वे तथा रसाः ।।
कालप्रयोगं च तथा युक्त्या संदर्शयेन्नृप ।।९।।
पञ्चावराङ्कं तत्प्रोक्तं तथादशपरं शुभम् ।।
एकदैवतिकं वृत्तमङ्के राजन्प्रदर्शयेत ।। 3.17.१० ।।
तदन्ते सर्वपात्राणां निष्क्रमश्च विधीयते ।।
युक्त्युपन्याससंयुक्तं तथा निष्कमणं मतम् ।।११।।
मरणं राज्यविभ्रंशो नगरस्योपरोधनम् ।।
एतानि दर्शयेन्नांके तथा युद्धं च पार्थिव ।। १२ ।।
प्रवेशकेन कर्तव्यं तेषामाख्यानकं बुधैः ।।
पात्रद्वयेन कर्तव्यं तथा नित्यं प्रवेशकम् ।। १३ ।।
पात्रे परिजने तत्र कर्तव्यं नायकेन तु ।।
भिन्नं पात्रद्वयं यत्र तत्र विष्कम्भकं स्मृतम् ।।१४।।
तयोरन्ते तु कर्तव्या तथा रङ्गस्य शून्यता ।।
अङ्गान्ते च तथा कार्या न कार्या सान्यथा भवेत् ।। १५ ।।
बहुदैवतिकं वृत्तं कर्तव्यं तु प्रवेशकम् ।।

संक्षपोक्तिश्च कर्तव्या कर्तव्यो नहि विस्तरः ।। १६ ।।
प्रख्यातनायकवधं न च तत्र प्रवेशयेत्।।
तस्य प्रकाशनं कार्यमङ्केप्येव नराधिप ।। १७ ।।
नायकाभ्युदयः कार्यो नाटकान्ते तथैव च ।।
बह्व्योऽपि नायिका यत्र तासामपि तथा भवेत् ।। १८ ।।
एवंविधा सशृङ्गारा चतुरङ्काः तु नाटिका ।।
कृतं प्रकरणं तद्वत्स्वयमुत्पाद्य वस्तुना ।। १९ ।।
ब्राह्मणो नायकस्तत्र वणिक्च नृपसत्तम ।।
एवं प्रकरणी कार्या चतुरङ्कापि सा भवेत् ।। 3.17.२० ।।
इतिहासानुबन्धो वा स्वयमुत्पाद्य वा कृतः ।।
भारतीकरुणप्रायो निवृत्तं समनन्तरम् ।। २१ ।।
चतुष्टयाङ्कः कर्तव्यो दिव्यनायकवर्तितः ।।
इतिहासानुसारेण प्राणश्चैकाहिकः स्मृतः ।। २२ ।।
एकांको युद्धबहुलस्वात्मशंसापरस्तथा ।।
आकाशकथनैर्युक्तस्त्वेकपात्रकृतक्रियः ।। २३ ।।
प्रोक्तः समवताराख्यस्त्रिदशासुरनायकः ।।
त्रिशृङ्गारस्त्रिकपटस्तथा द्वादशनायकः ।। २४ ।।
ईहामृगोऽथ बह्वङ्कस्तथा गन्धर्वनायकः ।।
शृङ्गारबहुलः कार्योऽतृप्त योनिरसाश्रयः ।। २५ ।।
ऐकाहिको दृप्तरसो व्यायोगश्चैकनायकः ।।
वीथी त्रयोदशाङ्का स्यात्तथा नायकवर्जिता ।।२६ ।।
डिमाख्यश्च तथा प्रोक्तो रसस्तु सुरनायकः ।।
तथा रौद्ररसप्रायः प्रख्यस्तविषयान्वितः ।। २७ ।।
एकाङ्को हास्यबहुलस्तथैवोदात्तनायकः ।।
कार्यः प्रहसनाख्यस्तु वेश्याविटसमन्वितः ।। २८ ।।
सूत्रधारस्य वाक्येन काव्यवस्तुनिबन्धनम् ।।
सर्वं प्रकाशयेदादौ सर्वेष्वेतेषु वस्तु यत् ।। २९ ।।
संस्कतं नायकवचो लिङ्गिश्रोत्रियभूभुजाम् ।।
द्विजन्मनां सुराणां च दैत्यगन्धर्वभोगिनाम् ।। 3.17.३० ।।
नायिकादेवरामाणां व्याजलिङ्गवतां तथा ।।
विदूषकाणां च भवेत्प्राकृतं वचनं नृप ।। ३१ ।।
बालस्त्रीनीचषण्डानां ये चान्ये नानुकीर्तिताः ।।
तेषां वाक्यमपभ्रष्टं तच्च ज्ञात्वा प्रयोजयेत् ।। ३२ ।।

स्वयमुत्पादितानां मे नानात्वं शृणु लक्षणम् ।।
शर्म वर्मधनान्यन्ते वर्णानां दासवत्तथा ।। ३३ ।।
राज्ञां विक्रमसंयुक्तममात्यानां तथा भवेत् ।।
स्त्रीणां सुखोद्यमक्रूरं नायिकानां मनोहरम् ।। ३४ ।।
राज्ञीपरिजनस्त्रीणां कलाकौशलसंयुतम् ।।
राज्ञः परिजनस्त्रीणां विजयोत्तरमिष्यते ।। ३५ ।।
सांवत्सराणां माङ्गल्यं शान्तिप्रायं पुरोधसाम् ।।
शूरप्रायममात्यानामायुष्यं भिषजामपि ।। ३६ ।।
विटानां भूषणप्रायं दासीनां कुसुमादिकम् ।।
ऋषिगोत्रधरौ कार्यौ कञ्चुकीयविदूषकौ ।। ३७ ।।
दत्ता मित्रा तथा सेना वैश्या नाम ततो भवेत् ।।
अधिकारानुरूपाणि तथा चैवाधिकारिणाम् ।। ३८ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि येन वाच्यस्तु यो यथा ।।
देवेति राजा वक्तव्यो भृत्यैः प्रकृतिभिस्तथा ।। ३९ ।।
राजेति विप्रैर्वक्तव्यो ऋषिभिर्नामगोत्रतः ।।
अपत्यप्रत्ययाद्देवैर्वयस्येति समो जनः ।। 3.17.४० ।।
विदूषकोऽपि वक्तव्यो वयस्य इति नायकैः ।।
आयुष्मानिति सूतेन रथी वाच्यस्तथा भवेत् ।।४१ ।।
भगवन्निति वक्तव्या ऋषयो गुरवः सुराः ।।
पुत्र वत्सेति शिष्यस्य तथा वा नामगोत्रतः ।। ४२ ।।
आर्यपुत्रेति वक्तव्यः स्त्रिया भर्ता नराधिप ।।
नाम्ना भार्या तु वक्तव्या राज्ञी देवीति नायिका ।। ४३ ।।
पिता तातस्तथा वाच्यो मातुश्चैवार्यकः पिता ।।
युवराजः कुमारः स्यान्मान्यो भावः समीरितः ।। ४४ ।।
मान्यमानस्तथा भामो भर्तृदारः कुमारकः ।।
हलेति तु समाना स्त्री वक्तव्या समया तथा ।। ४५ ।।
हञ्जेत्यामन्त्रयेन्नारी हण्डे परिजने स्वके ।।
स्वसेति भगिनी वाच्या लिङ्गस्था व्रतिनी तथा ।। ४६ ।।
आर्येति ब्राह्मणी वाच्या शेषा लिङ्गार्थतस्तथा ।।
अन्तःपुरचरो यस्तु स्त्रीभोगपरिवर्जितः ।। ४७ ।।
स तु वर्षधरो ज्ञेयस्तदध्यक्षस्तु कञ्चुकिः ।।
ब्राह्मणः स भवेद् वृद्धो मान्यश्च वसुधाधिपैः ।। ४८ ।।
विदूषको ब्राह्मणः स्यान्नायकस्य रहस्यवित् ।।

नटः प्रधानः स भवेत्सूत्रधारो नराधिप ।। ४९ ।।
ज्ञेया बीजसमुत्पत्तिर्मुखं नाना रसोद्भवः ।।
मुखोत्थबीजोद्घटनं तथा प्रतिमुखं स्मृतम् ।। 3.17.५० ।।
प्राप्याप्रातियुतो गर्भस्तस्यैवोद्भेदसंज्ञितः ।।
तदेवोद्भिन्नबीजार्थो विसर्गो व्यसनान्वितः ।। ५१ ।।
मुखादीनां निर्वहणं तथा निर्वहतं भवेत् ।।
नाटके सप्रकरणे कर्तव्याः पात्रसन्धयः ।। ५२ ।।
डिमे समवकारे च विसर्गं नैव कारयेत् ।।
व्यायोगेहामृगौ कार्यो तथा गर्भविवर्जितौ ।। ५३ ।।
उत्सृष्टाङ्क प्रहसनं वीथी भाणकमेव च ।।
एतेषां नावकर्तव्यं तथा प्रतिमुखं नृप ।। ५४ ।।
औदार्यसत्पथं शौर्यं नायकस्तु न संत्यजेत् ।।
नायिकापि तथा राजन्यजेद्वा प्रतिनायकः ।। ५५ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि नायिकाष्टकलक्षणम् ।।
निजापराधात्स्वगृहे वाससज्जा तु नायिका ।। ५६ ।।
विरहोत्कण्ठिता सैव या त्वनागतनायिका ।।
स्वाधीन भर्तृका प्रोक्ता या स्यात्स्वाधीनभर्तृका ।। ५७ ।।
कलहान्तरिता प्रोक्ता कलहाहतनायका ।।
खण्डिता या च नखरैर्युतमेति प्रगोपतिम् ।। ५८ ।।
विप्रलब्धा तु सा ज्ञेया संकेते कान्तवर्जिता ।।
प्रवासगतकान्ता तु तथा प्रोषितभर्तृका ।। ५९ ।।
एतासामुचिताकारलीलाभिर्बन्धनं घनम् ।।
नाटकादिषु रूपेषु कर्तव्यं द्वादशस्वपि ।। 3.17.६० ।।
शृङ्गारहास्यकरुणवीररौद्रभयानकाः ।।
बीभत्साद्भुतशान्ताख्या नव नाट्यरसाः स्मृताः ।।६१।।
बन्धो रसानुगः कार्यः सर्वेष्वेतेषु यत्नतः ।।
रसप्रधानमेवैतत्सर्वनाट्यं नराधिपः ।। ६२ ।।
एते कलाकौशलशीलयुक्ताः कार्यास्तथा लोक विधानयुक्ताः ।।
धर्मार्वकामाद्युपदेशगाश्च हिताय लोकस्य नरेन्द्रचन्द्र ।। ६३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे द्वादशरूपकवर्णनो नाम सप्तदशोऽध्यायः ।। १७ ।।

3.18

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।

अथ गीतलक्षणं भवति तस्य त्रीणि स्थानानि उरः कण्ठः शिरश्च, तेभ्यो मन्द्रमध्यतारोत्पत्तिः ।

त्रयो ग्रामाः । षड्जमध्यमगान्धाराः ।
सप्तस्वरा । षड्जर्षभ गान्धारमध्यमपञ्चमनिषादधैवताः
एकविंशतिमूर्च्छनाः सप्त सप्त प्रतिग्रामाश्रिताः ।
तद्यथासां नामानि सौवीरी हारिणाश्वा कलोपनता शुद्धमध्यमा मार्गी पौरवी ऋष्यका चेति ।।
एताः सप्त मध्यमग्रामिण्यः उत्तरासंज्ञाः ।
प्राञ्चिनी उत्तरायता शुद्धषड्जमत्सरीकृता अश्वक्रान्ता उद्गता च एताः सप्त षड्जग्रामिकाः ।
आलापी कुन्तिमा श्रद्धा उत्तरा षड्जा पञ्चायता. .....एताः सप्त गान्धारग्रामिकाः ।
अथैकोनपञ्चाशत्तानाः । अग्निष्टोमिकः अत्यग्निष्टोमिकः पौण्डरिकः आश्वमेधिकः राजसूयिकः वहुसुवर्णिकः गोसविकः महाव्रतिकः ब्रह्म तानः प्राजापत्यः नगाश्रयः यज्ञाश्रयः गोदानिकः हयक्रान्तः अजक्रान्तः विष्णुक्रान्तः अरण्यः मत्तकोकिलः उज्जीविकश्चेति एते विंशतिर्मध्यमग्रामिकाः ।
प्रस्वापनं पैशाचः जीवनः सावित्रः अर्धसावित्रः सर्वतोभद्रः सुवर्णः विष्णुः जिष्णुर्विष्णुवरः शारदः विजयः हंसः ज्येष्ठ इति एते चतुर्दशषड्जग्रामिकाः । तुम्बुरुप्रियः महालक्ष्मणः गन्धर्वानुमतः अलम्बुसप्रियः नारदप्रियः भीमसेनप्रियः वितानः मातङ्गः भार्गवप्रियः अभिरामः संश्राव्यः किन्नरप्रियः पुण्यः मनोहरः कल्याणकरश्चेति एते पञ्चदश गान्धारमाश्रिताः
एतच्चतुर्विधं स्वरपदलयावधानयोगात् ।
मूर्च्छनास्वादिमध्यान्ते वादिसंवाद्यन्त्यवादिसंज्ञास्तिस्रो वृत्तयः।।
पूर्वोक्ताश्च नवरसाः तत्र हास्यशृङ्गारयोर्मध्यमपञ्चमौ।
वीररौद्राद्भुतेषु षड्जपञ्चमौ । करुणे निषादगान्धारौ ।
बीभत्सभयानकयोर्धैवतम् ।
शान्ते मध्यमम् ।
तथा लयाः हास्यशृङ्गारयोर्मध्यमाः ।
बीभत्सभयानकयोर्विलम्बितः ।
वीररौद्राद्भुतेषु द्रुतः ।
चोक्षाप्रयोगः स्वरोराधने रूपकेषु प्रकरणानुगतः मन्युव्यपदेशेन ते भवन्ति।।
भवन्ति चात्र श्लोकाः ।।
ग्रहांशस्तारमन्द्रे च न्यासोपन्यास एव च।।
अल्पत्वं च बहुत्वं च षाडवोडविते तथा।।
एवमेव बुधैर्ज्ञेया जातयो दशलक्षणाः।।
अलङ्काराश्च चत्वारो भवन्ति वसुधाधिप ।।
प्रसन्नादिः प्रसन्नान्तः प्रसन्नाद्यन्त एव च ।।
प्रसन्नमध्यश्च तथा क्रमेणैवं विनिर्दिशेत् ।।
अपरान्तकमुल्लोप्यं मन्द्रकः मकरी तथा ।।
उवेणकं सरो बिन्दुमुत्तमं गीतकानि तु।।

ऋग्गाथा पाणिका दक्षविहिता ब्रह्मगीतिका।।
गीतमेतत्तदाभ्यासः कारणाच्चोक्षसंज्ञः ।।
संक्षेपेण मया प्रोक्तं सुराराधन कारणात् ।।
गीतज्ञो यदि गीतेन नाप्नोति परमं पदम् ।।
देवस्यानुचरो भूत्वा तेनैव सह मोदते ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० गीतलक्षणो नामाष्टादशोऽध्यायः ।। १८ ।।
3.19
मार्कण्डेय उवाच ।।
अथातोद्यविधानम् ।।
चतुर्विधमातोद्यं ततं सुषिरं घनमवनद्धं च ।
ततं वीणादि, शुषिरं वंशादि घनं तालादि अवनद्धं मुरजादि तत्र स्वरास्तुल्याः शारीरा वैणवाश्च।
तद्वद्वंशा किन्तु यथा शरीराणामा रोहावरोहणे तथा वैणवानां वंशानां विपर्ययात् तालः कालप्रयोज्यः ।

पञ्चलघ्वक्षरोच्चारणकलामात्रास्तिस्रो वृत्तयः ।
चित्रा वृत्तिर्दक्षिणा द्विधा ।
मात्राकलाचित्रे चतुर्मात्रावृत्तौ अष्टमात्रा दक्षिणाया ।
अष्टमात्रादक्षिणे अवया निष्क्रयो विक्षेपः प्रवेशः शम्पातालः संनिपातभेदः ।
कलासमूहो युक्तः ।
चपुटस्थः अयुक् चञ्चत्पुटलः प्लुतान्तः पञ्चपाणिः ख इति तापुत्रा यथाक्षरस्थः ।
तत्र लयाः द्रुतमध्यविलम्बिताः ।
लयवत्तालः ।
प्रकरणं द्विविधम् । कुलकं च्छेद्यकं च ।
अथावनद्धं तत्र पौष्करवत्क्वणान्वितं करुणान्वितम् ।
तत्र षोडशाक्षराणि क ख ग घ ट ठ ड ण त थ द ध य र ल व इति, तत्र कटरथउगादिदक्षिणमुखे, घधमा वामे, गदकारा मृर्ध्निः टणलहा आलिङ्गे अआइउएओ अइ च ओ यथायोगं खगधा नां रेफेण योगः ।
कहभदानां णलथवः ।
समहस्तनिपातादङ्गुलीप्रचलनोर्धवामैकयोः समहस्तनिपातप्रदेशिनी तद्वद् डल्लानां योगः
समपाण्यर्ध पाणिरदीर्घपाणिरेकपाणिः द्विहस्तप्रदेशिनीप्रहतानि समपाणिप्रहतोपकार
घथगडराअध्यर्धपाणौ कथकारा।
अध्यर्धपाणौ ठणलहास्नहाद्विहस्तेन तलप्रदेशिनीप्रहते अहितवितस्तालिप्तगोमुखीमार्गाः
शृङ्गारहास्ययोरंधितः ।
वीररौद्राद्भुतेषु वितस्तः करुणाशान्तयोरालिप्तः ।
बीभत्सभयानकयोर्गोमुखदर्दुरपणवयोर्मृदङ्गानुगमनं भवति ।
भवन्ति चात्र नेपथ्यभवनद्वारासमानरङ्गाभिवीक्षणम् ।

मुरजाः पृष्ठतस्तेषां तद्वन्मार्जनिका भवेत् ।।
याम्यतस्तस्य विज्ञेयो दर्दुरः पणवस्तथा ।।
उत्तराभिमुखो गाता तथा दक्षिणतो भवेत् ।।
वामतो गैरिकस्तस्य दक्षिणे वंशवादकौ ।।
गातुरेवाभिमुख्येन गायकानां निवेशनम् ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे आतोद्यविधिर्नामैकोनविंशोऽध्यायः ।।१९ ।।
3.20
परस्यानुकृतिर्नाटयं नाट्यज्ञैः कथितं नृप ।।
तस्य संस्कारकं नृत्तं भवेच्छोभाविवर्धनम् ।। १ ।।
नृत्यं तु द्विविधं प्रोक्तं नाट्यलास्याश्रयं सदा ।।
द्वैविध्यं द्विविधस्यापि पुनरुक्तं नराधिप ।। २ ।।
अभ्यन्तरञ्च बाह्यं च बाह्यं लक्षणवर्जितम् ।।
अभ्यन्तरं लक्षणवन्मङ्गल्यं तत्प्रयोगतः ।। ३ ।।
लास्यं स्वच्छन्दतः कार्यं मण्डपे यदि वा बहिः ।।
नाट्यं मण्डप एव स्यान्मण्डपं द्विविधं भवेत् ।। ४ ।।
आयतं चतुरस्रं तु द्वात्रिंशद्धस्तसम्मितम् ।।
चतुरस्रं न कर्तव्यमायतं द्विगुणायतम् ।। ५।।
हीनाधिकं न कर्तव्यं दृष्टादृष्टशुभप्रदम् ।।
हीने भवति सम्मर्दो विस्तीर्णे नाट्यगेययोः ।। ६ ।।
व्यक्तिर्नैवोपपद्येत तस्मात्तौ परिवर्जयेत ।।
आदावेव तु कर्तव्यं त्रिदशानां तु पूजनम् ।। ७ ।।
पूजनं जर्जरस्यापि वास्तुदैवतपूजनम् ।।
एवं कृत्वा ततो नाट्यं नान्दीपूर्वकमिष्यते ।। ८ ।।
ततो जवनिकाक्षेपैः प्रतिपात्रप्रवेशनम् ।।
प्रवेशनिर्गमौ कार्यौ कृत्वा कार्यस्य सूचनम् ।। ९ ।।
पुष्पाञ्जलिः प्रदातव्या नाट्यान्ते वास्तुपूजनम् ।।
पाठ्ये गीते समासक्तः पात्रतुल्यः परिक्रमः ।।3.20.१०।।
चतुष्कलो नायकानां मध्यानां त्रिकलो भवेत ।।
द्विकलश्चाधमानां स्यान्मध्यमे नृपकर्मणि ।। ११ ।।
एकाधिकोनं सर्वेषां कर्तव्यं कार्ययोगतः ।।
देवा वीरोद्धता ज्ञेया उद्धता दानवादयः ।। १२ ।।
नृपाश्च धीरललिता धीरास्तदनुजीविनः ।।
प्रशान्तधीरा ऋषयः प्रशान्तास्तत्पदानुगाः ।। १३ ।।
धीरोदात्तास्तथा विप्रा उदात्ता वणिजो मताः ।।

एवंविधाश्च कथिता एतेषामेव योगतः ।। १४ ।।
आहर्यः सात्त्विकश्चैव याचिकोंगिक एव च ।।
चतुष्प्रकारोऽभिनयः कर्तव्यो नाट्यकर्मणि ।। १५ ।।
आहार्यः प्रतिशीर्षादिर्द्विकृतो वेश उच्यते ।।
धीरोद्धतानां वेशः स्यान्न चात्यर्थसमुल्बणः ।। १६ ।।
उद्धतश्चोद्धतानां स्याद्राज्ञां ललित इष्यते ।।
प्रतिनायकवेशस्तु कर्तव्यश्च तथोद्धतः ।। १७ ।।
अन्येषां सदृशो वेशो देशकर्माश्रयो भवेत् ।।
अश्वादयश्च कर्तव्याश्चर्मकाष्ठादिभिः समाः ।। १८ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि सात्त्विकाभिनयं तव ।।
अश्रुप्रपातरोमाञ्चस्वेदनं स्पन्दनं तथा।।१९।।
तथा च वर्णविन्यासैः सात्त्विकाभिनयो भवेत्।।
वाचिको वाचया प्रोक्तो वक्ष्याम्यंगिकमुत्तरे ।।3.20.२०।।
नाट्यवृत्तं तु कर्तव्यं हर्षस्थाने सदा बहु ।।
शोकस्थाने न कर्तव्यं किञ्चिद्वा कारयेत्ततः ।।२१।।
चतुर्धा रेचकं प्रोक्तं कटिपादांघ्रिकाश्रयम् ।।
चातकान्या महाचारी चारी च द्विविधा मता ।। २२ ।।
सुकुमाराङ्गः वाक्चेष्टा चारी भवति यादव ।।
एतैरभ्यर्थितैर्ज्ञेया महाचारी नरेश्वर ।। २३ ।।
मण्डलानि दशैवास्य चारीसंयोगजानि तु ।।
अतिक्रान्तं विचित्रं च तथा ललितसञ्चरम्।। ।। २४ ।।
सूचीविद्धं दण्डपादं विकृतालातसंज्ञिते ।।
वामबद्धं सललितं क्रान्तं चाकाशगानि तु ।। २५ ।।
मण्डलानि दशान्यानि शृणु भौमानि पार्थिव ।।
भ्रमरास्कन्दिते स्यातां मार्दवं च ततः परम् ।। २६ ।।
समा सरितमित्याहुरेडकाक्रीडितं यथा ।।
अड्डितं शकटाख्यं च तथाहार्यमिति स्मृतम् ।। २७ ।।
पिष्टकुब्जं च विज्ञेयं तथा चापगतं पुनः ।।
अथाङ्गहारान्वक्ष्यामि नामतस्तान्निबोध मे ।। २८ ।।
स्थिरहस्तोङ्गहारस्तु तथैवाक्षिप्तकः स्मृतः ।।
उद्घाटितस्तृतीयः स्यात्तथा चान्योऽपराजितः ।। २९ ।।
मत्ताक्रीडोऽथ विष्कम्भः तथा स्वस्तिकरेचितः ।।
वृश्चिकापसृतश्चैव तलमन्दा च सर्पितः ।। 3.20.३० ।।

मतल्लीस्खलितश्चैव भ्रमरः पार्श्वस्वस्तिकः ।।
मदाद्विलसितश्चैव विक्षिप्तो गतिमण्डलः ।। ३१ ।।
वैशाखरेचितश्चैव परिवृत्तकरेचितः ।।
उद्वर्तकः परिच्छिन्नो रेचकोऽथ बलाहकः ।। ३२ ।।
सम्भ्रान्तो वाङ्गिकश्चैव इति क्रीडो ह्यलातकः ।।
विद्युद्भ्रान्तः परावृत्तः पार्श्वच्छेदसमन्वितः ।। ३३ ।।
आक्षिप्तो रेचितश्चैव सौम्योऽथ करितस्तथा ।।
सूचीविद्धोऽपविद्धश्च विलापोवनिकुट्टितः ।। ३४ ।।
षट्त्रिंशदेते संप्रोक्ता ह्यङ्गहारा यदूत्तम ।।
एतेषां संप्रवक्ष्यामि कारणानि यथाक्रमम् ।।
हस्तपाद प्रचारश्च यथा योज्यः प्रयोक्तृभिः ।। ३५ ।।
सर्वेषामङ्गहाराणां निष्पत्तिः कारणं भवेत् ।।
तान्यहं संप्रवक्ष्यामि नामभिः कर्मभिस्तथा ।। ३६ ।।
हस्तपादसमायुक्तो नृत्तस्य करणं भवेत ।।
द्वे नृत्यकरणे चैव भवेतां नृप मातृका ।। ३७ ।।
त्रिभिः कलापकश्चैव चतुर्भिः खण्डकः स्मृतः ।।
पञ्चैव करणानि स्युः संज्ञाघात इति स्मृतः ।। ३८ ।।
षड्भिर्वा सप्तभिर्वापि अष्टभिर्नवभिस्तथा ।।
करणैरिह संयुक्ता अङ्गहारा इति स्मृताः ।। ३९ ।।
एतेषां चैव वक्ष्यामि नामान्यहमतः परम् ।।
तालपुष्पापविद्धे द्वे लीनस्वस्तिकरेचितम् ।। 3.20.४० ।।
मण्डलं स्वस्तिकं चैव ऊरु वृत्तं निकुण्डकम् ।।
सूचीविद्धं कटिच्छिन्नमर्धरेचितमेव च ।। ४१ ।।
वक्षः स्वस्तिकमुत्पन्नं स्वस्तिकं पृष्ठगं पुनः ।।
दिक्स्वन्तिकमलाताख्यमर्धसूचीकटीसमम्।।४२।।
आक्षिप्तरेचितं क्षिप्रमर्धस्वस्तिकसञ्चितम्।।
भुजङ्गवासितं चैव ऊर्ध्वजानु निकुञ्चितम्।।४३।।
मतल्ली त्वर्धमतल्ली स्याद्रेचकनिकुण्टकम् ।।
पारविद्धं तडिद्धान्तं वलितं चूर्णितं तथा ।।४४।।
ललितं दण्डपक्षं च भुजङ्गत्रस्तरेचितम्।।
नूपुरं रेचितं चैव भ्रमरं चतुरं तथा।।४५।।
भुजङ्गाञ्चितमन्यत्स्याच्छिन्नं वृश्चिकरेचितम् ।।
लतावृश्चिकमन्यत्स्याच्छिन्नं वृश्चिकरेचितम् ।।४६।।

वृश्चिकं व्यंसितं चैव सूचीविद्धकमेव च ।।
ललाटतिलकं चैव कुण्डलं चक्रमंडलम् ।।४७।।
तरोर्मण्डलमाक्षिप्तं लतालसितमार्गलम ।।
विक्षिप्तं भ्रमितं चैव विलासं वानरप्लुतम्।।४८।।
परिवृत्तं निवृत्तं च पार्श्वाक्रान्तं निकुञ्चितम् ।।
अतिक्रान्तमवक्रान्तं दोलापादविवर्जितम् ।।४९।।
नागप्रक्रीडितं चैव विप्लुतं गरुडप्लुतम् ।।
गण्डसूची परिक्षिप्तं पार्श्वजानुकमेव च ।। 3.20.५० ।।
गृहावलीनकं लीनं विष्णुक्रान्तमजप्लुतम् ।।
आक्रान्तं मण्डितं चैव मयूरलसितं नसम् ।। ५१ ।।
सर्पितं चोलपादं च हरिणप्लुतमेव च ।।
प्रेङ्खालितं नितम्बं च स्खलितं परिहस्तकम् ।। ५२ ।।
असर्पिततलं चैव सिंहविक्रीडितं तथा ।।
वृषभ क्रीडितं चैव गङ्गावतरणं तथा ।। ५३ ।।
अष्टोत्तरशतं चैव करणानां प्रकीर्तितम् ।।
सुकुमारं तथा विद्धं वृत्तं द्विविधमुच्यते ।।५४ ।।।
उद्धतं पुरुषप्रायं स्त्रीप्रायं सुकुमारकम् ।।
देवचिह्नकृताकारा पिण्डी भवति पर्थिव ।। ५५।।
भारती सात्त्वती चैव कौशिक्यारभटी तथा ।।
चतस्रो वृत्तयः प्रोक्ता वाक्प्रधाना तु भारती ।। ५६ ।।
तथा वीररसप्राया विज्ञेया सात्त्वती नृप ।।
तथा रौद्रप्रचारा च भवत्यारभटी सदा ।। ५७ ।।।
शृङ्गारहास्यबहुला तथा भवति कौशिकी ।।
आवन्ती दाक्षिणात्या च तथा चैवात्र मागधी ।। ५८ ।।
पञ्चाली मध्यमा चेति वृत्तिः सा तु चतुर्विधा ।।
वेषभाषानुकरणं तथाचारप्रवर्तनम् ।। ५९ ।।
प्रवृत्तिरिति विख्याता वृत्तीनामाश्रयास्तु ताः।।
नाट्यलोकाश्रया धर्मि धर्माश्च द्विविधा मता ।। 3.20.६० ।।
सिद्धिश्च द्विविधा नाट्ये दैविकी मानुषी तथा ।।
व्यायामान्मानुषी तत्र दैवी देवप्रसादजा ।। ६१ ।।
रसेन भावेन समन्वितं च तालानुगं काव्यरसानुगं च ।।
गीतानुगं नृत्तमुशन्ति धन्यं सुखप्रदं धर्मविवर्धनं च ।। ६२ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सामान्यवर्णनो नाम विंशोऽध्यायः ।। २० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०२१-०२५

3.21
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
समाकुञ्चितकं चैव प्रसारितविवर्तिते ।।
उद्वाहितं नतं षोढा शय्यास्थानानि निर्दिशेत् ।। १ ।।
उत्तानितं मुखं चैव सास्तमुक्तकरं तथा ।।
समं वामप्रसुप्तस्य स्थानकं तु विधीयते ।। २ ।।
सर्वैराकुञ्चितैरङ्गैः शय्याविद्धे च जानुनी ।।
स्थानमाकुञ्चितं नाम गीतान्तानां प्रयोजयेत ।।३।।
एकं भुजं समाधाय संप्रसारितजानुकम् ।।
स्थानं प्रसारितं नाम सुखसुप्तस्य कारयेत् ।। ४ ।।
अधोमुखे स्थितं चैव विवर्तितमिति स्मृतम् ।।
शस्त्रक्षते मृते क्षिप्तं मत्तोन्मत्तेषु तद्भवेत् ।। ५ ।।
अंसोपरि शिरः कृत्वा कुर्युरक्षोभमेव च ।।
उद्वाहितं तु विज्ञेयं लीलायाः शंसने प्रभो ।।६ ।।
तस्या यदेतत्प्रसृतं तु जंघे स्त्रस्तौ करौ तं नतमुद्दिशन्ति ।
आलस्यखेदश्रममोक्षणेषु कार्यस्तु तस्याभिनयप्रयोगः ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० वज्रसंवादे शय्यासनस्थानवर्णनो नामैकविंशतितमोऽध्यायः ।। २१ ।।
3.22
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
स्वस्थमन्दालसक्रान्तं प्रस्थालसमथापि च ।।
विष्कम्भितं तत्कटुकं मुक्तजानु तथा समम् ।। १ ।।
जानूगतं विमुक्तं च स्थानकान्युपवेशने ।।
विष्कुम्भिताञ्चितौ पादौ वक्षः किञ्चित्समुन्नतम् ।। २ ।।
हस्तौ कट्यूरुविन्यस्तौ स्वस्थौ स्वस्थोपवेशने ।।
एकः प्रसारितः पादस्त्वन्यश्चैवासनाश्रितः ।। ३ ।।
पार्श्वं नतं तथा कार्यं स्थानं मन्दालसं तु तत् ।।
चिन्तायां तु तथौत्सुक्ये निर्वेदे विरहे तथा ।। ४ ।।
विषादेषु सदा देयं स्थानमेतत्प्रयोक्तृभिः ।।
चिबुकापाश्रितौ हस्तौ बाहुशीर्षाचितं शिरः ।। ५ ।।
सर्वाभिनयनं चैव विज्ञेयं क्लान्तनायकम् ।।
बलिना निग्रहीतस्य रिपुणा खण्डितस्य च ।। ६ ।।
शोकम्लानस्य च तथा स्थानमेतद्विनिर्दिशेत् ।।
ग्रहौ हस्तौ विमुक्तं च शरीरमलसं तथा ।। ७ ।।

खेदालसं तथा चक्षुर्यत्र स्वस्थालसं तु तत् ।।
श्रमे ग्लानौ मदे चैव मूर्च्छाया व्यथिते तथा।।८।।
मोहे प्राणभये चैव स्थानमेतत्प्रयोजयेत् ।।
विष्कुम्भिताञ्चितौ पादौ कुरु विष्कुम्भितौ भुजौ ।। ९ ।।
निमीलितं तथा चक्षुः स्थाने विष्कुम्भिता सति ।।
स्ववक्षोगतया दृष्ट्या योगे ध्याने विधीयते ।। ३.२२.१० ।।
स्वभावसंस्थया चैव सभ्यानामुपवेशने ।।
समौ पादौ समाधाय समं यदुपदिश्यते ।। ११ ।।
अस्पष्टभूतलं चैव ज्ञेयं मुकुटकासनम् ।।
पित्र्ये समाधौ जप्ये च होमादिकरणेषु च ।। १२ ।।
एतत्स्थानं विधातव्यं यथागमनकर्मणि ।।
एकं जानु यदास्ये च महीपृष्ठे विधीयते ।। १३ ।।
ज्ञातव्यं भूमिपश्रेष्ठ मुक्तजानुकमासनम् ।।
एतत्कृतव्यलीकानां प्रियाणां सम्प्रसादने ।। १४ ।।
मज्जने कुटिलानां च तथा भूम्यनुलेपने ।।
महीगताभ्यां जानुभ्यां स्थानं जानुगतं भवेत ।। १५ ।।
राज्ञां विज्ञापने कार्यं सुराणां चैव पूजने ।।
भूमौ यदूर्ध्वं पतनं तद्विमुक्तमिति स्मृतम् ।। १६ ।।
प्रहारतः प्रयोक्तव्यमावेशे क्रन्दने तथा ।।
भद्रासनं तु देवानां राज्ञां सिंहासनं भवेत ।। १७ ।।
रूप्यासनं तु दातव्यं सांवत्सरपुरोधसोः ।।
वेत्रासनममात्यानां मन्त्रिणां तु तथा भवेत ।। १८ ।।
मन्दासनं तु दातव्यं सेनानीयुवराजयोः ।।
मुनीनां च द्विजानां च तथा सब्रह्मचारिणाम् ।। १९ ।।
बृसी देया महाराज ये चान्ये नियमे स्थिताः ।।
स्थानीयाः पुरुषा ये च मुख्याः पौराश्च ये तथा ।। ३.२२.२० ।।
वणिजश्च तथा मुख्यास्तेषां भवति पीठिका ।।
वेशस्त्रीणां कुमाराणां तथा भृत्यजनस्य च ।। २१ ।।
मसूरकं तु दातव्यं शेषे भूम्यासनं भवेत् ।।
सिंहासनं विना राजन्गृहे स्वच्छन्दमानसम् ।। २२ ।।
नैकासनं स्याद्गुरुणा तु राजन्रथे गजे वापि शिलातले च ।।
नैकासने स्याद्गुरुणा तु दोषोऽथ वातिदीर्घे फलके च नित्यम् ।। २३ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे आसनवर्णनो नाम द्वाविंशतितमोऽध्यायः ।।

२२ ।।
3.23
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
वैष्णवं समपादं च वैशाखं मण्डलं तथा ।।
प्रत्यालीढमथालीढं षट् पुसां स्थानकानि तु ।। १ ।।
स्वभावसंश्रितः पादस्त्र्यंशः पक्षगतोऽपरः ।।
किञ्चिदञ्चितजंघश्च वैष्णवं स्थानमुच्यते ।। २ ।।
स्थाने नानेन कर्तव्ये संलापस्तु स्वभावतः ।।
समपादं तु विज्ञेयं समैस्तालान्तरैः पदैः ।। ३ ।।
स्वस्वभासौष्ठवोपेतं रुद्रब्रह्मादिदैवतम् ।।
अनेन कार्यं स्थानेन विप्रमण्डलकारणम् ।। ४ ।।
बलानां पक्षिणां चैव वरकौतुकमेव च ।।
स्वस्थानं स्यन्दनस्थानां विमानस्थायिनामपि ।। ५ ।।
लिङ्गस्थानां व्रतस्थानां स्थानमेतत्प्रयोजयेत् ।।
द्वौ तालावर्धतालं च पादयोरंतरं भवेत् ।। ६ ।।
अञ्चितं यत्र जंघे तु पदौ पक्षस्थितो तथा ।।
वैशाखं नाम तत्स्थानं स्कन्दश्चैवात्र देवता ।। ७ ।।
स्थानेनानेन कर्तव्यमश्वानां वाहनं बुधैः ।।
व्यायामो निर्गमश्चैव प्रवेशो धनुषस्तथा ।। ८ ।।।
अतः परं मण्डलं स्यात्त्रींस्तालान्तरमेव च ।।
कटी जानुसमा यत्र पादौ पक्षस्थितौ यथा ।। ९।।
धनुर्वज्रप्रहरणं मण्डलेन प्रयोजयेत् ।।
वाहनं कुञ्जराणां तु नृत्ते चोद्वहनक्रिया ।। 3.23.१ ०।।
आदौ च दक्षिणं पादं पञ्चतालं प्रसारयेत् ।।
आलीढं नाम तत्स्थानं रुद्रकाल्यत्र दैवतम् ।।११।।
अनेन कार्या स्थानेन सर्वत्रोद्धरणक्रिया ।।
रौद्रपादप्रचारस्तु संग्रामस्य निरूपणम् ।। १२ ।।
सिंहाद्यभिनयं चैव शक्तसन्धानमेव च ।।
खड्गयुद्धे नियुद्धे च मण्डलभ्रमणे तथा ।। १३ ।।
उत्तरोत्तरसंजल्पे रोषामर्षसमुद्भवे ।।
मल्लानां चैव संस्फोटे शत्रूणां च निरूपणे ।। १४ ।।
तथाभिद्रवणं चैव शास्त्राणां च विमोक्षणम् ।।
अञ्चितं दक्षिणं कृत्वा वामं पादं प्रसार्य च ।। १५ ।।
आलीढं परिवर्तन्ते प्रत्यालीढमिति स्मृतम् ।।।

प्रत्यालीढं तु विज्ञेयं स्थानं च नवदैवतम् ।। १६ ।।
आलीढेनोदितं शस्तं प्रत्यालीढं न मोचयेत् ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि स्त्रीणां स्थानत्रयं नृप ।। १७ ।।
आयतं वावहित्थं च हयक्रान्तमथापि च ।।
एकश्चानुयुतो यत्र पादौ विरचितः समः ।। १८ ।।
तालमात्रान्तरन्यस्तः त्र्यक्षः पक्षगतोऽपरः ।।
प्रसन्नमाननमुरः समं यत्र समुन्नतम् ।। १९ ।।
लतानितम्बगौ हस्तौ स्थानं ज्ञेयं तदायतम् ।।
रङ्गावतरणे ह्येतत्तथा पुष्पाञ्जलौ भवेत् ।। 3.23.२० ।।
पादो विरचितस्त्र्य (श्र) स्रस्तदन्योपसृतः समः ।।
पादास्तलान्तरन्यस्तास्त्रिकमीषत्समुन्नतम् ।। २१ ।।
अवहित्थं समाख्यातं स्थानमेतन्नरोत्तम ।।
विलासलीलालावण्यशृङ्गारात्मनिरूपणे ।। २२ ।।
स्थानमेतत्प्रयोक्तव्यं वरमार्गावलोकने ।।
समस्थितो यत्र पादस्त्वन्यः पादस्तलाचितः ।। २३ ।।
तालैरनियतैरेष स्थानको हि विधीयते ।।
सूचीविद्धमविद्धं वा तदश्वक्रान्तमिष्यते ।। २४ ।।
शाखावलम्बस्तबकोच्चये च विघूर्णनेत्रासनसम्प्रलापे ।।
स्वभावसंलापविधौ च कार्यं स्थानं त्विदं यादववंशमुख्य ।। २५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० उत्थितादिस्थानकवणर्नो नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ।। २३ ।।
3.24
मार्कण्डेय उवाच ।।
शिरसः प्रथमं कर्म गदतो मे निबोध तत् ।।
स्वभावादृजुनोर्वामक्षेपेणाकस्मिकं सकृत् ।। १ ।।
संज्ञोपदेशपृच्छासु स्वभावाभाषणे भवेत् ।।
बहुशः कथितं यच्च तदा कम्पितमिष्यते ।। २ ।।
(रोषतर्जनतर्केषु प्रतिज्ञासु च दृश्यते ।।
शिरसो रेचनं यत्तु शनैस्तद्युतमिष्यते ।। ३ ।।)
विषादे विस्मये चैव प्रतिषेधे तदिष्यते ।।
विधुतं नामतः प्रोक्तं तथा पार्श्वविकम्पनैः ।। ४ ।।
शीतग्रस्ते ज्वरार्ते च मत्ते च त्वरिते भवेत् ।।
मण्डलारम्भणे चैव भवेत्तु परिगर्हितम् ।। ५।।
साधने विस्मये हर्षे लीलायां च तदिष्यते ।।

सकृदुद्वाहितं चोर्ध्वं तदुद्वाहितमिष्यते ।।६।।
उच्छ्राये दर्शने गर्वे तत्तथोर्ध्वनिरीक्षणे ।।।
आक्षिप्तं सकृदेव स्यादवव्रतमधोगतम् ।। ७ ।।
सन्देहालापसंज्ञासु तत्तथा वाहनादिषु ।।
किञ्चित्पार्श्वनतग्रीवं शिरो विज्ञेयमञ्चितम् ।। ८ ।।
मूर्च्छिते व्यथिते चैव सञ्चिते दुःखिते भवेत् ।।
(उत्क्षिप्तबाहुशिखरं तथाचितशिरोधरम् ।। ९ ।।
निकुञ्चितं च तद्गर्वे विलासे च प्रयोजयेत् ।।
परावृत्तपरावृत्तं कार्यं पृष्ठनिरीक्षणे ।। 3.24.१० ।।)
उत्क्षिप्तं चापि विज्ञेयमुन्मुखावस्थितं शिरः ।।
आशु दिव्यार्थयोगे च कार्यं तच्च प्रयोक्तृभिः ।। ११ ।।
अधोमुखस्थितं चापि बुधाः प्राहुरधोगतम् ।।
लज्जायां च प्रमाणे च दुःखे तच्च प्रयोजयेत् ।। १२ ।।
सर्वतो लोलनाच्चैव परिलोलितमुच्यते ।।
व्याधिते मूर्च्छिते मत्ते भवेत्तु परिलोलितम् ।। १३ ।।
एतत्तु शिरसः कर्म कथितं ते नराधिप ।।
अञ्चितं रेचितं मुक्तं विवृतं चतुरं तथा ।। १४ ।।
प्रसारितं तथा स्तब्धं ग्रीवाकर्मणि निर्दिशेत् ।।
अञ्चितं किञ्चिदेकांशं लोलनाद्रेचितं तु तत् ।। १५ ।।
रेचितं भ्रमणान्मुक्तं विवृतं चलितं च तत् ।।
मधुरं चतुरं प्रोक्तमायतं स्यात्प्रसारितम् ।। १६ ।।
स्तब्धं स्तब्धं तथा प्रोक्तं शिरःकर्मानुगामि च ।।
अञ्चितं स्याद्विलासादौ रेचितं मण्डलेक्षणे ।। १७ ।।
मुक्तं मूर्च्छादियोगेषु विवृत्तं ललितादिषु ।।
सौम्यभावे तु चतुरं दृष्टौ कार्यं प्रसारितम् ।। १८ ।।
स्तब्धं शीतेऽथ वा व्याधावविकारि स्वभावतः ।।
विबुद्धं विनिवृत्तं च निर्भुग्नं भुग्नमेव च ।। १९ ।।
विवृत्तं च तथैवर्जुकर्मण्यस्य विनिर्दिशेत् ।।
व्यावृत्तं स्याद्विबुद्धाख्यं निवृत्तं पिहितं भवेत् ।।3.24.२०।।
अवाङ्मुखमवाभुग्नं निभुग्नं चोर्ध्वगं तु तत् ।।
भुग्नं स्यादानतं किञ्चिन्निवृत्तं विवृतं भवेत्।। ।।२१।।
ऋजुस्वभावसंस्थं च तयोः कर्माणि चक्षते ।।
विरुद्धवारणे कार्यं मैवमित्येवमादिषु।।२२।।

विनिवृत्तमसूयायामीर्ष्याकोपकृतेषु च ।।
विभुग्नं चापि विज्ञेयं गम्भीरालोकनादिषु ।। २३ ।।
भुग्नं तु लज्जिते योज्यं यतीनां तु स्वभावतः ।।
निवृत्तं वापि कर्तव्यं हास्यशोकभयादिषु ।। २४ ।।
ऋजुस्वभावसंस्थाने कर्तव्यं यदुनन्दन ।।
आभुग्नमथ निर्भुग्नं तथा चैव प्रकंपितम् ।। २५ ।।
उद्वाहितं समं चैव पञ्चरोधः प्रकीर्तितम् ।।
धार्यते यच्च निर्भुग्नं तदा भुग्नं प्रकीर्तितम् ।। २६ ।।
शस्त्रक्षते विघाते च हृद्रोगे च तदिष्यते ।।
स्तब्धं च निम्नपृष्ठं च निर्भुग्नं नाम तत्स्मृतम् ।। २७ ।।
स्तम्भे सविस्मये माने विषादे च तथेष्यते ।।
उरसस्तूर्ध्वविक्षेपः प्रकम्पितमिहोच्यते ।। २८ ।।
हसिते रुचिते कार्यं श्रमे व्याधिभये तथा ।।
उद्वाहितं यदूर्ध्वं तु तदुद्वाहितमुच्यते ।। २९ ।।
ऊर्ध्वं निगमिते कार्यं जृम्भितेषु प्रयोगतः ।।
चतुरस्रं समं नाम विज्ञेयं सौष्ठवेषु तत् ।। 3.24.३० ।।
समुन्नतं नतं चैव प्रसारितविवर्तिते ।।
तथापसृतमेवं हि पार्श्वयोः कर्म पञ्चधा ।। ३१ ।।
कटिपार्श्वभुजांसान्तैरुन्नतैः स्यात्ससुन्नतम् ।।
कटी यत्र सुनिर्भुग्ना पार्श्वं तद्विनतं भवेत् ।। ३२ ।।
प्रसारणादुभयतः पार्श्वयोः स्यात्प्रसारितम् ।।
परिवर्तनात्त्रिकस्यापि विवर्तितमिहेष्यते ।। ३३ ।।
अस्य चैवोपगमनाद्भवेदपसृतं पुनः ।।
नतं त्वपसृते कार्यं चोन्नतं तूपसर्पिते ।। ३४ ।।
प्रसारिते प्रहर्षादौ त्रासे चापसृते पुनः ।।
विवर्तितं विवर्ते च कारणं पार्श्वमुच्यते ।। ३५ ।।
क्षामं निम्नं च पूर्णं च संप्रोक्तमुदरं त्रिधा ।।
क्षामं तु हसिते कार्यं तथा चैव विजृम्भिते ।। ३६ ।।
व्याधिते तपसि श्रान्ते क्षुधार्ते निम्नमेव च ।।
पूर्णं निःश्वसिते चैव ह्यारोग्ये ललितं तथा ।। ३७ ।।
प्रकम्पिता च च्छिन्ना च निवृत्ता रेचिता तथा ।।
उद्वाहिता चैव कटिर्नृत्ते पञ्चविधा स्मृता ।। ३८ ।।
तिर्यग्गता गता क्षिप्रं विज्ञेया वप्रकम्पिता ।।

मध्यस्थबलनाच्चैव च्छिन्ना संपरिकीर्तिता ।। ३९ ।।
पराङ्मुखस्याभिमुखी निवृत्ता परिकीर्तिता ।।
सर्वतोभ्रमणाच्चैव रेचितेत्यभिधीयते ।। 3.24.४०।।.
निश्चितोद्वाहनाच्चैव तथैवोद्वाहिता मता ।।
नीच वामनकुब्जानां गतौ कार्या प्रकम्पिता ।। ४१ ।।
व्यायामे त्वथ संप्राप्ते व्यावृत्तप्रेक्षितेषु च ।।
छिन्ना कार्या कटिस्तज्ज्ञैर्निवृत्ता वर्तितेषु च ।। ४२ ।।
रेचिता रेचिते कार्या अन्या लीलागते त्रिधा ।।
कम्पनं वलनं चैव स्तम्भनोद्वर्तने तथा ।।४३ ।।
विवर्तनं च पञ्चैव ऊर्वोः कर्माणि निर्दिशेत् ।।
नमनोन्नमने पारन्त्योर्महीपृष्ठेद्भुते यदा ।। ४४ ।।
स्थिता पादतलाग्रेण कम्पितं तत्तदिष्यते ।।
गच्छेदभ्यन्तरं जानु शनैर्यद्वलितं तु तत् ।। ४५ ।।
स्तम्भनं चापि विज्ञेयमपवृत्तक्रियाकुलम् ।।
वलिताविद्धभावं स्यादुद्वर्तनमथापि च ।। ४६ ।।
पार्ष्णिरभ्यन्तरं गच्छेद्यत्र तत्र निवर्तितम् ।।
गतिष्वधमपात्राणां कम्पितं संप्रयोजयेत् ।। ४७ ।।
वलनं चैव कर्तव्यं स्त्रीणां स्वैरपरिक्रमे ।।
भीमोर्धसविषादेषु स्तम्भनं संप्रयोजयेत् ।। ४८ ।।
व्यायामे ताण्डवे चैव कार्यमुद्वर्तनं तथा ।।
विवर्तनं च कर्तव्यं संक्रमादिपरिक्रमे ।। ४९ ।।
आवर्तितं नतं क्षिप्तं चोद्वाहितमथापि च ।।
परिवृत्तं तथा पञ्च जङ्घाकर्माणि निर्दिशेत् ।। 3.24.५० ।।
आवर्तितं तु व्यत्यासाद्वामदक्षिणजङ्घयोः ।।
जान्वोराकुञ्जनाच्चैव नतं ज्ञेयं प्रयोक्तृभिः ।।५१।।
विक्षेपाच्चैव जंघायाः क्षिप्तमित्यभिधीयते ।।
उद्वाहितं तु विज्ञेयमूरूद्वाहनकर्मणा ।। ५२ ।।
प्रतीपनयनं यत्र परिवृत्तं तदिष्यते ।।
आवर्तनं प्रयोक्तव्यं विदूषकपरिक्रमे ।। ५३ ।।
नतं चापि हि कर्तव्यं स्थानासनगतादिषु ।।
क्षिप्तं व्यायामयोगेषु ताण्डवेषु प्रयोजयेत् ।। ५४ ।।
तथा चोद्वाहितं कार्यमाविद्धगमनादिषु ।।
ताण्डवादौ प्रयोक्तव्यं परिवृत्तं प्रयोक्तृभिः ।। ५५ ।।

उद्घाटितसमश्चैव......,.संचरः ।।
अञ्चितः कुञ्चितश्चैव पादः पञ्चविधः स्मृतः ।। ५६ ।।
स्थित्वा पादतलाग्रेण पार्ष्णिर्भूमौ निपात्यते ।।
यस्य पादस्य करणात्स तद्धटित उच्यते।। ।। ५७ ।।
कार्योऽनुरक्तकरणे (चैव) प्रचारे ललिते तथा ।।
(स्वभावरचितो भूमौ समस्थानः समः स्मृतः ।। ५८ ।।
एष कार्यः सदा पादः स्वभावाभिनयाश्रयः ।।
उत्क्षिप्ता तु भवेत्पार्ष्णिः पादेऽग्रतलसंचरे ।। ५९ ।।
निक्षिप्तरेचिते भ्रान्ते पादे यस्ताडितो भवेत् ।।
ललितश्चायमेव स्यात्पादो रेचितसंज्ञितः ।। 3.24.६० ।।
एष प्रदानसंचारे ललितोद्वहितं भवेत् ।।
उक्षिप्ताग्रतलः पादः कथितस्तु तथाञ्चितः ।। ६१ ।।
नानाभ्रमणकालेषु कार्यः पादोऽयमञ्चितः ।।
पादः कुञ्चितमध्योऽयं भवेत्कुञ्चितसंज्ञितः ।। ६२ ।।
अतिक्रान्ताभिगमने पादमेतत्प्रयोजयेत् ।।
एकपादप्रचारो यः स चारीत्येव संज्ञितः ।। ६३ ।।
द्विपादक्रमणं यत्र करणं नाम तद्भवेत् ।।
करणानां समायोगः खण्ड इत्यभिधीयते ।। ६४ ।।
द्वाभ्यां त्रिभिर्वा यदि वा चतुर्भिर्युक्तं भवेन्मण्डलमेव नाम्ना ।।
इत्यङ्गकर्माभिहितं ब्रवीमि निबोध राजंस्त्वमुपाङ्गकर्म ।। ६५ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अङ्गवर्णनं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ।। २४ ।।
3.25
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
क्षान्ता भयानका हास्या करुणा ह्यद्भुता तथा ।।
रौद्रा वीरा च बीभत्सा विज्ञेया रसदृष्टयः ।। १।।
स्निग्धा हृष्टा च जिह्मा च क्रुद्धा भीता च लज्जिता ।।
तृप्ताथ विस्मिता सौम्या स्थायिभावेषु दृष्टयः ।। २ ।।
मलिना केकरा श्रान्ता चाभितप्ताथ विप्लुता ।। ।।। ३ ।।
विषण्णा शङ्किता चैव त्रस्ता शोका निमीलिता ।।
विभ्रान्ता कुञ्चिता शून्या मुक्तला च वितर्किता ।।
मदिरा ललिता म्लाना इत्येवं दृष्टिसंग्रहः ।। ४ ।।
षड्त्रिंशद्दृष्टयो ह्येता नामतोऽभिहिता मया ।।
सभ्रूक्षेपकटाक्षा तु कान्ता ज्ञेया समञ्जसी ।। ५ ।।

उदवृत्तपुटपक्ष्माग्रा चलत्तारा भयानका ।।
किञ्चिदाकुञ्चितपुटा हास्यविभ्रान्ततारका ।। ६ ।।
पतितोर्ध्वपुटा सास्रा करुणा नष्टतारका ।।
किञ्चित्कुञ्चितपक्ष्माग्रा किञ्चिदुद्वृत्ततारका ।। ७ ।।
समा विकसिता चैव साद्भुता दृष्टिरिष्यते ।।
उद्भूता कथिता रौद्रा भ्रुकुटी कुटिला तथा ।। ८ ।।
उत्फुल्लमध्या वीरा तु कथिता समतारका ।।
बीभत्सा कथिता दृष्टिरपाङ्गाक्षिप्ततारका ।।९।।
ध्यानादनिमिषा शान्ता ह्यधोमार्गविचारिणी ।।
व्याकोशमध्या मधुरा स्निग्धा प्रहसिता मता ।। 3.25.१० ।।
उत्फुल्लमध्या प्रचला हृष्टा पर्यन्तवीक्षिणी ।।
जिह्माधोगततारा च गूढा मग्ना निरीक्षिणी ।। ११ ।।
भ्रुकुटीकुटिला क्रुद्धा तथा निष्टब्धतारका ।।
आकुंचिता लज्जिता स्यात्तथा निश्चलतारका ।। १२ ।।
सत्त्वमद्भिरतीवेष्टा दृप्ता विकसिता भवेत ।।
समा विकसितापाङ्गा विस्मिता सा निगद्यते ।। १३ ।।
समा सौम्या विनिर्दिष्टा तथा च समतारका ।।
आकुञ्चितपुटा भीता रूक्षा व्यावृत्ततारका ।। १४ ।।
पुटौ प्रस्फुरितौ यस्या मलिना सा निगद्यते ।।
आकुञ्चितपुटा या तु दृष्टिराकेकरा भवेत् ।। १५ ।।
किञ्चिदुन्नामितपुटा शान्ता सा तु विधीयते ।।
अभितप्ता तथा मन्दा मन्दतारापुटा तु या ।। १६ ।।
विप्लुताविप्लुता प्रोक्ता स्रस्ता विस्फुरिता च या ।।
किञ्चिन्निष्टब्धतारा तु विषण्णा दृष्टिरुच्यते ।। १७ ।।
अनवस्थिततारा च शङ्किता परिकीर्तिता ।।
रूक्षा ललित तारा च प्रताख्या सभया भवेत् ।। १८ ।।
उत्फुल्ला तु विशोकाख्या तथा च निमिषेक्षणा ।।
अनवस्थितनेत्रा च विभ्रान्ता भ्रान्ततारका ।। १९ ।।
कुंचिता कुंचिता दृष्टिः किञ्चिदञ्चितताराका ।।
स्थिततारापुटा शून्या संक्षुब्धा समदर्शना ।। 3.25.२० ।।
प्रस्पन्दमानपक्ष्याग्रा मुकुला मुक्तला भवेत् ।।
उद्वृत्तपुटपक्ष्मा तु वितर्का स्तब्धतारका ।। २१ ।।
उत्फुल्ला मदिरा नाम तथा वलिततारका ।।

फुल्लितान्ता सलावण्या सस्मिता ललिता मता ।। २२ ।।
प्रलूनपक्ष्मा सा साग्रा ग्लानाख्या मुकुलीकृता ।।
कान्ता दृष्टिः कटाक्षे तु घातने तु भयानका ।। २३ ।।
हास्या हास्ये च विज्ञेया करुणा करुणे रसे ।।
स्वद्भुते चाद्भुता कार्या रौद्री रौद्रे विधीयते ।। २४ ।।
वीरा वीरे च कर्तव्या बीभत्सा च जुगुप्सिते ।।
शान्ता शान्ते तु निर्दिष्टा स्निग्धा स्निग्धावलोकने ।। २५ ।।
हृष्टा हृष्टे तु कर्तव्या जिह्मा कार्याभ्यसूयिते ।।
क्रुद्धा क्रुद्धे तु निर्दिष्टा भीता भीते तथा भवेत्।। ।। २६ ।।
लज्जिता लज्जिताख्या स्याद्दृप्तोत्साहगतेषु च ।।
विस्मिता विस्मये दृष्टिः सौम्या सौम्यावलोकने ।। २७ ।।
मलिना विरहे कार्या सम्भोगे केकरा भवेत् ।।
श्रान्ता श्रान्तस्य कर्तव्या निर्वेदे त्वभितप्तका ।। २८ ।।
विप्लुताख्या तु दैन्ये स्याद्विषादे तु विषण्णिका ।।
शंकिते शंकिता चैव त्रस्ते त्रस्ता विधीयते ।। २९ ।।
ज्ञाने विशोका च तथा स्पर्शे कार्या निमीलिता ।।
विभ्रान्ता विभ्रमे कार्या कुंचिता सूक्ष्मदर्शने। ।। 3.25.३० ।।
चिन्तान्वितस्य शून्या स्यान्मुक्तला घ्राणकर्मणि ।।
वितर्के तु वितर्का स्यान्मदे तु मदिरा भवेत् ।। ३१ ।।
स्त्रीणां हेलासु ललिता ग्लाने ग्लाना विधीयते ।।
उत्सेधश्च निमेषश्च प्रसारितविवर्तिते ।। ३२ ।।
आकुञ्चितं समं चैव स्फुरितं विहतं ततः ।।
ताडितं पुटयोः कर्म नवधा परिकीर्तितम् ।। ३३ ।।
समागमः पुटानां यः स निमेष इति स्मृतः ।।
विश्लेषश्चैव यस्ताभ्यां स उन्मेषः प्रकीर्तितः ।। ३४ ।।
प्रसारितौ पुटौ यत्र भवेत्तद्धि विवर्तितम् ।।
आकुञ्चिताभ्यां ताभ्यां तु ज्ञेयमाकुञ्चितं बुधैः ।। ३५ ।।
स्वभावपुटसंस्थानं समं तद्धि प्रकीर्तितम् ।।
पुटौ प्रस्फुरितौ यत्र स्फुरितं तदिहोच्यते ।। ३६ ।।
पुटावभिहितौ यत्र पिहितं नाम तद्भवेत् ।।
स्रस्तमूलौ पुटौ यत्र तद्धि ताडितमुच्यते ।। ३७ ।।
गन्धस्पर्शे तथानिष्टे ज्ञेयमाकुञ्चितं बुधैः ।।
विस्मयार्थे तथा वीरे तच्च कार्यं प्रसाधितम् ।। ३८ ।।

शृङ्गारे तु समं कार्यमभिघातेऽवताडितम् ।।
स्त्रीणां प्रणयरोषेषु स्फुरितं तदिहेष्यते ।।३९ ।।
शीते वातोष्णवर्षेषु विहितं कार्यमेव तु ।।
क्रोधे विवर्तितं कार्यं निमेषोन्मेषयोः समम् ।। ।। 3.25.४० ।।
वलनं भ्रमणं चैव चलनं संप्रणाशनम् ।।
विवर्तितं पाटनं तु विज्ञेयं विस्मितं तथा ।। ४१ ।।
उद्वर्तः प्राकृतं चैव तारकाकर्म चेष्यते ।।
मण्डलावर्तनं मध्ये पुटयोर्भ्रमणं स्मृतम् ।। ४२ ।।
वलनं गमनं तिर्यग्वलनाच्चलितं भवेत् ।।
आभ्यन्तरत आकर्षः प्रवेशात्संप्रवेशनम् ।। ४३ ।।
तथा चापाङ्गसंचारादुद्धर्षितमुदाहृतम् ।।
पातनं स्रस्तभावश्च निष्कामान्निष्क्रमं तथा ।। ४४ ।।
उद्वर्तनात्परावृत्तिः प्राकृतं तु स्वभावतः ।।
हास्ये तु वलनं कार्यं मदे भ्रमणमेव च ।। ४५ ।।
वीरे रसे स्याच्चलनं बीभत्से संप्रवेशनम् ।।
विवर्तितं तु शृङ्गारे पातनं करुणे रसे ।। ४६ ।।
भयानके निष्क्रमणं वीरे चोद्वर्तनं तथा ।।
प्राकृतं शेषभावे तु यथायोगं प्रयोजयेत्।।४७।।
समं साचीकृतं च स्यादनुवृत्तमतः परम् ।।
आलोकितं चाल्लोकितमवलोकितमेव च ।।४८।।
समतारं च सौम्यं च दृष्टिकर्म समं भवेत ।।
पक्ष्मान्तर्गततारं च साचीकृतमिहोच्यते ।।४९।।
रूपनिर्वर्तनायुक्तमनुवृत्तमिति स्मृतम् ।।
सहसा दर्शनं यत्स्यात्तदालोकितमिष्यते।।3.25.५० ।।
ऊर्ध्वमुल्लोकितं ज्ञेयं सर्वतो लोकितं तथा ।।
विलोकितं तु पार्श्वाभ्यां पृष्ठतश्चावलोकितम् ।।५१।।
दृष्टीनामनुगं चैव भ्रुवो कर्म प्रयोजयेत् ।।
यथा नेत्रं प्रसर्पेद्धि नानाभावरसाश्रयम् ।।५२।।
नेत्रस्यानुक्रमेणैव भ्रुवोस्तु चलनं भवेत् ।।
उत्क्षेपः पतनं चैव भ्रुकुटीचतुरं तथा ।। ५३ ।।
निकुञ्चितं कुञ्चितं च तथा स्वाभाविकं भवेत् ।।
भ्रुवोरुद्गममुत्क्षेपः पातनं पतनं भवेत् ।। ५४ ।।
द्वयोर्मूलोर्धविक्षेपाद्भ्रुकुटी परिकीर्तिता ।।

चतुरः किञ्चिदुच्छवासान्मधुरायतया भ्रुवा ।। ५५ ।।
एकस्या उभयोर्वापि स्यादुद्भग्नं त्रिकुञ्चितम् ।।
एकस्या ललितोद्योगाद्रेचितं नाम कीर्तितम् ।। ५६ ।।
यथास्थिते स्वभावस्थे भ्रुवोः कर्म निबोध मे ।।
समुत्क्षेपस्तु लीलायाः कारुण्यात्पातनं भवेत् ।। ५७ ।।
क्रोधे च भ्रुकुटी ज्ञेया शृङ्गारचतुरं तथा ।।
क्षामं कृशं तु विज्ञेयं फुल्लं विकसितं भवेत् ।। ५८ ।।
सम्पूर्णं पूर्णमित्युक्तं कम्पितं परिधूनितम् ।।
शृङ्गभिन्नं कुञ्चितकं सरोमाञ्चं तथाविधम् ।। ५९ ।।
प्राक्कृतं तु स्वभावस्थं मन्दं प्रोक्तं मनीषिभिः ।।
क्षामं दुःखे तु कर्तव्यं फुल्लं हर्षे प्रयोजयेत् ।। 3.25.६० ।।
पूर्णं तुष्टे तु कर्तव्यं तथा रोषे च कम्पितम् ।।
हास्ये त्वाकुञ्चितं स्पर्शे सरोमाञ्चं विधीयते ।। ६१ ।।
प्राकृतं तु स्वभावस्थं त्वर्थयोगेन योजयेत् ।।
नता मन्दा विकृष्टा च सोच्छवासा कूणितानता ।। ६२ ।।
स्वाभाविके च कर्तव्या प्रयोगे नासिका बुधैः ।।
नतानता तु विज्ञेया मन्दा नतपुटा भवेत् ।। ६३ ।।
विकृष्टा कुञ्चिता चोर्ध्वं सोच्छवासा वायुपूरिता ।।
संकूणनात्कूणिता स्यात्स्वभावस्था स्वनासिका ।। ६४ ।।
नता तु रुचिते कार्या मन्दा शोके विधीयते ।।
तीव्रगन्धे विकृष्टा तु सोच्छवासा तु तथा प्रिये ।। ६५ ।।
विकूणिता जुगुप्सायां शेषा स्वाभाविकी मता ।।
कूणनं खण्डनं छिन्नं मुकितं समता तथा । ६६ ।।
जिह्वाधरोष्ठमदं च दन्तकर्मणि कारयेत ।।
कुट्टनं भक्तवच्छेदं खण्डनं तु विघट्टनम् ।। ६७ ।।
छिन्नं निकृतमेव स्याच्छुक्क्तिं विद्धमेव च ।।
व्याधौ तु कुट्टनं कार्यमुत्साहे खण्डनं भवेत् ।। ६८ ।।
छिन्नं क्रोधे परं हास्ये समं शेषेषु कारयेत् ।।
विवर्तनं तथा कम्पो विमर्शोऽथ विगूहनम् ।। ६९ ।।
संदृष्टश्च समुद्रश्च कर्माण्यधरजानि च ।।
सृक्का सुवक्रकरणं विवर्तितमिति स्मृतम् ।। 3.25.७० ।।
वेपनं चापि विज्ञेयमधरस्य तु कम्पने ।।
यो निष्क्रमोऽधरस्याथ स विसर्ग इति स्मृतः ।। ७१ ।।

अन्तःप्रवेशनं चैव विनिगूहितमुच्यते ।।
दन्तोष्ठपीडनाच्चैव संदष्टकमिति स्मृतम् ।। ७२ ।।
पिण्डिताभ्युद्गतश्चैव समुद्गक इति स्मृतः ।।
विवर्तितमसूयायां रोषे कम्पितमिष्यते ।।
भयानके विसर्गश्च कर्षणेऽथ निगूहनम् ।। ७३ ।।
ततोन्मादविकारेषु सन्दष्टं वीररौद्रयोः ।।
समुद्गमनकम्पायां शेषे कार्यं स्वभावजम् ।। ७४ ।।
उपाङ्गकर्माभिहितं तथैतं मया समासेन नरेन्द्रचन्द्र ।।
कार्यः प्रयत्नोऽत्र सदा बुधेन यस्मादुपाङ्गाश्रयमेव नृत्यम् ।। ७५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे उपाङ्गिकवर्णनो नाम पञ्चविंशतितमोऽध्यायः ।। २५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०२६-०३०

https://sa.wikisource.org/s/1039

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.26

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।

पताकस्त्रिपताकश्च तथा वैकर्तरेमुखः ।।
अर्धचन्द्रो ह्यटालश्च गुरुतुण्डस्तथापरः ।। १ ।।
मुष्टिश्च शिखिराख्यश्च कपित्थः खटकामुखः ।।
सूच्यर्धः पद्मकोशश्च मृगशीर्षो मृगस्य च ।। २ ।।
लाङ्गूलः कालपद्मश्च चतुरो भ्रमरस्तथा ।।
हंसास्यो हंसपक्षश्च संदंशो मुकुलस्तथा ।। ३ ।।
असंयुताः करा ह्येते द्वाविंशतिरुदाहृताः ।।
अथ संयुक्ततो हस्तान्गदतस्तान्निबोध मे ।। ४ ।।
अंजलिश्च कपोतश्च कर्कटः स्वस्तिकस्तथा ।।
खटको वर्धमानश्च उत्सङ्गो निषिधस्तथा ।। ५ ।।
दोलः पुष्पपुटश्चैव तथा मकर एव च ।।
गजदन्तोऽवहित्थश्च वर्धमानस्तथैव च ।। ६ ।।
एते वै संयुता हस्ता मया प्रोक्तास्त्रयोदश ।।
नृत्तहस्तार्युपश्चैव भूयो नाम्नि निबोधत ।। ७ ।।
चतुरस्रस्तथा वृत्तस्तथा लघुमुखौ स्मृतौ ।।
तथा चैव तु विज्ञेयौ ह्यरालखटकामुखौ ।। ८ ।।
आविद्धवक्रसंव्यास्वौ रेचितावर्द्धरेचितौ ।।
अवहित्थः पल्लवितो नितम्बः केशवर्धनौ ।। ९ ।।
लताख्यौ करिहस्तौ च पक्षोद्योताऽर्थवर्धितौ ।।
ज्ञेयौ गरुडपक्षौ च दण्डपक्षौ तथैव च ।।।3.26.१०।।।
ऊर्ध्वमण्डलजौ चैव पार्श्वमंडलाजावपि ।।
पार्श्वार्धमण्डलौ चैव उरोमण्डलकौ तथा।।११।।
इष्टस्वस्तिककावन्यौ तथा वै पद्मकौशिकौ ।।
अल्लिपल्लवसंज्ञौ च तथा चोल्वनसंज्ञितौ ।। १२ ।।
ललितौ वलितौ चैव ज्ञेया नृत्यकराः सदा ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि कराणां कर्मलक्षणम् ।। १३ ।।
प्रसारिताग्रा सहिता यस्याङ्गुल्यो भवन्ति हि ।।
कुञ्चितश्च तथाङ्गुष्ठः स पताक इति स्मृतः ।। १४ ।।
एष प्रहारग्रहणे रोधने स्यात्प्रतापने ।।
चलिताङ्गुलिरप्येष वायुवृष्टिनिरूपणे ।। १५ ।।
ऊर्ध्वगश्च तथोत्साहे छत्रादिष्वप्यधोमुखः ।।

पुष्करप्रहितस्ताले समः प्रचलिताङ्गुलिः ।। १६ ।।
पक्ष्मोत्क्षेपे रेचितक उत्क्षिप्तश्चैव धारणे ।।
अस्यैकानामिका वक्रा त्रिपताका तथा भवेत् ।। १७ ।।
आवाहने प्रयुञ्जीत मुकुटाभिनयेऽप्युत ।।।
अचलाङ्गुलिरप्येष लघुपक्षिनिरूपणे ।।१८ ।।
तयानासिकया कार्यं तथैवाश्रुप्रमार्जनम् ।।
मङ्गलस्पर्शनं कार्यं शिरसश्च निवेशनम् ।। १९ ।।
श्रोत्रसंवरणं चैव कार्यं भूमिमुखेन तु ।।
भुजङ्गानामाभिनयं भ्रमराणां तथैव च ।। 3.26.२० ।।
त्रिपताका यदा हस्ते भवेत्पृष्ठावलोकिनी ।।
तर्जनी तु तदा ज्ञेयः कर्तरीमुखसंज्ञकः।।२१।।
कार्योऽयं परिवारेषु भिन्नश्च पतनेषु च।।
अनामिका तु साङ्गुष्ठा अर्धचन्द्रे करे भवेत्।।२२।।
बालचन्द्राभिनयने बालस्यात्तरवस्तथा।।
मेखलां जघनं चैव कुर्याच्चानेन कुण्डलम्।।२३।।
खण्डप्रदेशिनी कार्या अङ्गुल्यः कुंचितास्तथा।।
शेषा भिन्नोर्ध्ववलिता म्रालेङ्गुलयः करे ।। २४ ।।
गाम्भीर्यसत्त्वशौंडीर्यकेशसंग्रहणादिषु ।।
स्वेदस्य चापनयने शेषे चैष करो भवेत् ।। । ।। २५ ।।
म्रालः शुकतुण्डश्च वक्रितानामिकाङ्गुलिः ।।
नाहन्त्वमित्यथैतेन नित्यं चाभिनयेद्बुधः ।। २६ ।।
अङ्गुल्यो यस्य हस्तस्य तलमध्येऽग्रसंस्थिताः ।।
तासामुपरिताङ्गुष्ठः स मुष्टिरिति संज्ञितः ।। २७ ।।
एष प्रहारे व्यायामे निर्दयस्तनपीडने ।। ।
सन्धारणेऽसियष्ट्योश्च ग्रहणे कुन्तदण्डयोः ।। २८ ।।
ऊर्ध्वाङ्गुष्ठोऽयमेव स्यात्करः शिखरसंज्ञितः ।।
एष रश्मिग्रहे कार्यश्चापाङ्कुशधनुर्ग्रहे ।।२९।। ।
मुष्टिमध्यगतोङ्गुष्ठः कपित्थ इति कीर्तितः ।।
अनेनाभिनयः कार्यो मध्ये चक्रे शरे तथा ।। 3.26.३० ।।
उत्क्षिप्तवक्रा तु यदानामिका सकनीयसी ।।।
अस्यैव तु कपित्थस्य ततः स्यात्खटकामुखः ।।३१।।
होत्रे छत्रग्रह चैव कर्षणे व्यजने तथा ।।
स्रग्दामधारणे कार्यो ह्यसङ्कोचोस्य संग्रहः ।।३२।।

प्रसृता तर्जनी चात्र यदा सूचीमुखस्तदा ।।
निष्पादने चाभिनयेन्नेत्रशक्रमहेशयोः ।। ३३ ।।
अस्याङ्गुल्यस्तु विपुलाः सहांङ्गुष्ठेन कुञ्चिताः ।।।
ऊर्ध्वाहंसनखस्यैव स भवेत्पद्मकोशकः ।। ३४ ।।
श्लिष्टोङ्गुष्ठो निम्नमध्यः पताकोहिशिरो भवेत् ।।
सलिलस्य प्रदाने तु कार्या तेन च सूचनम् ।। ।। ३५ ।।
अधोमुखीनां सर्वासामङ्गुलीनां यदा भवेत् ।।
कनिष्ठाङ्गुष्ठका चोर्ध्वा तदा स्यान्मृगशीर्षकः ।। ३६ ।।
सूचिते च्छेदिते कार्यं शक्या स्वोच्चालने तथा ।।
त्रेताग्निसंस्थिता मध्या तर्जन्यङ्गुष्ठयोर्यदा ।। ३७ ।।
काङ्गुले नामिका वक्रा तथा चोर्ध्वा कनीयसी ।।
अनेन खलु कर्तव्यं फलानां तु निरूपणम् ।। ३८ ।।
आवर्त्यन्ते करतले यस्याङ्गुल्यः करस्य वै ।।
पार्श्वागतविकीर्णाश्च कोलपद्म इति स्मृतः ।। ३९ ।।
प्रतिषेध कृते योज्यो नास्ति शून्येषु चाप्यथ ।।
तिस्रः प्रसारिताङ्गुल्यस्तथा चोर्ध्वा कनीयसी ।। 3.26.४० ।।
तस्या मध्याश्रितोङ्गुष्ठः करः स चतुरः स्मृतः ।।
वचसां विनियोगे च माध्ये चैव प्रयोजयेत्।।४१।।
अनेनैव तथा कार्यं वर्णानां तु निरूपणम् ।।
ऊर्ध्वस्थे च नवे च्श्वेतं रक्ते स्यादर्धमण्डलम् ।।४२।।
मण्डलं न भवेत्पीतं नीलं च मृदितं भवेत् ।।
स्वभावस्थेन कृत्स्नं च शेषा वर्णास्तथैव च ।। ४३ ।।
मध्यमाङ्गुष्ठसन्देशो वक्रा चैव प्रदेशिनी ।।
ऊर्ध्वमन्याः प्रकीर्णाश्च भ्रमरश्च तदा भवेत् ।। ४४ ।।
पद्मादिग्रहणे कार्यं कर्णपूरे तथाप्ययम् ।।
तर्जनीमध्यमाङ्गुष्ठा त्रेताग्निस्था निरन्तरम् ।। ।। ४५ ।।
भवेयुर्हंसवक्त्रस्य शेषा ह्यन्याः प्रसारिताः ।।
श्लक्ष्णलाघवनिःसारमार्दवेषु प्रयोजयेत् ।। ४६ ।।
तिर्यक् पिण्डीकृता यस्मिनुन्नता च कनिष्ठिका ।।
अङ्गुष्ठः कुञ्चितस्त्वेवं हंसपक्ष इति स्मृतः ।। ४७ ।।
गण्डसंश्रयमेतेन भोजनः सपरिग्रहः ।।
स्पर्शे चैवानुलापार्थे कार्ये संवाहने तथा ।। ४८ ।।
तर्जन्यङ्गुष्ठसंदंशस्त्वरालस्य यदा भवेत् ।।

निर्भुग्नतलमध्यश्च ससन्दंश इति स्मृतः ।। ४९ ।।
संदंशस्त्रिविधो ज्ञेयस्त्वग्रहो मुखजस्तथा ।।
तथा पार्श्वकृतश्चैव तस्य कर्माणि मे शृणु ।। 3.26.५० ।।
सन्दंशग्रहणे कार्यः शल्योद्धारे तथाग्रजः ।।
आलेखारञ्जने चैव तर्जनीपीडने तथा ।। ५१ ।।
यज्ञोपवीती पार्श्वस्थः शिरःसंदर्शने तथा ।।
समागताग्राङ्गुलिको मुक्तलः पद्मकोशकः ।। ५२ ।।
देवार्चाकरणे कार्यो बलो पद्मनिरूपणे ।।
असंयुताः करा ह्येते यथावत्कीर्तिता मया ।। ५३ ।।
पताकाभ्यां तु हस्ताभ्यां सस्फुटोञ्जलिरुच्यते ।।
देवतानां गुरूणां च पितॄणां चेष्यते पुनः ।। ५४ ।।
अन्योन्यपार्श्वसक्ताभ्यां कराभ्यां स्यात्कपोतकः ।।
शीते भये च कार्योऽयं विनियोगगमे तथा ।। ५५ ।।
अङ्गुल्यो यस्य हस्तस्य अङुल्यन्तरनिःसृताः ।।
स कर्कट इति ज्ञेयः कर्तव्यस्तु विजृम्भिते ।। ५६ ।।
मणिबन्धन विन्यस्तावरालौ वर्धमानकः ।।
उत्तानौ नतपार्श्वस्थौ स्वस्तिकः परिकीर्तितः ।। ५७ ।।
विस्तीर्णं सर्वमेतेन ऋतवो गगनं घनम् ।।
समुद्रश्चाभिनेयः स्याद्भूमिश्च मनुजेश्वर ।। ५८ ।।
खटकः खटके न्यस्य खटका वर्धमानकः ।।
शृङ्गारार्थे प्रयोक्तव्यः प्रणामकरणेषु च ।। ५९ ।।
अरालौ तु विपर्यस्तावुत्तानौ वर्धमानकौ ।।
उत्सङ्ग इति विज्ञेयः स्पर्शस्य ग्रहणे परः ।। 3.26.६० ।।
मुक्तलं तु यदा हस्तं कपित्थं परिवेष्टयेत् ।।
स विज्ञेयस्तदा हस्तो निषधो नाम नामतः ।। ६१।।
संक्षिप्ते चैव निक्षिप्ते तथा कार्यः प्रपीडिते ।।
पताकौ लम्बितौ हस्तौ दोलेति परिकीर्तिताः ।। ।। ६२ ।।
ध्यानादिदाने कर्तव्यो भक्ष्यादिकरणेषु च ।।
द्वितीयपार्श्वसंश्लिष्टः पूर्वः पुष्पपुटः स्मृतः ।। ६३ ।।
पूर्वाणि चाभिनेयानि करणानेव पार्थिव ।।
पताकौ तु यदा हस्तौ मूर्तहस्तावधोमुखौ ।। ६४ ।।
उपर्युपरि विन्यस्तौ तदा समकरः करः ।।
सिंहव्याघ्रमृगाद्यानां कर्तव्योऽभिनयो भवेत् ।।६५।।

अञ्चितौ कूर्परासा तु यदा स्यात्सर्पशीर्षके ।।
गजदन्तस्तथा नाम्ना कार्यः शैलनिबर्हणे ।।६६।।
शुकतुण्डौ करौ कृत्वा वक्षस्यभिमुखाञ्चितौ ।।
शनैरधोमुखौ विद्धाववहित्थ इति स्मृतः।।६७।।
दौर्बल्यश्च सिते कार्यो गात्राणां च निदर्शने।।
ज्ञेयो वै वर्धमानस्तु हंसपक्षौ पराङ्मुखौ ।। ६८ ।।
जालवातायनादीनां प्रयोगस्तेन चेष्यते ।।
संयुतानां कराणां तु लक्षणं कथितं मया ।। ६९ ।।
एवं ज्ञेयाः कराः सर्वे नानारससमुद्भवाः ।।
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि नुस्तुहस्तमपाश्रयम् ।। 3.26.७० ।।
वक्षसोऽष्टांगुलस्थौ तु प्राङ्मुखौ खटकामुखौ ।।
समानकूर्परासौ तु चतुरस्रो प्रकीर्तितौ।।७१।।
हंसपक्षौ स्मृतौ हस्तौ व्यावृत्तौ तालवृन्तवत् ।।
उद्वृत्ताविति विज्ञेयावथ व. तालवृन्तकौ ।। ७२ ।।
चतुरस्रीकृतौ हस्तौ हंसपक्षीकृतौ तथा ।।
तिर्यङ्मुखावूर्ध्वतलौ ज्ञेयौ लघुमुखाविति ।। ७३ ।।
तावेव मणिधन्वांतावरालकचितौ करौ ।।
ज्ञेयावभिनये त्वेतौ ह्यरालखटकामुखौ ।। ७४ ।।
भुजौ सकूर्पराग्रौ तु कुटिलावर्तितौ करौ ।।
अधोमुखतलाविद्धावाविद्धाविति कीर्तितौ ।। ७५ ।।
सर्पशीर्षौ यदा हस्तौ भवतां स्वस्तिक स्थितौ ।।
तिर्यक्प्रसारितास्यौ च ज्ञेयौ सूचीमुखाविति ।। ७६ ।।
रेचितौ चापि विज्ञेयौ हंसपक्षाद्भुतभ्रमौ ।।
प्रसारितोत्तानतलौ रचितावेव सं ज्ञितौ ।। ७७ ।।
चतुरस्रो भवेद्वामः सव्यहस्तश्च रेचितः ।।
विज्ञेयो नाट्यतत्त्वज्ञैरेवं रेचितसंज्ञितः ।। ७८ ।।
अञ्चितौ कूर्पराभ्यां तु त्रि पताकौ यदा करौ ।।
किंचित्तिर्यग्गतावेतावावहित्थ प्रकीर्तितः ।। ७९ ।।
मणिबन्धननिर्मुक्तौ शिथिलौ पल्लवौ स्मृतौ ।।
बाहु शीविनिष्क्रान्तौ नितम्बौ परिकीर्तितौ ।। 3.26.८० ।।
अंसदेशे प्रवृत्तौ तु परिपार्श्वोत्थितौ तथा ।।
विज्ञेयौ केशबंधाख्यौ करावाचार्यसम्मतौ ।। ८१ ।।
तिर्यक्प्रसारितावेव पार्श्वसंस्थौ तथैव च ।।

लताख्यौ तु करौ ज्ञेयौ नृत्ताभिनयनं प्रति ।। ८२ ।।
समुन्नता लताहस्तः पार्श्वात्पार्श्वविलोडितः ।।
द्वितीयः खटकाख्यश्च करिहस्तः प्रकीर्तितः ।। ८३ ।।
कटिशीर्षनिविष्टाग्रौ त्रिपताकौ यदा करौ ।।
पक्षावञ्चितकौ वामे तदा ज्ञेयौ प्रयोक्तृभिः ।। ८४ ।।
तावेव तु परावृत्तौ पक्षाघातौ कराविति ।।
अधोमुखतलाविद्धौ ज्ञेयौ गरुडपक्षकौ ।। ८५ ।।
तथा प्रसारितभुजौ दण्डपक्षाविति स्मृतौ ।।
तौ चोर्ध्वमण्डलौ ज्ञेयौ गुरुदेशविवर्तनात् ।। ८६ ।।
तावेव पार्श्वविन्यस्तौ विज्ञेयौ पार्श्वमण्डलौ ।।
वेष्टितावेष्टितौ हस्तौ तयोर्मण्डलकौ स्मृतौ ।। ८७ ।।
तावेव मणिबन्धान्तौ स्वस्तिकाकृतिसंज्ञितौ ।।
स्वस्तिकाविति विख्यातौ विख्यातौ च प्रकी र्णकौ ।। ८८ ।।
द्वावेव पद्मकोशाभौ पद्मकोशाविति स्मृतौ ।।
करावुद्धे जिताग्रौ तु विज्ञेयावलिपल्लवौ ।। ८९ ।।
ऊर्ध्वप्रसारितौ विद्धौ विज्ञेयावुल्वणाविति ।।
पल्लवौ तु शिरोदेशे सम्प्राप्तौ ललिताविति ।। 3.26.९० ।।
कूर्परस्वस्तिकन्यस्तौ ललितावलितौ स्मृतौ ।।
संयुता वियुताश्चैव नृत्तहस्ताः प्रकीर्तिताः ।। ९१ ।।
नानार्थरससंयुक्तं प्रयोगकालसंश्रयम् ।।
विज्ञेयं नृत्तहस्तानां तेन नाभिहितं मया ।। ९२।।
आधिग्रस्ते जगन्ते च नियमस्थे जगर्दिते ।।
मत्ते प्रमत्ते चिन्तायां नाभिनेयः करो भवेत् ।। ९३ ।।
उद्वेष्टं समवेष्टं च विचेष्टितविवर्तिते ।।
कर्मेदं नृत्तहस्तानां विज्ञेयं च चतुर्विधम् ।। ९४ ।।
कार्या ललितसंचारा नृत्तहस्तापरा बुधैः।।
लालित्यमेव विज्ञेयं वृत्तस्य प्रतिबोधनम् ।।९५।।
देशं कालं प्रयोगं च ह्यर्थयुक्तिमवेक्ष्य च ।।
हस्ता एते प्रयोक्तव्या स्त्रीणां नृणां च नर्तके ।। ९६ ।।
हस्ता मयैते कथिता नृवीर सर्वं करायत्तमिदं हि नृत्तम् ।।
यत्नश्च कार्यस्तु करेषु तस्माच्चातुर्यलास्याभिनयोपपन्नम् ।।९७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे नृत्तहस्तव्यवस्थावर्णनो नाम षड्विंशतितमो ऽध्यायः ।। २६ ।।
3.27

मार्कण्डेय उवाच ।।
वाचिकश्च तथा हार्यस्त्वाङ्गिकस्सात्त्विकस्तथा ।।
चतुष्प्रकारोऽभिनयः कीर्तितो नाट्यकोविदैः ।। ।। १ ।।
वाचिको वचसा प्रोक्तः शृणु हार्यं नराधिप ।।
चतुर्विधं तु विज्ञेयं प्रस्तोलङ्कार एव च ।। २ ।।
तथाङ्गरचना चैव ज्ञेया सज्जीवमेव च ।।
मृदा वा दारुणा वापि वस्त्रेणाप्यथ चर्मणा ।। ३ ।।
लोहैरनुकृतिर्वापि प्रस्त इत्यभिधीयते ।।
देवदानवयक्षाणां गजाश्वमृगपक्षिणाम् ।। ४ ।।
कार्याणि प्रतिशीर्षाणि नाट्यज्ञैः प्रस्तकर्मणा ।।
अलङ्कारस्तु विज्ञेयो माल्याभरणवाससाम् ।। ५ ।।
नानाविधः समायोगे ह्यङ्गोपाङ्गविनिर्गतः ।।
तच्च कार्यो नयो बुद्ध्वा नियोगं जातिमेव च ।। ६ ।।
आधिपत्यं तथा स्थानं देशे च नृपसत्तम ।।
अतोङ्गरचना तुभ्यं वक्ष्यामि नृप वर्णजाम् ।। ७ ।।
श्वेतो रक्तस्तथा पीतः कृष्णो हरितमेव च ।।
मूलवर्णाः समाख्याताः पञ्च पार्थिवसत्तम।। ८ ।।
एकद्वित्रिसमायोगाद्भावकल्पनया तथा ।।
सङ्ख्यैवांतरवर्णानां लोके कर्तुं न शक्यते ।। ९ ।।
अत्यर्थसमयोगित्वाल्लोकेऽहं नृपपुंगव ।।
विभागं सम्प्रवक्ष्यामि वर्णयोः श्यामगौरयोः ।। 3.27.१० ।।
द्विप्रकारा छविर्यस्मात्सर्वस्येह प्रकीर्तिता ।।
गौरी पञ्चविधा तत्र श्यामा द्वादशधा भवेत् ।। ।। ११ ।।
रुक्मगौरी दन्तगौरी स्फुटचन्दनगौर्यपि ।।
शरद्घनचन्द्रकवद्गौरी पञ्चविधा स्मृता ।।१२।।
रक्तश्याम्या भवेत्पूर्वं मुद्गश्यामा निरन्तरम्।।
ततो दूर्वांकुरश्यामा पाण्डुश्यामा च पार्थिव ।।१३ ।।
ततश्च हरितश्यामा पीतश्यामा ततो भवेत् ।।
ततः प्रियङ्गुकश्यामा कपिश्यामा च पार्थिव ।। ।।१४।
ततो नीलोत्पलश्यामा चाषश्यामा ततः परम्।।
ततो रक्तोत्पलश्यामा घनश्यामा तथा परा।।१५।।
द्रव्यानुरूपवर्णैस्तु तासां व्यक्तिरुदाहृता ।।
रङ्गव्यतिकरैः शोभामधिकृत्य महीयते ।।१६।।

वक्ष्यामि वर्णान्देवानां मत्वापतु विनिश्चयम् ।।
तत्र येषां न वक्ष्यामि ते कार्या गौरवर्णकाः ।।१७।।
श्यामस्तु वासुकिः कार्यो नागा गौरास्तु द्वापरे।
दैत्याश्च दानवाश्चैव राक्षसा गुह्यकानुगाः ।।१८ ।।
पिशाचा जलसङ्काशा सम्मितानि तु वर्णतः।।
षट्सु द्वीपेषु पुरुषाः कर्तव्याः कनकप्रभाः ।। ।। १९ ।।
जम्बूद्वीपस्य वर्षेषु मुक्त्वैकं भारतं नृप ।।
भारतेषु तथा कार्या नानादेशभवास्तथा ।। ।। 3.27.२० ।।
पुलिन्दा दाक्षिणात्याश्च प्रायशो वर्णतोऽसिताः ।।
शकाश्च यवनाश्चैव पह्लवा वाह्लिकाश्च ये ।। २१ ।।
प्रायेण गौराः कर्तव्याः उत्तरापथसम्भवाः ।।
पाञ्चालाः शूरसेनाश्च तथा ये चात्र मागधाः ।। २२ ।।
अङ्गा वङ्गाः कलिङ्गाश्च प्रायशो वर्णतोऽसिताः ।।
चन्द्रवर्णा द्विजाः कार्या राजन्याः पद्मसन्निभाः ।। २३ ।।
आपाण्डुरास्तथा वैश्याः श्यामा शूद्राश्च वर्णतः ।।
नानावर्णाः स्मृता भूता गन्धर्वाप्सरसस्तथा ।। २४ ।।।
राजानः पद्मवर्णाभा ये चापि सुखिनो जनाः ।।
कुकर्माणो ग्रहग्रस्ता व्याधितास्तप आश्रिताः ।। २५ ।।
आयस्तकर्मणश्चैव असिताः कुलजालयः ।।
वर्णः प्रत्यक्षदृष्टस्य कर्तव्यः सदृशस्तथा ।। २६ ।।
देवगन्धर्वसिद्धानां कुमाराणां च पार्थिव ।।
श्मश्रु तेषां न कर्तव्यं ये च दीक्षां समाश्रिताः ।। २७ ।।
दिव्या ये पुरुषाश्चैव तथा विद्याधराश्च ये ।।
शृङ्गारिणो नरेन्द्राश्च चित्रश्मश्रुधरास्तथा ।। २८ ।।
शुद्धं तु लिङ्गिनां कार्यं तथामात्यपुरोधसाम् ।।
मध्यस्था ये च पुरुषा ये च दीक्षां समाश्रिताः ।। २९ ।।
अनिर्णीतप्रतिज्ञानां दुःखितानां तपस्विनाम् ।।
मुनीनां चिरबद्धानां दीर्घं श्मश्रु प्रकीर्तितम् ।। 3.27.३० ।।
धर्मप्रवृत्तेर्वंशश्च भवेच्छूद्रो नराधिप ।।
वणिजां कंचुकीयानां ब्राह्मणानां तथैव च ।। ३१ ।।
राज्ञां विचित्रो वेशः स्याद्वेश्यास्त्रीणां च यादव ।।
यथालिङ्गं भवेद्वेशस्तथान्येषां तु लोकतः ।। ३२ ।।
त्रिविधा मुकुटा ज्ञेया देवपार्थिवसंश्रयाः ।।

देवानां पार्थिवानां च कर्तव्यास्तु किरीटकाः ।। ३३ ।।
देवानां सप्तशिखराः पञ्चभिर्भूभृतां तथा ।।
त्रिभिश्च शिखरैः कार्या महिषीयुवराजयोः ।। ३४ ।।
सेनाध्यक्षस्य कर्तव्यस्तथैकशिखरो नृप ।।
दैत्यदानवयक्षाणां पन्नगानां सरक्षसाम् ।। ३५ ।।
एकपट्टास्तु विस्तीर्णा कर्तव्या मुकुटाः शुभाः ।।
विद्याधराणां सिद्धानां वानराणां तथैव च ।।३६।।
ग्रन्थिमन्तस्तु कर्तव्या मुकुटास्तु प्रयोक्तृभिः ।।।
देवदानवगन्धर्वाः कृष्णपक्षाः प्रकीर्तिताः ।। ३७ ।।
दैत्यदानवयक्षाश्च पिशाचनागराक्षसाः ।।
हरिश्मश्रुकचाः कार्यास्तथा पिङ्गेक्षणा नृप ।। ३८ ।।
कञ्चुकीयाश्च कर्तव्यास्तथा शुक्लशिरोरुहाः।।
अमात्यकञ्चुकीयानां तथा श्रेष्ठपुरोधसाम्।।३९।।
वेष्टनापट्टबद्धानि प्रतिशीर्षाणि कारयेत्।।
पिशाचोन्मत्तभूतानां तापसानां तथैव च।।3.27.४०।।
अनिस्तीर्णप्रतिज्ञानां लम्बकेशं भवेच्छिरः।।
बालानामपि कर्त्तव्यं शिखिण्डकविभूषणम् ।।४१।।
जटाजूटयुतं कार्यं मुनीनामपि पार्थिव ।।
चेटानामपि कर्त्तव्यं त्रिशिरः खण्डमेव च।।४२।।
विदूषकस्य खलतिः स्यात्काकपदमेव च।।
शेषाणामुक्तयोगेन शेषजातिसमाश्रयम्।।४३।।
सज्जीव इति यत्प्रोक्तं तस्य वक्ष्यामि लक्षणम्।।
प्रवेशस्तु तिरश्चां वै सज्जीव इति संज्ञितः।।४४।।
तेषां प्रस्तेन कर्तव्या प्रकृतिः पुरुषांतरा।।
तथैवायुधहस्तानां कर्तव्या हेतयः शुभाः ।।४५।।
एवं लोकोपचारेण स्वबुद्ध्या विभवेन च ।।
नाट्योपकरणानीह यथावत्परिकल्पयेत् ।। ४६ ।।
हेतिप्रमोक्षो न तु रङ्गमध्ये कार्यो भवेत्पार्थिववंशमुख्य ।।
आहार्यमेतत्कथितं समासाद्वक्ष्याम्यतश्चाङ्गिकमेव तुभ्यम् ।। ४७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे आहार्याभिनयो नाम सप्तविंशोऽध्याय. ।। २७ ।।
3.28
मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि सामान्याभिनयं तव ।।

तस्मिन्कार्यः प्रयत्नस्तु नाट्यान्तरप्रतिष्ठितम् ।। १ ।।
शब्दं स्पर्शश्च रूपं च रसो गन्धस्तथैव च ।।
इन्द्रियाणींद्रियार्थास्तु भावेनाभिनयेद् बुधः ।। २ ।।
कृत्वा साचीकृतां दृष्टिं शिरः किंचिन्नतं भवेत् ।।
तर्जनीकर्णदेशे तु शब्दन्त्वभिनयेद्बुधः ।। ३ ।।
किञ्चिदाकुञ्चिते नेत्रे कृत्वोत्फुल्ला त्वनामिकाम् ।।
एकश्वासो भवेच्चापि गन्धमेवं विनिर्दिशेत् ।।४।।
इन्द्रियार्थास्तु पञ्चैते त्रिविधाः परिकीर्त्तिताः ।।
इष्टास्तथा ह्यनिष्टाश्च मध्यस्था नृपसत्तम ।। ५ ।।
गात्रप्रह्लादनेनेह तथा पुलकितेन च ।।
नितान्तास्रक्रियाभिश्च सर्वमिष्टं निरूपयेत् ।। ६ ।।
परावृत्तेन शिरसा तथा चानेन चक्षुषा ।।
नेत्रनासाञ्चितत्वेन ह्यनिष्टमिति निर्दिशेत् ।। ७ ।।
मध्यस्थेनैव भावेन मध्यस्थकरणं भवेत् ।।।
आत्मानुभावी योऽर्थः स्यादात्मस्थ इति संज्ञितः ।। ८ ।।
परार्थवर्णनं यच्च परस्थेति च कीर्तितम् ।।
उत्तानौ तु करौ कृत्वा स्वस्तिकौ पार्श्वसंस्थितौ ।। ९ ।।
उद्वाहितेन शिरसा तथा चोर्ध्वनिरीक्षणम् ।।
प्रभातं गगनं रात्रिः प्रदोषं दिवसं तथा ।। 3.28.१० ।।
ऋतून्घनान्धरां चैव विस्तीर्णाश्च जलाशयान् ।।
दिशोग्रहान्सुनक्षत्राद्यच्चान्यत्स्वगतं नृप ।। ११ ।।
तस्य त्वभिनयः कार्यो नानादृष्टिसमन्वितः ।।
एभिरेव करैर्भूयः स्तनैश्च शिरसा तथा ।। १२ ।।
अधोनिरीक्षितेनाथ भूमिष्ठान्सम्प्रयोजयेत् ।।
चन्द्रं ज्योत्स्नां मुखं वायुं स्पर्शेनाभिनयेद्बुधः ।। १३ ।।
वस्त्रावगुण्ठनात्सूर्यं रजोधूमानलांस्तथा ।।
भूमितापमथोष्णं च कुर्याच्छ्वासाभिलापतः ।। १४ ।।
ऊर्ध्वकेकरदृष्ट्या तु मध्या ह्वस्थं दिवाकरम् ।।
उदयास्तगतं चैव विस्मयार्थे प्रदर्शयेत् ।। १५ ।।
चन्द्रं विस्मितया दृष्ट्या तथा ताराश्च दर्शयेत् ।।
सुखस्पृश्यानि सर्वाणि रोमांचं न तु दर्शयेत् ।। १६ ।।
दुःखानि च तथोद्वेगं मुखस्य तु विकूणनैः ।।
गम्भीरोदात्त संयुक्तानर्थान्सौष्ठवसंयुतान्।।१७।।

यज्ञोपवीतदेशस्थमवालं हस्तमादिशेत् ।।
हारावहारयागेषु स्रग्दामस्य च दर्शने ।। १८ ।।
भ्रमरेण प्रदेशिन्या दृष्टेः परिगमेन च ।।
अलंपद्माकपीडायाः सर्वार्थग्रहणं भवेत् ।। १९ ।।
श्रव्यं श्रवणयोगेन दृश्यं दृष्टिविलोकनैः ।।
आत्मसंस्थं परस्थं वा मध्यस्थं वा विनिर्दिशेत् ।। 3.28.२० ।।
विद्युदुल्काघनरवो विस्फुलिङ्गविषस्तथा ।।
प्रतोदोऽक्षिनिमेषश्च तेभिनेयाः प्रयोक्तृभिः ।। २१ ।।
मुखावगुण्ठनं कार्यं भ्रमरादिनिवारणे ।।
कृत्वा स्वस्तिकसंस्थानौ पद्मकोशावधोमुखौ ।। २२ ।।
सिंहर्शवानरादीनां कर्तव्यं तु निरूपणम् ।।
स्वस्तिकौ त्रिपताकौ तु गुरूणां पादवन्दने ।। २३ ।।
खटकास्वस्तिकौ चापि प्रतोदग्रहणे भवेत् ।।
एकाद्यानां दशान्तानां संख्या त्वंगुलिभिर्भवेत् ।। २४ ।।
दशाख्या च शताख्या च स्थानसंख्या ततः परम् ।।
पताकाभ्यां तु हस्ताभ्यां वाचा चाभिनयो भवेत् ।। २५ ।।
छत्रध्वजपताकाश्च विज्ञेया दण्डधारणात् ।।
नाना प्रहरणं चैव विज्ञेयमिह वारणैः ।। २६ ।।
एकचित्तो ह्यधोदृष्टिः शिरः किञ्चिन्नतं भवेत् ।।
सव्यहस्तश्च संदंशस्मिते व्याने वितङ्किते ।। २७ ।।
उद्वाहितं शिरः कृत्वा हंसपक्षं प्रदक्षिणम् ।।
अपत्यरूपणे कार्यमुश्वायं च प्रयोक्तृभिः ।। २८ ।।
अरालं च शिरः स्थाने समुद्वाह्या च वामतः ।।
गते निवृत्ते ध्वस्ते च श्रान्तं वाक्यं नियोजयेत् ।। २९ ।।
जितेन्द्रियतया युक्तं प्रसन्नवदनं तथा ।।
विचित्रकुसुमालोकां शरदं तु निरूपयेत् ।। ।।। 3.28.३० ।।
गात्रस्य कम्पनात्तज्ज्ञैस्तथा चान्याभिलाषितः ।।
हेमन्तस्त्वभिधेयः स्यात्पुरुषैर्मध्यमाधमैः ।।३१।।
शिरोदन्तौष्ठकम्पेन गात्रसंकोचकेन ।च ।।
कूजितैश्च ससीत्कारैः शीतस्याभिनयो भवेत् ।। ३२ ।।
प्रसादजननारम्भैरुपभोगैः ससम्भ्रमैः ।।
वसन्तस्त्वभिनेतव्यो नानापुष्पप्रदर्शनात्।। ।।। ३३ ।।
स्वेदापमार्जनाच्चापि भूमिपातोपजीविनः ।।

उष्णस्य वायोः स्पर्शश्च ग्रीष्मस्याभिनयो भवेत् ।। ३४ ।।
गम्भीरनादश्रवणात्प्रावृष्यभि नयो भवेत ।।
वचसाभिनयः कार्यो ऋतूनां सुखदुःखयोः ।। ३५ ।।
स्वभावाभिनये स्थानं पुंभिः कार्यं तु वैष्णवम् ।।
आयुतं चावहित्यं च स्त्रीभिः कार्यं स्वभावतः ।। ३६ ।।
धैर्यशीलाङ्गसम्पन्नं पुरुषाणां विचेष्टितम् ।।
मृतशीलाङ्गहारैस्तु स्त्रीणां कार्यं विचेष्टितम् ।। ३७ ।।
आलिङ्गन तु कर्तव्यं स्मितरोमाञ्चसंयुतम् ।।
रोमाञ्चेन तु हर्षः स्यात्क्रोधमुद्वृत्तचक्षुषा ।। ३८ ।।
ईर्ष्या क्रोधस्तु कर्तव्यो माल्याभरणवर्जितम् ।।
शिरसा कम्पनं चैव मर्मभंगैस्तथैव च ।। ३९ ।।
अधोमुखः सनिःश्वासो दुःखं सन्दर्शयेन्नरः ।।
भूमिहस्ताभिघातेन स्त्रीणां स्याद्रुदितेन तत् ।।। 3.28.४० ।।
आनन्देतिसमुद्भूतं रुदितं द्विविधं स्मृतम् ।।
हृष्टेन चाप्यहृष्टेन तं मुखेन निरूपयेत् ।। ४१ ।।
सम्भ्रमावेगचेष्टाभिः पुरुषाणां भयं भवेत् ।।
त्रातुरन्वेषणादेव उच्चैराक्रन्दितेन च ।। ४२ ।।
नरालिङ्गनतश्चैवं भयं कार्यं भवेत्स्त्रियः ।।
त्रिपताकांगुलीभ्यां तु चलिताभ्यां प्रयोजयेत् ।। ४३ ।।
शुकश्च शारिका चैव सूक्ष्मा ये चैव पक्षिणः ।।
शिखिसारसहंसाद्याः स्थला ये च स्वभावतः ।। ४४ ।।
पक्षाङ्गहारैर्द्विविधैस्तैषामभिनयो भवेत्।।
भूताः पिशाचा यक्षाश्च दानवा राक्षसास्तथा ।। ४५ ।।
अङ्गहारैर्विनिर्देश्याः प्रत्यक्षा न भवन्ति ये ।।
प्रत्यक्षा अभिनेयाः स्युस्तथोद्वेगैः सविस्मयैः ।। ४६ ।।
देवान्प्रणामकरणैः प्रत्यक्षे तु नराधिप ।।
परोक्षे विविधैश्चिह्नैस्तथानुकरणैः शुभैः ।। ४७ ।।
सव्योत्थितेन हस्तेन त्वरालेन शिरः स्पृशेत् ।।
नरेभिवादनं ह्येतत्कपोलेन तथा स्त्रियाः ।। ४८ ।।
महाजनं सखिवरं विटधूर्तजनं तथा ।।
परिमण्डलसंज्ञेन हस्तेनाभिनयेद्बुधः ।। ४९ ।।
प्रवृत्तान्प्रांशुयोगेन वृक्षांश्चैव समुत्थितान् ।।
प्रसारिताभ्यां बाहुभ्यामुत्क्षिप्ताभ्यां प्रदर्शयेत् ।। 3.28.५०।।

(समूहं सुमहत्सेनां बहुविस्तीर्णमेव च ।।
पताकाभ्यां तु हस्ताभ्यां चोत्क्षिप्ताभ्यां प्रदर्शयेत् ।।)
शौर्यं च धैर्यदर्पं च गर्वमौदार्यमुच्छ्र्यम् ।।
ललाटस्थानसंस्थेन त्वरालेन प्रदर्शयेत् ।। ५१ ।।
प्रज्ञो देहामदाविद्धौ करौ तु मृगशीर्षकौ ।।
विस्तीर्णप्रद्रुतोत्क्षेपौ योज्यौ यत्स्यादुपावृतम्।। ।। ५२ ।।
अधोमुखोत्तानतलं हस्तं किंचित्प्रसारितम् ।।
कृत्वा चाभिनयो द्वे च बिलग्राहं गृहं गृहम् ।। ५३ ।।
कामार्ताञ्ज्वरितांश्चैव शापोपहतचेतसः ।।
तेषामभिनयः कार्य उच्छवासैः कम्पनैस्तथा ।।५४।।
प्रत्यक्षाभिनयः कार्यो दोलायाः परिदोलने ।।
आकाशरचनानीह वक्ष्याम्यात्मगतानि च ।। ५५ ।।
अपवारितकं चैव जनान्तिकमथापि च ।।
परसम्भाषणं यत्स्यात्तदाकाशवचः स्मृतम् ।। ५६।।
अन्यैरश्रवणीयं तु जनान्ति कमिहोच्यते।।
अपवारितकं कर्णे पुनरुक्तं प्रचक्षते।।५७।।
हस्तमन्तरितं कृत्वा त्रिपताकं प्रयोक्तृभिः।
जनांतिकं प्रयोक्तव्यमपवारितकं तथा।।।५२।।
स्वप्नायते चाभिनये वाचा गद्गदया भवेत् ।।
वृद्धानां योजयेत्षाठ्यं गद्गदस्खलिताक्षरम् ।।५९।।
असमाप्ताक्षरं चैव बालानां तु कलस्वनम्।।
दीर्घोच्छ्वासयुतं ग्लानं व्याधितानां तु योजयेत् ।। 3.28.६० ।।
उच्छ्वासेन तु दीर्घेण मृत्युकालं तु नाटयेत्।।
गात्रनिस्पंदभावेन मृतस्याभिनयो भवेत ।।
सात्त्विकाभिनयं वक्ष्ये रसभावेषु पार्थिव ।।६१।।
एतावदेवाभिनये तु तुभ्यं शक्यं मया पार्थिवमुख्य वक्तुम् ।।
नाट्यं हि विश्वस्य यतोऽनुकारं कृत्स्नं ततो वक्तुमशक्यमीश ।। ६२।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सामान्याभिनयो नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ।।२८।।
3.29
मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि गीतानां लक्षणं तव ।।
स्वभावेनोत्तुङ्गगतौ कार्यं जानुकटीसमम् ।। १ ।।
युद्धचारी प्रचारेषु जानुस्तनसमं न्यसेत् ।।

ज्वरान्ते च क्षुधान्ते च तपःश्रान्ते रुजान्विते ।। २ ।।
विकृते चावहित्थे च तथौत्सुक्यसमन्विते ।।
शृङ्गारे चैव शोके च स्वच्छन्द गमने तथा ।। ३ ।।
एतेष्वेव तु सर्वत्र स्थिरा कार्या गतिर्बुधैः ।।
अस्वस्थे कम्पिते नैव भये वित्रासिते तथा ।। ४ ।।
आवेगे चैव हर्षे च कार्यं यच्च त्वरान्वितम् ।।
अनिष्टश्रवणे चैव क्षेपे चाद्भुतदर्शने ।। ५।।
अपि चात्ययिके कार्ये तथा चैवारिमार्गणे ।।
अपराधानुसारेण श्वापदानुगतौ तथा ।। ६ ।।
एवंविधेषु कार्येषु गतिं शीघ्रां प्रयोजयेत् ।।
गतिः शृङ्गारिणी कार्या स्वस्थकामितसम्भवे ।। ७ ।।
दूतीदर्शितमार्गस्तु हृद्यवेशपरिक्रमे ।।
ससौष्ठवसमायुक्तैर्लयतालवशोनुगैः ।। ८ ।।
पादयोरनुगौ चापि हस्तौ कार्यौ प्रयोक्तृभिः ।।
प्रच्छन्नकामिते गच्छन्न चात्यर्थं विभूषितः ।। ९ ।।
कृष्णवासाः पदैर्मंदैः शब्दाशङ्की मुहुर्मुहुः ।।
वेपमानशरीरश्च शङ्कितः प्रस्खलन्मुहुः ।। 3.29.१० ।।
अङ्गस्वभावनेपथ्यो रौद्रस्तु त्रिविधो मतः ।।
रुधिरक्लिन्नदेहस्तु पद्मांत्राङ्गधरस्तथा ।। ११ ।।
बह्वायुधधरो रौद्रनेपथ्येन प्रकीर्तितः ।।
रूक्षो निर्भत्र्सनकथो निर्घृणस्तु स्वभावतः ।। १२ ।।
विविधस्यापि रौद्रस्य चतुस्तालान्तरागतिः ।।
अहृद्या तु मही यत्र श्मशानरणसङ्कुला ।।१३।।
आसन्ना च विकृष्टा च तत्र बीभत्सिका गतिः ।।
गतिर्वीरे च कर्त्तव्या पादविक्षिप्तसंयुता ।। १४ ।।
विस्मये चैव हर्षे च विक्षिप्तपदविक्रमा ।।
गतिः स्थिरपदा प्रोक्ता तथैव करुणारसे ।। १५ ।।
न तत्र सौष्ठवं कार्यं न प्रमाणं तथाविधम् ।।
विघूर्णितशरीरा च स्तब्धा च शिथिला गतिः ।। १६ ।।
गाढप्रहारिते कार्या गतिः पिण्डितविग्रहा ।।
द्रुता भयानके कार्या स्तब्धा कार्यवशादथ ।। १७ ।।
सत्त्वे तु विकृते दृष्टे गतिर्विस्फुरितेक्षणा ।।
तापसानां भवेन्मन्दा युगमात्रेक्षणा गतिः ।।। १८ ।।

हस्तसंस्पर्शनान्मन्दाप्यन्धकारे गतिर्भवेत् ।।
रथस्थस्यापि कर्त्तव्या गतिर्मन्दपदैरथ ।।१९।।
समपादं बुधस्थानं कृत्वा रथगतिं व्रजेत्।।
धनुर्गृहीत्वा हस्तेन तथा चैकेन कूबरम् ।। 3.29.२० ।।
सूतश्चास्य भवेदेव प्रतोदग्रहणाकृतिः ।।
विमानस्थस्य कर्तव्या गतिरानंदिनी भवेत् ।। २१ ।।
आरोहाश्चावरोहाश्च ऊर्ध्वाधोवीक्षणैर्गतैः ।।
मण्डलावर्तनैः कार्यमाकाशगमनं तथा ।। २२ ।।
ऋज्वागतोन्नतैः पादैर्भ्रश्यमानस्तु खाद्भवेत् ।।
उच्छ्रितारोहणं कार्यमपक्रान्तपदैरथ ।। २३ ।।
तथावतरणं कार्यं शंकितैरिव संहितैः ।।
उत्क्षिप्तपदसञ्चारा सलिले च गतिर्भवेत् ।। २४ ।।
उत्क्षिप्तहस्तसञ्चारा पादपारोहणे भवेत् ।।
सूचीविद्धैरपक्रान्तैः पदैः पार्श्वगतैरथ ।। २५ ।।
अङ्कुशग्रहणान्नागं खलीनग्रहणाद्धयम् ।।
प्रग्रह ग्रहणादेव अन्येषां कारयेद्गतिम् ।। २६ ।।
अश्वयाने गतिः कार्या वैशाखस्थानकेन ह ।।
पन्नगानां गतिः कार्या पदैः स्वस्तिकसंयुतैः ।। ।।। २७ ।।
विटस्यापि तु कर्तव्या गतिर्ललितविक्रमा ।।
कंचुकीयस्य कर्तव्या कम्पिता स्खलिता गतिः ।।२८।।
विष्टम्भनगतिप्राणा कृशस्यापि गतिर्भवेत् ।।
व्याधिग्रस्तस्य च तथा तपःश्रान्तस्य चैव हि ।। २९ ।।
दीर्घाध्वनि गतस्यापि शनैर्मन्दपरिक्रमा ।।
मत्तस्य तु गतिः कार्या स्खलिता पार्श्वयोर्द्वयोः ।। 3.29.३० ।।
उन्मत्तस्यापि कर्तव्या गतिस्त्वभिनयक्रमा ।।
असम्बद्धप्रलापी स्यान्मलिनो लोमशस्तथा ।। ३१ ।।
विकलानां गतिः कार्या यथा कार्यानुरूपतः ।।
स्थूलदेहस्य कर्तव्या गतिर्देहानुकर्षिणी ।। ३२ ।।
विदूषकस्य कर्तव्या गतिर्हास्यप्रदा तथा ।।
स्वभावजातं विन्यस्य कुटिलं वामके करे ।। ३३।।
गतौ रमेत चेटानां दृष्टिश्चार्यविचारिणी ।।
नानादेशसमुद्भूता पुरुषाणां स्वभावतः ।। ३४ ।।
श्वापदानां पशूनां च गतिः कार्या नराधिप ।।

शेषाणामर्थयोगेन स्थानकानि प्रयोजयेत् ।। ३५ ।।
धैर्योपपन्ना गतिरुत्तमानां मध्या गतिर्मध्यमसंमितानाम् ।।
द्रुता गतिश्च प्रचुराधमानां लयत्रयं सत्त्ववशेन योज्यम् ।। ३६ ।।
रंगे विकृत्ता तु नृपप्रधान गतागतैः पादगतिप्रचारः ।।
कार्या वशादेव गृहस्य नित्यं समीक्ष्य रङ्गं तु यथानुरूपम् ।। ३७ ।।
स्त्रीणां गतिः स्याल्ललितप्रचारा धीरा नराणां च तथोद्धता स्यात् ।।
गति प्रचारोऽर्थवशेन योज्यश्चैतावदुक्तं तव राजसिंह।।३८।।
वयोनुरूपः प्रथमस्तु वेशो वेशानुरूपश्च गतिप्रचारः ।।
गतिप्रचारानुगतं च नाट्यं नाट्यानु रूपोऽभिनयश्च कार्यः ।। ३९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गतिप्रचारवर्णनो नामैकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। २९ ।।

3.30

मार्कण्डेय उवाच ।।
हास्यशृंगारकरुणारौद्रघोरभयानकाः ।।
बीभत्साद्भुतशान्ताख्या नव नाट्ये रसाः स्मृताः ।। १ ।।
शान्तो रसः स्वतन्त्रोत्र पृथगेव व्यवस्थितः ।।
शृङ्गाराद्धि भवेद्धास्यो रौद्राच्च करुणोदयः ।।२।।
वीराच्चैवाद्भुतोत्पत्तिर्बीभत्साच्च भयानकः ।।
एतेषामङ्गवर्णाश्च सात्त्विकोभि नयः स्मृतः ।। ३ ।।
शान्तस्वभाववर्णस्तु रसः प्रोक्तो नराधिप ।।
शृङ्गारस्तु भवेच्छ्यामो रक्तो रौद्रः प्रकीर्तितः ।। ४ ।।
सितो हास्यश्च विज्ञेयः कृष्णश्चैव भयानकः ।।
गौरो वीरस्तु विज्ञेयः पीतश्चैवाद्भुतः स्मृतः ।। ५ ।।
कापोतः करुणश्चैव नीलो बीभत्समेव च ।।
हास्यः प्रमथदेवस्तु शृङ्गारो विष्णुदैवतः ।। ६ ।।
रौद्रो रौद्राधिदेवश्च करुणो यमदैवतः ।।
बीभत्सस्य महाकालः कालदेवो भयानकः ।। ७ ।।
वीरो महेन्द्रदेवः स्यादद्भुतो ब्रह्मदैवतः।। शा
न्तस्य देवो विज्ञेयः परः पुरुष एव तु।।८।।
शान्तस्य तु समुत्पत्तिर्नृप वैराग्यतः स्मृता।।
स चाभिनेयो भवति लिङ्गग्रहणतस्तथा।।९।।
सर्वभूतदयाध्यानमोक्षमार्गप्रर्तनैः।।
नास्ति यत्र सुखं दुःखं न द्वेषो नापि मत्सरः।।3.30.१०।।
समः सर्वेषु भूतेषु स शान्तः प्रथितो रसः।।

हास्यस्य तु समुत्पत्तिरसम्बद्धप्रलापतः ।। ११ ।।
असम्बद्धात्तथा वेशाद्भवतीति विनिश्चयः ।।
आत्मस्थश्च परस्थश्च द्विविधः स च कीर्तितः ।। १२ ।।
आत्मस्थश्च स्वयं हासात्परस्थः परहासनात् ।।
उत्तमाधममुख्यानां त्रिविधः स भवेत्तदा ।। १३ ।।
ईषद्विकम्पितैर्गण्डैः कटाक्षैस्सौष्ठवान्वितैः ।।
अलक्षितद्विजं चैव उत्तमानां स्मितं भवेत् ।। १४ ।।
तथा दर्शितदन्तन्तु मध्यमानां प्रकीर्तितम् ।।
सास्रं तदधमानां स्यात्सस्वनं च महीभुजाम् ।। १५ ।।
शृङ्गारो द्विविधः प्रोक्तः सम्भोगाद्विरहात्तथा ।।
विप्रलम्भकृतस्यात्र निर्वेदोऽभिनयक्रियः ।। १६ ।।
विप्रलम्भे तु निर्दिष्टाः कामावस्थास्तथा दश ।।
चक्षुःप्रीतिर्विनिर्दिष्टा प्रथमायां नराधिप ।। १७ ।।
मनसश्च तथा सङ्गो द्वितीयायां प्रकीर्तितः ।।
स्मरणं च तथा प्रोक्तं तृतीयायां निरन्तरम् ।। १८ ।।
निद्राभेदश्चतुर्थ्यां तु पंचम्यां तनुता तथा ।।
व्यावृत्तिविषयेभ्यस्तु षष्ठ्यां प्रोक्ता नराधिप ।। १९ ।।
लज्जाप्रणाशः सप्तम्यामुन्मादस्तदनन्तरम् ।।
नवम्यां तु तथा मूर्च्छा दशम्यां मरणं भवेत् ।।3.30.२०।।
द्वयोरुज्ज्वलयोस्तत्र सम्भोगाभिनयो भवेत ।।
सुखप्रायेष्टसंपन्नो यत्र माल्यानुलेपकः ।। २१।।
पुरुषप्रमदायुग्मं शृंगार इति संज्ञितः ।।
शोकाद्भवति राजेन्द्र तथैव करुणो रसः ।। २२ ।।
त्रस्तगात्राद्विनिःश्वासपरिदेवितरोदनैः ।।
मुखवैवर्ण्य शोषैश्च तस्येहाभिनयो भवेत् ।। २३ ।।
क्रोधाद्भवति रौद्रस्य रसस्य तु समुद्भवः ।।
रक्तत्वनेत्रभ्रुकुटिक्रोधामर्षैः ससाहसैः ।। २४ ।।
पीडनैः शस्त्रसङ्घातैस्तस्येहाभिनयो भवेत ।।
जुगुप्सया भवति बीभत्सस्य समुद्भवः ।। २५ ।।
नासाविघूर्णनात्तस्य चोद्वेगेन तथैव च ।।
आश्चर्येण समुत्पत्तिरद्भुतं तत्प्रकीर्तितम् ।। २६ ।।
प्रस्फुरिताक्षिरोमाञ्चैरङ्गुलीभ्रमणादिभिः ।।
स्वेदेन चाभिनेयः स्यादद्भुतस्तु तथा रसः ।। २७ ।।

नाट्यस्य मूलं तु रसः प्रदिष्टो रसेन हीनं न हि वृत्तमस्ति ।।
तस्मात्प्रयत्नेन रसाश्रयस्य वृत्तस्य यत्नं पुरुषेण कार्यम् ।। २८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रसवणर्नो नाम त्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०३१-०३५

https://sa.wikisource.org/s/103x

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.31
मार्कण्डेय उवाच ।।
भावाध्यायमतो वच्मि तन्मे निगदतः शृणु ।।
हासाद्याः कथिता भावाः पञ्चाशत्त्वेकवर्जिताः ।। १ ।।
परचेष्टानुकरणाद्यद्धास्यमुपजायते ।।
स्मितहासाभिहसितैरभिनेयस्य पण्डितैः ।। २ ।।
इष्टार्थविषयप्राप्तौ रतिरित्युपजायते ।।
सौम्यत्वादभिनेया सा वाङ्माधुर्यादिभिस्तथा ।। ३ ।।
इष्टबन्धुवियोगेन धननाशेन पार्थिव ।।
शोको भवति तस्य स्याद्रुदिताभिनयक्रिया ।। ४ ।।
क्रोधश्चतुःप्रकारश्च कर्तव्यो नाट्ययोक्तृभिः ।।
रिपुजो गुरुजश्चैव भृत्यजः प्रणयोद्भवः ।। ५ ।।
निर्यन्त्रितः स शत्रूणां गुरूणां स्वेदसंयुतः ।।
भृत्यानां च दयालुः स्यात्स्त्रीणां च प्रणयोद्भवः ।। ६ ।।
कर्मातिशयनिर्वृत्तौ विस्मयो हर्षसंभवः ।।
सिद्धिस्थाने त्वसौ साध्यो रोमाञ्चहसनादिभिः ।।७।।
असौ मोहाभिनिर्वृत्तौ व्यवसायनयात्मकः।।
उत्साहस्त्वभिनेयः स्यादप्रमादक्रियादिभिः।।८।।
स्वापराधसमुद्भूतं भयं नामेह जायते ।।
वेपथुत्रासपतनैरभिनेयस्य सम्भ्रमैः।।९।।
बीभत्सदर्शनाद्यैस्तु जुगुप्सा नाम जायते।।3.31.१०।।
उद्वेजनैस्सहृल्लेखैरभिनेयो विकूणनैः।।
दारिद्र्येष्टविनाशे च निर्वेदो नाम जायते।।११।।
परस्परविनिःश्वासैस्तस्याभिनयनक्रिया।।
वान्ते विरक्ते श्रान्ते च ग्लानिः स्यात्तपसा तथा।।१२।।
मन्दाक्रमणकम्पाद्यैः क्षामत्वेनं च दर्शयेत् ।।१३।।
चौर्यादिभिर्गृहीतस्य शङ्का नामेह जायते ।।
आकारावरणं तस्याः कार्यं दिगवलोकनम् ।।
परापराधसम्भूता असूया नाम जायते ।। १४ ।।
गुणनाशनविद्वेषैः साभिनेया तथा बुधैः ।।
मद्योपयोगेन मदो जायते च त्रिभिस्तथा ।। १५ ।।
उत्तमाधममध्यत्वात्पुरुषाणां स्वभावतः ।।
दृग्भ्रमेणोत्तमानां स्यान्मध्यानां वाक्प्रलापतः ।। १६ ।।।

अधमानां च पतनैरसम्बद्धपरिक्रमैः ।।
आयासेनाधमनाञ्च श्रमो नामेह जायते।।१७।।
गात्रमर्दनविश्वासजृम्भणैस्तत्प्रयोजयेत् ।।
गर्वेण खेदाद्रागेण ह्यालस्य स्यात्स्वभावतः ।। १८ ।।
तस्य प्रयोगः कर्तव्यः शयनासनसेवनात् ।।
दौर्गत्येन मनस्तापाद्दैन्यं नामेह जायते ।। १९ ।।।
हृदयस्य वितर्केण तस्य त्वभिनयो भवेत् ।।
अस्थाने तस्करान्दृष्ट्वा त्रासनैर्विविधैस्तथा ।। ३.३१.२० ।।
तत्प्रतीकारशून्यस्य मोहः समुपजायते ।।।
व्यसनेनाभिघातेन वैरानुस्मरणेन च ।।२१ ।।
सर्वेन्द्रियाणां मोहेन स तु कार्यः प्रयोक्तृभिः ।।
स्मरणात्पूर्ववृत्तानां स्मृतिर्नामेह जायते ।। २२ ।।
भृशमुत्क्षेपणात्तस्याः प्रयोगः कार्यलोलनात् ।।
लोकं वृत्तान्तविज्ञानाद् वृत्तिर्नामेह जायते ।।२३।।
प्रयोज्यो लब्धभोगेन अलब्धस्य विवर्जितम् ।।
क्रीडा नामेह भवति चापल्याद्धर्षसंभवा ।। २४ ।।
क्रीडनेन प्रयोज्या सा गुरुवाक्यप्रतिक्रमैः ।।
कृताकार्यस्य राजेन्द्र व्रीडा नामेह जायते ।।२५।।
अधोमुखेन सा कार्या मूले स्वीकरणेन च ।।
ज्ञेया चपलता राजन्न विचार्या क्रियावता ।। २६ ।।
अयमेव प्रयोगस्य तथैव समुदाहृतः ।। ।
मनोरथानां लाभे तु हर्षो नामेह जायते ।।२७।।
सुखप्रसादरोमाञ्चप्रस्वेदैर्दर्शयेद् बुधः ।।
सम्भ्रमाज्जायते राजन्नावेग इति सर्वदा ।।२८।।
आः शब्दैः सहसानर्था दर्शनीया बुधैस्तु ते ।।
विषादस्य समुत्पत्तिः कार्यनाशेन जायते ।। ०९ ।।
निद्रानिःश्वसितव्याजैः साभिनेया तथा भवेत् ।।
उत्कण्ठाकरणैः सर्वैरौत्सुक्यं नाम जायते ।। ३.३१.३० ।।
आलस्यगुरुगात्रत्वे ध्यानेनाभिनवैश्च तत् ।।
रात्रिजागरणालस्यमदैर्निद्रेह जायते ।। ३१ ।।
नेत्राभिमर्दनात्कार्या जृम्भणा गात्रगौरवात् ।।
अपस्मारस्तु भवति देवादीनां प्रकोपतः ।। ३२ ।।
निःसंज्ञत्वं समूर्द्धानं तस्येहाभिनयो भवेत् ।।

निद्रासमर्थं सुप्तत्वं स्वपनं तत्र योजयेत् ।। ३३ ।।
निद्रोच्छेदाद्धि बोधन्तु जृम्भणं तत्र योजयेत् ।।
विद्याशौर्यधनादिर्यैरमर्षो नाम जायते ।। ३४ ।।
शिरसः कम्पनैस्तस्य कार्यस्त्वभिनयो बुधैः ।।
धार्ष्ट्यजैह्मयादिसम्भूतो ह्यवहित्थोभयात्मकः ।। ३२।।
सर्वांगगोपनात्कार्योऽभिनयो नर्तनस्य च ।।
चौर्यादिजातमर्थस्य ग्लानिः कार्या प्रयोक्तृभिः ।। ३६।।
वातप्रायस्तथोन्मादो यथा ज्ञेयो वियोगजः ।।
असच्चेष्टाप्रलापेन तस्याभिनयकारणम्।। ।। ३७ ।।
व्याधिभिर्वा प्रहारैर्वा मरणं नाम जायते ।।
कर्तव्योभिनयस्तस्य मूढेन्द्रियविचेष्टनैः ।। ३८ ।।
महाभैरवनादाद्यैस्त्रासः समुपजायते ।।
संक्षिप्ताङ्गप्रकम्पाद्यैस्तस्य त्वभिनयो भवेत् ।। ३९ ।।
विचारणार्थे संदेहः कार्यो भ्रूक्षेपकम्पनैः ।।
क्रोधोऽपराधाद्भवति क्रोधाभिनयदर्शनः ।। 3.31.४०।।
भयोपराधजो ज्ञेयो दृग्भयाभिनयात्मकः ।।
मनोरथाप्तिजो हर्षो रोमाञ्चेन प्रदर्शयेत् ।। ४१ ।।
भीतक्रोधश्च उभये रोमाञ्चस्य समुद्भवः ।।
स्वरभेदो भयाद्रौक्ष्यात्स्वरभेदेन दर्शयेत् ।। ४२ ।।
शोकानन्दसमुद्भूतमश्रु स्याद्रोदनेन तु ।।
वर्णावरत्वाद्विज्ञेयं वैवर्ण्यं नाट्ययोक्तृभिः ।।४३।।
वैवर्ण्यं नाभिनेतव्यं प्रयत्नात्तद्धि दुष्करम् ।।
ग्लानिः शङ्काभ्यसूया च श्रमश्चपलता तथा ।। ४४ ।।
रोमाञ्चहर्षे निद्रा च उन्मादो मद एव च।।
स्वेदश्चैव वहित्थश्च भावा हास्यरसे स्मृताः ।। ४५ ।।
आलस्योग्र्यजुगुप्साभिर्भावा हि परिवर्जिताः ।।
उद्भावयन्ति शृङ्गारं रसमास्वाद्यसंज्ञकम् ।। ४६ ।।
वेदस्यैव च चिन्ता च दैन्यग्लान्यश्रुपातनम् ।।
जडता मरणं चैव व्याधिश्च करुणारसे ।। ४७ ।।
असम्मोहस्तथोन्मादो विषादो मद एव च ।।
मृत्युर्व्याधिर्भयं चैव भावा बीभत्ससंश्रयाः ।। ४८ ।।
स्तम्भः स्वेदश्च रोमाञ्चो जुगुप्सा विस्मयस्तथा ।।
प्रवेगो जडता हर्षोऽसूया दैवाद्भुते रसे ।। ।। ४९ ।।

स्वेदश्च वेपथुश्चैव रोमाञ्चो गद्गदस्तथा ।।
मतिश्चैव तथोग्रत्वममर्षो मद एव च ।। 3.31.५० ।।
रोमाञ्चः स्वरभेदश्च क्रोधोऽसूया धृतिस्तथा ।।
गर्वश्चैव वितर्कश्च वीरे भावा भवन्ति वै।।५१।।
ये चान्ये सात्त्विका भावा नानाभिनययोनिजाः ।।
रसेष्वेतेषु ते सर्वे विज्ञेया नाट्यकोविदैः ।।५२।।
बहूनां समवेतानां रूपं यस्य भवेद्बहु ।।
स मन्तव्यो रसः स्थायी शेषाः सञ्चारिणः स्मृताः ।। ५३ ।।
शृङ्गारं त्रिविधं विन्द्याद्वा नेपथ्यक्रियात्मकम् ।।
अङ्गनेपथ्यभावश्च हास्यरौद्रौ प्रकीर्तितौ ।।५४।।
धर्मार्थबन्धुघातेन करुणस्त्रिविधः स्मृतः ।।
युद्धवीरं दयावीरं दानवीरं तथैव च ।। ५५ ।।
रसं वीरमिति प्राहुस्तज्ज्ञास्त्रिविधमेव च ।।
व्याजत्रासापराधैश्च त्रिधा विद्याद्भयानकम् ।। ५६ ।।
न ह्येकरसजं काव्यं किञ्चिदस्ति प्रयोगजम् ।।
भावो वापि रसो वापि प्रवृत्तिर्वृत्तिरेव च ।।५७।।
एकोनपञ्चाशदिमे समग्रा भावव्यवस्था गदिता मया ते ।।
युक्त्या च ये यत्र रसे नियुक्ताः प्रोक्तं तदप्यत्र नरेन्द्रचन्द्र ।। ५८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे एकोनपञ्चाशद्भावनिरूपणो नामैकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।।३१।।

3.32

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।।
अथातो मुद्राहस्तान् व्याख्यास्यामः ।।
वासस्य प्रसारिताङ्गुष्ठस्योपरि यदा कुब्जतर्जनी भवति तदोङ्कारः ।।
करमध्य गतासु सर्वास्वंगुलीषु क्रमात्कुब्जीकृतास्वङ्गुष्ठाद्यासु अ इ उ ए ओ प्रसारितासु अ इ उ ऊ ऐ ओ अं मुकुलः अः मुकुलविशेषः अङ्गुष्ठमूलगतया परहस्ततर्जन्या क्रमात्कवर्गः।
सर्वाधःपरं रेखागतया तवर्गः ।
तदुपरि बवशतयैः पवर्गः।
तर्जन्याद्यस्तु प्रथमपर्वगतया पवर्गः।
अग्रेषु शवर्गः।
मध्यमा नखस्पर्शे र क्ष इति ।
अ वासुदेवः ।
आ सङ्कर्षणः। अं प्रद्युम्नः ।
अः अनिरुद्धः ।

अञ्जलिपुरुषः करयोः परस्परपृष्ठलग्नयोः ।

कनीयस्या कनीयसी चेति, तर्जन्या तर्जनी अङ्गुष्ठेनाङ्गुष्ठ इति तार्क्ष्यमुद्रा ।

पताकः कुञ्चिताग्रस्तालः तिर्यक्प्रसारिताङ्गुष्ठो मकरः।

कुञ्चिताङ्गुलिरर्धचन्द्रः ।

दृश्यशिखरौ कनीयस्यङ्गुल्यग्रलग्नौ ।

संहताङ्गुष्ठः शंखः ।

अः कारौ संहतौ स्पष्टाङ्गुलौ पद्मः ।।

कुब्जाङ्गुष्ठो लक्ष्मीः ।

मकरः प्रसारिताङ्गुलिः ।

शेषस्तदुपरि शिखरे भोगशमनः ।

अः कार एव प्रसारितमध्यमाङ्गुलिर्ग ऊउः ।

तत्रैव मध्यमाङ्गुलिः शिखरगृहीता गरुडवाहनम् ।

मध्यमानामिकयोरङ्गुष्ठयोश्चाग्रयोगे चक्रः ।

उपर्युपरि कपित्थयोरुपरि चिबुके गदा ।

कपित्थकुब्जमध्यमिको हलः ।

कर्कटके सुमूलम् ।

कपित्थमध्यभ्रष्टाङ्गुलिः ।

चर्म कपित्थं पृष्ठतलाङ्गुलिः खड्गः शिखरो मध्यभ्रष्टाङ्गुलिर्धनुः ।

तर्जनीमध्यमिकोङ्गुष्ठानां संहतानां वियोगाच्छरः।

मुकुलसञ्चितकनीनिकः कौस्तुभः ।

द्वौ शिखरौ पृथक् वनमाला ।

अः कारो पृथग्लग्नो नृसिंहः ।

शिखरप्रसारितकनीनिकाधो वराहः ।

इ हयशिरः ।

ओं वामनः ।

वितलि स्त्रिविक्रमः ।

अर्धचन्द्रो मत्स्यः।

अधोमुखः कुज्जपताकः कूर्मः।

शिखरप्रसारितकनीयानूर्ध्वमुखाङ्गुष्ठो हंसः।

पताकः कुब्जकरमध्यो दत्तात्रेयः।।

कपित्थः परशुरामः ।

द्वौ शिखरौ युक्तौ दाशरथी।

पताकः कृष्णः। त्रिपताको बलदेवः ।

शिखरो विष्णुः ।
उत्तानपताकः पृथिवी ।
कुब्जः पताकः प्रसारितोङ्गुष्ठ स्तोयः ।
अङ्गुष्ठाग्राङ्गुलिर्नखपरिमार्जितोऽग्निः ।
चलत्पताको वायुः ।
तिर्यङ्मुष्टिप्रसारिततर्जनीकोऽन्तरिक्षम् ।
वितस्तिद्वययोगो वर्तुलीकृतोऽर्कः अनामिकार्धेन वक्रश्चन्द्रः ।
सर्वासुमुकुलितासु प्रसारिते मध्यमा तर्जनी नरनारायणौ ।
तत्रैव प्रसारिताग्रनासिका गुणाः ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
वामस्य प्रसारिताङ्गुलेस्तदुपरि तथाविध एव दक्षिणः कपिलः ।
चतस्रोप्यंगुल्यः प्रसारितस्तन्मूले कुञ्चिताङ्गुष्ठश्चान्तरात्मा तोयः ।
प्रसारितकनि ष्ठिको ऋग्वेदः ।
सैवानामिकया सह प्रसारितो यजुर्वेदः ।।
चतुरात्मा प्रसारितांगुष्ठः सामवेदः ।
वेष्ट्यमानास्वंगुलीषु करमध्यगमनेन गायत्री ।
सामवेदोऽधोमुखांगुलिः शिक्षा ।
सैव दक्षिणदिशि नीता कल्पः ।
तर्जन्यंगुष्ठयोगे व्याकरणम् ।
शिखरेंगुष्ठेन तर्जनीमध्यगेन निरुक्तम् ।
खटकामुखाभ्यां ज्योतिषम् ।
अधोमुखश्छन्दोविचितिः ।।
एता रहस्यमुद्रास्ते मयोक्ता नृपसत्तम ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि सामान्यांस्तान्निबोध मे ।।
इति श्रीवि०मा०व०सं० तृतीयखण्डे रहस्यमुद्रावर्णनो नाम द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः।। ३२।।
3.33
मार्कण्डेय उवाच।।
उत्तानं तु करं कृत्वा चतुरांगुलिकुञ्चितम् ।।
अंगुष्ठपार्श्वतो योज्यो भस्ममुद्राप्रकार्तिता ।।१।।
सा तिर्यगुच्छ्रितांगुलिलिङ्गमुद्रा प्रकीर्तिता ।।
अंगुल्यस्त्रयः सकोऽस्याग्रांगुष्ठपरिसंचिताः ।। २ ।।
तर्जनीं प्रसृतां कृत्वा जटामुद्रा प्रकीर्तिता ।।
वेत्रमुद्रा यदा तस्यां नेत्रान्ते तर्जनी भवेत ।। ३ ।।
बन्धस्थां तु प्रकुर्वीत चांगुष्ठं प्रसृतं तथा ।।
उत्तानं मूर्ध्नि संयोज्यं शशाङ्कं तु विनिर्दिशेत् ।।४ ।।

अंगुल्यः प्रसृताः सर्वा वर्तुलाः शृङ्गरूपकाः ।।
मूर्ध्नि कृत्वा तु तां मुद्रां गोवृषं तु विनिर्दिशेत् ।। ५ ।।
तिर्यक्कृत्वा तु तं हस्तं सर्वसङ्कुचितांगुलिम् ।।
अंगुष्ठं मध्यमावेष्ट्य पर्यस्तं तु विनिर्दिशेत् ।। ६ ।।
कनिष्ठिकां सङ्कुचितामंगुष्ठोपरि विन्यसेत् ।।
कनिष्ठानामिकामध्ये दक्षांगुष्ठं प्रकीर्तितम् ।। ७ ।।
उत्तानौ तु करौ कृत्वा अन्योन्यान्तरितांगुली ।।
कनिष्ठिकान्ते चांगुष्ठमनन्तेति प्रकीर्तिता ।। ८ ।।
उत्तानं दक्षिणं हस्तं त्वधो वामं तथोपरि ।।
करजान्योन्यसंयोगाद्धर्मस्य परिकीर्तिता ।। ९ ।।
सा चैव विपरीता तु ज्ञानस्य परिकीर्तितम् ।।
कनिष्ठिके द्वे चांगुष्ठौ युग्मीकृत्वा प्रसारयेत् ।। ३.३३.१० ।।
वैराग्यस्य भवेन्मुद्रा सर्वकर्मकरी शुभा ।।
पृष्ठे पृष्ठं तु संयोज्यं करयोरुभयोरपि ।। ११ ।।
कनीन्यंगुष्ठयोगेन भवत्यैश्वर्यमेव च ।।
पद्माकारो भवेद्धस्तः कनिष्ठातर्जनीयुतः ।। १२ ।।
चतस्र उच्छ्रिताः कृत्वा पृष्ठेन्योन्यं तु योजयेत् ।।
अंगुष्ठावेकतः कृत्वा प्रणालं चैव कारयेत् ।। १३ ।।
सकलस्य भवेन्मुद्रा दुष्टानां शमनी शुभा ।।
त्रयः सङ्कुचिता यत्र कनिष्ठांगुष्ठकेकलाः ।। १४ ।।
उत्तानं दक्षिणांगुष्ठं वामांगुष्ठेन वेष्टयेत् ।।
दक्षिणांगुलिभिश्चात्र वामांगुष्ठं तु वेष्टयेत् ।। १५ ।।
वामस्यांगुलिभिश्चात्र त्वंगुली परिवेष्टयेत् ।।
तर्जन्यौ कुञ्चितौ कृत्वा मुद्रा निष्कलरूपिणी ।।१६।।
उत्तानौ तु करौ कृत्वा अंगुष्ठांगुलिकुञ्चितौ ।।
करमध्यस्थिता ह्येता नखाँस्तासां तु गोपयेत् ।। १७ ।।
पृष्ठं पृष्ठे तु संयोज्य त्वंगुष्ठौ विन्यसेत्समम् ।।
मालाकारं ततः कृत्वा देव्या मुद्रा प्रकीर्तिता ।। १८ ।।
अंगुष्ठोंगुष्ठके योज्यः कनिष्ठायां कनिष्ठिका ।।
करमध्ये तु तां कृत्वा षडाभ्यामेकतः कुरु ।। १९ ।।
सकुच्य तु षडेतानि शक्त्याकारं तु कारयेत् ।।
स्कंदस्य तु स्मृता मुद्रा अभेद्या त्रिदशैरपि ।। ३.३३.२० ।।
अधोमुखं करं कृत्वा तिस्रोंगुल्यस्तु कुञ्चिताः ।।

त्रिताला मध्यमा तत्र किंचित्सङ्कुचिता भवेत् ।। २१ ।।
तर्जन्यां योजयांगुष्ठे दन्ताकारं तु दर्शयेत ।।
विघ्नराजस्य मुद्रैषा सर्वविघ्नप्रणाशिनी ।। २२ ।।
उत्तानौ प्रसृतौ हस्तौ तर्जन्यंगुष्ठसंवृतौ ।।
अस्य वामौ तु संयोज्य शक्रमुद्रा प्रकीर्तिता ।। २३ ।।
संकोच्य करजां मध्यां हस्तयोरुभयोरपि ।।
प्रसृतांगुष्ठमुत्तानां योज्या मुद्रा हुताशने ।। २४ ।।
अधोमुखं करं कृत्वा यस्य स्यात्कुंचितांगुलिः।।

विरूपाक्षस्य मुद्रैषा भवेन्मध्या प्रसारिता ।। २५ ।।
उत्ताने प्रसृतांगुल्यः करे भवति वारुणी ।।
तामेव तु यदा तिर्यक्तदा भवति मारुती ।। २६।।
निकुंचिताश्च ताः सर्वाः कौबेरी तु प्रकीर्तिता ।।
मध्ये प्रसारितास्तिस्रो मुद्रेशानी प्रकीर्तिता ।। २७ ।।
ब्रह्मजा पद्ममुद्रा स्याद्भोगोऽनंतस्य कीर्तिता ।।
वामासक्तस्य वामां तु दक्षिणानामपक्रमे ।। २८ ।।
तयोरग्राणि गृह्णीत तर्जन्यग्रद्वयेन तु ।।
संकोचयेत्षडेतानि स्वांगुष्ठे तर्जनीं न्यसेत् ।। २९ ।।
वज्र एषः समाख्यातः शक्तिः पूर्वमुदाहृता ।।
करौ बाहुद्वयं चैव दण्डमुद्रा प्रसारिता ।। 3.33.३० ।।
कनिष्ठानामिके द्वेद्वे अन्तर्यांगुष्ठकुंचितौ ।।
चत्वारः प्रसृता युग्मः खड्गमुद्रा प्रकीर्तिता ।। ३१ ।।
वर्तुलां तर्जनीं कृत्वा अंगुष्ठोपरि विन्यसेत् ।।
दक्षिणं तर्जनी चैव तस्यास्ये तु नियोजयेत् ।। ३२ ।।
दक्षिणं कुंचितं कृत्वा तिस्रो वामाः प्रसारिताः ।।
मुष्टिं कृत्वा तु वामेन त्वंगुष्ठं तु समुच्छ्रयेत ।। ३३ ।।
अंगुष्ठेन तु संगृह्य पताका प्रसृता करा ।।
तिर्यक्करं तु कृत्वा वै सङ्कुच्य चतुरंगुलीः ।। ३४ ।।
अंगुष्ठं प्रसृतं कृत्वा गदामुद्रा तथा परा ।।
अन्योन्यं योजयेद्धस्तौ कनिष्ठांगुष्ठयोजितौ ।। ३५ ।।
तदेव युग्मं प्रसृता शूलमुद्रा प्रकीर्तिता ।।
नित्यं प्रसारयेद्धस्तं स्वल्पाकारं तु योजयेत् ।। ३६ ।।
मध्यमेकन्यसेद्द्वेद्वे प्रसृताग्रे नियोजयेत् ।।
तर्जनीद्वयं संकुच्य मध्यमापृष्ठसंस्थिता ।। ३७ ।।

द्रव्यरूपा स्मृता ह्येषा आत्मभावे नियोजयेत् ।।
उत्तानौ तु करौ कृत्वा षडेतेंगुलयः स्मृताः ।। ३८ ।।
समानाः सुसमानाश्च योजिता वैष्णवी भवेत् ।।
तर्जन्यौ कुंचिते कृत्वा मध्यमा पृष्ठतो न्यसेत् ।। ३९ ।।
कनिष्ठोपरि चांगुष्ठौ वृतमुद्रा प्रकीर्तिता ।।
उत्तानं वामहस्तं च दक्षिणं चाप्यधोमुखम् ।। ३.३३.४० ।।
मध्यमानामिके द्वे द्वे संकुच्यांगुष्ठसंस्थिते ।।
तर्जनीकन्यका चैव मध्यमाभ्यां समाक्रमेत् ।। ४१ ।।
द्वितीया द्रव्यरूपी च गन्धमुद्रा प्रकीर्तिता ।।
उत्तानौ तु करौ कृत्वा कनिष्ठानामिका तथा ।। ४२ ।।
संकोचयित्वा चत्वारो मध्यमे द्वे प्रसारयेत् ।।
अंगुष्ठगे च तर्जन्यौ पुष्पमुद्रा प्रकीर्तिता ।। ४३ ।।
उत्तानौ तु करौ कृत्वा षडंगुलिनिकुंचितौ ।।
प्रसृते तर्जनीं कृत्वा चाग्रमग्रे नियोजयेत् ।। ४४ ।।
तयोर्मूले तथांगुष्ठौ धूममुद्रा प्रकीर्तिता ।।
तर्जन्या तर्जनी यत्र कनीयस्या कनीयसी ।। ४५ ।।
चतस्र उच्छ्रिताः कृत्वा पृष्ठं पृष्ठे नियोजयेत् ।।
अंगुष्ठावुच्छ्रितौ कृत्वा दीपमुद्रा प्रकीर्तिता ।। ४६ ।।
उच्छ्रितांगुलयः सर्वाः कनीयोरुभयोरपि ।।
पृष्ठं पृष्ठे तु संयोज्य अंगुष्ठाग्रे नियोजयेत् ।। ४७ ।।
नैवेद्यमुद्रा कथिता फलकारकरा शुभा ।।
अंगुल्यः संहताः सर्वास्तथा संकुचिताश्च याः ।। ४८ ।।
पुष्पमुद्रा विनिर्दिष्टा द्वितीया यदुनन्दन ।।
अंगुष्ठौ चैकतः कृत्वा अनामा च कनीयसी।।४९।।
मध्यमे द्वे च संकोच्य अनामा पृष्ठतो न्यसेत् ।।
दत्त्वा चैव तु तर्जन्यौ मध्यमाः परिविन्यसेत् ।। ३.३३.५० ।।
महामुद्रा भवत्येषा सर्वद्रव्यप्रपूरणी ।।
अनामा मध्यमे द्वे तु अन्योन्यान्तरिते कृते ।। ५१ ।।
संयोज्य मध्यमे स्वाग्रं तर्जनीद्वयमेव च ।।
कनिष्ठाद्ये तथा द्वेद्वे स्वाग्रे नाम्नि नियोजयेत् ।। ५२ ।।
अर्धस्थितौ तथांगुष्ठौ अमृताख्या प्रकीर्तिता ।।
चण्डीशमुद्रा कथिता अञ्जलिः कुब्जतर्जनी ।। ।। ५३ ।।
अस्त्रमुद्रा भवेद्राजन् पद्मः स्यात्संहताञ्जलिः ।।

दक्षिणेन तु हस्तेन मुष्टिं बद्ध्वा प्रयत्नतः ।। ५४ ।।
अङुष्ठमुन्नतं कृत्वा वामाङ्गुष्ठे तु निक्षिपेत् ।।
दक्षिणां च तथा मुष्टिं वामाङ्गुल्या तु वेष्टयेत् ।। ५५ ।।
सद्योजातस्य मुद्रैषा कथिता पापनाशिनी ।।
इयमेव विपर्यस्ता वामदेवस्य कीर्तिता ।। ५६ ।।
करसम्पुटकं कृत्वा वामां नासां तु कारयेत् ।।
दक्षिणे मध्यमाकुंच्य अङ्गुष्ठौ कुञ्चयेत्तथा।। ५७ ।।
शूलाकारं ततः कृत्वा हृदयं परिवर्तयेत् ।।
अघोरस्य स्मृता मुद्रा सर्वविघ्नविनाशिनी ।। ५८ ।।
उत्तानौ तु करौ कृत्वा अनामाद्वयकुञ्चितौ ।।
तस्यामुपरि चाङ्गुष्ठौ तर्जन्यौ द्वे च कुञ्चिते ।। ५९ ।।
मध्यानामे तु ते द्वे तु कनिष्ठामेकतो न्यसेत् ।।
मुद्रैषा वज्रसंज्ञस्य सर्वदुष्टनिवारणी ।। ३.३३.६० ।।
कनिष्ठानामिके द्वेद्वे अन्तरान्तरयोजिते ।।
आकुञ्च्यान्तरिते योज्ये शेषे चैव प्रसारिते ।। ६१ ।।
ईशानस्य भवेन्मुद्रा सर्वकर्मकरी शुभा ।।
तर्जन्यौ कुञ्चिते कृत्वा तथैव च कनीयसी ।। ६२।।
अधोमुखां स्पृष्टनखां स्थितां मध्ये करस्य तु ।।
चतस्रश्चोच्छ्रिताः पृष्ठे त्वङ्गुष्ठावेकतः कुरु ।। ६३ ।।
नालव्यवसितौ द्वौ तु मुद्रा व्योम्नः प्रकीर्तिता ।।
मुष्टिं बद्ध्वा तु वामेन तर्जनीं सम्प्रसारयेत् ।। ६४ ।।
ग्राह्या दक्षिणमुष्ट्या तु मुद्रा सर्वात्मना भवेत् ।।
वाममुष्टौ तथाङ्गुष्ठं दक्षिणं प्रक्षिपेद्बुधः ।। ६५ ।।
करजा पृष्ठतो योज्या मुद्रैषा शिवसंज्ञिता।।
अङ्गुल्योन्तर्हिताः सर्वा वर्तुला गर्भसंस्थिता ।। ६६ ।।
प्रसृता मध्यमा युक्ता शिखामुद्रा प्रकीर्तिता ।।
अधोमुखास्तु वै तिस्रः तिर्यक्ताश्च सुसंस्थिताः ।। ६७ ।।
कनीयस्युपरि त्वासां ताश्च सर्वा अधोमुखाः ।।
तासामुपरि चाङ्गुष्ठे दक्षिणं सम्प्रयोजयेत ।। ६८ ।।
वामे धर्मज्ञमुद्रैषा कथिता लाङ्गलस्य तु ।।
बन्धे त्वनामिका त्वस्मिन्मुद्रा ह्यस्त्रस्य कीर्तिता ।। ६९ ।।
उत्तानौ तु करौ कृत्वा उभावेकत्र योजयेत ।।
करजास्तु स्मृताः सर्वा मुद्रा गायत्रसंज्ञिताः ।। ३.३३.७० ।।

मुष्टौ प्रसारयेदेकामंगुलीं तु क्रमान्नृप ।।
तर्जन्यन्तां कनिष्ठाद्यां शक्तिमुद्रा प्रकीर्तिता ।। ७१ ।।
हृदि न्यस्तोऽञ्जलिर्ज्ञेयो नमस्कारो नराधिप ।।
कपित्थयजनीं गृह्य शिखरेण ध्वजो भवेत ।। ७२ ।।
अङ्गुष्ठे योज्य तर्जन्यौ हस्तोत्तानौ स्मृताङ्गुली ।।
मणिबन्धौ निपीड्यैव शशिकर्णी भवेन्नृप ।। ७३ ।।
सम्पुटीकृत्य हस्तौ द्वौ किञ्चित्सङ्कुचिताङ्गुलिः ।।
मुकुला तु समाख्याता पङ्कजं प्रसृतैव सा ।।७४ ।।
उत्तानो तु सृतौ हस्तौ कृत्वाङ्गुष्ठौ तु कुञ्चितौ ।।
मध्यसंस्थौ करौ कृत्वा आवाहन्यास्तु लक्षणम् ।। ७५ ।।
अङ्गुष्ठौ कुञ्चितौ द्वौ तु स्वकीयाङ्गुलिवेष्टितौ ।।
उभौ चाभिमुखौ हस्तौ योजयित्वा तु रिष्ट्ररा ।। ७६ ।।
उत्तानं दक्षिणाङ्गुष्ठं वामाङ्गुष्ठेन वेष्टयेत् ।।
भ्रामयेद्वर्तुलाङ्गुष्ठा मुद्रा प्रोक्ता विसर्जने ।। ७७ ।।
वितस्तिद्वयसंयोगाद्भद्रमुद्रा प्रकीर्तिता ।।
मुष्टिः प्रमार्जिता ज्ञेया लिङ्गमुद्रा तथैव च ।। ७८।।
सन्दष्टे मार्जितावोष्ठौ तीर्णमुद्रा प्रकीर्तिता ।।
प्रसारितौ भुजौ कृत्वा भुजाग्रौ कुञ्चितौ तथा ।। ७९ ।।
अग्राग्रौ कुञ्चितांशेन करपल्लवसन्निभौ ।।
तर्जनीं कुञ्चितां कृत्वा अङ्गुष्ठोपरि विन्यसेत् ।। ३.३३.८० ।।
निकुब्जौ बाहुदण्डौ तु बध्नीयाच्च पृथक्पृथक ।।
कैरिणी नाम मुद्रैषा कथिता सूर्यदेवता ।। ८१ ।।
पद्माकारौ करौ कृत्वा संश्लिष्टौ ग्रथिताङ्गुलीः ।।
अङ्गुल्या कारयेत्तस्मिन्विश्वमुद्रेति कीर्तिता ।। ८२ ।।
सम्मुखौ तु करौ कृत्वा संश्लिष्टौ ग्रथिताङ्गुलीः ।।
कनिष्ठामध्यमे योज्यौ तर्जन्यौ मध्यमे तथा ।। ८३ ।।
हृदि मूर्ध्नि शिखाबन्धे मुद्रेयं व्योमसंज्ञिता ।।
मुष्टिबन्धोच्छ्रितां कृत्वा मध्यहस्तस्य तर्जनीम् ।। ८४ ।।
तालशब्दकृतासौ तु मुद्रा चास्रस्य कीर्तिता ।।
मध्यमा तर्जनी चैव सव्यहस्तस्य चोच्छ्रिते ।। ८५ ।।
कनिष्ठानामिके कुब्जे साङ्गुष्ठेनैव संज्ञिता ।।
नेत्रप्रदर्शिता ज्ञेया गोवृषागमने तथा ।। ८६ ।।
उत्तानौ तु करौ कृत्वा सर्वाङ्गुल्यो विकुञ्जिताः ।।

कृत्वा चोपरि चाङ्गुष्ठं चालयेत पुनः पुनः ।। ८७ ।।
सर्वासामेव शक्तीनां मुद्रैषा सम्प्रकीर्तिता ।।
दीप्ता सूक्ष्मा जया भद्रा विभूतिर्विमला तथा ।।८८ ।।
अमोघा विद्युता चैव नवमा सर्वतोमुखी ।।
इति नामानि शक्तीनां सरहस्यानि निर्दिशेत् ।। ८९ ।।
सम्मुखौ तु करौ कृत्वा श्लिष्टौ चैव प्रसारितौ ।।
इयं मुद्रा नमस्कारे रवि सान्निध्यकारिणी ।। ३.३३.९० ।।
अनामिकायाः सन्देशो रविमुद्रा प्रकीर्तिता ।।
सोममुद्रा मध्यमया भीममुद्रा ह्यनामया ।। ९१ ।।
कनीयस्या बुधे मुद्रा उन्मूले जीवसंज्ञिता ।।
अनामिकामूलगा तु शुक्रमुद्रा प्रकीर्तिता।।९२ ।।
मध्यमामूलगांगुष्ठा शनिमुद्रा प्रकीर्तिता ।।
तर्जनीमूलगांगुष्ठे राहु मुद्रा प्रकीर्तिता ।। ९३ ।।
तर्जनी चलनाज्ज्ञेया केतुमुद्रा नराधिप ।।
वामहस्तेन शिखराः क्रोधमुद्रा प्रकीर्तिता ।। ९४ ।।
सम्पुटौ तु करौ कृत्वा वामोच्छ्रायां नराधिप ।।
एषा वराहमुद्रा तु सर्वकर्मकरी शुभा ।। ९५ ।।
वामेन वेष्टितौ हस्तौ दक्षिणा भैरवी भवेत् ।।
हस्तावधो मुखौ यत्र दृष्टिश्चाधस्तथा भवेत् ।। ९६ ।।
पातालभञ्जिनी नाम मुद्रैषा कथिता नृप ।।
कपित्थानामिका दीर्घास्तम्भनी तु निगद्यते ।। ९७ ।।
करमध्यात्तु संग्राह्यमिव मध्येन चाहतम् ।।
एवं मध्येन संयुक्ता क्रोधिनी परिकीर्तिता ।। ९८ ।।
सहमध्या तु संग्राह्या खातमध्ये द्विधाहतम् ।।
एवमध्येन संयुक्ता वीर्यमुद्रा प्रकीर्तिता ।। ९९ ।।
एवमध्येन संयुक्तं भैरवी चापरा भवेत् ।।
क्षेत्रमध्या तु संग्राह्या इरमध्येन संयुतम् ।। ३.३३.१०० ।।
एवमध्येन च क्रान्तं स्तम्भनी चापरा भवेत् ।।
लसन्मध्या तु संग्राह्यमेकमध्येन चाहतम् ।। १०१ ।।
पातालभञ्जनी नाम मुद्रेयमपरा भवेत् ।।
तर्जनी मध्यमा चैव तथा चैव त्वनामिकाम् ।। १०२ ।।
मध्यपर्वसु संयुक्तां पृष्ठतः कारयेत्करे ।।
शङ्खमुद्रेयमुद्दिष्टा पूर्वमुक्ता तथापरा ।।] ०३ ।।

प्रसार्य सर्वाश्चाङ्गुल्यः करपृष्ठे च योजयेत् ।।
चक्रमुद्रा भवेत्तेषां पूर्वमुक्ता तथापरा ।। १०४ ।।
कटिभागप्रदेशे तु मुष्टिस्तु त्रिशिरा भवेत् ।।
गदा मुद्रा भवत्येषा सर्वविघ्नप्रणाशिनी ।। १०५ ।।
अन्योन्याभिमुखौ कृत्वा करौ संवेष्टिताङ्गुली ।।
सहाङ्गुष्ठेन निर्दिष्टा मुद्रा कौस्तुभसंज्ञिता ।। १०६ ।।
संस्पृश्य वह्निशिखिरां वामचक्रिणकं स्पृशेत् ।।
इयं मुद्रा विनिर्दिष्टा वनमालेति पार्थिव ।। १०७ ।।
अनामीनाशने द्रव्ये स्रजं द्रव्य करद्वये ।।
जंघामध्यगतौ कृत्वा चिबुकोऽर्धसमायुतौ ।। १०८ ।।
मुखं विवृतकं कुर्याज्ज्वलज्जिह्वा तु लेलिहा ।।
एषा मुद्रा महामुद्रा नारसिंहीति कीर्तिता।।१०९।।
अङ्गुष्ठं मुष्टिना ग्राह्यं ह्यमुद्रां परिकीर्तिता ।।
मुष्टिं बद्ध्वैव चाङ्गुष्ठे तिर्यग्गं कारयेच्छिरः।।3.33.११०।।
स्पष्टा तु तर्जनीमुष्टौ शिखामुद्रा प्रकीर्तिता ।।
तर्जनीप्रान्तसंलग्ने द्वे मुष्टी कवचं भवेत् ।। १११।।
मुष्टी बद्ध्वा तु हस्तौ द्वे उभयांगुलियोजितौ।।
गदामुद्रा समाख्याता सर्वकर्मकरी शुभा ।। १ १२।।
तर्जनी तु तथाङ्गुष्ठे प्रतिश्लिष्टौ तु कारयेत् ।।
शेषाः प्रसारिताङ्गुल्यो नेत्रमुद्रा भवेन्नृप।।११३।।
अनाम्योऽर्धेलिनौ कृत्वा तर्जन्यानां समं श्रयात्।।
मध्यमौ चोन्नतौ कृत्वा अङ्गुष्ठौ श्लेषितौ समौ।।।११४।।
एषा मुदा समाख्याता दिव्या च शिरसो नृप।।
अञ्जलिः प्रमदा मुद्रा क्षिप्रं देवप्रसारितम् ।। ११५।।
वन्दने हृदया मत्ता पूर्वदक्षिणतोऽपरा ।।
ऊर्ध्वोऽङ्गुष्ठो वाममुष्टिर्दक्षिणोऽङ्गुष्ठबन्धनः ।। ११६।।
संन्यस्य तस्य चाङ्गुष्ठौ यस्या ऊर्ध्वं प्रतिष्ठितम् ।।
वासुदेवस्य मुद्रैषा बद्धा स्यात्पापनाशिनी ।। ११७ ।।
हस्तयोरुभयोरेव कनिष्ठाङ्गुष्ठगर्भकौ ।।
शेषाः प्रसारितः श्लिष्टा मुद्रा सङ्कर्षणस्य तु ।। ११८ ।।
तर्जन्यावर्धतः श्लिष्टौ समाङ्गुष्ठौ तु श्लेषितौ ।।
एषा मुष्टिं ततः कृत्वा मुद्रा प्रद्युम्नसंज्ञिका ।। ११९ ।।
अङ्गुल्यौ वलितौ यत्र सूर्पाकारौ तु कारयेत्।।

वेष्ट्याङ्गुष्ठावधः कार्यावनिरुद्धे तु कारयेत ।। 3.33.१२० ।।
इत्युद्देशे तु ते प्रोक्ता मुद्राहस्ता मया नृप ।।
दर्शयेन्मन्त्रयुक्तानां परां सिद्धिमभीप्सिताम् ।।१२१।।
यथामन्त्रं यथादेवं यथाविधिरतंद्रितः ।।
मन्त्रेषु देवतायुक्ता बह्व्यो मुद्राः प्रकीर्तिताः ।।१२२।।
तासां मन्त्रं तु विज्ञेयं नियोगो नृप इष्यते ।। १२३ ।।
एतावदुक्तं नृप नृत्तशास्त्रं समासतः पार्थिववंशमुख्य ।।
निःशेषमेतद्गदितं महार्थं विस्तारतः सर्वजगत्प्रधानम् ।।१२४।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे नृत्तशास्त्रमुद्रा नाम त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ।।
३३ ।।
3.34
वज्र उवाच ।।
नृत्तमुत्पादितं केन ऋषिणा दैवतेन वा ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एकार्णवे पुरा लोके नष्टस्थावरजंगमे ।।
शेषपर्यङ्कशयने सुप्ते मधुनिषूदने ।। २ ।।
संवाह्यमानचरणे लक्ष्म्या यदुकुलोद्वह ।।
नाभ्यां तस्य समुत्पन्नं पद्मं पद्मनिभेक्षण ।। ।। ३ ।।
तत्र जातः स्वयं ब्रह्मा देवः शुभचतुर्मुखः ।।
दैवैः सह महाभाग सशरीरैर्नराधिप ।। ४ ।।
पद्मोदबिन्दु सम्भूतौ तत्रैव मधुकैटभौ ।।
रजस्तमोमयौ चोरौ दानवौ तौ भयानकौ ।। ५ ।।
ततो जगृहतुर्वेदान्ब्रह्मणस्तौ नराधिप ।।
हत वेदस्ततो ब्रह्मा तुष्टाव मधुसूदनम् ।। ६ ।।
वेदा मे परमं चक्षुर्वेदा मे परमं बलम् ।।
दानवापहृता वेदा अन्धो जातोस्मि शत्रुहन् ।। ७ ।।
एवमुक्तस्तदा विष्णुर्ब्रह्मणा पुरुषोत्तमः ।।
उत्थाय सलिलात्तस्माद्बभ्राम सलिलाशये ।। ८ ।।
अङ्गहारैः सुललितैस्तथा पदपरिक्रमैः ।।
तथा भ्रमन्तन्तं देवं ददर्शायतलोचना ।। ९ ।।
अतीव ललितं लक्ष्मीर्जातरागा विशेषतः ।।
देवोप्यश्वशिरो भूत्वा पातालतलगः क्षणात ।। 3.34.१० ।।
स दैत्यान्दृष्टवान्वेदांस्त्यक्त्वाश्वशिरसस्तनुम् ।।

जघान तौ महाकायौ दानवौ मधुकैटभौ ।। ११ ।।
हत्वा वेदसहायस्तु सम्प्राप्तो ब्रह्मणोऽन्तिके ।।
ददौ वेदांस्ततस्तस्मै देवदेवः स्वयम्भुवे ।। १२ ।।
दत्त्वा वेदांस्ततः प्राह सृष्टिं कुरु पितामह।।
वेदग्रामयुतो ब्रह्मा सर्गं चक्रे ततः प्रभुः ।। १३ ।।
शेषस्याङ्कगतं देवं लक्ष्मीः पप्रच्छ पार्थिव।।
लक्ष्म्युवाच ।।
देवदेव जगन्नाथ शङ्खचक्रगदाधर ।। १४ ।।
परिक्रमं मया तोये दृष्टः सललितः प्रभो ।।
अतीव रमणीयाङ्ग किं तत्प्रब्रूहि मे प्रभो।।१५।।
श्रीभगवानुवाच।।
नृत्तमुत्पादितं ह्येतन्मया पद्मनिभेक्षणे।।
अङ्गहारैः सकरणैः संयुक्तं सपरिक्रमैः।।१६।।
नृत्तेनाराधयिष्यन्ति भक्तिमन्तस्तु मां शुभे ।।
त्रैलोक्यस्यानुकरणं नृत्ते देवि प्रतिष्ठितम् ।। १७ ।।
एतावदुक्त्वा तां देवो ब्रह्माणं वाक्यमब्रवीत ।।
गृहाण नृत्तं धर्मज्ञ लक्ष्यलक्षणसंयुतम् ।। १८ ।।
एतावदुक्त्वा ब्रह्माणं ग्राहयामास केशवः ।।
तद्गृहीत्वा ततो ब्रह्मा ददौ रुद्राय वेधसे ।।
गृहीत्वा तच्च रुद्रोपि तोषयामास केशवम् ।।
तेन नृत्तेन सततं देवेशं भक्तवत्सलम् ।। 3.34.२० ।।
एवमुत्पादितं नृत्तं वासुदेवेन पार्थिव ।।
एकार्णवे पुरा लोके नष्टस्थावरजङ्गमे ।। २१ ।।
ततः प्रभृति देवेशः शङ्करः शङ्करो नृणाम् ।।
नृत्तेनाराधयन्नास्ते देवं चक्रगदाधरम् ।। २२ ।।
नृत्तेश्वरत्वं चावाप तुष्टाव मधुसूदनम् ।।
सोऽपि तुष्यति नृत्तेन सम्यगाराधितो हरः ।। २२ ।।
अन्ये च देवास्तुष्यन्ति सम्यङ् नृत्तेन तोषिताः ।।
आप्यायनं परं ह्येतत्कथितं तु दिवौकसाम् ।।२४।।
एतदेव हि देवत्वं दीव्यतां सततं दिवि ।।
पुष्पनैवेद्यदानेभ्यो नृत्तदानं विशिष्यते।। २५ ।।
स्वयं नृत्तेन यः कुर्याद्देवदेवस्य पूजनम् ।।
विशेषेण महाभाग तस्य तुष्यति केशवः ।। २६ ।।

नृत्तं गीतं तथा वाद्यं दत्त्वा देवाय विष्णवे ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।। २७ ।।
नृत्तेन वृत्तिं यः कुर्यात्स तु वर्ज्यः प्रयत्नतः ।।
कुशीलवाद्यैर्यः कुर्यान्नृत्तविक्रयकारकः ।। २८ ।।
देवताराधनं कुर्याद्यस्तु नृत्तेन धर्मवित् ।।
स सर्वकामानाप्नोति मोक्षोपायं च विन्दति ।। २९ ।।
धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्गलोकप्रदं तथा ।।
ईश्वराणां विलासं तु चार्तानां दुःखनाशनम् ।। 3.34.३० ।।
मूढानामुपदेशं तत्स्त्रीणां सौभाग्यवर्धनम् ।।
शान्तिकं पौष्टिकं काम्यं वासुदेवेन निर्मितम् ।।३१।।
एतावदुक्तं तव नृत्तशास्त्रं समासतो लोकहिताय राजन ।।
नृत्तेन यत्नः पुरुषेण कार्यो लोकद्वयञ्जेतुमभीप्सता वै ।। ३२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे नृत्तशास्त्रवर्णनो नाम चतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः।।३४।।

3.35

मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि चित्रसूत्रं तवानघ।।
उर्वशीं सृजतः पूर्वे चित्रसूत्रं नृपात्मज।।१।।
नारायणेन मुनिना लोकानां हितकाम्यया।।
प्राप्तानां वञ्चनार्थाय देवस्त्रीणां महामुनिः ।। २ ।।
सहकाररसं गृह्य उर्व्यां चक्रे वरस्त्रियम् ।।
चित्रेण सा ततो जाता रूपयुक्ता वराप्सराः ।। ३ ।।
यां दृष्ट्वा व्रीडिताः सर्वा जग्मुस्ता देवयोषितः ।।
एवं महामुनिः कृत्वा चित्रं लक्षणसंयुतम् ।। ४ ।।
ग्राहयामास स तदा विश्वकर्माणमच्युतम् ।।
यथा नृत्ते तथा चित्रे त्रैलोक्यानुकृतिः स्मृता ।। ५ ।।
दृष्टयश्च तथा भावा अङ्गोपाङ्गानि सर्वशः ।।
कराश्च ये महानृत्ते पूर्वोक्ता नृपसत्तम ।। ६ ।।
त एव चित्रे विज्ञेया नृत्तं चित्रं परं मतम् ।।
नृत्ते प्रमाणं येनोक्तं तत्प्रवक्ष्याम्यतः शृणु ।। ७ ।।
हंसो भद्रोऽथ मालव्यो रुचकः शशकस्तथा ।।
विज्ञेयाः पुरुषाः पञ्च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ।। ८ ।।
उच्छ्रायायामतुल्यास्ते सर्वे ज्ञेयाः प्रमाणतः ।।
स्वेनेवाङ्गुलमानेन शतमष्टाधिकं भवेत् ।।९ ।।

प्रमाणं नृप हंसस्य भद्रस्य तु षडुत्तरम् ।।
चतुर्भिरधिकं ज्ञेयं मालव्यस्य तथा नृप ।। 3.35.१० ।।
शतं च रुचकस्योक्तं दशोनं शशकस्य च ।।
द्वादशाङ्गुलविस्तारस्ताल इत्यभिधीयते ।। ११ ।।
अङ्गुल्फन्तच्चतुर्भागं पादोच्छ्रायः प्रकीर्तितः ।।
द्वौ च तालौ तथा जङ्घे पादतुल्ये च जानुनी ।। १२ ।।
जंघातुल्यौ तथा चोरू नाभिस्तालं तु मेढ्रतः ।।
तावच्च नाभिहदयं हृदयात्कण्ठ एव च ।। १३ ।।
कण्ठस्तालत्रिभागः स्यात्तालं च वदनं भवेत् ।।
तालषड्भागमप्युक्तं ललाटोपरि मस्तकम् ।। १४ ।।
मध्ये मेढ्रं तु विज्ञेयमिति दैर्घ्यं प्रकीर्तितम् ।।
तालः प्रोक्तः करो राजन्बाहू सप्तदशाङ्गुलौ ।। १५ ।।
प्रबाहू तावदेवोक्तौ वक्षसोर्धमथाष्टकम्।
एतदायामतः प्रोक्तं मानं हंसस्य पार्थिव।।१६।।
अनेनैवानुसारेण शेषाणामपि कल्पयेत्।।
आयामपरिणाहाभ्यां समाः सर्वे नराधिप।।१७।।
सामान्यतस्ते नृपवर्य मानं प्रोक्तं मया हंस नराधिपस्य ।।
प्रत्यङ्गमानं च मयोच्यमानं समासतस्त्वं शृणु राजसिंह।। १८।।
इति श्रीविष्णुधमोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चित्रसूत्रे आयामोच्छ्रायमानवर्णनो नाम पञ्चत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०३६-०४०

3.36

मार्कण्डेय उवाच ।।

अथ प्रत्यङ्गविभागो भवति तत्र द्वादशाङ्गुलपरीणाहो मूर्धा ।

चतुरंगुलोच्छ्रायं अष्टाङ्गुलं ललाटम् ।

शङ्खौ चतुरङ्गुलौ द्व्यङ्गुलोच्छ्रायौ पञ्चाङ्गुलौ गण्डौ चतुरङ्गुलो हनुः ।

द्व्यङ्गुलौ कर्णौ चतुरङ्गुलोच्छ्रायौ ।

कर्णमध्याङ्गुलं तद्रन्ध्रमुदकम् ।।

पालिरनियमेन । (कर्णस्य लुटिकापालिः)

नासा चतुरङ्गुला अग्रे द्व्यङ्गुलोच्छ्राया त्रिकायामा च नासापुटावंगुलीविस्तारौ द्विगुणद्विगुणायामौ ।

नासौष्ठमध्यमर्धाङ्गुलम् ।

ओष्ठश्चाङ्गुलः ।

चतुरङ्गुलायाममास्यम्।

अधरोङ्गुलं द्व्यंगुलं चिबुकम् ।

चत्वारिंशद्दन्ताः ।

तेष्वष्टौ दंष्ट्राः ।

अधार्ङ्गुलोच्छ्रिता दन्ताः ।

अङ्गुलद्वादशभागिका दंष्ट्रा ।

अङ्गुल विस्तृता त्र्यङ्गुलायामे नेत्रे ।

नेत्रत्रिभागं कृष्णमंडलम्।

पञ्चभागास्तारा ।

अर्धाङ्गुलिविस्तृते त्र्याङ्गुलायामे भ्रुवौ ।

तयोर्द्व्यंगुलमन्तरम् ।

चतुरङ्गुलं न्नेत्रान्तकर्णविवरम् ।

दशाङ्गुलविस्तृता ग्रीवा।

एकविंशत्यङ्गुलपरिणाहा षोडशाङ्गुलस्तनान्तरम् ।

षडङ्गुलं स्तनजत्रवन्तरम् ।

षोडश बाहुमूलपरिणाहः।

द्वादशाग्रे सप्ताङ्गुलं करतलम् ।

पंचाङ्गुलं विस्तृतं पंचाङ्गुलप्रमाणा मध्यमिका ।

तत्पूर्वदलहीना प्रदेशिनी ।

तत्तुल्या चानामिका ।

तत्परिहीना कनिष्ठिका सर्वाः समत्रिभागपर्वाः ।

पर्वार्धा नखाः ।

त्र्यङ्गुलमङ्गुष्ठं द्विपर्वः।

जठरपरिणाहो द्वाचत्वारिंशांगुलः ।

वेद्यप्रमाणाभ्यामङ्गुलं नाभिः ।

कटिरष्टादशांगुला विपुला ।

तत्परिधिश्चतुश्चत्वारिंशत् ।

चतुरंगुलविस्तृतौ वृषणौ ।

षडङ्गुलं तावत्परिणाहं मेढ्रम् ।

तन्मध्यत ऊरू चतुरङ्गुलौ ।

तद्द्विगुणपरिणाहाङ्गुलविपुले जानुनी ।

तत्त्रिगुणपरिणाहं जङ्घाग्रम् ।

पञ्चागुलं चतुर्दशपरिणाहं द्वादश दीर्घौ षडङ्गुलविस्तृतौ पदौ त्रिकायताङ्गुष्ठौ ।

अङ्गुष्ठतुल्या प्रदेशिनी ।

तदष्टांगोनाः शेषाः ।

अङ्गुलचतुर्भागहीनोऽङ्गुष्ठनखः ।

तदर्धप्रमाणं प्रदेशिन्याः ।

तदष्टभागः शेषाणाम् ।

सर्वपादमङ्गुलमष्टाङ्गुलोत्सेधः ।

त्र्यङ्गुले पार्ष्णीः।

चतुरङ्गुलोच्छ्रायौ इति हंसप्रमाणं भवति।

भवंति चात्र ।।

शेषाणां पार्थिवेन्द्राणां मानं युक्त्या प्रकल्पयेत।।

अनेनैवानुसारेण स्वमानस्यानुसारतः।।१।।

मधक्षश्चन्द्रगौरस्तु नागराजभुजो बली।।

हंसगामी सुमध्यश्च हंसश्च सुमुखो भवेत् ।। ।।२।।

रोमरुद्धकपोलस्तु गजगामी महामतिः ।।

वृत्तोपचितबाहुस्तु भद्रः पद्मनिभो भवेत् ।।३।।

मुद्गश्यामस्तु मालव्यः कृशमध्यस्तनुच्छविः ।।

आजानुबाहुः पीनांसो दन्तिघोणो महाहनुः ।। ४ ।।

शरद्गौरस्तु रुचकः कम्बुग्रीवो महामतिः ।।

सत्यस्तु सिकतश्चैव बलवांश्च प्रकीर्तितः ।। ५ ।।

रक्तश्यामस्तु शशकः किंचित्कर्बुरकस्तथा ।।

पूर्णगण्डश्च चतुरो मध्वक्षश्च प्रकीर्तितः ।। ६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्र संवादे चित्रसूत्रे प्रमाणवर्णनो नाम षट्त्रिंशत्तममोऽध्यायः ।। ३६ ।।

3.37
मार्कण्डेय उवाच ।।
अङ्गप्रत्यङ्गमानेन यथा पञ्च नराः स्मृताः ।।
स्त्रियः पञ्च तथा ज्ञेयास्ता एव मनुजोत्तम ।। १ ।।
पुरुषस्य समीपस्था कर्तव्या योषिदीश्वर ।।
नरस्कन्धप्रमाणेन कार्यैका सा यथामिति ।। २ ।।
अङ्गुली द्वौ नरात्क्षामं स्त्रियो मध्यं विधीयते ।।
अधिका च कटिः कार्या तथैव चतुरङ्गुलम् ।। ३ ।।
उरःप्रमाणतः कार्यौ स्तनौ नृप मनोहरौ ।।
नृपाश्च सर्वे कर्तव्या महापुरुषलक्षणाः ।। ४ ।।
जालपादकराः कार्यास्तथा वै चक्रवर्तिनः ।।
ऊर्णेयं च भ्रुवोर्मध्ये तेषां कार्यं तथा शुभम् ।। ।। ५ ।।
रेखाश्च करयोः कार्यास्तिस्रो राज्ञां मनोहराः ।।
शशक्षतजसङ्काशाः शस्त्रा वै क्षामकोटकाः ।। ६ ।।
तदङ्गभङ्गिनः सूक्ष्मा निजस्नेहाभ्यलंकृताः ।।
घनेन्द्रनीलसदृथाः केशाः कार्यास्तथा शुभाः ।। ७ ।।
कुन्तला दक्षिणावर्तास्तरङ्गा सिंहकेसराः ।।
वर्धरा जूटटसरा इत्येताः केशजातयः ।। ८ ।।
चापाकारं भवेन्नेत्रं मत्स्योदरमथापि वा ।।
नेत्रमुत्पलपत्राभं पद्मपत्रनिभं तथा ।। ९ ।।
शानाकृतिर्महाराज पञ्चमं परिकीर्तितम् ।।
चापाकारं भवेन्नेत्रं प्रमाणेन यथा स्त्रियः ।। 3.37.१० ।।
मत्स्योदराख्यं कथितं तथा यवचतुष्टयम् ।।
नेत्रमुत्पलपत्राख्यं प्रमाणात्षड्यवं स्मृतम् ।। ११ ।।
पद्मपत्रनिभं नेत्रं प्रमाणेन यवा नव ।।
शशाकृतिं च विज्ञेयं तथैव च यवा दश ।। १२ ।।
स्वमानाऽङ्गुलमानस्य यवमानं प्रकल्पयेत् ।।
चापाकारं भवेन्नेत्रं योगभूमिनिरीक्षणात् ।। १३ ।।
मत्स्योदराकृति कार्यं नारीणां कामिनां तथा ।।
नेत्रमुत्पलपत्राभं निर्विकारस्य शस्यते ।। १४ ।।
त्रस्तस्स रुदतश्चैव पद्मपत्रनिभं भवेत् ।।

क्रुद्धस्य वेदनान्तस्य नेत्रं शाराकृतिर्भवेत् ।। १५ ।।
ऋषयः पितरश्चैव देवताश्च नराधिप ।।
स्वप्रभाभरणाः कार्या द्युतिमन्तस्तथैव च ।।
मुष्णन्तस्तेजसां तेजः परेषां नृपसत्तम ।। १६।।
सम्यग्विचार्य नृपतिः स्वधिया यथोक्तं ह्येतत्प्रमाणमनुरूपमनिन्दितं च ।।
स्थानैरनेककिरणैः स्थिरभूमिलम्भैः कार्यं तदेव सकुमारमजिह्मरेखम् ।। १७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० सामान्यमानवर्णनो नाम सप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।।
३७ ।।
3.38
।। मार्कण्डेय उवाच।।
नेत्रमुत्पलपत्राभं रक्तान्तं कृष्णतारकम।।
प्रसन्नं दीर्घपक्ष्मान्तं मनोज्ञं मृदु सत्तम। १।।
देवतानां करं राजन्प्रजाहितकरं भवेत्।।
समे गोक्षीरवर्णाभे स्निग्धे जिह्माग्रपक्ष्मले ।। २ ।।
प्रसन्ने पद्मनेत्रान्ते मनोज्ञे प्रियदर्शने ।।
कृष्णतारे विशाले च नयने श्रीसुखप्रदे ।। ३ ।।
चतुरस्रं सुसम्पूर्णं प्रसन्नं शुभलक्षणम् ।।
अत्रिकोणमवक्रं च अधिकारमुखं भवेत् ।। ४ ।।
दीर्घमण्डलचक्राणि त्रिकोणादीनि यानि च ।।
वर्ज्यानि तानि देवानां प्रजासु शिवमिच्छता ।। ५ ।।
कार्या ह्सप्रमाणेन देवा यदुकुलोद्वह ।।
तेषां च लोम कर्त्तव्यमक्षिपक्ष्मसु च भ्रुवोः ।। ६ ।।
अतः शेषेषु गात्रेषु देवाः स्युर्लोमवर्जिताः ।।
द्विरष्टवर्षाकाराश्च तथा कार्या दिवौकसः ।। ७ ।।
प्रसन्नवदना नित्यं तथा च स्मितदृष्टयः ।।
मुकुटैः कुण्डलैर्हारैः केयूरैरङ्गदैस्तथा ।। ८ ।।
भूषितास्तेऽथ कर्तव्याः शुभस्रग्दामधारिणः।।
श्रोणीसूत्रेण महता पादाभरणचारिणा ।। ९ ।।
यज्ञोपवीतवंतश्च सावतंसास्तथैव च ।।
जान्वधोलम्बिना कार्याः शोभिना कटिवाससा ।। 3.38.१ ०।।
वामे मनुजशार्दूल दक्षिणं जानु दर्शयेत् ।।
अंशुकं च तथा कार्यं देवतानां मनोहरम् ।। ११ ।।
प्रभा च तेषां कर्तव्या मूर्ध्नि मूर्ध्नः प्रमाणतः ।।
मण्डलाभा महाराज देवतातोऽनुकारिणी ।। १२ ।।

ऊर्ध्वा दृष्टिरधोदृष्टिस्तिर्यक् तेषां विवर्जयेत ।।
हीनाधिका वा दीना वा क्रुद्धा रूक्षा तथैव च ।। १३ ।।
ऊर्ध्वा तु मरणायोक्ता शोकायाधः प्रकीर्तिता ।।
तिर्यग्धनविनाशाय हीना भवति मृत्यवे ।। १४ ।।
अधिका शोकजननी दीना च नृपसत्तम ।।
रूक्षा धनक्षयाय स्यात्क्रुद्धा भयविवर्धिनी ।। १५ ।।
शातोदरी न कर्तव्या न कार्या चाधिकोदरी ।।
सक्षता च न कर्तव्या तथा यदुकुलोद्वह ।। १६ ।।
हीनाधिकप्रमाणा च रूक्षवर्णा तथैव च ।।
विवृतेन च वक्त्रेण नता च यदुनन्दन ।। १७ ।।
प्रमाणहीनैरङ्गैश्च त्वधिकैरपि पार्थिव ।।
शातोदरी क्षुद्भयदा मरणायाधिकोदरी ।। १८ ।।
सक्षता मरणायोक्ता हीना धनविनाशिनी ।।
अधिका शोकजननी रूक्षवर्णा भयप्रदा ।। १९ ।।
विवृत्तेन च वक्त्रेण कुलनाशकरी भवेत् ।।
प्राच्याभा धननाशाय दक्षिणेन च मृत्यवे ।। 3.38.२० ।।
पश्चिमेन सुतघ्नी च चोदग्भयविवृद्धये ।।
प्रमाणहीना नाशाय अधिका देशनाशिनी ।। २१ ।।
अश्लक्ष्णा मरणायोक्ता क्रुद्धा रूपविनाशिनी ।।
प्रमाणहीनां प्रतिमां तथा लक्षणवर्जिताम् ।। २२ ।।
आवाहिताञ्च विप्रेन्द्रैर्नाविशन्ति दिवौकसः ।।२३।।
आविशंति तु तां नित्यं पिशाचा दैत्यदानवाः ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मानहीनां विवर्जयेत् ।। २४ ।।
चित्रलक्षणसंयुक्तं प्रशस्तं सर्वमुच्यते ।।
आयुष्यं च यशस्यं च धनधान्यविवर्धनम् ।। २५ ।।
तदेव लक्षणापेतं धनधान्यविनाशनम् ।।
देवा नरेन्द्र कर्त्तव्याः शोभावन्तः सदैव तु ।।
मृगेंद्रवृषनागानां हंसानां गतिभिः समाः ।। २६ ।।
सलक्षणं चित्रमुशन्ति धन्यं देशस्य कर्तुर्वसुधाधिपस्य ।।
तस्मात्प्रयत्नेन सलक्षणं तत्कार्यं नरैर्यत्नपरैर्यथावत ।। २७ ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रतिमालक्षणवर्णनन्नामाष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३८ ।।

3.39

मार्कण्डेय उवाच ।।

शुभाकारविहाराणि नानावर्णधराणि च।।
नव स्थानानि रूपाणां शृणु तान्यनुपूर्वशः ।। १ ।।
ऋज्वागतं भवेत्पूर्वमनृजु तदनन्तरम् ।।
साचीकृतशरीरं च भवत्यर्धविलोचनम् ।। २ ।।
ततः पार्श्वागतं नाम पुरावृत्तमनन्तरम् ।।
पृष्ठागतमधः कार्यं पुरावृत्तं समानतम् ।। ३ ।।
एतान्यनेकभेदानि नव स्थानानि भूषिते ।।
एकैकस्येह भवतः शृणु मे नृप लक्षणम् ।। ४ ।।
तत्राभिमुखमेवादौ स्पष्टमानगुणान्वितम् ।।
सुसम्पूर्णं सुचार्वङ्गं सुश्लक्ष्णमलवर्तकम् ।। ५।।
सुशुद्धं मधुरं स्पष्टरेखासंस्कारभूषितम् ।।
यद्भवेत्स्थानमक्षीणगात्रं पृष्ठगतं तु तत् ।। ६ ।।
मुखस्यादावतोऽक्षीणं वक्षस उदरं तथा ।।
कट्या च स्कन्ध देशाच्च ऊरुतश्च क्षयं गता ।। ७ ।।
नासापुटाधरोष्ठानां चतुर्थांशं च बुद्धिमत् ।।
क्षयं नीतं त्रिभागं च यस्य गात्रेभ्य एव च ।। ८ ।।
कान्तारूपं परं स्थानं स्थानलम्भोपपादितम् ।।
एतदेवर्जुनामोक्तमनेककरणान्वितम् ।। ९।।
यत्तिर्यग्भूमिलम्भेन नेत्रहारि सुवर्तनम्।।
सुकुमारं चतुर्भागं क्षीणं सर्वांगशोभनम् ।। 3.39.१० ।।
अध्यर्धभ्रूललाटे चाप्यध्यर्धघ्राणमुत्कटम् ।।
भागक्षयावशेषार्धं कलापक्षीणलोचनम् ।। ११ ।।
कलावलुप्तभ्रूलेखं लिखितं स्निग्धलेखया ।।
न च च्छायागतं कालं न चावऋजुकोपनम् ।। १२ ।।
खेकारिकत्वाच्च नृप साचीकृतमिहोच्यते ।।
अर्धं नेत्रं मुखे यस्य लुप्तमवभ्रुवे तथा ।। १३ ।।
भङ्गो ललाटमात्रश्च दृश्यानां सारमेव तु ।।
मात्रार्धा चैकतो गण्डं दृश्यमर्धकृतक्षयम् ।। १४ ।।
मात्रार्धं कण्डरेखाया यवमाविष्कृतं हनोः ।।
उरसोऽर्धं मुखं लिप्तं नाभ्यास्याच्छिष्टमंगुलम् ।। १५ ।।
अध्यर्धशेषा च कटी अन्यच्च दर्शनीकृतम् ।।
अध्यर्धाक्षं परिज्ञेयमाकारेणैवमादिना ।। १६ ।।
च्छायागतमिति प्रोक्तं पर्यायेणैतदेव तु ।।

यस्यावलोक्यते पार्श्वं दक्षिणं सव्यमेव वा ।। १७ ।।
कृत्स्नमन्यर्क्षयातं तदङ्गमङ्गगतिस्तथा ।।
एकाक्षमेकभ्रूलेखमरनामा ललाटवत् ।। १८ ।।
एकं श्रोत्रं यदर्धं स्याच्चिबुकार्धं शिरोरुहम् ।।
गृहीतमानलावण्यमाधुर्यादिगुणान्वितम् ।। १९ ।।
पार्श्वागतमिति प्रोक्तं तत्स्याद्वित्तिकसंज्ञितम् ।।
अपाक्रुद्धे कलक्षीणे कण्ठदेशे तथैव च ।। 3.39.२०।।
बाहुगण्डललाटेषु कालाख्यं क्षयमागतम् ।।
बाहुवक्षःकटितटस्थितिगु.............. ।। २१ ।।
द्विकलं द्विकलं ज्ञात्वा यथाभागं कृषीकृतम् ।।
अनुरूपप्रमाणेन नातितीक्ष्णाङ्गमेव च ।। २२ ।।
एतद्गण्डपरावृत्तं स्थानं च परिकीर्तितम् ।।
पृष्ठतो यदपि व्यक्तं देहबन्धं मनोहरम् ।। २३ ।।
वक्रभ्रुकुटिसर्वज्ञसन्धिबन्धनमेव च ।।
ईषच्च दर्शितापाङ्गकपोलजठरे पुनः ।। २४ ।।
प्रकाशितैकपार्श्वेन सुस्थिरं दृष्टिहारि च ।।
स्वहीनमानलावण्यमाधुर्यादिगुणान्वितम् ।। २५ ।।
लेखेषु पुस्तदेशेषु पृष्ठागतमिति स्मृतम् ।।
यस्योर्धमङ्गपत्येन भागेन समवस्थितम् ।। २६ ।।
स्थितेर्ष्याभमुखेर्धाङ्गे परिवृत्तिवशाद्भवेत् ।।
किञ्चिच्छायागतौ कार्यावुपरिष्टादधः पुरः ।। २७ ।।
अर्धार्धगतसारूप्यं चिरसग्राम्यसंस्थितम् ।।
मध्येन नेत्ररम्येन यथायोगविलोपिना ।। २८ ।।
विज्ञेयं दधतः कार्यं परिवृत्तं नरेश्वर ।।
समग्रदृष्टिस्फिग्देशं दष्टपादतलं तु यत् ।। २९ ।।
अर्वतः क्षीणदृष्टार्धं दृश्या शेषं कटिस्थलम् ।।
लुप्तपादाङ्गुलितलं दृश्याशेषतलद्वयम् ।। 3.39.३० ।।
चतुरस्रं सुसम्पूर्णमभयानकदर्शनम् ।।
प्रकाशीकृतबाहुञ्च सुदष्टमुखकन्धरम् ।। ३१।।
लुप्तं जङ्घैकतो ज्ञेयं नाम्ना स्थानं समानतः ।।
नीचान्येतानि सर्वाणि तथोक्तैरभिराजितम् ।। ३२ ।।
लक्षितैर्लक्षितव्यानि त्वयानुक्रमशो नव ।।
एषां प्रज्ञावशेषेण विकाराणि बहून्यपि ।। ३३ ।।

एकैकशश्च भूभागैः कर्तव्यानि यथावधि ।।
त्वया सन्तः समासाद्य सम्यङ् मानं तु भूतले ।। ३४ ।
स्थानानीमानि मानाद्यैर्गुणैर्लेख्यानि यत्नतः ।।
नवैवैतानि दृष्टानि सर्वभावेष्वनिन्दित ।। ।। ३५ ।।
स्थानानि नाधिकमतः परमस्ति हि किंचन ।।
जीवलोकं परिक्रम्य सततं स्थाणुजङ्गमम् ।।३६।।
उत्तमाधममध्येषु प्रमाणगुणतः सदा।।
चित्रं विचित्रं त्रिविधं प्रमाणं त्रयमेव च ।।३७ ।।
क्षयवृद्धी च कात्स्र्येन मया तेऽभिहितेऽनघ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि क्षयवृद्धिविधिं क्रमात।।३८।।
चित्रविद्भिरसंज्ञेयं समासेनेतरेण च ।।
त्रयोदशविधैवात्र क्षयवृद्धिरुदाहृता ।। ३९ ।।
स्थानानां बहुसंस्थत्वादङ्गावयवसम्भवा ।।
स्थानं पृष्ठ गतं पूर्वमवर्जुगतमेव च ।। 3.39.४० ।।
मध्यार्धार्धं तथार्धार्धं साचीकृतमुखं तथा ।।
नतं गण्डपरावृत्तं पृष्ठागतमथापि च।। ४१।।
पार्श्वागतं च विज्ञेयमुल्लेपं चलितं तथा ।।
उत्तानं वलितं चेति स्थानानि तु त्रयोदश ।। ४२ ।।
कार्याण्येतानि सर्वाणि नामसंस्थानतो नृप ।।
मण्डलानीह वैशाखप्रत्यालीढक्रियाक्रमैः ।। ४३ ।।
समाश्चार्द्धसमाः पादाः सुस्थितानि चलानि च ।।
समासमपदस्थं च द्विविधं स्थानकं भवेत ।। ४४ ।।
तद्गत्वा पदभूयिष्ठं स्थानं समपदं स्मृतम् ।।
मण्डलञ्च द्वितीयं स्यात्स्थानान्यन्यानि यानि च ।। ४५ ।।
तान्येकसमपादानि विचित्राणि चलानि च ।।
तत्र वैशाखमालीढं प्रत्यालीढं च धन्विनाम् ।। ४६ ।।
चित्रगोमूत्रकगतं विषमं खड्गचर्मिणाम् ।।
चलितं खलितायस्तमालीढैकपद क्रमम् ।। ४७ ।।
शक्तितोमरपाषाणभिन्दिपालादिधारिणाम् ।।
सुवल्गितं चक्रशूलगदाकुणपधारिणाम् ।। ४८ ।।
एकपादसमस्थानं द्वितीयेन तु विद्गलम् ।।
शरीरं च सलीलं स्यात्सावष्टंभैः क्वचिद्द्रुतम् ।। ४९ ।।
लीलाविलासविभ्रान्तं विशाल जघनस्थलम् ।।

स्थिरैकपादविन्यासं स्त्रीरूपं विलिखेद्बुधः ।। 3.39.५० ।।
प्रमाणहीनस्तु जनोऽनुभूयात्कालस्य भावस्य बलात्पृथिव्याम् ।।
इति प्रचिन्त्यात्मधिया बुधेन कार्यं प्रमाणं क्षयवृद्धियोगे ।। ५१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चित्रसूत्रे
क्षयवृद्धिर्नामैकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ३९ ।।

3.40
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
त्रिप्रकारेष्टिकाचूर्णं त्र्यंशं क्षिप्त्वा मृदस्ततः ।।
गुग्गुलं समधूच्छिष्टं मधुकं मुरुकं गुडम् ।। १ ।।
कुसुम्भं तैलसंयुक्तं कृत्वा दध्यात्समांशकम्।।
त्रिभागमग्निदग्धाया सुधायास्तत्र चूर्णयेत्।२।।
बिल्वजं द्व्यंशमिश्रं तत्प्रक्षिप्य मषकं कषम्।।
वालुकांशं ततो दद्यात्स्वानुरूपेण बुद्धिमान्।।३।।
ततः शकलतोयेन प्लावयेत्पिच्छिलेन तम्।।
परिक्लिन्नं समग्रं तन्मासमात्रं निधापयेत्।।४।।
मार्दवं मासमात्रेण गतमुद्धृत्य यत्नतः ।।
दद्यात्प्रलेपं निपुणः शुष्कं कुड्ये विमृश्य तु ।।५ ।।
श्लक्ष्णं समं स्ववष्टब्धं निम्नोन्नतविनाकृतम् ।।
न चातिवनतां यातं न चातितनुताङ्गतम् ।। ६ ।।
यदा शुष्कं भवेत्कुड्यं तत्प्रलिप्तमसत्कृतम् ।।
तया मृदा सर्जरसा तैलभागावियुक्तया ।। ७ ।।
श्लक्ष्णीकुर्यात्प्रयत्नेन लेपनैः श्लक्ष्णमञ्जनैः ।।
मुहुर्मुहुश्च क्षीरेण सिक्ता मार्जनयत्नतः ।। ८ ।।
सद्यः शोषमुपायातं कुड्यं तन्मनुजेश्वर ।।
अपि वर्षशतस्यान्ते न प्रणश्येत्तु कर्हिचित् ।। ९ ।।
अनेनैव प्रकारेण द्विविधैर्वर्णकैर्युताः ।।
कर्तव्याश्चित्रवपुषा विविधा मणिभूमयः ।। 3.40.१० ।।
कुड्ये शुष्के तिथौ शस्ते रूक्षे च गुणसंयुते ।।
चित्रायोगे विशेषेण श्वेतवासा यतात्मवान्।। ।। ११ ।।
ब्राह्मणान्पूजयित्वा तु स्वस्ति वाच्य प्रणम्य च ।।
तद्विदश्च यथान्यायं गुरूँश्च गुरुवत्सलः ।। १२ ।।
प्राङ्मुखो देवताध्यायी चित्रकर्म समाचरेत् ।।
श्वेतकाद्रवकृष्णाभिर्वर्तिकाभिर्यथाक्रमम् ।। १३ ।।

आलिख्य स्थापयेद्विद्वान्प्रमाणे स्थानके तथा ।।
ततस्तु रञ्जयेद्रङ्गैर्यथास्थानानुरूपतः ।। १४ ।।
श्यामा गौरी तथा तस्य च्छविः स्यात्तां प्रदर्शयेत् ।।
तस्याश्च लक्षणं प्रोक्तं प्राप्ताया नृप विस्तरे ।। १५ ।।
मूलरङ्गाः स्मृताः पञ्च श्वेतः पीतो विलोमतः ।।
कृष्णो नीलश्च राजेन्द्र शतशोन्तरतः स्मृताः ।। १६।।
पूर्णरङ्गविभागेन भावकल्पनया तथा।।
स्वबुद्ध्या कारयेद्रङ्गाञ्शतशोऽथ सहस्रशः ।। १७ ।।
नीलेष्वतिव्यतिकृतिः पालाश इति शस्यते ।।
स शुद्धः श्वेतमिश्रश्च नीलाभ्यधिक एव च ।। १८ ।।
एकाधिकं च भवति च्छवीनामनुरूपतः ।।
श्वेताधिको वा न्यूनो वा समांशश्चेति स त्रिधा ।।१९।।
स एकस्तम्भनायुक्तो बहुधैवं विकल्पते ।।
तेन दूर्वांकुरा पीतः कपित्थहरितः शुभाः ।। 3.40.२० ।।
मुद्गश्यामप्रकृतयः कर्तव्याश्छवयो नृप! ।।
नीलः पाण्डुरसम्पृक्तो विरङ्गः सोऽप्यनेकधा ।। २१ ।।
अन्योन्याभ्यधिकं न्यूनं समांशवशकल्पना ।।
तेन नीलोत्पलनिभा माषसच्छायसुप्रभा ।। २२ ।।
क्रियते च्छवयो रम्या यथायोगविनिश्चयात् ।।
लाक्षया श्वेतया युक्ता लाक्षारोधपिनद्धया।
रक्ता रक्तोत्पलश्यामा च्छविर्भवति शोभना।।
सापि नानाविधानन्यान्वर्णान्विकुरुते बहून् ।।२४।।
रङ्गद्रव्याणि कनकं रजतं ताम्रमेव च ।।
अभ्रकं गजवन्तं च सिन्दूरं त्रपुरेव च ।। २५ ।।
हरितालं सुधा लाक्षा तथा हिङ्गुलकं नृप ।।
नीलं च मनुजश्रेष्ठ तथान्ये सन्त्यनेकशः ।। २६ ।।
देशेदेशे महाराज कार्यास्ते स्तम्भनायुताः ।।
लोहानां पत्रविन्यासं भवेद्वापि रसक्रिया ।। २७ ।।
संकटं लोहविन्यस्तमभ्रकं द्रावणं भवेत ।।
एवं भवति लोहानां लेखने कर्मयोग्यता ।। २८ ।।
अभ्रकद्रावणं प्रोक्तं सुरसेन्द्रजभूमिजे ।।
चम्भांकुथोऽथ बकुला निर्यासस्तम्भनाद्भवेत ।।
सर्वेषामेव रङ्गाणां सिन्दूरक्षीर इष्यते ।। २९ ।।

मातङ्गदूर्वारसपट्टबद्धैः संस्तम्भितं चित्रमुदारपुच्छैः ।।
धौतं जलेनापि न नाशयेत तिष्ठत्यनेकान्यपि वत्सराणि ।। 3.40.३० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रङ्गव्यतिकरो नाम चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०४१-०४५

https://sa.wikisource.org/s/10d6

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.41
मार्कण्डेय उवाच ।।
सत्यं च वैणिकं चैव नागरं मिश्रमेव च ।।
चित्रं चतुर्विधं प्रोक्तं तस्य वक्ष्यामि लक्षणम् ।। १ ।।
यत्किञ्चिल्लोकसादृश्यं चित्रं तत्सत्यमुच्यते ।।
दीर्घाङ्गे सप्रमाणं च सुकुमारं सुभूमिकम।।२।।
चतुरस्रं सुसम्पूर्णं न दीर्घं नोल्बणाकृतिम्।।
प्रमाणं स्थानलम्भाढ्यं वैणिकं तन्निगद्यते।।३।।
दृढोपचितसर्वाङ्गं वर्तुलं नद्यनोल्बणम ।।
चित्रं तं नागरं ज्ञेयं स्वल्पमाल्यविभूषणम् ।। ४ ।।
चित्रमिश्रं समाख्यातं समासान्मनुजोत्तम ।।
तिस्रश्च वर्तनाः प्रोक्ताः पत्राहैविकबिन्दुजाः ।। ५ ।।
पत्राकृतिभी रेखाभिः कथितात्र च वर्तना ।।
अतीव कथिता सूक्ष्मा तथाहैरिकवर्तना ।। ६ ।।
तथा च स्तम्भनायुक्ता कथिता बिन्दुवर्तना ।।
दौर्बल्यबिंदुरेखत्वमविभक्तत्वमेव च ।। ७ ।।
बृहदण्डौष्ठनेत्रत्वमविरुद्धत्वमेव च ।।
मानवाकारता चेति चित्रशेषाः प्रकीर्तिताः ।। ८ ।।
स्थानप्रमाणभूलम्बो मधुरत्वं विभक्तता ।।
सादृश्यं पक्षवृद्धिश्च गुणाश्चित्रस्य कीर्तिताः ।। ९ ।
रेखा च वर्तना चैव भूषणं वर्णमेव च ।।
विज्ञेया मनुजश्रेष्ठ चित्रकर्मसु भूषणम् ।। 3.41.१० ।।
रेखां प्रशंसन्त्याचार्या वर्तनां च विचक्षणाः ।।
स्त्रियो भूषणमिच्छन्ति वर्णाढ्यमितरे जनाः ।। ११ ।।
इति मत्वा तथा यत्नः कर्तव्यश्चित्रकर्मणि ।।
सर्वस्य चित्तग्रहणं यथा स्यान्मनुजोत्तम ।। १२ ।।
दुरासनं दुरानीतं पिपासा चान्यचित्तता ।।
एते चित्रविनाशस्य हेतवः परिकीर्तिताः ।। १३ ।।
स्वानुलिप्तावकाशा च निदेशं मधुका शुभा ।।
सुप्रसन्नाभिगुप्ता च भूमिः स्याच्चित्रकर्मणि ।। १४ ।।
सुस्निग्धविस्पष्टसुवर्णरेखं विद्वान्यथादेशविशेषवेशम् ।।
प्रमाणशोभाभिरहीयमान कृतं भवेच्चित्रमतीव चित्रम् ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० मा० सं० वर्तनो नामैकचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४१ ।।
3.42

मार्कण्डेय उवाच ।।
यथा देवस्तथा चित्रे कर्तव्यः पृथिवीश्वर ।।
एकैकं रूपके लोम कर्तव्यं पृथिवीक्षिताम् ।। १ ।।
ऋषयश्च सगन्धर्वा दैत्याश्च सह दानवाः ।।
मन्त्रिणश्च महाराज संवत्सरपुरोहितौ ।। २ ।।
कार्या भद्रप्रमाणेन ब्राह्मणाश्च नरेश्वर ।।
ऋषयस्तत्र कर्तव्या जटाजूटोपशोभिताः ।। ३ ।।
कृष्णाजिनोत्तरासङ्गा दुर्बलास्तेजसा युताः ।।
देवताश्चापि गन्धर्वा मुकुटेन विवर्जिताः ।। ४ ।।
कर्तव्यास्ते महाराज शिखरैरुपशोभिताः ।।
ब्रह्मवर्चस्विनो विप्राः शुक्लाम्बरधरास्तथा ।। ५ ।।
मन्त्रिणश्च महाराज सांवत्सरपुरोहितौ ।।
सर्वालङ्कारसंयुक्तानेवोल्बणविभूषणान् ।। ६ ।।
मुकुटेन विहीनांस्तु सोष्णीषान्कारयेच्च तान् ।।
दैत्याश्च दानवाश्चैव कर्तव्या भ्रुकुटीमुखाः ।। '७ ।।
वर्तुलाक्षास्तथा कार्या भीमवक्त्रास्तथैव च ।।
तेषामभ्युद्धतो वेषः कर्तव्यः पृथिवीपते ।। ८ ।।
रुद्रप्रमाणाः कर्तव्यास्तथा विद्याधरा नृप ।।
सपत्नीकाश्च ते कार्या माल्यालङ्कारधारिणः ।। ९ ।।
खड्गहस्ताश्च ते कार्या गगने वाथ वा भुवि ।।
मालव्यपरिमाणेन किन्नरोरगराक्षसाः ।। 3.42.१० ।।
रुचकस्य प्रमाणेन यक्षाः कार्या नराधिप ।।
शशकस्य प्रमाणेन प्रधानं मानवं लिखेत् ।। ११ ।।
पिशाचा वामनाः कुब्जाः प्रमथाश्च महीभुजः ।।
मानन्नियमतः कार्यं रूपन्नियमतस्तथा ।। १२।।
स्वानुरूपप्रमाणाश्च सर्वेषां योषितः स्मृताः।।
किन्नरा द्विविधाः प्रोक्ता नृवक्त्रा हयविग्रहाः ।। १३ ।।
नृदेहाश्चाश्ववक्त्राश्च तथान्ये परिकीर्तिताः ।।
अश्ववक्त्रास्तु कर्तव्याः सर्वालङ्कारधारिणः ।। १४ ।।
गीतवाद्यसमायुक्ता द्युतिमन्तस्तथैव च ।।
उत्कचा राक्षसाः कार्या विकलाक्षा विभीषणाः ।। १५ ।।
देवकाराश्च कर्तव्या नागाः फणविराजिताः ।।
सालंकारा स्मृताः सर्वे यक्षास्तेऽभिहिता मया ।। १६ ।।

सुराणां प्रमथाः कार्याः प्रमाणेन विवर्जिताः ।।
पिशाचाश्च तथा कार्या प्रमाणेन विवर्जिताः ।। १७ ।।
नानासत्त्वमुखाः कार्या देवतानां तथा गणाः ।।
नानावेशा महाराज नानायुधधरास्तथा ।। १८ ।।
नानाक्रीडाप्रसक्ताश्च नानाकर्मकरास्तथा ।।
एकरूपास्तु कर्तव्या वैष्णवानां तथा गणाः ।। १९ ।।
तत्रापि तेषां कर्तव्या भेदाश्चत्वार एव च ।।
वासुदेवसमाः कार्या वासुदेवगणाः शुभाः ।। 3.42.२० ।।
संकर्षणेन सदृशास्तद्गणाश्च तथा स्मृताः ।।
प्रद्युम्नेनानिरुद्धेन तद्गणाः सदृशास्तथा ।। २१ ।।
तत्प्रभावाः स्मृताः सर्वे तदायुधधरास्तथा ।।
नीलोत्पलदलश्यामाश्चन्द्रशुभ्रास्तथैव च ।। २२ ।।
तथा मरकताकारा सिन्दूरसदृशप्रभाः ।।
रुचकस्य तु मानेन वेश्याः कार्यास्तथा स्त्रियः ।। २३ ।।
वेश्यानामुद्धतं वेशं कार्यं शृङ्गारसम्मतम् ।।
मालव्यामानतः कार्या लज्जावत्यः कुलस्त्रियः ।। २४ ।।
नात्युन्नतेन वेशेन सालंकारास्तथैव च ।।
दैत्यदानवयक्षाणां राक्षसानां तथैव च ।। २५ ।।
रूपवत्यस्तथा कार्याः पतयो मनुजसत्तम ।।
मातरः स्वेन रूपेण तथा कार्या नराधिप ।। २६ ।।
पिशाचानां च पत्न्योऽपि कार्यास्तद्रूपसंयुता ।।
विभर्तृकास्तु कर्तव्या स्त्रियः पलितसंयुताः ।। २७ ।।
शुक्लवस्त्रपरीधानाः सर्वालङ्कारवर्जिताः ।।
कुब्जा वामनिका वृद्धा तथा रूपवती भवेत् ।। २८ ।।
राजस्त्रीणां परीवारे वृद्धः स्यात्कञ्चुकी पुनः ।।
रुचकस्य तु मानेन वैश्यमानं विधीयते ।। २९ ।।
शशकस्य तु मानेन शूद्रमानं तथैव च ।।
यथा जात्यनुरूपेण वेषेण मनुजेश्वर ।। 3.42.३० ।।
दैत्यादियोषितां कार्याः परिचारस्त्रियः सदा ।।
महाशिरा महोरस्को महानासो महाहनुः ।। ३१ ।।
पीत स्कन्धभुजग्रीवः परिमाणेन चोच्छ्रितः ।।
त्रितरङ्गललाटश्च व्योमदृष्टिर्महाकटिः ।। ३२ ।।
दृप्तश्चित्रविदा कार्यः सेनायाः पतिरूर्जितः ।।।

योधाः कार्या महाराज प्रायशो भ्रुकुटीमुखाः ।। ३३ ।।
किंचिदुद्धतवेगाश्च कार्याश्चोद्धतदर्शनाः ।।
अभ्युद्गताश्च कर्तव्या आयुधीयाः पदातयः ।। ३४ ।।
खड्गचर्मधराः कार्याः कर्णाटकवपुर्धराः ।।
वरबाणधराः कार्या नग्नजङ्घाश्च धन्विनः ।। ३५ ।।
नात्युद्धतेन वेषेण सोपानत्कास्तथैव ते ।।
यथोक्तलक्षणाः कार्याः कुञ्जरास्तुरगादयः ।। ३६ ।।
हस्त्यारोहास्तु कर्तव्या मुहुः श्यामास्तु वर्णतः ।।
केशैश्च जूटटमरैः सालंकारास्तथैव च। ।। ३७ ।।
उदीच्यवेशाः कर्तव्यास्तुरगाणां तु सादिनः ।।
उद्धतेन तु वेषेण कर्तव्या बन्दिनस्तथा ।।३८ ।।
सिरादर्शितकण्ठाश्च तथैवोन्मुखदृष्टयः ।।
आह्वानकास्तु कर्तव्याः कपिलाः केकरेक्षणाः ।। ३९ ।।
किंचिद्दानवसङ्काशाः प्रायशो दण्डपाणयः ।।
न केकरान्न कपिलान्युद्धे द्वंद्वान्समालिखेत् ।। ३.४२.४० ।।
नात्युन्नतेन वेषेण न च शान्तेन शस्यते ।।
पार्श्वबद्धेन खड्गेन प्रतीहारस्तु दण्डवान् ।। ४१ ।।
संवेष्टितशिरस्काश्च कर्तव्या वणिजस्तथा ।।
गायना नर्तका ये वा वाद्यवादविशुद्धये ।। ४२ ।।
उद्धतेन तु वेषेण कार्यास्ते मनुजोत्तम ।।
आसन्नपलिता कार्याः स्वभूषणविभूषिताः ।। ४३ ।।
पौरजानपदाः श्रेष्ठाः शुभवस्त्रविभूषणाः ।।
प्रसृतप्रवणाः प्रह्वाः स्वभावप्रियदर्शिनः ।। ४४ ।।।
स्वकर्मोपस्करव्यग्रः कार्यः कर्मकरो जनः।।
प्रांशवः पीनगात्राश्च पीनग्रीवशिरोधराः ।। ४५ ।।
उग्राश्च नीचकेशाश्च मल्लाः कार्यास्तथोद्धताः ।।
वृषाः केसरिणश्चैव याश्चान्याः सत्त्वजातयः ।। ४६ ।।
यथाभूमिनिवेशास्ते लोकं दृष्ट्वा नराधिप ।।
एतद्रूपसमुद्देशमदृष्टानां तवेरितम् ।। ४७ ।
दृष्टं सुसदृशं कार्यं सर्वेषामविशेषतः ।।
चित्रे सादृश्यकरणं प्रधानं परिकीर्तितम् ।। ४८ ।।
बुद्ध्या रूपं यथावेशं वर्णं च मनुजोत्तम ।।
देशेदेशे नराः कार्या यथावत्तत्समुद्भवाः ।।४९।।

देशं नियोगं स्थानं च कर्म बुद्ध्वा च यत्नतः ।।
आसनं शयनं यानं वेशं कार्यं नराधिप ।। 3.42.५० ।।
सरितां सशरीराणां वाहनानि प्रदर्शयेत् ।।
पूर्णकुम्भकराः कार्यास्तथा नामितजानवः ।। ५१ ।।
शैलानां शिखरं मूर्ध्नि दर्शयेन्मनुजोत्तम ।।
द्वीपानां च करैः कार्यं तथा भूमण्डलं शुभम् ।। ९२ ।।
. .. .राजंस्तथा शिखरपाणयः ।।
रत्नपात्रकराः कार्याः सागरा मनुजोत्तम ।। ५३ ।।
समुद्राणां प्रभास्थाने सलिलं तु प्रदर्शयेत् ।।
आयुधानां च तच्चिह्नं किञ्चिन्मूर्धनि दर्शयेत् ।। ५४ ।।
निधीनां दर्शयेत्कुम्भं शंखं शंखस्य दर्शयेत् ।।
पद्मं पद्मस्य राजेन्द्र शेषाणामनुरूपतः ।। ५५ ।।
कार्यस्यावयवाः कार्याः स्वद्देहसद्दशाः पृथक् ।।
दिव्यानां दर्शयेच्चिह्नमक्षमालां च पुस्तकम् ।। ५६ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि रूपं यद्यस्य द्दश्यते ।।
आकाशं दशर्येद्विद्वान्विवर्णं खगमाकुलम् ।। ५७ ।।
तथैव दर्शयेद्राजंस्तारकामण्डितं दिवम् ।
भूमिं च जाङ्गलानूपमिश्रां स्वैःस्वैस्तथा गुणैः ।। ५८ ।।
पर्वतं तु शिलाजालैः शिखरैर्धातुभिर्द्रुमैः ।।
निर्झरैर्भुजगैश्चैव दर्शयेन्नृपसत्तम ।। ५९ ।।
वनं नानाविधैर्वृक्षैर्विहङ्गैः श्वापदैस्तथा ।।
तोयं च दर्शयेद्विद्वाननन्तैर्मत्स्यकच्छपैः ।। 3.42.६० ।।
पद्माक्षैश्च महाराज तथान्यैर्जलजैर्गुणैः ।।
देवतावेश्मभिश्चित्रैः प्रासादापणवेश्मभिः ।। ६१ ।।
नगरं दर्शयेद्विद्वान् राजमार्गैश्च शोभनैः ।।
वमत्या दर्शयेद्ग्रामं किञ्चिदुद्यानभूषितम् ।। ६२ ।।
सर्वेषामथ दुर्गाणां कर्तव्यं दर्शनं तथा ।।
स्वभूमिविनिवेशेन वप्राट्टालकपर्वतैः ।। ६३ ।।
पण्ययुक्तास्तु कर्तव्यास्तथैवापणभूमयः ।।
आधानभूमिः कर्तव्या पानयुक्ता नराकुला ।। ६४ ।।
उत्तरीयविहीनांश्च द्यूतसक्तान्प्रदर्शयेत्।।
जिताञ्शोकसमायुक्तान्हृष्टांल्लब्धजयांस्तथा ।। ६५ ।।
चतुरङ्गबलोपेतां प्रहरद्भिर्नरैर्युताम् ।।

मृतावयवरक्ताढ्यां रणभूमिं प्रदर्शयेत् ।। ६६ ।।
चिताकुणपसंयुक्तं श्मशानं च तथा नृप ।।
युक्तं सभारैरुष्ट्राद्यैर्मार्गं सार्थं प्रदर्शयेत् ।। ६७ ।।
सचन्द्रग्रहनक्षत्रां तथा दर्शितलौकिकाम् ।।
आसन्नतस्करां रात्रिं दर्शयेत्सुप्तमानवाम् ।। ६८
प्राग्रात्रे दर्शयेत्तत्र तथा चैवाभिसारिकाम् ।।
सारुणो म्लानदीपश्च प्रत्यूषो रुतकुक्कुटः ।।६९।।
कर्मव्यग्रजनप्रायः कर्तव्यो वानरस्तथा ।।
द्विजैर्नियमभिर्युक्तां गां सन्ध्यां प्रदर्शयेत् ।। 3.42.७० ।।
तमसो दर्शनं कार्यं वासे संसर्पकैर्नरैः ।।
कुमुदानां विकाशे च ज्योत्स्नां चन्द्रे प्रदर्शयेत् ।।७१।।
दर्शयेत्सरजस्यं च शय्यां कर्णोत्करावृताम् ।।
सद्वृत्तमानवप्रायां वृष्टिं वृष्ट्याम्प्रदर्शयेत्।।७२।।
प्राणिनां क्लेशतप्तानामादित्येन निदर्शनम् ।।
वृक्षैर्वसन्तजैः फुल्लैः कोकिलामधुपोत्कटैः ।। ७३ ।।
प्रहृष्टनरनारीकं वसन्तं च प्रदर्शयेत् ।।
क्लान्तैः कार्यं नरैर्ग्रीष्मं मृगैश्छायागतैस्तथा ।। ७४ ।।
महिषैः पङ्कमलिनैस्तथा शुष्कजलाशयम् ।।
विहङ्गैर्द्रुमसंलीनैः सिंहव्याघ्रैर्गुहागतैः ।। ७५।।
तोयनम्रघनैर्युक्तं सेन्द्रचापविभूषणैः ।।
विद्युद्विद्योतनैर्युक्तां प्रावृषं दर्शयेत्तथा ।। ७६ ।।
सफलद्रुमसंयुक्तां पक्वसस्यां वसुन्धराम् ।।
सहसपद्मसलिलां शरदं तु तथा लिखेत् ।। ७७ ।।
सवाष्पसलिलस्थानं तथा लूनवसुन्धरम् ।।
सनीहारदिगन्तं च हेमन्तं दर्शयेद्बुधः ।। ७८ ।।
हृष्टवायसमातङ्गं शीतार्तजनसङ्कुलम् ।।
शिशिरं तु लिखेद्विद्वान्हिमच्छन्नदिगन्तरम ।। ७९ ।।
वृक्षाणां पुष्पफलतः प्राणिनां मदतस्तथा।। ।।
ऋतूनां दर्शनं कार्यं लोकान्दृष्ट्वा नराधिप ।। 3.42.८० ।।
रसभावाश्च कर्तव्या यथापूर्वमुदाहृताः ।।
यथायोगं तु युञ्जीत नृत्ताभिहितमत्र च ।।८३ ।।
शुष्कं वर्तनया वस्तु चित्रं तन्मध्यमं स्मृतम् ।।
शुष्कार्द्रमधमं प्रोक्तं चार्द्रमेव तथोत्तमम् ।। ८२ ।।

यथादेयं यथाकालं यथादेशं यथावयः ।।
क्रियमाणं भवेद्धन्यं विपरीतमतोऽन्यथा ।। ८३ ।।
इतिविचक्षणबुद्धिविकल्पितैः करणकान्तिविलासरसादिभिः ।।
लिखितमीक्षणलोचनमादराद्भवति चित्रममीप्सितकामदम् ।। ८४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० रूपनिर्माणं नाम द्विचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४२ ।।
3.43
मार्कण्डेय उवाच ।।
शृङ्गारहासकरुणवीररौद्रभयानकाः ।।
बीभत्साद्भुतशान्ताश्च नव चित्ररसाः स्मृताः ।। १ ।।
तत्र यत्कांतिलावण्यलेखामाधुर्यसुन्दरम् ।।
विदग्धवशाभरणं शृङ्गारे तु रसे भवेत् ।। २ ।।
यत्कुज्जवामनप्रायमीषद्विकटदर्शनम् ।।
वृथा च हस्तं संकोच्य तत्स्याद्धास्यकरं रसे ।। ३ ।।
याञ्चाविरहासन्त्यागविक्रयव्यसनादिषु ।।
अनुकम्पितकं यत्स्याल्लिखेत्तत्करुणारसे ।।४ ।।
पारुष्यविकृतिक्रोधविषस्त्यर्था न दूषणम् ।।
दीप्रशस्त्राभरणवत्कृतं रौद्ररसे भवेत् ।। ५ ।।
प्रतिज्ञागर्भशौर्यादिष्वर्थेष्वौ दार्यदर्शनम् ।।
सस्मयं सभ्रुकुटिवद्वीरं वीररसेऽद्भुतम् ।।६।।
दुष्टदुर्दर्शनोन्मत्तहिंस्रव्यापादकादि यत ।।
तत्स्याद्भयानकरसे प्रयोगे चित्रकर्मणः ।।७।।
श्मशानगर्हितं घातकरणं स्थानदारुणम्।।
यच्चित्रं चित्रवच्छ्रेष्ठं तद्बीभत्सरसे भवेत ।।८।।
यदा विनीतरोमाञ्चचिन्तां तार्क्ष्यमुखानतम् ।।
प्रदर्शयति चान्योऽन्यं तदद्भुतरसाश्रयम् ।।९ ।।
यद्यत्सौम्याकृतिध्यानधारणासनबन्धनम् ।।
तपस्विजनभूयिष्ठं तत्तु शान्ते रसे भवेत् ।। 3.43.१० ।।
शृङ्गारहास्य शान्त्याख्या लेखनीया गृहेषु ते ।। ११ ।।
परशेषा न कर्तव्या कदाचिदपि कस्यचित् ।।
देववेश्मनि कर्तव्या रसाः सर्वे नृपालय ।। १२ ।।
राजवेश्मनि नो कार्या राज्ञां वासगृहेषु ते ।।
सभावेश्मसु कर्तव्या राज्ञां सर्वरसा गृहे ।। १३ ।।
वर्जयित्वा सभां राज्ञो देववेश्म तथैव च ।।
युद्धश्मशान करुणामृतदुःखार्तकुत्सितान् ।। १४ ।।

अमङ्गल्यांश्च न लिखेत्कदाचिदपि वेश्मसु ।।
निधिशृंगान्वृषान्राजन्निधिहस्तान्नताङ्गजान् ।। १५ ।।
निधि विद्याधरा राजनृषयो गरुडस्तथा ।।
हनूमांश्च सुमङ्गल्या ये च लोके प्रकीर्तिताः ।। १६ ।।
लिखितव्या महाराज गृहेषु सततं नृणाम् ।।
चित्रकर्म न कर्तव्यमात्मना स्वगृहे नृप ।। १७ ।।
दौर्बल्यं स्थूलरेखत्वमविभक्तत्वमेव च ।।
वर्णानां सङ्करश्चात्र चित्रदीपाः प्रकीर्तिताः ।।१८ ।।
।स्थानप्रमाणं भूलम्भो मधुरत्वं विभक्तता ।।
सादृश्यं क्षयवृद्धी च गुणाष्टकमिदं स्मृतम् ।। १९ ।।
स्थानहीनं गतरसं शुन्यदृष्टिमलीमसम् ।।
चेतनारहितं वा स्यात्तदशस्तं प्रकीर्तितम् ।। 3.43.२० ।।
लसतीव च भूलम्बो बिभ्यतीव तथा नृप।।
हसतीव च माधुर्यं सजीव इव दृश्यते ।। २१ ।।
सश्वास इव यच्चित्रं तच्चित्रं शुभलक्षणम् ।।
हीनाङ्गं मलिनं शून्यं बद्धव्याधिभयाकुलैः ।। २२ ।।
वृत्तं प्रकीर्णकेशैश्च सुमंगल्यैर्विवर्जयेत् ।।
प्रतीतं च लिखेद्धीमान्नाप्रतीतेः कथंचन ।। २३ ।।
शास्त्रज्ञैः सुकृतैर्दक्षैश्चित्रं हि मनुजाधिप ।।
श्रियमावहति क्षिप्रमलक्ष्मीं चापकर्षति ।। २४ ।।
निर्णेजयति चोत्कण्ठां निरुणद्ध्यागतं शुभम् ।।
शुद्धां प्रथयति प्रीतिं जनयत्यतुलामपि ।। २५ ।।
दुःस्वप्नदर्शनं हन्ति प्रीणाति गृहदैवतम् ।।
न तु शून्यमिवाभाति यत्र चित्रं प्रतिष्ठितम् ।। २६ ।।
..............दकर्णं चाप्यनलंकृतम् ।।
शल्यविद्धं च वृद्धं च यः करोति स चित्रवित् ।। २७ ।।
तरङ्गाग्निखिखाधूमं वैजयन्त्यस्वरादिकम् ।।
वायुगत्या लिखेद्यस्तु विज्ञेयो मत्तचित्रवित् ।। २८ ।।
सुप्तं च चेतनायुक्तं मृतं चैतन्यवर्जितम् ।।
निम्नोन्नतविभागं च यः करोति स चित्रवित् ।। २९ ।।
एतेषां खलु सर्वेषामानुलोम्यं प्रशस्यते ।।
सम्मुखत्वमथैतेषां चित्रे यत्नाद्विवर्जयेत् ।। 3.43.३० ।।
यथाचित्रं तथैवोक्तं खातपूर्वं नराधिप ।।

सुवर्णरूप्यताम्रादि तच्च लोहेषु दर्शयेत् ।। ३१ ।।
शिलादारुषु लोहेषु प्रतिमाकरणं भवेत्।।
अनेनैव विधानेन यथा चित्रमुदाहृतम्।।३२।।
तथानेन विधानेन पुस्तकर्म विधीयते ।।
द्विविधं तच्च कथितं घनं सुषिरमेव च।।३३।।
घनलौहैः शिलाभिश्च दारुमृद्भिः सदा भवेत् ।।
चर्मणा सुषिरः कार्यो दारुलोहैस्तथैव च ।। ३४ ।।
देयो मृत्तिकया लेपः पुस्ते चर्मकृते दृढः ।।
सूत्रेऽनेन विधानेन चित्रवस्त्रे तथा लिखेत् ।। ३५ ।।
एतदुद्देशमात्रेण यदा ते कथितं नृप ।।
अशक्यो विस्तराद्वक्तुं बहुवर्षशतैरपि ।। ।। ३६ ।।
यदत्र नोक्तं तन्नृत्ताद्विज्ञेयं वसुधाधिप ।।
नृतेऽपि नोक्तं तच्चित्रं नात्र योज्यं नराधिप ।। ३७ ।।
कलानां प्रवरं चित्रं धर्मकामार्थ मोक्षदम् ।।
मङ्गल्यं प्रथमं चैतद्गृहे यत्र प्रतिष्ठितम् ।। ३८ ।।
यथा सुमेरुः प्रवरो नगानां यथण्डजानां गरुडः प्रधानः ।।
यथा नराणां प्रवरः क्षितीशस्तथा कलानामिह चित्रकल्पः ।। ३९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शृङ्गारादिभावकथनं नाम त्रिचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४३ ।।
समाप्तं चित्रसूत्रम् ।।
3.44
वज्र उवाच।।
देवतारूपनिर्माणं कथयस्य ममानघ।।
यस्मात्सन्निहिता नित्यं शास्त्रवत्सा कृता भवेत्।।१।।
मार्कण्डेय उवाच।।
देवतारूपनिर्माणं वदतः शृणु पार्थिव।।
आदावेव प्रवक्ष्यामि त्रिमूर्तेस्तव पार्थिव ।। २ ।।
विष्णोरमितवीर्यस्य प्रतिमालक्षणं शुभम् ।।
ब्राह्मी तु राजसी मृतिस्तस्य सर्वप्रवर्तिनी ।। ३ ।।
सात्त्विकी वैष्णवी ज्ञेया संसारपरिपालिनी ।।
तामसी च तथा रौद्री ज्ञेया संहारकारिणी ।। ४ ।।
ब्रह्माणं कारयेद्विद्वान्देवं सौम्यं चतुर्मुखम् ।।
बद्धपद्मासनं तोष्यं तथा कृष्णाजिनाम्बरम् ।। ५ ।।
जटाधरं चतुर्बाहुं सप्तहंसे रथे स्थितम् ।।

वामे न्यस्तं करतले तस्यैकं दोर्युगं भवेत् ।। ६ ।।
एकस्मिन्दक्षिणे पाणावक्षमाला तथा शुभा ।।
कमण्डलुर्द्वितीये च सर्वाभरणधारिणः ।। ७ ।।
सर्वलक्षणयुक्तस्य शान्तरूपस्य पार्थिव ।।
पद्मपत्रदलाग्राभं ध्यानसम्मीलितेक्षणम् ।। ८ ।।
अर्चायां कारयेद्देवं चित्रे वा पुस्तकर्मणि ।।
देवदेवं तथा विष्णुं कारयेद्गरुडस्थितम् ।। ९ ।।
कौस्तुभोद्भासितोरस्कं सर्वाभरणधारिणम् ।।
सजलाम्बुदसच्छायं पीतदिव्याम्बरं तथा ।। 3.44.१० ।।
मुखाश्च कायाश्चत्वारो बाहवो द्विगुणास्तथा ।।
सौम्यं तु वदनं पूर्वं नारसिंहं तु दक्षिणम् ।।११।।
कापिलं पश्चिमं वक्त्रं तथा वाराहमुत्तरम् ।।
तस्य दक्षिणहस्तेषु बाणाक्षमुसलादयः ।।१२ ।।
चर्म चीरं धनुश्चेन्द्रचापेषू वनमालिनः ।।
कार्याणि विष्णोर्धर्मज्ञ शृणु रूपं पिनाकिनः।।१३।।
देवदेवं महादेवं वृषारूढं तु कारयेत् ।।
तस्य वकत्राणि कार्याणि पञ्च यादवनन्दन ।। १४ ।।
सर्वाणि सौम्यरूपाणि दक्षिणं विकटं मुखम् ।।
कपालमालिनं भीमं जगत्संहारकारकम् ।। १५।।
त्रिनेत्राणि च सर्वाणि वदनं ह्युत्तरं विना ।।
जटाकलापे महति तस्य चन्द्रकला भवेत् ।। १६ ।।
तस्योपरिष्टाद्वदनं पञ्चमं तु विधीयते ।।
यज्ञोपवीतं च तथा वासुकिं तस्य कारयेत् ।। १७ ।।
दशबाहुस्तथा कार्यो देवदेवो महेश्वरः ।।
अक्षमालां त्रिशूलं च शरदण्डमथोत्पलम् ।। १८ ।।
तस्य दक्षिणहस्तेषु कर्तव्यानि महाभुज ।।
वामेषु मातुलिङ्गं च चापादर्शौ कमण्डलुम् ।। १९ ।।
तथा चर्म च कर्तव्यं देवदेवस्य शूलिनः ।।
वर्णास्तथा च कर्तव्याश्चन्द्रांशुसदृशप्रभाः।।3.44.२०।।
एतत्त्रिमूर्तेस्तव रूपमुक्तं माहानुभावस्य जनार्दनस्य।।
पद्मस्वरूपं तव वच्मि राजन्यत्रार्चनं कार्यमथेश्वराणाम् ।।२१।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० त्रिमूर्तिनिर्माणन्नाम चतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।।
४४ ।।
3.45

मार्कण्डेय उवाच ।।
सौवर्णं राजतं ताम्रमारकूटमयं तथा ।।
द्विहस्तमात्रं कर्तव्यं कमलं चारुकेसरम् ।। १ ।।
तस्याष्टभागाः कर्तव्याः कर्णिका नृप वर्तुला ।।
अष्टभागोच्छ्रिता चैव पत्रे न्यस्ता तु कारयेत् ।।२।।
एकतोनत्रिपञ्चाशत्कर्णिकायां तु कारयेत् ।।
वर्तुला कर्णिकाच्छेदा यवमात्रसमन्विताः ।। ३ ।।
षोडशांशेन कर्तव्यं तद्धि विस्तरतस्तथा ।।
शेषं पत्रैस्तु सुस्निग्धैः पूरयेदष्टभिस्तथा ।। ४ ।।
तस्य प्रतिष्ठा कर्तव्या तत्र देवांस्तु पूजयेत् ।।
ब्रह्माणं पूजयेत्तत्र तत्र सम्पूजयेद्धरिम् ।। ५ ।।
तत्र सम्पूजयेद्रुद्रं तत्र सम्पूजयेच्छ्रियम् ।।
तत्र सम्पूजयेच्छक्रं देवराजं जगत्पतिम ।। ६ ।।
तत्र सम्पूजयेत्सूर्यं शशिनं तत्र पूजयेत् ।।
यमेव मनसोद्दिश्य देवं पद्मं प्रतिष्ठितम् ।।
तमेव पूजयेत्तत्र नान्यं देवं कथञ्चन ।। ७ ।।
पद्मस्य रूपं कथितं तवैतत्पद्मं समग्रा वसुधा निरुक्ता ।।
तत्रार्चनं कार्यमथेश्वराणां तत्रार्चितास्ते वरदा भवन्ति ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पद्मरूपनिरूपणो नाम पञ्चचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०४६-०५०

https://sa.wikisource.org/s/10d7

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.46
।। वज्र उवाच ।। ।।
रूपगन्धरसैर्हीनः शब्दस्पर्शविवर्जितः ।।
पुरुषस्तु त्वया प्रोक्तस्तस्य रूपमिदं कथम् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
प्रकृतिर्विकृतिस्तस्य रूपेण परमात्मनः ।।
अलक्ष्यं तस्य तद्रूपं प्रकृतिस्सा प्रकीर्तिता ।। ।। २ ।।
साकारा विकृतिर्ज्ञेया तस्य सर्वं जगत्स्मृतम् ।।
पूजाध्यानादिकं कर्तुं साकारस्यैव शक्यते ।। ३ ।।
स्वतस्तु देवस्याकारः पूजनीयो यथाविधि ।।
अव्यक्ता हि गतिर्दुखं देहभृद्भिरवाप्यते ।। ४ ।।
अतो भगवतानेन स्वेच्छया तत्प्रदर्शितम् ।।
प्रादुर्भावेष्वथाकारं तं दिशन्ति दिवौकसः ।। ५ ।।
एतस्मात्कारणात्पूजा साकारस्य विधीयते ।।
हेतुमच्च तदाकारं तन्मे निगदतः शृणु ।। ६ ।।
अरुणं रजसा वर्णं तेन पद्माग्रसन्निभः ।।
ब्रह्मा देववरो ज्ञेयस्सर्वभूतनमस्कृतः ।। ७ ।।
ऋग्वेदः पूर्ववदनं यजुर्वेदस्तु दक्षिणम् ।।
पश्चिमं सामवेदः स्यादाथर्वणमथोत्तरम् ।। ८ ।।
ये वेदास्ते मुखा ज्ञेयाश्चतस्रो बाहवो दिशः ।।
आप एव जगत्सर्वं स्थावरं जङ्गमं तथा ।। ९ ।।
ताश्च धारयते ब्रह्मा तेन हस्ते कमण्डलुः ।।
अक्षमाला विनिर्दिष्टा कालस्तु ब्रह्मणः करे ।। 3.46१० ।।
कलनात्सर्वभूतानां काल इत्यभिधीयते ।।
यज्ञो विस्तीर्यते सर्वः शुक्लाशुक्लेन कर्मणा ।। ११ ।।
शुक्लाशुक्लमतो ज्ञेयं वासः कृष्णाजिनं विभोः ।।
भूलोकश्च भुवो लोकः स्वलोकोऽथ महत्तथा।।१२।।
जनस्तपश्च सत्यं च सप्तलोकाः प्रकीर्तिताः ।।
ये लोकास्ते रथे हंसा ब्रह्मणः परमेष्ठिनः।।१३।।
विष्णुनाभौ समुत्पन्नं यत्पद्मं सा महीभुजः ।।
मेरुस्तु कर्णिका तस्य विज्ञेया गजसत्तम ।। १४ ।।
सर्वत्र पार्थिव स्थैर्यं ध्यानबन्धमतः स्थितम् ।।
पद्मासनेन भगवान्विधत्ते पार्थिवेन तु ।। १५ ।।

आत्मनः परमं धाम रूपहीन विचिन्तयेत् ।।
दृष्ट्यर्थं जगतामास्ते ध्यानसम्मीलितेक्षणः ।। १६।।
तथैवोषधयो राजञ्जगद्धारणकारणाः ।।
ब्रह्मणस्ता जटा ज्ञेयाः सर्वगस्य महात्मनः ।। १७ ।।
प्रकाशकानि लोकस्य विद्यास्थानानि यानि च।।
तस्याभरणजातानि ज्ञेयानि परमेष्ठिनः ।। १८ ।।
एतद्धि तस्याप्रतिमस्य रूपं तवेरितं सर्वजगन्मयस्य ।।
एवं शरीरेण जगत्समग्रं सन्धारयत्येव जगत्प्रधानः ।।१९।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० सं० ब्रह्मरूपनिर्माणो नाम षट्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।।४६।।
3.47
मार्कण्डेय उवाच।।
परस्य पुरुषस्यैषा संसारे विकृतिर्मता ।।
सर्वा च विकृतिः कृष्णा तेन संसारपालनम् ।। १ ।।
कृष्णरूपं स भगवान्विधत्ते भूतभावनः ।।
ब्रह्मणैव हरेः प्रोक्तं सर्वाभरणधारणम् ।। २ ।।
बिभर्ति वक्षसा ज्ञानं कौस्तुभं विमलं हरिः ।।
कृष्णा दीर्घा विचित्रा च वनमाला प्रकीर्तिता ।। ३ ।।
यथा सर्वमिदं बद्धं जगद्राजंश्चराचरम् ।।
अविद्या वसनं तस्य संसारपरिपालिनी ।। ४ ।।
विद्या शुक्ला विनिर्दिष्टा कृष्णमज्ञानमुच्यते ।।
अज्ञानविद्या मध्यस्था त्वविद्या परिकीर्तिता ।। ५ ।।
न कृष्णा न तथा शुक्ला तेन विद्येयमुत्तमा ।।
अन्तरालं बिभर्त्येव सुवर्णकनकोपमम् ।। ६।।
मनस्तु गरुडो ज्ञेयः सर्वभूतशरीरगम् ।।
तस्माच्छीघ्रतरं नास्ति तथैव बलवत्तरम् ।। ७ ।।
दिशश्चतस्रो धर्मज्ञ तावत्यो विदिशस्तथा ।।
बाहवोऽष्टौ विनिर्दिष्टास्तस्य देवस्य शार्ङ्गिणः ।। ८. ।।
बलं ज्ञानं तथैश्वर्यं शक्तिश्च यदुनन्दन ।।
विज्ञेयं देवदेवस्य तस्य वक्त्रचतुष्टयम् ।। ९ ।।
वासुदेवश्च भगवांस्तथा सङ्कर्षणः प्रभुः ।।
प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च बलाद्याः परिकीर्तिताः ।। 3.47.१० ।।
द्वौद्वौ भुजौ तु विज्ञेयौ प्रतिवक्त्रं महात्मनः ।।
वासुदेवस्य करयोर्ज्ञातव्यौ सूर्यरात्रिपौ ।। ११ ।।
सङ्कर्षणस्य कारयोस्तथा मुसललाङ्गले ।।

प्रद्युम्नस्य तथा ज्ञेयौ चापबाणौ महाभुज ।। १२ ।।
आनिरुद्धम्य विज्ञेयो चर्मखड्गौ विचक्षणैः ।।
पुरुषप्रकृती ज्ञेयौ सूर्याचन्द्रमसावुभौ ।। १३ ।।
एते च वासुदेवस्य करे चक्रगदे मते ।।
कालं च लाङ्गलं विद्धि मृत्युं च मुसलं तथा।। १४।।
ताभ्यां संकर्षणो रुद्रः कर्षतीदं चराचरम्।।
प्रद्युम्नस्य करे वह्नेः शार्ङ्गं चापं तु यत्स्मृतम्।। १५।।
ध्येयं तु परमं लक्ष्यं ताभ्यां छिन्दन्ति योगिनः ।।
ब्रह्मणस्त्वनिरुद्धस्य करे चर्म महाभुज ।। १६ ।।
अज्ञानावरणं जेयं जगत्सृष्टिप्रयोजनम् ।।
वैराग्यं नन्दकं खड्गं छित्त्वा वै तेन बन्धनम् ।।
नदन्ति योगिनो यस्मात्तस्मात्तन्नन्दकं स्मृतम् ।। १७ ।।
एतद्धि तस्याप्रतिमस्य रूपं तवेरितं सर्वजगन्मयस्य ।।
एवं शरीरेण जगत्समग्रं बिभर्ति देवः स जगत्प्रधानः ।। १८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे विष्णुरूपनिर्माणो नाम सप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४७ ।।

3.48

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
सद्योजातं वामदेवमघोरं च महाभुज ।।
तथा तं पुरुषं ज्ञेयमीशानं पञ्चमं मुखम् ।। १ ।।
सद्योजातं मही प्रोक्ता वामदेवं तथा जलम् ।।
तेजस्त्वघोरं विद्यात्तं वायुस्तत्पुरुषं मतम् ।। २ ।।
ईशानं च तथाकाशमूर्द्ध्वस्थं पञ्चमं मुखम् ।।
विभागेनाथ वक्ष्यामि शम्भोर्वदनपञ्चकम् ।। ३ ।।
महादेवमुखं जेयं पूर्वं शम्भोर्महात्मनः ।।
नेत्राणि त्रीणि तस्याङ्ग सोमसूर्यहुताशनाः ।। ४ ।।
दक्षिणं तु मुखं रौद्रं भैरवं तत्प्रकीर्तितम ।।
पश्चिमं यन्मुखं तस्य नन्दिवक्त्रं तदुच्यते ।। ५ ।।
उमा वक्त्रं च विज्ञेयं तस्य देवस्य चोत्तरम् ।।
सदाशिवाख्यं विज्ञेयं पावनं तस्य पञ्चमम् ।। ६ ।।
त्रिलोचनानि सर्वाणि वामदेवं द्विलोचनम् ।।
महादेवमुखं भूमिस्ततः स्याद्भैरवं मुखम् ।। ७ ।।
नन्दिवक्त्रं तथा वायु रौद्रेयं चाप उच्यते ।।
सदाशिवमुखं ज्ञेयमाकाशं यदुनन्दन ।। ८ ।।

दिशो दश भुजास्तस्य विज्ञेयं वदनं प्रति ।।
महादेवकरे ज्ञेया त्वक्षमालाकमण्डलू ।। ९ ।।
सदाशिवमुखे ज्ञेयौ चापबाणौ महाभुज ।।
माहेश्वरं ततश्चापं पिनाकमिति शब्दितम् ।। 3.48.१० ।।
तेषां तु पूर्वमेवोक्तं व्याख्यानं रिपुसूदन ।।
दण्डश्च मातुलुङ्गश्च करयोर्भैरवस्य तु ।। ११ ।।
मृत्यु दण्डौ विनिर्दिष्टौ मातुलुङ्गस्तथा करे ।।
जगद्बीजस्य सर्वस्य ये राजन्परमाणवः ।। १२ ।।
तैः पूर्णं बीजरत्नं तु भैरवस्य करे स्मृतम् ।।
चर्मशूले करे ज्ञेये नन्दिनो यदुनन्दन।। १३ ।।
पूर्वमेव च ते प्रोक्तं धर्मव्याकरणं मया ।।
त्रिशलूदण्डमव्यक्तं शूलेषु व्यक्ततां गतम् ।। १४ ।।
सत्त्वं रजस्तमश्चैव विज्ञातव्यं नृपोत्तम ।।
दर्पणेन्दीवरे ज्ञेये तथा देव्याः करद्वये ।। १५।।
आदर्शं निर्मलं ज्ञानं वैराग्यं च तथोत्पलम् ।।
महादेवस्य देवस्य व्याख्याता ब्राह्मणा जटाः ।। १६।।
ऐश्वर्यं तु कला चान्द्री मूर्ध्नि शम्भोः प्रकीर्तिता ।।
त्रैलोक्यशमनः क्रोधो वासुकिर्नामतः स्मृतः ।। १७ ।।
तृष्णा विशाला चित्रा च व्याघ्रचर्म प्रकीर्तितम् ।।
वृषो हि भगवान्धर्मश्चतुष्पादः प्रकीर्तितः ।।१८।।
जगदुत्पादकं वस्तु प्रकृतिः सा प्रकीर्तिता ।।
शुक्ला च प्रकृतिः सर्वा तेन शुक्लो महेश्वरः ।। १९।।
एतद्धि तस्याप्रतिमस्य रूपं तवेरितं सर्वजगन्मयस्य ।।
एवं शरीरेण जगत्समग्रं स धारयत्येव जगत्प्रधानः ।। 3.48.२० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे महादेवरूपनिर्माणो नामाष्टाचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।। ४८ ।।

3.49

वज्र उवाच ।।
नासत्ययोर्ममाचक्ष्व रूपनिर्माणमच्युत ।।
नासत्यरूपयोश्चैव त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पद्मपत्रसवर्णाभौ पद्मपत्रसमाम्बरौ ।।
द्विभुजौ देवभिषजौ कर्तव्यौ देवसंयुतौ ।।२।
सर्वाभरणसंपन्नौ विशेषाच्चारुलोचनौ ।।

तयोरोषधयः कार्या दिव्या दक्षिणहस्तयोः ।। ३ ।।
वामयोः पुस्तकौ कार्यौ दर्शनीयौ तथा द्विज ।।
एकस्य दक्षिणे पार्श्वे वामे चान्यस्य यादव ।। ४ ।।
नारीयुगं तु कर्तव्यं सुरूपं चारुदर्शनम् ।।
तयोश्च नामनी प्रोक्ते रूपसंपत्तथाकृतिः ।। ५ ।।
मधूकपुष्पसंकाशा रूपसंपत्प्रकीर्तिता।।
प्राकृतिः कथिता लोके शरकाण्डनिभा तथा ।।
न तु भाण्डकरे कार्ये चन्द्रशुक्लाम्बरे तथा ।।६।।
नासत्ययो रूपमिदं तवोक्तं मयाद्य मुख्यं यदुवंशमुख्य ।।
ध्यानेन सर्वामयनाशकारि सम्पूजितं वा भुवि मानवानाम् ।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे नासत्यरूपनिर्माणो
नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।।४९।।
3.50
वज्र उवाच।।
शक्रकीनाशवरुणधनदानां भृगूत्तम ।।
सहेतुकं समाचक्ष्व रूपनिर्माणमच्युत ।।१ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
चतुर्दन्ते गजे शक्रः श्वेतः कार्यः सुरेश्वरः ।।
वामोत्सङ्गगता कार्या रक्षमाणा तथा शची ।।२।।
नीलवस्त्रः सुवर्णाभः सर्वाभरणवाँन्तथा ।।
तिर्यग्ललाटगेनाक्ष्णा कर्तव्यश्च विभूषितः।।३।।
शक्रश्चतुर्भुजः कार्यो द्विभुजा च तथा शची ।।
पद्माङ्कुशौ तु कर्तव्यौ शक्रदक्षिणहस्तयोः ।।४।।
वामं शचीपृष्ठगतं द्वितीयं वज्रसंयुतम् ।।
वामे शच्याः करे कार्या रम्या सन्तानमञ्जरी ।।५।।
दक्षिणं पृष्ठविन्यस्तं देवनाथस्य कारयेत् ।।
ब्रह्मणैव विनिर्दिष्टं तस्याभरणधारणम् ।। ६ ।।
तेनैव तस्य कथितं तथा बाहुचतुष्टयम् ।।
त्रिनेत्रता च तस्योक्ता देवदेवेन शम्भुना ।। ७ ।।
रुक्माभवर्णता तस्य तेजसां धामकारणात् ।।
यन्नीलं वसनं तस्य तदाकाशं प्रकीर्तितम् ।। ८ ।।
आज्ञा तस्याङ्कुशो हस्ते सर्वभूतवशङ्गरी ।।
पद्मस्थां सहपद्मेन विभूतिं भुवनाधिप ।। ९ ।।
करेण धारयञ्छ्रीमान्मघवान्सुरसत्तमः ।।

दुष्टसंशमनं क्रोधो वज्रः शक्रकरः स्मृतः ।। 3.50.१० ।।
वासुदेवः स्मृतः शक्रस्तेन लक्ष्मीः शची मता ।।
तस्याः करे च सन्तानं ज्ञेया सन्तानमञ्जरी ।। ११ ।।
अर्थस्त्वैरावणो ज्ञेयो दन्तास्तस्य तु कीर्तिताः ।।
दैवमन्त्रप्रभूत्साहशक्तयस्तु महाबलाः ।। १२ ।
एतद्रूपं वासुदेवस्य शाक्रं तुभ्यं प्रोक्तं देवराजस्य राजन् ।।
याम्यं रूपं तेऽधुनाहं ब्रवीमि यस्यायत्ते सुख दुःखे नराणाम् ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसम्वादे शक्ररूपनिर्माणो नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०५१-०५५

https://sa.wikisource.org/s/10mv

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.51

मार्कण्डेय उवाच ।।

सजलाम्बुदसच्छायस्तप्तचामीकराम्बरः ।।
महिषस्थश्च कर्तव्यः सर्वाभरणवान्यतः ।। १ ।।
नीलोत्पलाभा धूमोर्णा वामोत्सङ्गे च कारयेत् ।।
धूमोर्णा द्विभुजा कार्या यमः कार्यश्चतुर्भुजः ।। २ ।।
दण्डखड्गावुभौ कार्यौ यमदक्षिणहस्तयोः ।।
दण्डोपरि मुखं कार्यं ज्वालमालाविभूषणम् ।।३।।
धूम्रोर्णापृष्ठगं वामं चर्मयुक्तं तथापरम् ।।
धूमोर्णादक्षिणं हस्तं यमपृष्ठगतं भवेत् ।। ४ ।।
वामे तस्याः करे कार्यं मातुलुङ्गं सुदर्शनम् ।।
पार्श्वे तु दक्षिणे तस्य चित्रगुप्तं च कारयेत् ।। ५ ।।
उद्दिश्य वेशं स्वाकारं द्विभुजं सौम्यदर्शनम् ।।
दक्षिणे लेखिनी तस्य वामे पत्रं तु कारयेत् ।। ६ ।।
वामे पाशधरः कार्यः कालो विकटदर्शनः ।।
यमं सङ्कर्षणं विद्धि तामसीं तनुमाश्रितम् ।। ७ ।।
मर्यादापालनार्थाय लोकसंहारकारणम् ।।
नीलोत्पलदलच्छायस्तामसत्वात्प्रकीर्तितः ।। ८ ।।
वसनं तस्य विख्यातं वासुदेवेन शत्रुहन् ।।
चतुर्भुजत्वं विख्यातं ब्रह्मणा परमात्मनः ।। ९ ।।
ब्रह्मणा तस्य निर्दिष्टं सर्वाभरणधारणम् ।।
यो मोहो मरणं नृणां विज्ञेयो महिषस्तु सः ।।3.51.१०।।
अमोघं तु करे दण्डं मृत्युं धारयते यमः ।।
अनिरुद्धेन तस्योक्तं धारणं खड्गचर्मणोः ।। ११ ।।
कालरात्री तु विज्ञेया धूमोर्णा यदुनन्दन ।।
तस्यास्तु शूलिना प्रोक्तं बीजपूरकधारणम् ।। १२ ।।
चित्रगुप्तो विनिर्दिष्टस्तथात्मा सर्वदेहगः ।।
पत्रं धर्ममधर्मं च करस्था तस्य लेखिनी ।। १३ ।।
काल एव स्वरूपेण कालो यमसमीपगः ।।
तस्य पाशः करे घोरो यममार्गः सुदुष्करः ।। १४ ।।

वज्र उवाच ।।

संहारहेतुकी मूर्तिर्विष्णोः सङ्कर्षणो मतः ।।
स तु देवस्त्वया प्रोक्तश्चन्द्रशुक्लवपुर्महान् ।। १२ ।।

तल्पे संहारकर्तृत्वे कृष्णमूर्तिः कथं यमः ।।
एतं मे संशयं छिन्धि भृगुवंशविवर्धन ।।१६।।
मार्कंडेय उवाच ।।
मूर्तिः साङ्कर्षिणी विष्णो रुद्रः संहारकारकः ।।
कल्पक्षये तु संहारे करोति जगतां हि सा ।। १७ ।।
प्रकृतो याति धर्मज्ञ संहृतं तु तदा जगत ।।
तेन प्रकृतिवर्णस्थः करोति जगतां क्षयम् ।। १८ ।।
कृत्वापि प्राणिसंहारं यमरूपी पुनःपुनः ।।
प्राणिनां प्रकृतौ योगं न विधत्ते कदाचन ।। १९ ।।
विकारे योजयत्येव सुखदुःखात्मके तदा ।।
विकाररूपवर्णं तु तेन संहरते जगत् ।। 3.51.२० ।।
रूपमिदं कथितं तव याम्यं पापविनाशकरं विबुधानाम् ।।
रूपमतः कथयामि महात्मंस्तोयपतेर्वरुणस्य तवाहम् ।। २१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे यमरूपनिर्माणो नामैकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।।
५१।।
3.52
मार्कण्डेय उवाच ।।
सप्तहंसे रथे कार्यो वरुणो यादसाम्पतिः ।।
स्निग्धवैडूर्यसङ्काशः श्वेताम्बरधरस्तथा ।।१।।
किञ्चित्प्रलम्बजठरो मुक्ताहारविभूषणः ।।
सर्वाभरणवान्राजा तया देवश्चतुर्भुजः ।। २ ।।
वामभागगतं केतुं मकरस्य तु कारयेत् ।।
छत्रं च सुसितं मूर्ध्नि भार्या सर्वाङ्गसुन्दरी ।। ३ ।।
वामोत्संगगताकार्या गौरी तद्द्विभुजा नृप ।।
उत्पलं तु करे वामे दक्षिणं देवपृष्ठगम् ।। ४ ।।
पद्मपाशौ करे कार्यौ देवदक्षिणहस्तयोः ।।
शङ्खं च रत्नपात्रं च वामयोस्तस्य कारयेत् ।। ५ ।।
भागे तु दक्षिणे गङ्गा मकरस्था सचामरा ।।
देवी पद्मकरा कार्या चन्द्रगौरी वरानना ।। ८० ।।
वामे तु यमुना कार्या कूर्मसंस्था सचामरा ।।
नीलोत्पलकरा सौम्या नलिनीरजसन्निभा ।। ७ ।।
स्निग्धवैडूर्य सङ्काशस्त्वापोवर्णो यतो नृप ।।
तयोरनुग्रहार्थाय तद्वर्णो वरुणस्ततः ।। ८ ।।
स्वरूपवर्णाः सुसितास्ता एव द्विजपुंगव ।।

वसनं तस्य कथितं ता एव सुसितं नृप ।।९।।
वज्र उवाच ।।
अम्भसस्तु कथं वर्णः सत्यासत्ये त्वयेरिते ।।
एतत्तु श्रोतुमिच्छामि परं कौतूहलं हि मे ।।3.52.१०।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
वैडूर्याभमपां वर्णमतथ्यं यदुनन्दन ।।
छायागतस्य नभसस्तद्रूपं तासु दृश्यते ।। ११।।
प्रपातपातैर्यद्रूपमंभसां नृप दृश्यते ।।
शशाङ्कांशुप्रतीकाशं तत्स्वरूपे प्रतिष्ठितम् ।। १२ ।।
प्रद्युम्नो वासुदेवस्तु वरुणो यादसां पतिः ।।
तस्य भार्या रतिर्ज्ञेया गौरी यादवनन्दन ।।१३।।
सौभाग्यमुत्पलं तस्याः करे सुरतगं विभो ।।
वरुणस्य करे पद्मं विधिधर्मे महाभुज ।। १४ ।।
शङ्खमर्थं विजानीहि पाशं संसारबन्धनम् ।।
रत्नपात्रं करे ज्ञेयं सर्वरत्नधरा धरा ।। १५ ।।
यशश्च सुसितं छत्रं सौख्यं मकर एव च ।।
ब्रह्मणा कथितं तस्य भुजाभरणधारणम् ।। १६ ।।
लवणक्षीरआज्यादि दधिमण्डसुरोदकाः ।।
तथैवेक्षुरसोदश्च सुरोदश्च तथापरः । १७ ।।
समुद्रास्ते तु विख्याता लोके नरवरोत्तम ।।
सप्तहंसा रथे तस्य वरुणस्य महात्मनः ।। १८ ।।
जाया तु यमुना ज्ञेया सिद्धिर्भागीरथी द्विज ।।
वीर्यकालौ विनिर्दिष्टौ तथा मकरकच्छपौ ।। १९ ।।
स्वर्गगङ्गाकरे पद्मं वृद्धयामुनमुत्पलम् ।। 3.52.२० ।।
रूपं जलेशस्य तवैतदुक्तं मया शिरःपाशधरस्य तस्य ।।
अतः परं वित्तपतेर्ब्रवीमि रूपं तवाहं यदुवंशचन्द्र ।। २१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वरुणरूपनिर्माणो नाम द्विपञ्चाशत्तमोध्यायः ।। ५२ ।।
3.53
मार्कण्डेय उवाच ।।
कर्तव्यः पद्मपत्राभो धनदो नरवाहनः ।।
चामीकराभो धनदः सर्वाभरणभूषणः ।। १ ।।
लम्बोदरश्चतुर्बाहुर्वामपिङ्गललोचनः ।।
अपीच्यवेशः कवची हारभारार्पितोदरः ।। २ ।।

द्वे च दंष्ट्रे मुखे तस्य कर्तव्ये श्मश्रुधारिणः ।।
वामेन विनता कार्या मौलिस्तस्यारिमर्दिनी ।। ३ ।।
वामोत्संगगता कार्या ऋद्धिर्देवी वरप्रदा ।।
देवपृष्ठगतं पाणिं द्विभुजायास्तु दक्षिणम् ।। ४ ।।
रत्नपात्रकरं कार्यं वामं रिपुनिषूदन ।।
गदाशक्ती च कर्तव्ये तस्य दक्षिणहस्तयोः ।। ५ ।।
सिंहाङ्कलक्षणं वृत्तं शिबिकामपि पादयोः ।।
शङ्खपद्मौ निधी कार्यौ स्वरूपौ निधिसंस्थितौ ।। ६ ।।
शङ्खपद्मान्तनिष्क्रान्तं वदनं तस्य पार्श्वतः ।।
अनिरुद्धस्तु विज्ञेयस्त्वया देवो धनाधिपः ।। ।। ७ ।।
ब्रह्मणा कथितं तस्य सर्वाभरणसाधनम ।।
सुवर्णं नाम विख्यातं धनानामुत्तमं धनम् ।।
तस्यानुग्रहतो धत्ते वासः कनकसन्निभम् ।।
शक्तिरेव स्मृता शक्तिर्दण्डनीतिस्तथा गदा ।। ९ ।।
लोकयात्रा च कथिता ऋद्धिर्ज्ञेया स्वभावतः ।। ८ ।।
तत्करे रत्नपात्रं तु गुणाधारं प्रचक्षते ।। 3.53.१० ।।
नरं राज्यं विजानीहि यत्रस्थस्तु सदा विभुः ।।
स्वरूपतस्तु विज्ञेयौ शङ्खपद्मौ तथा निधी ।। ११ ।।
वित्ततोंशो जयत्यस्मिंस्ताभ्यां प्रसवतेऽयुतः ।।
अर्थः सक्षमया ज्ञेयः केतुः सिंहाङ्कलक्षणः ।।
निग्रहानुग्रहे दंष्ट्रे तस्य तात महात्मनः ।। १२ ।।
यक्षाधिपस्येतदनन्तदंष्ट्रं नामे वने यक्षनदस्य राजन् ।।
अतः परं किं कथयामि तुभ्यं तन्मे वदस्वायतलोहिताक्ष ।।१३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वैश्रवणरूपनिर्माणो नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः।।५३।।
3.54
वज्र उवाच ।।
सुपर्णस्य च तालस्य मकरस्य मृगस्य च।।
मरुतां रूपनिर्माणं श्रोतुमिच्छामि भार्गव ।।१ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
ताक्ष्यों मारकतप्रख्यः कौशिकाकारनासिकः ।।
चतुर्भुजस्तु कर्तव्यो वृत्तनेत्रमुखस्ततः।।२।।
गृध्रोरुजानुचरणः पक्षद्व्यविभूषणः।।३।।
प्रभासंस्थानसौवर्णः कलापेन विवर्जितः।।

छत्रं च पूर्णकुम्भं च करयोस्तस्य कारयेत्।।४।।
करद्वये तु कर्तव्यं तथास्य रचिताञ्जलिः ।।
तथास्य भगवान्पृष्ठे छत्रकुम्भधरौ करौ ।। ५ ।।
न कर्तव्यौ तु कर्तव्यौ देवपादवरावुभौ ।।
किञ्चिल्लम्बोदरः कार्यः सर्वाभरणभूषितः ।। ६ ।।
तालस्तालाकृतिः कार्यो मकरो मकराकृतिः ।।
उपरिष्टात्तथैवास्य कार्यो ऋग्यवदच्युतः ।।७ ।।
मनो जगत्तथा कामं कर्म चैते क्रमात्स्मृताः ।।
वासुदेवोच्युतश्चैव प्रद्युम्नश्च महाभुजः ।।
तथा चैवानिरुद्धश्च क्रमेणैते प्रकीर्तिताः ।। ८ ।।
ताक्ष्र्यः सतालो मकरस्तथार्च्यो देवेश कीनाशजलार्थनाथः ।।
अग्न्यर्कतोयाधिपपत्रिनाथस्त एव लोकेषु बुधैः प्रदिष्टाः ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गरुडरूपनिर्माणो नाम
चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।।५४ ।।
3.55
वज्र उवाच ।।
शिवस्य रूपनिर्माणं वह्नेर्वै निर्ऋतेस्तथा ।।
वायोश्च ब्रूहि धर्मज्ञ तत्र मे संशयो महान् ।।१।।
मार्कंडेय उवाच ।।
वामार्धे पार्वती कार्या शिवः कार्यश्चतुर्भुजः।।
अक्षमालां त्रिशूलं च तस्य दक्षिणहस्तयोः ।। २ ।।
दर्पणेन्दीवरौ कार्यौ वामयोर्यदुनन्दन ।।
एकवक्त्रो भवेच्छम्भुर्वामा च दयिता तनुः ।। ३ ।।
द्विनेत्रश्च महाभाग सर्वाभरणभूषितः ।।
अभेदभिन्ना प्रकृतिः पुरुषेण महाभुज ।। ४ ।।
गौरीशर्वेति विख्याता सर्वलोकनमस्कृता ।।
कारणं कथितं पूर्वं शूलादीनां मया तव ।। ५ ।।
ईशानरूपं कथितं तवेदं रूपं तथाग्नेः शृणु धर्मनित्यम् ।।
वेदा यदर्थं जगति प्रवृत्ता मुखं च यत्सर्वसुराऽसुराणाम् ।। ६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गौरीशर्ववर्णनो नाम पञ्चपञ्चाशत्तमोऽध्यायः
।। ५५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०५६-०६०

https://sa.wikisource.org/s/1omx

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.56
मार्कण्डेय उवाच ।।
रक्तं जटाधरं वह्निं कुर्याद्वै धूम्रवाससम् ।।
ज्वालामालाकुलं सौम्यं त्रिनेत्रं श्मश्रुधारिणम् ।। १ ।।
चतुर्बाहुं चतुर्दंष्ट्रं देवेशं वातसारथिम् ।।
चतुर्भिश्च शुकैर्युक्तं धूमचिह्नरथे स्थितम् ।। २ ।।
वामोत्सङ्गगता स्वाहा शक्रस्येव शची भवेत् ।।
रत्नपात्रकरा देवी वह्नेर्दक्षिणहस्तयोः ।। ३ ।।
ज्वालात्रिशूलौ कर्तव्यौ चाक्षमाला तु वामके ।।
रक्तं हि तेजसो रूपं रक्तवर्णं ततः स्मृतम् ।। ४ ।।
वातसारथिता तस्य प्रत्यक्षं धूम्रक्षेत्रता ।।
प्रत्यक्षा च तथा प्रोक्ता यागधूम्राभवस्त्रता ।। ५ ।।
अक्षमालां त्रिशूलं च जटाजूटत्रिनेत्रता ।।
सर्वाभरणधारित्वं व्याख्यातं तस्य शम्भुना ।। ६ ।।
ज्वालाकारं परं धाम हुतं तेन प्रतीच्छति ।।
गृहीत्वा सर्वदेवेभ्यो ततो नयति शत्रुहन् ।। ७ ।।
वाग्दण्डमथ धिग्दण्डं धनदण्डं तथैव च ।।
चतुर्थं वधदण्डं च दंष्ट्रास्तस्य प्रकीर्तिताः ।। ८ ।।
श्मश्रु तस्य विनिर्दिष्टं दर्भाः परमपावनम् ।।
ये वेदास्ते शुकास्तस्य रथयुक्ता महात्मनः ।। ९ ।।
आग्नेयमेतत्तव रूपमुक्तं पापापहं सिद्धिकरं नराणाम् ।।
ध्येयं तवैतन्नृप होमकाले सर्वाग्निकर्मण्यपराजितेन ।। 3.56.१० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० अग्निरूपनिर्माणो नाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६॥
3.57
मार्कण्डेय उवाच ॥
विरूपाक्षो विवृत्ताक्षः प्रांशुदण्डोज्ज्वलाननः ॥
ऊर्ध्वकेशो हरिश्छमश्रुर्द्विबाहुर्भीषणाननः ॥१॥
वर्णेन रक्तकृष्णाङ्गः कृष्णाम्बरधरस्तथा ॥
सर्वाभरणधारी च दण्डरश्मिकरस्तथा ॥ २ ॥
भार्या च तस्य कर्तव्या देवी निनृतितस्तथा ॥
कृष्णाङ्गी कृष्णवदना पाशहस्ता तु वामतः ॥ ३ ।
कालः प्रोक्तो विरूपाक्षो मृत्युर्हि निनृतिस्तथा ॥
बिभर्ति तामसं रूपं वासांसि च ततो नृप ॥ ४ ॥

मारणं तत्करे दण्डं बन्धनं चोष्ट्ररश्मयः ॥

महामोहस्तथैवोष्ट्रः कथितस्तस्य वामतः ॥९॥

वपुर्विरूपाक्षमिदं प्रदिष्टं रक्षोधिपस्याप्रतिमस्य तस्य ।

अतः परं वच्मि तवाद्य राजन्वायोस्तुरूपं परमस्य धाम्नः ॥ ९ ॥

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० विरूपाक्षरूपनिर्माणो नाम सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥५७॥

3.58

मार्कण्डेय उवाच ॥

वायुरम्बरवर्णस्तु तदाकारोम्बरो भवेत् ॥

वाय्वापूरितवस्त्रश्च द्विभुजो रूपसंयुतः ॥ १ ॥

गमनेच्छा शिवा भार्या तस्य कार्या च वामतः ॥

कार्यो गृहीत वस्त्रान्तः कराभ्यां पवनो द्विज ॥ २ ॥

तथैव देवी कर्तव्या शिवा परमसुन्दरी ॥

व्याधितास्यस्तथा कार्यो देवो व्याकुलमूर्धजः ॥ ३ ॥

वायुराश्रयतो धत्ते गन्धवर्णादिकं यतः ॥

तस्मादञ्जनवर्णस्तु गमनस्य समाश्रयात् ॥ ४॥

तदेव वसनं तस्य गगनं परिकीर्तितम् ॥

या गतिः सा शिवा देवी योऽनिरुद्धश्च सोऽनिलः ॥ ९ ॥

एतद्धि रूपं पवनस्य राजँस्तवोदितं स वै जगन्मयस्य ।॥

देव्याः शिवायाश्च महानुभाव परं पवित्रं विदितं द्विजानाम ।।6।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० वायुरूपनिर्माणोनामाष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः॥५८॥

3.59

मार्कण्डेय उवाच

अथातो रूपनिर्माणं वच्म्यहं भैरवस्य ते ॥

लम्बोदरं तथा कुर्याद्वृत्तपिङ्गललोचनम् ॥ १ ॥

दंष्ट्राकरालवदनं फुल्लनासापुटं तथा ॥

कपालमालिनं रौद्रं सर्वतः सर्पभूषणम् ॥ २ ॥

व्यालेन त्रासयन्तं च देवीं पर्वतनन्दिनीम् ॥

सजलाम्बुदसंकाशं गजचर्मोत्तरच्छदम् ॥ ३ ॥

बाहुभिर्बहुभिर्व्याप्तं सर्वायुधविभूषणैः ॥

बृहत्सालप्रतीकाशैस्तथा तीक्ष्णनखैः शुभैः ॥ ४ ॥

साचीकृतमिदं रूपं भैरवस्य प्रकीर्तितम् ॥

महाकालस्य कथितमेतदेव च सन्मुखम् ॥ ५ ॥

देवी तु वामतः कार्या करे कार्यस्तु पन्नगः ।

न चास्य पुरतः कार्या देवी पर्वतनन्दिनी ॥ ६॥
शुक्ला न कार्या न तथास्य रक्ता समीपतो मातृगणप्रधाने ॥
कार्यस्त्वथान्यः परिबर्हमस्य गणाश्च कार्या बहुरूपरूपाः ॥ ७॥

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डयवज्रसंवादे भैरवरूपनिर्माणो नामैकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥

3.60

॥वज्र उवाच॥
विष्णुभूम्यम्बराणां त्वं ब्रह्मणश्च तथा विभो ।।
रूपनिर्माणमाचक्ष्व भृगुवंशविवर्धन ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एकवक्त्रो द्विबाहुश्च गदाचक्रधरः प्रभुः ।।
देहविन्यासमपरं प्रागुक्तं कीर्तितं हरेः ।। २ ।।
गान्धारी तु स्मृता मायी जगद्बन्धाय वैष्णवी ।।
गदा देवकरे नित्यं सर्वभूतवशङ्करी ।। ३ ।।
सैव लक्ष्मीर्धृतिः कीर्तिः पुष्टिः श्रद्धा सरस्वती ।।
गायत्री वेदजननी कालरात्रिस्तथैव सा ।। ४ ।।
संसारभ्रमणं चक्रं चक्रं विष्णुकरे स्थितम् ।।
धर्मचक्रं कालचक्रं भचकं च महाभुज ।। ५ ।।
ध्रुवो हि विप्णुर्भगवान्प्रदिष्टचक्रं सदा भ्रामयते स वीरः ।।
एतेन कार्येण जगत्प्रधानः स चक्रहस्तो भगवान्प्रदिष्टः।।६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे विष्णुरूपनिर्माणो नाम षष्टितमोऽध्यायः ।। ६०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०६१-०६५

https://sa.wikisource.org/s/10mz

3.61
मार्कण्डेय उवाच ।।
शुकवर्णा मही कार्या दिव्याभरणभूषिता ।।
चतुर्भुजा सौम्यवपुश्चन्द्रांशुसदृशाम्बरा ।।१।।
रत्नपात्रं सस्यपात्रं पात्रमोषधिसंयुतम् ।।
पद्मं करे च कर्तव्यं भुवो यादवनन्दन ।। २ ।।
दिङ्नागानां चतुर्णां सा कार्या पृष्ठगता तथा ।।
सर्वौषधियुता देवी शुक्लवर्णा ततः स्मृता।।३।।
धर्मं वस्त्रं सितं तस्याः पद्ममर्थं तथा करे ।।४।।
हेतुश्च शेषो विदितो बुधानामतो मया ते कथितोऽद्य राजन् ।।
रूपं त्वरूपस्य तु वच्म्यतोहं प्रकर्षितं यद्गगनस्य सिद्धैः ।। ५ ।।
इति विष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भूमिरूपनिर्माणो नामैकषष्टितमोऽध्यायः ।। ६१ ।।
3.62
मार्कण्डेय उवाच ।।
नीलोत्पलाभं गगनं तद्वर्णाम्बरधारिणम् ।।
चन्द्रार्कहस्तं कर्तव्यं द्विभुजं सौम्यदर्शनम् ।।१।।
एतद्धि रूपं गगनस्य राजन्प्रोक्तं मया ते परिकल्पितं यत ।।
रूपं प्रवक्ष्याम्यथ ते निबोध पितामहस्याप्रतिमस्य तस्य ।। २ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे गगनरूपवर्णनो नाम द्विषष्टितमोऽध्यायः ।। ६२ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पद्मपत्रासनस्थस्तु ब्रह्मा कार्यश्चतुर्मुखः ।।
सावित्री तस्य कर्तव्या वामोत्सङ्गगता तथा ।। १ ।।
आदित्यवर्णा धर्मज्ञ साक्षमालाकरा तथा ।।
रूपं पूर्वोदितं कार्यं सर्वमन्यज्जगत्पते ।। २ ।।
एतद्धि रूपं वरदस्य कार्यं पितामहस्याप्रतिमस्य सौम्य ।।
पूर्वोदितं वा वरदस्य तस्य लोकं समग्रं वशगं हि यस्य ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीय खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ब्रह्मरूपनिर्माणो नाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः ।। ६३ ।।
3.64
मार्कण्डेय उवाच ।।
देवी सरस्वती कार्या सर्वाभरणभूषिता ।।
चतुर्भुजा सा कर्तव्या तथैव च समुत्थिता ।। १ ।।

पुस्तकं चाक्षमालां च तस्या दक्षिणहस्तयोः ।।
वामयोश्च तथा कार्या वैष्णवी च कमण्डलुः ।। २ ।।
समपादप्रतिष्ठा च कार्या साममुखी तथा ।।
वेदास्तस्य भुजा ज्ञेयाः सर्वशास्त्राणि पुस्तकम् ।। ३ ।।
सर्वशास्त्रामृतरसो देव्या ज्ञेयः कमण्डलुः ।।
अक्षमाला करे तस्याः कालो भवति पार्थिव ।। ४ ।।
सिद्धिर्मूर्तिमती ज्ञेया वैष्णवी नात्र संशयः ।।
सावित्री वदनं तस्याः सर्वाद्या परिकीर्तिता ।। ५ ।।
चन्द्रार्कलोचना ज्ञेया सा च राजीवलोचना ।। ६ ।।
सारस्वतं ते कथितं मयैतद्रूपं पवित्रं परमं मनोज्ञम् ।।
ध्येयं च कार्यं च महीपमुख्य सवार्थसिद्धिं समभीप्समानैः ।। ७।।
इति विष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सरस्वतीरूपनिर्माणो नाम चतुःषष्टि तमोऽध्यायः ।। ६४ ।।

3.65

वज्र उवाच ।।
आचक्ष्व रूपनिर्माणं ममानन्तस्य देवज ।।
विष्णोरमितवीर्यस्य शेषस्य धरणीभृतः ।। १ ।।
मार्कंडेय उवाच ।।
कुर्याच्छशाङ्कसङ्काशं रत्नोज्ज्वलफणान्वितम्।।
नीलवस्त्रं चतुर्बाहुं सर्वाभरणधारिणम् ।।२।।
फणाश्च बहवः कार्या यत्फणं तस्य मध्यमम।।
तत्र रूपवती कार्या वसुधा यदुनन्दन।।३।।
पद्मं समुसलं कार्यं देवदक्षिणहस्तयोः ।।
वामयोस्सीरशंखे च करे तस्य सुराम्बुधिः ।।४।।
तालवृक्षं जगत्सर्वं कथितं तु महाभुज ।।
विख्यातौ सीरमुसलौ पूर्वमेव मया तव ।। ५ ।।
वनमाला च विख्याता तथा यदुकुलोद्वह ।।
पृथिवी धार्यते तेन सशैलवनकानना ।। ६ ।।
पृथिवी तेन कर्तव्या फणे तस्य तु मध्यमे ।। ७ ।।
फणावलिप्तस्य तया प्रतिष्ठा कामास्तु ते यादववंशमुख्य ।।
एतद्धि रूपं परमेश्वरस्य विष्णोरचिन्त्यस्य मयेरितं ते ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधमोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादेऽनन्तरूपनिरूपणो नाम पञ्चषष्टितमोऽध्यायः ।।६५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०६६-०७०

https://sa.wikisource.org/s/10pj

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.66
मार्कंडेय उवाच ।।
कर्तव्यस्तुम्बुरुर्देवो मातृमध्यगतः प्रभुः ।।
उपविष्टो वृषे कार्यः शर्ववत्स चतुर्मुखः ।। १ ।।
उपविष्टस्तु कर्तव्यः स तु पार्थिवसत्तम ।।
महादेवेन तस्योक्तं रूपं ते सकलं मया ।। २ ।।
कपालं तस्य कर्तव्यं मातुलुङ्गधरे करे ।।
मातुलुङ्गं च कर्तव्यं त्र्यम्बकेण तदीरितम् ।। ३ ।।
तस्य दक्षिणतः कार्यं तथा मातृद्वयं भवेत् ।।
वामतस्तस्य कर्तव्यं मातृद्वितयमेव च ।। ४ ।।
जया च विजया चैव कर्तव्या दक्षिणेन तु ।।
जयन्ती वामतः कार्या तथा चैवापराजिता ।। ५ ।।
सर्वाश्च द्विभुजाः कार्याश्चतुर्वक्त्रास्तथैव च ।।
सर्वासां वामहस्तेषु कपालानि तु कारयेत् ।। ६ ।।
दण्डः कार्यो महाराज दक्षिणे तु जया करे ।।
विजयायाः करे खड्गः कार्यो भिन्नाञ्जनप्रभः ।। ७ ।।
अक्षमालाधरकरां जयन्तीं नृप कारयेत ।।
भिन्दिपालकरा कार्या तथा देव्यपराजिता ।। ८ ।।
पादपीठगतं पादं सर्वासामेव कारयेत् ।।
दक्षिणं यानगं वामं कर्तव्यं नृप कुञ्चितम् ।। ९ ।।
जया पुरुषगा कार्या विजया कौशिकोपमा ।।
जयन्ती तुरगारूढा मेघगा चापराजिता ।। ।। 3.66.१० ।।
चन्द्रांशुगौरः कर्तव्यो महादेवस्तु तुम्बुरुः ।। ११ ।।
देवीप्रियार्थं भुवनस्य गोप्ता तासां स मध्ये भगवानथेशः ।।
भक्तेषु कामान्विभधन्नथास्ते स पूजनीयस्त्रिदशारिहन्ता ।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे देवीचतुष्टयसहि ततुंबुरूपनिर्माणन्नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः ।। ६६ ।।

3.67
वज्र उवाच ।।
प्रागुक्तं रूपनिर्माणं त्वया चन्द्राम्बुनाथयोः ।।
तयोरेवापरं ब्रूहि रूपमकेन्दुरूपयोः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
रविः कार्यः शुभश्मश्रुः सिन्दूराभरणप्रभः ।।

सुदीप्तवेशः स्वाकारः सर्वाभरणसंयुतः ।। २ ।।
चतुर्बाहुर्महातेजाः कवचेनाभिसंवृतः ।।
कर्तव्या रशना चास्य यावियाङ्गेति संज्ञिता ।। ३ ।।
रश्मयस्तस्य कर्तव्या वामदक्षिणहस्तयोः ।।
ऊर्ध्वस्रग्दामसंस्थानाः सर्वपुष्पाञ्चिताः शुभाः।।४।।
सुरूपरूपः स्वाकारो दण्डी कार्योस्य वामतः।।
दक्षिणे पिङ्गलो भागे कर्तव्यश्चातिपिङ्गलः ।।५।।
उद्दीप्तवेशौ कर्तव्यौ तावुभावपि यादव ।।
तयोर्मूर्धनि विन्यस्तौ करौ कार्यौ विभावसोः ।। ६ ।।
लेखनीपत्रककरः कार्यो भवति पिङ्गलः ।।
चर्मशूलधरोदेवस्तथा यत्नाद्विधीयते ।। ७ ।।
सिंहो ध्वजश्च कर्तव्यस्तथा सूर्यस्य वामतः ।।
चत्वारश्चास्य कर्तव्यास्तनयास्तस्य पाश्वर्योः ।।८।।
रेवन्तश्च यमश्चैव मनुद्वितयमेव च ।।
ग्रहराजो रविः कार्यो ग्रहैर्वा परिवारितः ।। ९ ।।
राज्ञी च रिक्षुभा च्छाया तथा देवी सुवर्चसा ।।
चतस्रश्चास्य कर्तव्या पत्न्यश्च परिपार्श्वयोः ।। 3.67.१० ।।
एकचक्रेऽथ सप्ताश्वे षड्रेखाङ्के रथोत्तमे ।।
उपविष्टस्तु कर्तव्यो देवो वारुणसारथिः।।११।।
गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् च बृहती पङ्क्तिरेव च ।।
त्रिष्टुप् च जगती सप्त छन्दांस्यर्करथे हयाः ।। १२ ।।
रश्मिभिः करसंस्थैस्तु धारयत्यखिलं जगत् ।।
सिंहो ध्वजगतश्चास्य साक्षाद्धर्मः प्रकीर्तितः ।। १३ ।।
रशनास्थं जगत्सर्वं देवो धारयते तथा ।।
राज्ञी भूरिक्षुभा द्यौश्च च्छाया छाया प्रकीर्तिता ।।१४।।
प्रभा सुवर्चसा प्रोक्तास्तस्य देवस्य पत्नयः ।।
रक्तवर्णः स भगवांस्तेजसा धाम कारणात्।।१५।।
असह्यतेजोधारित्वाद् गूढगात्रस्तथैव च ।।
एवं सर्वमयं धाम सूर्य एव प्रकीर्तितः ।। १६ ।।
रूपं तथैतद्दिवसस्य भर्तुर्मयेरितं सर्वजगन्मयस्य ।।
तेजोनिधानस्य परोज्ज्वलस्य सर्वाधिनाथस्य सनातनस्य ।। १७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० आदित्यरूपवर्णनं नाम सप्तषष्टितमोऽध्यायः ।।६७ ।।

3.68

मार्कंडेय उवाच।।
चन्द्रः श्वेतवपुः कार्यस्तथा श्वेताम्बरः प्रभुः ।।
चतुर्बाहुर्महातेजाः सर्वाभरणवांस्तथा ।। १ ।।
कुमुदौ च सितौ कार्यौ तस्य देवस्य हस्तयोः ।।
कान्तिर्मूर्तिमती कार्या तस्य पार्श्वे तु दक्षिणे ।। २ ।।
वामे शोभा तथा कार्या रूपेणाप्रतिमा भुवि ।।
चिह्नं तथास्य सिंहांकं वामपार्श्वैकवद्भवेत् ।। ३ ।।
दशाश्वो वा रथः कार्यो द्विचक्रोम्बरसारथी ।।
स्रजश्च त्रिमनाश्चैव वृषो वादी नरो हयः ।। ४ ।।
अथो वाक्सप्तधातुश्च हंसो व्योमो मृग स्तथा ।।
एते ते वामतः सर्वे दश चन्द्रमसो हयाः ।।५।।
अथ वैवास्य कर्तव्या अष्टविंशतिसङ्ख्यकाः।
अत्यर्थं रूपसंयुक्ताः पत्न्यो नक्षत्रसंज्ञिताः ।। ६ ।।
अशीतिद्व्यधिकाः कार्या भावा वा देहभेदयोः ।।
पुरा देवासुरे युद्धे प्राकाम्येन नृपोडुभिः ।। ७ ।।
कृतानि स्वशरीराणि बहूनि यदुन न्दन ।।
स्वनाथदेवरूपाणि ततस्ते दानवा हताः ।। ८ ।।
नक्षत्रेण कृतं रूपं यस्य यस्य सुरस्य तु ।।
सा चैव देवता तस्य नक्षत्रस्य प्रकीर्तिता ।। ९ ।।
देवासुरे ततो वृत्ते प्राकाम्येनैव यादव ।।
स्त्रीरूपधारिणो देवास्तावन्तस्तु ततः कृताः ।। 3.68.१० ।।
सर्वलोकस्य धर्मज्ञ चन्द्रमा वै पिता स्मृतः ।।
तन्मिन्सृष्टे जगत्सर्वं परं हर्षमुपैति च ।। ११।।
सौम्यमूर्तिः परा ज्ञेया सा च विष्णोर्महात्मनः ।।
हर्षप्रसादौ विज्ञेयौ कुमुदौ चन्द्रहस्तयोः ।। १२ ।।
शोभाकान्ती विनिर्दिष्टे स्वरूपं भृगुनन्दन ।।
अपां सारमयत्वाद्धि शुक्लवर्णस्तु चन्द्रमाः ।। १३ ।।
अपां हि धामामृतमाहुराद्या मवास्तु तच्चन्द्रसमः प्रदिष्टम् ।।
सिंहध्वजं धर्ममुशन्ति राजन्दिशस्तुरङ्गाः शशिनः प्रदिष्टाः ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शशिरूपनिरूपणो नामाष्टषष्टितमोऽध्यायः ।।
६८ ।।
3.69
वज्र उवाच ।।
ग्रहाणां रूपनिर्माणं समाचक्ष्व महाभुज ।।

अनेनैव प्रसङ्गेन सर्वज्ञस्त्वं मतो मम ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
भौमोऽग्नितल्पः कर्तव्यश्चाष्टाश्वे काञ्चने रथे ।।
विष्णुतल्पो बुधः कार्यो भौमतल्पे तथा रथे ।। २ ।।
तप्तजाम्बूनदः कार्यो द्विभुजश्च बृहस्पतिः ।।
पुस्तकं चाक्षमालां च करयोस्तस्य कारयेत् ।। ३ ।।
सर्वाभरणयुक्तश्च तथा पीताम्बरो गुरुः ।।
अष्टाश्वे काञ्चने दिव्ये रथे दृष्टिमनोहरे ।। ४ ।।
शुक्रः श्वेतवपुः कार्यः श्वेताम्बरधरस्तथा ।।
द्वौ करौ कथितौ तस्य निधिपुस्तकसंयुतौ ।। ५ ।।
दशाश्वे च रथे कार्यो राजते भृगुनन्दन ।।
कृष्णवासास्तथा कृष्णः शनिः कार्यस्सिराततः ।।६।।
दण्डाक्षमालासंयुक्तः करद्वितयभूषितः।।
कार्ष्णायसे रथे कार्यस्तथैवाष्टभुजङ्गमे ।। ७ ।।
रौप्यै रथे तथाष्टाश्वो राहुः कार्यो विचक्षणः ।।
केवलं मस्तकं कार्यं भुजेनैकेन संयुतम् ।। ८ ।।
करमेकं तु कर्तव्यं तस्य शून्यं तु दक्षिणम् ।।
भौमस्य च तथा कार्यं केतो रूपं विजानता ।। ९ ।।
केवलं चास्य कर्तव्या दशराजंस्तुरङ्गमाः ।।3.69.१०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भौमादिग्रहरूपनिर्माणो नामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ।। ६९ ।।
3.70
वज्र उवाच ।।
मनुद्वयस्य मे रूपं कथयस्वामितद्युते ।।
देवेन्द्रस्य च धर्मज्ञ यमस्याभिहितं त्वया ।।१।।
मार्कंडेय उवाच ।।
वर्तमानो मनुः कार्यो राजलक्षणसंयुतः ।।
भविष्यन्तु तथा कार्यः सर्वाभरणवर्जितः ।। २ ।।
जटाधरोऽक्षमाली च कमण्डलुधरस्तथा ।।
कृशोऽपि तेजसा युक्तस्तपस्यभिरतस्तथा ।। ३ ।।
कार्या योगेन चान्येऽपि भविष्या मनवश्च ये ।।
सावर्णमनुतुल्येन कार्यो रूपेण यादव ।। ४ ।।
अतीता मनवः कार्या राजलक्षणलक्षिताः ।।

पृष्ठेश्वे सूर्यवत्कार्यो रेवन्तश्च तथा प्रभुः ।। ५ ।।
इति श्रीवि० तृ० ख० मा० सं० मनुरूपनिरूपणो नाम सप्ततितमोऽध्यायः ।। ७० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०७१-०७५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.71
वज्र उवाच ।।
ग्रहाणां देवता प्रोक्ता यास्त्वया पूर्वमेव तु ।।
तासां स्वरूपनिर्माणं कथयस्वामितद्युते ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पूर्वमेव मया प्रोक्तं रूपं वह्न्यम्बुनाथयोः ।।
तथा च कथितं तुभ्यं विष्णुदेवेन्द्रयोः पुरा।।२।।
चतुर्मूर्तेः कुमारस्य रूपं ते वच्मि यादव ।।
कुमारश्च तथा स्कन्दो विशाखश्च गुरुस्तथा ।। ३ ।।
कुमारः षण्मुखः कार्यः शिखण्डकविभूषणः ।।
रक्ताम्बरधरः कार्यो मयूरवरवाहनः ।। ४ ।।
कुक्कुटश्च तथा घण्टा तस्य दक्षिणहस्तयोः ।।
पताकावैजयन्ती च शक्तिः कार्या च वामयोः ।। ५ ।।
स्कन्दो विशाखश्च गुहः कर्तव्यश्च कुमारवत् ।।
षण्मुखास्ते न कर्तव्या न मयूरगतास्तथा ।। ६ ।।
चतुरात्मा हि भगवान्वासुदेवः सनातनः ।।
प्रादुर्भूतः कुमारस्तु देवसेनानिनीषया ।। ७ ।।
अष्टादशभुजा कार्या भद्रकाली मनोहरा ।।
आलीढस्थानसंस्थाना चतुःसिंहे रथे स्थिता ।। ८ ।।
अक्षमाला त्रिशूलं च खड्गं चर्म च यादव ।।
बाणचापे च कर्तव्ये शङ्खपद्मौ तथैव च ।। ९ ।।
सुक्स्रुचौ च तथा कार्यौ तथा वेदीकमण्डलू ।।
दण्डशक्ती च कर्तव्ये कृष्णाजिनहुताशनौ ।। 3.71.१० ।।
हस्तानां भद्रकाल्यास्तु भवेच्छान्तिकरः करः ।।
एकश्चैव महाभाग रत्नपात्रधरो भवेत् ।। ११ ।।
हंसयानेन कर्तव्यो न च कार्यश्चतुर्मुखः ।।
ब्रह्मोक्तमपरं रूपं सर्वं कार्यं प्रजापतेः ।। १२ ।।
विनायकस्तु कर्तव्यो गजवक्त्रश्चतुर्भुजः ।।
शूलकं चाक्षमालां च तस्य दक्षिणहस्तयोः ।। १३ ।।
पात्रं मोदकपूर्णं तु परशुश्चैव वामतः ।।
दन्तश्चास्य न कर्तव्यो वामो रिपुनिषूदन ।। १४ ।।
पादपीठकृतः पाद एक आसनगो भवेत् ।।
पूर्णमोदकपात्रं तु कराग्रे तस्य कारयेत ।। १५ ।।

लम्बोदरस्तथा कार्यः स्तब्धकर्णश्च यादव ।।
व्याघ्रचर्माम्बरधरः सर्पयज्ञोपवीतिवान् ।। १६ ।।
विश्वकर्मा नु कर्तव्यः सूर्यरूपधरः प्रभुः ।।
स दशपाणिर्द्विभुजस्तेजोमूर्तिधरो भवेत् ।। १७ ।।
विश्वं करोति वै यस्माद्विश्वकर्मा ततः स्मृतः ।।
विश्वकृद्भगवान्विष्णुर्विश्वकर्मा स उच्यते ।। १८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे
कुमारभद्रकालीचतुर्वक्त्रगजवक्त्रविश्वकर्मरूपनिरूपणो नामैकसप्ततितमोऽध्यायः ।। ७१ ।।
3.72
।। वज्र उवाच ।। ।।
वसूनां देव मे रूपं तथैवाङ्गिरसं शुभम् ।।
विश्वेषां चैव देवानां रुद्राणामपि देवताः।।१।।
भृगूणामथ साध्यानां चादित्यानां तथैव च ।।
मरुतां च तथा रूपमाचक्ष्व सुरपूजित।। २।।
मार्कडेय उवाच ।।
प्राजापत्येन रूपेण धरो नाम वसुर्भवेत् ।।
वैष्णवेन च रूपेण ध्रुवो नाम प्रकीर्तितः।।३।।
सोमश्चान्द्रेण रूपेण वायव्येन तथाऽनिलः ।।
आग्नेयेनानलः कार्यः प्रभासो वारुणेन च।।४।।
विश्वेदेवास्तथा कार्याः शक्ररूपधराः सुराः।।
तिर्यग्ललाटेनाक्ष्णा च नागराजो विवर्जितः ।। ५ ।।
जीवरूपेण कर्तव्या देवाश्चाङ्गिरसस्तथा ।।
माहेश्वरेण रुद्राश्च साध्याक्षा वैष्णवेन तु ।। ६ ।।
आदित्याः सूर्यरूपेण चेति द्वादश यादव ।।
पृथक्क्रियायां तेषां तु नवार्कसदृशाः स्मृताः ।।७।।
विण्विन्द्रवरुणाः कार्याः यथा पूर्वं मयेरिताः ।।
कर्तव्याः शुक्ररूपेण मरुतो नाम देवताः ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वसुरूपनिर्माणो नाम द्विसप्ततितमो ऽध्यायः
।। ७२ ।।
3.73
।। वज्र उवाच ।।
अन्येषामपि देवानां रूपनिर्मोणमेव च ।।
कथयस्व महाभाग त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।

प्राजापत्येन रूपेण कर्तव्यः कश्यपः प्रभुः ।।
अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा दनायुः सिंहिका मुनिः।।२।।
कद्रूः क्रोधा दरा प्राधा विनता सुरभिः खशा ।।
सर्वाः सुरूपाः कर्तव्या द्विभुजाः पूर्वमातरः ।। ३ ।।
अदितिश्च दितिश्चैव विनता सुरभिस्तथा ।।
दृष्टिरासां तु कर्तव्या सौम्या यादवनन्दन ।। ४ ।।
अनेनैव तु रूपेण सर्वा वै देवमातरः ।।
कर्तव्या यादवश्रेष्ठ रूपनिर्माणकर्मणा ।। ५ ।।
कश्यपस्यापराः पत्न्यः कार्या व्याकुललोचनाः ।।
विष्णुरूपधरः कार्यो ध्रुवो ग्रहगणेश्वरः ।। ६ ।।
चक्ररश्मिकरः श्रीमान्द्विभुजः सौम्यदर्शनः ।।
भविष्यमनुरूपेण कार्योऽगस्त्यो महामुनिः ।। ७ ।।
रूपं तदेवं कथितं भृग्वादीनां महात्मनाम् ।।
शुक्रपुत्रौ जयन्तश्च कर्तव्यो रूपसंयुतः ।। ८ ।।
चापबाणकरः श्रीमान्द्विभुजः सौम्यदर्शनः ।।
बलो यमसुतः कार्यश्चर्मशूलधरः प्रभुः ।। ९ ।।
पुष्करश्च तथा कार्यः पद्मपत्रसमप्रभः ।।
खड्गं च पुस्तकं चोभौ करयोस्तस्य कारयेत ।। 3.73.१० ।।
चन्द्रपुत्री तथा ज्योत्स्ना रूपेणाप्रतिमा भुवि ।।
वामपार्श्वे तु कर्तव्या सर्वाभरणभूषणा ।। ११ ।।
सुरूपरूपः कर्तव्यो रत्नपात्रकरो विभुः ।।
द्विदंष्ट्रायुक्तवदनो धनादिर्नलकूबरः ।।१२।।
धनदस्य तु रूपेण मणिभद्रं विदुर्बुधाः ।।
न कार्या शिबिका तस्य सभार्यो नरवाहनः ।। १३ ।।
वायुपुत्रस्तु कर्तव्यो वायुरूपः पुरोजवः ।।
अतीव रूपवान्कार्यो वर्चाः सोमसुतः प्रभुः ।। १४ ।।
लीलाकमलपाणिस्तु वर्चस्वी येन जायते ।।
नन्दी कार्यस्त्रिनेत्रस्तु चतुर्बाहुर्महाभुजः ।। १५ ।।
सिन्दूरारुणसङ्काशो व्याघ्रचर्माम्बरच्छदः ।।
त्रिशूलभिन्दिपालौ च करयोस्तस्य कारयेत् ।। १६ ।।
शिरोगतं तृतीयन्तु तर्जयन्तं तथा परम ।।
आलोकमानं कर्तव्यं दूरादागामिकं जनम् ।। १७ ।।
अनेनैव च रूपेण वीरभद्रं विदुर्बुधाः ।।

उपरिष्टात्प्रवक्ष्यामि धर्मरूपमहं तव ।। १८ ।।
अर्थः कार्यस्तु रूपेण धनदस्य महात्मनः ।।
कामदेवस्तु कर्तव्यो रूपेणाप्रतिमो भुवि ।। १९ ।।
अष्टबाहुः स कर्तव्यः शङ्खपद्मविभूषणः ।।
चापबाणकरश्चैव मदादञ्चितलोचनः ।। 3.73.२० ।।
रतिः प्रीतिस्तथा शक्तिर्मदशक्तिस्तथोज्ज्वला ।।
चतस्रस्तस्य कर्तव्याः पत्न्यो रूपमनोहराः ।। २१ ।।
चत्वारश्च करास्तस्य कार्या भार्यास्तनोपगाः ।।
केतुश्च मकरः कार्यः पञ्चबाण मुखो महान् ।। २२ ।।
करेण कटिगेनाथ निद्रां वामेन कारयेत् ।।
दक्षिणे तु तथा पार्श्वे तस्याः सङ्कर्षणो भवेत् ।। २३ ।।
वासुदेवस्तथा वामे मैकानेशा तथा सुतः ।।
रूपं लक्ष्म्याः प्रवक्ष्यामि उपरिष्टात्तवानघ ।। २९४ ।।
चतुर्भुजा च कर्तव्या तथा देवी सरस्वती। ।।
अक्षमाला त्रिशूलं च पुस्तकं च कमण्डलुम् ।। २५ ।।
तस्या करेषु कार्याणि यथावद्यदुनन्दन ।।
कार्या सकलशा देवी वारुणी चातिसुन्दरी ।। २६ ।।
लम्बोदरी तु कर्तव्या रक्ताम्बरपयोधरा ।।
शूलहस्ता महाभागा भुजप्रहरणा तथा ।। २७ ।।
बृहद्रथा च कर्तव्या बहुबाहुस्तथैव सा ।।
चामुण्डा कथिता सैव सर्वसत्त्ववशङ्करी ।। २८ ।।
तथैवान्त्रमुखी शुष्का शुष्का कार्या विशेषतः ।।
बहुबाहुयुता देवी भुजगैः परिवेष्टिता ।। २९ ।।
कपालमालिनी भीमा तथा खट्वाङ्गधारिणी ।।
शिवा दूती तु कर्तव्या शृगालवदना शुभा ।। 3.73.३० ।।
आलीढस्थानसंस्थाना तथा राजंश्चतुर्भुजा।।
असृक्पात्रधरा देवी खड्गशूलधरा तथा ।। ३१ ।।
चतुर्थं तु करं तस्यास्तथा कार्यं तु सामिषम् ।।
देवतुल्येन चिह्नेन यथारूपेण मातरः ।। ३२ ।।
कर्तव्या देवनामाङ्का या मया ते पुरोदिताः ।।
असृक्पात्रकराः कार्याः सामिषैश्च तथा करैः ।। ३३ ।।
नृत्यमाना महाभागा यासां रूपं तु नोदितम्।।
पूर्वा गजगता बाला रक्तवर्णा तु दिग्भवेत् ।। ३४ ।।

करेणुगा बृहत्कन्या पद्माभा पूर्वदक्षिणा ।।
रथस्था दक्षिणा पीता तथा स्यात्प्राप्तयौवना ।। ३५ ।।
उष्ट्रगा कृष्णपीता च वरुणा याम्यपश्चिमा ।।
यौवनाद्विच्युता कृष्णा पश्चिमा तुरगस्थिता ।। ३६ ।।
आसन्नपलिता नीला वडवा यदुनन्दन ।।
श्वेता नरभृता वृद्धा तथा भवति चोत्तरा ।। ३७ ।।
अतिवृद्धा वृषस्था च शुक्ला पूर्वोत्तरा भवेत् ।।
अधस्तात्पृथिवी तुल्या चोर्ध्वा गगनसंस्थिता ।। ३८ ।।
कालः करालवदनो नित्यगश्च विभीषणः ।।।
पाशहस्तश्च कर्तव्यः सर्पवृश्चिकरोमवान् ।। ३९ ।।
ज्वरस्त्रिपादः कर्तव्यस्त्रिनेत्रैर्वदनैस्त्रिभिः ।।
भस्मप्रहरणो रौद्रस्त्रिबाहुर्व्याकुलेक्षणः ।। 3.73.४० ।।
धन्वन्तरिश्च कर्तव्यः सुरूपः प्रियदर्शनः ।।
करद्वयगतं चास्य सामृतं कलशं भवेत् ।। ४१ ।।
सामवेदस्तु कर्तव्यः किं तु श्ववदनः प्रभुः ।।
अथ वा देवरूपेण वेदाः कार्या विचक्षणैः ।। ४२ ।।
ऋग्वेदस्तु स्मृतो ब्रह्मा यजुर्वेदस्तु वासवः ।।
सामवेदस्तथा विष्णुः शम्भुश्चाथर्वणो भवेत् ।। ४३ ।।
शिक्षा प्रजापतिर्ज्ञेया कल्पो ब्रह्मा प्रकीर्तितः ।।
सरस्वती व्याकरणं निरुक्तं वरुणः प्रभुः ।। ४४ ।।
छन्दो क्षितिस्तथैवाग्निर्ज्योतिषं भगवान्रविः ।।
मीमांसा भगवान्सोमो न्यायमार्गः समीरणः ।। ४५ ।।
धर्मश्च धर्मशास्त्राणि पुराणं च तथा मनुः ।।
इतिहासं प्रजाध्यक्षो धनुर्वेदं शतक्रतुः ।। ४६ ।।
आयुर्वेदस्तथा साक्षाद्देवो धन्वन्तरिः प्रभुः ।।
फलवेदं मही देवी नृत्यशास्त्रं महेश्वरः ।। ४७ ।।
सङ्कर्षणः पाञ्चरात्रं रुद्रः पाशुपतं तथा ।।
पातञ्जलमनन्तश्च सांख्यश्च कपिलो मुनिः ।। ४८।।
अर्थशास्त्राणि सर्वाणि धनाध्यक्षः प्रकीर्तितः ।।
कलाशास्त्राणि सर्वाणि कामदेवो जगद्गुरुः ।। ४९ ।।
अन्यानि यानि शास्त्राणि यत्कर्तॄणि प्रचक्षते।।
स चैव देवता तस्य शास्त्र काव्यस्य देहवत्।।3.73.५०।।
रूपं तु कालावयवस्य कार्यं स्वदेवतारूपपसमं रिपुघ्न ।।

एतं तवोक्तं सुरसत्तमानां रूपं मया ते यदुवंशचन्द्र ।। ५१।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे देवतारूपनिर्माणो नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ।। ७३ ।।

3.74

वज्र उवाच ।।

लिङ्गस्य रूपनिर्माणं कथयस्व ममानघ ।। १ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

लिङ्गे हि पूजितं पूजा कृता तु जगतो भवेत् ।।

भोगोस्य वृत्तः कर्तव्यो भागमष्टास्रमेव तु ।। २ ।।

चतुरस्रं तथा भागं कर्तव्यं भूरिदक्षिणम ।।

वृत्तं दृश्यं त कर्तव्यं अष्टास्रं पिण्डिकागतम् ।। ३ ।।

चतुरस्रं तु कर्तव्यं ब्रह्मपीठगतं तथा ।।

अधस्ताद्भद्रपीठस्य ब्रह्मपीठं विदुर्बुधाः ।। ४ ।।

लिङ्गोपरिष्टात्तु गता पुरस्ताल्लेखा सुवृत्ता तु तथैव कार्या ।।

ऊर्ध्वायता बुद्धिगुणा तथास्या या ब्रह्मसूत्रे विबुधैः प्रदिष्टा।।५।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे लिङ्गरूपनिर्माणो नाम चतुःसप्ततितमोऽध्याय ।।७४।।

3.75

वज्र उवाच ।।

व्योमरूपं समाचक्ष्व सर्वधर्मभृतां वर।।

व्योम्नि तु पूजिते पूजा कृता स्याज्जगतो भवेत्।। १ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

चतुरस्रं भवेन्मूले ततो वृत्तं महाभुज ।।

ततोल्पचतुरस्रं च चतुरस्रं ततो भवेत् ।। २ ।।

ततोल्पचतुरस्रं च मेरुवत्संस्थितं ततः ।।

भद्रपीठमिदं प्रोक्तं व्योमभागं तृतीयकम् ।। ३ ।।

सर्वेषां भद्रपीठानामेतल्लक्षणमुच्यते ।।

सम्भवश्चतुरस्रं तु मध्यभागं प्रकीर्तितम् ।। ४ ।।

भद्रपीठं ततो भागं तत्र पद्म निवेशयेत् ।।

शुभाष्टपत्रं तन्मध्ये कर्णिकायां दिवाकरम् ।।८५।।

पत्रेषु कल्पयेत्तत्र दिक्पालाँश्च यथादिशम् ।।

भद्रपीठमधस्तात्तु पृथिवीं परिकल्पयेत् ।। ६ ।।

अन्तरिक्षं तथा स्तम्भमूर्द्ध्वभागं ततो विदुः ।।

तत्र सन्निहिताः सर्वे भवन्ति त्रिदशोत्तमाः ।। ७ ।।

सर्वदेवमयं व्योम कथितं ते महाभुज ।।
तस्य सम्पूजनं कृत्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात ।। ८ ।।
व्योम्नः स्वरूपं कथितं मयैतद्व्योम्नस्तु पूजा करणात्समग्रम् ।।
सम्पूजितं स्याज्जगदेकवीर चराचरं यादववंशमुख्य।।९।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे व्योमरूपनिर्माणो नाम पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः।।७५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०७६-०८०

https://sa.wikisource.org/s/10pl

3.76
वज्र उवाच।।
नरनारायणौ कार्यौ केन रूपेण संयुतौ।।
हरिः कृष्णश्च कर्तव्यः कथं वा भृगुनन्दन।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
दूर्वाश्यामो नरः कार्यो द्विभुजश्च महाभुज ।।
नारायणश्चतुर्बाहुर्नीलोत्पलदलच्छविः ।। २।।
तयोर्मध्ये च बदरी कार्या फलविभूषणा ।।।
बदर्यामनु तौ कार्यावक्षमालाधरावुभौ ।। ३ ।।
अष्टचक्रे स्थितौ याने भूतियुक्ते मनोहरे ।।
कृष्णाजिनधरौ दान्तौ जटामण्डलधारिणौ ।। ४ ।।
पादेन चैकेन रथस्थितेन पादेन चैकेन च जानुगेन ।।
कार्यो हरिश्चात्र नरेण तुल्यः कृष्णोऽपि नारायणतुल्यमूर्तिः ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुध०तृ०ख०मा० सं० नरनारायणरूपनिर्माणो नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ।।७६।।
3.77
वज्र उवाच ।।
धर्मस्य रूपनिर्माणं जानस्य च परन्तप ।।
वैराग्यस्य व धर्मज्ञ तथैश्वर्यस्य मे वद ।। १ ।।
मार्कंडेय उवाच ।।
चतुर्वक्त्रश्चतुष्पादश्चतुर्बाहुस्सिताम्बरः ।।
सर्वाभरणवाञ्छ्वेतो धर्मः कार्यो विजानता ।। २ ।।
दक्षिणे चाक्षमालां च तस्य वामे तु पुस्तकम् ।।
मूर्तिमान्व्यवसायस्तु कार्यो दक्षिणभागगः ।। ३ ।।
वामभागगतः कार्यः सुखः परम रूपवान् ।।
कार्यौ धर्मकरौ मूर्ध्नि विन्यस्तौ च तथा तयोः ।। ४ ।।
अक्षमाला स्मृतः कालः पुस्तकं चागमं स्मृतम् ।।
यज्ञः सत्यं तपो दानं तस्य वक्त्रचतुष्टयम् ।। ५ ।।
देशकालौ तथा शौचं शुद्धिश्चास्य भुजः स्मृतः ।।
श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः ।। ६ ।।
तस्य देवस्य धर्मज्ञ ज्ञेयं पादचतुष्टयम् ।।
सत्त्वाधिक्त्वाच्छुक्लस्तु ज्ञानवासश्च कीर्त्यते ।। ७ ।।
अथवा चास्य कर्तव्याः पत्न्यश्चैव चतुर्दश ।।
कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिर्मेधा पुष्टिः श्रद्धा क्रिया मतिः।। ८।।
बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिः सिद्धिस्तुष्टिश्चतुर्दशी ।।

द्वाराण्येतानि धर्मस्य सर्वाणि कथितानि ते ।। ९ ।।
कार्याः सरूपा द्विभुजाश्च सर्वास्तेजोन्वितास्ताश्च सुभूषणाश्च ।।
धर्मः स्थितः स्याद्यदि चैक एव भार्यान्वितश्चेदथ चोपदिष्टः ।। 3.77.१० ।।
इति श्रीविष्णुध० तृ० ख० मा० सं० धर्मरूपनिर्माणो नाम सप्तसप्तितितमोऽध्यायः ।। ७७ ।।
3.78
मार्कण्डेय उवाच ।।
य एव भगवान्विष्णुर्नरसिंह वपुर्धरः ।।
ध्यानविद्भिः स एवोक्तो ज्ञानः पलवरार्दनः ।। १ ।।
पीनस्कन्दकटिग्रीवः कृशमध्यः कृशोदरः ।।
सिंहासने नृदेहस्तु नीलवासाः प्रभान्वितः ।। ऐ ।।
आलीढस्थानसंस्थानः सर्वाभरणभूषितः ।।
ज्वालामालाकुलमुखो ज्वालाकेसरमण्डलः ।। ३ ।।
हिरण्यकशिपोर्वक्षः पाटयन्नखरैः खरैः ।।
नीलोत्पलाभः कर्तव्यो देवजानुगतस्तथा ।। ४ ।।
हिरण्यकशिपुर्दैत्यस्तमज्ञानं विदुर्बुधाः ।।
सङ्कर्षणात्मा भगवानज्ञानस्य विनाशनः ।। ५ ।।
वाङ्मनःकायसम्भूतं त्रिविधं जगतां मलम् ।।
एतत्सङ्कर्षणो देवः सदा पाटयति द्विज ।। ६।।
हरिः सङ्कर्षणांशेन नरसिंहवपुर्धरः ।।
तमसस्त्रिविधस्यापि नाशनो जगतां हरिः ।। ७ ।।
हार्द्दमूर्तिनिभस्तस्य नान्यो जगति विद्यते ।।
नृसिंहमूर्तिर्देवस्य सर्वाज्ञानविनाशिनी ।। ८ ।।
सिंहासने सुखासीनः कार्यो वा भगवान्हरिः ।।
गदामस्तकविन्यस्तकरद्वितयभूषणः ।। ९ ।।
ज्वालामालाकुलवपुः शङ्खपद्मधरः प्रभुः ।।
मूर्तिमत्पृथिवीहस्तन्यस्तपादोऽथ वोत्थितः ।। 3.78.१० ।।
शङ्खचक्रगदापद्मलाञ्छनैः शोभितः करैः ।।
अग्निज्वालाकुलावर्तविभूषिततनूरुहः ।। ११ ।।
नरसिंहोऽथ वा कार्यः प्रभामण्डलदुर्दृशः ।।
सर्वाभरणसम्पन्नः कार्यो भूषणवर्जितः ।। १२ ।।
ज्ञानं नृसिंहो जगतामधीशस्तेजोनिवासोम्बरसन्निकाशः ।।
रूपं मयैतत्त्रिविधं प्रदिष्टं तस्याप्रमेयस्य जनार्दनस्य १३ ।।
इति श्रीवि० ध० तृ० ख० मा० सं० नृसिंहरूपनिर्माणो नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ।। ७८ ।।
3.79

।। मार्कंडेय उवाच ।।
ऐश्वर्यमनिरुद्धस्तु वराहो भगवान्हरिः ।।
ऐश्वर्यशक्त्या दंष्ट्राग्रसमुद्धृतवसुन्धरः ।। १ ।।
नृवराहोऽथ वा कार्यः शेषोपरिगतः प्रभुः ।।
शेषश्चतुर्भुजः कार्यश्चारुरत्नफणान्वितः ।। २।।
आश्चर्योत्फुल्लनयनो देवीवीक्षणतत्परः ।।
कर्तव्यौ सीरमुसलौ करयोस्तस्य यादव ।। ३ ।।
सर्पभूषश्च कर्तव्यस्तथैव रचिताञ्जलिः ।।
आलीढस्थानसंस्थानस्तत्पृष्ठे भगवान्भवेत् ।। ४ ।।
सव्येऽरत्निगता तस्य योषिद्रूपा वसुन्धरा ।।
नमस्कारपरा तस्य कर्तव्या द्विभुजा शुभा ।। ५ ।।
यस्मिन्भुजे धरा देवी तत्र शङ्खः करे भवेत ।।
अन्ये तस्य कराः कार्याः पद्मचक्रगदाधराः ।। ६ ।।
हिरण्याक्षशिरच्छेदश्चक्रोद्यतकरोऽथ वा ।।
शूलोद्यतहिरण्याक्षसम्मुखो भगवान्भवेत् ।। ७ ।।
मूर्तिमन्तमनैश्वर्यं हिरण्याक्षं विदुर्बुधाः ।।
ऐश्वर्येण वराहेण स निरस्तोऽरिमर्दनः ।। ८ ।।
नृवराहोऽथ वा कार्यो ध्याने कपिलवत्स्थितः ।।
द्विभुजस्त्वथ वा कार्यः पिण्डनिर्वहणोद्यतः ।। ९ ।।
समग्रक्रोडरूपो वा बहुदानवमध्यगः ।।
नृवराहो वराहो वा कर्तव्यः क्ष्माविधाणे ।। 3.79.१० ।।
ऐश्वर्ययोगोद्धृतसर्वलोकः कार्योऽनिरुद्धो भगवान्वराहः ।।
रुद्धा न यस्य क्वचिदेव शक्तिः समस्तपापापहरस्य राजन् ।। ११ ।।
इति श्रीवि० ध० तृ० ख० मा० व० सं० वराहरूपनिर्माणो नामैकोनाशीतितमोऽध्यायः ।। ७९ ।।
3.80
वज्र उवाच ।।
अथाश्वशिरसो रूपं विष्णोरमिततेजसः ।।
श्रोतुमिच्छाम्यनेनैव प्रसङ्गेन महाभुज।। १।।
मार्कंडेय उवाच ।।
मूर्तिमत्पृथिवीपाल हस्तपादस्मितच्छविः ।।
नीलाम्बरधरः कार्यो देवो हयशिरोधरः ।। २ ।।
विद्धि संङ्कर्षणाङ्गं वै देवं हयशिरोधरम् ।।
कर्तव्योऽष्टभुजो देवस्तत्करेषु चतुर्ष्वथ ।। ३ ।।
शङ्खचक्रगदापद्मान्साकारान्कारयेद्बुधः ।।

चत्वारश्च करा कार्या वेदानां देहधारिणाम् ।। ४ ।।
देवेन मूर्ध्नि विन्यस्ता सर्वा भरणधारिणा ।।
अश्वग्रीवेन देवेन पुरा वेदाः समुद्धृताः ।। ५ ।।
वेदा हृता दानवपुङ्गवाभ्यां रसातलाद्देव वरेण तेन।।
समुद्धृता यादववंशमुख्य तुरङ्गमूर्ध्ना पुरुषोत्तमेन ।। ६ ।।
इति श्रीवि० ध० तृ० ख० मा० व० सं० हयग्रीवरूपनिर्माणो नामाशीतितमोऽध्यायः ।। ८० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०८१-०८५

https://sa.wikisource.org/s/10pq

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.81

वज्र उवाच ।।

पद्मनाभस्य मे रूपं प्रब्रूहि जगताम्पतेः ।।

यत्रास्य पद्मसम्भूतो देवदेवः पितामहः।।१।।

मार्कंडेय उवाच।।

जलमध्यगतः कार्यः शेषः पन्नगदर्शनः।

फणपुञ्जमहारत्नदुर्निरीक्ष्यशिरोधरः ।। २ ।।

देवदेवस्तु कर्तव्यस्तत्र सुप्तश्चतुर्भुजः ।९

एकः पादोऽस्य कर्तव्यो लक्ष्म्युत्सङ्गगतः प्रभो ।। ३ ।।

तथापरश्च कर्तव्यः शेषभोगाङ्कसंस्थितः ।।

एको भुजोऽस्य कर्तव्यस्तत्र जानौ प्रसारितः ।। ४ ।।

कर्तव्यो नाभिदेशस्थस्तथा तस्यापरः करः ।।

तथा चान्यः करः कार्यो देवस्य तु शिरोधरे ।। ५ ।।

सन्तानमञ्जरीधारी तथैवास्यापरो भवेत् ।।

नाभीसरसि सम्भूते कमले तस्य यादव ।।६।।

सर्वपृथ्वीमये देव्याः प्राग्वत्कार्यः पितामहः ।।

नाललग्नौ च कर्तव्यौ पद्मस्य मधुकैटभौ ।। ७ ।।

नृरूपधारीणि भुजङ्गमस्य कार्याण्यथास्त्राणि तथा समीपे ।।

एतत्तवोक्तं यदुपुङ्गवाग्र्य देवस्य रूपं परमस्य तस्य ।। ८ ।।

इति श्रीविष्णुध० तृ० ख० मा० व० सं पद्मनाभरूपनिर्माणो नामैकाशीतितमोऽध्यायः ।। ८१ ।।

3.82

वज्र उवाच ।।

आचक्ष्व रूपं लक्ष्म्या मे भृगुवंशविवर्धन ।।

या माता सर्वलोकस्य पत्नी विष्णोर्महात्मनः ।। ।। १ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

हरेः समीपे कर्तव्या लक्ष्मीस्तु द्विभुजा नृप ।।

दिव्यरूपाम्बुजकरा सर्वाभरणभूषिता ।। २ ।।

गौरी शुक्लाम्बरा देवी रूपेणाप्रतिमा भुवि ।।

पृथक्चतुर्भुजा कार्या देवी सिंहासने शुभे ।। ३ ।।

सिंहासनेऽस्याः कर्तव्यं कमलं चारुकर्णिकम् ।।

अष्टपत्रं महाभाग कर्णिकायान्तु संस्थिता ।। ४ ।।

विनायकवदासीना देवी कार्या महाभुज ।।

बृहन्नालं करे कार्यं तस्याश्च कमलं शुभम् ।। ५ ।।

दक्षिणे यादव श्रेष्ठ केयूरप्रान्तसंस्थितम् ।।

वामेऽमृतघटः कार्यस्तथा राजन्मनोहरः ।। ६ ।।
तथैवान्यौ करौ कार्यौ बिल्वशङ्खधरौ नृप ।।
आवर्जितघटं कार्यं तत्पृष्ठे कुञ्जरद्वयम् ।। ७ ।।
देव्याश्च मस्तके पद्मं तथा कार्यं मनोहरम् ।।
सौभाग्यं तद्विजानीहि शङ्खमृद्धिं तथा परम्।।८।।
बिल्वं च सकलं लोकमपां सारामृतं तथा ।।
पद्मं लक्ष्मीकरे विद्धि विभवं द्विजपुङ्गव ।। ९ ।।
हस्तिद्वयं विजानीहि शंखपद्मावुभौ निधी ।।
समुत्थिता वा कर्तव्या शंखाम्बुजकरा तथा।।3.82.१०।।
समुक्षिता महाभागा पद्मे पद्मान्तरप्रभा ।।
द्विभुजा चारुसर्वांगी सर्वाभरणभूषणा ।। ११ ।।
द्वौ च मौलिचरौ मूर्ध्नि कार्या विद्याधरौ शुभौ ।। १२ ।।
कराभ्यां मौलिलग्नाभ्यां दक्षिणाभ्यां विराजितौ ।।
कराभ्यां खड्गधारिभ्यां देवीवीक्षणतत्परौ ।। १३ ।।
राजश्रीः स्वर्गलक्ष्मीश्च ब्राह्मी लक्ष्मीस्तथैव च ।।
जयलक्ष्मीश्च कर्तव्या तस्या देव्याः समीपगाः ।। १४ ।।
सर्वाः सुरूपाः कर्तव्यास्तथा च सुविभूषणाः ।। १५ ।।
लक्ष्मीः स्थिता सा कमले तु यस्मिँस्तां केशवं विद्धि महानुभाव ।।
विना कृता सा मधुसूदनेन क्षणं न सन्तिष्ठति लोकमाता ।। १६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे लक्ष्मीरूपनिर्माणो नाम द्व्यशीतितमोऽध्यायः ।।८२।।
3.83
वज्र उवाच ।।
रूपेण केन कर्तव्यो विश्वरूपधरो हरिः ।।
एतं मे संशयं छिन्धि त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
आदौ देवस्य कर्तव्याश्चत्वारो वै स्तवोन्मुखाः ।।
तेषामुपरि कर्तव्यास्तथा माहेश्वराः पुनः ।। २ ।।
ईशानं वक्त्रहीनास्ते तथा प्रोक्ता मया पुरा ।।
तेषामुपरि कर्तव्या मुख्या ब्राह्मी यथेरिता ।। ३ ।।
ततश्चान्यमुखाः कार्यास्तिर्यगूर्ध्वे तथैव च ।।
सर्वेषामपि देवानां तथान्यानपि कारयेत् ।। ४ ।।
ये मुखाः सत्त्वजातानां नानारूपा विभागशः ।।
यावन्तो दृष्टयः प्रोक्ताश्चित्रसूत्रे महात्मभिः ।। ५ ।।

दर्शनीयास्तु ताः सर्वास्तस्य मूर्धसु भागशः ।।
नानाविधानि सत्त्वानि मुखैरन्यैस्तथैव च ।। ६ ।।
ग्रसमानः स कर्तव्यः सर्वैः सत्त्वभयङ्करैः ।।
कार्याण्युद्धूयमानानि मुखाः केचन ते शुभाः ।। ७ ।।
यथा शक्त्या च कर्तव्यास्तस्य देवस्य बाहवः ।।
हस्तानि यानि दृष्टानि नृत्तशास्त्रे महात्मभिः ।। ८ ।।
तानि सर्वाणि कार्याणि तस्य देवस्य बाहुषु ।।
हस्ताः कार्यास्तथैवान्ये सर्वायुधविभूषणाः ।। ९ ।।
यज्ञदण्डधराश्चान्ये शिल्पभाण्डधरास्तथा ।।
कालभाण्डधराश्चान्ये वाद्यभाण्डधराः परे ।। 3.83.१० ।।
रूपमन्यत्प्रकर्तव्यं वैकुण्ठवदतोऽच्युते ।।
तत्रापि गात्रगास्तस्य दर्शयेच्चित्रकर्मणा ।। ११ ।।
त्रैलोक्यं सकलं राजन्यथाशास्त्रानुसारतः ।।
दर्शनीयानि वर्णानि सर्वाण्येव महात्मनः ।। १२ ।।
बहुरूपस्य देवस्य वहुमस्तकगानि तु ।। १३ ।।
एवं हि शक्त्या जगतां प्रधानः समग्ररूपो भगवान्हि कार्यः ।।
कात्स्न्र्येन रूपं पुरुषोत्तमस्य वक्तुं न शक्यं कुत एव कर्तुम् ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० विश्वरूपनिर्माणो नाम त्र्यशीतितमोऽध्यायः ।। ८३ ।।
3.84
मार्कण्डेय उवाच ।।
ऐडूकरूपनिर्माणं शृणुष्व गदतो मम ।।
ऐडूकपूजनात्पूजा कृतास्य जगतो भवेत् ।। १ ।।
भद्रपीठं बुधः कुर्यात्सोपानैः शोभनैर्युतम् ।।
चतुर्भिर्यादवश्रेष्ठ यथादिशमरिन्दम ।। २ ।।
तस्योपरिष्टादपरं भद्रपीठं तु कारयेत् ।।
तस्योपरिष्टादपरं तादृग्विधमरिन्दम ।। ३ ।।
तस्योपरिष्टात्कर्तव्यं लिङ्गरूपं विजानता ।।
तत्तु तत्रापि कर्तव्यं लिंगरेखा विराजितम् ।। ४ ।।
तस्य मध्ये ध्रुवां यष्टिं चतुरस्रां तु कारयेत् ।।
तस्योपरिष्टात्कर्तव्या भूमिकास्तु त्रयोदश ।। ५ ।।
तस्योपरिष्टात्कर्तव्यं तथैवामलतारकम् ।।
तस्योपरि पुनर्यष्टिः कार्या राजन्सुवर्तुला ।। ६ ।।
समार्धचन्द्रमध्यस्थचन्द्रकेण विराजिता ।।
भूमिका या मया प्रोक्ता तथैवामलतारकम् ।। ७ ।।

भुवनास्ते त्वया ज्ञेयास्तथा राजँश्चतुर्दश।।
लिंगे महेश्वरो देवो वृत्ता यष्टिः पितामहः ।। ८ ।।
चतुरस्रा तु या यष्टिः स च देवो जनार्दनः ।।
गुणरूपेण विज्ञेयं भद्रपीठत्रयं तथा ।। ९ ।।
गुणाधानमिति प्रोक्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।।
अधस्ताद्भुवनानां तु लिङ्गोपरि तथा नृप ।। 3.84.१० ।।
लोकपालाश्च कर्तव्याः शूलहस्ताश्चतुर्दिशम् ।।
विरूढो धृतराष्ट्रश्च विरूपाक्षश्च यादवः ।। ।। ११ ।।
कुबेरश्च महातेजाः सूर्यवेशधराः शुभाः ।।
सर्वे कवचिनः कार्याः शुभाभरणभूषिताः ।। १२ ।।
विरूपाक्षं विजानीहि शक्रदेव गणेश्वरम् ।।
धृतराष्ट्रं विजानीहि यमं भुवननायकम् ।। १३ ।।
विरूपाक्षं विजानीहि वरुणं यादसाम्पतिम् ।।
राजराजं विजानीहि कुबेरं धनदं प्रभुम् ।। १४ ।।
ऐडूकरूपं कथितं मयैतत्प्रजाहिताख्यं यदुवंशमुख्य ।।१५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ऐडूकरूपनिर्माणो नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः।।८४।।

3.85

वज्र उवाच ।।
वासुदेवस्य देवस्य बहुरूपस्य भार्गव ।।
ब्रूहि मे रूपनिर्माणं शाश्वतस्य महात्मनः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एकवक्त्रश्चतुर्बाहुः सौम्यरूपः सुदर्शनः ।।
सलिलाध्मातमेघाभस्सर्वाभरणभूषितः ।।२ ।।
कण्ठेन शुभरेखेण कम्बुतुल्येन राजता ।।
वराभरणयुक्तेन कुण्डलोत्तमभूषिणा ।। ३ ।।
अङ्गदी बद्धकेयूरो वनमालाविभूषणः ।।
उरसा कौस्तुभं बिभ्रत्किरीटं शिरसा तथा ।। ४ ।।
शिरःपद्मस्तथैवास्य कर्तव्यश्चारुकर्णिकः ।।
मुष्टिश्लिष्टायतभुजस्तनुस्ताम्रनखाङ्गुलिः ।। ५ ।।
मध्येन त्रिवलीभङ्गःशोभितेन सुधारुणा ।।
स्त्रीरूपधारिणी क्षोणी कार्या तत्पादमध्यगा ।। ६ ।।
तत्करस्थांघ्रियुगुलो देवः कार्यो जनार्दनः ।।
तालान्तरपदन्यासः किञ्चिन्निष्क्रान्तदक्षिणः ।। ७ ।।

अन्तर्दृशा मही कार्या देवदर्शनविस्मिता ।।
देवश्च कटिवासेन कार्यो जान्ववलम्बिना ।। ८ ।।
वनमाला च कर्तव्या देवजान्ववलम्बिनी ।।
यज्ञोपवीतः कर्तव्यो नाभिदेशमुपागतः ।। ९ ।।
उत्फुल्लकमलं पाणौ कुर्याद्देवस्य दक्षिणे ।।
वाम पाणिगतं शङ्खं शङ्खाकारं तु कारयेत् ।। 3.85.१० ।।
दक्षिणे तु गदा देवी तनुमध्या सुलोचना ।।
स्त्रीरूपधारिणी मुग्धा सर्वाभरणभूषणा ।। ११ ।।
पश्यन्ती देवदेवेशं कार्या चामरधारिणी ।।
कार्यं तन्मूर्ध्निविन्यस्तं देवहस्तं तु दक्षिणम्।।१२।।
वामभागगतश्चक्रः कार्यो लम्बोदरस्तथा।।।
सर्वाभरण संयुक्तो नृत्तविस्फारितेक्षणः।।१३।।
कर्तव्यश्चामरकरो देववीक्षणतत्परः।।
कार्यो देवकरो वामो विन्यस्तस्तस्य मूर्धनि।।१४।।
वज्र उवाच ।।
किं भयं तस्य देवस्य नित्यं सर्वायुधोद्यतः ।।
यतस्तिष्ठति सर्वात्मा भयहा त्रिदिवौकसाम् ।। १५ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
नैतान्यायुधजातानि परमा र्थेन यादव ।।
महाभूतान्यथैतानि हरिर्धारयते प्रभुः ।। १६ ।।
खं विजानीहि देवस्य करे शंखो महाभुजः ।।
चक्रं जानीहि पवनं गदां तेजस्तथा विभोः ।। १७।।
आपः पद्मं विजानीहि पादमध्ये व्यवस्थितम् ।।
महाभूतान्यथैतानि त्यक्तानि हरिणा नृप ।। १८ ।।
क्षिप्रमेव विशीर्यन्ते तेन धारयते हरिः ।।
विष्णुर्जीवः समाख्यातस्तेन त्यक्ताः शरीरगाः ।।१९।।
भूतानि पश्य प्रत्यक्षं शीर्यमाणानि सर्वशः ।।
भूतैर्देवधृतैलोको धार्यते यदुनन्दन ।।
तेषां धारणशक्तिर्या सा ज्ञेया विष्णुकारिता ।। 3.85.२० ।।
वासुदेवस्य रूपेण कार्यः सङ्कर्षणः प्रभुः ।।
स तु शुक्लवपुः कार्यो नीलवासा यदूत्तम ।। ।। २१ ।।
गदास्थाने च मुसलं चक्रस्थाने च लाङ्गलम्।।
कर्तव्यौ तनुमध्यौ तौ नृरूपौ रूपसंयुतौ।। २२।।

वासुदेवस्य रूपेण प्रद्युम्नश्च तथा भवेत् ।।
स तु दूर्वाङ्कुरश्यामस्सितवासा विधीयते ।। २३ ।।
चक्रस्थाने भवेच्चापं गदास्थाने तथा शरम् ।।
तथाविधौ तु कर्तव्यौ तथा मुससलाङ्गलौ ।।२४।।
एतदेव तथा रूपमनिरुद्धस्य कारयेत् ।।
पद्मपत्राभवपुषो रक्ताम्बरधरस्य तु ।। २५ ।।
चक्रस्थाने भवेच्चर्म गदास्थानेऽसिरेव च ।।
चर्म स्याच्चक्ररूपेण प्रांशुः खड्गो विधीयते ।। २६ ।।
चक्रादीनां स्वरूपाणि किञ्चिन्मूर्धसु दर्शयेत् ।।
रम्याण्यायुधरूपाणि चक्रादीन्येव यादव ।। २७ ।।
वामपार्श्वगताः कार्या देवानां प्रवरा ध्वजाः ।।
स्वपताकायुता राजन्यष्टिस्थास्ते यथेरिताः ।। २८ ।।
पीतवर्णं प्रतीहारं वासुदेवस्य कारयेत् ।।
सुभद्रवसुभद्राख्यौ वीरौ प्रासकरावुभौ ।। २९ ।।
आषाढो यज्ञतातश्च कार्यः सङ्कर्षणस्य तु ।।
नलिवर्णौ महाभागौ तथा मुद्गरधारिणौ ।। 3.85.३० ।।
प्रद्युम्नस्य प्रतीहारौ जयो विजय एव च ।।
श्वेतवर्णौ महाभाग तथा खड्गधरावुभौ ।। ३१ ।।
आमोदश्च प्रमोदश्च महाबलपराक्रमौ ।।
अनिरुद्धस्य विज्ञेयौ प्रतीहारौ सुरेश्वरौ ।। ३२ ।।
रक्तवर्णौ महाभाग तथोभौ शक्तिधारिणौ ।।
सर्वे सुरूपाः कर्तव्याः सर्वाभरणधारिणः ।। ३३ ।।
द्विबाहवस्तु कर्तव्यास्तर्जन्युच्छ्रितपाणयः ।।
दृष्टिस्तेषां तु कर्तव्या द्वारन्यस्ता महाभुज ।। ३४ ।।
शक्रं सुभद्रं जानीहि वसुभद्रं हुताशनम् ।।
आषाढं देवदेवेशं यमं जानीहि यादव ।। ३५ ।।
यज्ञतातं विरूपाक्षं विद्धि देवमनिन्दितम् ।।
जयं जानीहि वरुणं यादोगणमहेश्वरम् ।। ३६ ।।
पवनं च विजानीहि विजयं यदुनन्दन ।।
आमोदं धनदं विद्धि प्रमोदं शिवमेव च ।। ३७ ।।
एते कार्याश्च वा सर्वे दिनगोक्तवपुर्धराः ।।
एत एव तथा प्रोक्ता भूय एव महात्मभिः ।। ३८ ।।
अष्टौ देवगणा राजँस्तन्मे निगदतः शृणु ।।

वासुदेवप्रतीहारावणिमा लघिमा स्मृतौ ।। ३९ ।।
संकर्षणप्रतीहारौ महिमाप्राप्तिसंज्ञितौ ।।
प्राकाम्यं च तथेशित्वं प्रद्युम्ने कथितावुभौ ।। 3.85.४० ।।
वशित्वं विद्धि चामोदं यत्र कामावसायिता ।।
प्रमोदमथ जानीहि सर्वलोकनमस्कृतम् ।। ४१ ।।
एतत्ते रूपनिर्माणं चतुर्मूर्तेर्मयेरितम् ।।
एकमूर्तिधरः कार्या वैकुण्ठेत्यभिशब्दिताः ।। ४२ ।।
चतुर्मुखः स कर्तव्यः प्रागुक्तवदनः प्रभुः ।।
चतुर्मूर्तिः स भवति कृते मुखचतुष्टये ।। ४३ ।।
पूर्वं सौम्यमुखं कार्यं यत्तु मुख्यतमं विदुः ।।
कर्तव्यं सिंहवक्त्राभं ज्ञानवक्त्रं तु दक्षिणम् ।। ४४ ।।
पश्चिमं वदनं रौद्रं यत्तदैश्वर्यमुच्यते ।।
चतुर्वक्त्रस्य कर्तव्यं रूपमन्यत्तथेरितम् ।। ४५ ।।
चतुर्भुजो वा कर्तव्यस्ताक्ष्र्यो यादवनन्दन ।।
गारुडश्च तथा कार्यो धर्मज्ञ रचिताञ्जलिः ।। ४६ ।।
सुखोपविष्टैस्तत्पृष्ठे तत्करस्थो हि पङ्कजः ।।
उपविष्टौ गदा चक्रौ कर्तव्यौ ताक्ष्र्यपक्षयोः ।। ४७ ।।
ताक्ष्र्यासनस्था श्रीः कार्या वामोत्सङ्गगतापि वा ।।
शेषभोगोपविष्टो वा कार्यो देवो मनोहरः ।। ४८ ।।
तत्फणैरेव रचितं दुर्निरीक्ष्यं प्रभोर्मुखम् ।।
शेषभोगोपविष्टस्य शून्यं करचतुष्टयम् ।। ४९ ।।
कार्यं चक्रं गदा कार्या सदेहा तत्समीपगा ।।
लक्ष्मीः कार्या तथा तस्य शेषभोगगतापि वा ।। 3.85.५० ।।
शेषपर्यङ्कशयने कार्यो वा भगवान्हरिः ।।
ऐरावती सुमुद्भूते यथारूपो मयेरितः ।। ५१।।
नृसिंह रूपं कथितं वाराहं कापिलं तथा ।।
विश्वरूपं हयग्रीवं पद्मनाभं तथैव च ।। ५२ ।।
ब्राह्म्यं रौद्रं च रामीय पुष्करेण महात्मना ।।
कर्तव्यो वामनो देवः सङ्कटैर्गात्रपर्वभिः ।। ५३ ।।
पीनगात्रश्च कर्तव्यो दण्डी चाध्ययनोद्यतः ।।
दूर्वाश्यामश्च कर्तव्यः कृष्णाजिनधरस्तथा ।। ५४ ।।
सजलाम्बुदसङ्काशस्तथा कार्यस्त्रिविक्रमः ।।
दण्डपाशधरः कार्यः शङ्खसञ्चुम्बिताधरः ।। ५५ ।।

शङ्खचक्रगदापद्माः कार्यास्तस्य स्वरूपिणः ।।
नृदेहास्ते न कर्तव्या शेषं कार्यं तु पूर्ववत् ।। ५६ ।।
एकोर्ध्ववदनः कार्यो देवो विस्फारितेक्षणः ।।
रूपं नरस्य कथितं तथा नारायणस्य ते ।। ५७ ।।
कृष्णस्य हरिणा सार्धं पूर्वं वरुणसूनुना ।।
हंसो मत्स्यस्तथा कूर्मः कार्यास्तद्रूपधारिणः ।। ५८ ।।
शृङ्गमत्स्यस्तु कर्तव्यौ देवदेवो जनार्दनः ।।
स्त्रीरूपश्च तथा कार्यः सर्वाभरणभूषितः ।। ५९ ।।
करेऽमृतघटश्चास्य कर्तव्यो भूरिदक्षिणः ।।
पृथुः कार्यस्तथा राजा चक्रवत्यन्त लक्षणः ।। 3.85.६० ।।
कार्यस्तु भार्गवो रामो जटामण्डलदुर्दृशः ।।
हस्तेऽस्य परशुः कार्यः कृष्णाजिनधरस्य तु ।। ६१ ।।
रामो दाशरथिः कार्यो राजलक्षणलक्षितः ।।
भरतो लक्ष्मणश्चैव शत्रुघ्नश्च महायशाः ।।६२।।
तथैव सर्वे कर्तव्याः किन्तु मौलिविवर्जिताः ।।
गौरस्तु कार्यो वाल्मीकिर्जटा मण्डलदुर्दृशः ।। ६३ ।।
तपस्यभिरतः शान्तो न कृशो न च पीवरः ।।
वाल्मीकिरूपं सकलं दत्तात्रेयस्य कारयेत् ।। ६४ ।।
कृष्णशान्ततनु र्व्यासः पिङ्गलोऽतिजटाधरः ।।
सुमन्तुर्जैमिनिः पैलो वैशम्पायन एव च ।। ६५ ।।
तस्य शिष्यास्तु कर्तव्याश्चत्वारः परिपार्श्वयोः ।।
युधिष्ठिरोऽथ कर्त्तव्यो राजलक्षणलक्षितः ।। ६६ ।।
श्मश्रुहीनोऽतिपीनाङ्गः क्षाममध्यो वृकोदरः ।।
तिर्यक्प्रेक्षी संहतभ्रुः कर्तव्यश्च तथा गदी ।। ६७ ।।
दूर्वाश्यामोर्जुनः कार्यः किरीटी लोहिताङ्गदः ।।
बाणचापधरः श्रीमान्सर्वाभरणभूषितः ।। ६८ ।।
नकुलः सहदेवश्च कार्यावश्विसमावुभौ ।।
खड्गचर्मधरौ कार्यौ न त्वेवौषधिपाणिनौ ।। ६९ ।।
नीलनीरजपत्राभा कृष्णा कार्यातिरूपिणी ।।
पद्मपत्राग्रगौरा तु कर्त्तव्या देवकी तथा ।। 3.85.७० ।।
मधूकपुष्पसच्छाया यशोदापि तथा भवेत् ।।
एकानंशापि कर्तव्या देवी पद्मकरा तथा ।। ७१ ।।
कटिस्थवामहस्ता सा मध्यस्था रामकृष्णयोः ।।

सीरपाणिर्बलः कार्यो मुसली चैव कुण्डली ।। ७२ ।।
श्वेतोऽतिनीलवसनो मदादञ्चितलोचनः ।।
कृष्णश्चक्रधरः कार्यो नीलोत्पलदलच्छविः ।। ७३ ।।
इन्दीवरकरा कार्या तथा श्यामा च रुक्मिणी ।।
ताक्ष्र्यस्था सा च कर्तव्या सत्यभामा सुरूपिणी ।। ७४ ।।
अन्याश्च देव्यः कर्तव्याः सुरूपाः सुमनोहराः ।।
चापबाणधरः कार्यः प्रद्युम्नश्च सुदर्शनः ।। ।। ७५ ।।
राजन्दूर्वादलश्यामः श्वेतवासा मदोत्कटः ।।
कर्तव्यश्चानिरुद्धोऽपि खड्गचर्मधरः प्रभुः ।। ७६ ।।
साम्बः कार्यो गदाहस्तः सुरूपश्च विशेषतः ।।
साम्बानिरुद्धौ कर्तव्यौ पद्माभौ रक्तवाससौ ।।
खड्गहस्तौ च कर्तव्यौ स्त्रियो वेषौ तु पार्श्वयोः ।। ७७ ।।
युयुधानस्तथा प्रांशुर्बाणचापधरो भवेत ।।
वर्णेनोत्पलगर्भाभो दीर्घबाहुः सुलोचनः।।७८।।
प्रादुर्भावा देवदेवस्य विष्णोर्वक्तुं शक्या विस्तरान्नैव राजन् ।।
बुद्ध्या तेषां कर्मयोगं यथा वच्छास्त्रं दृष्ट्वा ते तु कार्या बुधेन।।७९।।
इति श्रीविष्णुधर्मो०तृ०ख०मा०व० सं०देवोद्यानरूपनिर्माणोनाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।।८५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०८६-०९०

3.86

।।वज्र उवाच।।

प्रोक्तं त्वया द्विजश्रेष्ठ प्रतिमालक्षणं शुभम् ।।

प्रासादलक्षणं सम्यक्कथयस्वामितद्युते ।।१ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

हस्तप्रमाणन्तत्प्रोक्तं प्रासादानां तु लक्षणम् ।।

संस्थानतो विनिर्दिष्टं हस्तमानानुकीर्तनम्।।२।।

तदहं ते प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ।।

प्रासादलक्षणं श्रेष्ठं विजयारोग्यवर्धनम् ।।३।।

भागं तु जगती कार्या प्रासादो भागमेव च ।।

कर्तव्या जगती मात्रतल्पोच्छ्रायत्रिभूमिका ।।४ ।।

उच्छ्राया तेन कर्तव्या ह्येकैका भूमिका गतिः ।।

भद्रपीठाकृतिः कार्या भूमिका भूमिका पुनः ।। ५ ।।

प्रसादार्थं कटिः कार्या कूटमेव तथैव च ।।

कटिमूलाष्टभागेन सोपानविस्तरा भवेत् ।। ६ ।।

समसंख्यं तु कर्तव्यं सोपानं भूमिकां प्रति ।।

कूटः कार्यस्त्रिधोच्छेदः शुभामलकसारकः ।। ७ ।।

चतुरस्रस्तथा राजन्क्रमोपचयसंयुतः ।।

विच्छेदाश्चात्र कर्तव्याः सिंहमालाविभूषिताः ।। ८ ।।

द्वारोच्छ्रायाश्च कर्तव्या देवाश्चाष्टांशसंयुताः ।।

विस्तारं द्विगुणं चात्र द्वारोच्छ्रायं तु कारयेत् ।। ९ ।।

द्वारशोभावती कार्या चन्द्रशाला समुच्छ्रिता ।।

कूटप्रथमविच्छेदे शुभामलकसारकैः ।। 3.86.१० ।।

द्वारैश्चतुर्भिर्भग्नैस्तु न भग्नैर्वा महीपते ।।

प्रासादमेतत्कर्तव्यं कूटच्छेदद्वये तथा ।। ११ ।।

विच्छिन्न चन्द्रशालाभिश्चतसृभिरिवावृतम् ।।

हिमवान्नाम विख्यातः प्रासादोऽयं मनोहरः ।। १२ ।।

कूटच्छेदद्वयोपेतो माल्यवानभिधीयते ।।

एककूटस्तथैवायं शृङ्गवानिति कीर्तितः ।। १३ ।।

आगाराख्यो भवत्येष द्वारेणैकेन शृङ्गवान् ।।

अगारो भवनाख्यः स्यात्प्रासादस्तु द्विमेखलः ।। १४ ।।

गृहाख्यश्चैष निर्दिष्टः प्रासादश्चैकमेखलः ।।

शृङ्गवान्निषधाख्यः स्यात्प्रासादस्तु द्विमेखलः ।। १५ ।।

स एव नीलो भवति तथा चैवैकमेखलः।।
माल्यवाञ्श्वेतसंज्ञः स्यात्प्रासादस्तु द्विमेखलः ।। १६
विन्ध्यनामा भवत्येष तथा चैवैकमेखलः ।।
अगारभेदरहितः सर्वः सर्वदिवौकसाम् ।।१७ ।।
राजन्देवगृहाः कार्या यथेष्टाशामुखाः शुभा।।
आगारभेदाः कर्तव्याः पूर्वपश्चिमदिङ्मुखाः ।।१८।।
तेषां लिङ्गप्रतिष्ठैका शस्ता भवति पार्थिव ।।
द्विमेखला ये कथितास्तथा चैवैकमेखलाः ।। १९ ।।
भागस्तेषां तु जगती भागस्तेषां तथा कटिः ।।
भागमेकं तथा कार्यं कूटं प्राग्वन्महीपते ।। ।। 3.86.२० ।।
वलभीसंस्थितं रम्यं प्रासादं तु चतुर्दिशम् ।।
विस्तारत्रिगुणायामं तथा चैवैकमेखलम्।।२१।।
पार्श्वयोर्वलभीपृष्ठे चन्द्रशालायुतं भवेत् ।।
प्रासादे तत्र कर्तव्यस्त्रयाश्चामलसारकाः ।। २२ ।।
भागस्तु मेखला तत्र कटिभागस्तथा भवेत् ।।
भाग एकस्तु वलभी तथा तत्र प्रकीर्तिता ।। २३।।
प्रासादस्याष्टमो भागः कर्तव्यो मेखलागतिः ।।
कष्ट्यष्टभागो द्वौ हित्वा सोपानं विस्तराद्भवेत् ।। २४ ।।
एकस्या दिशि चैवात्र द्वारः कार्यः समुच्छ्रयः ।।
स्वेच्छाशाभिमुखः कार्यो वलभीसंज्ञितस्त्वयम् ।। २५ ।।
प्रासादेऽस्मिँस्तु कर्तव्या ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।।
एकानंशाथ वा कार्या मध्यगा रामकृष्णयोः।।२६।।
गणेशस्कन्दयोर्मध्ये कर्तव्यो वा त्रिलोचनः ।।
मध्येर्कचन्द्रयोः कार्यस्त्वष्टा वापि जनार्दनः।।२७।।
एकैव दुर्गा कर्तव्या बहुबाहु विभूषिता ।।
तत्र कार्याथ वा लक्ष्मीर्जगत्त्रितयभूषणा ।।२८।।
विष्णुर्भोगशयः कार्यः प्रासादे तत्र वा नृप ।।
चतुरात्माथवा कार्यो देवदेवो जनार्दनः ।। २९ ।।
शक्रकीनाशवरुणैः सहितो वा धनेश्वरः ।।
अन्ये देवा न कर्तव्या ये मया नानुकीर्तिताः ।। 3.86.३० ।।
एकाशाभिमुखैर्द्वारैश्चतुर्भिः संयुतस्त्वयम ।।
ब्रह्मणा वृद्धिदो नाम प्रासादः परिकीर्तितः ।।३१ ।।
कर्तव्यस्तत्र लोकेशश्चतुरात्मा हरिस्त्वथ ।।

विस्तारत्रिगुणैश्छायां द्वारांस्तत्र निवेशयेत् ।। ३२ ।।
विस्तारत्रिगुणोच्छ्रायैर्द्वारैर्वा संयुतस्त्रिभिः ।।
प्रासादोऽयं भवेद्राजँस्त्रिगुणो नामतः शुभः ।। ३३ ।।
एकाशाभिमुखद्वारगर्भभित्तिसमन्वि तः ।।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च प्रासादेऽत्र निवेशयेत् ।। ३४ ।।
आदित्यविष्णुचन्द्रार्काः पृथग्भूपालसत्तम ।।
गणेशरुद्रस्कन्दान्वा प्रासादेऽस्मिन्निवेशयेत्।।३५।।
पार्श्वस्थवलभीहीनो वलभीसंज्ञितो भवेत् ।।
प्रासादः पार्श्वसंयुक्तः शिखरो नामतो नृप।।३६।।
पार्श्वस्थवलभीहीनं वृत्तिदं कामदं भवेत ।।
पार्श्वस्थवलभीहीनं त्रिगुणं नृगृहं भवेत् ।। ३७ ।।
कृतविस्तृतदिग्द्वारं प्रासादं वलभीगतम्।।
तुरगाख्यं विनिर्दिष्टं रेतोमन्दगृहं हितम् ।। ३८ ।।
विनायकस्य तत्कार्यं भद्रकाल्यस्तथैव च ।।
स्कन्दस्य कार्यं तद्राजँल्लक्ष्म्या कार्यमथापि वा ।। ३९ ।।
नागानां प्रमथानां वा नान्यस्य तु विधीयते ।।
कृतविस्तृतदिग्द्वारं तुरगं कुञ्जरं स्मृतम् ।। ३.86.४० ।।
तुरगाभिहतानां च देवानां तत्प्रशस्यते ।।
शक्रस्य च महाभाग नान्येषां तद्विधीयते ।। ४१ ।।
यथेष्टसंख्यागर्भं तु प्रासादं वलभीगतम् ।।
यथेष्टन्नाम विख्यातं यथेष्टायामसंज्ञितम् ।। ४२ ।।
यथेष्टमानं द्वारन्तद् द्वारेणैकेन संयुतम् ।।
एकगर्भं तदेवोक्तं विशालं नाम पार्थिव ।।४३ ।।
यथेष्टे च विशाले च कर्तव्या मातरो नृप ।।
ग्रहा वा राजशार्दूल नक्षत्राण्यथ वा पुनः ।। ४४ ।।
आदित्या वसवो रुद्रा विश्वेदेवा मरुद्गणाः ।।
भृगवोङ्गिरसः साध्या देवो वा यदि वाश्विनौ ।। ४५ ।।
अष्टौ वाथ दिशां पाला यदि वा भूतपञ्चकम् ।।
एवं देवगणः कार्यो राजन्प्रासादयोस्तयोः।।४६ ।।
आयता माल्यवत्पृष्ठे वलभी तु यदा भवेत् ।।
कर्तव्यो भद्रकाल्यर्थे प्रासादो भद्रसंज्ञितः ।। ४७ ।।
तिर्यक्स्था माल्यवत्पृष्ठे वलभी तु यदा भवेत ।।
द्वारपालेति स प्रोक्तः प्रासादो विबुधप्रियः ।। ४८ ।।

सुभद्राख्यस्य निर्दिष्टः श्वेताख्यो भद्रवत्कृतः ।।
कृतस्तु द्वारशालावत्सौम्यः स्याद्गन्धमादनः ।। ४९ ।।
सौम्यः सुभद्रश्च तथा सर्वेषामेव शस्यते ।।
अष्टत्रिकूटं त्रिच्छेदं शुभामलकसारकम् ।। 3.86.५० ।।
अष्टांशजगतीबन्धं तथा चैवैकमेखलम् ।।
अष्टगर्भाष्टदिग्द्वारं कमलं परिकीर्तितम् ।। ५१ ।।
अष्टौ तत्र तु कर्तव्या ग्रहाः केतुविवर्जिताः ।।
सूर्यः शुक्रः कुजो राहुः सौरश्चन्द्रो बुधो गुरुः ।। ५२ ।।
क्रमेणानेन कर्तव्यं तत्र राजन्गृहाष्टकम् ।।
भूजलाकाशवह्नीन्दुदीक्षितार्कमरुत्तनुः ।। ५३ ।।
महादेवोऽथ वा कार्यस्तत्र देवो जगद्गुरुः ।।
अष्टात्मा वासुदेवो वा प्रभवे यापनेन च ।।५४ ।।
प्रासादेऽस्मिंस्तु कर्तव्यो विधिनानेन वा हरिः ।।
चतुरात्मा तु कर्तव्यो दिग्द्वारेष्वत्र केशवः ।। ५५ ।।
अश्वशीर्षं वराहं च नरसिंहं त्रिविक्रमम् ।।
ईशानादिषु कोणेषु कार्या देवा नरोत्तम ।। ५६ ।।
उच्छ्रिता जगती कार्या भद्रपीठाकृतिं विना ।।
प्राग्भागवलभीहीनं तुरगं तत्र कारयेत् ।। ५७ ।।
प्रशस्तः सर्वदेवानां प्रासादस्त्वरुणोदयः ।।
पूर्वापराशाभिमुखः कार्योयं नान्यदिङ्मुखः ।। ५८ ।।
अयमेवातिदीर्घस्तु प्रासादो गृहसंज्ञितः ।।
प्रासादे त्वरुणे लग्ना वल्यप्रासादकावुभौ ।। ५९ ।।
याम्योत्तराशाभिमुखौ तद्वज्जगति बन्धनौ ।।
सम्मुखौ तौ तु जगति वलभीच्छन्दकौ भवेत्।।3.86.६०।।
शुभा जालप्रतिच्छन्ना सौभद्वारमुखा तथा ।।
तत्र स्याद्गरुडो नाम प्रासादः सुमनोहरः ।। ६१ ।।
आदित्यस्य प्रतिष्ठानं प्रासादे तत्र शस्यते ।।
दण्डपिङ्गलकौ कार्यौ तत्र प्रासादयोर्द्वयोः ।। ६२ ।।
तयोर्वा नृप कर्तव्यौ रतौ मन्दयमावुभौ ।।
कर्तव्यौ वा महाराज तथा केशवशङ्करौ ।। ६३ ।।
प्रासादे गरुडो वापि कर्तव्यश्चन्द्रमा बुधैः ।।
पार्श्वप्रासादयोस्तस्य कर्तव्यौ शिशिराम्बुपौ ।। ६४ ।।
प्रासादे गारुडे वापि कामदेवं तु कारयेत् ।।

पार्श्व प्रासादयोस्तस्य कर्तव्यौ वनमालिनौ ।। ६५ ।।
प्रासादे गारुडे वापि कर्तव्यो देवराड् बुधैः ।।
पार्श्वप्रासादयोस्तस्य कर्तव्यौ वनमालिनौ।।६६।।
प्रासादे गारुडे वापि कर्तव्यश्च तथा यमः ।।
पार्श्वप्रासादयोस्तस्य मृत्युकालौ निवेशयेत् ।। ६७ ।।
प्रासादे गारुडे वापि कर्तव्यो वरुणो भवेत् ।।
पार्श्वप्रासादयोः कार्या गङ्गा कालिन्दिरेव च ।। ६८ ।।
प्रासादे गारुडे वापि धनाध्यक्षं तु कारयेत् ।।
पार्श्वप्रासादयोस्तस्य शङ्खपद्मौ निवेशयेत् ।। ६९ ।।
प्रासादे गारुडे वापि ब्रह्माणं विनिवेशयेत् ।।
पार्श्वप्रासादयोस्तस्य कर्तव्यौ केशवेश्वरौ ।। 3.86.७० ।।
प्रासादे गारुडे वापि महादेवं निवेशयेत् ।।
पार्श्वप्रासादयोस्तस्य कार्यौ विष्णुपितामहौ ।। ७१ ।।
विनायकः कुमारो वा कर्तव्यो यदुनन्दन ।।
वीरभद्रश्च नन्दी च कर्तव्यौ वा मनोहरौ ।। ७२ ।।
प्रासादे गारुडे वापि गरुडं विनिवेशयेत् ।।
पार्श्वप्रासादयोः कार्यः कश्यपो विनता तथा ।।७३।।
प्रासादे गारुडे वापि वासुदेवं निवेशयेत् ।।
पार्श्वप्रासादयोस्तस्य कार्यौ रुद्रपितामहौ।।७४।।
चन्द्रार्कौ वा महाराज यदि वा वरुणानिलौ ।।
लक्ष्मीं च कालरात्रीं च यदि वाप्यनलानिलौ ।। ७५ ।।
ताक्ष्यार्नन्तौ महाराज यदि वा गरुडारुणौ ।।
प्रासादे गारुडे वापि धर्मः कार्यो महीपते ।। ७६ ।।
पार्श्वप्रासादयोस्तस्य कार्योऽर्थः काम एव च ।।
लिङ्गाकारं तु कर्तव्यं देववेश्म त्रिमेखलम् ।। ७७ ।।
तस्य नाम भवेल्लोके शर्वेति नरपुङ्गव ।।
द्विमेखलस्य तस्यैव त्रैलोक्यमिति निर्दिशेत् ।। ७८ ।।
स एव लिङ्गनामा स्यात्प्रासादस्त्वेकमेखलः ।।
कूटवद्वलभीयुक्तं सर्वकीटं प्रकीर्तितम् ।। ७९ ।।
ब्रह्माण्डमिति विज्ञेयं त्रैलोक्यं वलभीयुतम् ।।
लिङ्गाख्यं वलभीयुक्तं सारमित्यभिधीयते ।। 3.86.८० ।।
शर्वाद्याः षडिमे कार्याः पूर्वपश्चिमदिङ्मुखाः ।।
लिङ्गसंस्थापनं कार्यं नित्यमेतेषु पण्डितैः ।। ८१ ।।

प्रासादं वलभीसंज्ञं चतुरस्रं विमेखलम् ।।
चतुरस्रमिति ख्यातं कार्यं तत्सुमनोहरम् ।। ८२ ।।
विद्वारं स्तंभसंयुक्तं पुरस्ताद्भित्तिवर्जितम् ।।।
शाक्रं देवगणैर्युक्तं यमं वा पितृसंयुतम् ।। ८३ ।।
मातृयुक्तं महाकालं नृसिंहमथ वा पुनः ।।
दुर्गां देवीं तथा राजन्नक्षत्रं शशिनं तथा ।। ८४ ।।।
ग्रहैर्दिवाकरं युक्तं नागैर्वा नृप वासुकिम ।।
सुमेखलं तन्निर्दिष्टं तथा नृप समेखलम् ।। ८५ ।।
विमेखलं तत्कथितं राजन्द्वारं द्विमेखलम्।।।
त्रिमेखलं तत्कथितं मेखलाढ्यं महीपते ।। ८६ ।।
सर्वेष्वेतेषु कर्तव्याः सभास्थाः सर्वकीर्तिताः ।।
अन्येप्यनुक्ताः कर्तव्याः सभास्था नरपुङ्गव ।।। ।। ८७ ।।
चतुरस्रादयस्त्वेते द्वारवन्तो महीपते ।।
धिष्ण्यशल्यबुधेन्द्वाख्या नामतः परिकीर्तिताः ।। ८८ ।।
चतुरस्रो गृहः कार्यः प्रासादस्त्वेक भूमिकः।।
गृह इत्येव विख्यातो लक्ष्मीं तत्र निवेशयेत।।८९।।
स एव कार्यो देवानां यथष्टो बहुभूमिकः ।।
बहुभूमिकसंज्ञस्तु यथेष्टं नृपपुङ्गव।।3.86.९०।।
भूमिकाद्वादशोपेतः षडस्रो मेरुरुच्यते ।।
चतुर्द्वारस्तु कर्तव्यः सर्वेषां त्रिदिवौकसाम ।। ९१ ।।
शुक्तिमान्नामतः सर्वः स चैकादशभूमिकः ।।
मन्दरो नामतः प्रोक्तः स तद्द्वादशभूमिकः ।। ९२ ।।
नवभिर्भूमिकाभिस्तु पारियात्रः प्रकीर्तितः ।।
अलको नाम विख्यातस्तथा चैवाष्टभूमिकः ।। ।। ९३ ।।
विमानः सप्तभौमः स्यात्पलभौमो नन्दनः स्मृतः ।।
पञ्चतः पञ्च मः स्याच्चतुर्भौमश्चतुष्ककः ।। ९४ ।।
त्रिभूमिस्तु त्रिभूमिः स्याद्द्विभूम्याख्यो द्विभूमिकः ।।
एकभौमस्तु निर्दिष्टस्तथा चैवैकभूमिकः ।।९५।।।
प्रोक्तः समुद्राख्यस्तथा वृत्तैकमेखलः ।।
मेखला चतुरस्रा तु भद्रपीठाकृतिर्भवेत् ।।९६।।
कृतस्त्वष्टपरिच्छेदैः सर्वस्वामलसारकैः।।
वृत्त एव तथा नन्दी प्रासादः परिकीर्तितः।।९७।।
दीर्घराजगुहाकारो गुहाराजः प्रकीर्तितः।।

भद्रकाल्यास्तथा कार्या विष्णोर्भागशयस्य वा ।। ९८ ।।
एकशृङ्गस्तथा वृत्तो वृषाख्यः स्याद्द्विमेखलः ।।
हंसाकारस्तथा हंसो घटाकारस्तथा घटः ।।९९।।
सिंहाकारः स्मृतः सिंहो मण्डपो मण्डपाकृतिः ।।
द्वादशास्रिः षडस्रिस्तु तथाष्टास्रिर्महीपते ।। ३.८६.१०० ।।
प्रासादास्तु मया प्रोक्तास्तथा प्रोक्ताश्रयस्थितिः ।।
पञ्चभिः शिखरैर्जुष्टश्चतुर्भिरपि मण्डपैः ।।१०१।।
द्वारैश्चतुर्भिः संयुक्तः कैलाशः परिकीर्तितः ।।
त्रिमेखलस्त्रिशृङ्गश्च त्रिकूटो नाम विश्रुतः ।।१०२।।
शृङ्गेणैकेन संयुक्तश्चतुर्भिरपि मण्डपैः।।
चतुर्द्वारः स्मृतः सौम्यः प्रासादः सुमनोहरः।।१०३।।
प्राकारं जानुदघ्ना स्याद्यस्यैका जगती भवेत्।।
प्रासादतुल्या त्र्यंशा तु त्र्यंशतुल्या तथा कटिः।।१०४।।
शिखरः कुहरोपेतो नानारूपकभूषितः।।
एकमण्डपसंयुक्तस्तादृशैः सुरमन्दिरैः ।।१०५।।
स्वल्पैर्विदिक्षु संयुक्तश्चतुर्भिर्भुवि मण्डपैः।।
सोपानमूले संयुक्तो द्वाभ्यामेव नराधिप।।१०६।।
प्रासादो राजराजाख्यो मुख्योऽयं परिकीर्तितः।।
प्रासादे राजराजाख्ये चत्वारो यदि मण्डपाः।।१०७।।
सर्वे शिखरहीनाः स्युस्तथा सोपानमूलगाः।।
अष्टौ देवगृहाणि स्युः स भवेद्धरणीधरः।।१०८।।
मण्डपैः शिखरोपेतैविमानाख्यः स वै भवेत ।।
विदिक्षु यत्र प्रासादाश्चत्वारो मण्डपान्तरे ।। १०९ ।।
मण्डपाः शिखरोपेता मध्यमंजारिसंयुताः ।।
नवभिः शिखरैरेष प्रासादः सुरराड् भवेत् ।। ३.८६.११० ।।
बहुवातायनोपेतो बहुजालगवाक्षकः ।।
चतुरस्रोऽथ वा वृत्तस्तथैवोच्छ्रितमेखलः ।। १११।।
आनन्दनामा भवति प्रासादः सर्वतोमुखः ।।
मेखलापृष्ठभूभागात्क्रमेणामलसारकैः ।। ११२ ।।
अविच्छिन्नैः क्रमाद्द्वारैर्बहुभिर्यो विनिर्मितः ।।
न मुण्डो न च शूलाग्रः प्रासादः सुसमः स्मृतः ।। ११३ ।।
मुण्डमण्डलसंयुक्तः स एवोक्तः प्रभञ्जनः ।।
चतुर्भिर्मण्डपैर्युक्तो विश्वकर्मेति कीर्त्यते ।। ।। ११४ ।।

मण्डपैः सुसमाकारैश्चतुर्भिरपि संयुतः ।।
महासुमन इत्येष प्रासादः परिकीर्तितः ।। ११५ ।।
भद्राकारः स्मृतश्छत्रो मृदङ्गः स्यात्तदा कृतिः ।
विपरीतो मृदङ्गस्तु वज्र इत्यभिधीयते ।।११६ ।।
एका कटिर्भवेद्यस्य तथैका जगती नृप ।।
शिखरा श्रेणिगाः पञ्च द्वाराः पञ्च तथा नृप ।। ११७ ।।
प्रासादो लोकपालाख्यो लोकपालेषु शस्यते ।।
शंसन्त्यथान्यं प्रासादं महाभूतगणस्य च ।। ११८ ।।
प्रासादो वर्तुलकटिस्तथा वर्तुलमेखलः ।।
अष्टास्रिः शिखरोपेतो द्वाराष्टकभूषितः ।। ११९ ।।
दिग्बन्ध इति विख्यातः प्रासादः सर्वदैवतः ।।
पश्चाद्गविटकोपेतो जगती मानमण्डलः ।। 3.86.१२० ।।
प्रासादस्त्वेकशिखरः सामान्यः परिकीर्तितः ।।
मण्डपे जालकोपेते पश्चाद्भागे गुहा भवेत ।। १२१ ।।
विमेखलोऽयं प्रासादः सुगुहः परिकीर्तितः ।।
स एव त्रिगुणोपेतस्त्रिगुणः परिकीर्तितः ।। १२२ ।।
हिमवान्बहुभिस्तम्भैर्युतो भवति नन्दकः ।।
स्तम्भवान्वलभीयुक्तः प्रासादो भित्तिवर्जितः ।। १२३ ।।
आकाशनी सा भवति तत्राकाशं प्रकल्पयेत ।।
षोडशस्रिस्तु कथितः प्रासादस्तावदस्रिकः ।। ।। १२४ ।।
प्रासादः शङ्खसंज्ञः स्याच्छङ्खाकारः सुशोभनः ।।
पद्माभशिखरोपेतो वैजयन्तो महीपते ।। १२५ ।।
अनास्रिः शिखरोपेतो भवेदम्बुदसंज्ञितः ।।
शिखरैः कुहरोपेतैर्भवेन्मङ्गलसंज्ञितः ।। १२६ ।।
प्रासादानां शतं चैतत्समासात्कथितं मया ।।
यथेच्छाशामुखाः कार्या येषां दिङ् न प्रयोजिताः ।। १२७ ।।
सर्वे देवगणाः कार्या येषां देवो न कीर्तितः।।
विष्णोर्देवस्य कर्तव्यः सर्व एव विशेषतः ।। १२८ ।।
अन्यमिश्रौ न कर्तव्यौ चन्द्रार्कावेकवेश्मगौ ।।
सूर्येण संयुतश्चन्द्रः क्षीणः केतुः क्षयावहः ।। १२९ ।।
परस्पराशाभिमुखौ कर्तव्यौ सूर्यरात्रिपौ ।।
पूर्वापराशाभिमुखौ न तु याम्योत्तरामुखौ ।। 3.86.१३० ।।
पूर्वापराशाभिमुखौ यद्वा स्यातां तदा शशी ।।

पूज्यो भवति धर्मज्ञ कर्तुः कल्याणकारकः ।। १३१ ।।
नैकवेश्मगतौ कार्यौ ग्रहौ स्कन्दविनायकौ ।।
न नागगरुडौ कार्यौ न चान्तकमहेश्वरौ ।। १३२ ।।
महाकालनृसिंहौ च रक्तां शुष्कां तथैव च ।।
ब्रह्मरुद्रकृतान्तैस्तु भद्रकाल्याथ वा सह ।। १३३ ।।
कामदेवो न कर्तव्यस्तथैव वरुणानलौ ।।
देवस्यैकस्य नो कार्ये द्वे तथा च तथा नृप ।। १२४ ।।
प्रादुर्भावगते कार्ये ते च विष्णोर्महात्मनः ।।
येषामपि च देवानां द्वन्द्वयोगो विगर्हितः ।। १३५ ।।
तेषामप्यन्यसहितः प्रशस्तो नृपसत्तम ।।
ग्रहसंख्यासुसहितौ कर्तव्यौ सूर्यरात्रिपौ ।। १३६ ।।
महादेवसमीपस्थौ तथा स्कन्दविनायकौ ।।
वासुदेवसमीपस्थौ शेषतार्क्ष्यौ तथैव च ।। १३७ ।।
एवमन्यसमेतानां यथायोगैः पृथग्विधैः ।।
कर्तव्यस्तु विरुद्धानां देवानां चापि सङ्गमः ।। १३८ ।।
प्रासादलक्षणमिदं कथितं समासादालोक्य पूर्वचरितं हि पितामहोक्तम ।।
शास्त्रं हिताय नरसत्तम मानुषाणां धार्यं त्वया तदतियत्नपरेण नित्यम् ।। १३९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रासादलक्षणो नाम षडशीतितमोऽध्यायः ।। ८६ ।।
3.87
मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
प्रासादमथ वक्ष्यामि सर्वतोभद्रसंज्ञितम ।।
चतुरात्मा हरिर्यत्र कर्तव्यो जगतीपते ।। १ ।।
एकत्र जगती कार्या चतुरस्रा मनोरमा ।।
तस्यां गर्भगृहाः कार्या विंशतिश्चतुरुत्तराः ।। २ ।।
येषां पृष्ठे जगत्यूर्द्ध्वं प्राकारं विनिवेशयेत् ।।
सर्वत्र मेखलाकारं तत्रापि विनिवेशयेत ।। ३ ।।
प्रासादका महाराज चतुर्विंशतिरेव च ।।
चतुर्षु दिक्षु सोपानं मेखलायां निवेशयेत् ।। ४ ।।
सोपानस्त्र्यंशविस्तारो मेखलाया प्रकीर्तितः ।।
सोपानोभयतो राजन्प्रासादास्ते त्रयस्त्रयः ।। ५ ।।
भवन्ति मेखलापृष्ठे तदादौ गर्भमन्दिरम् ।।
विमेखलं तु सामान्यं मध्ये तेषां विमण्डपम ।। ६ ।।
हिमवन्संज्ञितौ कार्यौ तस्य पार्श्वे विमेखलौ ।।

सोपानमूले प्रासादे द्वेद्वे कार्ये मनोरमे ।। ७ ।।
दंष्ट्रे देवकुलाख्ये ते सामान्याख्ये विमण्डपे ।।
तथैव जगतीपृष्ठे कोणे देवकुलं न्यसेत् ।। ८ ।।
प्रासादो मध्यमश्चात्र कर्तव्यो मण्डपान्वितः ।।
चत्वारो मण्डपाश्चात्र कार्याः शिखरसंज्ञिताः ।। ९ ।।
मध्यप्रासादकोणेषु तथा मण्डपसन्धिषु ।।
द्विद्विगर्भगुहान्रम्यान्प्रासादान्विनिवेशयेत् ।। 3.87.१० ।।
एकैकं मण्डपं चात्र द्वारत्रितयभूषितम् ।।
चतुर्थे च तथा द्वारे देवगर्भगृहं भवेत् ।। ११ ।।
मण्डपस्य च ये द्वारा कार्यास्ते स्तम्भभूषिताः ।।
प्रासादस्यास्य शिखरा भवन्त्येव नवैव तु ।। १२ ।।
उच्छ्रितं नवमं शृङ्गं तुल्यं स्याच्छिखराष्टकम् ।।
मध्यमं शिखरं तत्र कार्यं शिखरवर्जितम् ।। १३ ।।
रूपकैर्विविधैर्युक्तं न मण्डं न च शूलवत् ।।
अष्टौ तु शिखरास्तत्र कर्तव्याः कुहरान्विताः ।। १४ ।।
जालागवाक्षकोपेतैः कुहरैर्नृप भूषिताः ।।
सर्वत्र शिखराः कार्याः शुभामलकसारकाः ।। १५ ।।
सचक्राः सपताकाश्च सध्वजाश्च नराधिप ।।
खेऽभिषक्त इवाभाति प्रासादोऽयं समुच्छ्रितः ।। १६ ।।
क्रमतो देवतान्यास प्रासादेऽस्मिन्निबोध मे ।।
वासुदेवोऽत्र कर्तव्यः पूर्वाशाभिमुखो नृप ।। १७ ।।
पश्चिमाशामुखो वापि न कार्यश्चान्यदिङ्मुखः ।।
वासुदेवदिशं चात्र पूर्वां राजन्प्रकल्पयेत् ।। १८ ।।
तस्याश्चैवानुसारेण दिशः स्यात्परिकल्पना ।।
दक्षिणाशामुखः कार्यो देवः सङ्कर्षणः प्रभुः ।। १९ ।।
पश्चिमाशामुखः कार्यः प्रद्युम्नश्चाप्यनन्तरम् ।।
उत्तरशामुखो राजन्ननिरुद्धो विधीयते ।। 3.87.२० ।।
दिग्गर्भा ये मया प्रोक्ता गृहा मण्डलसन्धिगाः ।।
प्राङ्मण्डपाद्दक्षिणतो लक्ष्मीं तत्र तु कारयेत ।। २१ ।।
दक्षिणाद्वामतो निद्रां कालरात्रीं तु दक्षिणे ।।
पश्चिमाद्वामतः सिद्धिं रतिं तस्यैव दक्षिणे ।। ५२ ।।
उत्तराद्वामतः कीर्तिं दक्षिणेन सरस्वतीम् ।।
पूर्वस्यां वामभागे तु तथा पुष्टिं निवेशयेत् ।। २३ ।।

ऐशान्यादिक्रमाः कार्याः कोणप्रासादगास्त्विमे ।।
अश्वशीर्षं वराहं च नरसिंहं त्रिविक्रमम् ।। २४ ।।
प्रासादकेषु कर्तव्या मेखला बन्धकेषु च ।।
चतुर्विंशतिरित्येते विबुधा विबुधोत्तम ।। २५ ।।
तार्क्ष्यं शङ्खं तथा पद्मं चक्रं लाङ्गलमेव च ।।
मुसलं चाप्यनन्तं च गदां तालं तथैव च ।। २६ ।।
त्रिशूलं च तथा शार्ङ्गं शरं मकरमेव च ।।
परशुं मुद्गरं चैव चर्म पाशं च पार्थिव ।। २७ ।।
पट्टिशं नन्दकं चैव शक्तिमृष्टिं तथैव च ।।
वज्रं च कौस्तुभं चैव वनमालां च यादव ।। २८ ।।
दंष्ट्रां देवगृहाणां मे त्वं विन्यासमिदं शुणु ।।
इन्द्राग्नी पूर्वतः कार्यौ दक्षिणेन तथा नृप ।। २९।।
यमश्च निर्ऋतिश्चैव पश्चिमे वरुणानिलौ ।।
उत्तरेण च कर्तव्यौ धनेश्वरमहेश्वरौ ।। 3.87.३० ।।
ग्रहाष्टकं वा कर्तव्यं दंष्ट्रा देवगृहेषु च ।।
आदित्यशुक्रौ पूर्वेण याम्येन च कुजासुरौ ।। ३१ ।।
शनैश्चरशशांकौ च तथा पश्चिमतो नृप।।
उत्तरेण च कर्तव्यौ चन्द्रपुत्रबृहस्पती ।। ३२ ।।
दंष्ट्रादेवगृहावत्र वासुदेवस्य यावुभौ ।।
वासुदेवप्रतीहारौ तयोर्वा कारयेन्नृप ।। ३३ ।।
सुभद्रवसुभद्राख्यौ त्रैलोक्यस्येश्वरावुभौ ।।
आषाढयज्ञताताख्यौ कार्यौ सङ्कर्षणस्य तु ।। ३४ ।।
जयं च विजयं चैव प्रद्युम्नस्य तु कारयेत ।।
आमोदं च प्रमोदं च अनिरुद्धस्य पार्थिव ।। ३५ ।।
प्रागुक्तं देवतान्यासाद्दंष्ट्रा देवकुलेष्वथ ।।
प्रतीहारप्रतिष्ठानं शस्यते बहुभिर्गुणैः ।। ३६ ।।
त एव ज्ञेया दिक्पालास्त एव च तथा ग्रहाः ।।
एतत्त्वं जगतीबन्धे शृणु देवान्यथाक्रमम् ।। ३७ ।।
गायत्रीं चतुरो वेदान्वैष्णवीं चापराजिताम् ।।
मृत्युं कालं यमं दण्डं कवचं शरमेव च ।। ३८ ।।
सांख्यं योगं पञ्चरात्रं ज्ञानं पाशुपतं तथा ।।
व्यासवाल्मीकिमार्कण्डं महाभूताननन्तरम् ।। ३९ ।।
एवंविधेऽत्र प्रासादे विस्तीर्णमजिरं भवेत ।।

तोयैस्कृत्रिमैर्दिव्यैः सम्बद्धैरुपशोभितम् ।। ३.८७.४० ।।
द्वारपालाश्चतस्रस्तु ततः कार्या विजानता ।।
प्रासादो द्वारशालाख्यः समरूपो मनोहरः ।। ४१ ।।
श्रेणीगताश्च प्राकाराः कार्या गर्भगृहाः शुभाः ।।
प्रादुर्भावं न्यसेत्तेषु विष्णोरमिततेजसः ।। ४२ ।।
अथ वा पार्थिवश्रेष्ठ सर्वान्देवगणान्क्रमात ।।
प्रासादमेतद्विधिवद्यः करोति महीपते ।। ४३ ।।
सर्वेषां देवतानां तु नित्यं विहितपूजनम् ।।
कल्पं त्रेतायुगस्यादौ चक्रवर्त्यभिधीयते ।। ४४ ।।
परिवेशस्तथा कार्यः स्वर्गे वसति कामतः ।।
ततः सायुज्यतामेति देवदेवस्य चक्रिणः ।। ४५ ।।
फलं त्रैलोक्यदानस्य ध्रुवमाप्नोति मानवः ।।
प्रासादेस्मिन्सकृत्कृत्वा सर्वेषामेव पूजनम् ।। ४६ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
यथेष्टं काममाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। ४७ ।।
सचक्रः सपताकोऽयं प्रासादोऽतिमनोहरः ।।
यावद्दर्शनमायाति तावन्नश्यन्त्युपद्रवाः ।। ४८ ।।
व्याधिश्चैवापमृत्युश्च ईतयश्च तथा नृप ।।
नाशमायान्त्यसन्देहं तत्प्रविष्टस्य यादव ।। ४९ ।।
नाकालमृत्यवो राजन्योगिन्यो यक्षराक्षसाः ।।
प्रेता विनायका वापि प्रभवन्त्यपि कस्यचित् ।।३.८७.५० ।।
अत्र सात्त्वतमुख्या ये सायुज्यं यान्ति ते ध्रुवम् ।।
ये देवग्रहगाश्चात्र दासीदासगणाश्च ये।। ।। ५१ ।।
सर्वे ते स्वर्गमायान्ति यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।।
यस्य राज्ञस्तु विषये प्रासादोऽयं भवत्यपि ।।५२।।
स चापि शक्रलोकस्थश्चिरं मोदति पार्थिवः ।।
तस्मिन्पताकां यो दद्यात्तया पापं विधूयते ।। ५३ ।।
ईतयश्च शमं यान्ति पुण्यमाप्नोत्यनुत्तमम् ।।
कृत्वा सितं तं प्रासादं चक्रवर्त्यभिधीयते ।। ५४ ।।
एवं विधानविहिते मया देवा यथोदिताः ।।
सर्वे सन्निहितास्तत्र भवन्ति वसुधाधिप ।।५५ ।।
तत्र यत्सलिलं तिष्ठेत्तत्तीर्थं सततं भवेत् ।।
तत्र यात्राविधाने तु सर्वे देवाः सवासवाः ।। ५६ ।।

ऋषयश्च महाभागास्त्रैकाल्यामलदर्शिनः ।।
राजर्षयः पुराणाश्च सर्वे समुदिता गणैः ।।५७।।
दिविष्ठाः सुमहात्मानः शक्रतुल्यपराक्रमाः।।
गन्धर्वाप्सरसश्चैव शुभा भूतगणाश्च ये।।५८।।
सशरीराः समायान्ति इष्टं देवमहोत्सवम्।।
तत्रोत्सवं नरः पश्यन्ध्रुवं कल्याणभाग्भवेत् ।। ५९ ।।
तत्र हिंसा न कर्तव्या देवद्रव्यस्य कर्हिचित ।।
राजा वा तन्नियुक्तो वा तत्रास्याधिकृतस्तु यः ।। 3.87.६० ।।
स याति नरकं घोरं सपुत्रपशुबान्धवः ।।
अस्मिँल्लोके ध्रुवं तस्य स्थाननाशो भविष्यति ।। ६१ ।।
ये तत्र भक्ता मनुजाः सपशुद्रव्यसञ्चयाः ।।
नित्यं वृद्धिमुपायान्ति देवदेवप्रसादतः ।। ६२ ।।
द्रष्टव्यमेतत्त्रिदिवेशवेश्म कृतं यदन्येन नरेन्द्रचन्द्र ।।
दृष्ट्वा हि पापैः सकलैर्मनुष्यो विमुच्यते पुण्यमवाप्नुयाच्च ।।६३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सर्वतोभद्रप्रासादलक्षणं नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ।।८७।।
3.88
मार्कण्डेय उवाच ।।
सामान्यमथ वक्ष्यामि प्रासादानां तु लक्षणम् ।।
चतुःषष्टिपदं कार्यं देवतायतनं सदा।।१।।
द्वारं च मध्यमं तस्य समदिक्स्थं प्रशस्यते ।।
द्वारं विस्तरतः कार्यं भूपाल द्विगुणोच्छ्रयम्।।२।।
गृहस्थस्य तु द्वारेण द्वारदेवकुलद्रुमैः ।।
अविद्धं तच्च कर्तव्यं नाम्बुस्रावि न कुक्षिमत्।।३।।
वज्रमध्यं नतं चैव द्वारं यत्नाद्विवर्जयेत।।
मङ्गल्यं रूपकोपेतं तच्च कार्यं प्रयत्नतः।।४।।
द्वारमानाष्टभागानां प्रतिमां तु सपिण्डिकाम्।।
द्वौ भागौ प्रतिमा तत्र तृतीयांशश्च पिण्डिका।।९।।
कटिरष्टमभागोनं द्वारं कार्यं विजानता।।
तृतीयमंशं वसुधा तृतीयांशः कटिर्भवेत् ।। ६ ।।
मंजरी च तृतीयांशः प्रासादस्य महाभुज ।।
गर्भं पादेन विस्तीर्णं तथा द्वारं प्रशस्यते ।। ७ ।।
भित्तिर्गर्भाष्टभागोना तथा कार्या विजानता ।।
प्रासादोच्छ्रायभागेन चतुर्थेन च शस्यते ।। ८ ।।

वसुधासञ्चरो राजन्कट्यंशद्वितयेन तु ।।
नात्यर्थं सङ्कटं कार्यं नाविस्तीर्णं तथैव च ।।९ ।।
मूलक्रमाद्यथा चोर्ध्वं तथा विस्तारवर्जितम् ।।
सोपानं कारयेद्राजन्पार्श्वयोः सिंहभूषणम्।।3.88.१ ०।।
न मुण्डं न च शूलाग्रं नानतं कारयेत्तथा।।
समं मनोहरं कार्यं तथा माङ्गल्यरूपवत् ।। ११ ।।
सुधासुसितशृङ्गं च विचित्रकटिभूषणम् ।।
द्वारयोः सप्रतीहारं समगर्भगृहं समम् ।।
भद्रपीठनिभं सौम्यं श्लक्ष्णं घातविवर्जितम् ।। १२ ।।
एवंविधे देवगृहे निविष्टा शुभावहा स्यात्प्रतिमा सदैव।।
नित्यं तथा सन्निहिता नृवीर तस्मात्प्रयत्नादिदमेव चिन्त्यम् ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सामान्यप्रासादलक्षणो नामा
ष्टाशीतितमोऽध्यायः ।। ८८ ।।
3.89
मार्कण्डेय उवाच ।।
वनप्रवेशं धर्मज्ञ निबोध गदतो मम ।।
शुभे दिवसनक्षत्रे मुहूर्ते चाभिपूजिते ।। १ ।।
दैवज्ञं पुरतः कृत्वा स्थपतिः प्रविशेद्वनम् ।।
ततस्तत्र परीक्षेत च्छिन्द्याद्भिन्याद्वनस्पतीन ।। २ ।।
सकोटरां लताबद्धां कृमिजग्धां विवर्जयेत् ।।
वह्निना च तथा स्पृष्टां पातितां पवनेन च।।३।।
कुञ्जरेण तथा भग्नां पक्षिणां निलयाश्च ये।।
तापसानां समीपे च सिक्ताश्च घटवारिणा।।४।।
सत्त्वानामाश्रया ये च ये च कुब्जा नराधिप ।।
सुषिरा ऊर्ध्वशुष्काश्च बालवृद्धास्तथैव च ।। ५ ।।
श्मशानचैत्यवल्मीकदेवतायतनोद्भवाः ।।
उद्यानजानेकवृक्षान्सीमावृक्षांस्तथैव च ।। ६ ।।
मार्गवृक्षान्महाराज प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।।
पलाशं कोविदारं च शाल्मलिं पिप्पलं वटम् ।। ७ ।।
आम्रं च पुष्पकं चैव कपित्थं च बिभीतकम् ।।
वर्जयेद्वेतसं चैव ये चारामास्तथा द्रुमाः ।।८।।
नन्दनं स्यन्दनं सालं शिंशपं खदिरं धवम् ।।
किंशुकं पद्मकं चैव हरिद्रं चीनकद्रुमम।।९।।
अर्जुनं च कदम्बं च मधूकं चाञ्जनं तथा।।

देववृक्षाँश्च जात्याँश्च तथा वै रक्तचन्दनम्।।3.89.१०।।
एतेऽ प्रशस्ता विज्ञेया ये च सारा महीरुहाः ।।
शस्ताशस्ता न ये प्रोक्तास्ते तु मध्यफलाः स्मृताः।।११।।
रक्तसारा नरेन्द्राणां शुक्लसारा द्विजन्मनाम् ।।
पीतसारा विशां शस्ताः शूद्राणां कृष्णमध्यकाः।।१२ ।।
छेत्तव्यं तु द्रुमं गत्वा सन्ध्याकाले तु पश्चिमे।।
द्रुमस्याग्रे बलिः कार्यो भूतानां तन्निवासिनाम्।।१३।।
कुल्माषोल्लोपिकाभक्ष्यपुष्पधूपादिभिर्नृप ।।
कृत्वा चास्ये ततो मन्त्रमिदं यदुकुलोद्वह।।१४।।
वसन्ति यत्र भूतानि तेभ्यः स्वस्ति नमोऽस्तु वः ।।
उपहारं गृहीत्वेमं क्रियतां वासपर्ययः ।। १५ ।।
भवद्भिश्चाभ्यनुज्ञातः पूजितैः प्रमथेश्वराः ।।
देवागारे नियोक्ष्यामि द्रुममेतमसंशयम् ।। १६ ।।
न चेद्भवन्तस्त्यक्ष्यन्ति द्रुममेतं ततो मम ।।
स्वप्ने भवद्भिर्वक्तव्यं यथातथ्यमनुग्रहात् ।। १७ ।।
एवमुक्त्वा तथा तत्र प्रस्वपेत्स्थपतिर्नृप ।।
दैवज्ञश्च महाभाग रक्षितो शस्त्रपाणिभिः ।। १८ ।।
ततः स्वप्नं शुभं रात्रौ तयोरेकोऽपि चेद्यदि ।।
पश्येद्राजन्न वा पश्येच्छिन्द्याद् वृक्षमसंशयम् ।। १९ ।।
स्वप्नं वाप्यशुभं पश्येन्न तं भिन्द्यात्कथञ्चन ।।
छेत्तव्यं छेदयेद् वृक्षं कल्यमुत्थाय बुद्धिमान् ।। 3.89.२० ।।
मध्वाज्याक्तेन राजेन्द्र ततः परशुना शुचिः ।।
रेखां प्रदक्षिणं कृत्वा पातयेत्प्रयतस्ततः ।। २१ ।।
पूर्वाग्रमुत्तराग्रं वा पतनं तस्य शस्यते ।।
ऐशान्यां च महाराज दिक्षु शेषासु गर्हितम् ।। २० ।।
वामे प्रभग्ने न ग्राह्यं प्राणिहिंसाकरं तथा ।।
प्रशस्तं पतितं वृक्षं ग्राह्यं भवति यत्नतः ।। २३ ।।
अग्रं मूलं प्रयत्नेन कर्तव्यं तस्य चिह्नितम् ।।
अग्रं देवस्य मूर्धानं पादं मूलं तु कारयेत् ।। २४ ।।
अर्चाकृता विपर्यस्ता तिर्यग्वा मरणावहा ।।
अग्रमूलविपर्यासं स्तम्भानां च विवर्जयेत् ।। २५ ।।
अग्रमूलविपर्यासे कृते वेश्म क्षयं व्रजेत् ।।
पूर्वाग्रा चोत्तराग्रा वा द्रुमा योज्या गृहेषु च ।। २६ ।।

महावंशेषु वंशेषु विपर्यस्ता विगर्हिताः ।।
दक्षिणाग्राः पराग्रा वा गृहस्वामिविपत्तिदाः ।। २७ ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन चिह्नैस्तं कारयेद्द्रुमम् ।।
अग्रे मूले च धर्मज्ञ ततः सम्यक्प्रवेशयेत् ।। २८ ।।
शकटेन महाराज नरैर्वाप्यथ गोवृषैः ।।
आप्ते दिवसनक्षत्रे मुहूर्ते चाभिपूजिते ।। २९ ।।
प्रविश्य सम्यक्तं विद्वान्यथायोगं नियोजयेत् ।।
यथोद्देशं महाराज स्थपतिर्लक्षणान्वितम् ।। 3.89.३० ।।
एवं हि कृत्वा वनसम्प्रवेशं यः काष्ठमानीय गृहाणि कुर्यात् ।।
वृद्धिर्भवेत्तस्य सदैव राजन्धनेन धान्येन सुतैश्च मुख्या ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे दारुपरीक्षा नामैकोननवतितमोऽध्यायः ।। ८९ ।।
3.90
मार्कण्डेय उवाच ।।
पूर्वोक्तविधिना गत्वा शिलां वाथ परीक्षयेत ।।
शैलं गत्वा महाराज दैवज्ञः स्थपतिस्तथा ।। १ ।।
शुक्ला शस्ता द्विजातीनां क्षत्त्रियाणां च लोहिता ।।
विशां पीता हिता कृष्णा शूद्राणां च हितप्रदा ।। २ ।।
एकवर्णां समां स्निग्धां निमग्नां च तथा क्षितौ ।।
घातातिमात्र स्फुटनां दृढां मृद्वीं मनोरमाम् ।।३ ।।
कोमलां सिकताहीनां प्रियां दृङ्गमनसोरपि ।।
सरित्सलिलनिर्धूतां पवित्रां तु जलोषिताम ।। ४ ।।
द्रुमच्छायोपगूढां च तीर्थाश्रयसमन्विताम ।।
आयामपरिणाहाढ्यां ग्राह्यां प्राहुर्मनीषिणः ।। ५ ।।
अग्राह्यां ज्वलनालीढां तप्तां भास्कररश्मिभिः ।।
अन्यकर्मोपयुक्तां च तथा क्षाराम्बुसंयुताम् ।। ६।।
अत्यन्तोपहतां रूक्षामपुण्यजनसेविताम ।।
तिलैः सम्भूषिता या तु विचित्रबिन्दुभिश्चिता ।।७।।
रेखामण्डलसङ्कीर्णां विद्धां विमलसंयुताम ।।
विमलं त्रिविधं ज्ञेयं लोहं कांस्यं च हेमजम् ।। ८ ।।
या लोहविमलैर्जुष्टा सा जनक्षयकारिणी ।।
कांस्याभविमलोपेता जनमानविनाशिनी ।। ९ ।।
हैमेन युक्ता दुर्भिक्षं तथा कुर्यादवग्रहम् ।।
धर्षणे च्छेदने चैव मण्डलं यत्प्रदृश्यते ।। 3.90.१० ।।

सगर्भां तां विजानीयाद् यत्नेन च विवर्जयेत ।।
मांजिष्ठवर्णसंकाशे गर्भे भवति दर्दुरः ।। ११ ।।
पीतके मण्डले गोधा कृष्णे विद्याद्भुजङ्गमम् ।।
कपिले मूषकं विद्यात्कृकलासं तथारुणे ।। १२ ।।
गुडवर्णे तु पाषाणं कापोते गृहगोधिका ।।
आपो निस्त्रिंशवर्णाभे भस्मवर्णे तु वालुका ।। १३ ।।
अतस्त्वेकतमेनापि युक्ता कर्तुर्विपर्यये ।।
एवं गर्भास्तु विज्ञेया बाह्यलक्षणलक्षिताः ।। १४ ।।
बाह्यतो लक्षणं नास्ति तेषां लेपानि दापयेत ।।
ब्राह्मीं माहेश्वरीं शाक्रीं वैष्णवीं तक्षणोचिताम् ।। १५ ।।
अजास्तन्येन संयोज्य शिलालेपं तु दापयेत् ।।
अहोरात्रे गते यत्र शिलालेपो न जायते ।। १६ ।।
सगर्भां तां विजानीयात्प्रयत्नेन विवर्जयेत ।।
कासीसं पीतकासीसं गव्यक्षीरेण पेषयेत् ।। १७ ।।
पाषाणं लेपितं तेन बहुवर्णं यदा भवेत ।।
सा शिला न प्रशस्ता स्यात्प्राणिगर्भा तु सा स्मृता ।। १८ ।।
मुस्तकं करवीरं च कुष्ठं तालीशपत्रकम ।।
स्त्रीस्तन्यपिष्टैरेतैस्तु पाषाणं लेपयेद्बुधः ।। १९ ।।
एभिर्लेपितमश्मानं यदा सिमिसिमायते ।।
कालकूटं विषं तत्र न तं हस्तेन संस्पृशेत् ।। ३.९०.२० ।।
श्वेतश्च पद्मवर्णश्च कुसुमोषणसन्निभः ।।
पाण्डुरो मुद्गवर्णश्च कापोतो भृङ्गसन्निभः ।। २१ ।।
ज्ञेयाः प्रशस्ताः पाषाणाः अष्टावेते न संशयः ।।
कृष्णवर्णा शिला या तु शुक्ला हीरकसंयुता ।। २२ ।।
सा शिला श्रीकरी ज्ञेया पुत्रपौत्रविवर्धिनी ।।
सितवर्णा तु या कृष्णैर्हीरकैः सबलीकृता।। २३ ।।
बहुदोषकरी सा तु कृष्णा वा रक्तहीरकैः ।।
सर्ववर्णेषु शुक्लेषु प्रशस्तं हीरकं विदुः।। २४ ।।
सर्वेषामेव वर्णानामन्यवर्णं विगर्हितम् ।।
ब्राह्मीं शिलां दिने गत्वा शोभने धूपयेद्बुधः ।। २५ ।।
क्षीरेण नृप गव्येन सकषायैस्तथा जलैः ।।
आच्छाद्य कुसुमैर्दर्भैः प्राग्वत्कुर्यात्तथा बलिम्।।२६।।
स्वप्नार्थं च स्वपेत्तत्र दैवज्ञः स्थपतिस्तथा ।।

प्राग्वद्दृष्टे शुभे स्वप्ने शिला नेया तु सा भवेत् ।। २७ ।।
अदृष्टे तु तथा स्वप्ने न दुष्टे शोभनं भवेत् ।।
पूजनं तु द्वितीयेऽह्नि कृत्वा भाण्डगणस्य तु ।। २८ ।।
च्छेदकस्य ततः कृत्वा संवाह्यं तं प्रवेशयेत् ।।
प्राग्वदेव महीपाल यथा वृक्षेषु कीर्तितम् ।। २९ ।।
शिलानां गर्भविज्ञानं यदुक्तं नृपसत्तम ।।
तदेव सर्वं जानीहि द्रुमाणामपि यत्नतः ।। 3.90.३० ।।
अनेन सम्यग्विधिना गृहीता शिला भवेत्सर्वसुखावहा सा ।।
तस्मात्प्रयत्नेन यथोक्तमेतद्वनप्रवेशं सकलं हि कुर्यात् ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शिलापरीक्षा नाम नवतितमोऽध्यायः ।।९०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०९१-०९५

https://sa.wikisource.org/s/1oz3

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.91
मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि पक्वेष्टनिचयं तव ।।
ब्राह्मणानां शुभा श्वेता क्षत्रियाणां तु लोहिता ।। १ ।।
मृत्पीता वैश्यजातीनां कृष्णा चैवान्त्यजन्मनाम् ।।
यस्य वर्णस्य या शस्ता तां मृदं ग्राहयेद्बुधः ।। २ ।।
असङ्कीर्णाच्छुभाद्देशाद्गृहीत्वा शोषयेन्मृदम् ।।
शोषितां तां विमृद्नीयात्सशैवालेन चाम्भसा ।।३।।
हस्तदीर्घेण यन्त्रेण तदर्धविस्तृतेन च ।।
तदर्धमुच्छ्रितेनाथ कर्तव्या वेष्टका मताः ।। ४।।
आतपे तास्तथा शुष्का विपचेन्नृपसत्तम ।।
काष्ठैरसारैर्भूपाल गोकरीषैस्तृणैस्तथा ।। ५ ।।
मृदुना नृप पाकेन न शान्त्यर्थं पचेच्च ताः ।।
अपक्वांश्च न संग्राह्या न विलीनाः कथञ्चन ।। ६ ।।
तासामत्यर्थपक्वानां भङ्गो भवति रूपके ।।
भवन्त्यसाराश्चापक्वा विलीनाः कर्दनाशदाः ।। ७ ।।
इष्टकानिचये वह्निं यो नरः संप्रयच्छति ।।
सोमविक्रयिणा तुल्यः स तु पापः प्रकीर्तितः ।। ८ ।।
तस्माच्छुद्धेन मूलेन तत्राग्निं दापयेन्नरः ।।
वर्तमानमुखः सत्यं संविभज्य प्रयत्नतः ।। ९ ।।
पक्वास्तु शीतलीभूताः स्वानुरूपैस्त्वरूपकैः ।।
सम्यक्संयोजिता योज्या यथास्थाने नराधिप ।। 3.91.१० ।।
इष्टकासञ्चये नैवमेकैकं रूपकं बुधः ।।
दर्शयेत्तु सुयुक्तेन यमस्याज्ञां विजानता ।। ११ ।।
एवं रूपकविन्यासं शिलास्वपि विधीयते।।
एवं सुयुक्त्या कुर्वंति काष्ठसंघातकं तथा ।। १२ ।।
काष्ठानामायसं बन्धं सम्यक्कार्यं विजानता ।।
इष्टकानामपक्वानां पङ्कबन्धो विधीयते ।।१३।।
इष्टकानां तु पक्वानां शिलानां च नराधिप ।।
बन्धः कार्यः प्रयत्नेन वज्रलेपकृतः शुभः ।। १४ ।।
पक्वेष्टकानां रचना मयोक्ता सुधान्विता सैव भवेन्नरेन्द्र ।।
सुधाशिलानां त्रिदशाधिवासे सुधाशिला नैव गृहेषु देया ।।१५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० वः सं० इष्टकापरीक्षा नामैकनवतितमोऽध्यायः।। ९१ ।।
3.92

मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि वज्रलेपविधिं तव ।।
बिन्दुकांश्च कपित्थांश्च आम्रान्संहृत्य यत्नतः ।। १ ।।
शाल्मलीनां तथा पुष्पं सल्लकीबीजमेव च ।।
धनुषश्च तथा कल्कं वचां च मनुजेश्वर ।। २।।
एतेषां समवेतानां समानां मनुजोत्तम ।।
तोयमष्टगुणं क्वाथमष्टभागा वशेषितम् ।। ३ ।।
ततस्तत्र क्षिपेद्द्रव्यं शुणु तच्च समासतः ।।
मल्लकीनां तु विन्यासं वत्सलस्य च गुग्गुलम्।।४।।
भल्लातकानि बिल्वानि कुर्मुरुं सर्जमेव च ।।
अतसीं वसुतप्तोऽयं वज्रलेपः प्रकीर्तितः ।। ५ ।।
लाक्षां च कुन्दरुं चैव गृहधूमं तथैव च ।।
कपित्थबिल्वमध्यानि तथा नागफलं नृप ।। ६ ।।
बलां च मधुकं चैव किंजापं मदनं तथा ।।
मञ्जिष्ठासल्लकं सर्जं वज्रलेपः प्रकीर्तितः ।। ७ ।।
विषाणानि गवां राजन्महिषाणां तथैव च ।।
अजानां च तथा चर्म माहिष्यं गव्यमेव च ।। ८ ।।
रसबिंबकपित्थास्तु वज्रलेपः प्रकीर्तितः ।।
अष्टौ भागास्तु नागस्य कांस्यभागद्वयं तथा ।। ९ ।।
रीतिभागं च कथितो वज्रलेपस्तथैव च ।।
सुधापक्वा ततः क्लिन्ना गव्यचर्मसमन्विता ।। 3.92.१० ।।
खररोमयुता राजन्वज्रलेपस्तथैव च ।।
तेषामेकैकसंयुक्ताः कार्याः शैलगृहा नृप ।। ११ ।।
पक्वेष्टकगताश्चैव स्थायिनो मनुजोत्तम ।।
वज्रलेपयुता ह्येते भवन्त्यपि दृढास्तथा ।। १२ ।।
तिष्ठन्ति सुमहाराज संवत्सरशतान्यपि ।।
सहस्राणि च धर्मज्ञ चायुतान्यर्बुदानि च ।। १३ ।।
सुधावर्णेन सर्वत्र लेपं दद्यात्तथा बहिः ।।
ततश्च तां सुधां दद्याच्छोभार्थमरिमर्दन ।। १४ ।।
वज्रलेपविधानं तु प्रोक्तं सम्यक्तया तव ।।
देवायतनमुख्येषु तथा च भवनेषु च ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वज्रलेपनिरूपणन्नाम द्विनवतितमोऽध्यायः ।। ९२ ।।
3.93

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
कृते तु देवायतने विधानं नाभवत्क्षितौ ।।
कैवलं हि तदा ह्यासीत्प्रत्यक्षेण नराधिप ।। १ ।।
प्रत्यक्षेणापि दृश्यन्ते त्रेता द्वापरयोर्जनाः ।।
देवानां प्रतिमाः कृत्वा पूजयन्ति यथाविधिम् ।। २ ।।
गृहे प्रतिष्ठा तत्रापि त्रेतायां तु प्रवर्तिता ।।
द्वापरे चाप्यरण्येषु ऋषिभिस्तु ततः कृता ।। ३ ।।
तेषां सम्पूजनं नित्यं सिद्धैस्तु क्रियते नृप ।।
प्रतिष्ठामात्रकरणान्निर्वृता ऋषयस्तु ते ।।४।।
कलौ प्रवृत्तः सर्वोऽयं प्रतिष्ठाकरणो जनः ।।
ज्ञानं परं कृतयुगे त्रेतायां च तपः परम ।। ५ ।।
द्वापरे तु तथा ज्ञेयं प्रतिष्ठा तु कलौ युगे ।।
देवतावेश्मपूर्वाणि नगराणि कलौ युगे ।। ६ ।।
कर्तव्यानि महीपालैः स्वर्गलोकमभीप्सुभिः ।।
राजा तु सर्वनगरं न कुर्यान्नृपसत्तम ।। ७ ।।
यो न राजा हतो युद्धे स पुरं कर्तुमर्हति ।।
रूपकं च सुनामाख्यं कुर्याद्राजा तथाप्यसौ ।। ८ ।।
दुर्गं सर्वेण कर्तव्यं राज्ञा भूपतिसत्तम ।।
भूमिदानादिभिर्यस्तु कुर्यात्सुविहितं मुदा ।। ९ ।।
प्रतिष्ठां सकलां कुर्यादन्यथा पापभाग्भवेत् ।।
तत्कृतायां सुरार्चायामनिष्टं स्यात्कलौ युगे ।। ३.९३.१० ।।
कृतं तु तदनिष्टं स्याज्जन्मान्तरशतेष्वपि ।।
कृतत्रेताद्वापरेषु प्रतिष्ठाकरणात्फलम ।। ११ ।।
यस्मात्तेषु कृतामर्चां सिद्धाः सम्पूजयन्त्यलम् ।।
कलौ कृतायामर्चायां सिद्धपूजा न विद्यते ।। १२ ।।
तस्मात्सुविहिता कुर्याद्भूमिदानादिभिः कलौ ।।
येन राज्ञा हतो राजा नान्यो युधि भवेत्कलौ ।। १३ ।।
प्रतिष्ठा तेन कर्तव्या नगरे पूर्वनिर्मिते ।।
अनुज्ञां नृपतेः प्राप्य कुयादन्योऽपि यादव ।। १४ ।।
स्थिरां प्रतिष्ठां गृह्यायां नृपानुज्ञानकारणम् ।।
परप्रणीतां यस्त्वर्चां स कुर्यात्पुनरेव तु ।। १५ ।।
विधानं भूमिदानाद्यं कुर्यात्तत्र न शक्तितः ।।
द्विगुणं फलमाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ।। १६ ।।

कृत्वा सुविहितामर्चां प्रतिष्ठाप्य यथाविधि ।।
इष्टापूर्तेन धर्मेण नरो युज्यत्यसंशयम् ।। १७ ।।
राजसूयाश्वमेधानां फलेन च नराधिप ।।
कृते त्रेतायुगे राजन्द्वापरे च नरोत्तमाः ।। १८ ।।
आगच्छन्ति नृलोकेऽस्मिन्सशरीरा दिवौकसः ।।
नागच्छन्ति कलौ यस्मात्सशरीराः कथंचन ।। १९ ।।
आगच्छन्ति प्रतिष्ठासु द्विजैरावाहितास्ततः ।।
तस्मात्कलौ प्रयत्नेन प्रतिष्ठां कारयेद्बुधः ।। ३.९३.२० ।।
अर्चास्थैस्त्रिदशैर्लोकः कलौ सर्वो हि पाल्यते।।
अर्चागताश्च गृह्णन्ति कृतदेवप्रतिष्ठिताः ।। २१ ।।
तस्मात्कलौ प्रयत्नेन प्रतिष्ठाकरणं हितम् ।।
यत्नात्सुविहितं कुर्याद्भूमिदानादिभिस्सदा ।। २२ ।।
इष्ट्वा यज्ञैर्यथा यान्ति मानवास्त्रिदिवालयम् ।।
तथैव राजन् गच्छन्ति कृतदेवप्रतिष्ठकाः ।। २३ ।।
तस्मात्कलौ प्रतिष्ठानं कर्तव्यं भूरिदक्षिणम् ।।
यत्नात्सुविहितं कृत्वा भूमिदानादिभिः शुभा ।। २४ ।।
दुर्गे प्रतिष्ठा कर्तव्या नगरे च तथा शुभे ।।
नित्यमापणवीथ्यग्रे नान्यत्रेति नराधिप ।। २५ ।।
ग्रामे वा यदि वा घोषे नास्ति यत्रापणं नृप ।।
तत्रोद्याने बहिः कार्या ग्राममध्ये न कारयेत् ।। २६ ।।
नदीतीरेषु कर्तव्या वनेषूपवनेषु च ।।
सरसां चैव तीरेषु गिरीणां शिखरेषु च ।। २७ ।।
उपत्यकासु रम्यासु गुहासु च विशेषतः ।।
एतेषु यान्ति सान्निध्यं स्थानेषु त्रिदिवौकसः ।। २८ ।।
जलाशयविहीनेषु देशेषु मनुजोत्तम ।।
सान्निध्यं नैव कुर्वन्ति कदाचित्त्रिदिवौकसः ।। २९ ।।
तथा सुरगृहं कार्यं यथा वामे जलाशयम् ।।
पुरस्ताद्वा भवेत्तस्य नान्यथा मनुजाधिप ।। ३.९३.३० ।।
समंतात्तु जलं शस्तं द्वीपे देवगृहे कृते ।।
यत्र देवगृहं कार्यं तत्र भूमिं परीक्षयेत ।। ३१ ।।
श्वेता रक्ता तथा पीता कृष्णा वर्णक्रमान्विता ।।
कुशाभिश्च शरैः काशैर्दूर्वाभिश्च तथा युता ।। ३२ ।।।
मधुरा च कषाया च तथा तु लवणा च या ।।

वर्णक्रमाद्विता भूमिः सर्वेषां शृण्वतः परम् ।। ३३ ।।
कण्टकिद्रुमसङ्कीर्णा शर्करालोष्टसंयुता ।।
अशुभ्रा विषमा दुर्गा सवल्मीका तथा च या ।। ३४ ।।
मूषिकावासबहुला पिपीलकगुणान्विता ।।
नित्यं च शकटच्छिन्ना प्लुता या च पुरोदकैः ।। ३५ ।।
अघातसूना भूमिश्च बन्धनागारसंयुता ।।
वसतिर्यत्र दग्धा च विद्युता वह्निनापि वा ।। ३६ ।।
वसतां दृष्टिदोषा च कूर्मपृष्ठा तथैव च ।।
त्रिकोणा स्रग्विहीना च शूर्पाकारा तथा च या ।। ३९।।
दक्षिणेन तथा निम्ना निम्ना पृष्ठत एव च ।
पुराम्बुग्राहिणी या च सुशिरा च तथा नृप ।। ३८ ।।
खातं च सुमृदा यत्र पूर्यते न पुनस्तथा ।।
खाते यत्र कृतं दीपं प्रम्लानिमुपगच्छति ।। ३९ ।।
माल्यं च म्लायते खाते तां भूमिं परिवर्जयेत ।।
खाते तोयेन पूर्णे च यत्र तोयं न तिष्ठति ।। 3.93.४० ।।
तां भूमिं वर्जयद्यत्नाद्दुर्गन्धा च तथापि या ।।
प्रागुदक्प्रवणा शस्ता स्निग्धा च सुदृढा तथा ।। ४१ ।।
खातेऽधिकां च मृद्यत्र पूर्यमाणे भवेन्नृप ।।
दीपो न म्लायते यत्र न्यस्तं च कुसुमं तथा ।। ४२।।
तोयं सन्तिष्ठते खाते यत्र कालान्तरं बहु ।।
सा प्रशस्ता मही ज्ञेया सुगन्धा सुस्वना तथा ।। ४३ ।।
भुवः परीक्षणं कुर्याद्दिवसेऽतिशुभे तथा ।।
भुवः परीक्षणं यत्र मङ्गल्यद्रव्यदर्शनम् ।। ४४ ।।
श्रवणं वा तथैव स्यात्सा शुभा स्याद्वसुन्धरा ।।
न तां राजन्परीक्षेत प्रशस्ता सा प्रकीर्तिता ।। ४५ ।।
अमङ्गल्यं तथा दृष्ट्वा श्रुतं वा नृपसत्तम ।।
भुवः परीक्षणं तत्र न कार्यमशुभा हि सा ।। ४६ ।।
शुभा मही यत्र भवेन्नृवीर कार्या प्रतिष्ठा भवतीह तत्र ।।
कृता भवेत्तत्र नरेन्द्रचन्द्र हिताय कर्तुः स्वविवृद्धये च ।। ४७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भूमि परीक्षा नाम त्रिनवतिमोऽध्यायः ।। ९३ ।।
3.94
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
शुभां परीक्ष्य वसुधां तत्र कुर्यात्सुरालयम ।।
आदौ तां शोधयेद्विद्वान्दिवसे गुणसंयुते ।। १ ।।

तत्र देशं शुभं विद्वान्गोमयेनोपलेपयेत ।।
ततः सम्पूजयेत्तत्र देवदेवं विनायकम् ।। ४ ।।
तथा च विश्वकर्माणं भाण्डं तदुपयोगि च ।।
पललोल्लपिका भक्ष्यकुल्माषौदनपर्पटैः ।। ३ ।।
परमान्नेन सत्यैश्च पुष्पधूपानुलेपनैः ।।
पूजयित्वा च दैवज्ञं सात्त्वतं स्थपतिं तथा ।। ४ ।।
भुवः संशोधनं कुर्याद्यथावत्पृथिवीपतिः ।।
तावत्संशोधयेद्भूमिं निजां यावत्प्रदृश्यते ।। ५ ।।
तदा संशोधयेद्विद्वान्यावत्स्याच्छल्यवर्जिता ।।
ततस्तु पूरयेत्पश्चाद्दृढं मृत्तिकया पुनः ।। ६ ।।
तद्वर्णया तया शस्ता यस्य वर्णस्य कीर्तिता ।।
अशल्यया मृत्तिकया पूरयेत्सुदृढं पुनः ।। ७ ।।
कृत्वा तु पूरितं देशं सुदृढं सुसमन्ततः ।।
सुसूक्ष्मशल्यज्ञानार्थं कुर्याच्छल्यपरीक्षणम् ।। ८ ।।
यथा वक्ष्याम्यहं राजंस्तथा यत्नेन बुद्धिमान् ।।
यदि स्याच्छल्यसंयुक्ता शल्यमुद्धृत्य यत्नतः ।। ९ ।।
पुनः सम्पूरयेद्विद्वान्यत्नाच्छुभमृदा नृप ।।
एवं संशोध्य भूमिं तु कुम्भं संस्थापयेत्ततः ।। 3.94.१० ।।
शिलान्यासं तु कुर्वीत तत्रैवाऽह्नि चतुर्दिशम् ।।
पक्वेष्टारचिते कार्यास्ता एव तु चतुर्दिशम् ।। ११ ।।
मृन्मये चेष्टकान्यासं कर्तव्यं न च दारुणे ।।
शुभे दिवसनक्षत्रे मुहूर्ते चाभिपूजिते ।। १२ ।।
कुम्भाकारां शिलां कुर्याच्छैलदेवगृहे शुभम् ।।
अन्यत्र ताम्रकलशं सुदृढं यत्र संयुतम् ।। १३ ।।
चतुःषष्टिपदं कृत्वा समे स्थाने तु मण्डलम् ।।
कृत्वा तु देवतान्यासं तत्र मण्डलके द्विज ।। १४ ।।
सर्वेषां वास्तुविद्योक्ता देवतानां यथाविधि ।।
श्रियाः सम्पूजनं कृत्वा वासुदेवस्य चाप्यथ ।। १५ ।।
पूजनं मण्डले कार्यं वास्तुदेवगणस्य च ।।
विनायकस्य देवस्य विश्वकर्मण एव च ।। १६ ।।
भाण्डानां च महाराज तथा तदुपयोगिनाम् ।।
गन्धार्घपुष्पनैवेद्यधूपदीपैर्यथाविधि ।। १७ ।।
ॐकारपूतमाज्यं च जुहुयाच्छ्रीधरस्य च ।।

श्रियाः कृत्वा ततो होमं ब्रह्मणः कारयेत्तदा ।। १८ ।।
ब्रह्माणं पुरतः कृत्वा वासुदेवगणस्य च ।।
मध्ये कृत्वा ततः कुम्भं शिलान्यासं तु कारयेत ।। १९ ।।
ऐशाने तु ततः कोणे शिलां पूर्वं प्रतिष्ठिताम् ।।
प्रदक्षिणं ततो राजञ्छिलान्यासं विधीयते ।। 3.94.२० ।।
सूत्रन्यासं तु कुर्वीत तस्मिन्नेव तथाहनि ।।
यथानिवेशं कर्तव्यं प्रासादस्य सुनिश्चितम् ।। २१ ।।
कृत्वा तु सूत्रविन्यासं नाधिकं तं तु कारयेत् ।।
नूनं मनुजशार्दूल कर्तुर्दोषकरावुभौ।। २२ ।।
कुम्भस्य च शिलानां च ततः स्थानं विधीयते ।।
वटाश्वत्थकषायेण सर्वौषधिजलैस्ततः ।। २३ ।।
ततोऽनुलेपनं कुर्याच्चन्दनेन सुगन्धिना ।।
आच्छादनं ततः कार्यं वासोभिः कुसुमैस्तथा ।। २४ ।।
धूपं दीपं सुनैवेद्यं तेषां नाम्ना निवेदयेत् ।।
दक्षिणाभिर्द्विजेन्द्राणां ततः पूजा विधीयते ।। २५ ।।
कालवित्स्थपतिः पूज्यो ततो राम विजानता ।।
ततः कर्ता जपेन्मन्त्रं स्थपतिं वाथ कालवित् ।। २६ ।।
नन्दे नन्दय वासिष्ठे वसुभिः पूजया सह ।।
जये भार्गवदायादे प्रजाभ्यो जयमावह ।। २७ ।।
पूर्णेङ्गिरसदायादे पूर्णकामं कुरुष्व माम् ।।
भद्रे कश्यपदायादे कुरु भद्रां गतिं मम ।। २८ ।।
सर्वबीजसमायुक्ते सर्वरत्नौषधैर्वृते ।।
रुचिरे नन्दिते नन्दे वासिष्ठे रम्यतामिह ।। २९ ।।
प्रजापतिसुते देवि चतुरस्रे महीमयि ।।
सुभगे सुव्रते भद्रे इह काश्यपि रम्यताम् ।। 3.94.३० ।।
अव्यङ्गे चाक्षते पूर्णे मुनेरंगिरसः सुते ।।
इष्टके त्वं प्रयच्छेष्टं प्रतिष्ठां कामयाम्यहम् ।। ३१ ।।
देशस्वामिपुरस्वामिपशुस्वामिपरिग्रहे ।।
मनुष्यपशुहस्त्यश्वधन वृद्धिकरी भव ।। ३२ ।।
अनेनैव विधानेन कार्या भूमिः समीक्षया ।।
द्वारन्यासं महाराज द्वारोच्छ्रायस्तथैव च ।। ३३ ।।
स्तम्भोच्छ्रायं तथा वंशविन्यासं च यदूत्तम ।।
तथामलकसारस्य चिह्नस्य तु समुच्छ्रयम् ।।३४।।

आयुधं वाहनं चिह्नं यस्य देवस्य यद्भवेत्।।
तस्मादेकतमं चिह्नं कार्यं चामलसारके ।। ३५ ।।
सुधासिते समाप्ते तु चित्रकर्म विधीयते ।।
कटिः सुचित्रिता कार्या पृष्ठं कार्यं सुधासितम् ।। ३६ ।।
चित्रलक्षणवत्कार्यं सर्वकामसमृद्धिदम् ।।
आश्चर्याणि तथान्यानि तत्र यत्नान्निवेशयेत ।। ३७ ।।
चिह्नं विष्णुगृहे तत्र गरुडं वापि कारयेत ।।
दुर्गागृहे तथा सिंहं त्रिशूलं हरवेश्मनि ।। ३८ ।।
पद्मं लक्ष्मीगृहे चिह्नं हंसं स्याद्ब्रह्मणो गृहे ।।
मकरं कामदेवस्य तालं सङ्कर्षणस्य तु ।। ३९ ।।
अर्धचन्द्रस्थितं सिंहमादित्यस्य गृहे भवेत् ।।
वृत्तमण्डलमध्यस्थं मृगं चन्द्रसमो भवेत् ।। 3.94.४० ।।
वज्रं शक्रस्य कुर्वीत दण्डं वैवस्वतस्य च ।।
वरुणस्य तथा पाशं गदां च धनदस्य वै ।। ४१ ।।
स्कन्दस्य शक्तिः कर्तव्या गणाध्यक्षस्य पार्थिव ।।
कर्तव्यं परशोश्चिह्नं वह्नेर्ज्वाला विधीयते ।। ४२ ।।
वायोरम्बरभङ्गन्तु उष्ट्रं निर्ॠतये तथा ।।
अन्येषामपि देवानां चिह्नं स्यादायुधं स्वकम् ।। ४३ ।।
ततो ध्वजस्य विन्यासः कर्तव्यः पृथिवीपते ।।
असुरा वासमिच्छन्ति ध्वजहीने सुरालये ।। ४४ ।।
ध्वजेन सकलं पापं ध्वजदस्य विनश्यति ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन दद्याद्देवगृहे ध्वजम् ।। ४५ ।।
एवं कृते देवगृहे नरेन्द्र वृद्धिः सदा स्यान्न हि संशयोऽत्र ।।
तस्मात्प्रयत्नेन विधानयुक्तं देवालयं कार्यमदीनसत्त्व ।। ४६ ।।
इति श्रीवि० ध० तृ० ख० मा० व० सं० ब्रह्मशिल्पध्वजविधिर्नाम चतुर्णवतितमोऽध्यायः ।। ९४ ।।
3.95
एवं वादिनं श्रीभगवन्तममलतपसमतियश सञ्चिरजीविनं श्रीमार्कण्डेयं राजा वज्रः पप्रच्छ ।
भगवन्नष्टशल्यज्ञानं कथं भवति तमुवाच श्रीभगवान्मार्कण्डेयः ।
कदाचित्कमपि महद्भूतं त्रैलोक्यनाशायार्थितमभवत् ।
तद्भूतं ससंभ्रमैस्त्रिदशैर्निगृह्य वेगेनाधोमुखं न्यस्तम् ।।
तस्य चोत्थानभीता देवा अङ्गेषूपविष्टाः ।
तस्य पर्जन्याद्याः क्रमेण दक्षिणेऽङ्गभागे, व्युत्क्रमेण नागाद्या वामे, पर्जन्यहुताशनौ शिरसि, करग्रहौ वदने,दृशोश्च यज्ञकामौ, स्तनयोर्महेन्द्रादिती, श्रवणयोः रव्यदिती, उरःस्थले अंसयोश्च सत्यभृशान्तरिक्षपवनाः ।

भुजे चन्द्रभल्लाटमुख्या नागराजानः, द्वितीये भुजे सावित्रसवितारौ करौ रुद्रव्याधी द्वितीये करे, अर्यमा पृथिवीधरश्च करस्य कक्ष्ययोः, पुष्पवितथबहक्षताः पार्श्वे, शोषशोकयक्षाश्च द्वितीये पार्श्वे, हृदि ब्रह्मा, विवस्वान्मित्रश्च जठरे, जयेन्द्रौ मेढ्रे, वृषणयोश्च यमवरुणौ, स्फिजि वृषासुरौ, ऊर्वोः गन्धर्वपुष्पदन्तौ, जान्वोः मृगग्रीवौ. जङ्घयोः पितृदौवारिकौ चरणयोः, एवमयमेशानी दिक् शिरः नैर्ऋती दिगादौ वास्तुपुरुषः ।।

तत्र च यत्स्वाङ्गं स्पृशप्रष्टा प्रयच्छति तत्रैव वास्त्वङ्गे शल्यं विद्यात् ।

अथवा यत्रैवाङ्गे गृहपतेः भूयोभूयो रुग्भवति ।।

अथ वास्तुदेवतामेकैकामुद्दिश्य घृतं जुहुयात् ।

यद्वाज्यं हूयमाने अग्निलक्षणमशरभं भवेत्तद्देवदेशे वा ।।

अथैतद्देवताभागे सुखेन शल्यज्ञानमहं चतुष्षष्टिपदविभागेन वक्ष्यामि ।

तत्र बहिः पूर्वेणार्धपदेश्वरः ।

पर्जन्यः अध्यर्धपदेश्वरः, पर्जन्यः अध्यर्धपदेश्वरकरग्रहः महेन्द्ररविसत्यवृषाः यथाक्रमं द्विद्विग्रहेशाः; अन्तरिक्षोध्यर्धपदेशः ।

पवनोऽर्धपदेशश्च दक्षिणेन पुष्पोऽर्धपदेशः ।

वितथोऽध्यर्धपदेशः ।

गृहर्क्षतयवभृङ्गगन्धर्वा द्विपदेशाः. कोशोऽध्यर्धपदेशः ।

शेषोऽर्धपदेशश्चात्र दिङ्नगराजेनार्धपदेशाः ।

मुख्योऽर्धपदेशः ।

भल्लाटचन्द्रादिदितयो द्विपदेशाः ।

रागोऽध्यर्धपदेशः ।

तदाशनोऽर्धपदेशश्च तदन्तरः पूर्वेणार्धपदनाथः ।

यक्षो द्विपदनाथोऽयं मा अर्धपदनाथः सावित्रो दक्षिणतोऽर्धपदनाथः सविता द्विपदनाथो मित्रः अर्धपदनाथो रुद्रः ।

उदगर्धपदनाथो व्याधिः ।

द्विपदनाथो महीश्वरः ।

अर्धपादनाथः कामः ।

मध्ये चतुष्पदेश्वरो ब्रह्मा एवं बहिर्द्वात्रिंशद्देवताः ।

अन्तस्त्रयोदश ।

एवं पञ्चचत्वारिंशत् ।

तत्र प्रश्नकाले ।

यस्य नाम श्रूयते रुतं वा तदस्ति विद्यात् पृच्छकवचनप्रथमाक्षराद्वा अकारादिवर्गे वाजिनराः श्वगोमायुमेषरासभाजम ।

वस्तुतो नवधा विभक्तस्य मध्ये वकारः अकनत एवं सग इत्येते क्रमेण प्राच्यादिषु वर्णाः ।

वर्णप्रथमश्रवणाद्वास्तुनि तद्दिशि शल्यम् ।
लग्नाच्छून्येषु केन्द्रेषु निःशल्यं दृढं भवति ।
पापयुक्तेषु सशल्यं च केन्द्रे राशिवशा दिग्भवति बलिनिग्रहे अस्थिशल्यम् ।
बलहीने शर्कराङ्गारकाष्ठतुषभस्मादि तत्र सर्वेप्वस्थिषु कर्तुर्मरणं भवति
शर्करातुषकेशाङ्गारभस्मशल्येषु शोकानर्थव्याधिमरणचौरोपद्रवाः सशल्ये च देवतायतने
देवतासन्निधानं न भवति ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन निःशल्यं वास्तुदैवतायतनं कुर्यात् ।
देवतायतनदक्षिणे भागे देवताकोशभवनम् ।
तस्याग्नेये महानसम् ।
दक्षिणेन स्नानभवनम ।
नैऋते कुप्यगृहम् ।। ।
पश्चिमेन तोयगृहम ।
वायव्येन भाण्डगृहम् ।
उदक्प्रेक्ष्यागारम् ।
ऐशानेनेज्यागृहम् ।
प्राक्सर्वकर्मकारगृहमिति।।
एतान्यपि शल्यवर्जितानि कुर्यात् सर्वत्र द्रविणशल्येन वृद्धिर्भवति ।
तद्विज्ञानं भवति ।
भवति चात्र-
ऊर्द्ध्वस्थे केन्द्रगे सोम्यै शल्यं द्रविणसंज्ञितम्।
दिक्त्वत्राप्यवगन्तव्या केन्द्रराशिवशेन च।। १ ।।
ऊष्मा प्रदृश्यते यत्र च्छत्राकारः क्षितौ क्वचित् ।
तत्र वित्तं विजानीयात्सुषिरं यदि भूतलम्।।२।।
नीलाभिः श्वेतपक्ष्माभिर्मक्षिकाभिः समन्विता ।।
दुर्गन्धा च तथा भूमिस्तत्राधस्ताद्धनं भवेत् ।। ३ ।।
एकनालसमर्थे द्वे दृश्येते यत्र पुष्करे ।। ।
भूयोभूयश्च तत्राधः कथयन्ति धनं बहु ।। ४ ।।
अक्षीरा क्षीरिणो वृक्षास्तन्तुभिर्यदि वेष्टिताः ।।
अकण्टकाः कण्टकिनस्तत्रापि द्रविणं वदेत् ।।५।।
द्रुमे भवति वंदाकं यत्र चान्यं नराधिप ।। ।।
तत्रापि द्रविणं वाच्यं श्वेतं यत्र च किंशुकम् ।। ६ ।।
हिमाम्भसी न ध्रियते न प्ररोहन्ति पादपाः ।।
अकाले पुप्पदा वृक्षास्तत्राधो धनमादिशेत ।। ७ ।।

शाङ्गको मैथुनं यत्र भुजगश्चित्रमस्तकः ।।
दृश्यते यत्र राजेन्द्र तत्राधो धनमादिशेत ।। ८ ।।
इति श्रीवि० ध० तृ० मा० व० सं० प्रतिष्ठाकल्पशल्योद्धारो नाम पञ्चनवतितमोऽध्यायः।।९५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ०९६-१००

https://sa.wikisource.org/s/111s

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.96
वज्र उवाच ।।
कस्मिन्काले तु कर्तव्या प्रतिष्ठा भृगुनन्दन ।।
कस्मिन्कस्मिन्कृता काले तदा भवति कीदृशी ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
शृणु कालं प्रवक्ष्यामि प्रतिष्ठाकरणे तव ।। '
यस्मिन्यस्मिन्कृता काले यथा भवति यादव ।। २ ।।
नित्यं सन्निहिता लोके वैष्णवे त युगे कृता ।।
धनधान्यवती स्फीता वरदा च तथा भवेत् ।। ३ ।।
दृष्टा भवति विख्याता त्रिदशेशगुरोर्युगे ।।
ऐन्द्रे तेजोवती स्फीता भूतनिग्रहकारिणी ।।४।।
तथाविधा तथाग्नेये भूतदाहमवाप्नुयात ।।
नित्याश्चर्ययुता त्वाष्ट्रे गम्या लोकैस्तथैव च ।। ५ ।।
आहिर्बुध्न्ये दृढा नित्यं लोकानुग्रहकारिणी ।।।
पित्र्ये विनाशमाप्नोति कर्तुश्च मरणावहा ।।६।।
वैश्वे लोकहिता कर्तुर्लोकगम्या कृता भवेत ।।
सौम्या सौम्ये तथा कान्ता वरदा च तथा भवेत् ।। ७ ।।
ऐन्द्राग्ने नाशमाप्नोति कर्तुः कृत्वा विनाशनम् ।।
अश्विनी श्रीमती भूत्वा शीघ्रं नाशमवाप्नुयात ।। ८ ।।
लोकाभिगम्या भाग्ये स्यात्कर्तुर्दोषवती भवेत ।।
अशुभोऽपि युगे कार्या प्रतिष्ठा मनुजोत्तम ।। ९ ।।
यस्मिन्यस्मिन्युगे नाथो योयो देवः प्रकीर्तितः ।।
धनधान्यवती स्फीता कर्तुः श्रेयोवहा तथा ।। 3.96.१० ।।
संवत्सराख्ये कर्तव्या नित्यमाज्ञायुता भवेत ।।
परिपूर्वे तु भूतघ्नी लोकख्याता तथैव च।। १ १।।
इडापूर्वे तथा सौम्या वरदा लोकसुन्दरी ।।
अनुपूर्वे तु वरदा धनधान्यवती भवेत्। १२।।
तत्पूर्वे नाशमाप्नोति कर्तुर्नाशावहा भवेत्।।
तत्रापि शंभोर्मृत्योश्च यमस्य च हिता भवेत्।। १३।।
उत्तरे ह्ययने सौम्या धनवृद्धिकरी भवेत्।।
धनधान्ययुता स्फीता लोकानन्दकरी भवेत्।। १४।।
दक्षिणे त्वयने कर्तुः पापवृद्धिकरी भवेत् ।।
तत्रापि सुप्ते देवेशे सर्वानर्थविवर्द्धिनी ।। १५ ।।

शिशिरे लोककान्ता स्याद् दृढा च वसुधाधिप ।।
स्फीता वसन्ते सौम्या च वरदा च तथा भवेत् ।। १६ ।।
ग्रीष्मे तेजस्विनी कान्ता भूतनिग्रहकारिणी।।
प्रावृट्काले कृता नाशं कर्त्रा सह समाप्नुयात ।। १७।।
शरत्काले कृता नाशं शीघ्रमेव प्रपद्यते।।
हेमन्ते वरदा सौम्या धर्मवृद्धिकरी भवेत ।। ।। १८ ।।
माघे कर्तुर्विनाशाय फाल्गुने सुभगा भवेत ।।
लोकानन्दकरी चैत्रे वैशाखे धनसंयुता ।। १९ ।।
आज्ञायुता तथा ज्येष्ठे आषाढे कर्तृवृद्धिदा ।।
श्रावणे धनहीना स्यात्प्रोष्ठपादे विनश्यति ।। 3.96.२० ।।
आश्विने नाशमाप्नोति वह्निना कार्तिके तथा ।।
सौम्ये सौभाग्यमत्तुल्यं पौषे पुष्टिरनुत्तमा ।।२१ ।।
दोषावहाधिमासे स्यात्कर्त्तुरात्मन एव च ।।
कृष्णपक्षत्रिभागे तु प्रथमे स्याच्छुभावहा ।।२२।।
मध्या द्वितीये भवति तृतीये कर्तृनाशिनी।।
शुक्ले त्रिभागे प्रथमे देशनाशाय कीर्तिता ।।२३।।
द्वितीये मध्यफलदा तृतीये च शुभावहा ।।
धनधान्यवती स्फीता वरदा च तथा भवेत ।। २४ ।।
यस्य पक्षस्य वृद्धिः स्यात्तस्मिञ्छुभवहा भवेत् ।।
तेजस्विनी सूर्यदेवे चन्द्रे क्षमावहा भवेत् ।। २५ ।।
भौमेऽग्निना प्रदह्येत बुधेन धनदा भवेत् ।।
गुरुणा च दृढा नित्यं लोकानन्दकरी सिते ।। २६।।
आचन्द्रार्कस्थिरा सौरे प्रतिष्ठा समुदाहृता ।।
तेजस्विनी कृत्तिकासु भूतनिग्रहकारिणी।। ।।२७।।
किञ्चिद्भूता ततः काले पुनर्दह्यति वह्निना ।।
वह्नेः सूर्यस्य भौमस्य कुमारस्य च मानद।।२८।।
गङ्गायां च कृता तत्र न दह्यति च वह्निना ।।
प्राजापत्ये दृढा नित्यं लोकानुग्रहकारिणी ।। २९ ।।
सौम्ये तु वरदा प्रोक्ता मूषकैस्तु विनाश्यते ।।
आर्द्रायां कर्तृमरणं क्षिप्रमेव प्रयच्छति ।।3.96.३०।।
पुनर्वसौ विनाशश्च संस्कारं चाप्नुयात्पुनः ।।
पुष्टिं पुष्ये समाप्नोति धनेन यशसा तथा ।। ३१ ।।
सार्प्पे कर्तृविनाशः स्यान्नागानां च हिता भवेत ।।

पित्र्ये मरणदा कर्तुस्तथा नाशं च गच्छति ।। ३२।।
लोकगम्या भवेद्भाग्ये कर्तुर्नाशावहा तथा।।
तत्रापि कामदेवस्य कर्तुः सौख्यावहा भवेत् ।।३३।।
अर्यम्णे सदृढा स्फीता लोकानुग्रहकारिणी ।।
आज्ञायुता कृता हस्ते चिरान्नाशमवाप्नुयात ।। ३४ ।।
नित्याश्चर्ययुता लोके चित्रायां च हितप्रदा ।।
स्वातौ तु वरदा सौम्या लोकानुग्रहकारिणी ।। ३५ ।।
ऐन्द्राग्ने कर्तृनाशाय मैत्रे मैत्राभिवृद्धये।।
ज्येष्ठायां तेजसा युक्ता धनधान्यवती भवेत्।। ३६।।
तथाविधा तथा मूले किन्तु भूतसमाश्रया ।।
आप्ये क्लेशमवाप्नोति वैश्वदेवे सुखप्रदा ।। ३७ ।।
श्रवणे धनधान्याढ्या वासवे वसुसंयुता ।।
वारुणे शीघ्रनाशाय तथाजे मनुजोत्तम ।। ३८ ।।
आहिर्बुध्न्ये दृढा स्फीता कर्त्तुस्सौख्यप्रदा तथा ।।
धनधान्ययुता पौष्णे आश्विने रोगनाशिनी।।३९।।
याम्ये मरणदा कर्तुर्यमस्य तु हितप्रदा ।।
नक्षत्रे सव्यतीपाते तथैव च सवैधृते ।। 3.96.४० ।।
ज्ञेया मरणदा कर्तुरात्मनाशकरी तथा ।।
सार्के स्याच्छोकजननी ससौरे मृत्युदायिनी ।।४१।।
सभौमे वह्निभयदा सतमस्के स्थिरा न तु ।।
केतुना भूषिते ऋक्षे वह्निदाहमवाप्नुयात् ।। ४२ ।।
केतूदयं भवेद्येन तेन दुर्भिक्षमाप्नुयात् ।।
भौमोदयो भवेद्येन तेन दह्यति वह्निना ।। ४३ ।।
सौरोदयो भवेद्येन तेन कल्पं विनश्यति ।।
नक्षत्रे सपरीवेशे परचक्रभयं वदेत् ।। ४४ ।।
उल्काहते विनाशाय सभूकम्पे भयप्रदा ।।
उल्कापातो भवेद्यत्र तत्र व्याधिकरी भवेत् ।। ४५ ।।
त्रिविधोत्पातयुक्ते भे न शुभा तु प्रकीर्तिता ।।
दिव्ये कर्तृविनाशाय भौमे चात्मविनाशिनी ।। ४६ ।।
अन्तरिक्षे च विज्ञेया लोकनाशकरी तथा ।।
सवैधृतव्यतीपातमृक्षमेकं विवर्जयेत ।। ४७ ।।
शेषैर्दोषैस्तथा युक्तं यावदागमनाद्रवेः ।।
जन्मनक्षत्रविहिता कर्तुः श्रेयस्करी भवेत् ।। ४८ ।।

सम्पत्करी द्वितीये स्यात्तृतीयेऽरिभयप्रदा ।।
क्षेम्या चतुर्थे भवति पञ्चमे व्याधिवर्धिनी ।। ४९ ।।
कार्यवृद्धिकरी षष्ठे सप्तमे निधनप्रदा।।
अष्टमे वरदा सौम्या नवमे श्रीविवर्धिनी ।। ३.96.५० ।।
कर्मणां साधकी प्रोक्ता जन्मभाद्दशमे तु भे ।।
एकादशे भूतिकरी द्वादशेऽरिभयप्रदा ।। ५१ ।।
ज्ञेया त्रयोदशे क्षेम्या रोगदा तु चतुर्दशे ।।
वृद्धिदा पञ्चदशके षोडशे निधनप्रदा ।। ५२ ।।
सप्तदशे भूतिकरी श्रीदा चाष्टदशे भवेत् ।।
एकोनविंशतितमे कर्त्तुर्मरणदायिनी ।। ५३ ।।
ततो द्वितीये धनदा तृतीयेऽरिभयप्रदा ।।
चतुर्थे क्षेमजननी पञ्चमे रोगवर्धिनी ।। ५४ ।।
षष्ठे लक्ष्मीकरी ज्ञेया धनधान्यविवर्धिनी ।।
द्वितीये च चतुर्थे च पञ्चमे च तथाष्टमे ।। ५५ ।।
द्वादशे नवमे चन्द्रे कर्तुर्दोषकरी भवेत ।।
जन्मस्थश्च तृतीयश्च षष्ठश्चैकादशस्तथा ।। ५६ ।।
दशमः सप्तमश्चैव यदा विद्धो भवेद्ग्रहः ।।
पञ्चमैर्नवमैश्चैव द्वादशैश्च तथाष्टमैः ।। ५७ ।।
चतुर्थे वा द्वितीये वा क्रमात्पादफलो भवेत् ।।
विपर्ययेण वेधस्थो पापोऽपि शुभकृत्स्मृतः ।। ५८ ।।
चन्द्राद्द्वादशमः सूर्यो द्वितीये वा भयप्रदः ।।
द्वादशेऽथ द्वितीये च भौमे दाहमवाप्नुयात् ।। ५९ ।।
द्वादशे षड्द्वितीये वा सौरे मरणदा भवेत् ।।
पापमध्यगते चन्द्रे ध्रुवं मरणदा भवेत् ।। ३.96.६० ।।
एकस्मिंस्तु यदा केन्द्रे चन्द्रः सम्यग्व्यवस्थितः ।।
केन्द्रत्रयमथान्यं स्याद्युक्तं सूर्यारसूर्यजैः ।। ६१ ।।
तदा कर्त्तुर्विनाशाय प्रतिष्ठा स्यान्नराधिप ।।
चन्द्रे सार्के विनाशाय भौमे दाहमवाप्नुयात् ।। ६ २।।
ससौरे मृत्युदा ज्ञेया सराहौ निधनप्रदा ।।
नक्षत्रे सोपरागे तु कर्तुर्मरणदायिनी ।। ६३ ।।
परिवेष्टे तथा चन्द्रे मरणं तु प्रयच्छति ।।
सार्पान्त्यपादगे चन्द्रे तथा ज्येष्ठान्तपादगे ।। ६४ ।।
पौष्णान्तपादगे चैव कर्तुर्निधनकारिणी ।।

यस्मिन्नृक्षे यदेवोक्तं फलं भूपति सत्तम ।। ६५ ।।
तदेवेह फलं प्रोक्तं तन्मुहूर्तेऽपि यादव ।।
दिनमध्यगते सूर्ये मुहूर्तेऽभिजितेऽष्टमे ।। ६६ ।।
सर्वकामसमृद्धा स्यात्सर्वोपद्रववर्जिता ।।
गुरावस्तमयं प्राप्ते नीचस्थे कर्तृघातिनी ।। ६७ ।।
तस्माद्बलस्थे जीवे तु धनधान्यकरी भवेत ।।
ब्राह्मे राश्ये दृढा ज्ञेया प्राजापत्ये सुखावहा ।। ६८ ।।
स्वर्गलोकप्रदा स्वर्ग्ये चक्रे चक्रप्रवर्तिनी ।।
वानस्पत्ये तु वरदा ह्यान्ने चान्नविवर्धिनी ।। ६९ ।।
वासे भवति वस्त्राढ्या काले मृत्युप्रदायिनी ।।
आग्नेये दाहमाप्नोति क्लेदमब्दैवते तथा ।। ३.96.७० ।।
सौरे भवति सुस्फीता चान्द्रे च वरदा तथा ।।
नश्यते शम्भुदैवत्ये गोदेवे वृद्धिमाप्नुयात् ।। ७१ ।।
वैष्णवे पुष्टिदा प्रोक्ता तथा भवति पूजिता ।।
कामारे वृद्धिमाप्नोति पित्र्ये नाशं तथैव च ।। ७२ ।।
वारुणे रोगदा प्रोक्ता शुभा चानन्तदैवते ।।
चला पवनदैवत्ये याम्ये मृत्युप्रदा भवेत् ।। ७३ ।।
वाग्दैवते सदा कान्ता श्रीरोधे श्रीयुता भवेत् ।।
धनदे धनसंयुक्ता सुदृढा शैलदैवते ।।७४।।
पृथ्वी देवी दृढा सौम्या शुभा स्याद्वेददैवते ।।
पौरुषे तु तथा रौचे बहुधर्मविवर्धिनी।।७५।।
कर्तुः सुखावहा चैव तथा चाज्ञायुता भवेत्।।
दृढा धनयुता स्फीता तथा प्रतिपदि स्मृता।।७६।।
द्वितीयायां धनोपेता तृतीयायां वरप्रदा।।
चतुर्थ्यां नाशमाप्नोति यमस्य स्यात्सुखावहा।।७७।।
विनायकस्य देवस्य तथा तत्र हितप्रदा ।।
पञ्चम्यां श्रीयुता कान्ता वरदा च तथा भवेत् ।। ७८ ।।
षष्ठ्यां लक्ष्मीयुता नित्यं सप्तम्यां रोगनाशिनी ।।
अष्टम्यां धान्यबहुला नवम्यां तु विनश्यति ।। ७९ ।।
भद्रा काल्या कृता तत्र कर्तुर्भवति पुष्टिदा ।।
धर्मवृद्धिकरी ज्ञेया दशम्यां तु तथा कृता ।। ३.96.८० ।।
एकादश्यां तथा युक्ता द्वादश्यां सर्वकामदा ।।
त्रयोदश्यां तथा ज्ञेया चतुर्दश्यां विनश्यति ।। ८१ ।।

कृष्ण पक्षे पञ्चदश्यां कर्तुः क्षयकरी भवेत् ।।
पञ्चदश्यां तथा शुक्ले सर्वकामकरी भवेत् ।। ८२ ।।
ऊनरात्रे महाराज कर्तुर्मरणदा भवेत ।।
बृहत्स्पृशा च विज्ञेया तथा दोषवती नृप ।। ८३ ।।
दिव्यान्तरिक्षभौमेन चोत्पातेन तु या युता ।।
कर्तव्या विप्रयोगान्ता प्रतिष्ठा तु कृता भवेत् ।। ८४ ।।
तिथिहानौ क्षयं प्रोक्तं वृद्धौ वृद्धिः प्रकीर्तिता ।।
शकुनौ दोषजननी चतुष्पदि तथावहा ।। ८५ ।।
नागे भवति शून्या च किंस्तुघ्ने तु शुभप्रदा ।।
बवे दृढा तया ज्ञेया बालवे तु शुभप्रदा ।। ८६ ।।
कौलवे वरदा प्रोक्ता तैतले रोगनाशिनी ।।
गरादौ रोगजननी तथा वणिजि पुष्टिदा ।। ८७ ।।
विष्टौ मरणदा कर्तुरात्मदोषवती तथा ।।
जन्मराश्युदये केतुः क्षिप्रं नाशवती भवेत ।। ८८ ।।
द्वितीये धननाशाय तृतीये कर्तृवृद्धिदा ।।
चतुर्थे गृहनाशाय पञ्चमे व्याधिदा भवेत ।। ८९ ।।
षष्ठे शत्रुविनाशाय सप्तमे धननाशनी ।।
अष्टमे मृत्युदा ज्ञेया नवमे धर्मनाशनी ।। 3.96.९० ।।
दशमे कर्मणां वृद्ध्यै लाभे लाभकरी भवेत् ।।
द्वादशे तु व्ययाय स्यात्प्रतिष्ठा तु तथा कृता ।।९१।।
जन्मलग्नोदये श्रेष्ठा धनधान्यवती भवेत् ।।
जन्म राशिफलं सर्वं शेषस्थाने तु निर्दिशेत् ।। ९८५ ।।
मेषोदये कृता क्षिप्रं नाशमाप्नोति पार्थिव ।।
वृषोदये स्थिरा प्रोक्ता धनधान्यवती तथा ।। ९३ ।।
लोककान्ता च मिथुने बहुकल्याणकारिणी ।।
कुलीरे क्षिप्रनाशः स्यात्सिंहे वसुदृढा भवेत् ।। ९४ ।।
कन्यायां लोककान्ता स्यात्तुले भवति चास्थिरा ।।
वृश्चिके तु स्थिरा प्रोक्ता कल्याणाय धनुर्धरे ।। ९५।।
मकरे क्षिप्रनाशा स्यात्कुम्भलग्ने दृढा भवेत ।।
मीने पुण्यवहा कर्तुः कल्पाशून्या तथा भवेत् ।। ९६ ।।
उग्रा स्यात्सूर्यहोरायां सौम्या सोमस्य कीर्तिता ।।
पापग्रहस्य द्रेष्काणे कर्तुर्नाशाय कीर्तिता ।। ९७ ।।
सोमग्रहस्य सुशुभा कर्तुर्भवति वृद्धिदा ।।

फलं यदेव लग्नेषु नवांशेषु तदेव तु ।। ९८ ।।
द्वादशांशेषु विज्ञेयस्तदेव मनुजोत्तम ।।
कर्तुर्नाशाय विज्ञेया त्रिंशांशे भौमसौरयोः ।। ९९ ।।
सितजीवेन्दुपुत्राणां कर्तुः कल्याणदा भवेत ।।
शुभमंशं महाराज लग्ने पापफले शुभम् ।। ३.९६.१०० ।।
लग्ने शुभतरे ज्ञेयः पापांशः पापदो नृणाम ।।
लग्नस्थे शङ्करा कर्तुः कृता भवति भास्करे ।। १०१ ।।
द्वितीयेऽर्थस्य हानिः स्यात्तृतीये धनसंयुता ।।
आयुःक्षयं चतुर्थस्थे पञ्चमे स्वत्वनाशनम् ।।१०२।।
षष्ठे शत्रुविघातं तु दारिद्र्यं सप्तमे भवेत् ।।
मरणं चाष्टमे भानौ नवमे धर्मपीडनम्।। ।।१०३।।
दशमे सुतवृद्धिश्च लाभे लाभयुता भवेत् ।।
द्वादशे व्ययसंयुक्ता निर्धना तु तथा भवेत्।।१ ०४।।
चन्द्रे लग्नगते ज्ञेया सुदृढा मनुजोत्तम ।।
धनान्विता द्वितीये तु तृतीये लाभसंयुता ।।१०५।।
चतुर्थे बान्धवहिता पञ्चमे सुतवृद्धिदा ।।
षष्ठे रिपुविनाशाय सप्तमे च धनावहा ।। १०६ ।।
अष्टमे मरणायोक्ता नवमे धर्मपीडनम् ।।
दशमे कर्मदा प्रोक्ता लाभे लाभप्रदा भवेत् ।। १०७ ।।
व्यये व्ययवती राजंस्तथा धनविवर्जिता ।।
अर्धबिम्बाधिके क्षीणे क्रमादथ निबोध मे ।। १०८ ।।
चन्द्रे लग्नगते ज्ञेया क्षिप्रनाशा महाभुज ।।
द्वितीये च दरिद्रा स्यात्तृतीये धनसंयुता ।। १०९ ।।
बह्वनर्था चतुर्थे स्यात्पुत्रनाशाय पञ्चमे ।।
षष्ठे रिपुविनाशाय भार्यानाशाय सप्तमे ।। ३.९६.११० ।।
अष्टमे मरणायोक्ता नवमे धर्मघातिनी ।।
धनान्विता स्याद्दशमे लाभे लाभवती भवेत् ।। १११ ।।
व्यये व्ययवती नित्ये दरिद्रा च तथा भवेत् ।।
लग्ने मृत्युकरो भौमस्तथा दारिद्र्यदो धने ।। ११२ ।।
कीर्तिं त्रिभुवने शुभ्रां तृतीयस्थः करोत्यसौ ।।
चतुर्थे बन्धुनाशः स्यात्सुतनाशस्तथा सुते ।। ११३ ।।
अरिनाशस्तथा षष्ठे सप्तमेऽग्नौ विनश्यति ।।
अष्टमे कर्तृमरणं नवमे देशविच्युतिः ।। ११४ ।।

दशमे कर्मसिद्धिः स्याल्लाभे लाभवती भवेत् ।।
धनजायात्मजैर्नित्यं वियोगो व्ययगे भवेत् ।। ११५ ।।
बुधो लग्ने धनयुतो द्वितीये च तथा भवेत् ।।
तृतीये वरदा प्रोक्ता चतुर्थे धनसंयुता ।। ११६ ।।
कीर्तिश्च पञ्चमे ज्ञेया षष्ठे रिपुविनाशिनी ।।
सुखदा सप्तमे ज्ञेया हर्षदा च तथाष्टमे ।। ११७ ।।
सौख्यदा नवमे राजन्दशमे कर्मवृद्धिदा ।।
स्थिरा लाभगते ज्ञेया व्यये धनसमन्विता ।।११८।।
जीवे धनाढ्या लग्नस्थे द्वितीये च तथा भवेत् ।।
दृढास्पदा तृतीये स्याच्चतुर्थे धनसंयुता ।। ११९ ।।
पञ्चमे सुतदा प्रोक्ता षष्ठे शत्रुविनाशिनी ।।
सप्तमे राज्यदा कर्तुरष्टमे च समृद्धिदा ।। 3.96.१२० ।।
कीर्तिदा नवमे ज्ञेया दशमे च समृद्धिदा ।।
लाभस्थे लाभदा ज्ञेया व्यये लाभसमन्विता ।। १२१ ।।
लग्नस्थे निश्चला शुक्रे सर्वकामप्रदा भवेत् ।।
धनगे च धनं दद्यात्तृतीये भ्रातृवृद्धिदा ।। १२२ ।।
चतुर्थे सुभगा ज्ञेया पञ्चमे सुतवृद्धिदा ।।
षष्ठे पूज्या तथा लोके सप्तमे धनवृद्धिदा ।। १२३ ।।
अष्टमे सुखदा प्रोक्ता नवमे च सुखार्थदा ।।
दशमे लोककान्ता स्यादरिनाशस्तथायुगे ।। १२४ ।।
तथा व्ययस्थे विज्ञेया सव्यया सधना तया ।।
मृत्युदा लग्नगे सौरौ दरिद्रा स्याद्द्वितीयगे ।। १२५ ।।
तृतीये धनलाभाय चतुर्थे कर्तृमृत्युदा ।।
सुतगे सुतनाशः स्यादरिनाशस्तथारिगे ।। १२६ ।।
जायानाशस्तु जायास्थे मृत्युर्मृत्युगृहोपगे ।।
धर्मगे धर्महानिः स्यात्कर्मवृद्धिस्तु कर्मगे ।। १२७ ।।
महीलाभस्तु लाभस्थे व्ययगे च व्ययो भवेत् ।।
शून्यं विवर्जयेत्केन्द्रं शुभाकेन्द्रे नियोजयेत ।। १२८ ।।
एवं ज्ञात्वा शुभं कालं प्रयत्नेन तु दैववित् ।।
छायाम्बुभिः प्रयत्नेन गृह्णीयादवधानतः ।। १२९ ।।
शुभेऽह्नि पूर्वयन्त्रस्थं तत्कालं प्रतिमां स्वयम् ।।
समां तु पीठिकां गर्ते स्थपतिर्विनिवेशयेत् ।। 3.96.१३० ।।
तत्कालमेव कुर्वीत नाम चास्याः समाहितः ।।

स्वस्थां तां तु स्वनां नान्ते वैष्णवी प्रतिमा भवेत ।। १३१ ।।
केशवान्ताः स्त्रियः कार्या नाथान्तो ब्राह्मणो भवेत् ।।
ईश्वरान्ता हरस्योक्ता मिहिरान्ता रवेः स्मृता ।। १३२ ।।
अन्येषां देवनामान्ताः सुराणां प्रतिमाः स्मृताः ।।
सूक्ष्मा तु प्रतिमा कार्या द्वितीया चाधिवासने ।। १३३
चित्रकर्मकरा या च मृन्मयी या तथा भवेत् ।।
तस्याः पवित्रके कार्यं तथा चैवाधिवासनम् ।। १३४ ।।
संवत्सरं तु कर्तव्यं षण्मासानथ वा पुनः ।।
पक्षं द्वादशरात्रं वा सप्ताहं त्र्यहमेव वा ।। १३५ ।।
एकाहमेकरात्रं वा यथावदधिवासनम् ।।
विभवेनातिमहता गीतैर्नृत्यैः सुशोभनैः ।। १३६ ।।
नित्यमम्बुप्रदानैश्च वह्निपूजाभिरेव च ।।
निजपुण्याहघोषेण कर्तव्यमधिवासनम् ।। १३७ ।।
ततः प्रतिष्ठा कर्तव्या काले संवत्सरोचिते ।।
शुभे काले कृता सा तु परा वृद्धिकरी भवेत् ।। १३८ ।।
राज्ञां प्रजानां कर्तुश्च तथा कालविदो नृप ।।
ऋत्विजां च महाराज शुभकालकृता हिता ।। १३९ ।।
सुलक्षणा लक्षणसंयुता च देशे कृता शास्त्रविदा तु सम्यक् ।।
काले शुभे लोकसुखावहा स्यात्कर्तुः प्रशस्ता वरदानसौम्या ।। 3.96.१४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० सं० प्रतिष्ठाप्रतिमालक्षणकालनिर्देशो नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ।। ९६ ।।
3.97
वज्र उवाच ।।
भगवन्केन विधिना प्रतिष्ठा कृता भवति ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
अथ सुरप्रतिष्ठापने षोडशर्त्विजो भवन्ति ।।
एतद्यथा दैववित्स्थपतिः कल्पकः वाचकः यजुर्वेदविदर्धबाहुः यजुर्वेदविद्देवहोता यजुर्वेदविद्देवद्रव्यरक्षिता ऋग्वेदविद्यजुर्वेदवित्सामवेदविदथर्ववेदविदिति चत्वारः कलशाधाराः चत्वारः सात्त्वताः तेषामेको मूर्तिधरः द्वितीयो देवकर्मवित् ।।
तृतीयो मन्त्ररक्षिता चतुर्थो द्रव्यरक्षितेति ।
तत्र कलशाधाराणां शक्त्या सहायाः कर्तव्याः ।
सर्व एव ऋत्विजोऽव्यंगा अकपिला अकेकरा अनधिकाङ्गाः स्वशास्त्रपरिनिष्ठिताः श्लक्ष्णाः अपौनर्भवाश्चेति ।।
ततः प्रशस्तेऽह्नि तैः सहायैः सुस्नातैः स्वनुलिप्ताङ्गैर्माल्यवद्भिर्हविष्याशिभिश्च अहतास्वरसंवीतैः

पवित्रपाणिभिः सह दीक्षां यजमानो गृह्णीयात् ।।
तस्य स्नातस्याहतवसनसंवीतस्य गोमयेनोपलिप्ते देशे ब्राह्मणाः स्वस्तिवाचनपूर्वकवचनेन कल्पकः सितसूत्रेण सितवस्त्रेण सिद्धार्थकवचान् बद्ध्वा दक्षिणपाणौ प्रतिसरं कङ्कणं बध्नीयात् ।
ततः प्रभृति यावत्प्रतिष्ठाकालं प्रतिष्ठाकालादुपरि च सप्तरात्रं तावन्मांस मद्यक्षाराब्रह्मचर्यक्रोधेर्ष्यामानानार्यत्ववर्जनीयानि भवन्ति ।।
भवति चात्र ।।
दीक्षादिनात्प्रभृत्येवं प्रतिष्ठा सप्तमे दिने ।।
यावत्तावद्भवान्नित्यं यजमानः सुयन्त्रितः ।। १ ।।
ब्रह्मचारी हविष्याशी जितक्रोधो विमत्सरः ।।
अधःशायी च राजेन्द्र नित्यस्नायी तथैव च ।। २ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रतिष्ठाकल्पे दीक्षाध्यायो नाम सप्तनवतितमो ऽध्यायः ।। ९७ ।।

3.98

मार्कण्डेय उवाच ।।
अथ प्रासादलक्षणम् ।।
पुरतो वा सुशुद्धे भूभागे स्थण्डिलत्रयं परिकल्पयेत् ।
यथावर्णोक्तमृदा ससिकतया ।
ततः स्थंडिलत्रयमपतितगोमयेनोपलेपयेत् ।
तत्र मध्येऽधिवासनस्थण्डिलम् ।
तद्दक्षिण इज्यास्थण्डिलम् ।
तदुदग्धोमस्थण्डिलम् ।
तत्राधिवासनास्थण्डिले चत्वारस्तोरणाः परिकल्प्यन्ते ।
सर्वे स्थण्डिला चतुरस्राश्चतुर्हस्तोच्छ्रयास्तोरणत्रिभागविस्तीर्णाः ।।
स्थण्डिलद्वय आर्द्राभिः पताकाभिः प्रतिसराभिश्च परिवारयेत् ।
वनप्रवेशोक्तेन विधिना प्रशस्तवृक्षाणामन्यतमस्य वृक्षस्य तोरणार्थकाष्ठान्यानीय स्थण्डिलेभ्य उपस्थापयेत् ।
न तोरणं काष्ठद्वयजं कुर्यात् ।
न कुब्जम् ।
तोरणाश्च सर्वे समप्रमाणाः ।
आदावेवाधिवासनस्थण्डिलस्य पश्चिमभागे प्राङ्मुखः कल्पकः स्वामी न स्यात्।
कल्पकाद्दक्षिणे भागे प्राङ्मुख एव सात्त्वतः स्यात्।
तस्यापि दक्षिणे भागे प्राङ्मुख एव ऋग्वेदविद्भवेत् ।।
कल्पकाद्वामभागे प्राङ्मुख एव यजमानः।
तस्य वामतः प्राङ्मुख एव अर्धबाहुः स्थण्डिलाश्रितो दक्षिणाभिमुखो यजुर्वेदवित् ।

स्थण्डिले पूर्वतः पश्चिमाभिमुखः सामवेदवित् ।
तस्य दक्षिणतो वंशवादकः ।
तस्यापि दक्षिणतो वाचकः ।
तस्योदग्गायनः।
पृष्ठे वादनकतन्तकाः ।
स्थण्डिला द्दक्षिणतः उत्तराभिमुखोथर्ववेदवित् ।
होमस्थण्डिले प्राङ्मुख अगारात्पश्चिमतो होता ।
चतुरस्रः ।
समन्ताद्धस्तमानश्चागारः समेखलः तस्योदङ्मन्त्ररक्षिता द्रव्यरक्षिता च । इज्यास्थण्डिले इज्याकृत्सात्त्वतः ।
तद्दक्षिणतः उत्तराभिमुखो मन्त्ररक्षिता द्रव्यरक्षिता च ।
संवत्सरो न्यत्रैकवित्तकालग्रहणावहितः स्यात् ।
स्थपतेरनियमः ।
ततः सौवर्णं राजतं ताम्रं मृन्मयमकालमूलं वा कलशं सुदृढं तीर्थोदकपूर्णं सर्वौषधिभिः सर्वगन्धैः सर्वबीजैः सर्वरत्नैर्हिरण्येन चन्दनेन फलैश्च संयुतं कृत्वा अनुलेपनार्घनिर्मितपवित्रमुखे सति सूत्रमाल्यग्रीवं कल्पकः पुरतः प्रतिष्ठापयेत् । कलशः पूर्वेण ।
स्थण्डिलमध्ये अष्टपत्रं कमलमालिखेत् ।।
ततः कर्म्मारम्भं कुर्यात् ।
प्रणवव्याहृतिपूर्विकां गायत्रीं सशिरस्कां जपेत् ।
ॐकारं नमस्कारं कर्म्मारम्भं पवित्रं चेति ।
ततस्तोत्रं कञ्चिद्वाचयेत ।
ततो रक्षोघ्नैर्म्मन्त्रैर्दिक्षु विदिक्षु च सिद्धार्थकान्न्यसेत् ।
ततो द्वादशाङ्गुले खाते वनस्पते वीड्वङ्ग इति प्राच्यादिक्रमेण तोरणन्यासं कुर्यात् ।।
तोरणाश्चत्वारो युगा भवन्ति ।
पूर्वतः कृतयुगः, दक्षिणतस्त्रेता, पश्चिमे द्वापरः, उत्तरे कलिरिति ।
एवं तोरणन्यासं कृत्वा युवा सुवास इति दर्भैरशुष्कपत्रैः स्रग्दामभिश्च तोरणचतुष्कं चापि वेष्टयेत् ।
ततस्तोरणानामुपरि ध्वजाः कर्तव्याः ।
पूर्वेण पीतपताको गरुडः, दक्षिणेन नीलपताकस्तालः, पश्चिमेन श्वेतपताको मकरः, उदग्रक्तपताकः ऋष्यः ।
गरुडस्य पार्श्वयोर्गदाचक्रे, तालस्य हलमुसलौ मकरस्य धनुर्बाणौ, ऋष्यस्य खड्गचर्म ।
तोरणान्तराले आग्नेये दिग्भागे च्छत्रम् ।
नैर्ऋत्यां वैजयन्तीं पताकाम् ।
वायव्यां ध्वजम् ।

ऐशान्यां दण्डम् ।
स्थण्डिलोपरि वितानकम् ।
तोरणं प्रतिघण्टामादर्शं च ।
इज्यास्थण्डिले वितानकम् ।
तत्र च घटिलिखिताः प्रतीहाराः सुभद्रभद्रौ पूर्वेण ।
आषाढयज्ञतांतौ दक्षिणेन
जयविजयौ पश्चिमेन ।
मोदप्रमोदौ उत्तरेण ।
एतत्कृत्वा ध्रुवाद्यावित्युदाहरेत् ।
माथुरं च मन्त्रं व्याचक्षेति ।
ततः कलशोदकेन पवित्रमन्त्रेण यजमानऋत्विजां भोगांश्चाभ्युक्ष्य गायत्री जपेत ।
या औषधयश्चेति तत्रैशानीदिक् प्रभृतिषु सपुंखान्सफलान्दृढाञ्छरांश्चत्वारो निखनेत्। तेषां नामानि ।
कन्दर्पः, सोमनः, दुर्धरः, शिखरः ।।
तेषां चत्वारो लोकपालाः इन्द्रयम वरुणधनदाः ।
तेषां च निवेशने काण्डात्काण्डादित्युदीरयेत् ।।
ततः पञ्चरङ्गं सूत्रं काण्डात्काण्डेति बध्नीयात ।
तेनैव दिशः परिवारयेत् ।
पञ्च रङ्गत्वात्पञ्चसूत्रं पञ्चमहाभूतमयं संसारसूत्रम् ।
नीलं पृथ्वी, श्वेतमापः रक्तमग्निः पीतं वायुः, कृष्णमन्तरिक्षम् ।
तद्बन्धेन दूष्यादूष्येति मन्त्रो भवति ।
इन्द्राण्या कीर्तितं सूत्रमिति च ततः कण्डे मूलेषु स्थडिलाभ्यन्तरेण चतुर्षु दिक्षु चत्वारः पूर्णकुम्भान् प्रतिष्ठापयेत् ।
ते चत्वारः सामरा ज्ञेयाः तत्राप्यैशान्यां दिशि प्रथमं कुम्भं प्रतिष्ठापयेत् ।
ततः क्रमेणान्यान ।।
तेषां नामानि सहस्रवीर्यः, विमलः, शतधारः, प्रमन्दनः ।।
तांश्च सहिरण्यान्सचन्दनान्सकुसुमान्सवनस्पतिकलापान्कुर्यात ।
तत्र शन्न आप इति प्रथममभिमन्त्रयेत् ।
शन्नो देवीरिति द्वितीयम् ।।
आपोहिष्ठेति तृतीयम ।
इदमापः प्रवहत इति चतुर्थम् ।।
ततः पूर्वेण लाजापूर्णं पात्रं स्थापयेत ।
दक्षिणेन तिलपात्रम् ।
पश्चिमेन सिद्धार्थपात्रम ।

उदगक्षतपात्रम ।
पात्रविशेषेण आव्रन्ब्राह्मण इत्युदीरयेत ।
ततश्चतसृषु विदिक्षु कुम्भानामभ्यन्तरे चत्वारो दीपा देया ।
ते च वेदा ऐशानीप्रभृति ऋग्यजुस्सामाथर्वाणः।
तेषां च निवेशने तेजोसि शुक्रमित्युदीरयेत्।
ततः पुनरपि रक्षोघ्नर्मन्त्रैः सिद्धार्थविकिरणं कुर्यात ।
ये देवाः पुरः सदोमिति जपेत्।।
वाराहं प्रादुर्भावं च वाचयेत।
श्रीसूक्तमुदीरयेत्।
ततस्तेन पञ्चगव्येन भुवनमभ्युक्षयेत्।
तोरणानि च(अर्चां शौचार्थं च स्थापयेत्। बृहत्स्नपने तदेवं स्यादन्यं नावकल्पयेत्।)
अथार्घ्यः।
एवं तोरणविन्यासे कृते भूपतिसत्तम।।
सर्वे विघ्नाः क्षयं यान्ति परा वृद्धिश्च जायते।।१।।
इति श्रीविष्णु० ध० तृ० ख० मा० सं० प्रतिष्ठाकल्पे तोरणवर्णनो नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ।।९८।।
3.99
मार्कण्डेय उवाच।।
अथ पञ्चगव्यानि।
तत्र कपिलाया गोक्षीरम्।
कृष्णायाश्च दधि ।
नीलायाश्च घृतम् ।
श्वेताया गोमयम् ।
ताम्रवर्णाया गोमूत्रम्।
गायत्र्या गोमूत्रं गृह्णीयात।
गन्धद्वारेति गोमयम्।
आप्यायस्वेति क्षीरम् ।
दधिक्राव्णेति दधि।
घृतवती भुवनानामिति घृतम्।
देवस्य त्वेति कुशोदकम्।
अघमर्षणेन संयोज्य गायत्रीमुदीरयेत् ।
ततस्तेन पञ्चगव्येन भवनमभ्युक्षयेत्।।
तोरणानि च अर्चाशौचार्थमवस्थापयेत् ।।
बृहत्स्नपने तदेव स्यादन्यं वा कल्पयेत् ।।
अथार्घ्यकल्पना ।

भवति तत्र राजते पात्रे शङ्खबिल्वपद्मोशीर दर्भमूल दूर्वाक्षीराक्षतसिद्धार्थकतण्डुलानुपकल्पयेत् ।
तीर्थोदकेन प्लावयेत ।
रथ अक्षेति मंत्रमुदीरयेत ।
द्रविणं पापमन्यः द्रुपदं पवित्रं शङ्खमणिं श्रीसूक्तं काण्डात्काण्डेति पवित्रं च ततः शुभे दृढे स्वर्चिते भाण्डे पाद्यं कुर्यात् ।।
हिरण्यवर्णेत्यारभ्य ऋक्त्रयेण च पार्थिव ।।
आपोहिष्ठेति तिसृभिः शन्नोदेवीति चाप्यथ ।। १ ।।
ब्रह्मशुक्रेन सूत्रेण पवित्रेण तथैव च ।।
वाचको वाचयेत्तत्र तीर्थमाहात्म्यमुत्तमम् ।। २ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मा० व० सं० प्रतिष्ठाकल्पे पञ्चगव्यवणर्नोनामा नवनवतितमोऽध्यायः ।। ९९।।

3.100

मार्कण्डेय उवाच ।।
अथार्चाशौचं भवति।
तत्र मृन्मयाञ्चित्रकर्मकृतां च शौचयेत् ।
उभयोर्दर्भपवित्रके शौचं कुर्यादधिवासनं च यद्द्रव्यं तद्द्रव्योक्तशौचं चादावेव कुर्यात् ।
ततोम्बुना गायत्र्या कुर्यात ।
आक्राम्येति द्वितीया मृदा अयं चात्रापरो मंत्रो भवति ।
अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसुन्धरे ।।
मृत्तिके हर मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम् ।। १ ।।
उद्धृतासि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना ।।
मृत्तिके त्वं प्रयच्छेष्टं सर्वकामप्रदा भव ।।
तृतीयं भूतिस्त्वमिति भस्मना ।
इह गाव इति चतुर्थं गोमयेन ।
विष्णोः पृष्ठमसीति पञ्चमं गौरसर्षपैः ।।
बृहत्साम्ना षष्ठं त्रेताग्निभस्मना ।।
शाक्वरेणेति सप्तमं पञ्चगव्येन ।।
मनसः काममाकूतिरित्यष्टमं कुष्ठेन ।
हिरण्यवर्णेति नवमं सुवर्णोदकेन ।।
तरत्समंदीति दर्भपिञ्जूलैर्दशमम् ।।
पावमानीभिस्तीर्थमृत्तिकाभिरेकादशम् ।
नदीमृदा द्वादशम् ।।
गिरयस्ते पर्वताग्रमृदा त्रयोदशम् ।
ऋषभेण जातशृङ्गेणोद्धृतमृदा चतुर्दशम् ।।

अश्वक्रान्तेति लाङ्गलोद्धृतमृदा पञ्चदशम् ।।
कूष्माण्डीति वल्मीकाग्रमृदा षोडशम् ।।
पृथ्वीदेवीति मन्त्रेण तीर्थमृदा सप्तदशम्। ।।
सरोमृदा ब्रह्मजज्ञानेत्यष्टादशम् ।।
दधिक्राव्णेति दध्ना एकोनविंशम् ।
घृतवती घृतेन विंशतितमम् ।।
अघमर्षणेन रत्नैरेकविंशम् ।।
एवमेकविंशत्यात्मकेन सोमेन तां शोचयित्वा परमपावना मन्त्रा जप्तव्याः ।।
अघमर्षणं दैवकृतं शुद्धवत्यस्तरत्समाः ।।
कूष्माण्डाः पावमान्यश्च दुर्गा देवी सरस्वती ।। १ ।।
चान्द्रायणं च ऋषभं वामदेवं रथन्तरम् ।।
पौरुषं च तथा सूक्तं श्रीसूक्तमथवाप्सरम्।। २ ।।
अभिज्ञां च पवित्रं च चरितं वैष्णवं तथा ।।
वादित्रशब्दैर्जयशब्दमिश्रैर्वृतैस्तथा भूपवराङ्गनानाम् ।
शौचे निवृत्ते त्वधिवासनं वै कार्यं सुरार्चासु यथाभिधास्ये ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णु० ध० तृ० ख० मा० व० स० अर्चाशौचकथनं नाम शततमोऽध्यायः ।। १०० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १०१-१०५

https://sa.wikisource.org/s/114z

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.101
मार्कण्डेय उवाच ।।
अथार्चाशौचानन्तरं पवित्रकस्यार्चायाः कुर्यात् ।।
तत्र कमलकर्णिकायां ध्रुवा द्यौरिति मन्त्रेण दक्षिणशिरस्कं प्राक्च्छिरसं वा शय्यायां स्थापयेत्।।
अतः पञ्चवर्णैः पञ्चभिरास्तरणैरास्तरयेत्।
शुद्धावत्यश्चोदीरयेत्।
ततो युवा सुवासा इति प्रच्छादनपटं दद्यात् ।।
गण्डोपधानं च ।
ततो गर्भमयं सप्तशीर्षमनन्तं नागं कुर्यात् ।
तं च शयने स्थापयेत् ।।
ततो जीवस्यावाहनं कुर्यात शिवसंकल्पं चोदीरयेत् ।
ततस्त्वनन्तस्यावाहनं प्रयोजयेत् ।
ततोर्घ्यपाद्यमाचमनीयमनुलेपनमाल्यदीपधूपमधुपर्कप्रापणकमात्राभिः प्रत्येकं सावित्रेणानन्तरमर्चयेत् ।।
ततः सर्पसाम ।
नमोस्तु सर्पेभ्य इति योगेयोगेति मन्त्रं चोदीरयेत् ।।
अनन्तमाहात्म्यं च वा वदेत् ।।
ततो ध्रुवा द्यौरिति मन्त्रेणानन्तोपरि श्रीभगवदर्चा पवित्रके स्थापयेत् ।।
ततो जीवस्यावाहनं कुर्यात् ।
शिवसङ्कल्पं जपेत् ।
ततो भगवन्तमावाहयेत् ।
ततः सर्वे भून्यस्तजानवः प्रणामं कुर्युः आगतश्च भगवानिति ब्रूयुः ।
ततः शङ्खपटहभेरीजयशब्दैः पूजयेयुः ।
ततोऽर्घ्यपाद्याचमनीय स्नानीयानुलेपनमाल्यधूपदीपमधुपर्कप्रापणकमात्रादानैः श्रीभगवन्तं प्रत्येकं सवित्रेणार्चयेत् ।
ततः स्वस्ति न इन्द्र इति जपेत् ।
ततो युवासुवासा इति श्रीभगवन्तं महता वासोयुगेनाच्छादयेत् युञ्जते मन इति पुष्पैरवकिरेत् ।
बोधश्चमा प्रतिबोधश्चेति सिद्धार्थैरवकिरेत् ।
प्रादुरभावानिति वाचयेत् ।
एवमधिवासनं कार्यम् ।।
अधिवासिते च भगवति अर्चास्थण्डिले वेदिं प्रतिष्ठाप्य आसनानि पादपीठानि च अर्चाशौचविधानेन वेदिमासनानि च शोधयेत् ।
ततः शङ्करगीतोक्तविधिना इज्यां सात्त्वतः कुर्यात् ।

इज्यासमकालमेव होमस्थण्डिले होता होमं वेदीशौचमासनानां सकृदेव विधत्ते ।।
इज्याहोमो तु कर्तव्यो प्रत्यहं त्वधिवासिते ।
पूजनं गीतनृत्यैश्च प्रतिष्ठा यावदागता ।
अधिवासनमेतत्ते मया सम्यगुदाहृतम् ।। १ ।।
इति श्रीविष्णु० ध० तृ० ख० मा० व० सं० अधिवासनवर्णनो नामैकाधिकशततमोऽध्यायः .।।१०१।।
3.102
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
आवाहयाम्यहं जीवं बीजं सर्वगतं प्रभुम् ।।
पञ्चभावस्थितं देहे पञ्चधा च स्थितं पुनः ।। १ ।।
वायव्येन तु भावेन पञ्चधावस्थितं पुनः ।।
आग्नेयेन तु भावेन पञ्चधावस्थितं तथा ।। २ ।।
वारुणेन च भावेन पञ्चधावस्थितं प्रभुम् ।।
भूतात्मकत्वेन तथा पञ्चधावस्थितं पुनः ।। ३ ।।
परमात्मानमत्युग्रमनुग्रं जगदीश्वरम् ।।
सर्वगं सर्वधातारं सर्वेशमपराजितम् ।। ४ ।।
अत्यर्थसूक्ष्मं वरदं क्षेत्रज्ञं प्रभुमीश्वरम् ।।
।भूतभव्यभविष्यस्य प्रभुं लोकनमस्कृतम् ।। ५ ।।
गुणाधारं जगद्योनिं महद्भ्योपि महत्तरम् ।।
जीवदेव त्वमभ्येहि प्रविशार्चामिमां स्वयम् ।। ६ ।।
कुरुष्व देवदेवेश सजीवं च तथानघ ।।
इदमर्घ्यमिदं पाद्यं धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ।। ७ ।।
इति श्रीवि० ध० तृ० ख० मा० व० सं० जीवावाहनं नाम द्वयुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०२ ।।
3.103
वज्र उवाच ।।
आवाहनानि मे ब्रूहि देवतानां भृगूत्तम ।।
भवन्त्यावाहिता मन्त्रैर्यस्मात्सन्निहिताः सुराः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
आवाहनानि ते वच्मि देवानां यदुनन्दन ।।
अथोक्तवर्जं केषांचित्केषांचित्पुनरेव ते ।। २ ।।
सर्वस्यावाहनस्यान्ते श्लोकार्धं परिकीर्तितम् ।।
इदमर्घ्यं च पाद्यं च धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ।। ३ ।।
आवाहयाम्यहं देवौ नासत्यौ सूर्यनन्दनौ ।।
आगच्छेतां महाभागौ वरदौ चाश्विनौ शुभौ ।। ४ ।।
वसूनावाहयिष्यामि देवानष्टौ वरप्रदान् ।।

आयान्तु वरदा देवा वसवः पापनाशनाः ।। ५ ।।
विश्वानावाहयिष्यामि देवानद्भुततेजसः ।।
आयान्तु वरदाः सर्वे विश्वेदेवा महाबलाः ।। ६ ।।
आवाहयाम्यङ्गिरसो देवानद्भुततेजसः ।।
आयान्त्वङ्गिरसो देवा महाबल पराक्रमाः ।। ७ ।।
रुद्रानावाहयिष्यामि त्रिनेत्रान्वृषवाहनान् ।।
आयान्तु वरदा रुद्रास्त्रैलोक्यवरदाः शुभाः ।। ८ ।।
आवाहयिष्याम्यादित्यान् वरदान्दीप्ततेजसः ।।
आयान्तु वरदाः सूर्याः सर्वे ते तेजसोल्बणाः ।। ९ ।।
भृगूनावाहयिष्यामि देवान्दीप्ततपोधनान् ।।
आयान्तु भृगवो देवा वरदा दीप्ततेजसः ।। 3.103.१० ।।
सुरानावाहयिष्यामि मरुतस्तेजसाधिकाः ।।
आयान्तु मरुतो देवा वरदा भुवनेश्वराः ।। ११ ।।
सुरानावाहयिष्यामि सर्वानेव दिवौकसः ।।
आगच्छन्तु सुराः सर्वे मन्त्रपूजाभिलाषिणः ।। १२ ।।
दैत्यानावाहयिष्यामि महाबलपराक्रमान् ।।
आयान्तु दैत्या धर्मिष्ठा देवदेवानुगा मम ।। १३ ।।
आवाहयिष्ये गन्धर्वान्रूपद्रविणसंयुतान् ।।
आयान्तु सर्वगन्धर्वा वरदाः कामरूपिणः ।। १४ ।।
यक्षानावाहयिष्यामि धनाध्यक्षसमन्वितान् ।।
आयान्तु वरदा यक्षास्त्रैलोक्यविदिता मम ।। १५।।
आवाहयिष्यामि तथा राक्षसान्विविधायुधान्।।
आयान्तु राक्षसा वीरा देवदेवानुयायिनः ।। १६ ।।
आवाहयिष्यामि तथा विद्याधरगणानहम् ।।
विद्याधराः समायान्तु विविधाः गगनङ्गमाः।।१७।।
आवाहयिष्यामि तथा किन्नरान्देवगायनान्।।
आयान्तु किन्नराः सर्वे सुस्वरास्तु सुलोचनाः ।। १८।।
नागानावाहयिष्यामि भुजगान्सर्पगोचरान।।
आयान्तु वरदा नागास्त्रैलोक्यविदिता मम ।। १९ ।।
अहमावाहयिष्यामि तथैवाप्सरसः शुभाः ।।
समायान्तु महाभागा देवयोषा ममोज्ज्वलाः ।। ।।। 3.103.२० ।।
अहमावाहयिष्यामि सर्वास्त्रिदशपत्नयः ।।
आयान्तु वरदाः सर्वास्तप्तचामीकरप्रभाः ।। २१ ।।

आवाहयिष्यामि तथा वरदा देवमातरः ।।
आयान्तु वरदाः सर्वा सुवेशाः सुखदाः शिवाः ।। २२ ।।
पितॄनावाहयिष्यामि सूक्ष्मरूपधरानहम् ।।
आयान्तु पितरः सर्वे गणस्थास्तु पृथक्पृथक् ।। २३ ।।
आवाहयिष्यामि तथा सुपर्णान्बलवत्तरान् ।।
सुपर्णास्तु समायान्तु विष्णुतेजोपबृंहिताः ।। २४ ।।
आवाहयामि वरदान्सर्वानेव प्रजापतीन् ।।
प्रजाध्यक्षाः समायान्तु त्रैलोक्यपरिपालकाः ।। २५ ।।
आवाहयामि देवेन्द्रान्देवान्भुवननायकान् ।।
आयान्तु देवनाथा मे वरदाः कामरूपिणः ।। २६ ।।
मनूनावाहयिष्यामि प्रभुत्वे जगतः स्थितान् ।।
आयान्तु मनवः सर्वे तपसा नष्टकिल्बिषाः ।। २७ ।।
आवाहयिष्याम्योषध्यः सर्वप्राणिधराः शुभाः ।।
ओषध्यश्च समायान्तु सर्वाः कामप्रदाः शुभाः ।। २८ ।।
ऋषीनावाहयिष्यामि तपसा द्योतितप्रभान् ।।
आयान्तु ऋषयः सिद्धाः सर्वे मे दीप्ततेजसः ।।
शैलानावहायिष्यामि सर्वौषधिसमन्वितान् ।। २९ ।।
आयान्तु भूधराः शैलाः सर्वे मे स्थावरेश्वराः ।।
द्रुमानावाहयिष्यामि नानारूपधरानहम ।। 3.103.३० ।।
द्रुमाः सर्वे समायान्तु मनोमारुतरंहसः ।।
आवाहयिष्यामि तथा पातालान्सर्वगोचरान् ।। ३१।।
आयान्तु सर्वे पाताला दैत्यस्थाना ह्यविन्दिताः ।।
द्वीपानावाहयिष्यामि सर्वानद्भुतधारिणः ।। ३२ ।।
आयान्तु द्वीपा लोकानां स्थानभूता जगत्प्रियाः ।।
लोकानावाहयिष्यामि स्थानभूतान्मनोहरान् ।। ३३ ।।
आयान्तु लोकाः सकलाः सर्वे मे भूतभावनाः ।।
आवाहयिष्यामि तथा समुद्राञ्जगतः प्रियान् ।। ३४ ।।
समुद्रा मे समायान्तु रसाधारा जगत्प्रियाः ।।
वर्षानावाहयिष्यामि सर्वभूताश्रयानिह ।। ३५ ।।
आगच्छन्तु तथा चेह वर्षाः सर्वमनोहराः ।।
आवाहयिष्यामि तथा चतुरः सागरानहम् ।। ३६ ।।
सागराः शीघ्रमायान्तु सर्वे तोयधरा मम ।।
नदीस्त्वावाहयिष्यामि वरदा लोकमातरः ।। ३७ ।।

आयान्तु वरदा नद्यः सर्वपापहराः शुभाः ।।
आवाहयिष्यामि तथा सर्वानभ्रगणानहम् ।। ३८ ।।
आयान्त्वभ्रा महाभागाः सर्वे चाशुचरा मम ।।
आवाहयिष्यामि तथा पिशाचान्सर्वगानहम्।।
पिशाचास्तु समायान्तु सर्वे मे कामरूपिणः।।३९।।
आवाहयिष्यामि तथा स्कन्दस्य पार्श्वगानहम् ।। 3.103.४० ।।
नानारूपाः समायान्तु स्कन्दस्य पार्श्वगा मम ।।
आवाहयिष्यामि तथा देवानां पार्षदानहम् ।। ४१ ।।
नानारूपाः समायान्तु देवानां पार्षदा मम ।।
आवाहयिष्यामि तथा हरस्य पार्षदानहम् ।।
नानारूपाः समायान्तु हरस्य पार्षदा मम ।। ४२ ।।
आवाहयिष्यामि तथा मातरो लोकमातरः ।। ४३ ।।
आयान्तु मातरो देव्यो वरदाः सर्वगाः शुभाः ।।
ग्रहानावाहयिष्यामि सर्वलोकेश्वरानहम् ।। ४४ ।।
ग्रहाः सर्वे समायान्तु दीप्ता भुवननायकाः ।।
आवाहयिष्यामि तथा नक्षत्रान्वरदानहम् ।। ४५ ।।
आयान्तु सर्वे नक्षत्राः सर्वे भुवननायकाः ।।
दिशस्त्वावाहयिष्यामि प्रागाद्याः सुमनोहराः ।। ४६।।
आगच्छन्तु दिशः सर्वाः सर्वभूतसुखावहाः।।
वीथ्यस्त्वावाहयिष्यामि दिव्या नवग्रहाश्रयाः।। ४७ ।।
आयान्तु वीथ्यः सकला ग्रहनक्षत्रमण्डिताः ।।
अहमावाहयिष्यामि मुहूर्तान्सूक्ष्मरूपिणः ।। ४८ ।।
मुहूर्ताः शीघ्रमायान्तु कालस्यावयवाः शुभाः ।।
ऋतूनावाहयिष्यामि षडहं भुवनेश्वरान् ।। ४९ ।।
आयान्तु ऋतवः सर्वे जगच्चक्रप्रवर्तकाः ।।
आवाहयिष्यामि तथा पञ्चसंवत्सरानहम्।।3.103.५०।।
आयान्तु वत्सराः सर्वे कालचक्रप्रवर्तकाः ।।
युगानावाहयिष्यामि चतुरो दीप्ततेजसः।।५१।।
आगच्छन्तु युगाः सर्वे चतुर्मूर्तिव्यवस्थिताः ।।
अहमावाहयिष्यामि मनूंश्चैव चतुर्दश।।५२।।
मन्वन्तराः समायान्तु त्रिदशावधिसंस्थिताः ।।
कालमावाहयिष्यामि देवं सावयवं शुभम् ।।५३।।
आगच्छ भगवन्काल देवदेव जनार्दन ।।

देवानावाहयिष्यामि यज्ञमूर्तिधरानहम् ।।५४।।
देवाः सर्वे समायान्तु वरदा बहुरूपिणः ।।
ग्रहमावाहयिष्यामि विद्यास्थानान्यशेषतः।।५५।।
सर्वाणीह समायान्तु लोकानां हितकाम्यया।।
शास्त्रानावाहयिष्यामि शान्तान्दर्शनवत्थितान्।।५६।।
शस्त्राणि शीघ्रमायान्तु चमूनां मण्डनं परम्।।
अस्त्राण्यावाहयिष्यामि त्रैलोक्यस्य हितानि वै।।५७।।
सर्वे चेह समायान्तु धर्मसेतुप्रवर्तकाः ।।
अहमावाहयिष्यामि वेदशास्त्राण्यनेकशः ।। ५८ ।।
वेदशास्त्राः समायान्तु जगद्रक्षणतत्पराः ।।
अहमावाहयिष्यामि सर्वांस्त्रिदशवाहनान् ।। ५९ ।।
इह सर्वे समायान्तु सर्वे त्रिदशवाहनाः ।।
नागानावाहयिष्यामि देवपुत्रान्महाबलान ।। 3.103.६० ।।
देवोपवाह्या नागेन्द्राः शीघ्रमायान्तु सत्वराः ।।
निधीनावाहयिष्यामि शङ्खपद्मपुरोगमान् ।।
आयान्तु निधयः सर्वे सर्वलोकैकभावना ।।६१ ।।
आह्वानकार्यं यदि सङ्गमध्यादेकस्य कार्यं यदुवंशनाथ ।।
कार्यादथेहा तु तदेकवत्स्यादाह्वानमन्त्रस्य यथानुरूपाः ।। ६२ ।।
इति श्रीविष्णुधमोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रतिष्ठाकल्पे देवसंवाह्वानं नाम त्र्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०३ ।।
3.104
मार्कण्डेय उवाच ।।
आवाहयाम्यहं देवं ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ।।
जगतोऽस्य समुत्पत्तिस्थितिसंहारकारणम् ।। १ ।।
चतुर्वेदं चतुर्वक्त्रं चातुर्वर्ण्यप्रभुं प्रभुम् ।।
चतुराश्रमगोप्तारं वरदं भूतभावनम् ।। २ ।।
पद्मयोनिं जगद्योनिं यज्ञयोनिं जगत्पतिम् ।।
आत्मयोनिमनाधृष्यं यज्ञवाहं जगत्पतिम् ।। ३ ।।
यज्ञेशं यज्ञमूर्तिं च त्रैलोक्यस्यैककारणम् ।।
सर्वगं नारदं सौम्यं परमं परमेश्वरम् ।। ४ ।।
भूतभव्यभवन्नाथं योगज्ञेयं सनातनम् ।।
आगच्छ भगवन्ब्रह्मन्यजमानस्य वृद्धये ।। ५ ।।
इदमर्घ्यमिदं पाद्यं धूपं चेदं प्रगृह्यताम् ।।
आवाहयाम्यहं देवं देवदेवं हुताशनम् ।।६ ।।

जगतोऽस्य समुत्पत्तिस्थिति संहारकारकम् ।।
देवमूर्तिं तदाधारं सर्वदेवमुखं प्रभुम् ।। ७ ।।
पिङ्गेक्षणं पिङ्गजटं धूमकेतुं विभावसुम् ।।
शुकयानगमं देवं सर्वाभरणभूषितम् ।। ८ ।।
सर्वगं वरदं भानुं जठरस्थं च देहिनाम् ।।
तेजोमूर्तिं दुराधर्षं सप्तजिह्वं महाबलम् ।। ९ ।।
सप्तार्चिषं सप्तमुनिं समित्सप्तकमच्युतम् ।।
विष्णोरंशमनिर्देश्यं भानवं जातवेदसम् ।। 3.104.१० ।।
पावनं पुष्टिदं सौम्यं भक्तानां भूतिवर्धनम् ।।
याजकं यजमानं च पुष्ट्या विभज सर्वशः ।। ११ ।।
इदमर्घ्यमिदं पाद्यं धूपं चेदं प्रगृह्यताम् ।।
आवाहनान्यतो वक्ष्ये सर्वेषां पार्थिवोत्तम ।। १२ ।।
सर्वस्यावाहनस्यान्ते श्लोकोऽयं परिकीर्तितः ।।
प्रविश्यार्चामिमां सम्यङ् मया भक्त्या विनिर्मिताम् ।। १३ ।।
इदमर्घ्यमिदं पाद्यं धूपं चेदं प्रगृह्यताम् ।।
ध्रुवमावाहयिष्यामि सर्वदेव गणेश्वरम् ।। १४ ।।
निबद्धं भ्राम्यते येन भचक्रं वातरज्जुभिः ।।
एहि मे ध्रुव देवेश केशवाचिन्त्यविक्रम ।। १५ ।।
सर्वग्रहगणाध्यक्ष सर्वलोकनमस्कृत ।।
आवाहयिष्याम्याकाशं विमानशतमण्डितम् ।। १६ ।।
तृतीयं देवदेवस्य पदं विष्णोर्महात्मनः ।।
एहि मे भगवन्सौम्य निरालम्ब नभस्तल ।। १७।।
अप्रमेयातिगम्भीर विमानशतमण्डित ।।
ऊर्ध्वमावाहयिष्यामि चानन्तां महतीं दिशम् ।। १८ ।।
अप्रमेयां निरालम्बां चन्द्रसूर्यांशुवर्जिताम् ।।
आगच्छेह महाभागे सततं सिद्धसेविते ।। १९ ।।
अनन्ते विपुले देवि निर्मले हितकारिणि ।।
आवाहयाम्यधस्तात्तु दिशं शेषेण पालिताम् ।। 3.104.२० ।।
नागदैत्योरगगणैः सततं च निषेविताम् ।।
गम्भीरे विपुले भीमे बहुस्थानातिमण्डिते ।। २१ ।।
एहि मे रत्नबहुले बहुरूपे महाबले।।
आवाहयिष्ये वरदं सहस्रांशुं दिवाकरम् ।।
तेजोमूर्तिं दुराधर्षं भक्तानामभयप्रदम्।।

एहि देव जगन्नाथ ऋक्सामयजुषां पते ।।२३।।
त्रैलोक्यमण्डले दीप सर्वव्याधिविनाशन ।।
आवाहयाम्यहं देवमादित्यमुदकेशयम् ।। २४ ।।
स्निग्धवैदूर्यसङ्काशं वरुणं सुमहाद्युतिम् ।।
एहि देव जलाध्यक्ष यादोगणमहेश्वर ।। २५ ।।
नागदैत्योरगगणैः सततं सेविताच्युत ।।
आवाहयाम्यहं चन्द्रं शीतांशुममृतप्रभम् ।। २६ ।।
ओषधीशं द्विजाध्यक्षं नयनानन्दकारकम ।।
एहि मे भगवञ्चन्द्र शशाङ्क मृगलाञ्छन ।। २७ ।।
भक्तानुकम्पिन्सततं सर्वनक्षत्रपूजित ।।
भौममावाहयिष्यामि तेजोमूर्तिं दुरासदम् ।। २८ ।।
भद्रमूर्तिमनिर्देश्यं वक्त्रं रुधिरसप्रभम् ।।
एहि मे भगवन्भौम अङ्गारकसमप्रभ ।। २९ ।।
त्वयि सर्वं समायत्तं भूतलेऽस्मिन्शुभाशुभम् ।।
स्कन्दमावाहयिष्यामि षण्मुखं वरदं शिशुम् ।। 3.104.३० ।।
देवारिसेनामथनं पार्वत्यानन्दवर्धनम ।।
एहि देव कुमाराद्य महिषासुरतस्कर ।। ३१ ।।
कार्तिकेय जगन्नाथ मयूरवरवाहन ।।
बुधमावाहयिष्यामि बोधनं जगदीश्वरम् ।। ३२ ।।
चान्द्रिं ग्रहगणाध्यक्षं तेजोमूर्तिं दुरासदम् ।।
एहि शीतांशुजाचिन्त्य जगज्जिष्णो जनार्दन ।। ३३ ।।
महाबल महाभाग महाबाहो महाद्युते ।।
विष्णुमावाहयिष्यामि शङ्खचक्रगदाधरम् ।। ३४ ।।
अतसीकुसुमश्यामं पीतवाससमच्युतम् ।।
एहि मे देवदेवेश प्रजानिर्माणकारक ।। ३५ ।।
नारायण सुदुष्पार महेष्वास धनुर्धर ।।
शक्रमावाहयिष्यामि देवं सुरगणेश्वरम् ।। ३६ ।।
वज्रपाणिं महाबाहुं गोब्राह्मणहिते रतम् ।।
एहि देव सहस्राक्ष देवारिबलसूदन ।। ३७।।
ऐरावतग धर्मज्ञ शचीहृदयनन्दन ।।
जीवमावाहयिष्यामि देवेश्वरपुरोहितम् ।। ३८ ।।
बृहस्पतिं बृहद्वाक्यं वेदवेदांगपारगम् ।।
एहि जीव महाभाग जीवभूत महीतले।।३९।।

सम्यग्वृद्धिस्तवायत्ता सततं भूमिवर्धन ।।
देवीमावाहयिष्यामि पार्वतीं वरदामुमाम् ।।3.104.४०।।
हरस्य दयितां भार्यां चार्वङ्गीं भूतिवर्धिनीम् ।।
एहि देवि जगन्मातर्मेनाहृदयनन्दिनि।।४१।।
पवित्रे वरदे सौम्ये नित्यं भक्तजनप्रिये।।
शुक्रमावाहयिष्यामि भार्गवं जगदीश्वरम्।।४२।।
नित्यं सर्वधनाध्यक्षं तपसा द्योतितप्रभम ।।
एहि शुक्र महाभाग षोडशार्चे वरप्रद।।४३।।
प्रभुस्त्वं वरदो नित्यं वर्षावर्षस्य निग्रहे।।
आवाहयाम्यहं देवं प्रजाध्यक्षमकल्मषम् ।। ४४ ।।
भक्तानुकंपिनं देवं प्रजानिर्माणकारकम् ।।
एहि देव प्रजाध्यक्ष प्रजानिर्माणकारक ।।४५।।
त्वयि देव समायत्तं प्रजानामभवोद्भवम् ।।
सौरिमावाहयिष्यामि शनैश्चारिणमच्युतम् ।। ४६ ।।
तपस्विनमनाधृष्यं भक्तानामभयप्रदम् ।।
एहि तीक्ष्णांशुजाचिन्त्य भावाभावप्रदर्शक ।।४७।।
त्वयि सर्वं ममायत्तं राज्ञां भूमौ शुभाशुभम् ।।
आवाहयाम्यहं देवं गजवक्त्रं गणेश्वरम् ।।४८।।
विघ्नेशं विघ्नहर्तारं पार्वती हृदयप्रियम् ।।
एहि देव गणाध्यक्ष लम्बोदर महाभुज ।। ४९ ।।
कार्यसिद्धिः समायत्ता त्वयि सर्वेश देहिनाम्।।
राहुमावाहयिष्यामि दैत्येंद्रं ग्रहतां गतम् ।।3.104.५०।।
केशवाप्तवरं वीरं तपसा दग्धकिल्बिषम् ।।
एह्येहि दैत्यप्रवर वरदाचिन्त्यविक्रम ।। ५१ ।।
तमोमूर्ते दुराधर्षं विपरीताम्बराम्बर ।।
आवाहयाम्यहं देवं विश्वकर्माणमच्युतम् ।। ५२ ।।
सर्वासां देवतानां तु सदा शिल्पप्रवर्तकम् ।।
एहि देववराचिन्त्य सर्वशिल्पप्रवर्तक ।। ५३ ।।
एहि देववराचिन्त्य सदा शिल्पप्रवर्तक ।।
त्वयि सर्वेश सर्वेषां कर्मणामाश्रिता गतिः ।। ५४ ।।
केतुमावाहयिष्यामि केतुं सर्वदिवौकसाम् ।।
ब्राह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं भक्तानामभयप्रदम् ।। ५५ ।।
धूमकेतो इहाभ्येहि हुताशनसमप्रभ।।

शिखाकरालविकच पूजकार्तिविनाशन।।५६।।
आवाहयिष्यामि शुभां कृत्तिकां देवपूजिताम् ।।
एहि साधारणे देवि ज्येष्ठे दक्षसुते शुभे।।५७।।
आवाहयामि वरदां रोहिणीं चन्द्रवल्लभाम् ।।
एहि रोहिणि धर्मज्ञे ध्रुवकर्मसु शोभने।।५८।।
आवाहयामि वरदामिल्विलां शशिवल्लभाम् ।।
एहि मे इल्विले देवि मृदुकर्मसु शोभने।।५९।।
रुद्रमावाहयिष्यामि त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ।।
एहि शङ्कर सर्वात्मन्महागणगणेश्वर ।।3.104.६०।।
आर्द्रामावाहयिष्यामि नक्षत्रं बाहुसंज्ञितम् ।।
एह्यार्द्रे चारुसर्वाङ्गि दारुणे रुद्रसम्मिते ।।६१ ।।
आवाहयिष्यामि दितिं तपसा दग्धकिल्बिषाम् ।।
आदित्यारणि धर्मज्ञे एहि देवि महाव्रते ।। ६२ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि धर्मज्ञं तु पुनर्वसुम् ।।
पुनर्वसौ इहागच्छ चरकर्मप्रसाधक ।। ६३ ।।
तिष्यमावाहयिष्यामि नक्षत्रं क्षिप्रसंज्ञितम ।।
एहि पुष्य महाभाग पोषं वर्धय सर्वतः ।। ६४ ।।
सर्पानावाहयिष्यामि त्रैलोक्यानन्तगोचरान् ।।
आयान्तु सर्वतः सर्पाः सौम्यरूपा भवन्तु ते ।। ६५ ।।
आवाहयामि चाश्लेषां भक्तानां श्रीविवर्धिनीम् ।।
आश्लेषे त्वमिहाभ्येहि दारुणे विजयप्रदे ।। ६६ ।।
पितॄनावाहयिष्यामि मर्त्यमूर्तिधरानहम् ।।
आयान्तु पितरः शीघ्रं सुधाकव्यभुजोऽव्ययाः ।। ६७ ।।
मघामावाहयिष्यामि उग्रनक्षत्रमञ्जसा ।।
एहि मे सुभगे देवि सर्वाघविनिषूदनि ।। ६८ ।।
भगमावाहयिष्यामि भक्तसौभाग्यवर्धनम्।।
एहि देववराचिन्त्य भक्तसंकटनाशक ।। ६९ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि पूर्वफल्गुनसंज्ञकम् ।।
एहि भागि महाभाग उग्रकर्मप्रसाधक ।। 3.104.७० ।।
आवाहयिष्याम्यर्यम्णमादित्यं तेजसां निधिम् ।।
अर्यमंस्त्वं समभ्येहि भक्तसङ्कटनाशन ।। ७१ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि उत्तराफल्गुनीं शुभाम् ।।
एहि त्वं सुभगे देवि ध्रुवे सर्वाङ्गसुन्दरि ।। ७२ ।।

हस्तमावाहयिष्यामि सावित्रं क्षिप्रमञ्जसा ।।
एहि सावित्र धर्मज्ञ भक्तानां पापनाशक ।। ७३ ।।
आवाहयाम्यहं देवं त्वष्टारमसितद्युतिम् ।।
एहि मे भगवंस्त्वष्टः प्रजापालनतत्पर ।। ७४ ।।
चित्रामावाहयिष्यामि चित्रमूर्तिं मनोहराम् ।।
एहि मे वरदे देवि मृदुकर्मप्रसाधिके ।। ७५ ।।
वायुमावाहयिष्यामि सर्वगं दीप्ततेजसम् ।।
देव वायो त्वमभ्येहि सर्वभूतजगत्प्रिय ।। ७६ ।।
स्वातिमावाहयिष्यामि नित्यमुत्तरसर्वगाम् ।।
देवि स्वाति त्वमभ्येहि चरकर्मसु शोभने ।। ७७ ।।
आवाहयिष्यामीन्द्राग्नी सहितौ दीप्ततेजसौ ।।
इंद्रात्रेहि जगन्नाथ एह्यग्ने विजयप्रद ।। ७८ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि विशाखामग्रतेजसम् ।।
विशाखे त्वमिहाभ्येहि देवि साधारणे शुभे ।। ७९ ।।
मित्रमावाहयिष्यामि देवं दीप्तांशुतेजसम् ।।
एहि मित्र महाभाग भक्तानामभयं कुरु ।। 3.104.८० ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि त्वनुराधां वरप्रदाम् ।।
अनुराधे त्वमभ्येहि मृदुकर्मसु शोभने ।। ८१ ।।
शक्रोस्यावाहनं प्रोक्तं ज्येष्ठायाः शृणु पार्थिव ।।
ज्येष्ठामावाहयिष्यामि नक्षत्रं शक्रदैवतम् ।। ८२ ।।
ज्येष्ठे देवि त्वमभ्येहि दारुणे चारुलोचने ।।
देवमावाहयिष्यामि निर्ऋतिं वीरवन्दितम् ।। ८३ ।।
एहि देव विरूपाक्ष महाबल सदाश्रय ।।
मूलमावाहयिष्यामि नक्षत्रं दारुणं महत् ।। ८४ ।।
एहि मूल महाभाग भक्तानामभयप्रद ।।
आपस्त्वावाहयिष्यामि सर्वगा वरदाः शुभाः ।।८५।।
आपस्त्वावाहयिष्यामि पूर्वाषाढेति संज्ञितम् ।।
एहि त्वमुग्रे वरदे पूर्वाषाढेतिसंज्ञिते ।। ८६ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि यत्तदभिजिदुच्यते ।।
एहि धिष्ण्यवरिष्ठाय क्षिप्रकर्मप्रसाधक ।। ८७ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि श्रवणं सर्वकामदम् ।।
प्रसन्नस्त्वं समभ्येहि चरकर्मप्रसाधक ।। ८८ ।।
धनिष्ठे त्वमिहाभ्येहि चरकर्मप्रसाधिके ।। ८९ ।।

ऋक्षमावाहयिष्यामि नाम्ना शतभिषां शुभाम् ।।
आगच्छ त्वं शतभिषे चरकर्मसु शोभने ।। 3.104.९० ।।
अजैकपादं वरदं रुद्रमावाहयाम्यहम् ।।
आगच्छ रुद्र वरद त्रिशूलपरमायुध ।। ९१ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि पूर्वभद्रपदामहम् ।।
एहि भद्रपदे पूर्वे उग्रकर्मप्रसाधनि ।। ९२ ।।
आहिर्बुध्न्यं महाभागं रुद्रमावाहयाम्यहम् ।।
आहिर्बुध्न्य समभ्येहि जटाजूटोपशोभित ।।९३।।
ध्रुवमावाहयिष्यामि देशे भद्रपदोत्तराम् ।।
एहि त्वं सुमहाभागे मम भद्रपदोत्तरे ।। ९४ ।।
आवाहयाम्यहं देवं पूषणं पापनाशकम् ।।
पूषन्सम्यगिहाभ्येहि सर्वकल्मषनाशक ।। ९५ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि रेवतीं भीरुदर्शनाम् ।।
एहि रेवति धर्मज्ञे मृदुकर्मप्रसाधके ।। ९६ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि क्षिप्रमश्विनि संज्ञकम् ।।
एह्यश्विनि महाभागे वरदे कामदायिनि ।। ९७ ।।
यममावाहयिष्यामि धर्मराजमथाच्युतम् ।।
एहि धर्मभृतां श्रेष्ठ वैवस्वत महाभुज ।। ९८ ।।
ऋक्षमावाहयिष्यामि उग्रं भरणिसंज्ञकम् ।।
एहि त्वं देवि भरणि सुभगे चारुदर्शने ।।९९।।
प्राचीमावाहयिष्यामि सूर्योदयविभूषणाम ।।
एहि त्वं वरदे पूर्वे शुभकर्मप्रसाधनि ।। 3.104.१०० ।।
दिशमावाहयिष्यामि वरदां पूर्वदक्षिणाम् ।।
वह्निप्रिये समभ्येहि वरदे पूर्वदक्षिणे ।। १०१ ।।
अहमावाहयिष्यामि दक्षिणां दक्षिणां दिशम् ।।
दक्षिणे त्वं समभ्येहि सर्वकर्मशुभप्रदे ।। १०२ ।।
दिशमावाहयिष्यामि शुभां दक्षिणपश्चिमाम् ।।
एहि त्वं नैर्ऋते देवि सततं भूतिवर्धिनि ।। १०३ ।।
दिशमावाहयिष्यामि वारुणीं वरदां सदा ।।
आगच्छ पश्चिमे देवि वरदे वरुणप्रिये ।।१०४।।
आवाहयिष्यामि दिशं वायवीं पश्चिमोत्तराम् ।।
वरदे त्वं समभ्येहि वायव्ये पश्चिमोत्तरे ।। १०५ ।।
आवाहयामि धनदं देवं वैश्रवणं प्रभुम् ।।

राजराज समभ्येहि सर्वयज्ञेश्वराधिप ।। १०६ ।।
दिशमावाहयिष्यामि सौम्यां धनदपालिताम् ।।
उत्तरे त्वं समभ्येहि सर्वधर्मफलप्रदे ।। १०७ ।।
दिशमावाहयिष्यामि शुभां प्रागुत्तरामहम् ।।
एहि त्वं सुभगे देवि सततं शिवपालिते ।। १०८ ।।
सर्वानावाहयिष्यामि पूर्णकुम्भेषु सागरान् ।।
रत्नाध्यक्षाः समायान्तु चत्वार इह सागराः ।। १०९ ।।
ऐशान्यां दिशि यः कुम्भः पूर्वस्तस्यां तु सागरः ।।
आयातु शीघ्रमेवेह तरङ्गोर्मिसमाकुल ।। 3.104.११० ।।
शीघ्रमभ्येहि निलय यादसां पूर्वसागर ।।
तरङ्गशतसंक्रांत बालभास्करमण्डल ।। १११ ।।
आग्नेये च समायात दक्षिणे दक्षिणः शिवः ।।
बहुरत्नप्रभापुञ्जविमिश्र सलिलाशय ।। ११२ ।।
यादसां निलयाभ्येहि क्षिप्रं दक्षिणसागर ।।
तरङ्गधौत पादाग्र त्रिकूटशिखराच्युत ।। ११३ ।।
पश्चिमायाः समायातु कुम्भे दक्षिणपश्चिमे ।।
रत्नपुञ्जमहाज्वालाविराजितमहोदक ।। ११४ ।।
तरङ्गमण्डिताभ्येहि क्षिप्रं पश्चिमसागर ।।
अस्तार्कबिम्बसंक्रान्तगतमण्डलदुर्दृश ।। ११५ ।।
उत्तरश्च तथाभ्येतु कुम्भे वै पश्चिमोत्तरे ।।
हिमाद्रिशिखरच्छायाक्षीरोदसदृशः प्रभुः ।। ११६ ।।
महापवित्रसलिल शीघ्रमुत्तरसागर ।।
इहाभ्येहि महाभाग यजमानाभिवृद्धये ।। ११७ ।।
आवाहितानां कर्तव्यं भूमौ कृत्वा ततः शिरः ।।
प्रणाममभिवादं च ततो मन्त्रमुदीरयेत् ।। ११८ ।।
भवतां हि प्रसादेन भवतां प्रतिपूजने ।।
प्रयतिष्ये यथाशक्त्या तन्मेऽनुज्ञातुमर्हथ ।। ११९ ।।
युष्माकं पूजनं कर्तुं केन शक्यं यथाविधि ।।
युष्मत्पूजाविहीनेन केन लभ्यं महत्फलम् ।।3.104.१२०।।
ततः कर्तुं यथाशक्त्या भवतां प्रतिपूजनम् ।।
वरदाः प्रयतिष्यामि तन्मेऽनुज्ञातुमर्हथ ।।१२१ ।।
स्वांस्वां दिशमधिष्ठाय दिक्पाला दीप्ततेजसः ।।
उत्सादयन्तु सकलान्विघ्नान्यान्समुपस्थितान ।। १२५ ।।

विनायका विघ्नकराः समोग्रा यज्ञद्विषो ये पिशिताशनाश्च ।।
सिद्धार्थकैर्वज्रसमानकल्पैर्मया निरस्ता विदिशः प्रयान्तु ।। १२३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ब्रह्मादिदेवाह्वान वर्णनो नाम चतुरुत्तरशततमोध्यायः ।।१०४।।
3.105
मार्कण्डेय उवाच ।।
लोकानावाहयिष्यामि हंसरूपान्मनोहरान्।।
आयान्तु वाहनत्वेन ये स्थिताः परमेष्ठिनः ।।१।।
वृषमावाहयिष्यामि चतुष्पादं ककुद्मिनम् ।।
वृषाभ्येहि महाभाग धर्ममूर्ते वरप्रद।।२।।
शूलमावाहयिष्यामि गुणाधारं महाद्युतिम्।।
एहि शूल महाभाग दैत्यनाथगणान्तक ।। ३ ।।
अहमावाहयिष्यामि देवं नन्दीश्वरं प्रभुम् ।।
अभ्येहि नन्दिन्भगवन् सर्वलोकनमस्कृत ।। ४ ।।
आवाहयामि वरदं वीरभद्रं महाबलम् ।।
अभ्येहि वीरभद्राय महागणगणेश्वर ।। ५ ।।
ज्वरमावाहयिष्यामि त्रिपादं त्रिभुजं प्रभुम् ।।
ज्वराभ्येहि महाभाग सततं चरणोज्ज्वल ।। ६ ।।
देवीमावाहयिष्यामि भद्रकालीं सुखप्रदाम् ।।
आगच्छ वरदे दुर्गे सर्वलोकनमस्कृते ।। ७ ।।
आवाहयामि पौलोमीं वरदां नित्यनन्दिनीम ।।
शक्रपत्नि त्वमभ्येहि वरदे कामरूपिणि ।। ८ ।।
नागमावाहयिप्यामि तथैरावणसंज्ञितम् ।।
इहाभ्येहि महाभाग शक्रनाग जयावह ।। ९ ।।
वज्रमावाहयिष्यामि सर्वभेदकमाशुगम् ।।
शीघ्रं वज्र त्वमभ्येहि सर्वदुष्टनिबर्हण ।। 3.105.१०।।
हयानावाहयिष्यामि छन्दोरू पान्मनोहरान् ।।
आगच्छन्तु ममाद्येह तुरगा व्योमगोचराः ।। ११ ।।
अहमावाहयिष्यामि दण्डसंज्ञं बलोत्कटम् ।।
दण्ड शीघ्रमिहाभ्येहि महाबलपराक्रम ।।१२।।
अहमावाहयिष्यामि पिङ्गलं सुमहाबलम् ।।
लोकसाक्षिस्त्वमभ्येहि पिङ्गलाय महाबल ।।१३ ।।
ध्वजमावाहयिष्यामि चित्रं सूर्यसमप्रभम् ।।
धर्म शीघ्रं त्वमभ्येहि सूर्यध्वजगताच्युत ।। १४ ।।

देवीमावाहयिष्यामि सूर्यभां कामरूपिणीम् ।।
देवि त्वं तूर्णमागच्छ सर्वलोकनमस्कृते ।।। ।। १५ ।।
राज्ञीमावाहयिष्यामि सूर्यपत्नीं सुरूपिणीम्।।
आगच्छ वरदे राज्ञि जगद्धारिणि पूजिते ।।१६।।
अहमावाहयिष्यामि सूर्यपत्नीं सुवर्चसाम्।।
ध्याये देवि त्वमागच्छ कृताकृतविचारिणि ।।१७।।
अहमावाहयिष्यामि दशचन्द्रमसो हयान् ।।
सर्वे शीघ्रमिहायान्तु चन्द्राश्वाः कामरूपिणः।।.।।
अहमावाहयिष्यामि कान्तिं त्रिदशवल्लभाम् ।।
कान्ते शीघ्रं त्वमभ्येहि शशाङ्कदयिते शुभे ।।१९।।
शोभामावाहयिष्यामि काङ्क्षितां भुवनेश्वरीम् ।।
शोभे शीघ्रं त्वमभ्येहि सर्वलोकैकसुन्दरि।। 3.105.२० ।।
दिनमावाहयिष्यामि समस्तध्वान्तनाशकम् ।।
दिन शीघ्रं त्वमभ्येहि दर्शिताखिलमण्डल ।। ।।
रात्रिमावाहयिष्यामि सर्वभूतसुखावहाम् ।।
रात्रि देवि त्वमभ्येहि सर्वभूतवरप्रदे ।२२।।
सन्ध्यामावाहयिष्यामि देवीं ब्राह्मणपूजिताम् ।।
आगच्छ वरदे सन्ध्ये सर्वभूतनमस्कृते ।। २३ ।।
स्वाहामावाहयिष्यामि वह्नेर्भागं विभावरीम् ।।
स्वाहेभ्येहि महाभागे वरदे कामरूपिणि ।। २४।।
वेदानावाहयिष्यामि शुभरूपधरानहम् ।।
आयान्तु वाहनत्वेन धूम्रकेतुव्यवस्थिताः ।। २५ ।।
आवाहयिष्ये महिषं महाबलपराक्रमम् ।।
आगच्छेह महाभाग सर्वदुष्टनिबर्हण ।। २६ ।।
दण्डमावाहयिष्यामि सर्ववाहनपूजितम् ।।
एहि दण्ड महाभाग सर्वसत्त्वविनाशन ।। २७ ।।
देवीमावाहयिष्यामि धूम्रोर्णां चारुलोचनाम् ।।
आगच्छ देवि धूम्रोर्णे सर्वलोकनमस्कृते ।। २८ ।।
कालमावाहयिष्यामि सर्वत्राहतपूजितम् ।।
कालाभ्येहि महाभाग सर्वसत्त्वभयङ्कर ।। २९ ।।
मृत्युमावाहयिष्यामि देवीं सर्वहरामहम् ।।
देवि मृत्यो त्वमभ्येहि सर्वगे कामरूपिणि ।। 3.105.३० ।।
आवाहयामि वरदं चित्रगुप्तं सुखप्रदम् ।।

चित्रगुप्त समभ्येहि सर्वत्रसमदर्शन ।। ३१ ।।
अहमावाहयिष्यामि विरूपाक्षं महाबलम् ।।
विरूपाक्ष समभ्येहि निशाचरगणेश्वर ।। ३२ ।।
उष्ट्रमावाहयिष्यामि महामोहमिति श्रुतम् ।।
उष्ट्राभ्येहि महाभाग महाग्रीव महागते ।। ३३ ।।
गौरीमावाहयिष्यामि जलाधिपतिसुन्दरीम् ।।
एहि गौरि महादेवि वरदे कामरूपिणि ।।३४।।
हंसानावाहयिष्यामि समुद्रेण सुपूजितान्।।
आयान्तु वरदा हंसा रसाचारा विहङ्गमाः ।। ३५ ।।
पाशमावाहयिष्यामि सर्वाकर्षणतत्परम् ।।
पाशाभ्येहि महाभाग सर्वसत्त्ववशङ्कर ।। ३६ ।।
गङ्गामावाहयिष्यामि सर्वकल्मषनाशिनीम् ।।
गङ्गे शीघ्रं त्वमभ्येहि पीयूषसदृशोदके ।। ३७ ।।
अहमावाहयिष्यामि यमुनां च यमानुजाम् ।।
आगच्छ यमुने देवि सर्वकल्मषनाशिनि ।। ३८ ।।
शिवामावाहयिष्यामि वायोः पत्नीं प्रभावतीम् ।।
शिवेभ्येहि महाभागे वरदे कामरूपिणि ।। ३९ ।।
अहमावाहयिष्यामि शिबिकां परमायताम् ।।
शिबिके त्वमिहाभ्येहि सर्वसत्त्वसुखङ्करि ।। 3.105.४० ।।
नरमावाहयिष्यामि नराधिपतिवाहनम् ।।
नर शीघ्रं त्वमभ्येहि तथा नृपतिनायक ।। ४१ ।।
शङ्खमावाहयिष्यामि निधिप्रवरमुत्तमम् ।।
शीघ्रं शङ्ख त्वमभ्येहि धनाधिपतिवल्लभ।। ४२ ।।
पद्ममावाहयिष्यामि निधिप्रवरमुत्तमम् ।।
पद्म शीघ्रं त्वमभ्येहि महाविभवकारक ।। ४३ ।।
देवीमावाहयिष्यामि पार्वतीं हरवल्लभाम् ।।
देवि शीघ्रं त्वमभ्येहि महाविभवकारिके ।। ४४ ।।
अहमावाहयिष्यामि जयन्तं शक्रनन्दनम् ।।
जयन्त शीघ्रमभ्येहि सर्वासुरविमर्दन ।। ४५ ।।
आवाहयिष्ये वरदं पुष्करं कामगं शुभम् ।।
पुष्कर त्वमिहाभ्येहि सर्वज्ञानप्रकाशक।।४६।।
ज्योत्स्नामावाहविष्यामि त्रैलोक्यस्यैकसुन्दरि ।।
आगच्छ वरदे ज्योत्स्ने सर्वभूतसुखङ्करि ।।४७।।

अहमावाहयिष्यामि त्वामेव नलकूबरम् ।।
समभ्येहि महाभाग धनदस्यात्मसम्भव ।। ४८।।
आवाहयिष्यामि तथा रविपुत्रं यमाग्रजम् ।।
सूर्यपुत्र समभ्येहि भक्तकल्याणकारक ।।४९।।
धर्ममावाहयिष्यामि सर्वलोकसुखावहम् ।।
धर्माभ्येहि महाभाग जगतां परिपालक ।।3.105.५०।।
अर्थमावाहयिष्यामि सर्वलोकसुखावहम् ।।
अर्थभ्येहि महाभाग सर्वबाधाविनाशक।।५१।।
काममावाहयिष्यामि फलं सर्वस्य कारण ।।
काम शीघ्रं त्वम भ्येहि सर्वप्राणिहृदि स्थित।।५२।।
रात्रिमावाहयिष्यामि देवीं सर्वजगत्प्रियाम् ।।
अभ्येहि वरदे देवि रति त्वमपराजिते।।५३ ।।
निद्रामावाहयिष्यामि सर्वलोकसुखप्रदाम् ।।
आगच्छ वरदे निद्रे त्रैलोक्यपरिमोहिनि।।५४।।
आवाहयिष्ये वरदां महादेवीं सरस्वतीम्।।
शीघ्रं देवि त्वमभ्येहि सर्वकामवरप्रदे ।। ५५ ।।
अहमावाहयिष्यामि तथा धन्वतरिं प्रभुम् ।।
धन्वन्तरे त्वमभ्येहि क्षीरोदार्णवसम्भव ।।५६।।
अहमावाहयिष्यामि उच्चैःश्रवसमश्वपम् ।।
हयराज समभ्येहि क्षीरोदार्णवसंभव ।। ५७।।
येषामावाहनं प्रोक्तं तेषां मन्त्रमिदं पठेत् ।।
अश्विनौ प्रणतः स्तौमि दर्भपाणिरतन्द्रितः ।। ५८ ।।
आवाहनानां च गणं तथोक्तं महाशुभं पापहरं पवित्रम् ।।
आवाहिताः सन्निहितास्त्ववश्यं देवा भवन्त्युत्तमवंशजाताः ।। ५९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीये खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे लोकाद्यावाहनवर्णनो नाम पञ्चोत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १०६-११०

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.106

मार्कण्डेय उवाच ।।

आवाहनान्यतो वच्मि यान्यहं यदुनन्दन ।।

तेषामन्ते पठेच्छ्लोकं प्रत्येकस्य महाभुज ।। १ ।।

याजकं यजमानं च श्रेयसाभ्येत्य योजय ।।

इदमर्घ्यमिदं पाद्यं धूपोयं प्रतिगृह्यताम् ।। २ ।।

आवाहयाम्यहं देवं वासुदेवं जगत्पतिम् ।।

अमृताध्मातमेघाभं विद्युद्दशवसासमम् ।। ३ ।।

चतुर्वक्त्रं महाबाहुं चतुर्वेदधरं प्रभुम् ।।

चतुराश्रमगोप्तारं चातुर्वर्ण्यधरं तथा ।। ४ ।।

चतुर्युगं चतुष्केतुं चतुर्मूर्तिधरं परम् ।।

चतुरंघ्रितनुं नाथं चतुर्विधविभावनम ।। ५ ।।

जरायुजस्य कर्तव्यं तथा चाण्डोद्भवस्य च ।।

सर्वगं वरदं नित्यं सूक्ष्मं स्थूलमजं विभुम् ।। ६ ।।

आत्मस्थं च बहिस्थं च दूरस्थं चान्तिकं च तम् ।।

गुणाधारं गुणैर्हीनं गुणातीतं गुणोत्तरम् ।। ७ ।।

सगुणं निर्गुणात्मानं चाजेयं जगतः परम ।।

एहि मे पुण्डरीकाक्ष शरणागत वत्सल ।।८।।

क्षरपर्यन्तवक्त्रान्तर्निरस्तासुरमण्डल ।।

गदावेगनिरस्तोग्रदैत्यनाथगणेश्वर ।।९।।

उत्फुल्लचारुकमलविराजितकराम्बुज ।।

शङ्खनादोद्भवश्वासमूढीकृतमहासुर ।। 3.106.१० ।।

महीकराम्बुजन्यस्तचरणद्वयराजित ।।

कौस्तुभोद्भूतगोजालहतासुरविलोचन ।। ११ ।।

वनमालाङ्कितोरस्क किरीटोद्भासितानन ।।

यज्ञ यज्ञोपयज्ञाङ्गयज्ञयोने जगद्गुरो ।। १२ ।।

सर्वकामप्रदाचिन्त्य सर्वशक्तिबलान्वित ।।

आवाहयाम्यहं देवं सङ्कर्षणमयोनिजम् ।। १३ ।।

शशाङ्कशतसङ्काशं सजलाम्बुदवाससम् ।।

क्रोधाग्निशमिताशेषकल्पांतभुवनत्रयम् ।। १४ ।।

वाङ्मनःकायसम्भूतमलत्रितयनाशनम् ।।

एहि संकर्षणाचिन्त्य देव भक्तजनप्रिय ।। १५ ।।

लाङ्गूलाकृष्टदैत्येन्द्र दीनेक्षणनिरीक्षण ।।

मुसलाग्रविनिर्भिन्न तमोमूर्तिविनाशन ।। १६ ।।
हार्दमूर्ते निशीथस्य तमसश्च विनाशक ।।
देवमावाहयिष्यामि प्रद्युम्नमपराजितम् ।। १७ ।।
दूर्वाङ्कुरदलश्यामं शशाङ्कांशुसमाम्ब रम् ।।
कामं कामप्रदं शान्तं कमनीयं सुशोभितम् ।। १८ ।।
सर्वमानभृतां देवं मनोविषयगोचरम् ।।
प्रद्युम्नाभ्येहि देवेश प्रद्योतितचराचर ।। १९ ।।
तेजोमूर्ते दुराधर्षं सूर्यकोटिसमप्रभ ।।
अज्ञातमध्यपर्यन्त देवारिगणनाशन ।। 3.106.२० ।।
चापकृष्टिविनिर्मुक्तशराहतजगत्त्रय ।।
आवाहयाम्यहं देवं चानिरुद्धं जगद्गुरुम् ।।२१।।
पद्मपत्राग्रसङ्काशं रक्ताम्बरविभूषणम् ।।
अरुद्धमार्गं सर्वत्र दीप्तानलसमप्रभम्।।२२।।
कार्यं परममीशानं जगत्कारणकारणम् ।।
अनिरुद्ध त्वमभ्येहि व्याप्ताशेषचराचर ।। २३।।
आकाशतुल्यसद्वज्रविदारितसुराहित ।।
चर्मसञ्छादिताशेषभुवनादित्य विक्रम।।२४।।
(सर्वेषां प्राणिनां कर्म्म संसारपरिपालक ।।२४।।)
आवाहयिष्ये वरदं चानन्त दीप्ततेजसम् ।।
फणावलिगताशीर्षमहीमण्डलधारिणम् ।।२५।।
लांगलालिङ्गतकरं मुसलासक्तविग्रहम् ।।
महोच्छ्रितेन तालेन तथा चिह्नेन राजितम्।।२६।।
एह्यनन्त महाभाग शेषाहे धरणीधर ।।
शशाङ्क शतसङ्काश तथाम्बरसुशोभित ।। २७ ।।
आधारः सर्वभूतानां त्वमेको भूतभावनः ।।
त्वयेदं धार्यते विश्वं त्रैलोक्यं च जगत्पते ।। २८ ।।
लक्ष्मीमावाहयिष्यामि विष्णोर्वक्षसि संस्थिताम् ।।
पद्माननां पद्मकरां शशांकसदृशाम्बराम् ।। २९ ।।
हितस्थां सर्वलोकस्य वरदां कामरूपिणीम् ।।
सर्वगां सर्वजननीं देवीं त्रिभुवनेश्वरीम् ।। 3.106.३० ।।
आगच्छ वरदे लक्ष्मि दुर्धरे भूतभावने ।।
हरिप्रिये विशालाक्षि सर्वलोकनमस्कृते ।। ३१ ।।
यत्र त्वं तत्र सकलं त्रैलोक्यं वरवर्णिनि ।।

युनक्षि भोगैः सकलं स्मृतिप्राप्तं जनं शुभम् ।। ३२ ।।
तार्क्ष्यमावाहयिष्यामि मनोमारुतरंहसम् ।।
पक्षवातसमुद्धूतसमस्तभुवनत्रयम् ।। ३३ ।।
गरुडैर्हि समभ्येहि दीप्तानलचयोपम ।।
महाविषतमोग्रस्तनिर्विषीकरणाच्युत ।। ३४ ।।
तालमावाहयिष्यामि केतुं संकर्षणस्य तु ।।
एहि मे भगवँस्ताल समस्तभुवनेश्वर ।। ३५ ।।
झषमावाहयिष्यामि कामकेतुं वरप्रदम् ।।
एहि मे मकराग्र्येह समस्तभुवनेश्वर ।। ३६ ।।
ऋष्यमावाहयिष्यामि ऋषिराजं महाबलम् ।।
एहि ऋष्य महाभाग कर्ममूर्ते दुरासद ।।३७।।
देवमावाहयिष्यामि नृसिंहं ज्ञानरूपिणम् ।।
दंष्ट्राकरालवदनमलातमसितेक्षणम् ।। ३८ ।।
सहस्रयमसक्रोधं सहस्रेन्द्रपराक्रमम् ।।
सहस्रधनदनं स्फीतं मनसोप्यतिशीघ्रगम् ।। ।। ३९ ।।
विद्युज्जिह्वं व्यादितास्यं भ्रुकुटीकुटिलाननम् ।।
वह्निज्वालावलीपुञ्जदुर्निरीक्ष्यमुखश्रियम् ।।3.106.४० ।।
आगच्छेह नृसिंहाद्य महाबलपराक्रम ।।
वज्रतीक्ष्णनखाक्रान्तमहादैत्येन्द्रजीवित ।। ४१ ।।
अज्ञानध्वान्तमातङ्गभङ्गविस्पष्टकेसर ।।
महामन्त्रकपाटोग्रदारुणाचिन्त्यविक्रम ।। ४२ ।।
देवमावाहयिष्यामि कापिलीं तनुमाश्रितम् ।।
तेजोनिधानमजितं सागरात्मजवाडवम् ।। ४३ ।।
एहि मे कपिलाद्येह परमात्मन्सनातन ।।
ध्यानवीक्षितसद्भाव सांख्यमार्गप्रवर्तक ।। ४४ ।।
देवमावाहयिष्यामि नृवराहं महाबलम् ।।
भिन्नाञ्जनचयश्याम लीलोद्धृतवसुन्धर ।। ४५ ।।
आगच्छ नृवराहेह हिरण्याक्षविनाशन ।।
शेषाभभोगविन्यस्तमहाचरणपङ्कज ।। ४६ ।।
शङ्खनादोद्भव त्राहि नियन्ता सुरनायकम् ।।
देवमावाहयिष्यामि वराहं वरदर्पितम् ।। ४७ ।।
बालेन्दुलेखादंष्ट्राग्रविभासितजगत्त्रय ।।
विस्मयोत्फुल्लनयन भूमिवीक्षितविग्रह ।। ४८ ।।

बालेन्दुतुल्यदंष्ट्राग्र लीलोद्धृतवसुन्धर ।।
एहि मे भगवन्देव वराहामितविक्रम ।। ४९ ।।
निरस्ताशेषदैत्येंद्र दीनभक्तजनोद्धर ।।
धर्ममावाहयिष्यामि सर्वभूतसुखावहम् ।। 3.106.५० ।।
दुर्विज्ञेयं बहुद्वारं खलमूर्तिदुरासदम् ।।
एहि धर्म ममाभ्येहि भुवनत्रयपालक ।। ५१ ।।
समस्तपापशमन सर्वबाधाविनाशन ।।
रुद्रमावाहयिष्यामि तेजोमूर्तिं दुरासदम् ।। ५२ ।।
ऐश्वर्यमतिगम्भीरं सर्वसंहारकारकम् ।।
एहि मे भगवन्रुद्र जटामण्डल दुर्दृश ।। ५३ ।।
निर्दग्धाशेषभुवन तृतीयेक्षणतेजसा ।।
देवमावाहयिष्यामि ब्राह्मणं दीप्ततेजसम् ।। ५४ ।।
चतुर्मुखं चतुर्बाहुं गुणाधीनं गुणोत्तरम् ।।
देवदेव त्वमभ्येहि पितामह सुरेश्वर ।। ५५ ।।
समस्तभुवनाध्यक्ष जगत्कारणकारण ।।
भूमिमावाहयिष्यामि धारिणीं सर्वदेहिनाम् ।। ५६ ।।
सर्वभूतप्रतिष्ठां च क्षितिं क्षोणीं सरस्वतीम् ।।
एहि मे वरदे देवि वसुधे भूतभाविनि ।। ५७ ।।
सर्वाश्रये महाभागे देववद्धयहारिणि ।। ५८ ।।
शङ्खमावाहयिष्यामि नभोमूर्तिमथाव्ययम् ।। ५९ ।।
शब्दयोनिं निरालम्बं समस्तभुवनाश्रयम् ।।
एह्येहि शङ्खप्रवर पाञ्चजन्य महास्वन ।। 3.106.६० ।।
शब्दमात्रहताशेषमहादानवमण्डल ।।
पद्ममावाहयिष्यामि समस्तभुवनाश्रयम् ।। ६१ ।।
अपां मूर्तिमयं सौम्यं पुण्डरीकमिति स्मृतम् ।।
एहि पद्म महाभाग भूतभव्यभवप्रभो ।। ६२ ।।
लक्ष्मीनिलय विस्तीर्ण ब्रह्मयोने जगन्मय ।।
चक्रमावाहयिष्यामि क्षरत्पर्यन्तमण्डलम् ।। ६३ ।।
वज्रनाभं विशालाक्षं वायुमूर्जितमव्ययम् ।।
कालचक्रं जगच्चक्रं धर्मचक्रं सुदर्शनम् ।। ६४ ।।
नित्यं सततगं देवं तृप्तं दानवशोणितैः ।।
एहि चक्रामितशित जगत्पालनतत्पर ।। ६५ ।।
देवेन्द्रहृदयत्रासतमोनाशनतत्पर ।।

गदामावाहयिष्यामि तेजोमूर्तिं दुरासदाम् ।। ६६ ।।
गायत्रीं देवजननीं कालरात्रीं भयङ्करीम् ।।
एहि कौमोदकि गदे समस्तासुरनाशिनि ।। ६७ ।।
यासां त्वं गह्वरा प्रोक्ता वैष्णवी तु सुदुर्धरा ।।
अहमावाहयिष्यामि सावन्तं नाम लाङ्गलम् ।।६८।।
आगच्छ लाङ्गलास्येह व्याहृतिं भुवनत्रयम् ।।
अहमावाहयिष्यामि सौधन्वं मुसलं प्रभुम् ।। ।। ६९ ।।
आगच्छ मुसलाद्येह देवारिगणसूदन ।।
चापमावाहयिष्यामि शार्ङ्गं रिपुनिषूदनम् ।। 3.106.७० ।।
आगच्छ चाप वरद देवासुरगणप्रिय ।।
शरमावाहयिष्यामि मोहनं रिपुमोहनम् ।। ७१ ।।
एहि विद्धारिबलज गच्छारिस्त्रिभुवनेश्वर ।।
चर्म चावाहयिष्यामि ख्यातमावरणेति यत्।।७२।।।
चर्माभ्येहि विशाल त्वं सर्वस्यावरणं स्मृतम् ।।
खड्गमावाहयिष्यामि नन्दकं नाम नामतः ।। ७३ ।।
एहि खड्ग ममाशेषदैत्यनाथकुलान्तक ।।।
अहमावाहयिष्यामि वनमालां सुखावहाम् ।। ७४ ।।
वनमाले त्वमभ्येहि बुद्धाशेषजगत्त्रये ।।
मणिमावाहयिष्यामि कौस्तुभं केशवाङ्गगम् ।।७५।।।
कौस्तुभ त्वमिहाभ्येहि मरीचिविकचोद्भव ।।
देवमावाहयिष्यामि हरिं हयशिरोधरम् ।। ७६ ।।
शशाङ्कशतसङ्काश वेदोद्धरणनिश्चित ।।।
हयग्रीव त्वमभ्येहि शङ्खचक्रगदाधर ।। ७७ ।।
वेदाहरणदुःखार्तसमाश्वासितपद्मज ।।
अहमावाहयिष्यामि ऋग्वेदं पदभूषितम् ।। ७८ ।।।
ऋग्वेद त्वमिहाभ्येहि ब्रह्ममूर्ते वरप्रद ।।
अहमावाहयिष्यामि यजुर्वेदमतिप्रियम् ।। ७९ ।।
यजुर्वेद त्वमभ्येहि देवेशगणनायक ।।। ।
अहमावाहयिष्यामि देवमाथर्वणं शुभम् ।। 3.106.८० ।।
आगच्छाथर्ववेदेह सर्वकर्मफलप्रद ।।
देवमावाहयिष्यामि भोगिभोगासनस्थितम् ।। ८१ ।।
भोगिभोगासनासीन समागच्छ जगद्गुरो ।।
देवमावाहयिष्यामि भोगिभोगशयं प्रभुम् ।। ८२ ।।

लक्ष्मीसहायं वरदं लोकसाक्षिणमव्ययम् ।।
एह्येहि पुण्डरीकाक्ष भोगिभोगाशयाच्युत ।। ८३ ।।
त्रैलोक्यनाथ गोविन्द मधुकैटभसूदन ।।
देवमावाहयिष्यामि विष्णुदेवं त्रिविक्रमम् ।। ८४ ।।।।
समस्तभुवनातीत पादाक्रान्तजगत्त्रय ।।
त्रिविक्रम त्वमभ्येहि दैत्यदीनाक्षिवीक्षित ।। ८५ ।।
विकचोत्फुल्लनयन त्रिदशैः शतमीक्षित ।।
अहमावाहयिष्यामि विश्वरूपधरं विभुम् ।। ८६ ।।
श्वसन्तमनिशं वक्त्रैर्भूतग्राममशेषतः ।।
सृजंति च महाराज सर्वभूतान्यनेकशः ।। ८७ ।।
धारयन्तं शरीरेण सर्वं जगदिदं तथा ।।
विश्वरूप त्वमभ्येहि सर्वायुधविभूषित ।। ८८ ।।
सर्वभूतेन तातेन नानावर्णधरापह ।।
देहस्थाशेषभुवन जगत्कारणकारण।।८९।।
दुर्निरीक्ष्यातिगम्भीर मायादर्शितविग्रह ।।
देवमावाहयिष्यामि मत्स्यं सलिलगोचरम्।।3.106.९०।।
मत्स्यदेव त्वमभ्येहि लोकजीवधराच्युत ।।
हंसमावाहयिष्यामि देवं ज्ञानप्रदं विभुम्।।९१।।
हंस शीघ्रं त्वमभ्येहि सर्वज्ञानविनाशन।।
कूर्ममावाहयिष्यामि धृतमन्दरपर्वतम्।।९२।।
एह्येहि भगवन्कूर्म श्यामोत्पत्तिकराच्युत ।।
देवमावाहयिष्यामि स्त्रीरूपं धर्ममीश्वरम् ।। ९३ ।।
स्त्रीरूपधारिन्नभ्येहि सुरसोमप्रदायक ।।
नरमावाहयिष्यामि देवं तपसि निष्ठितम् ।। ९४ ।।
नराभ्येहि महाभाग धर्ममूर्ते जगत्पते ।।
देवमावाहयिष्यामि तथा नारायणं प्रभुम् ।। ९५ ।
नारायण समभ्येहि सर्वपापहराव्यय ।।
हरिमावाहयिष्यामि देवेशं कनकप्रभम् ।। ९६ ।।
हरे देव त्वमभ्येहि परदर्पविनाशक ।।
कृष्णमावाहयिष्यामि सजलाम्बुदसन्निभम् ।। ९७ ।।
कृष्णाभ्येहि महाभाग देवदेव जगत्प्रिय ।।
देवमावाहयिष्यामि दत्तात्रेयं तपोन्वितम् ।। ९८
दत्तात्रेय त्वमभ्येहि वेदोद्धरणतत्पर ।।

अहमावाहयिष्यामि वाल्मीकिं तपसां निधिम् ।। ९९ ।।
वाल्मीके त्वमिहाभ्येहि वेदोद्धरणतत्पर ।।
राममावाहयिष्यामि हतक्षत्त्रियमण्डलम् ।। 3.106.१०० ।।
भागर्वाभ्येहि मे नाथ जटामण्डलदुर्द्दश ।।
आवाहनं करिष्यामि परशुं दीप्ततेजसम् ।। १०१ ।।
आगच्छ परशो शीघ्रं लक्षीकृतवसुन्धर ।।
पृथुमावाहयिष्यामि चक्रवर्तिनमूर्जितम् ।। १०२ ।।
पृथो शीघ्रं त्वमभ्येहि पृथ्वीनाथ महाबल ।।
राममावाहयिष्यामि कृतराक्षसनिग्रहम् ।। १०३ ।।
राम शीघ्रं त्वमभ्येहि धर्मसेतो दुरासद ।।
अहमावाहयिष्यामि प्रद्युम्नं भरतं विभुम् ।। १०४ ।।
भरत त्वमिहाभ्येहि कृतगन्धर्वनिग्रह ।।
अहमावाहयिष्यामि लक्ष्मणं रिपुनाशनम् ।। १०५ ।।
लक्ष्मण त्वमिहाभ्येहि मेघनादास्त्रभास्कर ।।
अहमावाहयिष्यामि शत्रुघ्नं दीप्ततेजसम् ।। १०६ ।।
शत्रुघ्न शीघ्रमभ्येहि लवणासुरमर्दन ।।
व्यासमावाहयिष्यामि वेदव्यासं जगद्गुरुम् ।। १०७ ।।
वेदव्यास त्वमभ्येहि सर्वधर्मप्रदर्शक ।।
अहमावाहयिष्यामि धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ।। १०८ ।।
युधिष्ठिर त्वमभ्येहि सर्वधर्मभृतांवर ।।
अहमावाहयिष्यामि भीमं मारुतपुत्रकम् ।। १०९ ।।
भीमसेन त्वमभ्येहि शत्रुनाश तमोहर ।।
अहमावाहयिष्यामि पार्थं रिपुनिषूदनम् ।। 3.106.११० ।।
अर्जुनाभ्येहि मे शीघ्रं लघ्वीकृतवसुन्धर ।।
अहमावाहयिष्यामि नकुलं रूपशोभितम् ।। १११ ।।
नकुल त्वमिहाभ्येहि शङ्खचर्म्मधराच्युत ।।
अहमावाहयिष्यामि सहदेवं रणप्रियम् ।। ११२ ।।
सहदेव त्वमभ्येहि रूपद्रविणसंयुत ।।
कृष्णामावाहयिष्यामि स्वर्गलक्ष्मीं मनोहराम् ।। ११३ ।।
याज्ञसेनि त्वमभ्येहि लक्षीकृतवसुन्धरे ।।
सीतामावाहयिष्यामि रामपत्नीं यशस्विनीम् ।। ११४ ।।
सीते देवि त्वमभ्येहि महीतलसमुक्षिते ।।
अहमावाहयिप्यामि देवकीं कृष्णमातरम् ।।११५।।

देवकि त्वं समभ्येहि देवमातर्जगत्प्रिये ।।
अहमावाहयिष्यामि यशोदां जगतः प्रियाम् ।।११६।।
यशोदे त्वमिहाभ्येहि संवर्धितजनार्दने ।।
देवीमावाहयिष्यामि एकानाशीति विश्रुताम्।।११७।।
एकानाशे त्वमभ्येहि कृष्णरक्षार्थमुद्यते ।।
देवीमावाहयिष्यामि रुक्मिणीं कृष्णवल्लभाम् ।। ११८ ।।
रुक्मिणि त्वमिहाभ्येहि जगतामेकसुन्दरि ।।
देवीमावाहयिष्यामि सत्यभामां मनोहराम् ।।११९ ।।
सत्यभामे त्वमभ्येहि देवि केशववल्लभे ।।
देवीस्त्वावाहयिष्यामि कृष्णपत्नीरहं शुभाः ।।3.106.१२०।।
देव्यः सर्वाः समायान्तु गान्धारीप्रमुखास्त्विह ।।
राममावाहयिष्यामि मदविभ्रान्तलोचनम् ।। ३२१ ।।
कुण्डलैकधरं शान्तं वनमालाविभूषितम् ।।
एहि राम महाभाग रेवतीदयिताच्युत ।।१२२।।
हतप्रलम्बसीराग्रव्याकृष्टयमुनोदक ।।
कृष्णमावाहयिष्यामि तोयपूर्णाम्बुदच्छविम् ।। १२३ ।।
चाणूरबलदर्पघ्नं कंसासुरविनाशनम् ।।
एहि कृष्ण महाभाग लक्षीकृतवसुन्धर ।। १२४ ।।
निरस्तदानवश्रेष्ठ धृतगोवर्धनाचल ।।
अहमावाहयिष्यामि प्रद्युम्नं मकरच्छविम् ।। १२५ ।।
देवारिशम्बरप्राणतस्करं रतिवल्लभम् ।।
प्रद्युम्न त्वमिहाभ्येहि परसैन्यविनाशन ।। १२६ ।।
अहमावाहयिष्यामि अनिरुद्धं जगद्गुरुम्।।
बाणासुरमहासैन्यसमुद्र वडवानल ।। १२७ ।।
अनिरुद्ध त्वमभ्येहि महाबलपराक्रम ।।
खड्गपाणे महाभाग ऊषाहृदयवर्द्धन ।। ३३८।।
साम्बमावाहयिष्यामि गदापाणिं महाबलम् ।।
एहि साम्ब महाभाग नाशिताशेषदानव ।। १२९ ।।
अहमावाहयिष्यामि युयुधानं बलोत्कटम् ।।
युयुधान त्वमभ्येहि दीर्घबाहोऽरिमर्दन ।। 3.106.१३० ।।
अहमावाहयिष्यामि सौभद्रमपराजितम् ।।
वसुभद्रं च धर्मज्ञं नीलाम्बरधरावुभौ ।। १३१ ।।
वासुदेवप्रतीहारौ प्राप्तहस्तौ सुलोचनौ ।।

तप्तजाम्बूनदाकारौ महाबलपराक्रमौ ।। १३२ ।।
सुभद्र शीघ्रमागच्छ पूर्वद्वारस्य वामतः ।।
गणैः सानुचरैः सार्द्धं भव सन्निहितः सदा ।। १३३ ।।
अहमावाहयिष्यामि तथाषाढं बलान्वितम् ।।
यज्ञतातं च धर्मज्ञं पीताम्बरधरावुभौ ।। १३४ ।।
नीलजीमूतसङ्काशौ तथा मुद्गरधारिणौ ।।
सङ्कर्षणप्रतीहारौ चारुरूपौ मनोहरौ ।। १३५ ।।
आषाढ त्वमिहागच्छ दक्षिणद्वारवामतः ।।
गणैः सानुचरैः सार्धं भव सन्निहितः सदा ।। १३६ ।।
यज्ञतात त्वमभ्येहि द्वारदक्षिणतो भव ।।
गणैः सानुचरैः सार्धं भव सन्निहितः सदा ।। १३७ ।।
(जयमावाहयिष्यामि दीप्ततेजसमच्युतम् ।।
विजयं च विशालं च पाटलाम्बरधारिणौ ।। १३८ ।।
शशांकांशुप्रतीकाशौ तथोभौ खड्गधारिणौ ।।)
प्रद्युम्नस्य प्रतीहारौ कामदेवौ सुवर्चसौ ।। १३९ ।।
जय शीघ्रं त्वमभ्येहि पश्चिमद्वारवामतः ।।
गणैः सानुचरैः सार्धं भव संनिहितः सदा ।। 3.106.१४० ।।
विजय त्वमिहाभ्येहि द्वारदक्षिणतो भव ।।
गणैः सानुचरैः सार्धं भव सन्निहितः सदा ।। १४१ ।।
अहमावाहयिष्यामि तथा मोदं जगत्प्रियम् ।।
प्रमोदं च महावीर्यं श्वेताम्बरधरावुभौ ।। १४२ ।।
सिन्दूरारुणसङ्काशौ शक्तिहस्तौ बलोत्कटौ ।।
अनिरुद्धप्रतीहारौ महाबलपराक्रमौ ।। १४३ ।।
आमोद शीघ्रमभ्येहि द्वारदक्षिणतो भव ।।
गणैः सानुचरैः सार्धं भव सन्निहितः सदा ।। १४४ ।।
सर्वानावाहयिष्यामि वासुदेवगणानहम् ।।
वासुदेवसमाकारान्वासुदेवपराक्रमान् ।। १४५ ।।
प्रद्युम्नस्य समाकारान्प्रद्युम्नाभपराक्रमान् ।।
प्रद्युम्नस्य गणाः शीघ्रमायांतु भुवनेश्वराः ।। १४६ ।।
सर्वकामप्रदा वीरा सर्वेशाः सर्वशक्तयः ।।
सर्वानावाहयिष्यामि अनिरुद्धगणानहम् ।। १४७ ।।
अनिरुद्धसमाकाराननिरुद्धपराक्रमान् ।।
अनिरुद्धगणाः शीघ्रमायान्तु भुवनेश्वराः ।। १४८ ।।

सर्वकामप्रदा वीरा सर्वेशाः सर्वशक्तयः ।।
प्रादुर्भावगतस्येव विष्णोरमिततेजसः ।। १४९ ।।
नोक्तमावाहनं यत्र वासुदेवोक्तमञ्जसा ।।
कार्यमावाहनं तत्र सर्वगस्य महात्मनः ।।
अथ वा विष्णुरूपोक्तमेतत्सारं तवेरितम् ।।3.106.१५० ।।
आवाहने ये कथितास्तु मन्त्रा ज्ञेयास्त एवेह विबोधनेऽपि ।।
आवाहने तत्र विबोधने तु बुधैः प्रयोज्यं यदुवंशनाथ।। १५१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शेषसर्वदेवावाहनवर्णनो नाम षडुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०६ ।।
3.107
मार्कण्डेय उवाच ।।
प्रोक्तो विबोधने वीर मंत्रो हि न दिवौकसाम् ।।
वासुदेवस्य वक्ष्यामि तव राजन्निबोधनम् ।। १ ।।
देवं विबोधयिष्यामि वासुदेवमजं विभुम् ।।
अनादिमध्यपर्यन्तं महाबलपराक्रमम् ।। २ ।।
अनन्तं सर्वगं नाथं महद्भ्योपि महत्तरम् ।।
सूक्ष्मातिसूक्ष्मं दूरस्थं सन्निकर्षगतं तथा ।। ३ ।।
नारायणं मृदुकरं देवं शार्ङ्गधनुर्धरम् ।।
अतसीकुसुमश्यामं पीतवाससमच्युतम् ।। ४ ।।
विबुद्धः पुण्डरीकाक्षः शरणागतवत्सलः ।।
संसारसरसीमग्नभग्ननागकृतकृप ।। ५ ।।
चक्रपर्यन्तच्छिन्नाग्र दुःस्वप्नग्राहदुर्धर ।।
संसेवितमहायोगनिद्रासम्मीलितेक्षण ।। ६ ।।
शेषाहिभोगपर्यन्तविस्तीर्णशयनाच्युत ।।
तत्फणावलिरत्नांशुवितानककृतोत्तर ।। ७ ।।
लक्ष्मीसंवाह्यमानांघ्रिकमलद्वयराजित ।।
निर्णाशितमहादैत्य कृतक्षेमजगत्त्रय ।। ८ ।।
शीतांशुरश्मिजालाभ दुग्धाम्भोधिशयाच्युत ।।
भक्तानां नरकश्वभ्रनिपातभयनाशन ।। ९ ।।
तेषां स्वलोकगमनदत्तहस्तावलम्बन ।।
संसारसागरोत्तारमहापोत जनार्दन ।। 3.107.१० ।।
नामग्रहणमात्रेण घनावक्षयकारक ।।
स्वतिमात्रकृताशेष मनोरथमहाफल ।। ११ ।।
त्रिविक्रमक्रमाक्रान्तब्रह्माण्डोत्तरमण्डप ।।

बालेन्दुकल्पदंष्ट्राग्र लीलोद्धृतवसुन्धर ।। १२ ।।
एते विबोधयन्ति त्वां देवाः सेन्द्रपुरोगमाः ।।
ऋषयश्च महाभागाः त्रैलोक्यामलदर्शिनः ।। १३ ।।
विबोधयति देव त्वां ब्रह्मा शुभचतुर्मुखः ।।
यजुर्वेदो गदाभिस्तु गीर्भिदेववराच्युत ।। १४ ।।
त्यज विबुधगणारिसूदनाद्य निद्रां भव भुवनपतेघसंचयापहो मे ।।
त्वयि भवति हि यस्य नाथ भक्तिरुग्रा गतिरतिशयनी तु तस्य दैवतेभ्यः ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वासुदेवविबोधनो नाम सप्तोत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०७ ।।
3.108
।। वज्र उवाच ।। ।।
भगवन्सर्वदेवानां मूर्तयः परिकीर्तिताः ।।
पञ्चभूतयुता यस्मात्तस्मात्तेषां भृगूत्तम ।। १ ।।
आवाहनविधिःप्रोक्तो यत्तद्युक्ततमं मतम् ।।
आवाहिताः समायान्ति यत्र कामावसायिताम् ।। २ ।।
आश्रित्य महिमां प्राप्तिं लघिमां च तथा सुराः ।।
विष्णुः सर्वगतो देवो महद्भ्योपि महत्तरः ।। ३ ।।
सूक्ष्मेभ्यश्चातिसूक्ष्मश्च सर्वव्यापी जगन्मयः ।।
नास्ति किञ्चिज्जगत्यस्मिन्यत्र नास्ति जनार्दनः ।। ४ ।।
सदसच्च महाभाग तेन व्याप्तं महात्मना ।।
आवाहनेन किं कार्यं तस्य सर्वगतस्य तु ।। ५ ।।
महेंद्रिय महाभाग सर्वत्र परिपच्यते ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। ६ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
सर्वदेवगणा यद्वद्वज्र पिण्डितमूर्तयः ।।
प्रादुर्भावगतोप्येवं देवो मधुनिषूदनः ।। ७ ।।
पञ्चभूतयुता मूर्तिः सर्वा भवति मण्डिता ।।
आद्यन्तमध्यसंयुक्ता सर्वस्यैव यदूत्तम।।८।।
प्रादुर्भावगतो विष्णुर्यथा देवगणास्तथा ।।
आहितः सन्निहितो भवतीति विनिश्चयः ।।९ ।।
देवस्य द्विविधा मूर्तिः परा चैव तथापरा ।।
परायाः पौरुषी मूर्तिः पञ्चभूतविराजिता ।। 3.108.१० ।।
तया समूर्तिर्भवति सर्वगः परमेश्वरः ।।
पुरुषेण विना लोके न किञ्चिदिह विद्यते ।। ११ ।।

अनादिमध्यनिधनस्त्वप्रमेयतनुस्तथा ।।
सर्वेन्द्रियमनाः शक्तिः सर्वतः स तथा नृप ।।१२।।
प्रादुर्भावगतस्यापि तस्य या सर्वशक्तिता ।।
इच्छतः सा विनिर्दिष्टा न त्वेषानिच्छतो नृप ।। १३ ।।
पुरुषत्वे ह्यनन्तस्य या राजन्सर्वशक्तिता ।।
निसर्गसिद्धा सा ज्ञेया सदा सर्वत्र यादव ।। ।। १४ ।।
आवाहनमथात्रापि क्रियते यज्जगत्पतेः ।।
नित्यं संनिहितस्यापि सर्वत्र परमेष्ठिनः ।। १५ ।।
केवलं कारणं तत्र मनसस्तुष्टिकारणम् ।।
आवाहितो मया देवः स्थाने सन्निहितोऽपि च ।। १६ ।।
आवाहनं स्वतृप्त्यर्थं पुरुषस्य यथा स्थितम् ।।
तथाप्यर्चा महाभाग स्वतुष्ट्यर्थं प्रयोजनम् ।। १७ ।।
नित्यतृप्तस्य किं तस्य कार्यं भवति चार्चया ।। १८ ।।
केवलं भक्तितुष्ट्यर्थं स भक्तेभ्यः प्रतीच्छति ।।
योसावर्चयते देवो यत्र देवोर्च्यते बुधैः ।। १९ ।।
अभ्यर्चते च यैर्भावैः सर्वे तद्विद्धि तन्मयम् ।।
तस्यार्चाकरणं विद्धि कर्तृप्रीतिप्रयोजनम् ।। 3.108.२० ।।
ज्ञेयं तथैव चात्मानं तस्य सर्वगतस्य तु।।
अनादिकारणं तेन नित्यतृप्तेन यादव ।। २१ ।।
अनुग्रहार्थं भक्तानां चात्मनः संप्रवर्तितम् ।।
अशरीरः शरीरस्थो यथा भवति भूपते ।। २२ ।।
भक्तलक्षणबोधार्थं तथैवावाह्यते त्वसौ ।।
अनाकारं महाराज लक्ष्यबन्धस्तु दुष्करः।।२३।।
साकारैर्लक्षबन्धस्तु कर्तुं वै शक्यते सुखम्।।
विधिवच्च तथाकारः प्रादुर्भावगतस्य हि।।२४।।
मयोक्तो राजशार्दूल पुरस्तादेव शास्त्रतः ।।
भावो भवतु यो यस्मिन्भावनायां भवेन्नरः ।। २५ ।।
तत्रैव भावनानेन कार्या चार्चा च यादव ।।
आदौ कृत्वा महाभाग साकारे लक्षबन्धनम् ।। २६ ।।
ततः समर्थो भवति शून्ये ध्याने नरोत्तम।।
एवमावाहनं तस्य तथा पूजा च यादव ।। २७ ।।
प्रबुद्धैः क्रियते यत्नादात्मानुग्रहकारणम् ।।
नित्यतृप्तो न तृप्त्यर्थमुपहारं प्रयच्छति ।। २८ ।।

प्रतीच्छति महाराज भक्तानुग्रहकारकः ।।
मोक्ष प्राप्तावुभावेतौ त्वया ज्ञेयौ महाभुज ।। २९ ।।
ज्ञानमार्गः क्रियामार्गः कृतो यश्च निराशिषः ।।
वज्रबन्धाय भवति सकामेन क्रिया कृता।।
निष्कामेन कृता सैव मोक्षायैव विधीयते।।3.108.३० ।।
आवाहिताः सन्निहितास्तदेव भवत्यवश्यं नृप मन्त्रयुक्ताः।।
स्वतुष्टये देव वरस्य विष्णोरावाहन वज्र बुधैः प्रदिष्टम् ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे आवाहनप्रयोजनवर्णनो
नामाष्टोत्तरशततमोऽध्यायः ।। १०८ ।।
3.109
वज्र उवाच ।।
भगवन्होमविधिमाचक्ष्व ।
तमुवाच भगवान्मार्कण्डेयः ।
अधिवासितो भगवानग्निं प्रज्वाल्य परिसमूह्याज्येन विलीनेनोत्सवेन रक्षोघ्नमंत्राज्यभागान्तरं प्रागुक्तं हुत्वा वक्ष्यमाणैर्नामभिः स्वाहान्तैश्चतुर्थीप्रयुक्तैः यवतिलसिद्धार्थानेकैकेन नाम्ना अष्टौ वा अष्टाविंशति अष्टोत्तरशतं वाज्याहुतीर्जुहुयात् ।।
ॐनमो भगवते वासुदेवाय ।।
ॐनमो भगवते संकर्षणाय ।।
ॐनमो भगवते प्रद्युम्नाय ।।
ॐनमो भगवते अनिरुद्धाय ।।
ॐनमो भगवते पुरुषाय ।।
ॐनमो भगवते सत्याय ।।
ॐनमो भगवते अच्युताय ।।
ॐनमः श्रियै ।।
ॐनमः कालरात्र्यै ।।
ॐनमः सृष्ट्यै ।।
ॐनमो गरुडाय ।।
ॐनमस्तालाय ।।
ॐनमो मकराय ।।
ॐ नमो ऋष्याय ।।
ॐनमोऽनन्ताय ।।
ॐनमः कौस्तुभाय ।।
ॐनमो वनमालायै ।।
ॐनमः पृथिव्यै ।।

ॐनमः शङ्खाय ।।

ॐनमः पद्माय ।।

ॐनमो गदायै ।।

ॐनमश्चक्राय ।।

ॐनमो हलाय ।।

ॐनमो मुसलाय ।।

ॐनमश्चापाय ।।

ॐनमश्चर्मणे ।।

ॐनमः खड्गाय ।।

ॐनमो सुभद्राय ।।

ॐनमो वसुभद्राय ।।

ॐनमो आषाढाय ।।

ॐनमो यज्ञताताय ।।

ॐनमो जयाय ।।

ॐनमो विजयाय ।।

ॐनमो आमोदाय ।।

ॐनमः प्रमोदाय ।।

ततो व्याहृतिहोमः कार्यः ।

ततो गायत्र्या होमं कुर्यात ।

ततस्तद्विष्णोः परमं पदमित्यनया ततो वैष्णवगायत्र्या ।।

ततो युञ्जते मन इति अनुवाकेन ।।

ततः पुरुषसूक्तेन ।।

ततो रथो अक्षेष्विति ऋक्चतुष्टयेन ।।

ततश्चमकषट्केन ।।

ततस्त्वाज्येन ।।

संवत्सरादेवादिहोमपूर्वकेण कर्मणोत्तरतंत्रं समापयेत् ।।

विष्णोः प्रतिष्ठा करणे होम एष प्रकीर्तितः ।।

अन्यासां देवतानां च तल्लिङ्गैर्जुहुयाद्बुधः ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे होमविधि वर्णनो नाम नवोत्तरशततमोऽध्यायः।।१० ९।।

3.110

मार्कण्डेय उवाच ।।

अथ प्रतिष्ठादिदिवसे प्राप्ते शङ्खपटहतूर्यैः श्रीभगवन्तं विबोधयेत् ।।

विबोधन मन्त्रं पठेत ।।

ततः कल्पकोटिमूर्तिधरोर्ध्वबाहुः कलशधरस्थपतिश्चात्र भगवान् यश्चेह भगवानिति मन्त्रेण देवागारं प्रविशेयुः।।
ततः पञ्चगव्य मिश्रसर्वौषधिः सर्वगन्धान्सर्वरत्नानि सुवर्णं च पिण्डिकाश्वभ्रे निखनेत् ।।
तत्र च मन्त्रा भवंति।।
महाभागः ।।१।।
भासः ।।
त्रिसुपर्णः ।।
भारुण्डम् ।।
मृत्युलांगलम् ।।
स्वस्ति न इंद्र द्वादशाध्यात्मम् ।।
आत्मव्यूहं च ततः सांवत्सरोद्दिष्टे काले भगवन्तं सुसमं सदृष्टिपीठिकायाम् ।।
ध्रुवा द्यौरिति निश्चलमनेनैव मन्त्रेण कुर्यात् ।।
नाम चास्योदीरयेत्।।
प्रतिष्ठासाम च पठेत् ।
सर्वश्च जनो लाजाकुसुमोत्करेण जयशब्देन कोलाहलं कुर्यात् ।।
वादित्राणि वादयेत् ।।
ॐ नमो भगवते वासुदेवायेत्युदीरयेत् ।।
ब्रह्मसूक्तं च पठेत् ।।
अग्नेरायुरसीति जीवादानं कुर्यात् ।।
कल्पकश्च कलशपाणिः पठेत् ।।
ॐ प्रतिष्ठितोसि भगवन्सुप्रतिष्ठा भवत्वियम् ।।
सान्निध्यं प्रतिपद्यस्व यजमानाभिवृद्धये ।।
शन्नोस्तु द्विपदे नित्यं शन्नश्चास्तु चतुष्पदे ।।
शन्नोस्तु सर्वलोकस्य शन्नो राज्ञस्तथैव च ।।
यजमानः सभृत्यो यो सपुत्रपशुबान्धवः ।।
रक्ष्यो भगवता नित्यं देशश्चायं नमोस्तु ते ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भगवद्विबोधनमन्त्रवर्णनो नाम दशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १११-११५

3.111
मार्कण्डेय उवाच ।।
अथ प्रतिष्ठितस्य भगवतो बृहत्स्नपनमारभेत् ततो गायत्रीं पठेत् ।।
इषेत्वेत्यनेन पतद्ग्रहं दद्यात् ।।
वैष्णवगायत्र्या पादुके ।
भूम्यावृत्वा यनोसीति मृदम् ।।
शन्न आप इत्यर्हणम् ।
देवेभ्यो वनस्पत इति दन्तकाष्ठम् ।।
यामालिखेति जिह्वानिर्लेखनम् ।।
आपोहिष्ठेत्याचमनम् ।।
पात्रेणार्घ्यम् ।।
युवासुवासा इति स्नानशाटकम् ।।
ध्रुवा द्यौरित्यासनम् ।
प्रतिष्ठासाम्ना पादपीठम् ।।
कनिक्रदेति बीजपात्रम् ।।
तेजोशुक्रमसीति दीपम् ।।
मुखादिन्द्रेत्यादर्शम् ।।
तथैव मुखालेपः ।।
रोध्रम् ।। त्वक् कोलमज्जा ।। वचा ।। कुष्ठम् ।। नीलोत्पलानि कुंकुमं चेति मुखालेपः ।।
सहस्रशीर्षेति तैलम् ।।
भद्रं कर्णेत्यनेनोद्वर्तनम् ।।
सुप्रतीकेन चमसा स्नानम्।।
ऋषभेन निष्पुंसनस्नानम् ।।
घृतवतीति घृतस्नानम्।।
दधिक्राव्ण इति दध्ना ।।
पयस्वतीति पयसा ।।
गंधद्वारेति गोमयेन ।।
गायत्र्या गोमूत्रेण।।
अघमर्षणेन पञ्चगव्येन ।
ध्रुवा द्यौरिति ध्रुवं निष्पुंसनेन ।।
मधुवाता ऋतायते इति मधुना ।।
सुप्रतीकेनेति इक्षुरसेन।
भौमेन गुडोदकेन।।

अथर्वशिरसा शर्करोदकेन।।
वामदेवेनेति नद्युभयकूलमृदा ।।
शांता द्यौरिति संगममृदा ।।
प्राणसूक्तेन सरोमृदा ।।
वाराहेणेति वराहोद्धृतमृदा।।
वामदेवेनेति गजदन्तमृदा ।।
वृषभेणेति वृषभशृंगोद्भवमृदा ।।
अश्वक्रान्तेति सर्वाभिः ।।
भारुन्देनेत्यामलकैः ।।
विकर्णेनेति रोध्रेण ।
ज्येष्ठसाम्नेति कालेयकेन ।।
बृहत्साम्नेति बीजपूरकेण ।।
कृष्णाजिनेनेति वर्णकस्नानीयेन ।
अग्न आयुरसीति तगरेण ।
श्रीसूक्तेनेति प्रियङ्गुना।।
विष्णोरराटमिति सिद्धार्थकैः ।।
कृष्णमणिनेति कृष्टेन ।।
शिरिभिटेनेति कुशोदकेन ।
या ओषधय इति सर्वौषधीभिः ।।
आब्रह्मन्ब्राह्मण इति बीजैः ।।
पुष्पवतीति पुष्पैः ।।
वनस्पते वीड्वंग इति वनस्पतिकलापैः ।।
पुष्पवतीति फलैः।।
आशुः शिशान इति रत्नैः ।।
गन्धद्वारेति गन्धैः ।
ॐकारनमस्कारपवित्रैः शिरःस्नानौषधीभिः यथा कुष्ठम्, रोध्रम्, मुस्ता, वचा, सर्षपाः, जयन्ती, विष्णुक्रान्ता, पुनर्नवा, ब्राह्मी, तगरम्, अतिबला, नवबला, नागबला, त्वक्पत्रम् ,अगुरुबालकम्, हरेणुकम्, लवङ्गम्, अगुरम्, उशीरम्, नालिका चूरकम्, द्वे हरिद्रे चेति ।।
एवं स्नानस्य कलशदानं भवति ।।
तत्रादावेवोङ्कारनमस्कारपवित्राभिर्ज्ञात्वा दशाध्यात्ममृत्पिण्डमाधुरैः सात्त्वतो दद्यात् ।।
ततः सामविन्महावामदेवलक्षरथन्तरशाक्वरभारुण्डबृहत्सामभिः ।।
अथर्वविदथर्वशिराः प्रत्यङ्गिरः शङ्खमणिप्राणसूक्तमणिप्रतिसरमणिभिः ।।
ऋग्वेदवित् गायत्रीसावित्रीगोसूक्ताश्च ।।

सूर्यसूक्तपुरुषसूक्तश्रीसूक्तैर्यजुर्वेदवित् ।।
कृष्णाजिनचमसषट्कषड्रृतुकूष्माण्डरुद्रद्रविणैः ।
ततः स्वशक्त्या कलशसहस्रकलशाष्टशत पञ्च वा शतानि चत्वारि वा शतमष्टाधिकं वा अष्टाविंशतिर्वाष्टौ वा स्वर्चितान्वनस्पतिकालापगर्भशङ्खध्वनिस्वनेन वाद्यशब्देन जयजयकारवंदिशब्देन प्रसुभगानर्तितेन देयाः ।।
ततः पवित्रेणोपकलशान्विश्राम्य वेद्यां क्षिपेत् ।।
घृतवतीति घृतावेक्षं दर्शयेत् ।।
सहस्रशीर्षेण शिखण्डोदग्रहणशाटकं दद्यात् ।।
युवासुवास इति प्रतिनिर्वसनशाटकम् ।।
इदमापः प्रवहत इत्याचमनीयं ततो जानुभ्यां पाणिभ्यां शिरसा च नमस्कारं कुर्यात् ।।
बृहत्स्नपनमेतद्धि यः करोति नरो हरेः।।
सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते।।
न केवलं प्रतिष्ठायां सर्वदैवं समाचरेत् ।।
शान्तिदं पौष्टिकं काम्यं बृहत्स्नपनमुत्तमम ।।
दिव्यान्तरिक्षभौमानामुत्पातानां समुद्भवे ।।
देवदेवस्य राजेन्द्र बृहत्स्नपनमाचरेत् ।।
नास्ति लोके समुत्पातो यो ह्यनेन न शाम्यति ।।
आरोग्यकामः श्रीकामो मोक्षकामश्च बन्धनात् ।।
सौभाग्यशान्तिकामश्च बृहत्स्नपनमाचरेत् ।।
विद्यार्थी प्राप्नुयाद्विद्यां पुत्रकामस्तथात्मजान् ।।
प्रियाश्च मुख्याः प्राप्नोति याश्च कामयते यदि ।।
अकामकामः प्राप्नोति तद्विष्णोः परमं पदम् ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे बृहत्स्नपनप्रशंसावर्णनो नामैकादशोत्तरशततमो ऽध्यायः ।। १११ ।।

3.112

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
स्नातं श्रीभगवन्तं समर्चयेत् ।।
चन्दनबहुलनिर्यासजातीफलमृगमदकर्पूराणि समस्तानि व्यक्तानि वानुलेपनं कुर्यात् ।।
गन्धद्वारेति श्रीभगवन्तमनुलिम्पेत्। ।।
वायुरग्रेगा इति तालवृन्तं निवेदयेत् ।।
वात आवातभेषजमिति वीजयेत् ।।
सावित्राणि सावित्रस्येति चामरं निवेदयेत् ।।
श्रीविष्णुगायत्र्या बीजानि निवेदयेत् ।।
युवासुवास इति महार्हैर्वस्त्रैः श्रीभगवन्तं आच्छादयेत् ।।

नोपभुक्तैर्न नीलैः हिरण्यवर्णैराभरणैरर्चयेत् ।
कङ्कतो न कङ्कत इति कङ्कतेन इन्द्राविश्वेति कङ्कतेन दूष्यादूशिरसि प्रतिसंख्या अञ्जन मणिना प्रैजनेन आत्मव्यूहेन कूर्चप्रसादनेन पुष्पवतीति पुष्पैः प्रथितैरग्रास्थितैश्च ।।
प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति पटवासेन।।
अग्निमूर्धेति दीपेन।।
धूरसि धूर्वमिति धूपेन ।।
अभित्वा शूर नोनुम इति च्छत्रेण।।
विष्णुगायत्र्या उपानद्भ्याम् ।।
इदं विष्णुर्विचक्रमे इति यानेन तेनैव प्रवहणेन ।
केतुं कृण्वन्निति ध्वजैः तेनैव पताकादिभिः ।
ततः स्तोत्रैः श्रीभगवन्तमर्चयेत् ।।
ततो अग्निर्मूर्धेति सर्वभोगपूरणार्थीयमात्रया ।।
ततस्तन्त्रीवाद्यैः ततः शंखपटहभेरीनिनादैः सुभगातेनवेति ।।
अनेन विधिना भोगैः समभ्यर्च्य जनार्दनम् ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णुलोकं च गच्छति ।। १ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भोगदानवर्णनो नाम द्वादशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११२ ।।

3.113

मार्कण्डेय उवाच ।।
अथ मधुपर्केण श्रीभगवन्तमभ्यर्चयेत् ।।
हिरण्यवर्णेत्यर्हणां दद्यात् ।
दधिक्राव्णेति दधि ।
घृतवतीति घृतम् ।।
मधुवाताऋतायते इति मधु ।।
त्रिसुवर्णेन संयोज्य सावित्रेण नियोजयेत ।।
आपोहिष्ठेति तर्पणं दद्यात्।।
वात आवातु भेषजमिति निष्पुंसनम्।।
शन्न आप इति आचमनीयम्।।
अष्टकविधिना पशुम् हिरण्यवर्णेति वा मात्राम् ।
तेन बिम्बशंखपद्माद्यानि मङ्गल्यानि निवेदयेत्।।
मधुपर्कविधिस्त्वेष कथितस्ते मयानघ ।।
एतत्कृत्वा महाराज विष्णुलोके महीयते ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मधुपर्कनिवेदनो नाम त्रयोदशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११३ ।।

3.114
मार्कण्डेय उवाच ।।
हिरण्यवर्णेत्यर्हणां दद्यात् ।।
ततः सभक्ष्यं सव्यञ्जनं सहचरितकं सावदंशं सफलं सावित्रेण निवेदयेत्।।
शक्त्या सुगन्धीनि सुस्वादूनि अम्बुपानानि च आपोहिष्ठेति च तर्पणेन, वात आवातु भेषजमिति निष्पुंसनेन, शन्न आप इत्याचमनीयेन, अग्निर्मूर्धेति पुनरनेनैव विधानेन, संविभागार्थीयेन अनुयज्ञेन श्रीभगवन्तमर्चयेत् ।।
मुखादिन्द्रश्च तांबूलं दद्यात् ।।
तेनैव सुगन्धीनि, मुखवासांसि, तेनैव दर्पणम् ।।
पुनरपि श्रीभगवन्तं गीतवादित्रनृत्तैः समभ्यर्चयेत् ।।
अन्नयज्ञेन संपूज्य देवदेवं सनातनम् ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णुलोकं च गच्छति ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे इज्यावर्णनो नाम चतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११४।।
3.115
मार्कण्डेय उवाच ।।
ततः शङ्करगीतोक्तेन विधानेनेज्यां सात्त्वतः कुर्यात् ।।
कारिणश्च भोगैः शचिं भजेत् ।।
देवपुरत एवर्त्विजां प्रत्येकं सुवर्णं महत्वं वासो गोवत्सकृतं कास्यं दद्यात ।।
स्वशक्त्या च तानभ्यर्चयेत् ।।
ततो ब्राह्मणान्भोजयेत् ।।
भुञ्जानांश्च श्रीभगवन्माहात्म्यं श्रावयेत् ।।
ततो हविष्यं यजमानस्त्वश्नीयात् ।।
ततो देवागारे गीतनृत्यवाद्यपुस्तकश्रवणे तिष्ठेत् ।।
अनेन विधिना कृत्वा प्रतिष्ठां शार्ङ्गिणो नरः ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णुलोकं च गच्छति ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे सात्त्वतेज्यावर्णनो नाम पञ्चदशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ।। ११५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ११६-१२०

https://sa.wikisource.org/s/117f

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.116
मार्कण्डेय उवाच ।।
वैदिकेनेज्याविधानेन सात्त्वतोक्तेन दर्शनविधिहोमेन सप्ताहं प्रत्यहमर्चां कुर्यात् ।
ततः सप्तमेह्नि बृहत्स्नपनं कृत्वा कल्पकः कलशपाणिः या ओषधय इति तोरणान्यभिषिंचेत् ।।
गन्धद्वारेणेत्यनुलेपनेनार्चयेत् ।
पुष्पवतीति पुष्पैः ।।
अग्निर्मूर्धेति दीपेन ।
धूरसीति धूपेन।
सावित्राणि सावित्रस्येति नैवेद्येन ।।
ततः प्रागुत्तरं ततः पूर्वं ततो दक्षिणतः पश्चिमे श्रीविष्णुगायत्र्या तोरणान्युद्धरेत् ।।
सर्व एष ऋत्विजतोरणान्यादाय गजपृष्ठगा अश्वरथपृष्ठगा गोरथपृष्ठगाः शिबिकागता वा नदीं गच्छेयुः ।
तत्र च स्वस्ति न इन्द्र इति मन्त्रेणाक्षिपेयुः ।।
भद्रङ्कर्णेति श्रीदेवतागृहं व्रजेयुः यश्चेह भगवानिति प्रविशेयुः ।।
ततो भोगविधिपूर्वकेण सर्वेण प्रतिष्ठोक्तेन विधिना श्रीभगवन्तमन्वयेयुः ।
ततो भुक्तवत्सु विप्रेषु मुञ्चामि त्वेति मन्त्रेण यजमानस्य दीक्षाकरणं बद्धं मुञ्चेत् ।।
कवचेन च रक्षणं कुर्यात् ।।
तोरणोद्धरणवर्जं मासिमासि सप्ताहोक्तं विधिं कुर्यात ।।
यावत्संवत्सरं नित्यमेवं सर्वकामदं कर्म तत् ।।
प्रतिष्ठाकल्पमेतत्ते मयोक्तं पार्थिवोत्तम ।।
सर्वपापहरं ज्ञेयमायुष्यमपराजितम् ।।
अनेन विधिना कृत्वा स्थापनं शार्ङ्गिणो नरः।।
सर्वकामानवाप्नोति विष्णुलोकं च गच्छति ।।
ओषध्यः पवनं वृक्षा यत्किंचिदुपयुज्यते ।।
प्रतिष्ठायां हि तत्सर्वं विष्णुलोके महीयते ।।
प्रतिष्ठां येऽपि पश्यन्ति क्रियमाणां नराधिप ।।
अभिनन्दन्ति ये भक्तास्तेपि स्वर्गार्जिनो नराः ।।
सात्त्वतोक्तेन विधिना नित्यमेव प्रतिष्ठितम् ।।
पूजयेद्देवदेवेशं य इच्छेच्छाश्वतं पदम् ।। १ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तोरणोद्धारविधिवर्णनो नाम षोडशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११६ ।।
3.117
मार्कण्डेय उवाच ।।
अथ देवयात्राविधिर्भवति ।

यस्य देवस्य या तिथिः स्वकीया उक्ता तस्य तस्यां तिथौ यात्रां कुर्यात् ।।
यस्य तिथिर्न ज्ञायते तस्य पौर्णमास्यां कुर्यात् ।।
श्रीभगवतो वासुदेवस्य सर्वा एव तिथयः नास्य तिथिर्नाम तत्रादावेव सुधावदातं सुचित्रितं देवकुलं कृत्वा शुभेह्नि विनायक पूजनं कुर्यात् ।।
द्वितीयेह्नि ग्रहर्क्षपूजनं, तृतीयेह्नि नागपूजनम्,
चतुर्थेह्नि प्रमथपूजनम्,
पञ्चमेह्नि ब्राह्मणपूजनम्, दीनानाथदानं च षष्ठेह्नि स्नपनम् ।।
तत्र बृहत्स्नपनं कृत्वा सर्वे एव नागरजनाः सुशुक्लवाससः पवित्रकृतपाणयः महता वाद्यघोषेण सुभगानर्तितेन सरःसरित्प्रस्रवणागारं नगरसंनिकर्षमासन्नतमं गच्छेयुः । तस्मादुदककलशानादाय गजपृष्ठगतान् वा वाससा शुभेनाच्छादितान्प्रवेशयेत् ।
प्रवेश्य श्रीभगवन्तं स्नापयेत, भोगविधिपूर्वकेन प्रतिष्ठोक्तेन विधिना पूजयेत्, नृत्यवाद्यगीतैश्च श्रीभगवन्तमर्चयेत्, ततो यात्रादिने प्राप्ते स्वल्पार्चां प्रतिमाख्याम् । कूटागारे मनोहरे नानाप्रकारवसनाच्छादिते सकिङ्किणीके रत्नमाल्यपताकोपशोभिते रथे दृढीकृत्वा अश्वैर्दा न्तैर्व्यायतैर्वा पुरुषैर्नगरं भ्रामयेत् ।
नागरेण च जनेन सुवेशेन चापमात्रपाणिना कूटागारस्य पुरस्ताद्भ्रमणं कर्तव्यम् ।।
अन्यैश्च कुसुममालाविकिरणं कर्तव्यम् ।
स्तुतीश्च कुर्युः ।
वन्दिनो मङ्गलपाठकाश्च पुरतो भवेयुः ।
वादित्राणि वादयंश्चतुरङ्गबलानुयातो राजा चानुगमनं कुर्यात् ।।
नगराधिकृतो वा तदधिकृतो वा गजपृष्ठगतः सांवत्सरेणानुगमनं कुर्यात् ।। निमित्तानि च पश्येत् ।
विनावातं ध्वजभङ्गे राज्ञां मरणमादिशेत् ।
छत्रभङ्गे जनपदविनाशः ।
ईषद्भङ्गे राजपत्नीमरणम् ।।
रज्जुच्छेदे बालपीडा ।।
अश्वदान्तनरविपत्तौ जनपद पीडा, मातृकाच्छेदे राजमातुः पीडा ।।
अर्चाभङ्गपतने लोकनाशः, समग्रकूटागारस्य पतने सराजकस्य राष्ट्रस्य विनाशः, विस्वरेषु वादित्रेषु परचक्रागमः, ध्वजस्थो गव्यादेः समरभयम् ।
अपृष्टजनपदे दुर्भिक्षभयम् ।।
शुभभे शुभं बालका यत्र कुर्युः तत् तथाविधमेव भवति ।
यस्य च पुरुषस्य तस्मिन्नहनि यादृशे सुखदुःख भवताम ।।
तादृशेपि संवत्सरे तस्य ज्ञेये ।
तस्मात्तत्राह्नि स्वाशितेन सुवाससा प्रकृष्टेन नागरेण भवितव्यम ।।
एवं नगरे संभ्राम्य चिह्नागसं ज्ञात्वा प्रविष्टायां प्रतिमार्चायां महदुत्सवं कुर्यात् ।

द्वितीयदिवसादारभ्य यावत्सामर्थ्यं प्रत्यहं नटनर्तकनर्तकीमल्लेन्द्रजालिकादीनां प्रेक्षापूर्वकं धनं दद्यात् ।।
प्रेक्षाकाले च प्रेक्षकं जनं माल्यताम्बूलानुलेपना दिदानेनार्चयेत् ।
अदृश्यानां प्रेक्षकाणां भूतानां रङ्गादिदिग्विदिक्षु सोदकमन्नाद्यं फलानि पुष्पाणि पललोल्लोपिकामोदकानि विकिरेत् ।।
प्रेक्षकाणां यथागतानां च श्रेयश्चाऽस्त्वित्युदीरयेत् ।
यथागताश्च प्रेक्षका आगामिनीं यात्रां पश्यंत्वित्युदीरयेत ।।
अशुभनिमित्तोत्पत्तौ तदुपशमनायानेन विधिना पुनर्यात्रां सम्यक्कुर्यात् ।।
अनेन विधिना यस्तु यात्रां कुर्यात्सुरालये ।।
स सर्वकामानाप्नोति विष्णुलोकं च गच्छति ।।
धन्यं यशस्यमायुष्यं राज्ञां च विजयप्रदम् ।।
नागराणां हितकरं यात्राकर्म प्रकीर्तितम् ।।
तुष्ट्यर्थं त्रिशेन्द्राणां हितार्थं नगरस्य च।।
जनस्य राजन्कर्तव्यं यात्राकर्म जयावहम्।।
अतिवृष्टिकरं प्रोक्तं त्वनावृष्टिविनाशनम् ।।
यात्राकर्म त्विदं कार्यं देवतायतनं सदा।।
प्रतिसंवत्सरं राजन्राजा विजयमिच्छता ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे यात्राविधिवर्णनो नाम सप्तदशोत्तरशत तमोध्यायः । ११७ ।।
3.118
वज्र उवाच ।।
कांकां विप्णोस्तनुं भक्तः केन कामेन पूजयेत ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं हि सर्वं विजानसे ।। १ ।। ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
सर्वकामप्रदं देवं चतुर्मूर्तिं तु पूजयेत् ।।
पूजयेदनिरुद्धन्तु धर्मकामो नरः सदा।।२।।
तथा सङ्कर्षणं देवमर्थकामस्तु पूजयेत।।
कामकामोऽपि राजेन्द्र प्रद्युम्नं पूजयेद्विभुम्।।३।।
पूजयेन्मोक्षकामस्तु वासुदेवं जगत्प्रभुम् ।।
पुत्रकामस्तथा राजन्पद्मनाभं च पूजयेत्।।४।।
तथाश्वशिरसं देवं विद्याकामस्तु पूजयेत्।।
भोगानामाप्तकामस्तु पूजयेद्भोगशायिनम।।५।।
भोगिभोगासनासीनं स्थानकामस्तु पूजयेत् ।।
मत्स्यं संपूजयेद्देवं धान्यकामो नरः सदा ।। ६ ।।

तथैवारोग्यकामस्तु कूर्मदेवं च पूजयेत् ।।
ज्ञ कामस्तथा हंसं नृसिंहमथ वा विभुम्।।७।।
विद्याकामोऽथ वाल्मीकिं व्यासं वाप्यथ पूजयेत्।।
सांख्यज्ञानपरिज्ञानहेतवे कपिलं तथा।।८।।
भूतिकामो वराहं तु नृवराहमथार्चयेत्।।
व्यवहारे रणे द्यूते जयकामस्तथा पृथक् ।। ९ ।।
धर्मकामस्तथा धर्मं ब्रह्माणं चापि पूजयेत ।।
शत्रूणां नाशकामस्तु महादेवं तु पूजयेत् ।। 3.118.१० ।।
पूजयेद्भार्गवं रामं प्रतिज्ञापारणेच्छया ।।
अथ वा राजशार्दूलं रामं दशरथात्मजम् ।। ११ ।।
श्रीकामस्तु महाराज श्रीसहायं च पूजयेत् ।।
बलकामस्तथा देवं बलभद्रं प्रपूजयेत् ।। १२ ।।
तमेव राजशार्दूलं कृषिकर्मप्रसिद्धये ।।
सर्वकामप्रदं देवं यथेष्टीं तनुमास्थितम् ।। १३ ।।
पूजयेत्सर्वशक्तित्वात्सर्वकामफलप्रदान् ।।
निराशिषः पूजयितो वरेण्यं देवेश्वरं वासुदेवं पुराणम् ।।
यथेष्टदेहोपगतं नृवारं स्थानं तदुक्तं परमं हि यत्स्यात् ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तत्तत्कामपूजनवर्णनो नामाष्टादशोत्तरशततमोऽध्यायः ।। ११८ ।।
3.119
वज्र उवाच।।
कस्मिन्कर्मणि संप्राप्ते कां कां संपूजयेत्तनुम् ।।
कार्यसिद्धिमभिप्रेप्सुस्तन्मे वद महामुने ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
समुद्रपोतयात्रायां मत्स्यं संपूजयेद्विभुम् ।।
वराहं वा महाभाग नद्युत्तारे तथैव च ।। २ ।।
संपूजयेदश्वशिरो विद्यारम्भे तु मानवः ।।
त्रिविक्रमं तथा देवं यात्राकाले तु पूजयेत् ।। ३ ।।
विवाहकाले संप्राप्ते प्रद्युम्नं पूजयेन्नृप ।।
संस्कारेषु च सर्वेषु दत्तात्रेयं च पूजयेत् ।। ४ ।।
काव्यारम्भे तु कर्तव्यं वाल्मीकिं व्यासमेव च ।।
अभिषेके तथा राजा मृत्युं वैन्यं च पूजयेत ।। ५ ।।
अवश्यं व्यवहारे च संग्रामे द्यूत एव वा ।।
वराहं पूजयेद्देवं प्रारम्भे कृषिकर्मणि ।। ६ ।।

अथ वापि महाराज देवं सङ्कर्षणं विभुम् ।।
नृसिंहं पूजयेदेव कर्मण्यरिविनाशने ।। ७ ।।
प्रतिज्ञापारणे रामं भार्गवं वाथ राघवम ।।
औषधस्य समारम्भे कूर्मं स्त्रीरूपमेव वा ।। ८ ।।
तीर्थयात्रासमारम्भे हंसं संपूजयेद्विभुम् ।।
वाणिज्यस्य समारम्भे तथैव गरुडध्वजम् ।। ९ ।।
शिल्प कर्मसमारम्भे विश्वरूपं समर्चयेत् ।।
तपसश्च समारम्भे नरनारायणावुभौ ।। 3.119.१० ।।
गृहप्रवेशे च तथा देवं भोगिशयं विभुम् ।।
धर्मं संपूजयेद्देवं धर्मकार्यप्रवर्तने ।। ११ ।।
वराहं पूजयेच्छ्राद्धे दानवान्यज्ञकर्मणि ।।
व्यालकुञ्जरदुर्गेषु रिपुचोरभयेषु च ।। १२ ।।
पूजयेन्नरसिंहं तु सर्वबाधा विनाशनम् ।।
यथेष्टरूपं धर्मज्ञ सर्वकार्येषु चार्चयेत् ।। १३ ।।
येनयेनेह कामेन यांयां संपूजयेत्तनुम ।।
सासा तस्य ध्रुवं दद्यात्तंतं काममसंशयम् ।।१४।।
संपूजितो देववरस्सकामैर्यथेप्सितं वज्र ददाति कामम् ।।
सर्वास्वथार्चासु यथेष्टसंस्थास्त्वकामकामैर्विदधाति मोक्षम् ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कार्यारम्भप्रादुर्भावपूजनं नामैकोनविंशशततमोऽध्यायः ।। ११९ ।।
3.120
वज्र उवाच ।। ।।
कस्मिन्काले तु देवस्य प्रादुर्भावं कमर्चयेत् ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि भृगुवंशविवर्धन ।। १ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
नृहयं नृवराहं च नरसिंहं च वामनम् ।।
त्रिविक्रमं तु धर्मज्ञ पञ्चस्वब्देषु पूजयेत् ।। २ ।।
वासुदेवं हलधरं पूजयेदयनद्वये ।।
प्रद्युम्नमनिरुद्धं च तथा भोगशयं प्रभुम् ।। ३ ।।
पद्मनाभं दाशरथिं रामं भार्गवमेव च ।। ४ ।।
वसन्तादिषु धर्मज्ञ पूजयेदृतुषु क्रमात् ।।
गजेन्द्रमोक्षणं चैवं पृथुं वाल्मीकिमेव च ।। ५ ।।
व्यासं च कृष्णं च नरं नरनारायणौ तथा ।।
रामं रामं तथा रामं हरिं चैत्रादिषु क्रमात् ।। ६ ।।

वह्निं प्रजापतिं सोमं रुद्रं स्त्रीरूपिणं तथा।।
व्यासं शेषं वराहं च प्रद्युम्नं चार्जुनं नृप ।। ७ ।।
आदित्यं विश्वकर्माणं चक्रं देवं नृकेसरिम् ।।
गरुडं पुरुहूतं च कपिलं पद्ममेव च ।। ८ ।।
विश्वरूपं च ब्रह्माण तथा देवं त्रिविक्रम ।।
गवां कूर्मं नरं चैव तथा नारायणं हरिम् ।।
रामं कृष्णं च वरदं कृत्तिकादिषु पूजयेत् ।।
नृहयं नृवराहं च तथा देवं त्रिविक्रमम ।। 3.120.१० ।।
कपिलं भोगिशयनं वराहं मत्स्यमेव च ।।
रामं रामं च धर्मज्ञ कूर्मं हंसं च यादव ।। ११ ।।
प्रद्युम्नं बलदेवं च वराहं च तथा क्रमात् ।।
तिथिषु प्रथमाद्यासु क्रमेणैव समर्चयेत ।। १२ ।।
यथेष्टमूर्तिगं देवं सर्वकालमथार्चयेत ।।
तस्य सर्वातिथिर्यस्मान्महाशक्तेर्जगद्गुरोः ।। १३ ।।
स सर्वशक्तिर्भगवान्महात्मा पूज्यः सदा भक्तिमुपेत्य राजन् ।।
संपूजनं देववरस्य तस्य भक्ति प्रधाना न हि कालयोगः ।। १४ ।।
इति विष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्र संवादे कालनियमपूजावर्णनो नाम विंशत्युत्तरशततमो ऽध्याय ।। १२० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १२१-१२५

https://sa.wikisource.org/s/103a

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.121
वज्र उवाच ।।
कस्मिन्देशे महाभाग प्रादुर्भावं कमर्चयेत ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं हि सर्वं विजानसे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
ब्रह्माणं पुष्करे देवं प्रयागे योगशायिनम ।।
कालंजरे महादेवं शक्रतीर्थे शतक्रतुम ।। २ ।।
सिन्धुकूले वराहं च शालिग्रामे त्रिविक्रमम् ।।
काश्मीरेषु तथा मत्स्यं सागरे वडवानलम् ।। ३ ।।
अयोध्यायां तथा रामं नैमिषे धर्ममेव च ।।
कर्णाटे चाश्वशिरसं मद्रदेशे नृकेसरिम् ।। ४ ।।
शत्रुघ्नं मथुरायां च दण्डकेषु च लक्ष्मणम् ।।
भरतं केकयेष्वेव यमुनायां तथा बलिम् ।। ५ ।।
प्राग्ज्योतिषेऽनिरुद्धं च प्रद्युम्नं दक्षिणापथे ।।
तथा भार्गवरामं च मलये यदुनन्दनम् ।। ६ ।।
पाञ्चालविषये राजन्पृथुं वैन्यं च पूजयेत ।।
तमसातीरमासाद्य वाल्मीकिं पूजयेन्नरः ।। ७ ।।
वाराणस्यां परे पारे व्यासं यदुकुलोद्वह ।।
गङ्गाकूले महाराज वासुदेवं च पूजयेत् ।। ८ ।।
गजेन्द्रमोक्षणं देवमङ्गेषु यदुनन्दन ।।
द्वारवत्यां तथा कृष्णं नरनारायणावुभौ ।। ९ ।।
बदर्याश्रममासाद्य पूजयेत्तु विचक्षणः ।।
कुरुक्षेत्रेपि धर्मज्ञ रामं भृगुकुलोद्वहम ।। 3.121.१० ।।
अथ वा यादवश्रेष्ठ रथस्थौ कृष्णफाल्गुनौ ।।
हंसप्रपतने हंसं मत्स्यं मत्स्येषु यादव ।। ११ ।।
गयाशीर्षे वराहं तु मूलस्थाने दिवाकरम् ।।
प्रभासे च तथा सोमं हिमवत्यलकाधिपम ।। १२ ।।
ऐरावत्यां भोगमयं सरय्वां राममेव च ।।
भोगिभोगासनासीनं सरयूतटसंस्थितम ।। १३ ।।
सर्वमूर्तिधरं देवं सर्वत्राप्यथ वार्चयेत ।।
सर्वत्र सर्व शक्तिर्हि सर्वात्मा स निगद्यत ।। १४ ।।
सर्वत्र देवः स तु सर्वशक्तिः सर्वेश्वरः सर्वशरीरसंस्थः ।।
पूज्यः सदा सर्वफलप्रदाता लोके सकामान्विदधाति राजन् ।। १५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मौत्तरे तृ० खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्रीविष्णुदेशाधिदेशप्रादुर्भावपूजावर्णनो नामैकविंशत्युत्तशततमोऽध्यायः । १२१ ।।
3.122
वज्र उवाच ।।
केन कार्येण देवस्य किंकिं नाम प्रकीर्तयेत् ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि भृगुवंशविवर्धन ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
वासुदेवाच्युतानन्तसत्याजपुरुषोत्तम ।।
परमात्मेश्वराद्यैश्च ततो मोक्षं प्रयच्छति ।। २ ।।
धर्मविद्धर्मकृद्धर्मी विश्वात्मा विश्वकृच्छुचिः ।।
शुचिमद्विष्णुरब्जाख्यो पुष्कराख्यो ह्यधोक्षजः ।। ३ ।।
शुचिःश्रवा शिपिविष्टो यज्ञेशो यज्ञभावनः ।।
नाम्नामित्येवमादीनां समुच्चारणतो नरः ।। ४ ।।
धर्मं महान्तमाप्नोति पापबन्धक्षयं तथा ।।
श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीधरः श्रीनिकेतनः ।। ५ ।।
श्रियः पतिः श्रीपरमः श्रीमाञ्छ्रीवत्सलाच्छनः ।।
नृसिंहो दुष्टदमनो जयो विष्णुस्त्रिविक्रमः ।। ६ ।।
स्तुतः प्रयच्छते चाथ अणिमादिभिरच्युतः ।।
काम्यः कामप्रदः कान्तः कामयात्मा तथा हरिः ।। ७ ।।
आनन्दो माधवश्चैव कामसंवृद्धये जपेत् ।।
रामः परशुरामश्च नृसिंहो विष्णुरेव च ।। ८ ।।
विक्रमश्चैवमादीनि जप्यान्यरिजिगीषुभिः ।।
दामोदरानिरुद्धौ च ज्ञेयौ बन्धनमोक्षदौ ।। ९ ।।
जप्तव्योभ्यसता विद्यां महापुरुष इत्यपि ।।
विद्यार्थिना वा जप्तव्यं तथाश्वशिरसेति च ।। 3.122.१० ।।
बलार्थी बलभद्रेति सौख्यार्थी सुखदेति च ।।
अश्वार्थी चाश्वशिरसं गजार्थी नागमोक्षणम् ।। ११ ।।
गोभिरर्थी जपेन्नाम वासुदेवेति कीर्तितम् ।।
यज्ञार्थी यज्ञपुरुषं कीर्तयेत्प्रयतो नरः ।।१२।।
नारायणेति च तथा विष्णवेति यदूद्वह।।
यद्वाभिरोचतो रामं सर्वार्थेषु ह्युदीरयेत् ।।
सर्वाण्येतानि नामानि परस्य ब्रह्मणो यतः ।।१३ ।।
सर्वाणि नामानि हि तस्य राजन् भवन्ति कामाखिलदायकानि ।।
यदेव संकीर्तयते स शक्त्या तस्मादवाप्नोति हि कामसिद्धिम् ।। १४ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कामप्राप्तिवर्णनो नाम द्वाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२२ ।।
3.123
वज्र उवाच ।।
कार्यारम्भे तथा कस्मिन्को नाम द्विज कीर्तयेत् ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं हि सर्वं विजानसे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
चक्रिणं हलिनं चैव शार्ङ्गिणं खड्गिनं तथा ।।
क्षेमार्थी प्रवसन्राजन्दिक्षु प्राच्यादिषु स्मरेत् ।। २ ।।
अर्चितं चाधिकं चैव सर्वं सर्वेश्वरं प्रभुम् ।।
संस्मरेत्पुरुषं भक्त्या व्यवहारेषु सर्वदा ।। ३ ।।
कूर्मं वराहं मत्स्यं च जलप्रतरणे स्मरेत् ।।
भ्राजिष्णुमग्निजनने जपेद्राममतन्द्रितः ।। ४।।
सङ्ग्रामाभिमुखे गच्छन्संस्मरेदपराजितम् ।।
केशवं पुण्डरीकाक्षं पुष्करार्थं तथा जपेत्।।५।।
नेत्रबाधासु सर्वासु हृषीकेशं तथैव च ।।
अच्युतं चामृतं चैव जपेदौषधकर्मणि ।। ६ ।।
गरुडध्वजानुस्मरणादापदो मुच्यते नरः ।।
ज्वरदुष्ट शिरोरोगविषवीर्यं प्रशाम्यति ।। ७ ।।
ग्रहनक्षत्रपीडासु देवबाधाटवीषु च ।।
दस्युवैरिनिरोधेषु व्याघ्रसिंहादिसंकटे ।। ८ ।।
अन्धकारे तथा तीव्रे नरसिंहेति कीर्तयेत् ।।
वित्तस्थापनकाले च धान्यसंस्थापने तथा ।। ९ ।।
कुर्वीत तन्मना भूत्वा अनन्ताच्युतकीर्तनम् ।।
नारायणं शार्ङ्गधरं श्रीधरं गजमोक्षणम् ।। 3.123.१० ।।
वामनं खड्गिनं चैव दुःस्वप्नेषु तु संस्मरेत् ।।
अग्निदाहे समुत्पन्ने संस्मरेज्जलशायिनम्।।११।।
बलभद्रं समृद्धार्थे कृष्यारंभे हलायुधम् ।।
उत्तारणं वणिज्यार्थी श्रीशमभ्युदये नृप ।।१२ ।।
मङ्गल्यं मङ्गले विष्णुममङ्गल्येषु कीर्तयेत् ।।
अरिष्टान्तेषु शेषेषु विशोकेषु तथा जपेत् ।। १३ ।।
उत्तिष्ठन् कीर्तयेद्विष्णुं प्रसुप्तो माधवं नरः ।।
भोजने चैव गोविन्दं सर्वत्र मधुसूदनम् ।। १४ ।।
नारायणं सर्वकाले क्षुतप्रस्खल नादिषु ।।

स्नाने देवार्चने होमे प्रणिपाते प्रदक्षिणे ।। १५ ।।
कीर्तयेद्वासुदेवेति अनुक्तेष्वपि यादव ।।
कार्यारम्भेऽथ वा राजन्यथेष्टं नाम कीर्तयेत ।।।। १६ ।।
सर्वाणि नामानि हि तस्य राजन्सर्वार्थसिद्धानि भवन्ति पुंसः ।।
तस्माद्यथेष्टं खलु देवनाम सर्वेषु कार्येषु जपेत्तु भक्त्या ।। १७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तत्तत्कार्यप्राप्तितत्तन्नामकीर्तनवर्णनो नाम त्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२३ ।।
3.124
वज्र उवाच ।।
कस्मिन्काले तु देवस्य किंकिं नाम प्रकीर्तयेत् ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं हि सर्वं विजानसे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पुरुषं वामदेवं च तथा सङ्कर्षणं प्रभुम् ।।
प्रद्युम्नमनिरुद्धं च क्रमाच्छब्देषु वर्जयेत् ।। २।।
विष्णुं मधुनिहन्तारं तथा देवं त्रिविक्रमम् ।।
वामनं श्रीधरं चैव हृषीकेशं तथैव च।।३।।
दामोदरं पद्मनाभं केशवं च यदूत्तम।।
नारायणं माधवं च गोविन्दं च तथा क्रमात् ।।४।।
चैत्रादिषु तु मासेषु देवदेवमनुस्मरेत् ।।
प्रद्युम्नमनिरुद्धं च पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः।।५।।
सर्वः शर्वः शिवः स्थाणुर्भूतानां निधिरव्ययः।।
आदित्यादिषु वारेषु क्रमादेवमनुस्मरेत् ।। ६ ।।
विश्वं विष्णुर्वषट्कारो भूतभव्यभवः प्रभुः।।
भूतकृत् भूतभृद्भावो भूतात्मा भूतभावनः।।७।।
अव्यक्तः पुंडरीकाक्षो विश्वकर्मा शुचिश्रवाः ।।
सम्भवो भावनो भर्ता प्रभवः प्रभुरीश्वरः ।। ८ ।।
अप्रमेयो हृषीकेशः पद्मनाभः परः प्रभुः ।।
अग्राह्यः शाश्वतो धाता कृष्णश्चैतान्यनुस्मरेत्।।९।।
देवदेवस्य नामानि कृत्तिकादिषु यादव ।।
ब्रह्माणं श्रीपतिं विष्णुं कपिलं श्रीधरं प्रभुम् ।। 3.124.१० ।।
दामोदरं हृषीकेशं गोविन्दं मधुसूदनम् ।।
भूधरं गदिनं चैव शिखिनं पद्मिनं तथा ।। ११ ।।
चक्रिणं च महाराज प्रथमादिषु संस्मरेत् ।।
सर्वं वा सर्वदा राम देवदेवस्य यादव ।। १२ ।।

नामानि सर्वाणि जनार्दनस्य कालश्च सर्वः पुरुषप्रवीर ।।
तस्मात्सदा सर्वगतस्य नाम ग्राह्यं यथेष्टं वरदस्य राजन् ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कालनामाख्यानो नाम चतुर्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२४ ।।
3.125
वज्र उवाच ।।
कस्मिन्क्षेत्रे तु देवस्य किंकिं नाम प्रकीर्तयेत् ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि भृगुवंशविवर्धन ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम्।।
वासुदेवस्य संवादमर्जुनस्य च यादव ।। २ ।।
वृत्ते भारतसंग्रामे राज्यं प्राप्ते युधिष्ठिरे।
अस्मिन्नेव सभोद्देशे विजह्राते यथासुखम् ।।३।।
वासुदेवार्जुनौ वीरौ लक्षीकृतवसुन्धरौ ।।
ततः कथान्ते कस्मिंश्चित्कृष्णं पप्रच्छ फाल्गुनः ।। ४ ।।
अर्जुन उवाच ।।
क्षेत्रेषु येषुयेषु त्वं कीर्तनीयो मयाच्युत ।।
चेतसा प्रणिधानार्थं त्वं ममाख्यातुमर्हसि ।। ५ ।।
श्रीभगवानुवाच ।।
सर्वगः सर्वभूतोऽहं न हि किञ्चिन्मया विना ।।
चराचरे जगत्यस्मिन्विद्यते कुरुसत्तम ।। ६ ।।
तथापि येषु स्थानेषु चिन्तनीयोहमर्जुन ।।
स्तोतव्यो नामभिर्यैश्च शृणु त्वं तद्वदामि ते ।। ७ ।।
पुष्करे पुण्डरीकाक्षं गयायां च गदाधरम् ।।
लोहदण्डे तथा विष्णुं स्तुवंस्तरति दुष्कृतम् ।। ८ ।।
राघवं चित्रकूटे तु प्रभासे दैत्यसूदनम् ।।
वृन्दावने च गोविन्दं मां स्तुवन्पुण्यभाग्भवेत् ।। ९ ।।
जयं जयन्त्यां स्तुन्वंश्च जयन्तं हस्तिनापुरे ।।
वराहं कन्दमाले च कश्मीरेषु च चक्रिणम् ।। 3.125.१० ।।
जनार्दनस्तु कुब्जाम्रे मथुरायां च केशवम् ।।
श्रीकुब्जे श्रीधरं तद्वद्गङ्गाद्वारे सुरोत्तमम् ।। ११ ।।
शालिग्रामे महायोग्यं हरिं गोवर्धनाचले ।।
पिण्डारके चतुर्बाहुं शंखद्वारे च शंखिनम् ।। १२ ।।
वामनं तु कुरुक्षेत्रे यमुनायां त्रिविक्रमम् ।।

विश्वेश्वरं तथा शोणे कपिलं पूर्वसागरे ।। १३ ।।
श्वेतद्वीपपतिं चापि गङ्गासागरसंगमे ।।
भूधरं देविकातीरे प्रयागे योगशायिनम् ।। १४ ।।
नरनारणायाख्यौ च तथा बदरिकाश्रमे ।।
समुद्रे दक्षिणे नाम पद्मनाभेति फाल्गुन ।। १५ ।।
द्वारकायां तथा कृष्णं स्तुवंस्तरति दुर्गतिम् ।।
एवं रामं महेन्द्राद्रौ हृषीकेशं तथा बुध ।। १६ ।।
अश्वतीर्थे हयग्रीवं विश्वरूपं हिमाचले ।।
नृसिंहं कृतशौचे तु विपाशायां द्विजप्रियम् ।। १७ ।।
नैमिषे यज्ञपुरुषं जम्बुमाले तथाच्युतम् ।।
अनन्तं सैन्धवारण्ये दण्डके शार्ङ्गधारिणम् ।। १८ ।।
उत्पलावर्तके शौरिं नर्मदायां श्रियः पतिम् ।।
दामोदरं रैवतके नन्दायां जलशायिनम् ।। १९ ।।
सर्वयोगेश्वरं चैव सिन्धुसागरसंगमे ।।
सह्याद्रौ देवदेवेशं वैकुण्ठं माधवे वने ।।3.125.२० ।।
सर्वपापहरं विंध्ये चोड्रेषु पुरुषोत्तमम् ।।
हृदये चापि कौन्तेय परमात्मा सनातनः ।। २१ ।।
वटेवटे वैश्रवणं चत्वरेचत्वरे शिवम् ।।
पर्वतेपर्वते रामं सर्वत्र मधुसूदनम् ।। २२ ।।
नरं भूमौ तथा व्योम्नि कौन्तेय गरुडध्वजम् ।।
वासुदेवं च सर्वत्र संस्मरेज्ज्योतिषां पतिम् ।। २३ ।।
अर्चयन्प्रणमन्स्तुन्वन्संस्मरेश्च धनञ्जय ।।
एतेष्वेतानि नामानि नरः पापात्प्रमुच्यते ।। २४ ।।
स्थानेष्वेतेषु मन्नाम्नामेतेषां प्रीणयेन्नरः ।।
द्विजानां प्रीणनं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते ।। २५ ।।
नामान्येतानि कौन्तेय स्थानान्येतानि चात्मवान् ।।
जपन्वै पञ्च पञ्चाशत्त्रिसन्ध्यं मत्परायणाः ।। २६ ।।
त्रीणि जन्मानि यत्पापं चावस्थात्रितये कृतम् ।।
तत्क्षालयत्यसन्दिग्धं जायते च सतां कुले ।। २७ ।।
द्विकालं वा जपन्वैतद्दिवारात्रौ च यत्कृतम् ।।
तस्माद्विमुच्यते पापात्संस्तुवन्परमो नरः ।। २८ ।।
जप्तान्येतानि कौन्तेय सकृच्छ्रद्धासमन्वितम् ।।
मोचयन्ति नरं पापाद्यत्तत्रैव दिने कृतम् ।। २९ ।।

धन्यो यशस्यः शत्रुघ्नो जयः कुरुकुलोद्वह ।।
ग्रहानुकूलतां चैव करोत्याशु न संशयः ।। 3.125.३०।।
उपोषिताश्च मनसः स्थानेष्वेतेषु मानवः ।।
कृतायतनवासश्च प्राप्नोत्यभिमतं फलम् ।। ३१ ।।
उत्क्रान्तिरप्यशेषेषु स्थानेष्वेतेषु शस्यते ।।
अन्यस्थानाच्छतगुणमेतेष्वनशनादिकम् ।। ३२ ।। ।।
यस्तु मत्परमः कालं करोत्येतेषु मानवः।।
देवानामपि पूज्योऽसौ मम लोके महीयते।।३३।।
स्थानेष्वथैतेषु च ये वसन्ति संपूजयन्ते मम सर्वकालम् ।।
तदेह चान्ते त्रिदिवं प्रयान्ति नाकं च लोकं समवाप्नुवन्ति।।३४।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अर्जुनं प्रति कृष्णोपदेशे स्थानविशेषकीर्तनमाहात्म्यवर्णनो नाम पञ्चविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १२६-१३०

https://sa.wikisource.org/s/117h

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.126
।। वज्र उवाच ।। ।।
नाम्नां संपूजनं विष्णोस्त्वया कार्यं प्रकीर्तितम्।।
प्रादुर्भावेषु काम्यं च पूजनं च त्वयेरितम् ।। १ ।।
काल नामानि च तथा स्थाननामानि चाप्यथ ।।
काम्यानि चैव नामानि त्वया प्रोक्तानि भार्गव ।। २ ।।
तस्यैव देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः ।।
सर्वदेवमयस्येह सर्वरूपधरस्य च ।। ३ ।।
आराधनविधानानि कथयस्व ममानघ ।।
त्वं हि सर्वकथारामो यथा देवः पितामहः ।। ४ ।।
भूय एव समाचक्ष्व उपवासफलं विभो ।।
देवतापूजनार्थाय विधिना पूजनस्य च ।। ५।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
अष्टपत्रं तु कमलं विन्यसेद्वर्णकैः शुभैः ।।
ब्रह्माणं कर्णिकायां तु तस्य संपूजयेद्विभुम् ।। ६ ।।
ऋग्वेदं पूर्वपत्रे तु यजुर्वेदं तु दक्षिणे ।।
पश्चिमे सामवेदं तु उत्तरेऽथर्वणं तथा ।। ७ ।।
आग्नेये च तथाङ्गानि धर्मशास्त्राणि नैर्ऋते ।।
पुराणान्येव वायव्ये चैशान्यां न्यायविस्तरम् ।। ८ ।।
एवं विन्यस्य धर्मज्ञ सोपवासस्तु पूजयेत् ।।
चैत्रशुक्लादथारभ्य सोपवासो जितेन्द्रियः ।। ९ ।।
सदा प्रतिपदं प्राप्य शुक्लपक्षस्य यादव ।।
संवत्सरं महाभाग शुक्लगन्धानुलेपनः ।। 3.126.१० ।।
भूरिणा परमान्नेन धूपदीपैरतन्द्रितः ।।
संवत्सरान्ते गां दद्याद्धुते चीर्णे नरोत्तम ।।११।।
इदं व्रतं यस्तु करोति राजन्स वेदवित्स्याद्भुवि धर्मनित्यः ।।
कृत्वा तदा द्वादशवत्सराणि विधेश्च लोक पुरुषः प्रयाति।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयकाण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ब्राह्मीप्रतिपल्लाभो नाम षड्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२६ ।।
3.127
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
आराधनं त्रिदेवस्य तस्य वक्ष्यामि यादव ।।
विष्णोरमितवीर्यस्य द्वितीयमरिमर्दन ।। १ ।।
ब्राह्मी तु राजसी मूर्तिस्तस्य वर्गप्रवर्तिनी ।।

सात्त्विकी वैष्णवी ज्ञेया संसारपरिपालिनी ।। २ ।।
तामसी च तथा रौद्री ज्ञेया संहारकारिणी ।।
चैत्रशुक्लप्रतिपदि ब्रह्माणं पूजयेन्नरः ।। ३ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
क्षीरं ब्राह्मैस्ततो मन्त्रैर्जुहुयाज्जातवेदसि ।। ४ ।।
लोहभाण्डं द्विजे दद्यात्क्षीरपूर्णं सकाञ्चनम् ।।
दध्ना च भोजनं कार्यं मध्यं प्राप्ते दिवाकरे ।। ५ ।।
एकवस्त्रांचिते देशे तथा स्वप्यात्कुशास्तृते ।।
ततश्चतुर्थे दिवसे कूपनादेयसारसैः ।।
त्रिभिरेकगतैस्तोयैः सम्यक्स्नानं समाचरेत् ।। ६ ।।
पूजयेत्पूर्तवत्सम्यक्पुरत्रितयमेव तत् ।।
लोहत्रयं द्विजे दद्यात्समाल्यं नृप दक्षिणाम् ।। ७ ।।
तृतीयेह्नि ततः पूजा कार्या रुद्रस्य पार्थिव ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूप दीपैस्तथैव च ।।
मानस्तोकेति मंत्रेण घृतहोमो विधीयते ।।८।।
सघृतं लोहपात्रं च सहिरण्यं सदक्षिणम् ।।
तृतीये दिनभागे तु वाताहारं समाचरेत् ।। ९ ।।
तथा त्रिमधुरं दद्याद्भोजनं तच्च भक्षयेत् ।।
व्रतमेतन्नरः कृत्वा मासिमासि दिनत्रयम् ।।
संवत्सरेण धर्मज्ञ गतिमिष्टामवाप्नुयात् ।। 3.127.१० ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो जितेन्द्रियः सत्यपरो विनीतः।।
सौभाग्यरूपद्रविणोपपन्नः साक्षाच्छिवो लोकधुरन्धरः स्यात्।।११।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे त्रिमूर्तिव्रतं नाम
सप्तविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२७।।
3.128
मार्कण्डेय उवाच ।।
एकमेव जगत्सर्वं प्रकृतिः पुरुषः स्मृतः ।।
चैत्रशुक्लसमारंभे सोपवासो जितेन्द्रियः।।१।।
पुरुषं पूजयेद्विष्णुं स्थले वा यदि वा जले ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा।।२।।
पौरुषं तु तथा सूक्तं जपेदन्तर्जले नरः ।।
तथा चैनं च प्रत्यष्टं बुधो दद्याज्जलाञ्जलिम् ।।३ ।।
तथा पुष्पाणि धर्मज्ञः फलानि च महाभुज ।।
धूपं दद्यात्सनैवेद्यं जपेच्छक्त्या तथा च तम् ।। ४ ।।

जुहुयाच्च तथाऽऽज्येन द्विजे दद्याच्च काञ्चनम् ।।
आहारं पयसा कुर्यान्निशाकाले च भार्गव।। ।। ५ ।।
एतत्संवत्सरं कृत्वा नित्यव्रतमतन्द्रितः ।।
पक्षयोरुभयोर्वीर सर्वपापैः प्रमुच्यते ।। ६ ।।
प्रसादमासाद्य स वासुदेवात्सर्वेश्वरात्सर्वगणादचिन्त्यात् ।।
लोकेश्वरान्मोक्षपदं प्रयाति ये यान्ति सिद्धा मुनयः प्रतीताः ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पौरुषीप्रतिपद्वर्णनो नामाष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२८ ।।
3.129
मार्कण्डेय उवाच ।।
पुरुषः प्रकृतिश्चोभौ जगत्सर्वं प्रकीर्तितम् ।।
अग्नीषोमात्मकं सर्वं तथा तस्य प्रकीर्तितम् ।।१।।
वासुदेवश्च लक्ष्मीश्च तावेव परिकीर्तितौ ।।
चैत्रशुक्लसमायां च सोपवासो जितेन्द्रियः ।।२।।
पौरुषेण स सूक्तेन वह्निं संपूजयेन्नरः ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसप्रदा ।। ३ ।।
लक्ष्मीं च वरदां देवीं पूजयेदुदकेन तु ।।
श्रीसूक्तेन च धर्मज्ञ यथावन्मनुजेश्वर ।। ४ ।।
काञ्चनं राजतं चोभौ दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ।।
प्राणयात्रां बुधः कुर्यात्क्षीरेण सघृतेन च ।। ५ ।।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं सम्यगुपोषितः ।।
मुच्यते पातकैः सर्वैर्मोक्षोपायांश्च विन्दति ।। ५।।
कामानवाप्नोत्यथ वा विचित्राँल्लोकांश्च मुख्यान्वसुधां समग्राम् ।।
विरूपतो रूपमथापि चाग्र्यं यशस्तथाग्र्यं तनयांश्च मुख्यान्।।६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रकृति पुरुषनिरूपणो नामैकोनत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १२९ ।।
3.130
मार्कण्डेय उवाच ।।
नासत्यौ देवभिषजावश्विनौ परिकीर्तितौ ।।
तावेव कथितौ लोके सूर्यताराधिपौ नृप ।। १ ।।
अश्वयानरतो यस्मादश्विनौ परिकीर्तितौ ।।
चैत्रशुक्लद्वितीयायां सोपवासो जितेन्द्रियः ।। २ ।।
नासत्यौ देवभिषजौ पूजयेत्प्रयतः शुचिः ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।। ३ ।।

कृत्वा च रूपनिर्माणं नासत्यौ पूजयेन्नरः ।।।
दीपमालां ततो दद्यात्तयोर्निशि विशेषतः ।। ४ ।।
कनकं रजतं चोभे दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ।।
संमील्य नेत्रयुगलं विष्णुं च संस्मरेन्नरः ।। ५ ।।
प्रदीप्ततेजा भवति चक्षुष्मांश्चैव जायते ।।
प्राणयात्रां तु कुर्वीत दध्ना घृतयुतेन च ।। ६ ।।
नेत्रव्रतं द्वादशवत्सराणि कृत्वा भवेद्भूमिपतिः प्रतीतः ।।
सरूपरूपोरिगणप्रमाथी धर्माभिरामो नृपवर्यमुख्यः ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे नासत्यपूजाचक्षुर्व्रतं नाम त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १३१-१३५

https://sa.wikisource.org/s/117v

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.131
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
इमां तथान्यां वक्ष्यामि द्वितीयां सर्वकामदाम् ।।
यामुपोष्य नरः कामान्सर्वानाप्नोत्यभीप्सितान् ।। १ ।।
चैत्रद्वितीयां संप्राप्य शुक्लपक्षस्य मानवः ।।
दिनावसाने कुर्वीत सम्यक् स्नानं नदीजले ।। २ ।।.
बालेन्दुमण्डलं कृत्वा पूजयेच्छ्वेतवर्णकैः ।।
श्वेतैः पुष्पैः फलैश्चैव परमान्नेन भूरिणा ।। ३ ।।।
ईक्षुनेक्षुविकारैर्वा गुडेन लवणेन वा ।।
दिनावसाने देवेशं पूजयित्वा निशाकरम् ।।४।।
घृतेन हवनं कृत्वा नक्तं भुञ्जीत वाग्यतः ।।
ततस्तैलेन हरितं भक्षयेत्सकृदेव च ।।५।।
एतद्व्रतं नरः कृत्वा सम्यक् संवत्सरं शुचिः ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।।६।।
एतत्पवित्रं रिपु नाशकारि सौभाग्यदं रोगहरं च राजन्।।
प्रोक्तं व्रतं यादववंशमुख्य कार्यं प्रयत्नेन तथा स्त्रियापि।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे बालेन्दुद्वितीयाव्रतवर्णनो नामैकत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३१ ।।
3.132
मार्कण्डेय उवाच ।।
अशून्यशयनां राजन्द्वितीयां शृण्वतो मम ।।
यामुपोष्य न वैधव्यं प्रयाति स्त्री कथञ्चन ।। १ ।।
पत्नीवियोगं च नरो नासादयति कर्हिचित् ।।
कृष्णपक्षद्वितीयायां ग्राह्या सा श्रवणे तिथिः ।। २ ।।
स्वास्तीर्णे शयने विष्णुं लक्ष्मीं देवीं तथैव च ।।
संपूजयेत्फलैः पुष्पैर्गन्धैरर्घैश्च भार्गव ।। ३ ।।
नैवेद्यं च ततो दद्याद्दीपं धूपं च शक्तितः ।।
ततः संपूज्य देवेशं जपेन्मन्त्रमिमं शुचिः ।।४।।
श्रीवत्सधारिञ्श्रीकान्त श्रीवास श्रीपतेऽच्युत ।।
गार्हस्थं मा प्रणाशं मे यातु धर्मार्थ कामदम् ।। ५ ।।
अग्नयो मा प्रणश्यन्तु मा प्रणश्यन्तु देवताः ।।
पितरो मा प्रणश्यन्तु मत्तो दांपत्यभेदतः ।। ६ ।।
लक्ष्म्या वियुज्यते देव न कदाचिद्यथा भवान् ।।
तथा कलत्रसंबन्धो देव मा मे विनश्यतु ।। ७ ।।

लक्ष्म्या न शून्यं वरद यथा ते शयनं सदा ।।
शय्या ममाप्यशून्यास्तु तथैव मधुसूदन ।। ८ ।।
एवं प्रसाद्य देवेशं नक्तं भुञ्जीत वाग्यतः ।।
ब्राह्मणाय द्वितीयेह्नि प्रदद्याच्चैव दक्षिणाम्।।९।।
शयने च द्विजेन्द्राय गते मास चतुष्टये।।
तस्य जन्मत्रयं राजन्गृहभङ्गो न जायते।।3.132.१०।।
अशून्यशयनश्चासौ धर्मकर्मार्थसाधकः ।।
भवत्यव्याहतैश्वर्यः पुरुषो नात्र संशयः।।११।।
वैधव्यहीना सुभगा विरोगा पतिव्रता धर्मपरा च साध्वी ।।
रूपेण युक्ता न भयान्विता च नारी भवेत्सर्वगुणोपपन्ना ।।१२।।
इति श्रीविष्णुधमोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अशून्यशयनद्वितीयाव्रतकथनो नाम द्वात्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३२ ।।
3.133
मार्कण्डेय उवाच ।।
शुक्लपक्ष तृतीयायां सोपवासो जितेन्द्रियः ।।
मण्डलत्रितयं कुर्याद्वर्णकेन पृथक्पृथक् ।। १ ।।
मण्डलं दक्षिणे भागे श्वेतं कुर्यान्नरो भवेत ।।
रक्तं मध्येऽप्यधः कुर्यादुदक्छ्वेतं ध्रुवस्य तु।। २ ।।
विष्णोः पदत्रयं तेषु पूज्यं स्यान्मण्डलेषु च ।।
भूमौ च प्रथमं पादं द्वितीयं सूर्यमण्डले ।। ३ ।।
तृतीयं तु ध्रुवे देवे पूजयेत्प्रयतः शुचिः ।।
यथा मण्डलवर्णाङ्को गन्धमाल्यादिभिर्द्विज ।। ४ ।।
तद्विष्णोः परमित्येव होममन्त्रो विधीयते ।।
त्रिविक्रमायेति तथा स्त्रीशूद्रस्य द्विजोत्तम ।। ५ ।।
अक्षतानि तिलान्याज्यं होमयेत्संयुतं त्रयम् ।।
ताम्ररौप्यसुवर्णानि शक्त्या दद्यात्तु दक्षिणाम् ।। ६ ।।
भोजनं च त्रिमधुरं भोजयेद्ब्राह्मणोत्तमम् ।।
प्राणयात्रां च कुर्वीत त्रिगव्येन च तद्दिनम् ।। ७ ।।
एवं वर्षत्रयं कृत्वा व्रतान्ते वै त्रिहायनम् ।।
ब्राह्मणाय तु गां दत्त्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। ८ ।।
भूमौ तथान्तरिक्षे च दिवि चैव नरोत्तम ।।
गतिस्तस्या प्रतिहता भवत्यरिनिषूदन ।। ९ ।।
त्रीणि वर्षसहस्राणि सर्वगस्याविचारिणः ।।
मानसं वाचिकं चैव कायिकं च विमुञ्चति ।। 3.133.१० ।।

सर्वपापं महाभाग मनुष्यो जायते तया ।।
कुले धनाढ्यो भवति रूपद्रविणसंयुते ।। ११ ।
विरोगः सर्वसिद्धार्थस्त्रिवर्गस्य च साधकः ।।
कृत्वा द्वादशवर्षाणि विष्णुलोके महीयते ।। १२ ।।
तत्रापि नित्यं वरदं वरेण्यं लक्ष्मीसहायं पुरुषं पुराणम् ।।
पश्यत्यमोघं विभुमप्रतर्क्यं सनातनं दुःखविनाशहेतुम।। ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे त्रिविक्रमव्रतवर्णनो नाम त्रयस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३३ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
द्वितीयं तव वक्ष्यामि शृणु त्रैविक्रमं व्रतम् ।।
भूमिस्तु प्रथमः पादो ह्यन्तरिक्षं तथा परम् ।। १ ।।
तृतीयश्च दिवं ज्ञेयो देवदेवस्य चक्रिणः ।।
भुवः पतिः स्मृतो वह्निरन्तरिक्षं तथा परम् ।। २ ।।
दिवः पतिस्तथा सूर्यस्तच्च विष्णोः पदत्रयम् ।।
ज्येष्ठशुक्लतृतीयायां सोपवासो जितेन्द्रियः ।। ३ ।।
कल्ये कूपजलस्नातो वह्निं सम्पूजयेन्नरः ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।। ४ ।।
नदीजले तत. स्नात्वा मध्यं प्राप्ते दिवाकरे ।।
वायोः संपूजनं कृत्वा सक्तून्ददद्याद्द्विजातये ।। ५ ।।
स्नात्वा च सरसीतोये सायं सूर्यं समर्चयेत् ।।
ततश्च नक्तं चाश्नीयाद्धविष्यं वाग्यतः शुचिः ।। ६ ।।
एवं संवत्सरे राजन्कृत्वा व्रतमतन्द्रितः ।।
समापयित्वा वैशाखे दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ।। ७ ।।
ताम्रं रूप्यं सुवर्णं च त्रीणि लोहानि यादव ।।
वासोयुगं च सोष्णीषं त्रीणि वासांसि चाप्यथ ।। ८ ।।
उपानहो युगं छत्रं त्रीणि चेमानि भक्तितः ।।
एतत्संवत्सरं कृत्वा नरस्त्रैविक्रमं व्रतम् ।। ९ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
विमानेनार्कवर्णेन किङ्किणीजालमालिना ।। 3.134.१० ।।
देवराजगणाढ्येन वीणामुरजनादिना ।।
अन्नमायुः सुताश्चैव प्रसन्ने गरुडध्वजे ।।११।।
आक्रान्तलोकत्रितयस्य तस्य पदत्रयं धर्मभृतां वरिष्ठ ।।
संपूज्य कामान्मनुजा लभन्ते गतिं यथेष्टां पुरुषप्रवीर ।। १२ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे द्वितीयत्रैविक्रमव्रतकथनो नाम चतुस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३४ ।।
3.135
मार्कण्डेय उवाच ।।
व्याख्यातं ते महाभाग तव त्रैविकमं व्रतम ।।
तृतीयं नृपशार्दूल तन्मे निगदतः शृणु ।। १ ।।
ज्येष्ठ शुक्लतृतीयायां नरः सम्यगुपोषितः ।।
भुवस्संपूजनं कुर्याद्धूपमाल्यानुलेपनैः ।। २ ।।
दीपैरन्नैश्च विविधैर्ददद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ।।
बीजपूर्णानि पात्राणि सहिरण्यानि शक्तितः ।। ३ ।।
पूजैवमन्तरिक्षस्य ह्याषाढेति विधीयते ।।
दक्षिणा तत्र दातव्या वासोयुग्मं द्विजातये ।। ४ ।।
दिवः पूजा च कर्तव्या श्रावणे प्राग्वदेव तु ।।
छत्रं चोपानहो युग्मं दक्षिणां तत्र दापयेत् ।। ५ ।।
एवं मासत्रयेणेह पारणं प्रथमं भवेत् ।।
मासत्रयेण चान्यत्तु मासत्रय्यं पुनस्ततः ।। ६ ।।
ततो मासत्रयेणान्यमेनमब्देन चानघ ।।
विज्ञेयं धर्मनित्यस्य पारणानां चतुष्टयम् ।। ७ ।।
प्रथमं पारणं कृत्वा अग्निष्टोमफलं लभेत ।।
अतिरात्रफलं राजन्द्वितीये पारणे तथा ।। ८ ।।
तृतीये पारणे विद्वान्वाजपेयफलं लभेत ।।
चतुर्थे पारणे प्रोक्तं राजसूयस्य यत्फलम् ।। ९ ।।
विमानेनार्कवर्णेन किङ्किणीजालमालिना ।।
हंसयुक्तेन दिव्येन वीणामुरजनादिना ।। 3.135.१० ।।
वराप्सरोगणाढ्येन कामुकेनापि चारुणा ।।
यथेष्टगामी भवति बहुकालमसंशयम् ।। ११ ।।
मानुष्ये जन्म चासाद्य त्रिशुक्लत्वमवाप्नुयात् ।।
विद्या जन्म तथा कर्म नात्र कार्या विचारणा ।। १२ ।।
त्रिविक्रमस्याप्रतिमस्य तस्य चराचरेशस्य पदत्रयं च ।।
यः पूजयेत्तस्य भवन्ति कामाः सर्वे समृद्धा न हि संशयोऽत्र ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तृतीयत्रैविक्रमव्रतवर्णनो नाम पञ्चत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १३६-१४०

https://sa.wikisource.org/s/117w

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.136
मार्कण्डेय उवाच ।।
आराधनं हि देवस्य तस्य वक्ष्यामि यादव ।।
विष्णोरमितवीर्यस्य तन्निबोध नराधिप ।। १ ।।
वाय्वर्कचन्द्रदेहस्तु त्रिमूर्तिर्भगवान्हरिः ।।
अग्निष्टोमो जगत्यस्मिँश्चन्द्रार्कौ परिकीर्तितौ ।। २ ।।
सर्वाधारश्च भगवान्वायुः सर्वगतस्तथा ।।
पञ्च भूतात्मकं सर्वं जगदेतच्चराचरम् ।। ३ ।।
आधारभूतौ द्वावेतौ पृथिवी गगनं तथा ।।
आधेयो विद्धि धर्मज्ञ तथा भूतत्रयं सदा ।। ४ ।।
चन्द्रादित्यौ च वायुश्च सर्वस्य जगतो द्विज ।।
आधाराधेयभावेन भूतैर्वृतमिदं जगत ।। ५ ।।
नैव चास्ति जगत्यस्मिन्किञ्चिद्भूतविवर्जितम् ।।
तस्माद्वा यादवश्रेष्ठ भूतैर्वृतमिदं जगत् ।।
ब्रह्माणं विद्धि भूमिं च गगनं तदनन्तरम् ।।
अण्डस्यान्तः स्थिता देवा वाय्वर्कं तुहिनांशवः ।। ६ ।।
पालयन्ति जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ।।
तथैवाण्डस्थिताः सर्वे पालयन्ति जगत्त्रयम् ।। ७ ।।
तथैव देहिनां देहे पालयन्ति शरीरगाः ।।
वातपित्त कफत्वेन वाय्वर्कशिशिरांशवः ।। ८ ।।
आधारं जगतो यद्वद् ब्रह्माण्डं परिकीर्तितम् ।।
तथा देहे शरीरस्था देहिनां हि त्वगुच्यते ।। ९ ।।
ब्रह्माण्डे देहिदेहेऽपि गगनं दृश्यते द्वयोः ।।
ब्रह्माण्डवच्छरीराणि वाय्वर्कशिशिरांशवः ।। 3.136.१० ।।
पालयन्ति महीपाल वातपित्तकफांशकाः ।।
वाय्वर्कचन्द्र देहस्तु तस्माद्विष्णुस्त्रिमूर्तिधृत् ।। ११ ।।
तस्य संपूजनं कार्यं यथावच्छृणु भार्गव ।।
ज्येष्ठशुक्लतृतीयायां निराहारो नरः शुचिः ।। १२ ।।
त्रिमूर्तिपूजनं कुर्याद्द्वितीयायां यथाविधि ।।
कूपनादेयताडाकमिश्रैः स्नातः शुचिर्जलैः ।। १३ ।।
प्रत्यूषे पूजयेद्वायुमनुलिप्ते शुभे स्थले ।।
गन्ध माल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।। १४ ।।
होमं कुर्याद्यवैर्मुख्यैर्वस्त्रं दद्याद्द्विजातये ।।

मध्याह्ने पूजयेद्वह्नौ तथा सूर्यमतन्द्रितः ।। १५ ।।
तिलांश्च जुहुयाद्वह्नौ दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ।।
सूर्यास्तमनवेलायां जले चन्द्रं च पूजयेत् ।। १५ ।।
घृतेन होमं कुर्वीत रजतं दक्षिणा स्मृता ।।
नक्तं भुञ्जीत धर्मज्ञ तैलहीनं ततो नरः ।। १७ ।।
पूर्णं संवत्सरं कृत्वा व्रतमेतदतन्द्रितः ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति सहस्रपरिवत्सरान् ।। १८ ।।
मानुष्यमासाद्य ततो राजा भवति गह्वरे ।।
व्रतं कृत्वा महाराज पूर्णं संवत्सरत्रयम् ।। १९ ।।
पञ्चवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ।।
मानुष्यं च समासाद्य राजा भवति धार्मिकः ।। 3.136.२० ।।
वीरो माण्डलिकः शूरः परचक्रभयंकरः ।।
विरोगो दर्शनीयश्च सुभगो जनवल्लभः ।। २१ ।।
कृत्वा द्वादशवर्षाणि व्रतमेतदनुत्तमम् ।।
व्रतावसाने विप्राणां सहस्रं भोजयेत्ततः ।। २२ ।।
भोज्यं त्रिमधुरं पेयं दद्याच्छक्त्या च दक्षिणाम् ।।
ततः स्वर्गमवाप्नोति वर्षाणां च शतं व्रती ।। २३ ।।
ततो मानुष्यमासाद्य राजा भवति पार्थिवः ।।
प्रदीप्तचक्रो बलवान्धर्मराजो जनप्रियः ।। २४ ।।
जन्मान्तरं समासाद्य ततो विप्रत्वमाप्नुयात् ।।
ततो ब्राह्मण्यमासाद्य मोक्षोपायं च विन्दति ।। २५ ।।
आराधनं ते कथितं मयैतद्विष्णोस्त्रिदेहस्य महानुभाव ।।
आराधितो येन जगत्प्रधान कामानभीष्टान्विदुषो ददाति ।। २६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्रीविष्णुत्रिमूर्तिव्रतवर्णनो नाम षट्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३६ ।।
3.137
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि विष्णुमूर्तिव्रतं तव ।।
द्विधा तु देवदेवस्य मूर्तिर्भवति यादव ।। १ ।।
घोरा चान्या शिवा चान्या घोरा भवति पावकः ।।
शिवा चाम्बुपतिर्यस्मादग्नीषोमात्मकं जगत् ।। २ ।।
द्विधा घोरा विनिर्दिष्टा द्विधा सौम्या ततः पुनः ।।
घोरा वह्निश्च सूर्यश्च सौम्या सोमजलाधिपो ।। ३ ।।
तेषां च पूजनं कार्यं प्रतिवत्प्रभृति क्रमात् ।।

शुक्लपक्षादथारभ्य फाल्गुनस्य द्विजोत्तम ।।४।।
आदित्यं पूजयेद्राजा प्रथमेह्नि परः शुचिः ।।
द्वितीयेह्नि तथा वह्निं तृतीयेह्नि जलाधिपम्।। ५ ।।
चतुर्थेह्नि शशांकं च यथावन्मानवोत्तम ।।
तेषां तु रूपनिर्माणं कृत्वा तानर्चयेद्बुधः ।।६।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।
वचाहरिद्रया स्नानं प्रथमेह्नि समाचरेत् ।। ७ ।।
द्वितीये यदुशार्दूल स्नानमामलकैः शुभम् ।।
प्रियङ्गुणा तृतीये च चतुर्थे गौरसर्षपैः ।। ८।।
गोधूमतिलधान्यैश्च यवैश्च दिवसं क्रमात् ।।
होमश्च कार्यो धर्मज्ञ दक्षिणां शृणु चाप्यथ ।। ९ ।।
कुंकुमं रक्तवस्त्रं च चन्दनं छत्रमेव च ।।
क्षीरेण चात्र कर्तव्यं प्रत्यहं प्राणधारणम् ।। 3.137.१० ।।
एतत्संवत्सरं कृत्वा व्रतं पूर्णं नरोत्तम ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्थं फलमश्नुते ।। ११ ।।
विमानेनार्कवर्णेन स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
तत्रोष्य सुचिरं कालं कुले महति जायते ।। १२ ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो वसुन्धरेशो विजितारिपक्षः ।।
धर्मे स्थितः सत्यपरो विनीतो जितेन्द्रियः सर्वजनाभिरामः।।१३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्मूर्तिव्रतवर्णनो नाम सप्तत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३७ ।।
3.138
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
शक्रकीनाशवरुणधनाध्यक्षान्यदूत्तम ।। १ ।।
चतुरात्मा विनिर्दिष्टो वासुदेवो जगत्पतिः ।।
तेषां तु रूपनिर्माणं कृत्वा तानर्चयेद्बुधः ।। २।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।
आद्येह्नि चैत्रशुक्लस्य यजेत त्रिदशेश्वरम् ।। ३ ।।
द्वितीयेह्नि यमं देवं तृतीये सलिलाधिपम् ।।
चतुर्थेह्नि धनाध्यक्षं प्रत्यहं स्नानमाचरेत् ।। ४ ।।
नदीप्रदेशमासाद्य देवदृक् प्रत्यहं क्रमात् ।।
यवैस्तिलैस्तथाज्येन होमः स्यात्तिलतण्डुलैः ।। ५ ।।
रक्तं पीतं तथा कृष्णं श्वेतं वस्त्रं दिनक्रमात् ।।

शुभमेतद्व्रतं कृत्वा पूर्णं संवत्सरं नरः ।।
नाकलोकमवाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।। ६ ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो वसुन्धरेशो विजितारिपक्षः ।।
जनाभिरामः सुभगः प्रकृत्या ततोपि विप्रत्वमुपैति भूयः ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेवज्रसंवादे चतुर्मूर्तिव्रतवर्णनो नामा
ष्टात्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३८ ।।
3.139
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
विष्णुर्भूमिर्नभो ब्रह्मा तस्य रूपचतुष्टयम् ।। १।।
तेषां तु रूपनिर्माणं कृत्वा तानर्चयेत्ततः ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।२।।
आद्येह्नि चैत्रशुक्लस्य विष्णुं देवं समर्चयेत् ।।
द्वितीयादिषु धर्मज्ञ भुवं त्वां च पितामहम् ।। ३ ।।
पूर्वव्रतोक्तं सकलं विधानमपरं भवेत् ।।
व्रतमेतं नरः कृत्वा स्वर्गलोकमवाप्नुयात् ।। ४ ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो धर्माभिरामो द्रविणोपपन्नः ।।
धनेन रूपेण सुखेन युक्तो जनाभिरामो विजितारिपक्षः ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे तार्तीयकचतुर्मूर्तिव्रतवर्णनो
नामैकोनचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १३९ ।।
3.140
मार्कण्डेय उवाच ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
बलं ज्ञानं तथैश्वर्यं शक्तिश्च यदुनन्दन ।। १ ।।
विख्यातं देवदेवस्य तस्य मूर्तिचतुष्टयम् ।।
यदेव रूपं धर्मस्य बलस्योक्तं तदेव तु ।। २ ।।
रूपं ज्ञानस्य ते प्रोक्तं नरसिंहं तथा नृप ।।
रुद्ररूपमथैश्वर्यं कथितं ते मया नृप ।। ३ ।।
शक्तिर्वराहः कथितो देवो मधुनिषूदनः ।।
एवमेतन्मुखात्प्रोक्तं चतुर्मूर्तिधरस्य ते ।। ४ ।।
पूर्वं बलमुखं तस्य वासुदेवमुखं भवेत् ।।
दक्षिणं वदनं ज्ञानं देवं संकर्षणं विदुः ।। ५ ।।
ऐश्वर्यं पश्चिमं वक्त्रं रौद्रं पापहरं तथा ।।
वराहमुत्तरं वक्त्रमनिरुद्धं प्रकीर्तितम ।।६।।

त्रिरात्रोपोषितश्चैत्रे पूर्वं संपूजयेन्मुखम् ।।
तथा वैशाखमासे तु पूजयेद्दक्षिणामुखम् ।।
ज्येष्ठे च पश्चिमं वक्त्रमाषाढेति तथोत्तरम् ।। ७।।
गृहोपयोगि दातव्यं चैत्रे मासि द्विजातये ।।
रणोपयोगि दातव्यं वैशाखे यादवोत्तम।।८।।
यागोपयोगि दातव्यं तथा ज्येष्ठे द्विजातये।
यज्ञोपयोगि दातव्यं मास्याषाढे तथैव च।।९।।
व्रतमेतन्नरः कृत्वा पूर्णं मासचतुष्टयम् ।।
पारणे प्रथमे प्राप्ते भवतीति विनिश्चयः।। 3.140.१० ।।
पारणं प्रथमं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते।।
दशवर्षसहस्राणि स्वर्गं भुक्त्वा यथोदितम् ।। ११ ।।
सौम्यादिषु च यामेषु द्वितीयं पारणं भवेत् ।।
द्वितीयं पारणं कृत्वा भोजयेद्ब्राह्मणाञ्शुचिः ।।
भोजनं गोरसप्रायं मृद्वीकाशर्करायुतम् ।। १२।।
प्राप्ते तृतीये द्विजपारणे च प्राप्नोति देवस्य सलोकतां सः ।।
स्वर्गेन्दुलोकौ च तथोक्तकालं भुक्त्वा सुखी सर्वसमृद्धिकामः ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्थः चतुर्मूर्तिव्रतवर्णनो नाम
चत्वारिंशदुत्तरशतमोऽध्यायः ।। १४० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १४१-१४५

https://sa.wikisource.org/s/11a6

3.141
मार्कण्डेय उवाच ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
विद्याकामेन कर्तव्यं नरेण सुविपश्चिता ।। १ ।।
बहिः स्नानं नरः कृत्वा कृतऋग्वेदपूजनः ।।
ऋग्वेदं शृणुयान्नित्यं मासमात्रमतन्द्रितः ।। २ ।।
चैत्रादारभ्य धर्मज्ञः नित्यं नक्ताशनो द्विजः ।।
यस्माच्छ्रुतं द्विजात्तस्य ज्येष्ठस्य चरमेहनि ।। ३ ।।
वासोयुगं हिरण्यं च तथा धेनुं पयस्विनीम ।।
घृतपूर्णं कांस्यपात्रं सहिरण्यं च दक्षिणा ।। ४ ।।
आषाढादिषु मासेषु यजुर्वेदव्रतं भवेत ।।
आश्विनादिषु मासेषु सामवेदव्रतं भवेत् ।। ५ ।।
तथा सर्वव्रतं नाम पौषादिषु विधीयते ।।
सर्वेषु सर्वं कर्तव्यमृग्वेदव्रतकीर्तितम् ।। ६ ।।
वेदात्मनो वासुदेवस्य पूजां कृत्वा नरो द्वादशवत्सराणि ।।
विष्णोलोकं याति लोके विशिष्टं यस्तं प्राप्तः सर्वदुःखं जहाति ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे पञ्चमचतुर्मूर्तिकल्पे वेदव्रतो
नामैकचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४१ ।।
3.142
मार्कण्डेय उवाच ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।* चतुर्व्यूह
सर्वात्मनां तु कर्तव्या यथा पूजा जगद्गुरोः।।
चैत्रशुक्लचतुर्थ्यां तु सोपवासो जितेन्द्रियः ।। १ ।।
चतुर्थ्यां वासुदेवस्य कृत्वा संपूजनं शुभम ।।
काञ्चनं दक्षिणां दद्याद्द्विजाय ब्रह्मचारिणे ।। २ ।।
तथा सङ्कर्षणं देवं पूजयित्वा जगद्गुरुम् ।।
वैशाखे तु गृहस्थाय दद्याच्छय्यां सुसंस्कृताम् ।। ३ ।।
संपूज्य देवं प्रद्युम्नं ज्येष्ठे मासि यथाविधि ।।
वनस्थाय तथा दद्यात्फलमूलं सगोरसम् ।। ४ ।।
अनिरुद्धं तथाषाढे पूजयित्वा जगद्गुरुम् ।।
दद्यादलाबुपात्रं च योगस्थाय द्विजातये ।। ५ ।।
इत्येवं पारणं प्रोक्तं स्वर्गलोके महीयते ।।
द्वितीये पारणे प्राप्ते शक्रलोके महीयते ।। ६ ।।
सालोक्यमायात्यथ केशवस्य प्राप्ते तृतीये त्वथ पारणे च ।।

इत्याश्रमाख्यं व्रतमुत्तमं ते मयेति कल्मषनाशकारि ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्मूर्तिकल्पे आश्रमव्रतवर्णनो नाम द्विचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४२ ।।

3.143

मार्कण्डेय उवाच ।।

इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
चतुरात्मा हरिः प्रोक्तश्चत्वारस्तु हुताशनाः ।। १ ।।
आहिताग्निर्द्विजो यस्य विद्यतेऽग्निचतुष्टयम् ।।
सोपवासश्चतुर्थ्यां तु शुक्लपक्षस्य फाल्गुने ।। २।।
अभ्यर्च्य चतुरात्मानं वासुदेवमतन्द्रितः ।।
तस्मै दद्याद्द्विजेन्द्राय तिलप्रस्थानि षोडश ।। ३ ।।
सुवर्णस्य सुवर्णं च वस्त्रं घृततुलामपि ।।
एवं संवत्सरं कृत्वा व्रतमेतदतन्द्रितः ।।४ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
विमानेनार्कवर्णेन स्वर्गलोकं च गच्छति ।। ५ ।।
मानुषो दीप्ततेजाः स्याद्दीप्ताग्निः प्रमदाप्रियः ।।
रिपूञ्जयति संग्रामे धनवांश्च तथा भवेत् ।। ६ ।।
ये त्वग्नयो वै चतुरः प्रदिष्टाः स वासुदेवः कथितश्चतुर्धा ।।
यः पूजयेद्ब्राह्मणमाहिताऽग्निं देवः स तेनाप्यथ पूजितः स्यात् ।। ।।७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे सप्तमचतुर्मूर्तिकल्पे अग्निव्रतवर्णनो नाम त्रिचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४३ ।।

3.144

मार्कण्डेय उवाच ।।

इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
चैत्रशुक्लसमारम्भे प्रथमेह्नि पूजयेत ।। १ ।।
कृतं शुक्लेन सर्वेण गन्धमाल्यादिना द्विजः ।।
द्वितीयेहनि रक्तेन तथा त्रेतां तु पूजयेत् ।। २ ।।
तृतीयेहनि पीतेन द्वापरं पूजयेद्बुधः ।।
चतुर्थेहनि कृष्णेन तिष्यं संपूजयेद्युगम् ।। ३ ।।
सिद्धार्थकैः कुंकुमेन तथैव च हरिद्रया ।।
तथैवामलकस्नानमाचरेद्दिवसक्रमात् ।। ४ ।।
सिद्धार्थकाक्षततिलैर्घृतेन जुहुयात्तथा ।।
मुक्ताफलं तथा वज्रं पद्मरागं च यादव ।। ।। ५ ।।
इन्द्रनीलं तथा दद्याद्विप्रेषु दिवसक्रमात् ।।

क्षीरेण प्राणयात्रां तु कुर्यात्प्रत्यहमेव तु ।। ६ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदेकं चतुर्युगं मोदति नाकपृष्ठे ।।
संपूज्य देवं युगमूर्तिसंज्ञं चतुर्युगं शास्ति महीं समग्राम् ।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० माकण्डेयवज्रसंवादे अष्टमचतुर्मूर्ति कल्पे चतुर्युगव्रतवर्णनो नाम चतुश्चत्वारिंदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४४ ।।
3.145
मार्कण्डेय उवाच ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
नित्यं चतुर्षु मासेषु श्रावणाद्येषु यादव ।। १ ।।
चतुःसागरचिह्नानि पूर्णकुम्भानि पूजयेत ।।
चतुरात्मा हरिर्ज्ञेयः सागरात्मा विचक्षणैः ।।
स्नानं समाचरेन्नित्यं नदीतोयेषु यादव ।। २ ।।
होमं च प्रत्यहं कुर्याद् गव्येन पयसा तथा ।।
तानि कुम्भानि विप्रेभ्यः प्रत्यहं विनिवेदयेत् ।। ३ ।।
सोपहाराणि धर्मज्ञ भक्त्या शक्त्या तथैव च ।।
नक्तं च प्राशनं कुर्य्यात्सततं तैलवर्जितम् ।। ४ ।।
कार्तिकस्यावसानेऽह्नि भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ।।
धेनुं दत्त्वा च विप्राय नाकपृष्ठे महीयते ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।५।।
मानुष्यमासाद्य महीपतिः स्याद्भुक्त्वा महीं सागरमेखलान्ताम् ।।
तत्रापि धर्मस्य पतिर्निविष्टो भवत्यरोगश्च बलेन युक्तः ।। ६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे विष्णुचतुर्मूर्तिकल्पे सागरव्रतवर्णनो नाम पञ्चचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः।।१४५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १४६-१५०

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.146
मार्कण्डेय उवाच ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
वासुदेवस्य गरुडस्तालः सङ्कर्षणस्य च।।१।।
प्रद्युम्नस्य तथा चिह्नं मकरो व्यादिताननः।।
देवोऽनिरुद्धो धर्मज्ञ ऋष्यकेतुः प्रकीर्तितः।।२।।
पीतं नीलं तथा श्वेतं रक्तं च यदुनन्दन।।
तेषां तु कथितं वासः पताका तादृगिष्यते।।३।।
यस्य देवस्य यच्चिह्नं स चात्मा नाम कीर्तितः ।।
पताका यादृशी यस्य वसनं तस्य तादृशम्।। ४ ।।
चैत्रे तु प्रत्यहं मासि गरुडं पूजयेन्नरः ।।
पीतेन गंधनैवेद्यमाल्यवस्त्रादिना द्विजः।।५।।
वैशाखे च तथा मासि तालं संपूजयेत्सदा ।।
नीलेन गंधनैवेद्यमाल्यवस्त्रादिना द्विजः।।६।।
ऋष्यं संपूजयेद्देवं मास्याषाढे यथाविधि ।।
रक्तेन गन्धनैवेद्यमाल्यवस्त्रादिना द्विजः।।७।। ।
बहिः स्नानं तथा कुर्याद्वह्निसंपूजनं ततः ।।
नित्यं च कुर्याद्धर्मज्ञ तथा ब्राह्मणतर्पणम् ।। ८ ।।
प्राणयात्रा तथा कुर्यादुक्तं तैलविवर्जितम् ।।
अधःशायी तथा च स्याद् ब्रह्मचारी तथा भवेत् ।। ९ ।।
व्रतमेत्तथा कुर्यान्नित्यं मासचतुष्टयम् ।।
ब्राह्मणान्पूजयेच्छक्त्या चाषाढचरमेहनि ।। 3.146.१० ।।
वस्त्राण्यर्थानि धर्मज्ञ दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ।।
कृत्वैकं पारणं राजन्स्वर्गलोके महीयते ।। ११ ।।
द्वितीयं पारणं कृत्वा शक्रलोके महीयते ।।
तृतीयं पारणं कृत्वा ब्रह्मलोके महीयते ।। १२ ।।
कृत्वा पारणषट्कं तु रुद्रलोके महीयते ।।
विष्णुलोकमवाप्नोति कृत्वा द्वादशपारणम् ।। १३ ।।
ध्वजव्रतं द्वादशवत्सराणि कृत्वा नरो भार्गववंशमुख्य ।।
सायुज्यमायाति जनार्दनस्य देवस्य विष्णोः परमेश्वरस्य ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्मूर्तिकल्पे ध्वजव्रतवर्णनो नाम षट्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः । १४६ ।।
3.147
मार्कण्डेय उवाच ।।

इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
ईशानं च तथा वह्निं विरूपाक्षं समीरणम् ।। १।।
विज्ञेयं यदुशार्दूल देवमूर्तिचतुष्टयम् ।।
तेषां तु रूपनिर्माणं कृत्वा तानर्चयेद्बुधः ।। २ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।
चैत्रशुक्ले महाभागं प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।। ३ ।।
भौमनादेयताडाकसारसैः स्नानमाचरेत् ।।
दध्ना तिलैर्यवैर्होमो घृतेन च तथा भवेत् ।। ४ ।।
कर्पूरकुङ्कुमं चैव तथैवागुरुचंदने ।।
ब्राह्मणेषु प्रदातव्यं तथा राजन्दिन क्रमात ।। ५ ।।
दिनत्रयं तथाश्नीयात्सायंप्रातरयाचितम् ।।
दिनमेकं तथाश्नीयाद्ब्रह्मचारी नरोत्तम ।। ६ ।।
एवं संवत्सरं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।। ७ ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो वसुन्धरेशो विजितारिपक्षः ।।
जन्मान्तरे स्याद्द्विजवर्यमुख्यो वेदप्रसक्तो बहुयज्ञयाजी।।८।।
इति श्रीष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्मूर्तिकल्पे देवमूर्तिव्रतवर्णनोनाम सप्तचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः।। १४७।।

3.148

मार्कण्डेय उवाच ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
शङ्खचक्रगदापद्मश्चतुरात्मा प्रकीर्तितः।। १ ।।
वासुदेवः स्मृतः शङ्खश्चक्रं संकर्षणस्तथा ।।
प्रद्युम्नश्च गदा पद्ममनिरुद्धो जगद्गुरुः।।२।।
श्रावणादिषु मासेषु बहिः स्नानस्तु भक्तभुक् ।।
तेषां संपूजनं कुर्यात्प्रतिमासमतः क्रमात्।।३।।
गन्धमाल्य नमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।
ततस्तु कार्तिकस्यान्ते समाप्ते तु तथा व्रते।।४।।
ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या दद्याच्छक्त्या च दक्षिणाम् ।।
कांस्यपात्रं च सघृतं ससुवर्णं तथैव च।।५।।
कृत्वा व्रतं मासचतुष्टयं तु प्राप्नोति लोकं त्रिदशेश्वरस्य।।
मानुष्यमासाद्य तथेह पश्चाद्वसुन्धरेशो भवतीह वीरः ।।६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्मूर्तिव्रतकल्पे आयुधव्रतवर्णनो नामाष्टाचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४८ ।।

3.149

मार्कण्डेय उवाच ।।

इदमन्यत्प्रवक्ष्यासि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।

त्रिरात्रोपोषितः सम्यग्वसन्ते विषुवद्दिने ।। १ ।।

पूजां कृत्वा यथाशक्ति वासुदेवस्य शत्रुहन् ।।

ततो मासत्रयं नित्यं वासुदेवं तु पूजयेत ।। २ ।।

तच्च मासत्रयं तिष्ठेत्फलाहारो विचक्षणः ।।

ततः शारदमासाद्य धर्मज्ञं विषुवद्दिनम् ।। ।। ३ ।।

त्रिरात्रोपोषितः स्नात्वा प्रद्युम्नं पूजयेत्प्रियम् ।।

होमं कृत्वा ततोश्नीयाद्दत्त्वा दानं च शक्तितः ।। ४ ।।

प्राणयात्रां तु कुर्वीत यावकेन महामते।।

व्रतावसानमासाद्य वासन्तं विषुवद्दिनम् ।।

ब्राह्मणं भोजयेच्छक्त्या दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ।।५।।

काञ्चनं रजतं वस्त्रं गां च यादवनन्दन ।।

एतत्संवत्सरं कृत्वा व्रतं नाम हरिप्रियम् ।। ६ ।।

स्वर्गलोकमवाप्नोति बहुकालमसंशयम् ।।

ततोऽश्विलोकान्प्राप्नोति वसुलोकं ततो द्विजः ।। ७ ।।

विश्वेषां चैव देवानां तथैवाङ्गिरसां द्विजः ।।

रुद्राणामथ साध्यानां भृगूणां सवितुस्तथा ।।८ ।।

मरुतामपि धर्मज्ञ शिशिरांशोस्तथैव च ।।

प्राप्नोति देवलोकं च कामचारी विहङ्गमः ।। ९ ।।

प्राप्नोति लोकं स हुताशनस्य शक्रस्य देवस्य तथा हरस्य ।।

लोकं समासाद्य पितामहस्य ततः स विष्णोः पुरुषः प्रयाति ।। 3.149.१० ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्मूर्तिव्रतकल्पे फलाहारहरिप्रियव्रतवर्णनो नामैकोनपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १४९ ।।

3.150

मार्कण्डेय उवाच ।।

इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।

तस्मिन्नेव व्रते राजन्मया पूर्वोदिते शुभे ।।१।।

विष्णोः स्थाने त्वनन्तस्य पूजा कार्या विजानता ।।

तस्य संपूजनं कृत्वा महीगगनवेधसाम् ।। २ ।।

द्वितीयादिषु कुर्वीत यथावद्विजितेन्द्रियः ।।

अनन्तं पूजयेद्विद्वान्प्रथमेह्नि यथाविधि ।। ३ ।।

व्रतमेतन्नरः कृत्वा पूर्णं संवत्सरं ततः।।

विष्णुलोकमवाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।। ४ ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो जितेन्द्रियः सत्यपरो विनीतः ।।
धनेन रूपेण सुखेन युक्तो जनाभिरामः प्रमदाप्रियश्च ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्मूर्तिकल्पेऽनन्ततवर्णनो नाम पञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १५१-१५५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.151
मार्कण्डेय उवाच ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्तिव्रतं तव ।।
वासुदेवांशकाज्जाताः सर्वे देवगणा नृप ।। १ ।।
अधिकेन तदंशेन साध्या जातास्तथासुराः ।।
तत्रापि चाधिकांशेन चतुरात्मा हरिः स्मृतः ।। २ ।।
नरो नारायणश्चैव हयो हंसश्च वीर्यवान् ।।
हयो हरिरिति ख्यातो हंसः कृष्णश्च कीर्तितः ।। ३ ।।
चतुरात्मा हरि र्जातो गृहे धर्मस्य यादव ।।
आदित्येषु तथा युक्तो मित्रावरुणसंज्ञकौ ।। ४ ।।
तावेव साध्यौ जानीहि हरिं कृष्णं च यादव ।।
आदित्येषु तु या युक्तौ शक्रविष्णू सुरोत्तमौ ।। ५ ।।
तावेव सिद्धसाध्येषु नरनारायणौ पुनः ।।
चैत्रशुक्लचतुर्थ्यां तु सोपवासस्तु पूजयेत् ।। ६ ।।
देवेशं चतुरात्मानं वित्तशक्त्या नराधिप ।।
व्रतमेतन्नरः कृत्वा पूर्णं द्वादशवत्सरम्।।
न दुर्गतिमवाप्नोति मोक्षोपायं च विन्दति।।७।।
ततः समासाद्य च निष्कलत्वं परेण पुंसा च समत्वमेति ।।
सर्वेश्वरश्चाप्रतिमप्रभावो विमुक्तदुःखो भुवनस्य गोप्ता ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे चतुर्मूर्तिव्रते श्रीविष्णुव्रतवर्णनो
नामैकपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।।१५१ ।।
समाप्तं चतुर्मूर्तिव्रतम् ।।
3.152
मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि पञ्चमूर्तेस्तथार्चनम् ।।
पृथिव्यापस्तथा तेजो वायुराकाशमेव च ।। १ ।।
वासुदेवस्य देवस्य कथिताः पञ्चमूर्तयः ।।
चैत्रे तु पञ्चमीं शुक्लां समासाद्य विचक्षणः ।। २ ।।
सोपवासो हरिं देवं पञ्चात्मानं समर्चयेत् ।।
पञ्चमण्डलगाः कार्याः पञ्चभिर्वर्णकैः पृथक् ।। ३ ।।
पार्थिवं मण्डलं कार्यं शुक्ल वर्णं महीपते ।।
वारुणं च तथा श्वेतं रक्तमाग्नेयमिष्यते ।। ४ ।। तु. अग्निपुराणम् अध्यायः ७४.१८

पीतं भवति वायव्यं कृष्णमाकाशदैवतम् ।।
समानवर्णैर्गंधैस्तु पुष्पैस्तानर्चयेत्पृथक् ।। ५ ।।
शक्त्या च धूपदीपाद्यैर्यथालाभमरिन्दम ।।
यवैर्वान्यैस्तिलैश्चैव सर्षपैश्च घृतेन च ।। ६ ।।
पञ्चभिर्जुहुयान्मिश्रैः सर्वेषां च पृथक्पृथक् ।।
तल्लिङ्गैरथ मन्त्रैर्वा त्वथ वा नृप नामभिः ।। ७।।
ॐकारपूर्वकैर्हुत्वा शक्त्या विप्राँस्तु पूजयेत् ।।
एवं संवत्सरं कृत्वा पूर्णे संवत्सरे ततः ।। ८ ।।
दत्त्वा विप्रेषु वस्त्राणि देवरङ्गसमानि च ।।
महाभूतव्रतमिदं यः करोत्यथ पञ्चकम् ।। ९ ।।
पञ्चयज्ञमवाप्नोति क्रमशो येऽनुकीर्तिता. ।।
बहून्यब्दसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ।। 3.152.१० ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो बलान्वितो वैरिगणापहर्ता ।।
श्रुतेन रूपेण गुणेन युक्तो जनाभिरामः प्रमदा प्रियश्च ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पञ्चमूर्तिपञ्चमहाभूतव्रतवर्णनो नाम द्विपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५२ ।।
3.153
मार्कण्डेय उवाच ।।
इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि पञ्चमूर्तिव्रतं तव ।।
संवत्सरः स्मृतो वह्निस्तथार्कः परिवत्सरः ।। १ ।।
इडापूर्वस्तथा सोम अनुपूर्वः प्रजापतिः ।।
तत्पूर्वश्च तथा प्रोक्तो देवदेवो महेश्वरः ।। २ ।।
तेषां मण्डलविन्यासैः प्राग्वदेव विधीयते ।।
यागश्च पूजनं कार्यं होमः कार्यस्तथाविधः ।। ३ ।।
तिलव्रीहियवैश्चैव घृतेन सितसर्षपैः ।।
तल्लिङ्गैरथ वा मन्त्रैर्नामभिः प्रत्यहं क्रमात् ।। ४ ।।
नक्ताशनस्तथा तिष्ठेत्प्राग्वद्दिवसपञ्चकम् ।।
संवत्सराख्ये वर्षे तु व्रतमेतत्समारभेत् ।। ५ ।।
व्रतावसाने दातव्यं सुवर्णं पञ्च यादव ।।
चतुर्वेदविदां देयं शाखाभेदेन यादव ।। ६ ।।
एकैकं पञ्चमं देयं तथा कालविदे भवेत् ।।
अश्वमेधफलं ह्येतद्व्रतं तव मयेरितम् ।। ७ ।।
यथेष्टं लोकमाप्नोति कामचारी विहङ्गमः ।।
कृतं नानेन धर्मज्ञ पूज्यमानः सुरासुरैः।८।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो वर्णेन रूपेण बलेन युक्तः ।।
नृपः प्रतापानतशत्रुसंघो देवोत्तमो वा बहुयज्ञयाजी ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पञ्चव्रतविधौ संवत्सरपूजायामश्वमेधफलवर्णनो नाम त्रिष्पञ्चाशदुत्तरैकशततमोऽध्यायः ।। १५३ ।।
3.154

मार्कण्डेय उवाच ।।
अथातः संप्रवक्ष्यामि श्रीव्रतं नाम ते व्रतम् ।।
चैत्रशुक्लतृतीयायां स्नानमभ्यङ्गपूर्वकम् ।। १ ।।
कृत्वा शुक्लाम्बरो राजञ्शुक्लमाल्यानुलेपनः ।।
तिष्ठेद् घृतौदनाहारो भूमौ स्वप्याच्च तां निशाम्।।२।।
चतुर्थ्यां च तथा स्नानं बहिर्गत्वा समाचरेत।।
पद्मिन्यां च विशेषेण ततः शुक्लाम्बरः शुचिः ।। ३ ।।
लक्ष्मीं सम्पूजयेत्पद्मे कृतकेऽकृतकेऽपि वा ।।
शुक्लेन गन्धमाल्येन घृतदीपेन चा प्यथ ।। ४ ।।
दध्ना च परमान्नेन आर्द्रकेण गुडेन च ।।
इक्षुणेक्षुविकारैश्च लवणेन च भूरिणा ।। ५ ।।
स्वशक्त्या च महाराज भूयसा बलिक र्मणा ।।
श्रीसूक्तेन ततो वह्नौ पद्मानि जुहुयाच्छुचिः ।। ६ ।।
तदलाभे च बिल्वानि तदलाभे तथा घृतम्।।
ब्राह्मणान्गोरसप्रायं घृतं भूयिष्ठमाशयेत्। ।। ७ ।।
सुवर्णमाषकं दद्याद्ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणाम् ।।
अनाहारस्ततः स्वप्याच्छुचौ देशे यथाविधि ।। ८ ।।
ततस्तु पञ्चमीं प्राप्य पूर्वाह्णे पद्मिनी जले ।।
स्नात्वा सम्पूजनं कुर्यात्प्राग्वदेव तथा प्रियः ।। ९ ।।
भूय एव द्विजे दद्यात्पूर्वं कनकमाषकम् ।।
पद्माक्षमथ वा बिल्वं प्राश्नीयात्तदनन्तरम्। ।। 3.154.१० ।।
ततो हविष्यमश्नीयाद्वाग्यतो मानवोत्तमः ।।
संवत्सरमिदं बिल्वं प्राश्नीयात्तदनन्तरम् ।।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पार्थिवसत्तम ।।११।।
फलमाप्नोति विपुलं राजसूयाश्वमेधयोः ।।
विना कनकदानेन व्रतमेतत्समाचरेत् ।। १२ ।।
व्रतान्ते माषकं दद्याद्वह्निष्टोमफलं लभेत् ।।
सम्पूज्य सोपवासस्तु शुक्लपक्षस्य पञ्चमीम् ।। १३ ।।
नित्यमेव श्रियं देवीं श्रियमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
बलमुत्तममाप्नोति रूपमारोग्यमेव च ।।१४ ।। ।
जगत्प्रधाना वरदा वरेण्या विभावरी सर्वगता नरेन्द्र ।।
श्रद्धान्वितः पूजयतीह यस्तु कामानवाप्नोति स सर्वकालम् ।। १९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पञ्चमूर्तिविधौ लक्ष्मीव्रतवर्णनो नाम चतुष्पञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायु।। १५४ ।।
3.155
मार्कण्डेय उवाच ।।
अथापरं प्रवक्ष्यामि पञ्चमूर्तिव्रतं तव ।।
शङ्खं चक्रं गदां पद्मं पृथिवीं च महाभुज ।। १ ।।
गन्धैर्मण्डलकान्कृत्वा पञ्चपञ्चसु पूजयेत् ।।

चैत्रशुक्लान्तमारभ्य पञ्चमीप्रभृतीर्नृप।।२।।
सोपवासो बहिः स्नातस्तथा शुक्लाम्बरः शुचिः ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा।।३।।
सर्वेषां पूजनं कृत्वा जुहुयाज्जातवेदसि ।।
सर्वेषामेव देवानां नामभिस्तु तथा घृतम् ।। ४ ।।
ब्राह्मणान्भोजयेच्चात्र तदा मधुरभोजनम् ।।।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतान्ते वस्त्र पञ्चकम् ।। ५ ।।
अश्वमेधमवाप्नोति पञ्चरात्रविदे ददत् ।।
पञ्चवर्णं च राजेन्द्र राजसूयफलं लभेत् ।। ६ ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो बलान्वितो धर्मपरो विनीतः ।।
धनेन रूपेण सुखेन युक्तो राजाधिराजोऽप्यथ वा नरेन्द्रः ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पञ्चमूर्तिव्रते आयुधादिव्रतनिरूपणो नाम
पञ्चपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १५६-१६०

https://sa.wikisource.org/s/11a9

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.156
मार्कण्डेय उवाच ।।
अथातः संप्रवक्ष्यामि षण्मूर्तेरर्चनं तव ।।
वसन्ते पूजयेन्नित्यं द्वौ मासौ मधुमाधवौ ।। १ ।।
फलैः पुष्पैः कषायैस्तु ग्रीष्मेग्रीष्मे च पूजयेत् ।।
मधुरेण महाराज प्रावृट्काले हिते च तम् ।।२ ।।
अम्लेन पूजयेन्नित्यं शरदं लवणेन च।।
बटुकेन च हेमन्ते तिक्तेन शिशिरे तथा ।।३।।
नक्ताशनस्तथा तिष्ठेद्दतूक्तं वर्जयेद्रसम् ।।
ब्राह्मणान्भोजयेच्चात्र ऋतूक्तं रसभोजनम्।। ।। ४ ।।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं परमपावनम् ।।
अश्वमेधमवाप्नोति राजसूयं च विन्दति ।।५।।
सर्वान्कामानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
फलमक्षय्यमाप्नोति व्रतस्यास्य नरोत्तम ।। ६ ।।
चैत्रादथारभ्य सिते च षष्ठीं संपूजयेद्यो ऋतुषट्कमेवम् ।।
कृतोपवासस्तु यथोक्तमेतत्फलं लभेत्पूर्णमितीदमुक्तम् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे षण्मूर्तिव्रतवर्णनो नाम षट्पञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५६।।
3.157
मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि सप्तमूर्तिव्रतं तव ।।
चैत्रमासादथारभ्य प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।। १ ।।।
सुभास्वरा वर्हिषदो ह्यग्निष्वात्तास्तथैव च ।।
क्रव्यादानुपहूताँश्च आज्यपांश्च सुकालिनः ।। २ ।।
पूजयेत्प्रत्यहं राजन्गन्धमाल्यानुलेपनैः ।।
नैवेद्यं कृसरं कुर्यात्तिलानग्नौ च होमयेत् ।। ३ ।।
कृसरं भोजयेद्विप्रांस्तिलान्दद्याच्च दक्षिणाम् ।।
नक्ताशनस्तथा तिष्ठेद्धविष्याशी नराधिप ।।४।।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम ।।
व्रतावसाने दद्याच्च रजतस्य पलं द्विजे ।।५।।
व्रतेनानेन चीर्णेन सूर्यलोकगतिर्भवेत् ।।
त्रिदशैः पूज्यमानस्तु कामचारी विहङ्गमः ।। ६।।
वर्षं समग्रं पुरुषस्तु कृत्वा संसारमोक्षं लभते नरेन्द्र।।
कृत्वा तथा द्वादशवत्सराणि मानुष्यमासाद्य महीपतिः स्यात् ।।७।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० संवादे सुभासुरादिपितृव्रतवर्णनो नाम सप्तपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ।। १५७ ।।

3.158

मार्कण्डेय उवाच ।।

चैत्रमासादथारभ्य कृष्णपक्षदिने दिने ।।
पातालपूजनं कुर्यात्प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।।१।।
रुक्मभौमं तथा भौमं पातालं नीलमृत्तिकम् ।।
रक्तभौमं पीतभौमं श्वेतकृष्णमृदावपि।।२।।
सुवर्णैर्गन्धमाल्यैश्च नैवेद्येन च भूरिणा ।।
घृतदीपप्रदानेन वह्निसन्तर्पणेन च ।। ३ ।।
एवं नक्ताशनं कृत्वा व्रतं संवत्सरं तदा ।।
व्रतावसाने दद्याच्च दीपकं द्विजवेश्मसु ।। ४ ।।
स तु वस्त्राणि राजेन्द्र यथावर्णानि चाप्यथ ।।
व्रतमेतन्नरः कृत्वा नृणामधिपतिर्भवेत् ।।५।।
पतिं लभन्ते नर देवकन्याः शतसहस्रशः ।।
रमयन्ति महाराज यथैवेडविडस्तथा।।६।।
कालेन चासाद्य मनुष्यलोकं राजा भवेच्छत्रुगणप्रमाथी।।
बलेन रूपेण धनेन युक्तो महामतिः सर्वजगत्प्रधानः।।७।।

इति श्रीविष्णुध० तृ० खण्डे मा० सं० पातालानां व्रतवर्णनो नामाष्टपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ।। १५८ ।।

3.159

मार्कण्डेय उवाच ।।

अथातः संप्रवक्ष्यामि सप्तद्वीपव्रतं शुभम् ।।
चैत्रशुक्लादथारभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकम् ।। १ ।।
जम्बुशाककुशक्रौञ्चशाल्मलिद्वीपसंज्ञितम् ।।
गोमेदं पुष्करं चैव प्रत्यहं पूजयेत्क्रमात् ।। २।।
नित्यमेव तथा स्नानं बहिरेव समाचरेत् ।।
घृतेन होमं कुर्वीत सप्तसस्यं च दापयेत् ।। ३।।
एकमन्नं तथा नक्तं सकृदेव समाचरेत् ।।
अधःशायी भवेन्नित्यं तद्देवे दिवसत्रयम् ।।४।।
पूर्णे संवत्सरे दद्याद्रजतस्य विनिर्मितम् ।।
पलानान्तु शतेनैव संस्थानं द्वीपवत्कृतम् ।। ५ ।।
व्रतमेतन्नरः कृत्वा पूर्णं संवत्सरं शुचिः ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति यावदाभूतसंप्लवम् ।। ६ ।।

मानुष्यमासाद्य समस्तद्वीपान्भुनक्ति भूमिं विजितारिपक्षः ।।
संपूज्यमानस्त्रिदशैः सदैव महर्षिभिर्ब्राह्मणपुङ्गवैश्च ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे जम्बूद्वीपादिसप्तद्वीपव्रतवर्णनो नामैकोनषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः।।१५९।।

3.160

मार्कण्डेय उवाच ।।
अथातः संप्रवक्ष्यामि समुद्रव्रतमेव ते ।।
चैत्रशुक्लादथारभ्य प्रत्यहं दिवसत्रयम् ।। १ ।।
लवणक्षीरआज्यौघदधिमण्डसुरोदकम् ।।
तथैवेक्षुसुरोदं च स्वादूदं चैव पूजयेत् ।। २ ।।
आचरेत्प्रत्यहं स्नानं नित्यमेव गृहाद्बहिः ।।
घृतेन होमं कुर्वीत सप्तसस्यं च दापयेत् ।। ३ ।।
हविष्याशी भवेन्नक्तं कुर्यात्संवत्सरं व्रतम् ।।
संवत्सरान्ते दद्याच्च तथा धेनुं पयस्विनीम् ।। ४ ।।
व्रतेनानेन चीर्णेन सप्तसागरमेखलाम् ।।
भुनक्ति वसुधां राजा सप्तजन्मान्तराणि च ।। ५ ।।
आरोग्यकामः कुर्वीत व्रतमेतत्तथोत्तमम् ।।
धर्मकामो यशःकामः श्रीकामश्च तथापरः ।। ६ ।।
मङ्गल्यमेतत्परमं पवित्रं श्रीवर्धनं धर्मविवृद्धिकारि ।।
कर्तव्यमेतत्प्रयतैर्मनुष्यैर्ये राज्यकामास्तु विशेषतस्तैः ।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे लवणसमुद्रादि सप्तसमुद्रव्रतवर्णनो नाम षष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १६१-१६५

3.161
मार्कण्डेय उवाच ।।
अथातः संप्रवक्ष्यामि तव शैलव्रतं शुभम् ।।
महेन्द्रो मलयः सह्यः शुक्तिमानृक्षवानपि ।। १ ।।
विन्ध्यश्च पारियात्रश्च सप्तैते कुलपर्वताः ।।
चैत्रशुक्लसमारम्भात्प्रत्यहं दिनसप्तकम्।।२।।
तेषां संपूजनं कुर्याद्बहिः स्नानं समाचरेत् ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।। ३ ।।
यवैर्होमस्तथा कार्यो दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ।।
नक्तं यवान्नमश्नीयात्कुर्यात्संवत्सरं व्रतम् ।। ४।।
व्रतावसाने दद्याच्च यवस्थालीश्च विंशतिम् ।।
वाचकाय द्विजेन्द्राय सुवर्णं गां च तस्य तु।। ५ ।।
द्रतेनानेन चीर्णेन सर्वां सागरमेखलाम् ।।
भुनक्ति वसुधां राजा वशीकृत्वा रिपून्नृप ।। ६ ।।
भोगांश्च भुक्त्वा त्रिदिवे च राजन्मानुष्यमासाद्य यथोक्तमेतत् ।।
प्राप्नोति सर्वं हि मयेरितं यज्जन्मान्तराण्येव नरेन्द्र सप्त ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे सप्तशैलव्रतवर्णनो
नामैकषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६१ ।।
3.162
मार्कण्डेय उवाच ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि तव लोकव्रतं शुभम् ।।
यास्तु व्याहतयः सप्त त्रैलोक्यां तु प्रकीर्तिताः ।। ।। १ ।।
आचरेत्प्रत्यहं स्नानं बहिर्नित्यमतन्द्रितः ।।
चैत्रशुक्लादथारभ्य क्रमेण दिनसप्तकम् ।। २ ।।
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।।
एकरात्रोपवासश्च क्रमेणैवं समाचरेत् ।। ३ ।।
महाव्याहतिभिर्होमस्तिलैः कार्यो दिनेदिने ।।
संवत्सरान्ते दद्याच्च तथा विप्रेषु दक्षिणाम् ।। ४ ।।
सुवर्णमहतं वासः कांस्यं धेनुं पयस्विनीम् ।।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम।। ५ ।।
सर्व लोकचरः श्रीमान्स्वेच्छया स्यान्नराधिप ।।
यावत्कल्पावसानं तु कल्पादौ पार्थिवो भवेत् ।। ६ ।।
स चक्रवर्ती नृपवर्यपूज्यः सुरासुराणामधिकप्रभावः ।।
संवत्सराणामयुतं शतानां सम्पाति पृथ्वीं सकलाभिरामः ।। ७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सप्तव्याहृति सप्तलोकव्रतवर्णनो नाम द्वाषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६२ ।।

3.163

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।

चैत्रशुक्लादथारभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकम् ।।

ह्लादिनीं ह्लादिनीं चैव पावनीं चैव पूजयेत् ।। १ ।।

सीतां रामं तथा सिन्धुं तथा भागीरथीं क्रमात् ।।

बहिःस्नानं ततः कुर्यान्नित्यं नक्ताशनो भवेत् ।। २ ।।

जले तु जुहुयात्क्षीरं तासां नाम्ना दिनेदिने ।।

क्षीरपूर्णा च दातव्या वारिधान्यो द्विजातिषु ।। ३ ।।

क्षीराशनस्तु तिष्ठेत्तु तत्तथा दिनसप्तकम् ।।

एवं संवत्सरं कृत्वा पूर्णे संवत्सरे नरः ।। ४।।

द्विजातिषु ततो दद्याद्रजतस्य पलंपलम् ।।

फाल्गुनस्य सिते पक्षे सप्तम्यां दिवस क्रमात् ।। ५ ।।

तल्लोकमाप्नोति नरो यत्र पायसकर्दमम् ।।

नद्यः क्षीरवहा दिव्याः सर्वकामफलप्रदाः।।६।।

तत्रोष्य कालं सुचिरं महात्मा मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगः।।

रूपेण शीलेन धनेन युक्तो राजाथ वा ब्राह्मणपुङ्गवश्च।।७।।

इति श्रीविष्णुधर्मेत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे नदीव्रतवर्णनोनाम त्रिषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६३ ।।

3.164

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।

चैत्रशुक्लादथारभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकम् ।।

सुप्रभां काञ्चनाक्षीं च विशालां मानसं ह्रदम् ।। १ ।।

तां त्रिनादां सुवेणुं च तथैव विमलोदकाम् ।।

नित्यं संपूजयेद्भक्त्या बहिः स्नानं समाचरेत् ।। २ ।।

तासां च प्रत्यहं नाम्ना दध्ना होमं समाचरेत् ।।

ब्राह्मणान्भोजयेच्चात्र दध्ना मिश्रं च भोजनम् ।। ३ ।।

घृतौदनं तथाश्नीयात्सकृदेव तथा निशि ।।

एवं संवत्सरं कृत्वा पूर्णे संवत्सरे नरः ।। ४ ।।

फाल्गुनामलपक्षे तु प्रत्यहं दिवसक्रमात् ।।

वस्त्राणां सप्तकं दद्यात्तीर्थस्नाते द्विजोत्तमे ।। ५ ।।

एवं संवत्सरं कृत्वा व्रतं सारस्वतं जपेत् ।।

तत्रोष्य सुचिरं कालं मनुष्यो जायते तदा ।। ६ ।।

तदा नरेन्द्रो विजितारिपक्षो द्विजोत्तमो वा बहु यज्ञयाजी ।।
रूपेण शीलेन धनेन युक्तः श्रुतान्वितः स्याच्च जनाभिरामः ।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सारस्वत व्रतवर्णनोनाम चतुःषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६४ ।।

3.165

।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
चैत्रशुक्लादथारभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकम् ।।
मरीचिमत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ।। १ ।।
वसिष्ठं च महाभाग पूजयेद्दिवसक्रमात् ।।
कालोद्भवैः फलैः पुष्पैर्गोरसैश्च पृथक्पृथक् ।। २ ।।
आचरेत्प्रत्यहं स्नानं बहिर्नक्ताशनो भवेत् ।।
महाव्याहृतिभिर्होमं फलैर्मूलैः सगोरसैः ।। ३ ।।
वारिधान्यश्च दातव्याः क्षीरपूर्णा द्विजातिषु ।।
एवं संवत्सरं कृत्वा व्रतान्ते चाहिताग्नये ।।४।।
दद्यात्कृष्णाजिनं राजन्यथापूर्वं मयेरितम् ।।
व्रतमेतन्नरः कृत्वा मोक्षोपायं च विन्दति ।। ५ ।।
मोक्षोपायं समासाद्य मोक्षं प्राप्नोत्यसंशयम् ।।६।।
प्राप्नोति लोकं यदि वा मुनीनां देवस्य विष्णोर्यदि वेश्वरस्य ।।
पितामहस्याप्रतिमस्य वापि व्रतेन चीर्णेन महानुभाव ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सप्तर्षिव्रतवर्णनो नाम पञ्चषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।।१६५।। ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १६६-१७०

https://sa.wikisource.org/s/11ab

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.166
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
चैत्रशुक्लस्य पक्षे तु सम्यक् षष्ठ्यामुपोषितः ।।
सप्तम्यामर्चनं कुर्यान्मरुतां पार्थिवोत्तम ।। १ ।।
सप्तश्रेणीगतं सप्तमण्डलं नृप कारयेत् ।।
श्रेणीश्रेणी तथा कार्या सप्तमण्डलकान्विता ।। २ ।।
गन्धैर्मण्डलकाः कार्या नामचिह्नाः पृथक्पृथक् ।।
एकज्योतिश्च द्विज्योतिस्त्रिज्योतिश्च महाबल ।। ३ ।।
एकद्वित्रिचतुःशक्तिक्रमेण च तथा नृप ।।
विन्यसेत्प्रथमं श्रेण्यां यथावन्नृपसत्तम ।। ४ ।।
इन्द्रश्च गत्या दृश्यश्च ततः प्रतिशकृत्तथा ।।
मितश्च समितश्चैव अमितश्च महाबलः ।। ५ ।।
द्वितीयायां तथा श्रेण्यां देवानेतांश्च विन्यसेत् ।।
ऋतजित्सत्यजिच्चैव सुषेणश्चैव वीर्यवान् ।। ६ ।।
अतिमित्रोनमित्रश्च पुरुमित्रस्तथैव च ।।
तृतीयायां तथा श्रेण्यां देवानेतांश्च विन्यसेत् ।। ७ ।।
ऋतश्च ऋतवान्धर्ता विधर्ता वरुणो ध्रुवः ।।
विधारणं चतुर्थ्यां तु श्रेण्या पार्थिव विन्यसेत् ।। ८ ।।
ईदृक्षश्च सदृक्षश्च एतादृगमिताशनः ।।
कीर्तितः प्रसदृक्षश्च शरभश्च महायशाः ।। ९ ।।
विन्यसेत्पञ्चमश्रेण्यां सप्तदेवान्नराधिप ।।
धर्ता दुग्नो ध्वनिर्भीमो अतियुक्तः क्षमासहः ।। 3.166.१० ।।
षष्ठ्यां च विन्यसेच्छ्रेण्यां सप्तदेवान्यथाक्रमम् ।।
द्युतिर्वसुरनाधृष्यो वासः कामो जयो विराट् ।। ११ ।।
सप्तम्यां च तथा श्रेण्यां विन्यसेत्सप्त पार्थिवान् ।।
प्रथमा तु भवेच्छ्रेणी शुक्ला पार्थिवसत्तम ।। १२ ।।
द्वितीया पद्मपत्राभा तृतीया रुधिरोपमा ।।
पीतवर्णा चतुर्थी स्यात्पञ्चमा शुकसन्निभा ।। १३ ।।
आकाशसन्निभा षष्ठी कृष्णवर्णा च सप्तमी ।।
माल्यानुलेपनं देयं तासां वर्णसमं नृप ।। १४ ।।
एकोनास्तत्र दातव्या दीपाः पञ्चाशदेव तु ।।
पृथक्पृथक्तु देवानां नैवेद्यं विनिवेदयेत् ।। १५ ।।
घृतं च जुहुयाद्वह्नौ नामभिश्च पृथक्पृथक् ।।

भोजयेद्ब्राह्मणाँश्चात्र सुरसंख्या समन्वितान् ।। १६ ।।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम ।।
सुवर्णसहितं वासो गां च दद्यात्तथैव च ।। १७ ।।
पौराणिकाय विप्राय व्रतान्ते विनिवेदयेत् ।।
व्रतस्यास्य तु राजेन्द्र सम्यग्विप्रो विधानवित् ।। १८ ।।
आरोग्यकामः कुर्वीत व्रतमेतन्नरोत्तम ।।
पुत्रकामोर्थकामश्च धनकामोथ वा पुनः ।। १९ ।।
सर्वकामप्रदं ह्येतत्पवित्रं पापनाशनम् ।।
मङ्गल्यं स्वर्गदं प्रोक्तं व्रतानामुत्तमं व्रतम् ।।3.166.२० ।।
व्रतेनानेन चीर्णेन चिरं स्वर्गं समश्नुते ।।
मानुष्यमासाद्य भवेत्स्वर्गभ्रष्टस्तथाचिरात् ।। २१ ।।
धनेन रूपेण बलेन युक्तो जनाभिरामः प्रमदाप्रियश्च ।।
विरोगदेहः क्षतशत्रुपक्षो वाग्मी तथा शास्त्रधरश्च लोके ।। २२ ।।
इति श्रीवि० ध० तृ०ख० मा० व० सं० मरुद्व्रतवर्णनो नाम षट्षष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६६ ।।
3.167
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
चैत्रशुक्लस्य पक्षे तु सम्यक् षष्ठ्यामुपोषितः ।।
सप्तम्यामर्चनं कुर्याद्देवदेवस्य गोपतेः ।। १ ।।
बहिः स्नानं नरः कृत्वा गोमयेनोपलेपितम् ।।
लेपयेत्स्थण्डिलं सम्यक्कुतो गौरमृदा नृप ।। २ ।।
तत्राष्टपत्रं कमलं वर्णकैस्तु समालिखेत् ।।
कर्णिकायां न्यसेत्तत्र देवदेवं विभावसुम् ।। ३ ।।
पूर्वपक्षे न्यसेद्देवो द्वौ राजन्नुत्तरे दले ।।
आग्नेये च न्यसेत्पत्रे गन्धर्वौ ऋतुकारिकौ ।। ४।।
दक्षिणे च न्यसेत्पत्रे तथैवाप्सरसोर्द्वयम् ।।
राक्षसौ द्वौ महाराज पत्रे नैर्ऋतके न्यसेत ।। ५ ।।
काद्रवेयौ महानागौ पश्चिमे ऋतवारिकौ ।।
वायव्ये यातुधानौ द्वौ तथैव नृपसत्तम ।। ६ ।।
उत्तरे च तथा पत्रे विन्यसेच्च ऋषिद्वयम् ।।
ऐशान्ये विन्यसेत्पत्रे ग्रहमेकं नरोत्तम ।। ७ ।।
तेषां संपूजनं कार्यं गन्धमाल्यानुलेपनैः ।।
धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः पृथक्पृथगरिन्दम ।। ८ ।।
एवं सम्पूजनं कृत्वा सर्वेषां तदनन्तरम् ।।
घृतेन होमं कुर्वीत सूर्यस्याष्टशतेन च ।। ९ ।।

अन्येषां व तथा दद्यादष्टावष्टौ नरेश्वर ।।
नाम्ना तथैव सर्वेषां चैकैकं भोजयेद्द्विजम् ।। 3.167.१० ।।
शक्त्या च दक्षिणा देया तेषामेव यदूत्तम ।।
एवं संवत्सरं कृत्वा व्रतमेतन्नरोत्तम ।। ११ ।।
पौराणिकाय विप्राय व्रतस्यान्ते पयस्विनीम् ।।
विधिवच्च ततो दद्यात्सुवर्णं च यदूत्तम ।।१२।।
सर्वकामप्रदं चैव व्रतमुक्तं स्वयम्भुवा ।।
व्रतेनानेन चीर्णेन सूर्यलोकमवाप्नुयात् ।।१३।।
अथ द्वादशवर्षाणि करोत्येतन्महाव्रतम् ।।
भित्त्वार्कमण्डलं राजा विष्णोः सायुज्यतां व्रजेत् ।।१४।।
एतद्व्रतं पापविनाशकारि धन्यं यशस्यं रिपुनाशकारि।।
लोके तथास्मिंश्च परे च राजन्स्वर्गप्रदं मोक्षकरं तथैव।।१५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ०ख० मा०संवादे सूर्यव्रतवर्णनो नाम सप्तषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६७ ।।
3.168
वज्र उवाच ।।
यस्मिन्यस्मिन्क्रतौ ब्रह्मन्ननुयान्ति रविं प्रभुम् ।।
येये देवप्रभृतयस्तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
धातार्यमा च राजेन्द्र वसन्ते देवताद्वयम् ।।
तुम्बुरुर्नारदश्चैव गन्धर्वौ गायनौ वरौ ।। २ ।।
कृतस्थलाप्सराश्चैव तथा या पुञ्जिकस्थला ।।
होता प्रहोता च तथा रक्षोघ्नौ मणिपुङ्गवौ ।।३।।
उरगो वासुकिश्चैव वाष्टकर्णी च तावुभौ ।।
रथकृत्स्ना रथौजाश्च यातुधानवरौ तथा ।। ४ ।।
मित्रश्च पुलहश्चैव तथैवमृषिसत्तमौ ।।
अनुयाति सितश्चैव वसन्ते च यथा ग्रहः ।। ५ ।।
येनुयान्ति रविं देवं निदाघे तान्निबोधसे ।।
मित्रश्च वरुणश्चैव ग्रीष्मे देवौ वसन्ति च ।। ६ ।।
ऋषिरत्रिर्वसिष्ठश्च नागौ रंभकतक्षकौ ।।
मेनका सहजन्या च गन्धर्वौ च हहाहुहू ।। ७ ।।
रथस्वनप्रमाणश्च रथकृत्सश्च तावुभौ ।।
पौरुषादो वधश्चैव यातुधानौ तु तौ स्मृतौ ।। ८ ।।
अनुयाति कुजश्चैव निदाघे च तथा ग्रहः ।।

येनुयान्ति रविं देवं प्रावृट्काले निबोध मे ।। ९ ।।
इन्द्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ।।
एलपत्रस्तथा सर्पः शङ्खपालश्च पन्नगः ।। 3.168.१० ।।
शुचिसेनोग्रसेनौ च व्रातश्चैवारुणश्च वै ।।
प्रम्लोचेत्यप्सराश्चैव निम्लोचन्ती च ते उभे ।। ११ ।।
यातुधानस्तथा सर्पो व्याघ्रश्च मनुजेश्वर ।।
प्रावृट्काले तु यात्येनं ग्रहो देवपुरोहितः ।। १२ ।।
अतः परं निबोधस्व शरत्काले नराधिप ।।
पर्जन्यश्चैव पूषा च भरद्वाजश्च गौतमः ।। १३ ।।
चित्रसेनश्च गंधर्वस्तथा वसुरुचिश्च वै ।।
विश्वाची च घृताची च तथा चैवाप्सरोद्वयम् ।। १४ ।।
नागश्चैरावतश्चैव विश्रुतश्च धनञ्जयः ।।
सेनजिच्च सुषेणश्च राक्षसौ भीमविक्रमौ ।। १५ ।।
वातोद्वातौ च तथा यातुधानौ महाबलौ ।।
ग्रहः शनैश्चरश्चैवमनुयान्ति दिवाकरम् ।। १६ ।।
अतः परं प्रवक्ष्यामि हेमन्ते तव पार्थिव ।।
अंशो भगश्च द्वावेतौ कश्यपश्च क्रतुश्च वै ।। १७ ।।
भुजगश्च महापद्मः सर्पः कर्कोटकस्तथा ।।
चित्रसेनश्च गन्धर्व ऊर्णायुश्च महाबलः ।। १८ ।।
अप्सराः पूर्वचित्तिश्च गन्धर्वी उर्वशी तथा ।।
ताक्ष्र्यश्चारिष्टनेमिश्च राक्षसौ भीमविक्रमौ।। १९ ।।
विद्युत्स्फूर्जस्तथैवोग्रौ यातुधानौ महाबलौ ।।
अनुयाति ग्रहश्चैव बुधो राजन्दिवाकरम् ।।3.168.२०।।
अतःपरं च धर्मज्ञ शिशिरे गदतः शृणु।।
त्वष्टा विष्णुर्जमदग्निर्विश्वामित्रस्तथैव च।।२१।।
काद्रवेयौ तथा नागौ कंबलाश्वतरावुभौ।।
तिलोत्तमाप्सराश्चैव देवी रम्भा मनोरमा।।२२।।
कारणी शितिशश्चैव सत्यजिच्च महायशाः।।
ब्रह्मोपेतश्च रक्षो वै यज्ञोपेतस्तथैव च ।।२३।।
गन्धर्वो धृतराष्ट्रश्च सूर्यवर्चास्तथापरः।।
चन्द्रमा ग्रहराजश्च अनुयाति दिवाकरम्।।२४।।
एवं हि शिशिरे राजन्ननुयानं प्रकुर्वते ।।
स्थानाभिमानिनो ह्येते सप्तद्वादशका गणाः ।। २५ ।।

गणषट्कस्तथैवैकमनुयाति दिवाकरम् ।।
सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेज उत्तमम् ।। २६ ।।
ग्रथितैस्तवचोभिश्च कुर्वन्ति ऋषयस्तवम् ।।
गन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतैर्नृत्यैरुपासते ।। २७ ।।
विद्याग्रामणिनश्चैव कुर्वन्त्यत्राभिषुग्रहम् ।।
सर्पा वहन्ति वै सूर्यं यातुधानोऽनुयाति च ।। २८ ।।
परिवार्य ग्रहश्चैव नयत्यस्तं यथाविधि ।।
एतेषामेव देवानां यथावीर्यं यथातपः ।। २९ ।।
यथासत्वमसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा ।।
भूतानामशुभं कर्म विनाशयति तेजसा ।। 3.168.३० ।।
ग्रीष्मे हिमे च वर्षासु जनयन्स दिवाकरः ।।
धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं च निशया सह ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मो० तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे आदित्यानुचरवर्णनो नाम
अष्टषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६८ ।।
3.169
मार्कण्डेय उवाच ।।
चैत्रमासस्य सप्तम्यां शुक्लपक्षे नराधिप ।।
गोमयेनोपलिप्ते तु मृदा कुर्यात्तु मण्डलम् ।। १ ।।
तत्राष्टपत्रं कमलं कर्तव्यं वर्णकैः शुभैः ।।
कृतोपवासस्तन्मध्य भास्करं पूजयेन्नरः ।। २ ।।
अरुणं चैव दन्ताकं माठरं च तथा दमम् ।।
यमुनां च यमं कालं द्वितीयं मनुमेव च ।। ३ ।।
शनैश्चरं तथा राज्ञीं छायां रेवन्तमेव च ।।
सप्तच्छन्दांसि वर्षं च द्यां च पिङ्गलमेव च ।। ४ ।।
केशरेषु यजेद्वाथ पत्रेषूक्ताश्च देवताः ।।
दिक्कालपूजनं कार्यं बहिः पद्मस्य पार्थिव ।। ५ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
व्रते समाप्ते दातव्यस्तुरगो ब्राह्मणाय च ।। ६ ।।
प्राप्याश्वमेधस्य फलं यथावल्लोकानवाप्याथ पुरन्दरस्य ।।
तत्रोष्य राजन्सुचिरं च कालं सायुज्यमायाति दिवाकरस्य ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सप्तव्रतकल्पे सप्तमीपूजाप्रशंसा
नामैकोनसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १६९ ।।
3.170
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।

मार्गशीर्षस्य मासस्य कृष्णपक्षे नराधिप ।।
सोपवासस्तु सप्तम्यां कमले पूजयेद्रविम् ।। १ ।।
अर्चायां वा स्थले वापि शुक्लैः पुष्पैर्यथाविधि ।।
चन्दनेन तु रक्तेन वटकैः कृसरेण च ।।२।।
दद्याद्व्रतान्ते द्विजपुङ्गवाय वस्त्रे तु रक्ते रिपुनाशनेप्सुः ।।
सौभाग्यकामश्च तथैव राज्यं प्राप्नोति लोकान्सवितुस्तथान्ते ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे रक्तसप्तमीव्रतवर्णनो नाम सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः।।१७०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १७१-१७५

https://sa.wikisource.org/s/11d7

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.171
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
अनेन च विधानेन प्रतिमासं तु यो नरः ।।
सप्तमीद्वितयं कुर्याद्यावत्संवत्सरो भवेत् ।। १ ।।
सोश्वमेधमवाप्नोति सूर्यलोकं च गच्छति ।।
कुलमुद्धरते राजन्सर्वान्कामानुपाश्नुते ।। २ ।।
शिरसो वपनं कृत्वा योर्चयेत्तु दिवाकरम् ।।
तस्यार्कस्तोषमायाति वह्निष्टोमं च विन्दति ।। ३ ।।
अपूपैः सगुडैर्भक्त्या तथा च लवणान्वितैः ।।
सहिरण्यैस्समभ्यर्च्य वह्निष्टोमफलं लभेत् ।। ४ ।।
सूर्याह्णे यस्तु नक्ताशी संपूजयति भास्करम् ।।
इष्टान्कामानवाप्नोति सूर्यलोकं च गच्छति ।। ५ ।।
अर्कोदये सदा यस्तु पूजयेच्च दिवाकरम् ।।
इष्टान्कामानवाप्नोति सूर्यलोकं च गच्छति ।। ६ ।।
यथायथा पूजयते तु सूर्यं कामाः समग्राः सफला भवन्ति ।।
आरोग्यमग्र्यं च तथा नृवीर भूतस्य लोकः सवितुस्तथैव ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सूर्यपूजाप्रशंसावर्णनो
नामैकसप्तत्युत्तरशततमो ऽध्यायः ।। १७१ ।।
3.172
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
वरो ध्रुवश्च सोमश्च आपश्चैवानिलोनलः ।।
प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोष्टौ प्रकीर्तिताः ।। १ ।।।
अष्टात्मा वासुदेवोऽयं प्रभवेनाप्ययेन च ।।
अष्टम्यां पूजयेद्यस्तु सोपवासो नराधिप।।२।।
चैत्रमासादथारभ्य शुक्लपक्षे च यादव ।।
मण्डलेष्वथ वार्चासु यथावन्मनुजाधिप ।। ३ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।
बहिःस्नानेन राजेन्द्र तथाधःशयनेन च ।। ४ ।।
व्रतान्ते च तथा दद्याद्धेनुं विप्राय भक्तितः ।।
व्रतमेतन्नरः कृत्वा सर्वान्कामानुपाश्नुते ।। ५ ।।
पुण्डरीकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकम् ।।
वसूनां लोकमासाद्य मोदतेमरसन्निभः ।। ६ ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो जितेन्द्रियः सत्यपरो विनीतः ।।
धनेन धान्येन तथन्वितः स्यात्स्त्रीणामभीष्टश्च तथा सुवेशः ।। ७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सुव्रतवर्णनो नाम
द्विसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७२ ।।
3.173
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
शुक्लपक्षादथारभ्य सोमाष्टम्यां नराधिप ।।
पूजयेत्सोपवासस्तु देवदेवं त्रिलोचनम् ।। १ ।।
लिङ्गे वाप्यथ वार्चायां कमले यदि वा स्थले ।।
घृतक्षीराभिषेकेण स्नानेन विविधेन च ।। २ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।
गीतेन नृत्यवाद्येन वह्निसंतर्पणेन च ।। ३ ।।
ब्राह्मणानां च पूजाभिर्यथावन्मनुजोत्तम ।।
व्रतावसाने दद्याच्च तथा धेनुं पयस्विनीम् ।।४।।
पुण्डरीकफलावाप्तिः स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
कृष्णाष्टमीषु चाप्येवं पूजयित्वा महेश्वरम् ।। ५ ।। ।।
वह्निष्टोममवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
अष्टमीद्वितयं कृत्वा तथा संवत्सरं नरः ।। ६ ।।
प्राप्याश्वमेधस्य फलं यथावद्भुक्त्वा भोगान्सुरनाथस्य लोके ।।
लोकानवाप्याथ महेश्वरस्य सायुज्यमायात्यचिरेण तस्य ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे महेश्वराष्टमीव्रतवर्णनो नाम
त्रिसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७३ ।।
3.174
मार्कण्डेय उवाच ।।
हिमवान्हेमकूटश्च निषधो नील एव च ।।
श्वेतश्च शृङ्गवान्मेरुर्माल्यवान्गन्धमादनः ।। १ ।।
नवैताञ्शैलनृपतीन्नवम्यां पूजयेन्नरः ।।
उत्तराः कुरवः पुण्या रम्यो हैरण्वतस्तथा ।। २ ।।
भद्राश्वः केतुमालश्च तथैव च इलावृतः ।।
हरिवर्षः किंपुरुषो वर्षो भारत एव च ।। ३ ।।
पूजनीयास्तथैवैते यथा संस्थानतो नृप ।।
शुक्लपक्षनवम्यां तु चैत्रादारभ्य पार्थिव ।। ४ ।।
सोपवासेन धर्मज्ञ गन्धमाल्यान्नसंपदा ।।
जम्बूद्वीपस्य संस्थानं व्रतान्ते रजतं नरः ।। ५ ।।
तुलाप्रमाणं दद्यात्तु सर्वान्कामानुपाश्नुते ।।
अश्वमेधमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।। ६ ।।

मानुष्यमासाद्य तु चक्रवर्ती नृपो भवेद्देवगणाभिरामः ।।
चिरं च कालं वसुधां प्रशास्य लोकानवाप्नोति ततोपि कामान् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पर्वताष्टमीव्रतवर्णनो नाम चतुस्सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७४ ।।
3.175
मार्कण्डेय उवाच ।।
नवम्यां सोपवासस्तु भद्रकालीं तु पूजयेत्।।
शुक्लपक्षे महाराज कार्तिकप्रभृति क्रमात्।।१।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा।।
संवत्सरान्ते संपूज्य व्रतान्ते ब्राह्मणाय च ।। २ ।।
वस्त्रयुग्मं नरो दत्त्वा यथेष्टं काममाप्नुयात् ।।
रोगार्तो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् ।। ३ ।।
राजकार्याभियुक्तश्च मुच्यते महतो भयात् ।।
न चौरेभ्यो भयं तस्य नारण्येभ्यः कदाचन ।। ४ ।।
पुत्रानवाप्नोति धनं यथेष्टं स्त्रियश्च मुख्या विविधं च कुप्यम् ।।
पूजां तु कृत्वा विधिवद्भवान्या कामानवाप्नोति तथा यथेष्टान् ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे भद्रकालीपूजावर्णनो नाम पञ्चसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १७५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १७६-१८०

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.176
मार्कण्डेय उवाच ।।
क्रतुर्दक्षो रिपुः सत्यः कालकामौ ध्वनिस्तथा ।।
कुलवान्मनुजो विश्वो रोचमानश्च ते दश ।। १ ।।
विश्वेदेवा समाख्याता दशात्मा केशवो विभुः ।।
तस्य संपूजनं कार्यं सितपक्षे नराधिप ।। २ ।।
आरभ्य कार्तिकान्मासाद्दशम्यां नृपपुङ्गव ।।
मण्डलेषु च मुख्येषु यदि वार्चासु यादव ।। ३ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।
व्रतान्ते कनकं दद्याद्यथाशक्ति द्विजातये ।। ४ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं प्राप्नोति तेषां सुचिरं च लोकान् ।।
तत्रोष्य लोके पुरुषत्वमेत्य राजा भवेद्ब्राह्मणपुङ्गवो वा ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे विश्वेदेवदशमीपूजावर्णनो नाम षट्सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।।१७६।।
3.177
मार्कण्डेय उवाच।।
आत्मा ह्यायुर्मनो दक्षो मदः प्राणस्तथैव च ।।
हविष्मांश्च गतीष्टश्च ऋतः सत्यश्च ते दश ।।१।।
देवस्त्वङ्गिरसो नाम दशम्यां पूजयेन्नरः।।
सोपवासः कृष्णपक्षे पूर्वोक्तविधिना नरः ।।२ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टान्प्राप्नोति तेषां सुचिरं च लोकान् ।।
तत्रोष्य लोके पुरुषत्वमेत्य राजा भवेद्ब्राह्मण पुङ्गवो वा।।३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० वज्रसंवादे अङ्गिराव्रतवर्णनो नाम सप्तसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः।।१७७।।
3.178
मार्कण्डेय उवाच ।।
शुक्लपक्षे दशम्यां तु सोपवासस्तथा नरः ।।
मार्गशीर्षादथारभ्य नित्यमेतदरिन्दम ।। १ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।
घृतेन जुहुयाद्वह्निं ब्राह्मणाँश्चात्र च पूजयेत्।।२।
व्रतावसाने दद्याच्च तथा धेनुं पयस्विनीम्।।
व्रतमेतद्विनिर्दिष्टमश्वमेधफलप्रदम्।। ३।।
कृष्णपक्षे तथाप्येतत्कृत्वा संवत्सरं व्रतम्।।
राजसूयमवाप्नोति फलमुद्धरति स्वकम्।।४।।

कृत्वा पक्षद्वयेप्येतद्व्रतं मनुजसत्तम।।
राजसूयाश्वमेधानां फलं प्राप्नोत्यसंशयम्।५।
स्वर्गलोकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकम्।।
धर्मे मतिर्भवेत्तस्य धर्ममाप्नोत्यसंशयम्।६।।
यत्रयत्राभिजायेत तत्र धर्मपरो भवेत्।।
प्रधानं तं तया राजन्यत्र धर्मपरो भवेत् ।।७।।
आरोग्यमायुष्यकरं यशस्यं स्थानप्रदं पापविनाशकारि ।।
कर्तव्यमेतत्पुरुषैर्यथावत्पूज्यो हि विष्णुर्भगवान्सधर्मः ।।८।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे धर्मव्रतवर्णनो नामाष्टसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।।१७८।।

3.179

मार्कण्डेय उवाच ।। अङ्गारकं तथा सूर्यं निर्ऋतिं वाद्यशस्तथा ।।
हवनं चेश्वरं मृत्युं कपालिमथ किंकिणम् ।। १ ।।
तत्र चैकादशांशैस्तु देवांस्त्रिभुवनेश्वरान् ।।
एकादश्यां सोपवासः सोमं संपूजयेत्तथा ।। २ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
मार्गशीर्षादथारभ्य यावत्संवत्सरं भवेत् ।। ३ ।।
संवत्सरान्ते दद्याच्च तथा धेनुं पयस्विनीम् ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं भद्रत्वमाप्नोति नरस्तु राजन् ।।
रुद्रेण सार्धं सुचिरं रमित्वा कामानवाप्याथ मनोभिरामान् ।। ४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मा०व०सं० रुद्रव्रतवर्णनो नामैकोनाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः।।१७९।।

3.180

मार्कण्डेय उवाच ।।
भुवनो भानवश्चैव सुजन्यः सुजनस्तथा ।।
क्रतुः सर्वश्च मूर्धा च त्याजश्च व्यम्नकस्तथा ।। १ ।।
प्रसवश्चाप्ययश्चैव दक्षो द्वादशकस्तथा ।।
भृगवो नाम निर्दिष्टा देवा द्वादश याज्ञियाः ।। २ ।।
तेषां सम्पूजनं कुर्याद्द्वादश्यां नित्यमेव तु ।।
मार्गशीर्षादथारभ्य कृष्णपक्षे सदैव तु ।। ३ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
संवत्सरान्ते दद्याच्च ब्राह्मणाय पयस्विनीम् ।। ४ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं प्राप्नोति तेषां च सलोकमेव ।।
तत्रोष्य कालं सुचिरं मनुष्यो राजा भवेद्वा द्विजपुङ्गवो वा ।। ५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० व० सं० भृगुव्रतवर्णनो नामाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।।। १८० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १८१-१८५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.181
मार्कण्डेय उवाच ।।
मनो मन्तस्तथा प्राणो नरो यानश्च वीर्यवान् ।।
चितिर्हयो नयश्चैव हंसो नारायणस्तथा ।। १ ।।
विभुश्चापि प्रभुश्चैव साध्या द्वादश कीर्तिताः ।।
पूजयेच्छुक्ललपक्षे तान्द्वादश्यां मार्गशीर्षतः ।।२ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं प्राप्नोति तेषां तु सलोकमेव ।।
तत्रोष्य कालं सुचिरं नरेन्द्र राजा भवेद्ब्राह्मणपुङ्गवो वा ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णु०ध० तृतीयखण्डे मा०व०सं० साध्यव्रतवर्णनो नामैकाशीत्युत्तर शततमोऽध्यायः ।। १८१ ।।
3.182
मार्कण्डेय उवाच ।।
धाता मित्रोर्यमा पूषा शक्रेशो वरुणो भगः ।।
त्वष्टा विवस्वान्सविता विष्णुर्द्वादशकस्तथा।। १ ।।
पूजयेद्द्वादशादित्याञ्छुक्लपक्षे ह्युपोषितः ।।
मार्गशीर्षादथारभ्य गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।। २ ।।
दत्त्वा व्रतान्ते पुरुषः सुवर्णमाप्नोति लोकान्सवितुर्नृवीर ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो जितेन्द्रियश्चैव धनान्वितश्च ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे कामदेव व्रतवर्णनो नाम
द्व्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १८२ ।।
3.183
मार्कण्डेय उवाच ।।
शुक्लपक्षे महाराज त्रयोदश्यामुपोषितः ।।
पूजयेत्कामदेवन्तु वैशाखात्प्रभृति प्रभो ।। १ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।
दद्याद्व्रतान्ते विप्राय गन्धवस्त्रयुगं तथा ।। २ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टमासाद्य लोकं सुचिरं मनुष्यः ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो सुखान्वितो रूपसरूपता च ।। ३ ।।
इति श्री वि०ध० तु०ख० मा०व०सं० कामदेवव्रतवर्णनो नाम त्र्यशीत्युत्तरशततमोध्यायः ।। १८३ ।।
3.184
मार्कण्डेय उवाच ।।
शुक्लपक्षे महाराज त्रयोदश्यामुपोषितः ।।
फाल्गुनात्तु समारभ्य नित्यं संपूजयेन्नरः ।। १ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।।

सुवर्णं ब्राह्मणेन्द्राय व्रतान्ते प्रतिपादयेत् ।। २ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं यक्षेषु राजन्सुचिरं तथोष्य ।।
मानुष्यमासाद्य धनान्वितः स्यात्सौभाग्ययुक्तश्च तथा विरोगः ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे धनव्रतवर्णनो नाम
चतुरशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १८४ ।।
3.185
शुक्लपक्षचतुर्दश्यां ज्येष्ठा दारभ्य यादव।।
वायुं संपूजयेद्देवं सोपवासो जितेन्द्रियः ।।१।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा।।
संवत्सरान्ते दातव्यं वस्त्रयुग्मं द्विजातये ।। २।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं चासाद्य लोकं मरुतां मनुष्यः ।
सुखानि भुक्त्वा सुचिरं महीप मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगः ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वायुव्रतवर्णनो नाम
पञ्चाशीत्युत्तराशीतितमोऽध्यायः।।१८५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १८६-१९०

https://sa.wikisource.org/s/11da

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.186
मार्कण्डेय उवाच ।।
कृष्णपक्षचतुर्दश्यां विरूपाक्षं तु पूजयेत्।।
पौषमासादथारभ्य यावत्संवत्सरं व्रतम् ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा।।
उष्ट्रं द्विजातये दद्याद्व्रतान्ते च परन्तप ।।२।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं भयं न चाप्नोति स राक्षसेभ्यः ।।
कामानवाप्नोति भवत्यरोगो भयं च राजन्न च वेत्ति किंचित् ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे विरूपाक्षव्रतवर्णनो नाम षडशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १८६ ।।
3.187
मार्कण्डेय उवाच ।।
यत्र क्वचन नद्यां च यत्र कृष्णचतुदर्शी ।।
अनर्काभ्युदिते काले देवं संपूजयेद्यमम् ।।१।।
धूम्रोर्णं चित्रगुप्तं च कालपाशौ च यादव ।।
मृत्युं स्वर्गं च धर्मज्ञं गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।। २।।
यमो दधार इत्यर्चा तिलाँश्च जुहुयात्ततः ।।
नमो यमायेति तथा स्त्रीशूद्रस्य विधीयते ।। ३ ।।
कृसरं भोजनं विप्रान्यथा शक्ति नरोत्तम ।।
दद्याद्व्रतान्ते विप्राय तथैव च पयस्विनीम् ।। ४ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं न याति राजन्नरकं मनुष्यः ।।
प्राणक्षयं प्राप्य स याति नाकं मानुष्यमासाद्य च धर्मवान्स्यात् ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे यमव्रतवर्णनो नाम सप्ताशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १८७ ।।
3.188
शुक्लपक्षादथारभ्य फाल्गुनस्य नराधिप ।।
पूजयेत्तु चतुर्दश्यां सोपवासो महेश्वरम् ।।१।।
गन्धमाल्यनमस्कार धूपदीपान्नसंपदा ।।
व्रतान्ते गां तथा दद्यादग्निष्टोमफलं लभेत् ।। २ ।।
एतदेव व्रतं कृत्वा शुक्लपक्षे तु वत्सरम् ।।
पुण्डरीकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकम् ।। ३ ।।
चतुर्दशीद्वयं चैतत्कृत्वा संवत्सरं नरः ।।
मासिमासि तथा भक्त्या सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। ४ ।।
आसाद्य कामांश्च महेश्वरस्य तत्रोष्य कालं सुचिरं च राजन् ।।

सायुज्यमायाति महेश्वरस्य सर्वेश्वस्याप्रतिमस्य तस्य ।। ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे महेश्वरव्रतवर्णनो नामाष्टाशीत्युत्तर शततमोऽध्यायः।।१८८।।

3.189

।। मार्कण्डेय उवाच ।।
प्रभास्वरा बर्हिषद अग्निष्वात्तास्तथैव च ।।
क्रव्यादश्चोपहूताश्च आज्यपाश्च सुकालिनः ।। १ ।।
पूज्याः पितृगणा राजन्नुपवासेन नित्यशः ।।
चैत्रशुक्लादथारभ्य पञ्चदश्यां नराधिप ।।२ ।।
श्राद्धं तदह्नि कुर्वीत यावत्संवत्सरं भवेत् ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।। ३ ।।
संवत्सरान्ते दद्याच्च तथा धेनुं पयस्विनीम् ।।
ब्राह्मणाय महाभाग पितृभक्ताय भक्तितः ।। ४ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं प्राप्नोति लोकं च तथा स तेषाम् ।।
तत्रोष्य राजन्सुचिरं सुकालं प्राप्नोति मोक्षं पुरुषप्रधान ।।५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे पितृव्रतवर्णनो नामैकोननवत्युत्तर शततमोऽध्यायः।। १८९।।

3.190

मार्कण्डेय उवाच ।।
कृष्णपक्षे पञ्चदश्यां चैत्रादारभ्य यादव ।।
वह्निसम्पूजनं कृत्वा गन्धमाल्यान्नसम्पदा ।। १ ।।
तिलैर्होमस्ततः कुर्यान्नाम्ना वह्नेर्नराधिप ।।
संवत्सरान्ते दद्याच्च सुवर्णं ब्राह्मणाय च ।। २ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं प्राप्नोति वित्तं सततं यशश्च ।।
धर्मे मतिं रूपमनुत्तमं च कामान्यथेष्टान्पुरुषप्रधान ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे वह्निव्रतवर्णनो नाम नवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १९० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १९१-१९५

3.191
मार्कण्डेय उवाच ।।
अमावास्यां तु वेलायां सोपवासो नरोत्तम ।।
पद्मद्वयं पूजयेत चंद्रार्कावेकराशिगौ ।। ।। १ ।।
आदित्यमष्टकमले चन्द्रं षोडशके तथा ।।
आदित्यं सर्वरक्तेन चन्द्रं शुक्लेन यादव ।। २ ।।
माल्यादिना महाभाग होमयेत्तिलतण्डुलैः ।।
घृतक्षीरयुतो राजन्तयोर्नाम्ना यथाविधि ।। ३।।
व्रतान्ते ब्राह्मणेन्द्राय कनकं प्रतिपादयेत् ।।
रजतं च महाभाग य इच्छेद्भूतिमात्मनः ।। ४ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं दत्त्वा च दीपान्विधिवत्प्रभूतान् ।।
चक्षुः परं प्राप्य विवृद्धतेजा धनान्वितः स्यात्त्रिदिवादिहस्थः ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे चन्द्रव्रतवर्णनो नामैकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ।। १९१ ।।
3.192
मार्कण्डेय उवाच ।।
कार्तिकात्तु तथारभ्य सम्पूर्णशशलक्षणम् ।।
पूजयेदुदरे राजन्सदा नक्ताशनो भवेत् ।। १ ।।
लावणं मण्डलं कृत्वा चन्दनेनानुलेपिते ।।
दशनक्षत्रसहितं तत्र सोमं तु पूजयेत् ।। २ ।।
कृत्तिकारोहिणीयुक्तं कार्तिके मासि पूजयेत् ।।
सौम्यार्द्रासहितं राजन्मासि सौम्ये तथैव च ।। ३ ।।
आदित्यपुष्यसहितं मासि पौषे च यादव ।।
मघासर्पयुतं माघे फाल्गुने शृणु पार्थिव ।। ४ ।।
अर्यम्णभाग्यसावित्रैः सहितं पूजयेद्विभुम् ।।
चित्रास्वातियुतं चैत्रं वैशाखे शृणु पार्थिव ।। ५ ।।
विशाखया च मैत्रेण युतं संपूजयेत्तथा।।
ज्येष्ठामूलयुतं ज्येष्ठे आषाढाद्यामनन्तरम् ।। ६ ।।
श्रावणे श्रवणोपेतं सहितं च श्रविष्ठया ।।
तथा भाद्रपदे पौष्णामाजाहिर्बुध्न्यसंयुतम् ।।७।।
अश्विनीभरणीयुक्तं तथा चाश्वयुजे विभुम् ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।८ ।।
गुडेन परमान्नेन लवणेन घृतेन च।।
इक्षुणेक्षुविकारैश्च पयसा पायसेन च ।।९।।

पूज्याश्चाविधवानार्यस्तथा तल्लक्षणैः शुभैः ।।
ततोऽनन्तरमश्नीयाद्धविष्यं प्रयतो नरः ।। १० ।।
ब्राह्मणानां व्रतान्ते तु महारजतरंजितम् ।।
शक्त्या च वसनं दद्यान्नारी वा यदि वा नरः ।। ११ ।।
रूपसौभाग्यलावण्यधनयुक्तो भवेन्नरः ।।
व्रतेनानेन चीर्णेन स्वर्गलोकं च गच्छति ।। १२ ।।
सोपवासस्तु यः कुर्याद्व्रतमेतदनुत्तमम् ।।
अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ।। १३ ।।
सौभाग्यादि च यत्प्रोक्तं तदाप्नोति विशेषवत् ।।
मनसा कांक्षितान्कामान्सर्वान्प्राप्नोत्यसंशयम् ।। १४ ।।
जनाभिरामश्च शशाङ्कवत्स्याद्धनादिलाभश्च तथैव लक्ष्म्या ।।
शक्रेण तुल्यश्च तथैव शक्त्या मानुष्यमासाद्य भवेच्च राजन् ।। १९ ।।
इति श्री विष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मासर्क्षपौर्णमासीव्रतवर्णनो नाम
द्विनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १९२ ।।
3.193
मार्कण्डेय उवाच ।।
कार्तिके पौर्णमास्यां तु पूर्णं शिशिरदीधितिम्।।
पद्मे षोडशपत्रेषु कर्णिकायां तु पूजयेत् ।। १ ।।
केसरे पूजयेत्तत्र नक्षत्राण्यष्टविंशतिः ।।
पत्रेषु तिथिदेवांश्च तथा ज्योत्स्नां च पूजयेत् ।। २ ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा ।।
गुडेन परमान्नेन दध्ना च लवणेन च ।। ३ ।।
अपूपैश्च महाभाग फलैः कालोद्भवैस्तथा।।
व्रतावसाने दद्याच्च वासोयुग्मं द्विजातये ।। ४ ।।
ब्राह्मण्यै च महाभाग महारजतरञ्जितम् ।।
पूज्यौ च विधिना शक्त्या कालविद्वाचकावुभौ ।। ६ ।
सोपवासोऽथ नक्ताशी व्रतमेतत्समाचरेत् ।।
नक्ताशनो वा धर्मज्ञ तथैव च हविष्यभुक् ।। ६ ।।
सौभाग्यदं रूपविवर्धनं च लावण्यदं स्त्रीरतिभोगदं च ।।
कार्यं प्रयत्नेन नरेन्द्र पुंसा कार्यं तथा स्त्रीभिरदीनसत्त्व ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे पौर्णमासीव्रतवर्णनो नाम
त्रिनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १९३ ।।
3.194
मार्कण्डेय उवाच ।।

मार्गशीर्षादथारभ्य चन्द्रमण्डलके नरः ।।
सोपवासस्तु संपूज्य पौण्डरीकफलं लभेत् ।। १ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं प्राप्नोति लोकं स निशाकरस्य ।।
तत्रोष्य राजन्सुचिरं च कालं सायुज्यमाप्नोति ततश्च तस्य ।। २ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ०ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे चन्द्रव्रतवर्णनो नाम चतुर्नवत्युत्तरशततमो ऽध्यायः ।। १९४ ।।
3.195
मार्कण्डेय उवाच ।।
प्रोष्ठपादादथारभ्य संपूर्णे शशलाञ्छने ।।
संपूज्य वरुणं देवं गन्धमाल्यान्नसंपदा ।। १ ।।
दत्त्वा व्रतावसाने तु जलधेनुं द्विजातये ।।
छत्रोपानहसंयुक्तां वासोयुगविभूषिताम् ।। २ ।।
प्राप्नोति लोकं वरुणस्य राजंस्तत्रोष्य कालं सुचिरं मनुष्यः ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगी रूपान्वितो वित्तयुतस्तथैव ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे वरुणव्रतवर्णनो नाम पञ्चनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १९५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः १९६-२००

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.196
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
अश्वयुङ्मासि शुक्ले तु पौर्णमास्यां नरः शुचिः ।।
सोपवासो नरेन्द्रस्तु देवं सम्पूजयेत्तथा ।। १ ।।
शचीमैरावतं वज्रं मातलिं च नराधिप ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूप दीपान्नसंपदा ।। २ ।।
संवत्सरान्ते कनकं तु दत्त्वा प्राप्नोति लोकं स पुरन्दरस्य ।।
मानुष्यमासाद्य नरेन्द्रपूज्यो राजा भवेद्वा द्विजपुङ्गवो वा ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे शक्रव्रतवर्णनो नाम षण्णवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १९६ ।। ।।
3.197
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
उपोषितश्चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां नरोत्तमः ।।
पञ्चगव्यं पिबेत्पश्चाद्धविष्याशी तथा भवेत् ।। १ ।।
संवत्सरं तथा कृत्वा मासपापात्प्रमुच्यते ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मासिमासि समाचरेत् ।।२।।
संवत्सरं प्राप्य नरेन्द्रलोकं तत्रोष्य राजन्सुचिरं द्विजेन्द्रः ।।
मानुष्यमासाद्य नरेन्द्रपूज्यो राजा भवेद्वा द्विजपुङ्गवो वा ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ब्रह्मकूर्चवर्णनो नाम सप्तनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १९७ ।।
3.198
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
योगभूतं हरिं देवं चतुर्दश्या मुपोषितः ।।
अर्चयेत्पौर्णमास्यां तु सोऽश्वमेधफलं लभेत् ।। १ ।।
ब्रह्मभूतममावस्यां पौर्णमास्यां तथैव च ।।
राजसूयमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकम् ।। २ ।।
ब्रह्मभूतममावस्यां पौर्णमास्यां च पूजयेत् ।।
योगभूतं परिचरन्केशवं महदाप्नुयात् ।। ३ ।।
अत्यर्थं प्रीतिमायाति मासपक्षान्तयोः सदा ।।
पूजितः सोपवासेन भक्त्या देववरो हरिः ।। ४ ।।
महाव्रतमिदं ख्यातं सर्वकल्मषनाशनम् ।।
संवत्सरमिदं कृत्वा नाकपृष्ठे महीयते ।। ५ ।।
सर्वपापप्रशमनं व्रतमेतत्प्रकीर्तितम् ।।
स्ववित्तशक्तिरेवात्र सर्वकर्मसु कारणम् ।। ६ ।।

कृत्वा व्रतं द्वादशवत्सराणि प्राप्नोति लोकं पुरुषोत्तमस्य ।।
तत्रोष्य राजन्सुचिरं सुकालं प्राप्नोति मोक्षं पुरुषस्ततोन्ते ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे महाव्रतं नामाष्ट नवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। १९८ ।।

3.199

वज्र उवाच ।।
भगवन्कर्मणा केन तिर्यग्योनौ न जायते ।।
म्लेच्छदेशे च पुरुषस्तं ममाचक्ष्व पृच्छतः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
मेषसंक्रमणे भानोः सोपवासो नरोत्तमः ।।
पूजयेद्भार्गवं रामं देवं शक्त्या यथाविधि ।। २ ।।
कन्यासंक्रमणे प्राप्ते तथा कृष्णं च पूजयेत् ।।
तथा मिथुनसंक्रान्तौ पूजयेद्भोगशायिनम् ।। ३ ।।
तथा कुलीरसंक्रान्तौ वराहमपराजितम् ।।
नरसिंहं तथा देवं सिंहसंक्रमणे विभुम् ।।
कन्यासंक्रमणे देवं स्त्रीरूपं पूजयेन्नरः ।। ४ ।।
तुलासंक्रमणे प्राप्ते वामनं नृप पूजयेत् ।।
तथा वृश्चिकसंक्रान्तौ देवदेवं त्रिविक्रमम् ।। ५ ।।
धनुःसंक्रमणे देवं तथाश्वशिरसं नृप ।।
तथा मकरसंक्रान्तौ रामं दशरथात्मजम् ।। ६ ।।
कुंभसंक्रमणे राजन्रामं यादवनन्दनम् ।।
मीनसंक्रणे मत्स्यं वासुदेवं तु पूजयेत् ।।७।।
पटे वा यदि वार्चायां गन्धमाल्यान्नसंपदा ।।
प्रादुर्भावस्य नाम्नाश्च होमं कुर्वीत पार्थिव।।८।।
व्रतान्ते जलधेनुं च च्छत्रोपानत्समन्विताम्।।
वस्त्रयुग्मयुतां दद्यात्प्रतिमासं च काञ्चनम् ।।
रात्रौ च दीपमालाभिर्देवदेवं तु पूजयेत् ।। ९ ।।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं म्लेच्छेषु तिर्यक्षु न चापि जन्म ।।
प्राप्नोत्यवाप्नोति चिरं च नाकं कामं तथाप्नोति मनोभिरामम् ।। ३० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सुदेशजन्मावाप्तिव्रतवर्णनो नाम नवनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः।।१९९।।

3.200

वज्र उवाच ।।
इष्टां जातिमवाप्नोति कर्मणा येन मानवः ।।

तन्ममाचक्ष्व धर्मज्ञ त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पौरुषेषु सदा ते वै त्रिरात्रोपोषितो नरः ।।
चैत्रमासादथारभ्य कार्तिके पूजयेद्धरिम् ।। २ ।।
पौरुषेण च सूक्तेन ऋग्भिः पुष्पैः फलैस्तथा ।।
धूपैर्दीपैस्तथान्नेन घृताहुतिभिरेव च ।। ३ ।।
धेनुर्व्रतान्ते दातव्या कृत्वा संवत्सरं व्रतम् ।।
यथेष्टां जातिमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। ४ ।।
न केवलं जातिकरं प्रदिष्टं व्रतोत्तमं यावददीनसत्त्व ।।
कामानभीष्टान्पुरुषस्य दद्यान्मोक्षं च दद्यात्पुरुषप्रधान ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे इष्टजात्यवाप्तिव्रतवर्णनो नाम द्विशततमोऽध्यायः ।। २०० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २०१-२०५

https://sa.wikisource.org/s/11h0

2.201
वज्र उवाच ।।
भगवन्कर्मणा केन कुले जन्म समश्नुते ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
बृहद्दिशि तु संप्राप्य त्रिरात्रोपोषितो नरः ।।
मार्गशीर्षादथारभ्य पूजयेत्तु त्रिविक्रमम् ।। २ ।।
त्रिवर्णैः कुसुमैर्देवं त्रिभिः प्रयतमानसः ।।
त्रयोऽनुलेपना देया त्रिसारं धूपमेव तु ।। ३ ।।
बलिं त्रिमधुरं दद्यात्त्रीँश्च दीपान्नृपोत्तम ।।
यवैस्तिलैस्तथा होमः कर्तव्यः सर्षपायुतैः ।। ४ ।।
दद्यात्त्रिलोहं च तथा द्विजेभ्यस्ताम्रं सुवर्णं रजतं च राजन् ।।
न केवलं सत्कुलदं व्रतं तु यथेष्टकामाप्तिकरं प्रदिष्टम् ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सत्कुलावाप्तिव्रतवर्णनो नामैकोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २०१ ।।
3.202
वज्र उवाच ।।
भवन्कर्मणा केन रूपवाञ्जायते नरः ।।
एतन्मे संशयं छिन्धि त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
फाल्गुन्यां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।।
यावच्चैत्री महाराज तावत्स्नातो दिनेदिने।।२।।
बहिः सम्पूजयेद्देवं केशवं भोगशायिनम् ।।
एकभक्ताशनो नक्तमधःशायी तथा भवेत ।। ३ ।।
त्रिरात्रोपोषितः कुर्यात्पूजां चैत्र्यां तथैव च ।।
स्वशक्त्या रजतं दद्याद्वस्त्रयुग्मं तथैव च ।। ४ ।।
रूपार्थिनो मासमिदं मयोक्तं व्रतोत्तमं नित्यमदीनसत्त्व ।।
कृत्वा च नाकं मनुजस्त्ववाप्य मानुष्यमासाद्य च रूपवान्स्यात् ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णु० ध० तृ० ख० मा० व० सं० रूपावाप्तिव्रतवर्णनो नाम द्व्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २०२।।
3.203
वज्र उवाच ।।
भगवन्कर्मणा केन नरो लावण्यमाप्नुयात् ।।
लावण्यरहितं रूपं निष्फलं प्रतिभाति मे ।।१।।

मार्कण्डेय उवाच ।।
कार्तिक्यां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।।
पटे वा यदि वार्चायां प्रद्युम्नं पूजयेत्प्रभुम्।।२।।
बहिः स्नानं सदा कुर्यान्नक्तमश्नीत वाग्यतः ।।
एकभुक्तं महाराज हविष्यप्रयतः सदा।।३।।
मार्गशीर्षं तथा प्राप्य त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ।।
संपूज्य देव प्रद्युम्नं हुत्वाग्नौ घृतमेव च ।।४।।
भोजयेद्ब्राह्मणांश्चात्र भोजनं लवणोत्कटम् ।।
चूर्णितस्य ततः प्रस्थं लवणस्य द्विजातये।५।।
महारजतरक्तं च वस्त्रयुग्मं तथा गुरोः ।।
दद्याच्च कनकं राजन्कांस्यपात्रं रसैर्युतम्।।६।।
एतद्धि लावण्यकरं प्रदिष्टं व्रतोत्तमं नाकगतिप्रदं च ।।
न केवलं यादववीर कामान्नराय दद्यात्पुरुषप्रधानः ।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयकाण्डे मा० व० सं० लावण्यव्रतवर्णनो नाम त्र्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः।।२०३।।
3.204
वज्र उवाच ।।
भगवन्कर्मणा केन सौभाग्यं महदाप्नुयात्।।
लावण्यरूपे सौभाग्यं विना ज्ञेयं निरर्थकम् ।।१।।
मार्कण्डेय उवाच।।
माघ्यां तु समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।।
पटे वा यदि वार्चायां कृष्णं सम्पूजयेत्सदा ।। २ ।।
पूर्वोक्तं सकलं कुर्याद्धविष्यं च धराधिप ।।
नित्यं समाचरेत्स्नानं तथा गन्धप्रियङ्गुना ।। ३ ।।
फाल्गुन्यां तां ततो दद्यात्त्रिरापोषितः शुचिः।।४।।
वस्त्रे च देये नृप कुंकुमाक्ते क्षौद्रस्य पात्रं च तथैव कांस्यम् ।।
सौभाग्यदं चैतदनुत्तमं ते व्रतं मयैतत्कथितं नृवीर ।।५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सौभाग्यावाप्तिव्रतवर्णनो नाम चतुरुत्तरद्विशततमोऽध्यायः।।२०४।।
3.205
वज्र उवाच।।
भगवन्कर्मणा केन नरस्त्वारोग्यमाप्नुयात्।।
रूपसौभाग्यलावण्याः सरोगस्य निरर्थकाः ।। १ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।।

प्रोष्ठपद्यामतीतायां प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ।।
पटे वा यदि वार्चायामनिरुद्धं तु पूजयेत् ।। २ ।।
पूर्वोक्तेन विधानेन यावदाश्वयुजी भवेत् ।।
सारसैरर्चयेद्देवं जातीपुष्पैर्दिनेदिने ।। ३ ।।
घृतेन जुहुयाद्वह्निं घृतं दद्याद्द्विजातये ।।
भोजनं गोरसप्रायं तथा विप्रांश्च भोजयेत् ।। ४ ।।
त्रिरात्रोपोषितः सम्यगाश्वयुज्यां ततो नरः ।।
सघृतं ससुवर्णं च कांस्यपात्रं द्विजातये ।। ५ ।।
दद्यान्नृपतिशार्दूल नरस्त्वारोग्यवृद्धये ।।
व्रतमेतद्विनिर्दिष्टं स्वगर्लोकप्रदं नृणाम् ।। ६ ।।
न केवलं रोगहरं प्रदिष्टमाज्ञाकरं रूपविवृद्धिदं च ।।
व्रतोत्तमं ते कथितं नृवीर तथेष्टकामाप्तिकरं नृलोके ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे आरोग्यव्रतवर्णनो नाम पञ्चोत्तरद्विशततमोऽध्याय ।। २०५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २०६-२१०

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.206
वज्र उवाच।।
भगवन्कर्मणा केन प्रज्ञायुक्तो भवेन्नरः ।।
एतदेव मनुष्याणां मनुष्यत्वमुदाहृतम्।।१।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
चैत्र्यां तु समतीतायां यावन्मासं दिनेदिने ।।
पूर्ववत्पूजयेद्देवं नृसिंहमपराजितम् ।। २ ।।
होमं च प्रत्यहं कुर्यात्तथा सिद्धार्थकैर्नृप ।।
ब्राह्मणान्भोजयेच्चात्र तथा त्रिमधुरं सदा।। ३ ।।
वैशाख्यां कनकं दद्यात्त्रिरात्रोपोषितो नरः ।।
ज्ञानावाप्तिप्रदं ह्येतद्व्रतं बुद्धिविवर्धनम् ।। ४ ।।
कृत्वा व्रतं मासमिदं मयोक्तमासाद्य नाकं सुचिरं मनुष्यः ।।
मानुष्यमासाद्य च बुद्धियुक्तो ज्ञानेन युक्तश्च तथा भवेत्तु ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे बुद्ध्यावाप्तिव्रतवर्णनो नाम षडुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २०६ ।।
3.207
वज्र उवाच ।।
भगवन्कर्मणा केन विद्यावान्पुरुषो भवेत् ।।
सुविद्य एव विज्ञेयः पुरुषः पशुरन्यथा ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
पौष्यान्तु समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।।
प्राग्वत्संपूजयेद्देवं तुरंगशिरसं हरिम्।।२।।
तिलाँश्च जुहुयाद्वह्नौ तिलैर्देवं समर्चयेत्।।
त्रिरात्रोपोषितो माघ्यां तिलान्कनकमेव च।।३।।
दद्याद्ब्राह्मणमुख्याय सम्यक्प्रयतमानसः।।
मुख्यं यज्ञोपवीतञ्च प्रभूतमपि चेन्धनम्।।४।।
कृत्वा व्रतं मासमिदं मयोक्तं विद्यान्वितः स्यात्पुरुषः सदैव।।
स्वर्लोकमासाद्य सुखानि भुक्त्वा कामानभीष्टान्पुरुषोश्नुते च।।५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० वज्रसंवादे विद्यावाप्तिव्रतवर्णनो नाम सप्तोत्तरद्विशततमोऽध्यायः।।२०७।।
3.208
वज्र उवाच।।
भगवन्कर्मणा केन शीलवान्पुरुषो भवेत् ।।
कुलजातिश्रुतिभ्यश्च शीलमेव विशिष्यते ।। १ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।
आग्रायण्यामतीतायां मासमेकं दिनेदिने ।।
पूर्ववत्पूजयेद्देवं वराहमपराजितम्।।२।।
घृतेन स्नापयेद्देवं घृतेन जुहुयाद्धविः ।।
घृतं द्विजेभ्यो दद्याच्च घृतमेव निवेदयेत् ।।३।।
त्रिरात्रोपोषितः पौष्यां घृतपात्रेण च द्विजान् ।।
पूजयेत्ससुवर्णेन यथाशक्ति नराधिप ।। ४ ।।
कृत्वा व्रतं मासमिदं मयोक्तं चासाद्य नाकं सुचिरं मनुष्यः ।।
मानुष्यमासाद्य च शीलवान्स्यात्प्राप्नोति पुष्टिं चिरजीवितं च ।।५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे शीलावाप्तिव्रतवर्णनो नामाष्टोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २०८ ।।
3.209
वज्र उवाच ।।
भगवन्कर्मणा केन नित्यं धर्मपरो भवेत् ।।
धर्म्मविच्च महाराज धर्म्मसा फल्यकारणात् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
आषाढ्यां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।।
पूर्व्ववत्पूजयेद्देवं धर्म्मविग्रहधारिणम् ।।२।।
मासस्य चान्ते नृप पौर्णमास्यां कृत्वा त्रिरात्रं कनकञ्च दद्यात् ।।
व्रतोत्तमं धर्म्मकरं तवोक्तं सर्व्वार्थदं नात्र विचारणास्ति ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्म्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे धर्म्मप्राप्तिव्रतवर्णनो नाम नवोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २०९ ।।
3.210
वज्र उवाच ।।
भगवन्कर्मणा केन धनवान्पुरुषो भवेत् ।।
धनवानेव लोकेषु पूज्यो भवति मानवः ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
श्रावण्यां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।।
पूर्ववत्पूजयेद्विष्णुं देवं सङ्कर्षणं प्रभुम् ।। २ ।।
नीलोत्पलैस्तथा पत्रैर्नृप भृंगिरजस्य च ।।
घृतेन परमान्नेन तथा बिल्वैश्च शक्तितः ।। २ ।।
त्रिरात्रोपोषितः सम्यक् प्रोष्ठपद्यां ततो नरः ।।
गां च दद्याद्द्विजेन्द्राय व्रतान्ते मनुजोत्तमः ।। ४ ।।
कृत्वा व्रतं मासमिदं यथोक्तं चासाद्य नाकं सुचिरं मनुष्यः ।।

मानुष्यमासाद्य धनान्वितः स्याद्व्रतेन चीर्णेन नरेन्द्रसिंह ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे धनावाप्तिव्रतवर्णनो नाम दशोत्तर द्विशततमोऽध्यायः ।। २१० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २११-२१५

3.211
वज्र उवाच ।।
श्रीविहीनस्य लोकेस्मिन्किं धनेन महाद्युते ।।
तस्माद्व्रतं समाचक्ष्व येन स्याच्छ्रीयुतो नरः.।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
वैशाख्यां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।।
पूर्ववत्पूजयेद्देवं श्रीसहायं दिनेदिने ।।२ ।।
पुष्पैर्मूलैः फलैश्चैव जुहुयादक्षतांस्तथा ।।
बिल्वांश्च वह्नौ सततं गोरसैर्भोजयेद्द्विजान् ।। ३ ।।
त्रिरात्रोपोषितो ज्येष्ठे कनकं प्रतिपादयेत् ।।
वस्त्रयुग्मं च राजेन्द्र तेन साफल्यमश्नुते।।४।।
कृत्वा व्रतं मासमिदं यथोक्तं चासाद्य नाकं सुचिरं मनुष्यः ।।
मानुष्यमासाद्य विवृद्धतेजा श्रिया युतः स्याज्जगति प्रधानः।।५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ०ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्रीलब्धिव्रतवर्णनो
नामैकादशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२११ ।।
3.212
वज्र उवाच ।।
भगवन्कर्मणा केन भोगानाप्नोति मानवः ।।
किन्नु भोगविहीनस्य कार्यमस्ति धनैर्द्विज ।।१।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
ज्येष्ठायां समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात्।।
पूर्ववत्पूजयेद्देवं विश्वरूपधरं हरिम् ।।२।।
कृत्वा व्रतान्ते च तथा त्रिरात्रं दत्त्वा सुयुक्तं शयनं द्विजाय।।
स्वर्लोकमासाद्य चिरं तथोष्य मानुष्यमासाद्य च भोगवान्स्यात् ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ०ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे भोगावाप्तिव्रतवणर्नो नाम
द्वादशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१२ ।।
3.213
वज्र उवाच ।।
भगवन्कर्मणा केन सर्वत्र जयमाप्नुयात् ।।
व्यवहारे रणे द्यूते विवादे च द्विजोत्तम ।।१।।
जयावाप्तेः परं नास्ति सौख्यं लोकेषु सत्तम ।।
जयावाप्तिः परं सौख्यं तदाप्तिव्रतमुच्यताम् ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
आश्वयुज्यामतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।।

पूर्ववत्पूजयेद्विष्णुं देवदेवं त्रिविक्रमम् ।। ३ ।।
त्रिरात्रान्ते तु कार्तिक्यां दद्यादुक्षाणमुत्तमम् ।।
सर्वसस्यधरं कृत्वा शक्त्या रत्नैरलङ्कृतम् ।। ४ ।।
कृत्वा व्रतं मासमिदं यथोक्तं प्राप्नोति नाकं सुचिरं नृवीरः।।
तत्रोष्य कालं सुचिरं मनुष्यः प्राप्नोति सर्वत्र जयं नृलोके ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे जयावाप्तिव्रतवर्णनो नाम त्रयोदशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः।।२१३।।
3.214
वज्र उवाच ।।
व्रतान्यन्यानि मे ब्रूहि काम्यानि द्विजपुङ्गव ।।
नारीणां पुरुषाणां वा सर्वज्ञस्त्वं मतो मम ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
कृत्तिकास्वर्चयेद्देवं कार्तिकीप्रभृतिक्रमात् ।।
यावत्स्यात्कार्तिकं भूयो नरसिंहमुपोषितः ।।२ ।।
अनुलेपनपुष्पाद्यैः सर्वदोक्तैस्सदैव तु ।।
व्रतावसाने दत्त्वा च चन्दनं तगरं द्विजे ।। ३ ।।
चर्म चैवायुधं मुख्यं वासांसि विविधानि च ।।
सर्वत्र जयमाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।। ४ ।।
मार्गशीर्षादथारभ्य मृगशीर्षे तथार्चयेत् ।।
यावदाग्रायणी भूयो रामं दशरथात्मजम् ।। ५ ।।
अनुलेपनपुष्पाद्यैः सर्वरत्नैः सदैव तु ।।
व्रतावसाने दद्याद्गां तथा श्वेतां द्विजातये ।। ६ ।।
श्वेतं वस्त्रयुगं चैव रजतं च तथा नृप ।।
उपोषितः सदा कृत्वा व्रतं स्याच्छत्रुवर्जितः ।। ७ ।।
पौषमासादथारभ्य पुष्यैर्नित्यमुपोषितः ।।
यावत्पौषी भवेद्भूयो बलभद्रमथार्चयेत् ।। ८ ।।
अनुलेपनपुष्पान्नैः सर्वरत्नैस्तथैव च ।।
व्रतावसाने सघृतं कांस्यं कनकमेव च ।। ९ ।।
दत्त्वा विप्राय भवति नित्यं पुष्टियुतो नरः ।।
माघमासादथारभ्य मघासु सततं नरः ।। 3.214.१० ।।
वाराहमर्चयेद्देवं तथा नित्यमुपोषितः ।।
घृताभ्यङ्गेन विधिवच्चन्दनेन सुगन्धिना ।। ११ ।।
तथा च परमान्नेन घृतहोमेन चाप्यथ ।।
दद्याद्व्रतावसाने च क्षितिं गां वा नराधिप ।। १२ ।।

पितृप्रसादमाप्नोति कृत्वैतद्व्रतमुत्तमम् ।।
फाल्गुनात्तु तथारभ्य फाल्गुनीषु समर्चयेत् ।। १३ ।।
नरनारायणौ देवौ यावत्स्यात्फाल्गुनी पुनः ।।
व्रतावसाने शयनं स्वास्तीर्णं प्रति पादयेत ।। १४ ।।
व्रतावसाने नारी स्यात्सुभर्त्रा समलंकृता ।।
भार्यां नरस्तथाप्नोति रूपद्रविणसंयुताम् ।। १५ ।।
अनुकूलां श्रियं नित्यं तथा पक्षवतीं नृप ।।
अवियोगमवैधव्यं करोत्येतन्महाव्रतम् ।। १६ ।।
चैत्रमासादथारभ्य नित्यं चित्रास्वथार्चयेत् ।।
व्रतावसाने दद्याच्च चित्रं वस्त्रं द्विजन्मने ।। १७ ।।
व्रतेनानेन पुरुषः पुत्रानाप्नोत्यथेप्सितान्।।
नारी वा पुरुषव्याघ्र नात्र कार्या विचारणा ।। १८।।
वैशाखीतस्तथारभ्य विशाखासु तथार्चयेत् ।।
यावद्भूयस्तु वैशाखी सोपवासः पृथुं विभुम्।। १९।।
दत्त्वा व्रतान्ते कनकं ज्ञातिश्रैष्ठ्यमवाप्नुयात्।।
ज्येष्ठमासादथारभ्य ज्येष्ठासु सततं नरः।।3.214.२० ।।
अर्चयेद्भार्गवं रामं यावज्ज्येष्ठं पुनर्भवेत् ।।
व्रतावसाने दद्याच्च च्छत्रोपानहमेव च ।।२१ ।।
व्रतेनानेन भवति सर्वश्रेष्ठो नरोत्तम ।।
आषाढीतस्तथारभ्य दिनद्वयमुपोषितः ।। २२ ।।
आषाढ्यां त्वर्चयेद्देवं प्रद्युम्नमपराजितम् ।।
भूयः स्याद्यावदाषाढी दद्याच्च शयनं ततः ।। २३ ।।
स्वास्तीर्णं तेन चाप्नोति नित्यं रूपयुताः स्त्रियः ।।
श्रावणीतस्तथारभ्य श्रवणे सततं हरिम् ।। २४ ।।
अर्चयेत्सोपवासं तं यावत्स्याच्छ्रावणी पुनः ।।
व्रतावसाने दद्याच्च कांस्यं रूप्यं घृतं तथा।।२५।।
व्रतान्यथैतानि मया नरेन्द्र प्रोक्तानि ते पापहराणि नित्यम् ।।
नाकप्रदान्युत्तमपूर्यमाणान्कामान्प्रदातॄणि यथेष्टमत्र।।२६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ०ख०मार्कण्डेयवज्रसंवादे द्वादशमासर्क्षव्रतवर्णनो नाम चतुदर्शोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१४ ।।
3.215
वज्र उवाच ।।
आराधनार्थं देवस्य विष्णोरमिततेजसः ।।
व्रतान्यन्यानि मे ब्रूहि भृगुवंशविवर्धन ।। १ ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।
गङ्गाद्वारे सुखासीनः पुलस्त्यऋषिसत्तमः ।।
व्रतानि यानि दाल्भ्याय जगाद शृणु तानि मे ।। २ ।।
दाल्भ्य उवाच ।। आराधनार्थं देवस्य विष्णोरमिततेजसः ।।
व्रतानि त्वं समाचक्ष्व सर्वधर्मभृतां वर ।। ३ ।।
पुलस्त्य उवाच ।।
एकादश्यां शुक्लपक्षे फाल्गुने मासि यो नरः ।।
जपन्कृष्णेति देवस्य नाम भक्त्या पुनःपुनः ।। ४ ।।
देवार्चने चाष्टशतं कृत्वैतत्तु जपेच्छुचिः ।।
स्नातः प्रस्थानकाले च उत्थाने स्खलिते क्षुते ।। ५ ।।
पाषण्डान्पतितांश्चैव तथैवान्तावसायिनः ।।
नालपेत तथा कृष्णमर्चयेच्छ्रद्धयान्वितः ।। ६ ।।
इदं चोदाहरेत्कृष्णे मनः सन्धाय तत्परः ।।
कृष्णकृष्ण कृपालुस्त्वमगतीनां गतिर्भव ।। ७ ।।
संसारार्णवमग्नानां प्रसीद मधुसूदन ।।
एवं प्रसाद्योपवसेत्कृत्वा नियतमानसः ।। ८ ।।
पूर्वेह्नि चान्येद्युश्चापि गव्यं संप्राश्य वै सकृत् ।।
स्नातोर्चयित्वा कृष्णेति पुनर्नाम प्रकीर्तयेत् ।। ९ ।।
वारिधाराव्रते चैव विक्षिपेद्देवपादयोः ।।
चैत्रवैशाखयोश्चैव तद्वज्ज्येष्ठे च पूजयेत् ।। 3.215.१० ।।
मर्त्यलोके गतिं श्रेष्ठां दाल्भ्य प्राप्नोति वै नरः ।।
उत्क्रान्तिकाले कृष्णस्य स्मरणं च तथाश्नुते ।। ११ ।।
आषाढे श्रावणे चैव मासि भाद्रपदे तथा ।।
तथैवाश्वयुजे मासि अनेन विधिना नरः ।। १२ ।।
उपोष्य संपूज्य तथा केशवेति च पूजयेत् ।।
गोमूत्रप्राशनात्पूतः स्वर्गलोकगतिं व्रजेत् ।। १३ ।।
आराधितस्य जगतामीश्वरस्याव्ययस्य च ।।
उत्क्रान्तिकाले स्मरणं केशवस्य तथाप्नुयात् ।। १४ ।।
क्षीरस्य प्राशनं यस्तु विधिं चेमं यथोदितम् ।।
कार्तिकादि यथान्यायं कुर्यान्मासचतुष्टयम् ।। १५ ।।
तेनैव विधिना ब्रह्मन्विप्णोर्नाम प्रकीर्तयेत् ।।
स याति विष्णुसालोक्यं विष्णुं स्मरति चाक्षयम् ।। १६ ।।
प्रतिमासं द्विजातिभ्यो दद्याद्दानं यथाविधि ।।

चातुर्मास्ये च संपूर्णे पुण्यश्रवणकीर्तनम् ।। १७ ।।
अथ वा वासुदेवस्य तद्गीतं चापि कारयेत् ।।
एवमेति गतिं श्रेष्ठां देवमानुष्यकीर्तनात् ।। १८ ।।
कथितं पारणं यत्ते कार्यं मासचतुष्टयम् ।।
आधिपत्यं तथा भोगांस्तेन प्राप्नोति चाक्षयान् ।। १९ ।।
द्वितीयेन तथा भोगानैन्द्रानाप्नोति मानवः ।।
विष्णुलोकं तृतीयेन पारणेन तथाप्नुयात् ।। 3.215.२० ।।
एवमेतत्समाख्यातं गतिप्रापकमुत्तमम् ।।
विधानं द्विजशार्दूल कृष्णतुष्टिप्रदं नृणाम् ।। २१ ।।
सुगतिद्वादशीमेतां श्रद्दधानस्तु यो नरः ।।
उपोष्यति तथा नारी प्राप्नोति विविधां गतिम् ।। २२ ।।
एषा तिथिः पापहरातिधन्या नाकप्रदा नाककरी तथोक्ता।।
आराधनार्थं त्रिदशेश्वरस्य देवस्य विष्णोर्द्विजसंघपूज्य ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सुगतिद्वादशीव्रतवर्णनो नाम पञ्चदशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २१६-२२०

3.216
पुलस्त्य उवाच ।।
पञ्चदश्यां तु शुक्लस्य फाल्गुनस्यैव सत्तम ।।
पाषण्डान्पतितांश्चैव तथैवान्त्यावसायिनः ।। १ ।।
नास्तिकाञ्चित्रवृत्तींश्च पापानन्यांश्च नालपेत् ।।
नारायणं त्वेकमनाः पुरुषो नियतेन्द्रियः ।।२।।
तिष्ठन्व्रजन्प्रस्खलिते क्षुते चापि जनार्दनम् ।।
कीर्तनं तत्क्रियाकाले सप्तकृत्वः प्रकीर्तयेत् ।।३ ।।
लक्ष्म्या समन्वितं देवं त्वर्चयेच्च जनार्दनम् ।।
सन्ध्याद्यपरमे चेन्दुस्वरूपं हरिमीश्वरम् ।। ४ ।।
रात्रीं लक्ष्मीं च संचिन्त्य सम्यगर्घ्येण पूजयेत् ।।
नक्तं च भुञ्जीत नरस्तैलक्षारविवर्जितम् ।। ५ ।।
तथैव चैत्रवैशाखज्येष्ठेषु मुनिसत्तम ।।
अर्चयेत्तु तथा प्रोक्तं प्राप्तेप्राप्ते तु तद्दिने ।। ६ ।
निष्पादितं भवेदेकं पारणं दाल्भ्य भक्तितः ।।
द्वितीयं चापि वक्ष्यामि पारणं द्विजसत्तम ।। ७ ।।
आषाढे श्रावणे चापि प्राप्ते भाद्रपदे तथा ।।
तथैवाश्वयुजेभ्यर्च्य श्रीधरं वै श्रिया सह ।।
सम्यक्चन्द्रमसो दत्त्वा भुञ्जीतार्घं यथाविधि ।। ८ ।।
द्वितीयमेतदाख्यातं तृतीयं पारणं शृणु ।।
कार्तिकादिषु मासेषु तथैवाभ्यर्च्य केशवम् ।। ९ ।।
भूम्या समन्वितं दद्याच्छशाङ्कायार्हणं निशि ।।
भुञ्जीत च यथाख्यातं तृतीयमिति पारणम् ।। 3.216.१० ।।
प्रतिपूजासु दद्याच्च ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणाम् ।।
प्रतिमासं च वक्ष्यामि प्राशनं कायशुद्धये ।। ।। ११ ।।
प्रथमांश्चतुरो मासान्पञ्चगव्यमुदाहृतम् ।।
कुशोदकं तथैवान्यदुक्तं मासचतुष्टयम् ।। १२ ।।
सूर्यांशुतप्तं तद्वच्च जलं मासचतुष्टयम् ।।
गीतवाद्यादिकं पाठ्यं तथा कृष्णस्य वा कथाम् ।। १३ ।।
कारयेत्तु च देवस्य पारणं पारणे गते ।।
एवं संपूज्य विधिवत्सपत्नीकं जनार्दनम्।। ।। १४ ।।
नाप्नोतीष्टवियोगार्तिं पुमान्योषित्तथापि वा ।।
जनार्दनं सलक्ष्मीकमर्चयेत्प्रथमं ततः ।। १५ ।।

सश्रीकं श्रीधरं भक्त्या तृतीये भूतिकेशवौ ।।
यावन्त्येतद्विधानेन पारणान्यर्चयेत्प्रभुम् ।।
तावन्ति जन्मानि सुखं प्राप्नोतीष्टवियोगजम् ।। १६ ।।
प्राप्नोति देवस्मरणे च मृत्यौ तदापि चाप्नोति मनोनुकूलाम् ।।
गतिं द्विजश्रेष्ठ ततोपि काले सायुज्यमायाति जनार्दनस्य ।। १७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सुगतिपौषमासीकल्पवर्णनो नाम षोडशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२१६।।

3.217

।। पुलस्त्य उवाच ।।
शृणु दाल्भ्य परं कामं व्रतं सन्ततिदं नृणाम् ।।
यदुपोष्य न विच्छेदः पितृपिण्डस्य जायते ।। १ ।।
कृष्णाष्टम्यां चैत्रमासे स्नातो नियतमानसः ।।
कृष्णमभ्यचर्य पूजां च देवक्याः कुरुते नरः ।। २ ।।
निराहारो जपन्नाम कृष्णस्य जगतः पतेः।।
उपविष्टो व्रजन् स्नातः क्षुतप्रस्खलनादिषु ।। ३ ।।
पूजायां चापि कृष्णस्य सप्तवारान्प्रकीर्तयेत् ।।
पाषण्डिनो विकर्मस्थान्नालपेच्चैव नास्तिकान् ।। ४ ।।
प्रभाते च ततः स्नातो दत्त्वा विप्राय दक्षिणाम् ।।
भुञ्जीत कृतपूजस्तु कृष्णस्यैव जगत्पतेः ।। ५।।
वैशाखज्येष्ठयोश्चैवं पारणं हि त्रिमासिकम् ।।
उपोष्य देवदेवेशं घृतेन स्नापयेद्धरिम् ।। ६ ।।
आषाढे श्रावणे चैव मासि भाद्रपदे तथा ।।
उपोष्यते द्वितीयं वै घृतेन स्नपयेद्धरिम् ।।७ ।।
आषाढे श्रावणे चैव मासि भाद्रपदे तथा ।।
उपोष्यते द्वितीयं वै पारणं पूर्ववद्भवेत् ।। ८ ।।
आश्विने कार्तिके सौम्ये तृतीयं पारणं तथा ।।
पौषे माघे फाल्गुने च चतुर्थं द्विजसत्तम ।। ९ ।।
पारणे पारणे पूर्णे घृतेन स्नापयेद्धरिम् ।।
ब्राह्मणेभ्यो घृतं दद्यात्तथैव प्रतिपारणम् ।। 3.217.१० ।।
कृत्वा व्रतं नाकमनुप्रयाति मानुष्यमासाद्य च निर्वृतः स्यात्।।
सन्तानवृद्धिश्च तथाप्नुतेऽसौ यावन्मही सागरमेखलान्ता।।११।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सन्तानाष्टमीव्रतवर्णनोनाम सप्तदशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१७ ।।

3.218

पुलस्त्य उवाच।।आषाढशुक्लपक्षे तु भगवान्मधुसूदनः ।।
भोगिभागे निजां मायां योगनिद्रां च मानयेत्।।१।।
शेतेऽसौ चतुरोमासान्यावद्भवति कार्तिकम्।।
विशिष्टा न प्रवर्तन्ते तदा यज्ञादिकाः क्रियाः।।२।।
तत्राषाढसितान्ते च यो नरो दिनपञ्चकम् ।।
अधःशायी बहिः स्नायी मांसाभ्यङ्गविवर्जितः ।। ३ ।।
वृन्ताकालाबुकूष्माण्डमधुक्षारविवर्जितः ।।
समस्तमदिरावर्जी सकृन्नक्ताशनो भवेत् ।।४।।
ब्रह्मचारी जितक्रोधो जपहोमपरायणः।।
हरिं संपूजयेन्नित्यं गन्धमाल्यान्नसंपदा ।। ५ ।।
गीतैर्वाद्यैस्तथा नृत्तैर्दीपमालाभिरेव च ।।
सान्नानां जलधेनूनां प्रदानेन तथैव च ।। ६ ।।
तथा कार्तिकशुक्लान्ते तृतीयं पारणं भवेत ।।७।।
हिंसात्मकैस्तु किं तस्य यज्ञैः कार्यं महात्मनः ।।
प्रस्वापे च प्रबोधे च पूजितो येन केशवः ।। ८ ।।
दशाहमेतत्कृत्वा तु व्रतं विष्णुपरो नरः ।।
अग्निष्टोममवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ।। ९ ।।
कार्तिकश्चाग्निदैवत्यो मासो देवमुखः स्मृतः ।।
आश्वयुज्यामतीतायां यावत्स्याद्द्विज कार्तिकी ।। 3.218.१० ।।
व्रतं दशाहाभिहितं कृत्वा स्वर्गे महीयते ।। ।।
पौण्डरीकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकम् ।। ११ ।।
प्रत्यहं दीपदानेन कार्तिकाभिमुखो भवेत् ।।
चक्षुष्मान्ब्राह्मणश्रेष्ठ तथा सर्वत्र पूजितः ।। १२ ।।
एतावन्तं तथा कालं सर्वमांसविवर्जितः ।।
स्वर्गलोकात्परिभ्रष्टो मानुष्ये सुखमाप्नुयात् ।। १३ ।।
आरोग्यसुखसम्पत्त्या युक्तश्च सुभगो भवेत् ।।
प्रसुप्ते देवदेवेशे सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। १४ ।।
दशाहमुदितं कृत्वा खड्गधाराव्रतं नरः ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।। १५ ।।
मासं च कार्तिकं कृत्वा पौण्डरीकमवाप्नुयात् ।।
कृत्वा मासं यथेष्टं च वह्निष्टोममवाप्नुयात् ।।।। १६ ।।
कृत्वा च चतुरो मासान्सुप्ते मधुनिषूदने ।।
अश्वमेधफलं प्राप्य नाकपृष्ठे महीयते ।। १७ ।।

असिधाराव्रतं कृत्वा तथा संवत्सरं नरः ।।
सर्वयज्ञफलं प्राप्य विष्णुलोके च गच्छति ।। १८ ।।
येनयेन तु कामेन खड्गधाराव्रतं चरेत् ।।
तंतं काममवाप्नोति विष्णुलोके महीयते ।। १९ ।।
तथा समर्थो भवति दाने च वरशापयोः ।।
आदित्यतेजा भवति नात्र कार्या विचारणा ।।3.218.२०।।
दाल्भ्य उवाच ।।
असिधाराव्रतविधिः समाचक्ष्व महाद्युते ।।
एतन्मे संशयं च्छिन्धि त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। २१ ।।
पुलस्त्य उवाच ।।
स्नातः स्वलंकृतः स्रग्वी भुक्तवान्मांसवर्जितम् ।।
कृतदैवत पूजस्तु स्त्रीसहायः स्वपेन्निशि ।। २२ ।।
ब्रह्मचारी द्विजश्रेष्ठ खड्गधाराव्रतं चरन् ।।
अपूर्वा चास्य पूर्वाश्च समालिंग्य स्वपेन्निशि ।। २३ ।।
ब्रह्मचारी शतगुणं फलमाप्नोत्यसंशयम् ।।
अतीव दुष्करमिदं खड्गधाराव्रतं स्मृतम् ।। २४ ।।
कृत्वा व्रतं द्वादशवत्सराणि त्रैलोक्यराज्यं ध्रुवमाप्नुयाच्च ।।
भुक्त्वा चिरं तद्द्विजमुख्य चान्ते सायुज्यमायाति जनार्दनस्य ।।२५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखंडे मा० व० सं० दालभ्यं प्रति पुलस्त्यकथा स्वधाराव्रतवर्णनो नामाष्टादशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २१८ ।।
3.219
पुलस्त्य उवाच ।।
मासि प्रोष्ठपपदे शुक्ले द्वादश्यां जलशायिनम् ।।
प्रणम्यानन्तमभ्यर्च्य पुष्पधूपादिभिः शुचिः ।। १ ।।
पाषण्डादिभिरालापमकुर्वन्नियमात्मवान् ।।
जलधेनुं द्विजे दत्त्वा नक्तं भुञ्जीत वाग्यतः ।। २ ।।
तिष्ठंस्थितो व्रजंश्चैव क्षुतप्रस्खलनादिषु ।।
अनन्तनामस्मरणं कुर्वन्नुच्चारणं नरः ।। ३ ।।
अनेनैव विधानेन मासद्वादश वै क्रमात् ।।
उपोष्य पारणे पूर्णे दद्याद्विप्रेषु दक्षिणाम् ।। ४ ।।
कृत्वा व्रतं द्वादशमेतदिष्टं प्राप्नोत्यनंतानि फलानि विप्र ।।
सम्यक्कृतानां नियमव्रतानां चानन्तमाराध्य न संशयोत्र ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे दाल्भ्यं प्रति पुलस्त्यवाक्येष्वनन्तद्वादशीव्रतवर्णनो नामैकोनविंशत्युत्तरद्विशततमोध्यायः।।२१९।।

3.220

पुलस्त्य उवाच ।।

पौषमासे सिते पक्षे द्वादश्यां शक्रदैवतम् ।।

नक्षत्रयोगं विष्णुं च प्रथमं तु समर्चयेत् ।।१।।

ततः प्रभृति विप्रेन्द्र मासिमासि जनार्दनम् ।।

उपोषितः पूजयते यावत्संवत्सरं गतम् ।। २ ।।

मासेथ मासे विधिनोदितेन रम्यां तिथौ दानमथ ब्रवीमि ।।

प्राच्यं यथावद्विधिवत्क्रमेण तदुच्यमानं निखिलं निबोध ।। ३।।

घृतं यथा व्रीहियवं हिरण्यं यवान्नमंभः कनकानुपानम् ।।

छत्रं पयोन्नं गुडफाणिताढ्यं स्रक्चन्दने वस्त्रमनुक्रमेण ।। ४ ।।

गोमूत्रमंभो घृतमांसशाकं दूर्वादधिव्रीहियवं तिलांश्च ।।

सूर्यांशुतप्तं जलमाशु दर्भं क्षीरं च मासं क्रमशः प्रयुञ्ज्यात।।५।।

कुले प्रधाने धनधान्यपूर्णे विवेकवान्यस्तु समस्तदुःखे।।

प्राप्नोति जन्माविकलेन्द्रियश्च भवत्यरोगो मतिमान्सुखी च ।। ६ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे दाल्भ्यं प्रति पुलस्त्यवाक्येषु ब्रह्मद्वादशीव्रतवर्णनो नाम विंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२० ।।

समाप्तः पुलस्त्यदाल्भ्यसंवादः ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २२१-२२५

https://sa.wikisource.org/s/11lq

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.221
।। वज्र उवाच ।।
किं नु कृत्यतमं लोके मनुष्याणां प्रकीर्तितम् ।।
एतत्पृष्टो ममाचक्ष्व सर्वधर्मभृतां वर ।। १।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
अन्तर्वेदि बहिर्वेदि पूजा कार्या दिवौकसाम् ।।
एतत्कृत्यतमं लोके पुरुषस्य विपश्चितः ।। ।। २ ।।
अन्तर्वेद्यां च यजनं बहुवित्तस्य कीर्तितम्।।
स्वल्पवित्तस्य धर्मज्ञ बहिर्वेदि प्रकीर्तितम् ।। ३।।
पुष्पान्नगन्धनैवेद्यस्तोत्राध्ययनकर्मणा ।।
धूपदीपनमस्कारैर्नित्यं पूज्या दिवौकसः ।।४।।
ततोऽपि नियमैश्चैव ब्राह्मणानां च तर्पणैः ।।
बहिः शुश्रूषया चैव दानेन विविधेन च।। ५ ।।
सदैव पूजिता देवास्तुष्टिमायान्ति यादव ।।
स्वेस्वे कालविशेषेण कालः पूर्वोदितो मया ।। ६ ।।
वज्र उवाच ।।
देवताः काश्च कस्मिन्नु काले संपूजयेत्सदा ।।
देवतापूजने कार्यं विशेषान्मम कीर्तय ।। ७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
कालं तथाहं वक्ष्यामि देवतापूजने पृथक् ।।
संवत्सरेण धर्मज्ञ सोपवासस्य सर्वदा ।। ८ ।।
ब्रह्माणं पूजयेद्देवं सततं प्रथमेहनि ।।
पक्षद्वये महाभाग पञ्चदश्यामुपोषितः ।। ९ ।।
संवत्सरेण धर्मज्ञ विद्याद्बहुसुवर्णकम्।।
हंसयुक्तेन यानेन ब्रह्मलोके च गच्छति।।3.221.१०।।
चैत्रमासस्य या शुक्ले प्रथमा प्रतिपद्भवेत्।
तदह्नि ब्रह्मणः कृत्वा सोपवासस्तु पूजनम्।।११।।
संवत्सरमवाप्नोति सौख्यानि भृगुनन्दन ।।
कालस्यावयवाः सर्वे तस्मिन्नहनि पूजिताः।।१२।
ग्रहर्क्षाणि च धर्मज्ञ सौख्यं दद्यादनुत्तमम्।।
संवत्सराधिपं नागं तस्मिन्नहनि पूजयेत्।।१३।।
ग्रहेभ्यः सौख्यमाप्नोति स्वास्थ्यमग्र्यं तथैव च।।
तत्राह्नि ब्रह्मणा सृष्टं त्रैलोक्यं प्रथमं द्विज।।१४।।

दक्षं प्रजापतिं नित्यं द्वितीयायामथार्चयेत् ।।
फलमाप्नोति धर्मज्ञ गोसवस्य न संशयः ।।१५।।
तथा नासत्ययोः कृत्वा तस्मिन्नहनि पूजनम् ।।
नित्यमारोग्यमाप्नोति तथा रूपं च भार्गव।।१६।।
शुक्लपक्षद्वितीयायां बालचन्द्रस्य पूजनम्।।
कृत्वा दत्त्वा च लवणं प्राग्रात्रौ सुभगो भवेत्।।१७।।
साध्या द्वादश ये प्रोक्तास्तेषां कृत्वा तु पूजनम्।।
तृतीयस्यां महाभाग द्वादशाहफलं लभेत्।।१८।।
तृतीयायां तथाभ्यर्च्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान्।।
पृथक्पृथङ्महाभाग त्रिवर्गफलभाग्भवेत ।। ।। १९।।
त्रींल्लोकांश्च तदा राम सम्यक्संपूजयेन्नरः ।।
ऐश्वर्यं महदाप्नोति गतिमग्र्यां च विन्दति ।।3.221.२०।।
तृतीया श्रावणे कृष्णा या स्याच्छ्रवणसंयुता ।।
तस्यां संपूज्य गोविन्दं पुष्टिमग्र्यामवाप्नुयात् ।।२१।।
वैशाखशुक्लपक्षे तु तृतीयायामुपोषितः।।
अक्षयं फलमाप्नोति सर्वस्य सुकृतस्य तु ।। २२।।
सा तथा कृत्तिकोपेता विशेषेण च पूजिता ।।
तत्र दत्तं हुतं तप्तं सर्वं सफलमुच्यते ।। २३ ।।
अक्षया सा तिथिर्यस्मात्तस्मात्सुकृतमक्षयम् ।।
अक्षतैः पूज्यते विष्णुस्तेन साप्यक्षता स्मृता ।।२४।।
अक्षतैस्तु नरः स्नातो विष्णोर्दत्त्वा तथाक्षतान् ।।
सक्तून्सुसंस्कृताँश्चैव हुत्वा चैव तथाक्षतान् ।। २५।।
विप्रेषु दत्त्वा तानेव तथा सक्तुं सुसंस्कृतम् ।।
यवान्नभुङ् महाराज फलमक्षय्यमश्नुते ।।२६ ।।
एकामप्युक्तवत्कृत्वा तृतीयां भृगुनन्दन ।।
एषामब्दतृतीयानां सर्वासां तत्फलं भवेत् ।।२७।।
प्रोक्तास्तु भृगवो नाम देवा द्वादश ये पुरा ।।
चतुर्थ्यां पूजनं तेषां कृत्वा दिवमवाप्नुयात् ।। २८ ।।
यमस्य पूजनं कृत्वा चतुर्थ्यामेव धार्मिकः ।।
नाप्नोति नारकं दुःखं तुष्टे रविसुते नरः ।। २९ ।।
विनायकमथाभ्यर्च्य चतुर्थ्यां यदुनन्दन ।।
सर्वविघ्नविनिर्मुक्तः कार्यसिद्धिमवाप्नुयात् ।। 3.221.३० ।।
निद्रां रतिं तथा श्रद्धां कीर्तिं मेधां सरस्वतीम् ।।

प्रज्ञां तुष्टिं तथा कान्तिं तस्मिन्नहनि पूजयेत् ।। ३१ ।।
तत्प्रसादमवाप्नोति यथेष्टं मनुजोत्तम ।।
विद्याकामो विशेषेण पूजयेत्तु सरस्वतीम् ।। ३२ ।।
देवानां मातरः सर्वास्तथा तत्राह्नि पूजिताः ।।
सर्वकामप्रदा ज्ञेयाः पुरुषस्य विपश्चितः ।। ३३ ।।
पञ्चम्यां पूजनं कृत्वा तथा चन्द्रमसो नरः ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति यशश्चाग्र्यं च विन्दति ।। ३४ ।।
पञ्चम्यां पृथिवीं देवीं तथा सम्पूजयेन्नरः ।।
तामेवाप्नोत्ययत्नेन नात्र कार्या विचारणा ।। ३५ ।।
विश्वेदेवास्तु ये प्रोक्ताः पूर्वमेव मया दश ।।
तेषां सम्पूजनं कृत्वा पञ्चम्यां दिवमाप्नुयात् ।। ३६ ।।
इष्टगन्धर्वमभ्यर्च्य पञ्चम्यां सुभगो भवेत् ।।
तथा चित्ररथं तेषां राजानं च विशेषतः ।। ३७ ।।
देवभार्यां तथा भार्यां सम्पूज्य सुभगो भवेत् ।।
इष्टमप्सरसं चैव तथा रूपमवाप्नुयात् ।। ३८ ।।
इष्टं नागं तथाभ्यर्च्य श्रियमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
वारुणैः पुष्करस्यार्चां पञ्चम्यां यः समाचरेत् ।। ३९ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य सोमयज्ञफलं भवेत् ।।
तथा च पूजयन्राजंस्तथा वै नलकूबरम् ।। 3.221.४० ।।
श्रियः सम्पूजनं कृत्वा पञ्चम्यां प्रयतः सदा ।।
श्रियमाप्नोति विपुलां मतिमग्र्यां च विन्दति ।। ४१।।
चैत्रशुक्लस्य पञ्चम्यां पूजयित्वा तथा श्रियम्।।४२।।
सकृदेवाप्नुयाद्राजन्फलं संवत्सरोदितम् ।।
सर्वस्यां नृप पञ्चम्यां रतिं प्रीतिं सरस्वतीम्।।४३।।
उमां मेनां भद्रकालीं तथा कात्यायनीमपि ।।
धृतिं स्वाहां सुधामृद्धिमनुसूयां तथा क्षमाम्।।४४।।
सुभीमां देवसेनां च वेलां ज्योत्स्नां तथा शचीम्।।
गौरीं वरुणपत्नीं च यमपत्नीं तथैव च ।। ४५ ।।
धूमोर्णां सुमहाभागां मृत्युच्छायां तथैव च ।। ४६ ।।
अभीष्टां देवजननीं देवपत्नीं तथैव च ।।
पूजयन्काममाप्नोति तस्या ह्येकमसंशयम् ।।
ऐरावतं वा गरुडमुच्चैःश्रवसमेव वा।।४७।।
हरस्य वृषभं चैव शस्त्राण्यस्त्राणि यानि च।।

तदा सम्पूजयन्राजा विजयं तमुपाश्नुते ।।४८।।
तथा भाद्रपदे मासि शुक्लपक्षस्य पञ्चमीम् ।।
नागसंपूजनं कृत्वा धनभागी भवेन्नरः ।। ४९ ।।
कुमारश्च तथा स्कन्दो विशाखश्च गुहस्तथा ।।
चतुरात्मा विनिर्दिष्टो भगवान्क्रौञ्चदारणः।। 3.221.५० ।।
तमभ्यर्च्य नरः षष्ठ्यां पुत्रानाप्नोत्यभीप्सितान् ।।
बालकानां गृहे श्रेयो नरः प्राप्नोत्यसंशयम् ।। ५१ ।।
ऋतूनां पूजनं कृत्वा तत्र क्षेममवाप्नुयात् ।।
स्कन्दपार्श्वचरान्राजन्भीमपार्श्वचरांस्तथा ।। ५२ ।।
यमपार्श्वचराँश्चैव रोगमुक्तिमवाप्नुयात् ।।
कालपाशौ तथाभ्यर्च्य ज्वरव्याधीशमेव च ।। ५३ ।।
रोगमोक्षमवाप्नोति वायुवह्नीन्दवस्तथा ।।
चैत्रषष्ठ्यां विशेषेण स्कन्दमभ्यर्चयेन्नरः।।५४।।
पूर्वोक्तफलमाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
सप्तम्यां च समभ्यर्च्य सूर्यपत्नीं सुवर्चलाम् ।।५५।।
इष्टान्कामानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
देवा एकोनपञ्चाशन्मरुतो नाम कीर्तिताः ।। ५६ ।।
तेषां संपूजनं कृत्वा सप्तम्यां दिवमाप्नुयात् ।।
इष्टपूजां च शैलस्य तदा कृत्वा सुखी भवेत् ।। ५७ ।।
पूजयित्वा तथाभीष्टां सरितं पुण्यभाग्भवेत् ।।
वह्निसंपूजनं कृत्वा वह्निष्टोमफलं लभेत् ।। ५८ ।।
वायोः संपूजनं कृत्वा प्राप्नोति परमाङ्गतिम् ।।
संपूज्य च ऋषीन्सप्त सोमसंस्थास्तु ये स्मृताः ।। ५९ ।।
सप्त प्राप्नोति लोकान्वै गतिमग्र्यां च विन्दति ।।
सप्तम्यां यदुशार्दूल इष्टमभ्यर्चयन्मुनिम् ।। 3.221.६० ।।
स्वाध्यायफलमाप्नोति तद्वत्साफल्यमश्नुते ।।
पूजयित्वा समुद्रांश्च द्वीपानथ तथा नरः ।। ६१ ।।
पातालान्वा महाभाग भुवमाप्नोत्यभीप्सिताम् ।।
सप्तलोकांस्तथा तत्र पूजयित्वा सुखी भवेत् ।। ६२ ।।
तेष्वेव च तथैवाग्र्यां गतिमप्रतिमां लभेत् ।।
गङ्गां सप्तप्रकारां च तथा देवीं सरस्वतीम् ।। ६३ ।।
सप्तयज्ञानवाप्नोति नरः संपूजयन्ध्रुवम् ।।
आदित्यं पूजयेद्देवं शीघ्रं रोगैर्विमुच्यते ।। ६४ ।।

सप्तम्यां यादवश्रेष्ठ गतिमग्र्यां च विन्दति ।।
एवं सुपूजनं कृत्वा गतिमग्र्यां तथा लभेत् ।। ६५ ।।
जयन्तं शक्रतनयं पूजयित्वा सुखी भवेत् ।।
अष्टम्यां पूजनं कृत्वा वसूनां धर्मसत्तम ।। ६६ ।।
नाकलोकमवाप्नोति गतिमग्र्यां च विन्दति ।।
एकानंशां तदा देवीं तथा संपूजयेन्नरः ।। ६७ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
महादेवं समभ्यर्च्य सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। ६८ ।।
वीरभद्रं सनंदीशं लगुडेशं तथैव च।।
भद्रकालीं तथाभ्यर्च्य नवम्यां यदुनन्दन ।। ६९ ।।
काममेकमवाप्नोति यं कञ्चिन्मनसेप्सितम् ।।
चतुष्पथेषु रम्येषु तथैवाट्टालकेषु च ।। 3.221.७० ।।
गिरिशृङ्गेषु रम्येषु नदीतीरेषु चाप्यथ ।।
गुहासु चैव रम्यासु पिशाचानां बलिं हरेत् ।। ७१ ।।
शक्रादीनां च देवानां ये च पार्श्वचराः सुराः ।।
तेषां बलिमुपाकुर्वन्क्षेममाप्नोति मानवः ।। ७२ ।।
आयुधं पूजयित्वा च तथा विजयमाप्नुयात् ।।
विद्यामाप्नोति विपुलां पूजयित्वा सरस्वतीम् ।। ७३ ।।
विद्याकामस्तु कुर्वीत तदा पुस्तकपूजनम् ।।
तथैवाश्वयुजे शुक्ले भद्रकालीं विशेषतः ।। ७४ ।।
नवम्यां पूजयित्वा तु सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।
दशम्यां पूजयन्राजन्विश्वेदेवांस्तथा दश ।। ७५ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
तदा संपूजयन्राजंस्तथैव च दिशो दश ।। ७६ ।।
क्रियासाफल्यमाप्नोति यत्र यत्राभिजायते ।।
धर्मं संपूज्य देवेशं सर्वसत्त्वसुखावहम् ।। ७७ ।।
धर्मे मतिमवाप्नोति धर्मसाफल्यमेव च।।
एकादश्यां तु संपूज्य रुद्रानेकादशैव च ।। ७८ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते।।
तथा सर्वगतान्रुद्रांस्तदा सर्वत्र पूजयेत् ।। ७९ ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति सर्वगानपराजितान् ।।
तथा च द्वादशादित्यान्द्वादश्यां पूजयेन्नरः ।। 3.221.८० ।।
द्वादशाहमवाप्नोति गतिमग्र्यां च विन्दति ।।

द्वादश्यां देवदेवेशं पूजयित्वा जलाधिपम् ।। ८१ ।।
पौण्डरीकमवाप्नोति वरुणं यादसां पतिम् ।।
सर्वदेवेश्वरं शक्रं पूजयित्वा तथा नरः ।। ८२ ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
विष्णोः संपूजनं कृत्वा कामानाप्नोत्यभीप्सितान्।। ८३ ।।
इष्टयज्ञफलं प्राप्य गतिमग्र्यां च विन्दति ।।
त्रयोदश्यामथाभ्यर्च्य कामदेवं समर्चयेत् ।। ८४ ।।
अयत्नात्सर्वमाप्नोति फलं संवत्सरोदितम् ।।
यक्षाणां राक्षसानां च चतुर्दश्यां तु पूजनम् ।। ८५ ।।
कृत्वा क्षेममवाप्नोति क्रियासाफल्यमेव च ।।
पूजयित्वा धनाध्यक्षं तदा वैश्रवणं प्रभुम् ।। ८६ ।।
बहुवित्तमवाप्नोति फलं संवत्सरोदितम् ।।
शंख पद्मौ तथाभ्यर्च्य निधानौ यक्षपूजितौ ।। ८७ ।।
मणिभद्रं तथाभ्यर्च्य धनमाप्नोत्यसंशयम् ।।
पूजयित्वा महादेवं सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। ।। ८८ ।।
माघमासचतुर्दश्यां कृष्णपक्षे विशेषतः ।।
तथा पितॄन्गणान्राजन्क्षीणे चन्द्रे च पूजयेत् ।। ८९ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
श्रद्धां कृत्वा तथा राजन्सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। 3.221.९० ।।
पूर्णमिन्दुं तथाभ्यर्च्य सौभाग्यं महदाप्नुयात् ।।
इष्टग्रहमथाभ्यर्च्य नक्षत्रमथ वार्चयेत् ।। ९१ ।।
तस्मात्क्षेममवाप्नोति कामं च यदुनन्दन ।।
मासनाम सनक्षत्र पूर्णिमायोगि यश्च वा।।९२।।
पूजयित्वा तथा राजन्सौभाग्यं महदाप्नुयात् ।।
सोपवासस्तु नक्षत्रं नक्षत्रेशमथार्चयेत् ।। ९३ ।।
नक्षत्रं वा महाभाग तस्मात्काममवाप्नुयात् ।।
कार्तिकेयं महाभाग कृत्तिकास्वर्चयेन्नरः ।। ९४ ।।
वह्निष्टोममवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ।।
कृत्तिकासु तथाभ्यर्च्य खड्गं विजयमाप्नुयात् ।। ९५ ।।
भौजङ्गे नागमभ्यर्च्य श्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
कामदेवमथाभ्यर्च्य भाग्ये सौभाग्यवान्भवेत् ।। ९६ ।।
सावित्रं च तथा हस्ते श्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
इष्टग्रहाभितद्देहं तन्नामाध्यक्षसेवया ।। ९७ ।।

गन्धर्वं वा ग्रहं वापि तस्मात्कामानवाप्नुयात् ।।
कृष्णपक्षचतुर्दश्यां महाकालमथार्चयेत् ।। ९८ ।।
तस्मात्काममवाप्नोति यथेष्टं नात्र संशयः ।।
माहेश्वरं मातृगणं तथा तत्राग्निपूजनम् ।। ९९ ।।
एकवासान्तरं राजन्काममाप्नोत्यभीप्सितम् ।। 3.221.१०० ।।
तथा तुम्बरुसम्बद्धं पञ्चकं पूजयेन्नरः ।।
सर्वत्र जयमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। १०१ ।।
कृत्तिकासु नरोऽभ्यर्च्य स्कन्दपार्श्वचराँस्तथा ।।
आरोग्यं महदाप्नोति सदा वा मनसेप्सितम्।।१०२।।
नृसिंहप्रतिबद्धां तु पूर्णे चन्द्रे समर्चयेत्।।
नरो मातृगणं चार्च्य सर्वान्कामानवाप्नुयात्।।१०३।।
एकां वा मातरं राजन्कामानाप्नोत्यभीप्सितान् ।।
वानस्पत्यमवाप्नोति पूजयित्वा वनस्पतीन् ।। १०४ ।।
दैत्यानां दानवानां वा तत्पक्षा ये तथापरे ।।
तेषां संपूजनं कृत्वा चतुर्दश्यां सुखी भवेत् ।। १०५ ।।
करणे वा मुहुर्ते वा यथावद्देवमर्चयेत् ।।
तस्मात्काममवाप्नोति गतिमग्र्यां च विन्दति ।। १०६ ।।
चैत्रमासादथारभ्य यथोक्तेन नरः सदा ।।
इष्टं देवमथाभ्यर्च्य यथोक्तं फलमश्नुते ।। १०७ ।।
संवत्सरेण धर्मज्ञ नक्षत्रे यदि वा तिथौ ।।
ग्रहे वा सर्वधर्मज्ञ सोपवासस्समाहितः ।। १०८ ।।
संवत्सरे वाप्ययने ऋतौ मासे च तद्दले ।।
नक्ताशी सततं पूजां कृत्वा तत्स्वामिनः सदा ।।
तावत्कालं महाभाग तस्मात्काममवाप्नुयात् ।। १०९ ।।
चैत्रात्समारभ्य महानुभाव रोचेत रोचेशमथार्चयानः ।।
रोचेशतोषात्परमं स कामं प्राप्नोत्ययत्नाद्यदुवंशचन्द्र ।। 3.221.११० ।।
इति श्रीविष्णुध० तृ० ख० मा० सं० तिथ्युपवासदेवतार्चनवर्णनो नामैकविंशत्युत्तरद्वि
शततमोऽध्यायः ।। २२१ ।।
3.222
वज्र उवाच ।।
भगवञ्श्रोतुमिच्छामि रोचेषु च पृथक्पृथक् ।।
उपोषितेन किं कार्यं किं फलं च तथा भवेत् ।। ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच। ।।
इतिहासं तथात्रेमं निबोध गदतो मम ।।

धनाध्यक्षस्य संवादमष्टावक्रस्य चाप्यथ ।। २ ।।
अष्टावक्रः पुरा कन्यां प्रार्थयामास धर्मवित्।।
ऋषेर्भार्गवमुख्यस्य वदान्यस्य तु सुप्रभाम्।।३।।
रूपद्रविणसम्पन्नां स चोवाच मुनिं मुनिः।।
स्त्रीस्वभावो यदि ज्ञातस्त्वया धर्मविदां वर ।। ४ ।।
तत्तेऽहं तव दास्यामि कन्यां बालमृगेक्षणाम् ।।
।। अष्टावक्र उवाच ।। ।।
स्त्रीस्वभावो न विज्ञातो मया ब्राह्मणसत्तम ।। ५ ।।
कुतश्च तन्मया ज्ञातस्तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।।
।। भार्गव उवाच ।। ।।
उत्तरां त्वं दिशं पश्य सा ते वक्ष्यति तत्त्वतः ।। ६ ।।
स्त्रीस्वभावं महाभाग गच्छ शीघ्रमतन्द्रितः ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
एवमुक्तः स धर्मात्मा प्रययावुत्तरां दिशम् ।।७ ।।
गङ्गाद्वारात्क्रमेणाथ त्वरितो मुनिपुङ्गवः ।।
तीर्थानि सरितश्चैव शैलानि नगराणि च ।।८ ।।
विलङ्घ्य धनदावासमाससाद महातपाः ।।
कैलासे पर्वतश्रेष्ठे सर्वकामसमृद्धिमत् ।। ९ ।।
तत्रासीनं महाभागं स ददर्श धनाधिपम् ।।
वरासनगतं वीरं हारभाराञ्चितोदरम् ।। 3.222.१० ।।
वामभागे किरीटेन विनीतेन विराजितम् ।।
कुण्डलाभ्यां विचित्राभ्यां केयूरैरंगदैस्तथा ।। ११ ।।
गदाधरं महाकायमेकलोचनपिङ्गलम् ।।
तथा च शङ्खपद्माभ्यां निधिभ्यां च विराजितम् ।। १२ ।।
यक्षैश्च सुमहाभागैर्भीमरूपपराक्रमैः ।।
दीर्घभद्रेण वीरेण पूर्णभद्रेण चाप्यथ ।।१३।।
मणिभद्रेण वीरेण यक्षभद्रेण चाप्यथ ।।
दीर्घबाहुमहाबाहुपद्मकिंजल्कसृञ्जयैः ।। १४ ।।
स्वभद्रेण सुपार्श्वेन तथा मणिधरेण च ।।
यक्षैश्चान्यैश्च धर्मज्ञ महा बलपराक्रमैः ।। १५ ।।
नानावेशैश्च गन्धर्वैर्महासत्त्वैर्महाबलैः ।।
चित्राङ्गदश्चित्ररथश्चित्रसेनोऽथ तुम्बुरुः ।। १६ ।।
पूर्णायुरनघश्चैव तथा शालिशिराः प्रभुः ।।

शृङ्गारकर्णोऽतिबलो भीमो भीमपराक्रमः ।। १७ ।।
एते चान्ये च गन्धर्वास्तथैवाप्सरसः शुभाः ।।
उर्वशी मेनका रम्भा मिश्रकेशी ह्यलम्बुसा १८ ।।
विश्वाची च घृताची च पञ्चचूडा मनोरमा ।।
एताभिश्च तथान्याभिर्देवस्त्रीभिः सहस्रशः ।। १९ ।।
स ददर्श धनाध्यक्षं समन्तात्परिवारितम् ।।
पादार्घ्याचमनीयाद्यैर्धनाध्यक्षेण पूजितः ।। 3.222.२० ।।
वरासनगतो राजंस्तुष्टाव धनदं प्रभुम् ।।
।। अष्टावक्र उवाच ।। ।।
नमोऽस्तु ते धनाध्यक्ष यज्ञाध्यक्ष नमोऽस्तु ते ।। २१ ।।
महाबाहो महासत्त्व राजराजामरप्रभो ।।
ऋषिसङ्घस्तुताचिन्त्य वाममौले वरप्रद ।।। ।। २२ ।।
पिङ्गाक्ष विपुलग्रीव देवेश नरवाहन ।।
गदाधर विशालांस सूर्यतेजःसमप्रभ ।। २३ ।।
भवाञ्छर्वसखो नित्यं विष्णोरंशस्तथा भवान् ।।
देवासुरेऽथ संग्रामे भवता विनिपातिताः ।। २४ ।।
बहवो दानवा वीरा महाबलपराक्रमाः ।।
लोकान्धारयसे सर्वांस्त्वमेको यक्षपार्थिवः ।। २५ ।।
भक्तानुकम्पी सततं चोत्तराशाप्रभुः प्रभुः ।।
धर्मसेतुर्जगत्यस्मिंस्त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ।। २६ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवं धनाधिपेनोक्तः प्रत्युवाच महामुनिः ।।
धर्ममहाफलं त्वत्तः श्रोतुमिच्छामि वित्तप ।। २७।।
।। वैश्रवण उवाच ।। ।।
ब्रह्मन्स्वीयस्य च रुचौ देवतायाश्च पूजनम् ।।
धर्मं महाफलं विप्र तन्मे निगदतः शृणु ।। २८ ।।
सर्वेषु विप्र रोचेषु सोपवासो जितेन्द्रियः ।।
देवतापूजनं कृत्वा यथोक्तं फलमश्नुते ।। ।। २९ ।।
चैत्रशुक्लसमारंभाद्रोचे व्रतमनुत्तमम् ।।
रोचे यथेष्टं गृह्णीयात्संवत्सरमतन्द्रितः ।। 3.222.३० ।।
त्रिंशद्रोचानि विप्रेंद्र मासमेकं समाहितः ।।
संवत्सरेण नक्ताशी पूजयेद्रोचदेवताम् ।। ३१ ।।
प्रत्यहं सुमहाभाग तेन काममवाप्नुयात् ।।

आषाढमासे यः कुर्याद्रोचव्रतमनुत्तमम् ।। ३२ ।।
नक्तभोजी प्रतिदिनं चैककालाशनो द्विजः ।।
आहारकालादन्यत्र तोयपानं विवर्जयेत् ।। ३३ ।।
ब्राह्मरोचादथारभ्य यावद्रोचं तु पौरुषम् ।।
रोचे तु पौरुषे प्राप्ते कृत्वा ब्राह्मणतर्पणम् ।। ३४ ।।
वासांसि दत्त्वा विप्रेभ्यः सुवर्णं रजतं तथा ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति दीर्घकालं द्विजोत्तम ।। ३५ ।।
जन्म चासाद्य मानुष्यं रूपवानभिजायते ।।
विरोगो बलवान्नित्यं शत्रुजिद्बलवानपि ।। ३६ ।।
स्त्रियश्च मुख्याः प्राप्नोति कुले जन्म तथोत्तमे ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति लावण्यमपि चोत्तमम् ।। ३७ ।।
सद्भिर्मैत्रीं तथा विद्यां धर्मे चैवोत्तमां गतिम् ।।
वाहनान्यपि मुख्यानि यश्चान्यदभिवाञ्छति ।। ३८ ।।
रोचेषु मासे सफलं तवोक्तं नक्ताशिनो देववरस्य विप्र ।।
अतः परं ते कथयामि रोचे पृथक्फलं सम्यगुपोषितस्य ।। ।। ३९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डेमार्कण्डेयवज्रसंवादे रोचेषु मासोपवासफलनिरूपणोनाम द्वाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ।। २२२ ।। ।।

3.223

।। वैश्रवण उवाच ।। ।।
ब्राह्मे ब्रह्माणमभ्यर्च्य ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ।।
अश्वमेधमवाप्नोति प्राजापत्ये प्रजापतिम् ।। १ ।।
स्वर्गरोचे तथा स्वर्गं स्वर्गलोकं प्रपद्यते ।।
चक्ररोचे तथा चक्रं वैष्णवन्तु सुदर्शनम् ।। २ ।।
द्वादशारं नरः कृत्वा वर्णकैः ससुगन्धिभिः ।।
सम्पूज्य वत्सरस्यांते सौवर्णं विनिवेदयेत् ।। ३ ।।
वासुदेवाय देवाय द्वितीयं ब्राह्मणाय च ।।
रिपून्स जयते सर्वान्बाह्यानाभ्यन्तरानपि ।। ४ ।।
चक्रमप्रतिमं तस्य सर्वगं च तथा भवेत् ।।
नाप्नोति नारकं दुःखं स्वर्गलोकं च गच्छति ।। ५ ।।
वानस्पत्ये तथा रोचे पूजयित्वा वनस्पतिम् ।। ६ ।।
उद्यानफलमाप्नोति वाजपेयस्य मानवः ।।
वानस्पत्यं च सफलं तथा सर्वत्र विन्दति ।।७ ।।
अन्नरोचे तथैवान्नं वासुदेवं समर्चयेत् ।।
क्षेत्रमध्यगतस्त्वन्नं प्राप्नोति बहु मानवः ।। ८ ।।

परलोके तथा तृप्तिं स्वर्गलोके तथैव च ।।
अहते वासरे चाह्नि वासरं पूज्य मानवः ।। ९ ।।
निवेद्य वासुदेवाय देवं सङ्कर्षणं विभुम् ।।
आरोग्यरूपलावण्यसौभाग्यानि समश्नुते ।। 3.223.१० ।।
कालरोचे नरः कालं सम्यक्सम्पूज्य धर्मवित् ।।
मरणे स्मृतिमाप्नोति मृतश्च परमां गतिम् ।। ११ ।।
आग्नेये पूजयेद्वह्निं सर्वांल्लोकान्समाप्नुयात् ।।
सर्वाणि वाग्निकर्माणि सिध्यन्त्यस्य न संशयः ।।१२।।
अपः संपूजयन्नाथे रत्नमाप्नोत्यथाम्बुजम् ।।
जलकर्माणि सर्वाणि सिद्ध्यन्त्यस्य न संशयः ।। १३ ।।
सौरे सूर्यमथाभ्यर्च्य विरोगत्वमवाप्नुयात् ।।
चन्द्रे चन्द्रं समभ्यर्च्य परमां निर्वृतिं लभेत।१४।
गोरोचे गां समभ्यर्च्य सुरभिं लोकमातरम् ।।
गाः समाप्नोति धर्मज्ञ तथा तल्लोकमेव च।।१५।।
रोचभं नियतेः प्राप्य नियतिं तु समर्चयन् ।।
दीर्घजीवितमाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।।१६।।
वैष्णवे विष्णुमभ्यर्च्य विष्णुलोकं प्रपद्यते ।।
रौद्रे रुद्रमथाभ्यर्च्य तल्लोकं प्रतिपद्यते।।१७।।
पुत्रानाप्नोति कौमारे कुमारं चार्चयन्नरः।।
पितृणामर्चनं कृत्वा पितृरोचे समाहितः ।।१८।।
पूजामभीष्टामाप्नोति पितृलोकं च गच्छति ।।
वारुणे वरुणं देवमश्वानाप्नोति पूजयन् ।। १९ ।।
अनन्ते च तथानन्तं पूजयित्वा महीधरम् ।।
अनन्तं फलमाप्नोति कर्मणः सुकृतस्य च ।। 3.223.२० ।।
वायव्ये वायुमभ्यर्च्य वाणिज्ये लाभमाप्नुयात् ।।
याम्ये यममथाभ्यर्च्य नाप्नोति नरकाद्भयम् ।। २१ ।।
सारस्वतेन चाभ्यर्च्य द्विज देवीं सरस्वतीम्।।
विद्यां यथेष्टामाप्नोति तया वाग्मी च जायते।।२२।।
श्रीरोचे श्रियमभ्यर्च्य श्रियं विन्दति शोभनाम्।।
मदीये च तथा रोचे मां च सम्पूजयन्नरः ।। २३ ।।
धनभाग्भवते सो हि यत्रयत्राभिजायते ।।
शैलरोचे तथा शैलं पूजयित्वा सुखी भवेत् ।। ।। २४ ।।
भूरोचे भुवमभ्यर्च्य भुवमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।

वेदानामर्चनं कृत्वा वेदरोचे समाहितः ।। २५ ।।
वेदानाप्नोति पुरुषो यज्ञानपि नरा धिपः ।।
पौरुषे च तथा रोचे जले पुरुषमर्चयन् ।। २६ ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति मोक्षोपायं च विन्दति ।।
रूपेण हीनं स्पर्शेन हीनं गन्धेन हीनं च रसेन हीनम् ।।
शब्देन हीनं पुरुषं पुराणं सम्पूजयन्मोक्षपथं प्रयाति ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे प्रति रोचफलनिरूपणो नाम त्रयोविंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२३ ।।
3.224
मार्कण्डेय उवाच ।।
इति रोचव्रतं श्रुत्वा भुक्त्वा धनदवेश्मनि ।।
श्रुत्वा गीतं च वाद्यं च दृष्ट्वा नृत्तं मनोहरम् ।। १ ।।
तत्रोष्य रजनीमेकां धनाध्यक्षेण पूजितः ।।
उदग्जगाम धर्मात्मा हिमशैलस्य स द्विजः ।। २ ।।
स शैलदेशे कस्मिंश्चिद्ददर्श रुचिरं गृहम् ।।
शीतांशुरश्मिजालाभं सर्वकामसमृद्धिमत् ।। ३ ।।
तस्मिन्गृहे ददर्शाथ वृद्धां रूपवतीं स्त्रियम् ।।
सर्वाभरणसम्पन्नां बह्वीभिः परिवारिताम् ।। ४ ।।
तरुणीभिर्वरस्त्रीभिश्चारुवेशाभिरेव च ।।
सा च तं पूजयामास पाद्यादिभिरनुक्रमात् ।। ५ ।।
गन्धतैलेन चाभ्यर्च्य स्नापयामास यादव ।।
सुखस्पर्शैश्च पवनैर्गन्धैश्च विविधैस्तथा ।। ६ ।।
लिलेप चास्य गात्राणि चन्दनेन सुगन्धिना ।।
वस्त्रालङ्कारमाल्यैश्च पूजयामास तं तथा ।। ७ ।।
भोजयामास चान्नेन सर्वकाममृद्धिना ।।
ताम्बूलं प्रददौ चास्मै सुगन्धि सुमनोहरम् ।। ८ ।।
श्वेतोत्तरच्छदं चित्रं स्वास्तीर्णं परमर्द्धिमत् ।।
गृहे विचित्रे शयनं प्रददौ सुमनोहरम् ।। ९ ।।
तादृग्विधे परे तत्र सा च सुष्वाप भामिनी ।।
विसर्जयित्वा नारीस्ताः सर्वा बालमृगेक्षणाः ।। 3.224.१० ।।
शीतापदेशेन ततो विरात्रे शयनात्स्वकात् ।।
अष्टावक्रस्य शयनं जगाम वरवर्णिनी ।। ११ ।।
दृष्ट्वा शयनसम्प्राप्तां किमेतदिति सोऽब्रवीत् ।।
नानुरूपमिदं तत्ते वयसश्चारुहासिनि ।। १२ ।।

अभग्नब्रह्मचर्योऽस्मि परदारविवर्जकः ।।
स्वच्छन्दं मामवज्ञाय किमिदं कर्तुमीहसे ।। १३ ।।
दिगुवाच ।।
न वयं द्विज तारुण्ये चपलाः केवलं स्त्रियः ।।
वयसोन्तेऽपि चापल्यं भजामः कामचोदिताः ।। १४ ।।
न श्रुतं तत्त्वया मन्ये स्त्रीशीलं द्विजसत्तम ।।
नैता वयसि रज्यन्ते न रूपे न कुले श्रुते ।। १५ ।।
शीले वेशे धने शौर्ये रज्यन्ते क्वचिदेव तु ।।
कामयन्त्येव पुरुषं यथालाभमिति श्रुतिः ।। १६ ।।
यासां हि रक्षा महती तास्त्रियः कुब्जवामनैः ।।
प्रेष्यैर्वापीह सज्जन्ते पुमांसमिति भार्गव ।। १७ ।।
नाग्निस्तृप्यति काष्ठैर्वा नापगाभिर्महोदधिः ।।
नान्तकः सर्वभूतैर्वा न पुंभिर्वामलोचनाः ।। १८ ।।
लीलयैव कुलं घ्नन्ति स्मयमानास्तु योषितः ।।
दुर्लभा हि स्त्रीरमणात्स्वभावेन भृगूत्तम ।। १९ ।।
रहो नास्ति क्षणो नास्ति नास्ति चोपनिमन्त्रकः ।।
तेन धर्मज्ञ नारीणां सतीत्वमुपजायते ।। 3.224.२० ।।
प्रेषितस्त्वं महाभाग मत्समीपं महात्मना ।।
स्त्रीणां शीलमिह ज्ञातुमस्मद्दृष्टं तथा श्रुतम् ।।। ।। २१ ।।
एतज्ज्ञात्वा जुगुप्सां च स्त्रीणां कार्या न च त्वया ।।
मूलं धर्मार्थकामानां यतस्ता एव योषितः ।। २२ ।।
वह्निरन्नं जलं चैव नराणां धृतिहेतवः ।।
घातकाश्च त एवोक्तास्तथा ज्ञेयाश्च योषितः ।। २३ ।।
वृत्तिर्लोके यथा नास्ति वह्नयन्नसलिलैर्विना ।। ।
गृहाश्रमस्तथा नास्ति विना स्त्रीभिः कथञ्चन ।। २४ ।।
तस्मात्ताः प्रज्ञया रक्ष्या नोग्रेण मृदुना न च ।।
स्त्रियो मूलमनर्थानां त्रिवर्गस्य च साधनम् ।। २५ ।।
तासां न गच्छेद्विश्वासं मणिवद्गोपयेत्तु ताः ।।
गृहकार्योद्यताः कृत्वा रक्ष्यास्ता भूतिमिच्छता ।। २६ ।।
एतच्छ्रुत्वा द्वितीयेह्नि पूजितः स तया स्त्रिया ।।
जगाम धनदावासं ततोऽपि श्वशुरालयम् ।। २७ ।।
ततः श्वशुरमासाद्य सर्वं तस्मै न्यवेदयत ।।
स च पप्रच्छ तं विप्रं श्रुत्वा स्त्रीणां विचेष्टितम् ।। २८ ।।

बुद्धिर्निवेष्टुं सञ्जाता न वा जाता वदस्व तत् ।।
एतच्छ्रुत्वोत्तरं वाक्यमष्टावक्रोऽब्रवीन्मुनिम् ।।२९।।
न चाप्येषा गतिः क्षेम्या न चान्या विद्यते गतिः ।।
तस्मात्प्रयच्छ धर्मज्ञ पत्न्यर्थं स्वसुतां मम ।। 3.224.३० ।।
एतच्छ्रुत्वा ददौ तस्मै स्वसुतां भार्गवो मुनिः ।।
तिथौ दिवसनक्षत्रे मुहुर्ते चाभिपूजिते ।। ३१ ।।
त्रिवर्गमूलं सम्प्राप्य तां भार्यामसितेक्षणाम् ।।
जगाम परमां तुष्टिं मुमुदे च तया सह ।।३२।।
ररक्ष चैनां स ततो महात्मा कृत्वा च नित्यं गृहकार्ययुक्ताम् ।।
आराधयामास च सा द्विजेन्द्रं धर्मे निविष्टा परमा च साध्वी ।। ३३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे अष्टावक्रदिक्संवादो नाम
चतुर्विंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२४ ।।
3.225
मार्कण्डेय उवाच ।।
व्रतं कंचिन्ममाचक्ष्व सर्वकल्मषनाशनम् ।।
व्रतानामुत्तमं ब्रह्मन्पवित्रं पुण्यवर्धनम् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
रोचं तु पौरुषं प्राप्य सोपवासो जितेन्द्रियः ।। २ ।।
पौरुषेण च सूक्तेन स्नातः प्रयतमानसः ।।
तेनैव तर्पणं कृत्वा जाप्यं च मनुजोत्तम ।। ३ ।।
अष्टपत्रस्य पद्मस्य मध्ये हंसं जनार्दनम् ।।
पौरुषेण च सूक्तेन सत्कृतं पूजयेन्नरः ।। ४ ।।
पुष्पैर्भूयस्तथा धूपैः फलैश्च तदनन्तरम् ।।
दीपेन च ततो राजन्नैवेद्येन ततः परम् ।। ५ ।।
पौरुषेण च सूक्तेन ततो वह्निं समर्चयेत् ।।
ततस्तु धेनुर्दातव्या कर्मान्ते च पयस्विनी ।। ६ ।।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं परम पावनम् ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति ये दिव्या ये च मानुषाः ।। ७ ।।
अश्वमेधमवाप्नोति राजसूयं च विन्दति।।
भुक्त्वा भोगांस्ततः पश्चान्मोक्षमाप्नोत्यसंशयम् ।। ८ ।।
माङ्गल्यमेतत्परमं पवित्रं श्रीवर्धनं धर्मविवर्धनं च ।।
व्रतोत्तमं पापहरं नृलोके हंसव्रताख्यं पुरुषेण कार्यम् ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसव्रतनिरूपणो नाम
पञ्चविंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २२६-२३०

3.226
वज्र उवाच ।।
विष्णुना देवदेवेन हंसरूपेण किं कृतम् ।।
एनं मे संशयं छिन्धि मार्कण्डेय महामुने ।।१।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
आसीत्प्रजा ज्ञाननिष्ठा पूर्वं कृतयुगे नृप ।।
जनानां ज्ञाननिष्ठत्वात्तदा यदुकुलोद्वह ।। २ ।।
स्वयं प्रभुत्वमभवत्तथा देवगणानि च ।।
तथा कृतयुगस्यान्ते प्रावर्तन्त परिग्रहे ।।३।।
परिग्रहात्ततो लोभो लोभाद्द्वेषोऽभवत्ततः ।।
रागद्वेषाभिभूतानां ज्ञानमन्तरधीयत ।। ४ ।।
नष्टज्ञाने तथा लोके धर्मो नाशमुपागमत् ।।
धर्मे नष्टे तु नश्यन्तं दृष्ट्वा लोकं जनार्दनः ।। ५ ।।
भूत्वा हंसस्समो वर्णे विजहार महीमिमाम् ।।
सुपक्षो देवचरणः सुचञ्चुः स्वायतेक्षणः ।। ६।।
स सदर्श तदा देशे कस्मिंश्चित्संस्थितानृषीन् ।।
ध्यायन्तो मूढविज्ञानाः किंकर्तव्यपरायणाः ।।७।।
स तान्दृष्ट्वा तु पप्रच्छ तेषां कुशलमव्ययम् ।।
ते तमूचुः कुतो नष्टे ज्ञाने नः कुशलं द्विज ।। ८ ।।
तानब्रवीन्मुनीन्सर्वान्स हंसः पक्षिराट् ततः ।।
ज्ञानं प्रकाशयिष्यामि तं निबोधत सत्तमाः ।। ९ ।।
एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं हंसेनोक्तं महात्मना ।।
हंसमूचुर्महात्मानो भव त्राता द्विजोत्तम ।। 3.226.१० ।।
ज्ञाननाशेन सकलं मा नश्यत्वखिलं जगत ।।
आदावेव त्वमात्मानं ब्रूह्यस्माकं महाखग ।। ११ ।।
वयं हि भ्रष्टविज्ञानास्त्वां न विद्मो महाद्युते ।।
तानब्रवीद्द्विजान्हंसो विष्णुरस्मि द्विजोत्तमाः ।। ।। १२ ।।
तं ते ज्ञात्वा तदा विष्णुं पूजयामासुरञ्जसा ।।
अब्रुवंश्च तथा ज्ञानं यथोक्तं तेन यादव ।। १३ ।।
ददुश्च गूढं शिष्येभ्यो नाशभीतास्तथा परम्।।
ततः प्रभृति लोकोऽस्मिञ्ज्ञानिनः केचिदेव तु ।। १४ ।।
एवं कृत्वा विष्णुना हंसरूप ज्ञानं नष्टं विप्रमुख्येषु दत्तम् ।।
ज्ञाने प्राप्ते भूतले नष्टशोकाः सर्वे चासन्विप्रमुख्या नृवीर ।। १५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतायां हंसप्रादुर्भाववर्णनोनाम षड्विंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२२६ ।।
3.227
वज्र उवाच ।।
किमुक्तं तेन हंसेन ऋषीणां भावितात्मनाम् ।।
एतं मे संशयं छिन्धि भृगुवंशविवर्धन ।।१।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
बहूक्तं तेन हंसेन चर्षीणां भावितात्मनाम् ।।
तस्मात्किञ्चिदहं वक्ष्ये तन्मे निगदतः शृणु ।। २ ।।
ऋषय ऊचुः ।।
वर्णानामाश्रमाणां च ब्रूहि धर्मं द्विजोत्तम।।
तथा भक्ष्यमभक्ष्यं च शौचाशौचं तथैव च।।३।।
हंस उवाच।।
यजनं याजनं दानं विशिष्टश्च प्रतिगृहः ।।
अध्यापनमध्ययनं विप्रकर्म प्रकीर्तितम् ।। ४ ।।
दानमध्ययनं यज्ञः पाशुपाल्यं वणिक्क्रिया ।।
अमात्सर्यं च धर्मज्ञ धर्मस्साधारणो मतः ।। ५ ।।
आनुलोम्येन वर्णानां जातिर्मातृसमा भवेत् ।।
प्रतिलोमोद्भवाः सर्वे भवन्त्यार्यविगर्हिताः।।६।।
सूतो वैदेहकश्चैव चाण्डालश्च द्विजोत्तमाः।।
विज्ञेया ब्राह्मणीपुत्राः क्षत्रविट्शूद्रयोनितः ।। ७ ।।
मागधः पुक्कसश्चैव विट्शूद्रैः क्षत्त्रियासुतौ ।।
आयोगवश्च वैश्यायां शूद्रपुत्रः प्रकीर्तितः ।। ८ ।।
अन्ये वक्तुं न शक्यन्ते सङ्करात्सङ्करोद्भवाः ।।
विवाहः सदृशश्चैषां नोत्तमैर्नाधमैः सह ।। ९ ।।
सूतानामश्वसारथ्यं मागधानां स्तुतिक्रिया ।।
वैदेहः स्यात्तन्त्रिजीवः पुक्कसानां च व्याधता ।। 3.227.१० ।।
आयोगवस्य शिल्पानि रंगावतरणं तथा ।।
चण्डालानामसंस्पर्शस्तथा वैधव्यगामिता ।। ।। ११ ।।
गोब्राह्मणार्थे समरे हतानां स्त्रीबालहेतोर्यदि वाप्यशेषम् ।।
स्वाम्यर्थकार्यं यदि वा प्रकुर्वतां सिद्धिः प्रदिष्टा न हि संशयोऽत्र ।। १२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतायां वर्णधर्मवर्णनो नाम सप्तविंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२७ ।।
3.228

हंस उवाच ।।
उपनीय गुरुः शिष्यं शिक्षयेच्छौचमादितः ।।
आचारमग्निकार्यं च सन्ध्योपासनमेव च ।। १ ।।
प्रयतः कल्यमुत्थाय स्नातो हुतहुताशनः ।।
अभिगम्य गुरोः कुर्यात्प्रयतस्त्वभिवादनम् ।। २ ।।
अनुज्ञातस्तु गुरुणा ततोध्ययनमाचरेत् ।।
भैक्ष्यचर्यां ततः कुर्याद्ब्राह्मणेषु यथाविधि ।। ३ ।।
गुरोः कुले न भिक्षेत भुञ्जीत तदनुज्ञया ।।
हितप्रिये गुरोः कार्ये भक्त्याहङ्कारवर्जितः ।। ४ ।।
मधुमांसाञ्जनं श्राद्धं नृत्तं गीतं च साहसम् ।।
हिंसा परापवादं च मण्डनं च विवर्जयेत् ।। ५ ।।
मेखलामजिनं दण्डं धारयेत्प्रयतः सदा ।।
विनष्टान्यप्सु विक्षिप्य तथान्यानपि धारयेत् ।। ६ ।।
अधःशायी भवेन्नित्यं ब्रह्मचारी समाहितः ।।
एवं व्रतस्तु कुर्वीत वेदस्वीकरणं बुधः ।। ७ ।।
गुरवे वचनं दत्त्वा स्नायाच्च तदनुज्ञया ।।
आशरीरविमोक्षाद्वा वसद्गुरुकुले द्विजाः।।८।।
एवं व्रतान्ते गुरुवे च दत्त्वा वरं यथावत्परिपूर्णविद्यः।
गृहाश्रमी स्याद्विधिवद्द्विजेन्द्रो यात्रास्यलोकद्वितीयं प्रदिष्टम् ।। ९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ०ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतायां ब्रह्मचारिव्रतवर्णनो नामाष्टाविंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२२८।। ।।

3.229

।। हंस उवाच ।। ।।
ततो गृहाश्रमे तिष्ठन्नग्नीनाधाय धर्मवित् ।।
कृत्वा विवाहं विधिवद्धर्मेण च धनागमम् ।। १ ।।
त्रिवर्गं तत्र सेवेत यज्ञैश्च विविधैर्यजेत् ।।
आचारपालनं कुर्याद्वेदाध्ययनमेव च ।। २ ।।
उत्सर्गं छन्दसां कुर्याच्छुक्लान्ते श्रावणस्य च ।।
पौषमासस्य रोहिण्यामुपाकर्म विधीयते ।। ३ ।।
उत्सर्गानन्तरं वेदं नाधीयीत कदाचन ।।
तत्रापि शास्त्राध्ययनं द्विजातीनां विधीयते ।। ४ ।।
यत्नः कार्यः पूजने चातिथीनां चैतत्कार्यं सर्वकालं गृहस्थैः ।।
नान्यो धर्मो विद्यते तस्य विप्राश्चैतद्धर्मं तस्य श्रेष्ठं प्रदिष्टम् ।।५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्र संवादे हंसगीतायां गृहस्थधर्मवर्णनो

नामैकोनत्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २२९ ।।
3.230
हंस उवाच ।।
कीनाशबद्धचौराणां क्लीबरङ्गावतारिणाम् ।।
पतितव्रात्यदुष्टानां तथा बन्धनरक्षिणाम् ।। १ ।।
उदक्याविधवावापपाषण्डवधजीविनाम् ।।
चिकित्साजीवकव्याधपुंश्चलीनृपविद्विषाम् ।।२ ।।
चर्मकारायुधाजीविशस्त्रविक्रयकारिणाम् ।।
चैलधावनृशंसार्तस्त्रीजितग्रामयाजिनाम् ।। ३ ।।
तुन्नवायकदम्बस्य कूटकृच्छूद्रयाजिनाम् ।।
एषामन्नं न भोक्तव्यं यश्च दद्यादनर्चितम् ।। ४ ।।
पर्यायान्नं क्षुतं चैव संघुष्टं पतितेक्षितम् ।।
शुल्कं पर्युषितोच्छिष्टं तथा चोच्छिष्टजीविनः ।। ५ ।।
उदक्यया तथा स्पृष्टं यच्च घ्रातं गवा शुना ।।
केशकीटावपन्नं च पक्षिजग्धं तथैव च ।। ६ ।।
दासार्धसीरि गोपाल नापितान्नं तथाविनाम् ।।
शूद्रस्यान्नं तथा श्राद्धमात्मविक्रयिणस्तथा ।। ७ ।।
अन्नं पर्युषितं भोज्यं स्नेहाक्तं रागषाण्डवत् ।।
निस्नेहा अपि गोधूमयवपौराणनिम्बकाः ।। ८ ।।
अजागोमहिषीवर्ज्यं सर्वाण्यपि पयांसि च ।।
अनिर्दशाहं तेषां वै विवत्सायाश्च गोस्तथा ।। ९ ।।
कपिञ्जलस्तितित्तिरिश्च मयूरो लावकस्तथा ।।
एते हि पक्षिणो भक्ष्या न तु शेषाः कथञ्चन ।। 3.230.१० ।।
शशकः शल्यको गोधा खड्गः कूर्मस्तथैव च ।।
भक्ष्याः पञ्चनखेष्वाहुरभक्ष्याश्चोभयादतः ।। ११ ।।
सर्वे चैकशफा वर्ज्यास्तथा ज्ञाता मृगद्विजाः ।।
लशुनं गृञ्जनं चैव पलाण्डुकवकानि च ।। १२ ।।
लोहितान्वृक्षनिर्यासाञ्शिग्रुश्लेष्मातकं तथा।।
अभक्ष्याणि द्विजातीनां खुर्खण्डानि तथैव च ।। १३ ।।
वृथा कृसरसंयावपायसापूपशष्कुलीः ।।
अनुपाकृतमांसानि देवान्नानि हवींषि च ।। १४ ।।
मांसाशनं नैव बुधस्तु कुर्याद्वृथा द्विजेन्द्रा नरकस्य हेतुम् ।।
मांसं हि यो नात्ति स याति नाकं लोके तथास्मिन्सुखसङ्गतिः स्यात् ।। १५ ।। इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे

तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतायां भक्ष्याभक्ष्यवर्जनं नाम त्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ॥
२३० ॥

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २३१-२३५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.231
।। ।। हंस उवाच ।। ।।
पाषाणरुक्मरजतसन्नतोयाजवर्मणाम् ।।
पत्रमूलफलानां च तृणानां च तथा द्विजाः ।। १ ।।
वैदलानां च रज्जूनां वारिणा शुद्धिरिष्यते ।।
उष्णेन पात्रचमससस्रुक्स्रुवाणां विधीयते ।। २ ।।
भूशुद्धिर्मार्जनाद्दाहात्कालाङ्गोक्रमाणात्तथा ।।
अम्लोदकेन ताम्रस्य तथा कांस्यस्य भस्मना ।। ३ ।।
निर्मलीकरणाच्छुद्धिः सर्वलोहस्य चेष्यते ।।
स्फ्यशूर्पाजिनधान्यानां मुसलोलूखलाश्मनाम् ।। ४ ।।
प्रोक्षणं संहतानां च बहूनां धान्यवाससाम् ।।
गोमूत्रेण च शृङ्गास्थ्नां तक्षणाद्दारवस्य च ।। ५ ।।
द्रवाणामपि द्रव्याणां शुद्धिरुत्प्लवनात्स्मृता ।।
सोष्णैरुदकगोमूत्रैः शुद्ध्यन्त्याविककौशिकाः ।। ६।।
सश्रीफलैरंशुपट्टं माञ्जिष्ठैः कुतपं तथा ।।
सगौरसर्षपैः क्षौमाः पुनः पाकैर्महीमयम् ।। ७ ।।
मलैर्मद्यैः सुराभिश्च स्पृष्टं पाकान्न शुद्ध्यति ।।
वसाशुक्रमसृङ्मज्जामूत्रविट्कर्णविण्णखाः ।। ८ ।।
श्लेष्माश्रुदूषिकाः स्वेदो द्वादशैते नृणां मलाः।।
खार्जूरमैक्षवण्टाङ्कं मृद्वीकारसमेव च ।। ९ ।।
मद्यान्येतानि जानीयाच्छुक्तमासवमेव च ।।
गौडी पैष्टी च माध्वी च विज्ञेया त्रिविधा सुरा ।। 3.231.१० ।।
अमेध्याङ्गस्य मृत्तोयशुद्धिर्गन्धापकर्षणात् ।।
कृत्वा मूत्रपुरीषं च भुक्त्वा सुप्तोत्थितस्तथा ।। ११ ।।
रथ्यामाक्रम्य चाचामेदुपविष्ट उदङ्मुखः ।।
शावं तदङ्गधूपं च चाण्डालं सूतिकां तथा ।। १२ ।।
शवस्पृशं तथा स्पृष्ट्वा कटधूमे समैथुने ।।
स्नानमेतेषु कर्तव्यमश्रुपाते च दुःखजे ।। १३ ।।
सर्वेषां वायुना शुद्धिर्गृहाणां लेपनेन च ।।
आकराः शुचयः सर्वे मुखजायाश्च विप्लुषः ।। १४ ।।
राजा न दुष्टो न तथा च वायुर्दुष्टा द्विजेन्द्रा न च मक्षिका वै ।।
अदुष्टमुक्तं च तथाप्यदृष्टसदृष्टमुक्तं च तथांशुजालम् ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतायां द्रव्यशुद्धिवर्णनो

नामैकत्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २३१ ।।
3.232
हंस उवाच ।।
दशाहं शावमाशौचं सपिण्डेषु विधीयते ।।
ब्राह्मणस्य द्विजश्रेष्ठ द्वादशाहं महीभुजः ।। १ ।।
पक्षं वैश्यस्य शूद्रस्य मासं चैव विधीयते ।।
जनने चैव मरणे नैपुण्याच्छुद्धिमिच्छताम् ।। २ ।।
प्रथमान्ते विशुद्धिः स्यात्समानस्य द्विजोत्तमाः ।।
द्वितीयान्ते तथा ज्ञेया असमानस्य नित्यदा ।। ३ ।।
अव्यतीते दशाहे तु श्रुत्वा मरणजन्मनी ।।
यच्छेषं दशरात्रस्य तावदेवाशुचिर्भवेत् ।। ४ ।।
अतीते दशरात्रे तु वर्षस्याभ्यन्तरे तथा ।।
त्रिरात्राच्छुद्धिरुद्दिष्टा स्नातस्य तु ततः परम् ।। ५ ।।
रात्रिभिर्मासतुल्याभिर्गर्भस्रावे विशोधनम् ।।
आदन्तजन्मनः सद्य आचूडस्याप्यहर्निशम् ।। ६ ।।
त्रिरात्रमाव्रतादेशाद्दशरात्रमतः परम् ।।
कन्यानां तु व्रतस्थाने विवाहः परिकीर्तितः ।। ७ ।।
विवाहितासु नाशौचं पितृपक्षे विधीयते ।।
मातामहे त्रिरात्रं स्याद्भार्यास्वन्यगतासु च ।। ८ ।।
परपूर्वासु च स्वासु पुत्रेष्वन्यगतेषु च ।।
आचार्ये च तथा प्रेते निवासवसुधाधिपे ।। ९ ।।
आचार्यपत्निपुत्रेषु शिष्ये सब्रह्मचारिषु ।।
एकरात्रमशौचं स्यादन्नदे तु तथा मृते ।। 3.232.१० ।।
भृग्वग्निनाशकाम्भोभिर्हतानामात्मघातिनाम् ।।
पतितानां च नाशौचं विद्युच्छस्त्रहताश्च ये ।। ११ ।।
छत्रिव्रतिब्रह्मचारिनृपकोशकदीक्षिताः ।।
नाशौचभाजः कथिता राजाज्ञाकारिणश्च ये ।। १२ ।।
अतीत वार्षिके शूद्रे पञ्चाहाच्छुद्धिरिष्यते ।।
द्वादशाहेन शुद्धिः स्यादतीते वत्सरत्रये ।। १३ ।।
गतैः संवत्सरैः षडभिर्मासेन परिकीर्तिता ।।
प्रेतानुगमने स्नानं घृतप्राशश्च शोधनम् ।।१४।।
जननमरणयोर्दशाहेन भवति न शौचविधिर्न विप्रभोज्यम्।।
न च भवति प्रतिग्रहेपि दोषो द्विपदचतुष्पदधान्य दक्षिणासु ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतायामाशौचविधिवर्णनो नाम

द्वात्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽ ध्यायः ।। २३२ ।।
3.233
हंस उवाच ।।
अङ्गुल्यग्रे स्मृतं दैवं पित्र्यं तर्जनिमूलगम् ।।
अङ्गुष्ठमूले ब्राह्मं तु कनिष्ठायाश्च मानुषम् ।। १ ।।
उपस्पृशेत्तु ब्राह्मेण देवा दिव्येन तर्पयेत् ।।
पितॄन्पित्र्येण धर्मज्ञ मानुष्येण तथा पिबेत्।।२।।
अविकार्ये तथा जप्ये यजने याजने तथा ।।
अध्यापने चाध्ययने भवेन्नान्यमना नरः।।३।।
एतेष्वेव तु कार्येषु गुरूणामपि सन्निधौ ।।
उद्धरेद्दक्षिणं पाणिं गृह्णीयान्न च पादुके ।।४।।
अग्निकार्यं देवकार्यमुपस्पर्शनमेव च ।।
भोजनं पितृकार्यं च बहिर्जानु न कारयेत् ।।५।।
न नाम दीक्षितस्येह गृह्णीयाद् वृष्टयः क्वचित् ।।
गुरोर्न केवलं नाम गृहीतव्यमथापि च।।६।।
याचमानं यथाशक्त्या न कुर्याद्विमुखं क्वचित् ।।
दैवं पूर्वाह्णिकं कार्यं त्वपराह्णे तु पैतृकम् ।। ७ ।।
अतिथीनां तथा पूजा सर्वकालं विधीयते ।।
यद्विशिष्टतमं लोके यच्चास्ति दयितं गृहे ।। ८ ।।
तत्तद्गुणवते देयं तदेवाक्षयमिच्छता ।।
प्रियाणि लभते लोके प्रियदः प्रियकृत्तथा ।। ९ ।।
प्रतिश्रुतं प्रयत्नेन दातव्यमृषिसत्तमाः ।।
अप्रयच्छंस्तदाप्नोति मूर्तीष्टकृतसंशयम् ।। 3.233.१० ।।
नरकं महदाप्नोति शृगालश्चैव जायते ।।
माता पिता गुरुश्चैव ज्येष्ठो भ्राता तथा स्वसा ।। ११ ।।
पितृव्यो मातुलश्चैव तथा मातृष्वसा द्विजाः ।।
पितृष्वसा तथा श्वश्रूर्गुरुभार्या तथैव च।। ।। १२ ।।
मातामहश्च श्वशुरः पूजनीयाः प्रयत्नतः ।।
प्रत्युत्थानश्च कर्तव्यं तेषां पूर्वाभिवादनम् ।। १३ ।।
मातुलश्च पितृव्यश्च यदा स्यातां कनी यसौ ।।
नाभिवाद्यास्तु ते पूर्वं प्रत्युत्थानं तु कारयेत् ।। १४ ।।
उच्छिष्टो न स्पृशेच्छीर्षं सर्वे प्राणास्तदाश्रयाः ।।
पूर्वां सन्ध्यां जपंस्तिष्ठेदासीनश्चैव पश्चिमाम् ।। १५ ।।
मध्यन्दिने निशाकाले त्वर्धरात्रे विशेषतः ।।

चतुष्पथं न सेवेत उपसन्ध्ये तथैव च ।। १६ ।।
नास्तिक्यं वेदनिन्दाञ्च देवतानाञ्च कुत्सनम् ।।
द्वेषस्तम्भातिमानौ च तैक्ष्ण्यं चैव विवर्जयेत ।। १७ ।।
परस्य दण्डं नोद्यच्छेत्क्रुद्धो नैनं निपातयेत् ।।
अन्यत्र पुत्राच्छिष्याद्वा शिष्ट्यर्थं ताडनं स्मृतम् ।। १८ ।।
न ब्राह्मणं परिवदेन्नक्षत्राणि न निर्दिशेत् ।।
तिथिं पक्षस्य न ब्रूयात्तथास्यायुर्न रिष्यते ।। १९ ।।
प्रागस्तशायी न भवेन्न चाभ्युदयशायिकः ।।
अवलोक्यो न चादर्शो मलिनो बुद्धिमत्तरैः ।। ३.२३३.२० ।।
अकृत्वा देवतापूजां नान्यं गच्छेत्कदाचन ।।
अन्यत्र तु गुरुं वृद्धं धार्मिकं वा विचक्षणम्।।२१।।
वर्जयेच्च तथा प्राज्ञाश्चासनाकर्षणं सदा ।।
स्नात्वा तु नावमाजेत गात्राणि तु विचक्षणः ।। २२।।
विपर्ययं न कुर्वीत वाससो बुद्धिमान्नरः ।।
तथा नान्यधृतं धार्यं न चापदशमेव च ।। २३ ।।
अन्यदेव भवेद्वासः शयनीये द्विजोत्तमाः ।।
अन्यद्रथ्यासु देवानां त्वर्चायामन्यदेव तु ।। २४ ।।
उपवासं तु कुर्वीत स्नातः शुचिरलंकृतः ।।
पर्वकालेषु सर्वेषु ब्रह्मचारी तथा भवेत् ।। २५ ।।
पिप्पलं च वटञ्चैव शणशाकं तथैव च ।।
उदुम्बरं न खादेत भव्यार्थी पुरुषः सदा ।।२६ ।।
पुत्रमांसोपमं मांसं पृष्ठमांसं च वर्जयेत् ।।
पाणौ च लवणं रात्रौ दधिसक्तूंस्तथैव च ।। २७ ।।
सायं प्रातश्च भुञ्जीत नान्तराले कदाचन ।।
सायं प्रातर्मनुष्याणामशनं देवनिर्मितम् ।। २८ ।।
भूमौ सदैव चाश्नीयान्न चासीनो च शब्दवत् ।।
तोयपूर्णं यदा पानमतिथिभ्यो द्विजोत्तमाः ।। २९ ।।
पश्चाद्भुञ्जीत मेधावी न चाप्यन्यमना नरः ।।
न धावेद्वर्षमाणे तु नदीं मत्तां न लङ्घयेत् ।।३.२३३.३०।।
गां चरन्तीं पिबन्तञ्च वत्सकं न निषेधयेत ।।
समानमेकपङ्क्त्यां तु देयमन्नं तथा भवेत्।।३१।।
पङ्क्त्यान्तु विषमं दत्त्वा नरकं प्रतिपद्यते ।।
विषं हालाहलं भुङ्क्ते यो प्रदाय सुहृज्जने ।। ३२ ।।

लोष्ठमर्दी तृणच्छेदी नखखादी च यो नरः ।।
नित्योच्छिष्टो भवेद्यः स नेहायुर्विन्दते महत् ।। ३३ ।।
परं ज्ञेयमनायुष्यं परदाराभिमर्शनम् ।।
उदक्यागमनं ज्ञेयमलंघ्यं परमं सुखम् ।। ३४ ।।
पुरीषमूत्रे नोदीक्षेन्नाधितिष्ठेत्कदाचन ।।
उदक्यया तु संभाषां न तु कुर्वीत कर्हिचित् ।। ३५ ।।
नाधितिष्ठेत्तुषं जातु केशभस्मकपालिकाः ।।
अन्यस्य चाप्युपस्थानं दूरतः परिवर्जयेत् ।। ३६ ।।
त्रीणि तेजांसि नोच्छिष्टो नालभेत कदाचन ।।
अग्निं गां ब्राह्मणं चैव तथा ह्यायुर्न रिष्यते ।। ३७ ।।
त्रीणि तेजांसि चोच्छिष्टो नोदीक्षेत कदाचन ।।
सूर्याचन्द्रमसौ चैव नक्षत्राणि च सर्वशः ।। ३८ ।।
नावमन्येत धर्मज्ञ त्रीणि तेजांसि पण्डितः ।।
अग्निं च कुलपुत्रं च ब्राह्मणञ्च द्विजोत्तमाः ।। ३९ ।।
त्रीन्कृशान्नावजानीयाद्दीर्घमायुर्जिजीविषुः ।।
ब्राह्मणं क्षत्रियं सर्पं सर्वे ह्याशीविषास्त्रयः ।। 3.233.४० ।।
नाध्यापयेदथोच्छिष्टो नाधीयीत कदाचन ।।
सर्वं च तिलसंबद्धन्नाद्यादस्तमिते रवौ ।। ४१ ।।
ऊर्ध्वप्राणा ह्युत्क्रमन्ति यूनः स्थविर आयति ।।
प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान्प्रतिपद्यते ।। ४२ ।।
अभिवादयेत वृद्धांश्च आसनं चैव दापयेत् ।।
कृताञ्जलिरुपासीत गच्छतः पृष्ठतोऽन्वियात् ।। ४३ ।।
नासीत चासने भिन्ने भिन्नं कास्यं च वर्जयेत् ।।
नैकवस्त्रेण भोक्तव्यं न नग्नः स्नानमर्हति ।। ४४ ।।
गुरुणा वैरनिर्बन्धो न कर्त्तव्यः कदाचन ।।
अनुमान्यः प्रसाद्यश्च गुरुः क्रुद्धो विजानता ।। ४५ ।।
दूरादावसथान्मूत्रं दूरादात्मावसेचनम् ।।
उच्छिष्टोन्मार्जनं चैव दूरात्कार्यं विजानता ।। ४६ ।।
उपानहो च वस्त्रं च धृतमन्यैर्न धारयेत् ।।
पादं पादेन नाक्रामेन्न कण्डूयेन्न शौचयेत् ।। ४७ ।।
हीनाङ्गानतिरिक्ताङ्गान्विद्याहीनान्विगर्हितान् ।।
रूपद्रविणहीनांश्च सत्त्वहीनांश्च नाक्षिपेत् ।। ४८ ।।
भुञ्जानो ब्राह्मणश्रेष्ठो नैव शङ्कां समाचरेत् ।।

दधि चाप्यनुपानं च न कर्त्तव्यं भवार्थिना ।। ४९ ।।
आचम्य चैव हस्तेन परिस्राव्यं तथोदकम् ।।
अङ्गुष्ठचरणस्याग्रे दक्षिणस्य तथोपरि ।। ३.२३३.५० ।।
परापवादं न ब्रूयान्नाप्रियश्च कदाचन ।।
न मन्युः कस्यचित्कार्यः कदाचिदपि वै द्विजः ।। ५१ ।।
होमश्चानुदिते सूर्ये दातव्यो द्विजपुङ्गवाः ।।
तावद्भवति वह्निस्थो यावन्नोदेति भास्करः ।। ५२ ।।
परीप्सितं च वह्निस्थः सम्यग्दत्तामथाहुतिम् ।।
तदा भासयते सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।। ५३ ।।
पतितैस्तु कथां नेच्छेद्दर्शनं चापि वर्जयेत् ।।
संसर्गं न च गच्छेत्तु तथास्यायुर्न रिष्यते ।। ५४ ।।
वृद्धो ज्ञातिस्तथा मित्रं दरिद्रं च कुलोद्गतम् ।।
गृहे वासयितव्यानि धन्यानि मुनिसत्तमाः ।। ५५ ।।
ब्राह्मणस्य पदाभ्यां तु वसेत्पूजितमालयम् ।।।
सन्ध्यास्वध्ययनं वर्ज्यं भोजनं स्वपनक्रिया ।। ५६ ।।
नक्तं न कुर्यात्पित्र्याणि भुक्त्वा चैव प्रसाधनम् ।।
पानीयस्य क्रिया नक्तं न कार्या भूतिमिच्छता ।। ५७ ।।
अनिमन्त्रितो न गच्छेत्तु यज्ञं गच्छेत्तु दर्शकः ।। ५८।।
चरितानि पुराणानां श्रोतव्यानि पुनःपुनः ।।
श्रुतिस्मृत्युदितं धर्मं त्वनुतिष्ठेत्तथा सदा ।। ५९ ।।
सुखी स्यात्तत्प्रसक्तस्तु इह लोके परत्र च ।। ३.२३३.६० ।।
श्रुतिस्तु वेदो विज्ञेयो धर्मशास्त्रं तथा स्मृतिः ।
ते सर्वार्थेषु मीमांस्ये ताभ्यां धर्मो हि निर्बभौ ।। ६१ ।।
योऽवमन्येत भूतेभ्यो हेतुशास्त्राश्रयाद्द्विजाः ।।
साधुभिः स बहिष्कार्यो नरकाग्नेस्तु भाजनम् ।। ६२।।
वेदः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः ।।
एतच्चतुर्विधं प्राहुः साधूनां धर्मलक्षणम् ।।६३।।
चातुर्वर्ण्यव्यवस्थानं यस्मिन्देशे न विद्यते ।।
स म्लेच्छविषयो ज्ञेय आर्यावर्त्तमतः परम् ।।६४।।
सरस्वतीदृषद्वत्योर्देवनद्योर्यदन्तरम् ।।
तं देवविहितं देशं ब्रह्मावर्तं प्रचक्षते ।। ६५ ।।
यस्मिन्देशे य आचारः पारम्पर्यक्रमागतः ।।
वर्णानां सान्तरालानां स सदाचार उच्यते ।। ६६ ।।

वैदिकैः कर्मभिः पुण्यैर्निषेकादिर्द्विजन्मनाम् ।।
कार्याः शरीरसंस्काराः पावनाः प्रेत्य चेह च।।६७।।
गार्भैः कृत्यैर्जातकर्मचौलमौञ्जीनिबंधनैः ।।
वैजिकं गार्भिकं चैनो द्विजानामपहन्यते ।। ६८ ।।
स्वाध्यायेन व्रतैर्होमैस्त्रैविद्येनेज्यया सुतैः ।।
महायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मीयं क्रियते तनुः।।६९।।
गर्भाष्टमेब्दे कुर्वीत ब्राह्मणस्योपनायनम् ।।
गर्भादेकदशे राज्ञो गर्भात्तु द्वादशे विशः।।3.233.७०।।
आषोडशाद्ब्राह्मणस्य सावित्री नातिवर्तते।।
आद्वाविंशात्क्षत्त्रबन्धोराचतुर्विजतेर्विशः।।७१।।
अत ऊर्ध्वं त्रयोप्येते यथाकालमसंस्कृताः।।
सावित्रीपतिता व्रात्या भवन्ति च विगर्हिताः।।७२।।
ब्रह्मणः प्रणवं कुर्यादादावन्ते च सर्वदा।।
स्रवत्यनोंकृतं पूर्वं परस्ताच्च विशीर्यते ।। ७३ ।।
इन्द्रियाणां विचरतां विषयेष्वपहारिषु ।।
संशये यत्नमातिष्ठेद्विद्वान्यन्तेव वाजिनाम् ।। ७४ ।।
वशीकृत्वेन्द्रियग्रामं संयम्य च मनस्तथा ।।।
सर्वान्संसाधयत्यर्थानक्षिण्वन्योगतस्तनुम् ।। ७५ ।।
न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ।।
हविषा कृष्णवर्त्मेव भूय एवाभिवर्धते ।।७६।।
या दुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न जीर्यति जीर्यतः ।।
यासौ प्राणान्तिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् ।।७७।।
त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः।।
कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत् ।। ७८ ।।
इन्द्रियाणां प्रसङ्गेन दोषमन्वेत्यसंशयम् ।।
संनियम्य तु तान्येव ततः सिद्धिं स गच्छति ।। ७९ ।।
अभिवादनशीलस्य नित्यं वृद्धोपसेविनः ।।
चत्वारि संप्रवर्धन्ते ह्यायुर्मेधा यशो बलम् ।। 3.233.८० ।।
ब्राह्मणं कुशलं पृच्छेत्क्षत्त्रबन्धुमनामयम् ।।
वैश्यं क्षेमं समागम्य शूद्रं त्वारोग्यमेव च ।। ८१ ।।
वित्तं बन्धुर्वयः कर्म विद्या भवति पञ्चमी ।।
एतानि मान्यस्थानानि गरीयो यद्यदुत्तरम् ।। ८२ ।।
न हायनैर्न पलितैर्न वित्तेन न बन्धुभिः ।।

ऋषयश्चक्रिरे धर्मं योऽनूचानः स नो महान् ।। ८३ ।।
विप्राणां ज्ञानतो ज्यैष्ठ्यं क्षत्रियाणां च वीर्यतः ।।
वैश्यानां धान्यधनतः शूद्राणामेव जन्मतः ।। ८४ ।।
अहिंसयैव भूतानां कार्यं श्रेयोऽनुपालनम् ।।
वाक् चैव मधुरा ह्यस्याः प्रयोज्या धर्मकांक्षिणा ।। ८५ ।।
यस्य वाऽङ्मनसी शुद्धे सम्यग्गुप्ते च सर्वदा ।।
स वै सर्वमवाप्नोति वेदान्तगमनात्फलम् ।।८६।।
वेदमेव सदाभ्यस्येत्तपस्तप्तुं द्विजोत्तमाः ।।
वेदाभ्यासो हि विप्रस्य तपः परमिहोच्यते ।। ८७ ।।
योऽनधीत्य द्विजो वेदानन्यत्र कुरुते श्रमम् ।।
स जीवन्नेव शूद्रत्वमाशु गच्छति सान्वयः ।। ८८ ।।
मातुरग्रेऽधिजननं द्वितीयं मौञ्जिबन्धनम् ।।
तृतीयं यज्ञदीक्षायां द्विजस्य श्रुतिचोदनात् ।। ८९ ।।
न ह्यस्मिन्सज्जते कर्म किञ्चिदामौञ्जिबन्धनात ।।
नाभिव्याहारयेद्ब्रह्म स्वधानियमनादृते ।।। 3.233.९० ।।
शूद्रेण हि समस्तावद्यावद्वेदं न जानते ।।
कृतोपनयनस्यास्य व्रतादेशनमिष्यते ।। ९१ ।।
गुरोर्यत्र परीवादो निन्दा चापि प्रवर्तते ।।
कर्णौ तत्र पिधातव्यौ गन्तव्यं वा ततोऽन्यतः ।।९२।।
खरो भवेत्परीवादी श्वा वै भवति निन्दकः ।।
परिभोक्ता क्रिमिर्भवति कीटो भवति मत्सरी ।।९३।।
दूरस्थो नार्चयेदेनं न क्रुद्धो नान्तिके स्त्रियाः ।।
एकासनस्थो न भवेदापन्नोऽपि कदाचन।। ९४।।
गोश्वोष्ट्रयानप्रासादस्वस्तरेषु कटेषु च ।।
नासीत गुरुणा सार्धं शिलाफलकनौषु च ।। ९५ ।।
गुरोर्गुरौ सन्निहिते गुरुवद्वृत्तिमाचरेत् ।।
अध्यापयन्गुरुसुतो गुरुवन्मानमर्हति ।। ९६ ।।
न कुर्याद्गुरुपुत्रस्य पादयोश्चावनेजनम ।।
गुरुवत्प्रतिपूज्यास्तु सवर्णा गुरुयोषितः।।९७।।
असवर्णास्तु सम्पूज्याः प्रत्युत्थानाभिवादनैः ।।
अभ्यञ्जनं स्थापनं च गात्रोत्सादनमेव च।।९८।।
गुरुपत्न्या न कार्याणि केशानां च प्रसाधनम्।।
गुरुपत्नी च युवतिर्नाभिवाद्येह पादयोः।।९९।।

पूर्णा विंशतिवर्षेण गुणदोषौ विजानता।।
मात्रा स्वस्रा दुहित्रा वा न विविक्तासनो भवेत्।।3.233.१००।।
बलवानिन्द्रियग्रामो विद्वांसमपि कर्षति ।।
विप्रोष्य पादग्रहणं त्वन्वहञ्चाभिवादनम् ।।१०१।।
गुरुदारेषु कुर्वीत सतां धर्ममनुस्मरन् ।।
स्त्रियो रत्नान्यथो विद्या धर्मस्सत्यं सुभाषितम्।।१०२।।
शिल्पानि चाप्यदुष्टानि समादेयानि सर्वतः।।
अब्राह्मणादध्ययनं चापत्काले विधीयते।।१०३।।
अनुव्रज्या च शुश्रूषा यावदध्ययनं गुरौ ।।
नाब्राह्मणगुरौ शिष्यो वासमात्यन्तिकं वसेत् ।। १०४ ।।
ब्राह्मणे वाननूचाने काङ्क्षन्गतिमनुत्तमात् ।।
पितृभिर्मातृभिर्नार्यः पतिभिर्देवरैस्तथा।।१०५।।
भूष्या भूषयितव्याश्च बहुकल्याणमीप्सुभिः।।
यत्र नार्यस्तु पूज्यन्ते रमन्ते तत्र देवताः ।। १०६ ।।
यत्रैतास्तु न पूज्यन्ते सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः ।।
सन्तुष्टो भार्यया भर्ता भार्या भर्त्रा तथैव च ।। १०७ ।।
यस्मिन्नेतत्कुले नित्यं कल्याणं तत्र वै धुवम् ।।
कुविवाहैः क्रियालोपैर्वेदानध्ययनेन च ।। १०८ ।।
कुलान्यकुलतां यान्ति ब्राह्मणातिक्रमेण च ।।
शिल्पेन व्यवहारेण शूद्रापुत्रैश्च केवलैः ।।१०९ ।।
गोभिरश्वैश्च यानैश्च कृष्या राजोपसेवया ।।
अयाज्य याजनाच्चैव नास्तिक्येन च कर्मणा ।। 3.233.११०
कुलान्यकुलतां यान्ति यानि हीनानि मन्त्रतः ।।
मन्त्रतस्तु समृद्धानि कुलान्यल्पधनान्यपि ।। ।। १११ ।।
कुलसंख्यान्तु गच्छन्ति कर्षन्ति च महद्यशः ।।
ऋषयः पितरो देवा भूतान्यतिथयस्तथा ।। ११२ ।।
आशासते कुटुम्बिभ्यस्तेभ्यः कार्यं विजानता ।।
स्वाध्यायेनार्चयेतर्षीन्होमैर्देवान्यथाविधि ।। ११३ ।।
पितॄञ्छ्राद्धेन नृनन्नैर्भूतानि बलिकर्मणा ।।
दद्यादहरहः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेन च ।। ११४ ।।
पयोमूलफलैर्वापि पितृभ्यः प्रीतिमाहरन् ।।
एकमप्याशयेद्विप्र पित्रर्थे पाञ्चयज्ञिके ।। ११५ ।।
न चैवात्राशायेत्कञ्चिद्वैश्वदेवं प्रति द्विजम् ।।

वैश्वदेवस्य सिद्धस्य गृह्येऽग्नौ विधिपूर्वकम् ।। ११६ ।।
स्वसूत्रविहितं कुर्याद्वैश्वदेवमतन्द्रितः ।।
प्रणीते वाप्राणीते वा हुतोत्सृष्टे जलेऽपि वा ।। ११७ ।।
वैश्वदेवं ध्रुवं कार्यं ब्राह्मणेन विपश्चिता ।।
परं स्थानमवाप्नोति कृत्वैवं सततं गृही ।।
भोजयेदतिथिं पश्चाद्भिक्षां दद्याच्च भिक्षवे ।। ११८ ।।
यत्पुण्यफलमाप्नोति गां दत्त्वा विधिवद्गुरौ ।।
तत्पुण्यफलमाप्नोति भिक्षां दत्त्वा यथार्चिताम् ।। ११९ ।।
विद्यातपःसमृद्धेषु हुतं विप्रमुखाग्निषु ।।
निस्तारयति दुर्गेषु भवत्यक्षयमेव च ।। 3.233.१२० ।।
संप्राप्ताय त्वतिथये प्रदद्यादासनोदकम् ।।
अन्नं चैव यथाशक्ति सत्कृत्य विधिपूर्वकम् ।। १२१ ।।
शिलान्यप्युञ्छतो नित्यं पञ्चाग्नीनपि जुह्वतः ।।
सर्वं सुकृतमादत्ते ब्राह्मणोऽनर्चितो वसन् ।। १२२ ।।
तृणानि भूमिरुदकं वाक् चतुर्थी च सूनृता ।।
एतान्यपि सतां गेहे नोच्छिद्यंते कदाचन ।। १२३ ।।
एकरात्रन्तु निवसन्नतिथिर्ब्राह्मणः स्मृतः ।।
नैकग्रामीणमतिथिं विप्रं साङ्गतिकं तथा।।१२४।।
उपासते ये गृहस्थाः परपाकमबुद्धयः ।।
तेन ते प्रेत्य पशुतां व्रजन्त्यन्नाद्यदायिनाम् ।।।।२९।।
अप्रीणन्योतिथिः सायं सूर्यान्ते गृहमेधिना ।।
काले प्राप्तस्त्वकाले वा नास्यानश्नन्गृहे वसेत ।। १२६ ।।
न वै स्वयं तदश्नीयादतिथिं यन्न भोजयेत् ।।
धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्ग्यञ्चातिथिपूजनम् ।।१२७ ।।
वैश्वदेवे तु निर्वृत्ते यद्यन्योऽतिथिराव्रजेत् ।।
तथा चान्नं यथाशक्ति प्रदद्याच्च बलिं हरेत् ।। १२८ ।।
न भोजनार्थे स्वे विप्रः कुलगोत्रे निवेदयेत् ।।
भोजनार्थे तु शंसन्वा वान्ताशीत्युच्यते बुधैः ।। १२९ ।।
यदि त्वतिथिधर्मेण क्षत्त्रियो गृहमाव्रजेत् ।।
भुक्तवत्सु च विप्रेषु कामं तमपि पूजयेत् ।।3.233.१३०।।
वैश्यशूद्रावपि प्राप्तौ कुटुम्बे ऽतिथिधर्मिणौ ।।
भोजयेत्सह भृत्यैस्तानानृशंस्यं प्रयोजयन् ।।१३१।।
सख्यादीन्भार्यया सार्धं भोजयेद्गृहमागतान् ।।

पतितश्वपचेभ्यस्तु श्वभ्यस्तु भुवि निर्वपेत् ।। १३२ ।।
सुवासिनीः कुमारांश्च रोगिणो गर्भिणीस्तथा ।।
अतिथिभ्योऽग्र एवैनान्भोजयेदविचारयन् ।। १३३ ।।
अदत्त्वा तु य एतेभ्यः पूर्वं भुंक्ते विचक्षणः ।।
स भुञ्जानो न जानाति श्वगृद्धैर्जग्धमात्मनः ।। १३४।।
भुक्तवत्सु तु विप्रेषु स्वेषु भृत्येषु चैव हि ।।
भुञ्जीयातां ततः पश्चादवशिष्टं तु दम्पती ।। १३५।।
गृहस्थैर्धार्यते विप्रास्तैर्लोक्यं सचराचरम् ।।
पाकः कार्यो गृहस्थेन भूतोद्धरणकाम्यया ।। १३६ ।।
अघं स केवलं भुंक्ते यः पचत्यात्मकारणात्।।
विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं चामृतभोजनः ।।१३७।।
विघसं भुक्तशेषं तु यज्ञशेषं तथामृतम् ।।
राजर्षिस्नातकाचार्यप्रियश्वशुरमातुलान् ।।१३८।।
अर्हयेन्मधुपर्केण परिसंवत्सरोषितान् ।।
द्वौ कालौ गृहिणः पाको वैश्वदेवश्च कीर्त्यते ।। १३९ ।।
वेदोदितं स्वकं कर्म नित्यं कुर्यादतंद्रितः ।।
सर्वान्समुत्सृजेदर्थास्वान्ध्यायस्य विरोधिनः ।।3.233.१४०।।
बुद्धिवृद्धिकराण्याशु धन्यानि च हितानि च ।।
नित्यं शास्त्राण्यवेक्षेत निगमांश्चैव वैदिकान् ।।१४१।।
ऋषियज्ञं देवयज्ञं भूतयज्ञं तथैव च ।।
नृयज्ञं पितृयज्ञं च पञ्चयज्ञान्न हापयेत् ।।१४२।।
अग्निहोत्रं च जुहुयादाद्यंते द्युनिशोः सदा ।।
दर्शेन चार्धमासांते पौर्णमासे तथैव च ।।१४३।।
तयोः कालः स्मृतः क्षीणे पूर्णे च शशलक्षणे ।।
पशुनाप्यायनान्ते च मासान्ते सौमिकैर्मखैः।।१४४।।
नानिष्ट्वा नवसस्येष्ट्या पशुना वाग्निमान्द्विजः।।
नवान्नमद्यान्मासं वा दीर्घमायुर्जिजीविषुः।।१४५।।
नवेनानर्चितो ह्यस्य पशुहव्येन चाग्नयः।।
प्राणानेवात्तुमिच्छन्ति नवान्नामिषगर्द्धिनः।।१४६।।
आसनाशनशय्याभिरद्भिर्मूलफलेन वा।।
नास्य कश्चिद्वसेद्गेहे शक्तितो ऽनर्चितोऽतिथिः।।१४७।।
पाषण्डिनो विकर्मस्थान्वैडालव्रतिकाञ्शठान्।।
हैतुकान्बकवृत्तींश्च वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत्।।१४८।।

न दानं यशसे दद्यान्नो भयान्नोपकारिणे ।।
न नृत्तगीतशीलेभ्यो हासकेभ्यश्च धार्मिकः ।। १४९ ।।
वेदविद्याव्रतस्नाताञ्श्रोत्रियान्गृहमेधिनः ।।
पूजयेद्धव्यकव्येषु विपरीताँस्तु वर्जयेत् ।। 3.233.१५० ।।
शक्तितो यजमानस्य दातव्यो गृहमेधिनः ।।
संविभागश्च भूतेभ्यः कर्तव्योऽनुपरोधतः ।। १५१ ।।
राजतो धनमन्विच्छेत्संसीदन्स्नातकः क्षुधा ।।
याज्यान्तेवासिनो वापि न त्वन्यत इति स्थितिः ।। १९२ ।।
न जीर्णमलवद्वासा भवेच्च विभवे सति ।।
स्वाध्याये नित्ययुक्तः स्यान्नित्यमात्महितेषु च।।१५३।।
वैणवीं धारयेद्यष्टिं सोदकं च कमण्डलुम् ।।
यज्ञोपवीतं वेदं च शुभे रौक्मे च कुण्डले ।। १५४ ।।
शुक्लवासा भवेन्नित्यं परिमृष्टपरिच्छदः ।।
न चैव प्रलिखेद्भूमिं नात्मनोपहरेत्स्रजम् ।। १५५ ।।
नाप्सु मूत्रं पुरीषं वा ष्ठीवनं वा समुत्सृजेत् ।।
अमेध्यलिप्तमन्यद्वा लोहितं वा विषाणि वा ।। १५६ ।।
एतान्येव तथा वह्नौ निक्षिपेन्नैव च द्विजः ।।
नैकः शून्यगृहे स्वप्याच्छ्रयानं नैव बोधयेत् ।। १५७ ।।
न दिवीन्द्रायुधं दृष्ट्वा कस्यचिद्दर्शयेद्बुधः ।।
न शूद्रराज्ये निवसेन्नाधार्मिकजनावृते ।। १५८।।
न पाषण्डिजनाकीर्णे नोपसृष्टे न पर्वते ।।
वैद्यसांवत्सरैर्हीने तथा प्रबलनायके ।। १५९ ।।
न कुर्वीत वृथा चेष्टां न वार्यञ्जलिना पिबेत् ।।
नोत्सङ्गे भक्षयेद्भक्ष्यान्न जातु स्यात्कुतूहली ।। 3.233.१६० ।।
न नृत्येदथ वा गायेद्वादित्राणि न वादयेत् ।।
नास्फोटयेन्न च क्ष्वेडेन्न च रक्तां विरागयेत्।।१६१।।
न पादौ धावयेत्कांस्ये न च पादौ प्रतापयेत् ।।
न च्छिन्द्यान्नखरोमाणि दन्तैर्नोत्पाटयेन्नखान् ।। १६२ ।।
पादयोर्नैव कुर्वीत दर्भेषु परिमार्जनम् ।।
पालाशमासनं वर्ज्यं पादुके दन्तधावनम् ।। १६३ ।।
न कर्मविफलं कुर्यादायत्यां वा सुखोदयम् ।।
न विगर्ह्यकथाः कुर्याद्बहिर्माल्यं न धारयेत्।।१६४।।
अद्वारेण न चातीयाद्ग्रामं वा वेश्म चैव वा।।

रात्रौ च वृक्षमूलानि दूरतः परिवर्जयेत् ।।१६९।।
आर्द्रपादस्तु भुञ्जीत नार्द्रपादस्तु संवि शेत ।।
न शूद्राय मतिं दद्यान्नोच्छिष्टं न हविष्कृतम् ।।१६६।।
न चास्योपदिशेद्धर्मं न चास्य व्रतमादिशेत् ।।
न राज्ञः प्रतिगृह्णीयाल्लुब्धस्योच्छास्त्रवर्तिनः।।१६७।।
नरकाणि च सर्वाणि दद्याद्राजप्रतिग्रहः ।।
दशसूनासमश्चक्री दशचक्रसमो ध्वजी।।१६८।।
दशध्वजसमा वेश्या दशवेश्यासमो नृपः ।।
एतद्विज्ञाय वै राज्ञां न प्रगृह्णन्ति साधवः ।। १६९ ।।
उपाकर्मणि चोत्सर्गे त्रिरात्रं न पठेद् द्विजः ।।
वेदाङ्गानि पठेत्कृष्णे शुक्ले वेदमतन्द्रितः ।। ।। 3.233.१७० ।।
नाविस्पष्टमधीयीत न शूद्रजनसन्निधौ।।
न निशान्ते परिश्रान्तो ब्रह्माधीत्य पुनः स्वपेत्।।१७१।।
सायं निशीथे नाध्ययनं वादित्रे न च वाद्यति।।
अतिथिञ्चाननुज्ञाप्य मारुते वाति वा भृशम्।।१७२।।
पशुमण्डूकमार्जारश्वसर्पनकुलादिभिः।।
कृतेऽन्तरालगमने रुधिरे च तथा स्रुते।।१७३।।
द्वावेतौ वर्जयेन्नित्यमनध्यायौ द्विजोत्तमः ।।
स्वाध्यायभूमिं चाशुद्धां चात्मानमशुचिं द्विजाः ।।१७४।।
देवतानां गुरो राज्ञः स्नातकाचार्ययोस्तथा।।
नाक्रमेत्कामतश्छायां बभ्रुणो दीक्षितस्य च।।१७५।।
नात्मानमवमन्येत पूर्वाभिरसमृद्धिभिः।।
आमृत्योः श्रियमन्विच्छेन्न तां मन्येत दुर्लभाम्।।१७६।।
सत्यं ब्रूयात्प्रियं ब्रूयान्न ब्रूयात्सत्यमप्रियम् ।।
प्रियं च नानृतं ब्रूयादेष धर्मः सनातनः ।। १७७ ।।
भद्रं भद्रमिति ब्रूयाद्भद्रमित्येव वा वदेत् ।।
शुष्कवैरं विवादं च न कुर्यात्केनचित्सह ।। १७८ ।।
अनातुरः स्वानि खानि न स्पृशेदनिमित्ततः ।।
गणान्नं गणिकान्नं च सूतकान्नं च वर्जयेत् ।।
सर्वं परवशं दुःखं सर्वमात्मवशं सुखम् ।।१७९।।
सावित्रशान्तिहोमांश्च कुर्यात्सर्वत्र नित्यशः ।।
पितृंश्चैवाष्टकास्वर्चेन्नित्यमन्वष्टकासु च ।। 3.233.१८० ।।
मङ्गलाचारयुक्तानां नित्यञ्च प्रयतात्मनाम् ।।

जपतां जुह्वतां चैव विनिपातो न विद्यते ।। १८१ ।।
न पादपाणिचपलो न नेत्रचपलो द्विजः ।।
न स्याद्वाक्च पलश्चैव न परद्रोहकर्मधीः ।। १८२ ।।
येनास्य पितरो याता येन याताः पितामहाः ।।
तेन यायात्सतां मार्गं तेन गच्छन्न रिष्यते ।। १८३ ।।
ऋत्विक्पुरोहिताचार्यमातुलातिथिसंश्रितैः ।।
बालवृद्धातुरैर्वैद्यैर्ज्ञातिसम्बन्धिबान्धवैः ।। १८४ ।।
मातापितृभ्यां जामीभिर्भ्रात्रा पुत्रेण भार्यया ।।
दुहित्रा दासवर्गेण विवादं न समाचरेत् ।। १८५ ।।
एतैर्विवादं सन्त्यज्य सर्वांल्लोकाञ्जयेद् गृही ।।
तस्मादेतैरधिक्षिप्तः सहेतासंज्वरं सदा ।। १८६ ।।
प्रतिग्रहणसमर्थोऽपि प्रसंगं तत्र वर्जयेत् ।।
प्रतिग्रहेण विप्राणां ब्राह्मं तेजो विनश्यति ।। १८७ ।।
न च द्रव्यमविज्ञाय विधिं धर्म्यं प्रतिग्रहे ।।
प्राज्ञः प्रतिग्रहं कुर्यादवसीदन्नपि क्षुधा ।। १८८।।
अतपास्त्वनधीयानः प्रतिग्रहरुचिर्द्विजः ।।
अम्भस्य संप्लवेनैव सह तैनैव मज्जति ।। १८९ ।।
तस्मान्न विद्वान्गृह्णीयाद्यस्मात्तस्मात्प्रतिग्रहम् ।।
अल्पकेनाप्यविद्वांस्तु पङ्के गौरिव सीदति ।। 3.233.१९० ।।
प्रतिग्रहसमर्थोऽपि नादत्ते यः प्रतिग्रहम् ।।
ये लोका दानशीलानां स तानाप्नोति शाश्वतान् ।। १९१ ।।
गुरून्भृत्यानुज्जिहीषुरर्चिष्यन्देवतातिथीन् ।।
सर्वतः प्रतिगृह्णीयान्न तु तृप्येत्स्वयं ततः ।। १९२ ।।
गुरुष्वभ्यवतीतेषु विना वातैर्गृहे वसन् ।।
आत्मनो वृत्तिमन्विच्छन्गृह्णीयात्साधुतः सदा ।। १९३ ।।
धर्मध्वजोऽथ वा लुब्धश्छद्मस्थो लोकनिन्दकः ।।
वैडालव्रतिको ज्ञेयो हिंस्रः सर्वातिसाधकः ।। १९४ ।।
अधोदृष्टिर्नैकृतिकः स्वार्थसाधनतत्परः ।।
शठो मिथ्याविनीतश्च बकव्रतचरो द्विजः ।। १९५ ।।
ये बकव्रतिनो विप्रा ये च मार्जारलिङ्गिनः ।।
ते पतन्त्यन्धतामिस्रं सह पापेन कर्मणा ।। १९६ ।।
न धर्मस्यापदेशेन पापं कृत्वा व्रतं चरेत् ।।
व्रतेन पापं प्रच्छाद्य कुर्वन्स्त्रीशूद्रदम्भनम ।।

प्रेत्येह तादृशो विप्रो गृह्यते ब्रह्मवादिभिः ।। १९७ ।।
छद्मना चरितं तच्च व्रतं रक्षांसि गच्छति ।।
अलिङ्गो लिङ्गिवेशेन यो वृत्तिमुपजीवति ।। १९८ ।।
स लिङ्गिनां हरत्येनस्तिर्यग्योनौ च जायते ।।
परकीयनिपानेषु न स्नायाद्धि कदाचन ।।
निपानकर्तुः स्नात्वा तु दुष्कृतांशेन लिप्यते ।। १९९ ।।
यानं शय्यासनं वस्त्रं कूपोद्यानगृहाणि तु।।
अदत्तान्युपभुञ्जानो ह्येनसः स्यात्तुरीयभाक् ।।3.233.२००।।
यमान्सेवेत सततं न नित्यं नियमान्बुधः ।।
यमान्संत्यज्य कुर्वाणो नियमान्केवलान्भजन् ।।२०१।।
शौचमिज्या तपो दानं स्वाध्यायोपस्थनिग्रहः ।।
व्रतोपवासो मौनं च स्नानं च नियमा दश ।।२०२ ।।
आनृशंस्यं क्षमा सत्यमहिंसा च दमः स्पृहा ।।
ध्यानं प्रसादो माधुर्यं चार्जवं च यमा दश ।।२०३।।
नाश्रोत्रियतते यज्ञे ग्रामयाजिहुते तथा ।।
स्त्रिया क्लीबेन च हुते भुञ्जीयाद्ब्राह्मणः क्वचित् ।।२०४।।
यज्ञोऽनृतेन क्षरति तपः क्षरति विस्मयात् ।।२०५।।
आयुर्विप्रापवादेन दानं च परिकीर्त्तनात् ।।
धर्मं शनैः सञ्चिनुयाद्वल्मीकमिव पुत्तिकाः ।। २०६ ।।
परलोकसहायार्थं परपीडां विवर्जयेत् ।।
उत्तमैरुत्तमैर्निऽत्यं सम्बन्धानाचरेत्सह ।।२०७ ।।
निनीषुः कुलमुत्कर्षमधमानधमाँस्त्यजेत् ।।
एधोदकं मूलफलमन्नमभ्युद्धृतं च यत् ।। २०८ ।।
सर्वतः प्रतिगृह्णीयान्मध्वथाभयदक्षिणाम् ।।
आहृत्याभ्युद्यतां भिक्षां गृह्णीयादप्रचोदिताम् ।।
अन्यत्र कुलटाषण्ढपतितस्तेनविद्विषः ।। २०९ ।।
शय्यां गृहाञ्शुभान्गन्धानापः पुष्पमणीर्दधि ।।
धाना मत्स्याः पयो मांसं शाकं चैव तु निर्णुदेत ।। 3.233.२१० ।।
योऽन्यथासन्तमात्मानमन्यथा सत्सु भाषते ।।
किं तेन न कृतं पापं चौरेणात्मापहारिणा ।। २११ ।।
वाच्यर्था नियतास्सर्वे वाङ्मूला वाग्विनिस्सृताः ।।
तां तु यः स्तेनयेद्वाचं स सर्वस्तेयकृन्नरः ।। ।। २१२ ।।
सन्तानिकं यक्ष्यमाणमध्वगं सर्ववेदगम् ।।

गुर्वर्थं पितृमात्रर्थं स्वाध्यायार्थमतापिनः ।। २१३ ।।
न चैतान्स्नातकान्विन्द्याद्ब्राह्मणान्धर्मभैक्षुकान् ।।
निःस्वेभ्यो देयमेतेभ्यो दानं विद्या विशेषतः ।। २१४ ।।
एतेभ्यो हि द्विजाग्रेभ्यो देयमन्नं सदक्षिणम् ।।
इतरेभ्यो बहिर्वेद्यां कृतान्नं देयमुच्यते ।। २१५ ।।
कृतदारोऽपरान्दारान्भिक्षित्वा योऽधिगच्छति ।।
रतिमात्रं फलं तस्य द्रव्यदातुस्तु सन्ततिः ।। २१६ ।।
यस्य त्रैवार्षिकं भक्तं पर्याप्तं भृत्यवृत्तये ।।
अधिकं वापि विद्येत स सोमं पातुमर्हति ।। २१७ ।।
अतः स्वल्पीयसि द्रव्ये यः सोमं पिबति द्विजः ।।
स पीतसोमपूर्वोऽपि तस्य नाप्नोति तत्फलम् ।। २१८ ।।
सक्तः परजने दाता स्वजने दुःखजीविनि ।।
मध्वापीतौ विषास्वादः स धर्मप्रतिरूपकः।। २१९ ।।
भृत्यानामुपरोधेन यः करोत्यौर्ध्वदैहिकम् ।।
तद्भवत्यमुखोदर्कं जीवतोऽस्य मृतस्य वा ।। 3.233.२२० ।।
न यज्ञार्थे द्विजः शूद्राद्भिक्षां लिप्सेत धर्मवित् ।।
यजमानो हि भिक्षित्वा चण्डालः प्रेत्य जायते ।। २२१ ।।
यज्ञार्थमर्थं भिक्षित्वा यो न सर्वं प्रयच्छति ।।
स याति भासतां विप्रः काकतां वा शतं समाः ।। २२२ ।।
देवस्वं ब्राह्मणस्वं च यो लोभान्नोपजीवति ।।
स पापात्मा परे लोके गृद्ध्रोच्छिष्टेन जीवति ।। २२३ ।।
इष्टिं वैश्वानरीं विप्रो निर्वपेदब्दपर्यये ।।
कृतानां पशुसोमानां निष्कृत्यर्थमसम्भवे ।। २२४ ।।
आपत्कल्पेन यो धर्मं कुरुतेऽनापदि द्विजः ।।
समाप्नोति फलं तस्य परत्रेति विचारितम् ।। २२५ ।।
प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेषु वर्तते ।।
धर्मेण योगं नाप्नोति नरकं चैव गच्छति ।। २२६ ।।
क्षत्त्रियो बाहुवीर्येण तरेदापदमात्मनः ।।
धनेन वैश्यशूद्रौ तु जपहोमैर्द्विजातयः ।। २२७ ।।
न वै कन्या न युवतिर्नाल्पविद्यो न बालिशः ।।
होता स्यादग्निहोत्रेषु नार्तो नासंस्कृतस्तथा ।। २२८ ।।
प्राजापत्यमदत्त्वाश्वमग्न्याधेयस्य दक्षिणाम् ।।
अनाहिताग्निर्भवति ब्राह्मणो विभवे सति ।।२२९।।

पुण्यान्यन्यानि कुर्वीत श्रद्दधानो जितेन्द्रियः ।।
न त्वल्पदक्षिणैर्यज्ञैर्यजेतेह कथंचन ।। ३.२३३.२३० ।।
हन्त्यल्पदक्षिणो यज्ञस्तस्मान्नाल्पधनो यजेत् ।।
बालातपं न सेवेत न दिवा मैथुनं व्रजेत् ।। २३१ ।।
प्रायश्चित्तीयतां प्राप्य प्रायश्चित्तं समाचरेत् ।।
मातुः स्वसारं वा पुत्रीं परभार्यां प्रकीर्तयेत् ।।२३२।।
नदीं तरेन्न बाहुभ्यां वर्जयेत्कूपलङ्घनम् ।।
यथाकथंचिन्नोदीक्षेदादित्यं तेजसां निधिम् ।। २३३ ।।
न क्रुद्धस्य गुरोर्वक्त्रं नैवादर्शममार्जितम् ।।
स्नानभोजनपानानि वाहेभ्यो नाचरेत्पुनः ।। २३४ ।।
यत्नेन बिभ्रियाद्दारान्वाग्मिनोऽकृपणान्द्विजान् ।। २३५ ।।
बद्धङ्गवादिकं यस्तु यवसेनोदकेन च।।
प्रतिजागर्ति नो विप्रः स याति नरकं महत् ।। ।। २३६ ।।
नारोहेद्विषमं शैलं नावं संशयितांस्तरून् ।।
न पातयेत लोष्टेन न काष्ठेन फलं द्रुमात् ।। २३७ ।।
शिरःस्नातस्तु तैलेन नाङ्गं किञ्चिदपि स्पृशेत् ।।
वहेन्न भारं शिरसा युगपन्नाग्निवारिणी ।। ३३८ ।।
न तोयं प्रक्षिपेद्वह्नौ वह्निं तोये तथैव च ।।
वर्जयेदतिसौहार्दं भोज्यान्नस्य च कुत्सनम् ।। २३९ ।।
राजद्विष्टं गणद्विष्टं लोकद्विष्टं विवर्जयेत् ।।
सायं प्रातश्च विदुषां शृणुयात्पुष्कला गिरः ।। ३.२३३.२४० ।।
संस्कृतं पायसं नित्यं यवाग्वां कृसरं वदेत् ।।
श्मश्रुकर्मणि चायुष्यं जीवितेन तथा कृतिः ।। २४१ ।।
व्याधितानां तु सर्वेषामायुषः प्रतिनन्दनम् ।।
श्रान्तस्य विश्रमश्चेति चाढ्यतां सीरिणस्तथा ।। २४२ ।।
आसीनस्य सुखं चापि पुण्याहमपि गच्छतः ।।
देवकर्मप्रवृत्तस्य प्रासादं परिकीर्तयेत् ।। २४३ ।।
न जातु त्वमिति ब्रूयादापन्नोपि महत्तरम् ।।
त्वंकारो वा वधो वेति विद्वत्सु न विशिष्यते ।। २४४ ।।
अवराणां समानानां शिष्याणाञ्चैतदिष्यते ।।
एक एव चरेद्धर्मं न धर्मध्वजिको भवेत् ।। २४५ ।।
अर्चेद्देवान्न दम्भेन सेवेतामायया गुरून् ।।
निधिं विदध्यात्पारक्यं यत्रार्थः शब्दवानिति ।। २४६ ।।

कर्म वै सफलं कृत्वा गुरूणां प्रतिपादयेत् ।।
वृद्धान्नाति वदेज्जातु न तु सम्प्रेषयेत्क्वचित् ।।२४७।।
न वेगितोऽन्यकार्यः स्यान्नादित्वान्नानि कुत्सयेत्।।
मुक्तकेशो न गच्छेत्तु स्वप्नाहारसभास्त्रियः।।२४८।।
पाणिनालभ्य निष्क्रामेद्रत्नपूज्याज्यमण्डलम् ।।
प्रदक्षिणन्तु कुर्वीत मंगल्यं सर्वदा यतिः।।२४९।।
सूनाञ्च बन्धनागारं नृपनृत्यगृहे तथा ।।
अन्तः पुरं च ऋषयो दूरतः परिवर्जयेत् ।। 3.233.२५० ।।
त्रिः पक्षस्य कृतश्मश्रुर्नखलोमानि कल्पयेत् ।।
न प्रतिस्फालयेदम्बु पाणिना चरणेन वा ।। २५१ ।।
नासंवृतमुखः कुर्यात्क्षुतमंगविजृम्भणम् ।।
नाद्वारेण सुहृद्वेश्म न द्वारेण रिपोर्विशेत् ।। २५२ ।।
न सर्पशस्त्रैः क्रीडेत्तु नदीवेगं विवर्जयेत् ।।
विद्यात्प्रतिक्षणं मृत्योरयथातथचेष्टितम् ।। २५३ ।।
आहरेज्ज्ञानमर्थांश्च नरो ह्यमरवत्सदा ।।
केशैरिव गृहीतस्तु मृत्युना धर्ममाचरेत् ।। २५४ ।।
प्रविशेज्जनसंबाधं तथातिगहनं न च ।।
हेम नासंस्कृतं धार्यं निशि लोष्टं न च क्षिपेत् ।।२५५।।
आदौ पङ्क्त्यां न चाश्नीयाद्वर्जयेद्भूमिताडनम्।।
वर्जयेच्छात्रशबलं दिवा निद्रां तथैव च ।। २५६ ।।
कामः क्रोधो भयो हर्षं लोभो दर्पस्तथैव च ।।
रिपवः षड् विजेतव्या पुरुषेण विपश्चिता ।। २५७ ।।
अरिषड्वर्गसंन्यासात्कुर्यादिन्द्रियनिग्रहम ।।
योगक्षेमं सदोत्थानात्प्रज्ञां वृद्धोपसेवनात् ।। २५८ ।।
प्रश्रयेण जयेन्मानं दैन्यं दृष्टांत संश्रयात् ।।
अक्रोधेन जयेत्क्रोधं विनयेन त्वनार्यताम् ।। २५९ ।।
शीघ्रत्वाद्धस्तपादं च वाचमुच्चारणाज्जयेत् ।।
अज्ञानं ज्ञानसंयोगात्कामं कामांगवर्जनात् ।। 3.233.२६० ।।
धर्मिष्ठैरागमैर्लोभं क्रोधं मैत्र्याद्विवर्जयेत् ।।
कारुण्येन जयेन्मानं कालं कार्योपपत्तिभिः ।। २६१ ।।
आत्मानं सुखदुःखाद्यं त्वनभिज्ञाय योजयेत् ।।
धृत्या शिश्नोदरं रक्षेत्पाणिपादं च चक्षुषा ।। २६२ ।।
चक्षुःश्रोत्रे च मनसा मनो वाचं च कर्मणा ।।

देश कालानुबन्धार्थं धर्माणामविरोधि यत् ।। २६३ ।।
तत्तत्सुखं निषेवेत नाकस्मान्निःसुखी भवेत् ।।
रूपसंदर्शनश्रव्यरसगन्धान्सदा जयेत्।।२६४।।
वसन्नपि सदोमध्ये ह्यसक्तो मनसा भवेत् ।।
परेषान्तत्र संदध्यात्प्रतिकूलं यदात्मनः ।। २६५ ।।
कृच्छ्रेष्वपि न तत्कुर्यात्साधूनां यदसम्मतम् ।।
जीर्णाशी च मिताशी च हिताशी च तथा भवेत् ।।२६६।।
शस्यते यैर्गुणैरन्यैर्येरन्यैरर्जितं यशः ।।
उञ्छवृत्तिर्भवत्येव विपरीतमतस्त्यजेत् ।। २६७ ।।
सुकारुणिकमात्मानं ख्यापयेन्नापि निर्घृणम् ।।
देशकालौ च शक्तिं च जनताञ्चावलोकयेत् ।। २६८ ।।
न मृदुः स्यान्न च क्रूरो ह्युभावेव समाश्रयेत् ।।
मृदुर्भवत्यवज्ञातः तीक्ष्णादुद्विजते जनः ।। २६९ ।।
अनालक्षितचित्तः स्यान्नैकान्ते किञ्चिदाचरेत् ।।
विद्यात्परस्य रन्ध्राणि स्वरंध्रं छादयेत्पुनः ।। 3.233.२७० ।।
गूहेत्कूर्म इवाङ्गानि रक्षेदात्मानमात्मना ।।
वागादीनि सहायानि कृत्वा प्रज्ञां च मन्त्रिणम् ।। २७१ ।।
धर्मकामसमृद्ध्यर्थं दासाद्यर्थः पुमान्भवेत् ।।
अर्थानर्थौ समासाद्य हर्षदैन्ये विवर्जयेत्।।२७२।।
दुःखे दुःखाधिकान्पश्येत्सुखे पश्येत्सुखाधिकान ।।
नत्वेवं मूढवद्ध्यादात्मानं सुखदुःखयोः।।२७३।।
हर्षस्थानसहस्राणि शोकस्थानशतानि च ।।
दिवसेदिवसे मूढमाविशन्ति न पण्डितम्।।२७४ ।।
न तत्कुर्वीत यस्यान्ते हर्षोपालम्भमाप्नुयात् ।।
अज्ञानप्रभवो मोहस्तस्माद्रागः प्रवर्तते ।।२७५।।
रागाद्वेषस्ततः क्रोधः क्रोधान्मानोऽभिजायते ।।
मानादपार्थकं कर्म कर्मतोऽशुभलक्षणम् ।। २७६ ।।
जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखशोकप्रवर्त्तनम् ।।
अप्रमादो वृद्धसेवा तत्प्रज्ञामूलमिष्यते ।। २७७ ।।
ज्ञानाद्धर्मः सुखं धर्मान्निःश्रेयोऽभ्युदयात्मकम् ।।
इष्टेन्द्रियार्थसंयोगो भवेदुदयलक्षणम् ।। २७८ ।।
नारुन्तुदः स्यादनृशंसवादी नहीनतः परमभ्याददीत ।।
ययास्य वाचा पर उद्विजेत न तां वदेदुषतीं पापलोकाम् ।। २७९ ।।

वाक्सायका वदनान्निष्पतन्ति यैराहतः शोचति रात्र्यहानि।।
परस्य नुर्मर्मसु ते पतन्ति न तान्धीरोऽवसृजेद्वै परेषु।।3.233.२८०।।
प्रियाणि लोके शृणुते प्रियंवदः प्रियाणि चाप्नोति प्रियाणि चाश्नुते ।।
प्रियश्च सर्वस्य जनस्य जायते जनानुरागप्रभवा हि संपदः ।। २८१।।
आचारयुक्तस्त्रिदिवं प्रयाति आचारवानेव भवत्यरोगः ।।
आचारवानेव चिरन्तु जीवेदाचारवानेव भुनक्ति लक्षणम् ।। २८२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतासु आचारवर्णनो नाम त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २३३।।

3.234

हंस उवाच ।।
प्रायश्चित्तीयतां प्राप्य दैवात्पूर्वकृतेन वा ।।
न संसर्गं व्रजेत्सद्भिः प्रायश्चित्तेऽकृते नरः ।। १ ।।
ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वाङ्गनागमः ।।
महान्ति पातकान्याहुः संयोगमपि तैः सह ।। २ ।।
अनृतं च समुत्कर्षे राजगामि च पैशुनम् ।।
गुरोश्चालीकनिर्बन्धः समानि ब्रह्महत्यया।।३।।
ब्रह्मोज्झता वेदनिन्दा कौटसाक्ष्यं सुहृद्वधः।।
गर्हितान्नाद्ययोर्जग्धिः सुरापानसमानि षट् ।।४।।
निक्षेपस्यापहरणं नराश्वरजतस्य च।।
भूमिवज्रमणीनां च रुक्मस्तेयसमं स्मृतम् ।।५।।
रेतसेकः सयोनीषु कुमारीष्वन्त्यजासु च।।
सख्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्पसमं विदुः ।। ६ ।।
गोवधोऽयाज्यसंयाज्यं पारदार्यात्मविक्रयः ।।
गुरुमातृपरित्यागः स्वाध्यायाग्न्योः सुतस्य च ।।७।।
परिवित्तितानुजेनूढे परवेदनमेव च ।।
तयोर्दानं च कन्यायास्तयोरेव च याजनम् ।। ८ ।।
कन्यायादूषणं चैव वार्धुष्यं व्रतलोपनम् ।।
तडागागमदाराणामपत्यस्य च विक्रयः।। ९ ।।
व्रात्यता बान्धवत्यागो भृताध्यापनमेव च ।।
भृताच्चाध्ययनादानमपण्यानां च विक्रयः।।3.234.१०।।
सर्वकार्येष्वधीकारो महायन्त्रप्रवर्तनम् ।।
हिंस्रोषधिस्त्रियाजीवोऽभिचारो मूलकर्म च।।११।।
इन्धनार्थमशुष्काणां द्रुमाणामवपातनम् ।।
आत्मार्थं च क्रियारम्भो निन्दिनान्नादनं तथा ।।१२।।

अनाहिताग्निता स्तेयमृणानां चानपाक्रिया ।।
असच्छास्त्राभिगमनं कौशीलव्यस्य च क्रिया ।। १३।।
धान्यकुप्यपशुस्तेयं मद्यपस्त्रीनिषेवणम् ।।
स्त्रीशूद्रविट्क्षत्त्रवधो नास्तिक्यं चोपपातकम् ।। १४ ।।
ब्राह्मणस्य रुजःकृत्यं घ्रातिरघ्रेयमद्ययोः ।।
जैह्म्यं पुंसि च मैथुन्यं जातिभ्रंशकरं स्मृतम्।।१५।।
खराश्वोष्ट्रमृगेभानामजाविकवधस्तथा ।।
संकरीकरणं ज्ञेयं मीनाहिमहिषस्य च ।। १६ ।।
निन्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्र सेवनम् ।।
अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषणम् ।। १७ ।।
कृमिकीटवयोहत्या मद्यानुगतभोजनम् ।।
फलैधःकुसुमस्तेयमधैर्यं च मलापहम् ।। ।। १८ ।।
एतान्यन्यानि सर्वाणि यथोक्तानि पृथक्पृथक् ।।
धैर्यव्रतैरपोह्यन्ते तानि मे सन्निबोधत ।। १९ ।।
ब्रह्महा द्वादशसमाः कुटिं कृत्वा वने वसेत् ।।
भैक्ष्याश्यात्मविशुद्ध्यर्थं कृत्वा शवशिरोध्वजम् ।। 3.234.२० ।।
लक्षं शस्त्रभृतां वा स्याद्विदुषामिच्छयात्मनः ।।
प्राश्येदात्मानमग्नौ वा समिद्धे त्रिरवाक्शिराः ।। २१ ।।
यजेत वाश्वमेधेन स्वर्जिता गोसवेन वा ।।
अभिजिद्विश्वजिद्भ्यां वा त्रिवृताग्निष्टुतापि वा ।। २२ ।।
जपन्वान्यतमं वेदं योजनानां शतं व्रजेत् ।।
ब्रह्महत्यापनोदाय मितभुङ नियतेन्द्रियः ।। २३ ।।
सर्वस्वं वा वेदविदे ब्राह्मणाश्चोपपादयेत् ।।
धनं हि जीवनायालं गृहं वा सपरिच्छदम् ।। २४।।
हविष्यभुग्वानुसरेत्प्रतिस्रोतः सरस्वतीम् ।।
जपेद्वा नियताहारस्त्रिर्वै वेदस्य संहिताम् ।। २५ ।।
कृतवापनो निवसेद्ग्रामान्ते गोव्रजेऽपि वा ।।
आश्रमे वृक्षमूले वा गोब्राह्मणहिते रतः ।। २६ ।।
ब्राह्मणार्थे गवार्थे वा सम्यक् प्राणान्परित्यजेत् ।।
मुच्यते ब्रह्महत्याया गोब्राह्मणहिते रतः ।। २७ ।।
त्रिवारं प्रतिरोद्धा वा सर्वस्वमवजित्य वा ।।
विप्रस्य तन्निमित्ते वा प्राणालाभे विमुच्यते ।। २८ ।।
एवं दृढव्रतो नित्यं ब्रह्मचारी समाहितः ।।

समाप्ते द्वादशे वर्षे ब्रह्महत्यां विमुञ्चति ।। २९ ।।
शिष्ट्वा वा भूमिदेवानां नरदेवसमागमे ।।
स्वमेनोऽवभृथस्नातो हयमेधे विमुच्यते ।। 3.234.३० ।।
धर्मस्य ब्राह्मणो मूलमग्रं राजन्य उच्यते ।।
तस्मात्समागमे तेषामेनो विख्याप्य शुध्यति ।। ३१ ।।
ब्राह्मणः सम्भवेनैव देवानामपि दैवतम् ।।
प्रमाणं चैव लोकस्य ब्रह्मात्रैव हि कारणम् ।। ३२ ।।
तेषां वेदविदो ब्रूयुस्त्रयोऽप्येनःसु निष्कृतिम् ।।
स तेषां पावनाय स्यात्पवित्रा विदुषां हि वाक् ।। ३३ ।।
अतोऽन्यतममास्थाय विधिं विप्रः समाहितः ।।
ब्रह्महत्याकृतं पापं व्यपोहत्यात्मवत्तया ।।३४।।
हत्वा गर्भमविज्ञातं चैतदेवव्रतं चरेत्।।
राजन्यवैश्यौ चेज्ज्ञानावात्रेयीमेव च स्त्रियम् ।।३५।।
उक्त्वा चैवानृतं साक्ष्ये प्रतिरुध्य गुरूंस्तथा ।।
अपहृत्य च निक्षेपं कृत्वा च स्त्रीसुहृद्वधम् ।। ३६ ।।
इयं विशुद्धिरुदिता प्रमाप्याकामतो द्विजम् ।।
कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्न विधीयते ।। ३७ ।।
सुरां पीत्वा द्विजो मोहादग्निवर्णा सुरां पिबेत् ।।
तया स काये निर्दग्धे मुच्यते किल्बिषात्ततः।। ।।३८।।
गोमूत्रमग्निवर्णं वा पिबेदुदकमेव वा ।।
पयो घृतं वा मरणाद्गोशकृद्रसमेव वा ।। ३९ ।।
कणान्वा भक्षयेदब्दं पिण्याकं वा सकृन्निशि ।।
सुरापानोपनोदार्थं वालवासा जटी ध्वजी ।। 3.234.४० ।।
सुरा वै मलमन्नानां पाप्मा च मलमुच्यते ।।
तस्माद्ब्राह्मणराजन्यौ वैश्यस्तु न सुरां पिबेत् ।। ४१ ।।
गौडी माध्वी च पैष्टी च विज्ञेया त्रिविधा सुरा ।।
यथैवैका तथैवान्या न पातव्या द्विजातिभिः ।। ४२ ।।
यक्षरक्षःपिशाचान्नं मद्यं मांसं सुरासवम् ।।
तद्ब्राह्मणेन नाक्तव्यं देवानामश्नता हविः ।। ४३ ।।
अमेध्ये वा पतेन्मत्तो वैदिकं वाप्युदाहरेत् ।।
अकार्यमन्यत्कुर्याद्वा ब्राह्मणो मदमोहितः ।। ४४ ।।
यस्य कायगतं ब्रह्म मद्येनाप्लाव्यते सकृत् ।।
तस्य व्यपैति ब्राह्मण्यं शूद्रत्वं च स गच्छति ।। ४५ ।।

एषा विचित्राभिहिता सुरापानस्य निष्कृतिः ।।
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सुवर्णस्तेयनिष्कृतिम् ।। ४६ ।।
सुवर्णस्तेयवान्विप्रो राजानमभिगम्य तु ।।
स्वकर्म ख्यापयन्ब्रूयाद्भवान्मामनुशास्त्विति ।। ४७ ।।
गृहीत्वा मुसलं राजा सकृद्धन्यात्तु तं स्वयम् ।।
वधेन शुध्यति स्तेनो ब्राह्मणस्तपसैव वा ।। ४८ ।।
तपसापनुनुत्सुस्तु सुवर्णस्तेयजं मलम् ।।
चीरवासा द्विजोरण्ये चरेद्ब्रह्महणो व्रतम् ।। ४९ ।।
एतैर्व्रतैरपोहेत पापं स्तेयकृतं द्विजः ।।
गुरुस्त्रीगमनीयं तु व्रतैरेतैरपानुदेत् ।। 3.234.५० ।।
गुरुतल्प्यभिभाष्यैनः कुंभे स्वप्यादयोमये ।।
सूर्मीं ज्वलन्तीं वाश्लिष्य मृत्युना स विशुध्यति ।। २३ ।।
स्वयं वा शिश्नवृषणावुत्कृत्याधाय चाञ्जलौ ।।
नैर्ऋतीं दिशमातिष्ठेदानिपातादजिह्मगः ।। ५२ ।।
खट्वांगी चीरवासा वा श्मश्रुलो विजने वने ।।
प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रं त्वब्दमेकं समाहितः ।। ५३ ।।
चान्द्रायणं वा त्रीन्मासानभ्यसेन्नियतेन्द्रियः ।।
हविष्येण यवाग्वाहवा गुरुतल्पापनुत्तये ।। ५४ ।।
एभिर्व्रतैरपोहेयुर्महापातकिनो मलान् ।।
उपपातकिनस्त्वेवं विविधैर्नियमैरपि ।। ५५ ।।
उपपातकसंयुक्तो गोघ्नो मासं यवान्पिबेत् ।।
कृतवापो वसेद्गोष्ठे चर्मणा तेन संवृतः ।। ५६ ।।
चतुर्थकालमश्नीयादक्षारलवणं मितम् ।।
गोमूत्रेणाचरेत्स्नानं द्वौ मासौ नियतेन्द्रियः ।। ५७ ।।
दिवानुगच्छेत्ता गास्तु तिष्ठन्नूर्ध्वं रजः पिबेत् ।।
शुश्रूषित्वा नमस्कृत्य रात्रौ वीरासनं वसेत् ।। ५८ ।।
तिष्ठन्तीष्वेव तिष्ठेत चरन्तीष्वप्यनुव्रजेत् ।।
आसीनासु तथासीत नियतो वीतमत्सरः ।। ५९ ।।
आतुरामभिशस्तां वा सिंहव्याघ्रादिभिर्भयैः ।।
पतितां पंकमग्नां च सर्वप्राणैर्विमोचयेत् ।। 3.234.६० ।।
उष्णे वर्षति शीते वा मारुते वाति वा भृशम् ।।
न कुर्वीतात्मनस्त्राणं गोरकृत्वा तु शक्तितः ।।६१।।
आत्मनो यदि वान्येषां गेहे क्षेत्रेऽथ वा खले ।।

भक्षयन्तीं न कथयेत्पिबन्तीं चैव वत्सकम् ।। ६२ ।।
अनेन विधिना यस्तु गोघ्नो गा अनुगच्छति ।।
स गोहत्याकृतं पापं त्रिभिर्मासैर्व्यपोहति ।। ६३ ।।
वृषभैकादशा गाश्च दद्यात्सुचरितव्रतः ।।
अविद्यमाने सर्वस्वं वेदविद्भ्यो निवेदयेत् ।। ६४ ।।
एतदेव व्रतं कुर्युरुपपातकिनो द्विजाः ।।
अवकीर्णिविशुद्ध्यर्थं चान्द्रायणमथापि वा ।।६५।।
अवकीर्णी तु काणेन गर्दभेन चतुष्पथे।।
पाकयज्ञविधानेन यजेत निर्ऋतिं निशि।।६६।।
हुत्वाग्नौ विधिवद्धोमानन्ततश्च समित्यृचा ।।
वातेन्द्रगुरुवह्नीनां जुहुयात्सर्पिषाहुतीः ।।६७।।
कामतो रेतसस्सेकं व्रतस्थस्य द्विजन्मनः ।।
अतिक्रमं व्रतस्याहुर्धर्मज्ञा ब्रह्मवादिनः ।। ६८ ।।
मरुतः पुरुहूतं च गुरुं पावकमेव च ।।
चतुरो व्रतिऽनोभ्येति ब्राह्मं तेजोऽवकीर्णिनः ।। ६९ ।।
एतस्मिन्नेनसि प्राप्ते वसित्वा गर्दभाजिनम् ।।
सप्तागारांश्चरेद्भैक्ष्यं स्वकर्म परिकीर्तयेत्।। 3.234.७० ।।
तेभ्यो लब्धेन भैक्ष्येण वर्तयन्नेककालिकम् ।।
उपस्पृशंस्त्रिषवणं चाब्देन स विशुद्ध्यति ।।७१।।
जातिभ्रंशकरं कर्म कृत्वान्यतममिच्छया ।।
चरेत्सान्तपनं कृच्छ्रं प्राजापत्यमनिच्छया ।।७२।।
सङ्करापात्रकृत्यासु मासं गोधनमैन्दवम् ।।
मलिनीकरणीयेषु तप्तः स्याद्यावकस्त्र्यहम् ।। ७३ ।।
तुरीयं ब्रह्महत्यायाः क्षत्त्रियस्य वधे स्मृतम् ।।
वैश्येऽष्टमांशं वृत्तस्थे शूद्रे ज्ञेयं तु षोडशम्।। ७४ ।।
अकामतस्तु राजन्यं विनिपात्य द्विजोत्तमः ।।
वृषभैकं सहस्रं गा दद्याच्छुद्ध्यर्थमात्मनः।।७५।।
त्र्यब्दं चरेद्वा नियतो जटी ब्रह्महणो व्रतम् ।।
वसन्दूरतरे ग्रामे वृक्षमूलनिकेतनः ।।७६।।
एतदेव चरेदब्दं प्रायश्चित्तं द्विजोत्तमः ।।
प्रमाप्य वैश्यं वृत्तस्थं दद्याद्वै शतकं गवाम् ।। ७७।।
एतदेव व्रतं कृत्स्नं षण्मासाञ्छूद्रहा चरेत् ।।
वृषभैकादशा वापि दद्याद्विप्राय गाः सिताः ।।७८।।

मार्जारनकुलं हत्वा चाषं मण्डूकमेव च।।
श्वगोधोलूककाकांश्च शूद्रहत्याव्रतं चरेत् ।।७९।।
पयः पिबेत्त्रिरात्रं वा योजनं वाध्वनो व्रजेत् ।।
उपस्पृशेत्स्रवन्त्यां वा सूक्तं वाब्दैवतं जपेत् ।।3.234.८०।।
अभ्रिं कार्ष्णायसीं दद्यात्सर्पं हत्वा द्विजोत्तमः ।।
पलालभारकं शण्ढे सैसकं चैकमाषकम् ।। ८१ ।।
घृतकुम्भं वराहे तु तिलद्रोणन्तु तित्तिरौ ।।।
शुके द्विहायनं वत्सं कौञ्चं हत्वा त्रिहायणम्।।८२।।
हत्वा हंसं बलाकां च बकं बर्हिणमेव च ।।
वानरं श्येनभासौ च स्पर्शयेद्ब्राह्मणाय गाम् ।।८३।।।
वासो दद्याद्धयं हत्वा पञ्च नीलान्वृषाँश्च वा ।।
अजमेषावनड्वाहं खरं हत्वैकहायनम् ।। ८४ ।।
क्रव्यादं तु मृगं हत्वा धेनुं दद्यात्पयस्विनीम् ।।।
अक्रव्यादं वत्सतरीमुष्ट्रं हत्वा तु कृष्णलम् ।।८५।।
जीनाकार्मुकवस्तावीन्पृथग्दयाद्विशुद्धये ।।
चतुर्णामपि वर्णानां नारीं हत्वा वनस्थिताम् ।।८६।।
दानेन वधनिर्णेकः सर्पादीनामशक्नुवन् ।।
एकैकशश्चरेत्कृच्छ्रं द्विजः पापापनुत्तये ।।८७।।
अस्थिमतां तु सत्त्वानां सहस्रस्य प्रमापणे।।
पूर्णे चानस्यनस्थ्नां तु शूद्रहत्याव्रतं चरेत।।८८।।
किञ्चिदेव तु विप्राय दद्यादस्थिमतां वधे ।।
अनस्थ्नां चैव सत्त्वानां प्राणायामो विशोधनम् ।।८९।।
फलदानां तु वृक्षाणां च्छेदने जप्यमृक्च्छतम् ।।
गुल्मवल्लीलतानां च पुष्पितानां च वीरुधाम् ।।3.234.९०।।
अन्नाद्यजातसत्त्वानां रसजानां च सर्वशः ।।
फलपुष्पोद्भवानां च घृतप्राशो विशोधनम्।। ९१।।
कृष्टजानामौषधानां जातानाञ्च स्वयं वने।।
वृथालम्भेनुगच्छेद्वा दिनमेकं पयोव्रतम्।।९२।।
एतैर्व्रतैरपोह्यं स्यादेनो हिंसासमुद्भवम्।।
ज्ञानाज्ञानकृतं कृत्स्नं शृणुतान्नाद्यभक्षणे ।।९३।।
अज्ञानाद्वारुणीं पीत्वा संस्कारेणैव शुद्ध्यति।।
मतिपूर्वमनिर्देश्यं प्राणान्तिकमिति स्थितिः ।।९४।।
अपः सुराभाजनस्था मद्यभाण्डस्थितास्तथा ।।

पञ्चरात्रं वसेत्पीत्वा शङ्खपुष्पीशृतं पयः ।।९५ ।।
स्पृष्ट्वा दत्त्वा च मदिरां विधिवन्प्रतिगृहय च ।।
शूद्रोच्छिष्टाश्च पीत्वापः कुशवारि पिबेत्त्र्यहम्।।९६।।
ब्राह्मणस्तु सुरापस्य गन्धमाघ्राय सोमपः ।।
प्राणानप्सु त्रिराचम्य घृतं प्राश्य विशुद्ध्यति ।।९७।।
अज्ञानात्प्राश्य विण्मूत्रं सुरासंस्पृष्टमेव च ।।
पुनः संस्कारमर्हन्ति त्रयो वर्णा द्विजातयः।।९८।।
वसनं मेखला दण्डं भैक्ष्यचर्या व्रतानि च ।।
निवर्तन्ते द्विजातीनां पुनःसंस्कारकर्मणि ।।९९।।
अभोज्यानान्तु भुक्तान्नं स्त्रीशूद्रोच्छिष्टमेव च ।।
जग्ध्वा मांसमभोज्यं च सप्तरात्रं पयः पिबेत् ।। 3.234.१०० ।।
शुक्तानि च कषायाँश्च पीत्वामेध्यानपि द्विजः ।।
तावद्भवत्यप्रयतो यावत्तन्न व्रजत्यधः ।। १०१ ।।
विड्वराह खरोष्ट्राणां गोमायोः कापकाकयोः ।।
प्राश्य मूत्रपुरीषाणि द्वित्रिश्चान्द्रायणं चरेत् ।। १०२ ।।
शुष्काणि भुक्त्वा मांसानि भौमानि कवकानि वा ।।
अज्ञातं चैव सूपस्थं चैतदेव व्रतं चरेत् ।। १०३ ।।
क्रव्यादसूकराणां च कुक्कुटानां च भक्षणे ।।
नरकाकखराणाञ्च तप्तकृच्छ्रं विशोधनम् ।। ।। १०४ ।।
मासिकान्नञ्च योऽश्नीयादवृत्त्या कर्षितो द्विजः ।।
स त्रीण्यहान्युपवसेदेकाहं चोदके वसेत् ।। १०५ ।।
व्रतचारी तु योऽश्नीयान्मधुमासे कथञ्चन ।।
स कृत्वा प्राकृतं कृच्छ्रं व्रतशेषं समापयेत् ।। १०६ ।।
बिडालकाकाखूच्छिष्टं जग्ध्वा श्वनकुलस्य च।।
केशकीटावपन्नञ्च पिबेद्ब्राह्मसुवर्चलम् ।। १०७ ।।
अभोज्यमन्नं नात्तव्यं चात्मनः शुद्धिमिच्छता।।
अज्ञानभुक्तं तूत्तार्यं शोध्यं वाप्याशु शोधनैः ।। १०८ ।।
एषोऽनाद्यादनस्योक्तो व्रतानां विविधो विधिः ।।
स्तेयदोषापहर्तॄणां व्रतानां श्रूयतां विधिः ।। १०९ ।।
धान्यान्नधनचौर्याणि कृत्वा कामाद्द्विजोत्तमः ।।
स्वजातीयगृहादेव कृच्छ्राब्देन विशुद्धति ।। 3.234.११० ।।
मनुष्याणान्तु हरणे स्त्रीणां क्षेत्रगृहस्य च ।।
कूपवापीजलानाञ्च शुद्धिश्चान्द्रायणं स्मृतम् ।। १११ ।।

द्रव्याणामल्पसाराणां स्तेयं कृत्वान्यवेश्मतः ।।
चरेत्सान्तपनं कृच्छ्रन्तन्निर्यात्यात्मशुद्धये ।। ११२ ।।
भक्ष्यभोज्यापहरणे यानशय्यासनस्य च ।।
पुष्पमूलफलानाञ्च पञ्चगव्यं विशोधनम्।। ११३ ।।
तृणकाष्ठद्रुमाणाञ्च शुष्कान्नस्य गुडस्य च ।।
चैलचर्मामिषाणाञ्च त्रिरात्रं स्यादभोजनम् ।। ११४ ।।
मणिमुक्ताप्रवालानां ताम्रस्य रजतस्य च ।।
अयःकांस्योपलानाञ्च द्वादशाहं कणान्नतः ।। ११५ ।।
कार्पासकीटजीर्णानां द्विशफैकशफस्य च ।।
पक्षिगन्धौषधीनाञ्च रज्ज्वाश्चैव त्र्यहं पयः ।। ११६ ।।
एभिर्व्रतैरपोहयेत पापं स्तेयकृतं द्विजः ।।
अगम्यगमनीयन्तु व्रतैरेभिरपानुदेत् ।। ११७ ।।
गुरुतल्पव्रतं कुर्याद्रेतः सिक्त्वा स्वयोनिषु ।।
सख्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु कुमारीष्वन्त्यजासु च।।११८।।
पैतृष्वस्रेयां भगिनीं स्वस्रीयां मातुरेव च।।
मातुश्च भ्रातुराप्तस्य गत्वा चान्द्रायणं चरेत् ।।११९।।
एताः स्त्रियस्तु भार्यार्थे नोपयच्छेत्तु बुद्धिमान्।।
ज्ञातित्वेनानुपेयास्ताः पतन्ति ह्युपयन्नधः ।।3.234.१२०।।
अमानुषीषु पुरुष उदक्यायामयोनिषु ।।
रेतः सिक्त्वा जले चैव कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत् ।। १२१ ।।
मैथुनं तु समासेव्य पुंसि योषिति वा द्विजः ।।
गोयानेप्सु दिवा चैव सवासा स्नानमाचरेत् ।। १२२ ।।
चाण्डालान्त्य स्त्रियं गत्वा भुक्त्वा च प्रतिगृह्य च ।।
पतत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात्साम्यन्तु गच्छति ।। १२३ ।।
विप्रदुष्टां स्त्रियं भर्ता निरुन्ध्यादेकवेश्मनि ।।।
यत्पुंसः परदारेषु तच्चैनां चारयेद्व्रतम्।।१२४।।
सा चेत्पुनः प्रदुष्येत सदृशेनोपयन्त्रिता।।
कृच्छ्रं चान्द्रायणं चैव तदस्याः पावनं स्मृतम् ।।१२५।।
यत्करोत्यैकरात्रेण वृषलीसेवनं द्विजः ।।
तद्भैक्ष्यभुग्जपन्नित्यं त्रिभिर्वर्षैर्व्यपोहति ।।१२६।।
एषा पापकृतामुक्ता चतुर्णामपि निष्कृतिः ।।
पतितैः संप्रयुक्तानां चेमाः शृणुत निष्कृतीः ।। १२७ ।।
संवत्सरेण पतति पतितेन सहाचरन् ।।

याजनाध्यापनाद्यौनान्न तु यानासनाशनात् ।। १२८ ।।
यो येन पतितेनैवं संसर्गं याति मानवः ।।
स तस्यैव व्रतं कुर्यात्तत्संसर्गस्य शुद्धये ।। १२९।।
पतितस्योदकं कार्यं सपिण्डैर्बान्धवैर्बहिः ।।
निन्दिते ऽहनि सायाह्ने ज्ञात्यृत्विग्गुरुसन्निधौ ।। 3.234.१३० ।।
दासीघटमपां पूर्णं पर्यस्येत्प्रेतवत्सदा ।।
अहोरात्रमुपासीरन्नशौचं बान्धवैः सह ।। १३१ ।।
निवर्तयेरंस्तस्मात्तु सम्भाषणसहाशने ।।
दायादस्य प्रदानश्च यात्रामेव च लौकिके ।।१३२।।
ज्येष्ठता च निवर्त्तेत ज्येष्ठं वापि च यद्वसु ।।
ज्येष्ठांशं प्राप्नुयाच्चास्य यवीयान्गुणतोऽधिकः ।। १३३।।
प्रायश्चित्ते तु चरिते पूर्णकुम्भमपां नवम् ।।
तेनैव सार्धं प्राश्येयुः स्नात्वा पुण्यजलाशय ।।१३४ ।।
स त्वप्सु तं घटं प्रास्य प्रविश्य भवनं स्वकम् ।।
सर्वाणि ज्ञातिकार्याणि यथापूर्वं समाचरेत् ।। १३५ ।।
एतमेव विधिं कुयार्द्योषित्सु पतितास्वपि ।।
वस्त्रान्नपानं देयं तु वसेयुश्च गृहान्तिके ।। १३६ ।।
एनस्विभिरनिर्णिक्तैर्नार्थं कञ्चित्समाचरेत् ।।
कृतनिर्णेजनाश्चैनान्न जुगुप्सेत कर्हिचित् ।।१३७।।
बालघ्नांश्च कृतघ्नांश्च विशुद्धानपि धर्मतः ।।
शरणागतहन्तॄँश्च स्त्रीहन्तॄँश्च न संवसेत्।।१३८।।
येषां द्विजानां सावित्री नानूच्येत यथाविधि ।।
ताँश्चारयित्वा त्रीन्कृच्छ्रान्यथाविध्युपनाययेत् ।। १३९ ।।
प्रायश्चित्तं चिकीर्षन्ति विकर्मस्थास्तु ये द्विजाः ।।
ब्रह्मणा च परित्यक्तास्तेषामप्येतदादिशेत् ।। 3.234.१४० ।।
यद्गर्हितेनार्जयन्ति कर्मणा ब्राह्मणा धनम् ।।
तस्योत्सर्गेण शुद्ध्यन्ति जप्येन तपसैव च ।। १४१ ।।
जपित्वा त्रीणि सावित्र्याः सहस्राणि समाहितः ।।
मासं गोष्ठे पयः पीत्वा मुच्यतेऽसत्प्रतिग्रहात् ।। १४२ ।।
उपवासकृशन्तं तु गोव्रजात्पुनरागतम् ।।
प्रणतं परिपृच्छेयुः साम्यं सौम्येच्छसीति किम् ।। १४३ ।।
सत्यमुक्त्वा तु विप्रेभ्यो विकिरेद्यवसङ्गवाम् ।।
गोभिः प्रवर्तिते तीर्थे कुर्युस्तेऽस्य परिग्रहम् ।। १४४ ।।

व्रात्यानां याजनं कृत्वा परेषामन्त्यकर्म व ।।
अभिचारमहीनं च त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुद्ध्यति ।। १४५ ।।
शरणागतं परित्यज्य वेदं विप्लाव्य च द्विजः ।।
संवत्सरं यवाहारस्तत्पापमपसेधति ।। १४६ ।।
श्वसृगालखरैर्दष्टो ग्राम्यैः क्रव्याद्भिरेव च ।।
खराश्वोष्ट्रैर्वराहैश्च प्राणायामेन शुद्ध्यति ।। १४७।।
षष्ठान्नकालता मासं संहिताजप एव वा ।।
होमाश्च सकला नित्यमपाङ्क्त्यानां विशोधनम् ।। १४८ ।।
उष्ट्र्यानं समारुह्य खरयानञ्च कामतः ।।
स्नात्वा च विप्रो दिग्वासाः प्राणायामेन शुद्ध्यति ।। १४९ ।।
विनाद्भिरप्सु वाप्यन्तः शरीरे संनिवेश्य तु ।।
सचैलो बहिराप्लुत्य गामालभ्य विशुद्ध्यति ।। 3.234.१५० ।।
वेदोदितानां नित्यानां कर्मणां समतिक्रमे ।।
स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम् ।। ।। १५१ ।।
हुङ्कारं ब्राह्मणस्योक्ता त्वङ्कारं तु गरीयसः ।।
स्नात्वानश्नन्नहःशेषं चाभिवाद्य प्रसादयेत् ।। १५२ ।।
ताडयित्वा तृणेनापि कण्ठे बद्ध्वा च वाससा ।।
विवादे वापि निर्जित्य प्रणिपत्य प्रसादयेत् ।। १५३ ।।
अवगूर्य त्वब्दशतं सहस्रमभिहन्य तु ।।
जिघांसया ब्राह्मणस्य नरकं प्रतिपद्यते ।। १५४ ।।
शोणितं यावतः पांसून्संगृहणाति द्विजन्मनः ।।
तावन्त्यब्दसहस्राणि तत्कर्त्ता नरकं वसेत् ।। १५५ ।।
अवगूर्याचरेत्कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं निपातने ।।
कृच्छ्रातिकृच्छ्रं कुर्वीत विप्रस्योत्पाद्य शोणितम् ।। १५६ ।।
वेदाभ्यासोन्वहं शक्त्या महायज्ञक्रिया क्षमा ।।
नाशयन्त्याशु पापानि महापातकजान्यपि ।। १५७ ।।
यथैव तेजसा वह्निः प्राप्तान्निर्दहति क्षणात् ।।
तथा ज्ञानाग्निना पापं कृत्स्नं दहति वेदवित् ।। १५८ ।।
पापानुबन्धं पुरुषस्य शक्तिं देशं च कालं च तथा विदित्वा ।।
अनुक्तशुद्धिः प्रविचार्य देया उक्ते तथैतच्च निरूपणीयम् ।।१५९।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतासु प्रायश्चित्तवर्णनो नाम चतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २३४ ।।
3.235
हंस उवाच ।।

इत्येतदेनसामुक्तं प्रायश्चित्तं यधाविधि ।।
अत ऊर्ध्वं रहस्यानां प्रायश्चित्तं निबोधत ।। १ ।।
सव्याहृतीकाप्रणवाः प्राणायामास्तु षोडश ।।
अपि भ्रूणहनं मासात्पुनन्त्यहरहः कृताः ।। २ ।।
कौत्सं जप्त्वाज इत्येतद्वासिष्ठं च त्र्यृचं प्रति ।।
माहित्रं शुद्धवत्यश्च सुरापोऽपि विशुध्यति ।। ३ ।।
सकृज्जप्त्वास्यवामीयं शिवसंकल्पमेव च ।।
अपहृत्य सुवर्णं तु क्षणाद्भवति निर्मलः ।। ४ ।।
हविष्मन्तीयमभ्यस्य न तमंह इतीति च ।।
जप्त्वा तु पौरुषं सूक्तं मुच्यते गुरुतल्पगः ।। ५ ।।
एनसां स्थूलसूक्ष्माणां चिकीर्षन्नपनोदनम् ।।
अपेत्यृचं जपेदब्दं यत्किञ्चेदमितीति च ।। ६ ।।
प्रतिगृह्याप्रतिग्राह्यं भुक्त्वा चान्नं विगर्हितम् ।।
जपंस्तरत्समन्दीयं पूयते मानवस्त्र्यहात् ।।७ ।।
सोमारौद्रं तु बहवेना मासमभ्यस्य शुध्यति ।।
स्रवन्त्यामाचरन्स्नानमर्यम्णमिति च त्यृचम् ।। ८ ।।
अब्दार्धमिन्द्रमित्येतदेनस्वी सप्तकं जपेत् ।।
अप्रशस्तन्तु कृत्वाप्सु मासमासीत भैक्ष्यभुक् ।। ९ ।।
मन्त्रैः शाकलहोमीयैरब्दं हुत्वा घृतं द्विजः ।।
सुगुर्वप्यपहन्त्येनो जप्त्वा वा नम इत्यृचम् ।। 3.235.१० ।।
उपपातकसंयुक्तोनुगच्छेद्गाः समाहितः ।।
अभ्यस्याब्दं पावमानीर्भैक्ष्याहारो विशुध्यति ।। ११ ।।
अरण्ये वा त्रिरभ्यस्य प्रयतो वेदसंहिताम् ।।
मुच्यते पातकैः सर्वैः पराकैः शोधितस्त्रिभिः ।। १२ ।।
त्र्यहं तूपवसेद्यस्तु त्रिरह्नोभ्युपयन्नपः ।।
मुच्यते पातकैः सर्वैस्त्रिजपित्वाघमर्षणम् ।। १३ ।।
ऋक्संहितां त्रिरभ्यस्य यजुषां वा समाहितः ।।
साम्नां वा सरहस्यानां सर्वपापैः प्रमुच्यते ।। १४ ।।
यद्वाचिकं तस्य परस्य पुंसो यस्मिन्निबद्धं भुवनं समग्रम् ।।
जपन्तमोङ्कारमतन्द्रितात्मा पापानि शीघ्रं प्रजहाति मर्त्यः ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेय वज्रसंवादे हंसगीतासु रहस्यप्रायश्चित्तवर्णनो नाम
पञ्चत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २३५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २३६-२४०

3.236

ऋषय ऊचुः ।।

कर्माणि श्रोतुमिच्छामो यैः पापं विप्रणश्यति ।।

प्राप्नोत्यभ्युदयं चैव पुरुषः पक्षिसत्तम ।। १ ।।

हंस उवाच ।।

त्र्यहं प्रातस्त्र्यहं सायं त्र्यहमद्यादयाचितम् ।।

त्र्यहं परञ्च नाश्नीयात्प्राजापत्यं चरन्द्विजः ।। २ ।।

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।।

एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतम् ।। ३ ।।

एकैकं ग्रासमश्नीयात्त्र्यहाणि त्रीणि पूर्ववत् ।।

त्र्यहं चोपवसेदन्यदतिकृच्छ्रं चरन्द्विजः ।। ४ ।।

तप्तकृच्छ्रं चरन्विप्रो दधिक्षीर घृतानिलान ।।

प्रतित्र्यहं पिबेदुष्णं सकृत्स्नायी समाहितः ।। ५ ।।

यतात्मनोऽप्रमत्तस्य द्वादशाहमभोजनम् ।।

पराको नाम कृच्छ्रोऽयं सर्वपापापनोदनः ।। ६ ।।

यथाकथञ्चित्पिण्डानां तिस्रोऽशीतिः समाहितः ।।

मासेनाश्नन्हविष्यस्य चन्द्रस्यैति सलोकताम् ।। ७ ।।

महाव्याहृतिभिर्होमः कर्तव्यः स्वयमन्वहम् ।।

अहिंसासत्यमक्रोधमार्जवं च समाचरेत् ।। ८ ।।

त्रिरह्नि त्रिर्निशायाञ्च सवासा जलमाविशेत् ।।

स्त्रीशूद्रपतितांश्चैव नाभिभाषेत कर्हिचित् ।। ९ ।।

स्थानासनाभ्यां विहरेदशक्तोऽधःशयीत वा ।।

ब्रह्मचारी व्रती च स्याद्गुरुदेवद्विजार्चकः ।। ।। 3.236.१० ।।

सावित्रीं च जपेन्नित्यं पवित्राणि च शक्तितः ।।

सर्वेष्वेव व्रतेष्वेवं प्रायश्चित्तार्थमादितः ।। ११ ।।

कृत्वा पापं हि संतप्य तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ।।

नैनं कुर्याम्पुनरिति निवृत्त्या पूयते तु सः ।। १२ ।।

ख्यापनेनानुतापेन तपसाध्ययनेन च ।।

पामकृन्मुच्यते पापात्तथा दानेन चापरः।।१३।।

यस्मिन्कर्मण्यपि कृते मनसः स्यादलाघवम् ।।

तस्मिँस्तावत्तपः कुर्याद्यावत्तुष्टिकरं भवेत्।।१४।।

पापस्य नाशस्तपसा विधेयो धर्मस्य वृद्धिस्तपसा विधेया ।।

पापप्रणाशे त्वथ धर्मवृद्धौ कामाः समृध्यन्ति नरस्य विप्राः ।। १५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु कृच्छ्रसान्तपनादिप्रायश्चित्तवर्णनो नाम षट्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ।।२३६।।
3.237
।। ऋषय ऊचुः ।। ।।
कर्मणा केन पुरुषः किमाप्नोति महामते ।।
एतन्नः संशयं छिन्धि द्विजानां द्विजसत्तम ।। १ ।।
।। हंस उवाच ।।
दानेन भोगी भवति तपसा विन्दते महः ।।
वृद्धोपसेवया विप्राः प्राज्ञो भवति मानवः ।। २ ।।
यज्ञेन लोकानाप्नोति पापनाशं हुतेन च ।।
जप्येन कामानाप्नोति सत्येन च परां गतिम् ।।३ ।।
स्नानेन शुद्धिमाप्नोति प्राणायामाद्विशेषतः ।।
ध्यानेन धारणाभिश्च पदमाप्नोत्यनुत्तमम् ।।४ ।।
दमेन सर्वमाप्नोति यत्किञ्चिन्मनसेच्छति ।।
शौचेन देवाः प्रीयन्ते प्रीयन्ते चोपवासतः ।। ५।।
उपवासप्रतप्तानां कामावाप्तिर्ध्रुवं भवेत् ।।
ददाति विपुलान्भोगान्संग्रामेष्वपलायिनाम् ।। ६ ।।
मधुमांसनिवृत्तोऽपि परं सौख्यमुपाश्नुते ।।
अहिंसया त्वरोगी स्याद्दीर्घायुश्चाप्यहिंसया।।७।।
रूपलावण्यसौभाग्यधनधान्ययुतः सदा ।।
तीर्थानुसरणाद्विप्राः पापनाशमवाप्नुयात्।८।।
सर्वकल्मषहीनश्च याँल्लोकान्मनसेच्छति ।।
प्रतिश्रयप्रदानेन स्थानमाप्नोत्यनुत्तमम् ।।९।।
पूज्यपूजयिता विप्रा यशसा युज्यते नरः ।।
अभिवादनशीलस्य नित्यं वृद्धोपसेविनः।।3.237.१०।।
समं कृत्वा विवर्धन्ते कीर्तिरार्युयशो बलम् ।। ११ ।।
ऋतुकालादृते भार्या तथैव परिवर्जयेत् ।।
सर्वकामानवाप्नोति ब्रह्मलोकं च गच्छति ।। १२ ।।
उभौ कालौ तु भुञ्जानस्त्वन्तरा परिवर्जयेत् ।।
पानीयमपि विप्रेन्द्रा ब्राह्मं लोकं प्रपद्यते ।। १३ ।।
अनेनैव विधानेन देशकालाशनो नरः ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति गतिमाप्नोत्यभीप्सिताम् ।। १४ ।।
तथा भोजनकाले तु मौनं यस्तु समाचरेत् ।।
उपवासफलन्तस्य प्रत्यहं भोजने स्मृतम् ।। १५ ।।

सर्वान्कामानवाप्नोति मौनी नक्ताशनस्सकृत् ।।
नाप्नोति नारकं दुःखं नित्यस्नायी नरो बहिः ।।१६।।
यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनि वर्तते ।।
श्रान्तायादृष्टपूर्वाय तस्य पुण्यफलं महत् ।। १७ ।।
पाद्यमासनमेवाथ दीपमन्नं प्रतिश्रयम् ।।
दद्यादतिथिपूजार्थं यज्ञाः पञ्च सुदक्षिणाः।। १८ ।।
चक्षुर्दद्यान्मनो दद्याद्वाचं दद्याच्च सूनृताम् ।।
अनुव्रजेदुपासीत यज्ञाः पञ्च सुदक्षिणाः ।।१९।।
स्थण्डिलेषु शयानानां गृहाणि शयनानि च ।।
चीर वल्कलसंवीत वासांस्याभरणानि च ।।3.237.२०।।
वाहनासनयानानि योगात्मनि तपोधने ।।
अग्नीनुपशयानस्य राजपौरुषमुच्यते ।। २१।।
रसानां प्रति संहारे सौभाग्यमधिगच्छति ।।
आमिषप्रतिसंहारे सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।२२।।
अर्वाक्शिरास्तु यो लम्बेत्तोयवासं च यो वसेत् ।।
सततं चैकशायी च लभते चेप्सितां गतिम् ।।२३।।
वीरासनं वीरशय्यां वीरस्थानमुपासतः ।।
अक्षयास्तस्य वै लोकाः सर्वकामप्रदाः स्मृताः ।। २४ ।।
धनं भवति दानेन मौनेनाज्ञां प्रयच्छति ।।
उपभोगाँश्च तपसा ब्रह्मचर्येण जीवितम् ।। २५ ।।
रूपमैश्वर्यमारोग्यमहिंसाफलमश्नुते ।।
फलं फलाशिनां राज्यं स्वर्गः पर्णाशिनां फलम् ।।२६।।
पुष्पाशिनां तथैश्वर्यं धनं शाकाशिनां महत् ।।
पयोभक्ष्या दिवं यांति अब्भक्ष्याश्चामितां गतिम् ।।२७ ।।
दंतोलूखलिको विप्रो यश्चाप्युञ्छेन जीवति ।।
कापोतीञ्चाश्रितो वृत्तिं यथेष्टाङ्गतिमाप्नुयात् ।। २८ ।।
प्रायोपवेशनाद्राज्यं सर्वत्र फलमश्नुते।।
स्वर्गं सत्येन लभते दीक्षया कुलमुत्तमम् ।। २९ ।।
गवोढाः शाकदीक्षायाः स्वर्गकामी तृणाशनः ।।3.237.३०।।
त्र्यहस्त्रिषवणं स्नात्वा वायुं पीत्वा क्रतुं लभेत् ।।
यज्ञयाजी तथाप्नोति याँल्लोकान्मनसेच्छति ।। ३१ ।।
उपवासं च दीक्षां चाप्यभिषेकं च वै द्विजाः ।।
कृत्वा द्वादशवर्षाणि वीरस्थानाद्विशिष्यते ।।३२।।

अधीत्य सर्वान्वेदान्वै सर्वदुःखैर्विमुच्यते ।।
मानसं हि धनं धर्मः स्वर्गलोकमवाप्नुयात् ।।३३।।
येन प्रीणाति पितरं तेन प्रीतः प्रजापतिः।।
प्रीणाति मातरं येन पृथिवी तेन पूजिता।। ३४।।
येन प्रीणात्युपाध्यायन्तेन स्याद्ब्रह्म पूजितम्।।
सर्वे तस्यादृता धर्मा यस्यैते त्रय आदृताः।।३५।।।
अनादृतास्तु यस्यैते सर्वास्तस्याफलाः क्रियाः ।।
गुरुशुश्रूषया विद्या नित्यं श्राद्धेषु सन्ततिः।।३६।।
नित्यस्नायी भवेद्दक्षः संध्ये तु द्वे जपन्सदा।।
द्विजशुश्रूषया राज्यं द्विजत्वं वापि पुष्कलम् ।।३७ ।।
देवशुश्रूषया कामान्यथेष्टान्प्राप्नुयान्नरः ।।
सान्त्वदः सर्वभूतानां सर्वशोकैः प्रमुच्यते ।। ३८ ।।
केशश्मश्रून्वारयतः त्वग्र्या भवति सन्ततिः ।।
गन्धमाल्यान्निवृत्त्या तु कीर्तिर्भवति पुष्कला ।। ३९ ।।
परिचर्यारतः सम्यङ् न रोगैस्त्वभिभूयते ।।
गोलोकमाप्नोति तथा गवाञ्च परिचर्यया ।। 3.237.४० ।।
देवमाल्यापनयनात्पादशौचाद्द्विजस्य तु ।।
श्रान्तसंवाहनाद्विप्राः सुखमत्यन्तमश्नुते ।। ४१ ।।
जले सप्तसहस्राणि एकादश हुताशने ।।
भृगुप्रपाते च दश संग्रामे विंशतिस्तथा ।। ४२ ।।
नरो वर्षसहस्राणि तनुं त्यक्त्वा तु मोदते ।
अनाशके तु धर्मज्ञाः परिसंख्या न विद्यते ।। ४३ ।।
मेरौ साधयते राज्यं यथेष्टं भुवि जायते ।।
महाप्रस्थानमाविश्य यथेष्टां गतिमाप्नुयात् ।। ४४ ।।
वह्निप्रवेशनियतममीष्टं लोकमश्नुते ।।
वारुणं लोकमाप्नोति त्यक्त्वाम्भसि तनुं नरः।।४५।।
अनार्तो व्याधिरहितो न त्यजेदात्मनस्तनुम् ।।
असूर्या नाम ते लोका अन्धेन तमसा वृताः ।।
ताँस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ।।४६।।
अनिष्टैरात्मनो ज्ञात्वा मृत्युकालमुपस्थितम् ।।
व्याधितो भिषजा त्यक्तः पूर्णे चायुषि वासके ।। ।।४७।।
यथागमानुसारेण संत्यजेदात्मनस्तनुम् ।।
तस्मिन्काले तनुत्यागाद्यथोक्तं फलमाप्नुयात् ।।४८।।

आयुषस्तु परं दृष्टं मरणं ब्राह्मण द्वयोः ।।
क्षत्रियस्य तु सङ्ग्रामे मृते भर्तरि योषितः ।।४९।।
ब्राह्मणार्थे गवार्थे वा यस्त्यजेदात्मनस्तनुम् ।।
आत्मानं यूपमुत्सृज्य स यज्ञोऽनन्तदक्षिणः ।। ।। 3.237.५० ।।
शष्पं मृगखरोत्सृष्टं यो मृगैः सह सेवते ।।
दीक्षितो वै मुदा युक्तः स गच्छत्यमरावतीम् ।। ५१ ।।
रोवलं शीर्णपर्णं वा तद्व्रतं यो निषेवते ।।
शान्तो यो मनसा नित्यं स गच्छेत्परमाङ्गतिम् ।। ५२ ।।
वायुभक्ष्योम्बुभक्ष्यो वा फलमूलाशनोपि वा ।।
यक्षेशैश्वर्यमादाय मोदतेऽप्सरसाङ्गणैः ।। ५३ ।।
अग्नियोगवहो ग्रीष्मे विधिदृष्टेन कर्मणा ।।
तीर्त्वा द्वादशवर्षाणि राजा भवति पार्थिवः ।। ५४ ।।
आहारनियमं कृत्वा मुनिर्द्वादशवार्षिकम् ।।
व्रतं संसाध्य काले तु राजा भवति पार्थिवः ।। ५५ ।।
स्थण्डिले शुद्धमाकाशं परिगृह्य समन्ततः ।।
प्रविश्य च मुदा युक्तो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ।। ५६ ।।
स्थण्डिलस्य फलान्याहुर्यानानि शयनानि च ।।
गृहाणि शयनार्हाणि चन्द्रशुभ्राणि ब्राह्मणः ।। ५७ ।
आत्मानमुपजीवन्यो नियतो नियताशनः ।।
देहं चानशने त्यक्त्वा स स्वर्गं समुपाश्नुते ।। ५८ ।।
आत्मानमुपजीवन्यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ।।
अश्मना चरणौ हत्वा गुह्यकेषु च मोदते ।। ५९ ।।
साधयित्वात्मनात्मानं निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ।।
तीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामेकांमनोगताम् ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति देवैश्च सह मोदते ।। 3.237.६० ।।
आत्मानमुपजीवन्यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ।।
हुत्वाग्नौ देहमुत्सृज्य वह्निलोके महीयते ।। ६१ ।।
यस्तु विप्रो यथान्यायं दीक्षितो नियतेन्द्रियः ।।
आत्मन्यात्मानमादाय निर्द्वन्द्वो धर्मलालसः ।। ६२ ।।
चीर्त्वा द्वादश वर्षाणि दीक्षामेतां मनोगताम्।।
अरणीसहितः स्कन्धे बद्ध्वा गच्छत्यनावृतम् ।। ६३ ।।
वीराद्ध्वानमनानीत्य वीरासनरतस्सदा ।।
वीरस्थायी च सततं स वीरगतिमाप्नुयात् ।। ६४ ।।

धीरलोकगतो वीरो वीरयोगवहः सदा ।।
सत्वस्थः सर्वमुत्सृज्य दीक्षितो नियतः शुचिः ।।
शक्रलोकगतः श्रीमान्मोदते दिवि देववत् ।। ६५ ।।
उपवासव्रतैर्दान्ता अहिंसासत्यवादिनः ।।
संसिद्धाः प्रेत्य गन्धर्वैः सह मोदन्त्यनामयाः ।। ६६ ।।
मण्डूकयोगशयना यथास्थानं यथाविधि ।।
दीक्षां चरति धर्मात्मा स नागैः सह मोदते ।। ६७ ।।
आर्द्रवासास्तु शिशिरे व्रतं वहति यो नरः ।।
द्वादशाब्दानि नियतं राजा भवति पार्थिवः ।।६८।।
वर्षरात्रे तथा यश्च भवत्याकाशसाधकः ।।
अनपस्तीर्थशायी च राजा भवति पार्थिवः।।६९ ।।
त्यक्त्वा वनगताः प्राणान्सप्तपूर्वास्तथापरान् ।।
नरांस्तारयिता दुःखादात्मानं च विशेषतः ।। 3.237.७० ।।
येनयेन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः ।।
तेनतेन शरीरेण तत्तत्फलमुपाश्नुते ।। ७१ ।।
यस्यां यस्यामवस्थायां यत्करोति शुभाशुभम् ।।
तस्यां तस्यामवस्थायां तत्फलमुपाश्नुते ।। ७२ ।।
नरेण हि कृतं कर्म सदा पञ्चेन्द्रियैरिह ।।
ते ह्यस्य साक्षिणो नित्यं षष्ठ आत्मा तथैव च ।। ७३ ।।
यथा धेनुसहस्रेषु वत्सो विन्दति मातरम् ।।
एवमेतत्कृतं कर्म कर्त्तारमनुविन्दति।।७४।।
अवश्यं हि कृतं कर्म भोक्तव्यं द्विजपुङ्गवाः ।।
सुकृतं दुष्कृतं वापि तस्मात्सुकृतमाचरेत् ।।७५।।
अचोद्यमानानि यथा पुष्पाणि च फलानि च ।।
स्वकालं नातिवर्तन्ते तथा कर्म पुरा कृतम् ।। ७६ ।।
यन्मन्त्रे भवति वृथाभियुज्यमाने यत्सत्ये भवति वृथाभिपूयमाने ।।
यच्चाग्नौ भवति वृथाभिहूयमाने तत्सर्वं भवति वृथाभिधीयमाने ।। ७७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु कर्मफलविवेको नाम सप्तत्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२३७।।
3.238
ऋषय ऊचुः ।।
दृष्टारिष्टस्य भवता देहत्यागः प्रकीर्त्तितः ।।
तस्मादस्माकमाचक्ष्व त्वरिष्टानि महामते ।। १ ।।
हंस उवाच ।।

प्रवृत्तेर्विकृतिर्नृणां बुद्धीन्द्रियशरीरजा ।।
अकस्माद्दृश्यते येषां तेषां मरणमादिशेत् ।। २।।
एतत्समासात्कथितं विस्तरोऽयमतः परम् ।।
सूक्ष्मारिष्टावबोधार्थं तथा स्पष्टार्थमेव च ।।३।।
न तु कर्मणि यो व्यभ्रे प्रभाकर्म निशाभृतः ।।
छायां चन्द्रार्कयोर्वापि तयोश्च गमनं तथा ।। ४।।
देवमार्गे प्रभा वह्नेर्ध्रुवं तारामरुन्धतीम् ।।
पश्यत्यदृष्टामन्यैर्वा मृत्युः स्यात्तस्य वत्सरात् ।।५ ।।
सप्रभानामथान्येषां प्रभां यस्तु न पश्यति ।।
तस्यैकादशमे मासे मरणं परिकीर्तितम् ।। ६ ।।
सुवर्णं रजतं मूत्रं पुरीषं वमते निशि ।।
स्वप्ने स मासे दशमे प्रयाति यममन्दिरम् ।। ७ ।।
रक्षःप्रेतपिशाचानां यक्षाणामपि दर्शनात् ।।
अतीन्द्रियाणामन्येषां नवमे मरणं ध्रुवम् ।। ८ ।।
दौर्बल्यं जायते यस्य बहुसम्पन्नभोजिनः ।।
अनश्नन्तोऽपि पीनत्वमष्टमे स्यात्स मृत्युभाक् ।। ९।।
पदं चासकलं यस्य खण्डं विकृतमेव वा ।।
पांसुकर्दमयोर्दृश्येत्सप्तमे मासि मृत्युभाक् ।।3.238.१०।।
क्रव्यादाः पक्षिणो यस्य मूर्ध्नि लीयन्ति वै द्विजाः।।
काकश्येनादयस्तस्य पष्ठे मरणमादिशेत्।। ।। ११।।
यस्य गोमयचूर्णाभं शरीरान्मृज्यते रजः ।।
स्वदेहच्छायाविकृतिः पञ्चमे स तु मृत्युभाक्।। १२ ।।
अनभ्रे विद्युतं दृष्ट्वा चतुर्थे म्रियते ध्रुवम्।। ।। १३ ।।
शक्रचापं जले दृष्ट्वा गगनं वा द्विजोत्तमाः ।।
अविद्यमानं धर्मज्ञस्तृतीये म्रियते ध्रुवम् ।। १४ ।।
अवघट्टनं नेत्रस्य विना रोगं यदा भवेत् ।।
एकस्य यदि वा दृश्येत्स्थानभ्रंशो विधीयते ।। १५ ।।
मासेन विकृता नासा वक्रा च मरणप्रदा ।। १६ ।।
अर्धमासेन दुर्गन्धप्रभवं स्वशरीरतः ।।
परचक्षुषि यश्छायामात्मनस्तु न पश्यति।।
स पश्यति महाभागा द्वादशाहेन वै यमम्।।१७।।
निर्वाणदीपगन्धं तु यस्तु नाघ्राति मानवः ।।
सप्ताहेन तु धर्मज्ञाः पश्यत्यर्कसुतं ध्रुवम् ।।१८।।

सद्यः स्नातानुलिप्तस्य हृत्पादशिरसा भवेत् ।।
क्षिप्रं संशोषणं तस्य त्र्यहान्मरणमादिशेत् ।।१९।।
गण्डयोस्तिलकान्रक्तान्वर्णवैकृतमेव च ।।
अहोरात्रेण मरणं पुरुषस्य समादिशेत् ।।3.238.२०।।
अङ्गुलिभ्यान्तु पिहिते श्रोत्रे तु न शृणोति यः ।। २१ ।।
शब्दं न पश्येत्तु मुखं निर्मले दर्पणे तथा ।।
पश्येच्च पुरुषान्प्राप्तान्सद्यो मरणमादिशेत् ।। २२ ।।
मूर्धधूमविनाशे तु जलार्द्राद्वा तदुद्भवेत् ।।
नासाभङ्गेन धर्मज्ञा द्व्यहान्मरणमादिशेत् ।। २३ ।।
स्पर्शदृष्टिरसप्राणशब्दचेष्टाविपर्ययः ।।
दृश्यते तु मुमूर्षूणां स्वस्थातुरशरीरिणाम् ।। २४ ।।
श्लक्ष्णं खगं वरं लक्ष्म शीतोष्णस्य विपर्ययः ।।
अकस्माद्वेत्ति यो देही दुर्लभं तस्य जीवितम् ।।२५।।
तोयवन्मेदिनीं तोयं मेदिनीमिव पश्यति ।।
अतीन्द्रियं निरीक्षेत न वीक्षेत करस्थितम् ।। २६ ।।
पृथिवीमिव चाकाशं चाकाशमिव मेदिनीम् ।।
आकाशमिव चात्मानं पूर्णमिन्दुमथातिथौ ।। २७ ।।
शुक्लकृष्णविपर्यासं स्थूलसूक्ष्मविपर्ययम् ।।
विपर्यासं सदसतां दृश्यते जीवितक्षये ।। २८ ।।
षण्णां रसानां पर्यास इष्टानिष्टविपर्ययः।।
सर्वथा ग्रहणं पश्यन्निग्रहातीन्द्रियग्रहः ।। २९ ।।
अभक्ष्यलौल्यमत्यर्थं मरणायोपजायते ।।
शोभनाशोभनघ्रेयग्रहणे तु विपर्ययः ।। 3.238.३० ।।
इष्टैरनिष्टैः संयोगोऽनिष्टैरिष्टसमागमः ।।
भयधैर्यविपर्यासो जायते प्राणसंक्षये ।। ३१ ।।
अतिदीर्घोऽतिह्रस्वो वा सतमस्कोऽतिशीतलः ।।
उच्छ्वास प्राणसन्त्यागे गतासूनां प्रजायते ।। ३२ ।।
अनाहतानां शब्दः स्यादाहतानामशब्दता ।।
आहतानामशब्दत्वं मुमूर्षूणां नृणां गृहे ।। ३३ ।।
उदक् प्रवृत्ते दिवसस्य नाथे पुण्ये दिने मोहविवर्जितस्य ।।
नारायणे चेतसि संस्थिते वा मृत्युर्भवेत्पुण्यवतो द्विजेन्द्राः ।। ३४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयकाण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे ऋषीन्प्रति हंसगीतास्वरिष्टयोगवर्णनो नामाष्टत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २३८ ।।
3.239

ऋषय ऊचुः ।।
के दोषाः पापशमना मनुष्याणां विनाशकाः ।।
के गुणाश्च महादेव नित्यमभ्युदयात्मकाः ।। १ ।।
हंस उवाच ।।
सर्वेषामेव दोषाणामज्ञानः परमो मतः ।।
अज्ञश्चाश्रद्धधानश्च संशयात्मा विनश्यति ।। २ ।।
कामः क्रोधस्तथा लोभो हर्षो मानः सदैव च ।।
अज्ञानेनावृतं जन्तुं निविशन्ते द्विजोत्तमाः।।३।।
अज्ञानादेव पापानि विचिनोत्यविचक्षणः ।।
अज्ञानादुत्पथं गत्वा नरकं प्रतिपद्यते ।। ४ ।।
अज्ञानेनावृतो जन्तुः शुभे मार्गे न तिष्ठति ।।
अज्ञानशमने यत्नस्ततः कार्यो विजानता ।। ५ ।।
शास्त्रान्ववेक्षणं तस्य वृद्धसेवा तथैव च ।।
तथा च गुरुशुश्रूषा त्वज्ञानशमनी मता ।। ६ ।।
लोकद्वये नास्ति महानुभावा अज्ञानतुल्यः पुरुषस्य शत्रुः ।।
अतो हि लोकद्वितयं सुखार्थी ज्ञाने तु कुर्यात्पुरुषः प्रयत्नम् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतासु ज्ञानवर्णनो नामैकोनचत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २३९ ।।
3.240
।। हंस उवाच ।। ।।
पापेन सर्वदुःखानां नरो भवति भाजनम् ।।
पापेन नरकं याति द्वेष्यश्चेह तथा भवेत् ।। ।। १ ।।
नरः पापसमाचारः पापादपि विनश्यति ।।
पापमेकं परं दुःखं सर्वेषां द्विजपुङ्गवाः ।।२।।
कृतपुण्योऽपि यः पापं करोति पुरुषः क्वचित् ।।
स्वर्गेऽपि न सुखं तस्य तद्भयादुपजायते ।। ३ ।।
स एकः पुरुषो लोके यस्य पापं न विद्यते ।।
दीनान्धकृपणानाथांस्तथा च परमार्भकाः ।। ४।।
तिर्यग्योनिगताश्चान्ये नरकेषु तथा परे ।।
स्थावरासु च योनीषु तिर्यग्योनिषु चाप्यथ ।। ५ ।।
व्याधिबन्धवधक्लेशताडनान्यप्यनेकशः।।
नरः प्राप्नोति धर्मज्ञस्तथा पापेन कर्मणा ।। ६ ।।
ये पापहीनाः पुरुषाः प्रधानास्तेषां न दुःखं भवतीह किञ्चित् ।।
तस्मात्प्रयत्नेन विवर्जनीयं पापं बुधैः पुण्यचयश्च कार्यः ।। ७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु पापनिदर्शनवर्णनो नाम चत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २४१-२४५

https://sa.wikisource.org/s/11u2

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.241
।। हंस उवाच ।। ।।
कामानुसारी पुरुषः कामादनु विनश्यति ।।
यस्तु केवलकामात्मा सोऽचिराद्भ्रश्यते श्रियः ।। १ ।।
कामानुसारी धर्मार्थौ न तिष्ठति चिरं नरः ।।
तस्मात्कामं न सेवेत नरो धर्मार्थवर्जितम् ।। २ ।।
क्षयो धर्मार्थयोः कामे ध्रुवं भवति सेविते ।।
कामान्धेन विजानाति कर्तव्यं किञ्चिदेव तु ।। ३ ।।
परदारे त्वगम्ये वा प्रपातं नावबुध्यते ।।
ध्रुवं प्राणवियोगेऽपि क्रीडामीत्येव मन्यते ।। ४ ।।
यस्तु केवलकामात्मा धर्मार्थपरिवर्जितम् ।।
काममासेवते नित्यं विज्ञेयः पुरुषाधमः ।। ५ ।।
धर्मे क्षीणे तथैवार्थे काममासेविते द्विजः ।।
ध्रुवं नरकपातः स्यान्नात्र कार्या विचारणा ।। ६ ।।
धर्मार्थयुक्तं पुरुषस्तु कामं संसेवमानो हि न जातु कामैः ।।
वियोगमाप्नोति ततस्तु विद्वान्धर्मार्थयुक्ते सततं निषेवेत् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु कामकृत्यवर्णनोनामैकचत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४१।।
3.242
हंस उवाच ।।
नात्यर्थहर्षः कार्यस्तु कदाचिदपि पण्डितैः।।
अत्यर्थहृष्टः पुरुषः कार्यं वेत्ति न किञ्चन ।। १ ।।
सम्पदञ्चञ्चलां प्राप्य हर्षं प्राज्ञो विवर्जयेत् ।।
दृष्टा हि बहवो नष्टा लोके सम्पत्प्रलम्बिताः ।। ।। २ ।।
सम्पत्तौ वा विपत्तौ वा स्वभावं न त्यजेद्बुधः ।।
चञ्चलाः सम्पदः सर्वाः स्वभावादेव वै द्विजाः ।। ३ ।।
कस्तासां विश्वसेत्प्राज्ञो वेश्यास्त्रीणां यथा तथा ।।
संसर्गान्मोहमाप्नोति तासां प्राप्नोति मानवः ।। ४ ।।
सर्वे क्षयान्ता निचयाः पतनान्ताः समुच्छ्रयाः ।।
संयोगा विप्रयोगान्ता मरणान्तं हि जीवितम् ।। ५ ।।
न प्रज्ञा धनलाभाय न जाड्यमसमृद्धये ।।
लोकपर्यायवृत्तान्तं प्राज्ञो जानाति नेतरः ।। ६ ।।
प्राज्ञस्तु सम्यक्चपलां विदित्वा तां प्राप्य हर्षं परिवर्जयेत ।।
सम्पद्विनाशे न च दुःखमीयाद्यद्भावि तद्भावि न तस्य नाशः ।। ७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ०ख०मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतासु प्रहर्षदोषवर्णनो नाम द्विचत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः।।२४२।।
3.243
हंस उवाच।।
मानं विवर्जितं सद्भिर्वर्जनीयं सदा बुधैः।।
मानेन नष्टा बहवो राजानः सपरिच्छदाः।।१।।
ब्राह्मण्याच्च परिभ्रष्टा ब्राह्मणा बहवो द्विजाः।।
सर्वदोषास्पदं मानं लोकद्वयविवातकम् ।। २ ।।
युक्तायुक्तं न जानाति मानेन पुरुषाधमः ।।
मानग्रस्तो नरो लोके गुरूनप्यवमन्यते ।। ।। ३ ।।
करोत्यकार्यं पुरुषो मानेन च तथा ध्रुवम् ।।
मानग्राहगृहीतस्य नास्ति मोक्षः कथञ्चन ।। ४ ।।
कामः क्रोधश्च लोभश्च सर्वजन्तु विनाशकाः ।।
मानग्रस्तं तु पुरुषमाविशन्ति द्विजोत्तमाः ।। ५ ।।
मानाभिभूतश्च तथा नरकं प्रतिपद्यते ।।
अप्रतिष्ठन्नरश्रेष्ठास्तस्मात्तं परिवर्जयेत् ।। ६ ।।
शत्रुर्न मानेन समोऽस्ति पुंसो मानेन नाशं व्रजतीह जन्तुः ।।
मानो हि तस्मात्परिवर्जनीयो बुधैस्तु नित्यं नरकस्य मार्गः ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु मानदोषवर्णनो नाम त्रिचत्वारिंशदुत्तरद्विशत तमोऽध्यायः ।। २४३ ।।
3.244
हंस उवाच ।।
मदो विवर्जितः सद्भिर्वर्जनीयः प्रयत्नतः ।।
मदे तु बहवो दोषा लोकद्वयविवातकाः ।। १ ।।
मत्तः कार्यं न जानाति गुरूनप्यवमन्यते ।।
मत्तस्य नरकद्वारं नित्यं विप्रास्त्वपावृतम् ।। २ ।।
मत्तो भयं न जानाति मरणेऽप्यतिकुत्सिते ।।
मत्तो मोहसमापन्नो न विजानाति किञ्चन ।। ३ ।।
मदानामपि सर्वेषां ज्ञेयः पानमदोऽधमः ।।
तेनाभिभूतः पुरुषो न मृतादतिरिच्यते ।। ४ ।।
अज्ञानतुल्यं न हि दोषमस्ति हेतुश्च तस्येह परो मदः स्यात् ।।
तस्मात्प्रयत्नेन मदस्य हेतुर्नरेण पानं परिवर्जनीयम्।।५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु मददोषवर्णनो नाम चतुश्चत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४४ ।।

3.245

।। हंस उवाच ।। ।।

लुब्धो दोषान्न जानाति लुब्धः पापं न बुध्यते ।।

नरो लोभसमाविष्टो वशमेति तथापदाम् ।। १ ।।

जीर्यन्ति जीर्यतः केशा नखा जीर्यन्ति जीर्यतः ।।

जीर्यन्ति जीर्यतो दन्तास्तृष्णा त्वेका न जीर्यते ।। २ ।।

तृष्णाखुनिरगाधेयमपूर्वा द्विजपुङ्गवाः।।

पूर्यमाणापि सततं खन्यतेऽभ्यधिकं तया ।। ३ ।।

न तां पूरयितुं शक्तः कदाचिदपि कश्चन ।।

न तां पूरयितुं शक्ताः सर्वे सन्तोषमाश्रिताः ।। ४ ।।

यत्पृथिव्यां व्रीहियवं हिरण्यं पशवः स्त्रियः ।।

नालमेकस्य पर्याप्तमिति मत्वा शमं व्रजेत ।। ५ ।।

या दुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न जीर्यति जीर्यतः ।।

योऽसौ प्राणान्तिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् ।। ६ ।।

लुब्धस्य बन्धुर्न सुतो गुरुर्वा लुब्धस्य लोका न च लोकयात्रा ।।

लुब्धस्य दोषाः सकलाः प्रदिष्टा लोकद्वये दुःखकराः सुरौघाः ।। ७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु लोभदोषवर्णनो नाम पञ्चचत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २४६-२५०

https://sa.wikisource.org/s/11u3

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.246
हंस उवाच ।।
क्रोध एकः परः शत्रुः क्रोध एको विनाशकृत् ।।
क्रोधाभिभूतः पुरुषस्त्वात्मानमपि घातयेत् ।। १ ।।
अर्थानर्थौ न जानाति कार्याकार्यौ तथैव च ।।
नरः क्रोधसमाविष्टो नान्यं मित्रमपि द्विजान् ।। २ ।।
गुरूनाक्षिपति क्रोधान्नैनं हि नमते जनः ।।
अनर्थैः सह संसर्गस्तस्मात्क्रोधं विवर्जयेत् ।। ३ ।।
क्रोधं मूलमनर्थानां द्वारं हि नरकस्य च ।।
आपदामास्पदं घोरन्तं प्रयत्नेन वर्जयेत् ।। ४ ।।
क्रोधेन विजितो यस्तु कथमन्यं स जेष्यति।।
क्रोधे जिते जितं विद्धि त्रैलोक्यं सचराचरम् ।। ५ ।।
अनर्थकारिणं क्रोधं यदा तेजस्विता मता ।।
क्रोधे दोषमतः कृत्वा जितः क्रोधो महात्मभिः ।। ६ ।।
यज्ञश्च दानानि तपः पवित्रं तीर्थोपसेवा च तथैव वेदाः ।।
क्रोधाभिभूतस्य भवन्ति मिथ्या नरस्य तस्मात्परिवर्जयेत्तम् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीय खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु क्रोधदोषवर्णनो नाम षट्चत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४६ ।।
3.247
।। हंस उवाच ।। ।।
सर्वेषामेव पापानां नास्तिक्यं पातकं परम् ।।
नास्तिक्याद्धि परं नास्ति किञ्चिन्पापं द्विजोत्तमाः ।। १ ।।
अकार्यमिति कार्याणि कृत्वा कार्यवशान्नरः ।।
पश्चात्तापेन संयुक्तः क्षिप्रं पापं व्यपोहति ।। २ ।।
कार्यबुद्ध्या त्वकार्याणि यः करोति नराधमः ।।
कथं निवर्तनं तेभ्यो जायते तस्य वै द्विजाः ।। ३।।
नास्तिक्यस्य तथा मूलं त्वसच्छास्त्रावगाहनम् ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तद्विवर्ज्यं विजानता ।।४।।
सर्वो हि मानवो लोके परलोकनिबन्धनः ।।
तत्रापि निरपेक्षस्य किन्नु लोके निबन्धनम् ।।५।।
ये तु वै नास्तिका लोके नरा लोकं प्रति द्विजाः ।।
नरके ते हि पच्यन्ते बहुकालं न संशयः ।।६।।
नास्तिक्यमेकं पुरुषस्य लोके विनाशनं विप्रवराः प्रदिष्टम् ।।
तस्मात्प्रयत्नेन विवर्जनीयो नास्तिक्यभावः सुखमीप्समानैः।।७।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु नास्तिक्यदोषवर्णनो नाम सप्तचत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४७ ।।
3.248
हंस उवाच ।।
अहङ्कारात्परं नास्ति लोके किञ्चिद्विनाशनम् ।।
अहङ्कारेण भूपालाः शतशो निधनङ्गताः ।। १ ।।
अहंकृतास्तथा नष्टा ब्राह्मणाश्च सहस्रशः ।।
मान्यामान्यन्न जानन्ति कार्याकार्यं त्वहंकृताः ।। २ ।।
अहंकृतस्तथा लोके न विद्यामधिगच्छति ।।
विपन्नकार्यश्च तथा न प्राज्ञान्परिपृच्छति ।। ३ ।।
न शृणोति तथान्येषां दर्पपूर्णो विचक्षणः ।।
पातादन्यन्नभैषज्यं दर्पान्नास्त्येह कीर्तनम् ।। ४ ।।
बलाधिकैस्तथा वीरैर्गुरुभिश्च तथैव च ।।
मरणे संनिकृष्टेपि मरणस्य विचक्षणः ।। ५ ।।
हेतुभूतानि कर्माणि निन्दितानि निषेवते ।।
स्थिते स्थितांस्तथा प्राज्ञान्भाषमाणान्विनिन्दति ।। ६ ।।
अहंकृतानां नरके प्रदिष्टा गतिर्ध्रुवं लोकविनिन्दितानाम् ।।
प्राज्ञेन तस्मात्परिवर्जनीयो दर्पो विनाशैककरः सदैव ।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतास्वहंकारदोषवर्णनो नामाष्टचत्वारिंशदुत्तरद्विशतमोऽध्यायः ।। २४८ ।।
3.249
हंस उवाच ।।
दत्तं यच्छौचहीनेन न तद्गृह्णन्ति देवताः ।।
बुभुत्सवश्च धर्मज्ञाः शुचिकामाश्च देवताः ।। १ ।।
यक्षैश्च राक्षसैश्चैव पिशाचैश्च निशाचरैः ।।
डाकिनीभिश्च धर्मज्ञाः शौचहीनोऽभिभूयते ।। २ ।।
शौचहीनमथाभ्येति स्वयं निन्दति कं द्विजाः ।।
व्याधिहीनो ह्यशौचश्च सर्वैरेवाभिभूयते ।। ३ ।।
वर्धते च तथानर्थाः समर्थाश्च व्रजन्ति च ।।
शौचहीनस्य रिपवो यान्ति वृद्धिं परां द्विजाः ।। ४ ।।
स्त्रीशौचमर्थशौचं च वाक्छौचमपि च द्विजाः ।।
एतानि यस्य शौचानि स शुचिः परिकीर्तितः ।। ५ ।।
योर्थे शुचिः स हि शुचिर्न मृद्वारिशुचिः शुचिः ।।
ततश्चाप्यधिकं शौचमहिंसा परिकीर्तिता ।। ६ ।।

शौचेन हीना नरकं व्रजन्ति शौचेन हीना विभजन्त्यनर्थान् ।।
शौचेन हीनाश्च भवन्ति निन्द्यास्तस्मादशौचं परिवर्जनीयम् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु शौचवर्णनो नामैकोनपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २४९ ।।

3.250

हंस उवाच ।।
आचारहीनाः पुरुषा भवन्त्यल्पायुषो द्विजाः ।।
आचारहीनश्च तथा राक्षसैरभिभूयते ।। १ ।।
यक्षैः पिशाचैर्गन्धर्वैस्तथा चान्यैर्निशाचरैः ।।
डाकिनीभिः सुराणां च तथा पार्षगणाः पृथक ।।२ ।।
दत्तमाचारहीनेन न प्रतीच्छन्ति देवताः ।।
पितरश्च महाभाग ऋषयश्च तपोधनाः ।। ३ ।।
सर्वलक्षणयुक्तोऽपि नरस्त्वाचारवर्जितः ।।
न प्राप्नोति तथा विद्यां न च किञ्चिदभीप्सितम् ।।
आचारहीनः पुरुषो नरकं प्रतिपद्यते ।। ४ ।।
आचारहीनं न पुनन्ति वेदा यद्यप्यधीताः सह षड्भिरङ्गैः ।।
आचारहीनेन तु धर्मकार्यं कृतं हि सर्वं भवतीह मिथ्या ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मा र्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतास्वनाचारदोषवर्णनो नाम पञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २५१-२५५

https://sa.wikisource.org/s/11uz

3.251
हंस उवाच ।।
अनृतं वर्जयेन्नित्यमनृतं पातकं परम् ।।
अनृताद्धि परं नास्ति द्वारं नाशनमात्मनः ।। १ ।।
सर्वे निबद्धा वाच्यार्था वाङ्मूला वाग्विनिस्सृताः।।
तस्मान्न स्तेनयेद्वाचं य इच्छेद्धितमात्मनः ।। २ ।।
अनृतं न क्वचिद्वाच्यं तथा साक्ष्ये विशेषतः ।।
अनृतं हि वदन्साक्ष्ये पितृभिः सह मज्जति ।। ३ ।।
पञ्च पश्वनृते हन्ति दश हन्ति गवानृते ।।
शतमश्वानृते हन्ति सहस्रं पुरुषानृते ।। ४ ।।
हन्ति जातानजाताँश्च हिरण्यार्थेऽनृतं वदन् ।।
सर्वं भूम्यनृतं हन्ति मास्म भूम्यनृतं वदेत् ।। ५ ।।
अप्सु भूमिवदित्याहुः स्त्रीणां भोगे च मैथुने ।।
अब्जेषु चैव रत्नेषु सर्वेष्वश्ममयेषु च ।। ६ ।।
एतान्दोषानवेक्ष्यैव सर्वाननृतभाषणे ।।
यथाश्रुतं यथादृष्टं सर्वमेवाञ्जसा वदेत् ।। ७ ।।
नग्नो मुण्डः कपाली च भिक्षार्थी क्षुत्पिपासितः ।।
अन्धः शत्रुगृहं गच्छेन्न साक्ष्यमनृतं वदेत् ।। ८ ।।
साक्ष्येऽनृतं वदन्पाशैर्बध्यते वारुणैर्भृशम् ।।
निविशन्ते तमाजातीस्तस्मात्साक्ष्ये वदेदृतम् ।। ९ ।।
यन्मया गदितं पापं द्विजेन कूटसाक्षिणः ।।
ततोऽधिकमवाप्नोनि सद्यो मिथ्याऽभिशंसने ।। 3.251.१० ।।
यथा क्रोधाद्भयाल्लोभादज्ञानाद्वा द्विजोत्तमाः ।।
योऽनृतं भाषते सद्भ्यः स याति नरकं ध्रुवम् ।। ११ ।।
अवाक्छिरास्तमस्यन्धे किल्बिषी नरके पतेत् ।।
यः प्रश्नं वितथं ब्रूयात्पृष्टः सद्धर्मनिश्चये ।। १२ ।।
अन्धो मत्स्यानिवाश्नाति निरपेक्षं सकण्टकान् ।।
यो भाषतेऽर्थ वैकल्यमप्रत्यक्षं सभाङ्गतः ।।१३।।
कूटकर्मतुलामाने रसानां भेदने तथा ।।
विश्वासन्यासहरणे रहस्यसमभेदने ।। १४ ।।
मृतिं कल्पयते यश्च मधु मांसेन पातकम् ।।
द्विजस्य सुरया वापि लोभेन च विशेषतः ।। १५ ।।
गोब्राह्मणवधे वापि गुरुपितृवधे तथा ।।

वयस्यदारगमने गुरुदारप्रदर्शने ।। १६ ।।
व्युत्पादने च शस्त्राणां शस्त्रोत्सादे तथैव च ।।
भर्तृपिण्डापहरणे संग्रामाच्च पलायने ।।१७।।
शरणागतसंत्यागे गच्छतश्च दिवा स्त्रियम् ।।
प्रेष्यां च गच्छतः पापं राजद्रोहे तथैव च ।। १८ ।।
पङ्क्त्यां विषमदातुश्च श्राद्धं मित्रस्य यत्तथा ।।
शुल्केन ददतः कन्यां केशविक्रयिकस्य च ।। १९ ।।
विप्रस्य पातकं यच्च प्राणिनां विक्रये भवेत् ।।
आमश्राद्धभुजः पापमयाज्यस्य च याजने ।। 3.251.२० ।।
मिथ्या राज्यस्य करणे परद्रव्यापहारिणः ।।
सर्वाण्येतानि पापानि द्विजः सभ्यः समाप्नुयात् ।। २१ ।।
यद्यन्यथा वदेत्तस्माद्धर्म्यं सभ्यः सदा वदेत् ।।
एतदेव तथा पापं विज्ञेयं कूटसाक्षिणाम् ।। २२ ।।
कूटकर्मा तु नरकं पितृभिः सह मज्जति ।।
दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ।।२३।।
ततो दशगुणं कालं सभ्यो मिथ्याभिभाषिता ।।
रागद्वेषप्रवृत्तस्तु व्यवहारेऽपि पार्थिवः ।। २४ ।।
ततो दशगुणं कालं नरके वसति ध्रुवम् ।।
उक्ते वचसि धर्म्ये तु सद्यः पापात्प्रमुच्यते ।। २५ ।।
राजा नरकमाप्नोति सत्यवाक्यं विलंघयन ।।
शूद्रविट्क्षत्रविप्राणां यत्रोक्ते प्राप्नुयाद्वधः ।। २६ ।।
तत्र वक्तव्यमनृतं तद्धि सत्याद्विशिष्यते ।।
वाग्दैवतैश्च चरुभिर्यजनैश्च सरस्वतीम् ।।।२७।।
कूष्माण्डैर्वापि जुहुयाद्घृतमग्नौ यथाविधि ।।
उदुत्यृचे वा वारुण्ये ऋचा वाग्दैवतेन वा ।।२८।।
अनृतस्य वशस्तस्य कुर्वाणो निष्कृतिं पराम्।।
बहवः सुखमेधन्ते यस्मिन्विप्रा निपातिते ।।
वाच्यं तस्य वधे प्राप्ते यथाभूतमिति श्रुतिः ।। २९ ।।
न नर्मयुक्तं वचनं हिनस्ति न स्त्रीषु विप्रा न विवाहकाले ।।
प्राणात्यये सर्वधनापहारे पञ्चानृतान्याहुरपातकानि ।। 3.251.३० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतास्वनृतदोषवर्णनो नामैकपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५१ ।।
3.252
हंस उवाच ।।

सर्वेषामेव पापानां हिंसा परमिहोच्यते ।।
हिंसा बलमसाधूनां हिंसा लोकद्वयापहा ।। १ ।।
अपि कीटः पतङ्गो वा न हन्तव्यः कथञ्चन ।।
महद्दुःखमवाप्नोति पुरुषः प्राणिनाशनात् ।। २ ।।
आततायिनमायान्तं पुरुषं यदि वा पशुम् ।।
उपायहीनस्तं हत्वा न तु पापेन बाध्यते ।। ३ ।।
गुरुं वा बालवृद्धौ वा मान्यं वाप्यथ वा जनम् ।।
आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् ।। ४ ।।
आततायिन मायान्तमपि वेदान्तगं रणे ।।
जिघांसन्तं जिघांसीयात्तेन पापं न विद्यते ।। ५ ।।
रणे प्रहाराभिहते शत्रौ नैवास्ति पातकम् ।।
जित्वा गृहीते निहते तस्मिन्नेवास्ति पातकम् ।। ६ ।।
रणे जितन्तु यः शक्तः पश्चात्पातयते नरः ।।
स याति नरकं घोरं बहून्यब्दशतानि च ।। ७ ।।
मुक्तश्च नारकाद्दुःखाद्बहून्यब्दशतानि तु ।।
आमगर्भेषु सिच्यन्ते ये नरा नरघातकाः ।। ८ ।।
यावन्ति पशुरोमाणि तावत्कृत्वेह मारणम् ।।
वृथापशुघ्नः प्राप्नोति प्रेत्य चेह च निष्कृतिम् ।। ९ ।।
अपि कीटं नरो हत्वा छित्त्वा तृणमथापि वा ।।
नरकं याति धर्मज्ञाः पुरुषः स्वेन कर्मणा ।। 3.252.१० ।।
स्त्रीहिंसा धनहिंसा च प्राणिहिंसा च दारुणा ।।
हिंसा च त्रिविधा प्रोक्ता वर्जिता पण्डितैर्नरैः ।। ।। ११ ।।
अहिंसकस्तु यत्नेन वर्जयेत्तु परस्त्रियम् ।।
विजनेऽपि तथा न्यस्तं परद्रव्यं प्रयत्नतः ।। १२ ।।
अतो वै नैव कर्तव्या प्राणिहिंसा भयावहा ।।
वियोज्य प्राणिनं प्राणैस्तथैकमपि निर्घृणः ।। १३ ।।
नरकाद्धि विनिर्मुक्तो न किञ्चित्सुखमेधते ।।
यां रात्रिमधिविन्नां स्त्रीं यां चैवाक्षपराजिताम् ।। १४ ।।
यां च राज्यच्युतो रात्रिं यां च सर्वस्वविच्युतः ।।
इष्टबन्धुवियुक्तश्च यां रात्रिं दुःखमश्नुते ।। १५ ।।
व्यवहारे जितश्चैव यद् दुःखं कूटसाक्षिभिः ।।
तत्सर्वं दुःखमाप्नोति हत्वैकमपि तु द्विजाः ।। १६ ।।
नास्ति पापतरं लोके मनुष्या मांसभोजिनः।।

बहिर्मांसं तृणात्काष्ठादुपलाद्वापि जायते।।१७।।
घोरात्प्राणिवधाज्जातं पुरुषः परिवर्जयेत् ।।
यदि चेत्खादको न स्यान्न भवेद्घातकस्तथा ।। १८ ।।
एतस्मात्कारणान्निन्द्यो घातकादपि खादकः ।।।
यावतां प्राणिनां येन मांसं भुक्तं भवेदिह ।। १९ ।।
ता एव ते न तावत्यो गन्तव्या योनयो ध्रुवम् ।।
येषान्तु प्राणिनां भुक्तं तेन मांसं द्विजोत्तमाः ।। 3.252.२० ।।
भोक्तव्यं तस्य तैर्मांसं ध्रुवं जन्मनिजन्मनि ।।।
मांसभक्षयिताऽमुत्र यस्य मांसमिहाद्म्यहम् ।।२१।।
एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवदन्ति मनीषिणः ।।
समुत्पत्तिं च मांसस्य वधबन्धौ च देहिनाम् ।। ।। २२ ।।
प्रसमीक्ष्य निवर्त्येत सर्वमांसस्य भक्षणात् ।।
अनुमन्ता विशसिता निहन्ता क्रियविक्रयी ।। २३ ।।
संस्कर्ता चोपहर्ता च खादकाश्च विघातकाः ।।
स्वमांसं परमांसेन यो वर्धयितुमिच्छति ।। २४ ।।
न पापकृत्तमो लोके तस्मादन्यो हि विद्यते ।।
असंस्कृतान्पशून्मन्त्रैर्नाद्याद्विप्रः कथञ्चन ।। २५ ।।
मन्त्रैस्तु संस्कृतानद्याच्छाश्वतं विधिमास्थितः ।।
या वेदविहिता हिंसा न सा हिंसा मता यतः ।। २५ ।।
ओषध्यः पशवो वृक्षास्तिर्यञ्चः पक्षिणस्तथा ।।
यज्ञार्थं निधनं प्राप्ता प्राप्नुवन्त्युच्छ्रिताः पुनः ।। २७ ।।
मधुपर्के च यज्ञे च पितृदैवतकर्मणि ।।
अत्रैव पशवो हिंस्या नान्यत्रेति कदाचन ।। २८ ।।
एष्वर्थेषु पशून्हन्ति वदतत्त्वार्थविद्द्विजाः ।।
आत्मानं च पशूँश्चैव गमयन्त्युत्तमां गतिम् ।। २९ ।।
यज्ञार्थं पशवः सृष्टाः पूर्वमेव स्वयम्भुवा ।।
यज्ञाश्च भूतैः सर्वस्य तस्माद्यज्ञे वधोऽवधः ।। 3.252.३० ।।
वृथा तु मांसं पुरुषः समश्नन्प्रयाति विप्रा नरकं सुघोरम् ।।
निबर्हणं गर्हितमेव जन्तोर्मांसश्च तस्मात्परिवर्जनीयम् ।। ३१।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतासु हिंसादोषवर्णनो नाम द्विपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५२ ।।
3.253
ऋषय ऊचुः ।।
ब्रूह्यस्माकं द्विजश्रेष्ठ नरः पापेन कर्मणा ।।

किंकिमाप्नोति धर्मज्ञ विहगेन्द्र महामते ।। १ ।।
।। हंस उवाच ।। ।।
पापं कृत्वा नरो विप्रा नरकं प्रतिपद्यते ।।
नरकाच्च विनिर्मुक्तस्तिर्यग्योनौ तथा व्रजेत् ।। २।।
शरीरजैः कर्मदोषैर्याति स्थावरतां नरः ।।
वाचिकैः पक्षिमृगतां मानसैरन्त्यजातिताम् ।।३ ।।
कर्मजा गतयो नृणामुत्तमाधममध्यमाः ।।
त्रिविधास्तु विनिर्दिष्टा दशलक्षणलक्षिताः ।। ४ ।।
परद्रव्येष्वभिध्यानं मनसा दुष्टचिन्तनम् ।।
वितथाभिनिवेशश्च त्रिविधं कर्म मानसम् ।। ५ ।।
पारुष्यमनृतं चैव पैशुन्यं चैव सर्वशः ।।
अनिबद्धप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्विधम् ।। ६ ।।
अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः ।।
परदारोपसेवा च शारीरं त्रिविधं स्मृतम् ।। ७ ।।
एकस्मिन्नप्यतो विप्राः सेवते दशलक्षणम् ।।
अधर्मात्प्राप्य मानुष्यं यदा भवति दुःखितः ।। ८ ।।
इह दुश्चरितैः केचित्केचित्पूर्वकृतैस्तथा ।।
प्राप्नुवन्ति दुरात्मानो नरा रूपविपर्ययम् ।। ९ ।।
ब्रह्महा क्षयरोगी स्याद्दुश्चर्मा गुरुतल्पगः ।।
श्यावदन्तः सुरापश्च कुनखी कनकापहः ।। 3.253.१० ।।
वस्त्रापहारकः श्वित्री पङ्गुरश्वापहारकः ।।
पङ्गुरेव तथा ज्ञेयः सर्वयानापहारकः ।। ११ ।।
अधश्च जायते लोके गां हृत्वा मानवाधमः ।।
धान्यचौरोऽतिरिक्ताङ्गो मूको वागपहारकः ।। १२ ।।
गुरुस्वामि द्विजान्क्रोशन्वेदनिन्दां तथैव च ।।
श्रुत्वा भवति दुर्बुद्धिर्बधिरो मानवाधमः ।। १३ ।।
नित्यामयावी भवति तथा चान्नापहारकः ।।
वियोज्यैकमपि प्राणैः प्राणिनं व्याधितस्तथा ।। १४ ।।
वस्त्रभोज्यापहर्तारौ तथा नग्नबुभुक्षितौ ।।
अग्निमान्द्याभिभूतश्च तथा भवति दुर्मतिः ।। १५ ।।
जुहोति यो द्विजश्रेष्ठा असमिद्धे हुताशने ।।
रत्नापहारी भवति तथा कुष्ठी नराधमः ।। १६ ।।
पिशुनः पूतिनासश्च पूतिवक्त्रश्च सूचकः ।।

षण्डश्च जायते लोके दारातिक्रमकारकः ।। १७ ।।
परपुंसि प्रदाता वा तस्य भार्या तथा भवेत् ।।
कुष्ठी भवति धर्मज्ञास्त्वपहृत्य तथा स्त्रियम् ।। १८ ।।
लिङ्गव्याधिमवाप्नोति वियोनौ मैथुनं गतः ।।
गां च गत्वा द्विजश्रेष्ठा लिङ्गनाशमवाप्नुयात् ।। १९ ।।
पूज्यावमन्ता खल्वाटो पूज्यताडयिता कुणिः ।।
मार्गार्हाय च यो मार्गं न प्रयच्छति दुर्मतिः ।। 3.253.२० ।।
खञ्जो भवति दुर्बुद्धिरासनार्हस्य चासनम् ।।
दुर्नामा संयतो नित्यं मत्सरी जायते शठः ।। २१ ।।
दीपहर्ता भवत्यन्धः काणो निर्वापको भवेत् ।।
दैवदत्तेन ज्ञानेन कृत्वा कर्म सुदुर्मतिः ।।
जायते बुद्बुदाक्षो वा नेत्ररोगयुतोऽथवा ।। २२ ।।
दृष्ट्वा परस्त्रियं नग्नां नरो दुष्टेन चक्षुषा ।।
जात्यन्धतामवाप्नोति परलोके न संशयः ।। २३ ।।
वर्णाधिकस्य जीवित्वा वर्णहीनेन कर्मणा ।।
तस्यैव योनिमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। २४ ।।
तथैवाधिकवर्णस्य यदि जीवति कर्मणा ।।
हीनवर्णस्तथा लोके भवत्यन्धः स दुर्मतिः ।। २५ ।।
यस्यान्नेनोदरस्थेन मृत्युमेति द्विजः क्वचित् ।।
तस्यैव योनिमाप्नोति स्वकृतेनापि कर्मणा ।। २६ ।।
आमश्राद्धं तथा भुक्त्वा विरूपो जायते नरः ।।
विरूप एव भवति तथाविक्रेयविक्रयात् ।। २७ ।।
विनापराधेन तथा कृत्वा पत्न्यधिवेदनम् ।।
पराजयमवाप्नोति व्यवहारे तथा रणे ।। २८ ।।
मूलकर्म तथा कृत्वा वशीकरणकारणात् ।।
द्वेष्यो भवति लोकेऽस्मिञ्जगतो नात्र संशयः ।। २९ ।।
अवकीर्णी च भवति लिङ्गव्याधिसमन्वितः ।।
परिवेत्ता तथा लोके सर्वव्याधिसमन्वितः ।। 3.253.३० ।।
अयाज्ययाजकः पापो जायते वर्णसंकरः ।।
वेदविक्रयको मूर्खः कितवश्चैव जायते ।। ३१ ।।
विद्यानर्थश्च भवति तथाविक्रेयविक्रयी ।।
एकः स्वाद्वशनो लोके जायते परतर्षकः ।। ३२ ।।
परिव्राड् कामवृत्तस्तु नित्यं भवति दुःखितः ।।

हिंसारतस्तथाल्पायुर्यस्तु मांसाशनो नरः ।। ३३।।
नास्तिकस्तु दरिद्रः स्यात्सर्वभोगविवर्जितः ।।
अतिमानप्रवृत्तस्तु जायते कुत्सिते कुले ।। ३४ ।।
श्वपाकपुक्कसादीनां कुत्सितानामचेतसाम् ।।
कुलेषु तेषु जायन्ते गुरुवृद्धावचायकाः ।। ३५ ।।
परोद्वेगरतिर्नित्यं बहुबाधश्च जायते ।।
प्रकीर्णमैथुनो जन्तुः क्लीबो भवति वै द्विजाः ।।३६।।
नरः पापसमाचारो मृत्युमभ्येति कुत्सितम् ।।
श्वभ्रे तु मरणं लोके विषः स्थावरजङ्गमैः ।। ३७ ।।
दंष्ट्रिभ्यश्च नखिभ्यश्च चण्डालाद्ब्राह्मणात्तथा।।
गृहावपतनाच्चैव द्रुमाश्वपतितैस्तथा ।। ३८ ।।
नौभंगादग्निदाहाच्च तथोद्बन्धनकर्मणा ।।
गोभ्यश्च मरणं लोके विज्ञेयं पापकर्मणः ।। ३९ ।।
एषामन्यतमं मृत्युमासाद्य नरकं व्रजेत् ।।
नवापि तैश्च युज्यन्ते ये नराः शुभकारिणः ।। 3.253.४० ।।
ताडिता ताड्यते लोके बद्धा वै बध्यते तथा ।।
हन्ता वधमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। ४१ ।।
यद्यत्परस्याचरति तत्तदस्योपजायते ।। ४२ ।।
प्राप्नोति यादृशीं बाधां यत्कर्मणि कृते परः ।।
तस्यापि तादृशी बाधा ज्ञेया जन्मनिजन्मनि ।। ४३ ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पापबाधां विवर्जयेत् ।।
श्रूयतां धर्मसर्वस्वं श्रुत्वा चाप्यवधार्यताम् ।।
आत्मनः प्रतिकूलानि परेषां न समाचरेत् ।। ४४ ।।
परोपतापक्रियया न कार्यं धनार्जनं दोषसमूहकारि ।।
परोपतापप्रभवो हि दोषः शक्यो न हन्तुं विबुधालयेऽपि ।। ४५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु पापकर्मफल निरूपणो नाम त्रिपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५३ ।।
3.254
।। हंस उवाच ।। ।।
ज्ञानं सुखावहं लोके ज्ञानं चक्षुः परं मतम् ।।
ज्ञानाद्धर्ममवाप्नोति ज्ञानादर्थं च मानवः ।। १ ।।
ज्ञानात्काममवाप्नोति ज्ञानान्मोक्षं च गच्छति ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ज्ञाने यत्नं समाचरेत् ।। २ ।।
ज्ञानेन सर्वमाप्नोति यत्किञ्चिन्मनसेच्छति ।।

ज्ञानैकहेतुश्च तथा नित्यं शास्त्रान्ववेक्षणम् ।। ३ ।।
आचार्यगुरुशुश्रूषा वृद्धानां चैव सेवनम् ।।
अनालस्यमकार्पण्यं दिवा निद्राविवर्जनम् ।। ४ ।।
ज्ञानमेष परो बन्धुर्ज्ञानं मार्गस्य देशकम् ।।
संसारबन्धनक्लेशाँस्तथा ज्ञानेन मुञ्चति ।।५।।
ज्ञानेन पुरुषो वेत्ति ज्ञानाद्वैराग्यमृच्छति ।।
ज्ञानेन तदवाप्नोति यद् गत्वा नानुशोचति ।। ६ ।।
एतद्विदित्वा पुरुषेण कार्यं ज्ञाने सदा यत्नमदीनसत्त्वाः ।।
ज्ञानं समासाद्य महानुभावा विमुक्तदुःखाः सुखिनो भवन्ति ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु ज्ञानवर्णनो नाम चतुष्पञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५४ ।।

3.255

।। हंस उवाच ।।
धर्मे यत्नः सदा कार्यो धर्म एकः सुखावहः ।।
धर्मेण पाल्यते सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।। १ ।।
धारणाद्धर्ममित्याहुर्धर्मो धारयति प्रजाः ।।
धर्मे संसेविते कामान्प्राप्नोति मनसेप्सितान् ।। २ ।।
धर्मेणार्थं तथा लोके प्राप्नोति मनसेप्सितम् ।।
मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमं क्षितौ ।। ३ ।।
विमुखा बान्धवा यान्ति धर्मस्त्वेकोनुगच्छति ।।
एकस्मिन्नप्यतिक्रान्ते दिने धर्मविवर्जिते ।। ४ ।।
दस्युभिर्मुषितस्येव युक्तमाक्रन्दितं चिरम् ।।
बलादेव चरेद्धर्ममनित्यं जीवितं यतः ।। ५ ।।
नास्ति धर्मविहीनस्य सुखमण्वपि वै द्विजाः ।।
धर्मेण देवैर्देवत्वमृषित्वमृषिभिस्तथा ।। ६ ।।
प्राप्तं धर्मेण सकलं ब्रह्मणा च कृतं जगत् ।।
येन सर्वमिदं सृष्टं स वै धर्मे हरिः स्थितः ।। ७ ।।
कृतस्य धर्मस्य न चास्ति नाशस्तस्मात्तु धर्मः पुरुषेण कार्यः।।
धर्मे कृते नास्ति भयं नराणां लोकेपरे चेह तथा द्विजेन्द्राः ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मात्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु धर्मप्रशंसावर्णनो नाम पञ्चपञ्चाशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २५६-२६०

https://sa.wikisource.org/s/11v0

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.256
हंस उवाच ।।
ज्ञातव्या गुरुशुश्रूषा परमं धर्मकारणम् ।।
गुरुशुश्रषया विद्यां नरः समधिगच्छति ।। १ ।।
विद्यया तदवाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ।।
सुवर्णपुष्पां पृथिवीं विचिन्वन्ति नरास्त्रयः ।। २ ।।
शूरश्च कृतविद्यश्च यश्च जानाति सेवितुम् ।।
सर्वधर्मविहीनोऽपि गुरुशुश्रूषणे रतः ।। ३ ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति पुरुषोऽपि सुदारुणः ।।
मातरं पिंतरं वापि ज्येष्ठभ्रातरमेव च ।।४।।
गुरुं विद्याप्रदं वापि यश्च शुश्रूषते नरः ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।।५।।
यदेव पुण्यमाप्नोति गुरुशुश्रूषया द्विजः ।।
द्विजशुश्रूषया शूद्रस्तदेव फलमश्नुते ।।६।।
प्राप्नोति पुण्यं परमं च सध्वी शुश्रुषते या पतिमप्रमत्ता ।।
शुश्रूषया भूमिपतेः प्रजानां पुण्यं प्रदिष्टं परमं नृलोके ।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु गुरुशुश्रूषाप्रशंसावर्णनो नाम पट्पञ्चाशदुत्तर द्विशततमोऽध्यायः ।। २५६।।
3.257
हंस उवाच ।।
स्वाध्यायसेवाकर्त्तव्या नित्यमेव विजानता ।।
स्वाध्यायेन तदाप्नोति यत्किञ्चिन्मनसेच्छति ।। १ ।।
पयसा मधुना दध्ना मांसेन च यथाक्रमम् ।।
ॠचो यजूंषि सामानि तथैवाथर्वणं पठेत् ।।२।।
पितृणां तर्पणं कुर्याद्वेदाङ्गेन च सर्पिषा ।।
उपवेदानपि पठँस्तर्पयत्योदनेन तान् ।। ३ ।।
विना स्थानानि सर्वाणि स्वैरेयेण तथा नरः ।।
सांख्ययोगं पाञ्चरात्रं तथा पाशुपतं पठन् ।। ४ ।।
क्षीरेण मधुमिश्रेण पितृंस्तर्पयते तथा ।।
वाकोवाक्यं पुराणश्च नाराशंस्योऽथ गाथिकाः ।।५।।
स्तोत्राणि च पठन्नित्यं दध्ना च मधुना तथा ।।
तस्मात्सर्व प्रयत्नेन द्विजः स्वाध्यायमाचरेत् ।। ६ ।।
स्वाध्याय एवेह तपः पवित्रं स्वाध्याय एवेह तथैव यज्ञः ।।
स्वाध्यायवानेव नरः प्रयाति त्रिविष्टपं मोक्षमथाप्यभीष्टम्।।७।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु स्वाध्यायप्रशंसावर्णनो नाम सप्तपञ्चाशदुत्तर द्विशततमोऽध्यायः ।। २५७ ।।

3.258

हंस उवाच ।।

ब्रह्मचर्येऽभिसंयुक्तो द्विजः स्वर्गमुपाश्नुते ।।

ब्रह्मचर्यं परं धाम ब्रह्मचर्यं परं तपः ।। १ ।।

ब्रह्मचर्यं परं यज्ञो ब्रह्मचर्यं परं यशः ।।

ब्रह्मचर्येण संयुक्तः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। २ ।।

अदैवं दैवतं कुर्याद्दैवतं चाप्यदैवतम् ।।

कुर्याल्लोकाँस्तथैवान्यान्ब्रह्मचर्येण मानवः ।। ३ ।।

कृतानपि तथा पूर्वान्क्षिप्रमेव प्रणाशयेत् ।।

यथाभीष्टमवाप्नोनि ब्रह्मचर्येण मानवः ।। ४ ।।

प्रजापतीनां या शक्तिः प्रजाः कर्तुं द्विजोत्तमाः ।।

सा ज्ञेया ब्रह्मचर्येण ऋषीणामपि च द्विजाः ।। ५।।

अनेकानि सहस्राणि कुमारब्रह्मचारिणाम् ।।

दिवं गतानि विप्राणामकृत्वा कुलसन्ततिम् ।।६।।

यो ब्रह्मचर्यान्न परिच्युतः स्यात्पुत्रेण हीनोऽपि दिवं स याति ।।

परिच्युता ये तनयैर्विहीनास्तेषां न लोकेषु गतिः प्रदिष्टा ।। ७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतासु ब्रह्मचर्यप्रशंसावर्णनो नामाष्टपञ्चाश दुत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५८ ।।

2.259

।। हंस उवाच ।। ।।

ब्रह्मचर्याच्च्युतो यस्तु नरस्सन्तानवर्जितः ।।

सुतप्ततपसोप्यस्य गतिर्लोके न विद्यते ।। १ ।।

पुत्रेण लोकाञ्जयति पौत्रेणानन्त्यमश्नुते ।।

तथा पुत्रस्य पौत्रेण ब्रध्नस्याप्नोति विष्टपम् ।। २ ।।

नाकलोकमवाप्नोति दुहित्रा द्विजसत्तमाः ।।

दौहित्रेण तथा लोकान्नरो याति प्रजापतेः ।। ३ ।।

पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः ।।

तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयम्भुवा ।। ४ ।।

पुत्रदौहित्रयोर्लोके विशेषो नोपपद्यते ।।

दौहित्रोऽपि ह्यमुत्रैनं सन्तारयति पौत्रवत् ।। ५ ।।

तस्माच्छेत्ता कुलस्य स्यात्स याति नरकं ध्रुवम् ।।

पुत्रपौत्रैः परिवृतो नाकलोके महीयते ।। ६ ।।

सन्तानवानेव नरस्तु कीर्त्या युक्तस्तथा स्यात्परया द्विजेन्द्राः ।।
कीर्त्या युतः स्वर्गमथ प्रयाति सन्तानवान्यः पुरुषः प्रधानः ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतासु सन्तानप्रशंसा वर्णनो नामैकोनषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २५९ ।।

3.260

।। हंस उवाच ।। ।।
कीर्तिप्रधानः पुरुषश्चिरं स्वर्गे महीयते ।।
कीर्तिः शरीरं निर्दिष्टा मृतस्यापि शरीरिणः ।। १ ।।
कीर्तियुक्तं न जानाति परत्रेह च मानवः ।।
कीर्तियुक्ता भवन्तीह श्रेयसो भाजनं परम् ।। २ ।।
दिवं स्पृशति भूमिं च शब्दः पुण्यस्य कर्मणः ।।
यावत्स शब्दो भवति तावत्पुरुष उच्यते ।। ३ ।।
तावदेव तथा लोकान्सर्वकामदुघोऽक्षयान् ।।
पुरुषः समुपाश्नाति दिवि चेह च शाश्वतम् ।। ४ ।।
यस्याकीर्तिर्मनुष्यस्य नरकं स तु गच्छति ।।
यावल्लोकेषु धर्मज्ञास्तस्य कीर्तिस्तु गीयते ।। ५ ।।
तावत्समश्नुते स्वर्गे देवभोगाननुत्तमान् ।।
कीर्तिः पुण्या पुण्यलोके नैव पापं प्रयच्छति ।।
कीर्त्यमाना मनुष्यस्य तस्मात्पुण्यं समाचरेत् ।। ६।।
ये कीर्तियुक्ताः पुरुषप्रधानास्ते नाकपृष्ठं सुचिरं प्रयान्ति ।।
अकीर्तियुक्ता नरकं व्रजंति कीर्तिः प्रधाना पुरुषस्य तस्मात् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीय खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतासु कीर्तिप्रशंसावर्णनो नाम षष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २६१-२६५

https://sa.wikisource.org/s/11v2

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.261
।। हंस उवाच ।। ।।
यशसा संयुतो जन्तुः श्रेयसो भाजनं भवेत् ।।
यशसा संयुतो जन्तुस्त्रिदिवं प्रतिपद्यते ।। १ ।।
यशसा संयुतो जन्तुः सम्पदामेति पात्रताम् ।।
यशसा संयुतो जन्तुः सर्वकामानुपाश्नुते ।। २ ।।
स एकः पुरुषो लोके यशसा यो हि संयुतः ।।
येषां साधु समावापं गीयते सुमहद्यशः ।। ३ ।।
तेषां यशस्तथा पुण्यं नाकपृष्ठेऽपि गीयते ।।
देवता यं विजानंति तस्य नाके गतिर्ध्रुवा ।। ४ ।।
कीर्त्यमानं तथा सद्भिर्यः शृणोति यशः स्वकम् ।।
सुखमाप्नोति धर्मज्ञाः स्वर्गादपि परं नरः ।। ५ ।।
यशः शोभा मनुष्यस्य परमं तस्य मण्डनम् ।।
यशसा वर्जितस्येह मण्डनं लाञ्छनं परम् ।। ६।।
यशः प्रधानं पुरुषस्य लोके यशःप्रधानास्त्रिदिवं प्रयान्ति ।।
लोकद्वये चापि यशोऽन्वितानां भवन्ति कामा मनसा त्वभीष्टाः ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु यशःप्रशंसावणर्नो नामैकषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६१ ।।
3.262
हंस उवाच ।।
यज्ञेन देवा जीवन्ति यज्ञेन पितरस्तथा ।।
देवाधीनाः प्रजा सर्वा यज्ञाधीनाश्च देवताः ।। १ ।।
यज्ञो हि भगवान्विष्णुर्यत्र सर्वं प्रतिष्ठितम् ।।
यज्ञार्थं पशवः सृष्टा देवास्त्वौषधयस्तथा ।। २ ।।
यज्ञार्थं पुरुषाः सृष्टाः स्वयमेव स्वयंभुवा ।।
यज्ञश्च भूत्यै सर्वस्य तस्माद्यज्ञपरो भवेत् ।। ३ ।।
यज्ञशिष्टाशिनः सन्तो मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषैः ।।
धनं यद्यज्ञशीलानां देवस्वं तं विदुर्बुधाः ।। ४ ।।
ओषधीनां पशूनाञ्च यज्ञ एव परायणम् ।।
सयूथ्यश्च सकुल्यश्च नाकपृष्ठे महीयते ।। ५ ।।
पशुस्तु प्रोक्षितो यज्ञे तथैवौषधयो द्विजाः ।।
यज्ञोपयुक्ता मोदन्ते त्रिदिवे नात्र संशयः ।। ६ ।।
यज्ञेन सम्यक्पुरुषस्तु नाके समृज्यमानस्त्रिदशैर्महात्मा ।।
प्राप्नोति सौख्यानि महानुभावास्तस्मात्प्रयत्नेन यजेत यज्ञैः ।। ७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु यज्ञप्रशंसावर्णनो नाम द्विषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २६२ ।।
2.263
हंस उवाच ।।
शीलं प्रधानं लोकेऽस्मिंस्तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् ।।
शीलेन सर्वमाप्नोति यत्किञ्चिन्मनसेच्छति ।। १ ।।
क्रियाः शीलविहीनस्य भवन्ति विफलाः कृताः ।।
तस्माच्छीलवता भाव्यं पुरुषेण विजानता ।। २ ।।
शीलेन देवराट्छक्रः सुरैश्वर्यमवाप्तवान् ।।
शीलेन धर्मराजोऽपि धर्मराजत्वमाप्तवान् ।।३।।
शीलेन वरुणो देवो राजराजत्वमाप्तवान् ।।
शीलेन च कुबेरोऽपि धनाध्यक्षत्वमाप्तवान् ।। ४ ।।
शीलेन सुखमाप्नोति स्वर्गं च मनुजोत्तमाः ।।
शीलेन तदवाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ।। ५ ।।
शीलं समासाद्य समस्तकामान्प्राप्नोति मुख्यान्पुरुषः प्रधानः ।।
तस्मात्प्रयत्नेन नरेण शीलं समर्जनीयं सुखदं सदैव ।। ६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु शीलप्रशंसावर्णनो नाम त्रिषष्ट्युत्तरद्विशततमो ऽध्यायः ।। २६३ ।।
3.264
हंस उवाच ।।
दमेन युक्तः पुरुषः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन दमः कार्यो विजानता ।। १ ।।
इन्द्रियाणां जयो लोके दम इत्यभिधीयते ।।
नादान्तस्य क्रियाः काश्चिद्भवन्तीह द्विजोत्तमाः ।। २ ।।
नादान्तः सिद्धिमाप्नोति नादान्तो गतिमीप्सिताम् ।।
नादान्तः श्रियमाप्नोति नादान्तः किञ्चिदेव तु ।। ३ ।।
पञ्चेन्द्रियस्य मर्त्यस्य यद्येकं छिद्रमिन्द्रियम् ।।
ततोऽस्य क्षरति प्रज्ञा दृतेः पात्रादिवोदकम् ।। ४ ।।
पुरुषार्थं परित्यज्य स्वार्थे च सततोत्थितः ।।
इन्द्रियाणां बुधस्तेषाङ्कः स्वार्थे प्रयतेन्नरः ।। ५ ।।
इन्द्रियाणां प्रसङ्गेन गतिं गच्छति दारुणाम् ।।
विजित्य तान्येव नरः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। ६ ।।
दान्तः पुमान्नाकमनुप्रयाति दान्तः पुमान्मोक्षपथं प्रयाति ।।
दान्तस्य दुःखं न हि किञ्चिदस्ति दान्तः समाप्नोत्यखिलान्हि कामान् ।। ७ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु दमप्रशंसावर्णनो नाम चतुःषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२६४।। ।।
3.265
।। हंस उवाच ।। ।।
सत्यमेव परं ब्रह्म सत्यमेव परं तपः ।।
सत्यमेव परो यज्ञः सत्यमेव परं श्रुतम् ।। १ ।।
सत्यं वेदेषु जागर्ति मुक्तिः सत्यतरोः फलम् ।।
तपो यशश्च पुण्यश्च पितृदेवर्षिपूजनम्।।२।।
आद्यो विधिश्च विद्या च सर्वं सत्ये प्रतिष्ठितम्।।
सत्यं यज्ञास्तथा वेदा मन्त्रा देवी सरस्वती ।। ३ ।।
व्रतचर्या तथा सत्यमोङ्कारः सत्यमेव च ।।
सत्येन वायुरभ्येति सत्येनाभासते रविः ।। ४ ।।
सत्येन चाग्निर्दहति स्वर्गं सत्येन गच्छति ।।
सत्येन चापः क्षिपति पर्जन्यः पृथिवीतले ।। ५ ।।
पारणं सर्ववेदानां सर्वतीर्थावगाहनम् ।।
सत्यं च वदते लोके समं स्यातां न वा समम् ।। ६ ।।
अश्वमेधसहस्रं तु सत्यं च तुलया धृतम् ।।
अश्वमेधसहस्राद्धि सत्यमेव विशिष्यते ।। ७ ।।
सत्येन देवाः प्रीयन्ते पितरो ब्राह्मणास्तथा ।।
सत्यमाहुः परं धर्मं तस्मात्सत्यं न लोपयेत् ।। ८ ।।
मुनयः सत्यनिरताः सत्यस्थास्त्रिदशोत्तमाः ।।
स्वर्गे सत्यपरा नित्यं मोदन्ते देवता इव ।। ९ ।।
अप्सरोगणसंकीर्णैर्विमानैरुपयान्ति च ।।
वक्तव्यं हि सदा सत्यं न सत्याद्विद्यते परम् ।। 3.265.१० ।।
अगाधे विमले शुद्धे सत्यतोये शुचिह्रदे ।।
स्नातव्यं मानसे तीर्थे स्नानं तत्परमं स्मृतम् ।। ११ ।।
आत्मार्थे वा परार्थे वा पुत्रार्थे वा रिपोः कृते ।।
येनृतं नाभिभाषन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ।। १२ ।।
यद्भूतहितमत्यन्तं तत्सत्यमिति धारणा ।।
हितं स्याद्येन भूतानां तत्तद्वाच्यं विजानता।।१३।।
आदित्यचन्द्रावनिलानलौ च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ।।
अहश्च रात्रिश्च शुभे च सन्ध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तम् ।। १४ ।।
न सा सभा यत्र न सन्ति वृद्धा वृद्धा न ते ये न वदन्ति धर्मम् ।।
नासौ धर्मो यत्र नो सत्यमस्ति न तत्सत्यं यच्छलेनानुविद्धम् ।। १५ ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु सत्यप्रशंसावर्णनो नाम पञ्चषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६५ ।। ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २६६-२७०

3.266
।। हंस उवाच ।। ।।
तपसो हि परं नास्ति तपसा विदन्ते महत् ।।
प्रजापतीनां या शक्तिः प्रजाः कर्तुं द्विजोत्तमाः ।। १ ।।
तपसा संप्रदाने न ऋषीणां ज्ञानमेव च ।।
बहवो दिवि मोदन्ते प्रसादात्तपसो जनाः ।। २ ।।
तपसा प्राप्यते स्वर्गस्तपसा प्राप्यते यशः ।।
आयुःप्रकर्षं भोगांस्तु तपसा विन्दते महत् ।। ३ ।।
ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं सौभाग्यं रूपमुत्तमम् ।।
तपसा प्राप्यते सर्वं यत्किञ्चिन्मनसेप्सितम् ।। ४ ।।
रसायनानि मन्त्राश्च विद्यास्त्वौषधयस्तथा ।।
नातप्ततपसः सिद्धिं प्रयान्ति द्विजपुङ्गवाः ।। ५ ।।
यत्कार्यं किञ्चिदास्थाय पुरुषस्तप्यते तपः ।।
सर्वं तस्मादवाप्नोति परत्रेह च मानवः ।। ६ ।।
ब्रह्महा च सुरापश्च स्तेनश्च गुरुतल्पगः ।।
तपसा मुच्यते जन्तुः सर्वतश्चापि मुच्यते ।। ७ ।।
तपसैव सुतप्तेन मोक्षमाप्नोति मानवः ।।
शक्रवैवस्वताऽम्भोपधनाधिपहुताशनैः ।। ८ ।।
स्थानं महत्तरं प्राप्तं तथा रुद्रार्करात्रिपैः ।।
न चास्ति तत्सुखं लोके यद्विना तपसा भवेत् ।। ९ ।।
तपसैव सुखं सर्वमिति धर्मविदो विदुः ।।
अष्टाशीतिसहस्राणां मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ।। 3.266.१० ।।
तपसा दिवि मोदन्ते त्रिदशैः सहिता द्विजाः ।।
पुरुषस्तु समारम्भान्निष्फलान्वीक्ष्य चात्मनः ।। ११ ।।
तपः कुर्यात्प्रयत्नेन न ह्यनुप्तं प्ररोहति ।।
कीटाः पतङ्गाः पशवो वयांसि च तथा द्विजाः ।। १२ ।।
स्थावराणि च भूतानि दिवं यान्ति तपोबलात् ।।
यद्दुस्तरं यद्दुरापं यद्दुर्गं यच्च दुष्करम् ।। १३ ।।
सर्वं तत्तपसा साध्यं तपो हि दुरतिक्रमः ।।
यस्मिन्कर्मण्यपि कृते मनसः स्यादलाघवम् ।। १४ ।।
तस्मिंस्तावत्तपः कुर्याद्यावत्तुष्टिकरं भवेत्।।
यत्किञ्चिदेनः कुर्वन्ति मनोवाक्कर्मभिर्जनाः।।१५।।
तत्सर्वं विनुदन्त्याशु तपसैव तपोधनाः।।

तपसैव विशुद्धस्य ब्राह्मणस्य दिवौकसः।। १६ ।।
सत्याच्च प्रतिगृह्णन्ति कामान्संवर्धयन्ति च ।।
ब्रह्मा प्रजेश्वरो देवो महादेवस्तथा द्विजाः ।। १७ ।।
नित्यमेव तपस्यन्ति तपः परम दुस्तरम् ।।
यस्येदं भुवनं सर्वं यश्च सर्वमयोऽच्युतः ।। १८ ।।
यश्च धाता जयत्यस्मिन्स विष्णुः परमेश्वरः ।।
नित्यमेव महाभागास्तपश्चरति दुश्चरम् ।।१९ ।।
भगवान्वासुदेवस्तु तपः परमिहोच्यते ।।
अष्टौ देवगणांल्लोके प्राप्नोति तपसा नरः ।। 3.266.२० ।।
त्रैलोक्यकरणस्यापि शक्तश्च तपसा भवेत् ।।
दिव्यानाञ्च तथास्त्राणां शक्तो भवति धारणात् ।। २१ ।।
लोके सुराणां भुवि वा द्विजेन्द्रा न विद्यते तत्पुरुषस्य किञ्चित् ।।
तपः प्रकर्षेण परेण लब्धिर्न विद्यते यस्य महानुभावाः ।।२२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु तपःप्रशं सावर्णनोनाम षट्षष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २६६ ।।
3.267
हंस उवाच ।।
वशे जगदिदं प्राहुः शूरबाहुषु लम्बते ।।
शूराणामथ सर्वेषां शौर्यमेव विशिष्यते ।।१।।
ब्राह्मणार्थे गवार्थे वा स्वाम्यर्थे मित्रकारणे ।।
आहृतौ ये प्रपद्यन्ते नाकपृष्ठं व्रजंति ते ।।२।।
धनापहारे संप्राप्ते संप्राप्ते दारविप्लवे ।।
(आत्मनश्च परित्राणे युध्यमानो दिवं व्रजेत् ।। ३ ।।
क्षत्रविट्छूद्रविप्राणां युद्धमेव परायणम् ।।)
आत्मनश्च परित्राणे संप्राप्ते देशविप्लवे ।।४।।
दारनाशे तु संप्राप्ते दक्षिणानां च सङ्करे ।।
विप्रस्तु शस्त्रं गृह्णीयात्संकरे चाप्युपस्थिते ।। ५ ।।
वृत्तिन्तु कल्पयेद्विप्रः क्षत्त्रधर्मेण वा न वा ।।
संग्रामान्न निवर्त्तेत तस्य धर्मं हितं तदा ।। ६ ।।
एकपुत्रं तृणमुखं तवास्मीति च वादिनम् ।।
स्त्रीबालरक्षकम्भीरुं पलायनपरायणम् ।। ७ ।।
व्यायुधं व्यसनस्थं च परेण सह संगतम् ।।
धुर्यं च धुर्यवाहं च युद्धप्रेक्षकमेव च ।।८।।
न हन्तव्या द्विजश्रेष्ठा युद्धधर्मं विजानता ।।

युद्धं न कुर्याद्या नस्थः पुरुषेण पदातिना।।९।।
समेन युद्धमाकाङ्क्षस्तथैवाभ्यधिकेन वा।।
नरः प्राप्नोति नरकं हीनहा तद्धतोऽपि वा ।।3.267.१०।।
अवर्मयित्वा यो वाहं चात्मानं वर्मयेन्नरः ।।
स शीघ्रं नरकं याति सुकृतेनापि कर्मणा ।। ११।।
कथितो युद्धधर्मोऽयं फलं चातो निबोधत ।।
धर्मलाभोऽर्थलाभश्च यशोलाभश्च तस्य वै।।१२।।
यः शूरो युद्ध्यते युद्धे विमृन्दन्परवाहिनीम्।।
तस्य धर्मार्थकामाश्च यज्ञाश्चैवाप्तदक्षिणाः।।१३।।
अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्ट्वा विपुलदक्षिणैः।।
न तत्फलमवाप्नोति संग्रामे यदवाप्यते ।। १४ ।।
असृग्यदास्य गात्रेभ्यो विनिर्याति रणाजिरे ।।
तेनैव सार्धं निर्याति तस्य पापं शरीरतः ।।१५।।
सहते च परं क्लेशं प्रहाराणां च रोपणे ।।
यद्वीरः समवाप्नोति तपो नास्त्यधिकं ततः ।। १६ ।।
यस्य युद्धे प्रहारा ये किन्तु स्याद्दैवयोगतः ।।
युध्यमानस्य धर्मज्ञाः सोऽपि नाके महीयते ।। १७ ।।
रणे यथाधिकवधं कृत्वा फलमुपाश्नुते ।।
परं ह्यभिमुखं हत्वा तद्यानं योऽधिरोहति।।१८।।
विष्णुक्रान्तं स जयति चैवं युध्यन्रणाजिरे ।।
यस्तु सेनापतिं हत्वा तद्यानमधिरोहति ।। १९ ।।
अश्वमेधानवाप्नोति चतुरस्तेन कर्मणा ।।
यावन्ति तस्य शस्त्राणि भिंदन्ति त्वचमाहवे ।। 3.267.२० ।।
तावतो लभते लोकान्सर्वकामदुघाक्षयान् ।।
यत्रयत्र हतः शूरः शत्रुभिर्विनिपातितः ।। ।। २१ ।।
अक्षयांल्लभते लोकान्निर्वृतिं दीनतां विना ।।
स्वामी सुकृतमादत्ते हतानां विपलायिनाम् ।। २२ ।।
स्वामिनो दुष्कृतं सर्वं तदा च प्रतिपद्यते ।।
पलायमानः पुरुषस्तथा प्राप्नोति वै द्विजाः ।। २३ ।।
पदेपदे दुराचारो गोवधस्य फलं नरः ।।
जीवँल्लक्ष्मीं समाप्नोति मृतश्च त्रिदिवं नरः ।। २४ ।।
यशश्चोभयथा विप्रा नास्ति युद्धे निरर्थता ।।
परानभिमुखः शूरो यावद्व्रजति वै द्विजाः ।। २५ ।।

पदेपदे यज्ञफलमानुपूर्व्यात्समाप्नुयात् ।।
अभग्नञ्च परं हन्याद्भग्नं च परिरक्षति ।। २६ ।।
पलायन्ते स्थिता यस्मिन्स याति परमां गतिम् ।।
ऊर्ध्वं तिर्यक् च यश्चार्वाक् प्राणान्संत्यज्य युध्यति ।। २७ ।।
हतासुश्च पतेद्युद्धे स स्वर्गान्न निवर्तते ।।
यस्य युद्धे प्रविष्टस्य देहं चिह्नीकृतं परैः ।। २८ ।।
आत्मानं यूपमुत्सृज्य स यज्ञोऽनन्तदक्षिणः ।।
नाशौचभाजस्तस्य स्युर्बान्धवा द्विजसत्तमाः ।। २९ ।।
श्राद्धञ्चैवाग्निसंस्कारस्तथैवाप्युदकक्रिया ।।
मृतस्य नोपयुज्यन्ते संग्रामेऽभिमुखस्य तु ।।3.267.३०।।
क्रियन्ते तस्य धर्मज्ञा आनृण्यार्थं स्वबन्धुभिः ।।
यस्य चिह्नीकृतं गात्रं शरशक्त्यृष्टितोमरैः ।। ३१ ।।
देवकन्यास्तु तं वीर रमयन्ते रमन्ति च ।।
वराप्सरःसहस्राणि शूरमायोधने हतम् ।। ३२ ।।
त्वरितास्त्वभिधावन्ति मम भर्ता ममेति च ।।
हतस्याभिमुखस्याजौ पतितस्यानिवर्तिनः ।। ३३ ।।
ह्रियते यत्परैर्द्रव्यं नरमेधफलं तु तत् ।।
शक्यं त्विह समृद्धैस्तु यष्टं क्रतुशतैर्नरैः ।। ३४ ।।
आत्मदेहं तु संग्रामे त्यक्तुं विप्राः सुदुष्करम् ।।
यां यज्ञसंघैस्तपसा च विप्राः स्वर्गैषिणः सत्त्वचयैः प्रयान्ति ।।
क्षणेन तामैव गतिं प्रयान्ति महाहवे स्वां तनुमुत्सृजन्तः ।। ३५ ।।
सर्वे च वेदाः सह षड्भिरंगैः सांख्यं च योगं च वने च वासः ।।
एतान्गुणानेक एवातिदेशेत्संग्रामधाम्ना स्वतनुं त्यजेद्यः ।।३६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतासु शूरगुणवर्णनो नाम सप्तषष्ट्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। ।। २६७ ।।
3.268
हंस उवाच ।।
अहिंसा सर्वधर्माणां धर्मः पर इहोच्यते ।।
अहिंसया तदाप्नोति यत्किञ्चिन्मनसेप्सितम् ।। १ ।।
स्त्रीहिंसा धनहिंसा च प्राणिहिंसा तथैव च ।।
त्रिविधां वर्जयन्हिंसां ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ।। २ ।।
दाक्षिण्यं रूपलावण्यं सौभाग्यमपि चोत्तमम् ।।
धनं धान्यमथारोग्यं धर्मं विद्यां तथा स्त्रियः ।। ३ ।।
राज्यं भोगाँश्च विपुलान्ब्राह्मण्यमपि चेप्सितम् ।।

अष्टौ चैव गुणान्वापि दीर्घं जीवितमेव च ।।४ ।।
अहिंसकाः प्रपद्यंते यदन्यदपि दुर्लभम्।।
अहिंसकस्तथा जन्तुर्मांसवर्जयिता भवेत।।५।।
मासिमास्यश्वमेधेन यो यजेत शतं समाः।।
मांसानि च न खादेद्यः समं वा स्यान्न वा समम।।६।।
सदा यजति सत्रेण सदा दानं प्रयच्छति ।।
सदा तपस्वी भवति मधुमांसस्य वर्जनात्।।७।।
सर्ववेदा न तत्कुर्युः सर्वदानानि चैव हि ।।
यो मांसरसमास्वाद्य सर्वमांसानि वर्जयेत् ।। ८ ।।
दुष्करं हि रसज्ञेन मांसस्य परिवर्जनम ।।
चतुर्व्रतमिदं श्रेष्ठं प्राणिनां मृत्युभीरुणाम् ।। ९ ।।
तदा भवति लोकेऽस्मिन्प्राणिनां जीवितैषिणाम् ।।
विश्वास्यश्चोपगम्यश्च नहि हिंसारुचिर्यथा ।। 3.268.१० ।।
प्राणा यथात्मनोऽभीष्टा भूतानामपि ते तथा ।।
आत्मौपम्येन गन्तव्यमात्मविद्भिर्महात्मभिः ।। ११ ।।
अहिंसा परमो धर्मः सत्यमेव द्विजोत्तमाः ।।
लोभाद्वा मोहतो वापि यो मांसान्यत्ति मानवः ।। १२ ।।
निर्घृणः स तु मन्तव्यः सर्वधर्मविवर्जितः ।।
स्वमांसं परमांसेन यो वर्धयितुमिच्छति ।। १३ ।।
उद्विग्नवासे वसति यत्रयत्राभिजायते ।।
धनेन क्रयिको हन्ति उपभोगेन खादकः ।। १४ ।।
घातको वधबन्धाभ्यामित्येष त्रिविधो वधः ।।
भक्षयित्वा तु यो मांसं पश्चादपि निवर्त्तते ।। १५ ।।
तस्यापि सुमहान्धर्मो यः पापाद्विनिवर्त्तते ।।
राक्षसैर्वा पिशाचैर्वा डाकिनीभिर्निशाचरैः ।। १६ ।।
तथान्यैर्नाभिभूयेत यो मांसं परिवर्जयेत् ।।
खेचराश्चावगच्छन्ति जीवतोऽस्य मृतस्य वा ।। १७ ।।
पृष्ठतो द्विजशार्दूल यो मांसं परिवर्जयेत् ।।
तथान्यैर्नाभिभूयेत यो मांसं परिवर्जयेत् ।। १८ ।।
चिताधूमस्य गन्धेऽपि मृतस्यापि निशाचराः ।।
क्रव्यादे विप्रणश्यन्ति यो मांसं परिवर्जयेत् ।।१९।।
शस्त्राग्निनृपचौरेभ्यः सलिलाच्च तथा विषात् ।।
भयं न विद्यते तस्य तथान्यदपि किञ्चन ।। 3.268.२० ।।

न ताँल्लोकान्प्रपद्यंते ये लोका मांसवर्जिनाम् ।।
स दण्डी स च विक्रान्तः स यज्वा स तपस्यति ।। २१ ।।
स सर्वलोकानाप्नोति यो मांसं परिवर्जयेत ।।
न तस्य दुर्लभं किञ्चित्तथा लोकद्वये भवेत् ।।
वरशापसमर्थश्च तथा स्यान्मांसवर्जकः ।। २२।।
विमानमारुह्य शशाङ्कतुल्यं देवाङ्गनाभिः सहितो नृवीरः ।।
सुखानि भुक्त्वा सुचिरं हि नाके लोकानवाप्नोति पितामहस्य ।। २३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे हंसगीतासु हिंसादोषवर्णनो नामाष्टषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २६८ ।।

3.269

हंस उवाच ।।
क्षमा धर्मः क्षमा सत्यं क्षमा शौचं क्षमा बलम् ।।
क्षमा यज्ञाः क्षमा दानं क्षमा च परमं तपः ।। १ ।।
आकृष्टस्ताडितो वापि परेषां यस्तितिक्षते ।।
तस्मात्सुकृतमादत्ते दुष्कृतं च प्रयच्छति ।। २ ।।
यः क्षमावान्स धर्मात्मा क्षमयैव द्विजोत्तमाः ।।
आक्रोष्टारं निर्दहति स्वर्गलोकं च गच्छति ।। ३ ।।
एकः क्षमावतां दोषो द्वितीयो नोपलभ्यते ।।
यदेनं क्षमया युक्तं त्वशक्तं मन्यते जनः ।। ४ ।।
विज्ञेयः सोऽपि दोषोऽस्य द्विजेन्द्राः स महान् गुणः ।।
तस्मात्पुण्यसमादानाद् दुष्कृतस्य समर्पणात् ।। ५ ।।
मृतः क्षमावान्पुरुषो ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ।।
विमानेनार्कवर्णेन हंसयुक्तेन भास्वता ।। ६ ।।
प्राप्नोति कामान्दिवि चेह मुख्यान्संवत्सराणां नियुतानि विप्राः ।।
सर्वंसहः क्षान्तिपरो मनुष्यस्त्वतः क्षमावान्सततं नरः स्यात् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीय खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु क्षमागुणवर्णनो नामैकोनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २६९ ।।

3.270

हंस उवाच ।।
आनृशंस्यं परो धर्मो लोकेऽस्मिन्द्विजसत्तमाः ।।
तस्मादात्मवता भाव्यं कृतज्ञेन नरेण तु ।। १ ।।
ब्रह्मघ्ने च सुरापे च चौरे भग्नव्रते तथा ।।
निष्कृतिर्विहिता राजन्कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः ।। २ ।।
नरकान्न विमुच्यन्ते ये कृतघ्ना नराधमाः ।।

आभूतसंप्लवं घोरा नात्र कार्या विचारणा ।। ३ ।।
तिर्यग्योनौ हि जायन्ते दुःखावासं वसन्ति च ।।
लभन्ते न क्वचित्त्राणं तथा प्राप्ते भये नराः ।। ४ ।।
एतावानेव पुरुषः कृतं यस्मिन्न नश्यति ।।
कृतज्ञः स्वर्गमाप्नोति कृतज्ञो विन्दते महत् ।। ५ ।।
प्रभुं वा यदि वा भृत्यं विप्रं गुरुमथापि वा ।।
आपन्नं न त्यजेद्यस्तु स तु नाके महीयते ।। ६ ।।
समृद्धं यस्तु संसेव्य दरिद्रं यो विमुञ्चति ।।
स नृशंसतमो लोके नरो नरकभाजनम् ।। ७ ।।
न त्यजेत नरो भृत्यं स्वगेहे गतयौवनम् ।।
असमर्थं तु वार्धक्ये त्यक्त्वा नरकमाप्नुयात् ।। ८ ।।
कुञ्जरन्तुरगं वृद्धं धेनुं दान्तमथापि वा ।।
यस्त्यजेत्स सुदुर्बुद्धिर्नरकं प्रतिपद्यते ।। ९ ।।
नाद्रियन्ते पशून्बद्ध्वा यवसेनोदकेन वा ।।
यथावद् द्विजशार्दूलास्ते नरा निरयङ्गताः ।। 3.270.१० ।।
अचिकित्स्येन रोगेण गृहीतं स्वगृहे पशुम् ।।
चिकित्स्यं न त्यजेदेनं यावज्जीवं द्विजोत्तमाः ।। ११ ।।
तस्य त्यागादवाप्नोति मानवो नरकं ध्रुवम् ।।
समृद्धं स्वामिनं यस्तु सेवित्वा पुरुषाधमः ।।
असमृद्धं त्यजेत्पश्चाद् ध्रुवं नरकमृच्छति ।। १२ ।।
यो नरः क्लेशमाप्नोति हीनार्थस्वामिसेवनात् ।।
तत्तपोऽस्य विनिर्दिष्टं ब्रह्मलोकाय वै द्विजाः ।। ।। १३ ।।
कृतज्ञः पुरुषो लोके कृतज्ञः सर्वभाक्तथा ।।
कृतज्ञः सर्वमाप्नोति यत्किञ्चिन्मनसेच्छति ।। १४ ।।
मातरं पितरं पुत्रं याज्यमृत्विजमेव च ।।
स्वामिनं च गुरुं भृत्यं बान्धवं पशुमेव च ।। १५ ।।
भार्यां वापि द्विजश्रेष्ठा न त्यजेन्मनसा क्वचित् ।।
एषां तु पतति त्यागे ध्रुवं नरकमृच्छति ।।१६।।
न त्यजेत तथैवाग्निं नाग्निमुत्सादयेत्तथा ।।
देवतार्चां तथा विप्रास्त्यक्त्वा नरकमृच्छति।।१७।।
छायायां यस्य विश्रान्तो नरः स्यात्पादपस्य तु ।।
तस्मात्पत्रं न हिंसेत कृतज्ञत्वमनुस्मरन् ।। १८ ।।
कृतज्ञो भूतिमाप्नोति कृतज्ञश्च तथा यशः ।।

कृतज्ञो नाकमाप्नोति ब्रह्मलोकमथापि वा ।।१९ ।।
कृतज्ञैर्वसुधा सर्वा धार्यते सुमहात्मभिः ।। 3.270.२० ।।
कृतज्ञ एव यजते कृतज्ञस्तप्यते तपः ।।
यज्वा दाता तथा शूरः कृतज्ञश्च तथा भवेत् ।।
कृतज्ञस्त्यजते प्राणान्मित्रकार्ये तथा धुवम् ।। २१ ।।
यो ब्रह्मलोकस्तपसा न शक्यः प्राप्तुं द्विजेन्द्रा महतः सुकृच्छ्रात् ।।
तं ब्रह्म लोकं हि नरः कृतज्ञः प्राप्नोति शीघ्रं न हि संशयोऽत्र ।। २२।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु कृतज्ञतागुणनिरूपणो नाम सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।।२७०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २७१-२७५

https://sa.wikisource.org/s/11zc

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.271
हंस उवाच।।
आचारः स्वर्गजनन आचारः कीर्तिवर्धनः ।।
आचारश्च तथायुष्यो धन्यो लोकसुखावहः ।। १ ।।
सर्वलक्षणहीनोऽपि स सदाचारवान्नरः ।।
सर्वलक्षणलक्षण्यैर्विज्ञेयः पुरुषो वरः ।।२।।
आचारस्त्रिविधो लोके सेवितव्यो विचक्षणैः ।।
श्रुतिस्मृत्युदितश्चैव सदाचारस्तथा परः ।।
आचारप्रभवं सौख्यं धनं च द्विजसत्तमाः ।।३।।
आचारयुक्तस्त्रिदिवं प्रयाति आचारवानेव भवत्यरोगः ।।
आचारवानेव चिरन्तु जीवेदाचारवानेव भुनक्ति लक्ष्मीम् ।। ४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतास्वाचारवर्णनो नामैकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २७१ ।।
3.272
हंस उवाच ।।
शौचं देवाः प्रशंसन्ति शौचं ब्रह्मर्षयस्तथा।।
शौचयुक्तेन यद्दत्तं तदश्नन्ति दिवौकसः ।।१।।
सर्वेषामेव धर्माणां शौचं वा फलभाग्भवेत् ।।
शौचवानेव पुरुषो यथेष्टाङ्गतिमाप्नुयात् ।। २ ।।
शरीरशौचं जलमृद्भिरुक्तमलोभशौचन्तु मनः प्रमार्ष्टि ।।
मनो विशुद्धं पुरुषस्य यस्य स लोकमाप्नोति पितामहस्य ।। ३ ।।
इति श्री विष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु शौचवर्णनो नाम द्विसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २७२ ।।
3.273
।। हंस उवाच ।।
तीर्थानुसरणं शौचं तीर्थानुसरणं तपः ।।
तीर्थाम्भोभिर्नराः पूता यान्ति नाकमसंशयम् ।। १ ।।
तीर्थानुसरणं पुण्यं चाध्वना प्राप्नुयान्नरः ।।
अध्वना क्षीणपापस्तु त्रिदिवं प्रतिपद्यते ।। २ ।।
पाप्मनां पापशमनं विधत्ते तपसा विना ।।
विपाप्मना तथा तुल्यं विधत्ते यत्प्रकीर्तितम् ।। ३ ।।
बहूपकरणा यज्ञा नानासम्भारविस्तराः ।।
न ते शक्या दरिद्रेण प्राप्तुं धर्मभृतांवराः ।। ४ ।।
दरिद्रैरन्यथा प्राप्तुं शक्यं यज्ञफलं द्विजाः ।।

तीर्थानुसरणं कृत्वा तस्मात्तीर्थपरो भवेत् ।। ५ ।।
यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चैव सुसंयतम् ।।
विद्या तपश्च कीर्तिश्च स तीर्थफलमश्नुते ।। ६ ।।
पापानां पापशमनं धर्मवृद्धिस्तथा सताम् ।।
विज्ञेयं सेवितं तीर्थं तस्मात्तीर्थपरो भवेत् ।। ७ ।।
ये साग्नयो धनोपेतास्तीर्थानुसरणे रताः ।।
तेषां यक्षफलावाप्तिर्विनापि धनसंचयैः ।। ८ ।।
सर्वेषामेव वर्णानां सर्वाश्रमनिवासिनाम् ।।
तीर्थं फलप्रदं ज्ञेयं नात्र कार्या विचारणा ।। ९ ।।
कार्यान्तरेण यो गत्वा स्नानं तीर्थे समाचरेत् ।।
तीर्थयात्राफलं तस्य नास्ति स्नानफलं ततः ।। 3.273.१० ।।
अध्वनां क्लेशदुःखेन तीर्थयात्राफलं भवेत् ।।
तीर्थानुसरणं पद्भ्यां तपः परमिहोच्यते ।। ११ ।।
तदेव कृत्वा यानेन स्नानमात्रफलं लभेत् ।।
यस्यान्ये कुर्वते शक्त्या तीर्थयात्रां तथा नरः ।। १२ ।।
यानासनाभ्यां च तथा फलं तस्य चतुर्गुणम् ।।
तीर्थानुसरणं कृत्वा क्षेत्रभुग्विजितेन्द्रियः ।।१३।।
फलं प्राप्नोति विप्रेन्द्रास्तीर्थाद्दशगुणं भवेत् ।।
छत्रोपानहहीनस्तु तथा शतगुणं लभेत् ।। १४ ।।
छत्रोपानहहीनस्तु भैक्ष्याशी विजितेन्द्रियः ।।
महापातकजैर्घोरैः क्षिप्रं पापैर्विमुच्यते ।। १५ ।।
न भैक्ष्यं परपाकं तु न च भैक्ष्यं प्रतिग्रहः ।।
सोमपानसमं भैक्ष्यं तस्माद्भैक्ष्यं समाचरेत् ।। १६ ।।
लोकेऽस्मिन्द्विविधस्तीर्थः स्वच्छन्दो निन्दितस्तथा ।।
पुष्कराद्यास्तु ये तीर्था स्वप्रभावमहत्तराः ।। १७ ।।
तेषां तीर्थप्रभावेण कृतः पूर्वैः प्रतिग्रहः ।।
कण्वाश्रमाद्या ये तीर्था कण्वादीनां प्रभावतः।। १८ ।।
पुण्यास्ते कथिता लोके पापघ्नाः पुण्यवृद्धिदाः ।।
द्विप्रकारस्य तीर्थस्य सेवा ज्ञेया महाफला ।। १९ ।।
ये तीर्थसेवानिरता द्विजेंद्रास्ते पापहीना दिवमाप्नुवन्ति ।।
तत्रोष्य कालं सुचिरं सुखन्ते मानुष्यलोके सुखमाप्नुवन्ति ।। 3.273.२० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ०ख०मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु तीर्थफलवर्णनो नाम त्रिसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २७३ ।।
3.274

हंस उवाच ।।
बहूपकरणा यज्ञा नानासम्भारविस्तराः ।।
न ते शक्या दरिद्रेण प्राप्तुं धर्मभृतांवराः ।। १ ।।
दरिद्रैरप्यथावाप्तुं शक्यं यज्ञफलं द्विजाः ।।
सदोपवासनिरतैस्तस्मादुपवसेन्नरः ।। २ ।।
यावन्मासोपवासन्तु तावत्तप इहोच्यते ।।
अनाशकमत ऊर्ध्वं द्विजातीनां प्रकीर्तितम् ।। ३ ।।
षष्ठकालाशनं शूद्रे तपः परमिहोच्यते ।।
वर्णसंकरजातीनां दिनमेकं प्रकीर्तितम् ।। ४ ।।
षष्ठकालात्परं शूद्रस्तपः कुर्याद्यथा क्वचित् ।।
राष्ट्रे हानिस्तदा ज्ञेया राज्ञश्चोपद्रवो महान् ।। ५ ।।
शूद्रस्तु षष्ठकालाशी यावच्छक्त्या तपश्चरेत् ।।
मासोपवासादर्वाग्वा तथा शक्त्या द्विजश्चरेत् ।। ६ ।।
नास्ति गङ्गासमं तीर्थं नास्ति कृष्णसमा गतिः ।।
गायत्रीसदृशं जप्यं होमं व्याहृतिभिः समम् ।। ७ ।।
अन्तर्जले तथावाप्तिः पापघ्नमघमर्षणात् ।।
अहिंसासदृशं पुण्यं दानात्संसवनं परम् ।। ८ ।।
एवमेव द्विजा नास्ति तपो नानशनात्परम् ।।
उपवासैः प्रतप्तानां दीर्घं सुखमनन्तरम् ।। ९ ।।
उपवासतपःशीला नाकलोकमुपागताः ।।
मोदन्ते त्रिदशे सार्धं यथा देवगणास्तथा ।। 3.274.१० ।।
पापानां पापशमनं सतामीप्सितकामदम् ।।
उपवासो विनिर्दिष्टो विशेषाद्देवताश्रयः ।। ११ ।।
उपवासप्रसक्तानां प्रसादसुमुखाः सुराः ।।
यथेच्छमपि जायन्ते नात्र कार्या विचारणा ।। १२ ।।
वासुदेवमथाश्रित्य नरः सम्यगुपोषितः ।।
अनन्तफलमाप्नोति त्वनन्तः संयतो हरिः ।। १३ ।।
वासुदेवमथाश्रित्य ब्राह्मणैर्यैरुपोषितम् ।।
तेद्यापि न निवर्तन्ते समुद्रेभ्य इवापगाः ।। १४ ।।
उपोषिता ये विधिवन्मनुष्यास्ते नाकमासाद्य सुरोषमानाः ।।
देवाङ्गनाभिः सहिता मनुष्या भवन्ति लोके गतसर्वदुःखाः ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासूपवासफ लवर्णनो नाम चतुःसप्तत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २७४ ।।
3.275

हंस उवाच ।।
मनःसमाधिसंयुक्तस्तीर्थानुसारणात्फलम् ।।
प्राप्नोति सुमहद्विप्रास्तथा सम्यगुपोषितः।।१।।
सर्व एव मनुष्यस्य सर्वकर्मसु साधकम् ।।
मनसा तु विशुद्धेन यद्यदाचरते नरः ।।२।।
न तद्बहुफलं तस्य प्रेत्य चेह च जायते।।
मनो हि परमं भूतं तच्छौचे प्रयतेत्सदा।।३।।
मनःशौचयुतो जन्तुर्नरकं न प्रपद्यते।।
नाकलोकमवाप्नोति त्वथ वा परमं पदम।।४।।
गुणैस्तु सह यो वासो गतदोषस्य मानदाः।।
उपवासस्स विज्ञेयो न शरीरस्य शोषणम्।।५।।
निर्मले सुसुखे शुद्धे सत्यकूले महाह्रदे ।।
स्नातव्यं मानसे तीर्थे तद्धि तीर्थमनुत्तमम् ।।६।।
अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं पौराणमच्युताः ।।
यमो वैवस्वतो देवो यस्तवैष हदि स्थितः ।।
आत्मनश्चाविवादश्चेन्मा गङ्गां मा कुरून्गमः।।७।।
मनो लाघवदं कर्म सततं तु समाचरेत् ।।
सर्वाणि तस्य पुण्यानि भवन्त्यभ्यधिकानि तु ।।८।।
मनःशौचसमायुक्तो यानि मर्त्यो निषेवते।।
मन एव मनुष्यस्य पूर्वरूपाणि शंसति।।९।।
मन एव विजानाति कर्मणो गुरुलाघवम्।।
सत्यं शौचं दमः शौचं शौचं शारीरमेव च।।3.275.१०।।
सर्वाणि तस्य शौचानि यस्य शुद्धं मनः सदा ।।
मनःशुद्धिविहीनस्य सर्वे शौचा निरर्थकाः ।।११।।
न तु सा कृत्रिमा शक्या कर्तुं नास्तिक्यवर्जितैः ।।
यस्य दोषपरित्यक्तं गुणाधीनं सदा मनः ।। १२ ।।
स एव यजते यज्ञैः स एकस्तपते तपः ।।
स एकः सर्वमाप्नोति यत्किञ्चिन्मनसेच्छति।।
तस्माद्धि सर्वशौचानां मनःशौचं परं स्मृतम् ।।१३।।
आत्मा नदी पुण्यतटा सुतीर्था सत्योदका धृतिकूला दयोर्मिः।।
यस्यां स्नातः पूयते पुण्यकर्मा तीर्थं ह्यात्मा नित्यसंभोग एव ।।१४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मा० सं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु मनःशौचनिरूपणो नाम
पञ्चसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २७५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २७६-२८०

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.276
हंस उवाच ।।
श्रद्धान्वितेन मनसा यद्यत्किञ्चित्समाचरेत् ।।
तत्तद्बहुफलं तस्य जायते लोकयोर्द्वयोः ।। ।। १ ।।
श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः।।
देवश्रद्धा नरा देवाः कथिता देवयाजिनः।।२।।
पितृश्रद्धाश्च पितरो दैत्ये श्रद्धा दितेः सुताः।।
पापश्रद्धास्तथा पापा विज्ञेया नरकङ्गमाः ।। ३ ।।
तस्माच्छ्रद्धां समास्थाय धर्मं धर्मी समाचरेत् ।।
बहुद्वारस्य धर्मस्य नेहास्ति विफला क्रिया ।।
आस्तिक्यभावमास्थाय नरः श्रद्धासमन्वितः ।। ४ ।।
नित्यं पुण्यानि कुर्वीत पापानि परिवर्जयेत् ।।
पुण्यं बहुफलं तस्य श्रद्धामास्थाय यत्कृतम् ।।८५ ।।
श्रद्धा पवित्रं परमं हि लोके श्रद्धा शरीरं पुरुषस्य चोक्तम् ।।
श्रद्धां समास्थाय नरश्च कृत्वा पुण्यानि पुण्यां गतिमाप्नुवन्ति ।। ६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु श्रद्धाफलवर्णनो नाम षट्सप्तत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २७६ ।।
3.277
हंस उवाच ।।
नित्यं नैमित्तिकं काम्यं क्रियाङ्गं मलकर्षणम् ।।
क्रियास्नानं तथा षष्ठं षोढा स्नानं प्रकीर्त्तितम् ।।१।।
नित्य नैमित्तिकौ कार्यौ उष्णोदकपरोदकैः ।।
तृतीयं च परस्नानं यदुक्तं मलकर्षणम् ।। २ ।।
पञ्च पिण्डान्समुद्धृत्य स्नातव्यं परवारिणि ।।
अतोऽ न्यथा नरः स्नातो दुष्कृतांशेन लिप्यते ।। ३ ।।
स्नातः शुद्धिमवाप्नोति न तु स्नानफलं नरः ।।
उद्धृत्य पञ्च पिण्डानि स्नातोऽपि परवारिणा ।। ।।४।।
वह्नितप्ताम्बुना स्नातो नाप्नोति स्नानजं फलम् ।।
स्नातः शुद्धिमवाप्नोति कर्मण्यश्चैव जायते ।।५।।
तस्मात्पुण्येषु तीर्थेषु सागरेषु सरःसु च ।।
सरित्स्वपि च दिव्यासु तथा प्रस्रवणेष्वपि ।। ६ ।।
धर्मार्थमाचरेत्स्नानं तेन नाके महीयते ।।
तोयालाभे तथालस्ये नित्यनैमित्तिकावुभौ ।। ७ ।।
मलापकर्षणं स्नानं तृतीयं च समाचरेत् ।।

शुद्धिमात्रमवाप्नोति तप्तोदकपरोदकैः ।। ८ ।।
स्रवन्ति रात्रौ छिद्राणि सुप्तस्य पुरुषस्य तु ।।
तस्मात्कल्यमथोत्थाय स्नानं नित्यं समाचरेत् ।।९।।
क्रियावैफल्यमाप्नोति स्नानहीनः समाचरन् ।।
यथाकथञ्चित्कुर्वीत स्नानं नित्यमतो बुधः ।। 3.277.१० ।।
स्नातस्तु तर्पणं कृत्वा देवानां पितृभिः सह।।
स्नातो भवति धर्मात्मा नान्यथा स्नात उच्यते ।। ११ ।।
सूतके मृतके स्नातो न कुर्यात्तर्पणक्रियाम् ।।
मृतके तर्पणं कुर्यान्मृतस्यैकस्य पण्डितः ।। १२ ।।
स्नातः शौचमवाप्नोति स्नानं तुष्टिकरं परम् ।।
बाह्यमाभ्यन्तरं दोषं स्नानेन प्रणुदत्यपि ।। १३ ।।
दुःस्वप्नशमनं स्नानं चामङ्गल्यप्रणाशनम् ।।
मङ्गल्यजननं मुख्यं मनःशौचकरं परम् ।। १४ ।।
नाप्नोति नारकं दुःखं नित्यस्नायी नरोत्तमः ।।
वह्निवृद्धिकरं स्नानं स्नानं सौभाग्यवर्धनम् ।। १५ ।।
अलक्ष्म्याः शमनं स्नानं स्नानं दुरितनाशनम् ।।
स्नातः क्रियासमर्थश्च तथा भवति मानवः ।। १६ ।।
शिरसा तु विना स्नातो न स्नातः परिकीर्तितः ।।
कल्येऽसमर्थः स्नाने तु प्राप्ते भोजनकर्मणि ।। १७ ।।
ध्रुवं समाचरेत्स्नानं स्वर्गमार्गप्रदर्शकम ।।
शिरःस्नातस्तु कुर्वीत दिव्यं पित्र्यं द्विजोत्तम ।। १८।।
दिव्यपित्र्याणि कर्माणि नास्नातस्तु समाचरेत् ।।
विनापि तीर्थसलिलाद्दैवे पैत्र्ये च कर्मणि ।।१९ ।।
सदा समाचरेत्स्नानं देहशुद्धिकरं परम् ।।
स्नानादेव परं पुण्यं तीर्थस्नातः समश्नुते ।। 3.277.२० ।।
भूमिष्ठन्तूद्धृतात्पुण्यं तस्मात्प्रस्रवणोदकम् ।।
तस्माच्च नैर्झरन्तोयं नैर्झरादपि सारसम् ।। २१ ।।
सारसादपि नादेयं तस्मात्साधुपरिग्रहम् ।।
सर्वेभ्यश्च तथा पुण्यं कथितं जाह्नवीजलम् ।। २२।।
गङ्गाप्लुताङ्गा दिवि देवभोगान्भुक्त्वा चिरं प्राप्य मनुष्यभावम् ।।
भवन्ति लोके सुखिनः समृद्धा यशोन्विता धर्मपरा विदुखाः ।।२३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु स्नानवर्णनोनाम सप्तसप्तत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः।।२७७।।
3.278

हंस उवाच ।।
जप्यं सिद्धिकरं लोके द्विजानां परिकीर्तितम् ।।
जप्येन सिद्धिमाप्नोति विशेषेण द्विजोत्तमाः।।१।।
जप्येनैव तु संसिध्येद्ब्राह्मणो नात्र संशयः ।।
कुर्यादन्यत्र वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ।। २ ।।
दार्वासने सुखासीनस्त्वथ वापि कुशासने ।।
जप्यं समाहितः कुर्यादथ वापि समुत्थितः ।। ३ ।।
पूर्वोत्तराशाभिमुखः सूर्यस्याभिमुखोऽपि वा ।।
दर्भपाणिर्द्विजश्रेष्ठा ज्ञात्वा धर्मस्य निश्चयम् ।। ४ ।।
ऋषिं मन्त्रस्य विज्ञाय च्छन्दो दैवतमेव च ।।
विनियोगं जपं कुर्याद्ध्यायन्वै मन्त्रदेवताम् ।। ५ ।।
नातिद्रुतेन कर्तव्यं न चैवातिविलम्बितम् ।।
वर्णानुच्चारयेत्सर्वाञ्जप्यकाले द्विजोत्तमाः।। ६ ।।
मन्त्रमावर्तयेद्विद्वान्यथाशक्ति ह्यतन्द्रितः ।।
स्वाध्यायस्तु भवत्युच्चैरुपांशुर्जप्य उच्यते ।। ७ ।।
मनसा तु तथा जाप्यं तस्माद्बहुफलं स्मृतम् ।।
अक्षसूत्रस्तु कर्तव्यो रुद्राक्षैर्द्विजसत्तमाः ।। ८ ।।
पद्माक्षैर्वा महाभागास्त्वथ वा पुत्रजीवकैः ।।
मुक्ताफलैर्विद्रुमेण रुक्मेण स्फटिकेन वा ।।९।।
कुशागुणेन वा विप्राः सम्यग्ग्रंथिमता सता ।।
गणनं वा तथा कुर्यात्सम्यगङ्गुलिपर्वभिः ।।3.278.१०।।
एवं कृत्वा द्विजा जप्यमवश्यं मन्त्रदेवताम् ।।
आराध्य तु तदाप्नोति यद्यद्वाञ्छति चेतसा ।। ११ ।।
जप्येन सिद्धिमासाद्य ब्रह्म लोकमवाप्नुयात् ।।
जप्येन मुच्यते पापाज्जप्येन त्रिदिवं व्रजेत् ।। १२ ।।
जप्येन मोक्षमाप्नोति तस्माज्जप्यपरो भवेत् ।।
अकामकामं जप्येन ध्रुवं मोक्षमवाप्नुयात् ।।१३।।
कामकामस्तदाप्नोति यं कामं मनसेच्छति ।।
संसिद्धा ऋषयः सर्वे जप्येनैव द्विजोत्तमाः ।।१४।।
जप्यं पवित्रं परमं द्विजानां जप्येन पापं सकलं जहाति ।।
जप्येन लोकाँल्लभते त्वभीष्टाञ्जप्येन मोक्षं लभते द्विजातिः ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु जप्यवर्णनो
नामाष्टसप्तत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २७८ ।।
3.279

हंस उवाच ।।
कृत्वा जलनिमग्नस्तु मन्त्रजापं द्विजोत्तमाः ।।
फलमक्षयमाप्नोति मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।। १ ।।
मन्त्रमन्तर्जले जप्यं ध्यायता मन्त्रदेवताम् ।।
नरं मोचयते पापान्महापातकजादपि ।। २ ।।
अन्तर्जलेनाथ विधूतपापा द्विजास्तु नाकं ध्रुवमेव यान्ति ।।
जले निमग्नेन ततस्तु यत्नान्मन्त्रस्य जापः पुरुषेण कार्यः ।। ३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतास्वन्तर्जले जप्य वर्णनो नामैकोनाशीत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २७९ ।।
3.280
।। हंस उवाच ।। ।।
रेचकं पूरकं चैव कुम्भकं च तथा द्विजाः ।।
एकस्त्र्यवस्थो विज्ञेयः प्राणायामो महाफलः ।। १ ।।
आददानस्तु यः श्वासं मंत्राध्ययनमाचरेत् ।।
मनसा ब्राह्मणश्रेष्ठा रेचकं तत्प्रकीर्तितम् ।। २ ।।
श्वास सन्धारणं कुर्वन्नाददानो न च त्यजन् ।।
पूरकं तद्विनिर्दिष्टं सर्वकल्मषनाशनम् ।। ३ ।।
मंत्रस्य देवताध्यानं प्राणायामं तथा चरेत् ।।
प्राणायामात्परं नास्ति द्विजातीनां तथा तपः ।। ४ ।।
निरोधाज्जायते वायुस्ततस्त्वग्निः प्रजायते ।।
ततस्तु सलिलं देहे पूयते तैस्त्रिभिर्नरः ।। ५ ।।
आकेशाग्रं नखाग्रं स्वं तप्स्यते परमं तपः ।।
यस्तु कुर्याद् द्विजश्रेष्ठाः प्राणायाममतन्द्रितः ।। ६ ।।
न तत्पुण्यमवाप्नोति तीर्थानुसरणाद्द्विजाः ।।
न यज्ञेन तथा कृच्छ्रैः प्राणायामाद्यदाप्नुयात् ।।७ ।।
प्राणायामपरा विप्राः सर्वनिर्धौतकल्मषाः ।।
त्रिदिवं प्रतिपद्यन्ते मोक्षं वा मनसेप्सितम् ।।८।।
प्राणायामेन नश्यन्ति महापातकजान्यपि ।।
घोराप्येनांसि धर्मज्ञाः प्राणायाममतश्चरेत् ।। ९ ।।
एतत्तपस्तत्परमं द्विजानां पापापहं पुण्यविवृद्धिकारि ।।
मोक्षप्रदं वा पुरुषोत्तमानां तस्मात्प्रयत्नेन समाचरेत्तत् ।। 3.280.१० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु प्राणायामवर्णनो नामाशीत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२८०।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २८१-२८५

https://sa.wikisource.org/s/1245

3.281
हंस उवाच ।।
विषयेभ्यः प्रवृत्तस्य चेतसो विनिवर्तनम् ।।
प्रत्याहारं विनिर्दिष्टं परमन्तत्तपः स्मृतम् ।।१।।
अत्यन्तचञ्चलं चित्तं तस्य संयमनं द्विजाः ।।
प्रत्याहारेण कर्तव्यं पुरुषेण विपश्चिता ।।२।।
प्रत्याहृत्य नरश्चेतः कामेभ्यो द्विजसत्तमाः ।।
कामानां भाजनं लोके मोक्षस्य च तथा भवेत् ।।३।।
विहाय कामान्यः सर्वान्पुमाँश्चरति निस्पृहः।।
निर्ममो निरहंकारः स शान्तिमधिगच्छति ।।४।।
प्रत्याहारं यथा कुर्यात्कामेभ्यश्चेतसो नरः ।।
यथाकाममवाप्नोति मोक्षोपायं च विन्दति।।५।।
चञ्चलं हि मनो विप्राः प्रमाथि बलवद्दृढम् ।।
तस्य यत्नं समास्थाय कर्तव्यो निग्रहो बुधैः।।६।।
यावन्न चेत आयाति वैराग्यं परमं नरः।।
तावन्न शक्तो भवति प्रत्याहारस्य वै द्विजाः ।।७।।
जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखशोकार्दितं जगत् ।।
पश्यन्खिन्नस्तदा विप्रा वैराग्यात्सिद्धिमाप्नुयात् ।। ८ ।।
अनित्यतां तथा पश्यञ्जगतोऽस्य पुनःपुनः।।
वैराग्यभावमास्थाय ततः सिद्धिमवाप्नुयात्।।९।।
देवतानामृषीणां च राज्ञां भूतगणस्य च।।
दृष्ट्वा क्षयं महाभागा विरक्तो विप्रमुच्यते।।3.281.१०।।
गर्भवासे महद्दुःखं नरके च पुनःपुनः।।
तिर्यग्योनौ च मानुष्ये तिर्यक्कामो विमुच्यते ।।११।।
दिवसेदिवसे खिन्नो परान्नेषु च यो द्विजाः ।।
वैराग्यमाप्नोति तथा खिन्नो मूत्रपुरीषयोः।।१२।।
दुःखानां तु प्रतीघाते सुखमित्येव भाविते ।।
दुःखेभ्यः स्वल्पकालेन यः खिन्नः स विरज्यते ।। १३ ।।
विरागमास्थाय ततः प्रत्याहारमतन्द्रितः ।।
कामेभ्यश्चेतसः कुर्यात्तेन सर्वं समश्नुते ।।१४।।
आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशन्ति यद्वत् ।।
तद्वत्कामा यं प्रविशन्ति सर्वे स शान्तिमाप्नोति न कामकामी ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु प्रत्याहारवर्णनो

नामैकाशीत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २८१।।
3.282
।। हंस उवाच ।। ।।
एकत्र समवस्थानं बाह्ये द्रव्ये तु चेतसः ।।
धारणा सा विनिर्दिष्टा मनसो बन्धकारिका ।। १ ।।
सा कार्या देवतार्चायां यत्रास्य स्यात्स्थिरा मतिः ।।
एकत्र लब्ध्वा लक्ष्यं तु मनसश्चञ्चलस्य तु ।। २ ।।
तुर्यन्निवारणं यत्नान्मनोऽनुग्रहकारणात् ।।
अथ वा लक्ष्यबन्धन्तु भुवि कार्यं विजानता ।। ३ ।।
लब्धलक्षस्तु भूयोगे महीयोगं समुत्सृजेत् ।।
लब्धलक्ष्यो नरः कुर्यान्नरास्तेजसि सत्तमाः ।। ४ ।।
समुत्सृज्य ततो वायौ ततो नभसि कारयेत् ।।
क्रमशस्त्वेवमारुह्य लक्ष्यं लक्ष्यतया नरः ।। ५ ।।
बाह्येषु धारणां कृत्वा मनसः सिद्धिमश्नुते ।।
मनसश्चञ्चलस्यास्य यावद्बन्धनधारणा ।।६ ।।
तावद्ध्यानमथारूढं न शक्यं केनचिद्द्विजाः ।।
धारणां निश्चलां प्राप्य ततो ध्यानमवाप्नुयात् ।। ७ ।।
शरीरं विजहात्येनं यत्र बद्धा तु धारणा ।।
प्राप्नोति तन्मयीभावं नात्र कार्या विचारणा ।। ८ ।।
संप्राप्य धारणां मुक्त्वा शरीरं मनुजोत्तमः ।।
कालान्मोक्षमवाप्नोति ध्यानाच्छीघ्रमिति स्थितिः ।। ९ ।।
प्राप्तस्तु यन्मयीभावं धारणास्थः पुमांस्ततः ।।
स यदा पुरुषं याति तदा स प्रतिपद्यते ।। 3.282.१० ।।
ध्रुवे मोक्षमवाप्नोति धारणां प्राप्य मानवः ।।
किन्तु कालेन महता ध्यानाच्छीघ्रमिति स्थितिः ।। ११ ।।
सर्वलोके तथा ज्ञेया बाह्यद्रव्यविनाशनाः ।।
तेषान्तु धारणा कार्या मनोग्रहणकारणम् ।। १२ ।।
संप्राप्य मनसो बन्धं निश्चलं पुरुषोत्तमः ।।
धारणायोगतस्तस्माद्ध्रुवं मोक्षमुपाश्नुते ।। १३ ।।
यदस्य नित्यं हदि संस्थितं स्यात्तत्स्यात्तदेवास्य हि मृत्युकाले ।।
यद्भावयत्येव हि मृत्युकाले भवत्यवश्यं स हि तन्मयस्तु ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीय खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु धारणावर्णनो नाम द्व्यशीत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः।।२८२।।
3.283

हंस उवाच ।।
द्रव्ये तु धारणा बाह्ये धारणा परिकीर्तिता ।।
सैव चेतसि निर्दिष्टा ध्यानेति मनुजोत्तमाः।। १ ।।
अधोमुखं हृत्कमले कर्णिकायां द्विजोत्तमाः।।
ध्यानं सूर्यस्य कुर्वीत तेजोराशेर्विचक्षणः।।२।।
रविमध्ये स्थितः सोमो सोममध्ये हुताशनः।।
तेजोमध्ये स्थितं सत्त्वं तेजसोप्यतितैजसम्।। ३।।
तन्मध्ये भगवान्विष्णुः परमात्मा सनातनः ।।
अच्युतः पुरुषो नित्यं सर्वव्यापी महेश्वरः।।४।।
सूक्ष्मातिसूक्ष्मन्तं पश्येत्तेजोमूर्तिं दुरासदम्।।
ध्यानयोगेन तं दृष्ट्वा सिद्धिमाप्नोति मानवः ।। ५ ।।
स्वस्तिकं सर्वतोभद्रं पर्यंकं कमलासनम् ।।
तेषामेकतमं बद्ध्वा योगासनमतन्द्रितः ।।६।।
ऊरुमूले तथानीय तिर्यग्गौ च समौ करौ ।।
कृत्वोत्तानौ द्विजश्रेष्ठा वामस्योपरि दक्षिणम् ।।७।।
किञ्चिदाकुञ्चिताङ्गुष्ठौ कर्त्तव्यौ च तथा करौ ।।
तेन चोन्नाम्य वितथं कृत्वा बाहू परिश्लथौ ।। ।। ८ ।।
पृष्ठकां योजयेत्स्कन्धे देहमुन्नामयेत्सुधीः ।।
निष्कम्पां सुदृढां ग्रीवां शिरः कार्यं समं तदा ।। ९ ।।
स पश्यन्नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् ।।
किञ्चिन्निमील्य नयने सर्वं बाह्यं समुत्सृजेत् ।।
बाह्यं सर्वं परित्यज्य परमात्मानमात्मना ।। 3.283.१० ।।
हृत्पद्मं कर्णिकामध्ये तेजस्तेजसि चार्पितम् ।।
दृष्ट्वा पुरुषमीशानं सर्वबन्धैः प्रमुच्यते ।। ११ ।।
प्रत्याहारेण मनसः कृत्वा नियमनं पुरा ।।
धारणाल्लब्धलक्षस्तु ध्यानमारोहते नरः ।। १२ ।।
इन्द्रियाणां जयं कृत्वा मनः संयम्य चाप्यथ।।
विजित्य च तथा वायुं ध्यानमारोहते नरः ।।
ध्यानारूढस्तदाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ।। १३ ।।
निशावसाने च तथा प्रदोषे ध्यानेन यत्नः पुरुषेण कार्यः ।।
ध्यानेन दृष्ट्वा पुरुषं परं तु विमुक्तदेहः सकलत्वमेति ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु ध्यानवर्णनो नाम त्र्यशीत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २८३ ।।
3.284

।। हंस उवाच ।। ।।
अथ ध्यानमुपारूढो समाधिं मनसो लभेत् ।।
न किञ्चिच्चिन्तयेत्पश्चात्समाधिं प्राप्य मानवः ।। १ ।।
शब्दस्पर्शरसैर्हीनं गन्धरूपविवर्जितम् ।।
तं परं पुरुषं विद्यादयत्र गत्वा न शोचति ४२ ।।
शून्यं ध्यानपरं विप्राः समाधिरिति कीर्त्यते ।।
तन्तु प्राप्य नरैश्चान्यैर्नाभिभूयेत कर्हिचित् ।। ३ ।।
समाधितः परं नास्ति सुखं किञ्चिज्जगत्त्रये ।।
समाधिस्थश्च दुःखेन गुरुणापि न चाल्यते ।। ४ ।।
शङ्गानि शतशस्त्वस्य वादयन्ते यदि कर्णयोः ।।
भेर्यश्च यदि हन्यन्ते शब्दं बाह्यं न विन्दति ।। ५ ।।
तथा प्रहाराभिहतो वह्निदग्धतनुस्तथा ।।
शीते स्थितोऽतिघोरेऽपि स्पर्शं बाह्यं न विन्दति ।। ६ ।।
जये गन्धे रसे बाह्ये तादृशस्य तु का कथा ।।
दृष्ट्वा य आत्मनात्मानं समाधिं लभते पुनः ।। ७ ।।
तृष्णा वाथ बुभुक्षा वा न तं धावति कर्हिचित् ।।
अपि सन्त्यजतस्तृष्णामभुञ्जानस्य पश्यतः ।। ८ ।।
एकमेव स निर्वेदं विजानाति नरोत्तमः ।।
समाधितः समुत्थानं तेन तप्यत्यसौ भृशम् ।। ९ ।।
न स्वर्गे न च पाताले मानुष्ये च न तत्सुखम् ।।
समाधिं निश्चलं प्राप्य यत्सुखं विन्दते नरः ।।3.284.१ ० ।।
समाधिं पुरुषः प्राप्य त्यक्त्वा देहनिबन्धनम् ।।
व्याप्नोति सकलाँल्लोकांस्त्रैलोक्यं सचराचरम् ।। ११ ।।
तच्च व्याप्नोति पुरुषस्त्रैलोक्यादपि यद्बहिः ।।
अनन्तत्वमवाप्नोति समाधिं प्राप्य मानवः ।। १२।।
जन्ममृत्युजराव्याधिशोकदुःखविवर्जितः ।।
सर्वगः सर्वसंहारी सर्वेन्द्रियगुणात्मकः ।।१३।।
सर्वत्र सर्वदा विप्राः स तस्यां नात्र संशयः ।।
पुरुषत्वमथाभ्येति सर्वशक्तित्वमेति च ।। १४ ।।
संयम्य चेतः खलु धारणासु ध्यानं समारुह्य ततस्तु पश्चात् ।।
समाधिमास्थाय परेण पुंसा तुल्यत्वमायाति महानुभावः। १५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु समाधिवर्णनो नाम चतुरशीत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २८४ ।।
3.285

ऋषय ऊचुः ।।
स्थानस्य महतः प्राप्तौ यन्मूलं द्विजसत्तम ।।
तदस्माकं समाचक्ष्व सर्वं प्रत्यक्षलक्षणम् ।। १ ।।
।। हंस उवाच ।।
प्राप्नुवंति नराः सर्वे व्यवसायपुरःसराः ।।
व्यवसायद्वितीयानां नास्ति लोके सुदुर्लभम् ।। २ ।।
व्यवसायः परो बन्धुः सहायस्तदनंतरम् ।।
तेन युक्तः पुमान्सम्यक्प्राप्नोतीति विनिश्चितम् ।। ३ ।।
धर्मे चार्थे च कामे च मोक्षे च ऋषिसत्तमाः ।।
भाजनन्तु सदा ज्ञेयो नरस्तु व्यवसायवान् ।। ४ ।।
व्यवसायविहीनानां स्वल्पोप्यर्थोऽस्ति दुर्लभः ।।
व्यवसायविहीनानामलसानां दुरात्मनाम् ।। ५ ।।
करप्राप्तोऽपि सहसा क्षिप्रमर्थो विनश्यति ।।
व्यवसायविहीनस्तु स्थाणुना नातिरिच्यते ।। ६।।
तस्मान्नरा ये व्यसनाय युक्तास्ते कामभाजः कथितास्तु लोके ।।
तेषामयं चैव परश्च लोकस्तेषां तथा मोक्षपथो न दूरे ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु व्यवसायवर्णनो नाम पञ्चाशीत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२८५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २८६-२९०

https://sa.wikisource.org/s/1246

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.286
हंस उवाच ।।
सर्वकर्मप्रधानस्य व्यवसायस्य मानदाः ।।
मूलमेकं विनिर्दिष्टं संकल्पो नात्र संशयः ।। १ ।।
संकल्पमूलः कामो वै ज्ञानं संकल्पबन्धनम् ।।
संकल्पबन्धना वेदा धर्मः सङ्कल्पबन्धनः ।। २ ।।
संकल्पबन्धनश्चार्थो मोक्षः संकल्पबन्धनः ।।
संकल्पबन्धनं सर्वं जगदेतच्चराचरम् ।। ३ ।।
आदौ निश्चित्य यत्कर्म मनसा बुद्धिमान्नरः ।।
युनक्ति व्यवसायेन पश्चाज्ज्ञेयः स पंडितः ।। ४ ।।
यावन्तो निश्चितास्त्वर्था मनसा केनचित्क्वचित् ।।
तावन्न शक्यते कर्तुं संकल्पोऽतः परो मतः ।। ५ ।।
संकल्पितानां मनसा तु पूर्वं सिद्धिः प्रदिष्टा व्यवसाययुक्ता ।।
कार्याणि सर्वाणि ततस्तु लोके संकल्पमूलानि वदंति सन्तः ।। ६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु संकल्पनिर्वचनो नाम षडशीत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २८६ ।।
3.287
ऋषय ऊचुः ।।
नैःश्रेयसपदावाप्तौ प्रत्याहारस्त्वयेरितः ।।
धारणाध्यानयोगश्च समाधिरपि चोत्तमा ।। १ ।।
भूय एव त्वमाचक्ष्व नृणां संसारसारिणाम् ।।
हितार्थमुत्तमं मार्गं लोकद्वयसुखावहम् ।। २ ।।
।। हंस उवाच ।। ।।
अग्निर्मुखं देवतानां सर्वभूतपरायणम् ।।
तस्य शुश्रूषणादेव सर्वान्कामान्समश्नुते ।। ३ ।।
सा मूर्तिः परमा विष्णोस्तद्दत्तं प्राप्नुते रविः ।।
सूर्याद्वृष्टिस्ततस्त्वन्नमन्नात्प्रभवते जगत् ।। ४ ।।
अधःप्रवर्षिणो देवा भौमास्तूर्ध्वं प्रवर्षिणः ।।
ऊर्ध्वप्रवर्षिणं मुख्यं भौमं दत्तं हुताशने ।। ५ ।।
ॐकारं पूर्वमुद्दिश्य यांयां विप्रस्तु देवताम् ।।
हविर्जुहोति सा तस्य प्रीता भवति नित्यदा ।। ६ ।।
वह्निदत्तेन हविषा तृप्तिमायान्ति देवताः ।।
तास्तृप्तास्तर्पयन्त्येनं नरं कामसमृद्धिभिः ।। ७ ।।
सूर्ये होमः परः पुण्यस्तेन स्वर्गे महीयते ।।

तस्मादष्टगुणं पुण्यमिध्मभिः प्राप्नुयाद्धुते ।। ८ ।।
तस्माद्दशगुणं सस्यैर्व्रीहिभिर्द्विगुणं ततः ।।
तावदेव तथा पुण्यं होमे सिद्धार्थकैः स्मृतम् ।। ९ ।।
यवैश्चतुर्गुणं तस्मात्तिलैर्दशगुणं ततः ।।
तावदेव फलं ज्ञेयं बिल्वैर्दशगुणं ततः ।। ।। 3.287.१० ।।
पद्मैश्च तावदेवोक्तं दध्ना क्षीरेण च द्विजाः ।।
परमान्नेन धर्मज्ञा घृतेनाष्टगुणं ततः ।। ११ ।।
मन्त्रेणोङ्कारपूतेन स्वाहान्तेन विचक्षणः ।।
स्वाहावसाने जुहुयाद्ध्यायन्वै मन्त्रदेवताम् ।। १२ ।।
यया त्वङ्गुलिपर्वाणि पूर्यन्ते तावदाहुतिः ।।
अङ्गुष्ठमात्रं स्थौल्येन वितस्तिश्चेध्म इष्यते ।। १३ ।।
दुःस्वप्ने च दुरिष्टे च दुर्निमित्ते तथैव च ।।
नास्ति होमसमन्त्राणं तथा पापविनाशनम् ।। १४ ।।
होमेन पापं पुरुषो जहाति होमेन नाकं च तथा प्रयाति ।।
होमस्तु लोके दुरितं समग्रं विनाशयत्येव न संशयोऽत्र ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु होमविधिवर्णनो नाम सप्ताशीत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २८७ ।।
3.288
हंस उवाच ।।
दैवाधीना प्रजाः सर्वा देवायत्तमिदं जगत् ।।
सुखदुःखे मानुषाणां देवायत्ते तथैव च ।। १ ।।
देवैर्विहितमश्नन्ति मनुष्यास्तु शुभाशुभम् ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन देवपूजापरो भवेत् ।। २ ।।
देवाश्च भक्त्या तुष्यन्ति श्रद्धया परया तथा ।।
पूजिताः शुचिना चैव देवास्तुष्यन्ति नान्यथा ।। ३ ।।
देवशुश्रूषया स्वर्गो देवशुश्रूषया सुखम् ।।
देवशुश्रूषया राज्यं मोक्षं चाप्यथवाप्यते ।। ४ ।।
देवताः कामयन्तीह तथा भक्तं जनं सदा ।।
भक्तानुकम्पिनो देवाः परत्रेह तथा ध्रुवम् ।। ५ ।।
त्राणं कुर्वन्ति भक्तस्य ध्रुवं देवा द्विजोत्तमाः ।।
देवतोषादवाप्नोति यान्कामान्मनसेच्छति ।। ६ ।।
जातप्रभृति यं देवं भक्त्या नित्यमथार्चयेत ।।
अन्तकाले तु संप्राप्ते सोऽपि त्राता भवेद् ध्रुवम् ।।७।।
किं वा पापविहीनस्य क्षिप्रं तुष्यन्ति देवताः ।।

तस्मात्पापं न कर्त्तव्यं नरेण त्रिदशाश्रयात् ।। ८ ।।
देवाश्रितानां पापानां क्षिप्रं पापं विनश्यति ।।
नत्वेव पातकं कर्म वृथा तेषां प्रजायते ।। ९ ।।
तथा बहु फलं लोके कथितं त्रिदशाश्रयम् ।।
सर्वान्समर्चयेद्देवानेकं वा देवमाश्रयेत् ।। ३.२८८.१० ।।
देवार्चां श्रद्धया कृत्वा ध्रुवं तल्लोकमाप्नुयात् ।।
कृत्वा देवगृहं विप्रा नरस्तल्लोकमाप्नुयात् ।। ११ ।।
परमाणूनि यावन्ति भवन्ति सुरवेश्मनः ।।
तावतोऽब्दानवाप्नोति तल्लोकान्नात्र संशयः ।। १२ ।।
यावद्वारं करोतीह देववेश्म सुधासितम् ।।
जन्मान्तराणि तावन्ति यशसा स विराजते ।। १३ ।।
प्रतिपाद्य तथा भक्त्या ध्वजं त्रिदशवेश्मनि ।।
निर्णुदत्याशु पापानि महापातकजान्यपि ।। १४ ।।
चित्रकर्म तथा कृत्वा गन्धर्वैं सह मोदते ।।
देवमाल्यापनयनाद्गोदानफलमाप्नुयात्। ।। १५ ।।
पापैर्विमुच्यते सर्वैः प्रोक्षणाद्देववेश्मनः ।।
सम्मार्जनात्तथा पापं व्यपोहति न संशयः ।। १६ ।।
कामानभीष्टानाप्नोति देववेश्मोपलेपनात् ।।
सुधारेखान्वितं कृत्वा मर्यादां नातिवर्तते ।। १७ ।।
वर्णकैश्चित्रितं कृत्वा सौभाग्यं महदाप्नुयात् ।।
गन्धर्वत्वमवाप्नोति गन्धैरभ्युक्ष्य मानवाः ।। १८ ।।
पुष्पैर्विकिरणं कृत्वा रूपवानभिजायते ।।
अभ्यज्य देवप्रतिमां सर्वदुःखैर्विमुच्यते ।। १९ ।।
विरूक्षयित्वा तामेव पापेभ्यो विप्रमुच्यते ।।
ओषधीभिस्तथा स्नाप्य नासत्यैः सह मोदते ।। ३.२८८.२० ।।
लोके प्रजापतेर्याति वेदैः संस्नाप्य देवताम् ।।।
पुष्पोदकेन स्नपनात्सौभाग्यं महदश्नुते ।। २१ ।।
फलोदकेन संस्नाप्य सफलां विन्दते क्रियाम् ।।
नागवल्लीजलैः स्नाप्य नागलोकं स गच्छति ।। २२ ।।
रत्नोदकेन स्नपनाद्धानदं लोकमाप्नुयात् ।।
गन्धोदकेन मुख्येन गन्धर्वैः सह मोदते ।। २३ ।।
तीर्थोदकेन पुण्येन स्वर्गलोकमवाप्नुयात् ।।
तथानुलिप्य गन्धैश्च शक्रलोके महीयते ।। २४ ।।

विभूषणप्रदानेन राजा भवति भूतले ।।
राजलिङ्गप्रदानेन राजा भवति हि क्षितौ ।। २५ ।।
वस्त्रदानेन लोकेऽस्मिन्सुवेशस्त्वभिजायते ।।
देवे माल्यप्रदानेन परा लक्ष्मीं समश्नुते ।। २६ ।।
धूपप्रदानेन तथा गतिमग्र्यामवाप्नुयात् ।।
दीपदानेन चक्षुष्मान्प्रकाशश्चैव जायते ।। २७ ।।
ऊर्ध्वां गतिमवाप्नोति सर्वत्र च तथाग्र्यताम् ।।
देवताभ्यस्तथा विप्रा निवेद्यान्नमतन्द्रितः ।। २८ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
परितोषमथायाति देवता बलिकर्मणा ।। २९ ।।
तास्तुष्टास्तर्पयन्त्येनं सर्वकामसमृद्धिभिः ।।
हृद्यपानप्रदानेन तृप्तिमाप्नोति शाश्वतीम् ।। 3.288.३० ।।
देवतानां नमस्कारात्किञ्चित्पापं प्रणश्यति ।।
तथैवाभ्यधिकं पापं प्रणिपातेन नश्यति ।। ३१ ।।
ततोऽप्यभ्यधिकं किञ्चित्कृत्वा देवे प्रदक्षिणाम् ।।
स्तुतिक्रिया देवतानां सर्वकामफलप्रदा ।। ३२ ।।।
गीतेन देवतास्तोषमुपयान्ति द्विजोत्तमाः ।।
तथा वाद्येन नृत्येन पुरुषस्य विशेषतः ।।३३ ।।
नृत्तं गीतं तथा वाद्यं स्वयमाचरते द्विजा ।।
देवसालोक्यमाप्नोति पुरुषस्य विपश्चितः ।। ३४ ।।
वाचनादितिहासानां पापमोक्षमवाप्नुयात् ।।
मूल्येन कारयेद्गीतं गन्धर्वत्वमथाप्नुयात् ।। ३५ ।।
वाद्यं दत्त्वाथ धर्मज्ञं वसूनां लोकमश्नुते ।।
नृत्तेन लोकमाप्नोति शङ्करस्य महात्मनः ।। ३६ ।।
इतिहासप्रदानेन बुद्धिमाञ्जायते नरः ।।
आहुतिं देवमुद्दिश्य यो ददाति हुताशने ।। ३७ ।।
स देवस्तर्पयत्येनं कामैर्वा तेन तर्पितः ।।
देवमुद्दिश्य विप्राणां यो ददातीह भोजनम् ।। ३८ ।।
स देवः प्रीतिमानस्य कामानिष्टान्प्रयच्छति ।।
देवमुद्दिश्य यत्किञ्चिद्ब्राह्मणेभ्यः प्रदीयते ।।३९।।
तदेव प्राप्यते लोके प्रसन्ने त्रिदशे बहु ।।
यानं शय्यासनं छत्रं पादुके चाप्युपानहौ ।। 3.288.४० ।।
वाहनं गां च धर्मज्ञास्त्रिदशभ्यो ददाति यः ।।

एकैकस्मादवाप्नोति वह्निष्टोमफलं नरः ।। ४१ ।।
दत्त्वा फलानि देवेभ्यः सफलां विन्दते क्रियाम् ।।
निवेद्य सस्यानि तथा गतिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।। ४२ ।।
नैति देवस्तथा प्रीतिं दानैर्नृत्यैस्तथा फलैः ।।
प्रीतिमेति यथा विप्राः स्वाश्रितानान्तु पूजनैः ।। ४३ ।।
देवता नैव तुष्यन्ति दानेन बहुधा द्विजाः ।।
यथा भक्त्या तु तुष्यन्ति तस्माद्भक्तिं समाश्रयेत् ।। ४४ ।।
घृतपूर्णानि पात्राणि दत्त्वा श्राद्धे तथा नरः ।।
दीर्घं जीवितमाप्नोति न रोगैश्चाभिभूयते ।। ४५ ।।
मधुपूर्णानि पात्राणि दत्त्वा सौभाग्यमाप्नुयात् ।।
यथाकथञ्चित्पात्राणां दानाद्भवति सत्तमाः ।।४६।।
पात्रं नु सर्वकामानां नात्र कार्या विचारणा ।।
पुष्पवृक्षप्रदानेन गृहमाप्नोति मानवः ।। ४७ ।।
फलवृक्षप्रदानेन ग्रामस्याधिपतिर्भवेत् ।।
गृहप्रदानाद्भवति खेटकाधिपतिस्तथा ।। ४८ ।।
गृहं शय्यासनोपेतं यानवाहनसंयुतम् ।।
धनधान्ययुतं स्फीतं दासीदाससमाकुलम् ।। ४९ ।।
सर्वकामयुतं रम्यं प्रदाय श्राद्धकर्मणि ।।
स्वर्गलोकात्परिभ्रष्टो राजा भवति पार्थिवः ।। 3.288.५० ।।
पितॄनुद्दिश्य यद्दानं किञ्चिदेव प्रयच्छति।।
तस्याभ्यधिकमाप्नोति पुण्यं तेषां प्रसादतः ।। ५१ ।।
तस्माच्छ्राद्धानि कार्याणि तीर्थेष्वायतनेषु च ।।
दानानि चैव देयानि पितॄनुद्दिश्य शक्तितः।।५२।।
श्राद्धेषु पुष्टिं मनुजा लभन्ते श्राद्धेन विप्रास्त्रिदिवे च वासः।।
श्राद्धं प्रयत्नेन ततश्च कुर्यात्स्वकल्पसूत्राभिहितं यथावत् ।।५३।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खं० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु पितृपूजाविधानं नामाष्टाशीत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २८८ ।।
3.289
हंस उवाच ।।
शूद्राणां दैवतं वैश्या वैश्यानां क्षत्रियास्तथा ।।
ब्राह्मणाः क्षत्रियाणां च तेषामपि हुताशनः ।। १ ।।
गुरुदेवो ब्रह्मचारी नार्यश्च पतिदेवताः ।।
गृहस्थोऽतिथिदैवत्यस्तस्मात्तं पूजयेत्सदा ।। २ ।।
वैश्वदेवं गृहे कृत्वा सायं प्रातः समाहितः ।।

पिण्डनिर्वपणं कृत्वा भिक्षां दत्त्वा तु भिक्षवे।। ।।
सत्कृत्य भिक्षादानेन गोदानफलमाप्नुयात् ।।
श्वभ्यश्च श्वपचेभ्यश्च वयोभ्यश्चावपेद्भुवि ।। ४ ।।
गृहस्थमुपजीवन्ति प्रजाः स्थावरजङ्गमाः ।।
गृहस्थः पोषणं कुर्यान्मृतानां जीवतामपि ।। ५ ।।
पोषणान्नित्यमेवेह तेन स्वर्गे महीयते ।।
कीटः पतङ्गः पतितः शत्रवो द्विजपुङ्गवाः।।६।।
गृहिणा नावमन्तव्या वैश्वदेवे ह्युपस्थिते ।।
अतिथिं पूजयेद्यत्नागृहस्थो गृहमागतम् ।। ७ ।।
उत्थायास्य व्रजन्पूर्वं गोदानफलमाप्नुयात् ।।
आसनं च तथा दत्त्वा स्थानलाभं नरोत्तमः ।। ८ ।।
कृत्वा च कुशल प्रश्नं बुद्धिमाञ्जायते नरः ।।
पादशौचेन तस्याथ श्रान्तसंवाहनेन च ।। ९ ।।
वीजनाच्चामरेणापि तालवृन्तेन वीजनात् ।।
पादाभ्यङ्गप्रदानेन दीपदानेन वाप्यथ ।। 3.289.१० ।।
रात्रौ शयनदानेन तथा संवाहनेन च ।।
एकैकस्मादवाप्नोति गोदानफलमुत्तमम् ।। ११ ।।
उपास्यैनं कथाभिश्च यशसा योगमाप्नुयात् ।।
संश्राव्य चेतिहासानि तथैनं च तदिच्छया ।। १२ ।।
नाकलोकमवाप्नोति गीतनृत्योत्सवादिभिः ।।
पूजयित्वा तथाप्नोति गन्धर्वत्वमसंशयम् ।। १३ ।।
प्रतिश्रयप्रदानेन सर्वान्कामान्समश्नुते ।।
मृदं च दन्तकाष्ठं च दत्त्वा शौचोदकं तथा ।। १४ ।।
काले यथासुखं दत्त्वा सौभाग्यं महदाप्नुयात् ।।
प्रताप्य चैनं शीतार्तं सर्वत्र सुखमश्नुते ।। १५ ।।
अभ्यङ्गपूर्वकं दत्त्वा तस्य स्नानमतन्द्रितः ।।
आरोग्यरूपलावण्यधनधान्यमुपाश्नुते ।। १६ ।।
दत्त्वा सकलमुख्यानि स्नानानि द्विजसत्तमाः ।।
नासत्यलोकमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।१७ ।।
सुगन्धीनि तथा दत्त्वा गन्धर्वैः सह मोदते ।।
कंकणस्य प्रदानेन सौभाग्यं महदश्नुते ।। १८ ।।
अतिथिस्नापनात्पुण्यं दशगोदानजं भवेत् ।।
किमिच्छुकेन संयोज्य वाजपेयफलं लभेत् ।। १९ ।।

स्वेच्छितं च प्रदायास्य तदेवाक्षयमश्नुते ।।
सर्वशक्त्या नरस्तस्माददतिथिं पूजयेत्सदा ।। 3.289.२० ।।
तृप्तोऽतिथिर्यत्पुरुषस्य किञ्चिद्विचिन्तयत्येव महानुभावः ।।
तत्सर्वमाप्नोत्यचिरेण तस्मात्पूज्योऽतिथिर्धर्मपरेण नित्यम् ।। २१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतास्वतिथिपूजा नामैकोननवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २८९ ।।
3.290
।। हंस उवाच ।। ।।
ब्राह्मणा दैवतं भूमौ ब्राह्मणा दिवि दैवतम् ।।
ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति भूतं किंञ्चिज्जगत्त्रये ।। १ ।।
अदैवं दैवतं कुर्युः कुर्युर्दैवमदैवतम् ।।
ब्राह्मणा हि महाभागाः पूज्यन्ते सततं द्विजाः ।। २ ।।
ब्राह्मणेभ्यः समुत्पन्ना देवाः पूर्वमिति श्रुतिः ।।
ब्राह्मणेभ्यो जगत्सर्वं तस्मात्पूज्यतमाः सदा ।। ३ ।।
एषामश्नन्ति वक्त्रेण देवताः पितरस्तथा ।।
ॠषयश्च महाभागाः किम्भूतमधिकं ततः ।। ४ ।।
यदेव मनुजो भक्त्या ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ।।
तदेवाप्नोति धर्मज्ञा बहु जन्मनिजन्मनि ।। ५ ।।
तालवृन्तानिलेनैवं श्रान्तसंवाहनेन च ।।
उन्मार्जनेन गात्राणां तथाप्यञ्जनकर्मणा ।। ६ ।।
पादशौचप्रदानेन पादयोः शौचनेन च ।।
परिचर्यया यथाकाममेकेनैव द्विजोत्तमाः ।। ७ ।।
अग्निष्टोममवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
ब्राह्मणाज्ञां शुभां कृत्वा नाकलोके महीयते ।।८।।
यद्ब्राह्मणास्तुष्टतमा वदन्ति तद्देवताः प्रत्यभिनन्दयन्ति ।।
तुष्टेषु तुष्टाः सततं भवन्ति प्रत्यक्षदेवेषु परोक्षदेवाः।।९।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु ब्राह्मणशुश्रूषा नाम नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २९० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २९१-२९५

https://sa.wikisource.org/s/1247

3.291
।। हंस उवाच ।।
गावः पवित्रा मङ्गल्या गोषु लोकाः प्रतिष्ठिताः ।।
यथा देवा यथा वेदा ब्राह्मणाश्च यथा द्विजाः ।। १ ।।
तथा गावो विनिर्दिष्टाः सर्वलोकसुखावहाः ।।
एकैकं ब्राह्मणं ज्ञेयं तयोर्यज्ञः प्रतिष्ठितः ।। २ ।।
विप्रेषु मन्त्रास्तिष्ठन्ति गोषु सन्तिष्ठते हविः ।।
गवां दानं द्विजश्रेष्ठा दुष्कृतान्यपकर्षति ।।३।।
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिश्च पञ्चमम् ।।
पवित्रमेतन्निर्दिष्टं नराणां शोधनं परम् ।। ४ ।।
मङ्गल्याश्च पवित्राश्च रक्षोघ्ना रोचनास्तथा ।।
तासां शृङ्गोदकं विप्रा जाह्नवीसलिलोपमम् ।। ५ ।।
गवां काण्डूयनान्मर्त्यः सर्वं पापं व्यपोहति ।।
तासां ग्रासप्रदानेन महत्पुण्यमवाप्नुयात् ।। ६ ।।
तासां च प्रचरं कृत्वा तथैव सलिलाशयम् ।।
स्वर्गलोकमुपाश्नन्ति बहून्यब्दगणानि तु ।। ७ ।।
तासां प्रचारभूमिं तु कृत्वा प्राप्नोति मानवः ।।
अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् ।। ८ ।।
तासामावसथं कृत्वा नगराधिपतिर्भवेत् ।।
तथा लवणदानेन सौभाग्यं महदश्नुते ।। ९ ।।
आतुरां पङ्कलग्नां वा चोरव्याघ्रभयार्दिताम् ।।
मोक्षयित्वा द्विजश्रेष्ठास्त्वश्वमेधफलं लभेत् ।। 3.291.१० ।।
तासामौषधदानेन विरोगस्त्वभिजायते ।।
विप्रमोच्य भयेभ्यश्च न भयं विद्यते क्वचित् ।। ११ ।।
क्रीत्वा चण्डालहस्ताच्च गोमेधस्य फलं लभेत् ।।
गोपकस्त्वस्य चान्यस्य क्रीत्वा हस्तात्तथैव च ।। १२ ।।
कृत्वा शीतातपत्राणं तासां स्वर्गमवाप्नुयात् ।।
उत्थितासूत्थितस्तिष्ठेद्विष्ठितासु च विष्ठितः ।। १३ ।।
भुक्तवत्सु तु चाश्नीयाज्जले पीते पिबेत्तु च ।।
गोमूत्रेणाचरेत्स्नानं गोपुरीषात्तथा यवैः ।। १४ ।।
शरीरयात्रां कुर्वीत गोरसैरथ वा द्विजाः ।।
एतद्धि गोव्रतं मासात्सर्वकल्मषनाशनम् ।। १५ ।।
एकां गां धारयेन्मासं दद्यात्तस्यास्तथा यवान् ।।

गोमयात्तान्समश्नीयान्मासमेकमतः शुचिः ।। १६ ।।
मासान्ते तां तथा धेनुं दद्याद्विप्राय भक्तिमान् ।।
व्रतमेतत्समुद्दिष्टं सर्वकल्मषनाशनम् । ।। १७ ।।
राजसूयाश्वमेधाभ्यां व्रतमेतत्तथाधिकम् ।।
व्रतेनानेन चीर्णेन कामानिष्टानवाप्नुयात् ।। १८ ।।
विमानेनार्कवर्णेन ब्रह्मलोकं च गच्छति ।।
विनापि गोप्रदानेन व्रतमेतन्महाफलम्।।१९।।
त्रिरात्रं सप्तरात्रं वा शक्तिं ज्ञात्वा तथा स्वकाम्।।
गवां निर्हारनिर्मुक्तैर्वृत्तिं कृत्वा तथा यवैः।।3.291.२०।।
पापमोक्षमवाप्नोति पुण्यं च महदश्नुते ।।
रजश्च गोखुरोद्भूतं सर्वकल्मषनाशनम् ।।२१।।
यादृशात्तादृशाद्देशान्नात्र कार्या विचारणा ।।
मङ्गल्यं च पवित्रं च तदलक्ष्मीविनाशनम् ।।२२।।
गवां हि परिवासेन भूमिः शुद्धिमवाप्नुयात् ।।
तद्धि शुद्धं यदा वेश्म यत्र तिष्ठन्ति धेनवः ।।२३।।
तासान्निःश्वासवातेन पुरं नीराजनं भवेत् ।।
तासां संस्पर्शनं पुण्यं दुःस्वप्नाघविनाशनम्।।२४।।
ग्रीवामस्तकसन्धौ तु तासां गङ्गा प्रतिष्ठिता ।
सर्वदेवमया गावः सर्व तीर्थमयास्तथा।।२५।।
तासां लोमानि पुण्यानि पवित्राणि तथा द्विजाः ।।
गोमयेनोपलिप्तं तु शुचि स्थानं प्रकीर्तितम् ।। २६ ।।
अग्न्यागारसुरागारान्गोमयेनोपलेपयेत् ।।
गोमये तु सदा लक्ष्मीः स्वयमेव व्यस्थिता ।।२७।।
गोमूत्रे च तथा गङ्गा दधिक्षीरघृतेषु च ।।
सदा व्यवस्थितं सोमं रोचनायां सरस्वती।।२८।।
विष्णुर्यज्ञः समाख्यातः स च गोषु प्रतिष्ठितः ।।
तस्माद्गावो विनिर्दिष्टा विष्णुरेव पुरातनैः ।। २९ ।।
पूज्यास्तास्तु नमस्कार्याः कीर्तनीयाश्च तास्तथा ।।
तासामाहारदानं च कार्यं शुश्रूषणं तथा।।3.291.३०।।
शुश्रूषणेनेह गवां द्विजेन्द्राः प्राप्नोति लोकानमलान्विशोकान्।।
तस्मात्प्रयत्नेन गवां हि कार्यं शुश्रूषणं धर्मपरैर्मनुष्यैः।।३१।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० सं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु गोशुश्रूषा नामैकनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः।।२९१।।
3.292

हंस उवाच ।।
यो दयावान्स पुरुषो निर्घृणो राक्षसो मतः ।।
राक्षसानामपि घृणा विद्यते द्विजसत्तमाः ।। ।।१।।
निर्घृणाः प्रतिपद्यन्ते घोरं नरकमञ्जसा ।।
वधबन्धपरिक्लेशान्मानुष्येऽथ लभन्ति ते ।।२।।
व्याध्यार्ता दुःखिता दीना दरिद्राश्च भवन्ति ते ।।
दयान्विता विराजन्ते नाकमासाद्य मानवाः ।।३।।
तस्माद्दयावता भाव्यं तृणेष्वपि विपश्चिता ।।
तृणान्यपि सजीवानि तेषां कुर्यान्न पीडनम् ।। ।। ४ ।।
कीटे पतङ्गे च पशौ दया कार्या तथा मृगे ।।
वर्णोत्तमे वर्णहीने पतिते वर्णसङ्करे ।। ५ ।।
सर्वत्रैव दया कार्या सर्वकामफलप्रदा ।।
व्रतानामपि सर्वेषां श्रेष्ठमेकं दयाव्रतम् ।। ६ ।।
दुःखार्तं प्राणिनं किञ्चिदुःखान्मोक्षयते द्विजाः ।।
वह्निष्टोमफलं प्रोक्तं नात्र कार्या विचारणा ।। ७ ।।
परिचर्यां तथा कृत्वा सान्त्वयेत्प्राणिनो द्विजाः।।
ब्रह्मलोकमवाप्नोति दयावान्तेन कर्मणा ।। ८ ।।
श्लेष्ममूत्रपुरीषाणां व्याधितस्याजुगुप्सकः ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।९।।
मृतस्य वाप्यनाथस्य न जुगुप्सन्ति ये नराः ।।
कुर्वन्ति चैव संस्कारान्ते नराः स्वर्गगामिनः ।।3.292.१०।।
अग्निदाहाज्जलाच्छस्त्रात्तथान्यस्मादुपद्रवात् ।।
प्राणिनो मोक्षणं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते ।। ११ ।।
बन्धनात्प्राणिनः कृत्वा मोक्षणं च तथा द्विजाः।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते।।१२।।
यस्माद्धि प्राणिनं दुःखात्पुरुषो मोक्षयेत्क्वचित्।।
न तद्दुःखमवाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।।१३।।
सर्वभूतेषु यो दानं चैकसत्त्वे च या दया ।।
सर्वसत्त्वप्रदानाद्धि दया ज्ञेया महाफला।।१४।।
दयान्वितानां त्रिदशेन्द्रलोका दयान्वितानां च पितामहस्य ।।
दयान्वितानां च समस्तकामा लोकद्वये विप्रवरा प्रदिष्टाः।।१५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु दयावर्णनो नाम द्विनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २९२ ।।
3.293

।। हंस उवाच ।। ।।
दाक्षिण्यं परमं लोके नृणां संवननं परम् ।।
दाक्षिण्ययुक्तस्य तथा परेषां प्रियकारिता ।। १ ।।
प्रियाण्याचरते यस्तु परेषां मनुजोत्तमः ।।
समाप्नोति प्रियाण्येव लोकयोरुभयोर्द्विजाः ।। २ ।।
प्रत्यक्षं च परोक्षं च परेषामाचरेत्प्रियम् ।।
प्रियेण विप्रियं हंति प्रियेण प्रियमाप्नुयात् ।। ३ ।।
मृदुना दारुणं हन्ति मृदुना हंति मार्दवम् ।।
सर्वं हि मृदुना हन्ति तस्मात्तीक्ष्णतरो मृदुः ।। ४ ।।
मृदोरिह वदान्यस्य देवा निघ्नन्ति शात्रवान् ।।
अभिचारः स शत्रूणां नरस्य मृदुता तथा ।।५।।
नरेण मृदुना दग्धा मार्दवेनाभितस्तु ये ।।
न प्ररोहंति ते विप्रा बीजा दग्धा यथा तथा ।। ६ ।।
दाक्षिण्यमेकं सुभगत्वहेतुर्दाक्षिण्यमेकं त्रिदिवस्य हेतुः ।।
दाक्षिण्यमास्थाय जयेदरातीन्दाक्षिण्ययुक्तस्तु सदा भवेच्च।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखंडे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु दाक्षिण्यवर्णनो नाम त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २९३ ।।
3.294
।। हंस उवाच ।। ।।
संरोहतीषुणाविद्धं वनं परशुना हतम् ।।
वाचा दुरुक्तं बीभत्सं न संरोहति वाक्कृतम् ।। १ ।।
मित्राणि यांति शत्रुत्वं नरस्याप्रियवादिनः ।।
अनर्थाः स्वयमायांति मृतो नरकमृच्छति ।। २ ।।
तस्माद्भाव्यं मनुष्येण स्मितपूर्वाभिभाषिणा ।।
प्रत्यक्षं च परोक्षं च सर्वेषां प्रियभाषिणाम् ।। ३ ।।
मित्रतां यांति रिपवो नराणां प्रियभाषिणाम् ।।
रक्षांस्यपि निगृह्यन्ते पुरुषैः सान्त्ववादिभिः ।। ४ ।।
प्रियवाक्यात्परं लोके नास्ति संवननं परम् ।।
प्रियो भवति लोकानां प्रियवादी तथा नरः ।। ५ ।।
प्रियंवदानां सकलं जगदेतत्स्थितं वशे ।।
प्रियंवदानां शत्रुत्वे नास्ति कश्चिज्जगत्त्रये ।। ६ ।।
प्रियंवदाः सौख्यमिहाप्नुवंति प्रियंवदा नाकमथ प्रयांति ।।
प्रियंवदाः सर्वमथाप्नुवंति प्रियंवदः स्यादत एव नित्यम् ।।७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खंडे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु प्रियंवदप्रशंसा नाम

चतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २९४ ।।
3.295
।। हंस उवाच ।।
अलसानां मनुष्याणां सदा दुःखं दरिद्रता ।।
आलस्यं पातकं लोके आलस्यं भूतिनाशनम् ।। १ ।।
नाधिगच्छन्ति भोक्तव्यमलसा ये नराधमाः ।।
अलसानां मनुष्याणां प्राप्तोप्यर्थो विनश्यति ।।२।।
तस्मान्नित्यं मनुष्येण दाक्ष्यं कार्यं विजानता ।।
दक्षः सर्वमवाप्नोति यत्किञ्चिन्मनसेच्छति ।। ३ ।।
धर्मे चार्थे च कामे च मोक्षे च द्विजसत्तमाः ।।
भाजनं सर्वकालेषु दक्ष एव सदा नरः।।।।
आकृष्य दक्षः केशेषु विमुखामपि च श्रियम् ।।
स्वीकरोति महाभागा दक्षे सर्वं प्रतिष्ठितम् ।। ५ ।।
उत्थानधीरः पुरुषो वाग्वीरानधितिष्ठति ।।
उत्थानधीरं वाग्धीरा रमयन्त उपासते ।। ६ ।।
उत्थानवानेव दिवं प्रयाति उत्थानवानेव परं पदञ्च ।।
उत्थानवानेव नरो जयी स्यात्तस्मात्सदोत्थानपरेण भाव्यम् ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु उत्थानप्रशंसा नाम पञ्चनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २९५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः २९६-३००

3.296
ऋषय ऊचुः ।।
बहिर्वेदित्वमाचक्ष्व पुण्यान्यस्माकमच्युत ।।
त्वया हि ज्ञानदानेन भूय एव स्म वर्धिताः ।। १ ।।
हंस उवाच ।।
पानीयमेतत्सकलं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।।
विकारः सलिलस्येदं स्थावरं जङ्गमं तथा ।।२।।
पानीयेन विना वृत्तिर्लोके नास्तीह कर्हिचित् ।।
क्रिमिकीटपतङ्गानां जलमेव परायणम् ।। ३ ।।
यत्रोदकं तत्र सुराः सर्व एव प्रतिष्ठिताः ।।
यत्रोदकं तत्र तथा ऋषयश्च महाव्रताः ।। ४ ।।
दुर्लभं तच्च लोकानां परलोके द्विजोत्तमाः ।।
उदकेन विना वृत्तिर्नास्ति लोकद्वये सदा ।। ५ ।।
तदा जलाशयाः कार्याः पुरुषेण विपश्चिता ।।
अग्निष्टोमसमाः कूपास्त्वश्वमेधसमं सरः ।। ६ ।।
कूपः प्रवृत्तपानीयस्त्वर्धं हरति दुष्कृतम् ।।
कूपकृत्स्वर्गमासाद्य देवभोगान्समश्नुते ।। ७।।
तत्रापि भोगवैकल्यं स्थानाभ्यासाच्च कीर्तितम् ।।
दशकूप समा वापी तथा च परिकीर्तिता ।। ८ ।।
कृत्वा तडागं च तथा वारुणं लोकमश्नुते ।।
दशवर्षसहस्राणि नल्वमात्रं द्विजोत्तमाः ।।९ ।।
तत्रापि पुण्यमाप्नोति स्थानत्यागात्तथा बहु ।।
गवां प्रचारे तत्कृत्वा गोलोकं प्राप्नुयाद् ध्रुवम् ।। 3.296.१० ।।
शक्रलोकमवाप्नोति तडागकरणात्पथि ।।
मरौ तडागे पानीयं यस्य तिष्ठति वै द्विजाः ।।११।।
विमानेनार्कवर्णेन ब्रह्मलोकं स गच्छति ।।
प्रावृट्काले तु पानीयं तडागे यस्य तिष्ठति ।। १२ ।।
अग्निष्टोमफलं तस्य पुरुषस्य प्रकीर्तितम् ।।
द्वादशाहे फलं तस्य शरत्काले तु यस्य वै ।। १३ ।।
गोसवस्य तु हेमन्ते फलं प्राप्नोति मानवः ।।
पौण्डरीकफलं तस्य शिशिरे यस्य तिष्ठति।।१४।।
वाजपेयफलं तस्य वसन्ते यत्र च द्विजाः ।।
अश्वमेधफलं तस्य निदाघे यस्य तिष्ठति ।। १५ ।।

सस्यानां सेचनार्थाय नदीवाहे तथा कृते ।।
अन्नदः प्राणदश्चैव त्राणदश्च तथा भवेत् ।।१६।।
भगीरथस्य लोकांस्तान्समवाप्नोत्यसंशयम् ।।
पानीयशोधनं कृत्वा प्रदेशे देवनिर्मिते।।१७।।
पुरुषः फलमाप्नोति दशगोदानजं द्विजाः ।।
दानपाषाणरचितं सुखसेव्यञ्जलाशयम् ।। १८ ।।
पुराणं मानवः कृत्वा नाकलोके महीयते ।।
प्रणालकानां करणात्तृप्तिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।। १९ ।।
महत्पुण्यमवाप्नोति तथा कृत्वामलं जलम् ।।
तृष्णापनोदनं कृत्वा चैकस्यापीह देहिनः ।। 3.296.२० ।।
महत्फलमवाप्नोति नाकलोके च मोदते ।।
स्वबाहुखातं यः कुर्यात्तडागं मतिमान्नरः ।। २१ ।।
नल्वात्फलमवाप्नोति राजसूयाश्वमेधयोः ।।
नदीस्नानमवाप्नोति स्नानसेतुर्जलाशये ।।२२।।
वहुखाते ततः (नरः) स्नातो गङ्गास्नानमवाप्नुयात्।।
सरस्तु पुण्यं यः कुर्यात्किञ्चित्तस्य जलाशये।।
पुण्यांशभागी भवति यस्य तद्धि जलाशयम्।।२३।।
प्राप्नोति तृप्तिं परमां मनुष्यो लोकांस्तथाग्र्यान्सलिलाधिपस्य ।।
जलाशयेऽल्पेऽपि कृते द्विजेन्द्रास्तस्मात्तु कार्यं सलिलं नृलोके ।। २४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखंडे मा० संवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु जलाशयनिर्माणो नाम षण्णवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २९६ ।।
3.297
हंस उवाच ।।
वृक्षसंरोपणान्मर्त्यो महत्फलमुपाश्नुते ।।
गुल्मवल्लीलतानां च रोपणात्पुरुषो द्विजाः ।।१।।
प्रत्येकं फलमाप्नोति गोदाने यत्प्रकीर्तितम् ।।
अग्निष्टोममवाप्नोति पुष्पवृक्षस्य रोपणात् ।। २।।
पौण्डरीकमवाप्नोति फलवृक्षस्य रोपणात् ।।
आराममपि यः कुर्यात्परेषां नामकारणात् ।। ३ ।।
तथा हरितकार्थं च सोऽग्निष्टोमफलं लभेत् ।।
पुष्पारामं नरः कृत्वा देवतार्थं मनोहरम् ।। ४ ।।
देवोद्यानेषु सर्वेषु नन्दनादिषु मोदते ।।
यथाकामं विहारी स्यान्नात्र कार्या विचारणा ।। ५ ।।
फलारामं ततः कृत्वा विन्दत्यभ्यधिकं फलम् ।।

कृत्वा द्रुमशतारामं सोश्वमेधफलं लभेत् ।। ६ ।।
फलं दशशतारामे लक्षारामे च कल्पयेत् ।।
चम्पकं मल्लिकां जातीं श्रेष्ठाः पुष्पाकरा मताः ।। ७ ।।
अन्योऽधिकमवाप्नोति दत्त्वैतान्नात्र संक्षयः ।।
गुल्मेषु कथितौ श्रेष्ठौ तथोभौ भव्यदाडिमौ ।। ८ ।।
पथि श्रेष्ठतमौ विप्रा वटाश्वत्थौ प्रकीर्तितौ ।।
नारङ्गदानाद्भवति नरो रूपसमन्वितः ।। ९ ।।
बीजपूरकदानेन सौभाग्यं महदाप्नुयात् ।।
दत्त्वा पालेवताम्रौ तु तृप्तिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।। 3.297.१० ।।
आम्राक्षोटप्रदानेन सर्वकामानवाप्नुयात् ।।
लक्षारामं तु यः कुर्यादाम्राणामिह मानवः ।। ११ ।।
देवोद्यानेषु रम्येषु क्रीडत्यमरसन्निभः ।।
अप्सरोभिः परिवृतो न च तस्मान्निवर्तते ।। १२ ।।
एकोऽपि रोपितो वृक्षः पुत्रकार्यकरो भवेत् ।।
देवान्प्रसूनैः प्रीणाति छायया चातिथींस्तथा ।। १३ ।।
फलैर्मनुष्यान्प्रीणाति नारक्यं नास्ति पादपे ।।
अपि पुष्पफलैर्हीने द्रुमे पान्थस्य विश्रमः ।। १४ ।।
छायायां स्तोककालेन बहुपुण्यं प्रयच्छति ।।
देवे वर्षति यद्वृक्षात्पत्रेभ्यः स्रवते जलम् ।। १५ ।।
तेन तृप्तिमवाप्नोति परलोकगतो ध्रुवम् ।।
तेन नाकमवाप्नोति वृक्षरोपयिता नरः ।। १६ ।।
सेचनादपि वृक्षस्य रोपितस्य परेण तु ।।
महत्फलमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। १७ ।।
वृक्षायुर्वेदविधिना व्याधितन्तु यथाक्रमम् ।।
नीरुजं मानवः कृत्वा स्वर्गलोकमवाप्नुयात् ।। १८ ।।
शीतवातातपक्लेशं तथा च्छेदनभेदने ।।
सहन्ते परमं वृक्षास्तद्धि तेषां महत्तपः ।। १९ ।।
पत्रपुष्पफलैर्नित्यं छायया चैव शाखिनः ।।
परेषामुपयुज्यन्ते तद्धि तेषां महत्तपः ।। 3.297.२० ।।
तेषां सदा दया कार्या भक्तिः कार्या तथैव च ।।
यस्तेषां भक्तिमान्नित्यं तस्य सा वनदेवता ।। २१ ।।
तोषमायाति परमं तथा कामान्प्रयच्छति ।।
वानस्पत्यं तथा लोकं देहभेदे समश्नुते ।। २५२ ।।

वानस्पत्ये शुभे लोके सर्वेषामेव शाखिनाम् ।।
शरीरवत्प्रतिष्ठन्ति देवता नात्र संशयः ।। २३ ।।
याः प्रोक्तास्त्वभिमानिन्यः परां शोभामथास्थिताः ।।
याम्यलोके तथा लोकं वानस्पत्यं प्रकीर्तितम् ।। २४ ।।
यमलोकमुपासन्ते सर्वास्ता द्रुमदेवताः ।।
द्रुमरोपयितारं च परलोकमुपागतम् ।। २५ ।।
दिव्येन गीतनृत्येन रमयन्त उपासते ।।
रोपितस्य द्रुमस्येह यथा भवति देवता ।।२६।।
याम्ये तु फलदा लोके तथा लोके तु वारुणे ।।
देवता स्यान्महाभागाः कृते पुण्ये जलाशये ।। २७ ।।
कृते शास्त्रे तथा सम्यग्ब्रह्मलोके तथा द्विजाः ।।
क्षिप्रमेव महाभागा जायन्ते शास्त्रदेवताः ।। २८ ।।
शास्त्रं जलाशयं वृक्षं सुरवेश्म तथैव च ।।।
मृतस्यापि मनुष्यस्य शरीरमिह कीर्तितम्।।२९।।
कीर्त्यते येन चान्येन मानवः स्वर्गमाप्नुयात् ।।
तत्तत्कार्यं मनुष्येण स्वर्गमक्षय्यमिच्छता।।3.297.३०।।
पुत्राः प्रदिष्टाः पुरुषस्य वृक्षाः स्वयंकृतास्तेषु नरेण भाव्यम् ।।
स्नेहेन नित्यं पुरुषं मृतन्ते कामैस्तु दिव्यैः परितर्पयन्ति ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा०सं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु वृक्षारोपणफलनिरूपणो नाम सप्तनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ।। २९७।।
3.298
हंस उवाच ।।
जलेन नाशमायाति यत्र सम्यद्द्विजोत्तमाः ।।
जलौघवारणार्थाय तत्र सेतुं करोति यः ।। १ ।।
भूमिदाने तु ये लोकाः स तान्प्राप्नोति शाश्वतान् ।।
मार्गसेतुं सुखं कृत्वा वह्निष्टोमफलं लभेत् ।। २।।
जलप्रतरणे सेतुं यः करोति नरोत्तमः ।।
स तीर्णः सुखदुःखेभ्यः स्वर्ग लोकं प्रपद्यते ।। ३ ।।
प्रपां पथि तथा कृत्वा नाकलोके महीयते ।।
प्रपास्थानं शुभं कृत्वा स्थानमाप्नोति शाश्वतम् ।। ४ ।।
तस्य स्थानात्तथा त्यागात्फलवृद्धिः प्रकीर्तिता ।।
तस्योपलेपनं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।। ५ ।।
दत्त्वा रज्जुमपां स्थाने गोदो भवति मानवः ।।
वारिधानीं तथा दत्त्वा तदेव फलमाप्नुयात् ।। ६।।

कुम्भप्रदानाद्भवति सदा पूर्णमनोरथः ।।
प्रपायाश्च तथा कृत्वा पुरुषं परिचारकम्।।७।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
वर्धमानानि यो दद्यात्प्रपायां द्विजसत्तमाः ।। ८ ।।
त्रिविधां वृद्धिमाप्नोति तेजसा यशसा श्रिया ।।
लवणस्य प्रदानेन रसानाप्नोति शाश्वतान् ।। ९ ।।
तत्र हरितदानेन गवां लोकमवाप्नुयात् ।।
फलप्रदानेन तथा वह्निष्टोमफलं लभेत् ।। 3.298.१० ।।
सक्तूनां च प्रदानेन गोसवस्य फलं नरः ।।
गोरसानां प्रदानेन गवां लोकमवाप्नुयात् ।। ११ ।।
शय्याश्च विविधाः कृत्वा प्रपायामासनानि च ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति मानुष्ये स्थानमेव च ।। १२ ।।
कृत्वा निवातं शरणं प्रपास्थाने मनोहरम् ।।
स्वारक्षं लोकमाप्नोति वसूनां नात्र संशयः ।। १३ ।।
तत्र वह्निं तथा कृत्वा शीतत्राणाय मानवाः ।।
कायाग्निदीप्तिं प्राकाश्यं सौभाग्यं च तथाप्नुयात् ।। १४ ।।
इन्धनानां प्रदानेन रिपुभिर्नाभिभूयते ।।
तत्रापि योग्यभाण्डानां दानात्स्वर्गमवाप्नुयात ।। १५ ।।
चन्द्रलोकमवाप्नोति स्थापनात्तुहिनस्य तु ।।
शर्करालोष्टपाषाणकण्टकाँश्च तथा नरः ।। ।। १६ ।।
मार्गादपास्य यत्नेन गोदानफलमाप्नुयात् ।।
श्रान्तसंवाहनं कृत्वा तदेव फलमश्नुते ।। १७ ।।
वीजयित्वा परिश्रान्तं तालवृन्तेन मानवः ।।
स्कन्धेन श्रान्तमूढ्वापि वाजपेयफलं लभेत् ।। १८ ।।
वाहनेनाथ यानेन स्वेन श्रान्तं तथा नयन् ।।
साध्यानां लोकमासाद्य देवभोगानुपाश्नुते ।। १९ ।।
श्रान्तस्य भोजनं दत्त्वा कामानाप्नोति शाश्वतान् ।।
श्रान्तस्तु तर्पितस्तोयैस्तृप्तिमाप्नोति मानवः ।। ।। 3.298.२० ।।
उपानहाभ्यां छत्रेण श्रान्तं संयोज्य मानवः ।।
स्वाभ्यां विषमदेशेषु क्षणाद्बहुफलं लभेत् ।। २१ ।।
भारश्रान्तात्तथा भारं गृहीत्वा वहते च यः ।।
कर्मणा तेन विप्रेन्द्राः स्वर्गलोकमुपाश्नुते ।। २२ ।।
मूल्येन वाहयित्वापि परभारं विचक्षणः ।।

तस्य मूल्यस्य दानेन फलं दशगुणं लभेत् ।। २३ ।।
रक्षणं पथि यः कुर्यात्पान्थानां मानवोत्तमः ।।
प्राप्ताद्वृत्तिमयाद् घोराद्रुद्रलोके महीयते ।। २४ ।।
नदीतीरेषु सन्तार्य पान्थान्पथि तथा नरः ।।
शीघ्रं तरति दुर्गाणि क्षुरधाराँश्च पर्वतान् ।। २५ ।।
सदा शौचं तथा नावं यः करोति नदीतटे ।।
अश्वमेधफलं तेन नरः प्राप्नोति कर्मणा ।। २६ ।।
सभास्थानानि रम्याणि यः करोति विचक्षणः ।।
उद्यानानि विचित्राणि शक्रलोके महीयते ।।२७ ।।
प्रेक्षणीय प्रदानेन स्मृतिं मेधां च विन्दति।।
पान्थानां हि दया कार्या कर्मणा येन केनचित्।।२८।।
कृपास्थानं परं पान्थः स्वगृहाद्यो विनिस्सृतः।।
लिङ्गी चाप्यथवा वर्णी पान्थं प्रति विचक्षणैः।।
अपेक्षा नैव कर्तव्या पान्थाः पूज्यास्तु सर्वशः।।२९।।
पान्थस्य पूजां पुरुषस्तु कृत्वा स्थानं समासाद्य पुरंदरस्य।।
प्राप्नोति पुण्यान्दिवि देवभोगान्पान्थास्ततः पूज्यतमा नृलोके ।।3.298.३०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मा० सं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु प्रपाप्रशंसा नामाष्टनवत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।। २९८ ।।

3.299

।। हंस उवाच ।। ।।
चतुर्धा सर्वपुण्यानां फलमुक्तं मनीषिभिः ।।
कृतानि विधिहीनानि वञ्चनार्थं परस्य वा ।। १ ।।
क्रोधलोभाभिभूतेन तामसानि विनिर्दिशेत् ।।
कृतानि परमानेन राजसानि भवन्ति तु ।। २ ।।
सात्त्विकानि भवन्तीह श्रद्धया परया द्विजाः ।।
गुणान्तराणि विज्ञाय विधिकामं कृतानि तु ।। ३।।
तामसानां फलं भुंक्ते तिर्यक्त्वे मानवः सदा ।।
वर्णसंकरभावेन वार्धक्ये यदि वा पुनः ।। ४ ।।
बाल्ये वा दासभावे वा नात्र कार्या विचारणा ।।
अतोऽन्यथा तु मानुष्ये राजसानां फलं लभेत् ।। ५ ।।
सात्त्विकानां फलं भुंक्ते देवत्वे नात्र संशयः ।।
गुणोत्तरकृतानाञ्च फलमोक्ष उदाहृतः ।। ६ ।।
कर्मणां धनसाध्यानां धनञ्च त्रिविधं स्मृतम् ।।
कृष्णश्च शबलश्चैव शुक्लश्च द्विजसत्तमाः ।। ७ ।।

त्रिविधस्य फलं तस्य त्रिविधं परिकीर्तितम् ।।
कृष्णेन यत्कृतं किञ्चित्तिर्यक्त्वे तद्धि भुज्यते ।। ८ ।।
वर्णानां हि धनं शुक्लमर्जितं यत्स्वकर्मणा ।।
शबलन्तु समुद्दिष्टं तथानन्तरकर्मणा ।। ९ ।।
वर्णोत्तमस्य हीनस्य कर्मणा कृष्णमुच्यते ।।
तथापि शुक्लं वक्ष्यामि वर्णानान्तु द्विजोत्तमाः ।।3.299.१ ० ।।
प्रतिग्रहेण यल्लब्धं याज्यतः शिष्यतस्तथा ।।
गुणान्वितेभ्यो विप्रस्य शुक्लं तत्त्रिविधं धनम् ।। ११ ।।
युद्धोपलब्धं कारञ्च दण्डाच्च व्यवहारतः ।।
क्षत्त्रियस्य धनं शुक्लं त्रिविधं परिकीर्तितम् ।। १२ ।।
कृषिवाणिज्यगोरक्षाः कृत्वा शुक्लं तथा विशः ।।
द्विजशुश्रूषया लब्धं शुद्धं शूद्रस्य कीर्तितम् ।।१३।।
न कथञ्चन कुर्वीत ब्राह्मणः कर्म वार्षलम् ।।
वृषलः कर्म वा ब्राह्मं पतनीयेतरेतरम् ।। १४।।
(उत्कृष्टं चापकृष्टं च तयोः कर्म न विद्यते ।।
मध्यमे कर्मणी हित्वा सर्वसाधारणे हिते।।१५।।
सर्वेषामेव वर्णानां वक्ष्यामि विविधं धनम्।।)
पार्श्विक द्यूतचौर्यात्तु प्रतिरूपकसाहसैः ।। १६ ।।
व्याजेनोपार्जितं यत्तत्सर्वेषां कृष्णमुच्यते ।।
शिल्पानुवृत्त्या यत्प्राप्तं कुसीदेन तथा धनम् ।। १७ ।।
कृतोपकारादाप्तं च शबलं समुदाहृतम् ।।
क्रमागतं प्रीतिदायं प्राप्तं च सह भार्यया ।। १८ ।।
अविशेषेण सर्वेषां धनं शुक्लमुदाहृतम् ।।
शुक्लेन वित्तेन कृतं पुण्यं बहुफलं भवेत् ।।१९।।
न्यायागतेनाथ धनेन विद्वान्पुण्यानि कृत्वा दिवि देवभोगान् ।।
चिरं समश्नाति महानुभावो न्यायेन तस्माद्धनमजर्नीयम् ।।3.299.२०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मा० सं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु धनविचारो नाम
नवनवत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः ।।२९९।।
3.300
हंस उवाच ।।
दानं देवाः प्रशंसन्ति मनुष्याश्च तथा द्विजः ।।
दानेन कामानाप्नोति यान्काँश्चिन्मनसेच्छति ।। १ ।।
अदत्तदानात्कृपणा दृष्ट्वेह परतन्त्रकान् ।।
पारत्रिकं धनं कुर्याद्दानं विप्रेषु मानवः।।२।।

अमनुष्ये समं दानं गोषु ज्ञेयं महाफलम् ।।
द्विगुणं च तदेवोक्तं तथा वै वर्णसङ्करे ।। ।। ३ ।।
शूद्रे चतुर्गुणं प्रोक्तं विशि चाष्टगुणं भवेत् ।।
क्षत्त्रिये षोडशगुणं ब्रह्मबन्धौ तदेव तु ।। ४ ।।
द्वात्रिंशता स्मृतं दानं वेदाध्ययनतत्परे ।।
शतधा तद्विशिष्टं तु प्राधीते लक्षसम्मितम् ।। ५ ।।
अनन्तं च तदेवोक्तं ब्राह्मणे वेदपारगे ।।
आत्मनस्तु भवेत्पात्रं नान्यस्य तु पुरोहितः ।। ६ ।।
पुरोहिते तु स्वं दत्तं दानमक्षयमुच्यते ।।
याजके ऋत्विजे चैव गुरावपि च मानवः ।। ७ ।।
वर्णापेक्षा न कर्तव्या मातरं पितरं प्रति ।।
मातृष्वसां स्वसां चैव तथैव च पितृष्वसाम् ।। ८ ।।
मातामहीं भागिनेयीं भागिनेयं तथैव च ।।
दौहित्रं विट्पतिं चैव तेषु दत्तमथाक्षयम् ।। ९ ।।
श्रीभ्रष्टे यत्तथा दत्तं तदप्यक्षयमुच्यते ।।
स्थानभ्रष्टस्य यः कुर्याद्भूयस्त्वारोपणं नरः ।। 3.300.१० ।।
नाकलोकमवाप्नोति चिरन्तेनेह कर्मणा ।।
भूपालं यश्च्युतं राज्यात्स्वराज्ये स्थापयेत्पुनः ।। ११ ।।
स याति शक्रसालोक्यं यावच्छक्राश्चतुर्दश ।।
ततो मानुष्यमासाद्य राजा भवति धार्मिकः ।। १२ ।।
तस्माद्दानं श्रीविहीनं दातव्यं भूतिमिच्छता ।।
श्रीविहीनेषु यद्दत्तं तदनन्तं प्रकीर्तितम् ।। १३ ।।
काले पात्रे तथा देशे धनं न्यायागतं तथा ।।
यद्दत्तं ब्राह्मणश्रेष्ठास्तदनन्तं प्रकीर्तितम् ।। १४ ।।
द्वादशीषु तु यद्दत्तं शुक्लासु तु विशेषतः ।।
श्रवणेन तु युक्तासु तत्रापि द्विजसत्तमाः ।। १५ ।।
विशेषाद्बुधयुक्तासु पक्षान्तेषु च यत्तथा ।।
तृतीयासु तु शुक्लासु सर्वासु च विशेषतः ।। १६ ।।
वैशाखशुक्लपक्षे तु विशेषेण च मानदाः ।।
आषाढे कार्तिके चैव फाल्गुने च विशेषतः ।। १७ ।।
तिस्रस्त्वेताः पौर्णमास्यो दाने विप्रा महाफलाः ।।
व्यतीपातेषु यद्दत्तं जन्मर्क्षे तु द्विजोत्तमाः ।। १८ ।।
ग्रहसंक्रमकाले तु त्यागे च मिथुनस्य तु ।।

रत्नैर्महाफलं दत्तन्तेभ्योऽपि स्यान्महाफलम् ।। १९ ।।
यदा प्रविशते भानुर्मकरं द्विजसत्तमाः ।।
आषाढेऽश्वयुजे पौषे चैत्रे शुक्ले तथैव च ।। ३.३००.२० ।।
द्वादशीप्रभृति प्रोक्तं पुण्यं दिनचतुष्टयम् ।।
मिथुनं च तथा कन्या धन्विनं मीनमेव च ।। २१ ।।
प्रविष्टे भास्करे पुण्यं प्रत्येकं कथितं द्विजाः ।।
षडशीतिमुखं नाम दाने दिनचतुष्टयम् ।। २२।।
अच्छिन्ननाड्यां यद्दत्तं पुत्रे जाते द्विजोत्तमाः ।।
संस्कारेषु च पुत्रस्य तदक्षय्यं प्रकीर्तितम् ।। २३ ।।
चन्द्रे वा यदि वा सूर्ये दृष्टे राहौ महाग्रहे ।।
अक्षयं कथितं दत्तं तत्राप्येकं विशेषतः ।। २४ ।।
पुष्करेषु प्रयागे च प्रभासे नैमिषे तथा ।।
धर्मारण्ये गयायाञ्च तथैवामरकण्टके ।। २५ ।।
गङ्गाद्वारे कुशावर्ते बिल्वके नीलपर्वते ।।
तथा कनखले तीर्थे शालिग्रामे तथैव च ।। २६ ।।
वाराणस्यां सरस्वत्यां गङ्गासागरसङ्गमे ।।
सिन्धुसागरसन्धौ च त्रितकूपे तथानघाः ।। २७।।
प्लक्षप्रस्रवणे पुण्ये चमसोन्मज्जने तथा ।।
महालयेऽथ केदारे भृगुतुङ्गे तथैव च ।। २८ ।।
मानसे च तथा पुण्ये तथैवोत्तरमानस ।।
एतेष्वन्येषु च तथा दधितीर्थेषु यद्भवेत् ।। २९ ।।
निम्नगानां च तीरेषु ज्ञेयं बहुफलं हि तत् ।।
दीनान्धकृपणानाथवाग्विहीनेषु यत्तथा ।। ३.३००.३० ।।
विकलेषु तथान्येषु जडवामनपङ्गुषु ।।
रोगार्त्तेषु च यद्दत्तं तत्स्याद्बहुफलं धनम् ।। ३१ ।।
यद्दत्तं धर्मसाहाय्ये क्रियमाणे तथा क्रतौ ।।
विवाहकरणार्थाय तदक्षय्यं प्रकीर्तितम् ।। ३२ ।।
यत्प्राप्तेन तु वित्तेन नरः स्यादुत्सवे सुखे ।।
उत्सवानां स भागी स्याद्यत्र तत्राभिजायते ।। ३३ ।।
यद्दत्तेन च वित्तेन व्यसनादुत्तरेत्पुरः ।।
न स किञ्चिदवाप्नोति व्यसनं मनुजोत्तमः ।। ३४ ।।
स्त्रियं मेषमजं चैव गामश्वं तुरगन्नरम् ।।
एकमेकं तु दातव्यमेकस्य बहवोऽपि वा ३५ ।।

एकं बहूनां तद्दत्तं ध्रुवं नरकमृच्छति ।।
आदातुर्नरकाय स्यात्तदा दातुर्द्विजोत्तमाः ।। ३६ ।।
विक्रयं तु समापन्ना यो दत्त्वा जीवदक्षिणाम् ।।
एवं काले च पात्रे च देशे शुद्धागमं धनम् ।। ३७ ।।
दत्त्वा धनमवाप्नोति देवब्राह्मणक्षत्त्रियान् ।।
धनं बहिश्चराः प्राणा धने सर्वं प्रतिष्ठितम् ।। ३८ ।।
धनादन्नं तथान्नेन सर्वो जीवति वै जनः ।।
यावन्ति लोके पुण्यानि तेभ्यो दाता विशिष्यते ।।
दानेन तदवाप्नोति यत्किञ्चिन्मनसेप्सितम् ।। ३९ ।।
दानेन लोके प्रियतामुपैति दानेन नाकं पुरुषः प्रयाति ।।
मानुष्यमासाद्य च दानशीलो भोगानवाप्नोति मनोभिरामान् ।। 3.300.४० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखंडे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु दानप्रशंसा नाम त्रिशततमोऽध्यायः ।। ३०० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३०१-३०५

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.301
ऋषय ऊचुः ।।
सर्वधर्मभृतां श्रेष्ठ विधिं धर्म्यं प्रतिग्रहे ।।
ब्राह्मणानां समाचक्ष्व त्वं हि वेदमयो निधिः ।। १ ।।
।। हंस उवाच ।। ।।
मृतके सूतके विप्रा न तु देयः प्रतिग्रहः ।।
तत्रापि च तथा देया या स्यादभयदक्षिणा ।। २ ।।
रात्रौ दानं न शंसन्ति विना त्वभयदक्षिणाम् ।।
विद्यां कान्यां द्विजश्रेष्ठा दीपमन्नं प्रतिश्रयम् ।। ३ ।।
रात्रावपि हितं देयं यच्चान्यत्कथितं पुरा ।।
पूजने त्वतिथीनां च पान्थानामपि पूजने ।। ४।।
तच्च रात्रौ तथा ज्ञेयं गवामुक्तं च पूजने ।।
कालः सर्वो विनिर्दिष्टः पात्रः सर्वश्च मानदाः।। ५ ।।
अभयस्य प्रदाने तु नात्र कार्या विचारणा ।।
शुचिर्वाप्यशुचिर्वापि दद्यादभयदक्षिणाम् ।। ६ ।।
शुचिनाऽशुचिना वापि ग्राह्या त्वभयदक्षिणा ।।
कालः स एव ग्रहणे यदा भयमुपस्थितम् ।। ७ ।।
प्रतिग्रहाण्यथान्यानि ग्राह्याणि शुचिना सदा।।
मृतके सूतके चैव न ग्राह्याणि द्विजोत्तमाः ।। ८ ।।
अभ्यक्तेन च धर्मज्ञास्तथा मुक्तशिखेन च ।।
स्नातः सम्यगुपस्पृश्य गृह्णीयात्प्रयतः शुचिः ।। ९ ।।
तोयं दद्यात्तथा दाता दाने विधिरयं स्मृतः ।।
प्रतिग्रहीता सावित्रं सर्वत्रैव तु कीर्तयेत् ।। 3.301.१० ।।
ततस्तु कीर्तयेत्सार्धं द्रव्येण द्रव्यदेवताम् ।।
समापयेत्ततः पश्चात्कार्मस्तुत्या प्रतिग्रहम् ।। ११ ।।
प्रतिग्रहं पठेदुच्चैः प्रतिगृह्य द्विजोत्तमः ।।
मन्दं पठेत्तु राजन्यादुपांशु च तथा विशः ।। १२ ।।
मनसा तु तथा शूद्रात्स्वस्तिवाचनिकं तथा ।।
सोंकारं ब्राह्मणे कुर्यान्निरोंकारं महीपतौ ।। १३ ।।
उपांशु च तथा वैश्ये स्वस्ति शूद्रे प्रकीर्तितम् ।।
अभयं सर्वदैवत्यं भूमिर्वै विष्णुदेवता ।। १४ ।।
कन्यादानं तथा दासी प्राजापत्याः प्रकीर्तिताः ।।
तथा चैकशफं सर्वं कथितं यमदैवतम् ।। १५ ।।

माहिषं च तथा साम्यं चोष्ट्रं वै नैर्ऋतं भवेत् ।।
रौद्री धेनुर्विनिर्दिष्टा च्छागमाग्नेयमुच्यते ।। १६।।
मेषं तु वारुणं विद्याद्वराहो वैष्णवः स्मृतः।।
आरण्याः पशवः सर्वे कथिता वायुदैवताः ।। १७ ।।
जलाशयानि सर्वाणि वारिधानी कमण्डलुः ।।
कुम्भं च करकं चैव वारुणानि द्विजोत्तमाः ।। १८ ।।
समुद्रजानि रत्नानि वारुणानि द्विजोत्तमाः ।।
आग्नेयं कनकं प्रोक्तं सर्वलोहानि चाप्यथ ।। १९ ।।
प्राजापत्यानि सस्यानि पक्वान्नमपि च द्विजाः ।।
ज्ञेयानि सर्वगन्धानि गान्धर्वाणि विचक्षणैः ।। ३.३०१.२० ।।
बार्हस्पत्यं स्मृतं वासः सौम्यान्यथ रसानि च ।।
पक्षिणश्च तथा सर्वे वायव्या परिकीर्तिताः ।। २१ ।।
विद्या ब्राह्मी विनिर्दिष्टा विद्योपकरणानि च ।।
सारस्वतानि ज्ञेयानि पुस्तकाद्यानि पंडितैः ।।२२।।
सर्वेषां शिल्पभाण्डानां विश्वकर्मा तु देवता ।।
द्रुमाणामथ पुष्पाणां शाकहारितकैः सह ।। २३ ।।
फलानामपि सर्वेषां तथा ज्ञेयो वनस्पतिः ।।
मत्स्यमांसं विनिर्दिष्टं प्राजापत्यं तथैव च ।। २४ ।।
छत्रं कृष्णाजिनं शय्या रथमासनमेव च ।।
उपानहौ तथा यानं यच्चान्यत्प्राणिवर्जितम् ।।२५।।
उत्तानाङ्गिरसे त्वेतत्प्रतिगृह्णीत मानवः ।।
पर्जन्याय तथा सीरं शस्त्रवर्मध्वजादिकम् ।। २६ ।।
रणोपकरणं सर्वं कथितं चक्रदैवतम् ।।
ग्रहन्तु सर्वदैवत्यं यद्यदुक्तं द्विजोत्तमाः ।। २७ ।।
तज्ज्ञेयं विष्णुदैवत्यं सर्वं वा द्विजसत्तमाः ।।
भूमेः प्रतिग्रहं कुर्याद्भूमिं कृत्वा प्रदक्षिणम् ।। २८ ।।
करे गृह्य तथा कन्यां दासीदासौ द्विजोत्तमाः ।।
करन्तु हृदि विन्यस्य धर्म्यो ज्ञेयः प्रतिग्रहः ।। २९ ।।
आरुह्य च गजस्योक्तः कर्णे चाश्वस्य कीर्तितः ।।
तथा चैकशफानां च सर्वेषामविशेषतः ।। ३.३०१.३० ।।
प्रतिगृह्णीत गां पुच्छे ह्यन्ते कृष्णाजिनं तथा ।।
कर्णेऽजाः पशवश्चान्ये ग्राह्याः पुच्छे विचक्षणैः ।। ३१ ।।
प्रतिग्रहस्त्वथोष्ट्रस्य आरुह्यैव तथा भवेत् ।।

बीजानां मुष्टिमादाय रत्नान्यादाय सर्वतः ।। ३२ ।।
वसुं दशान्तादाददद्यात्परिधायाथ वा पुनः ।।
आरुह्योपानहौ मन्त्रमारुह्यैव च पादुके ।। ३३ ।।
ईषाधस्तु रथं ग्राह्यं छत्रं दंडे तु वाचयेत् ।।
द्रुमाणामथ सर्वेषां मूले न्यस्तकरो द्विजाः ।। ३४ ।।
आयुधानि समादाय तथोन्मुच्य विभूषणम् ।।
वर्मध्वजौ तथा स्पृष्ट्वा प्रविश्य च तथा गृहम् ।।३५।।
अवतीर्य तु सर्वाणि जलस्थानानि वै द्विजाः।।
द्रव्याण्यन्यान्यथादाय स्पृष्ट्वा तु ब्राह्मणः पठेत ।। ३६ ।।
कन्यादाने तु च पठेद्द्रव्याणान्तु पृथक्पृथक् ।।
प्रतिग्रहे द्विजश्रेष्ठास्तत्रैवान्तर्भवन्ति ते ।। ३७ ।।
द्रव्याणामथ सर्वेषां द्रव्यसंश्रवणान्नराः ।।
वाचयेज्जलमादाय करेणाथ प्रतिग्रहम् ।। ३८ ।।
प्रतिग्रहस्य यो धर्मं न जानाति द्विजो विधिम् ।।
द्रव्यस्तैन्यसमायुक्तो नरकं प्रतिपद्यते ।। ३९ ।।
निष्क्रीणाति तु तद्द्रव्यं ब्राह्मणस्तु प्रतिग्रहात् ।।
विधिं तु धर्म्यं विज्ञाय ब्राह्मणस्तु प्रतिग्रहे ।। 3.301.४० ।।
आत्मनः श्रेयसा योगं कुर्याद्दाता तथैव च ।।
भुवं धेनुमथाश्वं च रत्नानि कनकं तथा ।। ४१ ।।
तिलानि कुञ्जरं दद्यान्नाविज्ञाय गुणागुणान् ।।
आनृशंस्येन सर्वस्य दद्यादन्नं विचक्षणः ।।४२।।
वासश्च दद्यात्सर्वस्य सर्वसाधारणे हिते ।।
विधिं धर्म्यमविज्ञाय यस्तु कुर्यात्प्रतिग्रहम् ।। ४३ ।।
दात्रा सह तरत्येव नैव दुर्गाण्यसौ द्विजाः ।।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन विधिर्ज्ञेयः प्रतिग्रहे ।। ४४ ।।
प्रतिग्रहो यो विधिना गृहीतो द्वयोस्तु योगं परमेण कुर्यात् ।।
परत्र संभृत्य तथेह लोके स श्रेयसे नात्र विचारमस्ति ।। ।। ४५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खं० मा० सं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु प्रतिग्रहविधिवर्णनो नामैकोत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३०१ ।।
3.302
ऋषय ऊचुः ।।
पृथक्पृथक् त्वमाचक्ष्व दानानां फलमुत्तमम् ।।
सर्वधर्मभृतां श्रेष्ठ सर्वज्ञस्त्वं मतो हि नः ।। १ ।।
।। हंस उवाच ।। ।।

अभयस्य प्रदानाद्धि नान्यद्दानं विशिष्यते ।।
सर्वेषामेव दानानां प्राणदानं विशिष्यते ।। २ ।।
ग्राह्यं प्राणप्रदानन्तु चण्डालात्पुक्कसादपि ।।
जीवन्सर्वमवाप्नोति जीवन्धर्मं करोति च ।। ३ ।।
जीवमानस्तु पुरुषः कामानां भाजनं भवेत् ।।
भाजनेन तु सर्वं वै भाजनत्वं विनश्यति ।। ४ ।।
शरीरधर्मसर्वस्वं रक्षणाय प्रयत्नतः ।।
शरीरात्स्रवते धर्मं पर्वतात्सलिलं यथा ।। ५ ।।
अभयस्य प्रदानेन नरः स्यात्सर्वकामदः ।।
अश्वमेधफलं तस्य यो रक्षेच्छरणागतम् ।। ६ ।।
शरणागतं तु सन्त्यज्य यो नरः पुरुषाधमः ।।
बहून्यब्दसहस्राणि नरकं प्रतिपद्यते ।। ७ ।।
नरकाच्च तथा मुक्तस्तिर्यग्योनिषु जायते ।।
तत्रापि च तथाप्नोति वधबन्धान्यनेकशः ।। ८ ।।
दैवान्मानुष्यमासाद्य चण्डालत्वमवाप्नुयात् ।।
व्याधिबन्धवधैर्घोरैस्तत्रापि स च युज्यते ।। ९ ।।
परित्राणं तु यः कुर्याद्भीतस्य शरणैषिणः ।।
स एकः पुरुषो लोके सर्वधर्मभृतां वरः ।। 3.302.१० ।।
वधभीतस्य यः कुर्यात्परित्राणं नरोत्तमः ।।
शक्रलोकः स्मृतस्तस्य यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।। ११ ।।
तमःप्रवेशभीतस्य परित्राणेन मानवः ।।
ब्रह्मलोकमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। १२ ।।
वधादपि परं पापं चक्षुषा तु वियोजयेत् ।।
पार्थिवेन न तत्कार्यं कदाचिदपि कस्यचित् ।। ।। १३ ।।
तमःप्रवेशनं कृत्वा परेषां पुरुषाधमः ।।
अन्धत्वं ध्रुवमाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।। १४ ।।
अपि कल्पसहस्राणि तमसा न वियुज्यते ।।
अङ्गच्छेदनभीतस्य कृत्वा त्राणमनिन्दिताः ।। १५ ।।
रुद्रलोकमवाप्नोति कल्पशेषमिति श्रुतिः ।।
कल्पादिसर्गे भवति ज्ञानयुक्तो नरस्ततः ।। १६ ।।
कृत्वा बन्धनभीतस्य परित्राणन्नरोत्तमः ।।
सर्वबन्धविनिर्मुक्तो वायुलोके महीयते ।। १७ ।।
आसेवनाद्धि भीतस्य त्राणं कृत्वा तथा नरः ।।

सर्वदुःखविनिर्मुक्तः साध्यानां लोकमाप्नुयात् ।। १८ ।।
ताडनाद्यस्तु भीतस्य परित्राणं समाचरेत् ।।
सर्वबन्धविनिर्मुक्तो भृगूणां लोकमश्नुते ।। १९ ।।
विवासनाच्च भीतस्य त्राणं कृत्वा तथा नरः ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति मानुष्ये स्थानमुत्तमम् ।। ।। 3.302.२० ।।
धनापहारभीतस्य त्राणं कृत्वा नरोत्तमः ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति पूजां देवगणात्तथा ।। २१ ।।
नरः कृतपरित्राणः पुण्यं किञ्चिद्यदाचरेत् ।।
भागी तस्य परित्राता नरः पुण्यस्य कर्मणः ।। २२ ।।
पशूनाञ्च मृगाणाञ्च पक्षिणाञ्च तथा द्विजाः ।।
तृणद्रुमलतानाञ्च त्राणाद्भवति नाकभाक् ।। २३ ।।
वधकस्य हस्तगतं पशुं क्रीत्वा नरोत्तमः ।।
नाकलोकमवाप्नोति सुखी सर्वत्र जायते ।। २४ ।।
यावन्ति पशु रोमाणि तावद्वर्षाणि मानवः ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति यश्च त्राणं करोत्यसौ ।।२५।।
अपि कीटपतङ्गस्य त्राणात्सर्वमुपाश्नुते ।।
बहून्यब्दसहस्राणि नात्र कार्या विचारणा ।।२६।।
चौरग्रस्तं नृपग्रस्तं रिपुग्रस्तं तु मोक्षयेत् ।।
व्यालग्रस्तं तथा विप्राः सोऽश्वमेधफलं लभेत्।।२७।।
विषमे तु तथा दुर्गे सलिले वा हुताशने।।
निमग्नं यः परित्रायेत्सोऽश्वमेधफलं लभेत्।।२८।।
व्याधितस्यौषधं दत्त्वा प्राणदानफलं लभेत्।।
रोगार्तं परिचर्याथ प्राणदानफलं लभेत् ।। २९ ।।
उपचारं तथा कृत्वा भिषङ् मूल्यं विना द्विजाः ।।
प्राणदानफलं तस्य नाकलोके महीयते।।3.302.३०।।
ये रक्ष्यमाणा निहता मनुष्या भीरुङ्गतास्ते त्रिदशेन्द्रलोकम् ।।
च्यवन्ति नाद्यापि च ते नृवीराः कालेऽपि तेषां च्यवनं न चास्ति ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतास्वभयदानप्रशंसावर्णनो नाम द्व्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३०२ ।।
3.303
।। हंस उवाच ।।
विद्या कामदुघा धेनुर्विद्या चक्षुरनुत्त्मम् ।।
विद्यादानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ।। १ ।।
विद्यावान्सर्वकामानां भाजनं पुरुषो भवेत् ।।

तस्माद्विद्यां हि ददता सर्वं दत्तं भवेदिह ।। २ ।।
पराध्यापनतः क्लेशं पुरुषस्तु यदश्नुते ।।
तपस्तत्परमं तस्य ब्रह्मलोकं परं स्मृतम् ।। ३ ।।
दानानामुत्तमं लोके तपसा च तथोत्तमम् ।।
विद्यादानं महाभागाः सर्वकामफलप्रदम् ।। ४ ।।
वेददानादवाप्नोति सर्वयज्ञफलं नरः ।।
उपवेदप्रदानेन गन्धर्वैः सह मोदते ।। ५ ।।
वेदाङ्गानां च दानेन शक्रलोकमवाप्नुयात् ।।
धर्मशास्त्रप्रदानेन धर्मेण सह मोदते ।। ६ ।।
सिद्धान्तानां प्रदानेन मोक्षमाप्नोत्यसंशयम् ।।
शास्त्राणि दत्त्वा चान्यानि नरो नाके महीयते ।। ७ ।।
विद्यादानादवाप्नोति प्रदानात्पुस्तकस्य च ।।
शिल्पानि शिक्षयेद्यस्तु पौण्डरीकफलं लभेत् ।। ८ ।।
शिक्षयित्वा धनुर्वेदमश्वमेधफलं लभेत् ।।
शिल्पभाण्डप्रदानेन शिल्पदानफलं लभेत् ।।९ ।।
अहितेषु प्रवृत्तस्य तथा कृत्वा निवारणम् ।।
विद्यादानफलं प्रोक्तं नात्र कार्या विचारणा।।3.303.१०।।
पापप्रवृत्तस्य तथा नरः कृत्वा निवारणम् ।।
विद्यादानफलं प्राप्य स्वर्गलोके महीयते ।। ११ ।।
शिक्षयेत्पुरुषः कर्म कर्मणा येन जीवति ।।
शिक्षयित्वा महाभागाः स्वर्गलोके महीयते ।। १२ ।।
येन जीवति भाण्डेन तस्य भाण्डस्य दायकः ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।। १३।।
अन्तर्वन्तीह दानानि सर्वाण्येव द्विजोत्तमाः ।।
एकं महाफलं ज्ञेयं विद्यादानमनन्तकम् ।। १४ ।।
विद्यां यथेष्टां पुरुषस्य दत्त्वा मन्त्रं शुभं वाप्यथ वापि शिल्पम् ।।
शिल्पस्य भाण्डं यदि वा द्विजेन्द्राः प्राप्नोति लोकं मनसा त्वभीष्टम्।।१५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मा० सं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु विद्यादानफलनिरूपणो नाम त्र्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः।।३०३।।
3.304
हंस उवाच ।।
ब्रह्मदेयां तु यः कन्यां पुरुषस्य प्रयच्छति ।।
सप्तातीतान्भविष्याँश्च स्वकुले सप्त मानवान् ।।१।।
तेन कन्याप्रदानेन तारयिष्यत्यसंशयम् ।।

लोकमाप्नोति च तथा दक्षस्येह प्रजापतेः ।। २ ।।
दत्त्वा दैवेन विधिना कुलं त्रिपुरुषं नरः ।।
समुद्धरति दुर्गेभ्यो दक्षलोकं च गच्छति ।।३ ।।
प्राजापत्येन विधिना दत्त्वात्मानं समुद्धरेत् ।।
महत्पुण्यमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।। ४ ।।
भूकरीन्द्राश्वदानानि गोदानञ्च तथैव च ।।
अन्तर्भवन्ति वै यस्मिन्किं दानमधिकं ततः ।। ५ ।।
दत्त्वा तां वर्णहीनाय घोरे तमसि मज्जति ।।
बहून्यब्दसहस्राणि तथैवाशुचिभुङ्नरः।।६।।
समवर्णाय यो दद्यात्स तूक्तफलभाग्भवेत ।।
दत्त्वा चाधिकवर्णाय द्विगुणां त्रिगुणां तथा ।। ७ ।।
द्विजपुत्रमनाथं यः संस्कुर्याद्यश्च कर्मभिः ।।
चूडोपनयनाद्यैश्च सोऽश्वमेधफलं लभेत् ।। ८ ।।
अनाथां कन्यकां दत्त्वा सदृशे वाधिके वरे ।।
द्विगुणं फलमाप्नोति कन्यादाने यदीरितम् ।। ९।।
विवाहे समनुप्राप्ते कृत्वौपकरणानि च ।।
नाकलोकमवाप्नोति कर्मस्वन्येष्वपि द्विजाः ।। 3.304.१० ।।
वस्त्रं पत्रमलङ्कारं विवाहार्थं प्रयच्छति ।।
महत्फलमवाप्नोति नाकलोके महीयते ।। ११ ।।
कन्यया सह यद्दत्तं द्रविणं वह्निमूलके ।।
सफलाद्द्विगुणं तस्य फलमुक्तं पुरातनैः ।। १२ ।।
कन्यादानादवाप्नोति दक्षलोकं नरोत्तमः ।।
विष्णुपूजासमं पुण्यं तत्पत्युः पूजया भवेत् ।। १३ ।।
विमानमारुह्य मनोभिरामं सुराङ्गनागीतविलासहृद्यम् ।।
प्राप्नोति लोकांस्त्रिदशोत्तमानां कन्याप्रदो नात्र विचारणास्ति ।।१४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मा० सं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु कन्यादानफलनिरूपणो नाम चतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३०४ ।।
3.305
हंस उवाच ।।
भूमिर्धात्री विधात्री च भूमौ सर्वं प्रतिष्ठितम् ।।
भूमिर्हि माता सर्वस्य सर्वकामप्रदा वरा ।। १ ।।
तदुद्भूतेन हविषा तृप्तिमायान्ति देवताः ।।
भूमिर्हि धारणी विप्रास्त्रैलोक्यस्य निगद्यते ।। २ ।।
भूमौ हि सर्वं भवति भूमौ सर्वं प्रतिष्ठितम् ।।

सर्वकामप्रदं ज्ञेयं भूमिदानं नरोत्तम ।। ३ ।।
हस्तमात्रां तु यो दद्याद्ध्रुवं पुरुषसत्तम ।।
तेनैव ध्रुवमाप्नोति भूमिदानफलं नरः ।। ४ ।।
यदुत्पन्नमथाश्नाति नरः संवत्सरं द्विजाः ।।
एकं गोचर्ममात्रं तु भुवः प्रोक्तं विचक्षणैः ।। ५ ।।
ब्राह्मणाय ततो दत्त्वा वसूनां लोकमाप्नुयात् ।।
शाकभूमिं ततो दत्त्वा लोकमाङ्गिरसं व्रजेत् ।। ६ ।।
आरामभूमिं दत्त्वा च मारुतं लोकमश्नुते ।।
जलाशयार्थं यो दद्याद्वारुणं लोकमाप्नुयात् ।। ७ ।।
यस्य दत्त्वा तु वेश्मार्थं तस्य देवस्य सोऽश्नुते ।।
यस्तत्र विद्यते नित्यं लोको द्विजवरा ध्रुवम् ।। ८ ।।
उद्यानभूमिं दत्त्वा च गन्धर्वैः सह मोदते ।।
रत्नाकरं तु वै दत्त्वा शक्रलोके महीयते ।।९।।
दत्त्वा कनकभूमिं च वह्निलोके महीयते ।।
अन्येषामाकरभुवं लोहानां यः प्रयच्छति ।। 3.305.१० ।।
तस्यापि मतिरुद्दिष्टा लोके हौताशने द्विजाः ।।
धान्याकरभुवं दत्त्वा नाकलोके महीयते ।। ११ ।।
अञ्जनाकरभूमिं तु यः प्रयच्छति वै द्विजाः ।।
पितृभिर्यमलोकस्थः पूज्यतेऽसौ नरोत्तमः ।। १२ ।।
लवणाकरभूमिं च सोमलोके महीयते ।।
शिम्बिसस्यप्ररोहां तु भुवं दत्त्वा नरोत्तमः ।। १३ ।।
साध्यानां लोकमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
इन्धनाकरभूमिं तु नासत्यैः सहितस्तथा।।१४।।
शूकधान्यभुवं दत्त्वा रुद्रलोके महीयते ।।
केदार भूमिं धर्मज्ञा यः प्रयच्छति धर्मतः ।। १५ ।।
स महत्पुण्यमाप्नोति ब्रह्मलोकं च गच्छति ।।
इक्षुभूमिं नरो दत्त्वा द्राक्षाभूमिमथापि च ।। १६ ।।
सोमलोकमवाप्नोति सर्वकामाँश्च विन्दति ।।
सोपरा तस्कराकीर्णा तथा व्याडवती च भूः।।१७।
न दातव्या द्विजश्रेष्ठा या च सन्धिषु वै द्विजाः ।।
गुल्मपुष्पप्रदां यस्तु लतां वा संप्रयच्छति।।१८।।
विमाने नन्दने सोऽथ क्रीडत्यप्सरसां गणैः।।
पुष्पदं फलदं वृक्षं दत्त्वा विप्राय भक्तितः।।१९।।

स्वर्गलोकपरिभ्रष्टो नगराधिपतिर्भवेत्।।
ब्राह्मणाय गृहं दत्त्वा वसूनां लोकमश्नुते।।3.305.२०।।
आराममथ सोद्यानं नन्दने क्रीडते वने।।
धनधान्ययुतं स्फीतं गृहोपकरणैर्युतम्।।२१।।
शय्यासनयुतं रम्यं गोजाश्वावियुतं तथा।।
गृहं दत्त्वा द्विजेन्द्राय तावत्स्वर्गमुपाश्नुते ।।२२।।
यावत्कल्पावसाने तु कल्पादौ पार्थिवो भवेत्।।
ग्रामप्रदः स्यान्नृपतिस्तथा ह्यशनदो नृपः ।। २३ ।।
समग्रवसुधेशः स्याच्चक्रवर्ती च राज्यदः ।।
स्वदत्तां परदत्तां वा न हरेत वसुन्धराम् ।। २४ ।।
भूमेरङ्गुलमात्रं तु हृत्वा नरकमृच्छति ।।
बहून्यब्दसहस्राणि धर्मेऽपि पुरुषो रतः ।। २५ ।।
विष्ठाकृमित्वमाप्नोति पितृभिः सहितस्तथा ।।
तस्माद्भूमिं न हिंसेत दद्यादेव विचक्षणः ।। २६ ।।
भूमिदानात्परं दानं नान्यल्लोकेषु विद्यते ।।
भूमिं युद्धजितां दद्याद्ब्राह्मणेषु महीपतिः ।। २७ ।।
परं राष्ट्रं समासाद्य प्राग्दत्तं नैव हिंसयेत् ।।
स्वराष्ट्रे परराष्ट्रे वा देवब्राह्मणसात्कृतम् ।। २८ ।।
चिरं नरकमाप्नोति हृत्वा भूमिपतिर्भुवम् ।।
दत्ता न हिंसनीया स्याद्रिपुणापि वसुन्धरा ।। २९ ।।
भूमिहर्ता परं दुःखं प्रेत्य चेह तथाश्नुते ।।
भूमिं क्रीत्वा तु यः कुर्याद्देवब्राह्मणसान्नरः ।। 3.305.३० ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति पुरुषोऽपि सुदारुणः ।।
षष्टिवर्षसहस्राणि स्वर्गे वसति भूमिदः ।। ३१ ।।
आच्छेत्ता चानुमन्ता च तावन्ति नरके वसेत् ।।
पक्वसस्यां वसुमतीं योऽलङ्कृत्य प्रयच्छति ।। ३२ ।।
कामगेन विमानेन ब्रह्मलोकं स गच्छति ।।
यथा भवति विप्रेन्द्राः फलं भूमौ पुनःपुनः ।। ३३ ।।
तथा भूमिकृतं दानं सस्यैरिव विवर्धते ।।
यस्तु राजा द्विजातिभ्यः सम्यग्भूमिं प्रयच्छति ।।
पुनस्तु जननं प्राप्य राजैव भुवि जायते ।। ३४ ।।
शस्त्रं भद्रासनं वस्त्रं नराश्ववरवारणाः ।।
भूमिदानस्य पुष्पाणि फलं स्वर्गः प्रकीर्तितः ।। ३५।।

संग्रामे ये हताः शूरास्तथा ये यज्ञयाजिनः ।।
वनेषु ये मृतास्ते च नातिक्रामन्ति भूमिदम् ।। ३६ ।।
नास्ति विष्णुसमस्त्राता नास्ति गङ्गासमा नदी ।। ३७।।
होममन्त्रस्तथा नास्ति महाव्याहृतिभिः समः ।।
गायत्रीसदृशो जप्यो यथा नास्ति द्विजोत्तमाः।।३८।।
अन्तर्जले तथा नास्ति मन्त्रोऽन्योऽप्यघमर्षणात् ।।
विधिर्मानसमो नास्ति तपो नानशनात्परम् ।।३९।।
गुरुर्मातृसमो नास्ति नास्ति भार्यासमः सखा ।।
नीचावमाननाद्दुःखाद्दुःखं नास्ति यथा परम् ।। 3.305.४० ।।
यथा च नास्ति लोकेषु सुखं शत्रुजयाधिकम्।।
चक्षुर्ज्ञानसमं नास्ति सुहृद्धर्मसमस्तथा ।। ४१ ।।
भूमिदानात्परं दानं तथा नास्ति द्विजोत्तमाः ।।
भूमिदानात्परं नास्ति विमानैः कामगैरिह ।। ४२ ।।
देवस्त्रीनृत्यबहुले वीणामुरजनादिते ।।
किंकिणीजालनिर्घोषे मनोरथफलद्रुमे ।।४३।।
मुख्याभिर्देवरामाभिर्वीज्यमानास्तु चामरैः।।
संगीयमाना गन्धर्वैः स्तूयमानास्तथैव च ।।४४।।
बहून्यब्दसहस्राणि देवभोगांस्तु ते नराः ।।
स्वर्गे भुक्त्वा यदा यान्ति मानुष्यं कालपर्ययात् ।।
भवन्ति सर्वभोगाढ्याः सर्वदुःखविवर्जिताः।।४५।।
विख्यातशब्दाश्च जनाभिरामाः प्रतप्तचामीकरभूषिताङ्गाः ।।
सुगन्धिगन्धैश्च तथानुलिप्ता भवन्ति लोके च सुखैरुपेताः ।।४६।।
इति श्रीविष्णुधमोत्तरे तृ० खं० मा० सं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु भूमिदानवर्णनो नाम पञ्चाधिकत्रिशततमोऽध्यायः।।३०५।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३०६-३१०

3.306
हंस उवाच।।
गावः पवित्रा मङ्गल्या गोषु लोकाः प्रतिष्ठिताः।।
तास्वायत्तानि यज्ञानि देवतातिथिपूजनम्।।१।।
बलन्तुष्टिश्च पुष्टिश्च तथा श्राद्धक्रिया द्विजाः।।
नासौ सम्पन्नमश्नाति यस्य धेनुर्न विद्यते।।।।
तस्मात्सर्वप्रदानानां गवां दानमनुत्तमम् ।।
हीनाङ्गीं क्षीरपां वृद्धां दुग्धदोहां निरिन्द्रियाम्।।३।।
व्याधितां विषमां व्यालां तथैव प्रपलायिनीम् ।।
मूल्यैस्तथाप्यसंशुद्धैर्हृताश्च द्विजपुङ्गवात्।।४।।
न दातव्या स्मृता धेनुर्दत्त्वा नरकमाप्नुयात् ।।
ब्राह्मणो यस्तु कुरुते गोरसानां तु विक्रयम्।।५।।
गवां च विक्रयं विप्रा विषमो यस्तथा गवाम्।।
अपात्रदोषयुक्तश्च न देया तस्य चाप्यथ।।६।।
नैका बहूनां दातव्या न द्वयोर्द्विजपुङ्गवाः।।
सा तु विक्रयमापन्ना दातुर्नरकदायिनी।।७।।
एकं पात्रमथासाद्य देयास्तु बहवः स्मृताः ।।
गवां प्रदाने यत्नेन परीक्ष्यो ब्राह्मणो भवेत् ।। ८ ।।
यथाकथञ्चिद् दत्त्वा गां धेनुं वाऽधेनुमेव वा ।।
अरोगामपरिक्लिष्टां दाता स्वर्गे महीयते ।।९।।
दत्त्वा वत्सतरीं विप्राः स्वर्गलोके महीयते ।।
गुर्विणीं च तथा दत्त्वा वसूनां लोकमश्नुते ।। 3.306.१० ।।
प्रसूयमानां तां दत्त्वा भूमिदानफलं लभेत् ।।
स्रवंत्यां च तथा दत्त्वा नन्दने मोदते नरः ।।११।।
श्वेतां दत्त्वा सोमलोके रक्तां दत्त्वा विभावसोः ।।
कृष्णां दत्त्वा तथा याम्ये नीलां दत्त्वा च वारुणे ।। १२ ।।
इन्द्रलोके तु शबलामिन्द्रलोके तु रोहिणीम् ।।
वातरेणुसवर्णां तु वायुलोके महीयते ।। १३ ।।
धूम्रवर्णां तथा दत्त्वा वसूनां लोकमश्नुते ।।
आषाढेन सवर्णान्तु लोकं वारुणमाप्नुयात् ।। १४ ।।
सुवर्णवर्णां कौबेरं ताम्रामाङ्गिरसं तथा ।।
पलालधूम्रवर्णाभां पितृलोकं तथैव च।।१५।।
शितिकण्ठाप्रदानेन वैश्वदेवमवाप्नुयात् ।।

गौरीं दत्त्वा भृगूणाञ्च वैराटाभां प्रजापतेः ।। १६ ।।
पाण्डुकम्बलवर्णाभां रुद्राणां लोकमाप्नुयात् ।।
शुक्लबिन्दुचितां कृष्णां गन्धर्वैः सह मोदते ।। १७ ।।
(कपिलाञ्च तथा दत्त्वा यथेष्टं लोकमाप्नुयात् ।।)
गावः प्रकृतिवर्णास्तु कपिलाः परिकीर्तिताः ।। १८ ।।
कृतन्तु वर्णवैचित्र्यं पूर्वं तासान्तु शम्भुना ।।
यथा तु गङ्गा सरितां धेनूनां कपिला तथा ।। १९ ।।
सायं प्रातश्च सततं होमकाले द्विजोत्तमाः ।।
गावो ददति वै हौम्यमृषिभ्यो नात्र संशयः ।। ३.३०६.२० ।।
दुष्कृतानि दुरिष्टानि दुर्गाणि विषमाणि च ।।
तरन्ति चैव पापेभ्यो धेनुदानेन मानवाः ।। २१ ।।
एकां गां दशगुर्दद्याद्दश दद्याच्च गोशती ।।
शतं सहस्रगुर्दद्यात्सर्वे तुल्यफला हि ते ।। २२ ।।
शतवर्षसहस्राणि तपस्तप्तं सुदुश्चरम् ।।
गोभिः पूर्वविसृष्टाभिर्गच्छेम श्रेष्ठतामिति ।। २३ ।।
लोकेऽस्मिन्दक्षिणानाञ्च सर्वा गा वयसोत्तराः ।।
भवे तानि च लिंप्येम दोषेणातिपरन्तपाः ।। २४ ।।
शकृत्तासां पवित्रार्थं कुर्वीरन्देवमानुषाः ।।
तथा सर्वाणि भूतानि स्थावराणि चराणि च ।। ।। २५ ।।
प्रदातारश्च गोलोकान्गच्छेयुरिति मानदाः ।।
एतद्धनं ददौ तासां सर्वमेव पितामहः ।। २६ ।।
सुरभिर्देवधेनुर्या तस्याः पुत्रत्वमागताः ।।
धर्मो वृषभरूपेण महादेवध्वजः स्मृतः ।। २७ ।।
दशधेनुप्रदानेन यथेष्टाङ्गतिमाप्नुयात् ।।
शतञ्च दत्त्वा धर्मज्ञः शक्रलोकमुपागतः ।। २८ ।।
कल्पावशेषं स सुखी मोदत्यप्सरसां गणैः ।।
दत्त्वा सहस्रं धेनूनां सर्वपापैर्विमुच्यते ।। २९ ।।
उक्ष्णां च ये प्रयच्छन्ति शतेन सह यूथपम् ।।
सर्वपापविनिर्मुक्तास्ते प्रयान्त्यमरावतीम् ।। ३.३०६.३० ।।
कल्पावशेषं त्रिदिवे सुखमुप्य नरोत्तमाः ।।
मानुष्ये धनसंयुक्ता भवन्ति सुखिनस्ततः ।। ३१ ।।
सहस्रेण गवां सार्धं ये प्रयच्छन्ति यूथपम् ।।
अलंकृतं यथाशक्त्या गोलोकं यान्ति ते नराः ।। ३२ ।।

उक्षाणमिन्द्रियोपेतं यस्तु दद्याद्द्विजातये ।।
दशधेनुफलं तस्य नात्र कार्या विचारणा ।। ३३ ।।
गोयुगं ये प्रयच्छन्ति सीरयूपयुतं द्विजाः ।।
सर्वकामसमृद्धस्य प्राप्नुवन्ति फलं नराः ।। ३४ ।।
गोभिश्चतुर्भिः संयुक्तं रथं दत्त्वा द्विजातये ।।
धान्यैर्वस्त्रैर्युतं शक्त्या शक्रलोकं व्रजन्ति ते ।। ३५ ।।
मानुष्यमासाद्य तथा भवन्ति वसुधाधिपाः ।।
शकटस्य प्रदानन्तु विना गोभिर्महाफलम् ।। ।। ३६ ।।
विशेषेण महाभागास्तस्य गोभिर्युतस्य च ।।
ससस्यं शकटं दत्त्वा नाकलोकं महीयते ।। ३७ ।।
दत्त्वा तु धेनुं होमार्थे ब्राह्मणायाहिताग्नये ।।
गोदानफलमाप्नोति होमदानफलं तथा ।। ३८ ।।
स्नपनार्थं तथा दत्त्वा धेनुं रुद्रसुरालये ।।
रुद्रलोकमवाप्नोति कुलञ्चैव समुद्धरेत् ।। ।। ३९ ।।
दत्त्वा सचैलं वृषभं महादेवालये नरः ।।
रुद्रलोकमवाप्नोति कुलमुद्धरते तथा ।। 3.306.४० ।।
धेनूनां कपिला श्रेष्ठा वृषभः श्वेत उच्यते ।।
श्वेतन्तु वृषभं दत्त्वा फलस्यानन्त्यमश्नुते ।। ४३ ।।
दधिक्षीरहितार्थाय वासुदेवसुरालये ।।
दत्त्वा गां मधुपर्कार्थं चानन्तं फलमाप्नुयात् ।। ४२ ।।।
गोप्रदानरता यान्ति गोलोकं मानवोत्तमाः ।।
सहाप्सरोभिर्मुदिता विमानवरमास्थिताः ।। ४३ ।।
अपामधस्ताल्लोको यो तस्योपरि महीधराः ।।
नागानामुपरिष्टाद्भूः पृथिव्युपरि मानवाः ।। ४४ ।।
मनुष्यलोकादूर्ध्वन्तु खगानां गतिरुच्यते ।।
आकाशस्योपरि रविर्द्वारं स्वर्गस्य तत्स्मृतम् ।। ।। ४५।।
देवलोकः परस्तस्माद्ब्रह्मलोकस्ततः परम्।।
तत्रोपरि गवां लोको विष्णुलोकस्ततः परम् ।।४६।।
एकस्त्वधो दुष्कृतिनां कर्मिणां पृथिवी मता।।
ब्राह्मे तपसि युक्तानां ब्रह्मलोकः सनातनः ।।४७ ।।
गवामेव हि गोलोको दुरारोहा हि सा गतिः ।।
एकान्तिनो विष्णुभक्ता विष्णुलोकं व्रजन्ति ते । ४८ ।।
गोप्रदानरता यांति गोलोकं सर्वकामदम् ।।

तत्र कामफला वृक्षा नद्यः पायसकर्दमाः ।। ४९ ।।
सुवर्णसिकताश्चान्या विमलाम्बुयुताः शुभाः ।।
यथाकामेप्सितास्तत्र भवन्ति शुभकर्मिणाम् ।। 3.306.५० ।।
देशा मनोहराः शुभ्रा देवारामविभूषणाः ।।
दिव्येन नृत्यगीतेन वादित्रेण मनोहराः ।। ५१ ।।
तत्रेप्सितानां कामानामाप्तिर्भवति नित्यदा ।।
हेमशृङ्गीं रूप्यखुरां मुक्तालांगूलभूषणाम् ।। ५२ ।।
अहताम्बरसंवीतां तथा कांस्योपदोहिनीम् ।।
त्रिरात्रं स्थंडिले सुप्त्वा त्रिरात्रं गोरसाशनः ।। ५३ ।।
तृप्तान्तु तर्पिते दत्त्वा वाससा संवृतां द्विजाः ।।
सदक्षिणां महाभागास्त्रिरात्रं गोरसैस्ततः ।। ५४ ।।
प्राणसंधारणं कृत्वा गवां लोके महीयते ।।
यावन्ति धेनुरोमाणि तावद्वर्षाणि मानवः ।। ५५ ।।
दत्तैवं कपिलां विप्राः प्राप्नोत्यभ्यधिकं फलम् ।।
सायं प्रातर्मनुष्याणामशनं देवनिर्मितम् ।। ५६ ।।
तत्रैककालमश्नन्तो द्वितीयादशनान्नरः ।।
यथोक्तविधिना दद्यात्क्रीत्वा तु कपिलां नरः ।। ५७ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
गवां लोकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकम् ।। ५८ ।।
अलंकृतां ततो दत्त्वा गोदानफलमाप्नुयात् ।।
अजामलंकृतां दत्त्वा वह्निलोके महीयते ।। ५९ ।।
तदेव लोकमाप्नोति दत्त्वाजं विधिवन्नरः ।।
वारुणं लोकमाप्नोति दत्त्वा च महिषीं नरः।।3.306.६०।।
महिषस्य प्रदानेन याम्ये लोके महीयते ।।
वारुणं लोकमाप्नोति दत्त्वोरभ्रं नरोत्तमः ।। ६१।
अविप्रदाता शतधा तदेव फलमश्नुते ।।
आरण्यपशुदानेन वायुलोके महीयते ।। ६२ ।।
एतदेव फलं प्रोक्तं प्रदानेन च पक्षिणाम् ।।
शस्त्रपिण्डकि जालादिरुदकादानतस्तथा ।। ६३ ।।
गोरसानां प्रदानेन तृप्तिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
तत्र वाश्वयुजे मासे यस्तु दद्याद्द्विजातिषु ।। ६४ ।।
आरोग्यं महदाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।।
तथा दध्नः प्रदानेन मङ्गलान्याप्नुते सदा ।। ६५ ।।

क्षीरदस्तृप्तिमाप्नोति सर्वदुःखैर्विमुच्यते ।।
क्षीरेण स्नपनं कृत्वा हरस्य प्रयतो नरः ।। ६६ ।।
मनोऽभितापनिर्मुक्तो रुद्रलोके महीयते ।।
परमान्नप्रदानेन कामानाप्नोति शाश्वतान्।। ६७ ।।
मासि मासि तु रेवत्यां ब्राह्मणान्घृतपायसम् ।।
सदक्षिणं भोजयित्वा रूपमाप्नोत्यनुत्तमम् ।। ६८ ।।
आज्यन्तेजः समुद्दिष्टं चाज्यं पापहरं परम् ।
आज्यं सुराणामाहारश्चाज्ये लोकाः प्रतिष्ठिताः ।। ६९ ।।
आज्येन लिङ्गस्नपनं नरः कृत्वा तु शूलिनः ।।
सर्वदुःखविनिर्मुक्तो रुद्रलोके महीयते ।। 3.306.७० ।।
अलक्ष्मीशमनं प्रोक्तं घृतस्नानं तथा द्विजाः ।।
कल्यमुत्थाय यो गव्यघृते मुखमथात्मनः । ७१ ।।
पश्यते स जहात्येव कृत्वा पापमहर्निशम् ।।
अलक्ष्मीर्नश्यते चास्य क्षिप्रमेषा करीषिणी ।। ७२ ।।
घृतदानान्नरो याति स्वर्गलोकमसंशयम् ।।
मासे चाश्वयुजे नित्यं घृतं यस्तु प्रयच्छति ।। ७३ ।।
कल्यमुत्थाय विप्रेभ्यः प्रीणयेच्च तथाश्विनौ ।।
स रूपं महदाप्नोति तथा रोगैश्च मुच्यते ।।
एवं महाफलं दानं गोरसानां तथा गवाम् ।। ७४ ।।
प्रयच्छते यः कपिलां सचैलां कांस्योपदोहां कनकाग्रशृङ्गीम् ।।
तैस्तैर्गुणैः कामदुघा च भूत्वा नरं प्रदातारमुपैति सा गौः ।। ७५ ।।
यावन्ति रोमाणि भवन्ति धेन्वास्तावत्फलं प्राप्नुते गोप्रदाता ।।
पुत्रांश्च पौत्रांश्च कुलञ्च सर्वमासप्तमं तारयते परत्र।।७६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीये खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु गोदानफलनिरूपणो नाम षडधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३०६ ।।
3.307
हंस उवाच ।।
घृतधेनुप्रदानञ्च निबोधत द्विजोत्तमाः ।।
गव्यस्य सर्पिषः कुम्भं पूर्णन्तु परिकल्पयेत् ।।१।।
कलशञ्च तथा पूर्णन्तस्या वत्सं प्रकल्पयेत् ।।
कांस्यापिधानसच्छन्नसितवस्त्रयुतन्तथा ।। २ ।।
हिरण्यगर्भौ कर्तव्यावनुलिप्तौ च बाह्यतः ।।
इक्षुयष्टिमयान्पादान्खुरान्रूप्यमयाँस्तथा ।। ३ ।।
सौवर्णे चाक्षिणी कार्ये शृङ्गे चागुरुकाष्ठजे ।।

सप्तधान्यश्च कर्तव्ये तस्य पार्श्वे पृथक्कृते ।। ४ ।।
तस्य पट्टं च कर्तव्यं कम्बलं च द्विजोत्तमाः ।।
कुर्यात्तुरुष्करं दूरे प्राणे हेममयांस्तनान् ।। ५ ।।
तद्वच्छर्करया जिह्वां गुडक्षीरमयं मुखम् ।।।
क्षौमसूत्रेण लांगूलं रोमाणि सितसर्षपैः ।। ६ ।।
ताम्रपत्रमयं पृष्ठं कुर्याच्छ्रद्धासमन्वितः ।।
एतद्विरचनं कृत्वा घृतक्षीराभिषेचनैः ।। ७ ।।
हरिर्घृतार्चिषेत्येवं नाम्ना सम्पूजयेद्विभुम् ।।
ततस्तु गन्धपुष्पान्नधूपवस्त्रादिभिर्नरः ।। ८ ।।
घृतेन दीपं दद्याच्च तथैव च घृतं दिशः ।।
होमं विप्रा यदा धेनुं दद्याद्विप्राय शक्तितः ।। ९ ।।
घृताची प्रीयते विप्रं कल्पयित्वा घृतार्चिषम् ।।
एकरात्रञ्च तां दत्त्वा घृताहारी भवेन्नरः ।। ।। 3.307.१० ।।
विमुक्तः सर्वपापेभ्यो लोकमाप्नोति शाश्वतम् ।।
अनेन विधिना स्नात्वा सोपवासो नरः शुचिः ।। ११ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
विमानेनार्कवर्णेन गवां लोके महीयते ।। १२।।
घृतक्षीरवहा सद्यो यत्र पायसकर्दमाः ।।
यत्र कामफला वृक्षा यत्र सिद्धिस्तु मानसी ।। १३ ।।
गन्धर्वाप्सरसां यत्र सततं गीतनर्तनम् ।।
तत्रास्ते सुचिरं लोके यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।। १४ ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगः शीलेन रूपेण धनेन युक्तः ।।
मनोभिरामः प्रमदाप्रियश्च धनान्वितः सर्वसुखोपपन्नः ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेय वज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु घृतधेनुकल्पवर्णनो नाम सप्ताधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३०७ ।।
3.308
।। हंस उवाच ।।
तिलधेनुं प्रवक्ष्यामि सर्वपापभयापहाम् ।।
धेन्वाकारान्तु तां कुर्यादाविके कम्बले बुधः ।। १ ।।
तिलषोडशभिः प्रस्थैश्चतुर्भिर्वत्समेव तु ।।
तिलप्रसारणं कुर्याद्धेन्वा धेनुप्रमाणतः ।। २ ।।
ततस्तु रचयेद्धेनुं रत्नैर्वक्ष्याम्यहं द्विजाः ।।
हेमशृङ्गीं रूप्यखुरां गन्धघ्राणवतीं शुभाम् ।। ३ ।।
मिष्टान्नजिह्वां कुर्वीत गुडास्यां सूत्रकम्बलाम् ।।

इक्षुपादां ताम्रपृष्ठां कुर्यान्मुक्ताफलेक्षणाम् ।। ४ ।।
प्रशस्तपत्रश्रवणां फलदन्तवतीं शुभाम् ।।
स्रग्दामपुष्पां कुर्वीत नवनीतस्तनान्विताम् ।। ५ ।।
फलैर्मनोहरैर्भक्ष्यैर्मणिमुक्ताफलान्विताम् ।।
शुभ्रवस्त्रयुगच्छन्नां चारुच्छत्रसमन्विताम् ।। ६ ।।
कांस्योपदोहनां कृत्वा वासुदेवन्तु पूजयेत् ।।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।। ७ ।।
जुहुयाच्च तिलानेव नाम्ना तस्यैव मानवः ।।
तमेव प्रीणयेद्दद्याद्धेनुन्तामाहिताग्नये ।। ८ ।।
त्रिरात्रं यस्तिलाहारस्तिलधेनुं प्रयच्छति ।।
दत्त्वैकरात्रञ्च पुनस्तिलानत्ति द्विजोत्तमाः ।। ९ ।।
चान्द्रायणादभ्यधिकं शस्तन्तत्तिलभक्षणम् ।।
सर्वपापविनिर्मुक्तः पितरं सपितामहम् ।। 3.308.१० ।।
तस्यापि पितरं चैव तारयेद् दुष्कृतान्नरः ।।
आत्मानं पुत्रपौत्रांश्च प्रपौत्रमपि तारयेत् ।। ११ ।।
सुहृदं वाप्यथोद्दिश्य तिलधेनुप्रदो नरः ।।
तारयेद् दुष्कृतात्तञ्च यमुद्दिश्य प्रयच्छति ।। १२ ।।
यश्च गृह्णाति विधिवद्दीयमानाञ्च पश्यति ।।
सोऽपि पापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते ।। १३ ।।
महापातकसंयुक्तो युक्तो यश्चोपपातकैः ।।
तिलधेनुप्रदानेन सोऽपि पावनमाप्नुयात् ।। १४ ।।
सलोकमासाद्य नरो वसूनान्तत्रापि भुक्त्वा त्रिदशेन्द्रभोगान्।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो धनान्वितो रूपसुखोपपन्नः ।।१५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु तिलधेनुदानविधिवर्णनो नामाष्टोत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३०८ ।।
3.309
हंस उवाच ।।
जलधेनुं प्रवक्ष्यामि प्रीतये जलशायिनः ।।
जलकुम्भं द्विजश्रेष्ठाः सुवर्णरजतान्वितम् ।। १ ।।
कल्पयेद्रत्नगर्भञ्च स्थापयेत्तं यवोपरि ।।
सर्वधान्यैस्तथा ग्राम्यैः समन्तात्परिवारयेत् ।। २ ।।
सितवस्त्रयुगच्छन्नं दूर्वापल्लव शोभितम् ।।
कुष्ठमांसीमुरोशीरवालुकामलकैर्युतम् ।। ३ ।।
प्रियङ्गुपत्रसहितं सितयज्ञोपवीतिनम् ।।

सच्छत्रोपानहञ्चैव सोष्णीषं परिकल्पयेत् ।। ४ ।।
तिलपात्रैर्युतं कृत्वा सहिरण्यैश्चतुर्दिशम् ।।
दध्योदनयुतेनाथ पात्रेण स्थगितं मुखे।। ५ ।।
कल्पयेदेवमेवन्तु वारिधानीं तु वत्सकम् ।।
उपोषितः समभ्यर्च्य देवेशं जलशायिनम् ।। ६ ।।
पुष्पधूपोपहारैस्तु यथाविभवमाश्रितः ।।
अहताम्बरवीताय दद्याद्विप्राय भक्तिमान्।। ७ ।।
जलशायी जगद्योनिः प्रीयतां मम केशवः ।।
इति चोच्चार्य तं दद्यात्प्रीणयेच्च द्विजोऽपि तम्।।८।।
अहोरात्रोषितो दद्याद्यथाविधि मयेरितम् ।।
अपक्वान्नाशिना स्थेयमहोरात्रमतः परम् ।। ९ ।।
अनेन विधिना दत्त्वा जलधेनुं द्विजोत्तमान् ।।
सर्वाह्लादमवाप्नोति कामानाप्नोति शाश्वतान् ।।3.309.१०।।
मोक्षमाप्नोति सर्वेभ्यस्तपोभ्यः स तथा नरः ।।
सौभाग्यं महदाप्नोति रूपञ्च परमं तथा ।।११।।
पुरुषः स तथा याति यस्य यस्य च दर्शनम् ।।
करोति परमाह्लादं तस्य तस्य द्विजोत्तमाः ।। १२ ।।
नित्याभितृप्तो भवति तथैव च निरामयः ।।
सर्वबाधाप्रशमनं प्राप्नोति गतकल्मषः ।। ।। १३ ।।
वारुणं लोकमाप्नोति सकृद्दाता द्विजोत्तमः ।।
दत्त्वा तामसकृद्विप्रा लोकमाप्नोति वैष्णवम् ।। १४ ।।
आह्लादहेतोः परमं पवित्रं दानं मयेदं कथितं द्विजेंद्राः ।।
धन्यं यशस्यं दुरितापहारि कामप्रदं लोकहितं प्रशस्तम्।।१५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु जलधेनुवर्णनो नाम नवोत्तरत्रिशततमोऽध्यायः।।३०९।।
3.310
हंस उवाच ।।
सुवर्णमुत्तमं रत्नं धनानामपि चोत्तमम्।।
लोहानामुत्तमञ्चैव सर्वेषामपि चोत्तमम्।।१।।
अग्नेरपत्यं प्रथमं पवित्रं मङ्गलं परम्।।
धारणात्सर्वपापघ्नं दातुस्त्रिदशलोकदम्।।२।।
मुकुटैः कुण्डलैर्हारैः केयूरैरङ्गदैस्तथा।।
धार्यते यत्सदा देवैः पवित्रत्वाद्द्विजोत्तमाः।।३।।
जाम्बूनदं तद्देवानामिन्द्रगोपकसन्निभम् ।।

पितॄणाञ्चन्द्ररश्म्याभं दैत्यानां शबलोपमम् ।। ४।।
नागानां तच्छुकाभं स्यान्नारीणां पीतमुच्यते ।।
दत्त्वा कृष्णलमात्रन्तु नरः पापात्प्रमुच्यते।।५।।
दत्त्वा च माषकं तस्य पुण्यं फलमुपाश्नुते ।।
सुवर्णमाषकं दत्त्वा सूर्यस्योदयनं प्रति ।। ६ ।।
हुत्वाग्निं सर्वपापेभ्यो मोक्षमाप्नोत्यसंशयम् ।।
त्रेताग्निव्रतमेतत्तु कीर्तितं तस्य नित्यदा ।। ७ ।।
दिनमध्यगते सूर्ये हुत्वाग्निं यः प्रयच्छति ।।
तस्याग्निनित्यदाने च महत्फलमुदाहृतम् ।। ८ ।।
सूर्यस्यास्तमये वह्निं हुत्वा तद्वै प्रयच्छति ।।
पुण्यं महत्समाप्नोति नित्यदानेन वै द्विजाः ।। ९ ।।
त्रिसन्ध्यं कनकं यस्तु हुत्वा वह्निं प्रयच्छति ।।
न स लिप्येत पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा ।। 3.310.१० ।।
सकृत्कृष्णलदानेन स्वर्गे वर्षं सुखी वसेत् ।।
तथा च पञ्चवर्षाणि स्वर्गे दत्त्वैव माषकम् ।। ११ ।।
यः सुवर्णं सुवर्णस्य ब्राह्मणाय प्रयच्छति ।।
निर्दोषः स्यात्स नाके तु मोदत्यब्दशतं ध्रुवम् ।। १२ ।।
आत्मतुल्यं सुवर्णस्य यः प्रयच्छति वै द्विजाः ।।
सर्वपापविनिर्मुक्तो यथेष्टाङ्गतिमाप्नुयात् ।। १३ ।।
ब्रह्मघ्नो वा सुरापो वा स्तेनो वा गुरुतल्पगः ।।
सर्वपातकयुक्तोऽपि तेन दानेन मुच्यते ।। १४ ।।
श्रद्धानामुत्तमञ्चैतद्दानानामुत्तमोत्तमम् ।।
रुक्मं दत्त्वा ब्राह्मणाय सुखी सर्वत्र जायते ।। १५ ।।
चिरान्नाकपरिभ्रष्टो रूपसौभाग्यसंयुतः ।।
तासां कुले तु सुस्फीते गुणैः सर्वैर्युतो नरः ।। १६ ।।
रुक्मपात्रप्रदानेन पुत्री भवति मानवः ।।
सर्वेषामेव कामानां यशसस्त्रिदिवस्य च ।। १७ ।।
रूप्यदो रूपमाप्नोति भोगमाप्नोति ताम्रदः ।।
लोहारकूटयोर्दानात्कुप्यमाप्नोत्यसंशयम् ।। १८ ।।
त्रपुसीसकयोर्दानाद्वह्निवृद्धिमवाप्नुयात् ।।
यथेष्टं लोहपात्रञ्च यः प्रदद्याद्द्विजातये ।। १९ ।।
पात्रं भवति कामानां विशेषश्चास्य लोहतः ।।
शिल्पभाण्डानि यो दद्याल्लोहानि विधिवद्द्विजाः ।। 3.310.२० ।।

विद्यादानफलं तस्य कथितं नात्र संशयः ।।
चर्मदाता नरो नित्यं रक्षां समधिगच्छति ।। २१ ।।
आयुधानां प्रदानेन रिपुनाशमवाप्नुयात् ।।
राजलिङ्गप्रदानेन राजा भवति भूतले ।। २२ ।।
रत्नानां च प्रदानेन राजैवेह प्रजायते ।।
रत्नदानस्य यल्लोकं तद्भुक्त्वा सुचिरं द्विजाः ।। २३ ।।
वज्रदः शक्रलोकन्तु पद्मरागप्रदो रवेः ।।
सद्यो मरकतं दत्त्वा विष्णुलोके महीयते ।। २४ ।।
मुक्ताफलप्रदानेन वारुणं लोकमश्नुते ।।
वैदूर्यस्य प्रदानेन द्वीपानां सप्त मोदते ।। २५ ।।
रत्नान्यन्यानि दत्त्वा च राजराजस्य च द्विजाः ।।
सर्वेषामेव रत्नानां कनकं श्रेष्ठमुच्यते ।। २६।।
धारणं कीर्तनं दानं कनकस्य प्रशस्यते ।।
दुःस्वप्रशमनं दानं दुरिष्टस्य च नाशनम् ।। २७ ।।
परं पापहरं ज्ञेयमलक्ष्मीशमनं तथा ।।
दत्त्वा सुवर्णं लोकेषु यथेष्टेषु च मोदते ।।२८।।
विमानेनार्कवर्णेन हंसयुक्तेन भास्वता ।।
देवरामागणाढ्येन कामगेन विहायसा।।।।।
भुक्त्वा दिवि चिरं भोगान्मानुष्ये सुखमाप्नुयात् ।।
अग्नेरपत्यं प्रथमं सुवर्णं भूर्वैष्णवी ब्रह्मसुताश्च गावः ।।
सर्वं हि दत्तं भवतीह तेन यः काञ्चनं गाञ्च महीञ्च दद्यात् ।। 3.310.३० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु सुवर्णदानविधिनिरूपणो नाम दशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३१० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३११-३१५

3.311
हंस उवाच ।।
नरस्त्वासनदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति ।।
शय्यादानेन चाप्नोति भार्यां ब्राह्मणसत्तमाः ।। १ ।।
दत्त्वा द्विजाय शयनं स्वास्तीर्णं सोत्तरच्छदम् ।।
कुले महति सम्भूतां रूपद्रविणसंयुताम् ।।२।।
तथा पक्षवतीं भव्यां प्राप्नोति वशगां तथा ।।
अनेनैव प्रदानेन भार्या पतिमवाप्नुयात् ।। ३ ।।
वितानकप्रदानेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
छत्रदश्च तथा विप्रा नात्र कार्या विचारणा ।। ४।।
छत्रं शतशलाकं तु दत्त्वैवातपवारणम् ।।
सर्वतापविनि र्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते ।। ५ ।।
याम्यं मार्गं तथा याति सुखेन द्विजसत्तमाः ।।
उपानहे तथा दत्त्वा श्लक्ष्णे स्नेहसमन्विते ।। ६ ।।
रथमश्वतरी युक्तं त्रिदिवं प्रतिपद्यते।।
सर्वपापविनिर्मुक्तो याम्यमार्गं सुखं व्रजेत् ।। ७ ।।
तालवृन्तप्रदानेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
पादुकानां प्रदानेन गतिमाप्नोति शोभनाम् ।। ८ ।।
पादपीठप्रदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति ।।
स्थानमेव तथाप्नोति दण्डं दत्त्वा द्विजातये ।। ९ ।।
यज्ञोपवीतदानेन वस्त्रदानफलं लभेत् ।।
उष्णीषदानस्य तथा फलमेतदुदाहृतम् ।। 3.311.१० ।।
दन्तकाष्ठप्रदानेन सौभाग्यं महदाप्नुयात् ।।
मृत्तिकायाः प्रदानेन शुचिः सर्वत्र जायते ।। ११ ।।
शौचस्नानोदकं दत्त्वा विरोगस्त्वभिजायते ।।
रोगनाशमवाप्नोति तथाभ्यङ्गप्रदः सदा ।। १२ ।।
तथैवौषधदानेन रोगनाशमुपाश्नुते ।।
स्थानीयानि सुगन्धीनि दत्त्वा सौभाग्यमश्नुते ।। १३ ।।
अनुलेपनदानेन रूपवानभिजायते ।।
कायाग्निदीप्तं प्राकाश्यं गतिञ्चैव तथोत्तमाम् ।। १४ ।।
यस्तु संसाधनार्थाय ब्राह्मणाय प्रयच्छति ।।
स याति वह्निसालोक्यं शत्रुनाशं च विन्दति ।। १५ ।।
तैजसानि तु पात्राणि दत्त्वा सलवणानि च ।।

पात्रतामेति कामानां लावण्यं चाप्नुयान्महत् ।। १६ ।।
तैजसानि तु पात्राणि सतैलानि प्रयच्छतः ।।
आरोग्यमुत्तमं प्रोक्तं लावण्यमपि चोत्तमम् ।। १७ ।।
तैजसानि तु पात्राणि समधूनि प्रयच्छतः ।।
लावण्यमुत्तमं प्रोक्तं सौभाग्यमपि चोत्तमम् ।। ।। १८ ।।
नरश्चन्दनदानेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
तथैवागुरुदानेन यशसा भुवि राजते ।। १९ ।।
सौभाग्यकारकं प्रोक्तं प्रदानं कुङ्कुमस्य तु ।।
तथा कर्पूरदानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। 3.311.२० ।।
मृगचर्मप्रदानेन यशसा भुवि राजते ।।
दत्त्वा जातीफलं विप्राः सफलां विन्दते क्रियाम् ।। ।। २१ ।।
स्नानानां मुखवासानां धूपानां च प्रदायकाः ।।
लोके प्रयान्ति प्रियतां भवन्ति च सुगन्धिनः ।। २२ ।।
दत्त्वा पूगफलान्विप्राः सफलां विन्दते क्रियाम् ।।
ताम्बूलस्य प्रदानेन सौभाग्यमपि विन्दति ।। २३ ।।
समुद्रजानां भाण्डानां शङ्खादीनां प्रदायकः ।।
पात्री भवति कामानां यशसश्च न संशयः ।। २४ ।।
कङ्कतस्य प्रदानेन परां वाचं प्रमुञ्चति ।।
शय्याप्रदानो लोकेषु तथा स्थानकरं परम् ।। २५ ।।
अर्थिने यदभीष्टं स्यात्स्वल्पं वा यदि वा बहु ।।
तद्दत्त्वा पुण्यमाप्नोति राजसूयाश्वमेधयोः ।। २६ ।।
किम्च्छिकैः पूजकैर्ब्राह्मणानां लोकं गत्वा ब्रह्मणो ब्राह्मणेभ्यः ।।
देवैर्विप्रैः पूज्यमानः सुखी स्यात्तस्माद्देयं प्रार्थितं ब्राह्मणेभ्यः ।। २७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतास्वनेकवस्तुदानप्रशंसावर्णनो नामैकादशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३११ ।।
3.312
।। हंस उवाच ।। ।।
नृवाहान्पुरुषो यस्तु द्विजे सम्यक्प्रयच्छति ।।
अश्वमेधफलं तस्य कथितं द्विजसत्तमाः ।। १ ।।
शिबिकायाः प्रदानेन वह्निष्टोमफलं तथा ।।
दासं कर्मकरं दत्त्वा गोसवस्य फलं लभेत् ।। २ ।।
स याति शक्रसालोक्यं यस्तु योधं प्रयच्छति ।।
यस्तु कर्मकरीं दासीं ब्राह्मणाय प्रयच्छति ।। ३ ।।
लोकास्तु सुभगास्तस्य वसूनां समुदाहृताः ।।

तरुणीं रूपसम्पन्नां दासीं यस्तु प्रयच्छति ।। ४ ।।
सोप्सरोभिर्मुदायुक्तः क्रीडते नन्दने वने ।।
उष्ट्रं वा गर्दभं विप्रा यो यच्छति द्विजातये ।।५।।
अलकां स समासाद्य यक्षेन्द्रैः सह मोदते ।।
दानानामुत्तमं प्रोक्तं प्रदानं तुरगस्य तु ।।६ ।।
वडवायाः प्रदानेन तथा बहुफलं स्मृतम् ।।
तुरङ्गं ये प्रयच्छंति सूर्यलोकं व्रजन्ति ते ।। ७ ।।
यावन्ति तस्य रोमाणि तावद्वर्षशतानि च ।।
शुक्लं तुरङ्गमं दत्त्वा फलं दशगुणं लभेत् ।। ८ ।।
गौर्यथा कपिला श्रेष्ठा तथैव तुरगस्य तु ।।
तुरङ्गमं सपर्याणं सालङ्कारं प्रयच्छति ।। ९ ।।
पुण्डरीकफलं प्रोक्तं नात्र कार्या विचारणा ।।
चतुर्भिस्तुरगैर्युक्तं सर्वोपकरणैर्युतम् ।। 3.312.१० ।।
रथं द्विजाये दत्त्वा राजसूयफलं लभेत् ।।
प्रदाय करिणीं सम्यगेतदेव फलं लभेत् ।। ११ ।।
कुञ्जरस्य प्रदानेन स्वर्गलोके महीयते ।।
राजा भवति लोकेस्मिन्यशोविक्रमसंयुतः ।। १२ ।।
सुवर्णकक्ष्यं मातङ्गं दत्त्वा विप्राय वै द्विजाः ।।
राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलं विन्दत्यसंशयम्।। १३ ।।
चतुर्भिः कुञ्जरैर्युक्तं रथं दत्त्वा द्विजातये ।।
समग्रभूमि दानस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् ।। १४।।
भूमिः सशैला सवना सतोया दत्ता हि लोके भवतीह तेन ।।
इष्टाँश्च लोकान्पुरुषः प्रयाति सम्पूज्यमानस्त्रिदशैर्महात्मा ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु वाहनदानविधिवर्णनो नाम द्वादशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३१२ ।।
3.313
हंस उवाच ।।
दानानामुत्तमं लोके वस्त्रदानं प्रकीर्तितम् ।।
वासो हि सर्वदैवत्यं सर्वप्रायोज्यमश्नुते ।।१ ।।
वस्त्रदाता सुवेशः स्याद्रूपद्रविणसंयुतः ।।
युक्तो लावण्यसौभाग्यैर्विरोगश्च तथा द्विजाः ।। २ ।।
नीलं रक्तं तथा जीर्णं न देयं ब्राह्मणस्य तु ।।
देयं वरञ्चाङ्गिरसं क्षौमं दत्त्वा बृहस्पतेः ।।३।
दत्त्वा कार्पासिकं वस्त्रं स्वर्गलोके महीयते ।।

दत्त्वा सरोमं तदपि फलं दशगुणं भवेत् ।। ४।।
आविकं वसनं दत्त्वा भृगूणां लोकमाप्नुयात् ।।
छागं दत्त्वा चाङ्गिरसं क्षौमं दत्त्वा बृहस्पतेः ।। ५ ।।
वसूनां लोकमाप्नोति कुशकौशेयवाससी। ।।
क्रिमिजञ्च ततो दत्त्वा सोमलोके महीयते ।। ६ ।।
अग्निष्टोममवाप्नोति दत्त्वैव मृगलोमिकाम् ।।
दत्त्वा वल्कलजं वासो वसूनां लोकमाप्नुयात् ।। ७ ।।
सुमेरकदल्यादीनां दत्त्वा चैव तथाजिनम् ।।
वारवाणं शिरस्त्राणं हस्तत्राणं तथैव च ।। ८ ।।
पादत्राणं च ददतः पृथग्यफलं स्मृतम् ।।
वस्त्रदानं पवित्रन्तु पितॄणामपि तारणम् ।।९।।
कौसुंभरक्तं दत्त्वा तु सौभाग्यं महदाप्नुयात् ।।
दानात्कुङ्कुमरक्तस्य लावण्यं महदाप्नुयात् ।।3.313.१० ।।
रङ्गैरन्यैरनीलैश्च रक्तं दत्त्वा सुखी भवेत् ।।
यथायथा तु वस्त्रस्य भवतीह महर्घता ।। ११ ।।
यथायथा शुभ्रता च तथा पुण्यफलं लभेत्।।
अन्येषामपि दानानामेतदेव प्रकीर्तितम् ।। १२ ।।
सर्वदो वस्त्रदः प्रोक्तो यतः सर्वत्र वस्त्रवान् ।।
पूजामाप्नोति धर्मज्ञास्तद्धि तस्माद्विशिष्यते ।। १३ ।।
वस्त्रदः सुचिरं कालं भुक्त्वा देवसुखान्दिवि ।।
विमानेनार्कवर्णेन हंसयुक्तेन भास्वता ।। १४ ।।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगः शौचान्वितः सौख्यपरो विनीतः ।।
जनाभिरामश्च तथा सुवेशः पूज्यश्च लोके विदुषां सदैव ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे भार्कण्डेयवज्र संवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु वस्त्रदानप्रशंसावर्णनो नाम त्रयोदशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३१३ ।।
3.314
हंस उवाच ।।
धान्यानामुत्तमं दानं कथितं द्विजपुङ्गवाः ।।
धान्येभ्योऽपि परं धान्यं रक्तशालिः प्रकीर्तितः ।। १ ।।
रक्तशालिं नरो दत्त्वा सूर्यलोके महीयते ।।
दत्त्वा तथा सुगन्धाँश्च गन्धर्वैः सह मोदते ।। २ ।।
कलमानां प्रदानेन शक्रलोके महीयते ।।
महाशालेः प्रदानेन वसूनां लोकमाप्नुयात् ।। ३ ।।
काष्ठशालिं तथा दत्त्वा अलकायां प्रसीदति ।।

व्रीहीनां चान्यधान्यानां दानात्स्वर्गमवाप्नुयात् ।। ४ ।।
यव प्रदानेन नरः शक्रलोके महीयते ।।
तथा गोधूमदानेन वसूनां लोकमाप्नुयात् ।। ५ ।।
प्रियो भवति लोकस्य प्रियङ्गुं यः प्रयच्छति ।।
ददाति यस्तु श्यामाकं तस्य प्रीयन्ति देवताः ।। ६ ।।
अन्येषां शूकधान्यानां प्रदानाभिरतो नरः ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।। ७ ।।
मुद्गदः शक्रलोकन्तु यमलोकन्तु माषदः ।।
यथेष्टं लोकमाप्नोति तथा विप्रास्तिलप्रदः ।। ८ ।।
षष्टिकानां प्रदानेन लोकं नैर्ऋतकं लभेत् ।।
सचीणचणकं दत्त्वा लोकं वारुणमाप्नुयात् ।। ९ ।।
वायव्यञ्च मसूराणि राजमाषाणि धानदम् ।।
अन्येषां शिंबिधान्यानां दानात्स्वर्गमवाप्नुयात् ।। 3.314.१० ।।
इक्षुमृद्वीकयोर्दानात्परं सौभाग्यमाप्नुयात् ।।
गुडप्रदस्तथारोग्यं सितादः काममीप्सितम् ।। ११ ।।
फाणितस्य प्रदानेन परां तृप्तिमवाप्नुयात् ।।
खण्डप्रदश्च सौभाग्यं सर्वान्कामान्मधुप्रदः ।। १२ ।।
घृतदो जीवितं दीर्घं चारोग्यं तैलदस्तथा।।
सर्वान्कामानवाप्नोति लवणं यः प्रयच्छति ।। १३ ।।
सक्तुदस्तृप्तिमाप्नोति सिकतादस्तथा श्रियम् ।।
अकीर्तितानामन्येषां दानात्स्वर्गमवाप्नुयात् ।। १४ ।।
पक्वान्नदानात्फलदं नृलोके शुष्कान्नमुक्तं हि तदाप्य यस्मात्।।
यजन्ति यज्ञैः सततं द्विजेन्द्रास्तस्माच्च तत्पुण्यतमं प्रदिष्टम् ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु धान्यदानप्रशंसा नाम चतुर्दशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३१४ ।।

3.315

।। हंस उवाच ।।

सर्वेषामेव दानानामन्नदानं विशिष्यते ।।
अन्नदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ।।१।।
नात्र पात्रपरीक्षा स्यान्न कालनियमस्तथा ।।
न च देशः परीक्ष्योऽत्र देयमन्नं सदैव तत्।।२।।
श्वभ्यश्च श्वपचेभ्यश्च पतितेभ्यस्तथैव च ।।
क्रिमिकीटपतङ्गानां देयमन्नं सदैव तु ।।३।।
अन्नं हि जीवितं लोके प्राणाश्चान्ननिबन्धनाः ।।

अन्नदः प्राणदो लोके सर्वदश्च तथान्नदः ।। ४।।
भुक्त्वा तथा च यस्यान्नं सन्ततिः स्याद्द्विजोत्तमाः ।।
ज्ञातव्यं ब्राह्मणश्रेष्ठा यस्यान्नं तस्य सन्ततिः।।५।।
दातव्यं सर्ववर्णेभ्यो भोक्तव्यं ब्राह्मणस्य च ।।
यस्यान्नेनोदरस्थेन ब्राह्मणो म्रियते द्विजाः ।।६।।
तान्तु योनिमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
भक्ष्यदः स्वर्गमाप्नोति शक्रलोकन्तु भोज्यदः ।। ७ ।।
लेह्यदोप्सरसां लोकं वसूनामपि चोष्यदः ।।
वारुणं लोकमाप्नोति तथा पानप्रदो नरः ।। ८ ।।
पानकानि सुगन्धीनि शीतलानि प्रयच्छतः ।।
सर्वकामसमृद्धः स्यान्नात्र कार्या विचारणा ।। ९ ।।
परमान्नप्रदानेन तृप्तिर्भवति शाश्वती ।।
पिपासमानो म्रियते गवां लोके महीयते ।।3.315.१०।।
यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनि वर्तते ।।
श्रान्तायादृष्टपूर्वाय तस्य पुण्य फलं महत् ।। ११ ।।
सहस्रपरिवेष्यन्तु नरकं स न गच्छति ।।
विमानेनार्कवर्णेन स्वर्गलोके महीयते ।। १२।।
अपहन्यात्तथा विप्रा एकस्यार्त्तस्य यत्क्षुधा ।।
तेनासौ कर्मणा प्रेत्य महत्फलमुपाश्नुते।।१३।।
यद्यदिष्टतमं लोके यश्चास्य दयितं गृहे।।
तत्तद्गुणवते देयं तदेवाक्षय्यमिच्छता।। १४ ।।
दानान्यनेकानि फलञ्च तेषां बहुप्रकारं पुरुषः समीक्ष्य ।।
श्रद्धान्वितो ब्राह्मणसात्प्रकुर्याद्भूयस्तदेवाप्तमना नृलोके ।। १५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतास्वन्नदानप्रशंसा नाम पञ्चदशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३१५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३१६-३२०

https://sa.wikisource.org/s/124f

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.316

।। ऋषय ऊचुः ।।

कस्य दानस्य कः पात्रं तद्वदस्व महामते ।।

कस्मिन्देशे तथा काले किञ्चिद् दत्तं महाफलम् ।। १ ।।

।। हंस उवाच ।। ।।

न दानं यशसे दद्यान्न दद्यान्नोपकारिणे ।।

न नृत्यगीतशीलेभ्यो नास्तिकेभ्यश्च धार्मिकः ।। २ ।।

पापशीले न दातव्यं कदाचिदपि किञ्चन ।।

पापशीले तु यद्दत्तं तद्दातुदोषमावहेत् ।। ३ ।।

धनदस्तेन पापेन शीघ्रमेवेह युज्यते ।।

तस्मात्प्राप्य धनं पुण्यं पुण्यशीलं समाचरेत् ।। ४ ।।

धनदस्तेन पुण्येन योगमाप्नोत्यसंशयम् ।।

अन्नदानेन कर्तव्यं पात्रावेक्षणमण्वपि ।। ५ ।।

अन्नं सर्वत्र दातव्यं धर्मकामेन वै द्विजाः ।।

सदोषेपि तु निर्दोषं सगुणेतिगुणावहम् ।। ६ ।।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन देयमन्नं सदैव तु ।।

विद्याध्ययनसक्तानामन्नदानं महाफलम् ।। ७ ।।

शुभानामप्यथान्येषां कर्मणां द्विजपुङ्गवाः ।।

यस्यान्नमुपयुञ्जानो नरः कर्माणि साधयेत् ।। ८ ।।

कर्म साधयतः पुण्यमन्नदाता तथाश्नुते ।।

दत्त्वा नृपतिभीतानां धनिनाञ्च तथा धनम् ।। ९ ।।

तस्करेभ्यश्च भीतानां फलमक्षयमश्नुते ।।

यियक्षता तथा दत्तं व्यसने हंतुमिच्छता ।। 3.316.१० ।।

दुःखान्वितानां दीनानाञ्चाक्षयं तत्प्रकीर्तितम् ।।

विवाहमेखलाबन्धप्रतिष्ठादिषु कर्मसु ।।११।।

आपन्नेषु च यद्दत्तं तदक्षय्यमुदाहृतम् ।।

यज्ञोपकरणं द्रव्यं क्षत्त्रिये द्विजपुङ्गवाः ।। १२ ।।

पुण्योपयोगि तद्वैश्ये शूद्रे शिल्पोपजीविनम् ।।

यस्योपयोगि यद्द्रव्यं देयं तस्यैव तद्भवेत् ।। १३ ।।

येनयेन च भाण्डेन यस्य वृत्तिरुदाहृता ।।

तत्तु तस्यैव दातव्यं पुण्यकामेन धीमता ।। १४ ।।

दण्डं कृष्णाजिनञ्चैव तथा विप्राः कमण्डलुम् ।।

चीरं पुण्यमवाप्नोति दत्त्वैतां ब्रह्मचारिणे ।। १५ ।।

वस्त्रं शय्यासनं धान्यं द्रव्यं वेश्म परिच्छदम् ।।
गृहस्थाय तु तद्दत्तं ज्ञेयं बहुफलं सदा ।। १६ ।।
नीवारवल्कलं शाकं फलमूलं च गोरसम् ।।
वानप्रस्थाय तद्दत्तमनन्तं परिकीर्तितम् ।। १७ ।।
भिक्षाप्रदानं यतये पात्रदानं तथा हितम् ।।
सौभाग्यद्रव्य ताम्बूलरक्तवस्त्रादिकं स्त्रियः ।। १८ ।।
स्त्रीणां प्रदानं दातव्यं भर्तृहस्ते तु नान्यथा ।।
प्रोक्तं संग्रहणं ह्येतद्गुप्तं भर्तुः प्रयच्छतः ।। १९ ।।
अन्नं प्रतिश्रयं चोभौ पान्थे दत्तं महाफलम् ।।
विवाहादिक्रियाकाले तत्क्रियासिद्धिकारकम् ।। 3.316.२० ।।
यः प्रयच्छति धर्मज्ञाः सोश्वमेधमवाप्नुयात्।।
आतुरेभ्यो धनं दत्त्वा दानं बहुफलं लभेत् ।। २१ ।।
बाले क्रीडनकं दत्त्वा मिष्टमन्नं तथैव च ।।
फलं मनोहरं वापि अग्निष्टोमफलं लभेत् ।।२२ ।।
मिष्टान्नं मानवो दत्त्वा मिष्टान्नानि तु कांक्षताम्।।
अक्षयं फलमाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।। २३ ।।
श्रीविहीने तथा दत्त्वा भोजनं द्विजसत्तमाः ।।
वस्त्रं शुभं वा धर्मज्ञाः पुण्यं महदुपाश्नुते ।। २४ ।।
कृपास्थानपरो विप्रा विद्युतः पुरुषः श्रिया ।।
तस्यानुकम्पा कतर्व्या सतां वर्त्मनि तिष्ठतः ।। २५ ।।
कार्ये समुद्यमं कृत्वा परेषां समुपस्थिते ।।
अक्षयं फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।२६ ।।
यवसानां प्रदानेन धेनुमत्सु द्विजातिषु ।।
लवणानाञ्च धर्मज्ञा फलमक्षयमश्नुते ।।२७।।
प्रसवेषु तदा दत्तं व्यसनान्युभये ततः ।।
तद्दानमक्षयं प्रोक्तं पुरुषस्य विपश्चितः ।।२८।।
दत्त्वा ब्राह्मणशार्दूला जलमात्रमथार्थिने ।।
फलमक्षयमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।२९।।
क्लेशं विना दत्तमथार्थिने तु दानं हि लोके फलदं निरुक्तम् ।।
अभ्यर्थितेनाथ ततो न कार्या विमानना त्वर्थिजनस्य शक्त्या।।3.316.३०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु पात्रविशेषेण दानविशेषवर्णनो नाम षोडशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।।३१६।।
3.317
ऋषय ऊचुः ।।

दानं बहुफलं काले यस्मिन्यत्परिकीर्तितम् ।।
तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। १।।
हंस उवाच ।।
संवत्सरे तथा दानं तिलस्य च महाफलम् ।।
परिपूर्वे तथा दानं यवानां द्विजसत्तमाः ।। २ ।।
इडापूर्वेन्नवस्त्राणां धान्यानां चानुपूर्वके ।।
उदासंवत्सरे दानं रजतस्य महाफलम् ।।३।।
उत्तरे त्वयने प्रोक्तं वस्त्रदानं फलप्रदम् ।।
स्नानानुलेपनादीनां वसन्ते द्विजपुङ्गवाः।।४।।
पानकानां तथा ग्रीष्मे छत्राणां तदनन्तरे ।।
शरद्यन्नस्य धर्मज्ञा वस्त्राणामपि हैमने।।५।।
वह्निदानं नरः कृत्वा सूर्यस्योदयनं प्रति ।।
शिशिरे सततं वह्निं तर्पयित्वा तथा तिलैः ।।६ ।।
कुल्माषं सघृतं दत्त्वा यथाशक्त्या द्विजातिषु ।।
कायाग्निदीप्तिं प्राकाश्यं शत्रुनाशञ्च विन्दति ।।७।।
सक्तून्सिताखण्डयुतांस्त्रपुसोर्वारुकान्वितान् ।।
जलकुम्भोपरिकृतानक्षयं फलमश्नुते ।।८।।
मध्याह्ने प्रावृषि स्नातः सततं द्विजपुङ्गवाः ।।
तिलप्रदानान्माघे तु प्राप्यलोकं स गच्छति ।। ९।।
प्रियङ्गुं फाल्गुने दत्त्वा प्रियो भवति भूतले ।।
चैत्रे चित्राणि वस्त्राणि सौभाग्यं महदश्नुते।।3.317.१०।।
अपूपानां प्रदानेन वैशाखे स्वर्गमश्नुते ।।
छत्रदानं तथा ज्येष्ठे सर्वान्कामानुपाश्नुते ।।
दत्त्वा चोपानहौ स्वर्गञ्चाषाढे ध्रुवमश्नुते ।।११।।
श्रावणे वस्त्रदानस्य कीर्तितं सुमहत्फलम् ।।
प्रोष्ठपादे तथा मासि प्रदानात्फाणितस्य च ।। १२ ।।
आश्विने घृतदानेन रूपवानभि जायते ।।
कार्तिके दीपदानेन सर्वत्रौजस्यमश्नुयात् ।। १३ ।।
लवणं मार्गशीर्षे तु दत्त्वा सौभाग्यमश्नुते ।।
पौषे कनकदानेन परां पुष्टिं तथैव च ।। १४ ।।
पुष्पाणां च सिते पक्षे दानं लक्ष्मीकरं स्मृतम् ।।
फलानां च तथा दानं कृष्णपक्षे महाफलम्।।१५।।
लवणाज्यगुडोपेतमपूपं सूर्यवासरे ।।

सहिरण्यं नरो दत्त्वा न रोगैस्त्वभिभूयते ।।१६ ।।
एवंविधं चेन्दुदिने ददत्सौभाग्यमाप्नुयात् ।।
काष्ठदानं भौमदिने शत्रुनाशमवाप्नुयात् ।। १७ ।।
बोधे क्रीडनकानाञ्च दानं बालेषु शस्यते ।।
जीवाह्नि वस्त्रदानेन परां पुष्टिं समश्नुते ।। १८ ।।
सर्वत्र रतिमाप्नोति शुक्रे दत्त्वा रतिस्त्रियम् ।।
अभ्यङ्गं सौरदिवसे दत्त्वा जीवितमाप्नुयात् ।।१९।।
कृत्तिकासु सुवर्णस्य दानं बहुफलं स्मृतम् ।।
रक्तवस्त्रस्य रोहिण्यां सौम्यभे लवणस्य च।3.317.२०।।
कृसरस्य तथार्द्रायां चादित्ये रजतस्य च ।।
घृतस्य च तथा पुष्ये गन्धानामथ सर्पभे ।। २१ ।।
तिलानाञ्च मघायोगे प्रियङ्गोर्भगदैवते ।।
आर्यम्णे चाप्यपूपानां सावित्रे पायसस्य च ।। २२ ।।
चित्रायां चित्रवस्त्राणां सक्तूनां वायुदैवते ।।
ऐन्द्राग्ने चैव लोहानां मैत्रे माल्यफलस्य च ।।२३।।
छत्रस्य च तथा शाके मूले मूलफलस्य च ।।
हिमस्य मधुयुक्तस्य दानमाप्ये महाफलम् ।। २४ ।।
विश्वेश्वरेन्नदानस्य श्रवणे वसनस्य च ।।
धान्यस्य वासवे विप्रा वारुणे चौषधस्य च ।।२५।।
अजपादे च बीजानां सस्यानां तदनन्तरे ।।
गोरसानां तथा पौष्णे स्नानानामथ चाश्विने ।। ।। २६ ।।
तिलानाञ्च तथा दानं भरणीषु महाफलम् ।।
प्रतिपद्यथ पुष्पाणां द्वितीयायां घृतस्य च ।। २७ ।।
तृतीयायां तु वस्त्राणां चतुर्थ्यां कनकस्य तु ।।
पञ्चम्यान्तु फलानां वै षष्ठ्यां स्नानस्य मानदाः ।।२८।।
सप्तम्यां चाप्यपूपानामष्टम्याञ्च गुडस्य च ।।
कुल्माषस्य नवम्यान्तु दशम्यां रजतस्य च ।। २९ ।।
एकादश्यां सुवर्णस्य द्वादश्यां वसनस्य च ।।
त्रयोदश्यां सुगन्धानां सितायास्तदनन्तरम् ।। 3.317.३० ।।
दानञ्च परमान्नस्य पञ्चदश्यां महाफलम् ।।
वैशाखशुक्लपक्षे तु तृतीयायां द्विजोत्तमाः ।। ३१ ।।
यद्ददाति नरश्रेष्ठास्तत्तदक्षय्यमश्नुते ।।
विशेषेण तथा दानमक्षतानां महाफलम् ।। ३२ ।।

माघे श्रवणसंयुक्ता युक्ता स्याद्द्वादशी यदा ।।
तिलदानं महत्पुण्यं विनापि श्रवणेन तु ।। ३३ ।।
मासि भाद्रपदे शुक्ले नवम्यां द्विजपुङ्गवाः ।।
गोधूमभक्तां सगुडां दत्त्वा पुण्यमवाप्नुयात् ।। ३४ ।।
एतानि दानानि च कालयोगे प्रोक्तानि पुण्यानि मया द्विजेन्द्राः ।।
देयानि सर्वाणि विनापि योगाद्योगेन पुण्यं त्वधिकं निरुक्तम् ।। ३५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु कालयोगे दानविधिवर्णनो नाम सप्तदशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः। ।। ३१७ ।।
3.318
ऋषय ऊचुः ।।
व्रतं नक्षत्रसत्राख्यं सदानं कथयस्व नः ।।
सर्वधर्मभृतां श्रेष्ठ प्रत्यक्षामलदर्शन ।। १ ।।
हंस उवाच ।।
कृत्तिकासु महाभागाः पायसेन स सर्पिषा ।।
संतर्प्य ब्राह्मणान्साधूँल्लोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ।। २ ।।
रोहिण्यां प्रथितैर्मासैर्माषैरन्नेन सर्पिषा ।।
पयोनुपानं दातव्यं चानृणार्थं द्विजातये ।। ३ ।।
दोग्ध्रीं दत्त्वा सवत्सां तु नक्षत्रे सोमदैवते ।।
गच्छेत मानुषाँल्लोकान्स्वर्गवासमनुत्तमम् ।। ४ ।।
आर्द्रायां कृसरं दत्त्वा तैलमिश्रमुपोषितः ।।
नरस्तरति दुर्गाणि क्षुरधारांस्तु पर्वतान् ।। ५ ।।
पूपान्पुनर्वसौ दत्त्वा तथैवान्नञ्च शोभनम् ।।
यशस्वी रूपसंपन्नो बह्वन्नो जायते कुले ।। ६ ।।
पुष्ये तु कनकं दत्त्वा कृतं वाकृतमेव च ।।
अनालोकेषु लोकेषु सोमवत्स विराजते ।। ७ ।।
अश्लेषासु च यो रूप्यं वृषभं वा प्रयच्छति ।।
स सर्वभयनिर्मुक्तः शुभं चाप्यधिगच्छति ।। ८ ।।
मघासु तिलपूर्णानि वर्णमानानि मानवः ।।
प्रदाय पुत्रपशुमानिह प्रेत्य च मोदते ।। ९ ।।
फाल्गुनीपूर्वसमये ब्राह्मणानामुपोषितः ।।
भक्ष्यं फाणितसंयुक्तं दत्त्वा सौभाग्यमृच्छति ।।3.318.१०।।
घृतक्षीरसमायुक्तं विधिवत्षाष्टिकौदनम् ।।
उत्तराविषये दत्त्वा स्वगर्लोके महीयते ।। ११ ।।
यद्यत्प्रदीयते दानं चोत्तराविषये नरैः ।।

महाफलमतीतञ्च भवतीति विनिश्चयः ।। १२ ।।
हस्ते हस्तिरथं दत्त्वा चतुर्युक्तमुपोषितः ।।
नरस्तरति दुर्गाणि क्षुरधारांश्च पर्वतान् ।। १३ ।।
चित्रायां वृषभं दत्त्वा पुण्यगन्धांश्च मानवः ।।
चरत्यप्सरसां लोके रमते नन्दने वने ।। १४ ।।
स्वातीष्वथ धनं दत्त्वा यदिष्टतममात्मनः ।।
प्राप्नोति लोकान्स शुभानिहैव च महद्यशः ।। १५ ।।
विशाखायामनड्वाहं धेनुं दत्त्वा च दुग्धदाम् ।।
सप्रासङ्गं च शकटं सधान्यं वस्त्रसंमितम् ।। १६ ।।
पितॄंश्च देवान्प्रीणाति प्राप्य चानन्त्यमश्नुते ।।
न च दुर्गाण्यवाप्नोति स्वगर्लोकं च गच्छति ।। १७ ।।
दत्त्वा यथोक्तं विप्रेभ्यो वृत्तिमिष्टां स विन्दति ।।
नरकादींश्च स क्लेशान्न प्राप्नोतीति निश्चयः ।। १६ ।।
अनुराधासु प्रावारं वस्त्रान्तरमुपोषितः ।।
दत्त्वा युगशतं चापि नरः स्वर्गे महीयते ।। १९ ।।
कालशाकं तु विप्रेभ्यो दत्त्वा मर्त्यः समूलकम् ।।
ज्येष्ठायामृद्धिमिष्टाञ्च गतिमिष्टाञ्च गच्छति।।3.318.२०।।
मूले मूलफलं दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः समाहितः।।
स पितॄन्प्रीणयत्येव गतिमिष्टाञ्च गच्छति ।। २१ ।।
अथ पूर्वास्वाषाढासु दधिपात्राण्युपोषितः ।।
कुले वृत्तोपसम्पन्ने ब्राह्मणे वेदपारगे ।। २२ ।।
प्रदाय जायते प्रेत्य कुले स बहुगोकुले ।।
उदकुम्भं ससर्पिष्कं प्रभूतं मधुफाणितम् ।। २३ ।।
दत्त्वोत्तरास्वाषाढासु सर्वाँल्लोकान्समश्नुते ।।
दुग्धे त्वभिजिते योगे दत्त्वा मधुघृताप्लुतम् ।।२४ ।।
वर्म नित्यं मनीषिभ्यः स्वर्गलोके महीयते ।।
श्रवणे कम्बलं दत्त्वा वस्त्रान्तरितमेव च ।। २५ ।।
श्वेतेन याति यानेन स्वर्गलोकानसंवृतान् ।।
गोप्रयुक्तं धनिष्ठासु यानं दत्त्वा समाहितः ।।२६ ।।
वस्त्ररश्मिनवं सद्यः प्रेत्य राज्यं प्रपद्यते ।।
गन्धाञ्छतभिषग्योगे दत्त्वा सागुरुचन्दनान् ।। २७ ।।
प्राप्नोत्यप्सरसः लोकान्प्रेत्य गन्धांश्च शाश्वतान् ।।
पूर्वाभाद्रपदायोगे राजमाषान्प्रदाय च ।। ।। २८।।

सर्वभक्ष्यफलोपेतं स वै प्रेत्य सुखी भवेत् ।।
औरभ्रं तूत्तरायोगे यस्तु मांसं प्रयच्छति ।।२९।।
स पितॄन्प्रीणयत्येव प्रेत्य चानन्त्यमश्नुते ।।
कांस्योपदोहनां धेनुं रेवत्यां यः प्रयच्छति ।। 3.318.३० ।।
स प्रेत्य कामानादाय दातारमुपतिष्ठते ।।
रथमश्वसमायुक्तं दत्त्वाश्विन्यां नरोत्तमः ।। ३१ ।।
हस्त्यश्वरथसम्पन्नं वर्चस्वी जायते कुले ।।
भरणीषु द्विजातिभ्यस्तिलधेनुं प्रदाय वै ।।
गाः सुप्रसूताश्चाप्नोति नरः प्रेत्य यशस्तथा ।। ३२ ।।
नक्षत्रसत्त्रं कथितं मयैतद्यथेष्टलोकाभिगमाय पुंसाम् ।।
कृत्वा सकृन्नाकगतस्तु कल्पमास्ते मुखं देवपतिर्यथासौ ।। ३३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु नक्षत्रसत्रविधानं नामाष्टादशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३१८ ।।
3.319
।। ऋषय ऊचुः ।।
भूय एव त्वमाचक्ष्व दानानां कालयोगतः ।।
फलं द्विजवरास्माकं प्रत्यक्षामलदर्शन ।। १ ।।
।। हंस उवाच ।। ।।
संप्राप्य चैत्रमासस्य शुक्लां पञ्चदशीं नरः ।।
चित्रं वस्त्रयुगं दत्त्वा सोपवासो द्विजातये ।।२ ।।
ब्राह्मणांश्चापरं विप्राः सौभाग्यं महदाप्नुयात् ।।
वैशाख्यां पौर्णमास्यान्तु ब्राह्मणान्सप्त पञ्च वा ।। ३ ।।
क्षौद्रयुक्तैस्तिलैः कृष्णैर्वाचयेद्यदि वेतरैः ।।
प्रीयतां धर्मराजेति यद्वा मनसि वर्त्तते ।। ४ ।।
यावज्जीवकृतात्पापात्तत्क्षणादेव मुच्यते ।।
तस्मिन्नेव तथा काले सखुरं कृष्णमार्गणम् ।। ५ ।।
तिलैः प्रच्छाद्य वासोभिः सर्वरत्नैरलंकृतम् ।।
तपस्यन्ते च दातव्यो मही सवनकानना ।। ६ ।।
कृष्णाजिने तिलान्कृत्वा हिरण्यमधुसर्पिषा ।।
ददाति यस्तु विप्राय सर्वं तरति दुष्कृतम् ।। ७ ।।
सोपवासस्तथा ज्येष्ठे पूर्णे तु शशलक्ष्मणे ।।
उपानहौ तथा च्छत्रं दत्त्वात्यन्तसुखी भवेत् ।। ८ ।।
आषाढ्यामन्नदानस्य प्राप्नोत्यन्नं नरो बहु ।।
जलधेनुप्रदानेन श्रावण्यां स्वर्गमाप्नुयात् ।। ९ ।।

गोदानं प्रोष्ठपादे तु पौर्णमास्यां महाफलम् ।।
आश्वयुज्यं कांस्यपात्रां घृतपूर्णं द्विजातये ।। 3.319.१० ।।
सुवर्णञ्च तथा दत्त्वा दीप्तिमांस्त्वभिजायते ।।
कार्तिक्यां चन्द्रवर्णाभमन्यवर्णमथापि वा ।। ११ ।।
रत्नैर्गन्धैस्तथा धान्यैर्बीजैर्वस्त्रैस्तथैव च ।।
कृत्वा युक्तमथोक्षाणं दत्त्वा दीपान्समन्त्रतः ।। ५२ ।।
चन्द्रोदये नरो दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
कान्तारे यममार्गे तु तेनासौ व्रजते सुखम् ।। १३ ।।
सर्वाणि चास्य भोगानि तत्र चासौ प्रयच्छति ।।
मार्गशीर्षे तथा मासे पूर्णे शिशिरदीधितौ ।। १४ ।।
महारजतयुक्तेन वाससा द्विज पुङ्गवान् ।।
आच्छाद्य कांस्यपात्रस्थं प्रस्थं कृत्वा समाहितः ।।१५ ।।
लवणस्य तु मुख्यस्य चूर्णितस्य द्विजोत्तमाः ।।
दत्त्वा सुवर्णनाभन्तु तस्मिन्नेव द्विजातये ।। १६ ।।
सौभाग्यरूपलावण्ययुक्तो भवति मानवः ।।
गौरसर्षपकल्केन पौष्यामुत्साहितो नरः ।। १७ ।।
गव्यस्याज्यस्य कुम्भेन सोभिषिक्तस्त्वनन्तरम् ।।
विरूक्षितस्तथा स्नातः सर्वबीजौषधीजलैः ।। १८ ।।
गन्धरत्नफलोपेतैर्घृतेन तदनन्तरम् ।।
स सुवर्णं मुखं दृष्ट्वा तत्प्रदद्याद्द्विजातये ।। १९ ।।
घृतेन स्नपितं विष्णुं शक्त्या सम्पूजयेत्ततः ।।
घृतञ्च जुहुयाद्वह्नौ घृतं दद्याद्द्विजातये ।। 3.319.२० ।।
कर्त्रे वस्त्रयुगं दद्यात्सोपवासः समाहितः ।।
कर्मणानेन धर्मज्ञाः पुष्टिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।। २१ ।।
माघ्यां कृत्वा तिलैः श्राद्धं सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
स्वास्तीर्णं शयनं दत्त्वा फाल्गुन्यां ब्राह्मणस्य तु ।। २२ ।।
रूपद्रविणसंयुक्तां भार्यां पक्षवतीं तथा ।।
नरः प्राप्नोति धर्मज्ञः पुष्टिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।। २३ ।।
तथा नार्यपि भर्तारं नात्र कार्या विचारणा ।।
पौर्णमासीषु चैतासु मासर्क्षसहितासु च ।। २४ ।।
एतेषामेव दानानां फलं दशगुणं भवेत् ।।
महत्पूर्वासु चैतासु फलमक्षय्यमश्नुते ।। २५ ।।
द्वादश्यां चैत्रशुक्लस्य चित्रवस्त्रप्रदो नरः ।।

अक्षयं फलमाप्नोति नाकलोके च गच्छति ।। २६ ।।
वैशाखमासे द्वादश्यां रुक्मदानात्तथैव च ।।
छत्रोपानहयोर्दानाज्ज्येष्ठे मासि द्विजोत्तमाः ।। २७ ।।
स्वास्तीर्णं शयनं दत्त्वा प्रीणयेद्भोगिशायिनम् ।।
आषाढ शुक्लद्वादश्यां श्वेतद्वीपे महीयते ।। २८ ।।
श्रावणे वस्त्रदानेन विष्णुलोके महीयते ।।
गोदः प्रयाति गोलोकं मासि भाद्रपदे द्विजाः ।। २९ ।।
प्रीणयेदश्वशिरसश्चाश्वं दत्त्वा तथाश्विने ।।
विष्णुलोकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकम् ।। 3.319.३० ।।
सरोमवस्त्रदानेन कार्तिके दिवमाप्नुयात ।।।
प्रदानं लवणानान्तु मार्गशीर्षे महत्फलम् ।। ३१ ।।
धान्यानाञ्च तथा पौषे दारुणं चाप्यनन्तरे ।।
फाल्गुने सर्वगन्धानां नात्र कार्या विचारणा। ।।३२।।
भाग्यर्क्षसंयुता चैत्री द्वादशी स्यान्महाफला ।।
हस्तयुक्ताथ वैशाखी ज्येष्ठे तु स्वातिना तथा ।। ३३ ।।
ज्येष्ठायाञ्च तथाषाढे मूलोपेता च वैष्णवे ।।
तथा भाद्रपदे मासि श्रवणेन तु संयुता ।। ३४ ।।
आश्विने द्वादशी पुण्या भवत्याजर्क्षसंयुता ।।
कार्तिके रेवतीयुक्ता सौम्ये कृत्तिकया तथा ।। ३५ ।।
पौषे मृगशिरोपेता माघे चादित्यसंयुता ।।
फाल्गुने पुष्यसहिता द्वादशी पावना परा ।। ३६ ।।
नक्षत्रयुक्तास्वेतासु तथा दानमुपोषितः ।।
सर्वकामफलं ज्ञेयमनन्तं द्विजसत्तमाः ।। ३७ ।।
मेषसंक्रमणे भानोर्मेषदानं महाफलम् ।।
वृषसंक्रमणे दानं गवां प्रोक्तं तथैव च।। ३८ ।।
शयनासनदानञ्च मिथुनोपगते रवौ ।।
कर्कप्रवेशे सक्तूनां सितया च तथैव च ।। ३९ ।।
गुडफाणितखण्डानां सितायाश्च तथा द्विजाः ।।
लवणाज्यफलानाञ्च तथा हरितकस्य च ।। 3.319.४० ।।
तथा चैवोदकुंभानां दानं ज्ञेयं महाफलम् ।।
सिंहप्रवेशे पात्राणां तैजसानां तथैव च ।। ४१ ।।
कन्याप्रवेशे वस्त्राणां सुरभीणां तथैव च ।।
तुलाप्रवेशे धान्यानां बीजानामपि चोत्तमे ।। ४२ ।।

कीटप्रवेशे वस्त्राणां वेश्मनां दानमेव च ।।
धन्विप्रवेशे वस्त्राणां यानानाञ्च महाफलम् ।। ४३ ।।
मृगप्रवेशे दारूणां दानमग्नेस्तथैव च ।।
कुम्भप्रवेशे दानं तु गवामर्थे तृणस्य तु ।।
मीनप्रवेशे स्थानानां माल्यानामपि चोत्तमम् ।। ४४ ।।
दानान्यथैतानि मया द्विजेन्द्रा. प्रोक्तानि काले तु नरश्च दत्त्वा ।।
प्राप्नोति कामान्मनसा त्वभीष्टांस्तस्मात्प्रशंसन्ति महाप्रदानम्।।४५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु
द्वादशपौर्णमासीदानफलनिरूपणं नामैकोनविंशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३१९ ।।
3.320
ऋषय ऊचुः ।।
पुण्ययज्ञक्रियाः प्रोक्ता ये नरा धनसंयुताः ।।
तथा मध्यमवृत्तानां दानानि विविधानि च ।। १ ।।
कथितान्यल्पवृत्तानां दानानि विविधानि च ।।
ये नरा वित्तरहितास्तेषां धर्मक्रियां वद ।। २ ।।
हंस उवाच ।।
उपवासक्रिया तेषां परमं धर्मकारणम् ।।
वित्तान्वितानाञ्च तथा प्रशस्ता सा महाफला ।। ३ ।।
सायं प्रातस्तु भुञ्जानो नान्तरातूदकम्पिबन् ।।
षड्भिर्वर्षैर्नरो लोकं प्राप्नोति मनसेप्सितम् ।। ४।।
शुभानामुत्तमं चैतद्धन्यं नित्यकृतं भवेत् ।।
यथेष्टलोकदं पुण्यं मानुष्येपि महाफलम् ।। ५।।
उपवासं नरः कुर्वन्मासिमासि द्विजोत्तमाः ।।
उषित्वा सुचिरं लोके मानुष्ये जायते यदा ।। ६ ।।
तदा भवति दीर्घायुर्धनवान्रूपसंयुतः ।।
पक्षेपक्षे तथा कुर्वन्द्विगुणं फलमश्नुते ।। ७ ।।
मासेमासे त्रिरात्रन्तु यः कुर्यान्मानवोत्तमः ।।
गाणपत्यमवाप्नोति स्वर्गलोकपरिच्युतः ।। ८ ।।
पक्षेपक्षे त्रिरात्रन्तु कृत्वा भवति पार्थिवः ।।
स्वर्गलोकात्परिभ्रष्टः सुचिरेण महाबलः ।। ९ ।।
द्विजस्त्रिरात्रं कुर्वीत न तु शूद्रः कथञ्चन ।।
षष्ठकालाशनं तस्य तपः परमिहोच्यते ।। 3.320.१० ।।
शूद्रस्त्रिरात्रं कुरुते विषये यस्य भूपतेः ।।
तस्य सीदति तद्राष्ट्रं व्याधिदुर्भिक्षतस्करैः ।। ११ ।।

तपः कुर्वीत शूद्रस्तु चैकद्विदिवसान्तरम् ।।
यथाशक्ति द्विजश्रेष्ठास्तेन कामानुपाश्नुते ।। १२ ।।
अतः परन्तु वर्णानां मासेमासे द्विजोत्तमाः ।।
एक कालाशनानान्तु शृणुध्वं फलमुत्तमम् ।। १३ ।।
चैत्रन्तु नियतो मासं चैकभक्तेन यः क्षिपेत् ।।
सुवर्णमणिमुक्ताढ्ये कुले महति जायते ।। १४ ।।
निरस्येदेकभक्तेन वैशाखं यो द्विजोत्तमः ।।
नरो वा यदि वा नारी ज्ञातीनां श्रेष्ठतां व्रजेत् ।। १५ ।।
ज्येष्ठामूलं तु यो मासमेकभक्तेन वर्तयेत् ।।
ऐश्वर्यमतुलं श्रेष्ठं पुमांस्त्री वाभिजायते ।। १६ ।।
आषाढमेकभक्तेन स्थित्वा मासमतन्द्रितः ।।
बहुधान्यो बहुधनो बहुपुत्रश्च जायते ।। १७ ।।
श्रावणं नियतो मासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।।
यत्र तत्राभिषेकेन युज्यते ज्ञातिवर्धनः ।। १८ ।।
प्रोष्ठपादन्तु यो मासं यः कुर्यादेकभोजनम् ।।
धनाढ्यः स्फीतमतुलं चैश्वर्यं प्रतिपद्यते ।। १९ ।।
तथैवाश्वयुजं मासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।।
मेधावी वाहनाढ्यश्च बहुपुत्रश्च जायते ।। 3.320.२० ।।
कार्तिकन्तु नरो मासं यः कुर्यादेकभोजनम ।।
शूरश्च बहुभार्यश्च कीर्तिमांश्चैव जायते ।। २१ ।।
मागर्शीर्षन्तु वै मासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।।
कृषिभागी बहुधनो बहुधान्यश्च जायते ।। २२ ।।
पौषमासन्तु विप्रेन्द्रा भक्तेनैकेन यः क्षिपेत्।।
सुभगो दर्शनीयश्च यशोभागी च जायते ।। २३ ।।
माघन्तु नियतं मासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।।
कृषिभागी बहुधनो धान्यवानभिजायते ।। २४ ।।
भगदैवन्तु यो मासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।।
श्रीसत्कुले ज्ञातिमध्ये स महत्त्वं प्रपद्यते ।।२५।।
स्त्रीषु वल्लभतां याति वश्याश्चास्य भवन्ति ताः ।।
यथोक्तफलदाश्चैते वर्षैर्द्वादशभिः स्मृताः ।।२६।।
यस्तु संवत्सरं पूर्णं चैकाहारो भवेत्सदा ।।
अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः।।२७।।
तथा संवत्सरं पूर्णमेकान्तरितभोजनः ।।

यज्ञं बहुसुवर्णाख्यं ध्रुवमाप्नोति वै द्विजाः ।।२८।।
अब्दमेकं तृतीयेह्नि भुंजानश्च तथा नरः ।।
वाजपेयस्य यज्ञस्य कथितं द्विजसत्तमाः ।। २९ ।।
एककालं तु भुञ्जानस्त्वब्दमेकं तु पञ्चमे ।।
स्वर्गे द्वादशपद्मानि वर्षाणां स च मोदते।।3.320.३०।।
षष्ठेषष्ठे तथैवाब्दं त्वश्नानः प्रयतो नरः ।।
अष्टादशैव पद्मानि वर्षाणां दिवि मोदते ।। ३१ ।।
दिवसे सप्तमे चाब्दं भुञ्जानस्त्वेकभोजनम् ।।
षट्त्रिंशत्स तु पद्मानि वर्षाणां दिवि मोदते ।। ३२ ।।
अष्टमे दिवसे चाब्दं भुञ्जानः प्रयतः सदा ।।
पद्मानि नाके पञ्चाशद्वर्षाणां दिवि मोदते ।। ३३ ।।
यस्तु संवत्सरं भुङ्क्ते दशमे दशमेऽहनि ।।
कल्पमेकं स विप्रेन्द्र देववद्दिवि मोदते ।। ३४ ।।
एकादशे तु दिवसे यः प्राप्ते प्राप्नुते हविः ।।
शतकल्पद्वयं नाके मोदते देववद्दिवि ।। ३५ ।।
दिवसे द्वादशे यस्तु प्राप्ते वै प्राश्नुते हविः ।।
त्रीणि कल्पान्यसौ नाके भुङ्क्ते देवसुखान्वितः ।। ३६ ।।
त्रयोदशे तु दिवसे यः प्राप्ते प्राप्नुते हविः ।।
तस्य कल्पानि चत्वारि गतिर्नाके प्रकीर्तिता ।। ३७ ।।
चतुर्दशे तु दिवसे यः प्राप्ते प्राप्नुते हविः ।।
सप्त तस्य तु कल्पानि गतिर्नाके प्रकीर्तिता ।। ३८ ।।
संवत्सरं तु भुञ्जानो नरः पञ्चदशे हविः ।।
नाके वसति धर्मात्मा देशे कल्पान्यसंशयम् ।। ३९ ।।
अब्दमेकं तथाऽश्नानः पक्षे दिनयुतेन यः ।।
स तु कल्पशतं विप्रा देववद्दिवि मोदते ।। 3.320.४० ।।
दिने सप्तदशे प्राप्ते यः प्राशेदेकभोजनम् ।।
स्वर्गे स मोदते विप्राः पञ्च कल्पशतानि च ।। ४१ ।।
अष्टादशे च दिवसे यः प्राशेदेकभोजनम् ।।
नाके कल्पे सहस्रं तु नरः कर्ताभिमोदते ।। ४२ ।।
एकोनविंशे दिवसे यो भुंक्ते चैकभोजनम् ।।
स तु कल्पसहस्रन्तु सार्धं नाके च मोदते ।।४३।।
एककालं च भुञ्जानः प्राप्ते विंशतमे दिने ।।
कल्पानां तु सहस्रे द्वे नाकस्थः पूज्यते सुरैः ।।४४।।

एकविंशे तु दिवसे यः कुर्यादेकभोजनम् ।।
त्रीणि कल्पसहस्राणि तस्य नाके गतिर्भवेत् ।। ४५ ।।
द्वाविंशे दिवसे प्राप्ते यो भुंक्ते चैकभोजनम् ।।
चत्वारि स च कल्पानां सहस्रं प्राप्नुयाद्दिवि ।। ४६ ।।
त्रयोविंशे च दिवसे यः प्राशेदेकभोजनम् ।।
पञ्च कल्पसहस्राणि स्वर्गस्थः स तु मोदते ।। ।। ४७ ।।
चतुर्विंशे तु दिवसे यः प्राशेदेकभोजनम् ।।
सप्त कल्पसहस्राणि नाकस्थः स तु मोदते ।। ४८ ।।
पञ्चविंशत्तमे चाह्नि यः प्राशेदेकभोजनम् ।।
दश कल्पसहस्राणि स्वर्गस्थः स तु मोदते ।। ४९ ।।
षड्विंशे दिवसे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनम् ।।
स तु कल्पसहस्राणि चतुर्विंशः नरो भवेत् ।। 3.320.५० ।।
सप्तविंशे तु दिवसे यः प्राशेदेकभोजनम् ।।
स तु कल्पसहस्राणि नाकस्थोपि च मोदते ।। ५१ ।।
अष्टाविंशे तु दिवसे यः प्राशेदेकभोजनम् ।।
स तु कल्पसहस्राणि चत्वारिंशत्सु मोदते ।। ५२ ।।
एकोनविंशे दिवसे यः प्राशेदेकभोजनम् ।।
स तु कल्पस्रहस्राणां पञ्चाशन्नाकगो भवेत् ।। ५३ ।।
यस्तु त्रिंशद्दिने प्राप्ते चाश्नीयादेकभोजनम् ।।
स तु कल्पसहस्राणां नाकस्थः पूज्यते शतम् ।। ५४ ।।
मासेमासे गते प्रायः प्राश्नीयादेकभोजनम् ।।
पौरुषं स दिनं नाके देववन्मोदते सदा ।। ५५ ।।
सर्वे व्रतास्तु कव्याय वर्षमेकं सुखावहाः ।।
वर्षे तु फलदाः प्रोक्ता नात्र कार्या विचारणा ।। ५६ ।।
स्नानं सर्वेषु कर्तव्यं कार्यो होमस्तथैव च ।।
न भोक्तव्यं तथा मासं व्रतस्य फलमश्नुते ।। ५७ ।।
आश्रित्य तीर्थं यदि वापि देवं व्रतान्यथैतानि महाफलानि ।।
कार्याणि नैतान्यधिकास्तु मासास्ततः परं नानशनं प्रदिष्टम् ।। ५८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासूपवासविधिवर्णनं नाम विंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३२० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३२१-३२५

3.321
।। ऋषय ऊचुः ।। ।।
क्व काले कर्मणा केन प्राप्नुवन्ति नरोत्तमाः।।
तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदर्हसि ।। १ ।।
।। हंस उवाच ।। ।।
ज्येष्ठस्वसारं पितरं मातरं गुरुमेव च ।।
नित्यं सम्पूजयेद्भक्त्या याम्यलोके महीयते ।। २ ।।
भोजनाच्छादनाद्येन त्वतिथिं चैव पूजयेत् ।।
राजराजस्य लोकेषु मोदते नात्र संशयः ।। ३ ।।
मेरोः समीपं गच्छन्वै नित्याध्ययनतत्परः ।।
सुदर्शना यत्र च सा जम्बूः ख्याता द्विजातयः ।। ४ ।।
नृत्ते गीते च कुशलं नन्दनं यान्ति ते वनम् ।।
हिमानि वृत्ता गच्छन्ति तथा चैवोत्तरान्कुरून् ।। ५ ।।
नित्यं दानपराः सन्तो लोकं गच्छन्ति शाश्वतम् ।।
आदित्यलोकं गच्छन्ति तथा ये तपसि स्थिताः ।। ६ ।।
तीर्थयात्रापरा यान्ति तथा लोकं प्रचेतसः ।।
संग्रामे निहता यान्ति शक्रलोकमसंशयम् ।। ७ ।।
प्राजापत्यं तथा यांति सम्यग्वृत्वा महीक्षितः ।।
गवां पत्या तथा यांति गोलोकं मानवोत्तमाः ।। ८ ।।
यान्ति लोकं च सूर्यस्य नित्यं ये सत्यभाषिणः।।
प्रतिग्रहान्निवृत्ताश्च वसूनामपि मानवाः ।। ९ ।।
वायुलोके महीयन्ते रोगिणां परिचारकाः ।।
लोकं गच्छन्त्यथाग्नेयं वह्निशुश्रूषणे रताः ।। 3.321.१० ।।।
यांति ते नैर्ऋतं लोकं प्रपारक्षणतत्पराः ।।
भृगूणामपि लोकेषु मोदन्त्याकाशशायिनः ।। ११ ।।
यांति चाङ्गिरसं लोकं व्रतेनानेन मानवाः ।।
मरुतां च तथा लोकं यांति यानप्रदा नराः ।। १२ ।।
नासत्यलोके मोदन्ते तथैवौषधदायिनः ।।
रुद्रलोकं प्रपद्यन्ते गोविप्रनरवत्सलाः ।।१३ ।।।
स्वाचारनिरता यांति वैश्वदेवमसंशयम् ।।
आदित्यैः सह मोदंते दयावन्तस्तु ये नराः ।। १४ ।।
ब्रह्मलोकं विष्णुलोकं रुद्रलोकं तथैव च ।।
तद्भक्तैरेव लभ्यन्ते नान्यथा द्विजसत्तमाः।।१५।।

यस्य देवस्य यो भक्तिं सदा वहति मानवः।।
सम्पदस्तस्य सालोक्यं यांति नास्त्यत्र संशयः।।१६।।
लोकेषु दिव्येषु गतिर्मयोक्ता कर्मानुरूपा पुरुषस्य विप्राः ।।
अतः परं किं कथयाम्यहं वै तन्मे गदध्वं तपसि प्रधानाः ।। १७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु लोकविभागवर्णनो नामैकविंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३२१ ।।
3.322
।। ऋषय ऊचुः ।।
कथयस्वामितप्राज्ञ स्त्रीणां धर्ममतः परम् ।।
तद्वयं श्रोतुमिच्छामस्त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।। १ ।।
।। हंस उवाच ।।
स्त्रीधर्मः पूर्व एवायं विवाहे बन्धुभिः कृतः ।।
सधर्मचारिणी भर्तुर्भवेदग्निसमीपतः।।२।।
सुस्वभावा सुविमना सुविभक्ता सुदर्शना ।।
अनन्यचित्ता सुमुखी भर्तुस्सा धर्मचारिणी ।। ३ ।।
पुत्रवक्त्रमिवाभीक्ष्णं भर्तुर्वदनमीक्षती ।।
या साध्वी नियताचारा सा भवेद्धर्मचारिणी ।। ४ ।।
श्रुत्वेदं पतिधर्मं वै महाश्रमकृतं शिवम् ।।
या भवेद्धर्मपरमा नारी भर्तृसमव्रता।।५।।
देववत्सततं साध्वी भर्तारमनुपश्यति।।
शुश्रूषां परिचर्याञ्च देवतुल्यं प्रकुर्वती ।।६।।
वश्याभावेन सुमनाः सुव्रता सुसमाहिता ।।
अनन्यचित्ता सुमना भर्तुः सा धर्मभागिनी।।७।।
पारुष्यमपि वोक्ता या दृष्टा वा क्रूरचक्षुषा ।।
सुप्रसन्नमुखी भर्तुर्या नारी सा पतिव्रता।।८।।
न चन्द्रसूर्यौ तद्रूपं नेनौ या च निरीक्षते।।
भर्तृवर्जं वरारोहा सा भवेद्धर्मभागिनी।।९।।
दरिद्रं व्याधितं दीनं चाधिना परिकीर्तितम् ।।
पतिम्पुत्रमिवारक्षेत्सा नारी धर्मभागिनी ।। 3.322.१० ।।
या नारी प्रयता दक्षा या नारी पुत्रिणी भवेत् ।।
पतिव्रता पतिप्राणा सा नारी धर्मभागिनी ।। ११ ।।
शुश्रूषां परिचर्याञ्च करोत्यविमनाः सदा ।।
सुप्रतीता सुमनाः सा नारी धर्मभागिनी ।। १२ ।।
न कामेषु न भोगेषु नैश्वर्ये न सुखे तथा ।।

स्पृहा यस्या यथा भर्तुः सा नारी धर्मभागिनी ।। १३ ।।
कामार्था न व्रता नित्यं गृहशुश्रूषणे रता ।।
सुसम्मृष्टक्षया चैव गोशकृत्कृतलेपना ।। १४ ।।
अग्निकार्यपरा नित्यं सदा पुष्पबलिप्रदा ।।
देवतातिथिभृत्यानां निरूप्य पतिना सह ।। १५ ।।
शेषान्नमुपभुञ्जाना यथान्यायं यथाविधि ।।
तुष्टभृत्यजना नित्यं नारीधर्मेण युज्यते ।। १६ ।।
श्वश्रूश्वशुरयोः पादाँस्तोषयन्ती गुणान्विता ।।
मातापितृरता नित्यं या नारी सा तपोधना ।। १७ ।।
ब्राह्मणान्दुर्बलानाथदीनान्धकृपणाँस्तथा ।।
बिभर्त्यनेन या नारी सा पतिव्रतभागिनी ।। १८ ।।
व्रतञ्चरति या नित्यं दुश्चरं स्पष्टमानसा ।।
पतिचित्ता पतिरता सा पतिव्रतभागिनी ।। १९ ।।
पुण्यमेतत्तपश्चैव स्वर्गश्चैव सनातनः ।।
या नारी भर्तृपरमा भवेद्भर्तृवता शिवा ।।3.322.२०।।
पतिर्हि देवो नारीणां पतिर्बन्धुः पतिर्गतिः ।।
पत्या गतिः समा नास्ति दैवतं वा यथा पतिः ।।२१।।
पतिः स्वर्गप्रदो नार्या यदा तल्पमना भवेत् ।।
यद्यत्कार्यमकार्यं वा यदि वा प्राणनाशनम् ।। २२ ।।
पतिः पातकयुक्तो वा व्याधितो वा कथञ्चन ।।
आपन्नो रिपुसंस्थो वा ब्रह्मशापार्दितोऽपि वा ।। २३ ।।
आपद्धर्माननुप्रेक्ष्य तत्कार्यमविशङ्कया ।।
स्वातंत्र्यमुक्तम्परमं हि पापं स्त्रीणां सदा तेन सदैव नारी ।।
स्वातन्त्र्यहीना सततम्भवेद्धि या कामयेन्नाकमितश्चिराय ।। २४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्र सं० मुनीन्प्रति हंसगीतासु स्त्रीधर्मनिरूपणोनाम द्वाविंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३२२ ।।
3.323
।। हंस उवाच ।। ।। ।।
स्वेस्वे धर्मे व्यवस्थानं वर्णानां पृथिवीपतेः ।।
परो धर्मः सदा प्रोक्तस्तत्र यत्र भवेन्नरः ।। १।।
देवब्राह्मणगोसाध्वीसाधूनामपि पूजनम् ।।
निग्रहश्चैव दुष्टानान्नृपतेर्धर्मकारणम् ।। २ ।।
समता व्यवहारेषु स्वयञ्चैवान्ववेक्षणम् ।।
राज्ञां धर्मं परं विद्यात्तथा वै चारदृष्टिता ।। ३ ।।

स्वदेशपालनं धर्मः परराष्ट्राभिमर्दनम् ।।
यज्ञदानक्रिया चैव संग्रामे चापलायनम् ।। ४ ।।
मृगयाक्षा तथा पानं गर्हितानि महीभुजाम् ।।
वाग्दण्डयोस्तु पारुष्यन्तथैवार्थस्य दूषणम् ।। ५ ।।
सन्धिविग्रहदानानामासनस्य तथैव च ।।
द्वैधीभावस्य चाप्युक्ता सेवा वै संश्रयस्य च ।। ६ ।।
ज्ञात्वा कालञ्चलं राजा षाड्गुण्यस्य हि निश्चये ।।
इन्द्रियाणाञ्जये यत्नः सदा स्याद्द्विजपुङ्गवाः ।। ७ ।।
ततो भृत्यजयः कार्यः समस्तविजयस्ततः ।।
कामः क्रोधो मदो लोभो मानो हर्षस्तथैव च ।। ८ ।।
आभ्यन्तरा विजेतव्या रिपवः षण्महीभुजा ।।
ततस्तु शत्रवो जेयाः कुल्याश्चेतरकृत्रिमाः ।।९।।
भूमिमित्रहिरण्यानामर्ज्जने यत्नवान्भवेत् ।।
धर्मार्थकामसेवा च सदा कार्या महीक्षिता ।। 3.323.१० ।।
स्वाम्यमात्यञ्जनं दुर्गं कोशो दण्डः सुहृत्तथा ।।
राज्ये प्रकृतयः सप्त रक्ष्या यत्नेन भूभुजा ।। ११ ।।
दैवमन्त्रप्रभूत्साहशक्तियुक्तस्तथा भवेत् ।।
मङ्गलाचारयुक्तानां सिध्यन्ते देवशक्तयः ।। १२ ।।
चतुरङ्गबलं कुर्यात्सुभृतञ्च तथा नृपः ।।
कर्मणा मनसा वाचा सदा लोकं प्रसादयेत् ।। १३।।
महच्चावरणं कार्यन्नित्यमेव समृद्धये ।।
राजा सहायसम्पन्नः पशव्यञ्जाङ्गलं शिवम्।।१४।।
वैश्यशूद्रजनप्रायमरोगं देशमावसेत।।
तत्र दुर्गाणि कुर्वीत स्वदुर्गञ्च विशेषवत् ।। १५ ।।
धन्वदुर्गम्महीदुर्गं गिरिदुर्गन्तथैव च ।।
अदुर्गं वृक्षदुर्गञ्च नरदुर्गन्तथैव च ।। १६ ।।
एषामन्यतमे दुर्गे धनधान्यसमायुते ।।
हस्त्यश्वरथसम्पन्ने मणिभीरूपशोभिते ।। १७ ।।
पत्त्याढ्ये योधबहुले युद्धोपकरणैर्युते ।।
सुसञ्चिते धनाढ्ये च बहुपेये बहूदके ।। १८ ।।
हस्त्यश्वनरगोवैद्यसांवत्सरयुते शुभे ।।
घृततैलौषधियुते सर्वोपकरणैस्तथा ।। १९ ।।
प्राकारपरिखावप्रगोपुराट्टालकैर्युते ।।

पापतस्करदुर्वृत्तक्रुद्धलुब्धादिवर्जिते।।3.323.२०।।
दैवज्ञस्थपतिभ्यान्तु संमत्या शुभलक्षणम् ।।
तत्रावसेत्स्वयं राजा सर्वोपकरणैर्युतम् ।। २१ ।।
कुलीनां रूपसम्पन्नां सवर्णाञ्च नराधिपः ।।
कुर्याद्भार्यां सुशीलाञ्च विनीतां धर्मवत्सलाम् ।। २२ ।।
तया सह सदा राजा गृहस्थाश्रमचोदितम् ।।
पञ्चयज्ञविधानन्तु कारयेत पुरोहितम् ।। २३ ।।
यजेच्च विविधैर्यज्ञैः पूजयेद्देवतास्तथा ।।
देवतायतनान्कूपांस्तडागांश्चैव कारयेत् ।। ।। २४ ।।
उद्यानानि विचित्राणि गोब्राह्मणगृहाणि च ।।
दुष्टदण्डः सताम्पूजा धर्मेण च धनार्जनम् ।। २५ ।।
राष्ट्ररक्षा समत्वञ्च व्यवहारेषु पञ्चकम् ।।
भूमिपानाम्महायज्ञाः सर्वकल्मषनाशनाः ।। २६ ।।
गणं लक्षणसंयुक्तं तुरगञ्चाभिषेचयेत् ।।
सलक्षणं तथा रत्नं खड्गकम्बिभृयान्नृपः ।। २७ ।।
दुर्गस्थश्च नियुञ्जीत ग्रामेग्रामे च पालकान् ।।
दशग्रामाधिपांश्चान्यं शतग्रामाधिपांस्तथा ।। २८ ।।
देशेश्वरांस्तथा कुर्यान्नगरस्थान्विशेषतः ।।
ग्रामदोषान्समुत्पन्नान् ग्रामपालः शमं नयेत् ।। २९ ।।
अशक्तश्च दशेशाय स तु गत्वा निवेदयेत् ।।
शतेशाय दशेशस्तु शतेशो देशपाय च ।।3.323.३०।।
ग्रामादिपालकानां तु शौचाशौचं नराधिपः ।।
चारैः सुविदितं कुर्याज्ज्ञात्वा दुष्टांश्च घातयेत् ।। ३१ ।।
राज्ञो हि रक्षाधिकृताः परस्वादायिनः शठाः ।।
भृत्या भवन्ति प्रायेण तेभ्यो रक्षेद्वसुन्धराम् ।।३२ ।।
तथा च रक्षाधिकृताननुरूपेण योजयेत् ।।
विभवेन द्विज श्रेष्ठाः परीक्ष्य च पुनःपुनः ।।३३।।
राजा कर्मनियुक्तानां स्त्रीणां प्रेष्यजनस्य च ।।
प्रत्यहं कल्पयेद् वृत्तिं स्थानकर्मानुरूपतः ।।३४।।
आयद्वारांश्च नोच्छिन्द्याद्विशेषद्वारकानपि ।।
सम्यग्बलिश्च गृह्णीयान्मालाकारोपमां नृपः ।। ३५ ।।
क्रयविक्रयमध्वानं भक्तञ्चासपरिव्ययम् ।।
योगक्षेमञ्च सम्प्रेक्ष्य वणिजो दापयेत्करम् ।। ३६ ।।

यथा फलेन युज्येत राजा कर्त्ता च कर्मणाम् ।।
तथावेक्ष्य नरो राष्ट्रे कल्पयेत्सततं करम् ।। ३७ ।।
पञ्चाशद्भाग आदायो राज्ञाम्पशुहिरण्ययोः ।।
धान्यानाञ्च तथा षष्ठं सस्यानाञ्च महीक्षिता ।। ३८ ।।।
षष्ठमेव तथा भागं माषाणां मधुसर्पिषाम् ।।
गन्धौषधिरसानाञ्च पुष्पमूलफलस्य च ।। ३९ ।।
पत्रशाकतृणानाञ्च चर्मणां द्वैदलस्य च ।।
मृन्मयानाञ्च भाण्डानां सर्वस्याश्ममयस्य च ।। 3.323.४० ।।
यत्किञ्चिदपि वर्षस्य दापयेत्करसंज्ञितम् ।।
व्यवहारेण जीवन्तं राष्ट्रे राज्यं पृथक्पृथक् ।। ४१ ।।
राजदूतकरेभ्यश्च गृह्णीयात्पञ्चकं शतम् ।।
पञ्चपञ्चशतन्तत्र समिकः प्राप्तुमहर्ति ।। ४२ ।।
कारुकाञ्शिल्पिनश्चैव शूद्रधर्मोपजीविनः ।।
एकैकं कारयेत्कर्म मासिमासि महीपतिः ।। ४३ ।।
स्वदेशपण्याच्छुल्कांशं गृह्णीयाद्दशमं नृपः ।।
विदेशपण्याच्च तथा देयम्पञ्चशतं समम् ।। ४४ ।।
शुल्कस्थानम्भवेदेकं न द्वितीयं कथञ्चन ।।
शुल्कं भूयस्तु गृह्णीतश्चौरस्याप्नोति किल्बिषम् ।।४५।।
न भिन्नकार्षापणमस्ति शुल्कं न शिल्पवृत्तौ न शिशौ न दूते ।।
न भैक्ष्यलब्धेन हतावशेषे न श्रोत्रिये प्रव्रजिते न यज्ञे ।। ४६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु राजधर्म्मनिरूपणो नाम त्रयोविंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३२३ ।।

3.324

ऋषय ऊचुः ।।
राज्ञो धर्मस्त्वया प्रोक्तो व्यवहारान्ववेक्षणम् ।।
तदस्माकं त्वमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुच्यसे ।।१।।
हंस उवाच ।।
आसीत्कृतयुगे पूर्वे प्रजाधर्मनिबन्धनः ।।
ततस्त्रेतायुगे तेषां धर्मो नाशमुपागमत् ।। २ ।।
धर्मे नष्टे मनुष्याणां व्यवहारः प्रवर्तितः ।।
द्रष्टा च व्यवहाराणां राजा दण्डधरः कृतः ।। ।।३ ।।
कुलानि श्रेणयश्चैव गणाश्चाधिकृतो नृपः ।।
द्रष्टारो व्यवहाराणां गुरवो ह्युत्तरोत्तरम् ।। ४ ।।
व्यवहारान्नृपः पश्येद्विद्वद्भिर्ब्राह्मणैः सह ।।

धर्मशास्त्रानुसारेण रागद्वेषविवर्जितः ।। ५।।
कुलोद्गता स्थिता धर्मे मृजायुक्ताः श्रुतान्विताः ।।
राज्ञा सभासदः कार्या रिपौ मित्रे च ये समाः ।। ।। ६ ।।
अपश्यता कार्यवशाद्व्यवहारान्नृपेण तु ।। ।।
सभ्यैः सह नियोक्तव्यो ब्राह्मणः सर्वधर्मवित् ।। ७ ।।
क्षत्त्रियस्त्वथ वा वैश्यो न तु शूद्रः कदाचन ।।
यस्य राज्ञस्तु विषये शूद्रो धर्मविवेचकः ।। ८ ।।
तस्य सीदति तद्राष्ट्रं दुर्भिक्षव्याधितस्करैः ।।
विवादाद् द्विगुणं दंडं कूटकृत्साक्षिणस्तथा ।। ९ ।।
द्विगुणं च तथा सभ्या रागद्वेषव्यवस्थिताः ।।
दुर्मृष्टव्यवहारेण राज्ञा वित्तं यदर्जितम् ।। 3.324.१० ।।
त्रिंशद्गुणं तु दातव्यं ब्राह्मणेष्वथ वांभसि ।।
स्मृत्याचारव्यपेतेन मार्गेणाधर्षितः परैः ।। ११ ।।
आवेदयति चेद्राज्ञे व्यवहारपदं हि तत् ।।
प्रत्यर्थिनस्तथा कुर्यादाह्वानं पृथिवीपतिः ।। १२ ।।
अनागच्छञ्जितो राज्ञा विनेयः पुरुषो भृशम्।।
नदीसन्तारकारण्यदुर्देशोपप्लवादिषु ।।१३।।
नागस्थो न स दंड्यः स्यान्नासौ राज्ञोपराध्यति ।।
निवेष्टुकामो रोगार्तो यियक्षुर्व्यसने स्थितः।।१४।।
अभियुक्तस्तथान्येन राजकार्यरतस्तथा ।।
गवां प्रचारे गोपालाः सम्पत्काले कृषीवलाः ।।१५ ।।
शिल्पिनश्चैव तत्कालं चायुधेयाश्च विग्रहे ।।
अपास्तव्यवहाराश्च दूतदानो मुखी व्रते ।। १६ ।।
विषमस्थश्च नासाध्या नचैनांश्चाह्वयेन्नृपः ।।
प्रत्यर्थिनोऽग्रतो लेख्यं यथावेदितमर्थिनः ।। १७ ।।
समामासतदर्धाहर्ज्ञातिनामादिचिह्नितम् ।।
श्रुतार्थस्योत्तरं लेख्यं पूर्वावेदकसंनिधौ ।।१८।।
ततोर्थी लेखयेत्सद्यः प्रतिज्ञातार्थसाधनम् ।।
चतुर्धा तच्च कथितं मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।।१९ ।।
लिखितं साक्षिणो भुक्तिश्चतुर्थी वैदिकी क्रिया ।।
सारस्तु व्यवहाराणां प्रतिष्ठा समुदाहृता ।।3.324.२० ।।
तत्सिद्धौ सिद्धिमाप्नोति विपरीतमतोन्यथा ।।
अभियोगमनिस्तीर्य नैनं प्रत्यभियोजयेत् । २१ ।।

कुर्यात्प्रत्यभियोगं च कलहे साहसेषु व ।।
उभयोः प्रतिभुवौ ग्राह्यौ समर्थौ कार्यनिर्णये ।। ।। २२ ।।
साहसस्तेयपारुष्ये ह्यभिशापात्यये स्त्रियम् ।।
विवादयेत्सद्य एव कालोऽन्यत्रेच्छया स्मृतः ।। २३ ।।
देशाद्देशान्तरं याति सृक्किणी परिलेढि च ।।
ललाटं स्विद्यते चास्य मुखं वैवर्ण्यमेति च ।।२४।।
परिशुष्यत्स्खलद्वाक्यो विरुद्धं बहु भाषते ।।
अभियोगेथ वा साक्ष्ये दुष्टः स परिकीर्त्यते ।। २५ ।।
आकारैरिङ्गितैर्गत्या चेष्टितैर्भाषितेन च ।।
नेत्रवक्त्रविकाराभ्यां गृह्यतेंऽतर्गतं मनः ।। २६ ।।
त्रिपक्षाद्विजितो ज्ञेयस्तूत्तरस्याप्रयच्छतः ।।
सर्वेष्वेव विवादेषु बलवत्युत्तरा क्रिया।।२७।।
आधौ प्रतिग्रहे क्रीते पूर्वात्तु बलवत्तरा ।।
सर्वोपद्रवकर्तारमेकदेशविभावितम् ।।२८।।
सर्वस्माद्धीयते चार्थादिति धर्मविदो विदुः ।।
बलोपधिनिवृत्ताँस्तु व्यवहारान्निवर्त्तयेत् ।।२९।।
स्त्रीनक्तमन्तरागारबहुशत्रुकृताँस्तथा ।।
रोगार्त्तभीतव्यसनिबालशिष्यकृतानि तु ।। 3.324.३० ।।
अकृतानि विजानीयात्तथा दासकृतानि तु।।
गुरोर्वाक्येन शिष्यस्य पितृवाक्यात्सुतस्य च ।। ३१ ।।
दासस्य स्वामिवाक्येन व्यवहारस्तु सिद्ध्यति ।।
स्त्रीकृतान्यप्रमाणानि कार्याण्याहुरनापदि ।।३२ ।।
विशेषतो धनक्षेत्रे दायादधनविक्रमाः ।।
एतान्येव प्रमाणानि भर्ता यद्यनुमन्यते ।। ३३ ।।
पुरः पत्युरभावेन राजा वा पितृपुत्रयोः ।।
बाल आषोडशावर्षात्पौगण्डश्चाभिशस्यते ।। ३४ ।।
परतो व्यवहारज्ञः स्वतन्त्रः पितरं विना ।।
अप्राप्तव्यवहारस्य स्वातंत्र्यं मातुरुच्यते ।। ३५ ।।
अस्वतन्त्रकृतान्याहुरप्रमाणानि पंडिताः ।।
नानियुक्तेन वक्तव्यं व्यवहारे कथंचन ।। ३६ ।।
अनियुक्तवचो दण्ड्यो राजा रुक्मस्य कृष्णलम् ।।
नियुक्तो न नियुक्तो वा विद्या वाक्यमुदाहरन् ।। ३७ ।।
सर्वस्वरहितः कार्यो लेखकोऽनृतलेखकः ।।

लेखकस्य च सभ्यानां साक्षिणां यश्च दूषकः ।।३८।।
अनाहूतस्य चाह्वाने आहूतस्य च मोक्षणे ।।
अजितोऽस्मीति मन्वानो ब्रूयात्तं तु पराजितम् ।। ३९ ।।
राजा तान्विनयेद्विप्रान्दंडेन द्विगुणेन च ।।
सभा वा न प्रवेष्टव्या वक्तव्यं वासमंजसम् ।। 3.324.४० ।।
अब्रुवन्विब्रुवन्वापि नरो भवति किल्बिषी ।।
पादो धर्मस्य कर्तारं पादः साक्षिणमेव च ।। ४१ ।।
पादः सभासदः सर्वान्पादो राजानमृच्छति ।।
राजा भवत्यनेनास्तु निन्दार्हो यत्र निन्द्यते ।। ४२ ।।
एनो गच्छति कर्तारं मुच्यन्ते च सभासदः ।।
छलं निरस्य भूतेन व्यवहारान्नयेन्नृपः।।४३।।
भूतमप्यनुपन्यस्तं व्यवहारेण हीयते।।
सपणश्चेद्विवादः स्यातद्धनं दापयेन्नरः।।
दण्डं च स्वपणं चैव धनिके धनमेव च।।४४।।
न सा सभा यत्र न संति वृद्धा न ते वृद्धा ये न वदंति धर्मम्।।
न तद्धर्मं यत्र न सत्यमस्ति न तत्सत्यं यच्छलेनानुविद्धम्।।४५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ०ख० मा० संवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु व्यवहारनिरूपणो नाम चतुर्विंशत्युत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।।३२४।।
3.225
हंस उवाच ।।
संभोगो दृश्यते यत्र न दृश्येतागमः क्वचित् ।।
आगमः कारणं तत्र न भोगस्तत्र कारणम्।।१।।
आगमेन विशुद्धेन भोगो याति प्रमाणताम् ।।
अविशुद्धागमो भोगः प्रामाण्यं नैव गच्छति ।। २ ।।
आहंतैवाभियुक्तः सन्नर्थानामुद्धरेत्पदम् ।।
भुक्तिरेव विशुद्धा स्यात्प्राप्तानां पितृतः क्रमात्।।३।।
अन्वाहितः ..... हेले विस्पष्टयाचितम् ।।
अप्रत्यक्षं च यद्भुक्तं न चेद्भोगेन जीर्यते।।४।।
पश्यतोऽब्रुवतो भूमेर्हानिर्विंशतिवार्षिकी ।।
परेण भुज्यमानाया धनस्य दशवार्षकी ।। ५ ।।
त्रिभिरेव तु यद्भुक्तं पुरुषैस्तु यथाविधि ।।
लेख्याभावेपि तं तत्र चतुर्थः समवाप्नुयात् ।। ६ ।।
आगमोप्यधिको भुक्तेर्विनापूर्वक्रमागतात् ।।
आगमोपि बली नैव भुक्तिस्तत्रापि यत्र न।।७।।

आध्याभिहस्ता स भृशं विनेया दण्डेन विप्रा द्विगुणेन राज्ञा ।।
लोके न दुष्टः स तु कंटकः स्यात्पापात्मनां मूर्धनि तिष्ठतीति।।।।।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु भोगलक्षणवर्णनो नाम पञ्चविंशत्युत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३२५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३२६-३३०

https://sa.wikisource.org/s/1240

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.326

हंस उवाच ।।

पौरुषश्चैव दिव्यश्च निर्णयो द्विविधः स्मृतः ।।

द्विविधः पौरुषस्तत्र लिखितं साक्षिणस्तथा ।। १ ।।

त्रिविधं लिखितं तत्र तस्य वक्ष्यामि लक्षणम् ।।

राजसाक्षिकमेकं तु द्वितीयं तु स साक्षिकम् ।।२ ।।

स्वहस्तलिखितं नाम तृतीयं परिकीर्तितम्।।

नियुक्तकार्यस्य कृतं राजाधिकरणेतरम् ।। ३ ।।

तदध्यक्ष्येण मर्त्यैश्च स्वहस्त परिचिह्नितम् ।।

तल्लेख्यं कथितं लोके राजसाक्षिकमित्युत।।

यत्र क्वचन विप्रेंद्रा लिखितं येन केनचित ।।

चिह्नितं यत्स्वहस्तेन साक्षिभिश्च गुणान्वितैः ।।५।।

द्वाभ्यामूर्ध्वं तु तज्ज्ञेयं लिखितञ्च ससाक्षिकम् ।।

साक्षी स्वहस्तलिखिते भवेद्वापि न वा भवेत्।।६।।

विनापि साक्षिभिस्तस्य प्रामाण्यमुपपद्यते ।।

स्वहस्तलिखितं पत्रं बलात्कारेण कारितम्।।७।।

हस्तप्रमाणं सर्वैर्वा तथोपधिकृतं द्विजाः ।।

मत्तोन्मत्तकृतं लेख्यमस्वतन्त्रकृतं च यत्।।८।।

लेख्यं विना नास्ति सिद्धिः स्थावरस्य तु कर्हिचित् ।।

भुक्तिस्तत्र प्रमाणं वा भवेत्त्रिपुरुषागता।।९।।

हस्तेन द्विपदं देयं साम्ना दद्याच्चतुष्पदम् ।।

स्थावराणां च सर्वेषां सिद्धिर्लेख्ये प्रतिष्ठिता ।।3.326.१०।।

देशाचाराद्विरुद्धं यद्व्यक्तावविधिलक्षणम् ।।

तत्प्रमाणं स्मृतं लेख्यं विलुप्तधनमक्षयम् ।। ११ ।।

प्राक्प्रसादाः प्रदीयन्ते पश्चाद्वापि न पार्थिवाः ।।

देवद्विजातिवित्तेषु न स्यात्स्वामी नृपः क्वचित् ।। १२ ।।

समूहार्थे न भोगोऽस्ति लेख्यं तत्रापहारकम् ।।

उभयोरपि तत्र स्याद्भुक्तं येन स वै प्रभुः ।। १३ ।।

चिरन्तनमविज्ञातं भुक्तं भोगान्न चालयेत् ।।

एकार्हं लिखिते तत्स्यात्सम्भोगो यस्य तस्य तु ।। १४ ।।

अर्वाक्कालिकलब्धं तु लेख्येनैव विशोधयेत् ।।

मुद्राशुद्धं क्रियाशुद्धं पारंपर्यानुमोदितम् ।।१५ ।।

अदूषितं च स्पष्टं च सिद्धिमाप्नोति नान्यथा ।।

स्ववेशात्कीर्तयेद्राजा आत्मानं तदनन्तरम्।।१६।।
दायादेयप्रमाणं च सहसीमापरिच्छदैः ।।
ततस्तु लेखयेत्तत्र दानच्छेदोपवर्णनम् ।। १७ ।।
तल्लेख्यं सिद्धिमाप्नोति मुद्रितं राजमुद्रया ।।
मतान्तरे तु लेख्यस्य श्रावणाच्छ्रवणे तथा ।। १८ ।।
नैव सिद्धिर्विनिर्दिष्टा भावनान्या न चेद्भवेत् ।।
स्वहस्तलिखितं पत्रं निह्नुके तु विभावयेत् ।। १९ ।।
वर्णैश्च तत्कृतैश्चिह्नैः प्राप्यैरेव च युक्तिभिः ।।
यत्रर्णलेखको वापि साक्षी वापि मृतो भवेत् ।। 3.326.२० ।।
लिखितान्ते प्रविष्टे तु धनी लेख्यं तु पाटयेत् ।।
असमग्रे प्रविष्टे तु लेख्ये दूरगते तथा ।। ।। २१।।
धनिकस्य धनी दद्याल्लिखितं स्वमथापरम् ।।
दैवदोपनिविष्टं तु लेख्यं लेख्यं तु कारयेत् ।। २२ ।।
अन्यमेवाधमर्णास्तु लेख्यं यत्स्मर्यते यदि ।।
समुद्रे तु यदा लेख्ये मृताः सर्वे तु तत्स्थिताः ।। २३ ।।
लिखितं तत्प्रमाणं तु मृतेष्वपि हि साक्षिषु ।।
सोपध्यं यद्भवेल्लेख्यं दिव्याद्यैस्तत्प्रसाधयेत् ।। २४ ।।
बलात्कारबलैर्लेख्यैः सत्यश्चेच्छ्छ्रावणाद्भवेत् ।।
ज्ञापितेनाप्यसिद्धिः स्यात्सिद्धिस्तस्माद्यथा स्मृता ।।
पैतामहानां रिक्थानां प्रभुः पौत्रोऽपि गायते ।। २५ ।।
ये कूटकारा वसुधाधिपेन भृशं विनेयास्त्रिदशेप्सुना वै ।।
ते कण्टकाः सर्वजनस्य विप्रास्तेषां निषेद्धा नृपतिर्भवेद्वै ।। २६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु लेख्यलक्षणवर्णनो नाम षड्विंशत्युत्तरत्रिशततमो ऽध्यायः ।। ३२६ ।।
3.327
।। हंस उवाच ।। ।।
एकादशविधः साक्षी शास्त्रदृष्टो मनीषिभिः ।।
कृतः पञ्चविधस्तत्र षड्विधोऽकृत उच्यते ।। १ ।।
लिखितः स्मारितश्चैव यदृच्छाभिज्ञ एव च ।।
गूढश्चोत्तरसाक्षी च कृतः पञ्चविधः स्मृतः ।। २ ।।
ग्रामश्च प्राड्विवाकश्च राजा च व्यवहारिणाम् ।।
कार्येष्वभ्यन्तरो यः स्यादर्थिना प्रहितः सदा ।। ३ ।।
कुलं कुलविवादेषु षड्विधस्त्वकृतः स्मृतः ।।
द्वयोर्विवदतोरर्थे द्वयोः सत्सु च साक्षिषु ।।४।।

पूर्वपक्षो भवेद्यस्य भवेयुस्तस्य साक्षिणः ।।
आधार्यः पूर्वपक्षस्य यस्मिन्नर्थवशाद्भवेत् ।। ५ ।।
विवादे साक्षिणस्तत्र प्रष्टव्याः प्रतिवादिनः ।।
न परेण समुद्दिष्टमुपेयात्साक्षिणं प्रति ।। ६ ।।
भेदयेत्तु न वान्योन्यं हीयत्येवं समाचरेत् ।।
साक्षिद्विष्टो यदि प्रेयाद्गच्छेद्वापि दिगन्तरम् ।। ७ ।।
तच्चोभयोः प्रमाणं तु प्रमाणे ह्यन्तरा क्रिया ।।
अनिर्दिष्टस्तु साक्षित्वे स्वयमेवैत्य यो वदेत् ।। ८ ।।
सूचीत्युक्तः स साक्षी तु न स साक्षित्वमर्हति ।।
न साक्षी नृपतिः कार्यो न कारुककुशीलवौ ।। ९ ।।
न श्रोत्रियो न लिङ्गस्थो न सर्वेभ्यो विनिर्गतः ।।
न व्याधितो न वक्तव्यो न दस्युर्न विकर्मकृत् ।। 3.327.१० ।।
न वृद्धो न शिशुर्नैको नान्धो न विकलेन्द्रियः ।।
नार्तो न मत्तो नोन्मत्तो न क्षुत्तृष्णोपपीडितः ।। ११ ।।
न श्रमार्तो न कामार्तो न क्रुद्धो नापि तस्करः ।।
नार्थसम्बन्धिनोराप्तो न हायनविचारिणः ।। १२ ।।
न दृष्टदोषाः कर्तव्या न व्याध्यार्ता न दूषिताः ।।
स्त्रीणां साक्ष्यं स्त्रियः कुर्युर्द्विजानां सदृशा द्विजाः ।। १३ ।।
शूद्राश्च साधुशूद्राणां मर्त्यानां मर्त्ययोनयः ।।
अनुभावी तु यः कश्चित्कुर्यात्साक्ष्यं विवादिनाम् ।। १४ ।।
अन्तर्वेश्मन्यरण्ये वा शरीरस्य तथात्यये ।।
स्त्रियोऽपि सम्भवे कार्या बालेन स्थविरेण वा ।। १५ ।।
शिष्येण बन्धुना वापि दासेन भृतकेन वा ।।
बालवृद्धातुराणां तु साक्ष्ये तु वदतां मृषा ।।१६।।
जानीयादधिवाचमुत्सिक्तमनसां तथा ।।
गृहिणः पुत्रिणो मौलाः शूद्रा विट्क्षत्रयोनयः ।।१७।।
अत्युक्ताः साक्ष्यमर्हन्ति नये कूटधनापदि ।।
आप्ताः सर्वेषु वर्णेषु कार्याः कार्येषु साक्षिणः ।।१८।।
बहुत्वे परिगृह्णीयात्साक्षित्वे वेतनाधिपम् ।।
समेषु त्वगुणोत्कृष्टं गुणित्वे वै द्विजोत्तमान् ।।१९।।
समक्षदर्शनात्साक्ष्यं श्रवणाच्चैव सिध्यति ।।
तत्र सत्यं ब्रुवन्साक्षी धर्मार्थाभ्यां न हीयते ।। 3.327.२० ।।
साक्षी दृष्टश्रुतादन्यद्विब्रुवन्नरकं व्रजेत् ।।

पृष्टानि बद्धोऽपि वदेद्यथा दृष्टं यथाश्रुतम् ।। २१ ।।
एको लुब्धस्त्वसाक्षी स्याद्बहवोऽपि न वा क्वचित् ।।
स्वभावेनैव यद्ब्रूयुस्तद्ग्राह्यं व्यावहारिकम् ।। २२।।
न जातु साक्षिणः प्राप्तानर्थिप्रत्यर्थिसन्निधौ ।।
प्राड्विवाको नियुंजीत विधिनानेन सान्त्वयन् ।। २३ ।।
यत्तयोरनयोर्वेत्थ कार्येऽस्मिंश्चेष्टितेऽपि वा ।।
तद् ब्रूत सर्वं सत्येन युष्माकं ह्यत्र साक्षितम् ।। २४ ।।
देवब्राह्मणसान्निध्ये साक्ष्यं पृच्छेत्ततो द्विजाः ।।
उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा पूर्वाह्णे वै शुचिः शुचीन् ।। २५ ।।
ब्रूहीति ब्राह्मणं पृच्छेत्सत्यं ब्रूहीति पार्थिवम् ।।
गोबीजकाञ्चनैर्वैश्यं शूद्रं सर्वैस्तु पातकैः ।। २६ ।।
ब्रह्मणे च स्मृता लोका ये च स्त्रीबाल घातिनः ।।
मित्रद्रुहः कृतघ्नस्य तत्ते स्युर्ब्रुवतां मृषा ।। २७ ।।
जन्मप्रभृति यत्किञ्चित्किञ्चित्पुण्यं त्वया कृतम् ।।
तत्सर्वं तस्य जानीहि यं पराजयसे मृषा ।। २८ ।।
नग्नो मुण्डः कपाली च भिक्षार्थी क्षुत्पिपासितः ।।
अन्धः शत्रुगृहं गच्छेद्यत्साक्ष्यमनृतं वदेत् ।। २९ ।।
एतांस्तु दोषान्वीक्ष्य त्वं सर्वाननृतभाषणात् ।।
यथाश्रुतं यथादृष्टं सर्वमेवाञ्जसा वद ।। 3.327.३० ।।
सत्यं साक्ष्यं ब्रुवन्साक्षी लोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ।।
इह वानुत्तमां कीर्तिं वाग्येषां ब्रह्मपूजिता ।। ३१ ।।
मन्यन्ते वै पापकृतो न कश्चित्पश्यतीति नः ।।
तांश्च देवाः प्रपश्यन्ति स्वस्यैवान्तरपूरुषः ।। ३२ .।।
आदित्यचन्द्रावनलानिलौ च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ।।
अहश्च रात्रिश्च उभे च सन्ध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तम् ।। ३३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० वज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु साक्षिनिर्णयो नाम सप्तविंशत्युत्तरत्रिशत तमोऽध्यायः ।।३२७।।
3.328
हंस उवाच ।।
पौरुषो निर्णयः प्रोक्तो दिव्यं वक्ष्याम्यतः परम् ।।
असाक्षिकेषु त्वर्थेषु मिथो विवदमानयोः ।। १ ।।
राजद्रोहाभिशापेषु साहसेषु तथैव च ।।
विवादे तत्त्वतः सत्यं शपथेनापि लम्भयेत् ।। २ ।।
महर्षिभिश्च देवैश्च कार्यार्थं शपथाः कृताः ।।

वसिष्ठोऽदत्त शपथं समये जवने नृपे ।। ३ ।।
न मृषा शपथं कुर्यात्स्वल्पेऽप्यर्थे नरो बुधः ।।
वृथा हि शपथं कुर्वन्प्रेत्य चेह च नश्यति ।। ४ ।।
स्थावरेषु तु दिव्यानि वर्जनीयानि पार्थिवैः ।।
लिखितेन तथा भुक्त्या तेषां भवति साधनम् ।। ५ ।।
कोशं धटं विषं चाग्निमुदकं तप्तमाषकम् ।।
फालं च तण्डुलं चैव दिव्यान्यष्टौ विदुर्बुधाः ।। ६ ।।
कोशवर्जन्तु दिव्यानि सशिरस्कानि दापयेत् ।।
अशिरस्कः स्मृतः कोशः कालान्तरविभावनात ।। ७ ।।
अशिरस्कानि दिव्यानि राज्ञा कण्टकशोधनैः ।।
राज्ञा सर्वाणि देयानि स्वयं च परिमार्गिणा ।। ।। ८ ।।
लोभान्मोहाद्भयाद्वापि भिद्यन्ते साक्षिणः परैः ।।
अज्ञानाद्बालभावाच्च भेदे धर्मो व्यवस्थितः ।। ९ ।।
सर्वद्रव्येषु कनकं मूल्यं तु परिकल्पयेत् ।।
माषकेण सुवर्णस्य ....काल्यमसुखे द्विजम् ।। 3.328.१० ।।
सत्यं वदामीति शपेन्नान्यत्किञ्चन पार्थिव ।।
शस्त्रमादाय वक्तव्यं क्षत्त्रियेण तथैव च ।। ११ ।।
धेनुं संस्पृशता सत्यं वाच्यं वैश्येन वै द्विजाः ।।
शूद्रः कुर्वीत शपथं तथा सर्वैस्तु पातकैः ।। १२ ।।
कृष्णलेन सुवर्णस्य तिलवृद्ध्या तु शापयेत् ।।
शूद्रान्न शापयेद्राजा कदाचिदपि वै द्विजाः ।।१३ ।।
विप्रवर्जं तथा कोशं वर्णिनां दापयेन्नृपः ।।
सुवर्णमाषकादूर्ध्वमर्वागष्टभ्य एव च ।। १४ ।।
विप्रवर्जं तु विप्रोऽपि वर्णिनां पूरसंयुतम् ।।
कोशस्थाने तु शपथं कारयेदविधारयन् ।। १५ ।।
अतः परं तु दिव्यानां कुर्यादन्यतमं नरः ।।
यथा तथा महीपालः शृणुध्वं गदतो मम ।। १६ ।।
न शीते तु धटं देयमुष्णकाले हुताशनम् ।।
वर्णिनां न तथा फालं तण्डुलं मुखरोगिणाम् ।। १७ ।।
श्वासकासार्दितानां च ब्राह्मणानां च नो विषम् ।।
तप्तमाषकमर्हन्ति सर्वे वर्णा निरत्ययम् ।। १८ ।।
न व्याधिमरकाक्रान्ते देशे कोशं तु पातयेत् ।।
मन्त्रैरस्वरदिव्यानि सञ्चयन्तीह मानवाः ।।१९।।

प्रतिमन्त्रविदः स्तम्भनानां विनाशने ।।
नियुञ्जीत नरेन्द्रोपि निभृतां धनवत्सलाम् ।। 3.328.२० ।।
दिव्यानां स्तम्भकं ज्ञात्वा पापान्नित्यं महीपतिः ।।
विवासयेत्स्वकाद्राष्ट्रात्ते हि लोकस्य कण्टकाः ।। २१ ।।
तेषामन्वेषणे यत्नं राजा नित्यं समाचरेत् ।।
ते हि पापसमाचारास्तस्करेभ्योपि तस्कराः ।। २२ ।।
दृग्दृष्टिदोषात्स्वल्पेपि दिव्येषु विनियोजयेत् ।।
महत्स्वपि न चार्थेषु धर्मज्ञान्धर्मवत्सलान् ।। २३ ।।
ज्ञात्वा धर्मिष्ठतां राजा पुरुषस्स विचक्षणः ।।
स्वल्पे वाप्यथ वास्वल्पे शपथे तान्नियोजयेत् ।। २४ ।।
न मिथ्यावचनं येषां जन्मप्रभृति विद्यते ।।
श्रद्दध्यात्पार्थिवस्तेषां वचने धर्मदर्शिनाम् ।।२५ ।।
अत्यन्तोपहताः पापा नास्तिका भिन्नसेतवः ।।
दिव्यान्यर्हंति सर्वाणि स्वल्पदोषा अपि द्विजाः ।। २६ ।।
आदौ भूमिं परीक्षेत धटस्यार्थे विचक्षणः ।।
इन्द्रस्थाने सभायां वा दिग्भागे पूर्वदक्षिणे ।। २७ ।।
धटं निवेशयेत्तत्र सुसमायां तथा भुवि ।।
यज्ञियस्य तु वृक्षस्य कर्तव्यं मण्डपद्वयम् ।। २८ ।।
मण्डपस्य प्रमाणं तु सप्तहस्तं प्रकीर्तितम् ।।
द्वौ हस्तौ निखनेत्काष्ठं दृश्यं स्याद्धस्तपञ्चकम् ।। २९ ।।
अन्तरञ्च तयोः कार्यं तथा हस्तचतुष्टयम् ।।
मण्डपोपरि काष्ठं च दृढं कुर्याद्विचक्षणः ।। 3.328.३० ।।
चतुर्हस्तं तुलाकाष्ठं त्वव्रणं कारयेत्स्थिरम् ।।
खदिरार्जुनवृक्षाणां शिंशिपासालजं तथा ।। ३१ ।।
तुलाकाष्ठं तु कर्तव्यं तथा वै शिक्यकद्वयम् ।।
प्राङ्मुखो निश्चलः कार्यः शुचौ देशे धटस्तथा ।। ३२ ।।
वणिक्सुवर्णकारौ च कुलालः कांस्यकारकः ।।
तुलाधरे धटः कार्यो रिपौ मित्रे तथा समः ।। ३३ ।।
श्रावयेत्प्राड्विवाकोपि तुलाधारं विचक्षणः ।।
ब्रह्मघ्नो ये स्मृता लोका ये च स्त्रीबालघातिनाम् ।। ३४ ।।
तुलाधरस्य ते लोकास्तुलां धारयतो मृषा ।।
एकस्मिँस्तोलयेच्छिक्ये स्नातं सूपोषितं नरम् ।। ३५ ।।
द्वितीये मृत्तिकां शुभ्रां गौरीं तु तुलयेद्बुधः ।।

इष्टकाभस्मपाषाणकपालास्थीनि वर्जयेत् ।। ३६ ।।
तुलयित्वा ततः पूर्वं तस्मात्तमवतारयेत् ।।
मूर्ध्नि पत्रं ततस्तस्य न्यस्तपत्रं निवेशयेत् ।। ३७ ।।
मन्त्रश्चायं पुरा प्रोक्तः स्वयमेव स्वयम्भुवा ।।
ब्रह्मणस्त्वं सुता देवि तुलानाम्नीति कथ्यसे ।। ३८ ।।
तुकारो गौरवो नित्यं लकारो लघुनि स्मृतः ।।
गुरुलाघवसंयोगात्तुला तेन निगद्यसे ।। ३९ ।।
संशयान्मोचय स्वैनं चाभिशस्तं नरं शुभे ।।
भूय आरोपयेत्तं तु नरं तस्यां सपत्रकम् ।। 3.328.४० ।।
तुलितो यदि वर्धेत शुभो भवति धर्मतः ।।
हीयमाने न शुद्धः स्यादिति धर्मविदो विदुः ।। ४१ ।।
शिक्यच्छेदे तुलाभङ्गे पुनरारोपयेन्नरम् ।।
तथा निःसंशयं ज्ञानं भवतीति विनिश्चयः ।। ४२ ।।
अग्नेर्विधिं प्रवक्ष्यामि शृणुध्वं गदतो मम ।।
सप्तमण्डलकान्कुर्याद्देवब्राह्मणसन्निधौ ।। ४३ ।।
प्रत्यक्षं कारयेद्दिव्यं राज्ञो वाधिकृतस्य वा ।।
ब्राह्मणानां श्रुतवतां प्रकृतीनां तथैव च ।। ४४ ।।
पश्चिमे मण्डले तिष्ठेत्प्राङ्मुखः प्राञ्जलिः शुचिः ।।
चरतुरस्रे यथा अस्मिन्कृत्वा चैव समौ करौ ।। ४५ ।।
लक्षयेयुः क्षतादीनि हस्तयोस्तस्य कारिणः ।।
सप्ताश्वत्थस्य पत्राणि बध्नीयुः करयोस्ततः ।। ४६ ।।
नवेन सितसूत्रेण कार्पासेन द्विजोत्तमाः ।।
ततस्तु सुसमं कृत्वा अङ्गुलं त्वेकमायसम् ।।४७।।
पिण्डं हुताशसन्तप्तं पञ्चाशत्पलिकं दृढम् ।।
आदौ पूजां हुताशस्य कारयेद्वसुधाधिपः ।।४८।।
रक्तचन्दनधूमाभ्यां रक्तपुष्पैस्तथैव च ।।
अभिशस्तस्य मन्त्रं च बध्नीयात्तस्य मूर्धनि ।। ४९ ।।
मन्त्रेणानेन संयुक्तं ब्राह्मणाभिहितेन तु ।।
त्वमग्ने वेदाश्चत्वारस्त्वं च यज्ञेषु हूयसे।।3.328.५०।।
त्वं मुखं सर्वदेवानां त्वं मुखं ब्रह्मवादिनाम्।।
जठरस्थोपि भूतानां त्वं च वेत्सि शुभाशुभम्।।
पापेषु दर्शयात्मानमर्चिष्मान्भव पावक ।। ५१ ।।
अथ वा शुद्धभावेषु शीतो भव महाबल ।।

ततोभिशस्तः शनकैर्मण्डलानि परिक्रमेत् ।। ५२ ।।
परिक्रम्य शनैर्जह्याल्लोहपिण्डं तथा क्षितौ ।।
विमुक्तहस्तं तं पश्चात्कारयेद्व्रीहिमर्द्दनम् ।। ५३ ।।
निर्विकारौ करौ दृष्ट्वा शुद्धो भवति धर्मतः ।।
भयाद्वा पातयेद्यस्तु दग्धो वा न विभाव्यते ।।५४।।
पुनस्तु चाहरेल्लोहं विधिरेष प्रकीर्तितः ।।
तोयस्याथ प्रवक्ष्यामि विधिं धर्म्यं सनातनम् ।। ५५ ।।
शैवालनक्रमत्स्याद्यैर्वर्जिते स्थावरे जले ।।
धर्मस्थूणा तत्र कार्या पुरुषं धर्मवत्सलम् ।। ५६ ।।
नाभिदघ्नोदकस्थस्य गृहीत्वोत्तं समाविशेत् ।।
मध्यमेनाथ धनुषा मध्यस्थः पुरुषोऽपरः ।। ५७।।
इषुमोक्षं तदा कुर्याद्देशे तृणविवर्जिते ।।
शरमोक्षे समे काले निमज्जेत्पुरुषोप्यसौ ।। ५८ ।।
मूर्ध्नि विन्यस्तपत्रस्तु पेत्रै चैतान्निवेशयेत् ।।
आदिदेवोऽसि देवानां शौचस्याप्यायनं परम् ।। ५९ ।।
पञ्चानां लोकपालानां त्वं वरिष्ठं जगत्पते ।।
त्रायस्वैनं नरं पापात्पश्यसि त्वं शुभाशुभम ।। 3.328.६० ।।
अन्तश्चरसि भूतानां सर्वेषां मोक्षवत्स्थितः ।।
इषुप्रक्षेपणस्थानाद्युवा च बलवान्नरः ।।। ।। ६१ ।।
धावन्स परया शक्त्या शरं तत्समुपातयेत् ।।
आगते तु शरग्राहे तोयस्थश्चेन्न दृश्यते ।। ६२ ।।
शुद्धो भवति धर्मेण यश्चाप्यङ्गं न दर्शयेत् ।।
विषस्यातः प्रवक्ष्यामि विधिं धर्म्यं सनातनम् ।।६३।।
शृङ्गिणो वत्सनाभस्य हिमशैलोद्भवस्य च।।
यवास्सप्त प्रदातव्या अथ वा यद्घृताप्लुताः ।। ६४ ।।
मूर्ध्नि विन्यस्तपत्रस्य पत्रे चैतन्निवेशयेत् ।।
त्वं विष ब्रह्मणः पुत्रः सत्ये धर्मे व्यवस्थितः । ६५ ।।
त्रायस्वैनं नरं पापात्सत्येनास्य भवामृतम् ।।
येन वेगैर्विना जीर्णं छर्दिमूर्च्छाविवर्जितम्।। ६६ ।।
तं तु शुद्धं विजानीयादिति धर्मविदो विदुः ।।
तण्डुलानां प्रवक्ष्यामि विधिं धर्म्यं सनातनम् ।। ६७ ।।
चौर्ये तु तण्डुला देया न चान्यत्र कथंचन ।।
तण्डुलानुदके सिक्त्वा रात्रौ तत्रैव स्थापयेत ।। ६८ ।।।

तण्डुलान्कारयेच्छुद्धाञ्शालीनां पृथिवीपतिः ।।
मृन्मयं भाजनं कृत्वा सवितुः पुरतः स्थितः ।। ६९ ।।
तण्डुलान्मंत्रयेच्शुद्धान्मंत्रेणानेन धर्मतः ।।
दीयते सत्त्वधर्मज्ञैर्मानुषाणां विशोधनम् ।।3.328.७०।।
ततस्तण्डुल सत्येन धर्मतस्त्रातुमर्हसि ।।
प्रभाते कारयेदेव भक्षणाय न संशयः ।।७१।।
त्रिविधः प्राङ्मुखस्येह पत्रे निष्ठीवयेत्ततः ।।
पिप्पलस्याथ भूर्जस्य न त्वन्यस्य कथंचन ।। ७२ ।।
शोणितं दृश्यते यस्य तमशुद्धं विनिर्दिशेत् ।।
अथातः संप्रक्ष्यामि तप्तमाषकनिर्णयम् ।। ७३ ।।
कारयेदायसं पात्रं ताम्रं वा षोडशाङ्गुलम् ।।
चतुरङ्गुलखातं तु मृन्मयं वापि कारयेत् ।। ।। ७४ ।।
पूरयेद्घृततैलाभ्यां पलैर्विंशतिभिस्ततः ।।
सुतप्ते निक्षिपेत्तत्र सुवर्णस्य तु माषकम् ।। ७५ ।।
वह्न्यक्तं विन्यसेन्मन्त्रमभिशस्तस्य मूर्धनि ।।
अङ्गुष्ठाङ्गुलियोगेन तप्तमाषं समुद्धरेत् ।। ७६ ।।
शुद्धं ज्ञेयमदग्धं तु विस्फोटादिविवर्जितम् ।।
फालशुद्धिं प्रवक्ष्यामि शृणुध्वं द्विजपुङ्गवाः ।। ७७ ।।
आयसं द्वादशपलं घटितं फालमुच्यते ।।
अष्टाङ्गुलं समं दीर्घं चतुरंगुलविस्तृतम् ।। ७८ ।।
वह्न्यक्तं विन्यसेत्पत्रमभिशस्तस्य मूर्धनि ।।
त्रिः परावर्तयेज्जिह्वां लिहतस्सार्धमङ्गुलम् ।। ७९ ।।
गवां क्षीरं प्रदातव्यं जिह्वाशोधनमुत्तमम् ।।
जिह्वापरीक्षणं कुर्याद्दग्धां चेन्न विभाव्यते।।3.328.८०।।
तं विशुद्धं विजानीयाद्विशुद्धं चैव मोक्षयेत् ।।
कोषस्याथ प्रवक्ष्यामि विधिं धर्म्यं सनातनम् ।। ८१ ।।
योयो यां देवताभक्तः पाययेत्तस्य तूत्तरम् ।।
समभक्तं तु देवानामादित्यस्यैव कारयेत्।।८२।।
उग्राणामपि देवानां वधस्यैव तु दापयेत् ।।
सर्वेषामेव देवानां स्नापयेदायुधं स्वकम् ।।८३।।
स्नानोदकं वा सकलमाहरेत विचक्षणः ।।
उन्मुखं करणं कृत्वा पाययेत्प्रसृतित्रयम् ।।८४।।
इदं मया नैव कृतं कृतं वाप्यथ शायिना।।८५।।

पीते तु कोशे पुरुषस्य दृष्टा देवोपघातं नृपसंभवं वा ।।
त्रिःसप्तरात्रांतरतो नृपेण भृशं विनेयः पुरुषः स विप्राः।।८६।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु दिव्यप्रमाणनिरूपणं नामाष्टाविंशत्युत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ।। ३२८ ।।
3.229
हंस उवाच ।।
एका द्वे च तथा तिस्रश्चतस्रश्च यथाक्रमम् ।।
शूद्रविट्क्षत्रविप्राणां भार्याः प्रोक्ता मनीषिभिः ।। १ ।।
शूद्रैव भार्या शूद्रस्य सा च स्वा च विशः स्मृते ।।
ते च स्वा च तथा राज्ञस्ताश्च स्वा चाग्रजन्मनः ।। २ ।।
न विवर्णा भवेद्भार्या कदाचिदपि कस्यचित् ।।
सवर्णैव भवेज्ज्येष्ठा असवर्णासु सत्स्वपि ।। ३ ।।
अष्टौ विवाहा निर्दिष्टास्तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ।।
आहूय दानाद्ब्राह्मस्तु ॠत्विजैर्दैव उच्यते ।। ।। ४ ।।
गोयुगग्रहणादार्षः प्राजापत्योर्थिते तथा ।।
आसुरो द्रविणादानाद्गान्धर्वस्तु मताद्द्वयोः ।। ९ ।।
राक्षसो युद्धहरणात्पैशाचः कन्यकाच्छलात् ।।
प्राजापत्यस्तथा दैवो ब्राह्मश्चापि शुभास्त्रयः ।। ६ ।।
गान्धर्वो राक्षसश्चैव मध्यमौ परिकीर्तितौ ।।
आसुरश्चैव पैशाच आर्षश्चैव तथाधमः ।।। ।। ७ ।।
न ते कार्याः प्रयत्नेन कदाचिदपि केनचित् ।।
आसुरस्य तथार्षस्य विशेषो नैव विद्यते ।। ८ ।।
शुक्लमेव ततो ज्ञेयमल्पं वा यदि वा बहु।।
प्राणिविक्रयिणः सर्वे नरकं यान्ति मानवाः।।।।
विशेषेण च यः पुत्रं विक्रीणाति स्वकं नरः ।।
नरके वसतिं तस्य बहूनब्दगणान्विदुः ।। 3.329.१०।।
मृते भर्तरि या कन्या केवलं हस्तदूषिता ।।
सा चेदक्षतयोनिः स्यात्पुनः संस्कारमर्हति ।। ११।।
इत्येवं केचिदिच्छन्ति न तन्मम मतं द्विजाः ।।।।
सप्तमे हि पदे वृत्ते नान्यमर्हति सा पतिम्।।१२।।
वाचा दत्ता तु या कन्या मन्त्रैश्चैव न संस्कृता।।
अन्यस्य सा भवेद्देया सति भर्तरि दोषिणी।।३।।
नष्टे मृते प्रव्रजिते क्लीबेऽथ पतिते पतौ।।
पञ्चस्वापत्सु नारीणां पतिरन्यो विधीयते।।१४।।

पितापितामहो भ्राता सकुल्यो जननी तथा ।।
कन्याप्रदः पूर्वनाशे प्रकृतिस्थः परः परः ।। १५ ।।
यस्तु दोषमनाख्याय कन्यकां संप्रयच्छति ।।
स राज्ञा द्विशतं दत्त्वा बिभृयात्तां च कन्यकाम् ।।१६ ।।
अदुष्टामथ यो दुष्टां ब्रूयाद्दोषेण मानवः ।।
प्रथमं साहसं तस्य राजा दण्डं प्रकल्पयेत् ।। १७ ।।
यस्तु दोषवतीं पत्नीं सम्यक्त्वेनानुवर्त्तते ।।
दण्डयित्वा स्वशक्त्या तं समे पथि निवेशयेत्।।१८।।
भर्तारं लङ्घयेद्या तु स्त्री ज्ञातिबलदर्पिता।।
तां श्वभिः खादयेद्राजा संस्थाने वध्यघातिनाम्।।१९।।
भार्याया व्यभिचारिण्या परित्यागो विधीयते ।। 3.329.२० ।।
हीनवर्णगमे चास्या वधमुक्तं मनीषिभिः ।।
भर्त्रनुज्ञां विना राजा स्त्रीणां च प्रभवेत् क्वचित् ।। २१ ।।
अशक्तभर्तृकां नारीं शासयेत्तदनुज्ञया ।।
योन्यस्मै कन्यकां दत्त्वा भूयोन्यस्मै प्रयच्छति ।। २२ ।।
वित्तस्यांशं तुरीयं तु तं राजा दण्डयेन्नरम् ।।
भर्तृदोषे समुत्पन्ने न सा दण्डमवाप्नुयात् ।। २३ ।।
यस्तु न व्रजते भार्यामृतुकाले नराधमः ।।
ऋतावृतौ भवेद्दंड्यः स सुवर्णस्य माषकम् ।। २४ ।।
आहूयमाना या भार्या भर्तारं न व्रजेदृतौ ।।
विवास्या सा भवेद्भर्त्रा दोषं व्याख्याप्य मातरम् ।।२५ ।।
यस्त्यजेच्च तथा भार्यामदुष्टां पुरुषाधमः ।।
स सुवर्णं भवेद्दंड्यो बिभृयात्तां तथा पुनः ।। २६ ।।
विषमं परिणीतासु वर्तते यस्तु मानवः ।।
सवर्णासु भवेद्दण्ड्यः सुवर्णं स महीक्षिता ।। २७ ।।
त्रीणि वर्षाण्युपासीत कुमार्यृतुमती सती ।।
उक्तकालात्परं कन्या विन्देत सदृशं पतिम् ।। २८ ।।
अलङ्कारं नाददीत पित्र्यं कन्या स्वयं वरात् ।।
मातृकं भ्रातृदत्तं वा स्तेयं वा स्याद्धि तं हरेत् ।। २९ ।।
कन्यान्तु चेदृतुमतीं पुरुषो न दद्याच्छक्तोपि न द्विजवरश्च स दण्डनीयः।।
स्वाम्यं न तां प्रति च तस्य भवेत्कदाचित्पुत्रीमृतौ न ददतो न पुनर्द्विजत्वम।।3.329.३०।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीय खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु विवाहधर्मनिरूपणो नामैकोनत्रिंशदुत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३२९ ।।
3.330

।। हंस उवाच ।। ।।
औरसः पुत्रिकापुत्रः क्षेत्रजश्च तथा परः ।।
पौनर्भवश्च कानीनः सहोढश्च तथा सुतः ।। १ ।।
गूढोत्पन्नो दत्तकश्च क्रीतश्चैव तथा परः ।।
अपविद्धस्तूपगतः शूद्रापुत्रस्तथैव च ।। २ ।।
एते द्वादश वै पुत्रास्तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ।।
संस्कृतायां स्वयं जातः पुत्र औरस उच्यते ।। ३ ।।
अस्यामुत्पद्यते पुत्रो यः स मे भविता सुतः ।।
एषा दत्तापि या पित्रा पुत्रिका सा निगद्यते ।। ४ ।।
विना वचनदत्तापि भ्रातृहीना तु पुत्रिका ।।।
तत्पुत्रः पुत्रिकापुत्रो द्वितीयः परिकीर्तितः ।। ५ ।।
देवराद्वा सगोत्राद्वा ब्राह्मणाद्वा विचक्षणात् ।।
नियोगोत्पादितः पुत्रः क्षेत्रजः परिकीर्तितः ।।६।।
स्वैरिणी या पतिं हित्वा कामतोन्यं समाश्रयेत् ।।
पौनर्भवस्तु तत्पुत्रः चतुर्थः परिकीर्तितः ।। ७ ।।
असंस्कृतायामुत्पन्नः कानीनो भर्तुरेव सः ।।
गर्भिणी या संस्क्रियते सहोढस्तत्सुतो मतः ।। ८ ।।
गृहे च गूढमुत्पन्नो गृहोत्पन्नः प्रकीर्तितः ।।
तस्यां सकाशात्क्रीतश्च क्रीतपुत्रो निगद्यते ।।
ताभ्यां चैवापविद्धस्तु त्वपविद्धस्तु स स्मृतः ।।९।।
विधृतो येन यस्यासौ पुत्रत्वेन निगद्यते ।।
स्वयं यश्चाभ्युपगतः पुत्रत्वे द्विजसत्तमाः।।3.330.१०।।
आदौ तु पुत्रिकापुत्रः पश्चाज्जातस्त्वथौरसः ।।
औरसेन समांशस्तु तत्र स्यात्पुत्रिकासुतः।।११।।
जाते तु पुत्रिकापुत्रे क्षेत्रजोत्पादनं वृथा ।।
समाः समांशिनो ज्ञेया यादृशास्तादृशाः सुताः ।।१२।।
प्रतिलोमभवाः पुत्रा न तु रिक्थस्य भागिनः ।।
धनभाग्भरणं तेषां कर्मणा कर्तुमर्हति ।। १३ ।।
तदपत्याः पितृवधे भागिनः परिकीर्तिताः ।।
पैतामहेन ते वित्ते स्वाम्यमर्हति केनचित् ।। १४ ।।
जडान्धबधिरोन्मत्ता भर्तव्यास्तु निरंशकाः ।।
तेषाम्रिमृक्थहराः पुत्रा धने पैतामहे सुताः।।१५।।
पतितानां न भागोस्ति तत्सुतानां च धर्मतः ।।

कर्मणः प्राक्समुत्पन्नाः पतनीयस्य ये सुताः।।१६।।
तेषाम्रिक्थं प्रदातव्यं न तु ते पतिताः स्मृताः।।
प्रायश्चित्ते तथा चीर्णे पतितो भागमर्हति।।१७।।
तत्पुत्रोऽपि तथा विप्रा नात्र कार्या विचारणा ।।
पिता चेद्विभजेत्पुत्रान्स्वेच्छा तस्य स्वके धने ।। १८ ।।
पैतामहे त्वस्वतन्त्रः पिता भवति धर्मतः ।।
पितामहार्जिते वित्ते पितुः पुत्रस्य चोभयोः ।। १९ ।।
स्वाम्यन्तु सदृशं ज्ञेयं पुत्रश्चेद्गुणवान्भवेत् ।।
पितुरूर्ध्वं विभजतां माताप्यंशं सुसंहरेत् ।। 3.330.२० ।।
सवर्णास्तु सुताः सर्वे तथा ज्ञेयाः समांशिनः ।।
ज्येष्ठस्य किञ्चिदधिकं दातव्यं नात्र संशयः ।। २१ ।।
ब्रह्मदेवासुतस्यापि तौ हि मान्यतमौ समौ ।।
पैशाचाऽसुरयोर्जातौ यथा पौनर्भवस्तथा ।। २२ ।।
चतस्रस्तु यदा भार्या भवन्ति ब्राह्मणस्य तु ।।
तासां पुत्रेषु दायं यत्तद्वित्तं विभजेन्नृपः ।। २३ ।।
चतुरोंशान्हरेद्विप्रस्त्रीनंशान्क्षत्रियासुतः ।।
वैश्यापुत्रो हरेद्व्यंशमंशं शूद्रासुतो हरेत् ।। २४ ।।
ब्राह्मणौ यदि पुत्रौ द्वौ चैकः शूद्रासुतो भवेत् ।।
नवधा ब्राह्मणधनं विभज्यमिति निश्चयः ।। २५ ।।
अष्टौ ब्राह्मणयोर्भागाः शूद्रस्य नवमो भवेत् ।।
द्वौ विज्ञेयौ सुतौ स्यातामेकश्च ब्राह्मणीसुतः ।। २६ ।।
ब्राह्मणस्वं तथा षोढा विभज्यमिति निश्चयः ।।
द्वावंशौ शूद्रयोर्देयौ चतुरोंशा हि वै द्विजाः ।। २७ ।।
अनेनैवानुसारेण सर्वत्रैवांशकल्पना ।।
असवर्णासु जातानां कर्तव्या पृथिवीक्षिता ।। २८ ।।
षोढा तत्क्षत्त्रियधनं कर्तव्यमिति निश्चयः ।।
क्षत्त्रियायां ततः पुत्रा वित्ततोंशत्रयं हरेत् ।। २९ ।।
वैश्यापुत्रो हरेद्व्यंशमंशं शूद्रासुतो हरेत् ।।
वैश्यास्वं तु त्रिधा कार्यं शृणु तत्रापि कल्पना ।। 3.330.३० ।।
वैश्यापुत्रो हरेद्व्यंशमंशं शूद्रासुतो हरेत् ।।
अपुत्रस्य तु दौहित्रो रिक्थमर्हति धर्मतः।।३१।।
दौहित्रस्याप्यभावे तु दुहितापि धनं हरेत्।।
तदभावे तदा भार्या तदभावे सहोदरः ।।

तस्याप्यभावे जननी तदभावे पिता हरेत् ।।
भ्रातरस्तदभावे तु भ्रातृपुत्रस्ततो हरेत् ।। ३२ ।।
सहोदरभ्रातृसुतो विद्यमाने कथंचन ।।
नान्यभ्रातृभवो भ्राता प्राप्नुयादिति निश्चयः ।। ३३ ।।
अन्यभ्रातृभवभ्रातुः पुत्रो यत्र व्यवस्थितः ।।
पितृव्यभ्रातृपुत्रस्तु नैव तत्र धनं हरेत् ।। ३४ ।।
अनन्तरं सपिण्डाद्यस्तस्यतस्य धनं हरेत् ।।
तदभावे सकुल्यस्य तदभावे गुरोर्भवेत् ।। ३५ ।।
शिष्यस्य तदभावे तु द्विजानां तदभावतः ।।
त्रैविद्याः समया दान्तास्तस्य वित्तस्य भागिनः ।। ३६ ।।
ब्राह्मणस्वमनाहार्यं पार्थिवानां सदा भवेत् ।।
इतरेषान्तु वर्णानां सर्वाभावे हरेन्नृपः ।।३७।।
पुत्रौ तु विवदेयातां द्वाभ्यां जातौ स्त्रिया धने ।।
तयोर्यद्यस्य पित्र्यं स्यात्तत्संगृह्णीत नेतरः ।।३८।।
मातृकं यद्भवेद्वित्तं कुमारीणां तु तद्भवेत् ।।
तदभावे तु सोढानां सुतानां तदभावतः ।। ३९ ।।
अध्यग्न्यध्यावनिकं दत्तं च प्रीतिकर्मणा ।।
भ्रातृमातृपितृप्राप्ते षड्विधं स्त्रीधनं स्मृतम् ।। 3.330.४० ।।
ब्राह्मदैवार्षगान्धर्वप्राजापत्येषु यद्द्वयम् ।।
अप्रजायामतीतायां भर्तुरेव तदिष्यते ।।४१।।
यथान्येषु पितृगामि . . . धनानि . . . भवेत् ।।
पत्यौ जीवति यः स्त्रीभिरलङ्कारो धृतो भवेत्।।४२।।
न तं भजेरन्दायादा भजमानाः पतन्ति ते ।।
भ्रातृणामेकजातानां यद्येकः पुत्रवान्भवेत् ।। ४३ ।।
सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रवन्त इति श्रुतिः ।।
सर्वासामेकपत्नीनामेका चेत्पुत्रिणी भवेत् ।। ४४ ।।
पुत्रवत्यस्तु तास्सर्वास्तेन पुत्रेण कीर्तिताः ।।
अनुपघ्नं पितृद्रव्यं श्रमेण यदुपार्जितम् ।। ४५ ।।
स्वयमीहितलब्धं तं नाकामो दातुमर्हति ।।
येषां ज्येष्ठः कनिष्ठो वा हीयेतांशप्रदानतः ।। ४६ ।।
म्रियेतान्यतरो वाऽपि तस्य भागो न नुलुप्यते ।।
सोदर्या विभजेरंस्तं समेत्य सहिताः समम् ।। ४७ ।।
भ्रातरो ये च संसृष्टा भगिन्यश्च सजातयः ।।

विभक्ते तु धने जाताः पित्र्यमेव धनं हरेत् ।। ४८ ।।
विभक्तैर्वास्य दातव्यमंशमंशानुरूपतः ।।
स्वभागस्यानुसारेण दत्त्वा भागं यथाक्रमम् ।। ४९ ।।
असंस्कृतास्तु संस्कार्या विभक्तैः कन्यकास्तथा ।।
प्रविभागे कृते यत्र पश्चाच्छिष्येत वै धनम् ।। 3.330.५० ।।
पूर्वोक्तेनानुसारेण विभागं तत्र कारयेत् ।।
वस्त्रं पत्रमलङ्कारं कृतान्नमुदवकं स्त्रियः ।। ५१ ।।
योगक्षेमप्रचारे च न विभज्यं च पुस्तकम् ।।
रिक्थग्राही ऋणं दद्यात्पिण्डं दद्यात्स एव तु ।। ५२ ।।
भर्तव्यान्बिभृयात्तस्य सर्वानिति मतिर्मम ।।
रिक्थग्राही न यः कुर्यात्प्रेतकर्म यथाविधि ।।५३ ।।
तस्करं तं स्वकाद्राष्ट्रात्क्षिप्रं राजा विवासयेत् ।।
राजगामी भवेद्विप्रा यस्य वित्तं तु कर्हिचित् ।। ५४ ।।
राजापि दापयेत्पिण्डं तस्य भृत्यैर्यथाविधि ।।
यस्यां नराणामिह वित्तभागी ऋणस्य भागी स तथा निरुक्तः ।।
ऋणावशिष्टं पुरुषस्तु नित्यं भुक्त्वा द्विजेन्द्राः सुकृती सदा स्यात् ।। ५५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु दायविभागवर्णनो नाम त्रिंशदुत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३३० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३३१-३३५

https://sa.wikisource.org/s/124p

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.331
।। हंस उपाच ।।
उत्तमर्णाय दातव्यमधमर्णेन याचितम् ।।
ब्राह्मणेन्द्रा धनं सर्वं निह्नवे तच्च भावितम् ।। १ ।।
सर्वोपायैर्धनी वित्तमृणिकादाप्नुयात्स्वकम् ।।
न स राज्ञाभियोक्तव्यः स्वकं संसाधयन्धनम् ।। २ ।।
अर्थनिह्नवमानं तु भावनाभिर्विभावितम् ।।
दापयेद्धनिकस्यार्थं राज्ञो दण्डं च तत्समम् ।। ३।।
मिथ्याभियोगे द्विगुणमिति योगाद्धनं हरेत् ।।
भागं विंशतिमन्ददद्यात्प्राप्तार्थो धनिको नृपे ।। ४ ।।
यदि राजबलेनासौ तद्धि तस्मादवाप्नुयात् ।।
द्विकं त्रिकं चतुष्कं च पञ्चकं च तथा शतम् ।। ५ ।।
वर्णानुक्रमतो वृद्धिः प्रतिमासं प्रकीर्तिता ।।
स्वयं कृतां तथा वृद्धिं सर्वे सर्वासु योनिषु ।। ६।।
दातुमर्हति विप्रेन्द्रा इति मे निश्चिता मतिः ।।
न क्वचित्प्रीतिदत्तानां वृद्धिः संवत्सरं भवेत् ।। ७ ।।
तेषामपि भवेद्वृद्धिर्गते संवत्सरे तथा ।।
सा च वृद्धिर्यथोक्ता वै वर्णानामनुपूर्वशः ।। ८ ।।
तथाविधा ग्रहीतव्या नान्यथेति हि निश्चयः ।।
आधिभुग्दीयते वृद्धिं नष्टामाधिं च दापयेत् ।। ९ ।।
दैवराजकृतं दोषं विना ब्राह्मणसत्तमाः ।।
अन्त्यवृद्धौ प्रविष्टायां चार्तौ त्यागो विधीयते ।। 3.331.१० ।।
भोज्यस्याधेः परित्यागः प्रविष्टे तु धने भवेत् ।।
भोगस्य गणना कार्या न तत्र वचनादृते ।। ११ ।।
धनिनोर्थं न हीयेत आधौ प्राणयुते मृते ।।
हेतुभूतस्तु मरणे न चेत्स्यादुत्तमर्णिकः ।। १२ ।।
आधौ विवदमानानां भुक्ता जीवन्ति चापराः ।।
अन्यस्याधीकृतां भूमिं यश्चान्यस्य प्रयच्छति ।। १३ ।।
स्वयमेव नरेन्द्रस्तं घातयेदविचारयन् ।।
द्रव्येष्वेवमथान्येषु दण्डः स्याद्द्विगुणं भवेत् ।। १४ ।।
आधौ समुद्रे नष्टे तु मुद्रा यत्र न दृश्यते ।।
न तत्र हीयते वित्तं धनिकस्य कथञ्चन ।। १५ ।।
अन्यथा तु तथा नष्टे धनिकस्यैव हीयते ।।

अन्त्या वृद्धिर्हिरण्यस्य द्विगुणा परिकीर्तिता ।। १६ ।।
वस्त्रस्य त्रिगुणा प्रोक्ता धान्यस्य तु चतुर्गुणा ।।
रसस्याष्टगुणा वृद्धिः स्त्रीपशूनां च सन्ततिः ।। १७ ।।
स्त्रीपशूनामृते वृद्धिः पशूनां चैव विद्यते ।।
उरभ्राणां भवेद्वृद्धिः सति पुंस्त्वे हि वै द्विजाः ।। १८ ।।
ऊर्णावृद्धिर्भवेत्तेषां वर्षाणि द्वादशैव तु ।।
द्रव्याणामप्यनुक्तानां वृद्धिर्ज्ञेया चतुर्गुणा ।। १९ ।।
दीयमानप्रयुक्तं तु पुरुषस्याप्रगृह्णतः ।।
ततः परं न वृद्धिः स्यात्कथंचिद्द्विजसत्तमाः ।। 3.331.२० ।।
स्वमर्थं यो न गृह्णाति दीयमानं पुनःपुनः ।।
तस्मात्स हीयते विप्रा दाता तत्रानृणो भवेत् ।। २१ ।।
पिता प्रवसितो यस्य ब्राह्मणा द्विदशाः समाः ।।
ऋणं तस्य सुतैर्देयं मृतस्य यदि वा पुनः ।।२२।।
पैतृकं तु ऋणं पुत्रः पौत्रो वा दातुमर्हति।।
न कामस्तच्चतुर्थं तु दातुमर्हति कर्हिचित्।। ।। २३ ।।
रिक्थग्राही तथा पुत्रः स्त्रीग्राही धनदासिकः ।।
पुत्रे स्थितेपि दातव्यमृणं वै धनहारिणाम ।। २४ ।।
रिक्थग्राही सुताभावे स्त्रीग्राही दातुमर्हति ।।
स्वयं दातुमशक्तो यः कर्तुमिच्छेत्पुनः क्रियाम् ।। २५ ।।
स दत्त्वा निर्जितां वृद्धिं कारयेत्परिवर्त्तयेत् ।।
अदर्शयित्वा तत्रैव हिरण्यं परिवर्तयन् ।। २६ ।।
यावती संभवेद्वृद्धिस्तावतीं दातुमर्हति।।
प्रातिभाव्ये वृथा दानं द्यूतमध्ययनं च यत् ।। २७ ।।
दण्डशुल्कावशेषं तु न पुत्रो दातुमर्हति ।।
दर्शने प्रत्यये दाने प्रातिभाव्यं त्रिधा स्मृतम् ।।२८।।
आदौ तु वितथे दद्यादितरस्य सुतावपि ।।
दर्शने प्रतिभूर्यत्र मृतः प्रात्ययिकोऽपि वा ।। २९ ।।
न तत्पुत्रा ऋणं दद्युर्दद्युर्दानाय ये स्थिताः ।।
प्रकाशं प्रतिभूर्यत्र दापितो धनिनां धनम् ।।
सोयं तस्य तु तद्द्रव्यमृणिको दातुमर्हति ।। 3.331.३०।।
वर्णत्रयं विप्रवरा ऋणार्थं क्षीणे विशुद्धाविह कर्म कार्यम् ।।
क्षीणोग्रजं सा तु यथोदयं तद्वाप्यो न कर्माहरणे तदर्थम् ।। ।। ३१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु ऋणदानवर्णनो

नामैकत्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३३१ ।।
3.332
।। हंस उवाच ।। ।।
शीलाढ्ये कुलजे शक्तः निक्षेपे निक्षिपेद्बुधः ।।
याच्यमानं तथैवासौ तस्य तद्दातुमर्हति ।। १ ।।
याचते यश्च निक्षिप्य निक्षिप्तं न प्रयच्छति ।।
तावुभौ चौरवच्छास्यौ धर्म्मज्ञेन महीक्षिता ।। २ ।।
निक्षेपोपनिधी चैव न देयौ प्रत्यनन्तरे ।।
नश्येते वनिपातेतावनिपाते त्वनाशिना ।। ३ ।।
यस्य हस्ते विनिक्षिप्तं तस्य हस्ते तथा विना ।।
नष्टं तु यदि निक्षिप्तं नासौ दद्यात्कथञ्चन ।।४।।
निक्षेपभोगी दण्ड्यः स्याद्भोगमूल्यन्तु षड्गुणम् ।।
एष एव विधिर्दृष्टो याचितान्वाहितेषु च ।।
शिल्पिषूपनिधौ न्यासे प्रतिन्यासे तथैव च ।। ५ ।।
प्रतिगृह्णाति यो गण्डं यश्च स प्रधने नरः ।।
तस्याप्येष भवेद्धर्म्मः षडेते निधनाः स्मृताः ।। ६ ।।
निक्षेपरक्षा पुरुषेण कार्या यत्नेन विप्रप्रवरास्सदैव ।।
निक्षेपहर्त्ता नरकं प्रयाति कल्पावशेषं निहितस्तु सर्वैः ।। ।। ७ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु निक्षेपरक्षावर्णनो नाम द्वात्रिंशदधिकत्रिशत तमोऽध्यायः ।। ३३२ ।।
3.333
हंस उवाच ।।
वणिक्प्रभृतयो यत्र कर्म संभूय कुर्वते ।।
तत्संभूय समुत्थानं शृणुध्वं गदतो मम ।। १ ।।
फलहेतोरुपायेन कर्म संभूय कुर्वताम् ।।
आधारभूतः प्रक्षेपः ततस्तिष्ठेयुरंशकाः ।। २ ।।
समोऽतिरिक्तो हीनो वा यत्रांशो यस्य यादृशः ।।
क्षयव्ययौ तथा वृद्धिस्तत्र तस्य तथाविधा ।। ३ ।।
सर्वेषां च मतं कार्यं भाण्डपिण्डव्ययादिकम् ।।
समं सर्वस्य विभजँल्लोके तस्मान्महीयते ।। ४ ।।
दैविके राजके वापि व्यसने समुपस्थिते ।।
तत्र तत्र स्वशक्त्या तु तस्यांशो दशमः स्मृतः ।। ५ ।।
एकस्य चेत्स्याद्व्यसनं दायादस्तदवाप्नुयात् ।।
तस्याभावे च सर्वेषां तेषामेव हि तद्धनम् ।।६।।

ऋत्विजो व्यसनेष्वेवं मान्यस्त्वं कर्मनिस्तरः ।।
लभते दक्षिणाभागं स तस्मात्संप्रकल्पितम् ।। ।। ७ ।।
ऋत्विग्याज्यां च दुष्टौ तौ सन्त्यजेतां परस्परम् ।।
प्रथमं साहसं दंड्यौ न च तौ त्यागमर्हतः ।। ८ ।।
अन्वाहितं याचितकं सार्धिः साधारणं च यत् ।।
निक्षेपः पुत्रदारं च सर्वस्वं चान्वये सति ।। ९ ।।
अदेयानि द्विजश्रेष्ठा यश्चान्यस्मै प्रतिश्रुतम् ।।
अदत्तं तु भवेत्क्रोधभयशोकान्वितैर्नरैः ।। 3.333.१० ।।
बालवृद्धास्वतन्त्रैश्च मत्तोन्मत्तस्तथैव च ।।
अज्ञानाच्च तथा पात्रं स्पर्धया द्विजसत्तमाः ।। ११ ।।
गृहणात्ययञ्च यो मोहाद्यश्चादेयं प्रयच्छति ।।
तावुभौ चौरवच्छास्यौ धर्मज्ञेन महीक्षिता ।। १२ ।।
दत्तं स्वयं नाथ परेण दत्तं दत्तं नरो यस्तु हरेत्परस्य ।।
ध्रुवं स विप्रा नरकं प्रयाति दत्तं स्वयं वा न च यश्च दद्यात् ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु संभूयसमुत्थानदेयादेयवर्णनो नाम त्रयस्त्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३३३ ।।
3.334
हंस उवाच ।।
कृतकस्त्रिविधः प्रोक्तस्तस्य वक्ष्यामि लक्षणम् ।।
एकत्र कालावधिको देशावधिरथापरः ।। १ ।।
कर्मावधिस्तृतीयस्तु सर्वे कर्मकराः स्मृताः ।।
अदेशकाले कर्मादौ भृतकश्चेत्त्यजेद्भृतिम् ।। २ ।।
भृतिश्चादीयते सर्वा स्वामिदोषो न चेद्भवेत् ।।
हारिते स्वामिदोषेण दाप्यश्च भृतिको भवेत् ।। ३ ।।
राजा च दण्डनीयः स्यात्तथा पणशतं भवेत् ।।
गृहीतमूल्यं यः शिल्पी काले द्रव्यं न यच्छति ।। ४ ।।
द्विगुणं दीयते मूलं द्रव्यं दाप्यं तथैव च ।।
तद्द्रव्यं च विना हानिं सकलां दातुमर्हति ।। ५ ।।
भृत्यदोषं विना स्वामी भृत्यमर्धपथे त्यजेत् ।।
तुल्यं तु सकलं दद्याद्राज्ञः कनकमाषकम् ।। ६ ।।
आर्तस्य भक्तं दातव्यं स्वस्थस्तत्कर्म पूरयेत् ।।
स्वस्थोऽपि चेन्न तत्कुर्याद्द्विगुणं भक्तमुत्सृजेत् ।। ७ ।।
प्रमादान्नाशितं दाप्यं समं छिद्राहता शतम् ।।
प्रसह्य यद्धृतं चौरैर्न तद्दाप्यो भवेत्क्वचित् ।। ८ ।।

तोयाग्निनाशे शक्त्या चेत्प्रवर्तेनव दापयेत् ।।
राज्ञा हृतं तथा द्रव्यं न स दाप्यः कथंचन ।। ९ ।।
यत्र गुप्त्या भवेन्नित्यं तत्र चेद्व्यापको भवेत् ।।
तत्सर्वं दापयेद्द्रव्यं यत्किंचित्तत्र नश्यति ।। 3.334.१० ।।
शकटाद्यं तु गृह्णीयाद्भाटकेन तु यो नरः ।।
अददद्भाटकं दाप्यो व्यूढस्यापि च भाटकम् ।। ११ ।।
भृतिं यः प्रतिपद्येत विनैव समयक्रियाम् ।।
देशकालौ च शक्तिं च भक्तिं चावेक्ष्य शक्तितः ।। १२।।
भृतिस्तस्य प्रदातव्या दाप्यो राज्ञा बलादथ ।।
प्रव्रज्यावसितो राज्ञो दास आमरणान्तिकः ।। १३ ।।
दुर्भिक्षविधृतो यस्तु मोक्षतः प्राणसंशयात् ।।
प्रतिशीर्षं प्रदानेन मुच्यते च ध्वजाहृतः ।। १४ ।।
ग्रासमाच्छादनं देयं सर्वेषामेव सर्वदा ।।
तथैव राजा भृत्यानां भृतिं वर्षशतादपि ।। १५ ।।
पुत्रपौत्रानुगश्चेत्स्याद्यद्यसौ तत्र कर्मकृत् ।।
अध्यापने यो भृतकस्तस्याप्येष विनिश्चयः ।। १६ ।।
काले भृत्यैर्जयेत्किंचिद्यदि चित्तं स्वकर्मणा ।।
भक्तदस्यैव तत्सर्वमिति धर्मविदो विदुः ।। १७ ।।
भार्या पुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधना मताः ।।
यत्ते समधिगच्छन्ति यस्य ते तस्य तद्धनम् ।। १८ ।।
वर्णानामानुलोम्येन न दास्यं प्रतिलोमतः ।।
प्रातिलोम्येन चेद्दास्यं कारयेत्तं विनाशयेत् ।। १९ ।।
शुल्कं गृहीत्वा पण्यस्त्री नेच्छती द्विगुणं वहेत् ।।
अप्रयच्छन्पुमाञ्शुल्कं दाप्यं त्वष्टगुणं भवेत् ।। 3.334.२० ।।
पशून्नयेदरण्यं तु पालको रजनीक्षये ।।
तृप्तान्पीतजलान्सर्वान्सायाहने तु समर्पयेत् ।। २१ ।।
दिवा वक्तव्यता पाले रात्रौ स्वामिनि तद्गृहे ।।
पशूनां व्यसनं गोपो व्यायच्छेत्तत्र शक्तितः ।। २२ ।।
अशक्तानपि पत्तौ तु स्वामिने तन्निवेदयेत ।।
अध्यायच्छन्नविक्रोशं स्वामिने विनिवेदयेत् ।। २३ ।।
वोढुमर्हति गोपस्तु विनयं चापि राजनि ।।
नष्टं विनष्टं कृमिभिः श्वहतं व्यसने मृतम् ।। ।। २४ ।।
हीनं पुरुषकारेण पालको विनिवेदयेत् ।।

अजाविके तु संरुद्धे वृकैः पाले त्वनायति ।। २५ ।।
यां प्रसह्य वृको हन्यात्पाले तत्किल्बिषं भवेत् ।।
तासां चेद्दैवरुद्धानां चरन्तीनां मिथो वने।।२६।।
यामुत्पत्य वृको हन्यान्न पालस्तत्र किल्बिषी।।
विद्विष्य तु हृतं चौरैर्न पालो दातुमर्हति ।। २७ ।।
यदि देशे च काले च स्वामिनस्तस्य शंसति ।।
एतेन सर्वपालानां विवादः समुदाहृतः ।। २८ ।।
साकं सशृङ्गं सखुरं च चर्म प्रदर्शयित्वाथ पशोर्मृतस्य ।।
पालस्य शुद्धिः कथिता द्विजेन्द्रा अतोन्यथा तस्य न शुद्धिरुक्ता ।। २९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीय खण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु स्वामिभृत्यनियमवर्णनो नाम चतुस्त्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३३४ ।।
3.335
।। हंस उवाच ।।
द्रव्यमस्वामिविक्रीतं प्राप्य स्वामी तदाप्नुयात् ।।
प्रकाशक्रयतः शुद्धिः क्रीतः स्तेयो रहः क्रमात् ।। १ ।।
हीनमूल्यं बलात्क्रीतं ततस्तद्दोषभाग्भवेत् ।।
न गृहेतागमं क्रीताच्छुद्धिस्तस्य तदागमात् ।। २ ।।
स्वामी तु प्राप्नुयाद्वित्तं प्रकाशं रह एव वा ।।
विक्रीय पण्यमूल्येन यः क्रीतं न नियच्छति ।। ३ ।।
स्थावरस्य फलं दाप्यो जङ्गमस्य क्रियाफलम् ।।
अर्धं चेन्न प्रहीयेत सोदयं पण्यमावहेत् ।। ४ ।।
स्थानिनामेष नियमो दिग्लाभश्च दिशागते ।।
उपहन्येत वा पण्यं दह्येतापह्नियेत वा ।। ५ ।।
विक्रेतुरेव सोऽनर्थो विक्रेता सम्प्रयच्छति ।।
दीयमानं न गृह्णाति क्रीतं पण्यं तु यः क्रयी ।। ६ ।।
विक्रीणानं तदन्यत्र विक्रेता नापराध्नुयात् ।।
निर्दोषं दर्शयित्वा तु सदोषं यः प्रयच्छति ।। ७ ।।
मूल्यं तद्द्विगुणं दाप्या विनेयश्च तथा भवेत् ।।
दत्तमूल्यस्य पण्यस्य विधिरेष प्रकीर्तितः ।। ८ ।।
अदत्तेन्यत्र समयान्न विक्रेतुरतिक्रमः ।।
क्रीत्वा मूल्येन यत्पण्यं दुष्क्रीतं मन्यते क्रयी ।। ९ ।।
विक्रीतं प्रतिदेयं तु यथा विप्रास्तथा शृणु ।।
द्व्यहादेव भवेद्देयं पञ्चाहाद्वाह्यमेव तु ।। 3.335.१० ।।
सप्ताहेन तथा रत्नं लोहस्तस्मिंस्तथाहनि ।।

द्विपदं चार्द्धमासेन बीजानि दशभिर्दिनैः ।।
तृतीयेहनि वस्त्रं च शरं चैवापरेहनि ।। ११ ।।
परिभुक्तं तु यद्वासः क्लिष्टरूपं महीसमम् ।।
सदोषमपि तत्क्रीतं विक्रेतुर्न भवेत्पुनः ।। १२ ।।
द्रव्यं तु विक्रीतमपि स्वकं हि विनायको वा तदवाप्नुयाद्वै ।।
क्रेता न कुर्याद्यदि वञ्चनां वा विक्रेतुरेवेह पुनस्तदिष्टम् ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु क्रयविक्रयनिर्णयोनाम पञ्चत्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।।३३५।। ।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३३६-३४०

https://sa.wikisource.org/s/124q
< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.336
।। हंस उवाच ।। ।।
पाषण्डनैगमश्रेणी पूर्वाव्रतगणादिषु ।।
संरक्षेत्समये राजा दुर्गे जनपदे तथा ।। १ ।।
यो धर्मः कारयेच्चैषां चोपस्थान विधिश्च यः ।।
यश्चैषां वृत्त्युपादानं चानुमन्येत तत्तथा ।। २ ।।
प्रतिकूलं तु यद्राज्ञः प्रकृत्यवसतं च यत् ।।
बाधकं च यदर्थानां तत्तेभ्यो विनिवर्तयेत् ।। ३ ।।
मिथः संघातकरणं त्विह ते शस्त्रधारणम् ।।
परस्परोपघातं च तेषां राजा न मर्षयेत् ।। ४।।
पृथग्गणांश्च यो भिन्द्यात्ते विनेया विशेषतः ।।
आवहेयुर्भयं घोरं व्याधिं वा ते ह्यपेक्षिताः ।। ५ ।।
दोषवत्करणं यत्स्यादनाम्नायं प्रकल्पितम् ।।
प्रवृत्तमपि तद्राजा श्रेयःकामो निवर्तयेत् ।। ६ ।।
गणमुद्दिश्य यत्किञ्चिन्मध्यश्चैव समुद्धरेत् ।।
आत्मार्थे वा नियुक्तं वा देयं तैरेव तद्भवेत् ।। ७ ।।
यस्यापृथग्भूतकृतं द्विजेन्द्राः क्षितीशकृत्येन कृतं च यद्वा ।।
भृत्ये कृतं ज्ञेयमृणं भवेद्धि समोक्तिभिस्तत्त्वविदो वदन्ति ।। ८ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्र संवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु श्रेणिविभागवर्णनो नाम षट्त्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।।३३६।।
3.337
हंस उवाच ।।
सीमाविवादे सम्प्राप्ते सामन्ताः स्थविरा गणाः ।।
गोपा सीमाकृषाणा ये यद्ब्रूयुस्तत्तथा भवेत् ।।१।।
रक्तस्रग्वसनाः सर्वे शिरसा क्षितिधारिणः ।।
सीमां नयेयुस्ते ज्येष्ठे प्रकाशेषु समेषु च ।।२।।
सीमावृक्षांश्च कुर्वीत शाल्मलाश्वत्थकिंशुकान्।।
तुषांगारकपालास्थिशर्कराणि च यानि च ।।३।।
शीममध्ये तु जातानां वृक्षाणां क्षेत्त्रयोर्द्वयोः ।।
फलं पुष्पं च सामान्यं क्षेत्रस्वामिषु निर्दिशेत्।।४।।
अन्यक्षेत्रेषु जातानां शाखा यान्यत्र संस्थिता ।।
स्वामिनं तं विजानीयाद्यस्य क्षेत्रमुपस्थिता।।५।।
गन्धरूपरसाभ्यान्तु प्रसृताप्रौढगाढका ।।
वाकारक्षप्रवाहस्था चिरस्थातिविशुद्धये।।६।।

संचारापहृता भूमिर्नदीवेगेन चिह्निता ।।
समुक्ता स्वामिने देया पूर्वभुक्तिर्व्यवस्थिता ।।७।।
गृहीत्वा कर्षको भूमिं यदि कश्चन वापयेत् ।।
फलं क्षेत्रस्य दाप्योसौ क्षेत्रं चान्येन कारयेत् ।। ।। ८ ।।
विण्मूत्रोदकमाक्रम्य वह्निं चित्रे निवेशयेत ।।
अ ..... समुत्सृज्य परकुड्ये निवेशयेत् ।।९।।
भ्रमद्वारगवाक्षाढ्यं परपीडाकरं तु यत् ।।
निवेशसमयादूर्ध्वं न तत्कार्यं कदाचन ।। 3.337.१० ।।
परस्थाने तु निर्वासं गृहाद्यं यदि कारयेत् ।।
तद्व्ययं प्राप्नुयात्काले स्वामिना चेन्निवारितः ।। ११ ।।
अजातेषु तु सस्येषु कार्या खलु धृतिर्भवेत् ।।
मासं दद्यात्तु महिषी तदावांगस्तथा भवेत् ।। १२ ।।
अजाविकं तदर्धन्तु खरोष्ट्रं महिषीसमम् ।।
अश्वं च विप्रप्रवराः सस्यनाशं प्रदापयेत् ।। १३ ।।
भक्षयित्वोपविष्टेषु द्विगुणं प्रोच्यते दमः ।।
पालश्च दण्डं दाप्यः स्यात्तदभावे पतिस्तथा ।।
सूतिकोत्सृष्टपशवः त्वदंड्या गर्भिणी च या ।। १४ ।।
पथस्तथा ग्रामविनीतकान्ते न दोषमल्पे प्रवदन्ति काले।।
यः कामकारेण करोति राज्ञे विवासनीयः स भवेद्द्विजेन्द्राः ।। १५।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु सस्यहानिदण्डवर्णनो नाम सप्तत्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३३७ ।।
3.338
।। हंस उवाच ।।
धनं धर्मार्थकामानां मूलमाहुर्मनीषिणः ।।
नृणां बहिश्चरा प्राणा द्रविणं च प्रकीर्तितम् ।।१।।
तस्माद्धर्मविदा राज्ञा घातनीयास्तु तस्कराः ।।
ते हि घातनमर्हन्ति सर्वा बाधा विशेषतः ।। २ ।।
राज्ञो धर्मं न पश्यामि तस्करस्य वधादृते ।।
स्नेहाद्वा धनलोभाद्वा राजा चेत्तस्करं त्यजेत् ।। ३ ।।
ब्रह्मवध्याशतं तस्य प्राहुर्धर्मविदो जनाः ।।
न हन्याद्ब्राह्मणं राजा सर्वपापेष्ववस्थितम् ।। ४ ।।
स्तेनं विवासयेद्राष्ट्रात्समग्रधनमक्षतम् ।।
महापातकिनं विप्रं कृतचिह्नं विवासयेत् ।। ५ ।।
ग्रामसीम्नि हृतं द्रव्यं ग्राम्यो दाप्यस्तथा भवेत् ।।

यस्मिन्ग्रामे पदं गच्छेत्स च दाप्यस्तथा भवेत् ।। ८ ।।
ग्रामे द्वौ दण्डनीयौ तु सीमामध्ये हृतं यदि ।।
अटव्यां तं नियुक्तं तु नगरे नगराधिपः।। ७ ।।
महापातकिनः सर्वे घातनीया महीक्षिता ।।
कबन्धेनाङ्कयेद्विप्रं ललाटे ब्रह्मघातकम् ।।८ ।।
सुरापं तद्व्रजेनाथ कृतं चाश्वपदेन तु ।।
अगम्यगामिनं विप्रं भगाङ्केनाङ्कयेन्नृपः ।।९।।
घातनीयास्तथा राज्ञा नरस्त्रीबालघातिनः ।।
अग्निगरदाश्चैव भूम्यर्थे कूटसाक्षिणः।।3.338.१०।।
सेतुभेदकरा ये च राज्ञो व्यङ्कचराश्च ये।।
ते चाङ्गहीनाः कर्तव्या राज्ञा कूटाक्षदेवकाः।।११।।
करहीनस्तथा कार्यो यश्चेहोपधिदेविता।।।
उत्क्रोशतां जनानां च ह्रियमाणे धने वधे ।। १२ ।।
श्रोता यस्तु न वावर्तेद्राजा तानपि घातयेत् ।।
गजाश्वघातिनो वध्यास्तथा गोघातिनश्च ये ।।।१३।।
परिशेषपशूनां तु घातिनां छेदयेत्करम् ।।
कार्षापणशतं दण्ड आरण्यपशुघातने ।।१४।।
पक्षिघाती तदर्धं तु इति धर्मविदो विदुः ।।
फलो पगद्रुमच्छेदे दण्ड उत्तमसाहसम् ।। १५ ।।
पुष्पप्रदस्य यश्छेदी मध्यमं दण्डमर्हति ।।
कार्षापणशतं दंड्या लतागुल्मादिभेदकाः ।। १६ ।।
सवर्णगः पारजायी दंड्या उत्तमसाहसम् ।।
हीनवर्णागमे दण्ड्यास्तथा प्रथमसाहसम् ।। १७ ।।
तथैवोत्तमवर्णाया गमने घातमर्हति ।।
हीनवर्णगमे नारी वधमर्हत्यसंशयम् ।। १८ ।।
समवर्णागमे त्याज्या उत्कृष्टामथ गच्छति ।।
हृताधिकारां मलिनां तां तु संवासयेद्गृहे ।। १९ ।।
येनयेन तथांगेन हीनवर्णो नरोधमः ।।
उत्कृष्टस्यापकुरुते तत्तदेवास्य घातयेत्।।3.338.२०।।
श्वपाकपंडुचण्डालेष्वन्येषु वधवृत्तिषु ।।
हस्तिप्रव्राज्यदासेषु गुरुदाराभिगेषु च।।२१।।
मर्यादातिक्रमे सद्यो घात एवानुशासनम् ।।
मला ह्येते मनुष्येषु धनमेषां सदात्मकम्।।२२।।

तस्मात्तान्घातयेद्राजा नार्थदण्डेन दण्डयेत् ।।
शतं ब्राह्मणमाक्रम्य क्षत्त्रियो दण्डमर्हति ।।२३।।
विप्रः पंचशतं दण्ड्यः क्षत्रियस्याभिशंसने।।
वैश्यः स्यादर्धपञ्चाशच्छूद्रे द्वादशके दमः ।।२४।।
क्षत्त्रियस्य तु पंचाशद्दंडो वैश्येऽभिशंसने।।
शूद्रः स्यादर्धपंचाशद्वैश्यः शूद्राभिशंसने।।२५।।
कार्षापणं भवेद्दंड्यस्तथा वै पञ्चविंशतिः ।।
आक्रोशे स सवर्णानां द्वादशैव व्यतिक्रमः।।।।
वादेषु वचनीयेषु तदेव द्विगुणं भवेत् ।।
काणं वाप्यथ वा खंजं त्वन्यद्वापि तथाविधम् ।।२७ ।।
तथ्येनापि ब्रुवन्दाप्यो दण्डः कार्षापणं नरम् ।।
न किल्बिषेनापवदेच्छास्त्रतः कृतवासनम्।।२८।।
न राज्ञा धृतदण्डं तु दण्डता तद्व्यतिक्रमात् ।।
राजा च ब्राह्मणश्चैव लोके पूज्यतमौ मतौ ।। २९ ।।
नामजातिग्रहं तेषां त्वभिद्रोहेण कुर्वतः ।।
निधेयोयोमयः शंकुर्ज्वलन्नास्ये दशाङ्गुलः । ।। 3.338.३० ।।
धर्मोपदेशे धर्मेण द्विजानामस्य कुर्वति ।।
तप्तमासेचयेत्तैलं वक्त्रे श्रोत्रे च पार्थिवः ।। ३१।।
सहासनमभिप्रेप्सुरुत्कृष्टस्यावकृष्टजः ।।
कट्यां कृतांको निर्वाप्यः कृतं चैवास्य कीर्तयेत् ।। ३२ ।।
अवनिष्ठीवतो दर्पाद्द्वावोष्ठौ च्छेदयेन्नृपः ।।
अवमूत्रयतः शिश्नमवशद्वयतो गुदम् ।। ।। ३३ ।।
तमुपाक्रम्य राजानं जिह्वाच्छेदनमर्हति ।।
राजा न प्रहरेद्यस्तु कृतागस्यपि दुर्मतिः ।।३४।।
तमग्नौ विपचेच्छूले ब्रह्महत्याशतातिगम् ।।
गुरुं वा बालवृद्धं वा ब्राह्मणं वा बहुश्रुतम् ।।
आततायिनमायांतं हन्यादेवाविचारयन् ।। ३५ ।।
संक्षेपतो धर्मभृतां वरिष्ठा राज्ञो मयैते कथितास्तु धर्माः ।।
अतः परं यत्र च संशयोस्ति तं मे वदध्वं तपसि प्रधानाः ।। ३६ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु दण्डानुशासनवर्णनो नामाष्टात्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३३८ ।।
3.339
ऋषय ऊचुः ।।
अतः परं द्विजश्रेष्ठ वदास्माकमतंद्रितः ।।

वने निवसतां धर्मं धर्ममाश्रमिणामपि ।। १ ।।
हंस उवाच ।।
गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीपलितमात्मनः ।।
अपत्यस्यैव चापत्यं तदारण्यं समाश्रयेत् ।। २ ।।
पुत्रेषु भार्यां निक्षिप्य तया वानुगतो वने ।।
अग्नीनुपचरन्नित्यं वन्यमाहारमाहरेत् ।। ३ ।।
यथाहारो भवेत्तेन पूजयेत्पितृदेवताः ।।
तेनैव पूजयेद्विद्वानतिथिं समुपागतम् ।। ४ ।।
ग्रामादाहृत्य वाश्नीयाद्वासानष्टौ समाहितः ।।
स्वाध्यायं च तथा कुर्याज्जटाश्च बिभृयात्तथा ।। ५ ।।
तपसा शोषयेन्नित्यं तथा चैव कलेवरम् ।।
आर्द्रवासास्तु हेमंते ग्रीष्मे पञ्चतपास्तथा ।। ६ ।।
प्रावृष्याकाशशायी च नक्ताशी च तथा भवेत् ।।
चतुर्थकालिको वा स्यात्षष्ठकालिक एव वा ।। ७ ।।
कृच्छ्रैर्वापि नयेत्कालं ब्रह्मचर्यं च पालयेत् ।।
एवं नीत्वा वने कालं द्विजो ब्रह्माश्रमी भवेत्।।८।।
वने विमुच्याथ शरीरधातून्प्राप्नोति लोकान्प्रपितामहस्य ।।
पुनात्यतीतान्पुरुषांश्च सप्त भविष्यतो यानथ सप्त विप्राः।।९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मा० वज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु वानप्रस्थधर्मवर्णनोनामैकोनचत्वात्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः।।३३९।।
3.340
।। हंस उवाच ।।
चतुर्थमायुषो भागमन्त्यं यत्याश्रमे वसेत् ।।
कृत्वेष्टिं विधिवत्पश्चात्सर्ववेदीसदक्षिणाम् ।। १ ।।
आत्मन्यग्नीन्समारोप्य द्विजो ब्रह्माश्रमी भवेत् ।।
ग्रामैकरात्रिकः स स्यान्नगरे पाञ्चरात्रिकः ।। २ ।।
विधूमे न्यस्तमुसले व्यङ्गारे भुक्तवज्जने ।।
अतीते पात्रसञ्चारे भिक्षां नित्यं यतिश्चरेत् ।। ३ ।।
सप्तागारं चरेद्भैक्ष्यं भिक्षुकान्नानुभिक्षयेत् ।।
न व्यथेत तथाऽलाभे यथालाभेन वर्तयन् ।। ४ ।।
नास्वादेत रसान्भिक्षुर्नाश्नीयात्कस्यचिद्गृहे ।।
मृन्मयालाबुपात्राणि दारुवैदलकानि च ।।
तेषां सम्मार्जनाच्छुद्धिरद्भिश्चैव प्रकीर्तयेत् ।। ५ ।।
कौपीनाच्छादनं वासो रथ्याविद्धमपाहरेत् ।। ६ ।।

शून्यागारनिकेतः स्याद्यत्र सायं गृही मुनिः ।।
कर्मदण्डं मनोदण्डं वाग्दण्डं च तथा न्यसेत् ।।७ ।।
दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं पिबेज्जलम् ।।
सत्यपूतां वदेद्वाचं मनःपूतं समाचरेत् ।। ८ ।।
चन्दनेनोक्षितो बाहुं वास्यैकमपि तक्षतः ।।
कल्याणं चाप्यकल्याणं तयोरपि न चिन्तयेत्।।९।।
प्राणायामैर्दहेद्दोषान्धारणाभिस्तु किल्बिषम् ।।
प्रत्याहारेण संसर्गान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान्।। 3.340.१० ।।
निराशीर्निर्नमस्कारः समलोष्टाश्मकाञ्चनः ।।
सर्वभूतसमो मैत्रः परमं पदमश्नुते ।। ११ ।।
जन्मना यस्तु निर्विण्णः मरणेन तथैव च ।।
आधिभिर्व्याधिभिश्चैव तं देवा ब्राह्मणं विदुः ।।
अशुचित्वं शरीरस्य प्रियाप्रियविपर्ययः ।। १२ ।।
गर्भवासे च वसतिं पश्यन्मुच्यति नान्यथा ।।
जन्ममृत्योश्च नानन्दं न त्वसारमनर्थकम् ।। १३ ।।
भोक्तव्यमिति निर्विण्णः प्रत्यहमुच्यते वचः ।।
एवं वैराग्यमास्थाय नित्यं ध्यानपरायणः ।। १४।।
चतुर्विंशतिकं लंघ्य प्रपश्येत्पञ्चविंशकम ।।
पृथिव्यापस्तथा तेजो वायुराकाशमेव च ।। १५ ।।
पञ्चेमानि विजानीयान्महाभूतानि सर्वतः ।।
श्रोत्रं चक्षु स्पर्शनं च रसनं प्राणमेव च ।। १६ ।।
बुद्धीन्द्रियाणि जानीयात्पञ्चैवास्मिञ्छरीरके ।।
शब्दो रूपं तथा स्पर्शो रसो गन्धस्तथैव च ।। १७ ।।
कर्मेन्द्रियाणि पञ्चैव नित्यमस्मिञ्छरीरके ।।
मनोबुद्धी तथैवात्मा ह्यव्यक्तं च तथा द्विजाः ।। १८ ।।
इन्द्रियेभ्यः पराणीह चत्वारि कथितानि तु ।।
चतुर्विंशत्यथैतानि पुरुषः पञ्चविंशकः ।। १९ ।।
यं ज्ञात्वा प्रतिमुच्यंते ये नराः शान्तबुद्धयः ।।
गन्धो रसस्तथा वायुः स्पर्शः शब्दस्तथा द्विजाः ।। 3.340.२० ।।
एते पञ्चगुणा भूमेः स्थूला भूमेषु लक्ष्यते ।।
रसो रूपस्तथा स्पर्शः शब्दाश्चाम्बुगुणा मताः ।। २१ ।।
रूपं स्पर्शस्तथा शब्दः तेजसस्तु गुणाः स्मृता ।।
स्पर्शः शब्दस्तथा वायोः शब्दश्च नभसस्तथा ।।२२।।

आकाशाज्जायते शब्दो वायोः स्पर्शगुणस्तथा ।।
रूपं तु तेजसः प्रोक्तो रसश्चाम्बुगुणो मतः।।।२३।।
पार्थिवं गन्धमित्याहुरिन्द्रियार्थाः प्रकीर्तिताः ।।
इन्द्रियेभ्यः परा अर्था अर्थेभ्यस्तु परं मनः ।।२४।।
मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः ।।
महतः परमव्यक्तं त्वव्यक्तात्पुरुषः परः।।२५।।
पुरुषान्न परं किञ्चित्सा काष्ठा सा परा गतिः ।।
एतत्परतरं गुह्यमेतदक्षरमुत्तमम्।।२६।।
ॐकारवाचकं ह्येतद्गुणातीतं सनातनम् ।।
अशब्दमरसस्पर्शमरूपं गन्धवर्जितम् ।। २७।।
निर्दुःखमसुखं दुःखं तद्विष्णोः परमं पदम् ।।
वालाग्रशतशो भागः कल्पितस्तु सहस्रधा।।२८।।
तस्यापि शतशो भागो जीव इत्यभिधीयते ।।
हृद्यर्कचन्द्रमाः सूर्यः सोममध्ये हुताशनः।।२९।।
तस्य मध्ये स्थितं सत्त्वं सत्त्वमध्ये स्थितोच्युतः ।।
स्वदेहमरणिं कृत्वा प्रणवं चोत्तरारणिम् ।। 3.340.३० ।।
ध्याननिर्मथनाभ्यासाद्विष्णुं पश्येद्धदि स्थितम् ।।
एष देवस्तु मर्त्यानां वर्णैरेव विधीयते ।। ३१ ।।
अज्ञानपटसंवीतैरिन्द्रियैर्विषयेप्सुभिः ।।
एष वै पुरुषो विष्णुर्व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ।। ।। ३२ ।।
एष धाता विधाता च प्रमाणो निष्कलः शिवः ।।
द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये शाब्दब्रह्म परं च यत् ।।३३।।
शाब्दब्रह्मणि निष्णातः परं ब्रह्माधि गच्छति ।।
सूक्ष्मं नित्यमुपासीत शुभं च सततं द्विजाः ।। ३४ ।।
सूक्ष्मस्योपासनाच्छ्रेष्ठां याति तेजोमयीं गतिम् ।।
तत्त्वं वहति वै बुद्धिं बुद्धिस्तु परमाङ्गतिम् ।। ३५ ।।
गतिर्वहति चंद्रार्कौ तपसा परमेष्ठिनः ।।
तयोर्वहति वै सत्त्वं सत्त्वं च वहति प्रभुम् ।। ३६ ।।
प्रभुर्वहति सौक्ष्म्यं तु परमात्मानमात्मनः ।।
तयोर्वृत्तिरजः सत्त्वं सत्त्वस्य परमा गतिः ।। ३७ ।।
सत्त्वं वहति सूक्ष्मत्वात्परं नारायणं प्रभुम् ।।
परमात्मानमासाद्य हरिं वैकुण्ठमीश्वरम् ।। ३८ ।।
अमृतत्वाय कल्पेत ततो नैव निवर्त्तते ।।

दशार्धयुक्तेन रथेन युक्तो मनोनुगेनार्यपथानुवर्तिना ।।
तञ्चेद्रथं नापवहंति वाजिनस्तथागतं नावजयेति शक्तः ।। ३९ ।।
अणोरणीयान् महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः ।।
तेजोमयं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानमात्मनः ।। 3.340.४० ।।
वेदाहमेतं पुरुषं महान्तं चादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।।
यं वै विदित्वा न बिभेति मृत्योर्नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ।। ४१ ।।
एको ह्यात्मा महिमा ब्राह्मणस्य स्वकर्मणा वै जायतेऽसौ कनीयान् ।।
यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित्सौक्ष्म्यान्महत्त्वाच्च ततश्च नान्यः ।। ४२ ।।
वृक्ष इव स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम् ।।
सुस्वादुपर्णः सुच्छायो दृश्यते स वृक्षः परिषस्वजाते।।
तयोरन्यत्पिप्पलं नाम स्वाद्वन्यदश्नन्यो अभिचाकशीति ।। ४३ ।।
अकामधीरमृतः स्वयंभू रसेन तृप्तो न च कश्चिदद्रुमाणाम् ।।
परेण नाकं नापतिर्न गृहाय विभ्राजते तं नियता विशन्ति । ४४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु यतिधर्म वर्णनो नाम चत्वारिंशदधिकत्रिशततमोऽध्याय. ।। ३४० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३४१-३४५

https://sa.wikisource.org/s/124r

< विष्णुधर्मोत्तरपुराणम् | खण्डः ३

3.341
।। ऋषय ऊचुः ।। ।।
वर्णानामाश्रमाणां च प्रोक्ता धर्मास्त्वयानघ ।।
रहस्यभूता ये धर्मा ये च स्वल्पा महाफलाः ।। १ ।।
येभ्यश्चाभ्यधिकं नास्ति सर्वेषां तु समाश्रये ।।
तान्धर्मान्कथयस्वाद्य सर्वेषां विनतिर्द्विज ।। २ ।। ।।
।। हंस उवाच ।। ।।
आश्रित्य देवदेवेशं जगद्योनिं जगद्गुरुम् ।।
विष्णुं जिष्णुं हरिं कृष्णं कृता धर्मा महाफलाः ।। ३ ।।
पतनात्त्रायते यस्मात्तस्मात्पात्रेति कीर्त्यते ।।
पततां त्राणदस्त्वेकः स देवो मधुसूदनः ।। ४ ।।
स्मरणात्कीर्तनाद् ध्यानान्नमस्कारात्प्रदक्षिणात् ।।
तथाभिस्तुवनाद्यस्य मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।। ५ ।।
कृत्वा देवगृहं तस्य देवस्य परमेष्ठिनः ।।
राजसूयाश्वमेधानां फलेन स तु युज्यते ।। ६ ।।
सुरवेश्मानि यावन्ति द्विजेन्द्राः परमाणवः ।।
तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ।।७।।
प्रासादे मृन्मये पुण्यं मयैतत्कथितं द्विजाः ।।
तस्माद्दशगुणं पुण्यं कृतं दण्डमये भवेत् ।। ८ ।।
ततो दशगुणं पुण्यं तथा शैलकृते भवेत् ।।
ततो दशगुणं लोहे ताम्रे शतगुणं ततः ।। ९।।
सहस्रगुणितं रौप्ये तस्मात्फलमुपाश्नुते ।।
ततः शतसहस्रं च सौवर्णे द्विजसत्तमाः ।। 3.341.१० ।।
अनन्तफलमाप्नोति रत्नचित्रे मनोहरे ।।
प्रतिमां कारयित्वा तु देवदेवस्य चक्रिणः ।।
न दुर्गतिमवाप्नोति विष्णुलोकं च गच्छति ।। ११ ।।
देवस्य प्रतिमायां तु यावंतः परमाणवः ।।
तावद्वर्षसहस्राणि विष्णुलोके महीयते ।। १२ ।।
प्रासादवत्तथा तस्य फलसंपदुदाहृता ।। १३ ।।
उत्तरोत्तरतो दिव्यैर्विना पक्वेष्टिकी द्विजाः ।।
यथोक्तविधिना देवं प्रतिष्ठाप्य जनार्दनम् ।। १४ ।।
अक्षयं लोकमाप्नोति विष्णोरमिततेजसः ।।
इज्याविधिपुरस्कारकृते तत्र तथा भुवम् ।। १५ ।।

तस्यैवानुचरेल्लोकस्तस्यैवाप्नोति चाक्षयम् ।।
करोति देवप्रासादं यावद्वारं सुधासितम् ।। १६ ।।
जन्मान्तराणि तावंति यशस्वी भुवि जायते ।।
चित्रं लक्षणसंयुक्तं कारयित्वा हरेर्गृहम् ।। १७ ।।
गन्धर्वलोकमाप्नोति बहून्यब्दगणानि तु ।।।
दत्त्वा च गीतं धर्मज्ञा गन्धर्वैः सह मोदते ।। १८ ।।
स्वयं गीतेन संपूज्य तस्य चानुचरो भवेत् ।।
वाद्यं दत्त्वा तथा विप्रा शक्रलोकमवाप्नुयात् ।।। ।। १९ ।।
स्वयं वाद्येन संपूज्य तस्यैवानुचरो भवेत ।।
वाद्यानामपि देवस्य तन्त्रीवाद्यं सदा प्रियम् ।। 3.341.२० ।।
तेन संपूज्य वरदं गाणपत्यमवाप्नुयात् ।।
नृत्यं दत्त्वा तथाप्नोति रुद्रलोकमसंशयम् ।। २१ ।।
स्वयं नृत्येन संपूज्य तस्यैवानुचरो भवेत् ।।
प्रेक्षणीयप्रदानेन शक्रलोकमवाप्नुयात्। ।। २२ ।।
अभ्यर्चनां कारयित्वा ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ।।
तोयेनाभ्युक्षणं कृत्वा देवदेवाजिरे नरः ।। २३ ।।
सर्वपापविनिर्मुक्तो वारुणं लोकमश्नुते ।।
यस्तु सम्मार्जनं कुर्याद्देवदेवाजिरे नरः ।। २४ ।।
सपापजं मलं देहादपामार्जति सत्वरः ।।
करोति परमाणूनां यावतामपमार्जनम् ।।। ।। २५ ।।
तावद्वर्षाणि नाकस्थस्त्रिदशैः सह मोदते ।।
कृत्वोपलेपनं विष्णोर्गोमयेनालये नरः ।। २६ ।।
गवां लोकमवाप्नोति यत्रयत्राभिजा यते ।।
कृत्वा च विविधैर्गन्धैर्गन्धर्वैः सह मोदते ।। २७ ।।
बहून्यब्दसहस्राणि भूमिशोभां हरेर्गृहे ।।
गन्धोदकेन यः कुर्याद्विष्णोरभ्युक्षणं गृहे ।। २८ ।।
दशवर्षसहस्राणि गन्धर्वैः सह मोदते ।।
दत्त्वोपकारं कुसुमैर्गन्धर्वत्वमवाप्नुयात् ।। २९ ।।
पुष्पतुल्यानि वर्षाणि दिव्याभरणरूपवान् ।।
कृत्वा शीर्णस्य संस्कारं तथा देवेशवेश्मनि।।3.341.३०।।
द्विगुणं फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ।।
सायं प्रातस्तथा कृत्वा वासुदेवस्य कीर्त नम्।।३१।।
सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते ।।

शयनादुत्थितो यस्तु कीर्त्तयेन्मधुसूदनम्।।३२।।
कीर्तनात्तस्य पापानि नाशमायान्त्यशेषतः ।।।
अहोरात्रस्य शान्तिश्च तथा तेन कृता भवेत् ।। ३३ ।।
प्रभवश्चाप्यनर्थानां नास्य स्यात्तदहर्निशम् ।।
कीर्तनाद्देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः ।। ।। ३४ ।।
यक्षराक्षसवेतालभूतप्रेतविनायकाः ।।
डाकिन्यो विद्रवन्ति स्म ये तथा ये च हिंसकाः ।। ३५ ।।
सर्वानर्थहरं तस्य नामसङ्कीर्तनं स्मृतम् ।।
देवदेवस्य नामानि बहूनीह विदुर्बुधाः ।। ३६ ।।
तेषामनर्थशमनं यदेवेष्टं महात्मनः ।।
एकं नाम जपेद्यस्तु देवदेवस्य चक्रिणः ।। ३७ ।।।
स च पापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते ।।
हृदि कृत्वा तथा काममभीष्टं द्विजपुङ्गवाः ।। ३८ ।।
एकं नाम जपेद्यस्तु स तान्कामानवाप्नुयात् ।।

नामसंकीर्तनं कृत्वा क्षुतप्रस्खलनादिषु ।। ३९ ।।
वियोगं शीघ्रमाप्नोति सर्वानर्थैरसंशयम् ।।
कृत्वा नामसहस्रेण स्तुतिं तस्य महात्मनः ।। 3.341.४० ।।
वियोगमाप्नोति नरः सर्वानर्थैरसंशयम् ।।
साम्ना ऋभिर्यजुर्भिश्च तथैवाथर्वणेन तु ।। ४१ ।।
कृत्वाभिष्टवनं तस्य दिव्यैरार्षैस्तथा स्तवैः ।।
सर्वानर्थविनिर्मुक्तः कामानाप्नोति शाश्वतान् ।। ४२ ।।
अभ्रष्टलक्षणैः कृत्वा स्वयं स्वरचिताक्षरैः ।।
स्तवं ब्राह्मणशार्दूलास्तस्मात्कामानवाप्नुयात्। ।।। ४३ ।।
न वित्तदाननिचयैर्बहुभिर्मधुसूदनः ।।
तथा तोषमुपायाति यथा स्तोत्रैर्द्विजोत्तमाः ।। ४४ ।।
स्तुतिः पवित्रा मङ्गल्या सर्वपापप्रणाशिनी ।।
सर्वानर्थप्रशमनी देवदेवस्य कीर्तिता ।। ४५ ।।
तत्कथाश्रवणं कृत्वा सर्वानर्थैर्विमुच्यते ।।
तत्स्तोत्रश्रवणात्पापं जहाति सकलं तथा ।। ४६ ।।
यत्र विष्णुकथा दिव्याः श्रुतयश्च सुसंहिताः ।।
तच्छ्रोतव्यं मनुष्येण परमं पदमिच्छता ।। ४७ ।।
विष्णोरायतने दत्त्वा तत्कथापुस्तकं नरः ।।
ब्रह्मलोकमवाप्नोति बहवो वत्सरान्द्विजाः ।। ४८ ।।

पुस्तकाँश्च तथैवान्यान्यः प्रदद्यान्नरस्त्विह ।।
सारस्वतमवाप्नोति लोकं कालं तथा बहु ।। ४९ ।।
तत्कथां श्रावयेद्यस्तु तद्भक्तान्मानवोत्तमः ।।
गोदानफलमाप्नोति स नरस्तेन कर्मणा।।3.341.५०।।
श्रावके तु कृतं पुण्यं स फलांशेन युज्यते।।
सुकृतं वाचकं कृत्वा देवागारे तथा नरः ।। ५१ ।।
विद्यादानफलं प्राप्य ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ।।
विष्णुं शङ्खप्रदानेन निर्वाणं लोकमश्नुते ।। ५२ ।।
मानुष्यमासाद्य तथा ख्यातशब्दश्च जायते ।।
घण्टाप्रदानेन तथा महद्यश उपाश्नुते।। ५३ ।।
सौभाग्यमथवाप्नोति किङ्किणीः प्रददन्हरेः ।।
कूटागारं तथा दत्त्वा नगराधिपतिर्भवेत् ।। ५४।।
कीर्त्या युक्तस्तथा लोके धार्मिकश्चापि जायते ।।
बहून्यब्दसहस्राणि नाकलोके स मोदते ।।५५ ।।।
पताकां ये प्रयच्छन्ति कूटागारे मनोहराम् ।।
सन्त्यज्य सकलं पापं वायुलोके व्रजन्ति ते ।। ५६ ।।
पताकां च शुभां दत्त्वा तथा केशववेश्मनि ।।।
वायुलोकमवाप्नोति बहून्यब्दगणानि तु ।। ५७ ।।
दोधूयते यथा सा च वायुना केशवालये ।।
तथातथा हि सकलं देहात्पापं विधूयते ।। ५८ ।।
यथायथा च सा शोभां करोति त्रिदशालये ।।
तथातथा स यशसा महता भुवि राजते ।। ५९ ।।
वितानकप्रदानेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।।
परां निर्वृतिमाप्नोति यत्रयत्राभिजायते ।। 3.341.६० ।।
दत्त्वा तु देवकर्मार्थं नवां वेदीं दृढां शुभाम् ।।
पार्थिवत्वमवाप्नोति वेदिर्हि पृथिवी यतः।।६१।।
यः कुम्भं देवकर्मार्थं नरो दद्यान्नवं शुभम् ।।
स लोकमाप्नोति नरो वारुणं गतकल्मषः ।। ६२ ।।
चतुरः कलशान्दद्याद्यस्तु देवगृहे नरः ।।
चतुस्समुद्रवलयां स च भुङ्क्ते वसुन्धराम् ।। ६३ ।।
दत्त्वैकमपि विप्रेन्द्राः कलशं सुसमाहितः ।।
राजा भवति धर्मात्मा भूतले नात्र संशयः ।। ६४ ।।
वारिधानीं तथा दत्त्वा वारुणं लोकमश्नुते ।।

कमण्डलुप्रदानेन गोदानफलमाप्नुयात् ।।६५।।
उशीरकूर्चकं दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
दत्त्वा गोपालकान्विप्राः सर्वपापानपोहति ।। ६६ ।।
दत्त्वा चामरजं कूर्चं श्रियमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
आसनानां प्रदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति ।। ६७ ।।
पादपीठप्रदानेन गतिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
गोदानफलमाप्नोति तथा पाद्यप्रदो नरः ।। ६८ ।।
लोकेषु ध्वजभूतः स्याद्विष्णोर्दत्त्वा तथा ध्वजम् ।।
शक्रलोकानवाप्नोति बहूनब्दगणान्नरः ।। ६९ ।।
नरस्त्वाचमनीयस्य दानाद्भवति निर्मलः ।।
मुखलेपप्रदानेन परं रूपमिहाप्नुयात् ।। 3.341.७० ।।
दर्पणस्य प्रदानेन दर्पवान्रूपवान्भवेत् ।।
दर्शयित्वा तथा तं च सुभगस्त्वभिजायते ।। ७१ ।।
मात्रां तु परिचर्यार्थे निवेद्य विधिवत्तथा ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।। ७२ ।।
धान्यानामथ सस्यानां बीजानामथ धार्मिकः ।।
सुवर्णरौप्यलोहानां रूपकाणां तथैव च ।।७३ ।।
सहस्रगुणमाप्नोति फलमन्यत्र कीर्त्तनात् ।।
रूप्यदो रूपमाप्नोति विशेषाद्भुवि दुर्लभम् ।। ७४ ।।
नरः सुवर्णदानेन सर्वान्कामानुपाश्नुते ।।
नड दानेन लोकेषु ग्रामण्यमुपगच्छति ।। ७५ ।।
गवां लोकमवाप्नोति धेनुं दत्त्वा पयस्विनीम् ।।
अनडुहः प्रदानेन दशधेनुफलं लभेत् ।।७६ ।।
अजाविमहिषोष्ट्राणां दानमश्वतरस्य च ।।
सहस्रगुणितं दानं पूर्वं प्रोक्तं प्रकीर्तितम् ।। ७७ ।।
आरण्यमृगजातीनां तथा दानाच्च पक्षिणाम् ।।
अग्निष्टोममवाप्नोति सुभगश्च तथा भवेत् ।। ७८।।
मृद्भोगदानाद्देवस्य भूमिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
दन्तकाष्ठप्रदानेन तथा सौभाग्यमर्हति ।। ७९ ।।
जिह्वा निर्लेखनं दत्त्वा विरोगस्त्वभिजायते ।।
युक्तः पीतपताकाभिर्निवेद्य गरुडध्वजम् ।। 3.341.८० ।।
केशवं यो द्विजश्रेष्ठाः शक्रलोके महीयते ।।
युक्तं नीलपताकाभिस्तालं दत्त्वा द्विजोत्तमाः।।८१।।

यस्माल्लोकात्परिभ्रष्टो विरागस्त्वभिजायते ।।
युक्तं श्वेतपताकाभिरगारं यः प्रयच्छति।।८२।।
राजा भवति लोकेस्मिन्भुक्त्वा लोकान्प्रचेतसः ।।
युक्तं रक्तपताकाभिर्दत्वा ऋष्यमनुत्तमम् ।। ८३ ।।
अलकां समवाप्नोति तथा पापक्षयं नरः ।।
तोरणं कारयेद्यस्तु देवदेवालये नरः ।। ८४ ।।
लोकेषु तस्य द्वाराणि भवन्ति विवृतानि तु ।।
शयनासनदानेन स्थितिं विन्दति शाश्वतीम् ।।८९।।
उत्तरच्छददानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।
देववेश्मोपभोगानि शिल्पभाण्डानि यो नरः ।। ८६ ।।
दद्याद्वा वाद्यभाण्डानि गणेशत्वमवाप्नुयात् ।।
देवश्रितेषु यत्किञ्चिद्दद्याद्भक्तिसमन्वितः ।। ८७ ।।
तदेवाक्षयमाप्नोति देवदेवप्रसादतः ।।
दत्त्वा धान्यानि बीजानि सस्यानि विविधानि च ।।८८।।
रूपकाणि च तान्येव प्राप्नोत्ययुतशः पुनः ।।
दत्त्वा शाकानि रस्याणि विशोकस्त्वभिजायते ।। ८९ ।।
दत्त्वा च व्यंजनार्थाय तथोपकरणानि च ।।
पुष्पवृक्षं ततो दत्त्वा ग्रामस्याधिपतिर्भवेत्।।3.341.९०।।
फलवृक्षं तथा दत्त्वा नगराधिपतिर्भवेत्।।
आरामं कारयित्वा तु राजा वै पार्थिवो भवेत।।९१।।
जलाशयं तथा कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
सपुष्पैस्सफलैर्वृक्षैर्युक्तं कृत्वा जलाशयैः ।। ९२ ।।
उद्यानैः पद्मिनीखण्डैरैश्वर्यैश्च मनोहरैः ।।
श्वेतद्वीपमवाप्नोति बहून्यब्दगणानि तु ।। ९३ ।।
प्रीणयेद्देवदेवेशं गवां ग्रामेण यो नरः ।।
तस्य प्रीतः स भगवानभीष्टफलदो भवेत् ।। ९४ ।।
अतीव दयितास्तस्य ब्राह्मणा द्विजसत्तमाः ।।
ब्रह्मणैः पूजतैर्विष्णुः स्वयं भवति पूजितः ।। ९५ ।।
दीनांधकृपणानाथ बहूनामपि दानतः ।।
यः प्रीणाति जगन्नाथं तस्य देवः प्रसीदति ।। ९६।।
उपवासव्रतैः स्नानैस्तीर्थानुसरणेन च।।
आयतस्थानसंस्थानां पशूनां च विवर्जनात् ।। ९७।।
गुरुशुश्रूषया क्षान्त्या तथा वै श्राद्धकर्मणा ।।

आहारनियमैस्तैस्तैः परापीडैर्विशेषतः ।। ९८ ।।
पूजयित्वा जगन्नाथं श्वेतद्वीपमवाप्नुयात् ।।
परं पदमवाप्नोति प्रसन्ने मधुसूदने ।। ९९ ।।
अभिवाद्य जगन्नाथं कृतार्थश्च तथा भवेत् ।।
नमस्कारक्रिया तस्य सर्वपापप्रणाशिनी ।। 3.341.१०० ।।
प्रणामं पापशमनं तथैव परिकीर्तितम् ।।
जानुभ्यां चैव पाणिभ्यां शिरसा च विचक्षणः ।।१०१।।
कृत्वा प्रणामं देवेभ्यः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।
परमाणूनि वर्तन्ते ललाटे पुरुषस्य च ।। १०२ ।।
पार्थिवानि भवंतीह नमतो मधुसूदनम् ।।
तावन्त्यब्दानि विप्रेन्द्राः स्वर्गलोके महीयते।।१०३।।
देवार्चादर्शनादेव प्रणमेन्मधुसूदनम् ।।
स्थानापेक्षा न कर्तव्या दृष्ट्वार्चां द्विजसत्तमाः ।। १०४ ।।
देवार्चादृष्टिपूतं हि शुचिः सर्वं प्रकीर्तितम् ।।
देवार्चादृष्टिपूतेन स्नानं कृत्वा जलाशये ।। १०५।।
सर्वपापविनिर्मुक्तः क्षणाद्भवति निर्मलः ।।
तीर्थानां तत्र सर्वेषां सन्निधानं प्रकीर्तितम्।।१०६।।
पादोदकेन वाभ्युक्ष्य तथा मूर्द्धानमात्मनः ।।
स्नातो भवति धर्मात्मा नात्र कार्या विचारणा ।।१०७।।
पादोदकं शान्तिकरममङ्गल्यविनाशनम् ।।
दुष्टदुःस्वप्नशमनं सर्वपापविनाशनम् ।।१०८।।
धन्यं पवित्रं मङ्गल्यं सर्वपापहरं शिवम् ।।
शिरसा मानवश्रेष्ठाः काल्यपुण्याय धारयेत्।।१०९।।
सर्वा ङ्गप्रणिपातेन सर्वकामयुतां नरः ।।
सर्वानर्थविनिर्मुक्तो गोदानफलमाप्नुयात् ।। 3.341.११० ।।
रुक्ममाषकदानस्य फलं विप्राः पदेपदे ।।
पुरुषस्तु समाप्नोति यः करोति प्रदक्षिणाम् ।। १११ ।।
ध्यानं तु देवदेवस्य सर्वबाधाविनाशनम् ।।
यावत्कालं करोतीह ध्यानं वै निश्चलं नरः ।। ११२ ।।
तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ।।
निराशीर्निर्ममो यस्तु विष्णोर्ध्यानरतो भवेत् ।। ११३ ।।
तत्पदं समवाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ।।
यज्ञानां तपसां चैव ध्यानमेव परं स्मृतम् ।।११४।।

देवाग्रे कारयेद्यस्तु रम्यामापणवीथिकाम्।।
राजा भवति लोकेषु विजितारिर्महायशाः।।११५।।
नगरं च तथा कृत्वा साम्राज्यमधिगच्छति ।।
यानवाहनदानेन सर्वकालं सुखी भवेत् ।।११६।।
शिबिकां ये प्रयच्छंति ते प्रयान्त्यमरावतीम् ।।
अश्वस्थाः सूर्यलोकस्था राजन्ते दिवि सूर्यवत् ।।११७।।
करीन्द्रदानाच्छक्रस्य चिराल्लोकाच्च्युतो नरः ।।
राजा भवति धर्मात्मा पृथिव्यां पृथिवी पतिः ।। ११८ ।।
दासं दत्त्वा सुखी लोके स्वर्गभ्रष्टोभिजायते ।।
दासीं दत्त्वा तथा विप्रा नात्र कार्या विचारणा ।। ११९ ।।
गणिकां ये प्रयच्छंति नृत्यगीतविशारदाम् ।।
सर्वदुःखविनिर्मुक्तास्ते प्रयान्त्यमरावतीम् ।। 3.341.१२० ।।
दुन्दुभिं ये प्रयच्छन्ति कीर्तिमन्तो भवन्ति ते ।।
राजा भवति लोकेस्मिञ्छत्रं दत्त्वा द्विजोत्तमाः ।। १२१ ।।
नाप्नोति रिपुजं दुःखं संग्रामे रिपुजिद्भवेत् ।।
तालवृन्तप्रदानेन निर्वृतिं प्राप्नुयात्पराम् ।। १२२ ।।
तथाचमनदानेन श्रीमान्भवति भूतले ।।
मुच्यते च तथा पापैः स्वर्गलोकं च गच्छति ।। १२३ ।।
उपानत्संप्रदानेन विमानमधिगच्छति ।।
यथेष्टं तेन लोकेषु विचरत्यमरप्रभः ।। १२४ ।।
यथादेशं यथाकालं राजलिङ्गं सुरालये ।।
दत्त्वा भवति राजैव नात्र कार्या विचारणा ।। ।। १२५ ।।
धारणीयोपयोग्यानि दत्त्वात्यन्तं सुखी भवेत् ।।
माल्याधारं तथा दत्त्वा धूपाधारं तथैव च ।। १२६ ।।
गन्धाधारं तथा पात्रं कामानां पात्रतां व्रजेत् ।।
समुद्रजानि पात्राणि दत्त्वा वै तैजसानि वा ।। १२७ ।।
पात्रं भवति कामानां विद्यानां च धनस्य च ।।
यत्किञ्चिद्देवदेवाय दद्याद्भक्तिसमन्वितः ।। १२८ ।।
तदेवाक्षय्यमाप्नोति स्वर्लोकं च गच्छति ।।
विस्मापनीयं यत्किञ्चित्कृत्वात्यन्तं सुखी भवेत् ।। १२९ ।।
स्नानशाटकदानेन वह्निष्टोमफलं लभेत् ।।
तैलेन स्नपनं कृत्वा सौभाग्यमधिगच्छति ।। 3.341.१३० ।।
गंधतैलानि दिव्यानि सुगन्धीनि शुचीनि च ।।

केशवाय नरो दत्त्वा गन्धर्वैः सह मोदते ।। १३१ ।।
घृतेन स्नपनं कृत्वा सर्वपापान्व्यपोहति ।।
घृतप्रस्थेन देवेशं पौषपुष्यमितेतरः ।। १३२ ।।
स्नापयित्वाश्वमेधस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् ।।
एतदेव फलं प्रोक्तमुत्तरायणवासरे ।। १३३ ।।
घृतं पवित्रमतुलं घृतमन्नमनुत्तमम् ।।
तेन गव्येन संस्नाप्य प्रतिमां वैष्णवीं नरः ।। १३४ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
गवां लोकमवाप्नोति क्षीरोदमथ वा पुनः ।। १३५ ।।
रोगार्तो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् ।।
भयान्मुच्येत भीतश्च घृतेन स्नपयेद्धरिम् ।। १३६ ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति सर्वानर्थविवर्जितः ।।
मधुना स्नापनं कृत्वा सौभाग्यमधिगच्छति ।। १३७ ।।
लोके मित्राण्यवाप्नोति नरश्चेक्षुरसेन च ।।
दुग्धेन स्नपनं ज्ञेयममंगल्यविनाशनम् ।। १३८ ।।
क्षीरेण स्नपनं विप्राः क्षीराम्भोधिप्रदं तथा ।।
देयानि देवे वाद्यानि दधिक्षीरघृतान्यथ ।।१३९।।
गोधूमयवचूर्णैस्तु ततोत्सार्य जनार्दनम् ।।
रोधवर्णकसंकीर्णैर्वरं रूपं तथाप्नुयात् ।। 3.341.१४० ।।
स्नपनं माषचूर्णेन वह्निष्टोमफलप्रदम् ।।
मसूरचूर्ण दानं च तथा सौभाग्यवर्धनम् ।। १४१ ।।
मसूरमाषचूर्णं तु कुंकुमक्षोदसंयुतम् ।।
निवेद्य देवदेवाय गन्धर्वैः सह मोदते ।। १४२ ।।
तदा कलशदानेन प्रियामाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
रोध्रस्नानप्रदानेन वर्णं शुभमवाप्नुयात ।। १४३ ।।
कालीयकप्रदानेन परां निर्वृतिमाप्नुयात् ।।
दोपूरकप्रदानेन सर्वान्रोगान्व्यपोहति ।। १४४ ।।
तथा वर्णकदानेन सर्वमेव शुभं वदेत ।।
तगरस्नानदानेन सौभाग्यमधिगच्छति ।। १४५ ।।
प्रियत्वमाप्नुयाल्लोके प्रियङ्गुस्नानदो नरः ।।
सदा भवति सिद्धार्थः सिद्धार्थस्नानदस्तथा ।। १४६ ।।
सर्वौषधिप्रदानेन वाजिमेधफलं लभेत् ।।
स्नानार्थं देवदेवस्य यस्तु गन्धान्प्रयच्छति ।। १४७ ।।

भवन्ति वशगास्तस्य नार्यः सर्वत्र सर्वदा ।।
दत्त्वा जातीफलं मुख्यं सकलं विन्दते श्रियम् ।। १४८ ।।
शमीपत्रप्रदानेन सौभाग्यमधिगच्छति ।।
त्वक्प्रदानात्तथा लोके भवतीह बलान्वितः ।। १४९ ।।
दत्त्वा मृगमदस्नानं सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।
रत्नोदकप्रदानेन श्रियमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।। 3.341.१५० ।।
बीजोदकप्रदानेन क्रियासाफल्यमाप्नुयात ।।
पुष्पतोयप्रदानेन श्रीमान्भवति मानवः ।। ।। १५१ ।।
फलतोयप्रदानेन सफलां विन्दते क्रियाम् ।।
पुन्नामवारिभिर्युक्तं कलशं पूजितं नरैः ।। १५२ ।।
सोपवासो हरेर्दत्त्वा पुत्रमाप्नोत्यसंशयम् ।।
क्षीरपल्लवसंयुक्तान्कलशान्सुविभूषितान् ।। १५३ ।।
दत्त्वैव देवदेवाय वाजपेयमवाप्नुयात् ।।
जयकारं नरो यस्तु करोति द्विजपुङ्गवाः ।। ।।५४ ।।
बन्दिनां स भवत्येव सदा स्तव्यो नरोत्तमाः ।।
तीर्थोदकानि पुण्यानि स्वयमानीय मानवः ।। १५५ ।।
देवस्य स्नपनं दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।।
अर्चितान्कलशान्कृत्वा परिभ्राम्य तथैव च ।। १५६ ।।
यस्त्यजेत्सलिलं तत्र तस्य पुष्टिः सदा भवेत् ।।
तीर्थतोयं तथा दत्त्वा देवस्याचमनं पुनः ।। १५७ ।।
स्वर्गलोकमवाप्नोति सर्वपापविवर्जितः ।।
उत्सादनमथाभ्यङ्गं स्नानं कृत्वा स्वयं हरेः ।। १५८ ।।
गाणपत्यमवाप्नोति तथा लोके सुखी भवेत् ।।
निष्पुंसनार्थे देवस्य यस्तु वस्त्रं प्रयच्छति ।। १५९ ।।
चन्द्रलोकमवाप्नोति सुखं प्राप्नोति चोत्तमम् ।।
चन्दनेनानुलिप्यैनं चन्द्रलोकमवाप्नुयात् ।। 3.341.१६० ।।
शारीरमानसैर्दुःखैस्तथा चैव विमुच्यते ।।
कुंकुमेनानुलिप्यैनं सूर्यलोके महीयते ।। १६१ ।।
सौभाग्यमुत्तमं लोके तथा प्राप्नोति मानवः ।।
कर्पूरेणानुलिप्यैनं वारुणं लोकमाप्नुयात् ।। ।। १६२ ।।
शारीरैर्मानसैर्दुखैस्तथैव च विमुच्यते ।।
भवन्ति वशगास्तस्य तथैव सततं स्त्रियः ।। १६३ ।।
दत्त्वा मृगमदं मुख्यं यशसा भुवि राजते ।।

दत्त्वा जातीफलक्षोदं क्रियासाफल्यमश्नुते ।। १६४ ।।
रम्येणागुरुसारेण त्वनुलिप्य जनार्दनम् ।।
सौभाग्यमुत्तमं लोके बलं प्राप्नोति चोत्तमम् ।। १६५ ।।
तथा बकुलनिर्यासैर्वह्निष्टोमफलं लभेत् ।।
बकुलागुरुमिश्रेण चन्दनेन सुगन्धिना ।। १६६ ।।
समालभ्य जगन्नाथं पौण्डरीकफलं लभेत् ।।
एकीकृत्य तु सर्वाणि समालभ्य जनार्दनम् ।। १६७ ।।
अश्वमेधस्य मुख्यस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् ।।
कामगः सर्वलोकेषु विचरत्यमरप्रभः ।। १६८ ।।
योऽनुलिप्येत देवेशं कीर्तितैरनुलेपनैः ।।
पार्थिवानि च यानि स्युः परमाणूनि तत्र ।। १६९ ।।
तावत्यब्दानि लोकेषु कामचारी भवत्यसौ ।।
न दातव्यं द्विजश्रेष्ठाः अतोन्यदुपलेपनम् ।। 3.341.१७० ।।
अनुलेपनमुख्यं च चन्दनं परिकीर्तितम् ।।
अनुलिप्य जगन्नाथं तालवृन्तेन वीजयेत् ।। १७१ ।।
वायुलोकमवाप्नोति पुरुषस्तेन कर्मणा ।।
केशसौगन्ध्यजननं दत्त्वा मृगमदं नरः ।। १७२ ।।
सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।।
यच्छते यस्तु गन्धानि गन्धयुक्तिकृतानि तु ।। १७३ ।।
गन्धर्वत्वं स्मृतं तस्य सौभाग्यं च तथोत्तमम् ।।
चामरैर्वीजयेद्यस्तु देवदेवं जनार्दनम् ।। १७४ ।।
तिलप्रस्थप्रदानस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् ।।
एकवस्त्रप्रदानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात्।।१७५।।
कार्पासिकं वस्त्रयुग्मं यः प्रदद्याजनार्दने ।।
यावन्ति तस्य तन्तूनि हस्तमात्रमितानि तु ।।१७६ ।।
तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ।।
महार्घता तथा तस्य साधुवेशोद्भवो यथा ।।१७७।।
सूक्ष्मता च तथा विप्रास्तथा प्रोक्तं फलं महत् ।।
स्वर्गभ्रष्टस्य वक्ष्यामि वस्त्रदस्य फलान्यतः ।। १७८ ।।
शुक्लवस्त्रप्रदानेन श्रियमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
महारजतदत्तेन सौभाग्यं महदश्नुते ।। १७९ ।।
नीलरक्तं विना रक्तं शेषै रक्तैर्द्विजोत्तमाः ।।
दत्त्वा भवति धर्मात्मा सर्वव्याधिविवर्जितः ।। 3.341.१८० ।।

नीलरक्तं तथा जीर्णं वस्त्रमन्यधृतं तथा ।।
देवदेवाय यो दद्यात्सर्वपापैर्विमुच्यते ।।१८१।।
दुकूलकप्रदानेन वह्निष्टोमफलं लभेत् ।।
कौशेयानि च वस्त्राणि सुमृदूनि लघूनि च ।।१८२ ।।
यः प्रयच्छति देवाय सोऽश्वमेधफलं लभेत् ।।
सलोमानि च वस्त्राणि यः प्रयच्छति धर्मवित् ।। १८३ ।।
कृतानि वारवाणानि सोऽश्वमेधफलं लभेत् ।।
राङ्क वा मृगलोमाश्च कदल्यश्च तथा शुभाः ।। १८४ ।।
यो दद्याद्देवदेवाय सोश्वमेधफलं लभेत् ।।
नानाभक्तिविचित्राणि चीनजानि नवानि च ।। ।। १८५ ।।
दत्त्वा वासांसि शुभ्राणि राजसूयफलं लभेत् ।।
दत्त्वा निस्त्रिंशकं मुख्यं शत्रुभिर्नाभिभूयते ।। १८६ ।।
दत्त्वा तद्वद्धनुर्मुख्यमग्निमेधफलं लभेत् ।।
यज्ञोपवीतदानेन ब्रह्मदानफलं लभेत् ।। १८७ ।।
कर्णपूरप्रदानेन श्रुतिं विन्दति सर्वतः ।।
दत्त्वा प्रतिसरं मुख्यं न भूतैरभिभूयते ।। १८८ ।।
कूर्चप्रसाधनं दत्त्वा सुखमत्यंतमश्नुते ।।
कङ्कतस्य प्रदानेन विरोगस्त्वभिजायते ।। १८९ ।।
रूपवांश्च सुवेशश्च सुभगस्सर्वभागपि ।।
वस्त्रप्रदानाद्भवति सर्वकामसमन्वितः ।। 3.341.१९० ।।
विभूषणप्रदानेन राजा भवति भूतले ।।
रम्याणि रत्नचित्राणि सौवर्णानि द्विजोत्तमाः ।। १९१ ।।
दत्त्वाभरणजातानि राजसूयमवाप्नुयात ।।
प्रतिरूपकरत्नानि न देयानि कदाचन ।। १९२ ।।
पादाङ्गुलीयदानेन गुह्यकाधिपतिर्भवेत् ।।
पादाभरणदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति ।। १९३ ।।
श्रोणीसूत्रप्रदानेन महीं सागरमेखलाम् ।।
प्रशास्ति निहतामित्रो नात्र कार्या विचारणा ।। १९४ ।।
हस्ताङ्गुलीयदानेन परं सौभाग्यमाप्नुयात् ।।
तथैवाङ्गद दानेन राजा भवति भूतले ।। १९५ ।।
केयूरदानाद्भवति शत्रुपक्षक्षयङ्करः ।।
ग्रैवेयकानि दत्त्वा च सर्वशास्त्रार्थविद्भवेत् ।। १९६ ।।
नार्यः सुवशगास्तस्य भवन्ति द्विजपुङ्गवाः ।।

श्रियमाप्नोति परमां राजसूयं च विन्दति ।। १९७ ।।
कर्णाभरणदानेन भवेच्छ्रुतिधरो नरः ।।
अश्वमेधमवाप्नोति सौभाग्यं चैव विन्दति ।। १९८ ।।
मूर्धाभरणदानेन राजसूयफलं लभेत् ।।
मुकुटस्य प्रदानेन मूर्धन्यो भूतले भवेत् ।।१९९।।
चतुःसमुद्रवलयां प्रशास्ति च वसुन्धराम् ।।
अनुक्तान्यपि विप्रेन्द्रा वासांस्याभरणानि च ।। 3.341.२०० ।।
दत्त्वैव देवदेवाय वह्निष्टोमफलं लभेत् ।।
दानं सुमनसां श्रेष्ठं तथैव परिकीर्तितम् ।। २०१ ।।
अलक्ष्म्या शमनं मुख्यं परं लक्ष्मीविवर्द्धनम् ।।
धन्यं यशस्यमायुष्यं मङ्गल्यं बुद्धिवर्द्धनम् ।। २०२ ।।
स्वर्गदं च तथा प्रोक्तं वह्निष्टोमफलप्रदम् ।।
पुष्पालाभेपि यो दद्यादपि दूर्वांकुराणि च ।। २०३ ।।
सोपि पुण्यमवाप्नोति हेमदानस्य वै द्विजाः ।।
पुष्पालाभेऽपि देयानि पत्राण्यपि जनार्दने ।।२०४।।
पत्रालाभे जलं दद्यात्तेन पुण्यमुपाश्नुते ।।
पत्रं पुष्पं फलं तोयं भक्त्या देयं जनार्दने ।। २०५ ।।
तेन लोकानवाप्नोति भक्तिरेवात्र कारणम् ।।
भृङ्गराजस्य बिल्वस्य चक्रपुष्पस्य च द्विजाः ।। २०६ ।।
तथैव बीजपूराणि पत्राणि तु निवेदयेत् ।।
एतेषामपि चैकस्य पत्रदानं महाफलम् ।।२०७।।
पत्राणि तु सुगन्धीनि पल्लवानि मृदूनि च ।।
तेन पुण्यमवाप्नोति पुष्पदानसमुद्भवम् ।। २०८ ।।
उग्रगन्धीन्यगन्धीनि कुसुमानि न दापयेत् ।।
अन्यायतनजातानि कण्टकीनि तथैव च ।। २०९ ।।
उक्तानि यानि धर्मज्ञाश्चैत्यवृक्षोद्भवानि च ।।
तथा श्मशानजातानि यानि चाकालजानि च ।।3.341.२ १० ।।
दानं विवर्जयेद्यत्नात्पुष्पाणामसुगन्धिनाम् ।।
सुगन्धीनि मनोज्ञानि कुसुमानि द्विजोत्तमाः ।। २११ ।।
कृत्रिमेनोपपाद्यानि गन्धितानि सुगन्धिना ।।
धूपेन एव वासेन चंदनाद्यैश्च लेपनैः ।। २१२ ।।
कण्टकीन्यपि देयानि शुक्लानि सुरभीणि च ।।
तथा रक्तानि देयानि जलजानि विशेषतः ।। २१३ ।।

कुङ्कुमस्य च पुष्पाणि बन्धुजीवस्य चाप्यथ ।।
चम्पकस्य च देयानि तथा भूचम्पकस्य च ।। २१४ ।।
पीतयूथिकजान्येव माषबन्माल्यजान्यपि ।।
मञ्जर्यः सहकारस्य तथा देया जनार्दने ।। २१५ ।।
मल्लिकाकुन्दकुसुममतिमुक्तकमेव च ।।
सर्वाश्च यूथिकाजात्यो मल्लिकाजात्य एव च ।। २१६ ।।
याश्च कुप्यकजाताश्च कदम्बकुसुमानि च ।।
केतकीपाटलं पुष्पं बाणपुष्पं तथैव च ।। २१७ ।।
एवमादीनि देयानि गन्धवन्ति शुभानि च।।
करवीरस्य पुष्पाणि तथा धत्तूरकस्य च ।। २१८ ।।
कृष्णकुञ्चटकं नार्कं नैव देयं जनार्दने ।।
सर्वासां पुष्पजातीनां जातिः श्रेष्ठा तथा स्मृता ।। २१९ ।।
जातीनामपि सर्वासां शुक्लाजातिः प्रशस्यते ।।
केचिद्वर्णगुणा देयाः केचिद्गन्धगुणास्तथा ।। 3.341.२२० ।।
अनुक्तान्यपि नामानि तथा देयानि कानिचित् ।।
देशे देशे यथा काले यानि पुष्पाण्यनेकशः ।।२२१।।
गन्धवर्णोपपन्नानि तथा देयानि नित्यशः ।।
सुगन्धिपुष्पैर्यः कुर्यात्पूजां मधुरिपोर्नरः ।।२२२।।
तस्य प्रसादमायाति देवश्चक्रगदाधरः ।।
धन्याश्चोरन्ध्रिमंजर्यो दयितास्तस्य नित्यशः ।। २२३ ।।
पुरन्ध्रिपुष्पं यो दद्यादेकमप्यथ पण्डितः ।।।
तिलप्रस्थप्रदानस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् ।। २२४ ।।
पुरन्ध्रिमञ्जरीपुष्पसहस्रेणार्चयेद्धरिम् ।।
अग्निष्टोममवाप्नोति कुलमुद्धरते तथा ।। २२५ ।।
कर्पूरपटवासेन पुरन्ध्रिमथ वासिताम् ।।
महारजतरक्तेन तथा सूत्रे निवेशिता।।२२६।।
मालापुष्पसहस्रेण यः प्रयच्छति भक्तितः ।।
अश्वमेधफलं तस्य नात्र कार्या विचारणा ।। १२७ ।।
शतेन वाजपेयस्य फलमाप्नोत्यसंशयम् ।।
लक्षपूजां तथा कृत्वा सर्वान्यज्ञानवाप्नुयात् ।। २२८ ।।
नन्दनाद्येषु मुख्येषु देवोद्यानेषु चाप्यथ ।।
क्रीडते देवरामाभिर्देवदुन्दुभितश्चिरम् ।। २२९ ।।
दत्त्वा नीलोत्पलयुतं कुसुमं कुङ्कुमस्य च ।।

तुल्यं फलमवाप्नोति बंधुजीवस्य च द्विजाः ।। 3.341.२३० ।।
सुवर्णयवदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ।।
दत्त्वा नीलोत्पलं विष्णोर्नात्र कार्या विचारणा ।। ।। २३१ ।।
नोलोत्पलशतं दत्त्वा वह्निष्टोमफलं लभेत् ।।
नीलोत्पलसहस्रेण पुण्डरीकमवाप्नुयात् ।। २३२ ।।
लक्षपूजां तथा कृत्वा राजसूयफलं लभेत् ।।
रूप्यमाषप्रदानेन फलं कुंकुमदो लभेत् ।।२३३।।
कुमुदानां शतं दत्त्वा चंद्रलोके महीयते ।।
सहस्रं च तथा दत्त्वा यथेष्टां गतिमाप्नुयात् ।। २३४ ।।
अश्वमेधमवाप्नोति लक्षपूजाविधायकः ।।
स्वयं चैनं तथा लक्ष्मीर्भजते नात्र संशयः ।।२३५ ।।
रक्तपद्मप्रदानेन रुक्ममाषप्रदो भवेत् ।।
लतां दत्त्वा च धर्मात्मा वह्निष्टोमफलं लभेत् ।। २३६ ।।
सहस्रं च तथा दत्त्वा सूर्यलोके महीयते ।।
विष्णुलोकमवाप्नोति लक्षपूजाविधायकः ।। ।। २३७ ।।
स्वयमेनं तथा लक्ष्मीर्भजते नात्र संशयः।।
रक्तपद्मप्रदो विष्णोस्तस्य स्याद्द्विगुणं फलम् ।। २३८ ।।
नीलोत्पलसमं दानं चम्पकस्य प्रकीर्तितम् ।।
मल्लिकापुष्पजातीनां यूथिकायास्तथैव च ।। २३९ ।।
तथा कुप्यकजातीनां फलस्यार्धं प्रकीर्तितम् ।।
जातीपुष्पप्रदानेन गन्धर्वैः सह मोदते ।।3.341.२४० ।।
जातीपुष्पाष्टकं दत्त्वा वह्निष्टोमफलं लभेत।।
जातीपुष्पसहस्रेण यथेष्टाङ्गतिमाप्नुयात् ।। २४१ ।।
श्वेतद्वीपमवाप्नोति लक्षपूजाविधायकः ।।
जातीपुष्पयुतां मालां कर्पूरपटवासिताम् ।।२४२।।
निवेद्य देवदेवाय यत्फलं प्राप्नुयान्नरः ।।
श्वेतैः पुष्पैः समभ्यर्च्य सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। २४३ ।।
आश्चर्यमाप्नुयाल्लोके पीतैर्देवं समर्चयन् ।।
शत्रूणामभिचारेषु तथा कृष्ण समर्चयेत् ।। २४४ ।।
सुवर्णपुष्पैरभ्यर्च्य राजसूयफलं लभेत् ।।
रत्नैर्देवमथाभ्यर्च्य राजा भवति भूतले ।। २४५ ।।
कृत्वा पुष्पगृहं विष्णोः पुष्पैर्वाथ वितानकम् ।।
फलेन योगमाप्नोति राजसूयाश्वमेधयोः ।। २४६ ।।

किङ्किणीजालसंयुक्तं देवरामागणोज्वलम् ।।
वीणामुरजगीताढ्यं विमानमधिरोहति ।। २४७ ।।
पुष्पप्रदानं मङ्गल्यमलक्ष्मीविप्रणाशनम् ।।
लक्ष्मीवृद्धिकरं ज्ञेयं सौमनस्यविवर्द्धनम् ।। २४८ ।।
सौभाग्यजननं चैव तेजोबलविवृद्धिदम् ।।
न रत्नैर्न सुवर्णेन न च वित्तेन भूरिणा ।। २४९ ।।
तथा प्रसादमायाति यथा पुष्पैर्जनार्दनः ।।
वासन्तीमल्लिकापुष्पं तथा च वार्षिके च वा ।। 3.341.२५० ।।
कुप्यकं यूथिका चैव तथा चैवातिमुक्तकम् ।।
केतकीं चम्पकं चैव माषवृणकमेव च ।। २५१ ।।
पुरन्ध्रमञ्जरीपुष्पं चूतपुष्पं तथैव च ।।
बन्धुजीवकपुष्पं च कुसुमं कुङ्कुमस्य च ।। २५२ ।।
जातीपुष्पाणि सर्वाणि कुन्दपुष्पं तथैव च ।।
पाटली च तथा वृत्तान्नीलमिन्दीवरं तथा ।। २५३ ।।
कुमुदं श्वेतरक्तं च श्वेतरक्तौ तथा शुभौ ।।
एवमादीनि पुष्पाणि दातव्यानि सदा हरेः ।। २५४ ।।
स्वयमाहृत्य यो दद्यादारण्यकुसुमानि च ।।
स राज्यं स्फीतमाप्नोति लोके निहतकण्टकम् ।। २५५।।
पत्रं रम्यं फलं रम्यं पल्लवं वा द्विजोत्तमाः ।।
भक्त्या निवेद्य देवाय फलस्यानन्त्यमश्नुते ।। ३५६ ।।
कर्पूरबोधितानीव पट्टवासांसि यो नरः ।।
ददाति देवदेवाय सोश्वमेधफलं लभेत् ।। २५७ ।।
पट्टवासांसि मुख्यानि दत्त्वा स्वर्गमुपाश्नुते ।।
यशश्चाप्नोति विपुलं नाकपृष्ठे महीयते ।। २५८ ।।
तथा सौभाग्यमाप्नोति पट्टवासप्रदो नरः ।।
यूपेनाभ्यर्च्य देवेशं स्वर्गलोके महीयते।।२५९।।
धूपानामुत्तमं धूपं गुग्गुलं क्षौद्रसर्पिमत्।।
दत्त्वा गुग्गुलुजं धूपं नाकपृष्ठे महीयते ।।3.341.२६०।।
मधुसर्पिःसमायुक्तं द्वादशाहात्फलं लभेत् ।।
दत्त्वा चन्दनसारेण सौभाग्यं परमाप्नुयात् ।।२६१।।
तथैवागुरुसारेण परां सिद्धिमवाप्नुयात् ।।
धूपानामुत्तमं तद्वत्सर्वकामफलप्रदम् ।। ।।२६२।।
धूपं तुरुष्ककं दत्त्वा वह्निष्टोमफलं लभेत् ।।

दत्त्वा च कृत्रिमं मुख्यं सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।।२६३।।
गन्धयुक्तिकृतं दत्त्वा यज्ञं गोसवमाप्नुयात् ।।
दत्त्वा कर्पूरनिर्यासं वाजिमेधफलं लभेत् ।। २६४ ।।
वसन्ते गुग्गुलुं दत्वा वह्निष्टोममवाप्नुयात् ।।
ग्रीष्मे चन्दनसारेण द्वादशाहात्फलं लभेत् ।।२६५।।
तुरुष्कदानेन तथा प्रावृष्यमरतां व्रजेत् ।।
कर्पूरदानाच्छरदि राजसूयमवाप्नुयात् ।। २६६ ।।
हेमन्ते मृगदर्पेण वाजिमेधफलं लभेत् ।।
शिशिरेऽगुरुसारेण सर्वमेधमवाप्नुयात् ।। २६७ ।।
विना मृगमदाद्धूपं जीवजातं विवर्जयेत् ।।
धूपदः स्वर्गमाप्नोति धूपदः पुष्टिमश्नुते ।।।२६८।।
धूपलेखा यथैवोर्ध्वं नित्यमेव प्रसर्पति ।।
तथैवोर्ध्वगतिं नित्यं धूपदाता भवेन्नरः ।।२६९।।
धूपराजिर्यदोर्ध्वं स्यादेकादीनां द्विजोत्तमाः ।।
सन्निधानं तथा विद्याद्देवदेवस्य चक्रिणः।।3.341.२७०।।
दीपं चक्षुःप्रदं दद्यात्तथैवोर्ध्वगतिप्रदम् ।।
उर्ध्वं यथा धूपशिखा दाता चोर्ध्वगतिस्तथा ।।२७१।।
ख्यातो भवति लोकेषु स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
यावदक्षिनिमेषाणि दीपो देवालये ज्वलेत् ।। २७२ ।।
तावद्वर्षसहस्राणि धर्मात्मा लोकमश्नुते ।।
महावर्तिप्रदानेन कुले देशे तथैव च ।। २७३ ।।
श्रैष्ठ्यमाप्नोति सर्वत्र यथा सर्वं विराजते ।।
मधुपर्कप्रदानेन परं पदमिहाश्नुते ।।२७४।।
घृतं दधि तथा क्षौद्रं मधुपर्कं विजानता ।।
ततस्त्वर्हणदानेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ।। २७५ ।।
तथैवाचमनीयस्य दानादब्राह्मणसत्तमाः ।।
अनन्ततृप्तिमाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।। २७६ ।।
दत्त्वा चासंविभागाय तथैवान्नमतन्द्रितः ।।
त्रैलोक्यतर्पिते पुण्यं तत्क्षणात्समवाप्नुयात् ।। २७७ ।।।
अक्षय्यमन्नदानं च पितॄंस्तस्योपतिष्ठते ।।
ओदनं व्यञ्जनोपेतं दत्त्वा स्वर्गमवाप्नुयात् ।। २७८ ।।
परमान्नप्रदानेन तृप्तिं विन्दति शाश्वतीम् ।।
विष्णुलोकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकम् ।। २७९ ।।

घृतौदनप्रदानेन दीर्घमायुरवाप्नुयात् ।।
दध्योदनप्रदानेन श्रियमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।। 3.341.२८०।।
क्षीरौदनप्रदानेन दीर्घं जीवितमाप्नुयात ।।
इक्षूणां चैव दानेन परं सौभाग्यमाप्नुयात् ।।२८१।।
रसानां चैव भागी स्यात्स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
सर्वान्कामानवाप्नोति क्षौद्रं यस्तु प्रयच्छति ।। २८२ ।।
तदेव तुहिनोपेतं राजसूयमवाप्नुयात् ।।
फाणितस्य प्रदानेन वह्नयादेयं फलं लभेत् ।। २८३ ।।
तथा गुडप्रदानेन दशगोदो भवेन्नरः ।।
मुख्यं दण्डं तथा दत्त्वा मैत्रीं सर्वेण विन्दति ।। २८४ ।।
स्त्रीषु वल्लभतामेति दत्त्वा च गुडिकां तथा ।।
सितायाश्च प्रदानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।। २८५ ।।
निवेद्येक्षुरसं भक्त्या परं सौभाग्यमाप्नुयात ।।
वह्निष्टोममवाप्नोति यावकस्य निवेदकः ।। २८६ ।।
अतिरात्रमवाप्नोति तथा धूपनिवेदकः ।।
वैदलानां च भक्ष्याणां दानात्काममवाप्नुयात ।। २८७ ।।
दीर्घजीवितमाप्नोति घृतपूरनिवेदकः ।।
मोदकानां प्रदानेन कामानाप्नोत्यभीप्सितान् ।। २८८।।
नानाविधानां भक्ष्याणां दानात्स्वर्गमवाप्नुयात् ।।
रागषांडवदानेन पौण्डरीकमवाप्नुयात् ।। २८९ ।।
भोजनीयप्रदानेन तृप्तिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।
तथा लेह्यप्रदानेन सौभाग्यमधिगच्छति ।। 3.341.२९० ।।
बलवर्णमवाप्नोति चोष्याणां विनिवेदकः ।।
पेयानां च प्रदानेन तृप्तिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।।२९१।।
पानकानि सुगन्धीनि शीतलानि विशेषतः ।।
निवेद्य देवदेवाय वाजिमेधमवाप्नुयात् ।। २९२ ।।
त्वगेलानागकुसुमकर्पूरसितसंयुतैः ।।
सिताक्षौद्रगुडोपेतैर्गन्धवर्णसमन्वितैः ।। २९३ ।।
राजसूयमवाप्नोति पानकैर्विनिवेदितैः ।।
निवेद्य नालिकेराम्बु वह्निष्टोमफलं लभेत् ।। २९४ ।।
धान्यानां क्षौद्रयुक्तानां लाजानां च निवेदकः ।।
मुख्यानां चैव सक्तूनां वह्निष्टोममवाप्नुयात् ।। २९५ ।।
वानप्रस्थाश्रितं पुण्यं लभेच्छाकनिवेदकः ।।

दत्त्वा हरितकं चैव तदेव फलमाप्नुयात् ।।। २९६ ।।
सुकुले प्राप्नुयाज्जन्म कन्दमूलनिवेदकः ।।
नीलोत्पलविदारीणां तरूटस्य तथा द्विजाः ।। २९७ ।।
कंददानादवाप्नोति वानप्रस्थफलं लभेत् ।।
त्रपुञ्च चारुकं दत्त्वा पुण्डरीकफलं लभेत् ।। २९८ ।।
कर्कन्धुबदरौ दत्त्वा तथा पालेवतं धवम् ।।
पारूषकं तथा प्रोक्तं पनसं नारिकेलकम् ।। २९९ ।।
भव्यं मोचं तथा चौचं खर्जूरमथ दाडिमम् ।।
आम्रकादिषु चाक्षोटमारनालप्रियालुजम् ।। 3.341.३०० ।।
जाम्बू बिल्वामले चैव जात्यश्रीनारुकस्तथा ।।
नारङ्गबीजपूरौ च राजफल्गुफलान्यपि ।। ३०१ ।।
तथा फल्गूनि मुख्यानि देवदेवाय भक्तितः ।।
एवमादीनि चान्यानि यः फलानि प्रयच्छति ।।३०२।।
क्रियासाफल्यमाप्नोति स्वर्गलोकं तथैव च ।।
उदुम्बरं कपित्थं च तथा दन्तशठं च यत् ।। ३०३ ।।
एवमादीनि देवाय न देयानि कदाचन ।।
प्राप्नोति बलमारोग्यं मृद्वीकाविनिवेदकः ।।३०४ ।।
रसान्मुख्यानवाप्नोति सौभाग्यमपि चोत्तमम् ।।
आम्रैरभ्यर्च्य देवेशमश्वमेधफलं लभेत्।। ३०५ ।।
पूगजातीफले दत्त्वा जातीपत्रं तथैव च ।।
लवङ्गमथ कङ्कोलमेलां कटुफलं तथा ।। ३०६ ।।
ताम्बूलीनां किसलयं स्वर्गलोकमवाप्नुयात् ।।
सौभाग्यमुत्तमं लोके तथा रूपमनुत्तमम् ।। ३०७ ।।
मुखवासप्रदानेन स्त्रीणां वल्लभतां व्रजेत् ।।
मात्राणां च प्रदानेन नरकं नैव गच्छति ।। ३०८ ।।
मात्राभिः पूरयेद्भोज्यांस्तथा भक्ष्यानसम्भवे ।।
यत्किञ्चिद्भक्तिसंयुक्तो देवदेवे प्रयच्छति ।। ३०९ ।।
तदेवाक्षय्यमाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
न देवस्तोषमायाति प्रभूतैर्धनसञ्चयैः ।। 3.341.३१० ।।
यथा तोषमवाप्नोति भक्त्या भक्तजनप्रियः ।।
भक्त्या कामानवाप्नोति भक्त्या स्वर्गं च गच्छति ।। ३११ ।।
भक्त्या तत्पदमाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ।।
सामान्यभक्त्या यद्दत्तं तद्धि पद्भ्यां प्रयच्छति ।। ३१२ ।।

एकान्तभावोपगमैर्मूर्ध्ना द्विजवरोत्तमाः ।।
श्वेतेन वस्त्रयुग्मेन तथा मुक्ताफलैः शुभैः ।। ।। ३१३ ।।
मुख्यकर्पूरधूपेन पयसा पायसेन च ।।
पद्मसूत्रस्य वर्त्या च घृतधूपेन चाप्यथ ।। ३१४ ।।
पूजयन्सर्वशुक्ला स्यात्सर्वकामप्रदा शिवा ।।
कृत्वेमां मुच्यते रोगी रोगाच्छीघ्रमसंशयम् ।।३१५।।
दुःखार्तो मुच्यते दुःखाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् ।।
राजग्रस्तश्च मुच्येत तथा राजभयान्नरः ।। ।।३१६।।
क्षेमेण गच्छेदध्वानं तथानर्थविवर्जितः ।।
तैलेन स्नापितं देवं कुङ्कुमेनानुलेपयेत् ।। ३१७ ।।
रक्तैर्वस्त्रैः समभ्यचर्य विद्रुमैश्च तथा नरः ।।
बन्धुजीवकपुष्पैश्च धूपेनागुरुजेन च ।। ३१८ ।।
तैलदीपेन वर्त्या च महारजतरक्तया ।।
द्राक्षापानकयुक्तेन वटकैः कृसरेण च ।। ३१९ ।।
पूजयेत्सर्वरक्ता स्याच्छत्रुपक्षक्षयङ्करी ।।
सौभाग्यजननी लोके धनधान्यविवर्द्धनी ।। 3.341.३२० ।।
स्वर्गदा फलदा चैव नरनारीवशङ्करी ।।
एवं दानफलं प्रोक्तं राजसानां मया द्विजाः।।३२१।।
अकामः सात्त्विके लोके यत्किञ्चिद्विनिवेदयेत् ।।
तेनैव स्थानमाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ।।३२२।।
धर्म वाचनिका मूढाः फलकामा नराधमाः ।।
येर्चयन्ति जगन्नाथं ते कामान्प्राप्नुवन्त्यथ ।। ३२३ ।।
अन्तवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ।।
अकामानां मनुष्याणां सात्त्विकानां द्विजोत्तमाः ।। ३२४ ।।
सर्वदुःखविमोक्षाय भवन्तीयमपि ध्रुवम् ।।
अनन्तो भगवान्विष्णुस्तस्य कामविवर्जितैः ।।। ।।३२५।।
यदेव दीयते किञ्चित्तदेवाक्षय्यमुच्यते ।।
पद्भ्यां प्रतीच्छते देवः सकामेन निवेदितम् ।। ३२६ ।।
मूर्ध्ना प्रपद्यते दत्तमकामेन द्विजोत्तमाः।।।
नैवेद्येनाथ पुष्पैर्वा विविधैर्धनसंचयैः ।। ३२७ ।।
नास्ति प्रयोजनं तस्य सर्वगस्यामितात्मनः ।।
भक्त्या प्रतीच्छते दत्तं भक्तानुग्रहकारणात् ।। ।। ३२८ ।।
तस्मात्सर्वास्ववस्थासु भक्तिरेवात्र कारणम् ।।

एकान्तभावोपगताः सर्वकामविवर्जिताः ।।३२९।।
वैष्णवं पदमासाद्य न निवर्तेत कर्हिचित्।।
न भयं नारकं तेषां न च व्याधिकृतं भयम्।।3.341.३३०।।
न वृत्तिशत्रुजं वापि ये प्रपन्ना जनार्दनम्।।३३१।।
निवेद्य भक्त्या मधुसूदनाय दुरच्छदं वाप्यथ तत्प्रसूनम् ।।
दूर्वाङ्कुरं वा सलिलं द्विजेन्द्राः प्राप्नोति लोकान्मनसा यथेष्टान् ।। ३३२ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु दानधर्मनिरूपणो नामैकचत्वारिंशदुत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३४१ ।।
3.342
ऋषय ऊचुः ।।
नमस्ते देवदेवेश वासुदेव जनार्दन ।।
भक्तानुकंप वरद पुण्डरीकाक्ष सुव्रत ।। १ ।।
ब्रह्मण्य पुरुषाचिन्त्य सृष्टिसंहारकारक ।।
त्रैलोक्यनाथ गोविन्द शरणागतवत्सल ।।। ।। २ ।।
सर्वेश सर्वगेशान सर्वव्यापिन्नमोस्तु ते ।।
नमोस्तु ते जगन्नाथ जगतामीश्वरेश्वर ।। ३ ।।
सुरार्तिहर देवेश पितामहहरस्तुत ।।
विष्णो जिष्णो हरे कृष्ण विभो सूर्येन्दुलोचन ।। ४ ।।
सहस्रसूर्यप्रतिम जगत्पालनतत्पर ।।
वराहनरसिंहाद्य वामनानंतविक्रम ।। ५ ।।
त्रिविक्रम क्रमाक्रांतब्रह्माण्डतटमण्डल ।।
चक्रधाराहताशेषदेवशत्रुगणेश्वर ।। ६ ।।
स्मृतिमात्रसमस्ताद्यविप्रनाशनकारक ।।
शास्त्रोपदेशादस्माकं हृदि स्थिततमोन्तक ।। ७ ।।
वैकुण्ठकुण्ठिताशेष दानवास्त्रबलानघ ।।
जठरान्तरसंलीन समस्तभुवनत्रय ।।८।।
शशाङ्कलेखासंकाश दंष्ट्रोद्धृतवसुंधर ।।
महावराह विध्वस्तहिरण्याक्षमहासुर ।। ९ ।।
दैत्येन्द्रवक्षोरुधिररक्तीकृतनखाङ्कुर ।।
ज्वालामालापरिक्षिप्तनरसिंहवपुर्धर ।। 3.342.१० ।।
लक्ष्मीकटाक्षविक्षेपशबलीकृतविग्रह ।।
कौस्तुभोद्भासितोरस्क तथा चामीकरांबर ।। ११ ।।
भोगिभोगासनासीन ताक्ष्र्यप्रवरकेतन ।।
शशाङ्कशतसङ्काश सप्तकन्धर वेदप।।१२।।

मधुकैटभविध्वंसमेदोवर्धितभूतल ।।
नाभीसरोजसंभूतचतुर्मुख नमोस्तु ते ।।१३।।
सर्वतः पाणिपादान्त सर्वतोक्षिशिरोमुख ।।
सर्वेन्द्रियगुणोपेत सर्वत्र पुरुषोत्तम ।।१४।।
योगिनां त्वं परं चक्षुर्योगिनां त्वं गतिः परा ।।
योगिनस्त्वां च संप्राप्य निवर्तन्ते न कर्हिचित् ।।१५।।
नमस्ते पुरतो देव पृष्ठतश्च नमोस्तु ते ।।
तिर्यङ्नमोस्तु ते देव सर्वत्र च नमोस्तु ते।।१६।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवं स्तुतः स भगवानृषिभिस्तैस्तदानघः।।
दिव्यं चक्षुर्ददौ तेषामृषीणां भावितात्मनाम् ।। १७ ।।
तेपश्यन्सकलं देहे तस्य त्रिभुवनं ततः ।।
हंसरूपधरस्याथ विष्णोरमिततेजसः। १८ ।।
विश्वरूपधरं हंसं दृष्ट्वा रूपं तपोधनाः ।।
मूर्धभिः प्रणता जग्मुस्ततः सर्ववसुंधराम् ।। १९ ।।
ततस्तानब्रवीत्सर्वान्देवो मधुरया गिरा ।।
मेघदुन्दुभिनिर्घोषः प्रणतार्तिविनाशनः।।3.342.२०।।
उत्तिष्ठत द्विजश्रेष्ठा वरं वरयतानघाः ।।
अमोघदर्शनं दृष्ट्वा समेता मनसेप्सितम् ।।२१।।
ऋषय ऊचुः ।।
नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा ज्ञानं प्राप्तं जनार्दन ।।
विश्वरूपो भवान्दृष्टः किमन्येन वरेण नः ।। २२ ।।
तथापि यदि देवेश देयोऽस्माकं वरस्त्वया ।।
भक्तिर्भवतु निर्विघ्ना त्वयि नित्यं जनार्दन।।२३।।
त्वया सह च योस्माकं संवादमिममुत्तमम् ।।
पठेत्समस्तपापेभ्यो मोक्षस्तस्य तथा भवेत्।। २४ ।।
रोगाद्रोगी भयाद्भीतो बद्धो मुक्तस्तु बन्धनात् ।।
धर्मार्थी प्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात् ।।२५।।
कामानवाप्नुयात्कामी मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ।।
यश्चेदं धारयेद्विद्वान्स याति परमां गतिम् ।। २६ ।।
श्रवणादस्य शास्त्रस्य स्वर्गलोकं च गच्छति ।।
धन्यं यशस्यमायुष्यं पुत्रीयं सर्वकामदम् ।। ।।२७ ।।
पुण्यमस्तु तथैवैतच्छास्त्रं मधुनिषूदन ।।

विष्णोः प्रसादात्संवृत्ताच्छ्रुत्वैतच्छास्त्रमुत्तमम् ।।२८।।
शास्त्रात्समग्रादपि सारभूतं संवादमेतत्पुरुषोत्तमस्य ।।
द्विजोत्तमानां पुरुषस्त्वधीत्य कामानभीष्टान्मनसा लभेत ।। २९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे मुनीन्प्रति हंसगीतासु मुनिदृष्टहंसविश्वरूपदर्शनो नाम द्विचत्वारिंशदुत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३४२ ।। हंसगीता समाप्ता ।।
3.343
वज्र उवाच ।
अतीव सुमुखाराध्यो देवो विष्णुरुरुक्रमः ।।
स्तुतेन दर्शयामास विश्वरूपं द्विजन्मनाम् ।। १ ।।
प्रसादं परमं तस्य ब्रूहि भक्तजने मम ।।
तृप्तिं ब्रह्मन्न गच्छामि शृण्वन्नेतत्कथामृतम् ।। २ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
स विधिज्ञो महाराज मातलिः शक्रसारथिः ।।
तस्यास्ति सदृशी कन्या गुणकाशीति विश्रुता ।। ३ ।।
मातलिर्नारदश्चैव अन्वेष्टुं तद्वनं पुरा ।।
चंक्रम्यमाणौ सकलमार्धकस्यात्मजात्मजम् ।। ४ ।।
सुमुखाख्यं ददृशतुस्तौ गृहीत्वा गतावुभौ ।।
नागे शक्रं ततः शक्रादयाचेतां तु तावुभौ ।। ५ ।।
सुमुखस्याभयं ताक्ष्यात्तयोः शक्रो ददौ वरम् ।।।।
वीर्यज्ञस्ताक्ष्यवीर्यस्य स ययौ केशवान्तिकम् ।। ६ ।।
सुमुखस्याभयं प्रादात्ताक्ष्यं मधुनिषूदनः ।।
आजगाम ततस्ताक्ष्यः सरोषः केशवान्तिकम् ।। ७ ।।
।। गरुड उवाच ।। ।।
किमवज्ञाय मां कृष्ण सुमुखे दीयते वरः ।।
मम पृष्ठगतः शत्रूंस्त्वं निहंसि च बुद्ध्यसे ।।
कुटुम्बाभरणं शत्रुं पन्नगं मम रक्षसि ।। ८ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
एवमुक्तस्तदा तेन विष्णुर्गरुडमब्रवीत् ।। ।। ९ ।।
न मे शक्तो जगद्वोढुं सकलं विहगेश्वर ।।
अहमेवात्मनात्मानं धारयामि रणेरणे ।। 3.343.१० ।।
शक्तिश्चेदस्ति वोढुं ते भुजमेकं वहस्व मे ।।
एवमुक्त्वा ददौ पृष्ठे तस्य सव्यं भुजं हरिः ।।११ ।।
ततो विषण्णवदनः पक्षत्यागात्खगोत्तमः ।।

क्लान्तो दीनश्च तुष्टाव देवेशं मधुसूदनम् ।। १२ ।।
।। ।। गरुड उवाच ।। ।।
नमस्ते देवदेवेश सुरासुरनमस्कृत ।।
अजेय पुण्डरीकाक्ष शरणागतवत्सल ।। १३ ।।
न मया त्वद्बलं ज्ञातमात्मसम्भावितात्मना ।।
त्वमेव देव त्रैलोक्यं सदा धारयसेऽनघ ।।१४।।
आत्मानमात्मना देव त्वमेव वहसे सदा ।।
यस्य ते देव सकलं देहे त्रिभुवनं स्थितम् ।। १५ ।।
तस्य वोढुं कथं शक्ता मद्विधा हि सहस्रशः ।।
तस्मात्प्रसीद भगवन्मम ध्वजनिवासिनः ।। १६ ।।
नास्त्यन्तस्तव देवेश कर्मणां भुवनत्रये ।।
कस्ते कीर्तयितुं शक्तः कर्माण्यनवशेषतः ।। १७ ।।
कर्मणां कीर्तनं वा ते का स्तुतिः परमेश्वर ।।
सर्वत्र सर्वशक्तिस्त्वं प्रसीद मम शत्रुहन् ।। १८ ।।
सर्वभूतकृतावास वासुदेव जगत्पते ।।
कल्पान्ताम्भोधिशयन नारायण महाद्युते ।। १९ ।।
नाभीकमलकिंजल्कपिञ्जरी कृतविग्रह ।।
प्रसीद मे नमस्तेऽस्तु पक्षिणो ध्वजवासिनः ।। 3.343.२० ।।
।। श्रीभगवानुवाच ।। ।।
आत्मसम्भावना ताक्ष्र्य न कार्या ते कदाचन ।।
अहमेवात्मनात्मानं वहामि त्वां च धारये ।। २१ ।।
प्रीता न च त्वया भार्या यदपक्षः कृतो ह्यसि ।।
मया त्रिभुवनं न्यस्तं त्वदर्थमखिलं भुजे ।। २२ ।।
त्वया तुल्यो हि बलवाँल्लोकेऽन्यो नास्ति कश्चन ।।
यस्य दोर्दण्डसंस्पर्शाज्जीवितं न च निर्गतम् ।। २३ ।।
यद्वशशरीरजो भूत्वा बलवान्खगसत्तम ।।
विशेषवन्तः पक्षांते भविष्यन्ति न संशयः ।। २४ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
एवमुक्तः सुपर्णस्तु सुपर्णान्प्राप्तवान्पुनः ।।
तेजोबलाधिकत्वं वा लेभे देवप्रसादतः।। २५ ।।
एवं पुरुषवत्ताक्ष्र्यः स्तूयमानश्च शार्ङ्गिणम् ।।
भूय एव सुपर्णत्त्वं गमितोऽतिबलः कृतः ।। २६ ।।
शक्रयाचितमात्रेण सुमुखोऽप्यमरः कृतः ।।

तस्माद्राजन्विजानीहि तस्य दानवविद्विषः ।।२७।।
नास्त्यदेयं हि भक्तेषु देवराज्यमपि ध्रुवम् ।।
मृत्युपाशगृहीतानां पतनान्नरके तथा ।।
स्मृतमात्रः स देवेशस्तद्भयाद्विनिवर्तकः ।।२८ ।।
निहतसकलदुःखो भक्तिभाजां नराणां द्विज विबुधवराणां पूजनीयोऽरिहन्ता ।।
खगपनृपतियायी नीरसंजातवर्णो भवतु मधुरिपुस्ते भक्तिनम्रस्य तुष्टः ।। २९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे सुमुखोपाख्यानवर्णनो नाम त्रिचत्वारिंशदुत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३४३ ।।

3.344

।। वज्र उवाच ।।
श्रोतुमिच्छाम्यहं त्वत्तः प्रसादं परमं हि यत् ।।
कृतं भक्तजने तेन विष्णुना प्रभविष्णुना ।।१।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
हते त्रिभुवने राजञ्शक्रस्य बलिना पुरा ।।
जगाम शक्रः शरणं कश्यपं पितरं ततः ।।२ ।।
कश्यपः शक्रमादाय जगामाथ पितामहम् ।।
तमाह वरदो ब्रह्मा गच्छ कश्यप केशवम् ।।३।।
क्षीरोदशायिनं देवं शरणं मधुसूदनम् ।।
तं च प्रार्थय पुत्रत्वे स ते पुत्रो भविष्यति ।।४।।
ततः स सर्वं त्रैलोक्यं देवराजस्य दास्यति ।।
एवं चोक्तः कश्यपस्तु सार्धं त्रिदशपुङ्गवैः ।। ५ ।।
क्षीराब्धिं स ततो गत्वा ददर्श तपसा हरिम् ।।
दृष्ट्वा स्तवेन तुष्टाव ततस्तस्य तदा हरिः ।। ६ ।।
प्रसन्नः पुत्रतामेत्य देवो वामनरूपधृक् ।।
त्रिभिर्न्नतैस्त्रिभुवनं सर्वमाक्रम्य विश्वधृक् ।। ७ ।।
प्रादाच्छक्राय राजेन्द्र बद्ध्वा दैत्येश्वरं बलिम् ।।
कश्यपेन स्तुतस्त्वेवं तस्य पुत्रत्वमागतः ।।८।।
वज्र उवाच ।।
स्तवेन येन तुष्टाव कश्यपो मधुसूदनम् ।।
तं स्तवं त्वं समाचक्ष्व सर्वपापहरं शिवम् ।। ९ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
शृणु राजन्स्तवं पुण्यं कश्यपेन प्रकीर्तितम् ।।
क्षीरोदशयनाद्दृष्ट्वा देवदेवं समुत्थितम् ।। 3.344.१० ।।
कश्यप उवाच ।।

ओं नमोऽस्तु ते देवदेव एकशृङ्ग वृषार्चित सिन्धुवृक्ष वृषाकपे सुरप अनिन्दित भद्र कपिल विष्वक्सेन ध्रुव धर्म धर्मध्वज वैकुण्ठ वृषावर्त अनादिमध्यनिधन जनप्रिय वृष्णिज अमृतेशय सनातन त्रिधामन् त्रिधाम तुषित दुन्दुभे महतांलोक
लोकनाभे पद्मनाभ विरिञ्च बहुरूप अक्षणादक्षय हव्यभुक् खण्डपरशो चक्र मुण्डकेश हंस महादक्षिण हृषीकेश सूक्ष्म महामुनिस्तोम विरज स्तम सर्वलोकप्रतिष्ठ शिपिविष्ट अतपा अग्रज धर्मज धर्मनाभ गभस्तिनाभ चन्द्ररथ अपाप्मन् त्वमेव समुद्रवास अज एकपात् सहस्ररंभित महाशीर्ष सहस्रदृक् सहस्रपाद अयोमुख महापुरुष सहस्रबाहो सहस्रमूर्ते सहस्राक्ष सहस्रप्रभव सहस्रशस्त्वामाहुर्वेदविदो वेदविदम् ।। सर्वेषामेव विश्वत्वमाहुः पुष्पहास परमचरत्वमेव वौषट् वषटकार स्वाहा मखेषु भागाप्राशिनं शतधारं सहस्रधारं च भूर्वा भुवर्वा त्वमेव ब्रह्ममय ब्राह्मणेय ब्रह्मा दिशस्त्वमेव द्यौरसि पृथिव्यसि मातरिश्वासि होता पोता मन्ता नेता होम्यहेतुस्त्वमेवाग्र्य विश्वधाम्ना त्वमेव दिग्भिः स्रग्भाण्ड ईज्योऽसि समाधासि सेमिंधिस्त्वमेव गतिर्मतिमतामसि योगोऽसि मोक्षोऽसि परमसि स्रुगसि धातासि यज्ञोऽसि सोमोऽसि धूमोऽसि दीक्षासि दक्षिणासि विश्वमसि स्थविर तुराषाड् हिरण्यगर्भ नारायण अनंत वृणसमे आदित्यवर्ण आदित्यतेजाः महापुरुष पुरुषोत्तम आदिदेव पद्मनाभ पद्महास पद्मशय पद्माक्ष हिरण्याग्रकेश शुक्ल विश्वात्मन्विश्वदेव विश्वतोमुख विश्वास्य विश्वसम्भव विश्वभुक्त्वमेव भुविकम अतिभूः प्रभाकर शम्भुः भवःस्वयम्भू भूतादिः महाभूत विश्वग विश्वं त्वमेव विश्वगोप्तासि पवित्रमसि हविः विश्वधात ऊर्ध्वकर्म अमृतत्त्वाग्र भुवःपात घृताक्त अग्ने द्रुहिण अनन्तकर्मन्वशं प्राग्यं विश्वपार्श्व पार्श्व त्वमेव विश्व वरार्थिनस्त्राहीति ।।
स्तोत्रेण यः काश्यपनिर्मितेन स्तोत्रं सदा देववरस्य कर्ता ।।
काल्यं शुचिस्तद्गतमानसेन गन्ता स लोकान्पुरुषोत्तमस्य ।। ११ ।।
इति श्रीविष्णु धर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे कश्यपस्तोत्रवर्णनो नाम
चतुश्चत्वारिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३४४ ।।
3.345
।। वज्र उवाच ।। ।।
प्रसादं परमं तस्य केशवस्य महात्मनः ।।
ब्रूहि भक्तजने मह्यं देवदेवस्य चक्रिणः ।। १ ।।
न हि तृप्याम्यहं तस्य शृण्वानः श्रवणामृतम् ।।
हस्तत्राणप्रदो लोके य एकः पततां नृणाम् ।। २ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
देवाश्च ऋषयश्चैव विवदन्तः पुरानघ ।।
बीजैर्यष्टव्यमित्येतत्त्रिवर्षपरमोषितैः ।। ३ ।।
अजसंज्ञानि बीजानि छागं घ्नन्तुमथार्हसि ।।
पक्षोऽयमासीद्धर्मज्ञ ऋषीणां भावितात्मनाम् ।। ४ ।।
देवानां तु पशुः पक्षस्ततो मार्गागतोभवत् ।।
राजोपरिचरो नाम वसुर्वसुमतां वरः ।। ५ ।।

देवाश्च ऋषयश्चैव पपृच्छन्तस्तदा वसुम् ।।
यथोपनीतैर्यष्टव्यमित्युक्तं वसुना पुरा ।। ६ ।।
गतेनानृतवाक्येन राजा हिंसाप्रवर्तिना ।।
नित्यमाकाशगो भूत्वा भूमेर्विवरगोभवत् ।। ७ ।।
भूमेर्विवरगस्याथ देवपक्षार्थवादिनः ।।
निधनार्थं मतिं चक्रुर्देवभक्तस्य दानवाः ।। ८।।
तेषां चिकीर्षितं श्रुत्वा देवाः शीघ्रपराक्रमाः ।।
न्यवेदयँस्तथा चक्रं देवाचार्ये बृहस्पतौ ।। ९ ।।
बृहस्पतिस्ततो गत्वा भूमेर्विवरगं नृपम् ।।
रक्षामध्यापयामास वैष्णवीमपराजिताम् ।। 3.345.१० ।।
भूतभव्यभविष्याणां कर्मणामनु कीर्तनैः ।।
निर्मिता ब्रह्मणा विद्या सर्वबाधाक्षयङ्करी ।।
अध्याप्य तं च राजानमिदमाह बृहस्पतिः ।। ११ ।।
बृहस्पतिरुवाच ।।
इहस्थो भोक्ष्यसे राजन्वसोर्धारां हुतां द्विजैः ।।
देवतानां प्रसादेन तया चाप्यायितः सदा ।। १२ ।।
विद्यया चानया राजन्नवध्यस्त्वं भविष्यसि ।।
भूमेर्विवरसंस्थोऽपि दैत्यदानवराक्षसान् ।।
एवमुक्त्वा स राजानं तत्रैवान्तरधीयत ।। १३ ।।
वज्र उवाच ।।
रक्षां तु तां मे कथय द्विजेन्द्र कृता तु या देव पुरोहितेन ।।
राज्ञो वसोर्भूमिबिलस्थितस्य रक्षा हि साग्र्या परमा मता मे ।। १४ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खं० मार्कण्डेयवज्रसंवादे भूविवरस्थितराज्ञो रक्षावर्णनो नाम पञ्चचत्वारिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३४५ ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३४६-३५०

3.346
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
ॐनमो भगवते वासुदेवाय नमोऽनन्ताय सहस्रशीर्षाय क्षीरोदार्णवशायिने शेषभोगपर्यङ्काय गरुडवाहनाय अजाय अजिताय पीतवाससे वासुदेव सङ्कर्षण प्रद्युम्न अनिरुद्ध हयशिरो वराह नरसिंह वामन त्रिविक्रम राम राम राम नमोऽस्तु ते नमोऽस्तु ते नमोऽस्तु ते ।।
असुरवरदैत्यदानवयक्ष राक्षसभूतप्रेतपिशाचकुम्भाण्डसिद्धयोगिनीडाकनी स्कन्दपुरोगान्ग्रहान्नक्षत्रग्रहाँश्चान्यान्हन हन पच पच मथ मथ विध्वंसय विध्वंसय विद्रावय विद्रावय शंखेन चक्रेण वज्रेण गदया मुसलेन हलेन भस्मीकुरु सहस्रबाहो स्रहस्रप्रहरणायुध जय जय विजय विजय अपराजित अप्रतिहतनेत्र ज्वल ज्वल प्रज्वल प्रज्वल विश्वरूप बहुरूप मधुसूदन महावराह महापुरुष वैकुण्ठ नारायण पद्मनाभ गोविन्द दामोदर हृषीकेश केशवः सर्वासु रोत्सादन सर्वभूवशंकर सर्वदुःस्वप्नप्रभेदन सर्वयन्त्रप्रभञ्जन सर्वनागमर्दन सर्वदेवमहेश्वर सर्वबन्धविमोक्षण सर्वाहितमर्दन सर्वज्वरप्रणाशन सर्वग्रहनिवारण सर्वपापप्रशमन जनार्दन नमोऽस्तु ते स्वाहा ।।
य इमामपराजितां परमवैष्णवीं सिद्धां महाविद्यां जपति पठति शृणोति स्मरति धारयति कीर्तयति वा न तस्याग्निवायुवज्रोपलाशनि वा भयम् ।
न समुद्रभयं न ग्रहभयम् ।
न चौरभयम् ।
श्वापद भयं वा न भवेत् ।
क्वचिद्रात्र्यन्धकारस्त्रीराजकुलविद्वेषविषोपविषगरदवशीकरणं विद्वेषणं विद्वेषणोच्चाटनवधबंधनभयं वा न भवेत् ।
एतैर्मंत्रैरुदाहृतैः सिद्धैः संसिद्धपूजितैः ।
तद्यथा
ॐनमोऽस्तु ते अनघे अजिते अमिते अमृते अपराजिते पठितसिद्धे स्मरातिसिद्धे एकानंशे उमे ध्रुवे अरुन्धति सावित्रि गायत्रि जातवेदसि मानस्तोके सरस्वति धरणि धारणि सौदामनि अदिति दिति विनते गौरि गान्धारि मातंगि कृष्णयशोदे सत्यवादिनि ब्रह्मवादिनि कालि कापालि निद्रे सत्योपयानकरि स्थलगतं जलगतमन्तरिक्षगतं वा रक्ष रक्ष सर्वभूतेभ्यः ।
सर्वोपद्रवेभ्यः स्वाहा ।
यस्याः प्रणश्यते पुष्पं गर्भो वा पतते यदि ।।
म्रियन्ते बालका यस्याः काकवन्ध्या च या भवेत् ।। १ ।।
शस्त्रं धारयते ह्येषां समरे काण्ड दारुणि ।।
गुल्मशूलाक्षिरोगाणां क्षिप्रं नाशयति व्यथाम् ।।
शिरोरोगज्वराणां च नाशनी सर्वदेहिनाम् ।। २ ।।
तद्यथा हनहन कालं सर सर गौरि गौरि धम धम विद्ये अलिताले माले गन्धे बन्धे पच पच विद्ये नाशय वा संहर दुःस्वप्नं विनाशय नाशनि रजनि सन्ध्ये दुन्दुभिनादे मानसवेगे शंखिनि वज्रिणि

चक्रिणि शूलिनि अपमृत्युविनाशिनि विश्वेश्वरि द्राविडि द्राविडि केशवदयिते पशुपतिसहिते दुन्दुभिदमनि शबरि किराति । मातंगि ॐ द्रौंद्रौं ज्रों ज्रों क्रों क्रों तुरु तुरु येषां द्विषन्ति प्रत्यक्षं परोक्षं वा सर्वान्दम दम मर्द मर्द तापय तापय गोपय गोपय उत्सादय उत्सादय ब्रह्माणि महेश्वरि वराहि वैनायिकि उपेन्द्रि आग्नेयि चामुण्डे वारुणि वायव्ये रक्ष रक्ष प्रचण्डविद्ये ॐइन्द्रो पेन्द्रभगिनि विजये शान्तिस्वस्तिपुष्टिविवर्द्धनि कामांकुशे कामदुघे सर्वकामवरप्रदे सर्वभूतेषु मां प्रियं कुरु कुरु । आकर्षणि आवेशनि ज्वालामालिनि शोषणि सम्मोहनि नीलपताके ।

महानीले महागौरि महाश्री महाचान्द्रि महासौरि महामायूरि आदित्यरश्मि जाह्नवि यम घण्टे किणिकिणि चिन्तामणि सुरभि सर्वासुरोत्पन्ने सर्वकामदुघे यथामनीषितं कार्यं तन्मम सिद्ध्यतु स्वाहा ॐ स्वाहा ॐ भूः स्वाहा ॐ भुवः स्वाहा ॐस्वः स्वाहा ॐभूर्भुवःस्वःस्वाहा ।

यत्रैवागतं पापं तत्रैव प्रतिगच्छतु स्वाहा ।

ॐबले महाबले असिद्धसाधनि स्वाहेत्योम् ।

अमोघां पठितसिद्धां वैष्णवीमपराजितां ध्यायेत् ।।

मार्कण्डेय उवाच ।।

एवं हि कृतरक्षस्य वसुधारामुपाश्नतः ।।
वसोर्वसुमतीगर्ते तिष्ठतो दनुनन्दनाः ।। १ ।।
आजग्मुर्विविधाकाराश्चतुरङ्गबलान्विताः ।।
नानाप्रहरणा दग्धा भीमवाचः सदारुणाः ।। २ ।।
आगम्य वाग्भिरुग्राभिस्तर्जयन्तश्च ते वसुम् ।।
निर्जघ्नुरायुधैर्भीमैर्देवपक्षपरं सदा ।। ३ ।।
न च तेऽस्य रुजं चक्रुर्न च तानप्युदीक्षिता ।।
चिन्तयामास देवेशं मनसा मधुसूदनम् ।। ४ ।।
ततो निष्फलयत्नास्ते दृष्ट्वा तन्महदद्भुतम् ।।
जग्मुः सर्वे गृहानेव विलक्षा दैत्यदानवाः ।। ५ ।।
तेषु निष्फलयत्नेषु देवो गरुडमब्रवीत् ।।
गत्वा गरुडराजानं वसुं शीघ्रमिहानय ।। ६ ।।
एवमुक्तः स गरुडो देवदेवेन चक्रिणा ।।
पक्षवातार्णवक्षोभक्षुब्धयादोगणो ययौ ।। ।। ७ ।।
ददर्श च भुवो गर्ते ध्यानसंमीलितेक्षणम् ।।
वसुराजोऽपि गरुडं ददर्श हरिवाहनम् ।। ८ ।।
स दृष्ट्वा गरुडं प्राप्तं कृष्णभक्तिसमन्वितम् ।।
तुष्टाव गरुडं वाग्भिरर्थ्याभिरमितक्रियः ।। ९ ।।

।। वसुरुवाच ।। ।।

नमस्यामि महाबाहुं खगेन्द्रं हरिवाहनम् ।।

विष्णोर्ध्वजाग्रसंस्थान वित्रासितमहासुर ।। 3.346.१० ।।
नमस्ते नागदर्पघ्न विनतानन्दवर्धन।।
स्वपक्षवातनिर्धूतदीनदैत्यनिरीक्षित।। ११ ।।
परस्परस्य शापेन सुप्रतीक विभावसो ।।
गजकच्छपतां प्राप्तौ तावुभौ वैरसंयुतौ ।।१२।।
षडुच्छ्रितो योजनानि गजस्तद्द्विगुणायतः ।।
कूर्मस्त्रियोजनोत्सेधो दशयोजनमण्डलः।।१३।।
नखस्थौ तौ त्वया नीतौ हतौ भुक्तौ च पक्षिप ।।
परस्परकृतोच्छ्रायौ द्वारौ च परिमोक्षितौ ।।१४।।
निषादविषयं भुक्तं तत्र कूरमनिन्दितम् ।।
निषादीशस्ततो मुक्तस्तत्रापि ब्राह्मणस्त्वया ।।१५।।
त्वया रोहिणिवृक्षस्य योजनानां शतायता।।
शाखाभिन्नाः स्थिता यत्र वालखिल्याः सहस्रशः।।१६।।
ताँस्तु वक्त्रगतान्कृत्वा नखस्थैर्गजकच्छपैः ।।
नभस्येव निरालम्बे सर्वतः परिवारितः।।१७।।
त्वया जित्वा रणे सर्वान्देवाञ्शक्रपुरोगमान् ।।
आहतं तु परं सोमं वह्नेर्वाप्यथ काश्यप ।।१८।।
नागौ दृष्टिविषौ कृत्वा रजसा भुवि चक्षुषोः।।
जिह्वाग्रनित्यगं भुञ्जञ्चक्रे तौ देवनिर्मितौ ।।१९।।
आहृत्यापि त्वया सोमं नीतमेव न भक्षितम् ।।
तेन विष्णोर्ध्वजस्थाने वाहनत्वं गतो ह्यसि ।।3.346.२०।।
त्वया निक्षिप्य दर्भेषु सोमं नागाश्च वञ्चिताः ।।
जहार सहसा यत्र तच्छीघ्रं बलसूदनः ।। २१ ।।
यत्र जिह्वा द्विधाभूता पन्नगानां द्विजोत्तमाः ।।
विनता मोचिता दास्यात्कद्र्वा पूर्वं जिता पणे ।। २२ ।।
उच्चैःश्रवास्तु किंवर्णः शुक्ल इत्येव भाषती ।।
कृष्णवालमहं मन्ये पुच्छं दृष्ट्वैव वाक्छलात् ।। २३ ।।
त्वया वज्रप्रहारेण पक्षयुक्तं पुरा स्वयम् ।।
दधीचिवज्रशक्राणां माननार्थाय नान्यथा ।।२४।।
तस्य पक्षस्य देवेन्द्रो यदा नान्तं हि दृष्टवान् ।।
तदा तव सुपर्णेति नाम ख्यातं जगत्त्रये ।। २५ ।।
तेजसा भास्करं देवं जवेन च समीरणम् ।।
न ते तुल्यो महाभाग नागपक्षक्षयङ्कर ।। २६ ।।

ध्यानमात्रे त्वयि विभो विश्वं स्थावरजङ्गमम् ।।
क्षिप्रं प्रणाशमायाति तथा सर्वभयानि च ।। २७ ।।
स्वकया पक्षनाड्या त्वं ब्रह्माण्डं सकलं वहन् ।।
नोपयासि प्रभो खेदं यथा देवो जनार्दनः ।। २८ ।।
त्वमृषिस्त्वं महाभागस्त्वं देवः पतगेश्वरः ।।
त्वं प्रभुस्तपनप्रख्यस्त्वं नस्त्राणमनुत्तमम् ।। २९ ।।
बलोर्मिमान्साध्वरदीनसत्त्वः समृद्धिमान्दुष्प्रसहस्त्वमेव ।।
तपः श्रुतं सर्वमहीनकीर्तिरनागतादीन्विषयांश्च वेत्सि ।। 3.346.३० ।।
त्वमुत्तमः सर्वमिदं चराचरं गभस्तिभिर्भानुरिवावभासे ।।
समाक्षिपन्भानुसुतप्रभां मुहुस्त्वमन्तकः सर्वमिदं ध्रुवाध्रुव ।। ३१ ।।
दिवाकरः परिक्रमति यथा दहन्प्रजास्तथा दहसि हुताशनप्रभ ।।
भयङ्करः प्रलय इवाग्निरुत्थितो विनाशयत्युरगपरिवर्तपान्तकृत् ।। ३२ ।।
खगेश्वरं शरणमुपागतोस्म्यहं महौजसं वितिमिरभ्रगोचरम् ।।
महाबलं गरुडमुपेत्य खेचरं महौजसं वरदमजेयमक्लमम् ।। ३३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे गरुडस्तोत्रं नाम
षट्चत्वारिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३४६ ।।
3.347
मार्कण्डेय उवाच ।।
स्तुतस्तु गरुडो राज्ञा पृष्ठमारोप्य पार्थिवम् ।।
दर्शयामास देवस्य विष्णोरमिततेजसः ।। १ ।।
स दृष्ट्वा देवदेवेशं प्रणतार्तिविनाशनम् ।।
तुष्टाव भक्त्या राजेन्द्र देवेशमपरा जितम् ।। २ ।।
।। वसुरुवाच ।। ।।
नमस्ते पुण्डरीकाक्ष शरणागतवत्सल ।।
दैत्यदानवदर्पघ्न प्रणतार्तिविनाशन ।। ३ ।।
कामकामद कामघ्न विश्वयोने जगत्पते ।।
महामूर्तिनिशोत्थस्य तमसः प्रविनाशन ।। ४ ।।
न ते विदुः सुरगणाः प्रभवं न महर्षयः ।।
आदिस्त्वं सर्वधर्माणामृषीणां च जगद्गुरो ।। ५ ।।
सूक्ष्मस्त्वं सर्वभूतेभ्यो महद्भ्यश्च महत्तरः ।।
दूरगस्त्वं महाभाग सर्वेषामपि चागतः ।। ६ ।।
सर्वभूतान्तरस्थोऽपि कर्मभिर्न च लिप्यसे ।।
अशरीरः शरीरस्थः सर्वभूतेष्ववस्थितः ।। ७ ।।
पुरुषस्त्वं त्वमव्यक्तस्त्वमात्मा बुद्धिरेव च ।।

महाभूतानि भगवस्त्वं तथैवेन्द्रियाणि च ।। ८ ।।
योगिभिर्मृष्यसे योगज्ञानज्ञेयपुरातन ।।
ये त्वां भजन्ति ते यान्ति भगवन्परमां गतिम् ।। ९ ।।
जयमनघमजेयं विश्वगं देवदेवं त्रिदशरिपुविनाशे नित्यमुद्युक्तशक्तिम् ।।
द्विजसुरवरवन्द्यं नाशनं कल्मषाणां शरणमुपगतोऽहं वासुदेवं शरण्यम् ।। 3.347.१० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कडेयवज्रसंवादे वासुदेवस्तोत्रं नाम
सप्तचत्वारिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३४७ ।।
3.348
।। मार्कण्डेय उवाच ।।
वसुना वसुवेशेन वाग्मिना विष्णुरीडितः ।।
उवाच प्राञ्जलिं प्रह्वं पार्थिवं पुरतः स्थितम्।।१।।
वासुदेव उवाच ।।
नानृतं नृप वक्तव्यं प्राणैः कण्ठगतैरपि ।।
धर्मप्रश्नो न वक्तव्यस्तथैकेन विशेषतः ।। २ ।।
बहुज्ञेनापि धर्मज्ञ धर्मकामेन कर्हिचित् ।।
दुर्विज्ञेयास्तथा धर्माः सूक्ष्मा राजन्दुरन्वयाः ।। ३ ।।
तस्मान्नैकेन वक्तव्याः कदाचिदपि जानता ।।
उक्तानृतं महत्प्राप्तं त्वया कृच्छ्रं नराधिप ।। ४ ।।
गतिभ्रंशस्तथैवाप्ता देवयज्ञार्थवादिना ।।
मम भक्तोऽसि सततं तेन ते निष्कृतिः कृता।।५।।
कालेनाल्पेन कल्पेन या न शक्या सुरासुरैः ।।
गच्छ पालय राज्यं त्वं तथैवाविचलो भव ।। ६ ।।
नावमानं त्वया कार्यं ब्राह्मणानां कथञ्चन ।।
ब्राह्मणो हि महद्भूतं विज्ञेयं दैवतं परम् ।। ७ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्त्वा वसुं विष्णुस्तत्रैवादर्शनं गतः ।।
ताक्ष्र्येण सहितो राजन्विस्मितश्चाभवद्वसुः।।८।।
राज्यं चावाप भूयोऽपि खेचरत्वं तथैव च।।
ततः सभाजितश्चापि देवैः सर्वैः समागतैः ।। ९ ।।
एवं स देवेन हि भक्तियुक्तो रसातलस्थो वसुधाधिपेशः ।।
भयात्सुघोरात्प्रविमुच्य युक्तो राज्येन गत्वा नभसस्तथैव ।। 3.348.१० ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे वसूपाख्यानं
नामाष्टचत्वारिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।।३४८।। ।।
3.349

।। वज्र उवाच ।। ।।
विश्वरूपं समाचक्ष्व देवदेवस्य चक्रिणः ।।
कस्य तूद्दर्शितं तेन भृगुवंशविवर्धन ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एकान्तभावनाभक्तैर्दृष्टानि बहुशः पुरा ।।
विश्वरूपाणि देवस्य यान्यशक्यानि भाषितुम् ।। २ ।।
वासुदेवप्रसादेन न भवेद्दिव्यदर्शनः ।।
विश्वरूपधरं द्रष्टुं तावच्छक्तिर्न विद्यते ।। ३।।
तत्र यद्दर्शितं चैव नारदस्य पुरानघ ।।
तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि विश्वदेवेन विष्णुना ।। ४ ।।
नारदः सुमहद्भूतं नरनारायणाश्रयम् ।।
बदर्याश्रममित्युक्तं जगामातिमनोहरम् ।। ५ ।।
चतुरात्मा हरिर्यत्र धर्मपुत्रत्वमागतः।।
हरिः कृष्णो नरश्चैव तथा नारायणः प्रभुः ।। ६ ।।
हरिः कृष्णः स्थितो वृत्ते तदा लोकान्तरे किल ।।
नरनारायणौ देवौ तपस्युग्रे तथा रतौ ।। ७ ।।
अष्टचक्रे स्थितौ याने भूतियुक्ते मनोहरे ।।
एकपादौ निरालम्बौ तथैवोर्ध्वभुजावुभौ ।। ८ ।।
ददर्श नारदस्तत्र तावुभौ दीप्ततेजसौ ।।
अभिवाद्य गतौ देवौ तयोस्तु पुरतः स्थितः ।। ९ ।।
पाद्यार्घाचमनीयाद्यैः पूजितः संस्तदा द्विजः ।।
नरनारायणाभ्यान्तु तत्रोवास तदाश्रमे ।। 3.349.१० ।
आश्रमस्थः स विप्रेन्द्रः कदाचिद्देवसत्तमौ ।।
ददर्श विघ्नं कुर्वाणौ देवकर्म तथानघौ ।।११।।
ततः कृताह्निको प्राह नारदस्तौ जगद्गुरू ।।
भवन्तौ जगतां नाथौ भवन्तौ परमेश्वरौ ।।१२।।
आराधनार्थं कस्येह तपस्यभिरतावुभौ ।।
भवद्भ्यामर्च्यते कश्च दैवे पित्र्ये च कल्प्यते ।।१३।।
प्रकृतिर्या परास्माकं यतः सर्वस्य संभवः ।।
मर्यादादर्शनार्थाय नवं तमपराजितम् ।। १४ ।।
पूजयामः सदा ब्रह्मन्दैवे पित्र्ये च कल्पिते ।।)
विप्रान्देव गुरून्गाश्च पितॄंश्चैव जगत्त्रये ।। १५।।
येऽर्चयन्त्यर्चयन्त्येव तं देवं परमेश्वरम् ।।

योऽयमप्यर्चयेद्देवं तेन स्यात्पूजितो हरिः ।।१६।।
विधिहीनं महाभाग स हि सर्वगतो यतः ।।
देवस्यान्यस्य यच्चार्चां कर्त्तुकामोऽर्चयेद्धरिम् ।। १७ ।।
तेन तस्य कृतार्चा स्याद्द्विजश्रेष्ठ विधानतः ।।
देवे यस्मात्सुराः सर्वं त्रैलोक्यमपि यद्गतम् ।।१८।।
कृता त्रैलोक्यपूजा स्याद्विष्णुपूजाविधायिना ।।
नास्ति लोकेषु तद्ब्रह्म यत्र नास्ति जनार्दनः ।।११।।
न तदप्यस्ति लोकेषु यन्न विष्णौ प्रतिष्ठितम् ।।
यस्मिन्सर्वं यतः सर्वं यः सर्वं सर्वतश्च यः।।3.349.२०।।
यश्च सर्वमयो नित्यं तस्मै सर्वात्मने नमः ।।
क्षीरोद मध्ये द्वीपोऽस्ति वहुयोजनविस्तृतः ।।२१।।
तत्र ते पुरुषाः श्वेताः शशाङ्कसमतेजसः ।।
उपेताश्च तथा सर्वे चक्रवत्युपलक्षणैः ।। २२।।
पञ्चरात्रविधानज्ञाः पूजयन्ति सदा हरिम् ।।
मायादेहमथास्थाय देवोऽपि मधुसूदनः ।।२३।।
तत्पूजां प्रतिगृह्णाति शिरसा सततं हरिः ।।
तैस्सार्धं रमते नित्यं तैश्च संपूज्यते सदा ।।२४।।
एकान्तभावोपगता ये भवन्तीह मानवाः ।।
अकामाश्च जगन्नाथमर्चयन्ति सदा च ये ।। २५ ।।
ते यान्ति देहमुत्सृज्य तदद्वीपं श्वेतसंज्ञितम् ।।
अनिष्यन्दा निराहाराः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः।।२६।।
सर्वेश्वरा नित्यतृप्ताः परं सुखमुपागताः ।।
पूजयन्ति हरिं तत्र दिव्यं वर्षशतं पुनः ।।२७।।
ततोऽर्कमण्डलं भित्त्वा अनिरुद्धं विशन्ति ते ।।
ब्रह्मँस्तपोभिः प्रद्युम्नं ततः संकर्षणं प्रभुम्।।२८।।
वासुदेवं ततः प्राप्य तेनैव सदृशास्ततः ।।
भवन्ति सर्वे सर्वत्र सर्वदा सर्वशक्तयः ।। २९ ।।
मुक्ताश्च सर्वदुःखेभ्यः परं सुखमुपागताः ।।
स त्वं शीघ्रमितो गत्वा श्वेतदद्वीपनिवासिनः. ।।3.349.३०।।
पश्य त्वं पुरुषान्ब्रह्मन्प्रसन्नः स विभुस्तव ।।
दर्शयिष्यति रूपं तु त्रैलोक्याद्भुतमद्भुतम् ।।३१।।
विश्वं ब्राह्मणशार्दूल प्रीतं मधुनिषूदनम् ।।
एकतश्च द्वितश्चैव त्रितश्चैव महातपाः ।। ३२ ।।

तं तु देशं गता ब्रह्मन्न तैर्दृष्टो जनार्दनः ।।
एकान्तभावोपगतास्तेन यस्माज्जगद्गुरोः ।। ।। ३३ ।।
केवलं तैः श्रितः श्लोकः श्वेतद्वीपनिवासिभिः ।।
उदीरितो महाभागैः सर्वकल्मषवर्जितैः ।। ३४ ।।
जितं ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन ।।
नमस्तेऽस्तु हृषीकेश महापुरुष पूर्वज ।। ३५ ।।
श्लोकमेतं तु ते श्रुत्वा श्रुतवन्तस्तथा गिरम् ।।
अशरीरां महाभाग सर्वभूतावहां हरेः ।। ३६ ।।
श्वेतद्वीपमथासाद्य मृत्युमाप्नोति कर्हिचित् ।।
श्वेतद्वीपे गतिर्नास्ति विना चैकान्तिभिर्द्विजाः ।। ३७ ।।
सामन्यभावना भक्ता भवन्तश्च तपोधनाः ।।
तपसोग्रेण संयुक्तास्तेन मे देशमागताः ।। ३८ ।।
सामान्यभक्तिसत्त्वाश्च पुनर्व्रजत मा चिरम ।।
भवद्भिः पुरुषा दृष्टाः श्वेतद्वीपनिवासिनः ।। ३९ ।।
एभिः श्लोकैस्तथा दृष्टो भवतीति जनार्दनः ।।
एकान्तभावनासक्तैः श्लोकैस्तु पुरुषैरिमम् ।। 3.349.४० ।।
जप्तव्यं सततं विप्रास्ततः पुनरिहेष्यथ ।।
श्लोकोऽयं पावनः पुण्यः सर्वाघविनिषूदनः ।। ४१ ।।
श्लोकैर्भावेन कर्तव्यौ जपहोमौ विजानता ।।
धूपदीपान्नपुष्पाणां तथैव च निवेदनम् ।। ४२ ।।
श्लोकमेतं पठेद्विप्रा नमस्कारे प्रदक्षिणे ।।
स्नानमेतेन कर्तव्यं तथा चान्ते जलं द्विजाः ।। ।। ४३ ।।
सर्वपापहरं पुण्यं मोक्षदं सर्वकामदम् ।।
श्लोक एष विनिर्दिष्टः सर्वकामप्रदः शिवः ।। ४४ ।।
आपत्प्राप्तेन जप्तव्यं तन्मोक्षार्थं तथैव च ।।
एतस्य जापः कर्तव्यो नित्यमेव विजानता ।। ४५ ।।
एतस्य जापात्पुरुषः सर्वान्कामानुपाश्नुते ।।
एतां श्रुत्वा तु ते वाणीं चागता मगधाः पुनः ।। ४६ ।।
दृष्टवन्तो वसुं तत्र यजमानं महीपतिम् ।।
याजको यस्य धर्मात्मा देवाचार्यो बृहस्पतिः ।। ४७ ।।
अदृश्येन हृतो भागस्तत्र देवेन विष्णुना ।।
जगृहुर्देवताः सर्वा दृश्यभागात्पुरोधसः ।। ४८ ।।
विष्टं प्रति गतक्रोधं देवाचार्यं बृहस्पतिम् ।।

एकतश्च द्वितश्चैव त्रितश्चैवमवोचतम् ।। ४९ ।।
अदृश्यः सर्वदेवानां तं कथं द्रष्टुमिच्छसि ।।
इत्येवमनुनीतस्तु देवाचार्यो बृहस्पतिः ।। 3.349.५० ।।
समापयामास तदा तं यज्ञं पार्थिवस्य च ।।
एकान्तभावोपगता ऋषयोऽपि जनार्दनम् ।। ५१ ।।
आगता देवकार्यार्थं श्वेतद्वीपात्पुरा द्विज ।।
श्वेतद्वीपं पुनः प्राप्तं पुनरावृत्तिदुर्लभम् ।। ५२ ।।
तस्मात्तं देवदेवेशं तत्रस्थं पश्य नारद ।।
त्वयापि देवकार्याणि कर्तव्यानि बहून्यथ ।। ५३ ।।
श्वेतद्वीपगतस्यापि तेन ते द्विज साम्प्रतम् ।।
न भविष्यति लोकेषु गतिर्निर्वाणकारिणी ।।
कल्पावसाने तु गतिं तां त्वं विप्र गमिष्यसि ।। ५४ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
एवमुक्तस्ततः शीघ्रं मनोमारुतरंहसा ।।
अभिवाद्याथ तौ देवौ तं द्वीपं नारदो गतः ।। ५५ ।।
स तत्र गत्वा ददृशे श्वेतद्वीप निवासिनः ।।
पूजयामास शिरसा तांश्च भक्त्या स नारदः ।। ५६ ।।
प्राप्य श्वेतं महाद्वीपं नारदो हृष्टमानसः ।।
ददर्श तानेव नराञ्श्वेताञ्चन्द्रप्रभाञ्छुभान् ।। ५७ ।।
पूजयामास शिरसा मनसा तैस्तु पूजितः ।।
दिदृक्षुर्जाप्यपरमः सर्वकृच्छ्रधरः स्मृतः ।। ५८ ।।
भूत्वैकाग्रमना विप्रश्चोर्ध्वबाहुर्महाभुजः ।।
स्तोत्रं जगौ स विश्वाय निर्गुणाय गुणात्मने ।। ५९ ।।
वासुदेवाय शान्ताय तथा विश्वसृजे द्विज ।।
अनन्तायाप्रमेयाय सर्वगायातिरंहसे ।। 3.349.६० ।।
अमितबलपराक्रमाय तस्मै त्रिदशमुनिप्रतिपूजिताय नित्यम् ।।
भवभवभरनाशनाय विष्णोः प्रणतजन प्रतिपापनाशनाय ।। ६१ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्रीनारदस्य श्वेतद्वीपगमनवर्णनो नामैकोनपञ्चाशदधिक त्रिशततमोऽध्यायः ।। ३४९ ।।
3.350
नारद उवाच ।।
नमोऽस्तु ते देवदेव निष्क्रिय निर्गुण लोकसाक्षिन् ।।
क्षेत्रज्ञः अनन्तपुरुषः महापुरुष! त्रिगुण प्रधान, अमृत, व्योम, सनातन, सदसद्व्यक्ताव्यक्त, ऋतधाम, पूर्व, आदिदेव, सुप्रजापते, महाप्रजापते, ऊर्जस्पते, वाचस्पते, वानस्पते, मनःपते, मरुत्पते, जगत्पते,

पृथिवीपते, दिक्पते, सलिलपते, पूर्वनिवास, ब्रह्मपुरोहित, ब्रह्मकायिक, राजिक, महाराजिक, चातुर्महाराजिक, आभास्वर, महाभास्वर, सप्तमहाभास्वर, याम्य, महायाम्य, संज्ञासंज्ञ, तुषित, महातुषित, प्रतर्दन, परिनिर्मितवशवर्तिन्, अपरिनिर्मित वशवर्तिन्, यज्ञ, महायज्ञ, यज्ञसम्भव, यज्ञयोने, यज्ञवाह, शतमुखः यज्ञहृदय, यज्ञभागहर, यज्ञस्तुत, पञ्चयज्ञ, चर, पञ्चकाल, त्रिगते, पाञ्चरात्रिक, वैकुण्ठ, अपराजित, नावमिक, परमस्वामिन्, सुस्नातः, हंस, महाहंस, परमयाज्ञिक, सांख्ययौगिक, अमृतेशय, हिरण्येशय, वेदशय, कुशेशय, ब्रह्मशय, पद्मेशय, विश्वेश्वर, त्वं जगन्मयः, त्वं जगत्प्रकृतिः, त्वं चाग्नेरास्यं, त्वं वडवामुखोऽग्निः, त्वमाहुतिः, त्वं सारथिः, त्वं वषट्कारः, त्वमोङ्कारः, त्वमन्नः, त्वमन्नादः, त्वं चन्द्रमाः, त्वं सूर्यश्चक्षुराद्यः, त्वं दिग्गजः, दिग्भानो, विदिग्भानो, हयशिराः, प्रथमन्, त्रिसौ वर्णधर, पञ्चाग्ने, त्रिणाचिकेत, षडङ्गविधान, प्राग्ज्योतिष्क, ज्येष्ठसामग, व्रतधर, अथर्वशिराः, पञ्चमहाकल्प, अर्हन्आचार्य, वालखिल्य, वैखानस, अग्नियोग, अभग्नपरिसंख्यान, युगादि, युगमध्य, युगनिधन, अखण्डल, प्राचीनगर्भ, कौशिक, पुरुष्टुत, पुरुहूत, विश्वहूत, विश्वहुत, विश्वरूप, अनन्तगते, अनन्तभोग, अनन्त, अनादिमध्य, अव्यक्तनिधन, व्रतवास, समुद्राधिवास, समवास, यशोवास, लक्ष्म्यावास, कीर्त्यावास, कव्यावास, श्रीवास, श्रीनिवास, सर्ववास, वासुदेव, सर्वच्छन्दोग, हरिहय, हयमेधः, यज्ञभागहर, वरप्रद, यम, नियम, महानियम, कृच्छ्रातिकृच्छ्र, महाकृच्छ्र सर्वकृच्छ्र, नियमधर, निर्वृतिधर्म, प्रवचनगते, प्रवृत्तवेदक्रिय, अज, सर्वगत, सर्वदर्शिन्, अग्राह्य, अचर, महाविभूते, माहात्म्यशरीर, पवित्र, महापवित्र, हिरण्मय, बृहत्, अप्रतर्क्य, अविज्ञेय, ब्रह्माग्नि, प्रजासर्गकर, अजानिधनकर, महामायाधर, चित्र शिखण्ड, वरप्रद, पुरोडाशभागहर, गताध्वग, छिन्नतृष्ण, सर्वतो निर्वृत, ब्रह्मरूप, ब्रह्मधर, ब्राह्मणप्रिय, विश्वमूर्ते, महामूर्ते, बान्धव, भक्तव त्सल, ब्रह्मण्यदेव, भक्तोऽहं त्वां दिदृक्षुरेकान्तदर्शनायेत्यों नमः ।।

इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्वेतद्वीपे श्रीनारदस्तोत्र वर्णनो नाम पञ्चाशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३५० ।।

विष्णुधर्मोत्तरपुराणम्/खण्डः ३/अध्यायाः ३५१-३५५

https://sa.wikisource.org/s/125a

3.351
मार्कण्डेय उवाच ।।
स ददर्श तदा विष्णुं विश्वरूपधरं हरिम् ।।
युक्तं वर्णैः शुकप्रख्यैः पीतरक्तसितासितैः ।। १ ।।
क्वचिन्मेचकसंयुक्तैः क्वचिन्मेचकरञ्जितैः ।।
चिच्छशांकसंकाशं क्वचिद्धिङ्गुलसन्निभम् ।। ।। २ ।।
क्वचिन्मरकतप्रख्यं पद्मरागनिभं क्वचित् ।।
क्वचित्कनकसंकाशं क्वचिन्नीलोत्पलप्रभम् ।। ३ ।।
क्वचित्पाटलपुष्पाभं क्वचिद्गगनसन्निभम् ।।
कुंकुमक्षोदसंकाशं हरिद्रक्षोदसन्निभम् ।। ४ ।।
क्वचिद्रजोपलप्रख्यमिन्द्रनीलनिभं क्वचित् ।।
अनिर्देश्यानि वर्णानि तथा बिभ्रत्क्वचित्क्वचित् ।। ५ ।।
नानाविधानां सत्त्वानां वदनानि बहूनि च ।।
ब्रह्मशंकरशक्राणां यमस्य वरुणस्य च ।। ६ ।।
धनदस्य हुताशस्य वायोर्निर्ऋतिनस्तथा ।।
ग्रहाणामथ ऋक्षाणां रुद्राणां वसुभिः सह ।। ७ ।।
आदित्यानां समरुतां भृगूणां च तथा द्विज ।।
तथैवाङ्गिरसो राजन्साध्यानामश्विभिः सह ।। ८ ।।
दैत्यानामथ नानानां गन्धर्वोरगरक्षसाम् ।।
पितृपन्नगयक्षाणां तथा च पिशिताशिनाम् ।। ९ ।।
मनुष्य हयनागानां गजाश्वमृगपक्षिणाम् ।।
द्वीपिशार्दूलसिंहानां सर्वेषां प्राणिनामथ ।। 3.351.१० ।।
कानिचित्तस्य सौम्यानि कानिचिद्भीषणानि च ।।
ददर्श तस्य वक्त्राणि शतशोऽथ सहस्रशः ।। ११ ।।
वक्त्रेषु तस्य रौद्रस्य प्राणिसंघान्यनेकशः ।।
ददर्श सर्वतश्चाग्नीन्ग्रस्यमानाँश्च विष्णुना ।।१२।।
सौम्येभ्यस्तस्य वक्त्रेभ्यो निर्गच्छंत्यस्तथा प्रजाः ।।
वाहांश्च विविधाँस्तस्य स ददर्शाथ नारदः ।। १३।।
हस्ताँश्च विविधाकारान्नानामुद्रासमन्वितान् ।।
युक्तान्नानाविधैर्भाण्डैरायुधैश्च सहस्रशः।।१४।।
स्रुक्स्रुवावेदिचमसकुशकृष्णाजिनाग्निभिः ।।
केचिच्च कलशं घण्टां शङ्खपद्मोत्पलादिभिः।।१५।।
केचित्खड्गगदाचक्रचर्मशूलपरश्वधैः ।।
केचित्पाशमहादण्डकृपाणशरकार्मुकैः ।। १६ ।।
केचिद्भुशुण्डीलगुडशक्तिवज्राश्मपट्टिशैः ।।
बीजपूर्णाक्षमालाश्च पूर्णपात्रैस्तथा परैः ।। १७ ।।
एवं नानाविधैर्भाण्डैः करांस्तस्य समन्वितान् ।।

असंख्येयान्महातेजा ददर्श मुनिसत्तमः ।। १८ ।।
नृत्तशास्त्रविनिर्दिष्टो नृत्तकर्मणि चाप्यथ ।।
शिरांसि दृष्टयो हस्तांस्तस्य देवस्य दृष्टवान् ।। १९ ।।
त्रैलोक्यं च तथा काये सकलं मुनिसत्तमः ।।
देवदानवगन्धर्वसयक्षोरगरक्षसाम् ।। 3.351.२० ।।
द्वीपाम्भोनिधिलोकैश्च पातालैश्चैव संयुतम् ।।
जगत्समग्रं देवस्य देहस्थं दृष्टवान्मुनिः ।। २१ ।।
स दृष्ट्वा परमं रूपं भीतो हृष्टश्च विस्मितः ।।
पपात पादयोस्तस्य शिरसा साश्रुलोचनः ।। २२ ।।
स्तोत्रेण चैव तुष्टाव पूर्वोक्तेन जनार्दनम् ।।
तमुवाच ततो देवः प्रहसन्नृषिसत्तमम् ।। २३ ।।
।। श्रीभगवानुवाच ।। ।।
उत्तिष्ठ माभैर्धर्मज्ञ वरं वृणु यथेप्सितम् ।।
।। श्रीनारद उवाच ।। ।।
नित्यमेकान्तिके देव भक्तिर्भवतु सा त्वयि ।।
नान्यं वरं कामयामि नराणामिदमुत्तमम् ।। २४ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
तमुवाच ततो देवः प्रणतार्तिहरो हरिः ।।
एतन्निसर्गसिद्धं ते येन त्वं दृष्टवान्मम ।। २५ ।।
विश्वरूपमिदं ब्रह्मन्नवज्ञेयं तथा त्वया ।।
तपस्तप्तं यतो विप्र ममापि च ततस्तव ।। २६ ।।
रूपमेतत्समास्थाय रूपं स्वं द्विज दर्शितम् ।।
इच्छारूपाण्यहं कुर्यां शतशोऽथ सहस्रशः ।। २७ ।।
त्रैलोक्ये यानि रूपाणि देवादीनां द्विजोत्तम ।।
ममैव तानि जानीहि मत्तोऽन्यन्नास्ति किञ्चन ।। २८ ।।
अहं भूतं च भव्यं च वर्तमानमहं तथा ।।
स्थावरं जङ्गमं चैव सर्वमेवास्मि नारद ।। २९ ।।
सच्चाऽसच्चाहमेवात्र तत्त्वमेतद्ब्रवीमि ते ।।
अशब्दमरसं स्पर्शगन्धरूपविवर्जितम् ।। 3.351.३० ।।
सर्वगं मां विजानीहि परमार्थेन नारद ।।
यः करिष्यति मे स्तोत्रं स्तोत्रेण त्वत्कृतेन तु ।। ३३ ।।
तस्य कामान्विधास्यामि ये दिव्या ये च मानुषाः ।।
श्वेतद्वीपे गतिस्तस्य मृतस्य च भविष्यति ।। ३२ ।।
श्वेतद्वीपमवाप्यापि नरः स्वस्थो भविष्यसि ।।
वराहस्यास्य कल्पस्य यावत्कालोऽवशिष्यते ।। ३३
वाराहे तु गते कल्पे ततो मात्स्यो भविष्यति ।।
देवकार्याणि कार्याणि सुबहूनि यतस्त्वया ।। ३४ ।।

प्रादुर्भावगतश्चाहमनुशास्यस्तथा त्वया ।।
प्रादुर्भावाणि मे ब्रह्मन्व्यतीतानि सहस्रशः ।। ३५ ।।
भविष्यन्ति तथान्यानि तत्र मे शृणु कानिचित् ।।
अहमेकार्णवे लोके शेषपर्यंकशायिकः ।। ३६ ।।
लक्ष्मीसहायस्तिष्ठामि यदा सुप्तः पितामहः ।।
अहं मत्स्यस्तथा कूर्मो हंसोऽहमपि नारद ।। ३७ ।।
स्त्रीरूपेण मया विप्र वञ्चिता दैत्यदानवाः ।।
मयाश्वशिरसा वेदा दानवेभ्यस्तथा हृताः ।। ३८ ।।
वाराहेण मया भूत्वा वसुधेयं समुद्धृता ।।
वाराहेण मया दैत्याः पातालतलगा हताः ।। ३९ ।।
नृवराहेण निहतो हिरण्याक्षो बलोत्कटः ।।
दानवाश्च हता युद्धे नरनारायणात्मना ।। 3.351.४० ।।
लोकोत्तरे तथा मार्गे हरिः कृष्णस्तथाप्यहम् ।।
नारसिंहेन रूपेण हिरण्यकशिपुर्हतः ।। ४१ ।।
वामनेन मया भूत्वा बलेस्त्रिभुवनं हृतम् ।।
त्रिभिः क्रमैः पुरा ब्रह्मन्देवानां हितकाम्यया ।। ४२ ।।
वाडवोऽहं समुद्रस्थः पिबामि सलिलं सदा ।।
पृथ्वी वसुमती ब्रह्मन्पृथुना च मया कृता ।। ४३ ।।
कापिलेन मया दुष्टा दग्धव्याः सगरात्मजाः ।।
दत्तात्रेयेण वसुधा देवा द्विजगणाः पुनः ।। ४४ ।।
जामदग्न्येन रामेण लघ्वी वसुमती कृता ।।
त्रिसप्त कृत्वः कर्तव्या क्षत्रभारप्रपीडिता ।। ४५ ।।
दत्त्वा चतुर्धा पुत्राँश्च मया दशरथस्य च ।।
रामेण रावणवधः कर्तव्यो जनतासुखम् ।। ४६ ।।
कार्यं गन्धर्वनिधनं तथैव भरतात्मना ।।
मेघनादवधः कार्यो लक्ष्मणेन तथा मया ।।४७।।
शत्रुघ्नेन च कर्त्तव्यो लवणस्य वधस्तथा।।
मया वाल्मीकिना कार्यं काव्यं रामायणं तथा ।।४८।।
व्यासेन् वेदा वक्तव्या आख्यानं भारतं महत् ।।
मया ब्राह्मणशार्दूल तथा द्वैपायनात्मना।।४९।।
पाण्डोः पुत्रत्वमासाद्य पञ्चधा च तथा मया ।।
द्विधा च वसुदेवस्य लघ्वी कार्या वसुन्धरा ।।3.351.५०।।
नरलोके निहन्तव्या दैत्या मानुषरूपिणः ।।
बलभद्रेण च मया हन्तव्या मौष्टिकादयः ।। ५१ ।।
मया कृष्णेन हन्तव्याः कंसपूर्वा महाबलाः ।।
प्रद्युम्नेन निहन्तव्यः शम्बरश्च महाबलः ।। ५२ ।।।
हन्तव्याश्चानिरुद्धेन दैत्याः शतसहस्रशः ।।

सांबेन युयुधानेन मया भूत्वा तथैव च ।।५३।।
मया बुद्धेन वक्तव्या धर्माः कलियुगे पुनः ।।
हन्तव्या म्लेच्छराजानस्तथा विष्णुवशात्मना ।।५४।।
ममांशेन विजानीहि पृथिव्यां चक्रवर्तिनः ।।
ऋषयश्च तथा ज्ञेया ममैवांशसमुद्भवाः ।।५५।।
यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव च ।।
तत्तदेवावगच्छेस्त्वं मम तेजोंशसम्भवम् ।। ५६ ।।
अथ वा बहुनैतेन किं ज्ञानेन तवानघ ।।
विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेनास्थितो जगत् ।। ५७।।
तद्गच्छ मानसी सिद्धिः सदा तेऽस्तु द्विजोत्तम ।।
कल्पावसानमासाद्य मच्छरीरं प्रवेक्ष्यसि ।। ५८ ।।
एतावदुक्त्वा वचनं तत्रैवान्तरधीयत ।।
भगवान्नारदश्चक्रे पूजां तद्देशवासिनाम् ।।५९।।
तैश्च संपूजितो विप्रस्तान्प्रणम्य यतव्रतः ।।
आजगाम ततः शीघ्रं नरनारायणाश्रमम् ।। 3.351.६० ।।
पादयोर्न्यपतत्तत्र स तयोर्मुनिपूज्ययोः ।।
ताभ्यां संपूजितो विप्रस्तत्रोवास तदाश्रमे ।। ६१ ।।
ततः कदाचित्तं विप्रमूचतुस्तौ तपोधनौ ।।
आवाभ्यां त्वं तथा दृष्टः श्वेतद्वीपगतेऽच्युतः ।। ६२ ।।
समीपं देवदेवस्य तद्देहस्थैर्यथासुखम् ।।
लोकेऽस्मिन्मुनिशार्दूल नास्ति धन्यतरस्त्वया ।। ६३ ।।
दृष्टवानसि यद्ब्रह्मन्विश्वरूपधरं हरिम् ।।
त्रैलोक्यसारं विश्वेशं प्रणतार्तिविनाशनम् ।। ६४ ।।
यतस्तेऽनुग्रहस्तेन कृतो देवेन विष्णुना ।।
ततो गुह्यं निबोधेमं तत्पूजाविधिमुत्तमम् ।। ६५ ।।
सर्वकर्मकरं दिव्यं सकलार्थप्रदं शिवम् ।।
नाभक्ताय च तद्देयं त्वया ब्राह्मणसत्तम ।।६६।।
एकान्तभावोपगतं जनार्दनं नरस्तु सम्पूज्य तथा विधानतः ।।
प्रयाति तद्द्वीपमनुत्तमं शिवं न यत्र गत्वा विनिवर्तते पुनः ।। ६७।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेय वज्रसंवादे विश्वरूपाख्यानं नामैकपञ्चाशदुत्तरत्रिशततमोऽध्यायः।। ३५१।।
3.352
नरनारायणावूचतुः ।।
आदावेव सरःसरित्प्रस्रवणसमीपगृहोपवनपर्वतमस्तकानामन्यतमे हृद्ये देशे सुसमं मनोहरं हस्तमात्रं मण्डलकमुपकल्पयेत् ।।
तत्र मध्येऽष्टपत्रं पद्ममालिखेत् ततस्तूदाहृतचतुरस्रया चतुर्द्वारलेखया विभजेत् ।
ततः पद्मकर्णिकामध्ये श्वेतं शतपत्रं पद्मं ध्यायेत् ।
तत्कर्णिकोपर्यर्कमण्डलम् तदुपरि चन्द्रमण्डलम् तदुपरि अग्निमण्डलम्तन्मध्ये परमं पुरुषम् अशरीरम् अगन्धम्

अरसम् अरूपम् अस्पर्शम् अशब्दं सर्वगं प्लुतान्तम् ॐकारं विन्यसेत् ।
कमलपूर्वदले अकारं वासुदेवं न्यसेत् श्वेतवर्णं ध्यायेत् दक्षिणे आकारं संकर्षणं विन्यसेत् पद्मपत्राभं तं च ध्यायेत्।
पश्चिमे दले ओङ्कारे प्रद्युम्नं विन्यसेत् पीतवर्णं च ध्यायेत् ।।
उत्तरे दले अकारमनिरुद्धं विन्यसेत्कृष्णवर्णञ्च ध्यायेत् ।।
ऐशाने दले तदिति ब्रह्माणं विन्यसेत् पद्मपत्राभं ध्यायेत् ।।
सूर्यकोटिसमं ध्यायेत् ।।
वायव्यदले वराहं विन्यसेत्।
भिन्नाञ्जनसमं ध्यायेत्।।
प्रपूर्वद्वारे ॐ कें टें यें एतान्यक्षराणि वैनतेयं विन्यसेत्।।
हेमवर्णं च ध्यायेत्।।
दक्षिणे द्वारे तेजोरथरतृचक्रं सुदर्शनं विन्यसेत् ।
वज्रनाभं सहस्रारं सूर्यकोटिसमप्रभं ध्यायेत् ।।
पश्चिमद्वारे शार्ङ्गं विन्यसेत् ।
इन्द्रचापनिभं ध्यायेत् ।।
स्वें वै ठें हें थें उत्तरे द्वारे अनिरुद्धं न्यस्येत् ।
सर्ववर्णं ध्यायेत् ।
वें णें क्षें क्षें विदिक्षु पाञ्चजन्यं शंखं न्यसेत् ।
शशाङ्कवर्णं ध्यायेत् ।।
घें हें भें हें श्रियं पद्मं दक्षिणतो न्यसेत् ।
शुक्लां ध्यायेत् ।।
गें डें वें शें पद्मान्तरतः पुष्टिं न्यसेत् ।
श्वेतां ध्यायेत् ।
हें सें पुरतो वनमालां न्यसेत् ।
हें सें बहुवर्णां ध्यायेत् ।।
ॐ चित्यैशान्यां नन्दकं न्यसेत् ।
आकाशवर्णं ध्यायेत् ।।
ॐमित्याग्नेय्यां वर्म न्यसेत् ।
बहुवर्णं ध्यायेत् ।।
ॐ क्षें लें श्रीवत्सं न्यसेत् ।
शुक्लां ध्यायेत्।।
ॐ छें ठें वायव्ये कौस्तुभं न्यसेत् आदित्यं दीप्तं ध्यायेत्।।
ततो मंडले बाह्यस्थां यथास्वदिशमोकारौकारौ दिक्पती शक्राग्नी यमनैर्ऋतवारुणपवनकुबेरानैशान्यां न्यसेत् ।
यथोक्तरूपं ध्यायेत् ।।
ॐ नमो भगवते वासुदेवायेत्यन्तेन द्वादशाक्षरेण कर्णिकामध्ये
पुरुषायार्घ्यपाद्याचमनीयानुलेपनपुष्पदीपधूपमधुपर्कनैवेद्यफलभक्ष्याणि निवेदयेत् । ॐनमो नारायणायेत्यथ वाष्टाक्षरेण मन्त्रेण ।
ॐ जितन्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन ।।

नमस्तेस्तु हृषीकेश महापुरुष पूर्वज ।।
इत्यनेन मंत्रेण पुरुषसूक्तेन वा ।
अथान्यान्दलनिविष्टान्देवान्यथाभिहितैर्मन्त्रैः पृथक्पृथगर्चयेद् ।
अनेन विधिना यस्तु विष्णुमभ्यर्चयेन्नरः ।
सर्वान्संसाधयेदर्थान्कृतकृत्यो हि जायते ।। १८ ।।
कृत्वा व्याधिं व्याधितं भक्षयति न करोति न तदाप्नोति इदं त्वन्यत् ।
धन्यं यशस्यं पुण्यं च पवित्रं पापनाशनम् ।।
आरोग्यं धनधान्यवर्द्धनं शत्रुघ्नं वशीकरणं यः पुरुषोऽनेन विधिना सततं देवमभ्यर्चयति सम्पत्तिं जनयति अथ वा तस्य न रोचते तदा श्वेतद्वीपमवाप्य अर्कमण्डलं भित्त्वा निरुणद्धि प्रद्युम्नसंकर्षणान्प्राप्नोति सुदेवत्वमवाप्य निष्कलत्वमाप्नोति ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० खं० मा० व० सं० नारायणपूजनप्रकारवर्णनो नाम द्विप ञ्चाशदुत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३५२ ।।
3.353
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
एतद्धि नारदः श्रुत्वा नरनारायणेरितम् ।।
अनेनैव विधासततं मधुसूदनम् ।। १ ।।
पूजयामास धर्मात्मा तद्गतेनान्तरात्मना ।।
ततः पुंसवनो भगवान् नारदस्य महात्मनः ।। २ ।।
प्रत्यक्षतः पुनर्भूतं नारदं वाक्यमब्रवीत् ।।
गच्छ नारद भद्र त्वं लोकांश्चर यथेप्सितान्।।३।।
दर्शनं तव दास्यामि कालेकाले यथेप्सिते।।
अनुग्रहमिदं प्राप्य देवेशात्पुरुषोत्तमात् ।।४।।
चचार नारदो लोकान्नित्यं संपूजयन्हरिम् ।।
विश्वरूपमिदं दृष्टं नारदेन महात्मना ।। ५ ।।
प्रह्लादेन पुनस्तेन नरकेसरिरूपिणः ।।
तथा चामृतकादेहे तेनैव च महात्मना ।। ६ ।।
ब्रह्मणा च पुरा दृष्टं त्रैलोक्याक्रमणे पुनः ।।
पश्चिमे सागरे दृष्टं दशग्रीवेण रक्षसा ।। ७ ।।
कृष्णावतारे दूत्येन गतस्य मधुविद्विषः ।।
धार्तराष्ट्रसभामध्ये ऋषिभिश्च परीक्षितः ।। ८ ।।
महाभारतसंग्रामे दृष्टवानर्जुनस्तथा ।।
बन्धुनाशभयोद्विग्नो यत्र तेन प्रबोधितः ।।९।।
निवृत्ते भारते युद्धे गच्छन्तो द्वारकां पुनः ।।
मार्गागतेन तद्दृष्टमुत्तंकेन महात्मना ।।3.353.१०।।
त्रैलोक्यनाथो गोविन्दः सततं भक्तवत्सलः।।
तस्य कर्माणि यो नित्यं पुरुषः परिकीर्तयेत् ।। ११ ।।
शृणुयाद्वा महीपाल शुचिस्तद्गतमानसः ।।
सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिम्।। १२ ।।

एवं स राजन्द्विजवर्यमुख्यः संप्राप्तवान्देववरात्प्रसादम् ।।
भक्तिक्रमक्रैयनृपप्रसादात्तस्माद्धिकामान्पुरुषा लभंते ।। १३ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृ० ख० मार्कण्डेयवज्रसंवादे नारदप्रसादो नाम त्रिपञ्चाशदुत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३५३ ।।

3.354
।। वज्र उवाच ।। ।।
माहात्म्यं देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः ।।
तृप्तिर्न विद्यते तस्मान्माहात्म्यमपरं वद ।। १ ।।
तस्यैव देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः ।।
रक्षायुक्तं पवित्रं च लोकेष्वाश्चर्यमुत्तमम् ।। २ ।।
।। मार्कण्डेय उवाच ।। ।।
एकान्तभावोपगतः कश्चिदासीद्द्विजोत्तमः ।। ३ ।।
सात्त्वतो गौतमश्रेष्ठो विष्वक्सेन इति श्रुतः ।।
पञ्चकालविधानज्ञः पाञ्चरात्रविधानवित् ।। ४ ।।
सततं पूजयामास देवदेवं जनार्दनम्।।
कृष्णायतनपूजार्थं स बभ्राम वसुन्धराम् ।।५।।
आससाद कदाचित्तु पर्वतं गह्वरं महत्।।
यत्र माहेश्वरः सर्वो जनो यद्बलजो बहु।।६।।
स तत्र निर्झरे स्नात्वा पूजयामास केशवम्।।
वेद्यां प्रकल्पितायां तु भोगैः सन्निहितैः प्रभुम्।।७।।
तस्मात्तु गह्वारात्कश्चिद्विनिष्क्रम्य यदृच्छया।
निबद्धखड्गैर्बहुभिः पुरुषैश्चापपाणिभिः।।८।।
सहितस्तं ददर्शाथ पूजयन्वै जनार्दनम्।।
तस्य गत्वा समीपे तु ग्रामस्वामिकुमारकः।।९।।
तमुवाच त्वमभ्येहि देवकर्म कुरुष्व मे ।।
शिरोरुगर्दितस्तात स्नातुं शक्नोमि नाद्य वै ।। 3.354.१० ।।
देवकर्मण्यशक्तिर्मे तात पूजय शङ्करम् ।।
देवतायतनं गत्वा यत्र तात प्रतिष्ठितम् ।। ११ ।।
लिङ्गमस्ति सुरेशस्य महादेवस्य निर्मितम् ।।
एतदुक्तं प्रत्युवाच वयमेकार्चिनः श्रुताः ।। १२ ।।
चतुरात्मा हरिः पूज्यः प्रादुर्भावगतोऽथ वा ।।
पूजयाम्यद्य नैवान्यं तस्मात्त्वं गच्छ मा चिरम् ।। १३ ।।
एवमुक्तः कुमारस्तु खड्गमाकृष्य सत्त्वरम् ।।
तमुवाच तदा विप्रं त्वां वधिष्ये न संशयः ।। १४ ।।
यदि लिङ्गार्चनं गत्वा न करोषि हि दुर्मते ।।
शस्त्रादधिको देवो न ह्येकोस्ति नराधम ।।१५।।
खड्गेन पातयिष्यामि भवच्छीर्षमसंशयम् ।।
एवमुक्तेः स तेनाथ प्राणरक्षा परायणः ।। १६ ।।

बहिर्गच्छामि तत्रेति तेन सार्धं तदा ययौ ।।
दृष्ट्वा च लिङ्गं देवस्य चिन्तयामास धर्मवित् ।। १७ ।।
विष्णुः सर्वगतो देवः सर्वात्मा मधुसूदनः ।।
तस्य रौद्रेण भावेन महादेवः प्रतिष्ठितः ।। १८ ।।
तस्य वै रौद्रभावेन नरसिंहस्तथा प्रभुः ।।
लिङ्गेस्मिन्पूजयिष्यामि नरसिंहवपुर्धरम् ।।
देवदेवं महात्मानं तेन नित्यं सुरार्चनात् ।। १९ ।।
प्रत्यपायो न भविता प्राणत्राणमभीप्सितः ।।
ततः स देवदेवेशं नरसिंहवपुर्धरम् ।। 3.354.२० ।।
मनसा तु तदा ध्यात्वा पूजयामास लिङ्गगम् ।।
नमोस्तु ते नृसिंहाय वदन्नेव कृताञ्जलिः ।। २१ ।।
नमोस्तु नरसिंहाय श्रुत्वा तस्मात्सुभाषितम् ।।
ग्रामेशनन्दनः क्रुद्धः खड्गमाकृष्य सत्वरम् ।। २२ ।।
प्रहारमुद्यतो दातुं तस्य विप्रस्य धीमतः ।।
लिङ्गं भित्त्वा ततो देवो नरसिंहवपुर्धरः ।। २३ ।।
समुत्थाय ततः क्रोधाद् ग्रामस्वामिकुमारकम् ।।
ददाह भगवाञ्छीघ्रं सानुगं नेत्रवह्निना ।। २४ ।।
तस्य सात्त्वतमुख्यस्य दिव्यं चक्षुर्ददौ ततः ।।
ददर्श येन वेशेन नरसिंहवपुर्धरम् ।। २५ ।।
दृष्ट्वा स्तोत्रेण तुष्टाव तदा तस्य जनार्दनः ।।
स्तोत्रस्य तु वरं प्रादात्तन्मे निगदतः शृणु ।। २६ ।।
रक्षोघ्नं पापशमनं भूतवेतालनाशनम् ।।
यो जपेत्तत्सदैवास्तु मङ्गल्यं श्रीविवर्धनम् ।। २७ ।।
नारसिंहेषु लोकेषु मोदंते सहितो मया ।।
यावत्कल्पावशेषं तु ततो मान्त्वमुपेष्यसि ।। २८ ।।
एतावदुक्त्वा सहसा तु तेन तत्रैव देवप्रवरो महात्मा ।।
अपश्यतां यादववंशमुख्य जगाम शीघ्रं नरसिंहमूर्तिः ।। २९ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे लिङ्गस्फोटननरसिंहदर्शनवर्णनो नाम
चतुष्पञ्चाशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३५४ ।।
3.355
वज्र उवाच ।।
सात्त्वतेन स्तुतो येन स्तोत्रेण मधुसूदनः ।।
तन्मे स्तोत्रं समाचक्ष्व सर्वकल्मषनाशनम् ।। १ ।।
मार्कण्डेय उवाच ।।
शृणु स्तोत्रमिदं वज्र लिङ्गास्फोटमिति श्रुतम् ।।
सर्वपापप्रशमनं माङ्गल्यं श्रीविवर्धनम् ।। २ ।।
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय नमो नरसिंहायादिदेवाय सर्वलोकपरमाय नारायणाय
नित्यसन्निहितसंप्राप्यशक्तिबलवीर्यतेजोविभवाय महारजतपर्वतप्रकाशवपुषे बृहत्केसरसटाय शिवप्रदेशाभ्यु

न्नतताम्ररुचितविस्फूर्जितप्रभाहेमवर्णाय प्रपन्नजनबाधापनयननिमित्तोत्पन्नभ्रुकुटिकुटिलललाटाय
शतह्रदावर्तदीप्तविक्षिप्यमाणेषुगलाय ज्वलदनललोलपिङ्गवृत्तदीप्ताक्षाय
स्फुटचिपिटधमनीसहपुरविभीषणप्राणवशाय स्फुरत्पूर्णोभयकपोलदेशपार्श्वाय वालचन्द्राकारोष्ठपुट
विनिर्गतभ्राजमानातितीक्ष्णसितमहोग्रदंष्ट्रसर्वास्यावसमागमक्षोभाशनिसहस्रावपातांबुदव्रातगर्जितातिभीमनिनादाय
मुहुर्मुहुर्व्याप्तभीमार्धवद नदेशदृश्यमानशुद्धिशिखरदशनपंक्तितारविभास्वरसन्ध्यानुरञ्जितनभस्थलप्रकाशवपुषे
तालुलोलजिह्वालताग्रस्थिरसमायुक्तचित्तभवांसकू-
टस्कन्दमध्यदेशसुप्रतिष्ठितपीनवृत्तचारुकम्बुग्रीवाय श्रीवत्सांकितालङ्कृतमहावक्षस्थलाय
विविधरुचिरपरमसुगन्धिमुक्तकपुष्पग्रथितप्रलम्बमालाधराय
मरुतादित्यप्रचारबलानुविजयोन्नताभ्युन्नतबाहुप्रकोष्ठकरतलकरजोग्रघोरप्रहरणाय
हिरण्यकशिपुरुधिरपानसुतीक्ष्णवज्रायुधाय परम पीतकौशेयवस्त्रबद्धकक्ष्यापरिकराय
वज्रसंहतोन्नतसुचिरसुश्लिष्टसन्धिकट्यूरुजानुमहापुरुषनरसिंहादिदेवाय
स्थिरसायुंक्तेभक्तोचितप्रसृततन्वाकारगूढगुल्फसन्धिमहाबाहुवेगमहाजवाय
चरणविक्रमप्रभावप्रकंप्यमानपृथिवीतलाय श्रीवृक्षशंखचक्रगदासनंद्यावर्तध्वजांकुशधरातपत्रादर्शक
मत्स्यकूर्मवीचीयूपचन्द्रार्कवृषभाश्वगजरथपरमपुरुषपरममङ्गल्यरोमकूटच्छायाय
तनुमहेन्द्रवसुरुद्रादित्यसाध्याश्विमरुद्गणसंस्तुताचिन्त्यार्चिताभिमु खप्रसन्नचरणाय भगवन्नमस्ते
त्वमागच्छागच्छ
भगवन्नात्मबलवीर्यतेजोगुणात्मविक्रमसांख्ययोगाध्यात्मपवित्रशौचधर्ममाहात्म्यान्विताविर्माविवतोत्ति ष्ठ
परमदेव सर्वगात्राण्यभिधुन्वन्सर्वपापान्यपमृज्य विप्रनाशाविष्टानां विप्रनाशाय विद्यानां परमपुरुष परममाङ्गल्य
भक्तवत्सल भक्तानुग्रहायाभयंप्रदाय तद्ब्रह्मसत्यमनाद्यमनुत्तमं निःश्रेयसं तद्भगवानाचष्टां तद्भगवान्विदतां
निरस्य पाप्मानं निरस्य कल्मषं शश्वच्छान्तिमुपनय श्रेय उपनय स्वस्तिमुपनय आशिषमुपनय ब्रह्म प्रपद्ये त्वां
विष्णो भगवन्पुण्डरीकाक्ष ज्ञानैश्वर्यशक्तिबलतेजोगुणात्मक परमपुरुष परममङ्गल्य पद्मनाभ हयशिरः आदिवराह
नरसिंह वामन त्रिविक्रम राम राम वासुदेव सङ्कर्षण प्रद्युम्नानिरुद्ध पुरुष सत्याश्रुत वासुदेव
आदिमध्यनिधनकचेष्टित चेष्टात्ममायाहोरात्रयतिमाञ्जिष्ठशुक्लवासः सुपर्ण
तालमकरध्वजपरमविद्याकर्मकालनाभ स्वस्त्यस्मभ्यं स्वस्ति प्रजाभ्यः ।।
त्वमेव मंत्रं त्वं रक्षा त्वमौषधमनुत्तमम् ।।
त्रिविधादपि दुःखान्मा प्रचोदय जगत्पते ।। १ ।।
ब्रह्मन्प्रपद्ये त्वां विष्णो शरणागतवत्सल ।।
तदा शुद्धो महामतिर्भवदुःखविनिर्गतः ।। २ ।।
इत्युक्तः स च राजेन्द्र ऋषिणा दिव्यचक्षुषा ।।
नमस्कृत्य ऋषेः पादौ सगणः सह राजभिः ।।
प्रदक्षिणमुपाकृत्य प्रविवेश पुरं स्वकम् ।। ३ ।।
ऋषयस्तेऽप्यनुज्ञाता मार्कण्डेयेन धीमता ।।
नमस्कृत्य हरिं देवं स्वाश्रमं जग्मिरे तदा ।। ४ ।।
राजापि वज्रो धर्मात्मा मार्कण्डेयेन भाषितम् ।।
पुराणं चिन्तयन्नित्यं नारायणपरायणः ।।
राज्यं च प्राशिषन्नित्यं प्रजा धर्मेण पालयन् ।। ५ ।।
इति श्रीविष्णुमहापुराणे द्वितीयभागे श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयखण्डे मार्कण्डेयवज्रसंवादे श्रीनरसिंहस्तोत्रवर्णनं नाम

पञ्चपञ्चाशदुत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ।। ३५५ ।।
इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरं समाप्तम् ।। ।।
समाप्तं चेदं विष्णुमहापुराणम ।।